

Jeg agter mig ikke at vide noget til Salighed uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 11. }

Lørdag den 18de Marts 1905.

+ 37te Aarg

Anden Søndag i Faste.

Math. 15, 21—28.

(Af S. C. Simonson.)

Nød, Bøn og Trossfeier.

Det var en uhyggelig Erfaring, som den kananæiske Kvinde fik, da det gik op for hende, at hendes Datter var besat af Djevelen. Med stigende Angstelse havde hun iagttaget Foreteelsen indtil al Tvil var forsvunden, og det stod klart for hende, at det var Djevelen, som havde taget hendes Datters Sjæl og Legeme i Besiddelse. Moderhjertet vred sig i Smerte over Datterens uhyggelige Tilstand. Barnets Nød var hendes Nød. Led Pigen, som var et viljeløst Redskab for Djevelen, saa led Moderen med.

Hvor skulde hun henvende sig for at faa Hjælp? Magtesløs stod hun ligeoverfor det forfærdelige Onde, som var kommet ind i hendes Hjem. Hverken Slægtninge eller Venner eller Afguder kunde hjælpe hende. Ikke heller hjalp de mange Ting, som et kjerligt og medfølsende Moderhjerte havde fundet paa. Datteren blev værre og ikke bedre.

Hvor usigelig ondt det var for den stakkels Mor! At det kunde gaa saa galt med den kjække lille Smaaapige, som havde været sin Mors største Skat, og til hvis Fremtid hun havde bundet saa store og skjønne For-

haabninger! Hvad skulde hun gjøre? Var der nogen Redning ud af denne Glendighed?

Lykkelige Dag naar hun faar høre, at Jesus af Nazareth var i Nærheden! Han skulde have hjulpet andre af deres Nød; han vilde vist ogsaa hjælpe hende. Hun maatte afsted og faa tale med ham. Nøden drev hende. Afsted springer hun, saa fort hun kan, og allerede før hun kom hen til Jesus raabte hun og bad: „Herre, Davids Søn, forbarm dig over mig! Min Datter plages ilde af Djevelen“.

Ingen Bønnebog, ingen udenadlærte Bønner. Kun „forbarm dig over mig!“ Naar man kommer i Nød, saa kan ogsaa den uoplyste, som har smaa Gaver, bede med egne Ord. Men skal hun ikke faa Hjælp af Jesus? Hvorfor svarer han ikke? Han var ikke udsendt, uden til de fortabte Jaar af Israels Hus. Saa svarer han; men i hans Svar er der liben Opmuntring at faa for den stakkels Hedningekvinde. Men hun maatte ha Hjælp, og derfor kom hun og tilbød ham, som kun den kan bede, der er i Nød: „Herre, hjælp mig!“ Hele et Moderhjertes forklæmte Følelser fik Luft i disse Ord.

Der var Tro hos Kvinden, men denne Tro maatte prøves og modnes, forat hun selv ogsaa kunde faa Betsignelse af Jesus. Derfor giver han hende atter et afvisende Svar. „Det er ikke smukt at tage Børnenes

GTU Library
2400 Ridge Road
Berkeley, CA 94709
For renewals call (510) 649-2500

All items are subject to recall.

Brød, og faste det for de smaa Hunde". Var hun villig at indtage „Hundepladsen" ved Siden af Israels Børn? Det var en alvorlig Prøve for hendes Ydmyghed, men hun stod Proven. „Ja Herre, det er sandt, at Hundene ikke maa faa Børnens Brød, og sammenlignet med Israels Børn, er vi Hedninger kun som Hunde. Men lad mig da som de smaa Hunde faa Smulerne, som Børnene ikke bryder sig om. Faar jeg kun Smuler fra dit rige Bord, saa er det nok for mig. Som Minearbeideren hugger i Bjerget forat finde Mglmaaren, som Magnetnaalen fortalte ham var at finde derinde, saaledes stormer denne Kvinde den Herre Jesus trods hans tilspøgeladende Uvilse mod hende; thi hendes Hjerte sagde hende, at der maatte være Hjælp at faa hos ham. Hun følte, at der var Medlidenhed derinde i Frelserhertet.

Og hun fik Hjælp. „O Kvinde! Din Tro er stor; dig ske som du vil!" Dette var Ordet, som hun længtede efter, og som bragte baade hende og hendes Datter Frelsesryd og Glæde. Nu maatte Djevelen ud af Datteren, og den, som blev glad, det var den før saa ulykkelige Moder. Med bankende Hjerte springer hun hjem igjen, og der finder hun, at Datteren, som før havde været i Djevelens Bold, nu var befriet og saa rolig paa Sengen, ventende paa Mor. Hun trængte til lidt Hvile efter det, som hun havde udstaaet. Hvad som nu hændte, det tier nu Evangelieberetningerne om. Men vi formoder vist ikke formeget, naar vi siger, at der blev et underligt Møde mellem Mor og Barn, og at det senere ikke faldt dem vanskeligt at samtale om, hvad Jesus havde gjort for dem. Og den Tro, som før var stor, blev vist ikke mindre, naar den fik, hvad den søgte. Tilfidsst saa gif den vist op i Beskuelsen af sin Gjenstand hos Gud i Himmelen.

Gud ske Lov, at denne Hedningekvinde fik Hjælp hos Jesus! Hvor ganste anderledes det havde været i Verden, dersom Frelsen

i Kristus aldrig havde strakt sig længere end til Israels Hus.

Man vil vide, at der ikke findes Djevlebesættelser nu for Tiden. Og ifald de findes, saa skal saadanne Tilfælde være yderst sjældne. Kan saa være. Men Djevelen huserer dog blandt Mennestenes Børn ligemeget idag, som han gjorde paa Jesu Tid. Hans Arbeidsmetoder er naturligvis ikke altid de samme. Men han gaar dog endnu omkring som en brølende Løve og søger hvem han kan opsluge. Naar Far og Mor og Lærer og Prest sover paa sin Post, saa sover ikke Djevelen! Med Gru maa vi ofte se paa, hvor vel det lykkes ham allerede i Barnealderen at tage et Menneskes Sjæl og Legeme i Besiddelse. Du Mor har maasse oplevet noget lignende, som den kananæiske Kvinde maatte opleve. Hellere vilde du have set dit Barn paa Baaren, naar du havde haab om, at Sjelen var frelst, end at det skulde komme saa langt bort i Synd og Ugudelighed.

Har du gjort som den kananæiske Kvinde gjorde? „Nød skal lære Folk at bede". Har din Nød lært dig at bede? Ja, du har bedt for dit bortkomne Barn nogle Gange, men holdt du paa, indtil Herren bønhoerte dig? Du undres paa, hvorfor Herren ikke allerede har bønhoert dig. Hvorfor ventede han saalænge, før han bønhoerte den kananæiske Kvinde? Det var fordi hendes Tro skulde prøves og styrkes. Det gjorde hende altsaa godt, at Jesus oplede, før han gav hende det, hun bad om. O, kunde vi blot forstaa dette og drage den rette Nytte deraf! Jesus maa ikke hjælpe i dette Tilfælde, og han maa ogsaa hjælpe dig; thi „den som beder han faar". Men du maa holde ved i Bøn ogsaa da, naar Himmelen synes tillukket for dig, og du pøner ingen Udvei; thi Guds Ord lover dig Svar paa saadan Bøn.

Forældre, som har en uomvendt Børneskole, bør ikke gi sig til Ro, førend Djevelen maa slippe alle deres Børn. Derved gavner

de ikke alene Børnene, men deres eget Tros-
liv høfter deraf stor Betsignelse.

Op staar Børnene endnu i sin Daabs-
pagt, saa bør Far og Mor med Bøn, Tugt,
Undervisning og Formaning søge at faa dem
til at forblive tro mod Gud.

Der er mange Børn, som efterat de fik
Fred med Gud, har sagt: Var det ikke for
Mor og Fars Bønner, saa havde jeg nepp-
været frelst. Bliv derfor ved indtil du faar
din Bøn opfyldt, saa skal baade du og dit
Barn faa Naade hos Gud.

Naadigste Jesus, nu vil jeg mig binde
Bed din den dyre Forjættelses Pagt:
Bed der og I eder, saa saa I og finde!
Saa har de sanddrue Læber jo sagt.
Jeg vil med Kvinden af Kanaans Egne.
Naabe dig efter, og bliver ei stil,
Før du paa Bønner til Slutning maa tegne:
Amen, ja Amen, dig ske, som du vil!

Michael Lee.

Michael Lee, en af vore haabefulde Stu-
denter, afgik ved Døden den 28de Febr. sidste
den.

Han kom til Skolen ved anden Termins
Begyndelse. Det blev saaledes ikke længe han
fik deltage i Undervisningen, da han blev syg
rundt Midten af Febr. Han havde afstillet
Skoleuddannelse fra Norge og havde taget Eks-
amen i flere Høistolefag, saa at han her optog
Arbejdet delvis i første og anden Klasse. Han
var en begavet ung Mand med store Evner.
Det faldt ham let at lære og han tog fat paa
Arbejdet med Lyst og Iver. Han arbejdede
flittigt og gjorde mærkbare Fremskridt. Han
var en af disse, som det er en Glæde og For-
nøjelse at arbejde sammen med. Han var af-
holdt og elsket baade af Lærere og medstuderen-
de. Stille og beskedne som han var i sin Om-
gang, var der dog noget mandigt og værdigt
ved ham, der indmærket ham og vidnede om de
Evner, han var i Besiddelse af, og som præget
hans Karakter. Men det bedste af alt ved ham

var dog, at han elskede den Herre Jesus og vilde
leve for ham. Han var saaledes i dobbelt For-
stand en forhaabningsfuld ung Mand; thi det er
de troende fromme unge Mænd, som vi kan
haabe og vente noget godt fra baade for Sta-
tens og Kirkens Fremtid. Det er alene Kristen-
dommen som danner de Mænd, vor Tid saa høi-
lig tiltrænger. Havde han faaet længere Leve-
dag, saa synes vi, kunde han blevet til Nytte og
Betsignelse baade i en og anden Henseende.
Men Herrens Tanker var ikke vore Tanker.
Lees Dage skulde ikke blive mange her i Verden.
Det var Guds Vilje at hente ham i Ungdoms-
mens Dage. Vi bøier os i Ydmyghed for Guds
Visdom og gode Vilje forvisset om, at han har
gjort alle Ting paa det bedste.

Hans Sygdom begyndte med en Svulst i
det ene Øre, der stadig tiltog og forværedes
trods alt, hvad Lægerne forsøgte for at hindre
Sygdommens videre Udvikling. Det viste sig
endelig, at en Operation maatte foretages, hvil-
ket ogsaa blev gjort; men det viste sig allerede
ved Operationen, at Betændelsen var gaaet til
Hjernen, saa der var kun lidet Haab om, at han
kunde komme sig. En Tid efter Operationen
saa det dog ud som om en Forbedring var ind-
traadt, men det blev kun en midlertidig Forbe-
dring. Sygdommen tiltog atter og endte med
Døden. Saa snart Lægen forstod at hans Syg-
dom antog en alvorlig Karakter tog han Pa-
tienten fra Skolen til St. Johns lutheriske
Hospital, hvor han fik saa omhyggelig Pleie,
som det var muligt at give ham.

Undertegnede besøgte ham flere Gange paa
Hospitalet baade før og efter Operationen.

Den Dag, han skulde opereres blev jeg
budsendt. Jeg tilbragte da ca. 2 Timer med
ham. Vi samtalte indgaaende om hans For-
hold til Gud, om Frelsen i Kristus og Afgan-
gen til Gud i Jesu Navn. Det Guds Ord,
som vi læste sammen og dvælede ved under Bøn
til Gud var Joh. 14, 1—14. Det var den
24de Febr. Jeg spurgte ham, om han havde
noget Ønske, noget at sige, en Hilsen at sende
sine Kjære og kjendte i det Tilfælde Operationen
og Sygdommen skulde faa et dødeligt Udfald.
Hertil svarede han: „Hvis det skulde gaa saa-
dan, da hils dem, at jeg gaar hjem til Gud.“

Da han nogenlunde var kommet til sig selv efter Operation talte jeg med ham om hans Forhold til Gud. Han bekjendte da som før sin Tro paa Guds Naade i Kristus. Saa længe han havde Sands og Samling var denne hans Bekjendelse bestemt og frimodig.

Den sidste Gang undertegnede læste Guds Ord og bad sammen med ham, medens han endnu havde Sands, betragtede vi Joh. 11, 25 26 hvilket Sted særlig syntes at styrke hans Tro og Haab.

Naar jeg gjentog for ham Spørgsmaalet i det sidste Vers: tror du dette? Svarede han med fast og klar Stemme: „Ja, jeg tror det.“

Hans Broder Nils Lee, den eneste af hans nærmeste Slægt her i Landet, kom og var ved hans Leie de to sidste Døgn. Fredag den 3die Marts blev hans Lig sendt til Garden City, Iowa, hvor afdødes Onkel og en Del andre Slægtninge bor, for at begraves der. Sørgegudstjenesten blev først holdt her haade fra Skolen og i Kirken. Vi samlede ved Skolen Kl. 1.30 Efterm. Prof. H. H. Bergs Land aabnede med Skriftlæsning og Bøn. Undertegnede talte over Ef. 5, 16, og Prof. A. Mortvedt sluttede med Bøn, hvorefter et Studenterkor sang „Saved by Grace“. Riget bragtes derpaa til Kirken ledsaget af hele Skolen. Lærere og Elever marscherede i Procession ved Siden af Lignoggen.

Pastor Meland forrettede i Kirken. Han talte over 2 Tim. 4 6—8. Studenterkoret tog derpaa Plads rundt Baaren og sang: „Some one wil enter the pearly Gate, by and by. Shall you? Shall I?“ Efterat den talrige Forsamling havde gaaet rundt Baaren, bragtes Riget til Depotet, ligeledes ledsaget af Skolen. Her paa Depoplatfornen samlede Lærere og Elever omkring Risten — Studenterkoret sang nogle Vers af den samme Sang, de havde sjunget i Kirken, hvorefter Prof. A. Mortvedt holdt Bøn. Tilslut lød der til Afsted over Risten fra de ca 120 Mandstømmer: „O, tænk, naar engang samles skal os.“ Toget kom og Riget bragtes ombord; Toget afgik og tog med sig vor Vens Støv.

Afdøde efterlader Forældre og Søskende hjemme i Norge, to Brødre og en Onkel og

nogle andre Slægtninge her tillands. Herren trøste og styrte de sørgende Efterladte! — Maa det Alvorsindtryk, dette Dødsfald har efterladt si ved Skolen, blive til Velsignelse for mange!

Herren hjælpe os alle at være beredt, naar Dødsfaldet kommer.

M. G. Hanson.

Ole J. Kasa.

(Ved Red. efter afdødes egne Optegnelser.)

Enhvert Menneske har sin Livshistorie. Men ikke alle disse er nedtegnede. Og mange af dem, som er opskrevne, kunde just saa vel været lagt under Glemmelsens Slør.

Det kommer an paa, hvordan Mennesket stiller sig til Guds Aands Paavirkning, om det adlyder Kaldet og gaar ind i Vingaarden som Herrens Tjener. Den som det gjør, faar Betydning i Livet. Velsignet af Herren bliver de til Velsignelse for sine Omgivelser.

Og de er ikke alene til Velsignelse, medens de lever. Deres Ihukommelse er til Velsignelse. Deres Gjerninger lever, skjønt de er døde.

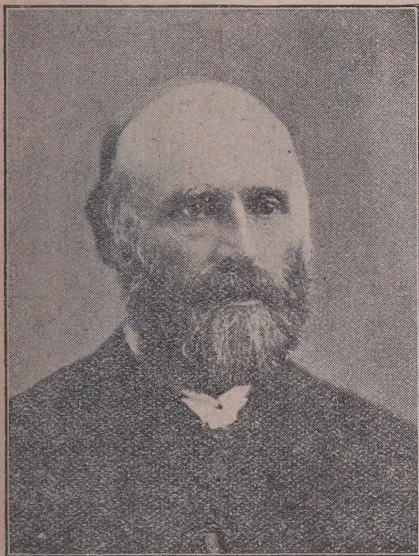
De gamle hellige havde en dyb Erkjendelse af dette. De samlede og opbevarede de afdødes Livstegning, de holdt Møde omkring de helliges Grave og læste om deres Liv i Kjærlighed og om deres Seier i Døden, til Trøst og Opmuntring for dem, som endnu var paa Kamppladsen og strævede mod Maalet.

Pastor Kasa var et Barn af den efterhaugste Vækkelse. Han var mer end det. Indviet ved Aandsdaaben blev han en levende Kraft i Vækkelsen, en Banebryder der søgte Indflydelse i vide Kredse. Et Tilbageblik paa et slegt Liv, en slegt Virksomhed vil være gavnlig for Nutiden. Det styrker Troen paa Herren og hans Ord, som er mægtig til at vække Liv af døde ogsaa i vor Tid, mægtig til at skabe sig Venner af Fiender og vække Kjemper end paa Jord.

Ole Johannesen Kasa blev født paa Kasa, en Husmandsplads under Gaarden Gunning i Odemark, Annets til Aremark, Norge, den 4de Nov. 1821.

Hans Forældre var fattige; dog de havde sit Udkomme og endda lidt tilovers for dem, som var endda fattigere end de. Ingen trængende gik bort uhjulpen fra deres Hus.

De var otte Børn i Familien. Disse fik en almindelig Skoleuddannelse, lig som den kunde faaes paa Landet i Norge paa den Tid. Men nogen Oplysning om Menneskelivets aandelige Side og om Frelsens Vej fik de ikke.

Pastor O. F. Kasa.

Det aandelige Mørke rugede over alle, og en blind kan ikke se en anden blind.

Kasa var lærenem, men han havde liden Lyst til „Boka“. Hans Egenære blev ham dog til at lære sine Kælder; thi han vilde ikke være daarligere end sine jevnlige. Af denne Aarsag lærte han sine Bøger og blev konfirmeret, skjøndt han ikke forstod Indholdet.

Han var 15 Aar da han stod til Konfirmation. Løftet han afslagde tænkte han lidet paa. Han gik med Strømmen i et gudløst Verdensliv.

Men Herren har Fredstanke med Syndere og fører dem ud af Bunkubighedens Mørke til sit underlige Lys.

En Søster af Kasa, som siden blev Past. D. A. Berghs Hustru blev vakt og kom til Omvendelse straks efter Kasas Konfirmation. Hun var en gudhengiven Sjæl, og med sit gudfrygtige Liv og stille Vandel øvede hun en gavnlig Indflydelse over den unge Broder. Ole søgte Selskab med den letfindige Ungdom og fornøiede sig paa Verdens Vis. Naar han skulde til Dans hjalp hun ham paa med Halsebindet. Istedet for at stænde paa ham, som mange andre maaske vilde have gjort, udtrykte hun sin Sorg ved en Strøm af Taarer, der rullede ned over hendes Kinder. Disse Taarer brændte sig ind i den unge Samvittighed, og hans Fred i Synden blev forstyrret.

Men noget uslere Bæsen end Synbeslaven kan man neppe tænke sig. Overbevist om Syndens usle Glæder maa han dog synde og ture frem som et fredløst Bilde for de jagende Hunde. Slik var det med Kasa. Han forsvarede de hellige mod Verdens Spot og Haan og bevisste at de havde ret; men selv vilde han ikke omvende sig. Han siger selv herom: „Jeg vilde ikke blive hellig af Frygt for mine Kammerater; thi da vil de spotte mig. Men i mit Hjerte tænkte jeg: Hellig skal jeg nok blive; men det er for tidlig endnu. Jeg maa først se at blive gift og paa den Maade komme ud fra Ungdomsdaarligheden“.

Slik kan Mennesket holde paa at stampe mod Braadden.

Men Herren, som ikke vil nogen Synnders Død bruger Lidelser, Velgjerninger og andres Eksempler, for at drage Mennesket til Eftertanke.

Der var to norske Mil mellem Hovedkirken i Aremark og Annetskirken i Odemark. I Annetskirken var Presten kun hveranden Søndag, og imellem hans tougenlige Besøg faldt det besværligt at hente ham, derfor valgte Folket sig en til at synge og tale ved Begravelser. Dette var Praksis i Annetsel og tilbels ogsaa i Hovedsagnet.

I de Kredse, hvor der var vakt aandeligt Liv foretrak man selvsølgelig en alvorlig kristelig Mand til at tale og synge. Og Lægpredikanten D. A. Bergh blev ofte benyttet. Han var en begavet og nidkjer Taler og besad en kraftig Sangstemme. I disse Begravelser kom han

dem nær, som ikke besøgte de almindelige Opbyggelser. Med Døden for Die svigter Menneſkets Mod og Guds Aand faar gribe dybere ned i Hjertet med Overbeviſningens Magt. Som det vil ſees nedenfor ſandt Hjerten abſtillige af ſine vildfarende Faar ved diſſe Ligbegjængelſer.

Kaſa kom ind i „Kongens Tjeneste“. Engang han kom hjem fra „Tjenesten“ ſandt han, at ſem af hans Søſtende var bleven valgt i en Begravelse, hvor D. A. Bergh talte. Denne Forandring i Hjemmet gjorde et dybt Indtryk paa ham. Han blev helt oprørt i ſit indre; men ſtod imod ſaa godt han kunde. „Men“, ſiger han: „I mit 24de Aar blev Herren mig for ſterk“.

Et af hans Søſtendebarn døde, og det ſalbt paa ham at gaa i Begravelsen. Dette syntes han ikke om; thi tænkte han: „Blir jeg hjemme kan jeg mødſtaa Paavirkningen; men gaar jeg i Begravelsen er der Fare for, at ogſaa jeg gribes og blir en af diſſe foragtede hellige. Dog der kommer mange af mine Selfſkabsbrødre, og naar vi holder ſammen i godt Lag maa vi vel være iſtand til at holde os „Læseriet“ fra Livet. Jeg maa gaa alligevel“. — „Jeg gif; men mit Sind og Hjerte var ſom et oprørt Hav“.

Det gif nok bra med Frimodigheden indtil Riget blev baaret ind og Bergh begyndte at tale; men da var det forbi. Den unge Helt blev ſtillet Anſigt til Anſigt med Døden, Dommen og Ewigheben, og paa dette Standpunkt er det ikke ſaa greit at beholde Egevægten for en gudløs Menneſteſjel.

Naar den kolde Død griner en imøde, naar Domsbaſunen, naar Samvittigheben med ſine mægtige Stød, naar Ordet „Ewigheben“ ringer med fuld Kraft ind i Synderens Sjæl, da blaæſer Retſindigheden bort, da ſkalver og hæver Grundvolben under den vantros Fødder.

Det er frygteligt at falde i den retſærdige Guds Hænder!

Den unge Mand brast i Graab for alles Dine. Hans Modſtand var overvunden. Hans Sjæl fyldtes med Raab og Strid om Raabe og Forlabſe. Da og der fattet han den faſte Beſlutning i ſit Hjerte, at han vilde omvende ſig til Gud og bli en hellig. Han ſit paa Stedet tro, at Gud vilde være ham naabig og tilgive ham hans Synd. Og ſtraks begyndte han at

tale med ſine gamle Venner om, hvor ſurt og bedſt det dog er at have forladt Herren ſin Pagts Gud. Han bad dem omvende ſig for det blev forſent. Ap. Gj. 9, 20 fl.

Kammecaterne ſvarede med Spot. De var bange for, at han nu vilde blive en af diſſe Læſere. Han ſvarede: „Vi maa omvende os ellers gaar vi til Helvede.“

„Jeg kunde ikke fordrage Modſigelſe“, ſiger han; „thi jeg syntes det var ſaa klart, at ingen kunde formaa at ſige imod. Jeg bad Farvel med Graab og Forbønner. Jeg var ſaa glad, at jeg ſang hele Veien hjem. Nu var vi ſeks Søſtend hjemme ſom var valgt og komne til Sandheds Erkjendelſe.“

Hans gamle Venner havde endaa Haab om at vinde den tabte Kammerat tilbage; men han fældte Dommen over dem og læſte for dem det ſtrængſte han vidſte baade i Bibelen og Linde rots Skrifter. Dette ſandt de mindre tiltalende, forlod de omvendte Søſtend uden at opnaa ſin Henſigt, og lod dem for en Tid i Fred.

Kaſa ſøgte Hjælp hos Herren i Bønne; thi han forſtod ſnart, at hans egne Hjælpemidler ikke ſtraf til. Eigeſom Profeten Daniel bad han i Enrum tre Gange om Dagen.

Det nyvakte Liv er ofte ſtrøbeligt. Føleſen har ofte ſtorre Betydning end Troen for den uerfarne Pilegrim; Forſtanden fattes Lys og Hjertet mangler den Tillid til Gud og hans Ord, ſom er ſaa vigtig i Troens Kamp og Livets Trængſler.

Og Kaſa var ingen Undtagelſe her. „Naar min Bøn var varm og flydende“, ſiger han, „var jeg glad; men var den tør og mat følte jeg Uenſtelſe; thi da trode jeg Herren ikke hørte eller brød ſig om min Bøn og gif bebrøvet fra mit Bønnerum. Jeg forſtod det ikke bedre den Gang, men jeg byggede paa mine Følelſer iſtedet for paa Herren og hans Ord. Den Tid var Talerne ſtrange og loviſte og Helliggjørelſen krævedes ofte for Retſærdiggjørelſen. Men er der ikke Soig i Aanden styrer Herren det ſlig, at den elendige faar Ret. Dette har jeg erfaret gjennem ſure og mørke Dage.“ Kaſas Far var Huſmand. Huſmandsſtanden i Norge levet nok ſaa trange Kaar paa den Tid. Kaſa arbeidede i ſin Fars Sted paa Gaarden for 6 og 8

Skilling (Cents) om Dagen. Ved Siden af den usle Daglon han fik blev han trakteret med Spot og Forsølgelse for sin Gudsfringis Skyld, og led ofte meget ondt. Saaledes sled han i mange Aar.

I 1848 blev Rusa udkommanderet som Solbat. En Del af den noiste Hær skulde hjælpe Danmark mod Preussen. Blandt 300 Mand som reiste fra Frederiksbald til Frederiksstad var han den eneste omvendte. Han var alles Spot og sølte sig som et Lam blandt en Flok Ulve.

(Fortsættes.)

Menigheds- og Søndagsskolens Nødvendighed.

(Ved Gustav M. Bruce.)

Om ikke længe bliver atter Virksomheden i vore Menigheds-skoler optaget, og med Redaktørens Tilløbelse vil jeg bede om Plads i „Budeæreren“ for denne og en Række paafølgende Afhandlinger over Emner i Forbindelse med Menigheds-skolen, i Haab om at vække mere Sans og Interesse iblandt vort Folk for denne vigtige Gren af Kirkens Arbejde.

For at komme til den rette Forstaaelse af Menigheds-skolens og Søndagsskolens Nødvendighed, er det af stor Betydning, at vi mærker os nogle af de historiske Begivenheder, der har afstedkommet de Forholde, som nu saa stærkt kræver, at disse Skoler bliver opretholdte i vore Menigheder, og vi vil derfor i Korthed betragte de fornemste historiske Træk i den Udvikling, der har frembragt den nu herskende fuldstændige Adskillelse mellem Kirken og den almene Skole.

Før Reformationstiden, medens der endnu ingen Konfessionskirker var, og det romerske Hierarki uhindret hævede sin Gnevoldsmagt baade i Stat og Kirke, havde Staten meget lidt med den almene Undervisning at gjøre, og Kirken drog Omsorg for Børnenes Opdragelse og Uddannelse. Middelalderens Videnstabs bestod hovedsagelig af Theologi og de dermed nærmest forbundne Videnstaber, saa at endog Børnenes Undervisning fornemmelig bestod i Religion.

Denne Ensidighed bidrog meget til Tidens Mandsværte; thi Bibelenes rene Religion var opblaaet med mange Opdigtelser og overtroiske Satier. I Staten intet Opsyn førte med Undervisningen, søgte Kirken ved den Magt, som saaledes var den anset, at opbygge det forfærdelige Hierarki, som snart trodsed al Ret og Magt, baade udbommelig og vertslig. Folket var hildet i den forfærdeligste Overtro og Uvidenhed, og saaledes villieløse Retslober i Kirketyroniets Haand. Under denne mørke Tid opstod der nu og da store Lys, men Kirken ansaa Lys som noget uforeneligt med dens Magt og søgte at udslukke dem saa hurtigt som muligt.

Da Gud i Begyndelsen af det 16de Aarhundrede opreiste det store Lys Martin Luther, var det Pavebømmet for sterkt, og brød gennem det tætte, tykke Mørke, der dækkede Kirke, Stat, Skole, ja hele det menneskelige Samfund, og satte en Lysether i Bevægelse, som snart gennemtrængte det hele Samfunds Organisme.

Fra nu af begynder en ny Tid for Skolejaavelsom for Stat og Kirke. Da Luther i 1527—28 gjorde en Visitationsreise gennem Saksen erfor han til sin store Bedrøvelse Folkets og Presternes Uvidenhed, og dette blev Foranledningen til hans Udgivelse af først den store og siden den lille Katekismus. I sin Fortale til den lille Katekismus siger han: „Til at bringe denne Katekismus eller kristelige Lære i saadan kort, simpel og ensfoldig Form har den bakkelige, elendige Nød tvunget og drevet mig, som jeg nylig erfarede, da ogsaa jeg var med at visiter Kirkerne. At, du kjære Gud, hvor mangen Jammer har jeg der seet, at Menigmand, især paa Landet, saa aldeles intet ved om den kristelige Lære, og mange Sogneprester er saare uskikkelige og udygtige til at lære, og dog skal alle hede kristne, være døpte og nyde det hellige Sakramente, kan hverken Fadervor eller Troen eller de ti Bud, lever hen som det kjære Kvæg og ufornuftige Svin og har dog nu, da Evangeliet er kommet, ypperlig lært ret som Mestre at misbruge al Frihed“.

Eftersom Reformationen streb frem, maatte ogsaa de andre Reformationskirker komme i Betragtning, hvad Børnenes Undervisning angik, og da lutheriske, reformerte og katolske levede

sammen under samme Statsstyre, og hver især krævede Ræsten til at oplære sine Børn i den Religionslære, som de holdt sig til, opkom der snart Strid herom. Staten maatte lidt efter lidt efterkomme Kravene om Religionsfrihed, og da Skolesagen fra nu af var afhængig af de forskellige Religionsa. skuelser, som gjorde sig gjeldende, ansaa Satan det nødvendigt at stride ind paa dette Omraade ogsaa. Denne Indskrænkning medførte tilsidst fuldkommen Adskillelse mellem Kirke og Skole, idet Staten overtog Undervisningen fra de laestefle Skoler indtil de høieste Den Kamp, som især var virksom i denne Retning, var den tykke Kulturkamp, som begyndte straks efter den europæiske Revolution i 1848 og spredte sig til alle de europæiske Lande. Den naaede sit Hødepunkt i Frankrig, hvor der af Deputationskammeret den 28de Mars 1882 blev vedtaget en Lov, der aldeles udelukkede Religionsundervisningen fra Skolen og indsatte i dens Sted Undervisning i Moral og Statsborgerkab. Kirkeministeren, Paul Bert, som sørgede for Vedtagelsen af denne Lov, fremholdt, at Religionsundervisningen burde overdrages udelukkende til Familien og Kirken, fordi Staten umulig kunde tiltræde stillen de Krav, som Konfessionskirkerne stillede til den angaaende denne Undervisning i Skolerne og dog være retfærdig og upartisk i dens Handling med dem alle, og paa samme Tid fremhjælpe og befordre den almene Uddannelse. Skolens religiøse Neutralitet sagde han, var den logiske Følge af Principet for Samvittighedsfrihed. At ikke Staten stillede sig i Opposition til Religionsundervisningen fremgaar deraf, at denne samme Lov paabyder, at de offentlige Skoler skal være lukkede en Dag hver Uge, foruden Søndag, forat give Forældrene Anledning til enten selv at undervise sine Børn i Religion, eller paa anden Maade sørge for deres religiøse Uddannelse. (Den Dag, som i Frankrig er tilfædsat for dette Diemed, er Torsdag, medens vi har Lørdag. Dette forklarer altsaa, hvorfor Skolerne holdes aabne kun fem Dage i Ugen. Dette er værd at tænke over.)

Denne franske Betragtningssmaade er nu ganske almindelig ikke alene i Theori men ogsaa i Praxis. I et Land som vort, hvor der er saa mange Kirkesamfund, er det jo aldeles umuligt

at have Religion forbundet med de almene Sag, ja det har endog gaaet saavidt, at det ikke engang kan taales, at Bibelen læses og Andagt holdes i Skolerne, saa man har ansøgt Staten om at forbyde de offentlige Lærere i vore „Commonschools“ at gjøre disse Ting. Dette har været gjort af flere Stater; den første som gjorde det var vist Wisconsin, der i 1890 ved Høiesterets Kjendelse forbød Bibelens Benyttelse i Skolen.

Religionen som Undervisningsfag har altsaa ikke længere Plads i de offentlige Skoler, og grundet paa denne Kjendsgjerning er det af største Betydning for Kirken at udfylde denne tomme, men dog saa rigtige Plads paa Barnets Uddannelsesprogram, ved gode Menigheds- og Søndagsskoler; thi intet Læresystem, hvor vikt omfattende det end er, kan løse sin Opgave tilfulde uden Religionen.

Religionskolen er derfor af stor Betydning ikke alene for Kirken men ogsaa for Staten og Samfundet. Under vore Forholde kan Sta en ikke overtage denne Gjerning, hvorfor vi som Kirkefolk maa optage dette Arbejde, ikke for at virke mod de offentlige Skoler, men med dem, udfyldende og forædlende deres Virksomhed. Tænk, hvilken Ensidighed, Efterladeri hed fra Kirkens Side paa dette Omraade vil afstedkomme! Istedetfor den reformatoriske Ensidigheds Fremkaldelse, Overtro, Bantumighed o. s. v. vil en sekularistisk Ensidighed fremkalte Skepticisme, Tvivl og Ventro og det er og bør være vor Opgave som Kristne at forebygge dette ved at lægge mere Vind paa Kristendomsundervisningen baade i Hjem og Skole. Skal vore Børn, som ved Daaben er bleven indpodet i Stammen Kristus bevares som sande Grene, skal Kristi Kirke paa Jord fortsætte sin Virksomhed og løse sin herlige Opgave, skal Menigheden opbygges, forynkes og forstærkes, gjælder det for os, ligesaa vel som det hin Gang gjaldt for Israels Folk, at oplære vore Børn i den os og dem til Frelse anbetroede guddommelige Lære.

„Hvad der ei bliver til Gjerning har intet Værd“, siger et gammelt Ord.

President Roosevelt's Tale ved Indvielsen af en lutherisk Kirke i Washington.

En lutherisk Kirke i Washington blev for et Aar siden skadet ved Ildbrand; men Menighedens fik den restaureret. For en Tid siden blev den indviet, og ved denne Leilighed holdt Presidenten efter Anmodning en Tale fra Kirkens Predikestol, som fortjener at læses med Opmærksomhed.

Bitillader os at benytte Pastor Bruns Oerfættelse i „Lutheraneren“.

Presidentens Tale lyder som følger:

„Dr. Butler! Det er en stor Fornøjelse at møde sammen med eder denne Morgen og sige et Ord som Gratulation ved den Leilighed, da eders Kirke skal gjenindvies næsten samtidigt med eders Pastors Indtrædelse i sit 80. Aar.

Fra det Standpunkt, hvorfra jeg næsten stadig er nødsaget at se paa Tingene, er der et særegent Hver, som maa udføres af den store lutheriske Kirke i De forenede Stater af Amerika. Den er en Kirke, som havde sin Opkomst til Magt i, og, indtil den emigrerede til denne Side af Havet, altid havde sin fuldeste Udvikling i de to store Folkeracer i nordlige og midtre Europa—den tyske og skandinaviske. Den lutheriske Kirke kom til det Landomraade, der nu er De forenede Stater, ganske straks efter, at de første permanente Sættlementer var grundlagt inden vore Grænser, for da de første Nybyggere kom for at bosætte sig rundt Delawareflodens Munding, bragte de lutherisk Gudsdyrkelse med sig. Saaledes ogsaa med de tidligste tyske Nybyggere, der kom til Pennsylvania og senere til New York og Fjeldegnene i den vestlige Del af Virginia og Staterne sydenfor. Fra hin Dag til denne har Historien om Forøgelse af denne Nations Befolkning for en stor Del, i visse Henseender væsentligt, bestaaet i paa hinanden følgende Bølger af Nykommere til vore Ryster. Og den fornemste Pligt for dem, der allerede er i Landet, er at se til, at deres eget Fremskridt og Udvikling kan komme disse senere Nykommere tilbed. Det er en alvorlig og farlig Sag for hvilken Mand somhelst at bli løsrevet fra den Jordbund og fra det Land, hvor han og hans Forældre har sat Rod, og at overslyttes til et nyt Land. Han skulde modtage al mulig

Hjælp i det nye Land, og den Hjælp kan ydes ham mest virksomt af dem, der kan nærme sig ham paa Grund af aandeligt Slægtskab. Derfor kan den lutheriske Kirke gjøre mest i at hjælpe op og frem saa mange af Nykommerne til vore Ryster. Og det synes mig, at det burde være, jeg er fristet til at sige, denne Kirkes første og fornemste Pligt at se til Emigranten, især Emigranten af lutherisk Tro fra den gamle Verden, enten han kommer fra Scandinavien, eller Tyskland, eller han tilhører et af de lutheriske Lande: Finland eller Ungarn eller Østerrige, at han ikke tillades at drive bort, uden at en venlig Haand blir udstrakt til ham af hans Kirke, bort fra alle de Indflydelser, der hjælper til at betrygge og opløste ham, og at han skal finde særdig og ved Haanden her i dette Land dem, som inderligt ønsker at bringe ham i Brodersamfund med de bestaaende Samfund.

Den lutheriske Kirke i dette Land er af meget stor Styrke med Hensyn til Antal, og ved dens Medlemmers Intelligence og Flid kommer den stadig til at vokse til endnu større Magt. Den er kaaret til at blive en af de to eller tre største og mest betydningsfulde Nationalkirker i De forenede Stater, en af de to eller tre kirker, som er mest udpræget amerikansk, mest udpræget iblandt de Magter, den kommer til at regnes med for at gjøre dette Land endnu større i Fremtiden. Derfor hviler der en særegen Ansvarshyrde paa denne Kirkes Medlemmer.

Det er en nødvendig Sag for dette Lands Befolkning at erindre deres Nødtigheder; men det er af endnu større Betydning for dem at erindre sine Pligter. I den sidste Analyse kommer Statsmands og Soldaters Gjerning, den offentlige Mands Arbejde til at staa for intet, dersom det ikke er grundfæstet paa Kristendomens Aand, der virker i de Millioner af Hjem udover dette Land, saa at der kan lægges den sociale, den aandelige, den moralske Grundvold, uden hvilken intet Land kan nogeninde naa op til blivende Storhed. Thi materiel Velstand, Fremskridt i Kunst, i Literatur, store industrielle Triumfer, alle disse og hele den Bygning som opføres paa dem, bliver saa hurtig forsvindende som en Drøm, dersom den ikke hviler paa den „Retfærdighed, som ophøier et Folk.“

Tilad mig at gratulere eder, og gratulere os alle, at vi lever i et Land og til en Tid, da vi anser det som naturligt, at der kan være en Takfigelsesfest af de forskjellige Samsund, saadan Fest, som kommer til at holdes her i Eftermiddag, hvori Præster af de forskjellige Kirkesamsund kan forenes i at gratulere sig selv og gratulere eder ved Gjenoprettelsen af eders Kirkebygning. Et af de vedvarende Livsproblemer er at forsøge at opnaa Bredde uden Grundhed, ligesom vi ønske at opnaa Dybde uden Tranghed. Det synes mig at være vor gode Skjebne, at Mennesket er blevet istand til at forene Nidkjerhed i at gjøre Herrens Gjerning med Kjerlighed til Bødre, som gjør samme Arbejde med visse Forskjelligheder i det uvæsentlige. Dnskabens Magter er stærke og mægtige i dette Aarhundrede og i dette Land, ligesom de er det i andre Lande, og som de har været det i de sunde Aarhundreder, og det Folk, som oprigtigt ønske at gjøre Herrens Gjerning kommer til at have stor Anledning til alt sit Arbejde i at kjæmpe mod den fælles Fiende og i at indtage mod Brødre af andre Betjendelser en Stilling af velvillig Kappelyst, idet de forsøger at se, hvorledes det største Gode kan gøres for Folket som et hele.

Jeg takker eder for at have givet mig Anledning at tale til eder idag, at frembære en Hilsen til eder og at tilpønste eder Guds Belsigelse af hele mit Hjerte."

Hjemmet.

Det lille Ord Hjem lyder altid som Musik for mine Øren. Det klinger som et lifligt Klokkespil, og dets Toner trænger sig dybt ind i Sjelen. Det gjør kun lidet til Sagen, om det er en straaløst Hytte eller et prægtigt Palads, Hjem er Hjem, om det end er aldrig saa ringe, og jeg ved ingen Plet paa Jorden saa kjer for mig som Hjemmet. Lad Græsset frit saa vokse paa Taget og Mosen gro paa den bestedne Hytte. Lydigt lojdrer Spurvne og livligt synger Svalerne rundt den prægtige Jordblap, som er min Hvil og Fornøielse. Enhver Fugl elsker sit eget Bo; Ugle synes, at det gamle forfaldne Taarn er det skønneste Sted under Maanen, og

Ræven tror, at dens Hule er aldeles mer kværdig trivelig. Naar Landmandens Fæst ved, at den har Hovedet vendt mod Hjemmet, sandelig den behøver ingen Bidstyk, men synes selv, det er bedst at sætte paa alt, hvad Damp heber, og jeg er altid af samme Mening; thi Hjemveien er for mig det bedste Veistykke i hele Landet. Jeg holder mere af at se Røgen af min egen Skorsten end Ilden fra en andens Arne. Kolde Poteter ved mit eget Bord smager bedre end Fugl ved Roboens. Naar man er borte hos Venner og bekendte, gjør de sit bedste for en, men det er dog ikke som hjemme. "Nu maa du være, som om du var hjemme her", pleier man at sige; thi enhver ved, at det at "føle sig hjemme" er det samme som at have det hyggeligt.

"Det er godt i øst og vest,
men hjemme er det bedst".

Naar du er hjemme, saa er du jo hjemme, og hvad vil du saa mere ønske. Ingen ser skjævt paa dig; din Appetit maa være nok saa graabig, og du behøver heller ikke at frygte for at blive lagt under fugtige Lagener. Hjemme hos sig selv behøver man ikke at være bange for hvert Ord ved Tanken paa, at nogen Fiende staar paa Dør. Nei, saasnart Døren er stængt, er man i Frihedens Tempel og der findes ingen, som snuser og spejder efter en.

Jeg kan ikke forstaa, hvorfor saamange Arbeidere tilbringer sine Aftener paa Bærtshuset, da den huslige Arne dog skulde være noget bedre for dem og tillige langt billigere. Der sidder de Time efter Time, pimpende og snakkende og glemmer rent bort de stakkels Hustruier hjemme, som sidder der næsten forkomne af Sult og Træthed af at vente paa ham. Deres Pengeruller ned i Oljehandlerens Kasse istedetfor, at de skulde berede deres egne Hustruier og Børn Hygge og Trivsel; den Smule sund Fornøielse, som de eier, drukner de i Brændevin og Øl. Disse Oljehuse er en sand Forbandelse for Landet — de bringer aldrig noget godt med sig, medens det onde, de gjør, kan ingen Tunge beskrive. Jeg skulde ønske, at de, som drev den Lov igjennem at holde saadanne aabne, blev paalagt at underholde alle Familier, som ved dem er ødelagte. Oljehuse er Hjemmets Fiender, derfor jo før deres Rettigheder indbrages,

bedste bedre. Fattigfolk behøver ikke slige Huler, ikke de rige heller. De er fra Begyndelsen til Enden blot Glendighed og Udsældom.

(„Sendb.“)

Uforglemmelige Naadetimer.

Herre! du overtalte mig, og jeg lod mig overtale: du blev mig for stærk og fik Overhaand (Jerem. 20, 7.)

Salig den, som med Profeten af Hjertet kan tale saaledes! Han har ikke alene feiret stille Timer i sit Liv og høvt spillede Timer, hvilede han med Anger og Bedrøvelse har erkjendt som saadanne; hos ham er der af de stille og forspilte Timers Sæd opgaaet en Høst, som har givet hans indre Liv en bestemt Reining. Der gives saadanne Timer, som er afgjørende for et helt Liv. Der er Timer, der er som Dage, Timer, der er som Aar. Dyrebare, uforglemmelige Timer, hvilke vi kan betegne som Livets Hødepunkter, som den kristelige Erfarings Bjerge; Timer, i hvilke Guds Naade paatrænger sig os med overvældende Magt, i hvilke han kommer over os, den stærke over den stærke! Timer, i hvilke vi med Hjertet omvendt og forvandlet i vort inderste synker ned for hans Fødder, og en Himmel fuld af Kjærlighed og Salighed stråler os imøde fra hans Dine. Saadanne Timer havde hine to første Jesu Disciple, der fulgte Frelseren til hans Herberge, efterat Johannes den Døber havde sagt til dem: Se det Guds Lam! Og de kom og saa Jesu Herlighed, fuld af Naade og Sandhed. De troede paa ham. Og nu heder det: „De blev den Dag hos ham; det var ved den tiende Time.“ (Johs. 1, 40). Saadanne Timer havde Peter, Filip og Nathanael; en saadan frelseres Naadestund havde Zacharus! da Jesus sagde til ham! „Zacharus! Skynd dig og stig ned! Thi idag bør det mig at blive i dit Hus;“ (Luk. 19)—havde Saulus—paa Veien til Damaskus, da Røsten lød herovenfra: „Saul! Saul! Hvi forfølger du mig?“—havde Stolkemesteren i Filippi, da han hørte det Svær: „Tro paa den Herre Jesus Kristus, saa skal du vorde salig, du og dit Hus!“ Herren overtaler deres Sjæl, og den lader sig over-

tale; han er bleven den for stærk og har faceret Overhaand. Saadanne Timer bliver da tilbage i Erindringen hele Livet igjennem, ja i Tid og Evighed. Det er Naadetimer, paa hvilke man oplever Overgangen fra Døden til Livet: de er Fødslegroden af Guds Naad. Forsaarsbud, som forkynder en bedre Tid, og som er Vorgen for en salig Evighed. Da møttes vor Sjæl med Guds Huses gode Ting, og vi smager og ser, at Herren er god. I den Tid begynder Gangen med opreist Hoved, med Diet vendt opad mod Jerusalem, Striden med glæde og udstadt Samvittighed og Hvilen fra egne Gjerninger, „ligesom Gud hviler fra sine.“—

Har du høvt en saadan stor Time i dit Liv, min Sjæl? Og er siden mange Timer fulgt paa den, som ret egentlig var levede før Evigheden? Jo rigere et Liv er paa dem, desto mere velsignet er det, desto flere Bethel'er og Bniel'er Sinai'er og Golgatha'er reiser der sig i Orken ved hvilken Hjertet dvæler med flejste friskere Lyst og Kjærlighed, og paa hvilke det feiter sin Tilbagekomst fra Tomheden til Fylden, fra Løgnen til Sandheden, fra Døden til Livet, fra Verden til Himmerige. Tag saadanne Timer i Agt og grib din tilbudte Naade i Bøn og Tro og slip ligesom Jakob ikke Herren, førend han har velsignet dig! Med Toaver skal du saa, men med Frydesang skal du høste.

Bibelen.

Af

J. J. Jansen.

Jeg hørte engang som Gut to kristne tale om at læse i Bibelen. Samtalen gjaldt nærmest de forskjellige Fortolkninger. „Ja,“ sagde den ene, „jeg synes, jeg maa have en Kommentar ved Siden, naar jeg virkelig skal have noget Udbytte af min Læsning. Ellers kan man ikke sætte sig ind i de historiske Omstændigheder, som forklarer Ordet. Da sagde den anden, det var endda en Prest og en som jeg kjendte godt og holdt meget af: „Det gaar ofte mig paa en Naade modsat. Jeg synes, jeg kan have saa forunderlig godt af mange Udsagn og Beretninger i Bibelen, naar jeg læser uden nogen Fortolkning og uden at tænke noget videre paa

de historiske og andre videnskabelige Spørgsmaal. Naturligvis vidste han, at man udevidst medbringer en hel Del Videnskab, f. Eks. Oversættelsen.

Jeg havde den Gang ikke mange Betyngelser for at danne mig en Mening om flige Ting; men hvad Presten sagde, fæstede sig i min Hulommelse. Jeg erindrer endda, at jeg syntes, det var nok saa underlig sagt, især af en Prest.

Siden den Tid har jeg, som I nok ved, prøvet at læse endel i Bibelen. Jeg har derunder været saa taknemlig for Videnskabens Oplysning og Hjælp, og jeg har stønnet den var fra Gud, og at den gav nyt Lys over gammel Sandhed. Men jeg har paa den anden Side, gennem hele mit Kristentiv sandet den gamle Prests Ord, at en kristen kan have saa forunderlig godt af Bibelen, ogsaa naar man læser den uden nogen Fortolkning og uden at tænke noget videre paa de historiske og andre videnskabelige Spørgsmaal. Og dette er klarligvis af stor Betydning for mangen læg Mand eller Kvinde, som kun i ubetydelig Grad har Tid eller Anledning til at sætte sig ind i Nutidens historiske og eksegetiske Arbejde.

Det er ikke længe siden, jeg sidst kom til at tænke paa dette. Det var forleden Aften jeg læste i Esaias Kap. 43—af alle Bøger i det gamle Testamente læser jeg mest i Esaias og Salmerne. Det første Vers i Kapitlet lyder, som I ved saaledes: „Og nu, saa siger Herren, som skabte dig Jakob og som barnebe dig Israael: Frygt ikke; thi jeg har gjenløst dig, kaldet dig ved Navn, du er min. Ordene gik ind i mit Hjerte og styrkede min Tro paa Frelsen i Kristus. Jeg kjendte, det var Hjælp fra Gud.

Men den historiske Sammenhæng?—Ja, hvad bryder jeg mig om den i det Dieblit, saa betydningsfuld og interessant den end kan være. Den var noget af anden Rang, som rent forsvandt, mod det, at Frelsens Lys og Troen blusede op i mit Indre.

Jeg har nu heller aldrig synes, det var saa vanskeligt at skimte, hvorledes dette gaar til, naar man antager, at den Helligaand har været medvirkende ved Ordets Tilblivelse, og at han er medvirkende ved Ordets Læsning. Man,

den er den, som „randsager Guds Dybheder.“ Han har umiddelbart fuldt Indblik i Faderens Hjerte. Og han vidner ligesaa Guds Hjerte og ind i vort Hjerte. Naar vi læser eller hører, saa bruger han Ordet til at vidne Evangeliet lige fra Faderens Hjerte ind i vort Hjerte. Og I ved at det som kommer fra Hjerte gaar til Hjerte. Man kan ogsaa tænke det paa følgende Maade. Da Ordet blev skrevet, vidste Gud, at netop du, netop den og den Sund skulde læse Ordet. Paa den Maade er det et Ord til dig. Og man kan sige, det er skrevet med den Hensigt, at det skulde styrke dig.

Gud hjælpe dig, kjære Læser, til at ære og nytte Videnskaben, men ogsaa til at glemme Videnskaben, med dens mange Spørgsmaal, og nyde Ordet mere umiddelbart til Styrkelse af det Liv i Gud. („Indrem.“)

F i r e d u m m e.

Fløjet fra Frankfurt til Basel kjørte forbi en liden Landsby, i hvilken en nyopført Kirke havde sit ranke Taarn opad mod Himlen. En ung reisende, efter Udseendet en Student, tillod sig den Bemærkning: „De gode Badenser kunde have anvendt deres Penge bedre end til at bygge en Kirke. Havde de i Stedet for bygget en Sanghal eller et Selskabshus, det vilde have været tidsmæssigt.“ Hans Sidemand, en jevn Borger, saa forundret paa ham og spurgte: „Hvad har De da imod en Kirke. „Na hvad“, svarede han, „i vore Dage gaa kun de dumme i Kirke.“ „Da er jeg en af de dumme“, sagde den anden ganske roligt. „Til disse dumme hører jeg ogsaa“, raabte straks en tredje reisende; „jeg gaar hver Søndag til Gudsstjeneste, men forøvrigt er jeg Universitetsprofessor i Leipzig.“— „Og jeg er Overvejningsraad i Str. og gaar ogsaa i Kirke“ sagde den anden. Og endelig erklærede en anden: „Jeg er Gymnastikdirektør von L. i Bern, og jeg besjender mig ogsaa for at være en Kristen af Overbevisning.“

De fire „dumme“ rystede hinandens Haand og var snart i en ivrig kristelig Samtale, medens hin „Kloge“ Yngling i Høilelsen af sin indbildte Overlegenhed skulde sig Rum i sit Hjørne.

(„Ev.“)

Kinamissionen.

Fra C. W. Landahl.

Hankow 22de Okt. 1904.

I Shanghai stansede vi vel en Uge. De 600 Mil mellem Shanghai og Hankow paa Dantsefloden tog os fire Dage. Men i Hankow maatte vi vente i tolv Dage paa vort Gods. Det nødvendige kom og det øvrige saar komme med Tiden. En god Ven, en Forretningsmand og Skibsagent i Hankow lovede at sætte det gennem Tolden og sende det videre ind i Landet, saa vil det naa os i Fremtiden engang.

Saa er vi da indenfor Yangtsedalens Jernbører, som bevogtes af Solbater med Rifler og Kanoner og en Del gamle Krigsbaade.

Forterne ved Yangtsesfloden begynder ved Kiangin og Chengkiang, som er de stærkeste, og fortsætter langs Floden til Wuchang og Hankow. Kanonerne peger frem fra hver Haug og hvert Fjeld og unge Hedninger, som er oplære af udenlandske Officerer, staar bag dem.

Det er vakkert og naturskønt paa mange Steder langs Floden. Landet er rigt og tæt befolket. Ved de større Byer lægger Baaden til, men den bare sagter paa ved de mindre Byer, medens Færgen bringer Passagerne ombord.

En Flodreise paa Yangtsesfloden i Oktobr er en Fornøjelse. Luften er mild, og hele Naturen bader sig i det deilige Solskin, Ratterne begynder at kjølne af mod Høsten, og Baaden gik saa stille fremad og opad mod Maalet, af og til lidt Støi fra Hedningerne, ellers saa er det saa stille, som om det var Søndag hver Dag.

Paa enkelte Steder i Kina ser det ud som om de nu kommer baade hurtigt og kraftigt. Og gib de kom paa Evangeliets Grund!

Vi finder nu dannede Kinesere snart sagt i alle Bestillinger. Natlodsen paa Baaden var Kineser. I kinesisk Nationaldragt stod han paa sin Post. Han følte nok Ansvar, men var venlig og besked.

Rapteenen var mild og hensynsfuld mod Hedningerne. Mod os var han venlig og blid, thi vi var jo alle Amerikanere. Men for 9 Aar siden var han haard og barsk. Da havde jeg

Dr. McKay til Reisesælle, en liden, spød, men helstøbt kristen. Den Gang var han Missionær i Wuchang. Ved at behandle en Kolerapatient tog han Smitten og døde paa sin Post. Ruhoiler han under Torven i Kinas Jord og Sjelen hos Gud i Forvar. Over hans Grav staar en vakker Gravsten, som den kinesiske Guvernør satte over ham til Minde i Taknemmelighed for hvad han havde gjort for hans Folk.

Saadant gir Stød til at Civilisation kommer til Kina paa ret Vis. Jaar Vorherre stille med Hjerterne, saa sætter han nok Hovederne ret ogsaa. Da blir det dygtige Statsmænd og gode Borgere.

Nede paa andet Dæk staar en C. J. M. Missionær i kinesisk Dragt og prediker for en Flok Hedninger, som delvis lytter og delvis spør. Der er mange i den Mission, som har høiere Embeder og større Tillidsposter paa Missionsmarken end han, men det er ikke mange som overgaar ham i at ofre og forsfage og bringe Frelsens Bud til mange.

Han havde Tro for at betjende Jesu Navn for Hedninger. Fortynde hans store Naade. Vidne idag!

Vi landsteg i Hankow og taltebe Gud. Da det er trangt om Rum i Hankow, saa gik vi med engang ombord i en leiet Husboad, liden naturligvis, men der, hvor der er Hjerterum, der er ogsaa Hustrum. Og saa kunde vi leve meget billigere der. At spare paa alle Hold for Missionen, det er en kjær Pligt.

I tolv Dage ankrede vi i den myldrende Havn omgivne af støiende Hedninger Dagen lang. Naar de trattede hysfød vi paa dem, og naar de slog, da stilte vi dem ad.

Det blev en fælles Glæde, da de kristne mødte os. Vi var glade og lovede Gud, og de bragte os mange Hilsener fra Høi og Løve i Central Kina. De saar og høster af alle Kræfter og Gud lægger sin Velsignelse til. Der lægges mange til Guds Menighed som tror.

Naar vi hører om Evangeliets Seier da blir vi saa hjertens glade.

Vi er saa vel tilfreds, at vi er vel og tilbage i Kina igjen. En Amerikareise er ingen Lystreise. De kjære Missionsvenner, som vi traf sammen med derover, vil vi komme ihu.

Det er opmuntrende i Arbeidet herude at vide, at vi har Venner, som staar med i Kampen med Bøn og Gaver, men Rejsens Besværlighed vilde vi helst glemme.

Det er dog stort, at vi faar glemme Rejsens Besværlighed, Trængsler og Lidelser, som vi mødte her paa Jorden paa vor Himmelvandring, naar vi kommer der, hvor evig Hvile er.

Da jeg som Barn var ude fra Hjemmet efter mørkt Fald, styndet jeg mig af alle Livsens Kræfter for at komme hjem. Den som blot var hjemme og fremme! Jeg kunde aldrig bli fortrolig med Mørket. Jeg var bange det alt var Spøgelsjer omkring mig! Men da jeg sønede Hjemmet, da fik jeg større Frimodighed, kommen til Døren, greb jeg fat i Haandtaget, ryttede Døren op, smat ind, lo 'den til saa fort jeg kunde og tænkte: Nu faar du være udenfor!

Besværlighederne og det bitre vi har maattet bide i paa denne lange Hjemreise faar nu være glemt.

Vi har nu 400 Mile igjen til vort Arbeide. Og vi ved, at den Gud, som har været med os saalænge, vil fremdeles ledsage os.

Den Gud som var paa Moses Tid er lige-
dan idag.

Nu maa vi sige farvel til de sidste Glimt af Vestens Civilisation og gaa ind i Bælmørket, hvor man ikke kender Gud eller ved, hvad det er at være lykkelig. Gud er med os!

Folket har bruser og Tyrsterne raadslaa. Blandt disse skal vi se Korsets Banner vaie, men Hedenstabet fortrænges til Rigets yderste Ender.

Vor Herre mangler ikke Arbeidere eller Mibler til dette Arbeide. Jorden og dens Fjende hører Herren til! Om disse tie skal Stenene raabe. Frem skal Evangeliet og seire skal det.

C. W. L.

*

*

*

Fra Mrs. Hotvedt.

Fancheng, Kina, Nov. 15, 1904.
Kjære Venner!

Jeg har i længere Tid tænkt, at jeg gien-
nem „Buddhæren“ skulde sende Vennerne hjem,
me en Gilsen.

Vi er nu flyttet ind i det nye Hus. Vi
har allerede boet her i to Maanedes. Det er jo

Vennerne hjemme vi har at takke ogsaa for dette,
at vi har faaet et pent og bekvemt Hus.

Ja Tak alle I, som troligt yder til Herrens
Sag herude. Velsignelsen skal ikke udeblive.
Det er mere velsignet at give end at modtage.
Det er maaske af mere Betydning at have et
ordentligt og hyggeligt Hjem herude end I kan
tænke eder. Der er saa meget som virker ned-
trykkende, lidet som opløfter og forædler.

Det har været en særdeles prøvende Tid
for os herude i Fald.

Vi flyttede alle ned fra Sieliang den første
Uge i September. Det blev da en meget travl
Tid for os med at flytte vore Sager op fra
Chien-keo og komme istand i det nye Hus.
Hotvedts Tid var da som altid meget optaget.
Net som han holdt paa i Hjemmet, saa maatte
han afsted i Sygebesøg.

Midt i vor Travlhed blev vi begge syge.
Hotvedt blev haardt syg i Dysenteri og maatte
tilfængs. Dog kom han over det paa nogle
Dage og vi var glade for det.

Saa snart Hotvedt kom op, gik han over
for at se til Miss Grøfseth, som har været mere
eller mindre syg en længere Tid. Han fandt
det da bedst, at hun reiste med til Hankow for
at søge Lægehjælp der. Det var trist for Miss
Grøfseth og tungt for os allesammen. Vi havde
et lidet Bønnemøde og anbefalede hende i Her-
rens Haand. Miss Hodnesfielb fulgte med hende
ned.

Følgende Morgen følte jeg noksaa daarlig.
Nu blev det min Tur at faa Dysenteri. Jeg
holdt Sengen den Dag. Mod Aften kom Pas-
tor og Mrs. Kilen for at besøge os. De blev
meget forbauset ved at høre jeg var syg, da jeg
Dagen før var iblandt dem saa frisk som nogen.
Den Aften fik jeg saabant et alvorligt Anfald.
Paa ti a femten Minuter var det, som Døden
havde grebet fat i mig og ikke vilde slippe.
Medicin syntes for en Tid at slaa feil. For
menneskelige Dine var der intet Haab. Dette
varede i over to Timer. Hjertet holdt paa at
standse. Jeg blev kold og stiv i Lemmerne og
Ansigtet. Dog mistet jeg ikke Sandheden et Øie-
blik.

Det er underligt at saaledes sættes Ansigt
til Ansigt med Døden. Men naar vi tror paa

Jesus behøver vi ikke at frygte for noget. Jeg fik en salig Fred i mit Hjerte og følte, at hvad Herren maatte finde for godt, var bedst.

Som nævnt var Pastor og Mrs. Kilen hos os. Broder Rønning og Hustru kom ogsaa straks over. De siger: „Vi kalder paa Gud og giver ikke op“. Vi løstede vore Hjerter i Enighed til Gud og han hørte vor Bøn. Herren kan gjøre store Ting, naar alt andet slaar feil. „Hvad to eller tre bliver enige at bede om i mit Navn, det vil jeg gjøre“. Han svigter ikke sine Løfter.

Overladt i Herrens Haand og omringet af disse kjære troende følte jeg saa tryk.

Hvad har den som ikke har opgjort sin Sag med Gud og omringer sig med saadanne Venner, som ikke engang kan bede en Bøn til Gud for ham.

Jeg kom op igjen om nogle Dage, men det havde taget meget paa Kræfterne. Efterpaa kom Malaria og tog Anledning af min svækkede Tilstand, saa jeg maatte pent holde mig fra Arbeidet i nogle Uger.

Det prøver Taalmodighed.

Vi havde opgjort saa mange Planer for Arbeidet i Sommer og vi ivrede alle for at tage fat; men Herrens Vele er ikke vore Veie

Kjære Venner, vi trænger eders Forbønner. En reiskærdigs Bøn formaar meget, naar den er oprigtig.

En ung Broder, som kom ud i den svenske Mission i Høst, fik lægge ned sin Vandringsstav straks. Han blev syg paa Veien op fra Hankow, talte kun saa klare Ord efter han kom frem, og om nogle Dage fulgte vi ham til den lille Gravplads her borte.

Ja, det har været med betyngede Hjerter vi har kommet sammen til vore Bønnemøder mere end en Gang.

Alt maa dog tjene den tilgode, som elsker Gud, endstjønt det ikke til alle Tider er saa godt at forstaa.

Miss Grøfeth er nu kommen tilbage. Hun er endnu ikke ganske frisk, men det gaar fremover. Vi haaber der skal bli lysere Dage.

Vi hører Landahls og Miss Lee er bare en 40 eller 50 Li borte. Nu har de nok maattet ligge stille paa Grund af Regn og Storm en

par Dage. Og saa koldt, saa koldt, som det har bliit!

Jeg tænker paa de stakkels smaa i dette Veir. Herren bevare dem og bringe dem til os snart.

Tilslut en kjerlig Hilsen til alle Missionsvenner fra
Eders ringe Tjenerinde
Laura Holvedt.

* * *

Veien uden Gud.

(Fortsættelse.)

Maaneder gif hen. Hun kom og gif, men uden at finde Fred for sin Sjæl. Dog, Jesus kjendte hendes Nød, og han slap hende ikke, før hun fik fuld Hvile i hans Kjerlighed. Tilslut blev dog Korsoningens Hemmelighed forklaret for hende; hun saa, at Jesus havde gjort alt for hende, og under Korsets Træ smagte hun den Fred, hun i saa mange Aar havde tørstet efter. Lykkelig i sin Frelser bortkastede hun nu sine mange Afguds billeder og flyttede derpaa hen Nærheden af Missionærens Bolig, at hun ikke skulde behøve at forsømme noget Møde. Hun var 68 Aar, hun blev omvendt, og levede endnu 12 Aar, tjenende sin Frelser tro.

Buddhismen har en Overflod af Templer og en talrig Prestestand. Deres Prester rager sit Hoved og er i sin Dragt forskjellig fra Kineserne. De lever ugift, faster, beder for de døde, bruger Vievand og læser Bønner i et for dem selv ganske uforstaaeligt Sprog, og de har saaledes i mer end en Henseende Lighed med den katolske Geistlighed. De tilhører i Regelen de lavere Klasser og ansættes først som Disiple hos en af de ældre Prester; de fleste er dog aldeles uvidende og kan ikke engang læse. Naar de blot kan mumle sine uforstaaelige Bønner og udføre de overtroiske Ceremonier, spørges der ikke efter mere, men de faar Lov at dovn sig og røge Opium. De nyder derfor kun lidet Ansæelse ude blandt Folket. Deres Bolig er ved Templerne, og af disse vrimler det over det hele Land. Deres Templer ere fulde af Afguds billeder, for Størstedelen forestillende Mænd, som skal have faat Del i Budhas eget Liv; der gives mer end 6000 af dette Slags Afguder.

Hid strømmer nu de blinde Afgudsdyrkere, og opholdt af deres Gaver tilbringer Presterne

fit ørkesløse Liv ved Templet. De har for det meste ingen ander Interesse for sin Religion, end at forskaffe sig et let Levebrød, og de stiller sig derfor almindelig venlig lige over for Missionærerne. Disse faar uhindret Lov til at optræde i deres Tempel og predike den nye Lære, og mer end en af dem er derved selv bleven vundret for Evangeliet.

I Byen Sien:ku boede en kinesisk Skolelærer. Han havde en Søn, der var oplært af Faderen og 18 Aar gammel ved dennes Død. Da han imidlertid var for ung til at blive Lærer og ikke vidste, hvorledes han skulde fortjene sit Livsophold, besluttede han sig til at blive Budhistprest. Han havde forøvrigt allerede tidligt vist et alvorligt religiøst Sind. Han begav sig da først til et Tempel udenfor Byporten, og her blev hans Hoved raget, hvorpaa han isærte sig den prestelige Dragt. Da han selv havde faaet en god Undervisning, blev han anvendt til at lære de yngre Prestes, og forøvrigt maatte han dyrke Jorden, som tilhørte Templet. Om en Tid flyttede han til et andet Tempel, hvor han erholdt lidt Løn for sin Tjeneste, og saasnart han her havde opsparet det nødvendige, drog han til den hellige D Bu tu for at modtage den fulde præstelige Værdighed. Efter nogle Dages Prøvelse og Bodsøvelser afslagde han her Løste om en ubrødelig Prestetjeneste lige til sin Død, og som Stadfæstelse heraf blev paa hans Isse indbrændt 6 dybe Mærker. Tempels Forstander udsædige da et Dokument, isølge hvilket han havde Ret til Bolig og Underhold ved hvilket som helst Tempel, han maatte besøge, og saaledes havde han nu endelig naaet sit Maal.

Han kom da til Byen Tai-chau og tog Opsynet over Templet for Lægesidenstabsens Gud, og her var det at han første Gang kom i Berørelse med Evangeliet. En af Kina Indlands Missionærer kom en Dag forbi Afgudsstemplet og besluttede at gaa indenfor. Ege ved Døren mødte han Liu. Denne mødte Missionæren meget høflig og bad ham tage Sæde. Dette gjorde Missionæren med Glæde og begyndte straks at fortælle ham om den sande Frelse ved Kristi Blod og den levende Gudsdyrkelse. Han lyttede meget opmærksom og syntes virkelig at glæde sig over, hvad han hørte. Siden be-

søgte Missionæren ham oftere, og om en Stund vovede Budhistpresten at besøge Missionærens Forsamlinger. Men da blev der Uro blandt hans Embedsbrødre, og de begyndte at forfølge ham. Han fortalte Missionæren herom, og denne bad med ham og styttede ham til at blive sit Forsæt tro. Han havde ogsaa en Døgm, som havde megen Indvirkning paa ham. Han syntes, han var i Evigheden og saa haade de sædvanlige og de fortabte; men medens de saa, som tilbad den levende Gud, saaes i Lys og Herlighed befandt alle Afgudsdyrkere sig i det dybeste Mørke. Alligevel formaaede han endnu ikke at opgive sine Fædres Tro. Men Guds Aand blev ham for stærk, og efter tre Aars Egen og Voklen tog han endelig sin Beslutning, opslugde sin Post ved Templet og viede sig til Kristi Tjeneste. Hans Gjerning her blev dog kun kort, thi allerede Aaret efter h ntede Herren ham hjem til en bedre Tjeneste.

Budhismen er ogsaa rig paa Klostre. Der er store Klostre, hvor en talrig Skare af Munk bor sammen; men de bor ogsaa blot nogle saa sammen i Templerne; andre lever som Eneboere i Hytter eller Huler. En Missionær, som engang besøgte den hellige D Bu tu, stødte ved Klippens Straaning paa en enlig Hytte, hvori der boede en Munk, som var over 80 Aar gammel. Den største Del af Dagen sad han med korslagte Ben paa en lav Stol, og han forlod kun sin Plads for at nyde sit simple Maaltid eller brænde Røgelse paa det lille Alter udenfor Døren. I mange Aar havde han siddet paa denne Plads, og der vil han oppebie Dødens Komme.

I Begyndelsen var Munkene virkelig søgende, der troede paa denne Maade at skulle naa til et helligere Liv, men nu er de fleste af dem kun Lediggængere, der heller vil tigge end arbeide.

Der findes ogsaa kvindelige Klostre, og Nonnernes Tal er overmaade stort. En Masse Pigebar overgives aarlig til Klostrene ihedest for at brædes. Naar den lille Pige er født paa en uheldig Dag, eller Spaamændene kan fortælle, at Barnet som voksen vil ægte en slet Mand og blive aldeles ulukkelig, flynder Koralbrenne fra med at sælge Barnet til Klostret; saa er de sikre for hende; thi Nonnerne tør jo aldrig gifte sig. Mange fattige Koralbre, som af egen Erfaring kender til Livets Nød, bringer af kærlig Omsorg deres lille til Klostret; thi der vil hun aldrig faa en Nød eller Klæder.

(Fortsættes.)

Den unge Student.

I Odesa var en ung juridisk Student, der som næsten alle unge Mennesker jagede efter jordisk Lykke. Men han blev ulykkelig. Han kom ind i Nihilisternes og Anarkisters Kredse, tanhænde mente han i disse hemmelige Selskaber at skulle finde Lykken. Men snart indsaa han, at han var kommen mellem Forbrydere. Han vilde nu trække sig tilbage. Da troede andre Nihilister, at han havde forraadt dem, hvilket imidlertid slet ikke var Tilfældet. En Eftermiddag, ved høils Dag, kom en ung kvindelig Student, som ogsaa hørte til Nihilistklubben, paa aaben Gade henimod ham og kastede en Flaske Svovlsyre lige i hans Ansigt. Den unge Mand styrtede om. I et Nu var Ansigtet en eneste usformelig Rødmasse. Begge Øine var opbulte, Næsen ødelagt, begge Læber og et Øre var bortbrændte, og der fandtes ikke Spor af hel Hud nogensteds. Og der laa det unge Menneske, indtil Folk kom og fik bragt ham paa Sygehuset. Her rasede og tørdnede han i sin Glendighed baade mod Gud og Verden. Man maatte træffe Foranstaltninger til at afholde ham fra at dræbe sig selv. Saa blev han af sine paarørende bragt til Berlin og kom der i et Sygehus og senere i et Blindesinstitut. Engang, da Oberst Paschkoff var i Berlin, hørte han om denne unge Mand og gik hen og talte med ham. Naturligvis kjendte Studenten ham af Navn; thi i Rusland ved enhver, hvem Oberst Paschkoff er. I det han kom til den ulykkelige syges Seng, sagde han:

„Unge Mand, jeg er overbevist om, at De trods den Glendighed, De er kommen i, trods De er bleven en Krøbling, endnu kan blive lykkelig. Jeg som tidligere laa bunden i Verdens Lænker, er selv bleven revet ud og er lykkelig derved.“

Da gjorde Gud det saa at den usle Menneske sjæl fik gribe Jesus. Den stakkels Student omvendte sig, blev lykkelig og er siden altid glad, naar han kan faa aflægge Bidnesbyrd om sin Frelser. Han har lært Blindeskrift og synger saa gjerne paa russisk de vakre Sankeysange.

Nylig besøgte en Prest, som besøgte

ham, hans Skjæbne og sagde: „Al, det var da en forfærdelig Ulykke, at De skulde blive berøvet Synet. „Min Herre“, svarede den unge Mand, „det var den mest velsignede Stund i mit Liv; thi jeg havde ellers aldrig fundet min Frelser. Mit Hjerter var altfor stolt og trodsigt. Han maatte føre mig gjennem svære Lidelser og dyb Glendighed. Men nu har jeg fundet Fred og er lykkelig, meget lykkeligere end om jeg indtog den mest glimrende Stilling i Verden.“—Saaledes ved Frelseren at stille det; han griber fat i de usleste og største Syndere, og de griber fat i ham. Kjære Læser, har du fundet Fred? Den opstandne Frelser giver den til alle, som ser Alvor begjærer den. Ved om den!

Hvorfor er du ikke en kristen?

1. Er det, fordi du frygter for dine Benneres Spot?

Hvo som skammer sig ved mig og mine Ord, ved ham skal Menneskens Søn komme sig, naar han kommer i sin og Faderens og de hellige Engles Herlighed. (Luk. 9, 26)

2. Er det, fordi der blandt kristne findes Hyklere?

Der er skrevet: Saa sandt jeg lever, siger Herren, skal hvert Ane boie sig for mig og hver Tunge skal bekjende Gud. Altsaa skal da enhver af os gjøre Regnskab for sig selv. (Rom. 14, 11—12).

3. Er det, fordi du ikke vil forlade alt for Kristi Skyld?

Hvad gavner det et Menneske, om han vin-der den hele Verden, men tager Skade paa sin Sjæl? Eller hvad vil et Menneske give til vederlag for sin Sjæl? (Math. 16, 26).

4. Er det, fordi du frygter for, at Herren ikke vil modtage dig?

Den, som kommer til mig, skal jeg ingen- lunde støde ud. (Joh. 6, 37).

5. Er det, fordi du mener, at Gud maa være tilfreds med det Liv, som du lever?

Hvo, der holder den ganste Lov, men fiøder an i et Bud, er skyldig i dem alle. (Joc. 2, 10).

6. Eller er det, fordi du anser dig for at være en alt for stor Synder?

Jesu Kristi, Guds Søns, Blod renser fra al Synd. (1 Joh. 1, 7).

7. Er det, fordi du er bange for, at du ikke skal blive bestandig „indtil Enden“?

Han, som begyndte den gode Gjerning i eder, vil fuldføre den indtil Jesu Kristi Dag. (Fil. 1, 6).

8. Er det fordi du vil opfætte din Omvendelse?

Ros dig ikke af den Dag imorgen, thi du ved ikke, hvad Dagen vil søbe. (Ordspr. 27, 1).

Tiden svinder, Tiden rinder,
Tiden flyver hastig bort,
tag dig vare i din Fare,
da din Time er saa kort!
O du saar jo ei at vide,
hvor din Død kan staa paa Lur,
tænk paa Evighed i Tide,
om den ei skal worde sur!

Vor Hyrde.

Ezekiel 34, 11—12. Thi saa siger den Herre Herre: Se jeg kommer, og jeg vil spørge efter min Hjord og efterse den.—Ligesom en Hyrde efterter sin Hjord paa den Dag han er midt iblandt sine Faar, naar de er adspredte, saaledes vil jeg efterse mine Faar og redde dem fra alle de Steder, hvor de er adspredte paa Styers og Mulms Dag.

De tre store Profeter: Esaias, Jeremias og Ezekiel vidner for os om Jesu Hyrbetroskab og som han selv saa smukt og rørende har stillet hos Joh. 10 og Luk. 15, han er ingen frugtindjagende og haard Herster, nei, han er vor Hyrde. Han betragter os ikke som sine Slaver, men som sine Faar; han søger ikke Uld, det er Nytte og Fordel af os; men vil blot vort Vel og vor Salighed, han foragter ingen af sine Faar end ikke det elendigste, mest vildfarende og fortabte, han søger efter dem med utrættelig Flid og har han fundet et, saa er det som om han havde fundet et Kongerige. Han antager alle til sine Faar; hvad Verden foragter og bortkaster, det

samler han med Omhyggelighed og Kjærlighed og vogter og bevarer det med den ømmeste Trost og han overlader det ikke til Leiesvende, men selv antager han sig alle sine Faar. O, hvilke Fordele har da ikke ethvert Kristi Faar, der kender ham som sin gode Hyrde, erfarer hans Hyrbetroskab og staar under hans Varetægt. Al hvorfor iler dog ikke alle Mennesker hen til ham, hvorfor forsmaar de saa mangfoldige denne store Lykke at være et Kristi Faar. Naar kommer dog den Tid, da der kun skal være en Hjord og en Hyrde; den skal og den maa komme; den som har adspredt Israel skal ogsaa samle det igen.

Ved Anna Jacobsen.

Fra vor Arbejdsmark.

Send kirkelige Nyheder til denne Spalte.

Student Hovland predikede i Emanuel's Kirke i St. Paul, Søndag den 5te Mars.

Formand Eastvold har paa Anmodning besøgt Horace, N. Dak., for at give Prest og Menighed gode Raad.

Søndag den 5te Mars besøgte „Bubb's.“ Red. Faribault. Bønnemøde Lørdags Kveld, to Gudstjenester Søndag og unge Kvinders Fests Mandags Kveld. Møderne var forholdsvis vel besøgte.

Student M. Lee ved Red Wing Sem. er død. Han forlød Hjemmet ung og frisk sidste Høst for ved Skolen at tillægge sig nyttige Kundskaber for Livet; nu bringes han hjem som Lig. Hvilke Skuffelser dog Livet bringer! Herren trøste Forældre og Slægtninge. Han hjælpe os alle at vaage og vente.

Fra Reynolds, N. Dak. Kjære Br. Undskyld, at jeg sender dig disse Ord. Jeg læste i „Bubb.“ No. 8 om Bækkelse og jeg talter dig baade for det og andre gode og indholdsrige Stykker. Jeg ser deraf, at du vil have Bækkel-

se og det, som Gud vil, og du skal se Bættelsen skal komme. Gud er den samme nu som før, bare han faar sine Børn paa den rette Plads, saa skal han nok sende sin Velsignelse over os.

D. J. S.

Fra De l l R a p i d s, S. D a t. Kjære Br.—Jeg føler Trang til at takke dig for det gode Indhold i „Budd.“ Det er et meget betydningssfuldt Arbejde for Guds Riges Fremvekt iblandt os. Men der er et Stykke i No. 8 for iaar af Past. Lindeland om „Bættelse“, som jeg ikke fuldt ud kan understreive. Jeg tror nemlig, at om Bættelsen blir ledet i de rette Spor, saa blir baade Luther, Pontoppidan og Ringo nok saa gode Autoriteter ved Siden af Bibelen. De vil blive uundværlige. Og med Hensyn til Salmerne saa blir nok de gamle kjernefulde Salmer det, som gir den trætte og mødige Sæl Beberkvælgelse og Trøst—i sin Tid. Eller hvad var det, som gav dem Haab om Salighed hos Gud?

G u s t a v A. G r a n t.

Fra C a n a d a skriver Broder B. Andersen i Privatbrev den 1ste Mars blandt andet følgende: Kjære Broder i Herren! Guds Naade og Kraft til fortsat Virke for Guds Sag tilsonkes Dem ved Jesus Kristus. Amen.

Deres Skrivelse af 15de Feb. modtog jeg den 22de. Hjertelig Tak! Jeg kunde ikke saa sendt Svar med samme Post og saa gaar det sent med alt for mig nu. Alderdom og Svækkelse hindrer mig meget i alle Gjøremaal, og andet kan ikke ventes i min Alder,—efter et stridsomt Liv fra Barndommen af. Men Gud være lovet for sin store Naade!

Altting skal paa mig arbeide
til Gud har gjort alting godt.

Jeg har den sidste Tid været mindre vel og maattet være stille i Ugebagene; Søndagene har jeg fyldt mine Bestemmelser, trodsset Strøbeligheder og Afsted. Det har vistnok ikke smagt godt for Rjødets; det gamle Menneſte protesterer; dog har det gaaet paa et Vis, saa ingen Søndag har gaaet tabt, uden at jeg ved Guds store Naade, om end i stor Strøbelighed, har faaet forklynede Guds Ord som oftest paa to Steder om Dagen. Og det har gaaet langt

bedre end jeg følte, da jeg drog afsted. Men naar jeg saa kom hjem, var det rigtig godt at saa komme straks tilfjengs. Da kjendte jeg, at jeg var syg og afmægtig.

Alt ja, hvortil mon det skal gaa paa bedste Vis! Jeg lider ofte af tunge Tanker. Maaſte jeg skal nedlægge Vandringsstaven uden at se vort Samfund optage en ordentlig Virksomhed herude; men jeg prøver at overlade alt i Herrens Hænder.

Hauges Synode er ikke saa fattig paa dueelige Vidner, blot nogen kunde rive sig løs, om endog fra en bedre Stilling for at tjene Herren og hans Sag paa Missionsmarken herude i ringere Rkaar for en Tid.

Netop nu trænger vi et Herrens Vidne, som ikke bare kan predike bra, men som især i den private Omgang med Folket vinder deres Tillid og Kjærlighed.

O Jesus, giv os Hyrder, som
ret sørger for din Helligdom!

—Det er en stor Mangel i vor Indremissionsvirksomhed at vi ikke har gode Traktater for Salg.

Om det lader sig gjøre, saa skal jeg sidst i denne Uge ud paa Reise og bliver borte et par Søndage; jeg føler ikke frist; men Gud faar raade.

Vi haabe et kært Besøg af Form. Eastvold. Hans Tid var alt for kort; men Besøget var baade kært og nødvendigt, og det vakte Opmerksomhed. Han vil vist gjøre, hvad han kan for os herude.

*
F o r s t j e l l i g t .
*

Læsekunsten i Rusland. 30 p. Et af de russiske Rekruter kan læse, det vil sige at ikke engang en af hver tre russiske Soldater kjender Bogstaverne. Disse stakkars Menneſter er det, som nu slagtes i tusindvis i den russiske japanſke Krig. Og de civiliserede og „kristelige“ Regjeringer sidder rolige og ser paa det blodige Skuespil!

Bættelsen kommer. I Philadelphiæ, Quakerbyen, er begyndt Bættelse, som har Lighed med den, som paagaar i England og Wales. Ifølge Rapport i Dagspressen skal allerede 10,000 have betjent at ville tro paa Jesus

og blive salige. Ingen særdeles Veder eller Velselse staar bag Bevægelsen; men Menigheder af alle Betjendelser er grebne af Pinseaanden. — Vækkelsen og Levedbegjærelse ved Kristi Evangelium er det eneste Middel til at frielse det amerikanske Folk fra at synke ned i et moderne Hedenskab.

Theologisk Kandidat S. A. Gislasen, der virker som indre Missionær paa Island, beretter til Foreningen i Danmark, som understøtter ham, hvor haard Jordbund Island er at arbejde i. I mange Kirker er der ingen Gudstjeneste i flere Uger, fordi ingen kommer; enkelte Prestes negter at lufte Missionæren ind; Bønnemøder er udfendte. En liden Forening for kristelig Menighedsvirksomhed er dannet i Reykjavik med 25 Medlemmer. Af denne Begyndelse og Past. Fridriksons utrættelige Arbejde i Ungdomsagen venter Gislasen sig en Del.

Romerkirken er om sig. Senator Barb fra California optraadte den 31te Januar i Indianerkomiteen og oplyste om, at Romerkirken har tilvendt sig 98 Procent af de Penges, som Indianerkommissæren har til sin Raadighed. Mr. Barb kundgjorde tillige, at den romerske Pastor Scharf var kommen til ham med lokkende Tilbud. Hvis Republikanerne vilde give Love, som er gunstige for den katolske Kirke, skulde Katholikerne sørge for, at 20 Kongressdistrikter, hvor det republikanske Parti er svagt, skulde faa valgt sine Kandidater. Den katolske Prest nævnte udtrykkeleg alle disse Distrikter.

Senator Barbs Oplysninger vakte stor Opsigt. Senator Teller bemærkede, at det var mere nødvendigt at staa paa Bagt mod Katholikerne end mod Mormonerne.

Vi har troet og erkjendt. Petrus og Disciplene havde erkjendt Jesu indre Herlighed, saadan som den ogsaa straalte os imøde ud fra Evangeliet. En Hellighed i Sindelag uden en eneste Plet, en Etorhed og Dphøiethed, som ikke er af Jorden, en Udmyghed og Kjærlighed, hvortil der ikke findes Mage i noget Menneskes Bryst, en Ro og Tilfredshed i Troen, som intet kan ryste, en Sandhed som gives tilkjende i hvert af hans Ord.

(Etabler.)

Betjendtgjærelser.

Hauges Synodes 60de Aarsmøde.

Ifølge Beslutning af 59de Aarsmøde afholder Hauges n. e. l. Synode sit 60de Aarsmøde i Red Wing Minn. Mødet holdes i Seminariets Kapel.

Da det falder sig iaar, at den almindelige Dato for Mødets Afholdelse indbefatter Pinsebad, tager vi den Frihed at bestemme Mødet en Uge senere. Mødet begynder altsaa Onsdag Formiddag den 14de Juni, Klokken 10:30 med Aabningsprediken. Forhandlingerne fortsættes til den 22de og om nødvendigt til den 23de Juni 1905.

Prestes og Delegaters vil erindre sig følgende Synodebeslutning, som findes paa Pagina 119—120 i Referat for 58de Aarsmøde: „Synoden ser sig nødt til at krave af hver Prest og Delegat, at ingen forlader Mødet uden at have medbragt det til Formanden, der i hvert enkelt Tilfælde afgjør, om vedkommende bør undstøyles“.

Thorsdag Eftermiddag den 15te Juni behandles paa norsk Emnet: „Forholdet mellem det norske og engelske Sprog i Synoden og Menigheden“. Ref. 1904, Pag. 150: 2. Engelske Sessionser Thorsdag og Fredag Aften.

Det religiøse Samtaleemne er ifølge Synodens Beslutning: „Den kristelige Daab“. Indledes af Pastor J. N. Sandoen. Ref. 1904, Pag. 126.

Forhandlingsgenstande:

1) Valg af Embedsmænd.

2) Skolesagen.

3) Missionen.

a) den indre,

b) den ydre,

c) det engelske Arbejde.

4) Boghandelen og Bladene.

5) Bethesda Børnehjem.

6) Samfundets Konstitution. Se Referat for 1903.

7) Samfundets Finantser. Ref. 1904, Pag. 158 og 159 samt „Buddæreren“ for 1905 Nummer 1.

8) Indstilling fra Board of Trustees i Henhold til Referat for 1904, Pag. 146: 1.

9) Behandling af Kredsinddelingen. Referat for 1904, Pag. 138.

10) Andre foreliggende Sager.

C. J. Castvold, Formand,
N. J. Løhre, Sekretær.

Føra Kreds af H. S. holder Møde i Bethesda Mgh., Jewell, Ia., Paa Castvolds Kald den 21—22 Marts.

Samtaleemne: Joh. 7, 37—39.

Mødet begynder Mandag Aften den 20de med Prediksen.

D. Andresen,
S. L. Jverson.

St. Petri Menighed, Pickedt N. Dak. indbyder Ned Riverdalens Indremissionsforening til at holde et Samtaleemne der den 23de til 26 Marts først. Samtaletema: Lut. 13, 10—17. Trainet gaar fra Casselton, N. Dak. til Pickedt N. 8,30 Form ,hvor Styds vil møde haade 22de og 23de Marts.

Paa Menighedens Vegne.

L. Langehaug.

Følge Indbydelse fra St. Peters Menighed afholder den engelske Indremissionsbestyrelse sit aarlige Møde i Ned Wing, Minn., begyndende Klokken halv elleve med Prediksen, Torsdag Formiddag den trettende April, 1905. Mødet fortsætter til Lørdags Aften. Dog haaber vi, at mange kan ordne det sliq, at de kan være i Ned Wing ogsaa over Søndag. Nærmere Oplysning om Program vil komme i et senere Nummer af „Buddøreren“. Det er vort Haab, at ret mange vil tage sig en Tur til Ned Wing og overvære Mødet. Kom med Bøn om megen Velsignelse!

Paa Bestyrelsens Vegne

N. J. Løhre, For.
Martin Norstad, Sek.

Abtitteringer.

Professoren: Ved Prof. Hanson fra Grand Forks N. D., Inga Ottem Stella Storla, S Paulson, D Paulson hver 1, Emma Strand 50c, 4.50
Ved Pastor J S Halvorson fra D L Slatum, Norway Lake, Minn 1, Renter 1, 2 00
Ved D R Groth fra Norway Mgh., ved Eagle Grove. Ia.: Ed Hanson, J B Olson, Knut Larson, S R

Groth hver 2, D R Groth, P E Knudsen hver 1.00,
John Johnson, T Colvick Mrs Kat Johnson D
Alexander, Nils Hanson, M Gundersen, Nils Bar-
land, Martin Larson, Peder Larson Salvor Thom-
son, E Norstad hver 1, Gustav Gundersen, Edom
Stoffdal, Ole Blomdal, Nils B Olson hver 10c,
Mrs Maren Bang 25c, 24. 5
Ved E J Strætmoen fra Riverside Mgh., Dawson,
Minn: J B Thorsby, John A Strætte, E D Ruud
N J Nelson, Hans J Hanson, Hans Lunder, Mrs
John Clausen, John Ellefson, Lars Strætmoen, Ole
Jordahl hver 1, Ewan Anderson, Johannes Loge-
larb hver 50c, 11.00
Ved S S Erffjord fra Bethels Mgh., Wells Co. N.
D.: S S Erffjord 5, Tom Overland, Ole Rostvedt.
A P Solberg, Ole J Rodne, Ole O Fosb, S E
Rodne, John J Rogellstad hver 1, S S Solheim, E
S Olson, Nicolay Halvorson, Ole J Knudvig
hver 50c, 14.00
Ved Pastor G D Bif fra Hanges Mgh, Clay Co., S.
Dak.: Hanges Mgh.s Kv. 5, Jacob J Mortvedt 4,
Ariel Mortvedt, Nils Olund, Ole Christoffersen,
Giler Olson hver 1, E na Mortvedt, Jacob D Mor-
vedt, Ida Olson hver 50c, Judith Olson 25c 14 75
Ved samme fra Roseni Mgh., S Dak., østre Distrikt,
samlet ved Ole Wessif: Ole Stone 5, Ole J Lyffen
4, A P Sveeggen, E A Renning, J J Stone hver
2 50, Mrs Helena Solem, Mrs Ingberg Ostlad,
Nils Elias, John Jomtgaard, Martinus Stubben,
A P Kshjeld, Ole L Dvaal, Sivert Stone hver 2,
S Sommervold, Mrs Ole Solberg hver 1.00, J
Bloosmo, Peter Ekren, John Renning, John Holte,
John Berg, Elling Johnson, Ed Stavelo, Ole D
Solthe, Peder Rambrant, Christ Dvergaard, R R
Lstlad, Ole Wessif, Sigvald Lyffen, Henry Hanson,
Berni Buum, Martin Steve, R D Lstlad, Lars D
Lyffen, Anders Renning, E M Nervif, E J Krog-
stad, Joe Jomtgaard, Anders Dahum, John Sem-
mervold, Lars Kvaal hver 1, M J Briggs, Mr. El-
len Stone, E B Thompson, Mikel Fagerberg, Mi-
tal Lstlad, Arnt Renning, E Wessif, A Olson, John
J Buum, John R Buum, J L Die, John Solbue,
Wm S Croghstad, Lars J Buum, Mide Carrent,
Ole Dahum, Andreas Berg, Lars Bisan, Karl Bif,
M J Buum, Elling Enoen, John Dverby, Gabriel
Eggen, Edin Holte, Alfred Wessif, Jacob Forde hver
50c, Ingvald Sivertson, Sivert Solberg, M E Ren-
ning, Albert Renning, Marie Solem, Johanna So-
lem, Sophus Brandvik, Ole E Nervif, Ingberg
Nervif, E D Ostlad, Karl Petersen, Johan Persfeld,
Martinus Kshjeld, Lars Exter, Albert Walstad,
John Hanson, Peder Sandmo, Gustav Pederson,
Andrew Haageraas, Johan Schei hver 25c, Noleni
Mge. 5 Kv. østre Distrikt 10 til 88 50. Vestre
Distrikt, samlet ved Peder Nilsen: Roseni Mgh 3
Mandef. 10, Salvor Jacobson, Peder Nilsen, M J
Lebne, E P Sveeggen, John S Johnson, G D Bif
hver 5, M A Stenwig 4, Peder Erickson, Claus
Stoen hver 3, Ole Stoen 2.50, A E Stoen, Isak
Christoffersen, Johan Larson, Oluf Stoenb Lars
Solaas. Mrs D Christoffersen E S Hanson I P
Solem hver 2, Biggs Lassen, E Erickson, Carl Co-

jen, Bendik Iversen, Edmund Olson, S. P. Larson hver 1, Anton Anderson, Martin Nicolaifson, Ole Schulberg Albert Stotland, Christian Solaa, Chri- stian P. Erickson, Emma Nilson, Johan Arnt Stoen, Lars Ofterson, Martin Jacobson, John Erikson, Bernt Iversen, Ludvig E. Larson, John Simpson, Iver Larson, en ubenavnt, John Ba'vorson, John S. Jacobson, Hannah Jacobson, Ida Jacobson, An- ton Staum, Oluf Solberg, John E. Larson, hver 25c, tilf. 84 75 173.25	
Ved Pastor L. E. Jacobson fra Susanna Bringe, Ole Saugen hver 2. 4.00	
Ved Marie Thovrig fra Green Lake Kvf., Pastor Sal- vorsens Kald 25.00	
	272.75

Synodekassen: Ved Helga Narrestad fra Hoff
Mgd. & Kvf., Sacred Heart, Minn. 15.00
C. L. Lethun.

Jndremissionen: Ved L. E. Lovesteth fra Ebe- nezer Mgd. & Kvf., Douglas Co., S. Dak. 10.00	
Ved Pastor C. J. Eastvold fra Mrs. E. J. Overland, Story City, Ia. 3.00	
Ved C. L. Lethun fra D. A. Duam, Ashland, Wis. 5.00	
Ved Pastor Thomas Hansen fra Camp Mgd. & Kvf., Renville Co., Minn. 10.00	
Ved R. Ullstad fra Samuels Mgd., Eagle Grove, Ia. 5.00	
Ved Pastor J. Krogstad pr. Prof. M. G. Hansen, A. Saa- land, J. Anderson, S. Austenson hver 5 15.00	
Ved Pastor L. E. Jacobson fra Franklin Mgd. & Kvf., Vernon Co., Wis. 20, Mrs. Susanna Bringe 1.50 21.50	
Ved Marie Thovrig fra Green Lake Mgd. & Kvf., Minn., Pastor J. S. Halvorsens Kald 20.00	
Ved Pastor C. J. Eastvold fra Miss Inga Hansen, Ea- gle Grove, Ia. 25, D. S. Ullstad, Jewell, Ia. 5, 7.50	
Ved Pastor M. D. Dee fra Sondre Belmont Kvf., Jackson, Minn. 10.00	
	107.00

S. H. Elstad.

Løn for Evangelister, Underhold af Børn: Til Dybold af Gullen i Sboa-liang: Ved Pastor A. A. Dahl, Taylor, Wis., fra Gidkes Pigef. 15.00	
Til Dybold af Pigebarneet „Kien-Y“ i Kina: Ved Pas- tor D. Andresen fra D. M. Olson, Eagle Grove, Ia. 15.00	
Til Dybold af en Pige fra Labitha Pigef. i Clear Lake & Ellsworth Mgd., Hamilton Co., Ia., ved Miss Betsey Williams, Rosendale, Ia. 30.00	
Fra John S. Eide, Mondovi, Wis., til Løn for Ev- gen-Teng sien i Hsin-tien 15.00	
Ved Pastor A. D. Dyppegaard fra Oscar A. Olivia A., Martin S., Olaf M. og Helmer N. Heilen, Dawson, Minn., til Underhold for Børnehjemsgutten Hu- Shuen-suh i Fan-cheng, Kina 15.00	
Fra Søndagskolen i vor Frelser Mgd., Rustlegon, Mich., til Underhold for Børnehjemsgutten Long- Sua-san, Fan-cheng 15.00	
Fra Mrs. Anna Ramsey, Brookings, S. Dak., til Under- hold for Børnehj. Gullen Wei-Su-Hsen 5.00	
Fra nordre Elims Kvf., Randall, Ia., til Underhold for Børnehj. Gullen Pau-Hsiab-sen, Fan-cheng 10.00	
Kvf. Freija, Abfeling No. 3, Spicer, Minn., til Under- hold for Pigen Tori i Miss Hødnesteds Skole 7.75	

Shell Creek Mgd. & Søndagskole, Neb., til Miss Hød- nesteds Skole 10.00	
Pigef. i Dawson, Minn., til Underhold for to Piger i Miss Hødnesteds Skole 40.00	
Pigef. i Stordals Mgd., Pastor Makkewicks Kald til Underhold for Skolegutten Mei-wei i Fan-cheng 15.00	
Fra Young Ladies Sewing Circle, Madison, Minn., til Underhold for Pigen Yland i Miss Hødnesteds Skole 10.00	
Ole D. Holtan og Ole Holtan, Dawson, Minn., til Student Tang-Sua-tsu ved Høstskolen i Fan-cheng 25.00	
Pastor J. S. Halvorsen, Spicer, Minn., til Stud. Shi- Chuang-shan 15.00	
Emmanuel's Mgd. & Kvf., Beresford, S. Dak., til Løn for Lærer Ueb-Sang-en 15.00	
Pastor P. G. Arnstad, Horae, N. D., Løn for Evange- list Chang-Fang-Ling 25.00	
Peder Pedersen jr., Dawson, Minn., til Løn for Tang- Chen-tiang, Ts. So 25.00	
Geo. J. Wigen, Sr., Hay, Wash., til Løn for Lin- Tuan-puh 25.00	
Fra Missionerinnen i Norge ved J. A. Reland til Løn for Miss Anna Lee 47.39	
Fra Pigef. i Dawson, Minn., til Miss Hødnesteds Skole 10.00	
Til Miss Grofeth 10.00	
Til Miss Anna Lee 10.00	
	335.14

Chr. D. Brohaug, Kasserer.

Kinamissionen: D. A. Duam, Ashland, Wis. 5.00	
Jndremissionen: Ved Prof. Hansen fra A. Sauland, J. Anderson hver 5, 16.00	
Chr. D. Brohaug pr. C. L. Lethun.	

Betænkelse Børnehjem: Ved Pastor M. J. Westphal, Peterson, Minn., fra Mrs. A. A. Meland, Arentsl Mgd. 3.00	
Ved Pastor M. D. Dee, Jackson, Minn., fra nordre Belmont Kvf. 15.00	
Ved Pastor A. A. Dahl, Taylor, Wis. fra Gidkes Pigef., Taylor, Wis. 10.00	
Ved Pastor J. N. Sandven, Roland, Ia. fra Pigef. i Salems Mgd., Roland, Ia. 19.50	
Ved Mrs. M. J. Westphal, Peterson, Minn. fra Mrs. Westphal 1, Amalie Lee 50c, 1.00	
Ved L. J. Eioen, Beresford, S. D., fra Roseni Mgd. vestre Kvf. 25, Roseni Mgd. & Ungdomsf. 20, 45.00	
Ved J. S. Elstad, Franklin, Minn., fra Sauges Mgd. & Kvf. 10, Marthea Elstad 1, 11.00	
Ved en ubenavnt fra Stordals Mgd. & Kvf., Gales- burg, N. D. 5.00	
Fra Elizabeth Anderson, Red Wing, Minn. 5.00	
Ved Anna Thompson, Clarion, Ia. 44.70	
En ubenavnt fra Pastor L. Rervigs Kald 1.00	
Ved Pastor L. J. Dyppeahl fra Dydbals Mgd. & Kvf. 20.00	
Ved A. W. Amundson 30.00	
Fra Albert Heggens, Beresford, S. D. 5.00	
Ved Pastor G. D. Vil, Beresford, S. D. fra Mrs. En- san Emerson 2, Mrs. G. D. Vil 5, 7.00	
Ved L. E. Lovesteth, Harrison, S. D., fra Ebenezer's Mgd. & Kvf. 10.00	
Ved Alvilda Johnson, Sacred Heart, Minn., fra de unge Pigers For. af Hoff Mgd. 30.00	

Med Mrs Bertha Gimre, Ellsworth, Ia., fra Tabitha
Pigef, Rose Grove, Ia. 12.25
Paa Hjemmets Begne hjertelig Tak.
E. E. Carlson.

Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de her nævnte Steder til følgende Tider: Mit Besøg har det Formaal: Sjæles Frelse hjemme og ude paa Missionsmarken. Vil paa det venligste bede om Offer og Subskription til Kina missionen, samt modtage Subskription og Betaling for vore Blade: „Bubbæreren“, „Børnevennen“ og „The Little Messenger“.

Pastor J. M. Wicks Kald, Postoffice Toronto, S. Dak., den 26de, 27de og 28de Mars.

Pastor J. J. Ekkes Kald, Postoffice Hendricks, Minn., fra 30te Mars til 4de April.

Pastor E. E. Bøes Kald, Postoffice Marietta, Minn., fra 6te til 13de April.

Pastor Thomas Hansons Kald, Postoffice Franklin, Minn., fra 16de til 21de April.

Pastor E. J. Oppebøhs Kald, Postoffice Sacred Heart, Minn., fra 23de til 27de April.

Pastor J. S. Halvorsons Kald, Postoffice Spicer, Minn., fra 29de April til 3die Mai.

Pastor A. D. Uttheims Kald, Postoffice Dawson, Minn., fra 7de til 12te Mai.

Pastor S. E. Hansons Kald, Postoffice Dawson, Minn., fra 14de til 16de Mai.

Broderligt A. D. Oppegkaar b.

„The Little Messenger“.

No. 1 til 12 af „The Little Messenger“ er nu udkommet og sendt rundt til Abonnenterne. Det udkommer 1 Gang om Ugen og koster enkeltvis 35 Cents Aargangen. I Pakker fra 10 til 25 under en Adresse er Prisen 30 Cents, i Pakker fra 25 til 300, 25 Cents, og over 300, 20 Cents. Subskriptionen gjælder for et Aar. Prestes, som har Børn i sine Menigheder, der kun forstaa det eugelske Sprog, bedes venligst interessere sig for Bladets Udbredelse.

Folketkalenderen.

der har været anmeldt i „Bubb.“ omsendes for Jul til næsten alle af Samsundets Prestes og vi har det Haab, at man i Julehelgen havde

godt Salg for dem. Skulde nogen af Prestesne eller andre have Andledning at faa flere solgt af disse Bøger, saa send os bare et Card, og vi vil gjerne sende, hvad man behøver. Indholdet af denne Bog er saa godt og Prisen saa billig, at Bogen burde faa Indgang i hvert eneste Hjem inden Samsundet. Prisen er bare 10 Cents.

Ordres sendes til

C. Lillet hun,
Red Wing, Minn.

Festkriftet.

Det længe efterspurgte „Festkrift“ er nu færdigt. Det er paa 128 Sider med udmærkede Billeder af Skolens Bygninger, H. M. Sande, Past. D. Hanson Andrew Ellingsen og af alle Bestyrere ved Skolen ligesaa dens Aabning samt en Gruppe af Skolens Direktører. Ialt er der 22 vakre Billeder. Festkriftet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Skolen. Til Prestes og Agenter gives almindelig Rabat. Ordres indsendes til

C. Lillet hun, Red Wing, Minn.

Børnenes Harpe med firstemmig Musik, arrangeret af Kristian Nelson. Bogen har 243 Sange og er særdeles stiftet for Søndagskolen og Hjemmet og Ungdomsmøder. Mrs. Prof. E. W. Schmidt, Past. D. Juul med flere har anbefalet Bogen. Har du en Søn eller Datter eller Ven, som spiller Orgel, saa køb denne Bog og forær dem.

I vakert Bind med Guldsnit 75c. I simplere Bind 60c.

Send Ordres til C. Lillet hun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Af Katekismen og de andre gode Sager, som faaes for 15 Cents høves endnu en del tilbage, som kan faaes ved Indsendelse af 15c i Postage Stamps.

C. B.

Naar du sender ind Penge for Bladene maa du se efter paa den gule Dag, om Tallet er forandret. Dersom Tallet ikke er forandret i de 2 a 3 No. efter Afsendelsen af Pengene, bør du underrette os derom.

C. Lillet hun.

Harpelegeren med Guitarstole.

Harpelegeren, 108 Sange med Musik og let udførligt Guitarakkompagnement og Præfikt Guitarstole til Brug ved Selvstudium i Guitarspil, i et Bind, stort Format og smukt indbunden i Skind med forgyldt Titelpaa Siden \$1.00. Denne Bøg er den eneste i sit Slags i det norske Språk. Begge Bøger udgjør tilsammen 158 store Sider. Bogen er anbefalet af fru Walborg Hovind Stub, Prof. Sven Ostedal, Pastor L. M. Bjørn m. fl. Tekstbogen koster bare 25 Cents. Musik og Akkompagnement arrangeret af Kristian Nels-son. Guitarstolen er ogsaa udarbejdet af ham.

Send Ordres til C. Lilletun, Drawer H. Red Wing, Minn.

Norske Landfaber og Nationalbilleder.

Af disse Billeder har vi et større Oplag og mange forskellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende: Juleaften; Julemorgen; Aften ved Tjernet; Bratlandsbalen, Rysylke; Høstjæld; Nordfjord; Lekselsen; Paa Ski; Sjøfinner ved Ulsefjord; Lappeleir; Fra Opfjorsfjelen til Holmenkollen; Fra Nordland, Kjosens ved Ulf-fjord; Svoolvær; Buarbræen; Rastlind; Fra Hardanger; Torghatten; Fra Nærøfjorden; Fra Nærø-balen; Hestmands; Svartisen; Geiranger; Dvergmulen, Lofoten, med mange flere.

Tillige findes Postalcards med Billeder paa den ene Side, meget passende at sende som en liden Gendring til Venner og bekjendte.

Kortene koster 10 Cents pr. Stykke. I Dusindvis sorteret \$1.00 portofrit.

Disse Billeder er ikke almindelige Billeder men virkelig Prægtbilleder i mangeforskjellige Farver og med forgyldte Kanter.

Send Ordres til

C. Lilletun,
Drawer H. Red Wing, Minn.

Alterbilleder.

Jeg anbringer Alterbilleder i vel kjendte lutheriske Kirker her i Landet. Mit Arbejde er enestaaende naar det kommer an paa at fremstille bibelske Scener, sandfærdig Tegning og korrekt Behandling af Farverne. Jeg har erholdt min Uddannelse ved de bedste amerikanske Kunstskoler og har studeret religiøs Kunst i de vigtigste europæiske Billedegallerier.

Tryk Aars Erfaring som Maler.

Hundreder af Ubefalinger fra ledende Lægmænd og Præster i den lutheriske Kirke.

Priser moderate.

Striv efter Katalog.

Aug. Klagsfald.

Marinette, Wis.

Alterbilleder i præmiebelønnet, garanteret Ud-førelse. Bedste Betingelser. Rig-holdig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: Adolf Jbs, Story City, Iowa.

B e d e s e r i n d r e t.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser, vil man erindre følgende:

Penge til Professorløn, Fonds-klassen og Synodalklassen (heri iberegnet Skolekassen) sendes til C. Lilletun, Drawer H. Red Wing, Minn.

Penge til Kinamisjonen og andre Hjemmingsmissioner sendes til Rev. Chr. D. Brohaugh, 298 Williams St., St. Paul, Minn.

Penge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Elstad, 916 7th Str., Red Wing, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. L. E. Carlson, Route 2 Centerville, S. D.

Penge til Jewell Luth. College sendes til Mr. B. C. Hanson, Jewell, Iowa

B u d b æ r e r e n

udgives af Hauge's nord evangelist lutheriske Syno-de i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forudsatvis \$1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lilletun,

Drawer H. Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor Chr. D. Brohaugh, 298 Williams Str., St. Paul, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold endes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Anden Søndag i Fasten; 2. Michael-lee; 3. Ole J. Rasmussen; 4. Menigheds- og Søndagskolens Nødvendighed; 5. President Roosevelts Tale; 6. Hjemmet; 7. Uforglemmelige Raadetimer; 8. Bibelen; 9. Fire dumme; 10. Kinamisjonen; 11. Den unge Student; 12. Hvorfor er du ikke en kristen? 13. Vor Herre; 14. Fra vor Arbejdsmark; 15. Beskjendtgørelser; 16. Røtteringer.

Jeg agter mig ikke at vide noget til Salighed uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 12. }

Torsdag den 25de Marts 1905.

{ 37te Aarg

Tredie Søndag i Faste.

(J. M. Wid.)

Med eller mod Kristus.

„Hvo, der ikke er med mig, er imod mig, og hvo, der ikke samler med mig, afspæder“.

Luk. 11, 32.

Det aandelige Liv hos Mennesket er aldrig stillestaaende. Enten vokser det ved Andens Verk og tiltager i det gode, forvædles ved Kristi Kraft,—vokser i Naaden; eller ogsaa aftager det i det gode og udvisler sig i det onde, drages mere og mere nedad i større Mørke.

Den sande Kristendom er sliq, at der findes kun to Standpunkter at indtage til den: med eller mod. For dem, som kun kjender Kristendommen ud fra saa mange Læresætninger, som maa troes, kan der nok tilsyneladende findes Mulighed for et tredie, men i grunden blir man enten med eller mod. Skal man da være ligegyldig om Læresætninger? Det være langt fra. Det er nok dem, som forkynder, at det er ligegyldigt, hvad en tror, blot man er ærlig og oprigtig. Dette er ogsaa en Vildfarelse. Den fulde aabenbarede Sandhed maa være Troens Indhold; den levende Tro griber og forlader sig paa Ordet.

Den Tanke, at alle ubodfærdige i egentlig Forstand er mod Kristus, har Frelseren udtalt i disse Ord: „I skulle hades af alle

for mit Navns Skyld“. Overfor Kristus kan man ikke indtage et saadant Standpunkt, som Verdensmagterne gjør i Krigstilfælde—erklære sig neutral. Bistnok taler man om Indifferentisme og den er meget almindelig, men denne er i Virkeligheden den skjære Modstand mod Kristus.

Er det af Betydning, hvordan en Sjæl stiller sig til Jesus? Ja, det er intet, som er saa betydningsfuldt som dette. Mennesket i sin formørkede Tilstand sætter altid Tingene forkjært. De har saa vanskeligt for at skjelne mellem Hovedsag og Bisag. De vil gjerne have Verden først og Gud sidst; Penger først, Forlystelser først, Forfængelighed først, Nydelse først, Kjøbslyster først, og saa naar baade Sjæl og Legem er fordærvet og udslidt i Syndens Tjeneste—da Gud; han maa være fornøjet med udslidte Skrab. Men Jesus snur det helt om og siger: G u d f ø r s t. „Søger først Guds Rige og hans Retfærdighed“. Hovedsagen først. En Ting er absolut fornødent, ia saa fornødent, at om man har alle andre Befvemmeligheder, men ikke Kristus, er Livet ikke værd at leve. Det Liv som leves uden Gud er saa tomt, at det er ikke værd at leve.

Det er af Betydning, hvordan man stiller sig til Jesus, for det første paa G r u n d af, h v a d e t M e n n e s k e e r. Hvad er et Menneske? Det er et hjælpeløst Væsen, der

GTU Library
2400 Ridge Road
CA 94709
(510) 649-2500

hvert Dieblig af sit Liv er saa afhængig af Gud, at det ikke kan leve uden Gud, ikke drage et Aandepust uden Gud, ikke røre en Muskkel uden Gud, ikke udtale et Ord uden Gud, ikke tænke en Tanke, ikke sætte den ene Fod foran den anden, ikke leve uden Gud. „I ham leve og røres vi“.

Men Mennesket er ikke alene hjælpeløst, det er redningsløst fortabt uden Delagtighed i Guds store Naade. Synden har gjort Skilsmisse mellem os og Gud. Ingen kan frelse sig selv, ligesaa lidt som den ene kan frelse den anden. Synden er en Løgn, som Synderen lyver for sig selv; den er et Bedrag. Den er ikke blot en Løgn af sig selv, saa at Synderen er den lyvende Person, og en Løgn for sig selv, saaat Synderen er den bedragne, men den er tillige en Løgn om sig selv, saaat Synderen er dennes Indhold og Formaal. Den foregiver for Sjelen, at om jeg har slidt mig løs fra Gud, saa udøver jeg dog Herskermagt. Dette er en Usandhed baade om Selvet og om Gud. Dette er det store Feilgreb.

Synden forblinder Mennesket; thi det indbilder sig at være fri og uafhængig, og tillige binder den Synderen, men binder ham paa en eiendommelig Naade, den binder ham ved Guds tilbagevisende Magt. Der er intet saa tungt for en Synder som netop dette at ville være Gud foruden og enda ikke kunne være til uden Gud. Dette er det forfærdeligste Slaveri, man kan tænke sig, at paa en og samme Tid være bunden ved Guds Vilje, saaat man ikke kan være til uden denne, og enda være stik i Strid mod denne Vilje. Strid imod Guds Vilje er Sjelens Død. I en saadan Tilstand er et Menneske, som er imod Gud. Saadan er enhver, i større eller mindre Grad, som er uden Livssamfund med Kristus. Den kun ophober Synder paa sin egen Skulder større og større; „thi alt det som ikke er af Tro er Synd“. Dog tiltrods alt dette er Mennesket et Væsen, hvor der er Tilknytningspunkt for Guds forbarmende

Naade, just fordi det er Menneske og kan paavirkes af Guds Naad.

For det andet saa er det af Betydning hvordan man stiller sig til Kristus paa Grund af hvem Kristus er. Skriften lærer at Jesus er alle Folks Dommer. Man kan ikke undgaa et Møde med ham. Undgaar man at lade sig frelses af ham her i Tiden, saa er man dermed ikke færdig. Nei, der kommer en Dag, da alle skal frem for ham. De maa gjøre Regnskab for sine Gjerninger og for hvorledes de har benyttet hans Naade. „Thi af hans Fylde have vi alle faaet, og det Naade over Naade“. Den ene store Naadesbevisning efter den anden. „Han er som Smelterens Ild og som Tvetterens Lud“, siger Profeten. For hvert utilbørligt Ord vi har talt skal der aflægges Regnskab. Kanste du har ikke talt ilde om Jesus og havt noget imod hans Person; men du har talt ilde om hans Børn. Det du har gjort mod en af hans mindste, det er gjort mod ham, enten godt eller ondt. Det er en Del Folk, som vil have alle støbt i den samme Form. Endel er for mørke synes man, og andre er for lette og lyse i sit Kristnsliv. Saa talte man ilde om dem fordi de ikke er som en selv.

Det er sandt, det er mange skjæve Sider ved de kristne ogsaa, men er de Guds Børn er de det af Guds Naade, og lad os ikke tale ilde om dem, men oplyse og vejlede dem til større Erkjendelse af Sandheden.

Det blir tungt for dem, som er imod Kristus, særlig de, som aldrig kunne bekvemme sig til her at bøje Knæ for ham. Der er Folk, som synes at ville have Kristendommen og Kristus som en Slags Livssassurance mod Helvedes Ild; derfor vil de have Kristus først i Døden. Det er alt det Brug, de har for Jesus. De vil have Frelse i Døden, men ikke i Livet. Somme taler saameget om at beredes til at dø, men det er mere sund Tænkning og bibelsk Sandhed i at beredes til at leve; naar da Døden kommer, er man beredt.

Alle maa engang bekjende Kristus. „Hver Tunge skal bekjende, at Jesus Kristus er Herre til Gud Faders Vre“. Det blir frygteligt at mødes til mod sin Vilje at bekjende ham. Langt bedre at tro og bekjende ham her.

Kristus er ikke bare Dommer. Han er alle Folks Frelser. Det er det salige. Alle Folks Frelser, saalænge Naadetiden varer. „Du skal kalde hans Navn Jesus; thi han skal frelse sit Folk fra deres Synder“. Der er nok dem, som er tilfreds med Jesus kun som idealt Menneſke; men det er ikke Bibelens Kristus. Vistnok er Jesus givet os til et Eksempel at efterfølge; men et Ideal kan ikke frelse. Kristus er baade Frelser og Eksempel.

Predik en ideal Kristus for ideale Menneſker, men predik Kristus som Frelser fra Synd for Syndere. Nu er Tingen den, der er ikke andre Slags Folk i Verden end Syndere. Men der er to Slags Syndere i Verden: benaadete Syndere og ubenaadete; men Syndere er alle just det samme. Derfor trænger alle denne store Frelser.

Skal Kristus være en Frelser, maa han kunne komme der, hvor Synderen er. Dette er det store ved ham. Jesus stiger lige ned i Dybet til Synderen for at redde ham. Kristi Hellighed er ikke en saadan afmægtig og svag Hellighed, at hans Person skulde besmittes ved Berørelsen af syndige Sjæle. Den Herre Kristus er i sin Person en saadan, som kommer der, hvor Synderen er, — til det Punkt, hvor Synderen sidder fast. Ingen anden kan det. Derfor er det af den største Betydning, hvordan man stiller sig til ham paa det Punkt. Han viser sig da for den hjælpeløse som den, der er kommen for at hjælpe. Har du forstaaet det, du Synder, at Jesus er kommen for at hjælpe dig paa det Punkt, du sidder fast? Naar han saa kommer, saa viser han os noget.

Det fortælles om den rige Ungling, at han sagde, han havde holdt Budene fra Ungdommen af. Det var en moralsk Røjeme.

Dog var han fast paa et Punkt. Dette ømme Punkt aabenbarer Jesus for ham. Han viste ham hans Afgud, i hvis Tjeneste hans Hjerte laa fangen, og Unglingen kjendte den. Jesus kommer til det Punkt, hvor noget fattes. Her er det afgjørende, enten at opgive Afguden, følge Mesteren og blive fri, eller beholde Afguden og forblive bunden. Unglingen valgte det sidste. Mange har fulgt hans Eksempel.

Jesus drog gennem Samaria for der at møde en Synder, fast paa flere Punkter. Kvinden ved Sikars Brønd er fast i sit Syndelig og fast i Uvidenhed; men undser Jesus sig for at komme ned til Kvindens Punkt? Det er just did han kommer. Disiplene blir forbausede over, at Jesus taler med en saa lav Person fra Tiendernes Rækker. Men Frelseren fandt Næring i det. Han drager ind paa det ømme Punkt for der at løse. Just fordi han er Frelser og vil frelse, derfor viser han Synderen, hvad det gjælder. Han viser dem Døren og siger: gaa ind gennem mig.

Nikodemus kom til Frelseren om Natten, og Jesus kan ofre en Nat for at vise en Synder tilrette. Atter ind paa det ømme Punkt, det Punkt, hvor denne Mand sidder fast. „Det hør eder at mødes paany“. Det er det ømme Punkt. Frelseren viser Synderen, hvad det gjælder, viser hen til Døren og siger: gaa ind! Naar Jesus saadan kommer, da er det af Betydning, hvad man gjør. Afviser man hans hjælpende Haand, forbliver man bunden. Paa hvilket aandeligt Standpunkt man staar, saa gjælder det altid her at være lydig, lydig paa ethvert Punkt, er man det, saa frelses man.

Frelseren lagde sin Bei paa, at han kunde møde Syndere. Snart til Jerusalem for at hjælpe Nikodemus, snart til Sikar, hvor Kvinden var, op til Thyrs Egne for at møde en der, ind i Simons Hus for at hjælpe Synderinden der, forbi Morbærtræet, hvor Sakæus er, forbi Jeriko, hvor Bartimæus er

til Bredderne ved Genesarets Sø, hvor Fiskerne er; forbi Peter, da han havde syndet, hen til ham igjen efter Opstandelsen, da Peter staar i Fare for at gaa tilbage til sin gamle Forretning, — overalt med den ene store Hensigt at hjælpe og frelse.

Det er ikke nok med, at Jesus kommer til Synderens lave Punkt, men han er slig, han passer for den enkelte, — passer for Ungdommen og passer for Alderdommen, passer for Rigmanden og passer for Fattigmanden, passer for Laestens Trælle og passer for Moralisten, passer for Videnskabsmanden og passer for den ulærde, passer for Forretningsmanden, passer for Farmeren, passer for Mænd, Kvinder og Børn, passer for Professorene, passer for Studenten, passer i alle Aldre til alle Lider i alle Stillinger, passer slig, at der, hvor han ikke faar være, der er Livet i en skjærende Disharmoni.

Og hvorfor passer han slig? Just fordi han indbef kommer den dybeste Trang i et Menneskehjerte og løser det stærke Syndens Baand. Det, som gjør, at Jesus ikke faar indbef komme Sjælens Trang til Gud, er, at enten er man sig denne Trang ikke klart bevidst eller saa underkuer man sin indre Overbevisning. Dette sidste er den store Uærlighed hos Mennesket.

Den Herre Jesus indbef kommer sine Børns Trang ogsaa, Trangen til Kraft, Trangen til Kjerlighed, Trangen til salig Ro og Hvile i hans Favn. Det er noget saa usigelig stort at tænke, at vi har alt i Kristus Jesus til Liv og Frelse.

Læser, hvilken Stilling indtager du til Jesus? Er du imod ham? Udspreder du? Eller er du med ham og samler med ham? Aldrig maa du vente at løstes til noget høit, ædelt og skjønt, dersom du negter at modtage Jesu hjælpende Haand.

Aldrig kan du vente at bo hos Lysets Fader i evigt Lys og Herlighed, aldrig frelst paa Salighedens Strand uden Jesu frelsende Magt. Med ham er Livet, mod ham er Døden. * Amen.

Ole J. Kasa.

(Ved Red. efter afbødes egne Optegnelser.)

(Fortsættelse.)

Da de kom til Fredrikstad stødte de sammen med en anden Afdeling paa 300 Mand. Blandt disse var der to omvendte kristne. Nu var de tre Læsere blandt 600 Mand. Det var dog bedre end at være alene; thi iblandt kunde de hygge sig sammen med Guds Ord og Bøn.

Fra Fredrikstad blev det norske Regiment sendt over til Malmø i Sverige. Der havde de Dølse næsten hver Dag og ventede paa Ordre til at gaa til Krigsskuepladsen.

Soldaterne laa i store Telt som rummede 25 Mand. Der brugtes Fritiden til Bånden, Kortspil og syndig Trafik. Den vaagne Samvittighed kunde ikke holde ud i sligt Selskab. Han holdt sig ude i Omgang med Herren til de andre havde sovet. Da gik han ind, tog sin Plads blandt de ugubelige Kammerater og sovne glade i Gud.

„Vi vidste os ingen Tid fri. Marskhordren kunde naar som helst kalde os ud, og da stod vi Ansigt til Ansigt ikke alene med Fjenden, men ogsaa med Døden.“

Men Kasa ventede Døden med stille Fred. Han bekymrede sig ikke om de mange Ting. Herren og hans Sjæls Frelse var de Ting, som laa ham om Hjertet.

Til Bøn og gubelige Døvelser var der liden Tid og liden Anledning. De tre Troesbrødre samledes ved Veien til Sang og Bøn. Men der blev de Gjenstand for Spot af Soldaterne, som altid var paasærde. En og anden tog dem i Forsaar; men de fleste spottede. Der kunde stundom opstaa en hel Trætte om dem blandt deres Kammerater.

Udenfor Byen var der en Bindmølle med et Stengjerde omkring, og derinde var de ofte samlet til Bønnemøde. Da kunde mange af deres Kammerater staa udenfor Muren og høre paa dem. En Gang begyndte de at kaste Sten over Muren. En stor Sten traf Kasa i Ryggen. Hovedet rammet Hovedet kunde det koste ham Livet. „Men,“ siger han, „Herren styrede Stenen; thi jeg havde da begyndt at drikke af den Skaal, som Herren havde lavet

for mig og som han vilde jeg skulde tomme for jeg slap herfra. Denne Staal har været baade sød og sur indtil denne Dag."

Men de kom ikke til at prøve sine Kræfter i Krigen. Efter otte Ugers Ophold i Sverige slap de hjem igjen. Men Følgerne af Strabads-serne udeblev ikke. Sommeren efter blev Soldaterne liggende i Kolbseber. Kafa var da saa syg, at der var libet Haab om Liv. Men hans Hjerte brandt af Omsorg for alle Menneffer. Han maatte tale om Herren til alle, som kom ind i Huset.

Med Tanken tilbage paa disse Dage udbryder han: „Den første Brand har ret Forundringsager. — O Herre Jesus! Blæs op den første Kjerligheds Ild i mit Hjerte! Fyld min Sjel med den samme samme Omsorg for mine Medmenneffer! — Hvor godt det er at elske. Det er en Forsmag paa den anden Verdens Kræfter!"

Han kom til Kræfter igjen efter Sygdommen. Ved denne Tid var det, at han blev opfordret af de ældre til at holde Bøn i Ophygsgjælsmoderne. Han var i Begyndelsen bange og led af Egenære; thi om det ikke gik „bra not", vilde man mistænke hans Kristendom, tænkte han. — Den onde prøver paa alle Maader og ved alle Midler at dræbe det nyfåede Liv og han ved at ved aandeligt Hovmod har han ødelagt mange Troesliv.

Men Kafa kom over denne Fare og broges ind i Vidnegjæringen. Det hørte til den Tids Maade at vidne paa at blande Bøn og Formaningstale om hverandre. Mænd og Kvinder vidnede paa denne Maade. „Folket var ikke saa storartet i sine Forbringinger da, som de er nu, og saa var de yngre de ældre underdanig."

De var tre Brødre som fik Profetiens Gave: Ole, Brynild og Hans. De virkede først i deres nærmeste Omgivelser; men efter: som Gaver og Frimodighed tiltog blev Virketredsen større.

Den første Langreise de foretog sammen var til Mos og Horten. Derfra drog de til Tønsberg, Laurvig og Skien og opigjennem Telemarken og holdt Møder hvor de kom. For det meste talte alle tre, den ene efter den anden.

Dette var noget nyt for Folk og de var nysgjerrige efter at se og høre disse tre Brødre predike. De fortsatte til Rongsberg, Dram-

men, Kristiania og gennem Smaalenene til de naaede hjem.

Den Gang havde Guds Vidner andre Dage end de nu har. De reiste paa samme Vis som Apostlerne. Ingen gav dem en Stilling eller saa meget, at de kunde saa kjøbt Læder til at lappe sine Sko med. De havde tilbagelagt en Veilængde paa ca. 40 norske Mil og var glade og vel fornøiet selv om de ingen Gaver eller Understøttelse fik.

I de Dage var der dem blandt Haugianerne som holdt det for Synd at give Predikanterne Penge. De havde læst i Bibelen om at Aandens Gaver havde man faat for intet og derfor skulde de gives for intet.

De tre Brødre blev engang af en Tjenestegut budt 12 Stilling, men de vilde ikke modtage Gaven. De arbejdede om Sommeren og tjente til Klæder, som de sled ud om Vinteren. Paa den Maade fortsatte Ole til han var 33 Aar.

Brødrene Ole og Hans foretog efter Opfordring af Benner en Reise gennem Odalen, Binger og Solør samt Hedemarken.

I Odalen havde Folket aldrig hørt nogen Lægmand predike og aldrig før havde de set nogen af disse Folk paa Stebet. De gik længe før de fik Husrum; men da de havde holdt den første Ophbyggelse blev det ikke trangt for Hus. Man raabte i Forsamlingen: „Kom til os! Kom til os!"

I den Grad vandt Predikanterne Folkets Tiltro, at det var dem umuligt at naa til alle de Steder, hvor de blev indbudt. Derfor maatte de stilles og være paa hver sit Sted, for at række saa mange som muligt.

En Dag var der bestemt Samling for Ole paa Gaarden Skarnes. Om Ratten blev han saa syg, at han ikke kunde komme op af Sengen. Da Tiden for Mødet var inde fyldtes Huset med Folk som vilde høre den kraftige Predikant.

Han vidste, at Folk gik paa Syndens Bei og han blev bekymret fordi han ikke følte sig istand til at staa op og tale Guds Ord til dem.

Han følte sig syg baade til Legem og Sjel og fristedes med den Tanke, at Herren ikke havde sendt ham, efterdi han maatte ligge der hjælpeløs. Han ventte sig da til Herren i Bøn: „O Gud, lad mig vide om du har sendt

mig eller om jeg er reist ud paa egen Haand, Vil du jeg skal tale Guds Ord til disse Folk saa hjælp mig, at jeg maa blive istand til at forlade Sengen. Amen."

Som Svar paa Bønnen syntes han tydelig at høre som en Stemme, der talte til ham: "Staa op."

Han var istand til at staa op, klæde sig paa og gaa ind i Stuen, hvor en stor Forsamling ventede paa ham. Han følte temmelig svag, men havde ingen smerter. Han predikede for Forsamlingen; men da han var færdig, maatte han tilfængs igjen.

Med denne Tildragelse fik han et dybt Indtryk af, at Guds Øfter er fjeldsagt til enhver Tid. "Med denne Erfaring," siger han, fik jeg se, at Jesus er den samme. Fra den Dag blev jeg mer fortrolig med ham. Jeg har haft flere Erfaringer af samme Slags, og det har ofte trostet og styrket mit arme Hjerter.

I Søndre Dbalen blev der en stor Vækkelse, og mange kom til Liv i Gud. Omtrent hvert Hus blev opladt for Guds Ord, og de virkede der i mange Uger.

Fra Dbalen reiste Brødrene til Solør.

Paa Veien did stansede de i Kongsvinger og holdt Opbyggelse der.

I Brandvold gik de hele Dagen før de fik Hus til Mødet. Naar de bad om Hus og sagde de vilde holde Møder og tale Guds Ord for dem, flode Folk og saa paa dem. Folk vidste ikke, hvad det var. De forsøgte først hos de velstaaende Folk. Nogle spurgte hvad det skulde koste og andre havde andre rare Spørgsmaal og Indvendinger.

Men endelig fik de da Hus og indkaldt til det første Møde. Det gik her som i Dbalen. Da det første Møde var holdt, slap de at tigge om Husrum. De største Huse blev opladte og Folk strømmede til, saa Husene blev rent for smaa. Her og der vaagne de Syndere op af Sittetshedens Søvn.

Efter en Tids Virke i Brandvold reiste de til Grue, hvor det samme gjentog sig. De største Huse aabnede sig for dem og Folk strømmede sammen saa Husene blev oversyldte. Det var ikke Tale om at stæffe Sæder for Tilhørerne. De stod Mand i Mand over hele Huset. Og

saa der blev Folk overbeviste om Søndheden og mange blev vakt.

Fra Grue reiste de til Fjinstogen. Rygtet om Pægpredikanterne havde allerede naaet did, hvorfor de blev vel modtagne. De holdt Samlinger i de saakaldte Røgestuer, som fyldtes til Trængsel. Sig selv imellem talte Finnerne sit eget Sprog; men de kunde ikke mærke at de talte ondt om de fremmede Gæster eller at de havde ondt i Sinde mod dem. Enkelte af Finnerne havde den Opfatning af Predikanterne, at de vidste baade hvad Folk tænkte og hvad de havde gjort. Men Overbevisningen om deres Synd bragte dem til at tie.

Overalt hvor Predikanterne reiste blev der Vækkelse her og der, og herom siger Kasa: "Herren, ikke vi, tilkommer Vren."

(Fortsættes.)

Opbyggelsesmøde i Singsaa.

Nogle spredte Bemærkninger af hvad der blev talt paa Opbyggelsesmødet i Singsaa's Menighed fra 14—17 Feb. 1905.

Menigheden besluttede sidste Høst, at den skulde samles og samtale over et Guds Ord. Grundet paa Menighedens store Omfang har den seet sig nødt til at bygge Kirke i Byen Hendriks, saa den nu har 2 Kirkehus. Man besluttede at være 2 Dage i hver Kirke. Den 14de og 15de i den vestre og den 16de og 17de i den østre Kirke.

Teksten for de 2 første Dage var Matt. 25, 1—13: De ti Jomfruer. Det kan synes underligt medens Guds Ord ofte siger, at der er saa, som bliver salig, men mange som fortabes, saa er Tallet her lige. Men den store Hob, som lever i aabenbare Synder, forkaster Kristus, foragter Naadens Mibler, Ordet og Sakramenterne er ikke medregnet her, og da bliver det vel sandt, at det er saa som bliver salig.

Samtalen dreiede sig først om Ligheden mellem disse Jomfruer, den er saa stor og Forskjellen saa fin, og derfor bliver Herrens Formaning saa vældig og indtrængende til Selvprøvelse. De ligne alle hinanden deri, at de er Jomfruer, de er ikke Fiender. De ved om en Forandring i Livet og slutter sig sammen i Bru-

dens Hus for at vente paa Brudgommens Komme. De tænker alle at naa Bryllupshuset. Brudgommen har sagt: „Se jeg kommer snart, og min Løn er med mig,“ men han tøver dog. Det er hans Langmodighed og store Kjerlighed; thi han vil saa gjerne have sit Hus fuldt. Men Ventetiden er lang og saa slummer de ind. Derfor for dette indtrængende Vagtteraa: „Vaager,“ thi I vide ikke, paa hvilken Time etc. s Herre kommer.“ Medens denne Søvn for de daarlige betegner et Fald udaf Naaden, saa er det for de kloge en ventlig Behreidelse, men ikke Fald udaf Naaden. Om end Ligheden var stor saa kommer her Forskjellen frem. De daarlige havde ikke Olje at fylde sine Lamper med og saa sluttede disse, naar Brudgommen kom i den balmørke Nat, en forfærdelig Stilling.

I Guds Ord bruges ofte Oljen som et Sindbillede paa Anden, fordi Oljen er Lys. De daarlige levede vist paa den engang havde Naade, de var tilfreds med sine ydre Gudfrugtighedsøvelser, med sin Religiositet og Kirkelighed. Desuden var de sammen med de andre Jomfruer. Det havde gaaet dem som Samson, da han sov i Dalilas Stjeb: „Anden forlod ham og han vidste det ikke,“ staar der. Det værste Selveddrag et Menneske kan komme i. De kloge derimod har Klarhed med og kan fylde sine Lamper med Olje, saa deres Lamper var brændende naar Ankriget lød: „Brudgommen kommer.“ Anden boede i deres Hjerter, mindede dem daglig om deres Feil og gjorde Samvittigheden om, saa de daglig havde Trang til at gribe Kristus, de søvede en daglig Afvæn fra Synden, en daglig Omvendelse, en daglig Jagten efter Helliggjørelse.

Det latter vist mod Aftenstunden; Luften er lummer. „Giften i Tidens Veir og Vind truer at røve mig Livet.“ Guds Folk søger at holde sig vaagne; men Atmosfæren er trykkelende, og man gaar sukkende under Tidsaanbøns Tryk. „Det koster mer end man først betænker at være tro i det, som Gud os skjænker.“

Men du, Guds Barn, hold kun ud en liden Stund. Brudgommen kommer, og det ægte Brudeind er ikke tilfreds med mindre det har Brudgommen ved sin Side.

Thi disse Jomfruer var i mangt lige, det er kun nævnt en Ting, hvori Forskjellen bestod,

men den var ogsaa afgjørende for en evig Adskillelse. Da Ankriget lød: „Brudgommen kommer,“ kom ogsaa Adskillelsen. De, som havde sine Lamper brændende, gik med Brudgommen ind i Bryllupshuset, men de daarlige Jomfruers Lamper sluttede; de raabte til de kloge: „Giv os af eders Olje;“ men nei, i Dødsstunden har ingen noget tilovers. De fik det Raad: Gaa til dem, som sælger og saa fat i en personlig Kristendom. Det alene kan hjælpe. Men det var forsent at afgjøre den Sag. De kloge gik med ham ind i Bryllupshuset, og Døren blev lukket af ham, som lukker op og ingen lukker til og lukker vil og ingen lukker op. Naar de daarlige kom og banket paa Døren fik de det Svar: „Jeg kender eder ikke.“ De var ikke i Livsamsund med ham. For disse vil det i Evighed lyde: Forsent! Forsent!

*
Møde den 16de og 17de i den
østre Kirke.

Texten var Joh. 10, hvor Jesus siger: „Jeg er Døren“ osv. Det er betydningsfuldt, naar Gud siger: „Jeg er.“ Det er ikke første Gang, det lyder i Bibelbogen. I 2 Mos. 3, 13, naar Moses faar Befaling at gaa og føre Israel ud af Egypten, og han spørger. „Hvad Navn skal jeg give dig“, faar han til Svar: „Jeg er den, jeg er.“ og han sagde: „Saa skal du sige til Israels Børn: Jeg er har sendt mig til eder.“

Hvad er da Gud? Skal vi svare paa dette Spørgsmaal, da bliver vi smaa; det vi kan foretage os bliver ogsaa ringe. Men hvad Gud er, vil han gennem en bestandig Udvikling aabenbare for sit Folk, indtil det naar sin Fulendelse i Jesus Kristus. Men hvorledes kjendte dette hans Folk ham, som havde ført dem med en høj Arm og nu stod der som et Menneske iblandt dem? Svaret giver de selv. Nys før vor Tekst fortælles der, at Jesus gjorde en blindgød seende, og derover blev Farisæerne forbittrede og holdt en lang Disput med den helbreder og sagde: Vi er Mose. Disciple, vi vide, at til Moses har Gud talt; men om denne vide vi ikke, hvorfra han er. De kjendte ham altsaa ikke. De mente de sad inde med Himmeriges Nøgel. Men saa staar han der, han, som i Sandhed kan sige: „Jeg er Dø-

ren. "Menneskene tænker, der er mange Døre til Guds Rige. Moralisten og Farisæeren mener, de har en Dør. Kanste den af Synden opvakte og saa famler længe efter Døren; men er han ærlig, saa faar han høre: „Jeg er Døren," og saa gaar han ind."

Det blev med Alvor betonet, at Døren er aaben, men at det kostet meget for ham, som skulde gjøre Gyldest for Verdens Synd, at „aabne Døren." „Køb dem at gaa ind." Og de, som gaar ind, de finder Føde, Føde for sin Sjæl. Men skal man finde, saa maa man lede; thi den, som leder, han skal finde. Wille, Hus og Luther maatte lede, fordi Føden var saa skjult paa deres Tid; dog fandt de Smuler men vi, som har Naademidlerne, Ordet og Sakramenterne saa klare iblandt os, vi, som vader i de skønne Græsgange, hvor meget leder vi? Hvor meget finder vi?

Det var nu Tid til at slutte; men Sindene var opvarmede, saa det var ganske haardt at afbryde.

Maatte da ogsaa disse Dages Samtale bidrage til, at nogen finder Døren, og de som er komne ind, bliver bevarede i aandelig Aarvaagenhed, til Brudgommen kommer. Thi da skal hele Verden vaagne op af sin Søvn; mange vel for første Gang, men da for sidste. Da skal al Søvn for evig have Ende.

Vennerne fra Nabomenighederne var flittige at møde op og deltage i Samtalen og vi fik erfare, det er godt at Brødre bo sammen.

P. H. Kirkvold.

Fra Samtale mødet i Sions Mgd.

Midtre Iowa Indremissionsforening afholdt et Samtale møde i Sions Mgd.; Pastor Sandvøens Kald, —10 Feb. 1905.

Samtale emnet: Ef. 5 14—21, indleedes af Pastor Sandvøen. Der lagdes særlig Bægt paa Ordene: Vaagn op, staa op fra de døde, at Kristus kan lyse for dig. Vi er af Naturen døde i Overtrædelser og Synder, sover Syndens og Dødens Søvn. Men dette Guds Ord, der er ligesaa almagtig som Gud selv, er magtig nok til at vække de sovende og gjøre de døde levende.

be. Og naar Guds Aand gennem Ordet faar vakt op og vi i samme Ords Kraft staar op, da skal Kristus lyse for os.

Gjør dig rede, bliv oplyst; thi dit Lys er kommen og Herrens Herlighed er opgangen over dig. Ef. 60—1.

I Jesus Kristus er der Lys og Liv, ja, Syndernes Forlæbelse, Liv og evig Salighed. Han er given os af Gud til Retfærdighed, Helliggjørelse og Forløsning.

Guds Kald til os løb kraftigt og mange alvorlige Bidnesbyrd om at henrykke Naadens Tid og paa Guds Kald vaagne op og komme til Sandheds Erkjendelse, førend det er forsent. Den rige Mand vaagnede ogsaa men forsent, tænkt, ikke førend han var i Pinen. Naar Gud faar vakt den Synder, saa han kommer til Bevidsthed om sin Synd og finder og erfarer, at han er bunden i Synden og Døden og Spørgsmaalet bliver, hvordan kan jeg komme ud af denne forfærdelige Tilstand da er det skönt og herligt, at den Helligaand ikke bare overbeviser os om vor Synd, men ogsaa oplyser os om Frelsen, der tilbydes i Kristus og man ved den Helligaands Kraft og Veiledning faar anerkende Jesus som sin personlige Frelser, bliver løst fra Syndens og Dødens Magt og faar tro Syndernes Forlæbelse, da faar Naaden Herredømme i Hjertet.

Før havde Synden det.

Da ønsker man at efterkomme Apostelen's Formaning: Vandrer varlig, ikke som uvisse men som vise. Forstaar, hvad Herrens Vilje er. Bliver fyldte af Aanden. Da bliver det den troendes højeste Ønske at gjøre Herrens Vilje, drevne dertil af den Helligaand.

Gud give, at Bidnesbyrdet, der blev aflagt under Mødet, maatte bidrage til, at sovende Syndere vaagnede op og lod sig lede til Jesus, saa sine Synder udslette i Jesu Blod og som en frelst Synder saa takke og love Herren for Frelsen i Jesus Kristus.

Maatte ogsaa de kristne vaagne mere op og toge til Hjerte Herrens vækkende Røst, naar han siger: Vaager og beder, og hvad jeg siger, det siger jeg til eder alle: vaager! Herren velsigne os dertil for sit Navns Skyld!

D. L. Hanson. Sel.

I Naadens Favn.

Mel. Mit Haab og Trøst og al Tillid.

Hvor sødt og roligt det dog er,
I Naadens Favn sig hvile;
Naar ofte kummerfuldt her er
Og Uro vil fordrive
Den sande Fred
Og Salighed,
Som Hjertet ene fryder;
Det blir vor Aft,
Ved Daabens Bælt,
Til Gud vor Trang frembære.

I Verdens Tummel mangan Gang
Kun saa er som betænke,
At snart vor Tid er sounden hen,
Og Graven har ivente,
Da frem for Gud
Vi stilles maa,
Vor Løn der at modtage;
Om du vor Skyld
Gi er betalt,
Tænk, hvilken Jammers Klage!

Men han som sine hjælpe vil
I Nød og Sjelevaade,
Saa vist han ogsaa tjender til,
At vi foruden Naade
Gi kan bestaa,
Men maa forgaa,
Til evig Tid fortabes;
Om han ei os
En aaben Port
Til Redning har opdaget.

Saa lad os ham paakalde nu
Med sand Forbedrings Tanke,
Og ei i Søvn os omsnu,
Af Verden Trøst at sanke;
Naar han, som led
Døds Angest, Sved
At frelse os staar rede.
Med Livsens Brød
Og Himmel Trøst
For alle sine Kjere.

D. S. Hoven.

Menighedsforstanderen i Naodicea.

Der kommer en Dag et Brev til denne Mand. Brevet var uventet, men Indholdet var enda mere uventet. Han bryder Seglet og begynder at læse disse forfærdelige Tordenord, som kan være nok til at faa en stærk Mand til at svimle:

Jeg ved dine Gjerninger, at du er hverken kold eller varm;—derfor, da du er lunken og hverken kold eller varm, vil jeg udspy dig af min Mund. Nab. 3, 15, 16.

Den som disterte dette Brev er ikke som mange Brevskrivere, der af en eller anden Grund ikke understriver sit fulde Navn; nei, han siger med bestemte Ord, hvem han er; han er Amen, det troværdige og sandbrue Vidne, Ophavet til Guds Skabning, altsaa ingen anden end Kristus selv. Og saaledes var det ingen Udvei mulig for denne Forstander til at drige i Tvil, at det han siger er en guddommelig og uforanderlig Sandhed. Han maatte saaledes i stum Sviltighed tage imod det saaledes som det staar.

Og Dommen var frygtelig: Sid du var kold eller varm; men fordi du er lunken, vil jeg udspy dig af min Mund.

Men Dommen angik vist ikke bare ham selv, men ogsaa den hele Menighed; thi dersom det ikke var saa, havde han selv gjort den Bemærkning her som til Særdes, at der var nogle Personer, som ikke havde bemuttet sine Klæder; men her høre vi ikke et Ord om saadant.

Denne Forstander forstod ikke, at det stod saa daarligt til. Han mente han var rig og havde Overflod og fattedes intet. Han var vel punktilig til at iagttage sine Embedspligter og Menigheden var vel flink til at komme til Kirken som festsklædte, opmærksomme Tilhørere. De gav gjerne baade til de fattige og til Missionen og alt gik saa stille, fredeligt og ret frem som en Snor. Men med alle disse lyse Sider havde de den Feil, at de ikke vidste, at de var baade elendige og fattige og blinde og nøgne. At, en forfærdelig og høist ulykkelig Tilstand. Og det er vist ikke at tvile paa, at dette Brev føltes som hvassse Pile ned i hans Hjerterødder. Det var jo hans Herre og Mester som skrev, og det var formasteligt at prøve paa at undstykke sig med,

at han paa Grund af mindre Kjendskab til hans Person tog Feil i sin Dom.

Men Herrens Kjærlighed til sin ulykkelige Tjener var ikke udtømt eller forandret; han vilde først faderlig fortælle ham, hvor ulykkelig han var bleven, og saa give ham gode Raad. Han siger saa venlig til ham: Jeg raader dig, at du kjøber af mig Guld, lutet i Jld, for at du maa worde rig, og hvide Klæder, for at du maa isøre dig dem, og din Røgheds Skam ikke blive aabenbaret; og salo dine Dine med Diens salve, for at du maa se!

Det kan vel ikke forundre os, om hans Menighed var bleven saadan som han selv; thi Jesus siger, at naar en blind leder en blind saa falder de begge i Graven.

Hvor gjerne man vil, saa kan man dog ikke befri sig fra de Følelser, at denne laodicæiske farlige Sygdom er aldeles overhaandtogende i vor Tid, baade hos læg og lærde. Og det ser ud til, at den mere og mere griber om sig som en frygtelig Farsot, der truer med at bgrave den levende Kristendom baade i Menighederne og udenom saa man staar igjen bare med valtre Former og Talemaader.

Men nu hører jeg mange sige: Nei saa galt kan det da vel ikke være. Her predikes rent Guds Ord og Kirkens rene Lære baade af læg og lærde og Sakramenterne forvaltes rettelig. Men tør du paasta, at det ikke var saaledes med nævnte Forstander og hans Menighed. Saltet havde mistet sin Kraft, og Følgen blev den, at de sank ubevidst og gradvis ned i Lunkenhed og tilsidst aldeles tabte sine Dines Lys. De havde vel mer og mer tabt Trangen til at være ene med sin Frelser i Sønhammeret og saaledes give den Helligaand Anledning til ofte at bruge Ordets Diensalve, baade til Tugt og Trøst, Lys og Beileddning. Thi kun ved Mandens Fylde kan man blive i aarvaagen Kamp og Strid mod alle Mørkhedens Magter, samt iie Kraft til med aandelig Livsvarme at predike Loven til Død og et fuldtønt Evangelium til en evig Livskraft. O, hvor ulykkelig han nu var bleven, og ulykkelig er den Menighed, som har en sliq Forstander; det er da intet andet at vente end Raaddenshed, Lunkenhed og aandelig Død.

Jeg undres paa om alle Forstandere og Menigheder, som befinder sig i denne Tilstand,

fil hver sit Sendebrev fra Menighedens Herre, hvor mange det da blev igjen, som intet fil. Naar man kjender til Menigheder, som i over 20 Aar har havt nogenlunde regelmæssig kirkeleg Betjening og i den Tid havt 4 a 5 Forstandere, men endda har Vanskelighed ved at kunne paavise nogen Sjel, som i alle disse Aar er kommen til Omvendelse ved Ordets Prediken, maa man da ikke med Forundring studse og spørge: Hvad kan da være den egentlige Aarsag til dette og hvorledes ser det ud?

Iblandt kommer der tunge Klage-toner gennem Kirkebladene, at der viser sig en overhaandtagende aandelig Dødsføvn blandt Flertallet i Menighederne og vi læser det ikke blot i Blade-ne, vi læser det i vor egen Menighed og rundt os saalangt vi har Kjendskab til Sagen. Troende Guds Mænd, baade læg og lærde, ser med stor Bedrøvelse paa, at det skal være saaledes; den ene spørger og en anden spørger paany: Hvad kan være Grunden til dette og hvad kan gøres for at forandre det? Grund og Aarsag kan være mange og ikke er det min Mening at prøve paa at opregne en større Del af dem; men det kan dog ikke negtes, at der begaaes en Feil derved, at naar en ny Menighed blir organiseret blir Menighedsbøren sat paa vid Bæg for hvem som vil komme ind, uden først at undersøge vedkommendes Tro og Kristenliv. Paa den Maade kan en Menighed med engang blive verdsliggjort. Og siden kan det vise sig, at den eller de er mere til Forargelse end til Belsignelse. Skal saa Menighedsraadet forsøge Kirketugt, saa blir det Hurlumhei, Splid og Partier og den ene møder den anden med skumle Rainsblikke, som Apostelen siger: Naar I hvide og æde hverandre saa se til, at I ikke fordærves af hverandre.

Og ikke nok med, at meget og mangt faar have sit Tilhold inden Menigheden, som man med al Ret kan kalde Stuggedom; men Ungdommen og mange ældre med trænger ind i Kirkehuset med saa mange rare nymodens Sager, som skal være Revis paa Kunst og sin, tidsmæssig Følledannelse, hvorved Kirken bliver mere lig et Theater end et Gudshus; thi sliq hører med til sanselige Fornøielser. Men Kjødets Sands er Fiendskab imod Gud, siger Apostelen.

Jeg mener, at bare disse to Ting, som her er paaapeget kan være Aarsag til, at den Helligaand med Alfth vender sig bort fra en saadan Menighed med sin kaldende og vækkende Gjærning, og da faar vi staa igjen med nøgne tomme Ceremonier.

Jeg tviler ikke paa, at baade læg og lærde ser, at skjøndt Kirken i den senere Tid gjør store Fremskridt i ydre Henseender—saa gaar den nedad i indre Kraft og Liv. Vækkelsens Tider synes at flyttes over fra os til Hedningerne. Vi ser nok i Kirkebladene om smaa Vækkelser hist og her i de gamle Menigheder i Osten, hvor baade Prestere og Lægmand saa at sige snubler over hinanden; men det er omtrent som Draaber i Havet i Forhold til de store Vidder, hvor der ingen Vækkelse er.

Det ser ialfald saa ud for os, at derksom den gode Gud ikke kommer med Binsveir over vort norste Folk slipper man snart at seile over Havet for at træffe Hedninger; vi træffer nok af dem i vort eget Land og af vore egne Landsmænd.

Ja, hvad kan gøres? spørger du. Vi gjør alt vi formaar. Nei, min Ven, det er dette, vi faar staa til Doms for, at vi ikke gjør, hvad vi formaar. Du beder paa Predikestolen, paa Bønnemøder, Talemøder, ved Husanbagter og lignende, hvor det hører med til Form og Ceremoni; men hvormeget er vi i Enkammeret og har Jakobskamp med Herren—kjemper og ikke giver op før vi blir iført med Kraft fra det høie, og brændende i Anden til at tjene Herren.—Om vi paa denne Maade beder i ensfoldig Barneetro, saa blir vi nok bønhørte; thi det har Jesus selv sagt: Hvadsomhelst I bede om i mit Navn, det vil jeg gjøre, for at Faderen maa forherliges ved Sønnen. Dersom I bede om noget i mit Navn, vil jeg gjøre det. Joh. 14, 13. 14. Derfor siger jeg eder: Alt, hvad I begjære i eders Bønner, tror at I skulle faa det, saa skal det vederfares eder! Mark. 11, 24.

Naar vi nu ser for vore Dine hans klare Tillsagn om Bønhørelse, maa vi da ikke stamme os over, at vi gjør saa libet Brug af vore Netligheder til at fremme Guds store Sag.

Men som før sagt: Gud maa først fåaa aabne Dørene paa os, før vi ser Nøden baade hos

os selv og andre; et Menneſte maa først forstaa, at han er syg, før han søger Læge.

Naar det er Krig, Hunger eller Pest i Landet, raabes og bedes i alle Kirker og i Pitaniet synges: Hjælp os, kjære Herre Gud; fri os, kjære Herre Gud, o. s. v. Men uendelig mere nødvendigt maa det vel være, at alle troende forener sig i Bøn, naar vi ser den fæle møder os, hvorom Biskop Brorson synger: *Skilnuden* Kraft er Kirkens største Pest. Herre Gud aabne vore Døre før det blir forsent og Lyfſtagen er flyttet.

Det er noget, jeg i aarevis har følt Trang til at udtale, men jeg har ventet paa, at det skulde komme fra Kirkens ledende Mænd, som baade er bedst stillet og mest pligtige til at ordne med en saadan Sag, som jeg med disse Linjer har taget Sigte paa. Sagen er nemlig den, at lade udgaa en Opfordring til alle baade Prestere og Lægfolk i den norske lutherſke Kirke i vort Land til Enighed og Samhold at bede Gud om, at han i Naade vil lade en kraftig Vækkelse stige op over Kirken.

Dette er vist det eneste Middel som kan hjælpe vort Folk. „Mod enige Hjerter tør Satan ei pulke, hvo vil de forenede Andet utſlukke.“ Jeg maa tro, at alle troende er enige med mig heri, vil tilſtemme Forſlaget og i Bøn til Gud tage Sagen under alvorlig Overveieſe. Kirkens Styrere bør være Foregangsmand her. Tænk om det i Enighed blev bedet om Vækkelse i alle Skoler og Seminarier, i alle Kirker og Bedehuse, i alle Opbyggeliſer og Bønnemøder, i alle Familier, i Skov og paa Mark, paa Bjerg og i Dal, paa Land og paa Vand, lige fra den lærdeſte Profeſſor paa Katetret til den simpleſte Arbejder og Katetiſmedipiſel, Mænd og Kvinder! Det vilde blive Bønner ſaa Helvede maatte ſtjelve og Himlen ſynge evige Seiersſange.

Tror du ikke det vilde komme store Vækkelsestider over os og vort Folk? Jo ſaa viſt ſom Gud lever og er vor troſteſte Fader, ſom har givet Forjætteliſerne og med Ed ſtadſættet Bønhørelſe i Jeſu Navn. Men ingen maa blive træt og mødloſ om vi ſaar vente en liden Tid. Vi maa holde ved til Bønhørelſen kommer; thi det er ſikkert, at den kommer. Og da ſkal Guds Kirke ſynge: Vinteren er forgangen, og Regnet

er forbi, er borte, Blomsterne kommer tilsyne i Landet, Sangens Tid er kommen og Turteldusens Røst har ladet sig høre i vort Land. Figentræet krydrer sine Figener og Vinrankernes Blomster dufte. Stat op, kom, min Veninde, min beilige, saa kom dog! Høif. 12, 13. Da blir det sandt: Her er Sang paa Juda Bjerger! siger Sion: sel din Gud, Wrens Konge er tilstede o. s. v. Nu skal jeg slutte med Bøn i Jesu Navn om at han, som bærer alle Ting ved sit Kraftes Ord, tager Sagen i sin Haand.

En venlig Hilsen fra en ringe Medstrider for Fædets Krone.

Kendrick, Idaho.

E. A. Lien.

Gjører eder Venner.

Endnu ser jeg, fortæller Funke, klart og tydelig for mine Næse den hæsligudseende Mand med det røde Skjæg oppe i det lummerhebe Kvistværelse, hvor alt vidnede om Sult og Elendighed. Manden boede i Fabrikbyen E., og jeg af lagde et Besøg hos ham som hos alle de andre, hvis Børn jeg havde forberedt til Konfirmation. En Haanlatte var imidlertid hans Svar, da jeg sagde, at jeg kom for at hilse paa min Konfirmand, Kristians, Forældre. „Ja, naar vi sendte ham til Presten, var det kun fordi vi maatte gjøre det!“ streg han: „Men jeg skjønner nok, hvad De vil; spionere vil De, forbandede Prest, og intet andet.“ Skjønt hans Røne gjentagne Gange puffede ham i Siden, vedblev han. „Det havde slet ikke været nogen Skade, om De havde snublet i den gamle forbandede Hønsfeste og knust alle Deres Ben, og hvis De ikke ser til hurtig at komme Dem ud igjen, skal jeg saaledes hjælpe Dem afsted, at De Aar og Dag skal minde det!“ Jeg forblev temmelig rolig staaende og talte til ham om Guds Kjærlighed, som vilde frelse baade mig og ham. „Gud, siger Del Forbandet være Deres Gud, som har gjort os til elendige Slaver! Denne Røve—og dermed slog han som en rasende i Bordet—denne Røve er min Gud, og naar denne min Røve er visnet, er ogsaa min Gud visnet. Se, det er min Religion, og nu paa Dødt!“ Jeg gik bebrøvet, ja

stjælvende bort, men var saa heldig at kunne fange Manden, som var arbejdsløs, Arbejde og Fortjeneste. Det hjalp. „Nu tror jeg dog, at der er en Gud i Himmelen, og at der endog blandt Prester gives barmhjertige Folk!“ skal han have sagt. Saalænge jeg var i E. var Manden en af mine mest trofaste Kirkegjængere, og i hans Bolig, hvor jeg oftere kom, laa altid Bibelen paa det Sted, hvor Brændevinsskaffen for havde præsideret.—Alt i alt, Folk i de lavære Samfundslag, ogsaa de, som er komne helt bort fra Gud, er ikke saa slemme, naar vi Kristne blot virkelig viser os som hans Efterfølgere, hvis Lyst og Glæde det var at redde, trøste og læge.

Bønnen i Jesu Navn.

Da Athenienseren Themistokles uagtet sine store Fortjenester var bleven landsforvist, henvendte han sig til Kong Admetos i Molossis, men han havde en Gang trænket Kongen, hvorfor denne var hans svorne Fiende. Da greb han i Forgemakket Kongens lille Søn, tog ham paa Armene og traadte derpaa frem for Kongen med de Ord: „Kong Admetos, i dette Barns Navn, som du har kjært, beder jeg dig om Naade. For din Søns Skyld tag mig i Beskyttelse mod mine Landsmænd!“ Hermed beøgede han Kongens Hjerte og blev optaget hos ham.

Hvad Themistokles gjorde ved Kongesønnen, det skal vi gjøre ved Guds Søn, i hvem Faderen har Velbehag.

Det er Naade over Naade, at vi har Jesusnavnet, hvori vi tør bede om hvadsomhelst. Vort Navn buer ikke. Vi er elendige Syndere. Men Jesusnavnet er stort og helligt. Han er vor Forsøner, vor Hyrde, vor Herre og Konge.

Gjør da Brug af dette Navn i Bønnen. Du er fattig; men Jesus er rig. Hans Bærdighed gaar over paa dig, som i Tro stadig hengiver dig til ham. I Samfund med ham har du Retten til at bruge hans Navn.

Hvor rig du er! Hvor trøstefuldt for troende Kristne, at de har en Ven, en Broder, der har kongelig Magt til at hjælpe i al Nød.

Kinamissionen.

Fra Nanning.

Landaahl i Taipingtien.

J mit forrige Brev nævnte jeg, at Landaahls og Miss Lee ankom hid til Fancheng den 17de Nov. Det var en Velsignelse at saa møde dem igjen.

Allerede den følgende Dag maatte Br. Landaahl reise opover med Baadene, medens de andre blev igjen hernebe en Uges Tid.

Baadene reiste ved Middagstid. Landaahl blev først færdig henimod Aften. Nogle af Skolegutterne, min ældste Søn og jeg fulgte ham 15 Li opover Landeveien. Men det var de korteste 5 Mil jeg har gaaet i mit Liv. Paa samme Tid har jeg neppe seet og hørt saa meget paa saa kort Tid. Over Sibirien til Sverrige og Norge. Derfra til Amerika og rundt om i Staterne og tilbage til Kina. Det gik rundt Jorden i en Fart. Da vi stilles bad Landaahl mig at sende en Hilsen hjem at de var kommet frem.

J deiligt Maanestien vendte vi hjemad glade over at have Landaahls iblandt os igjen.

J Taipingtien fik Post. Landaahl en storartet og hjertelig Modtagelse. Den 24de, Taksegeselsdagen kom Landaahl ned hid igjen og Dagen efterpaa reiste de alle til Tsz Ho og den 26de til Taipingtien.

Ifølge Konferentsens Bestemmelse bliver Anna Lee hos Wolbs for det første. Maa Gud bevare og velsigne dem alle med en lang og frugtbringende Arbeidsdag.

Anna Lee med til Bryllups.

Den 22de Nov. var vi indbudne til et Bryllup i Chu-tiao-pu. Det var paa en ubeleilig Tid, saa kun Miss Hodnefield og jeg havde Anledning til at gaa. Vi var derfor saa glade ved at saa Anna med os.

Olive var noget forkjølet saa hun maatte gaa med Stol, medens vi andre to var tilfæst.

Vi havde pent Veir og gode Veie. Det er 30 Li derud. Lidt over Middag var vi fremme. Det er en sand Fornøielse at reise blandt Folket. De er saa frebelige og venlige, det er just som at reise blandt vort eget Folk hjemme. Det har

ikke altid været saa. Gud være Lov og Pris for denne store Forandring i det ydre.

En Masse med Bryllupsgjester var ankomne. I et stort Telt ved Siden af det lille Hus var man alt isærd med at spise. Maden glemmer man ikke i Kina.

Brudgommen, Mr. Tsei, en af de nydøbte saa ud som en stor Herremand i sin nye Dragt med Knap i Huen.

Den unge Brud var ganske vakker. Ifølgelig Krone paa Hødet havde hun pene Blomster i Haaret.

Til Teltet havde vi om Jesu første Undergjerning i Brylluppet i Kana. Det var en velsignet Stund om Guds Ord. Vi erfar, at Jesus selv var med os. Maa Gud gjøre det unge Par lykkelige for Tid og Evighed.

Saa til Maden igjen. Vi fik den Væ at spise inde; men det fik vi lide for. Det blev for trangt; ikke for os, men for de ubudne Gjester under Bordet. Det vidste Anna Lee intet om. Intet Under at hun begyndte at strige og staa op paa Bordet, thi 2—3 Hunde som havde sneget sig ind under Bordet, begyndte at slaas og hyle, saa jeg aldrig endog i Kina har hørt saadan Hundeleven.

Vi 8 Personer som spiste ved det firkantede Bord, 2 paa hver Side, begyndte ogsaa at tage Del i Kampen ved at bruge Fødderne for at kontrollere Oprøret; men det gjorde ondt værre; thi derved stengte vi Veien for Hundene, saa de ikke kunde komme ud. Huseieren med flere kom nu til. Alle skjendte, spændte og slog. Jeg var bange at Hytten skulde ramle overende. Na du, hvor de Hedningerne kan larme.

Da Anna fattede Situationen og saa al den Bant Hundene fik, lo hun noksaa godt. Ifølge var det stort bedre her med Olive og mig, skjønt vi er jo vant med at have Hunde, Høns og Svin med ved Bordet, om ikke just til Bords som andre Folk.

Stikette i Kina tillader ikke at nogen Smule eller Ben bliver liggende paa Bordet; slikt maa kastes paa Gulvet, just saadan som Stikken var i Jødeland ved den rige Mands Bord.

Nogen bedre Kommentar over Ordene „af Smuler, som faldt fra den riges Bord“—har Anna Lee aldrig havt.

Men nu har jeg ikke Tid at skrive mere idag.
 Miss Ida Grøfeth er bedrø; men ikke bra.
 Mrs. Høtvedt har ikke været rask i det senere.
 Ellers alt vel. H. N. Rønning.

* * *

Fra Sandahl.

Vrede Redaktør.

Den 17de Nov. seilede vi frem til Fancheng i Medvind og det beiligste Veir man kunde ønske sig. Vi overraskede den ene efter den anden, trods de vidste om vort Komme, ja endog ventede os.

At seile 60 Li mod den stærke Strøm i Hanchoblen før Middag, det er ikke Hverdagsbaad. Men saa var det da ogsaa den otte og tyvende Dag siden vi forlod Hankow.

Baadfolkene var naturlignvis hjertegla at vi fik fri Steds med Vinden. Det var Koft for den doone. De fik hvile sig og alligevel komme frem i betids til Fancheng til at overvære den storlagne Tilstelning i Anledning Enkeleiserindens syttiende Fødselsdag. Det havde været den sidste Maanedes Samtaleemne blandt Folk, og noget svært maatte det bli. Men det begejstred ikke os Udlandinger meget. Vi tænkte paa den arme Synder i Kvindestillelse, med Hænder fulde af Blod siden 1900. Vi som den Gang blev jagede som Gaar for en Flok Ulve, har ikke saa let for at rives med i Begejstring. Siden har her i Kina og i Hjemlandene været opsendt mange hjertelige og inderlige Bønner i Tro til Gud for hende. Ogsaa Bibelen har fundet Vej til det keiserlige Palads. En ond Samvittighed blir ikke god selv om den pakkes ind i fineste Silke og sættes paa en Keisertrone. Her er en vældig Kamp mellem Lyset og Mørket.

Hele Fancheng stod klædt i Festdragt. Det var vakkert! Det var storlagent! Det vil jeg ikke benegte. Men det optog ikke meget af vore Hjerter eller Tanker. Nei, det var saa kjert at møde vore Medarbeidere igjen og staa lige op i Arbeidet—vort eget kjere Arbeide. Venner og Kjendte mødte vi overalt.

Vi fandt vore Medarbeidere i „sin Fars Forretning“ og de havde det travlt hver paa sin Post. Velyst og Arbeidsiver havde de og. Men det er jo en Guds Gave.

Man kunde godt se, at de havde arbeidet

haardt og kjempet med en trykkende Sommer. Trods medtagne, hvad Legemet angaar, var de dog aandsfriske og frimødige. Og ikke en af dem knurrede over at de maatte ofre og libe.

Det er Offer og Forsagelse at leve og rirke blandt Hedningerne.

Det er altid opfriskende og velsignet at træffe Vennerne i Fancheng. De har altid Hænderne fulde med Arbeide. Men de har altid Tid til at sige et venligt Ord og til kjerlig Tjeneste. Det er en Dyd, som er værd at eie.

Her er god Forstaaelse blandt Missionærerne. Det er en Guds Velsignelse. De hjælper hinanden med Byrderne som bedst de kan.

Er det ikke en Guds Naade at kunne agte andre og andres Arbeide høiere end sig selv og sit eget? Det har vi ikke af os selv!

Skulde Vindsyndens onde Aand saa Indpas blandt os, da vilde den straks forberve det inderlige Broderforhold, og staa i Veien for Guds Velsignelse.

Gud bevare vor lille Mission for den Aand, som man møder her og der i denne Tid! Den ene søger efter Feil hos den anden og i hans Arbeide. Og er man istand til at finde den, saa nyder man af Skadefryd. Det maa da være af den onde eller hans nærpaarørende, thi aldrig glæded Jesus sig over de søge Børns Feil og Skrøbeligheder, naar det gik paa tværs i hans Rige. Thi det som er Tab for Jesus er Satans Seier.

Missionen i Fancheng arbejder haade med Hoved og Hænder. Kjærligheden er opfindsom. Det er Kristi Kjærlighed, som tvinger dem. I sandhed en salig Tvang. De søger at lede baade store og smaa, haade karste og syge til den levendegjørende Strøm. De har flere Børneskoler; Skole for Gutter og Skole for Piger og Højskole for dem som er komne saa langt i Læsefærd og Vestens Fag og Kristendoms Kundskab, at de almindelige Læsefærdige Lærere ikke kan hjælpe dem længer.

Bed Højskolen optages Gutter fra alle Stationer. Mange af dem underholdes af Venner hjemme. Denne Gren i Missionen er haade god og nødvendig for Arbeidet i Fremtiden. Vi maa saa saa mange indfødtte Evangelister ud i Arbeidet som mulig, og kristelig dannede Lærere for

vore Missionskoler. Og har vi nogen tilovers saa anbefaler vi dem til Hedningernes Dagkoler, hvor de kan arbejde til Velsignelse for Guds Riges Fremme blandt sit Folk. Efter som Missionsens Navn vokser faar vi Tillid blandt Masserne og Udsætning for vore Kristne. Straks fer Hedningerne, at i den nye Lære er der Kraft til et nyt Levnet. De levendegjorte Kristne er som Lys paa et mørkt Sted. Derimod er de hedenske Lærere som Hedninger i Almindelighed. De lever i Laster.

Feltet ligger nu aabent og det er for os at indta det. Optar ikke vi Arbeidet, saa gjør andre det. Og hvis ikke den Kristne Mission tar det, saa beholder Satan det som før og er gla at han faar regjere uforstyrret.

Børnehjemmet optar ikke liben Tid, thi de smaa maa ha daglig Pleie og Tilsyn. Og det er ikke mindre Omsorg med de store. Maa Gud velsigne Gjeringen og de Kjere som arbeider i den.

Piger og unge Kvinder har nu en glimrende Anledning til at saa Kristendoms Kundskab og lære at bli nyttige Mennesker i Verden. Maalet er at lede dem til den Herre Jesus, og da først blir de, hvad Gud har bestemt Mennesket til at være. Missionærerne har ogsaa begyndt Bibelskole for ældre Kristne Kvinder, som har Trang til at ofre sig i Evangeliets Tjeneste. Det er opmuntrende at her tages alvorlige Tag for at forbedre Kvindens Stilling i Kina. Skal det bli gjort noget, saa maa den Kristne Mission gjøre det! Og den onde Aand, som nu regierer i Kina, udbrives ikke uden Bøn og kraftigt Arbeide. Maa der fra denne Bibelskole spredes Velsignelse ved de Kvinder som der undervises.

I Hospitalet helbreedes legemlig Syge, og det er en stor Gjerning. Men det som er endnu større er det, at man der giver de syge af den himmelske Balsom. De gaar tilbage til sine Hjem med mere og mindre Kjendskab til Gud og overbeviste om at de aldrig før i sit Liv har været Gjenstand for saadan Kjærlighed som den, de mødte ved det udenlandske Missionshospitalet. I Hospitalet og ved Kolportøren spredes aarligen en Mængde kristelig Literatur.

Saa er det Menighedsarbeidet. De Kristne skal føres fra Lys til Lys i Evangeliet og frem i

alle kristelige Dyder. Der skal predikes et Naadens Aar for Hedninger i By og paa Land. Det er et stort Arbeide.

Ia vore Kjere Medarbeidere i Fancheng føler nok at Høsten er stor og Arbeiderne faa!

Au, er det saa, da faar vi saa som er arbeide af alle Livsens Kræfter indtil det kommer flere, og fremdeles; thi her gjælder det at redde dem som hentes til Døden!

Den staar paa Klippen, som ikke taber Modet i Modgang og ikke blir stolt i Medgang.

Vær frimodig og stærk, thi Seieren er vor! Gud er med os, hvo kan da være imod os.

Venlig Hilsen fra os alle til alle Venner.
C. W. Landahl.

* * *
Fra Himle.

Kjere Bror.

To velsignede Julebåde er tilende. Igaar havde vi den Glæde at døbe 8 Personer. I Morgen tidlig skal jeg ud paa en fem Dages Reise. Jeg skal skrive lidt om de døbte, naar jeg kommer tilbage. Jeg syntes jeg maatte sende denne lille Hilsen før jeg gaar.

Jeg haaber Brødre og Søstre i Hjemmenigheden særlig vil komme de nydøbte ihu for Guds Trone.

Med hjertelig Broderhilsen
T. H. Himle.

* * *
Veien uden Gud.
(Fortsættelse.)

Naar den lille Pige kommer til Templet, blir alt hendes Haar afklipt, og hun isøres en lang, vid Klædning. Naar hun er gammel nok, lærer hun at læse de Bøger, som benyttes ved de religiøse Ceremonier. Meget Tid anvendes til Bøn og Betragtning. Da sidder hun med forslagte Ben paa sin Skammel; Hænderne er folde og løftet op under Hagen, og imens maa hendes Dine være rettebe lige ned paa Hænderne, og hun maa tælle sit Aandebdrag for at forhindre hende fra at tænke paa noget andet i Verden end den store Profet Budha. Saaledes tvinges de til at sidde i Timenvis, ja ofte hele Natten igjennem. De maa staa op, saasnart

det lyser af Dag og fremfige Bønner foran et Afgudsbillede, naar Klokkerne ringer; derpaa feier de Templet, ligger Nis til Frokosten og venter paa de ældre Konner, der lærer dem at sy og læse. Naar de blir noget ældre, sendes de ud for at tigge Nis fra Dør til Dør.

Engang kom en gammel Budhistnonne ind paa Missionsstationen i Kwang-Yuen. Det var hendes første Besøg og hun sagde, at hun var kommen for at „høre Bogen.“ De fortalte hende om Frelseren, der gav sit Liv for sine Fjender, og dybt bevæget lyttede hun til Stilsindingen af Jesu underfulde Kjærlighed. Hun fortalte, at hun i alle de Aar, hvori hun havde dyrket Budha, havde fattes al Glæde og Lykke i sit Hjerte. „Jeg kjendte jo ikke deres Jesus,“ lagde hun vemodig til; „men nu vil jeg bede til ham hver Dag, at han maa rense mig af alle mine Synder og give mig et nyt Hjerte.“

En Uge senere besøgte den troende Søster det Tempel, hvor hun opholdt sig, og den gamle Nonne ønskede hende straks hjertelig velkommen. Da Søsteren spurgte hende, om hun havde husket Bønnen og virkelig bedt til Jesus hver Dag; svarede hun: „Ja, jeg har bedt hver Dag; men jeg kunde ikke erindre Navnet Jesus,“ og saa sagde jeg istedet „Guds Søn;“ gik ikke det an?“ Hun blev glad, da hun hørte, dette ikke gjorde nogen Forskiel; men just som de sad der og talte om Frelseren, blev Konnen kaldt bort. Hun reiste sig, men idet hun gik, hørte Søsteren hende sige sagte for sig selv: „Jesus, Jesus.“ Søsteren saa paa hende, og da hun blev var hendes spørgende Blik, sagde hun forklarende: „Jeg vil blot fæste det dyrebare Navn i min Erindring; jeg har saa vanskelig for at huske; men nu skal jeg aldrig mer glemme det.“ Hvor lykkelig Søsteren blev ved at mærke hendes Iver for at gemme det velsignede Navn, og hun kunde blot raabe til Gud, at han snart vilde lade cygaa for denne stakkels Synderinde al den Salighed, som rummes deri.

Den tredje Religion er Taoismen. Dens Stifter var Filosofen Laotse, som levede samtidig med Konfucius. Han foragtede alt, som paa nogen Maade stod i Forbindelse med det praktiske Liv, deltog ikke i Statens Styrelse, men levede tilbagetrukket som en Eneboer, alene

optaget med at løse Tilværelsens dunkle Gaaeder. I et Skrift om „Veien og Dyden“ har han nedlagt sine Tanker; men disse er altfor høie og uforstaaelige til at kunne passe for det almindelige Folk. Forøvrigt indeholder denne Religion i sin nuværende Form den stræffeligste Overtro og Kineserne har den at takke for den overalt saa udbredte Tro paa onde Aander, en Lære, der hviler som en Forbandelse over det ulykkelige Folk. Al Rød og Gledighed tilskrives disse onde Aander, og Taoistpresterne har en stor Indtægt ved at sælge Beskyttelsesmidler mod dem. I Lighed med Budhismen antager de, at der i Evigheden findes en Skjærsild, et Helvede og et saligt Opholdssted for de gode; men begge er enige i, at Kvinderne er udelukket fra dette Paradis; hun maa først forvandles til Mand for at faa Del i den evige Herlighed.

Der gives nok af Templer ogsaa blandt denne Religions Tilhængere og mange Afguder. De har et Overhoved ligesom de Katholiske, har sin Pave. Han residerer i Bjergene Lungsu Provinsen Kiangsi; hans Navn betyder „Himmels Sendebud.“

Denne Værdighed har tilhørt en og samme Familie siden det første Aarhundrede efter Kr. Det første Overhoveds Aand antages at have gaaet over fra Søn til Søn, indtil den altsaa bor i den Person, der nu indehar den høie Stilling. Han siges at have Magt til at binde og uddrive de onde Aander. Ved hans Palads skal der i Huler i Bjergene findes tusinder af onde Aander, som er bundet og indelukket af ham; men hans Hjælp er meget kostbar.

Til disse Religioner hører en Hærskare af Afguder. Hver Stand og Stilling har sin særskilte, hvis Beskyttelse paa sig læses, ja selv Tyve og andre Forbrydere har sin Gud. Afgudsbillederne er almindelig dannet af Ler og har et frygtindbæyende Udseende, og af disse uhyggelige Skikkelser er deres Templer fyldt. Enkelte Templer har indtil 10,000 Afguder. Der sidde de stive og stumme i endeløse Rækker, og det forblinde Folk trænges om dem for at ofre og tilbede. Det er heller ikke underligt om Gudernes Antal er uendeligt, thi Folkets Overtro er saa stor, at snart saart enhver Ting kan faa sit Afgudsstirn og vinde Dyrkere.

En Mandarin kom engang paa en Reise til Byen Lu-gan i det nordlige af Provinsen Si-huen. Han sad i sin Bærestol, da han pludselig hørte en Fugl pibe ved Beikonten. Han lod Bærestolen sætte ned og befalte en af Bærerne at undersøge, hvad Slags Fugl det var. De fandt da, at Fuglen var fanget i en Snare. Mandarinen fik Lyst paa Fuglen og spurgte Bærerne, hvor meget Fuglen kunde være værd. De nævnte en Pris, og Mandarinen lod dem da lægge ind i Snaren en tørret Fisk som Betaling for Fuglen. En Stund efter kom Snarens Eier, for at se, om det havde lykkedes ham at fange noget, og til sin store Forbauselse finder han i Snaren en stor tørret Fisk. Han fortæller det til sine Kæbber, og det er snart alle enige i, at en Gud har aabenbaret sig, at Steedet derfor nu var helligt, og at der burde bygges et Tempel. Snart reistes Alteret for den nye Gud „Den tørrede Fisk“, og meget snart hørtes der om mærkelige Helbredelser ved dens Hjælp, saa Templet blev meget besøgt og kom i stort Ry. (Fortættets)

Hvad Kristus er for Syndere.

O. A. B.

Men ved ham er Jødi Kristus Jesus, som er bleven os Visdom fra Gud og Retfærdighed og Helliggjørelse og Forløsning. (1 Kor. 1, 30.)

Jeg antager, at hver eneste en af „Udbærere“ns Læsere ønsker at blive en Indbødder i Himmels Lyse Sale, naar hans Livstid paa Jorden er endt. Men paa samme Tid ved vi ogsaa, at løse Døster ikke er af noget Værd, dersom der ikke er noget Grundlag eller Udsigt til deres Opnåelse. Hvad Udsigten til det evige Liv angaar, da er der en fast Grundvold lagt af den evige majestætiske Gud ved hans Søns Sendelse til Verden og Sønnens Villighed til at paatage sig den menneskelige Slægts Synder, hvorved en fuld Afgang er aabnet til Synderes Frelse.

Men paa samme Tid har han ogsaa aabenbaret os igjennem sit Ord hvorledes denne Frelse kan bekommes og dette findes med faa og synlige Ord udtalt af Paulus i disse fire mærkelige Punkter: Kristus er bleven os af Gud til

Visdom, Retfærdighed, Helliggjørelse og Forløsning. I disse fire Punkter gives rigt Stof nok til fire lange Predikener, ja jeg kan gjerne sige fire store Bøger; men det kan ogsaa blive forstaaet i korte Betragtninger.

Det første er, at Kristus er bleven os Visdom. Lad os først spørge Paulus: Kom du til denne Visdom i den lærde Samaliens Skole? Nei, svarer han; jeg var den Gang et naturligt Menneske og fattede ikke de Ting, som hører Guds Aand til; thi disse er det en Daarlighed, de kan ikke kjende det, thi de bedømmes aandeligen. Men kjære Paulus, du studerede jo i det gamle Testamente og der er jo af Messias saa tidt og ofte nævnt. Ja, men der var blot en Ting af Messias, som vi fandt Behag i og det var hans kongelige Embede. Vi ventede en Messias der skulde befri os fra Romernes Nag og gøre os til Jordens Beherskere. Men at han skulde være den sande Yppersteprest og Profet, det kunde vi ikke fatte, og derfor blev den fattige Jesus af Nazaret en Forargelses Klippe. Jeg søgte med Jibid at udrydde de kristne og fandt mig vel i Stefani Mord, ja mit Had mod Kristus var saa stort, at jeg endog søgte at fængsle de kristne i det udenlandske Damaskus.

Men priset være Gud, mit Raseri mod de kristne blev brudt. I Nærheden af Damaskus fik jeg et underligt Møde; en lys Glans klarere end Solen omstrålede mig og en Røst lød mig imøde som en Tordenstemme: „Saul, Saul, hvorfor forfølger du mig; det vil blive dig haardt at stampe mod Braadden“. I min Engstelse spørger jeg: „Hvem er du“, og han svarede: „Jeg er Jesus som du forfølger“. „Hvad vil du jeg skal gøre? spørger jeg: Drag ind i Damaskus og der skal siges dig, hvad du bør at gøre“.

Nu var den stolte Saulus bleven ydmyget og det første Visdoms Skridt er gjort; han kjendte sig selv som en Synder.

Men det andet, at kjende og annanne Naaden, underrette de Jesus ham ikke selv om. Det skulle Ananias gøre.

Efter tre Dages Lidelse kom han i Troen paa den Herre Jesus, altsaa fra Syndsertjendelse til Tro, thi en sand Omvendelse bestaar i Anger og Tro. Nu blev han fra en rasende

Saulus til en bødferdig og troende Paulus. Det var Visdomsskolen, som Paulus kom ud fra, og det er den rette Visdom for enhver Synder, at kjende sig selv fortabt og ved Kristus frelst og salig.

Heri er ikke indbefattet det overordentlige Møde, som Paulus havde med Jesus. Dette Møde bevirkede alene Synds Erkjendelse. Evangeliet, forkyndt ved Kristi Bidne fra Damaskus, antændte Troen i hans Hjerte og i den Tid af blev han et levende Bidne om Kristus. Nu har vi altsaa lært af Paulus, hvori den sande Visdom bestaar.

Nu kommer vi til det andet Punkt, hvor han siger Kristus er bleven os til Retfærdighed; thi fra nu af søgte han ikke sin Retfærdighed af Loven men den af Jesu Kristi Tro. Troen er altsaa den Haand, som modtager den af Kristus forhvervede Retfærdighed, og igjennem den var han nu bleven frelst og salig. Følger vi fremdeles Paulus saa finder vi, at hans Tro var Visdom i Kjerlighed og hvori bestaar nu Troens Frugter? Det som Paulus paa et andet Sted fortæller: Aandens Frugter er Kjerlighed, Glæde, Fred osv. Aandens Frugter og Troens Frugter er ensbetydende, fordi den Helligaand virker Troen i Synderses Hjertes. Vi mærker os her, at den første Frugt af Troen er Kjerlighed. Den der ved Troen faar annamme den Herre Jesus som sin Frelser, kan ikke andet end elske ham som det heder: Vi elsker ham først, og den, der elsker ham, vil ogsaa gjerne gjøre hans Vilje; ja han har bekommet Lyft til Guds Lov efter det indvortes Renneffe.

Vi ser altsaa heraf at den levende Tro adskiller sig fra den døde Hjernetro, der haver Betjendelsen i Hjernen uden Hjertets Deltagelse. Troen er ogsaa virksom til Synderses Omvendelse og Frelse. Intet glæder det troende Hjerte mere end at høre om Guds Udbredelse paa Jorden, og hvor Troen ikke er af den Bestaaenhed er den, som vor Børnelærdom siger, død. Troen haver ogsaa dette med sig at den haaber al Synd, især i sit eget Hjerte, og derfor siger den med den samme Apostel: Jeg elendige Menneffe, hvo skal fri mig fra dette Dødens Legeme; dog paa den samme Tid har den ikke Grund til at forsaage fordi han i den rensende Flod i Jesu Kristo

Blod daglig søger Kraft til at beseire sine Sæligheds Fiender. Nu kommer vi til det tredje Punkt om Helliggjørelsen, som skal fortsættes saalænge vi er her tilhuse. Vi maa kjæmpe baade mod Djævelen, Verden og vort eget Kjøb, og her henniser jeg til Davids Salmer. Enhver Kristen vil gjøre de samme Erfaringer som David. Man har opløstende Dieblitte naar man synger: Hvo skal kunne stille mig fra Guds Kjerlighed i Kristus; derimod i aandelig Ansægtning og Mærke at synges: Af det dybe, Herre, raaber jeg til dig. Altsaa, Lys og Mørke er velslende saalænge vi er her tilhuse.

Endelig komme vi til det fjerde Punkt, til Forløsningens salige Time, hvor der ikke længere skal være nogen Lidelse og Rød, men Mættelse i Betsuelsen af den hellige Treenighed og isærdeleshed af vor dyrebare Forløser, Jesus, som har kjøbt os til Gud med sit Blod. Da skal vi deltage i Sengen for Guds Trone, som aldrig skal forstummes. Herren hjælpe os nu alle samtligen til at gjøre os Brug af den herlige Afgang som faar os aaben gjennem Jesus Kristus. Amen.

De trofaste Kvinder. Den gudfrugtige og lærde Prædikant Dettinger sad en Aften og saa ud gennem Vinduet, og da en Gæst, som var hos ham spurgte, hvad han tænkte paa, sagde han: „Jeg tænker paa de trofaste Kvinder, som nu sidder ved Lampen i Husene derborte og lapper sine Børns Klæder og pleier sine Spædbørn, og spørger mig selv, om jeg vel engang kan opnaa en saadan Plads i Himmelen som den, der venter disse.“

En Drøm. En Mand drømte engang, at han var død og blev af Englene bragt til et prægtigt Tempel. Medens han fuld af Beundring betragtede dette, blev han var, at der manglede en Sten i Bygningen; alt var færdigt, kun en liden Sten var glemt. „Hvortil dette Hul?“ spurgte han Englene. „Dette skal du have udfyldt,“ svarede Englene, „men du vilde gjøre store Ting, og saa har du ladet dette lille Hul tomt.“ Dette forstrebte Manden, og da han vaagnede, besluttede han i sit Indre at arbejde for Herren og at være tro i det mindste.

Fra vor Arbeidsmark.

Send kirkelige Nyheder til denne Spalte.

Pastor Mannes skal optage kirkeligt Arbejde i Redfield, S. Dal.

Søndag den 5te Mars holdt Past. Wee Konfirmation i Lakefield, Minn.

Pastor S. E. Hanson er kaldet til Prest i Lincoln Menighed, Slater, Ia. Om han antager Kaldet, vides endnu ikke.

Andreas Sandvig i vestre Belmont, Jackson, Minn., blev den 3die Mars stædet til sin sidste Hvile. Pastor Wee forrettebe.

Pastor Gaistvold er nu paa Besøg i Madison, da han reiste did for at overvære Hauges Synodes Indremissionsmøde, der afholdes i Refs Menighed.

Emissær Jno. Stueland har været en Tid paa Besøg i Pastor Gaistvolds Kald. Sidste Onsdag Aften talte han for Studenterne ved Jewell College.

Vinterterminen ved Jewell College afsluttes den 25 Mars. Gjennem Terminen har Skolen været godt besøgt. Sundhedstilstanden har paa saa Undtagelser været særdeles god, og Arbeidet har faaet gaa sin uforstyrrede Gang. Maa Gud velsigne det til sit Piges Fremme.

Fra Chicago. Med det samme jeg sender min Kontingent for „Bubb.“ vil jeg be om Plads for nogle Ord. Da jeg en Aften sad og læste i „Bubb.“ om Egtelshæbet i Kina og om hvorledes de stakkels Kvinder, der er uden Gud i Verden, maa lide, fyldtes mine Pine med Taarer, og jeg tænkte: Hvad kan jeg gøre for at hjælpe dem?

Jo, saa blev jeg opmærksom paa Missionsbuen's Arbejde, hvor ogsaa jeg kan saa være med med min lille Stjærve. Takket være Gud for Frelsen i Kristus, som vi har faaet. Om vi er med at bringe denne Frelse til andre, skal vi aldrig angre paa det. Herren har sagt, at ikke et Glas Vand stænket i hans Navn skal bli ube-

lønnet. Men de, som ikke vil være med at gøre Guds Gjerning, skal angre paa, at de ikke var med.

Mrs. J. M.

Vi vil anbefale til Læsning og Eftertanke Broder E. N. Piens Artikel, som findes i dette No. Her er saa megen Tale om Forening og Midler og Maader, hvorpaa den kan opnaaes. Her har været diskuteret i det uendelige om Lærebegreber, Skriftfortolkning og opsatte Satser; men lige langt er man kommen. Her kommer en Lægmand, som sukker over Jofsefs Slæde og siger: Det er en Ting, som fattes os, og det er nyt Liv. Skal dette plantes i og vinde Seier i Hjerte og Liv, da maa vi bede,—bede i Enrum og Fællesskab uden Persons Anseelse. Vore levende Mand maa gaa i Spidsen og kalde sammen til Bøn.

Der er ingen retsindig Sjæl, som ikke maa tilskaa, at denne Broder har Ret. Vore Tanken og Ideen blev sat i Praksis. Det skulde være underlig at leve den Dag, da Samfundenes Formænd, Kredsformænd, Prester og Menigheder kaldte sammen til fælles Bøn om Mandens Udgydelse over vort Folk!

Derfor Herren fik bøje Hjerterne til en ret Selverkjendelse, vilde den fremsatte Tanke nok kunne realiseres. En ugentlig Faste og Bededag, hvor alle Samfundsstængsler nedbrødes og Folk samlede til Bøn hver i sine Kredse, vilde blive til uberegnelig Velsignelse.

* * *

Fra Red Wing Sem.

Sundhedstilstanden er nu bra ved Skolen. Patienterne sees igjen paa sine gamle Pladse i Arbeidet. Gud er fremdeles den gode. Han saarer og læger. „Alt skal tjene dem til gode, som elsker Gud.“

Folket ved Bricelyn havde Søndag den 12te et hjært Besøg af Prof. M. G. Hanson. Stud. Theo. Johnson predikede i Blue Earth forrige Søndag.

Past. J. J. Lofstaas besøgte Skolen sidste Uge. Onsdagaften samlede han med Studenterne og tog Del i Bønnemødet. Det er godt at Brødre bo sammen, og at Hjertet styrkes ved Naaden. „Elig Naadelson gir os Guds Søn, helst under Sang og Bøn“.

Past. D. S. Meland saaes ogsaa i Klassen en Dag forrige Uge.

Rev. Reichert samt Rev. G. F. Gehr fra Chicago og Dr. Jacobs fra Philadelphia besøgte Skolen sidste Uge. Dr. Jacobs holdt en kort Tale straks efter Morgenandagten.

Prof. M. G. Hanson reiste sidste Onsdag til Madison, Minn., for at overrære et Indremissionsmøde.

Student G. M. Trygstad predilede i Solør Menighed sidste Søndag. Han læste ogsaa med Konfirmanterne samt overvar Kvindeforeningen, da Past. R. C. Holter fremdeles er syg, saa han ikke kan varetage Arbeidet. Maa Gud styrke Broderen, saa han igjen kan varetage den Hjord, som er ham anbetroet.

Den religiøse Samtaleforening havde Møde den 26de Febr. om Aftenen. Mødet aabnedes med Sang af Forsamlingen samt Striftlæsning og Bøn af Formanden. Han indlede Themaet: Joh. 10, 1—2 og følgende Punkter blev opstillet:

I. Hvad er Porten?

II. Hvorledes kommer man igennem Porten?

III. Hvem er de, som kaldes Til Røvere?

Vi har foran os Farisæere og Hyllere. Jesus er Porten. Jesus er alt for det fortabte Menneſke. Han er Lyset, det levende Brød, den levende Kilde.

Det er noksaa vanſkeligt mange Gange at komme gennem Porten. Vanſkeligheden er den, at Menneſkene ikke vil følge det foreskrevne Guds Ord. Mange tror, at de kan beholde nogle Skjodsfynder og gaa uhindret gennem Porten; andre tror, at deres gode Gjerninger giver dem frit Pas gennem Porten, men ogsaa de blir stufede. Naar vi kommer til Porten maa vi aldeles afslædes, vi maa opgive alt vort eget.

De, som vil være Faar og ikke kommer til den gode Hyrde, nemlig Jesus, er Tyve og Røvere. Vi kan let komme ind i de ydre Menigheder, med de, som gaar ind i Menigheder af andre Grunde end at faa sin Sjæl frelst, er Tyve og Røvere.

Ingen kan være en ret Hyrde, uden han staar i Samfund med Jesus. Vor egen Lærdom

og Dygtighed er bare Biting. De vantroende virker bare til Fordærvelse. „Den som ikke samler adspredt“.

Heb. 11, 1 blev valgt som Thema for næste Møde.

Mødet sluttedes med Sang og fælles Bøn af „Fader vor.“ Set.

Betjendtgjørelser.

Hauges Synodes 60de Aarsmøde.

Følge Beslutning af 59de Aarsmøde afholder Hauges n. e. l. Synode sit 60de Aarsmøde i Ned Wing Minn. Mødet holdes i Semariets Kapel.

Da det falder sig iaar, at den almindelige Dato for Mødets Afholdelse indbefatter Pinse- dag, tager vi den Frihed at bestemme Mødet en Uge senere. Mødet begynder altsaa Onsdag Formiddag den 14de Juni, Klokken 10:30 med Aabningsprediken. Forhandlingerne fortsættes til den 22de og om nødvendigt til den 23de Juni 1905.

Prestes og Delegaters vil erindre sig følgende Synodebeslutning, som findes paa Pagina 119—120 i Referat for 58de Aarsmøde: „Synoden ser sig nødt til at kræve af hver Prest og Delegat, at ingen forlader Møde uden at have meldt det til Formanden, der i hi enkelt Tilfælde afgjør, om vedkommende bør indstilles“.

Thorsdag Eftermiddag den 15te Juni behandles paa norſt Emnet: „Forholdet mellem det norſke og engelske Sprog i Synoden og Menigheden“. Ref. 1904, Pag. 150: 2. Engelske Sessjoner Thorsdag og Fredag Aften.

Det religiøse Samtaleemne er ifølge Synodens Beslutning: „Den kristelige Daab“. Indledes af Pastor J. N. Sandven. Ref. 1904. Pag. 126.

Forhandlingsgjenstande:

- 1) Valg af Embedsmænd.
- 2) Skolesagen.
- 3) Missjonen.
 - a) den indre,
 - b) den ydre,
 - c) det engelske Arbeide.
- 4) Boghandelen og Bladene.
- 5) Bethesda Børnehjem.

6) Samfundets Konstitution. Se Referat for 1903.

7) Samfundets Finanser. Ref. 1904, Pag. 158 og 159 samt „Budbæreren“ for 1905 Nummer 1.

8) Indstilling fra Board of Trustees i Henshold til Referat for 1904, Pag. 146: 1.

9) Behandling af Kredsinddelingen. Referat for 1904, Pag. 138.

10) Andre foreliggende Sager.

E. J. Eastvold, Formand,
N. J. Løhre, Sekretær.

Ifølge Indbydelse fra St. Peters Menighed afholder den engelske Indremissionsbestyrelse sit aarlige Møde i Red Wing, Minn., begyndende Kl. 10 halv elleve med Prediken, Torsdag Formiddag den trettende April, 1905. Mødet fortsætter til Lørdags Aften. Dog haaber vi, at mange kan ordne det sig, at de kan være i Red Wing ogsaa over Søndag. Nærmere Oplysning om Program vil komme i et senere Nummer af „Budbæreren“. Det er vort Haab, at ret mange vil tage sig en Tur til Red Wing og overvære Mødet. Kom med Bøn om megen Velsignelse!

Paa Bestyrelsens Vegne
N. J. Løhre, For.
Martin Mørstad, Sek.

Andetages.

Professoren: Ved Pastor U D Johnson samlet ved J E Anderson fra Lions Mgd., Clay Co., Minn.: J E Anderson 1.60, E D Aune, I D Baardsgaard hver 1, Ole Gaarstad, Mrs E B Larson, John Gaarstad, Ole Ronsberg, hver 50c John Ronsberg, Ole D Ronsberg, Gurine Ronsberg. Hver Glind hver 25c 6.50

Ved Pastor J Kroghstad fra Kongsvinger Mgd., Minn.: Samlet ved Hillard/ J B Mikkelsen 2.50, D Hendrickson 2, J Hillard 1.50, O A Elson, E D Johnson, Nils Hillard, B R Johnson, O Austin, J Huferth, Robert Olson, Ole Olgard, Simon Pederson, Ode R Hendrickson, Nils Lin, Thomas Serre hver 1, S F Johnson, S Johnson, Mr. Ovidia Johnson, Selma Johnson, S P Bjornstad, P V Dalfstrom hver 50c, Christine Thompson, Anna Thompson, Serine Hillard hver 25c 21.75

Ved Pastor A A Dahl fra Beaver Creek Mgd., Wis.: I J Johnson, I Haugland, O Lien, J J Ulverager, P Gulmosen hver 1, Julius Johnson 75c, M J Johnson 50c, Johnnie Nelson 25c 6.50

Ved samme fra Curran Valley Mgd., Wis.: Thom Thompson 2, Ole Lien, John Koldstedt hver 1, S Pera 50c 4.50

Ved Pastor J M Mick samlet ved R A Gullikson fra Blom Prairie Gringd., S. Dak.: S S Svennerud, R A Gullikson hver 3, Peter Gilbertson, Elias Refseth, Mrs Siri Gullikson, S B Limohn, S O Hammer hver 2, E S Ramynke, R Olieron, P J Lunden, J Mollstad, J O Rode, E Anderson, Lars J Quam hver 1, Gerhard Sagerud, S S Laeberg, Lewis R Gullikson Edwin Gullikson, Selvin Gullikson hver 50c, Arthur Gullikson, Clarence Gullikson hver 25c, 26.00
Ole Lindland, Naples, S D. 2.00

Ved Ole Bergstrom fra Solor Mgd., Minn., samlet ved G J Branes: E E Naber, G J Branes, E D Bergb, Mrs M D Ned hver 2, S Olson, E J Skjultad, Mrs Snesrud, M E Ullring, J M Olson hver 1, Wm. Magnuson, E J Skjole hver 75c, I Snesrud, Johan J Branes, Julius Olson Ned, E M Ullring hver 10c, S E Kafa, J E Kafa, S E Larvik, Ole Snesrud, Alfred G Branes, Eufie G Branes hver 25c, Mrs G J Branes 20c Julia G Branes, Ole G Branes, Johnny G Branes hver 1 c 18.50

Ved Peter Skola fra Lincoln Mgd., Slater, Ia.: D D Halverson, D M Johnson hver 5, R R Eydnes 3, Ole Grovik, Ole I Olson, S Nervig, J O Storing, E E Dueland hver 2, Ole Johnson, O I Erbe, S E Halverson, Martin Brown, S E Lunde, Britt Olson hver 1 50c, Tom Tom, A P Larson, Ingeborg Aunon, Andrew Anderson, Rachel Johnson, J E Johnson, Ole A Friis, S Bailland, Olaus Eydnes, I A Eydnes, Malinda Dvindestrand, Mrs O Skeldahl, Ben Swandall, S Klougland, Amos Teedall, Ed Erickson, John Anderson, N J Thompson, Dorteile Strom, P Kjellesvig, John Valen, A Gundersen, R R Eydnes, S R Eydnes, G Kullstad, Lars Haugen hver 1, Ben Strom, Ingeborg Jensen, G Strom, Mrs O Larson, Ja ob Thompson, Mrs S Klougland Mrs E Skola, Oliver Erickson, John Erickson, Peter Skola, N O Cleveland, S Jonball, Rebekah Johnson, S S Vorland, B Christoffer, S Teedall, Peter Hauge, D Peterson, J M Brown hver 50c, Mrs B Dvovog, Chas. Lewis hver 25c, E A Waller 1, 69.00
Johan S Sund, Horace, N. D. 2.00
186.75

Synodalsagen: Til Moblering af Bærelser: Ved Past. E E Jacobson fra Franklin Mgd., S. Dak.: 30.00
E. Lilletbun.

Indremissionen: Ved Pastor Carl Winter fra følgende Medl. af Lions n. ev. luth. Mgd. v.d White Earth, N. D.: Paul Solte, Olaf Manes hver 1, Ole M Soel, Thorvald Sorland, O R Olson, Ole Jacobson, Ole Brallien, Bernard Lien, Jorgen Bakken, Edw. Ellefson, Andrew Paulson, John Hjerran, Jens Lund, Nils Anderson, S A Nelson, P Holst, Asper Olson hver 50c, John Bergstad, E B Olson, Ole Sigmundstad, O R Skolstad, M S Bjergaard, Alfred S Bjergaard, Gødttholt Bjergaard hver 25c 11.25

Ved John J Lee fra Kvf. ved Vernon og Gayfield, Minn., Pastor Lassefsons Kald	10 00
Ved S Eteen fra Lerondhjems Mgd & Kvf., Jantson Co., S. D.	25 00
Ved Pastor R D Eistreim fra Kvf. ved Creslon, Ill.	40.10
Ved Pastor D S Elstad fra Elk Creek Valley Mgd. & Kvf., Deleo, Wis.	14 00
Ved E Lillethun fra Johan S Sund, Horace, N. D.	4 00

104.25

S. S. Elstad.

Kinamission: Ved Pastor Th J Lund, Madison, Minn., fra Kvf. S. W. ved Madison, ved Mrs P Bogen 16, Lauritz Salvorson 2	18.00
Ved Pastor G E Gjerstad, Mda, Minn. fra Beltrami Mgd., Minn. 15. en ubenavnsført Missionen 10	25 00
Ved L E Lovesteth, Harrison, S. Dak. fra Ebenezer Mgd & Kvf.	10 00
Fra Peter Johnson, Irene S. D.	10 00
„J“, Gendrum, Minn.	25 00
Mrs Mali G Nilson, Dennison, Minn.	5.00
N J Teien, Cottonwood, Minn.	2 00
Ved Pastor J J Lee, Morrisville, Wis. fra D W Loff, Lodi, Wis.	5.00
Henriette Jensen, Morrisville, Wis.	5.00
Bethesda Eng. Luth. Mgd., ved Mrs Pastor Wifse	5.27
Anna Katharine Olson, Manfeto, Minn.	3.00
R Peterson, Chicago, Ill.	3.60
Ved N Alfstad fra Samuels Mgd., Eagle Grove, Ia.	5.00
Ved Marie Idorvig fra Green Lake Kvf., Pastor J S Salvorsons Kald	20.00
Ved L E Jacobson fra Franklin Mgd. & Kvf. 20, Mrs J E Strandenes 2, Mrs Uni Grinde 50c	22.50
Paster I I Carlson fra Anton Ekenfson	12.00
Mrs M J Nygaard fra Salems Mgd. Kvf., Pierpont, S. Dak.	35.60
Ved Pastor E J Eastvold fra Inga Hanson, Eagle Grove, Iowa	2.50
D S Alvestad, Jewell, Iowa	5 00
Ved Pastor Oppegaard Offer i Markers Mgd., Farihaugt, Minn.	13 37
Do. i Salems Mgd., Green Lake, Minn.	11.00
Do. i Hauges Mgd., Jackson Co., Minn.	12.55
Do. i Des Moines Valley Mgd., Jackson Co., Minn.	6.15
Do. i St. Johns Mgd., Sioux City, Ia.	31.50
Do. i Sjerns Mgd., Sergeant Bluffs, Ia.	5 65
Pastor N M Danielson Pierpont, S. D.	5.60
I S Torgerson, Beresford, S. D.	2.60
Offer i Romebals Mgd., Lincoln Co., S. Dak.	22.97
Do. i Sterdabls Mgd., Dell Rapids, S. Dak.	6 20
Do. i Kirken paa Landet	12 72
Do. i Kirken paa Highland Prairie	22.90
Gust Runquist, Dell Rapids, S. Dak.	5.00
Salems Mgd., Sherman, S. Dak.	4.00
Offer i Cleborough Mgd., Murray Co., Minn.	16.20
Normanna Mandf., Fertile, Minn.	5.00
Ved Peter Burke fra Lodi Mgd & Kvf., Pastor E J Eastvolds Kald	4 00
Til Hospitalet i Kin: Ved Pastor J A Quella fra „Birchday Bank“ i Immanuel Mgd. & Søndagskole, Chicago, Ill.	6 87
N J Teien, Cottonwood, Minn.	2.00

Ved Marie Idorvig fra Green Lake Kvf., Pastor J S Salvorsons Kald	10.00
Fra John Starstad, Biroqua, Wis.	5.00
Han fik disse Penge som en uforstødt Gave og sender dem til Hospital i Kina med Løv og Tak til Gud, som aab dem.	
Private Gaver: Ved L E Lovesteth, Harrison, S. Dak. fra Ebenezer Mgd. & Kvf. til Ida Grosfeth	5.00
Løn for Evangelister, Underhold af Børn: Ved Pastor A D Oppegaard fra Hans E Sæther, Jackson, Minn., til Underhold for Skoleguttene i Sen-fa, Isz-ho	27.00
St. Johns Mgd. & Kinamissionsf., Sioux City Ia., Løn for Evangelist Sen-tang-sien i Hsin-tien-po, Hsin-ye	28.10
Mr & Mrs Howland, Eagle Grove, Ia., til Underhold for en Pige i Miss Hobnfields Skole	15.00
L D Skovvold, Centerville, S. Dak., til Underhold for Pigen Chu, Chan-nen, Isz-ho	10.00
Mrs Emelie Johnson, Lily, S. Dak. til Underhold for Kan. Cheng-fob, Fancheng	15.00
Erik Scholberg, Sioux City, Ia., til Ida Grosfeths Skole	5.00
Ved Lbas. Nelson fra Truf. Mgd & Søndagskole til „Childrens Ward in the Hospital in China“	28 50
Jndremissionen: „M. S.“	7.50
Santalmissionen: „M. S.“	7.50
N J Teien, Cottonwood, Minn.	2 00
Ved Pastor E J Eastvold fra Bethesda Mgd. & Kvf., Jewell, Iowa	59.16
Sedemissionen: N J Teien, Cottonwood, Minn	2.00
Ved Pastor E J Eastvold fra Bethesda Mgd & Kvf., Jewell, Ia.	35.75
Ved Peter Burke fra Lodi Mgd., Pastor Eastvolds Kald	15.00

Chr. D. Brod augs, Kæfserer.

Kinamissionen: Ved Prof. Hansen fra afde- de Mathias Johnson, Northland, Minn.	10.00
Johan S Sund, Horace, N. Dak.	3.00

Chr. D. Brod augs pr. E. Lillethun.

Til Madison Kredt: Fra Langford Mgd., 7 55, Salems Mgd. 6.95, Berlebens Mgd. 5.25, James 2 90, Pastor Danielsons Kald.—Telemarkens Mgd. 8 85, Bethania Mgd. 13 20, St. Ansgar Mgd 3 75, Pastor L E Nervigs Kald.—Clark Center Mgd. 10 35, Good Hope Mgd. 6 25, St. Pauli Mgd. 3 60, Pastor A Hauglands Kald.—Hauges Mgd. 10.55, Pastor Thomas Hansens Kald	
E. L. Seim, Kald.	

Til Bethesda Børnehjem: Erik Sviggum, Aren Dahl, Minn., 1 Stykke Calico, 1 Stykke Dutingflanel, 1 Stykke Gingham, 1 Par Pudevar, 2 Towels, 1 Hue, 2 Underkjorter, 3 Kommetorklader, 2 Stykker Sæbe.—Mrs Andre, af Maland, Aren Dahl, Minn., 2 Kommetorklader, 1 Stjorte, 2 Yd Silkebaand, 2 Underkjorter.—Mrs M J Westphal 2 Par Strømper—Agrimion & Eneberg 2 Par Sko.—Dayton & Nyblad 2 Par Sko —Mrs J E Sviggum 1 Kjole, 1 Coat & Vest.—Mrs Debberg, en Bør Veger, en Bør Lush.—Beresford, en Bør Lush	
---	--

Hjertelig Tak G. G. Waleen.

Fra Biroqua, Wis., en ubenavnt	6 00
L. L. Carlson pr G. G. Waleen.	

Til Ebenezer Mgd., Chicago, Ill., Offer optaget i Lodi Mgd., Wis.	35.95
---	-------

S. J. Brette.

Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de her nævnte Steder til følgende Tider: Mit Besøg har det Formaal: Sjæles Frelse hjemme og ude paa Missionsmarken. Vil paa det venligste bede om Offer og Subskription til Animationsen, samt modtage Subskription og Betaling for vore Blade: „Bubbæreren“, „Børnevennen“ og „The Little Messenger“.

Pastor J. M. Wicks Kald, Postoffice Toronto, S. Dat., den 26de, 27de og 28de Mars.

Pastor J. J. Elses Kald, Postoffice Hendricks, Minn., fra 30te Mars til 4de April.

Pastor L. E. Bøes Kald, Postoffice Marietta, Minn., fra 6te til 13de April.

Pastor Thomas Hansons Kald, Postoffice Franklin, Minn., fra 16de til 21de April.

Pastor L. J. Oppedahls Kald, Postoffice Sacred Heart, Minn., fra 23de til 27de April.

Pastor J. S. Halvorsens Kald, Postoffice Spicer, Minn., fra 29de April til 3die Mai.

Pastor A. O. Utheims Kald, Postoffice Dawson, Minn., fra 7de til 12te Mai.

Pastor S. E. Hansons Kald, Postoffice Dawson, Minn., fra 14de til 16de Mai.

Broderligt A. O. Oppegaard.

Rettelser.

I No. 11, Side 248, 1ste Spalte, 8de Linje fra oven staar Satan, hvilket skal være Staten, og paa samme Side, 2den Spalte, 29de Linje fra oven skalde staa forreformatoriske istedet for reformatoriske.

“The Little Messenger”.

No. 1 til 12 af “The Little Messenger” er nu udkommet og sendt rundt til Abbonenterne. Det udkommer 1 Gang om Ugen og koster enkeltvis 35 Cents Aargangen. I Pakker fra 10 til 25 under en Adresse er Prisen 30 Cents, i Pakker fra 25 til 300, 25 Cents, og over 300, 20 Cents. Subskriptionen gjælder for et Aar. Pastorer, som har Børn i sine Menigheder, der kun forstaa det engelske Sprog, bedes venligt interessere sig for Bladets Udbredelse.

Folketkalenderen.

der har været anmeldt i „Bubb.“ omsendtes før Jul til næsten alle af Samfundets Pastorer og vi har det Haab, at man i Julehelgen havde godt Salg for dem. Skulde nogen af Pastorerne eller andre have Andledning at faa flere solgt af disse Bøger, saa send os bare et Card, og vi vil gjerne sende, hvad man behøver. Indholdet af denne Bog er saa godt og Prisen saa billig, at Bogen burde faa Indgang i hvert eneste Hjem inden Samfundet. Prisen er bare 10 Cents.

Ordres sendes til

C. L. Lethun,
Red Wing, Minn.

Festkriftet.

Det længe efterspurgte „Festkrift“ er nu færdigt. Det er paa 128 Sider med udmærkede Billeder af Skolens Bygninger, H. M. Sande, Past. D. Hanson Andrew Ellingsen og af alle Bestyrere ved Skolen ligesom dens Aabning samt en Gruppe af Skolens Direktører. Ialt er der 22 vakre Billeder. Festkriftet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Skolen. Til Pastorer og Agenter gives almindelig Rabat. Ordres indsendes til

C. L. Lethun, Red Wing, Minn.

Norste Landskaber og Nationalbilleder.

Af disse Billeder har vi et større Oplag og mange forskellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende: Juleaften; Julemorgen; Aften ved Tjernet; Bratlandsdalen, Ryfylke; Høisjeld; Nordfjord; Lervøsten; Paa Ski; Sjøfinner ved Ulsefjord; Rappeløir; Fra Opfjorselen til Holmentollen; Fra Nordland, Kjøsen ved Ulsefjord; Svolve; Quarbræin; Raftland; Fra Hardanger; Torghatten; Fra Nærøfjorden; Fra Nærødalen; Hestmandø; Svartisen; Geiranger; Digermulen, Lofoten, med mange flere.

Tillige høves Postalcards med Billeder paa den ene Side, meget passende at sende som en liden Erindring til Venner og bekendte.

Kortene koster 10 Cents pr. Stykke. I Dusindvis sorteret \$1.00 portofrit.

Disse Billeder er ikke almindelige Billeder

men virkelig Pragt-billeder i mange forskellige Farver og med forgyldte Kanter.

Send Ordres til

C. Lillethun,
Drawer H. Red Wing, Minn.

Børnens Harpe med firstemmig Musik, arrangeret af Kristian Neilsen. Bogen har 243 Sange og er særdeles stikket for Søndagsskolen og Hjemmet og Ungdomsmøder. Mrs. Prof. C. W. Schmidt, Past. D. Juul med flere har anbefalet Bogen. Har du en Søn eller Datter eller Ven, som spiller Orgel, saa køb denne Bog og forær dem.

I vakkert Bind med Guldsnit 75c. I simplere Bind 60c.

Send Ordres til C. Lillethun,
Drawer H. Red Wing, Minn.

Alterbilleder.

Jeg anbringer Alterbilleder i vel kjendte lutheriske Kirker her i Landet. Mit Arbejde er enestaaende naar det kommer an paa at fremstille bibelske Scener, sandfærdig Tegning og korrekt Behandling af Farverne. Jeg har erholdt min Uddannelse ved de bedste amerikanske Kunstskoler og har studeret religiøs Kunst i de vigtigste europæiske Billedgallerier.

Type Aars Erfaring som Maler.

Hundreder af Anbefalinger fra levende Præbender og Pastorer i den lutheriske Kirke.

Priser moderate.

Skriv efter Katalog.

Aug. Klugstad.
Marquette, Wis.

Pianoer

og Orgler

Kun giv mig Aaledning til at give Oplysning angaaende Priser og Betalingsvilkår, og man skal finde, at ingen har bedre Betingelser at tilbyde.

Oplys, naar de skriver, hvad De ønsker, Piano eller Orgel.

Carl Raugland,
The North Western
Music House
318-320 Nicollet Ave
MINNEAPOLIS, MINN.

Alterbilleder i præmiebelønnet, arrangeret udførelse. Bedste Petinaellers. Rigsholdig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresser: Adolf Jbs, Story City, Iowa.

Naar du sender ind Penge for Bladene maa du se efter paa den gule Lap, om Tallet er forandret. Derfor Tallet ikke er forandret i de 2 a 3 No. efter Afsendelsen af Pengene, bør du underrette os derom.

C. Lillethun

B e d e s e r i n d r e t.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser, vil man erindre følgende:

Penge til Professorien, Fondsklassen og Synodalklassen (heri iberegnet Skoleklassen) sendes til C. Lillethun, Drawer H Red Wing, Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hædningsmissioner sendes til Rev. Chr. D. Brohaugh, 298 Williams St., St. Paul, Minn.

Penge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Elstad, 916 7th Str., Red Wing, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. L. T. Carlson, Route 2 Centerville, S. D.

Penge til Jewell Luth. College sendes til Mr. B. C. Hanson, Jewell, Iowa.

B u d b æ r e r e n

udgives af Hauges norsk evangelist lutheriske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis \$1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lillethun,

Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor Chr. D. Brohaugh, 298 Williams Str., St. Paul, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold endes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Trede Søndag i Fasten; 2. Ole J. Røsa; 3. Nybyggelsesmøde i Singdaas; 4. Fra Samtalemødet i Sions Hgd.; 5. I Raadens Favn; 6. Menighedsforstanderen i Rasdica; 7. Gjører eder Venner; 8. Sønnen i Jesu Navn; 9. Kiamissionen; 10. Hvad Kristus er for Syndere; 11. Fra vor Arbejdsmark; 12. Bessendigtelser; 13. Bøttinger.

Jeg agter mig ikke at vide noget til Salighed uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 13. }

Torsdag den 1ste April 1905.

37te Aarg

Midtsøfte Søndag.

Joh. 6, 1—15.

(Af M. G. Hanson.)

Jesus bespiser fem tusinde
Mænd.

Fra Purimsfesten i Jerusalem overføres den evangeliske Beretning her til Galilea. Fra Jesu Virksomhed paa disse Trakter anfører Johannes blot denne Begivenhed, der er en af hans fornemste Undergjerninger, da han herved paa en særegen Maade aabenbarer sin Herlighed, en Begivenhed der bliver endnu merkeligere derved, at den gav Anledning til den lange og betydningsfulde Tale, Jesus holdt for det samme Folk paa hin Søndag af Søen.

Efter de Begivenheder, der er berettede i Kap. 5: Helbredelsen af den syge ved Bethesda, Forfølgelsen fra Farisæernes Side og Jesu Forsvar ligeoverfor samme, afbryder Johannes for nærværende Beretningen om Jesu Virksomhed i Judea og overfører den til Galilea. Jesu Virksomhed i det Tidrum, der ligger mellem de i Kap. 5 og 6 berettede Begivenheder, der nævnes af de andre Evangelister, udelades her.

Reisens Udgangspunkt var sansynligvis Kapernaum; thi ifølge Vers 17 vender Disciple tilbag dertil.

Johannes betegner nu Genesarets Sø,

som Jesus for henover, først som „Galileas Sø“, det samme Navn, Mathæus og Markus benytter, men tilføjer saa den anden Benævnelse „Søen ved Tiberias“, fordi den paa hans Tid almindelig kaldtes saa udenfor Landets Grændser. Naar han i Kap. 21, 1 atter nævner den, taler han kun om Tiberias Sø, hvorefter det fremgaar, at dette var det Navn, som egentlig passede bedst for hans Læsere. Byen Tiberias, som var anlagt af Herodes Antipas og opstod efter Keiser Tiberius, var især godt kjendt i Hedningeverden. At det var til en øde Trakt Jesus nu begav sig med sine Disciple, siger alle de tre første Evangelister; Lukas angiver endog Stedets Navn Bethsaida (Julias).

Markus saavel som Lukas omtaler Reisens Foranledning, nemlig, at Apostlene nylig vare komne tilbage fra deres Missionsreise og behøvede en Hvile. Hertil fører Mathæus, at Jesus nu havde faaet Underretning om Døberens Henrettelse. Jesu Fremtræden og Virksomhed var ved denne Tid almindelig kjendt; den vakte Opmærksomhed og samlede Folketfarerne om ham. Vor Tekst siger: „Og meget Folk fulgte ham“. Aarsagen til denne Tilslutning siger Johannes var, at „de saa hans Tegn, som han gjorde paa de syge“. De saa dette ikke bare denne Gang, men de havde seet det før, seet det ofte, de havde stadigt været Vidner til Jesu gjentagne

underfulde Helbredelser. I saa Ord skildrer Johannes saaledes Jesu Virksomhed og stadige Tilløb i Galilea.

At Jesus først og fremst lærte Folket og talte med dem om Guds Rige omtaler de andre Evangelister, særlig Mathæus. Han siger 9, 35: „Og Jesus gik omkring i alle Steder og Byer, lærte i deres Synagoger og predikede Rigets Evangelium“.

Johannes fatter sig kort idet han siger: „Men Jesus gik op paa Bjerget og satte sig her med sine Disciple“. Han haster med Fremstillingen for at kunne dvæle ved det væsentlige. Som Overgang til Beretningen om selve Begivenheden ophjær han: „Men Paaske, Jødernes Høitid var nær“.—Den første Paaske, der fulgte straks efter Jesu Fremtræden har Johannes omtalt i Kap. 2, 13 flg. Fra denne til Purimsfesten, der omtales i Kap. 5 var der et Tidsrum af ca. 11 Maanedes. Den Paaske, der omtales i Kap. 6 kan saaledes ikke være dette samme Aars Paaske, der altsaa faldt ind en Maanedstid efter Purimsfesten. Blot Rejsen tilføds fra Jerusalem til disse nordlige Trakter har muligens medtaget et par Uger, og det er heller ikke sandsynligt, at alt det, som de øvrige Evangelister i flere Kapitler har berettet fra dette Mellemrum: Jesu Virksomhed i Galilea, Budskabet fra den fangne Døber, som nu da dette skeede allerede var henrettet, om Jesu Rejse til Gaderænerens Vand og Tilbagekomsten derfra, om de tolv Apostles Udvælgelse, deres Udsendelse paa Missionsreisen og deres Tilbagekomst m. m.—at alt dette kan være foregaaet i et Tidsrum af blot et par Uger.

Den her nævnte Paaske kan saaledes ikke have været den anden, men den tredie efter Jesu Fremtræden. Man kan saaledes antage at der mellem det 5te og 6te Kap. hos Johannes ligger et Tidsrum af lidt over et Aar. Men at den her nævnte Paaske er den, der faldt ind et Aar før Jesu Videlse og Død er tillige ganske sikkert. Saavidt vi vide ifølge Evangelisternes Beretning, gik ikke Jesus op

til Jerusalem ved den anden og tredie Paaskehøitid. Hans Grunde herfor var tilbørlig Jødernes Mordplaner mod ham og dels, som i dette Tilfælde; at Folket ifølge Vers 15 vilde føre ham med sig til Jerusalem og der udraabe ham til Konge, hvilket vilde fremkaldt Oprør i Jerusalem.

Naar Johannes her nævner den forestaaende Høitid, gjør han det ikke fordi den staar i Forbindelse med Folkets Tilløb, men med Jesu Gjerning. Af de nævnte Grunde kan Jesus ikke selv gaa op til Jerusalem og fejre Paaskefesten der; men idet han nu ser disse Skarer samle sig om ham derude i Ørkensteppen, tænker han paa den Mængde, som om ikke længe skal æde Paaskelammet i Jerusalem. Herved er sikkerligen Bængselen efter at kunde fejre den endelige Paaskefest, æde det sidste Paaskelam, der skulde blive afløst ved det virkelige, bleven levende vakt i hans Sjæl. Denne Tanke stiller dette Bespisningsunder og den derpaa følgende Tale i det rette Lys.

„Da opløstede Jesus sine Dine, og da han saa, at meget Folk kom til ham“, saaledes begynder Johannes Beretningen om dette Under. Folkemængden synes under Jesu Ophold her stadigt at have øget. „Folket kom til ham“. Det var et gribende Syn for den evige Kjærligheds Betragtning. Den Herre Jesus forstod Folkets Tilstand, kjendte dets Nød og den indre Trang og Bængsel efter Tilfredsstillelse, Befrielse og Hjælp, som var vaagnet hos det.

Han huses over det og vil saa inderlig gjerne hjælpe det. Som han kjender Folkets Trang, kjender han ogsaa Hjælpen og Maaden for den samme. Han har bestemt begge Dele hos sig selv. Imidlertid skal hans Disciple være med ikke alene som Vidner til denne hans hjælpende Virksomhed, men tillige som Deltagere, Medhjælpere; thi ogsaa for dem skal den have sin store Betydning baade med Hensyn til deres Tro paa ham som Messias og Verdens Frelser og med Hensyn til deres fremtidige Kalb som Jesu Vidner i Verden.

Han henvender sig derfor til Filip med Spørgsmaalet: „Hvorfra skulle vi købe Brød, forat disse kunne æde?“ For at man ikke skal misforstå Herrens Hensigt med Spørgsmaalet, tilføjer Johannes: „Men dette sagde han for at prøve ham; thi han vidste selv, hvad han vilde gjøre“. Herren søger ikke Raad, men han vil lede Filip og de andre Disciples Tanker hen paa det, som opfyldte hans eget Hjerte; han søger et Tilknætningspunkt for sine egne Tanker, et Tilknætningspunkt for det forestaaende Under; thi det skal udføres i Forbindelse med Disciplene. Selve sin Undervirkningsknytter Jesus til sine Disciple; de skal være de Redskabere gennem hvilke han virker. Ogsaa dette Træk har sin store typiske Betydning for Guds Riges fremtidige Virksomhed og Disciplenes Bestemmelse og Opgave. Til dem vil Herren knytte sin Gjerning; de skal være hans Redskabere til Gjerningens Udførelse.

„Brød for to hundrede Denarier er ikke nok for dem“, siger Filip. Dette var ikke egentlig et Svar paa Spørgsmaalet: „Hvorfra“ saa meget Brød kunde forskaffes her i denne øde Trakt, men meget mere en Beregning i Forbindelse med det Spørgsmaal, Disciplene ifølge Mark. 6, 37 havde gjort: „Skulle vi gaa bort og købe Brød for to hundrede Denarier og give dem at æde?“ Filip's Beregning er vistnok korrekt. Det „er ikke nok for dem, at enhver af dem kan faa noget lidet“, siger han. Med nysigtig Omhu har den Helligaand ladet alle Enkeltheder i Forbindelse med Underet nedtegne for at vise, at den Herre Jesus nu har sørget for at stille det i det rette Lys.

Først fremstiller han Opgavens Størhed. Her skal staves Brød, for at disse mange Mennesker kan æde. Hvorfra skal det komme? Folkemængden er stor og Stedet er øde.

For det andet skal Disciplene lære at erkende sin Uformuenhed til at løse Opgaven: Ifølge Mark. 6, 37 har Jesus paalagt dem.

„Giver I dem at æde“. Naar Filip har talt, falder Andreas, Simon Peters Broder, ind i Samtalen og siger: „Her er en liden Dreng, som har fem Bygbrød og to smaa Fiske; men hvad er det iblandt saa mange?“ Ifølge Mark. 6, 38 har Jesus spurgt dem: „Hvor mange Brød have I? Gaar bort og ser!“ Andreas Udtalelse er vel nærmest et Svar herpaa og en Dplysning om deres Forraad eller det Forraad, der ved Kjøb kan staves tilveie. Men i Betragtning af Behovet, „hvad er det iblandt saamange?“ Efter menneskelig og fornuftig Beregning, er det jo intet. Disciplene er hjælpeløse; de formaar ikke at løse Opgaven. Og, som deres Brødsforraad var lidet, var ogsaa deres Tro liden; de havde endnu ikke lært Jesu Magt at kjende og saa endnu ikke i ham den, som „mætter alt med sin Betsignelse“—og for hvis Ord det lille vokser sig stort.

Dette vil Herren for det tredje lære dem. Han siger: „Bringer Folket til at sidde!“ De fem Bygbrød og de to smaa Fiske, dette lille Forraad er nok for Jesus. Til dette kan han lægge sin Betsignelse, spise sit skabende Ord, hvis formerende Kraft møder ethvert Behov. Her kan altsaa holdes Maaltid, Folket skal faa Mad. Ude i det frie, under den aabne Himmel og paa den grønne Jordbund ordner Herren ved Disciplene Folkemængden til et Maaltid. Evangelisten beretter endog, at „der var meget Græs paa Stedet“. Skilbringen er frisk og levende; det er som vi ser det hele for os. Det er Dienvidnet, som beretter. „Da satte Mændene sig ned, henved fem tusinde i Tallet“. Ifølge Mark. 6, 39 hør Jesus Disciplene at lade Folket sætte sig ned hobevis paa den grønne Græs og i Mark. 6, 40 hedder det: „Og de satte sig ned, Hob ved Hob, i somme hundrede og i somme femti“. Saaledes kunde der med Lethed holdes Rede paa Mængdens Antal, hvilket Jesus ogsaa har havt for Øie med denne Ordning. Antallet af Herrens Gjester har, som Antallet af Brødene og Fiskene, sin Betydning til at

fremhæve Underets Storhed. Som Følkmængden sidder hobevis her paa det grønne Græs, hungrige og ventende paa, at Jesus vilde bespise dem, minder det levende om de Ord: „Alles Dine vogte paa dig o Herre“. Den hele Verden, alt, som har Liv, er afhængig af Herren for sit Ophold.

„Men Jesus tog Brødene og takkede og uddelte dem til Disiplene, men Disiplene til dem, som havde sat sig ned; lige saa af de smaa Fiske saa meget, de vilde“. I Mark. 6, 41 hedder det, at Jesus „saa op til Himlen og velsignede dem, og han brød Brødene og gav sine Disciple dem, for at de skulde lægge dem for Folket; og de to Fiske skiftede han blandt dem alle“. Saaledes bereder Jesus Maaltid. Med et lidet Forraad af simple Retter, Brød og Fisk, tillaver han et tilstrækkeligt ja overflødigt og velsmagende Maaltid. De hungrige æder og bliver mættede. Retterne smager godt og Ørkenmaaltidet er et sandt Gjestebud. Herren selv er Vært, Disciplene Opvartere og Følkefæren, fem tusinde Mænd, foruden Kvinder og Børn, er Gæster. Hvilket Under! En herlig Aabenbarelse af Jesu Magt og Herlighed. Naar Maaltidet er tilende, befaler Jesus Disciplene at opsamle de overblevne Stykker. Intet vil han skal blive spildt. Disciplene og Folket skal lære, at Guds Gaver er dyrebare og maa ikke bortpødes. Gud vil, at vi skal holde Hus med de jordiske Ting og varetage det, han stænkter os. Opsamlingen af de overblevne Stykker skal ogsaa endmere fremstille Andrets Storhed. „Da samlede de og fyldte tolv Kurve med Stykker, som af de fem Bygbrød vare tilovers efter dem, som havde faaet Mad“. Det lille Forraad strakte ikke alene til, at enhver kunde faa noget lidet, men de tusinder bleve mættede; det Tiloversblevne er ikke lidet, men meget; ikke en Kurv, men tolv Kurve maa der nu til for at rumme det. — Sligt udretter Guds Velsignelse og Herrens Undermagt. Dette maatte ogsaa Følkmængden ertjende. Det var Herrens Hensigt at fremkalde denne

Erkjendelse. Undergjæringen var en Selvbevidnelse; han vilde aabenbare sig som Guds Søn og Verdens Frelser. Hvorvel Erkjendelsen hos disse Folk var overfladist og fremkaldt under Øieblikkets Begeistning, kan de ikke frigjøre sig for Bevidstheden om, at Jesus dog maa være den forjættede Messias, Profeten, som de ventede. Johannes siger: „Da nu Menneskene saa det Tegn, som Jesus havde gjort, sagde de: Denne er i Sandhed den Profet, som skal komme til Verden“. O, om de blot havde blevet stille for denne Overbevisning og ladet sig lede ved Sandhedens Lys i Jesu Ord, skulde de lært, at deres Trang efter Brød ikke var det fornemste og, at Jesus var kommen; ikke for at mætte dem med naturligt Brød, men, at han, som Livsens Brød, var kommen for at stænke dem sig selv, som den Mad, der varer til et evigt Liv.

Men deres kjødelige Sind, deres sandsejlige Messiasforhaabninger udslettede hurtigt det aandelige Indtryk, Underet havde gjort paa dem og isteden slaar deres Begeistning om til en fanatist Iver for at virkeliggjøre sin falske Messiasforventning. Det er dette Tekstens Slutningsord viser os: „Da Jesus nu vidste, at de vilde komme og gribe ham med Magt for at gjøre ham til Konge, beg han atter op paa Bjerget, han selv alene“.

De erkjendte ikke sin Synd og Mød, de søgte ikke Frelsen, hungrede og tørstede ikke efter Retfærdighed; men de søgte en Messias efter sit kjødelige Sind og Tanke, derfor vilde de gjøre Profeten, som havde mættet dem med Brød, til Konge. Derfor maatte Jesus unddrage sig, han kunde og vilde ikke være dem en saadan Konge.

Naar Jesus atter møder disse Folk paa hin Side Søen, fortæller han dem dette. Han siger dem, at han er Livsens Brød, at han som saadan vil stænke dem sig selv og, at de maa modtage ham som Frelser, som den rette aandelige Næring ellers maa de evigt omkomme. Naar de hører dette, forarges de og forlader ham. Ja sligt er det arme Men-

nefskehjerte. Nu, som hin Gang vil Menneskene have Brød og jordiske Goder hos Gud; men Livsens Brød foragter de. Naar Jesus tilbyder sig selv til Frelse og Salighed, naar han vil mætte Sjelen med de evige Livs Goder, vender det kjødelige og vantro Hjerte sig bort og forarger sig baade paa Gud og hans Ord.

Men faar ikke Jesus være Frelser, opnaar han ikke ved sin Velsignelse og Belgjerninger at vække den aandelige Hunger og Modtaglighed for Livsens Brød, nødes han fremdeles at unddrage sig fra enhver, som blot søger de jordiske Gaver hos ham. Maa vi alle lade os adbare ved hines Eksempel!

For Disiplene havde Andret en fremtidig velsignet Betydning. Det er en Profeti om, at Herren vil sørge for at velsigne deres lille Forraad til Mængdens Mættelse, naar de som hans Vidner gaar ud med Livsens Brød, Evangeliets salige Budskab. Dette fik de ogsaa erfare. Den samme Betydning har det for hans Kirke indtil Dagens Ende. Herren velsigner Ord og Sakramenter i sin Kirke og Menighed. Forraadet synes lille, Midlerne ringe i Verdens Dine og Disiplene spørger ofte, som Andreas forud ved Betragtningen af Opgavens Storhed, naar man ser Folkemængden her hjemme i Kristenheden og derude i Hedningeverden: „Hvad er det til faamange?“ Men Livsens Brød, den korsfæstede og opstandne Kristus Jesus, skal altid være overflødig nok til Mættelse, hvor Disiplene uddeler det blandt Folket. Indtil idag har de hungrige ædt og blevet mættede og Disiplene faar fremdeles opsamle et stedse større Forraad af det tiloversblevne, nemlig den Velsignelse, de selv høfter i sin Herres Tjeneste. „Det er en Frugt af de Væber, som bekjende hans Navn“.—

Kredsmødet i Søndre Zumbro Mgh.

Efter forudgaaende Bekjendtgørelse samledes man til Kredsmøde i Søndre Zumbro

Menighed den 15de Feb. 1905 Kl. 10 Form. til Kredsen. Da ingen af Kredsens Præster endnu var ankomne, aabnede Past. R. P. Carlson af d. f. K. Mødet med Kredsen, hvorpaa Sessionsstunden fastsattes. Da Kredsens Sekretær ikke var tilstede, valgtes undertegnede til Sekretær for Mødet.

Kredsens Formand, som nu var ankommen, begyndte Samtalen over det opstillede Emne, Ap. Gjer. 6, 1. 19 og opstillede følgende Punkter: Omvendelsen. 1. Hvem bør omvendes ifølge Guds Ord; 2. Hvad er det at omvendes; 3. hvem virker Omvendelsen; 4. Hvilke Kjendmærker sætter Guds Ord paa en sand Omvendelse. Indledningen som den følgende Samtale dreiede sig om følgende Hovedtanke:

Paulus var et udvalgt Redskab til særlig at bringe Guds Rige til Hedningerne. Han var vel hjemme i Jødedommen, saa han kunde møde alle Indvendinger fra den af egen Erfaring. Han kjendte ogsaa den hedenske Filosofi, saa han var mægtig at gjendrive den, som modsigede ogsaa fra det Holb. Men med al sin Visdom og store Begavelse var han dog ikke stillet til Apostel. Han tog Feil af, hvad der var Guds Vilje baade med sig selv og sine Medmennesker. Han trængte Omvendelse. Og deri er han et Eksempel for alle, som selv vil blive frelst, og være et Redskab i Guds Haand til andres Frelse. Der kan være stor Forskjel paa Menneskene i det ydre, men Hjertetilstanden er af Naturen den samme. Derfor trænger den moralske og egenretsfærdige ligesaavel Omvendelse som den mest aabenbare ugudelige. Herrens Førelser og Handlemaade med et Menneske i Omvendelsen kan være forskjellig—det er ikke Formen som er lig men Resultatet—men alle maa komme ind i Bod, og Bodens Hensigt er at knække Menneskets Egenvilje, saa det lader sig bestemme af Gud. Mennesket maa komme til Erkjendelse af sig selv som en fortabt og for dømt, saa det tilstaar for sig selv, at det trænger Naade og søger den. Da blir Mennesket et intet i sig selv. Saulus havde Dokumenterne fra Øpperstepræsterne i Rommen, da han som blind levedes ind i Damaskus, men de havde ikke længer nogen Betydning. Han havde selv maattet underskrive et andet Dokument, det nemlig, at han var fortabt og fordømt til den evige Død.

Med denne Aandens Indskrift i sit Hjerte kom han som den største blandt Syndere ind i Damaskus. Det var sit Hjertes Tilstand han havde faaet Die paa, og det var Hjertet, som maatte forandres. Saulus Omvendelse bestod deri, at der skabtes i ham et nyt Hjerte: han fik en vis og stadig Aand.

At det var Herren, som virkede en saadan Omvendelse i ham, derom var Saulus ikke i Tvivl; thi han var selv aldeles hjælpeløs og udgytig til det gode. Og som med Saulus saa ogsaa med alle omvendte. Men Herren virker Omvendelsen gennem de Midler og ved de Redskaber, han selv har udlæaret. Det gik forholdsvis hurtigt med Saulus Omvendelse, og det beviser, hvad Gud kan gjøre, naar Mennesket gir efter som Saulus for Sandheden, og det er ingen Nødvendighed for nogen at gaa en lang Tid under Loven; thi det beviser kun, at man saalænge har staaet Guds Aand imod paa dette Punkt. Det er ikke Boden, som er Hovedsagen, men det er Troen, og den bestaar i, at Mennesket i Lydsighed bøier sig for Gud og tager imod den uforstylte Naade. Da blir Mennesket omvendt.

Hindringerne for saaledes at overgive sig til Gud kan være mange, men den væsentligste Vanskelighed er at tro, at Gud vil frelse mig, som har været saa slem; derfor vil man bevæge Gud med gode Bøfter, Forsætter og Gjerninger til at forsoner Synden. Men dette trænges ikke; thi Gud er allerede forsonet og derfor mer end villig til at modtage enhver forlorn Søn og Datter, som kommer til ham. Dette har Gud aabenbaret gennem Evangeliet, der altid blir Troens eneste Grundlag.

Kjendemerkerne paa, at der er foregaaet en sand Omvendelse, maa bestemmes af Guds Ord: Menneskemening gjælder her slet intet. Da Omvendelsen bestaar i Sindets eller Hjertets Forandring, vil Kjendemerkerne ogsaa først vise sig her. Saulus, som før hadede og forfulgte Kristus, elsker ham nu saa høit, at han er villig til at ofre sit Liv for ham. Og de troende, som han før forfulgte, elsker han nu som sine Søskende i Herren. Hertil kommer den aandelige Arvaagenhed, Kampen for at bevare i Naaden, har en sm Samvittighed, bruger flittig Guds Ord til Selvoopbyggelse,

blir liden i sig selv og Kristus blir stor for Hjertet. Kjerligheden til Gud og Brødrene kommer ogsaa tilsyne ubadtil. Man er fra nu af Guds og Brødrenes Tjener med Legem og Sjæl. Man blir virksom i Guds Rige med de Gaver og Gaver, man har, ikke fordi man vil være noget, men af Kjerlighed til Guds Riges Sag. Man blir glad i Brødrenes Samfund og benytter sig af de troendes Sammenkomster baade privat og offentlig. Der blir en Aandens Enhed i Fredens Baand; man vokser Legemets Velst til sin Opbyggelse i Kjerlighed.

Af Kredsens Prestre var foruden Stedets Prest kun Kredsens Formand, Past Meland tilstede. Desuden var Kredsmissionærerne G. D. Bergh og G. D. Nordmarken, Past. R. P. Carlson af d. f. K. og Hr. Syveri Næse tilstede.

Kredsformanden holdt Missionsprediken, hvorpaa der indkom \$26.19 til Kredsens Mission. Af dette Offer toges \$5.75 til at dække en Del af de tilreisendes Reiseudgifter.

Ogsaa under dette Møde fik i vi erfare, at Aanden varmede Hjerterne gennem de alvorlige Vidnesbyrd, som blev afslagne. Maatte det bli ret mange, som bevarer Ordet i sit Hjerte og bærer Frugt til et evigt Liv.

J. L. Laaserson.

Kredsmøde.

Efter Forudbestemmelse holdt S. Dat., Kreds Møde i North Branch, Neb. den 16—17 Feb.

Snestorm og Uføre en Uges Tid før Mødet gjorde det vanskeligt for Folk at komme frem.

Den 15de, Dagen før Mødet, var det ganske pent Veir; jeg reiste hjemmefra fuld af Haab om at møde mange Brødre fra S. D. og nordre Iowa i Norfolk; men til min store Skuffelse fandt jeg ingen, som skulde til Mødet; jeg begyndte at tro, at Snestormen havde indeskjænt hele S. D. Om min Formodning er ret ved jeg ikke, men ingen derfra kom til Mødet.

I Tilfældet var der to Team for at hente Folk, saa det fattedes ikke paa Steds.

Den 16de kom vi til Kirken straks før Middag; der var 4 a 5 Personer komne, heriblandt Emissær A. Hommersand og Sven Johnson fra

Newman Grove. Der blev intet Formiddagsmøde. Ved Middagstid kom Menighedens Prest og nogle flere fra Newman Grove, deriblandt B. Cleveland fra North Dakota, som var paa Besøg derne en Tid.

Eftermiddag Kl. 2 var der Begravelse fra Kirken og Menigheden var samlet. Derefter predikede Gmieser A. Hommersand over Jonas i Ninive. Der blev bestemt Møder paa forskellige Steder om Aftenen. Sjænt vi ingen Sessjoner havde den første Dag syntes vi ikke at have mistet noget, da vi ved denne Begravelse blev alvorlig mindet om, at Livet er kort og Døden sikker, og Sindene saaledes stemt til Alvor.

Den 17de oprandt med godt Veir, og snart var Kirken fuld af Foll. Mødet begyndte med Andagt af B. Cleveland. Da Krebsens Formand og Bispeformand ikke var tilstede blev Sven Johnson valgt til at lede Mødet.

Efter at Sessjonstiden var bestemt indledes Samtaleemnet: Ap. Gj. 26, 24—29, al undertegnede. Som Ledetraad fremlagtes

Guds Ords Prediken.

I. Hvad den virker paa Tilhørerne.

II. Hvorledes Tilhørerne stiller sig til den.

III. Hindringerne for at blive en Kristen.

IV. Enhver tro Arbeiders Dnske og Gjering.

Samtalen begyndte godt. Formiddags-sessjonen afsluttedes med Faderoor.

Eftermiddag Andagt af Anut Jensen derefter Samtale. Varmt blev der talt om, hvad Guds Ords Prediken virker og Eksempler blev fremdragne paa, hvorledes denne Prediken havde virket til Omvendelse og nyt Liv, hvor den modtoges med Tro.—Ja som Eksempel her tjener enhver gjensødt troende. Paa den anden Side virker den til Forhærdelse, hvor den ikke faar Lov at virke til Belsignelse.

Der blev lagt Vægt paa Nødvendigheden af at blive en hel Kristen, ikke næsten en Kristen, lig Kong Agrippa. Mange kan være nær Guds Rige, men det hjælper ikke, naar man ikke kommer ind. Ved Sessjonens Slutning fik Miss Malla Moe, som en Tid har missioneret blandt Stammerne i Syd Afrika, tale. Om Aftenen var der Opbyggelse paa forskellige Steder.

Lørdag begyndtes med Bønnemøde. Af

Samtale: Paulus frigtort om end i Lænter. Kong Agrippa uden Lænter og dog bunden. Mange stiller sig mod, og vil ikke lade sig løse. Hindringerne er mange. Læstid og Forskytelse hos de unge; Verden og Mammen hos de gamle. Med et Ord, man stiller sig lig Agrippa; „det fattes lidet i, at du jo overtaler mig“ osv.

Bort Dnske og Bøn er, at dette Møde maatte bidrage til, at mange maa tage Skridtet fuldt ud. Med denne Sessjon afsluttedes Samtalen.

Eftermiddag var Nadvergudstjeneste. Den øvrige Tid blev given til Miss Moe, som berettede fra Missionsmarken i Afrika. Jeg tror alle var enige om, at det var et godt Møde.

Herrens Aand var tilstede og rørte ved Hjerterne. Med broderlig Hilsen

D. J. Lundby, Sek.

Bandret bort.

Vi kan undgaa mange Ting i denne Verden; men Døden er vis for alle. Den er Enden paa denne Livs Vandring; men ikke Enden paa vor Tilværelse. Vor Tilværelse har kun sin Begyndelse i dette Liv. Dødsdagen er vor Flyttedag fra Tiden til Ewigheden. Vor Dødsdag er ogsaa vor Domsdag. Være en Gang faar vi gjøre denne Reise. Farer vi galt, saa kan vi ikke vende tilbage og gjøre det ret igjen. Et mislygt Liv er et forfærdeligt Tab. Et saadant Tab møder alle i Døden, som ikke vander bort i Troens Samsund med den Herre Jesus. Alle Livets Bestræbelser er til intet for det Menneke, som dør uden Gud, ja, det er alt Tab for dem; men for den troende er Døden en Binding.

For hvert Aar, som strider forbi, kommer nogen til Livets Ende.

Bethefta Mgh. i Jewel er ingen Undtagelse herfra. Flere af dem, som gik med os til Herrens Hus, er nu vandret bort.

En af disse er Tønnes Jakobson. I sin Ungdom var han Sømand og for som saadan viden om i Verden. Som mange andre kom han til Amerika og blev en længere Tid med Farming her ved Jewel, indtil han paa sine gamle Dage kom til Byen. Hans Aftenstund tilbragtes i det stille omkring Hjemmet. Der

kunde vi finde den gamle med sin Hustru om Sommeraftenen i fortrolig Samtale om de forgangne Dage samt om Haabet for det Liv som kommer. Ojentaagne Slagtilfælde gav ham Bud om, at nu var Enden kommen. Den 16de Mai forleiden Aar vandrede han bort. Den 84aarige Enke sidder igjen. Livet er nu blevet mere ensomt for hende; men hendes store Trøst er, at „Far“ fik gaa hjem til Gud og at de skal mødes der igjen. Salige Haab! Maa Herren faa velsigne hende!

Den 11te Aug. kom Dødsbudskabet til Mrs. Solbret; men denne Gang er det ikke i Alderdommen. Det er den unge Moder, som maa forlade de smaa. Naar vi faar være Vidner til det rørende Dieblif, „da Moderen tager Afsked med sine smaa forat begive sig ind i Dødens Flod, maa vi erkjende, at Herrns Tanker er ikke vore. Herren være med den efterladte Faber med de moderløse smaa!

Om Aftenen samme Dag, som hun døde, havde vi Bønnemøde i vor Kirke. Da vi oplyste ved samme Anledning om Begravelsen, sad gamle Ole Grønftad der. Da han fik Forstaaelsen om, hvem den afdøde var, sagde han: „Aa ja, Tiden er uvis.“ Samme Uge gik han til Eagle Grove, Iowa, forat besøge Nils Ulstad. Hos ham levede han Andagten om Morgen. Efterat have læst Joh. 15 om Vintræet og Grenene bad han inderlig Herren om at berede ham for Vortgangen fra denne Verden. Saa stod han op fra Bordet, vendte sig om og saa paa Klokken og saldt død om paa Gulvet. Saa kom han tilbage til Jewel i Ligklæden og blev lagt ved Siden af sin afdøde Hustru paa Jewel Gravsted Broder Ulstad og Hustru glemmer ikke snart den Dag!

Allevegne finder vi Menneffene i et rastløst Kav for at samle sig jordist Guds og berede sig et Hjem paa Jorden forat leve længe, eller paa Jagt efter Fornøjelse i Verden. Men tænk, du, hvor snart det hele kan være end. Vi, som er paa Flytning hver Dag, burde vi ikke først og fremst have Rede paa, hvor vi skal flytte hen, naar vi forlader denne Verden?

Rasmus Johnson var i Mandomsmens bedste Aar, omtrent 44 Aar gammel. Han kom hid og bosatte sig for cirka 4 Aar siden. Ikke ældre end han var, havde han gienemgaaet adskillige Prøver; men Prøver og

Trængsler havde drevet ham mere og mere til Herren, som han havde lært at forlade sig paa. For anden Gang gik han til det norfste Hospital i Chicago for at blive opereret. Men alle Forsøg ved Lægehjælp var forgjeves. Den 24 Feb. 1905 vandrede ogsaa han bort i Troen paa sin Frelser. Han var stille og vel fornøiet med sin Herres Vilje. Past. Theodor Hanson besøgte ham ofte, da han laa paa Hospitalet. Disse var ham til stor Glæde og Opmuntring. Hustru, Moder og 5 Børn er tilbage og føler dybt Savnet efter ham. Maa Herren faa lede alt til det bedste ogsaa for dem, og maa den afdødes sidste Ønske gaa i Opfyldelse for dem alle, at de faar mødes igjen hos Gud!

Gamle Berdines Helland var en af de vel kjendte her paa disse Trakter. Han vandrede ogsaa bort sidste Høst. Han havde taget adskillig Del i det finkelige Arbejde baade i Story og Hamilton Counties. Da han skjøndte at nu var Enden kommen, blev det rigtigt alvorligt for ham. Alle de Aar, han har boet her i Byen, var han flittig i Forsamlingen om Guds Ord. „Herren“, sagde han, „har ofte draget alvorligt paa mig men jeg har ikke kommet helt over til ham.“ Paa det sidste blev det da alvorligt om at gjøre at komme helt over paa hans Side. Det var ganske alvorligt at se den gamle grædende at trygle paa Herren om Frelse. Helland efterlader sig ogsaa Hustru og en Datter, som er gift med C. E. Norum, en Broder af Mrs. H. N. Renning. Mrs. Helland er nu gammel og venter ogsaa paa sin Klostredag. Hun er hos sin Datter, som bor i Webster City, Iowa.

Herren være hendes Trøst og Stykke paa de gamle Dage!

Alle disse har vandret bort. Dauen var længe for somme af dem; men Aftenen kom. Paa Rivets Reise mødte de baade Sora og Glæde. Ved Døden er alt endt. Alt eftersom Livet har været, er der et Indtryk iagen fra langt, som Indflydelsen gik. Hjem tankenke paa det uden at ønske inderlig, at Virkningerne af det foraaanone Liv maatte være en Velsianelse i Vondet? Skal det se. saa maa vi give os helt hen til Herren. Efter alle disse er der en tom Blads i Hjemmet, i Nabolaet og i Meniaheden. Vi har endnu nor Blods her. Gud alene ved hørslønge. Skal vi saa aaa fra den sribende til den triumferende Kirke? Kom. Ind os alle leve na nirke mere helt for Gud nor korte Tid paa Jorden. Gud belønner bedst!

Ederis ringe Medarbeider i Herren

C. F. Castvold.

Ole J. Kasa.

(Ved Red. efter afbødes egne Optegnelser.)

(Fortsættelse.)

Da Vinteren var tilende og Vaaren nærme sig, maatte Predikanterne tænke paa at begive sig paa Hjemveien. Det var ikke saa lidet tungt for dem at forlate sine aandelige Børn, som trængte saa vel til Ledelse; men Klæderne var lusflidte og andre Ting kunde trænges, derfor maatte de hjem for at arbejde og tjene lidt Penge.

De holdt sig hjemme hele Sommeren. Men da Høsten kom, maatte de besøge sine kjære Venner paa Finskogen igjen.

De gjorde Reisen over Hedemarken og Solør og naaede saaledes til Finskogen igjen. *)

Det var dem en stor Glæde at erfare, at Ordet ved Guds Naade var bevaret i mange Hjerter og Trangen efter Evangeliet var stor. Ved Møderne var Husene overfyldte med Folk. Ethvert Rum og Hjørne maatte tjene som Plads for opmærksomme Tilhørere. For at Talernes Røst kunde fylde alle Rum, maatte de synge og tale saa høit, at det tog ganske haardt paa Kræfterne.

Udpaa Vaaren reiste de til Binger og Eidsfogen. „Dette Prestegjeld havde elleve tusind Indbyggere; men ingen vidste om noget helligt Menneske der. Ved Kirken søedes Drukteskab og Slagsmaal, der drev man med Hestehandel og alle Slags Forretninger. Der var ikke Gudsfrøgt for deres Dine.“ Slig var Tilstanden, da Kasabørnene kom der og havde Vægtterøstien i Zion.

Men hvilken omflaskende Magt Guds Ord har, naar det naar Hjertet og Samvittigheden, fik man Bevis for her. „Hvad Herren fik udrette der, har knapt noget Sidskytte.“ Menigheden var syv norske Mil fra den ene Ende til den anden; men Vættelsers Jld for som en Prairiebrand over Bygden.

Det var ikke bare enkelte, en her og en der, som vaagnede op af Syndespønnen. Nej, men

de taltes i tusinder, de som begyndte at spørge, hvad de skulde gøre for at blive salig.

Historien og Erfaringen har lært os, at i saadanne store Bevægelser blir der meget, som visner og dør, fordi Sæden ikke faar dyb nok Jord. Saaledes gik det ogsaa her. Dog mange blev bestandig. Af disse er mange flyttet hjem til Gud, andre lever endnu og kæmper for Kronen, endel i Norge, andre spredte omkring her i det vidtstrakte Amerika.

Det vil bli Glæde og Jubel, naar de arbejdende og lidende Pilegrimme mødes i Glausen hos Gud, hvor de, som her mangen Gang strævet og havde det tungt, skal finde evig Hvile.

Da Vaaren kom, maatte de atter tage fat paa Arbeidet. Hans drev med Murerarbejde, medens Ole arbejdede som Rørslagger.

Verdsalige Folk bestyldte Væserne for, at de var lade og ikke vilde arbejde, men det var en falsk Bestyldning. Var der nogen, som arbejdede haardt, maatte det siges om Lægpredikanterne. De arbejdede Ugen lang nok saa haardt som nogen, og om Søndagen kunde de prebke en to a tre Gange og derhos gaa lange Veie tilfods.

Dette fandt sin fulde Anvendelse paa Kasabørnene. De sparede ikke paa Kræfterne. De arbejdede haardt om Hverdagene og Søndagen holdt de Opbyggelser omkring i Bygden, og de var velkomne, hvor de kom. Vennerne var saa glade i dem, at de havde gjerne baaret dem paa Hænderne. Og Vennernes Kjærlighed var en nok saa værdifuld Erstatning for Søndagsarbeidet.

Den 19de Oktober 1854 indgik Ole Kasa i Egtteskab med Pigen Karen Hansdatter Rustad i Bingers Prestegjeld. Han kjøbte sin Svigerfaders Gaard og bosatte sig paa Rustad.

Han kom nu til mere Ro og fik Anledning til at ferdes mere blandt de nyvalgte. Paa Tid og Kræfter sparede han ikke. Han var i stadig Virksomhed i baade timelig og aandelig Henseende. Gaardsbruget krævede Arbejde og Tilsyn, og den aandelige Uger maatte heller ikke forsvømmes.

I Begyndelsen mødte den aandelige Bevægelse og dens Ledere en heftig Modstand hos

*) Finskogen kaldes de flere Mil brede Skovstratninger som paa Østiden af Solørs Fogderi i Hedemarkens Amt fører fra Norge til Vermeland i Sverige. Navnet hidbærer fra de der boende, omkring Aar 1600 indflyttede Finlandere, der endnu tildels har bevaret deres Færelands Sprog og Sæder.

Presten. „Han gjorde alt muligt for at nedbringe Herrens Gjerning. Han formanede Folk, at de ikke maatte gaa og høre paa disse Læseprester; det var meget bedre, de gik sammen til Kortspil og Danielag.“—Er det ikke gyserligt at tænke paa, at slige Mænd skal indehave Kirkens Embede! Kan det da bli andet end Døden i Gryden? Men Kasa vidne om sin Tro for høie og lave. Han tog denne Prestemand alvorlig i Stole og paaviste for ham, hvilken forfærdelig Dom, der vilde ramme ham, fordi han modsatte sig Guds Mandts Arbejde, som det var hans Embedspligt at fremme.

Men Presten var paa en Maade medgjærlig og; han begyndte at tænke Sagen over igjen lidt grundigere og det gav ham Anledning at studere de helliges Liv og Virksomhed, og han maatte da tilstaa, at de hellige var de bedste Folk alligevel.

Men den almindelige Verden blev vel gal paa Kasa. Bøffelsen og den aandelige Paavirkning jagede Spil og Dans paa Dør, og det fik Kasa Skyld for, naturligtvis. De gudløse og vellystige Menneſter stod ham formelig efter Livet

Engang han var i Kongsvinger havde nogen af disse forhærdede Menneſter bestemt sig for at passe ham op, naar han reiste hjem. Det blev sent, før han blev færdig fra Byen og derfor tabte de Taalmodigheden og forlod Stedet, hvor de vistnok havde tænkt at anfælde ham. De kom imøde med ham. Det var maanelyst, saa de kjendte ham. Han kjørte saapent tilfide som han kunde, men vidste ikke Ord af, før de begyndte at slaa efter ham. De træt imidlertid ikke ham; fire Slag ramte Kariolen og det femte Hesten.

Saa kjørte de op foran ham og da forstod han, at de mente at gjøre Alvor af Sagen. Han vendte da om og kjørte tilbage til et Sted, hvor der stod en Høstlyng ved Veien. Der tog han ind. Forsølgerne kom efter; men han havde et godt Forspiang, da hans Hest var saa meget rappere paa Fødderne end deres var.

Da de kom til det første Hus, fik de se en Kariol, som tilhørte en Kone, som overnatte der. Her skal vi træffe ham, tænkte de. De gik ind i Huset og begyndte at bande og huse

over den statters Kone, som de næsten stræmte Livet af. Konen viste ikke bedre Raad end at strige høit om Hjælp, og da blev Fyrerne lidt taktsfulde. De forstod, at de havde taget feil og at Kasa ikke var der. De fandt det da raadeligt at reise hjem igjen.

Men Herren straffede dem for deres Bedrifter. Paa Hjemveien væltede de Kariolen, som blev ødelagt og selv fik de ogsaa en ilde Medfart. Kasa husket paa Herrens Ord, at alle de helliges Hovedhaar ere talte og—naar Hveden begyndte at vokse, kom ogsaa Klinten tilsyne.

Engang maatte Kasa tage Flugten ind i en tyk Skog om Natten. Ni drukne Mænd med hver sin Kvinde kom ind i Huset, hvor han logerede for at gjøre ham Skade og Fortræd. De spillede og dansede og spottede Gud, saldt paa Knæ og holdt Bønner for at efterlade de hellige. Da de ikke fik Anledning at tilføie ham legemlig Skade inde i Huset, før de paa Dør efter ham. Havde de truffet ham havde de vel overfaldt ham. Men Kasa sad gjemt i tykke Skogen og taltte Gud, jerki han blev frelst fra denne Hundeslot i Menneſtestikkelse. Han husket paa Herrens Ord: „I skal hades af alle Folk for mit Navns Skyld!“

Imidlertid blev der omvendt Folk i alle Hjørner og Forsølgerne tabte Modet. Lidt Spot og Løgn kunde nok undertiden hagle ned over de troende; men ellers fik de være i Fred.

Ikke en blandt Tusind. Lovater stilbrede engang i en Prædiken Billedet af en sand Kristen og talte om hans Bestandighed i Troen, Fulkommenhed i Tro, Renhed i Hertet, hans rige Kjerlighed og hans oprigtige Ofierligning i Tanke og Gjerning af det Forbillede, som Kristus har givet os. Han har givet sin Skilbring med levende Farver, da pludselig en af hans Tilhørere reiste sig og i Forsamlingens Paahør raabte til ham: Min høitærede Diakon! Der gives ikke en saadan blandt tusinde! Lovater lod sig ikke bringe ud af Fattening, men svarede: Ja men saadanne skalde vi alle være, og vi vil stræbe efter at blive saadanne.“

Søndagskolen.

Det var med Interesse jeg læste Stykket i Bubb. No. 10 om Søndagskolen. Det er underligt, at ikke flere har noget at sige om den Sag i Bladet end som Tilfældet er.

Er denne Gjerning mindre nødvendig end andre Grene af Guds Riges Arbejde, eller er alle Hjem i den Stilling, at den overflødiggjør Søndagskolen? Godt om saa var, men det er Fare for, at ikke det er Tilfældet. Jeg tror, at endog der, hvor man i Hjemmet sørger for sine Børns Undervisning, vil Søndagskolen være til Hjælp og Støtte.

Da Morgan kom tilbage fra de Strøg i Wales, hvor den store Vakkelse foregaar, sagde han, at det var Indhøstning af den Sæd, som var udsaaet ved Religionsundervisningen og Søndagskolen. Han fortalte, at Forsamlingen kunde synge lange Sange uden Bøger; de havde lært dem udenad. Ja er det ikke saa, at Guds Aand gjør sig Brug af de Sange eller det Guds Ord, man har lært? I mange Tilfælde har et enkelt Vers eller en Sang været Midlet til at bringe Folk til Gud.

Skulde vi ikke opelste en saadan Gjerning, som har saa herligt Maal til Hensigt? Og jeg synes nu, da „Bubb.“ er udvidet, at der burde være en Afdeling for Søndagskolen, hvor den Sag kunde blive fremholdt af Folk med Kjærlighed og Interesse for Sagen.

En slem Side ved Arbeidet i Søndagskolen, især i store Byer (hvorledes det er paa Landet, haaber jeg andre vil fortælle om), er den Sprogforvirring, som eksisterer. Nogle sender sine Børn paa Søndagskolen for at lære norsk, uden selv at gjøre noget for dem i denne Henseende i Hjemmet, andre vil de skal lære engelsk, fordi det er mest naturligt og let for Børnene; ja i mange Tilfælde er Børnene selv de bestemmende i den Sag.

Forbi om mange af os, som er kommen fra Norge, elsker vort Modersmaal, saa er jo ikke dette nogen Grund til at vi fastholder det her i Undervisningen for vore Børn i Religionskundskaab; nei, det er andre Grunde og andre Ting, som her kommer i Betragtning.

Vi ved, at Overgangen i sproglig Henseende

de kommer imod os som en uimodstaelig Vølge, og det gjælder her ikke at være for hastig, men overveie Sagen vel. Efter mit Syn tror jeg ikke, vi er færdig for denne Overgang endda; vi har endnu en Gjerning at udføre, som vi ikke kan komme fra; det er nemlig med Hensyn til Emigrationen; saalænge den varer, og det er liden Udsigt til, at den vil standse endnu, saa behøves der at missionere blandt vore Landsmænd; og hvem skulde gjøre det uden vi som norske Menigheder? Og hvor der er norsk Menigheder burde det ogsaa menes norsk Søndagskoler. Jeg har seet med Forundring paa Folk med et eller to Børn og ikke finder det Umagen værd at lære dem lidt norsk; og det er gode Menighedsfolk ogsaa.

Det maa være fordi man ikke tænker langt nok til at se, hvad Følgerne vil blive; men de samme Folk er ikke færdige endda til at indgaa i en engelsktalende Menighed. Men lad mig spørge: Om nogle saa Aar er disse Børn voksne og hvorledes vil da Sagen stille sig? Disse Børn kan ikke læse norsk og lidet forstaa de, og Forældrene er ikke saa hjemme i det engelske, at de kan gaa helt om i det. Saa gaar Forældrene en Plads og Børnene en anden, og hvor gaar det hen? Et andet stort Spørgsmaal. Her ser man oltsaa Resultatet paa nogle saa Aar. Skulde det derfor ikke være Umagen værd at forsøge at beholde vort Modersmaal saalænge som muligt? Enhver bør overveie denne Sag nøie, før man er færdig til at flyve afsted til de engelske Menigheder.

Efterat have overveiet Sagen og kommet til nogen Bestemmelse bør vi indrette vor Undervisning og Søndagskole derefter.

Dette var bare lidt af de vanskelige Sider af Sagen, og jeg tør ikke lægge Beslag paa mere Rum i „Bubb.“ denne Gang. Jeg skulde nok ønske at sige lidt om den aandelige og opbyggelige Side ogsaa, men jeg faar gjøre det senere. E. N.

Jeg har kun set paa. Da A. H. Franke havde fulbenet sit store Vaisenhus og fik høre store Lovtaler derfor, gav han til Svar: „Jeg har intet gjort; jeg har kun seet paa, hvad Gud har gjort“.

Missionsstibe paa Nordsjøen.

Som Læserne maaske betjendt følger flere tusinde af de smaa engelske Fiskestibe paa Nordsjøen efter Fiskestimen, der trækker fra den ene Bante til den anden. Inden denne store Floade vil man altid finde Stibe fra den verdensberømte "Deep Sea Mission", hvis Opgave det er at holde Gudstjenester for Fiskerne. Ethvert saadant Missionsstib indeholder en meget stor Kahyt, hvor Gudstjenesten blir afholdt, og hvor Tilhørerne udgjør Besætningen eller Fiskere paa Fiskebaadene.

1ste Juledag pleier disse Missionsstibe at have fuldt Hus. Tilhørerne maa ofte ro 3—4 Sjømil i bideende Kulde og høi Sjø før at komme til den forankrede flyvende Kirke, som altid lægges paa et for Fiskerne nogenlunde centralt Sted. Men inde i Missionsstibet er det varmt og hyggeligt. Efter Gudstjenesten serveres den traditionelle engelske Plumpudding, hvorefter Forsamlingen, ledet af Digeleis Toner istemmer Julefangene, medens Stormen udenfor river og piber i Stibets Længverf.

Ude paa New-Foundlandsbanterne drives disse Gudstjenester blandt Fiskerne i en endnu større Stala. Som Regel er Missionsstibene her smaa Dampstibe, som forbliver paa Sjøen fra et halvt og op til et helt Aar ad Gangen, stadig følgende Fiskeflaaden. Men her maa Missionsstibene kæmpe med de flyvende Spillehelveder, der er luxuriøst udstyrede med Spillesaloner, hvor Kortbordene og Rouletterne og alskens Hazardspil Nat og Dag er i stadig Virksomhed.

De Kors.

Paa den kristnes Vej staar tre Kors:
1) Korset, hvorpaa Frelseren hænger;
2) B i d e l s e n s Kors, som Gud lægger paa os;
3) S e l v f o r n æ g t e l s e n s Kors, som vi skal lægge paa os selv. Den, som ikke ser det første, og ikke tror paa den korsfæste Frelser, vil paa ingen Maade kunne bære de to andre, men blir liggende derunder afmægtig og elendig paa Veien.

Et Beguestykke.

„Fader“ sagde Kristian, „jeg vilde rigtig nok ønske, at jeg var rig og kunde have saadanne Ting med i Skolen, som Holger.“

„Sig mig, Kristian, hvor meget vil du have for dine Ven?“

„Mine Ven!“ udbrød Kristian forbauset.

„Ja, dine Ven, som du springer omkring paa, naar du leger, vilde du sælge dem for 10,000 Kr.?“

„Nei“, sagde Kristian leende.

„Og nu dine Arme, vilde du da maaske sælge dem for 10,000 Kroner?“

„Nei Fader, det vilde jeg rigtignok ikke.“

„Men maaske du alligevel nok vilde sælge din Stemme og gaa omkring og gjøre Tegnsprog og sidde stum, hvis du kunde faa 10,000 Kr. for den, hvorfor du jo kunde kjøbe mange smukke Ting at tage med i Skole og lege med herhjemme.“

„Nei, Fader, jeg vil heller beholde min Stemme.“

„Og nu dine Dine, skal vi anslaa dem til 50,000 Kroner?“

„Det forslaar ikke, Fader“, sagde Kristian, der begyndte at forstaa Faderen.

„Ja, du har endnu flere Kapitaler, mit Barn, men lad os nu lægge sammen, hvad Summer jeg har nævnt:

Ven.....10,000 Kr.

Arme.....10,000 "

Stemme....10,000 "

Dine.....50,000 "

Summa 80,000 Kr.

foruden andre Ting, som er ganske uoverderlige. Gaa du nu hen mit Barn, og pris Gud for de, rige Gaver, hvormed han har udstyret dig fremfor adskillige andre Stakler, der er halte, blinde og døvstumme og formørkede i Forstanden. Gaa hen og syng:

Dig være, mildeste Gud Fader,
Lov, Pris og Tak i Evighed
for alt, hvad godt du til mig lader
saa uophørlig flyde ned,
for hvert forrøbet Dieblif
jeg baade venter, har og fik.

Kinamissionen.

Fra Landahls.

Paa Hanfloden, 6te Nov. 1904.

Fra Hankow til Taipingtien er omkring 450 Mil. Det er saa omtrent en Dagsreise i Amerika, men i Kinas Indland tar det tre a fire Uger. Uf, det er kjedeligt! Tiden gaar og her skal vi ligge og lave mod Strømmen i Hanfloden. Men en faar synge paa den gamle Sang: Taalmodighed behøves! Eller med Kineserne: „Man-man-tile“ det er: Sagte, sagte! Og: „Hovedsagen er ikke at komme der hurtigt, men sikkert og vel.“

Disse smaa Husbaade trækkes imod Strømmen og ofte i Modvind især paa Høsten, men blæser Vinden stærkt imod, da ankrer man Baaden i en Bøining under Flodbanken i Ly for Vinden og rører sig ikke af Plakken. Regner det da flytter man ikke paa sig, men sidder paa Gul i et Hjørne og læner Hovedet paa Hænderne og bær sig, eller saa lægger man sig flad paa Gulvet og sover saa det kjører i Baaden. De har ikke Seng, men ruller ud sine Sengklæder hvorsomhelst. Naar de flytter saa tar de Sengen paa Ryggen. Deres Klæder er saa og tynne. Paa Højsommeren bruger de tynde Klæder. Ofte ser man dem arbejde ude paa Marken, saavel som i Byen, med et Par tynde korte Buksker paa; det er alt. I denne Aarstid maa de holde den raa Kulde ude med stoppede Klæder. Bomulden vokser i Kina. Uldtsi kjender de ikke. De har heller ikke mere end de gaar og staar i. Blir de gjennemvaade, saa faar Klæderne tørke paa Kroppen. Baaden er glissen, saa Vinden blæser, hvor den vil. Uf, for et Liv! De slidet haardt og lider ondt. De har ikke Haab om at faa det bedre heller og ikke en Gnist Udsigt for Evigheden. Tiden er mørk og Evigheden haabeløs! Det er ikke greit at være en Hebning!

Guds Folk, send dem Evangeliets Lys!

Baadeieren styrer, en Mand staar frempaa med en lang Stang og holder Baaden klar fra Flodbredden og Sandbanker, og tre Mænd trækker fra Land i en lang Bamboline, som er fæstet i Masttoppen. Hvor man ikke kan trække Baaden efter Linen, der slager mun den frem.

I godt Veir og da Strømmen ikke er altfor strid trækker de Baaden en 20—25 Mil om Dagen. I god Medvind seiler de 50 Mil.

Vi har leiet hele Baaden. Mandstabet ombord er Baadeieren og fire Mand. De skal bringe os og Godset til Taipingtien for \$18. Det blir ikke nogen lønnende Forretning. En Amerikaner vilde ikke gaa tomhændet 450 Mil for \$18.00. Udaf denne Sum skal de fire Arbeidere bespises og belønnes og Baadeieren erstattes lidt for Baaden.

Vi gir dem noget ekstra, da blir de villige. Da gaar det saa let. Naar de er trætte og ærgre og vi lover dem lidt ekstra Penge eller Flæsk, da frygtes den mørke Sky væk og de blir gjennemblid. Man maa snakke venligt til dem og roe dem ogsaa.

Jeg bad Baadeierne i Hankow, at de maatte se til, at vi ikke fik nogen Opiumstræl med ombord, thi de duer ingen Ting til. Naar Trangen til Gisten kommer over dem, saa gaar de der syge og grætte, trætter og gjør allslags Fortræd. Jo, de lovede godt. Men vi fandt, da vi la ud fra Hankow, at vi havde faaet to Opiumsrøgere med paa den ene Baad. De er uvillige og vrang. Sin Mester svarer de snygt og forbander baade ham og hans Mor. Ofte trætter de, som var de udlærte hos Beelsebub. Ansigtet er i Flamme og Fraaden staar i Mundben. Men med et vender de om og er de bedste Venner. De er flittigst i Fritimerne og efter Solen er gaaet ned, da møtter de sig med Opiumsgiften og brømmer om Lykke og bedre Tider til de vaagner af Ruset og finder sig igjen i Pine. De har Overskud af to Ting: Fattigdom og Opiumsluft. Har de ikke Penge til at kjøbe Opium for, saa sætter de sine Klæder i Pant. Man røger op Eiendom, Barn og tilsidst selger man Konen for Opium.

En rigtig Opiumsrøger er omtrent udenom Redning. De er viljelse og drages af en forfærdelig Lyst. De lever i Graven og bundne af Satan, sig selv og daarlige Kammerater. Naar alle ærlige Leveveie er slut, saa begynnder de at stjæle. Da er Livet ikke værd noget, men Opium maa de ha. Elever paa denne Skole finder man overalt i Kina. De halskugges og hænges fort væk for Mord og Røverier. Vi

finde dem i Fængslerne, i Stokken og paa Pinebrænten, hvor de udstaar forfærdelige Piner. Vi møder dem i By og paa Land, skidne og fillet, en Skræk for Mennesker, med Betlerstaven i Haanden ber om sit Brød. Vi ser døende og døde i Templerne, paa Byens Mure, paa Gravhaugerne og ved Veien. Ja, jeg har set Hundene begynde sin Operation i Benene førend den døde Tigger, en Opiumsrøger, var død.

Det er forfærdeligt! Man ser det, men finder vi ikke Opiumsrøgere blandt alle Klasser alligevel?

Kun en Ting kan løse dem eller frelse dem fra den forfærdelige Laast. Evangeliet løser de bundne. Det sætter Trællene i Frihed.

Vi bringer dem Evangeliet! Det skal løse Kineserne fra Hedenkabets Bånd og sætte dem paa lige Standpunkt med de kristne Nationer. Og kan vi andet, som nyder godt af Evangeliets Gøder?

Vi er femten Mennesker, kristne og Hedninger, paa en liden Baad. Det er libet med Husrum. Men vi er velsignede i Kina med aabne Vægge. Det er ligesaa stort et gode som det, at vi ikke behøver at ta Hedningerne opi Haanden, naar vi hilser. Enhver slæder sine egne Hænder. Hedningerne er belagte med Skab og al anden Sygdom.

Men hvad er Trængslerne paa Hønsfloben? Naar det regner i otte Dage som om Himmelen havde revnet og Vandet ikke drypper, men siler fra Tag og Vægge paa en, paa Sengklæder, paa Kasser og alt man har. Da begyndte det at bli trangt. Man blir mørk og faamælt. Det Slags „Treatment“ indspirerer ikke.

Men en Tanke paa Jesus vil sprede Lys i Hjertet og Villighed til at lide. „Røvene have Huler og Himmelsens Fugle have Nester, men Menneskens Søn har ikke det, han kan hælde sit Hoved til.“ Det var Offer! Han gav det alt! Han fremlagde ingen Krav, endog alt var hans.

De kinesiske Flobbaade er bygget med slab Bund. De taaler ikke Storm. Vor Baad seilede overende paa sidste Tur, Laften gik tilbunds, men ingen omskø. Baadeieren blev brændt den Gang, og da han nu er forsigtig, saa nyder vi godt af hans Erfaring, og saalangt har det gaat godt. Men det skal ikke Hedningen ha Gre for. Nei, var vi bare afhængig af dem, saa

kunde vi synge paa sidste Vers Dag for Dag. Vil det godt, saa var det vel! og det kunde slumpe, at det gik vel. Men nu saa styrer Vorherre, og da ved vi paa Forhaand, at det skal gaa baade sikkert og vel. Det er Hovedsagen at komme vel frem.

„Der ligger mangen evig fangen, som paa Veien var.“

„Du, som staar, se til, at du ikke fælber.“

Hvor forfærdeligt, at engang ha smagt Guds Naades Sødhed og havt Fred med Gud i en god Samvittighed og saa tabe det igjen! „Vaager og heber!“ Fjenderne er baade mange og kloge. „De Salighed ikke dig under.“

„Gaa varlig, kjere Kristen, og agt paa din Gang.“

I alle større Byer langs Hønsfloben har Katholiker og Protestanter Missionsvirksomhed. Her er Folkehjernerne haarde og tiltrampede. Man kan med Lethed opta Arbejde blandt dem. De er kloge og snalsomme. Blandt Folket paa Landet og i Byer paa affides Steder vil man finde den bedste Jordbund for Jesu Kristi Evangelium. De er folkesty og dumme, men blir de engang overbevist, saa har man dem helt. De blir Kjernekrigene, enfoldige og nidkjere. Na, hvorfor ikke arbejde der, hvor det lønner sig bedst? Jeg tror, vi skal saa je de herligste Frugter blandt Landsfolkene. Der finde vi det bedste Raamateriale at arbejde af.

„Saa vender vi os til Hedningerne“, sa Paulus, som om det lønede sig bedst. Naar vi intet faar ved Land, saa kaster vi ud paa Dybet.

Maa Gud hjælpe os, at saa kunde være og leve iblandt disse Hedninger som vi daglig omgaes, at de kunde saa et godt Indtryk af den Religion, som vi betjender os til og den Gud, vi tjener. Det er lettere sagt end gjort.

Na, her er Arbejde! Markerne er hoide mod Høsten. Gud gi os et Naadens Aar i Kina. Vi behøver flere Medarbejdere. Prøv mig, har Herren sagt. Lad os be om store Ting. Flere Medarbejdere og mere Midler til Gjerningen! Gud er rig—og naar han rører ved sine Børns Hjerter, saa vil de bringe Gaver til Tempels Opførelse.

Paa Herrens Spørgsmaal: „Giv mig, hvad selv du behager!“ svarer den gudelsende

Sjel: „Herre, min Gud, hvor du er mild, tag du af Laanet, hvad du vil, selv er du Rigdommens Rilde.“

Miss Lee og Mrs. Landahl hilser.

En venlig Hilsen til alle kjære Venner hjemme. Gud gi eder en velsignet Julehøitid og et godt Naadens Aar. Maa Gud saa udføre sin Gjerning saavel ved eder som i eder. Vølfser i Naaden og al god Gjerning. Jeg for en maa erkjende, at jeg har gjort yrrende lidet for Jesus det sundne Aar. Men jeg ønsker at saa leve et Aar til og ofre det mere helt for Jesus.

C. W. L.

*
* Fra Miss Ida Grosseth. *

Fancheng, Kina, Nov. 28de 1905.
Kjære Past. Oppegaard. Fred!

Tak for Brevet. Er nu lidt i Forbedring. Har idag arbeidet hele Tiden. Jeg skal ifølge din Begjering give dig Underretning om Arbeidet. Men bedre var det at arbejde i Stilhed, men vi er vel nødt til at meddele. Maa det ikke tilslut hebe: „Du har alt faaet din Løn“.

Du ønsker at høre om Huset, jeg har bygget. Det er ikke paa Missionens Eiendom. Har selv kjøbt Grund. Det ligger ind til Missionens.

Det første Aar jeg var paa Fjeldet og blev liggende syg i Klimateber, kunde jeg ikke taale al den Strig og Støi, som Kineserne førte. Jeg ønskede at jeg havde et Sted lidt tilfide, hvor jeg kunde være i Sygdomstilfælde. Vi mangler ogsaa et Forsamlingslokale. Fra min Fader fik jeg \$75.00, fra mine Søstende \$50.00, en smuk Gave fra en Barndoms Ven og Resten tog jeg af mine egne Penge. Huset blev færdigt den 25de Juni. Den følgende Mandag blev jeg liggende syg og havde saaledes et stille Sted at ty til. Huset er 14x24 Fod kinesisk. Der har vi vore Møder, naar vi er paa Fjeldet og der holdt vi vor sidste Konferents.

Om jeg ikke forandrer mit Testamente, saa tilfalder det Hanges Synode, naar jeg er død. Saa lidt om Skolehuset i Chuh-tiao puh. Som du ved har Rønning arbeidet til megen Velsignelse der i flere Aar. Men da dette Sted ligger 10 Mil fra Fancheng blev intet gjort for Kvinderne. Mrs. og Past. Rønning sendte Mrs. Wang og mig did med Bøn til Gud om

hans Velsignelse, og Herren var med og aabnede Hjerterne.

Mange Forældre kom og bad os aabne en Skole for Pigerne, men vi har intet andet Sted at samles end Gutteflokken. Naar vi kom for at læse med Kvinderne, boede smaa og store, maatte Gutterne ud paa Gaden, hvilket var meget til Hinder for Skolen. Det var ogsaa umuligt at holde Mændene borte, og de Kvinder, som har en ordentlig Opdragelse, vilde paa Grund af Mændenes Nærværelse ikke komme.

Vi samtalte om Nødvendigheden af at saa et Skolehus for Piger, men Kassen var tom. Rønning raadede mig til at skrive til mine Venner i S. Dak. Jeg gjorde saa og har modtaget ved Past. L. T. Carlson 41 Dls. og ved Mrs. Hommersand 36 Dls. Vi haaber snart at saa Huset istand; thi det er saare paatrævet. Vi trænger ogsaa et Modtagelsesværelse for Kvinder, saa vi kan give dem The og paa ordentlig Maade modtage dem. Dette Værelse burde være plæstret og lægges Gulv i, saa vi kunde benytte det til Soverum, naar vi standser der Natten over. Saa snart jeg bliver saapas, agter jeg at reise did og standse nogle Dage.

Lidt om de tre Kvinder, som blev købt i Chuh-tiao-puh.

Mrs. Hsiao er 50 Aar. Den første Aften vi standse der ifjor, kom hendes Søn ind og hjalp mig at læse med nogle Kvinder. Saa spørger han mig om jeg havde en saadan Bog til. „Jeg skulde like at have en til min Moder“, sagde han. Jeg blev forundret og vilde vide hvem han var. Han fortæller, at han er Søn af Dørvogteren i Hospitalet. Dette var Fre. dagaften. Om Søndag blev vi budt did til Middag. Moderen kommer med Bogen. Hun havde allerede lært 24 Karakterer. Fra den Tid har hun læst sent og tidligt. Hun kom ind til Byen og var i Mrs. Rønnings Klasse en Tid. Alle blev opmærksom paa hende. Bogen havde hun altid, og hvem hun traf bad hun hjælpe sig. Hun har ofte gaaet tilføds 10 Mile til Møderne. Hun siger: „Jeg troede det var umuligt for mig at lære, men nu ser jeg, at naar jeg bare bruger Flid saa velsigner Gud mig. Det gjælder kun at være flittig og oprigtig bede Gud om Hjælp saa gaar det nok lidt om lidt“.

Hendes Mand hjalp hende naar hun var i Byen og naar hun var hjemme hjalp hendes Sønner hende at læse. Hun har lært godt sin Katekismus og flere Sange. Hun ønskede inderlig, at hun og hendes to Sønner kunde blive døbt, og hendes Ønste blev opfyldt den 6te Nov.

Mrs. Kwei er en meget hyggelig Kvinde, men har ingen stor Begavelse. Hun har dog arbeidet trofast med at lære at læse. Ofte har hun grædt, fordi det gik saa sent. Det er hendes Broder der mest har hjulpet hende. Det hun har lært har hun søgt at pugge ind i sine Veninder. Hvis det ikke havde været saa at hendes Mand var en kristen, vilde vi have ventet lidt med hendes Daab, men da han skulde døbes og hun inderlig ønskede at følge sin Mand, lovede at fortsætte med at læse Guds Ord og vi tror at hun er ærlig, blev hun døbt. Gud give at hun maa vokse i Naade og Kundskab.

Mrs. Sen er mere begavet og er kun 25 Aar. Baade hende og hendes Mand har vi hørt megen Glæde af. Det er hendes Mand, som har lært hende at læse. Hun har vist, at hun vil tilhøre Gud og har strævet svært med at lære Sandheden at kende. Vi haaber og beder, at disse Kvinder, som har kastet Afguderne, maa faa Naade til at vandre som Guds Børn.

Alle tre har lært Budene, Troesartiklerne, Fadervor og nogle Sange udenad. Alle har læst "The Gospel Primer". Alle tror at det er den treenige Gud som har skabt og opholder alle Ting. At Gud er vor rette Fader, at Jesus er vor Frelser, at den Helligaand maa oplyse og omstabe vore Hjerter, at alt det som vi alvorlig beder Gud om det faar vi. At vi er selv svage, men Jesus vil styrke og bevare os i fra Synden, at alt Afguderi er Bedrag og Mennefskaafund osv.

Mrs. Rønning har nu besøgt Chu-hiao-puh næsten hver Uge.

En hjertelig Hilsen fra
Din lille Ida.

*

*

*

Veien uden Gud.

(Fortsættelse.)

Fem Aar efter gjorde hin Mandarin tilfældigvis en Rejse til det samme Sted, og idet han passerer forbi ser han til sin Forundring

det nye Tempel med det besynderlige Navn. Den store Mand steg ud af sin Bærestol og gik ind i Templet for at bese den nye Guds Bolig. Her mødte Presten ham ærbødig og begyndte straks at fortælle ham om Tempels mærkværdige Oprindelse, og hvilke Undere, som Guden havde udrettet. Mandarinen fortalte da ganske ligesom, at det nok var ham og ingen Gud, som havde lagt Fiksen i Snaren. Presterne blev naturlignvis meget fornærmet over denne Forklaring, og søgte at fortie Sandheden; men det blev dog snart bekendt blandt Folket, og dermed tabte Stedet sin Tiltrækningskraft. Presterne maatte flygte og opsoge sig en hedre Gud, og Templet forfalt snart.

Naar Guberne saa let kan finde Dyrkelse, viaa det jo vrimsle af Templer, og man regner ogsaa, at der i Kina findes over en Million Templer. Ved et kinesisk Tempel maa vi dog ikke tænke os et helligt Sted, fuldt af Stilhed og Andagt eller med en stjern og pragtfuld Gudsdyrkelse! Her synes aldrig at have været feiet og vasket, og der er en Vro og Varm, som straks forjager hver Andagtsfølelse. Presterne synge sine monotone Sange under Bøiningen og Knælen, medens Trommen lader sine vældige Støt og Klokkerne klinger. Her brænder en Kvinde Røgelse foran den smudsige Afgud; hist er nogle samlet om en Spaamand, Tærningerne ruller og Kobberpenge tælles, medens man faar sin Skjæbne forudsiget. Hist diskuteres ivrigt og Forretninger afgjøres, ja Planer til Ugeringer aftales hyppig lige foran den skræklige Afguds Pline.

Der er ingen bestemt Dag eller Tid for Gudsdyrkelse. Templerne er aabne Dag og Nat, og de tilbedende kan naar som helst søge Gudens Ansigt. Den første og den femtende i hver Maaned er dog de Dage, da man fornemmelig nærmer sig Guden. Da strømmer man til Templet med sine Offergaver, mest dog Kvinder, Barn og gamle.

En vigtig Dag i Hjemmet er Barnets første Besøg i Afgudens Hus. Lad os derfor følge Moderen, der med sit lille Barn ved Haanden er paa Veien til det Budhisttempel! Vi gaar opad mange Trappetrin og lige ved Indgangen faar paa hver Side en vældig Skikkelse af frygteligt Udseende og med broget bemalt Klædning; de

kalbes „Dørens Bogtere“. Den lille ser sty op paa de skrækelige Stikfæls og vover ikke at gaa nærmere; men Moderen hojfter nogle opmuntrende Ord og trækker det modstræbende Barn med Magt efter sig. Inde i Templet er der kun et dunkelt Halvlys, og der staar de store Afguder i Råd. Moderen gaar lige hen til Alteret for Hovedguden, til hvis Hæde Templet er opført. En Del andre Afgudsbilleder er ordnet i Ring om selve Gudens store Billede; dette er Gudens Tjenere. Foran Alteret brænder Røgelse.

Nu træder Moderen frem til Alteret med den lille. Hun lærer Barnet, hvorledes det skal bevæge Hænderne, bøje sig og berøre Jorden med Hovedet Gang paa Gang foran Afgudsbilledet. Barnet er dog skrækelig bange for den store fæle Gud og tør ikke gaa frem. „Jeg kan ikke“, siger den smaa grædende og er ikke til at faa af Plakken. Atter viser Moderen, hvorledes Barnet skal bære sig ad, og det iagttager opmærksomt enhver af hendes Bevægelser, Høis den lille i sin Frygt endnu strider imod. fortæller Moderen frygtelige Historier om alle de Ulykker, som Guden har bragt over dem, som ikke vil tilbede ham. Endelig vover da den lille sig hen og stynner sig angst med at gjøre de foreskrevne Bøiningen. (Fortsattes)

„B u d b æ r e r e n“.

Som bekendt bestemte sidste Aarsmøde, at „B u d b æ r e r e n“ skulde forstørres med 8 Sider fra Nytaar af. Det er ligeledes bekendt, at Trykkeriets Bestyrer har oplyst, at denne Forøgelse vil medføre en Merudgift af \$700 00 om Aaret. Derfom Bladet staar sig saa godt, at det kan lægge af sig en aarlig Nettobalance paa \$700.00, var Sagen grei og klar. Er ikke Bladets Konto i saapas Stilling, vil Forretningen drives med Tab.

Det eneste som kan gøres for at faa Balancen paa den rette Side, er at samle 1000 nye Abonnenter paa Bladet. Hvormange nye Abonnenter Bladet har faat efter Nytaar, ved vi ikke; men neppe er dette Antal naaet. Antallet burde dog naaes før næste Aarsmøde træder sammen, og det er ikke uoverkommeligt, dersom alle Bladets Venner med Presterne i Spidsen vilde lægge sig lidt i Sælen for den gode Sag.

Det er ikke at undres paa, at Folk vil ha billige Blade og megen Læsning for Pengene; men man bør ogsaa i denne Sag regne retfærdigt.

Der er dem som henviser til „Lutheraneren“, naar der er Tale om „B u d b æ r e r e n“ Størrelse og Pris.

Vi kan vel se lidt paa dette og gjøre Sammenligninger. — Dersom „B u d b.“ optog saameget Plads for Avertisementer som „Luth.“ kunde vi vel fordoble den uden finansielt Tab. Men ønsker vore Læsere det? Vi tror ikke mange vilde stemme for det, om Spørgsmaalet kom op til Afvejelse.

Men da maa Læserne betale for Bladet og ikke lade de Averterende betale for det.

„Lutheraneren“ udgaar i 13,000 Eksemplarer og koster \$1 om Aaret. Forlagskomiteen rapporterede til sidste Aarsmøde, at Nettofortjenesten paa „Luth.“ for Aaret var \$569.34.

Den F. Kirke faar ingen Oplysning om, hvormeget Bladet har tjent paa Avertisementer gennem Aaret, og det vil naturligvis ikke være passende for os at gaa ind i Naboens Regnskaber; men saameget kan vel siges, at om „Luth.“ ikke havde beskæftiget sig med Avertisementer, havde Bladet kommet i ikke saa liden Underbælgelse for Aaret.

Naar vi erindrer, at „B u d b.“ ved sidste Aarsmøde havde 3,800 Abonnenter, vil man lettelig forstaa, at det er umuligt at konkurrere med „Luth.“ hvad Papirmængde angaar.

Lad os gjøre vor Plid for at faa „B u d b.“ udbredt, saa den kan bære sig uden Avertisementer. Det vil være en Gæde for Høuges Synode.

Dersom Bladet kom ind i enhver Familie i Samfundet — og det var vel ikke formeget fordret, — vilde det klare sig ganske godt.

„B u d b æ r e r e n“ er nu saapas stor, at skal den svare rigtig til Navnet, trænger den sin Mand for Redaktionsarbeidet, og faar den det, vil det løfte og forbedre Bladet betydelig. Det er jo Indholdet det kommer an paa. Det hjælper ikke at faa et stort Blad, dersom ikke Indholdet svarer til Læsernes Behov.

Kjære Venner, Brødre og Søstre, gjør en liden Anstrengelse og faa om ikke mer end et par nye Abonnenter paa „B u d b æ r e r e n“. Hvem vil love det? — Hvem?

Det siger sig selv, at vi mener saadanne Noertisfementen, som ikke befordrer kirkelige og kristelige Interesser. At Kirkebladene averterer kristelige og gode Bøger det ligger jo i Sagens Natur.

Fra vor Arbeidsmark.

Send kirkelige Nyheder til denne Spalte.

Stud. theol. Nels Carlson har antaget Kald fra Ndre Imanuels Mgd., St. Paul, Minn., og Gräntsborg, Wis., som Pastor L. Knudsons Eftermand. Han agter at tiltræde Kaldet straks efter Synodens Aarsmøde.

Broder Nyg har sendt os til Optagelse i „Bubb“. Biskop Laades Hvrdebrev til Menighederne i Trondhjems Stift. Vi takker; men vi har hast den i Bladet før. Den findes i No. 6, Juni 1884. De som har opbevaret Bladet kan staa efter og læse den over igjen. Den er værd Umagen.

Møde i Beresford. Nogle Prester af S. Dak. Kreds af Hauges Synode var samlet i Beresford, S. Dak. fra 15—17 Mars til Konferens. Pastorerne G. Norbeck, L. L. Carlson, G. D. Bit, J. S. Olson og D. A. Anderson var tilstede ved Mødet. Forhandlingsgjenstandene var: „Den private Sjælsorg“ indledet ved Past. G. Norbeck; „The relation of the Luther League to the Church“ ved D. A. Anderson; „Hvad bør kræves for Optagelse i Menigheden, og hvorledes bør man stille sig til udenforstaaende“ ved G. D. Bit; „Hvorvidt bør en Prest ta Del i Politiken?“ ved A. M. Mannes. Om Aftenerne var vi samlet til Samtalemøde. Themaet for Samtalen var Markus 10, 17—27. Omendkjønt kun faa af Kredsens Prester var tilstede, havde vi dog et velsignet Møde, baade hvad Konferensen og Samtalemødet angaar. Det blev besluttet at afholde et lignende Møde her i Beresford ogsaa næste Aar. Kraftige Bionessbyrd aflagdes af de tilreisende Brødre om at forsegue alt for at kunne arve det evige Liv. M.

Følg dette vatre Eksempel. Fra Manfred, N. Dak., skrives: Kjere Red. Jeg

maa bede om Undskyldning for, at jeg ikke før har sendt Betaling for „Bubb.“ Jeg skammer mig over min Sendrægtighed, og sender herved to Dollars, en Dollar for det gamle Aar og en for det nye. Jeg er glad i Bladet og længter efter det hver Uge. Jeg finder Indholdet at være opbyggende og lærerigt og lyser Bei for os gennem de forskjellige Omstændigheder, som møder os i Livet, som du, Broder, nok har Erfaring paa. Om fremmede i legemlig Henseende, er vi dog kjendt i aandelig Henseende; thi de kristnes Erfaring er ens, og Veien til Gud er en. Paa denne Bei maa vi lære de samme Skridt at gaa om vi Maalet skal opnaa... Vensklig hilset fra en ringe Søster. E.

Om du skylder paa „Bubb.“ saa vær saa snil at følge dette vatre Eksempel, som denne Søster har sat. Det er jo hyggeligere for Lærerne at læse Bladet, naar det er betalt end om det gaar paa Kredit. Og Trykkeriet ved du vil staa sig bedre og gjøre bedre Arbejde, naar alt kom ind i rette Tid.

*

Fra Norge.

*

Faste Svensen, forhenværende Kloster i Fredrikshald, Norge, som gif fallit og maatte nedlægge sin Bestilling, er ifølge norske Blade reist til Amerika.

Missionær Skrefsrud meddeler ifølge „Aftenposten“ i et Privatbrev, at det er hans Ønske og Tanke, saasnart Forholdene tillader det, at besøge Norge.

Østerdalens Fællessk. for indre Mission afholdt sit Aarsmøde i Elverum den 7—8 Jan. Omkring 30 Deputerede mødte. Det var et ualmindelig vellykket og rigt Møde.

Pastor Jverson i Kristiania skriver: Til Eidsberg og Rattestad gjorde jeg en liden Tur forleden. Der blæste Vaarvind herne. Folk kom sammen om Guds Ord i Skarevis, og Herrens Benner var fulde af Haab. Lad os bede med dem om, at deres Haab maa gaa i Opfyldelse.

J Armarkt blæser Herrens Veir. Mange Syndere er vaagnet til Erkjendelse og søger efter Naaden. Na, hvor det er herligt, naar Guds Naads Vind blæser! Rand. Theol.

Ole Galleby og hans Far har virket der sammen med andre Herrens Vidner, og Herren har velsignet sig og rigt velsignet Arbeidet.

Mange af de bedre Stillede i Samfundet har høiet sig for det enfoldige men kraftige Korsfets Ord. Men forresten har baade fattig og rig, baade ung og gammel knælet for Nafaraeren og søgt Fred for sin Sjæl.

Paa flere Steder i Norge er der aandelig Vækkelse, saaledes i Sandvør ved Kongsberg og i Vinje i Telemarken. Ligeledes meldes om flere Vækkelser fra Kristiansand og Fredrikstad, samt paa flere Steder i Smaalene. Gud være Tak. Der er ogsaa andre glædelige Efterretninger. Venner, der ellers har staaet lidt isoleret gaar nu sammen om Aftenen og gjør sine Lokalkredse til Bønneemner for Vækkelse og Sjæles Frelse. Sid flere vilde gjøre det samme og de skulde vist erfare Herrens Nærhed med Velsignelse for dem selv og Stabfæstelse paa hans Ord: Herren arbejder med og stabfæster Ordet. („Sendes“.)

I Nykirken i Bergen holdtes i Februar og Mars adskillige Møder, hvor bestemte Emner behandledes. Det ene Emne var: Den hellige Tid. Talere: Pst. E. Meyer og Gmiffør Hope. Det andet Emne: Det Ansvar vi har overfor hverandre. Talere: Pastor Gjesdahl og Sekretær Lavig. Det tredje Emne: Viljens Omvendelse. Talere: Presterne Skogen og Dahl. Det fjerde Emne: Bøn om den Helligaand. Talere: Pastor E. Meyer og Sekr. Lavig.

De kristne i Norge er naaet til et glædeligt Resultat og det er, at Prestes og Lægmands staar Side om Side i Kirkerne og vidner om Omvendelse til Gud og Tro til den Herre Kristus. Mon ikke vore Venner her, som kalder sig „Møderkirkens Børn“ snart vil begynde at følge Møderens Eksempel?

* * *

Forskjelligt.

Det indre af Afrika har en Befolkning paa 60,000,000 uden en eneste Missionær.

Stoelholms Bystyre har bevilget Kr. 10,000 til Byens Afholdsarbejde. Det kunde trænges.

En Provins af Indien med en Befolkning paa 24,000,000 er der bare 6 Missionærer.

Stakkels Kina. Der skal være 10,000 Byer i Kina, hvor Evangeliet aldrig har været preket.

Stoelholms mest udbredte Blad—„Stoelholmstidningen“—negter heretter at indtage Annonceer om berusende Drikke.

Ikke i Malesund. Byens to første Hoteller er af Kommunestyret negtet indskrænket Opret. Sid alle Byer var flige.

Kirkestriden i Frankrig. Den 18de Jan. blev der offentliggjort et Dekret om Lukning af 466 Kongregationsanstalter.

For 50 Aar siden var der syv Skomagere i Hamburg, som blev enige om „ved Guds Naade at hjælpe til med at sende Evangeliet til vore nødlidende Medmennesker“. Efter 25 Aars Arbejde havde de grundlagt 50 selvunderholdende Kirker, samlet 100,000 omvendte, uddelt 400,000 Bibler og 8 Millioner Traktater, samt bragt Evangeliet til 50 Millioner af vor Slægt. Blot 150 saadanne Mænd vilde behøves for at bringe al Verden Evangeliet paa 25 Aar.

Forholdet mellem Norge og Sverige. Som Læserne har set i Aviserne er der næret Frygt for, at „Konsulatsagen“ skal forstyrre det gode Forhold mellem Norge og Sverige. Hvorledes denne Sag betragtes fra kristeligt Standpunkt blir vi bekendt med af et Stykke, som vi nedenfor meddeler efter „Samsaandaet“:

Forhandlingerne mellem Norge og Sverige angaaende Konsulatsagen er gaaet islytter. Det er en Kjendsgjerning.

Mange er sint paa Sverige. Hvad hjælper det! Had Folkene imellem har aldrig ført noget godt med sig. Og i Kristendommens Lys er Folkehad Synd. Sverige faar nok gjøre op sit Regnskab.

Det er bedre for os at vi erkjender vore egne Feil end at tale om de andres.

Det er ikke store Ord, vi trænger i Norge nu, det er Sandhedskjendelse og Sandhedsmod. Tror vi at Gud har givet os vort Fædre-

land og Gud er med os, saa gaar vi i os selv og saa handler vi som et Folk.

Na, om der havde været større Forstaaelse af, hvad sand Gudsfrøgt og sand Folketjærlighed er! Men som levende Gudsfrøgt har været vanvord i dette Land saa ogsaa meget af det, som er ægte norsk! Maatte vi da nu vaagne op!

Troende kristne, husker vi nu daglig paa vort Land og Folk, her vi af Hjertet, at Gud vil være med os, lede og bevare vort Folk i denne Tid og lade denne Prøvelse blive til Velsignelse for os?

Beskjendtgørelser.

Hauges Synodes 60de Aarsmøde.

Ifølge Beslutning af 59de Aarsmøde afholder Hauges n. e. l. Synode sit 60de Aarsmøde i Red Wing Minn. Mødet holdes i Seminariets Kapel.

Da det falder flig iaar, at den almindelige Dato for Mødets Afholdelse indbefatter Pinsedag, tager vi den Frihed at bestemme Mødet en Uge senere. Mødet begynder altsaa Onsdag Formiddag den 14de Juni, Klokken 10:30 med Aabningsprediksen. Forhandlingerne fortsættes til den 22de og om nødvendigt til den 23de Juni 1905.

Presten og Delegerer vil erindre sig følgende Synodebeslutning, som findes paa Pagina 119—120 i Referat for 58de Aarsmøde: „Synoden ser sig nødt til at kræve af hver Prest og Delegerat, at ingen forlader Møde uden at have meldt det til Formanden, her i hi enkelt Tilfælde afgjør, om vedkommende bør indstilles.“

Thorsdag Eftermiddag den 15te Juni behandles paa norsk Emnet: „Forholdet mellem det norske og engelske Sprog i Synoden og Menigheden“. Ref. 1904, Pag. 150: 2. Engelske Sæssioner Thorsdag og Fredag Aften.

Det religiøse Samtaleemne er ifølge Synodens Beslutning: „Den kristelige Daab“. Indledes af Pastor J. M. Sandven. Ref. 1904. Pag. 126.

Forhandlingsgjenstande:

- 1) Valg af Embedsmænd.
- 2) Skolesagen.
- 3) Missionen.
- a) den indre,

b) den ydre,

c) det engelske Arbejde.

4) Bøghandelen og Bladene.

5) Betsesda Børnehjem.

6) Samfundets Konstitution. Se Referat for 1903.

7) Samfundets Finantser. Ref. 1904, Pag. 158 og 159 samt „Buddbæreren“ for 1905 Nummer 1.

8) Indstilling fra Board of Trustees i Henshold til Referat for 1904, Pag. 146: 1.

9) Behandling af Kredsinddelingen. Referat for 1904, Pag. 138.

10) Andre foreliggende Sager.

C. J. Eastvold, Formand,
N. J. Løhre, Sekretær.

Madison Kreds af H. S. er indbudt til Kredsømøde i Blom Prairie Frimdb., Past. J. M. Wicks Kalb. Mødet holdes, om Gud vil, den 23—25 Mai.

Samtaleemnet Luk. 14, 16—24.

Besøgende gaar til Toronto, S. D.

Gud give et vellykket Møde.

T. H. Lund, Form.
J. M. Wicks, Sek.

Estelline Frimdb., Pastor J. M. Wicks Kalb, indbyder Madison Kreds af H. S. til Samtaleømøde den 26—28 Mai.

Samtaleemnet Matt. 11, 28—30.

Menigheden ønsker Kirkeindvielse paa Søndag. Besøgende Prester vil venligt indrette sig saa, at de kan standse over Søndag.

Besøgende til Estelline gaar med North-westernbanen did.

Kom mange og kom med Bøn om Velsignelse.

T. H. Lund, Form.
J. M. Wicks, Sek.

Ifølge Indbydelse fra St. Peters Menighed afholder den engelske Indremissionsbestyrelse sit aarlige Møde i Red Wing, Minn., begyndende Klokken halv elleve med Prediksen, Thorsdag Formiddag den trettende April, 1905. Mødet fortsætter til Lørdags Aften. Dog haaber vi, at mange kan ordne det flig, at de kan være i Red Wing ogsaa over Søndag. Nærmere Oplysning om Program vil komme i et senere Nummer af „Buddbæreren“. Det er vort Haab, at ret mange vil tage sig en Tur til

Red Wing og overvære Mødet. Kom med Bøn om megen Betsjælselse!

Paa Betsjælselsens Vegne
N. J. Lohre, For.
Martin Norstad, Sek.

Antikvitetager.

Professoren: Ved D. H. Dace fra St. Paul, Minn.: Pastor I. J. Knutson, L. Rudvig Johnson, Erik Andersen hver 1	4 00
Ved Pastor M. J. Westphal fra Arendahl Mgd., Minn.: Indsamlet ved Carl Skarstad: A. E. Boyum 4, A. J. Agrimfon 2.50, L. Knutson, O. E. Boyum hver 2, J. N. Skarstad, Mrs. I. Larson, P. P. Haglum hver 1.50, A. Thompson O. B. Boyum, R. D. Dines, S. D. Madland, A. Bremer, S. D. Iveri hver 1, Mrs. R. Balken, Jacob J. Agrimfon, S. J. Larimfon, A. Gorbuc, J. J. Skarstad, O. E. Berge E. A. Boyum, M. A. Boyum hver 1.00, tilf. 25.00.—Indsamlet ved Peter Aarsvold: Ingebrigt Hermanson 4, Mrs. S. Mundahl, O. A. Kjelland hver 2, E. A. Maland, O. E. Paulson, I. P. Aarsvold, L. A. Maland A. S. Bergsland, Hans Mele R. Boyum hver 1, Ole Sande 75c, E. A. Boyum 5 c, A. D. Jønsgaard 25c, tilf. 16.50. Indsamlet ved M. S. Berge: Sam selv 3, Mrs. S. M. Berge, Jakob Agrimfon, S. J. Torgerson, J. D. Hill hver 2, John J. Agrimfon, L. J. Benson, E. J. Torgerson, E. J. Sviggum L. E. Nels hver 1, Ingvad J. Agrimfon, R. I. Berge hver 50c, tilf. 17.00.	58 50
Fra Wennef, Minn.: G. Pederson, J. D. Sjanghelle hver 2,	4 00
Ved Sam Knudson fra Plattville Mgd., Ill.: Mr. I. Myrebo, S. Evertson hver 2, Albert Evertson, Ever Olson, Tom Veelan, Evert Evertson, John Caslem hver 1, Karl Kittelson, Canelie Pederson, Gilbert Pederson, Lewis Berg, Henry Sanvig, Sam Myrebo, Eddie Cassem Betsy Olson, Mrs. Dahl, Mrs. Grontal, E. E. Ivert, Palmer Hanson hver 1.00	15 00
Ved B. B. Shalstad fra Stordahl's Mgd., Goodhue Co., Minn.: A. A. Bye 1, B. B. Shalstad, A. Remo, B. Pederson, M. E. Freyrum, R. Bordon, J. D. Rud hver 50c, Olaf Mena, Thomas Mena, R. E. Bremseth hver 25c	4 75
Synodalkassen: Til Moblering af Værelser: Ved Prof. M. G. Hanson fra Markers Mgd. & Pigef., Faribault, Minn., pr. Alethe Bergerson	25 00
E. L. I. Lethun.	
Indremissionsen: Ved Prof. M. G. Hanson Offer under Indremissionsmødet i Madison, Minn., den 18de Marts 1905	227.00
Ved Pastor A. D. Oppegaard fra Wiso Grinde, Minneapolis, Minn.	50
Ved Pastor J. M. Wick fra Blom Prairie Mgd. & Pigef., Toronto, S. D.	14 00
Ved Pastor S. D. Heidahl fra North Prairie Rvf., Hamilton Co., Ia., Pastor Heidahl's Kald	10 00
	251.50
S. S. Elftad.	

Kinamission: Ved Pastor J. J. Lee fra Ebriken Dable, Morrisville, Wis.	100.00
Ved Past. S. D. Vil fra Mrs. Job. Olson, Nora, S. D.	1.00
Ved Ole D. Stordahl, Arlington, S. Dak.: Sam selv	10
Anna Romsdahl	25
A. Elifabeth Stordahl	50
Anna Marie Stordahl	10
Oluf A. Stordahl	50
Ebr. Rabbers	25
Ole A. Klavand	50
Knud Markve	25
A. A. Rasmussen	1 00
A. M. Rasmussen	25
Ole Romsdahl	25
En ubenævnt	1.00
Hans J. Trostad, Arlington, S. Dak.	10
Mrs. A. Trostad	15
Ole E. Moen	25
R. A. Eisteinsen	5
Fra P. C. Nelson, Sioux Falls, S. Dak.	5.10
Ved Wiso Annie G. Olson fra Verbania Mgd., Pigef., Radcliffe, Ia., Pastor. Heidahl's Kald	26.32
	139 07
Til Børnebjem i Kin: Ved Pastor S. D. Vil fra Mrs. Susan Emerson, Greenfield, S. Dak.	3 10
Til Høspital i Kin: Fra Trefoldigheds Menigheds Luth. League, Chicago	25.10
Trefoldigheds Mgd. & Rvf., Chicago	10.10
	35.20
Santalmissionen: Fra Mrs. Agate Molberger, Santa Rosa, Cal.	1 00
S. Grove, St. Paul, Minn.	5 00
	6 00
Til Bibelforbindere i Kin: Ved Mrs. Aagte Molberger Santa Rosa, Cal. til en Bibelforinde til Hjalp for Mrs. Simle	25.00
Fra Tref. Mgd. & Rvf., Chicago til Wang-sao-tsz, Fancheng, Kina	25.00
	50.00
Madagasfarmissionen: Ved Pastor S. D. Vil fra Mrs. Job. Olson, Nora, S. Dak.	1.00
Underhold af Evangelister: B. D. Thompson, Chicago	9.00
Ebr. D. Brobaugh, Rosferrer.	
Til Red Wing Kred: Fra Franklin Mgd. & Rvf., Pastor Jacobson's Kald	12.00
Immanuel's Mgd., Pastor C. E. Holters Kald	11.75
Hauges Mgd., samme Kald	10 75
	34 50
L. E. Jacobson, Rosf.	
Til Jewell College: Ved Richard Nelson fra Past. Thomas Hanson's Kald: Peter Nelson 10, Ole J. Kvam 8, Ole S. Halleslad, John Thompson hver 6, Christian Sakre 5, Dia A. Rorsø 2, Andres D. Halleslad, Hans Mundahl hver 1	39 00
Ved Richard Nelson fra Pastor I. I. Bøes Kald: N. Seime 10, A. L. Seime, S. M. Eberlie, A. S. Pavden, C. E. Reife, S. P. Nelson hver 5, Pastor Bøe 4,	

Martin Nelson, Ole Sorknefs, Martin M Schorlie, Peter L Pederson hver 3, Andrew Bold, F E Christensen, Henry Engerbretsen, Hendrick Samuelson hver 2, Magnus Schorlie, Martha Johnson, David Træsbang hver 1, Lovisa Gaardre 25c	62.25
Bed do. fra Pastor J J Effes Kald: Pastor Effs, Lars J Moen hver 5, Singdaas Digef. 10, Mrs Sire Rognes 1.50, Hans D Olson, P Kvammen, John P Nafs, P S Kirkebo, I Medskaas, Mrs Gurt Trosien hver 1, Mrs S Rien, Peder Digre hver 2, S P Digre 3, R B Guldbraa 50c	35.00
Bed do. fra Pastor D A Andersons Kald, Heron Lake, Minn.: A Folsk, Christ Erickson, P J Persen hver 5, B D Grayle 4, G E Gjerdvold, R J Grayle hver 2,	23.00
Bed do. fra Pastor J M Wicks Kald: G E Obegaard, R E Quicksad hver 5, I P Tollerud 3.50, Ole Quicksad, R A Gullackson, Ole Bjornlie hver 2, S G Evensrud 1.50, Ole Jacobson, S Enberg, Ed Evenfson, Ivar Reinerfson, S Limon, Ole Rasmusfson, R D Terefson, O G Larson, Mrs B J Mundahl, P A Matifson, Christen Spande hver 1, Ed Thompson, M P Mortenson, Mrs Nafa Larson, Mrs E E Breckstad, O Hattestad, Christian Rasmusfson hver 50c, I P Larson, Engvald Rud, Ed Mortenson, Edwin Rud hver 25c	36.00
Bed do. fra Rombalds Mgd.: A J Romerfson, John Vitrenes, Andrew Haugen, Edwin Olnes hver 5, Peder Enebo, John Vitrenes hver 2, Mrs B Olson, Engvald Difen, Henry Thompson, Bernt Vitrenes, John J Marn, Rasmus Wicks, hver 1, Ida Rien 50c, Robert Thompson 25c, Jas. Evenfson, W W Dones, S S Watne hver 5, E Sebie 4, I E Holm 1,	50.75
Bed do. fra Pastor I I Carlsons Kald: Pastor Carlson, Ole Olsem, J J Daalaa, Emanuel Rvf. hver 5, John Hanson 4, Martin Difen, Andrew Kringen, Iver Høifeth hver 3, Mrs J Grosfeth, Martin Erickfson, Carl Difen, B Ekstenfson, I E Gfrem hver 2, E D Stetvold 1.50, Iver J Grosfeth, Olen Olfenfon, William Nelson, John Gulefsvig, Peder Høifeth, John Daalaa hver 1, Ole Stene, Ole Umbdahl, John D Standaahl, I P Selgeland hver 50c,	52.50
Bed Richard Nelson og G D Vik fra Pastor E J Oberges Kald: Mrs B J Mortvedt, G Hufeth, J E Hødbland, D E Solberg, S Hufeth, Lars Bakke hver 5, Bernt Gurflad, Thore Høreng, S Nelim, Peter Moen hver 4, Ole Bakke 3.50, John E Rien, Simon E Peterson, E D Thompson hver 3, Ole Riabs, J S Hagen, Albert Sathrum, Ole Brunsvif, Ole Sloeten, Thore Høfsum, Ole E Gorfeth, Ole G Galim, G Gulbrandfson, P E Arern hver 2, Hans Ree 1.50, Ole Ree, Jerry S Johnson, John Larson, John Euben, Rasmus Back, Anud R Johnson, P Evensfon, Sven Baguild, Iver Fagerboe, Erik Sather, Erik Reisel, Ellef Solem, Mrs E Peterson, J E Pedersfon, Christ Lyffe, S Gurflad, Silbert Olsteth, M Bratsberg, E J Johnson, J P Høreng, R D Røfken hver 1, Carol Carlson, Albert Røst, Ole Moen hver 50c,	102.50
Bed Richard Nelson fra Franklin, Minn.: L M Fernestad, Nels Amvig hver 5, Nels Hanson 4, Cornelius Peterson, Andrew Eike hver 3,	20.00
Jewell, Ja.: John Avelsgaard 5, Ole Johnson 2, Mrs Albert Madson 10,	17.00
Bed D Andresen, Eagle Grove, Ja.: D M Naf, Holmes, Ja. 1 ^a , Nels Barland, Eagle Grove, Ja., David Alexander, P Coltsvedt hver 5,	25.00
Lina Gunderson, Wallingsford, Ja. 2, John D Tige, Jewell, 10, Ed Goverfson, Ellsworth, 10, Betheda Rvf., Jewell, 32.70, D M Mortenson, Jewell, 5, Casper Edvinfson, Williams, 10, E E Hendrickfson, E P Anderson, Jewell, hver 10, John Christensen, Oleso, Wis. 5,	94.70
Andrew M Larson, Jewell, 5, Henry Olson, do., 25, Andrew Anderson, Jacob Berum, Ellersville, hver 10, B Benson, Olaf, 5, Franklin Mgd. 5 Ungdomsf. 20, S F Johnson, Rose Grove, 5, Tabitha Digef. 29 20, 109 20	
D M Johnson, Hurley, 50, Ole Halverson, Slater, 5, S G Snyder, Jewell, 50, B F Knudson, do. 25, I D Drifiland, Ellsworth, 5,	135.00
Joseph Bult, Jewell 5, E D Amundfson, Radcliffe 20, Joseph Anderson, Rose Grove 10, Mrs A J Paulfson, Norw. Grove, Minn. 5, Jacob Abe, Stanhope, 25, Ben Anderson, Rose Grove 7, M Brown 15, S Klonsland, J Storing, I E Thompson, A Gunberfson, R E Thompson hver 5, Slater, Lincoln Mgd. 5 Rof. 10	122 00
Gunder Larson, Radcliffe 5, S R Groatbeck, Jewell, 25, Mrs Ed Overland, do. 10, J E Clark, Webster City 5,	45.00
Fra Pastor A M Mannes Kald, S D Stensland, I E Torgelth Reidell Bros., Anna Hanfon hver 5, Nels S Johnson 2, Pastor Mannes, Albert Hegnes, Hans Fridom, Mrs Stene Selrum hver 1,	26.00
Bed R G Kleveland, Slater, Ja., J S Larson, Brit Olson hver 15, Nels Johnson, J R Brown, Jacob Thompson hver 5, Mrs R Johnson 3, Toriel Walker, Oliver Erickfson hver 2, Ed Storing 2.50	54.50
Andrew Erickfson, Jewell 15, N P Peterson, Goldfield, J M Madson, Eagle Grove 10, A S Lunning, Radcliffe 10, Nels Røfvel, Randall 10	55.00
Fra Pastor G D Viks Kald: Pastor Vik, John Rohre, Peder Erickfson, Ole Stene hver 5, J S Johnson, S Jacobfson, Angebret Rohre, M A Stenvig, E P Sveeggen, Andrew E Stoen, Lars Oferfson, Nels R Stav, A E Abjeld, Sivert Stene, Ole J Stoen hver 3, A E Svereggen, Isaac Christoferson hver 2.50, Lars S Hanson, P S Stetvold, M J Rehne, Arnt Renninga, E A Renning, R A Hfstad, Ole Lyffen, Biigo Larson, Mrs Anna Larson, Ole Bevif, Lars I Sackaas, Andrew Dahlum, Jørgen Stene hver 2, Mrs Mary Stoen, M Samfson, Nels Rier, J B Rier, Carl Sviggen, Martin Skie, Mrs A Solem, Ole Solberg, John Larson, M J Berum, E Anderson, I P Abjeld, Lars J Berum, Ole Dahlum, Mrs D E Solberg, Jane Berg, Elling Johnson, J A Johnson, Ole Holtfson, Lars J Kroglad, John Jamigaard, Christ Johnson, Evert Sommervold, Andrew Renen hver 1, Johannes Olson, Anders Berg, Lars Lyffen, S Bransvig, M J Jonnes hver 50c, R Fagerfson 35c	110.85
Berona Bros., Story City, Ja. 5, M R Olson, Ellsworth 5, B E Dueland, Slater, 10, Peder Hauge, Mrs Serine Ronne, Slater, hver 5, R D Roe, Ellsworth 12.50, M A Anderson, Radcliffe 10, Unknown, Roland, Ja. 1,	58.50

Pastor M J Westby, Peterson, Minn. 2, Nordre Belmont Kvf., Jackson, Minn. 20, Betbedda Kvf. 1.50, Edward Kingsad, Jewell 25, Howard Dexter, Webster City 5, J H Richard 10, Oppenheimer, Hannahan & T'Conner, J H Lee, Aug. Hoffman P Matre, John Sorren, Geo. F Tucker hver 5, Ole Markus, Ellsworth 1, Prof. A Elster, Jewell 15, N E Torvig, Dalton, Minn. 50c, 115 00
Ole Hanson, Stanhope, Ia. 5.00

1388 75

B. C. S a n s o n, Treas.

Rettelser og Oplysninger angaaende Kvitteringer i „Buddæeren“ No. 11.

Ved de to første Kvitteringer er Navnene forvekslede.

Gidskes Pigeforening, Taylor, Wis., har underholdt Pigen „Kjen-Y“, men hun er ikke mere ved Skolen, Den Pige, som Gidskes Pigeforening nu underholder, heber „Mei-Fuh-chi“ ogfaa kaldet „Jowaer“. Hun er en af Børnehjems pigerne, men har været hos Himles fiden Oprøret 1900. Hun er med dem i Hsin-ye.
O. W. Olson, Eagle Grove, Ia., underholder Børnehjemsgutten „Li-Shao-liang“ i Jancheng.

De, som underholder Børnehjemsgutten „Hu-Shu-en-fuh“ i Jancheng, er Børnene til Ole Holtan, Dawson, Minn., og ikke „Hetlen“, Dawson, Minn.

Pigen, som „The Young Ladies' Sewing Circle“, Madison, Minn., underholder heber „Nan“ og ikke Yland.

Ole D. Holtan og Ole Holtan, Dawson, Minn., til Student Tang-Hua-tsu, skal være: Ole Holtan, Dawson, Minn., til Underhold for Student „Tong-Hua-tsu“ ved Høiskolen i Jancheng.

Ole D. Holtan har bestemt sig til at ville have en Evangelist som sin Talsmand i Kina.

A. D. O p p e g a a r d.

Til Anmeldelse.

LUTHERS CHURCH POSTIL. Gospel, first to twelfth Sunday efter Trinity. Translated now for the first time into English. With introduction, Walch's analyses and Bugenhagen's "summaries" by Prof. John Nicholas Lenker D. D. Vol. IV. Second Thousand. Lutherans in all lands Co., Minneapolis, Minn., 1904. Price \$2.25.

Tilsalgs i Høuges Synodes Boghandel, Red Wing, Minn.,

Luthers Bøker anbefaler sig selv for enhver, som vil læse dem. At allerede saamange af Luthers Prækenere i engelsk salbydes i Boghandelen vil glæde enhver Lutheraner og mange udenfor den lutherste Kirke med. Det er isandhed sund Føde og gedigent Stof. Præster, som bruger det engelske Sprog vil gribe denne Bog med Begjerlighed og gjøre Brug af den som en trofast og paalidelig Læremester.

Og alle, som har Fortjerlighed for engelsk, forbi det falder lettere for dem, bør ikke forsømme Aaledningen, men kjøbe Bogen straks. Bogen er smukt indbunden i Lærebsbind og trykt med klar Stil paa godt Papir.

Den Indholdsfortegnelse og Kapitalisering, som hver Præken er forsynet med, er særdeles værdifuld, da man derved let kan finde Indholdet af hver Afdeling og hvert Kapitel. Disse 12 Prækenere udgjør en stor Bog paa 390 Sider. Du som enten læser engelsk selv eller har Børn, som helst læser dette Sprog, du kan ikke bedre anvende \$2.25 end at lægge dem i denne Bog. Den vil bringe Velsignelse ind i Familien—dersom den blir læst og forskaaet.

Foredrag om de hemmelige Selskaber af Past. L. J. Oppedahl, holdt ifølge Anmodning fra Madison Kreds af Høuges Synode ved Kredsens Aarsmøde, afholdt i Toronto, S. Dak., den 27de Okt. 1904. Udgivet af nævnte Kreds. Foredraget er i Pamfletform paa 32 Sider og koster 10c. Bestilles i Høuges Synodes Boghandel, Red Wing, Minn.

Dette er en saglig Afhandling om de hemmelige Selskaber, med Bevisførsler og Dokumentationer, som baade Lægebrødrene og andre bør læse; thi her lægges mange Oplysninger tilrette, som man har godt af grundigen at gjenmæntæske. Sprogformen er flig, at den ikke behøver at støde nogen. Og Sandheden kan ingen komme forbi.

Afholdes Sangbog, udgivet af Minnesota Totalafholdsselskab. Pris 5 Cents. Til salgs hos Selskabets Sekretær, Gustav Eide, 3437 Longfellow Ave., Minneapolis, Minn. Bogen indeholder 30 norske og 7 engelske Sange, som egner sig særlig for Afholdsmøder.

A b r e s s e f o r a n d r i n g .

Rev. O. J. Lundley,
Bonesteel, S. Dak.

Rev. T. J. Knutson,
Grafton, N. Dak.

Naar du sender ind Penge for Bladene maa du se efter paa den gule Pap, om Tallet er forandret. Dersom Tallet ikke er forandret i de 2 a 3 No. efter Afsendelsen af Pengene, bør du underrette os derom.

E. L i l l e t h u n .

Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de her nævnte Steder til følgende Tid: Mit Besøg har det Formaal: Sjæles Frelse hjemme og ude paa Missionsmarken. Vil paa det venligste bede om Offer og Subskription til Kinamissionen, samt modtage Subskription og Betaling for vore Blade: „Buddøreren“, „Børneønnen“ og „The Little Messenger“.

Pastor T. T. Bøes Kald, Postoffice Marietta, Minn., fra 6te til 13de April.

Pastor Thomas Hansons Kald, Postoffice Franklin, Minn., fra 16de til 21de April.

Pastor T. J. Oppedahls Kald, Postoffice Sacred Heart, Minn., fra 23de til 27de April.

Pastor J. S. Halvorsons Kald, Postoffice Spicer, Minn., fra 29de April til 3die Mai.

Pastor A. O. Urtheims Kald, Postoffice Dawson, Minn., fra 7de til 12te Mai.

Pastor S. E. Hansons Kald, Postoffice Dawson, Minn., fra 14de til 16de Mai.

Broderligt A. O. Oppedgaard.

„The Little Messenger“.

No. 1 til 14 af „The Little Messenger“ er nu udkommet og sendt rundt til Abbonenterne. Det udkommer 1 Gang om Ugen og koster enkeltvis 35 Cents Aargangen. 3 Pakker fra 10 til 25 under en Adresse er Prisen 30 Cents, i Pakker fra 25 til 300, 25 Cents, og over 300, 20 Cents. Subskriptionen gjælder for et Aar. Prester, som har Børn i sine Menigheder, der kun forstaa det eugelske Sprog, bedes venligt interessere sig for Bladets Udbredelse.

Alterbilleder.

Jeg anbringer Alterbilleder i vel kjendte lutheriske Kirker her i Landet. Mit Arbejde er enestaaende naar det kommer an paa at fremstille bibelske Scener, sandfærdig Tegning og korrekt Behandling af Farverne. Jeg har erholdt min Uddannelse ved de bedste amerikanske Kunstskoler og har studeret religiøs Kunst i de vigtigste europæiske Billedgallerier.

Type Aars Erfaring som Maler.

Hundreder af Anbefalinger fra levende Lægmand og Prester i den lutheriske Kirke.

Priser moderate.

Skriv efter Katalog.

Aug. Klagstad.

Marinette, Wis.

Til Professoretlønsklassen trænges	8,400.00
Indkommet fra Menighederne	3,572.78
	4,827.22

Alterbilleder i præmiebelønnet, aarangeret Udsørelse. Bedste Betingelser. Rigsholdig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresser: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedes erindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser, vil man erindre følgende:

Penge til Professoretløn, Fondsklassen og Synodalklassen (heri iberegnet Skolekassen) sendes til E. Liljethun, Drawer H Red Wing, Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedeningemissioner sendes til Rev. Chr. D. Brohaugh, 298 Williams St., St. Paul, Minn.

Penge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Elstad, 916 7th Str., Red Wing, Minn.

Penge til Betjenede Børnehjem sendes til Rev. T. T. Carlson, Route 2 Center ville, S. D.

Penge til Jewell Luth College sendes til Mr. B. C. Hanson, Jewell, Iowa.

B u d b æ r e r e n

udgives af Hauges nordl. evangelist. lutheriske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forstudsvis \$1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

E. Liljethun,

Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor Chr. D. Brohaugh, 298 Williams Str., St. Paul, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold endes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Midfasteandag; 2. Kredsmødet i Sundre Bønders Mød.; 3. Kredsmøde; 4. Vandret bort; 5. Ole S. Rasmussen; 6. Missionsstiftelse paa Nordfjorden; 7. De tre Kors; 8. Et Regnskifte; 9. Kinamissionen; 10. „Buddøreren“; 11. Fra vor Arbeidsmark; 12. Betsindtægter; 13. Notiser.

Jeg agter mig ikke at vide noget til Salighed uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 14. }

Torsdag den 8de April 1905.

{ 37te Aarg

5te Søndag i Faste.

Af G. C. G.

Guds Frelse.

Mark. 10, 46—52.

Se, Jesus gaar op til Jerusalem, og alt det, som er skrevet af Profeterne om Menne-
skesønnen, skal fuldbyrdes. Thi han skal over-
gives til Hedningerne og blive spottet og haa-
net og spyttet paa, og de skal hudstryge ham
og slaa ham ihjel, og paa den tredie Dag skal
han opstaa.

Dette Ord stiller frem for os Kristi nær-
forestaaende Lidelse. Han har allerede til-
traadt Rejse til Golgata, hvor han i Kraft
af en evig Aand har sig selv frem som et
ulasteligt Offer for Gud. Stille al Jorden!
Her ser vi Lammet, som skal slagtes. Det
bærer al Verdens Synd. Herrens Tjener
som giver sin Sjæl til et Skyldoffer er nu aa-
benbaret en Gang ved Lidernes Ende forat
borttage Synden ved sit Offer. Gjennem
Korsdøden gaar han en Gang ind i Hellig-
dommen for at finde en evig Forløsning. Of-
fer og Gave vilde du ikke have, men et Lege-
me lagede du for mig; Brændoffere og Synd-
offere havde du ikke Lyft til. Da sagde jeg:
Se, jeg kommer—i Bogrullen er der skrevet
om mig—for at gøre, Gud, din Vilje. Ved
denne Vilje er vi helligede ved Oftringen af
Jesu Kristi Legeme en Gang for alle. I ham

har vi Forløsning ved hans Blod, nemlig
Syndernes Forladelse, efter hans Naades
Rigdom. Dette herlige Ord bringer os Kris-
tus Jesus, som er bleven os Visdom fra Gud
og Retfærdighed og Helliggjørelse og Forløs-
ning. Her er Visdommen, som ikke tilhører
denne Verden, eller denne Verdens Herrer,
de som forgaar; her er Guds Visdom, den
skjulte, som Gud fra Evighed af har forudbe-
stemt til vor Herlighed, den som ingen af
denne Verdens Herrer kjendte; thi havde de
kjendt den, da havde de ikke korsfæstet Her-
lighedens Herre. Her er Evangeliets uran-
sagelige Rigdom, Frelsen beredt af Gud for
alle Folks Afsyn. Om denne Frelse var det
Profeterne granskede og ransagede, de som
spaaede om den Naade som vi skulde faa, idet
de ransagede, hvilken eller hvordan en Tid
Kristi Aand, som var i dem, viste frem til,
naar han forud vidnede om Kristi Lidelse og
om Herligheden derefter.

Det er denne Frelses rene Flod, hvori
den Helligaand døber Syndere, saa de opstaar
til det nye Liv i Guds Søns Tro. De tro-
endes Fader, Abraham, saa denne Frelses
Dag i Aanden og frydede sig. Ved den hø-
stes han ud af den Afguderiets uværdige
Trældom, hvori han og hans Slegt laa bun-
det, ved den fik han Barnekaar og ved den
blev han sat til Stamfader for den nye Slegt
Jesu Kristi Legeme en Gang for alle. I ham

I denne Frelse ligger Kilden til Johannes den Opbers Aandsfylde, hvorved han ryfset hele sit Folk. Saa mægtig var denne Bevægelse, at „Jerusalem og hele Judæa og hele Landet om Jordan drog ud til denne Orkenens Predikant. Vakte ved hans aandsmægtige Vidnesbyrd dreves de i stort Antal til at bekjende sine Synder og modtage Daaben til Syndernes Forladelse.

Det var Kraften af denne Frelse, som gjorde det af med den døde Retroenheds Liv hos Saulus og gjorde ham levende, saa han kan sige: Jeg lever ikke længer selv, men Kristus lever i mig. Fordi hans Liv havde denne Kilde flød hans Forkyndelse med Strømme af levende Vand ud over hele det romerske Rige, hvorved store Skarer af de bortkomne og døde Mennesker gjenfandtes og gjordes levende.

Denne Frelse reddet os ud af Katolisismens kvælende Mørke. Den nyskabte Luther og satte ham i Himmelen i Kristus Jesus. Den gjorde Gud til hans „faste Borg“, hvorfra han feierrigt førte en ny Slegt ind i den retfærdiggjørende solsfulde Dagslys.

Endvidere. Denne Frelse var det, som østes ud over Norges store Apostel, Hans Nilsen Hauge den 5te April 1796. I den satte Gud ham over Folket til at oprykke og til at nedrive og til at ødelægge og til at nedbryde, til at bygge og til at plante. „Oplysningens“ Talsmænd, de rationalistiske Prester, drukne af den nyeste Mode, maatte lidt efter lidt ligge under for denne Guds Frelse. Den gamle uforgjængelige Sandhed om Synd og Naade lød fra det aandsfyldte Vidnes Læber med en Kraft der bragte Mørkets Rige til at sitre og bæve. Som med et Slag saa tusinder sine skjulte Synder satte for Guds Ansigtets Lys. Mod denne „Sjælensløb“ havde de „modernes“ „Oplysning“ ingen Trøst. Den fandtes kun hos Jesus, den Frelse som Gud har berebt for alle Folks Nafn. Hans Person og Gjerning, hans Forsoningsdød og feierrige Opstandelse baa-

ret frem i det evige Ord, greb Hjerterne. Fattige, hungrige og grædende vendte de sig bort fra Verden og dens fjendige Væsen, og med Hjertet fyldt af Bedrøvelse efter Gud klynget de sig til den aabenbarede Sandhed, hvor de fandt Jodfæste paa Apostlernes og Profeternes Grundvold. Trygge paa denne uroffelige Klippe smagte de, at Herren er god. Det er endelig denne Frelse hvis saliggjørende Virkning vi nu kan spore indtil Jordens yderste Grændse. Den har overvundet alle Hindringer og lagt hele Jorden aaben for Evangeliet og Evangeliets Forkyndere idag. Senepskornet har vokset indtil det er blit et stort Træ, hvori Himmelenes Fugle bygger Neder.

En anden Del af vor Tektst viser os Jesus i Jeriko. Og hvorledes han der forbarmer sig over Bartimæus, den blinde Tigger. I hans Blindhed og Armod kan vi ikke undgaa at se Byens og det hele Folks aandelige Tilstand affpeile sig. Jesus, Retfærdighedens Sol, med Lægedom under sine Vinger skinner i sin fulde Kraft ned over dem, men hans Lys er skjult for dem. Jesus, Evangeliets uransagelige Rigdom, er lagt for deres Fødder, men de tager ikke imod ham. Her ligger Kilden til Israels tusindaarige Sammer. Men hvad Byen og Israel som Folk forfaste modtog Bartimæus med Hjertets hele Begjer. Dette sterke, levende Begjer efter Frelse, som aabenbarer sig hos Bartimæus, kan jo kun være Virkningen af Guds Aands Arbeide i hans Hjerter. Sig Lydia fra Thyatira har han hørt til, og Herren har opladt hans Hjerter, saa han gav Agt paa det som blev forkyndt om Jesus. Derved kom Jesus til at staa for ham som Indbegrebet af al Hjælp og Naade. Han saa fra den Stund af ingen Hjælp imod sin Nød i den Verden, som omgav ham. Blind og fattig vendte han sig bort fra den ligesaa blinde og fattige Verden. Han vendte sig ikke til Haabløsheden, eller til nogen af dens ligesaa haabløse Veie, men til Jesus, Frelsen, som Gud havde sendt

ham. Her fik han den Hjælp som han søgte. Jammerlig, fattig, blind og nøgen baade paa Sjæl og Legeme finder han i Jesus mere end han kunde bede og forstaa. Frelsers Lys, der gennemstrømmer hans Sjæl, tager ogsaa Skjælet fra hans legemlige Dine. Hans Tro har frelst ham. Og hans Taknemmelighed kjender ingen Grændser! Frelsen er hans Rigdom. Og han ser og følger Jesus under overstrømmende Tak og Lov til Gud. Korssets Frugt er bleven ham kosteligere end Guld, ja end meget fint Guld. Saa gjerne bærer han den Spot og Haan, som Jesu Fiender pser ud over ham; thi nu har han ikke længer de synlige Ting for Øie, men de usynlige. Jesu Omgang er hans Himmel og den daglige Naade hans Rigdom.

Kjære Læser, hvad denne Frelsens Rigdom, som Korssets Ord rækker, har gjort for andre, det vil den ogsaa gjøre for dig. Lyt til Ordet, og Herren vil oplade dit Hjerte, saa du giver Agt paa det som bliver talt og Herrens Aand vil dype dig i denne Livets Flod, Guds Frelse.

Fra Norge.

I det kirkelige er det for nærværende stille. Herhjemme, medens i vor stakkels Mellemrigspolitik Bølgerne gaar høit i disse Dage. Jeg skal selvfølgelig ikke besvare „Lutheraneren“ og „Buddæren“ med politiske Betragtninger, men kan dog ikke undlade som Nordmand og Fædrelandsven at udtale min dybeste Bøllagelse over, at de to Brøderfolk paa den skandinaviske Halvø efter en snart hundredeaarig Forening endnu synes at staa saa fjernt fra hverandre og saa lidet forstaa at tage Hensyn til hverandres Eienommeligheder og værdsætte hverandres Fortrin. Der ligger selvfølgelig en Fristelse for det større og magtigere Land til at tænke ringere om den yngre og mindre Broder, og dette virker krænkende i Norge. Stillingen er nu saadan, Unionen taaler ikke mere, om den ikke skal bryde, og for Unionsvennerne paa begge Sider af Rjolen er det nu en meget slem

Tid. Alle kristne maa bede om Fred i Norden! Brøderne hinsides Havet vil ogsaa forene sig med os i vore Bønner!

I afvigte Februar er afholdt et kirkeligt Stiftsmøde i Trondhjem, med sterkt Tilslutning og som det synes, frugtbringende Forhandlinger, ligesom det var Dagens Spørgsmaal, som blev behandlet.

Den første Sag, som man paa Mødet sees at have bestjæftiget sig med, er særlig aktuel for Trondelagen, men vistnok ogsaa for Vestlandet i det hele, idet det i den nyere Tid stiftede Kinamissionsforbund ikke synes at iagttage den fornødne Hensynsfuldhed ligeoverfor det gamle norske Missionsfælleskab, og tilbøielig paa mange Steder Missionsarbeidet splittes og derved Interessen svækkes og Udbyttet formindskes. Man samtalede om Missionsvirksomheden som et Enhedens, Fredens og Kjærlighedens Arbejde med Indledningsforedrag af Sognepresten til Hevne, S. Dahl, hvis Tema var: Sandheden tro i Kjærlighed. Der blev under Diskussionen udtalt Frygt for, at Kinamissionsforbundet har sine Rødder i den reformerte, ei i den lutheriske Kirke. Nu, da det gamle Fælleskab ogsaa har optaget Kinamissionen i sit Arbejde, synes jo i hvert Fald Splittelsen mindre nødvendig, om ikke en dybere Forstjel i Lære og Praxis ligger til Grund.

Det andet Spørgsmaal, som blev behandlet, var: Kirkefolkets Stilling overfor den moderne Bibelkritik. Det indleedes af Sogneprest Hval i Trondhjem, og det synes som Pastoren i sit Indledningsforedrag særlig har dvælet ved den nytestamentlige Bibelkritik, som udgik fra Tubingerskolen i Midten af det forrige Aarhundrede, og som med Glands blev tilbagevist af Datidens troende Teologer, medens han mindre omhandlede det, som nu er aktuelt, nemlig den wellhausenste Skoles pietetsløse Angreb paa det gamle Testaments Skrifter, deres Egthed og Kanonicitet. Jeg skal i denne Forbindelse tillade mig at henvise interesserede Læsere til en netop udkommet Bog herhjemme, nemlig et Skrift af den engelske Ingeniørprofessor og Dr. juris C. R. Conder: „Den første Bibel“. Denne Mand har gjort det til sin Livsopgave at granske og undersøge alt som kan lede til den rette Erkjendelse af de gammeltestamentlige

Skrifters Tilblivelse og særlig af Mosebøgerne, som jo er det gamle Testaments Grundschrift og organiske Rod. Han har studeret seksen tusen Udgravninger og var allerede i 1879 Leder af en videnskabelig engelsk Ekspedition. Han arbejder ganske uden polemisk Interesse, hvorfor selvfølgelig hans Arbejde har saa meget større Betydning i Sandhedens Tjeneste, naar han lader „Stenene tale“. Bogen er at saa gennem Lutherskistelsens Boghandel i Kristiania for kun 2 Kroner.

Det tredje Spørgsmaal, som paa Stiftsmødet blev behandlet, var: Hvilket Plads tilkommer der Sakramenterne ved Ords Forkyndelse? Det indleedes af Sogneprest Siquesland fra Røros, som med Rette betone, at Frygten for at lægge den fulde Vægt paa Sakramenterne var en Aro fra Bækkelsen ved Midten af forrige Arhundrede, hvilket tilbels var en Folge af den ensidige Fremhæven særlig af Daaben paa Ords Beløftning fra Datidens Grundtvigianisme. Denne Retnings Lære om Daaben som eneste Gjenfødselsmiddel, og om Daabsordet (den apostoliske Trosselkendelse) og om Nadverordet med Faderor som det eneste levende Guds Ord medens Skriften skulde være det døde Bogstav, drev mange alvorlige Sjæle bort fra Forstaaelsen af Daabens Værd og Betydning for det kristelige Liv. Man blev ængstelig tør at se Buder under det uomvendte Menneſke. For den strøbelige og ansøgte Tro er jo Daabsnaaden og Nadvergaven en rig Kilde til Trøst og Trossstyrkelse, men det gjælder jo ogsaa, som af Indlederen fremhævet, at ogsaa Nutidens Forkyndelse har at forkynde Daaben som en Daab til Omvendelse (daglig) og Nadveren som et Naademiddel for Guds Børn. Med den dybere Forstaaelse af Sakramenterne og Naademidlernes Værd i det hele styrkes og næres ikke blot det aandelige Liv, men vokser ogsaa Menighedsbewidstheden og Samfundsaaenden paa den fælles Livsgrund i Ord og Sakrament.

Det fjerde Tema for Forhandlingerne sluttede sig til det foregaaende og blev samtalet om sammen med dette, nemlig om Daaben som Gjenfødselsmiddel, indledet af residerende Kapellan J. Flood (Trondhjem). Det synes, som man denne Gang heldigvis har holdt sig borte

fra Professorestriden, og kun samtalet om Sagen selv, om Daabens gjenfødende Naadevirkning efter vor lutherske Kirkes Lære i Selkendelse og Ritual som ikke fandt nogen Modsigelse paa Mødet. Den moderne Teologi er nok enbnu, Gudstelen, ikke trængt dybt ind i vore Menigheder, ialfald udenfor Hovedstaden, og ogsaa der neppe inden de alvorligere, af Kristendommen dybere grebne Kredse. Den fattes jo det, som Troen skal leve af, og maa laane af det gamle, skal der blive Tale om Opbyggelse.

Paa et større kirkeligt Møde, nylig afholdt i Borsgrund, har vore Reformvenner atter med stor Deltagelse forhandlet om vor Landstirktes Organisation gennem Menighedsraad osv. ganske i Overensstemmelse med tidligere Forhandlinger paa Møderne i Kristiansand og paa Hamar. Meningen er nok at saa en Opinion istand af saadan Styrke, at den kan paavirke vore Stortingsvalg, og forsaavidt er jo Tanken praktisk rigtig. Men, om den lader sig realisere i en nærmere Fremtid, er nok tvilsomt.

Med broderlig Hilsen

A. W e e n a a s.

Nes Prestegaaard, 3dje Mars 1905.

Ole J. Raa.

(Ved Red. efter afdødes egne Optegnelser.)

(Fortsættelse.)

Efter et par Aars Forløb stansede den aandelige Bevægelse; men her og der stod Herrens Plantelser i vor Guds Hus. De som kom igjennem og fik nyt Liv stod sammen og opbyggedes paa deres allerhelligste Tro.

Men østover mod den svenske Grænse og ubover Sverige slog Bækkelsens Fld ud med en Kraft og Virkning, som havde meget tilfælles med Bækkelsen paa første Pintsedag.

I Sunne Sogn, Vermeland, blev der en Bevægelse, som ikke havde sit Sideskytte i hele Landet. Herrefolk og Fattigfolk vaagne op af den aandelige Søvn og fløttedes om Prebikanteerne, saa der var ikke tale om at saa Rum i Husene, selv om de var aldrig saa store.

Raa talte engang paa aaben Mark for 3,000 Menneſker, og denne Skare stod saa opmærksom at man ikke merkede den mindste Aro eller Bevægelse.

De som var med og var Vidner til Ordets Virkning bevidnede, at det var Herrens Gjerning ligesaa vist som det var paa den første Pintsebadag i Jerusalem.

Det gik fredeligt en Tid; men Satan var vred og pønsede paa at gjøre Fortræd. Paa et Sted bragte han en Predikant til Fald. Kasa traf denne Mand, tog ham i Enrum og straffede ham tungt og la det med Alvor paa ham at være forsigtig og tage sig iagt, at ikke Guds Navn skulde blive bespottet for hans Skyld. Han agtede ikke paa Udvarslen; men fortsatte i sine Synder til han blev aabenbaret som den han var. Med Smerte udtaler Kasa i den Anledning: „Al, hvilken jammerlig Tilstand! Hvilken skrækkelig Ulykke der sker i Sion, naar Herrens Vidner falder for Djævelens List og Rænker! O, I Herrens Profeter! Vagter og beber, som Jesus har sagt, at I maa staa imod Fristelsen og i alle disse Ting seire formædelt ham, som os elstede.“

Men her i dette Tilfælde var det godt at en stor Del af de traende var blevet befestet i Naaden og havde lært at forstaa, at Guds Sag ikke skaar eller falder med skrøbelige Menneſker.

Paa samme Tid som dette Fald var sørgeligt over al Maade og gav Verden Anledning til at spotte og foragte baade Guds Ord og de kristne, maatte det ogsaa ved Guds Levende Haand tjene til gode for mange.

Paa den Tid var der ikke sliq Religionsfrihed i Sverige, som det nu er. Ifølge Loven kunde den, som modtog en Predikant og lod ham predike i sit Hus blive muldteret med femti Rigsdaler. Den samme Mulkt kunde ogsaa ilægges Predikanten. „Kirkeaaet“, som bestod af ni Mand, var sat til at have Tilſyn med dette.

Et ſaadant „Naad“ kom engang ind i en Forsamling, hvor Kasa predikede, i den Hensigt at arreſtere ham. Men de blev lidt uſams om enten de ſkulde lade ham predike forſt før de belagde ham med Arreſt eller de ſkulde tage ham med det ſamme. Den ene af dem ſaa ud til at have Haſtværk. Han vilde ikke vente til Opbyggelsen var ſlut, men greb Kasa i den ene Haand. Han var imidlertid ikke ſtærk nok. De andre, ſom vilde han ſkulde predike forſt, holdt ham tilbage. Predikanten fik alſaa begynde Mødet. Medens en Broder indledede Mødet med Bøn,

begyndte de at ſynge kjendte Viſer. Men da Spotterne var i et Rum for ſig ſelv, lukkede Kasa Døren til Rummet og begyndte at predike. Folket græd og bad til Gud. Da Opbyggelsen var tilende, gik „Øvrigheden“ og Kasa ſaa den ikke mer.

Her fik man Bekræftelse paa, at den Mand, ſom er i de hellige er ſtærkere end den Mand, ſom er i Verden, og: Er Gud for os, hvo kan da være imod os.

At Satan paa den Tid blev vred er ikke at undres over; thi hans Rige blev ſønderrevet.

Engang Kasa reiste over en Skog ved Grænsen af Sverige, holdt han Opbyggelse i et Hus, ſom kaldtes „Varabakken“. Medens han ſtod og talte kom fem Mand, to røſte og tre ſveuſte ind og begyndte at ſynge ſtygge Viſer. Efterpaa ſøgte de med Trudſel at ſaa Bennerne til at drikke Brændevin. Kasa var den forſte, ſom blev Gjenſtand for denne Trudſel. Men da han ikke vilde drikke ſlog de Brændevinet i hans Dine. Han ſa da, at han ſkulde be for dem. Den ene ſpurgte: „Vil du be for os nu? Du maa være et underligt Menneſte“.

„Ja, det kan ſynes underligt“, ſvarede Kasa; „men jeg forſtaar, at dere ikke forſtaar, hvad dere gjør“.

„Hvem har kaldt dig til at predike“, ſpurgte en.

„Jeg har været paa en Høiſkole, hvis Lærere dere ikke kjender“, ſvarede Kasa.

(Fortsættes.)

„Giver I dem at æde“. Mark. 6, 37.

Vor Frelſer havde Omſorg for Menneſternes legemlige og aandelige Vel. „Han ynkede ſindrigt over Folket“. Han vilde, at den hungrige ſkulde ſaa Mad, den trætte Hvile, den ſyge Læge-dom. Og han er ligedan idag.

Men iſær er det den aandelige Nød, ſom ligger Frelſeren paa Hjerte. Han kom for at ſøge og frelſe det fortabte. Som Jeſu Disciple er det vor kjere Pligt at arbejde med Guds Ords Garn, „fange Sjæle og drage dem til Gud.“ Hvor herlig det er at ſaa være med at uddele aandelig Mad til naadehungrige Syn-dere.

Naar vi ser paa Missionsmarken her i vort Land og ved om Skarer af vore Landsmænd som hungre efter Livets Brød, da burde alle som betjenber Jesu Navn være med med Bøn, Arbejde og Mibler, at disse hungrige kan bli mættet. Jesus med al sin Naade og Gave er alene den Mad, som kan tilfredsstille Menneskets Sjel.

Selv er han det Livets Brød.

Hvo deraf vil æde skal indgaa trods Synd og Død

Til vor Herres Glæde.

I Moscow, Idaho, og Omegn bor nogle af vort Samfunds Folk. Vi har været samlet om Guds Ord i et Skolehus ude paa Landet og har skundom faat benytte den svenske luth. Kirke i Moscow. Vore Folk paa disse Trakter ere saa og der har ikke været nogen større Tale om at bygge Kirke nu for det første. Imidlertid aabnedes der nu Anledning til at faa et Guds hus i Moscow for meget rimelig Pris. Den svenske luth. Menighed vil bygge ny Kirke, da den de har er for liden. De tilbød os sin Kirke for en ubetydelig Sum, og flere af os syntes dette var et Fingerpeg fra Herren og at det gjaldt at benytte Anledningen. Vi købte Kirken, Vort Folk i Moscow og udpaa Landet tænker at slutte sig sammen, men alligevel blir det et noksaa tungt Løst selv om vi fik Kirken billigt. Vi maa forskaffe os Byggetomt og faa den flyttet saa det hele vil vistnok komme op til en anseelig Sum. Jeg vil faa Lov til at bede vort Samfundsfolk række os en hjælpende Haand. Jeg ved meget vel, at der er Opraab fra alle Kanter efter Penge. Og mange kan tænke synes dette blir for meget. Der maa da være Naade paa alt. Na ja, man er udsat for at gaa sig træet. Men „naar vi gjøre det gode, da lader os ikke blive træet; thi vi skulle høste i sin Tid.“

Vi er meget taknemmelige til alle som vil hjælpe med Bidrag.

Send Gaverne til undertegnede, som vil kvittere for samme.

Hjertelig Hilsen til Brødre og Søstre i Herren.

John R. Lerohl,

Hay, Wash.

Som Læseren fortaar er det ude fra Missionsmarken dette Begjer om Hjælp kommer. Paa saadanne Steder er det ofte mørkt og trangt

for en Herrens Tjener. Det vil derfor være en ikke liden Opmuntring for Br. Lerohl, om Vennerne vil række ham den hjælpsomme Haand, som han ber om. Det er saa forfærdelig let at lægge en lig Bøn tilside og glemme den bort. Gjør ikke det denne Gang. Se om du kan faa fat i en Dollarbill eller en større en og send den til Br. Lerohl i t r a k s. Thi i disse Tilfælde er en snar Hjælp en dobbelt Hjælp.

B u d b. R e d.

Fra Rejsen.

Paa Kald fra Red Wing Kreds forløb jeg Hjemmet den 20de Januar og kom til Kenyon samme Kveld. Jeg blev venligt modtaget i Pastor Holters hyggelige Hjem. Jeg virkede i og omkring Kenyon til Onsdag, da jeg blev med Past. Holter til et Kvindemøde ved Aspelund. Gud var med os der med sin Naad og Naade, og vi havde det nok saa hyggeligt, sjøndt Kulden kjendtes baade inde og ude.

Maa Herren faa optø Hjerterne, saa der kommer Liv i de døde Ben, og at de, som er redet som Brande af Jlden, ikke maatte sovne ind igjen.

Jeg havde nogle Møder sammen med en Emisær i Past. Risløvs Kirke. Det var hyggeligt at faa være sammen om Guds Ord.

Jeg besøgte en anden af Pastor Holters Menigheder og tog ind hos Ole Grefseth. Der stanset jeg en Uges Tid. Der syntes Guds Ord at faa Indgang i Hjerterne. Folket kom sammen uden at strømmes af Sne og Kulde. Søndag Formiddag havde vi Møde i Kirken. D. Syversen kom der med sine Folk, og der blev mange Tilhørere. Om Kvelden var vi samlet hos Br. Rud, hvor der ogsaa var mange Folk. Herren være Tak for sin Naade!

Brødre og Søstre, bed og arbeid for Guds Riges Sag.

Mandag reiste jeg til Red Wing, hvor jeg talte i Kirken en Kveld. Past. Meland tog mig til sine Menigheder i Wis. Enten det var Beiset eller Predikanten eller begge Dele, som Folket ikke ligte, ved jeg ikke; men Møderne var daarligt besøgt. Men Herren har sine Tilbedere ogsaa der. De viste megen Velvilje mod mig. Herren styrke eder alle med sin Naade.

Jeg reiste derfra til Ned Wing igjen! Det var uhyre koldt og megen Sne, saa det tog lang Tid at komme til Byen. Det var beiligt at komme ind i Past. Melands lune Hjem og sidde ned ved et velbækket Bord.

Næste Dag fulgte jeg Past. Meland til Kreds mødet hos Past. Lasseson. Derfra reiste jeg hjem, hvor jeg fandt alt nogenlunde bra.

Jeg sender min hjertelige Hilsen til alle Venner, jeg traf paa Reisen. Du Synner som sukker under Syndens Vyrde, se paa Jesus, det Guds Lam, som bærer Verdens Synb. Herren være med eder alle for Jesu Skyld.

Eders Medstrider
G. D. Nordmarken.

Søndagsskolen.

Jeg læste i „Bubb.“ om Søndagsskolens Nødvendighed. Og det er vist, at den er baade nødvendig og til Velsignelse baade for Børn og Lærere. Jeg kan tale ibt af Erfaring i denne Sag. Da en Del norste settede her i Clay og Turner Co., S. Dak., var vi fattige paa alt, ogsaa paa kristelig Undervisning for vore Børn.

I Begyntelsen af 70 Aarene begyndte nogle af os at samles til Opbyggelse af Guds Ord, og det blev os klart, at noget maatte gøres for vore Børn. Vi blev da enige om at have en Times Søndagsskole med Børnene efter Opbyggelserne Søndag. Og vi fandt snart ud, at det var til lige stor Nytte for os som for Børnene at studere Børnelærdommens Sandheder, under fælles Bøn til Gud om hans Aands Oplysning. Luthers Katekismus og Bibelhistorien benyttedes ved Undervisningen, og saa sang vi vore kjernesfulde Salmer og havde det rigtig hyggeligt.

Mange af de ældre kom til vore Møder, ja selv kirkelig uinteresserede kom med sine Børn. Vi droges saaledes sammen baade unge og gamle og havde det saa ensfoldigt og godt, som det omtrent kunde ventes under vore Forholde. Vi organiserede os omfider til en Menighed og i denne Forening var vi hinanden inderlig hengiven i Broderkjærlighed. Og det havde en velsignet Virkning, saa det drog gamle og unge sammen.

Saa burde det ogsaa være nu, istedetfor at de unge og gamle ved at have hver sine Møder blir skilte fra hverandre.

J. J. Dalland.

Missionsmøde.

N. Dak. Kreds af Hauges Synode holdt sit aarlige Missionsmøde i Hauges Minde Mgd., Crookston, Minn., Past. A. Kroghs Kald fra 16—19 Feb. 1905.

Mødet aabnedes med Prebiken af Past. J. H. Johanson over Gal. 50, 1—15

Stedets Prest bød de tilreisende velkommen.

Samtaleemnet Math. 13, 47—50 inleddes af Past. N. Oerlund. Følgende Tanker blev fremholdt:

1) Havets og Mennekeverdenens Lighed. Det er oprørt, det er en skjult Drøm.

2) Guds Rigets Styrelse og Opholdelse. Dets Forskjel fra Verdensrigerne. I Verdensrigerne er Kongen opholdt af Folket; men i Guds Rige opholder Kongen selv sit Folk.

3) Garnet maa kastes ud paa Dybet, om der skal kunne ventes at vinde nogen.

4) Garnet skal engang drages i Land ved Guds Engle, og da skal Sorteringen eller Stilsmissen ske. Da skal de frem baade de onde og de gode fiske. De gode samles ind; men de onde kastes ud. Under Samtalen blev det betonet, at Evangeliet's Garn maa kastes ud. Der er intet andet Middel, som kan vinde Menneket. Dette Garn blir aldrig sonderret og aldrig udslidt, det trænger ingen Reparering. Det er en stor Naade, at dette Garn ogsaa blir udkastet paa Herrens Ord iblandt vort Folk; men det er ofte smaat med Troen til Gud om at faa en stor Fangst. Det saa ikke meget opmuntrende ud for Apostlerne, da de begyndte at kaste Garnet ud i Verden, men de gik i Tro til Herrens Ord. Ogsaa vi bør gaa i Tro til Herrens Ord og kaste Garnet ud og nogen skal vindes. Jesus og Apostlerne skal være vort Eksempel.

Mange herlige Sandheder blev fremholdt, som vi haaber til Velsignelse for mange.

Søndag den 19de holdt Kredsformanden Missionsprebiken. Missionens hellige Sag lagdes alvorlig paa Tilhørernes Hjerter.

Offer optoges. Dette vidne om, at Hjerterne var opladt for denne vigtige Gjerning i Guds Rige. Om Aftenen samlede man igjen

i Kirken og Brødrene talte et Ord hver til Afsted.

Mødet var godt Der var haade Varme og Liv i Bidnesbyrdene. Maa Høsten bli stor ogsaa af denne Udsæd.

D. L. N e s s, S e f. p. t.

Samtale-møde.

I Lobi Menighed, Lobi, Wis., Past Lees Kald holdtes ifølge forudgaaende Bekjendtgørelse et Samtale-møde den 21—23 Febr.

Selv i ens bedste Bestræbelser for at fremme det gode vil følge Skuffelser, saa ogsaa her; Prest og Menighed blev skuffet ved at ingen af Kredsens Prester kunde være tilstede ved Mødet. Men en stor Opmuntring var det dog at hver Dag saa se en stor Forsamling, og vi fik erfare, at Guds Ord er Kraft, Aand og Liv.

Emnet for Samtalen var Ef. 5: 14. Undertegnede blev opfordret at skrive et Referat, hvilket i sammentrængt Form er følgende:

Gud gør Naadebesøg til den enkelte Sjel, som hører hans Ord, og dette er den givne Anledning at høre Bættelaabet om Faren forbundet med aandelig Svøn og Død. Men de sovende kan ofte være i saadant Mørke og Blindhed, at de ser ikke noget farligt, selv naar de hører om og har Faren udpeget for sig. De kan tro, at de ser, at de har rene Hænder, og at de gaar paa Fredens Vej, men ved ikke, at de bejublede af Verdslighed, Selvfikterhed, Hytleri, og at deres Fødder glider. Denne Tilstand er ofte deres, som tror sig at leve —men er dette Liv, saa maa det nødvendigtvis komme under den „lunkne Tilstand“—derfor trænges at raabe: „Vaagn op, du, som sover“, kom bort fra Selvebedrag, Undergang og Død, og Kristus skal lyse for dig.

Bættelaabet maa ogsaa bæres frem til den døde i Synd og Overtrædelser. Lovens Stormflod maa lade høre sine vækkende Toner inderst i Hjertet, saa der kan bli Opvaagnelse og Erkendelse af Synd. Mangen Sjel har saa liden Fortaaelse af Synd, og at Livet udenom Gud er bare Synd og kun Død, at de søger sin Sjel ind i et uhyggeligt Digsvøb, nemlig, jeg formaar ikke andet end at synde. Dette skal høres undskyldende ud, de sætter Lid til saadan Dmtygghed,

og de venter Medhold og Medsynt og sandt, de trænger begge;—men dette er kun en hul Stemme fra en død Sjel. Dog, hvis dette er Ord fra en af Lovens overbeviste Sjel om Synd, da er det Sandhed, da har det Bægt. Ved dette vises de første Tegn til, at Sjelen er begyndt at staa op fra den aandelige Død, og har taget det første Skridt mod Lyset og Livet. Men her er det ogsaa, at saa mange blir staaende—bare halv-vakte.

I Sjelen er Trang og Jæletrang til at komme ud af denne Tilstand, som langt fra er Glæde og Fred. De kan samtykke i, at der maa ske fuld Opvaagnelse og fuld Overgang fra Synden, før Jesus kan bli Sjelens Lys; men ved ikke at lade Guds Aand saa gjøre sit Virke, saa blir det ofte med en viljeløs Beslutning. Der blir et Stræb at stille Samvittigheden tilfreds med Moral og Gjæringer, men alligevel kjæle for sin Synd og beorve den, som de tror, skjult haade for Gud og Menneffer, dog en Dag maa de vaagne op, og da staa ene med sin Synd, sin Samvittighed, med Gud; men uden dette: Kristus skal lyse for dig.

Har vi gaaet til Gud i vor Angst over Synden, i vor Frygt for Dommen, og erkjender og bekjender vor Synd, da erfarer vi Lysets og Livets Virkninger. Der vides klarere Erkendelse af Synd formedelst Lyset, men der blir ogsaa Fred og Glæde, naar Jesus kommer ind med sin Naade og Gave.

Har vi faaet Lys i vor Sjel, saa maa vi ogsaa være Lys. Dette skal skinne udover i vore Omgivelser; men allerhelst i Hjemmet og i Menigheden.

I Hjemmet skal de Alterilden brænde ved at Guds Ord og Bøn har sin rette Plads, saa det kunde blive sandt: „Min Aand fryder sig i Gud, min Frelser“.

Vi maa ogsaa vaage. Hær skal de ældre lyse for og vaage over de unge ved Eksempel, Veiledning, Opmuntring og Paamindelse i helst Alvor.

Skal vi bevares i Lyset og Livet, saa maa vi leve ærligt for Gud, leve ved Korset, drille af Livstilden, og hver Dag leve paa Naade. Her gjælder at vaage; Dogene er onde og vi maa bruge den beleilige Tid til Forarbejdelse af vor Saliggjørelse med Frygt og Bæven.

S. J. B r e t t e.

Noget om Synden og Kristi Blod.

Af J. Bunyan
(Indsendt af And. Jensen.*).

Læser! Da det behagede Herren at begynde at undervise min Sjæl, fandt han mig som en af Verdens sorte Syndere. Han fandt i mig en, der drev Spøg med Eder og Løgn, og megen sjæleforgiftende Mød tillavede jeg mig af forskjellige Lyster, som Dril, Dans, Spil og Forførelser med denne Verdens ugubelige.

Da Herren fandt mig i denne Tilstand, aabnede han for mig sin Løvs Speil, hvori han saa klart viste mig mine Synder, baade deres Storhed og tillige, hvor affhyelig de var i hans Dine, saa jeg syntes, at selve Skyerne var ladet med Brede og færdige til at lade selve hans Kjærligheds Tid falde paa mig. Men uagtet alt dette var jeg saa indtaget af mine Synder, at jeg tænkte hos mig selv, jeg vilde beholde dem, om end min Sjæl skulde gaa fortabt.

—Alt, onde og usle Synder, som jeg var!

Men Gud, den store, rige, uendelige Gud benyttede sig ikke heraf til at kaste mig bort og sige: Tag ham da, Djævel, du ser han bryder sig ikke mere om mig; nei, han gik endda efter mig og overtalte mit Hjerte, idet han gav mig en Smule Erkjendelse, ikke blot af min ynkelige Tilstand, som jeg nu saa dybt følte, men ogsaa af, at der kunde være noget Haab om Barmhjerlighed. Han tog ogsaa fra mig min forrige Kjærlighed til de verdslige Lyster og satte i dets Sted Kjærlighed til det religiøse; og saaledes overvandt Herren mit Hjerte til ogsaa at søge Midlerne, hvorved denne Kjærlighed kunde tilfredsstilles, at høre Ordet, at blive fremmed for mine gamle Kammerater og at komme sammen med Guds Folk, idet han gav mig mange søde Opmuntringer igennem forskjellige af den hellige Skrifts Forjættelser.

Men efter dette lagde han paa en forunderlig Maade mine Synder paa min Samvittighed, især de Synder som jeg havde begaaet, siden jeg begyndte at komme til nogen Erkjendelse. Og

saa Fristelsen satte meget haardt an paa mig, især saadanne Fristelser som sigtede til at bringe mig i Tvivl om selve Frelsens Vej, navnlig om Jesus Kristus var Frelseren eller ikke, og om det var raadeligt for mig at vove min Sjæls Frelse paa hans Blod, eller om jeg skulde slaa ind paa en anden Vej. Men da jeg af Naade blev i en vis Maade holdt nær til Gud i Bønnen og andre Gudsfrygtigheds Øvelser, og saa omtrent et Aar eller vel det var gaaet hen, uden at jeg erfarede noget sikkert Vidnesbyrd fra Gud i min Sjæl angaaende den Frelse, som kommer ved Jesus Kristus, da tilsidst, idet Herrens Time, om jeg saa magt sige, var kommen, viste Herren mig saa velsignet Sandheden i Jesu Kristi Lære, at jeg maatte forbauses. Jeg saa, hvorledes Jesus Kristus blev født af en Jomfru, hvorledes han en Tid vandrede i Verden med sine Disciple, derefter hang paa Korset, udgjød sit Blod, blev begravet, opstod igjen og opførte til Himmelen, hvor han lever til at træde frem for os, og tillige hvorledes han vil komme igjen paa den yderste Dag for at dømme Verden og tage sine hellige til sig.

Alt dette saa jeg saa tydeligt, som om jeg havde staaet ved hans Side, da han var i Verden og da han blev optagen til Himmelen. Og dette havde en saadan Virkning paa min Sjæl, at jeg maatte forundre mig.

Da jeg saaledes hos mig selv tænkte over den store Forandring, som var foregaaet i min Aand—thi Herren gav mig paa en herlig Maade sit kostbare Ord, gennem hvilket han aabenbarerede sin Søn for mig, saa at jeg af Naade kan sige, det stede efter Skrifterne (1 Kor. 15,—4)—og tænkte over hos mig selv, hvad alt dette skulde betyde, da syntes jeg at høre i mit Hjerte et saadant Ord som dette: „Jeg har med Flid ladet dig sidde ned at se dette, thi jeg har noget mere end sædvanligt til dig at gjøre“. Dette satte mig i en større Forundring, og jeg maatte sige: Hvad, Herre, en saadan ussel stakkels Synder som jeg? Men endnu vedblev det:—„Jeg har med Flid ladet dig sidde ned“ osv., tilligemed flere Aandens Forklaringer af den Herre Jesus og Erfaringen paa min Sjæl af Kraften af hans Korsfættelses Blod, og det saa tydeligt, at jeg af Naade saa at det var det Blod,

*) Om der skulde findes nogen blandt „Subbæreren"s Læsere, der særlig nu i Fastetiden tjæmper mod Syndens baade f o r b o m m e n d e og u r e n e Magt, turde ovenstaaende kanste tjene til nogen Veiledning.

Inds. Anmærkning.

der blev udgydt paa Golgatha og som gjenløste og frelste Syndere; ja jeg saa det saa klart og saa virkelig med min Sjels Dine, som jeg tænker jeg nogenstinde har set. Disse Ting saaledes forklaret for mig havde en saadan Virkning paa min Sjæl, at de, som jeg haaber, gennemtrængte dens Kræfter.

Læser, jeg taler for Guds Ansigt, og han ved, at jeg lyver ikke; jeg kunde fortælle dig meget herom og om lignende Gjæringer af ham, men det hører ikke til min Plan denne Gang at gjøre det. Kun skal jeg fortælle hvilken Virkning Kristi Blod havde paa min Samvittighed, og det til forskellige Tider og da jeg var i forskellige Sindsstemninger. Saaledes har jeg for det første undertiden været saa trykket af mine Synder, at jeg ikke vidste, hvor jeg skulde være eller hvad jeg skulde gjøre. Ja ofte tænkte jeg da, at jeg vilde gaa fra Fortænderen; men da har Gud at Naade helt uformodet saa virkelig til-egnet min stakkels saarede, styldbetyngede Samvittighed det Blod, som blev udøst paa Golgatha fra Jesu Side, at jeg straks fandt saadan sød, sikker, sund og hjerteløstende Fred, at det var som om Synden ikke var der, og jeg kan sige, ja bør sige, at denne Fred havde med det samme saadan mægtig Virkning paa min Sjæl, at jeg for en Stund kom i en vis Forlegenhed og Uro ved at tænke paa, at jeg maaske nu ikke mere skulde elske ham og ære ham i mit Livet da hans Blods Kraft holdt mig saaledes fast.

Atter til andre Tider syntes mig mine Synder saa store, at jeg tænkte, at en af mine Synder var ligesaa stor som alle Menneskers Synder i Verden, ja til og med i andre Verden. (Læser, dette er ikke Indbildning, thi jeg har faaet føle Smerte ved denne Erfaring!) men den mindste Draabe af Jesu Blod har borttaget alt og bragt det til at fly, til saadan en stakkels Synders Forundring og har, som jeg før sagde ført mig ind i en sød og himmelsk Fred og Glæde i den Helligaand.

Atter igjen, naar mit Hjerte undertiden har været haardt, dødt, trægt og sølesløft, hvilket i Sandhed er en sørgelig Stilling for en stakkels Kristen at være i, har dog i et saadant Tilfælde Kristi Blod, Kristi kostbare Blod, den himmelske Guds beundringsværdige Blod, som

flød fra hans Legeme, da han hang paa Korset, saaledes mildnet, oplivet, vedervæget og oplyst min Sjæl, at jeg, o Læser, i Sandhed kan sige, det er et Under.

Og atter, naar jeg har været betyngt med Synd og plaget af adskillige Fristelser, og det paa en meget sørgelig Maade, da har jeg prøvet baade Kraften af Kristi Bød og Kraften af andre Ting, og jeg har fundet, at naar Taaren ikke kunde gjøre det, ei heller min Bøn og Anger, ei heller noget andet kunde hjælpe mit Hjerte—o, da har en Stribe, en Draabe, en Straale af det Blods Kraft, som blev ført ud ved et Spyd, paa en saare velstignet Maade friet mig, saa det har sat mig i Forundring. O jeg synes, det er kommet med saadant Liv, saadan Kraft, saadan uimodstaaelig og forunderlig Herlighed, at det har tilintetgjort alle Djævelens Anløb, bragt alle hans Anklagere til at forstumme og sluttet alle hans gloende Pile og alle Helvedens Flammer, som kom over mig ved Lovens Krav, ved Satan og ved de tunge Grindringer om mit forrige syndige Livet.

Venner! Som St. Peter sagde til Menigheden, saa siger jeg til eder: Jeg har ikke prediket for eder klogtigen ubtænkte Fabler (2 Pet. 1, 16). da jeg fortalte eder om Kristi Blod, og hvilken Magt dette har haft over min Samvittighed, o nei; men ligesom Peter siger dette med Henhyn til vor Herres Jesu Tilkommelse til Verden, saaledes kan jeg til en vis Grad sige det samme om den Herres Jesu Blod, som blev udgydt, da han kom til Verden. Dette mit Vidnesbyrd herom staar ikke alene; nei, alle Profeter stemme overens hermed, naar de skriver om dette, ligesaa vidne alle de hellige der samme, naar de taler om Kristi Blods Herlighed og dets mange kraftige Gjæringer. „Ogaa du i din Bagts Blod“, siger Gud til Kristus, „dine fangne vil jeg løslade af en Brønd, hvori der intet Vand er (Saf. 9, 11). „Vi have Forløsning ved hans Blod“ (Ez. 1, 7). Og atter: „Vi have Forløsning ved hans Blod“ (Kol. 1, 17). „Vore Kjøller er tvættede og gjort hvibe i Lammets Blod“ (Nab. 7, 14). „Djævelen er overvunden ved Lammets Blod“ (Nab. 12, 11). Ja, ogsaa Samvittigheden er renset, og det ved Lammets Blod (Hebr. 9, 14). „Vi have ved Jesu Blod Frimodighed til at gaa ind

i Helligdommen (Hebr. 10, 19). Jeg kunde af alle Forbillederne og Skyggerne og fra de forskellige Profeter i det gamle Testamente fremstille for dig en Sky af Vidner; men jeg lader det være, da jeg ikke vil trætte Læserne ved at bruge for stor Vidtløftighed, og jeg har heller ikke her i denne Afhandling i saa væde forbrudt mig; thi Kristi Blod er et dyrebart Blod (1 Pet. 18, 19.)

Spørgsmaal.

Hr. Redaktør! Vil de besvare følgende Spørgsmaal i „Bubbereren“:

1) Et Barn, hvis Forældre ikke tilhører Menigheden, læser til Konfirmation for Presten. Nu kræver Presten, at Barnet skal blive Medlem af Menigheden. Jeg spørger: Er det rigtigt af Presten at nekte at konfirmere Barnet, om det ikke vil slutte sig til Menigheden?

Svar: Der er ikke lidet Misforstaaelse blandt Folk med Hensyn til Konfirmationshandlingen og Betydningen af samme. Der er dem, som synes at mene, at Barnet maa gennemgaa denne Form for at komme ud af Barneaaren. For disse Folk blir Presten en Forretningsmand som maa udføre hvilken som helst kirkelig Handling for huem som helst for en passende Sum Penge. For disse Folk har Menigheden og Tilslutningen til den ingensomhelst Betydning. Men der skal ikke for Oplysning til for at forstaa, at denne Opfatning er misvisende.

Konfirmationen er en kirkelig Betjendelses handling, hvorved den gjenfødte, efter at være kommen til Sjæls Aar og Alder og efter at være undervist i Guds Ord, med Mund og Haand bekjenner og bekræfter, at han med fri personlig Overbevisning har tilegnet sig og vedkjender sig den Betjendelse, som løb ved hans Daab, og at han saaledes er og vil vedblive at være et Medlem af Guds troende Menighed.

Konfirmationen er Forberedelse til og aabner Afgang til den første Altergang. Og ved at begjære Afgang til Nadærbordet begjærer man samtidig at komme i aandeligt Samfund med Menigheden. Vil man nu staa i aandeligt

Samfund med en Menighed, synes det at være en Selvfølge, at man ogsaa vil knytte ydre Forbindelse med samme Menighed.

2) Naar man er stemmeberettiget Medlem af en Menighed i Hauges Synode, er man da ogsaa Medlem af Synoden?

Svar: Er man stemmeberettiget Medlem af en Menighed i Synoden, har man lige Rettigheder med Medlemmer af andre Menigheder, som tilhører Synoden. Alle disse har Talefrihed ved Synodens Møder; men stemmeberettigede er kun de menighedsvalgte Representanter.

To Døds-scener.

I et tarveligt møbleret Værelse ligger en gammel stolt Prest. Hans Haar er tyndt og hvidt, hans Hud er rynket. Men hans Pande er høj og bred; hans dybe, alvorlige Dine er klare og gjennemtrængende; et Smil leger om hans Mund, og skjønt han er svag og døende ser han rolig og tilfreds ud. Lad os tale til ham og spørge:

„Kjære Pastor, tror De, at De er døende?“

Han fæster sit Die roligt paa dig og langsomt svarer han:

„J Sandhed, min Ven, jeg er ubekymret; thi, hvis jeg dør, skal jeg være hos Gud; hvis jeg lever, vil han være hos mig.“

Lad os nu gaa ind i hint fornemme Hus.

Idet vi træder ind i et rigt monteret Værelse, finder vi en fornem Mand indhyllet i en varm Slobrok og siddende i en stor Lænestol. Han er ogsaa svag og døende; men Lyset i hans Dine er ustabigt, og han ser ud som en, der ikke er tilfreds med sig selv.

Lad os ogsaa gjøre ham et Spørgsmaal:

„Hr. Gibbon, hvordan ser Verden ud for Dem nu?“

Romerriges fortrinlige Historieforfatter (thi han er det) lukkede sine Dine et Dieblit, derpaa aabner han dem igjen og med et Suk svarer han:

„Alt flyder hen. Naar jeg ser tilbage, ser jeg, at a't har svundet bort, naar jeg ser fremover, er alt mørkt og fuldt af Tvil.“

„Hvad gavner det et Menneſke, om han vinder den ganske Verden, men tager Skade paa sin Sjæl?“

Forbedringen maa begynde indenfra.

Paa et Sted stod et elendigt Hus; her boede en fattig Familie med en Flok Børn. Der løb en stadig Klage over den „onde Tid“. Faderen var en flink Arbejder, som tjente ikke saa lidt, en god Vgtesfælle og omhyggelig Husfader. Han var glad i Kone og Børn. Men som mange andre var han ved Taler og Skrifter bleven meget utilfreds med Samfundsforholdene, vilde hjælpe til med at forbedre Verden og havde derfor hverken Tid eller Lyst til at forbedre noget derhjemme, maatte ofte gaa ud, være længe borte og trængte mange Ting, medens Fortjenesten blev mindre. Saa drog Nøden ind i Huset, Utilfredsheden mellem Vgtesfællene var der allerede, og begge disse onde „Gefeller“, som Manden havde bragt med sig, dræbte Husets gode Vænder, og Familjens Lykke gik i Graven.

Paa Palmesøndag blev en Gut af denne Familie konfirmeret. Da mindede hin Fader sin egen Ungdom, hvor glad og lykkelig han havde været, hvorledes hans Forældre havde sat sit Haab til ham, og hvorledes de vilde stille sig, naar de saa ham nu, hvilke gode Forsætter han dengang havde fattet, og hvor slet han havde holdt dem. Han tænkte ogsaa tilbage paa de tidligere Aar af et lykkeligt Vgteskab, paa de skjønne Timer derhjemme, at de dengang klarede Udgifterne godt, skjønt Indtægterne var smaa, og indsaa, at han dog selv var Ophavsmanden til sin og Familjens Elendighed. En brændende Angers Smerte greb ham og Hjertet bøiedes i Bod og Bøn, da han hørte de Ord udlagt:

Den Port er vid og den Veie er bred, som fører til Fordærvelse, og mange er de som gaar paa den. Han havde jo gaaet paa denne Veie. Hvad skulde der blive af Børnene, som hver Dag hørte paa Elendigheden? Hvad vilde de sige om sin Fader? Han kunde ikke blive kvit alle disse Tanker. Hele den stille Uge gik han der i Drømme. Og da Paaften kom, og Budskabet løb til hans Hjerte: „Herren er opstanden! Ogsaa du skal opstaa“, da stod det fast for ham: „Det maa blive anderledes hos mig. Mit Kameratskab tager jeg Afsted med. Mit Arbejde gaar jeg atter til med ny Iver. For min Hustru vil jeg atter være en ret Mand, for

mine Børn en ret Fader.“ Og det blev ved Guds Hælp slig med ham. Da blev der Paaftæ for ham og Paaftævelsignelse i Hjemmet.

Kristi Blods Kraft.

Jesús var det eneste Menneske i den hele Menneskeslegt, som ikke er besmittet med den forfængelige Omgjængelse, som vi har faaet fra Fædrene. Fordi hans Liv var uskyldigt og helligt, derfor har det en umaadelig Værdi og en uudgrundelig Forløsningskraft; derfor er Kristi Offerblod saa dyrebart. Hos ham var ethvert Skridt, ethvert Ord enhver Gjerning, enhver Tidelse af hellig Betydning; derfor kunde hans Blod blive udgydt som et fuldgyldigt Offer. Kristus er en Gang ofret for at borttage manges Synder. Ved sit eget Blod gik han en Gang ind i Helligdommen og fandt en evig Forløsning. (Hebr. 6, 58 og 15.) I Synderes Sted er han ofret. Den hellige har lidt for Syndere, den uskyldige for skyldige. Saa kostbart er Guds sønns Blod, at det endnu i Evigheden prises af de hellige, som har tvættet sine Klæder i Lammets Blod. O, at vi aldrig maa glemme, hvad det har kostet Guds Søn at forløse os! Den, som ret betænker dette, han maa hengive Sjæl og Legeme til den Herres Tjeneste, der har løst kjøbt ham. I vore Dage gælder det for Mandstræblom, naar man tjener Gud. Og falske Profeter raaber det ud i Verden, at man maa rive sig løs fra Gud og Guds Befaling og Guds Rige. Den sande Frihed er paa Grund af Striget om en falsk Frihed næsten bleven ukendt. Desto mere skal vi, som kjender Kristus og har ham kjær, gøre Alvor af Kristendommen og prise Forsoningen. Naar Kristelser og Ansægtelser kommer til os, vil vi mindes Korset og komme Jesús Kristus ihu, der er opreist fra de døde. Hos ham finder vi den sande Frihed. Derfor som da Sønnen faar frigjort eder, skal I være virkelig fri.

Gjør Bønnen til din.

Herre, lad ved hver en Gjerning, hvert et Ord mig tænke paa: har og Jesús saadan talet? Har og Jesús handlet saa?

Kinamissionen.

Fra Ida Grosseth.

Fancheng, Kina, Dec. 11, 1904.

Kjære Past. Oppegaard! Fred!

I dag faldt den første Sne iaar. Hvor det er hjemligt at se Sne. Har just hørt R. samtale med Kinejerne om Joh. den Døber. Det er morsomt mangen en Gang at saa høre, hvad en Kineser kan saa i Tanke. De ser iblandt det som vi ikke ser.

Mrs. Hotvedt kom tilbage ifra Tsj Ho igaar. Stakkels hende, hun er meget syg.

Igaar for første Gang, efter jeg kom tilbage fra Hantow, vovede jeg mig ud til Chuh-tiao-puh. Mrs. K. kunde ikke reise. Vidste at det vilde skade, om ingen gik, da det var Møde bestemt. Har før erfaret at det ikke er saa farligt at vove lidt, naar det gjelder Herrens Sag. I Tro til Gud og paa hans Ord reiste jeg ud paa fiske. Jeg blev ikke værre for Turen. Det var overmaade gjaldt at saa møde med mine Venner derude. Kvinderne har gaaet frem i Læsning og Kundskab, saa de havde ikke tabt ved at jeg blev syg. Haaber at Mrs. K. fremdeles kan bytte med mig iblandt. Men det er velsignet at saa komme ud lidt. Man faar nye Tankesemner, nye Bønneemner.

Mrs. Hsiao har nu begyndt at læse i Bibelhistorien. Hun læste de tre første Kap. feilfrit. Hun er lige ivrig som før. Mrs. Kvei havde læst igjennem halve af Katekismen sin. Hun underviser ogsaa sin Søster. Var meget glad at se hun har gaaet saa frem i at læse og svare. Vi reiste ud i Stol, men hjem i Baad.

Har endnu Smerter af og til, men sjældnere end før. Har gaaet svært frem, hvad Kræfter angaar. Gover nu udmerket. Det var en Tid at jeg maatte lide halve Natten af Smerter. Det tog svært paa Nerverne. Lovet være Herren, som har hørt og hører alle Bønner, som har blevet opsendt for mig. To Uger siden saa var det min Helbredelse, som var Bønneemnet ved det ugelige Bønnemøde. Sidste Uge bad vi for Mrs. Hotvedt, at Herren vilde læge hende. Det er velsignede Stunder vi har tillsammans i Bøn.

Det moner saa smaat med Kirken. Endnu ikke under Tag.

Miss Su siger at hun er overmaade lykkelig. Jeg føler mig ogsaa lykkelig over atter at saa være i fuldt Arbeide igjen. Herren har været overmaade god imod mig; derfor er jeg glad.

Jeg har en Kvinde hos mig daglig og læser. Hun er 68 Aar. Har læst som Barn. Hun synes at være oprigtig. Mit Bærelse er tæt ved Skolerummet. Der sidder hun og læser ifra Morgen til Kveld. Naar jeg har Tid, saa hjælper min Lærer os begge. Hun og jeg har blandt andet læst igjennem Math. Evangelium. Vi er alle meget glade i hende. Maa hun blive velsignet og maa hun blive en Velsignelse. Det er paa Samraad med Rev. og Mrs. K. at jeg tog hende til mig. En mere begjerlig efter at saa lære Guds Ord har jeg aldrig stødt paa. Det var denne Mrs. Pan som kom med 30 Kvinder og jeg maatte præle for dem den Dagen jeg blev saa syg. Maa hun blive en Frugt af den Dags Byrde.

Jeg føler mig mere tilfreds ved at slites op herude nu, end nogensinde. Da jeg var saa syg, da syntes jeg det skulde ha været saa herligt at faaet flyttet hjem. Nu takker jeg Gud for, at han har agtet mig værdig til atter at optage Kampen imod Hebenstabels Mørke. Nei, hvor her trænges Arbeide, hvor her trænges Udholdenhed! Om vi iblandt med Elias ønsker, at Herren vil befri os, saa jubler vi atter igjen og gaar paa. Gud er med os, hvo kan staa os imod? Fred med dig og dine.

Deres for Kineserne hengivne

Ida Grosseth.

* * *
Daab i Hsin-ye Juledag 1904.

I ere dyrtkjøbte; arer derfor Gud i eders Begjeme og i eders Aand, hvilke hører Gud til!

Hedningen kender hverken sin Oprindelse eller sin Bestemmelse og ved ikke at vurdere sit eget Liv. Først naar Guds Ord faar kaste sine oplysende og livgivende Straaler ind i det mørke i Materialisme døde Hedningehjerte, lærer det at forstaa, at Mennesket er noget mere end en begavet Jordborm. Han faar vide, han har sin Oprindelse i Gud, er skabt med en ubødelig Sjæl, og at denne Sjæl er hans dyreste Gie.

Hans jordiske Skatte, Rørdom, Stand, Stilling og Menneſtegunſt, ja til og med hans timelige Liv, hvad er det imod den Skat, han bærer i ſin egen Varm, den uſødelige Sjæl.

Han ſaar vide, det er ingen mindre end den evige Gud, Himmelenſ og Jordens Skaber, ſom har betroet ham denne Skat og kræver ham til Anſvar for, hvorledes han vareta'r den.

Det gaar op for ham, at Marſagen til Menneſkets Glendighed og Jordærvæſe er Synden. Han ſaar kjende Synden ſom Synd og ſin egen Afmagt til at løsgjøre ſig fra den. Han ſaar føle, han er en Slave og Træl under den, og har en levende Fornemmelse af Syndens ſtrækelige Følger, Fortabellen.

Naar der ſaa ſtilles ham i Udsigt, — ja mere end det, — naar Guds Ord forſikrer ham, at han kan blive frigjort fra Synd, Død og Dom, da begynder der at glimte Haab i hans Dø. Han begynder at forſtaa, hans Sjæl har et Vard, han aldrig før har anet.

Men førſt naar han ſaar Rundſkab om, at Gud gav ſin enbaorne Søn til Igjenløſningsbetaling for ham, og, at Jeſus i Erlæggelſen af denne Betaling forlod Himlens Herlighed og underkaſtede ſig Menneſkelivets Kaar med Fatigdom, Miſtkjendſe, Haan og Spot, og anden ubeſkrivelig Iidelſe under en torſmædlig Død for at gjenløſe det under Synden ſolgte og fortabte Menneſte, da gaar denne Sandhed ret levende op for ham: *I ere dyretjebte!*

Naar Hedningen ſaaledes ved den Helligaands Gjerning er kommen til Troen paa Jeſus ſom ſin Frelſer fra Synd, Død og Satans Rige, blir intet høiere for ham end at leve Gud til Behag. Han har ſaaet et nyt Liv, en ny Natur. Det gamle er forbigangt og alt er blevet nyt. I Alld og Vand, Jord og Hav, Planter og Dyr ſer han nu en Afſpejling af Guds Viſdom, Magt og Kjærlighed. Himmel og Jord, ſom før var Gjenſtand for Tilbedelſen, har nu maattet vige Plads for Himmelenſ og Jordens Herre, ſom han nu kjender ſom ſin Fader i Kristus Jeſus, hvem al Være og Tilbedeſe tilkommer. Med Legeme og Aand vil han nu tjene Herren, hvis Eiendom han er.

Naar vi ſaar være Vidne til en ſaadan Nydannelſe blandt Hedningerne, da er der Fryd i vore Hjerter.

For at styrke vore Medforløſte, ſøger vi da at lægge denne Sandhed inderlig-nær til deres Hjerter:

I ere dyretjebte; ærer derfor Gud i eders Legeme og i eders Aand, hvilke høre Gud til.

Forleden Juledag havde vi den Glæde, at ſtte af diſſe dyretjebte Sjæle ved den hellige Daab indlemmedes i Guds Menighed.

De var:

1. Godø:hſin.
2. Chang:den:jyn.
3. Hſin:tjyn:tjin.
4. Søka:sjyn.
5. Tsao:tin:jen.
6. Sung:tji:ſlang.
7. Tien:yin:ming.
8. Tſen:sjao:ſfuen.

Blandt dem, ſom fra førſt af regelmæſſig begyndte at komme til vore Møder, var Godø:hſin og Søka:sjyn. Go er en gammel Mand paa 70 Aar og Sø er 46. De er begge Færmere og Rabover og bor 45 Li øſt herfra ved Floden Tang. Jeg la Merke til, at Go havde lidt vanſtelig for at høre. Da han anden Gang kom igjen og havde indtoget ſit Sæde, ſa jeg til ham (jeg kjendte endnu ikke hans Navn): „Vær ſaa ſnil, gamle Mand, at ſætte Dem nærmere hid, ſaa hører De bedre“. Takkende og med ſynlig Tilfredshed antog han ſit anviste Sæde. Som han ſad der i dybeſte Alvor og hørte ſom han var bange for at tabe et enefte Ord, maatte jeg i min Aand ſukke til Gud, at han vilde lede Ordet ind paa hans Hjerter.

Være kan de ikke, men de har hørt flittig og er ved den Helligaands Oplyſning komne til Troen paa den enefte ſande Gud, hvem de nu beider til og vil tjene.

Naar Dagene er lange, gaar de hjemmefra Søndagsmorgen — travler diſſe 15 Mil — og kommer itide til Km. Gudstjeneften. Naar Eftermiddagsmødet er over, tuſler de glade og tilfredſe hjemover igjen. Nu, naar Dagene er korte, kommer de gjerne hid Lørdagsaften. Sø er kommen lidt længer i Kristendommers Rundſkab end Go, men jeg ſaar tro begge er opriktige for Herren.

Chang:den:jyn er en Lærer med Grad, 51 Aar gammel. Han har været Epilog:

lærer hos os. Han syntes for det første at ha afstillet Betænkning ligeoverfor den nye Lære og den nye Tilbedelse.

Mangen Gang kunde jeg dog merke, han blev bevæget under Guds Ords overbevisende Magt.—Gud være lovet, han er kommen helt over paa Guds Side, og ingen er mere regelmæssig tilstede ved de velsignede Aftenandagter og deltager i Bøn og Samtale end han. Han er en stille, beskedne og snil Mand.

Hsin-tjyn-tjien er en Farmer, 47 Aar gammel. Han bor ogsaa øst imod Tang Floden, men længere nord end So og Sø. Han er en boglærd Mand, læser og skriver som en Lærer. Han har en voksen Søn, der driver Farmen. Selv har han lovet indtil videre at se til det leiede Hus i Gootan. Han er virksom og vidner baade i Tale og Liv om den Frelse, han har fundet.

Tsiao-tin-jen er 43 Aar gammel. Dette er den Mand jeg skrev om forleden 9de Juni, som i 1900 ledjagede en Mandarin nordover til Shansi og der var nærværende ved tre Martyrers Død, og som her arbejdede 10 Dage for sin Bibel. (Se „B. B.“ for 1904 Side 567).

„Jeg har Bevis for, at Guds Ord har en stor Kraft“, sa han hin Gang. Nu er dette Bevis, Gud være lovet, end mere befæstet for ham, idet han selv har erfaret Guds Ords frelsende Kraft paa sit eget Hjerte.

Han har været en lidenskabelig Spiller; det ved alle, som kender ham. Nu alene ikke spiller han, men han lever et helt nyt og lykkeligt Liv og formaner andre at vende om til den levende Gud.

Sung-tjit-siang er fra Hsin-tien-po. Han er Lærer, 39 Aar gammel. I flere Aar har han ikke tilbudt Afguderne. „Jeg har seet det tomme i at tilbede Afguderne“, siger han, „nu tror jeg paa den eneste sande Gud og tilbyder ham“.—Og vi havde mange saadanne „aabsne Døre“.

Tien yen-ming er 25 Aar gammel, har Bestilling som Kol. Kan læse og skrive lidt. Uagtet han er den yngste i Familien, har han dog formaaet sine Forældre at lade Afguderne paa Dør. Naar dette var sket kom Tien ret op-

rømt og glad, idet han sa: „Jeg er rigtig glad. Guds Raade er det, at mine Forældre nu er enige med mig i at rense vort Hjem fra Afguds-væsenet. Mor har været noget bange; thi naar vi kaster Guderne, vil Folket tale ondt om os og sige, vi ødelægger Fædrenes Stikke, siger hun. Men jeg siger, det er Gud, som har skabt Himmelen og Jorden og os Mennesker og alt. Det er han som opholder os, idet han gir Regn og Sol, saa vi kan faa Føde og Klæder her paa Jorden og siden blive salige, bør vi da ikke tilbede Gud. Dette har jeg sagt, og nu synes Mor ogsaa, at det er Grund i min Tale“. Hans gamle Far kommer ofte til Møderne, og han var enig med Sønnen.

Tsen-sjiao-tsun er 23 Aar gammel, Søn af en Apo heler i Tchengow. Han er læsedygtig, meget snil og alvorlig og deltager i Opbyggelsen med Bøn og Formaning. Hans ældre Bror kommer ogsaa jævnlig til Møderne, men desværre han er en Opiumrøger. Deres gamle Far kommer ogsaa nu og da.

Mange flere vilde gjerne blive døbt, men vi gjør vor Gjerning for Gud og søger at være forsigtige.

Nogle Lærere syntes særlig det var haardt at se Farmere og andre simple Arbeidere blive døbt og de ikke. De er saa vant med at blive foretrukne, at de ansaa sig som selvskrevne Foregangsmænd ogsaa her. Men ved Guds Raade kan de vel saa erfare, at Guds Rige ikke er af denne Verden.

Kjære Brødre og Søstre, kom de nydøbte ihu i Bønnen, at de maa blive i Kristus, saa som de er indpodet i ham.

Ederes Medarbejder for Hedningernes Frelse
T. H. Himle.

* * *

Veien uden Gud.

(Fortsættelse.)

Hjertet brænder ved Tanken paa det skælsk Barn og det Indtryk, som dets Hjerte første Gang modtager af Gud! Hvor langt anderledes, naar den Kristne Mor tager sit lille Barn paa Fanget og første Gang fortæller det om Børnevennen i Himlen, der elsker de smaa saa høit, at han gav sit Liv for dem! Med Glæde følger da Barnet sine Hænder og nævner det dyrebare Jesu navn, og det ser med sine store

Dine lykkelig op til den Himmel, hvor dets bedste Ven bor. Stakkels Moder i Kina, som ikke kender denne Frelserfavn, ikke kan bringe sine kjære smaa til ham, som endnu lægger sine Hænder velsignende paa dem og siger, at Guds Rige hører saadanne til!

Undertiden hænder det, at Barnet snart efter sit første Besøg i Templet blir syg eller kommer til Skade. Straks trør Forældrene, at deres Barn har fornærmet Guden og søger ivrigt at forløse hans Brede. En Aften sent var en Missionær paa Hjemveien fra et Opbyggelsesmøde. Han kom forbi et Afgudstempel. Der var oplyst, og da der er usædvanlig, at man besøger Templet saa sent, gik han ind, nysgjerrig efter at faa vide, hvem der kunde være saa ivrig i sin Gudsdyrkelse. Der traf han to Mænd ivrigt ifærd med at brænde Røgelse og Papirpenge, og paa deres Ansigt stod at læse den dybeste Sorg. Da de var færdig med sine Ofringer, spurgte Missionæren dem, hvorfor de var kommen til Templet saa sent. Den ældste af dem fortalte da under stor Bevægelse, at hans lille Gut for tre Dage siden havde været i Templet for at tilbede; men paa Hjemveien havde han faldt og kommet alvorlig til Skade, saa de endog frygtede for hans Liv. Han var derfor overbevist om, at Guttens paa en eller anden Maade maatte have krænket Guden, og han haabede nu, at Guden var formildet og vilde lade Guttens komme sig. Fuldt af hjertelig Deltagelse med den bedrøvede Fader fortalte Missionæren ham om den himmelske Ven, som elsker alle de smaa, og opfordrede Manden til at bede med Tilid til dem for sit Barn. Desværre forstod Manden kun lidt af denne trøstefulde Tale, og med Bæven og Frygt vendte han hjem til sit Barns Sygeleie.

Vi forundres over, at Hedningen kan holde saa fast ved disse stumme Afguder; men det koster ham mer end vi tror at opgive dem. Vel har han ingen Kjærlighed til dem, og at de bedrager ham og ingen Hjælp gir, erfarer han nok altfor ofte; men alligevel er Overtroens Magt saa stor, at han stjælder ved Tanken paa helt at vende dem Ryggen. Naar derfor Kineseren tager sine Afguder ned og brænder dem for alles Dine, er det en langt større Seier, end vi tænker os, og alle hans hedenste Slægtninge og Venner

tænker med Gru paa hans Skjæbne, naar Guderne vil udøse sin Brede.

En søgende kom en Dag til en Missionsstation for at høre Evangeliet. Han havde gaet mange Mil for at finde nogen, som kunde give ham mere Veiledning i Frelsens Sandhed. Han havde for nogen Tid siden modtaget en Bog, som sagde, at deres Afgudsdyrkelse ikke alene var talst og unyttig, men endog syndig, og nu trængte han efter at høre mere herom. Missionæren tog med Glæde imod ham, og han blev paa Stationen hos dem en hel Uge. I denne Tid fik han et fuldt Indblik i Frelsens Sandhed, og hans Sind blev helt forandret. Hans Beslutning var fattet: han vilde bli en Kristi Efterfølger, hvad det end skulde koste ham. „Nu vil jeg vende hjem“, sagde han, „for at følge min Frelser, og jeg vil aldrig mer have noget med Afguderne at gøre“.

Det første han gjorde ved sin Hjemkomst var at ødelægge alle sine Afgudsbilleder og den store Rulle, hvorpaa var fremstillet de tre Hovedguder. Han tog Lysene og Røgelsekarrene bort og slog Mindetavlerne for de afdøde istykker. Straks efter kom hans lille Brodersøn for at besøge ham. Han opdagede straks den tomme Plads paa Væggen og blev meget forstærket.

„Onkel, hvor er der blet af dine Guder?“ spurgte han.

„Jeg har ødelagt dem“, svarede han, „de er allesammen falske og til ingen Nytte“.

Da sprang Guttens forfærdet lige hjem og raabte til dem:

„Onkel har mistet Forstanden! Han har ødelagt alle sine Gudebilleder“.

Diebliskelig blev Faderen med sin lille Søn for at se, hvorledes dette forholdt sig.

„Hvad har du gjort med Gudebillederne?“ spurgte Broderen vred. „Hvor er Mindetavlerne, og hvor er den hellige Rulle?“

„Na, de duer til ingenting“, svarede den anden rolig. „Jeg har tilintetgjort dem for altid. Jesus er min Frelser, og jeg agter at følge ham“.

Broderen gik farmsfuld bort og truede ham med den forfærdeligste Gjengjældelse. Familien søgte ogsaa ved alle Midler at stanse ham i hans Forsæt. De slog og mishandlede ham, til

de næsten havde taget hans Liv; men han forblev urokket.

„Derfor du ikke gir op denne Jesus, skal vi bræbe dig!“ skreg de rasende.

Men han svarede frimodig: „J kan tage baade Hus og Gaard, ja, Livet, om I vil; men jeg vil aldrig give op Jesus, nei aldrig!“ Og Herren styrkede ham til at holde ud i Lidelsen for Evangeliets Skyld. (Fortsættes.)

En Søndag ved Seminariet.

Hr. Redaktør! Paa Opfordring indsender jeg herved i Doersættelse følgende fra Januarheftet af vort Skoleblad „Hemnit.“

Erbødigst

Gustav M. Bruce.

„Vore Læsere vil uden tvivl være interesserede i at vide, hvorledes Søndagen tilbringes ved Seminariet. Derfor De vil være saa venlig at følge med os, skal vi med største Fornøjelse vise Dem omkring paa vore Omraader. Lad os begynde ved Frokostbordet. Her holdes en kort Andagt. Efterat Frokosten er over, holdes et Andagtsmøde, i hvilket flere af vore Studenter tager Del. Dette Møde varer fra otte til ni.

Efter dette Mødes Afslutning vil vi følge to af „Gutterne,“ hvis Trin er vendte mod Countiets Fængsel. Her gaar vi ind i de mørke Celler. Snart hører vi Sang og Musik, Skriftlæsning og Bøn, fulgt af indtrængende Taler til Fangerne. Saaledes bringes Lys fra det høje ind i Fængens Hul, adspredende Mørket og for Dieblicket lindrende Nød og Glendighed. Vi gaar nu til St. Peters Kirke. Her finder vi de fleste af vore Gutter. Nogle gaar sommetider til andre Kirker. Lad os standse til Søndagskolen begynder. Ider vi stuer omkring i Kirken, mærker vi, at flere Studenter er ifærd med at undervise en Klasse. Forladende disse iler vi hurtigt til St. Pauls engelske lutheriske Kirke. Her holdes ogsaa Søndagskole, og vi opdager ogsaa her nogle kjendte Seminarisfigter blandt Lærerne. Vi gaar nu op paa „Haugen“ for at spise Middag. Middagen er tilende. Vi staar paa Ballen og stuer hen over Skolens Kampus. Snart mærker vi

en Gruppe Gutter, der raast strider ubøvefalden. De spørger: „Hvor skal disse hen?“ De skal til Statens Training School, beliggende et par Mil udenfor Byen, hvor de har Søndagskoleklasser, som venter paa dem. Det vilde være interessant at følge dem, men vi har andre Foretagender at give Agt paa. Om ikke længe ser vi fire andre Studenter, der med Guitarer bevæger sig i den modsatte Retning. Et kort Stykke følges de ad samtalende, saa deler de sig i to Par, og to gaar til Byens Hospital medens de andre to begiver sig til St. Johns lutheriske Hospital. Her bliver de venlig modtaget af Oppøserne, først ind i Sygeavdelserne, hvor de synger, spiller, læser og taler med de lidende, og derved spredter Straaler af det guddommelige Lys til de syge, trøster og opmuntrer de mismodige og nedtrykte Sjæle. Lad os nu gaa hurtigt til Countiets Fattiggaard. Ankommen hertil hører vi Klokkering og straks ser vi gamle, udslidte Mænd og Kvinder, nogle vansøre og afkræftede, samle sig i denne Institutions Spisefal. Hvad skal dette betyde, jo, et par Studenter fra Seminariet er ankommet for at bringe Gladens Budskab til disse fattige, forladte Medlemmer af den menneskelige Familie. Ved vor Tilbagekomst til „Haugen“ erfarer vi, at det snart er Suppertid.

Lidt efter Klokkeren spør maa vi atter ud at spadserere. Atter vender vi vore Trin mod St. Peters Kirke, denne Gang for at at overvære Lutherleagemødet. Her finder vi atter vore Studenter i Aktivitet, idet de tager Del i Ligeaens Forhandlinger. De siger, De er trætt? Nu vel, det samme er jeg. Godnat!“

Mrs. Gjertrud Volsgaard.
(Indsendt af N.)

Mrs. Gjertrud Volsgaard blev født den 5te Dec. 1831 i øvre Stordalen, Norge. I 1861 den 4de Juli blev hun ægteviet til Johan V. Volsgaard. I 1865 forlod de Norge og rejste til Amerika. De bosatte sig i Goodhue Co., Minn., i Nærheden af Zumbrota. De sluttede sig til Aspelund Menighed. Past. D. Hanson var deres Prest, indtil de i 1889 flyttede til N. Dal. I sit Ægtekab havde de 3 Børn, en Søn og to Døtre. Sønnen og den ene Datter lever.

Mrs. Aulsgaard blev syg den 11te Nov. sidst. og døde den 19de om Morgenen Kl. 6. Den 21de fulgtes hun til Graven af mange Venner og Paarørende.

Past. E. S. Weisel af den n. Synode betjente hende med Guds Ords Trøst og meddelte hende Nadværen. Han forrettede ogsaa ved Begravelsen.

Om hendes Livsførelse fortæller den efterladte Enkemand følgende:

Min Hustru var en af de stille i Landet. Hun var glad i Gud- og i de troende kristne. Jeg var desværre heller til Hinder end til Støtte for hende i hendes Kristendom, indtil Gud i Naade og Barmhjertighed i 1899 fik standset mig paa Syndens urolige Veie. Efter den Tid blev der knyttet et stærkere Trostabs Bånd imellem os, idet den ene fik ved Guds Naade opmuntre den anden paa Himmelveien.

Jeg fik være ved hendes Sygeleie hele Tiiden med Opmuntring af Guds Ord, Samtale og Bøn. Naar jeg spurgte hende, om hun vilde blive frisk igjen, svarede hun nei. Hun var sikker paa, at Gud havde forladt hende hendes Synder og at hun vilde komme til Jesus. Jeg vil holde mig fast til Jesus, sagde hun og gif Bøden imøde med stor Frimodighed og en klar Betjendelse.—Jeg og de to Børn føler Savnet efter hende; men vi sørger ikke som de, der ikke har Haab.

Johan E. Aulsgaard.

Fra vor Arbeidsmark.

Send kirkelige Nyheder til denne Spalte.

Søndag den 19de Mars havde Lac qui Parle Menighed Besøg af Past. E. C. Holter fra Kenyon, Minn.

Pastor E. C. Hanson predikede i Hurley, Iowa, Søndag Formiddag den 26de Marts og i Slater om Aftenen.

En Prestebroder skriver: ... Jeg har nu mer Lyst til „Budd.“ end nogen Gang. Den bringer mig Betsignelse. Tilkytte med Arbeidet.

Kjære Kvinder, kan ikke „Buddbærer“ saa høre lidt fra eder og eders Arbeide? Skriv nokst eller englst, god eller daarlig Stil. Det gjør ingen Ting til Sagen, bare vi faar Falta, saa skal vi greie Resten.

En Bror skriver:—Vi har to og tre Møder om Dagen, og Folk kommer i Flok og Følge for at høre Guds Ord. Turtilduens Nøst lader sig høre. Herren være takket og prisset for saa stor en Naade. Med det samme vil jeg saa Lov at tilkjendegive min store Tilfredshed med „Buddbærers“ Indhold. Jeg ønsker Herrens Betsignelse over dig og Arbeidet i Fremtiden.

Fra Brookings, S. Dak. skrives den 28de Mars: Kjære Past. B. Møder døde igaar aftes stille og roligt i Troen paa sin Frelser over 86 Aar gammel. Hun rammes af Slag Lørdag og mistede Taleevnen og var det første Døgn uden Bevidsthed; men fik Sans og Samling igjen, inden hun døde. Begravelsen foregaar paa Lørdag. D. S. S. n. e.

Fra Ada Minn. Saloonerne maatte bide i Græsset paa de fleste Steder herrundt paa Valgdagen. Det var overmaade glædeligt. Folk, som voter for Saloonen, maa ha Samvittighed af Sten og Staal. Saloonen udgyder jo Blod og Taarer i Sirkumme og de gjør alligevel sit Bedste for at holde den gaende. Det kan man kalde samvittighedsløs Blindhed.

G.

Fra Whalan, Minn.

Kjære Broder. Her har i en kort Tid været flere hastige Dødsfald. John Johnson Rosdebatten, en gammel kristeligsindeet Nabo døde efter 2 Timers Sygdom. Min Kones Morbroder 88 Aar gammel døde ogsaa snart efter at han havde faaet et let Slagtilfælde. For nærværende opholdt han sig hos os. Igaar døde en liden Pige efter en Dags Sygdom af Lungebetændelse.

E. A. H.

Han er enig med Forslaget. Kjære Redaktør. Da jeg læste Broder E. A. Wiens Artikel i No. 12 af „Budd.“ kjendte jeg som i gamle Dage Gudslivet sprang i mit Indre. Herrens Navn være prisset for, at her endnu høres Røster inden den lutheriske Kirke baade

fra Læge og lærde Brødre, som raader et Værkfo med Fjend og Klem ind i disse af Satan forblinde Menigheder. Jeg understøtter Forslaget. Lad os begynde og begynde snart—alle som har den mindste Gnist af levende Kristendom i sin Sjæl. Mørket skjuler Forderige og Dunkelhed Folkene. Deres for Sagen I.

V i v e d , at vore Medarbeidere venter paa at faa se sine Indsendelser i „Bud.“ Det er os en Glæde at kunne meddele, at Redaktionsstussen har været ligesaa indholdsrig efter som før Nytaar, og der skal lidt Taalmodighed til. Vi skal imidlertid love at gjøre vort bedste med at uddele den Plads vi raader over. Referat, korte Biografier og det som kommer ind under Nyhedspalten maa ha Forretten. Opbyggelsesstykker, Fortællinger og saadant Stof, som ikke taber sig Værd ved at vente, blir ofte liggende længe. Korte Beretninger om Arbeidet blandt Mand og Kvinde faar vi aldrig for meget af. Paa et Postkald Card kan du sige mange gode Ting. Og det koster bare en Cent og 10 Minuters Arbejde.

S a m f u n d e t s A r s m ø d e. Da der er enkelte, som har skrevet til os og bestemt harødet den Mening, at den Tid som er oplyst i „Buddæreren“ er aldeles uegnet til Aarsmødets Afholdelse, saa fandt vi det at være viselig at sende rundt til Præster og Medlemmer af Board af Trussee en Skrivelse med Forespørgelse, om hvilken Tid de troede vilde være bedst for dem selv og deres Menigheder. Paa de 111 Forespørgelser sendt ud, er til Dato indløbet 86 Svar. Af disse stemmer 69 for den Dato som er oplyst i „Buddæreren“, 7 for den 31 Mai; de øvrige er enten for andre Datoer eller saa utvetydige at de ikke kan tages med i Beregningen.

Da der fra meget over det halve af de tilspurgte er udtalt Ønsket om, at Mødet afholdes paa den oplyste Dato, saa vil vi hermed faa tilkjendegive, at der ikke bliver nogen Forandring fra den i „Buddæreren“ oplyste Dato for Afholdelse af Højes Synodes Aarsmøde.

Jewell, Ja., 28de Mar. 1905.

C. J. Castbold, Formand.

N. J. Løhre, Sekretær.

Fra Norge.

Den statskirkelige Ordning i Norge synes at bli mer og mer utaalelig. Der arbeides paa Reformer; men om det gaar an at lappe Statskirkens Regler saa den nogenlunde bliver svarende til en virkelig fri Kirkeinstitution er vel tvivlsomt.

Forslagene som er under Drøftelse er den hele Landskirkes Organisation, Lokalmenighedens, Stifternes og den hele Kirkes. Lokalmenigheden repræsenteres af Menighedsraad og Menighedsamøder, Stifterne af Stiftsamøder og Stiftsudvalg. Den hele Kirke af Kirkemøder og Landsudvalg.

Stemmeretsvilkårene skal være: Trofasthed mod Guds Ord og Kirkens Betjendelse. De, som aabenbart har brudt med Kirkens Tro eller bitterlig vist Ringegang for Kirkens Raadsmøder og fører et lastefuldt Liv, skal af Menighedsraadet blive ubeløst af det kirkelige Mandtal. Om Kvindernes Valgbarhed er der delte Meininger.

„Broderkredsen fra Havet“ der bestaar af troende Skibsførere fra hele Skandinaviens holdt forleden Møde i Grimstad. Biskop Thorkilsen predikede Søndag i Kirken over Teksten: Se, din Konge kommer til dig!—Han kommer Gang paa Gang, for at du skal komme til ham. Vil du, da er ingen Hindringer, ingen Grinde, ingen snefyldte Veie, som stænger mellem dig og ham.

En af de Deputerede fortalte, at mens han en Dag seilede i det sydlige Atlanterhav, blev han mindet om at styre en Streg nordlig. Efter to Timers Forløb fik de Die paa en liden Seiler, som de styrede henimod. Da ser de, at en liden Baad med Rødsflag nærmer sig dem. Det var forliste Mand. I atten Døgn havde de ni Mand blot haat ganske lidet at leve af, saa lidet, at paa Slutten havde de maattet nøie sig med et Glas Vand Morgen og Kveld og en halv Biskuit. Tre Baade var sat paa Vandet. Den ene blev reddet den tredje Dag, den anden den nittende; den tredje kom aldrig tilrette igjen.

En anden: En Mor boede med sin lille Datter i et lidet Hus. Dette kom i Brand. Hun sprang ind i Luerne for at redde Barnet, hvad der ogsaa lykkedes for hende, men rigtignok

fil hun store Brandsaar i Ansigtet. Datteren voksede op til en vakker Kvinde, kom i slet Selskab og glemte sin Mor. Da denne opsogte Datteren og stod i Døren med sit vanfiredede Ansigt, havde Datteren dog Hjerte til at jage hende bort. Dette anvendte han paa Jesus. Han vanfiredes for at tjøbe os fri, og dog stammer vi os for ham!

Kirkerne i Norge. Statskirken staar i mange Henseender underlige Forholde. Vi vil her pege paa et. Der paagaar for Tiden en kraftig Vækkelse paa forstjellige Steder i Norge, og dette er visseelig en Frugt af det alvorlige Missionsarbejde, som drives af de kristne fra nord til syd, fra øst til vest hele Landet over.

Folk bevæges af Pintseanden og samles i store Skarer for at høre Guds Ord.

Der er i slige Tilfælde Spørgsmaal om Husly for Tilhører-skarerne. Der er store rummelige Kirker i Bygderne; men disse staar der stængt 6 Dage i Ugen. De kristne har i aarevis tigget og bedt paa de styrende, at de ved en gunstig Landslov maatte aabne Kirkerne for Menigheden, saa de kunde samles til fælles Opbyggelse i sine egne Kirkehus. Men nei, der bedes for høve Dren, derfor nødes Folk til at bygge Bedehuse ved Siden af de offentlige Bedehuse for at saa Tag over Hovedet for sine Møder.

Vi læste nylig i en Avis her, at der paa et Sted i Norge paagik en alvorlig Vækkelse, og en interesseret Mand bad sine Landsmænd herover om Hjælp til et Bedehus, da Skolehusene og de private Huse ikke kunde rumme alle Folk, som samlede om Ordet. Der staar der vel ogsaa en tom Kirke med et Taarnspir, som peger mod Stjerne. Hvorlænge mon vil det kristne Folk taale en slig Tingenes Tilstand?

Fra Søndsjord skrives: „Mellem Jul og Nytaar havde vi et særdeles godt Møde i Førde Bedehuset var begge Dage fyldt til Trængsel. De læge Kræfter i Søndsjord var godt fremmødt, og mange bidrog til at gjøre Mødet hyggeligt. Særlig skal Sogneprest Landmark have Tak. han var med hele Tiden og deltog. Mødet sluttede med Juletræfest, og de kan tro, det var fornøjeligt at se gamle og unge gaa rundt Juletræet. Det var rigtig Kæftstemning.

Fra Hovedstaden skrives i „Sensdeb.“: Det er en usædvanlig bevæget Tid herinde i Hovedstaden. At Forhandlingerne med Sverige blev afbrudt paa en saadan Vis var en stor Skuffelse, og Bladene herinde er fulde af Artikler om Konsulatspørgsmaalens Løsning.

De kristne bør være med her og virke i fredssommelig og modererende Retning.

Jeg har aldrig været tilstede ved et saa livligt Møde, som det, der holdtes paa Studentersamfundet, hvor Oberst Stang og Gunnar Heiberg talte.

Lokalet var pakket som Silb i Tønder og Folk stod ude i Gangen, ned Trapperne og ud paa Gaden. Og dog indeholdt Foredragene intet nyt.

Løsningen af dette Spørgsmaal, som i saa høj Grad har oprørt Sindene kræver af alle dem, som kjender Bønnens Magt, at de træder frem helst i samlet Fylking og beder vor kjære Gud og himmelske Fader, han som har alle Historiens Traade i sin Haand, at han vil være naadig og god mod os uforfkyldt.

Det kommer saaledes ganske beleiligt at vor Stiftsprovst Gustav Jensen har ordnet det saa, at der i Fasten skal holdes Møder i Vor Frelasers Kirke og i Calmeyer-gadens Missionshus. Det skal bedes om Vækkelse, og der skal tales og vidnes.

For disse Møder er der følgende

Program:

- 1) En stor Dys Farer og Vanstieligheder for det religiøse Liv. (Sogneprest Klaveness i Vor Frelasers Kirke, Past. Laur. Larsen i Calmeyer-gadens Missionshus.)
- 2) Det Ansvar, vi har for hverandre. (Sogneprest Tandberg og Pastor Maroni.)
- 3) Den hellige Tid. (Pastor Bomhoff og Pastor Hansteen.)
- 4) En kristelig Vækkelse. (Sogneprest Blom og Pastor Støyen.)
- 5) En kirkelig Vækkelse. (Stiftsprovst Jensen og Pastor Jahnson.)
- 6) Den himmelske Fader giver dem den Helligaand, som beder ham. (Pastor Grønland og Pastor Jørfen.)

I Calmeyer-gadens Missionshus vil en

Lægmand deltage hver Gang, og Musikken vil bli lebet af Pastor Hvalbye.—Gud Herren lægge nu sin Naade til dette for Jesu Skyld! Gud hjælpe enhver af os, saa mange som tror paa Bønnen, til daglig at anraabe ham om Udgjælpelse af Anden! Gud hjælpe os til Bøn med Tro—ikke tvilende, og til jælles Bøn, som Kristus selv anbefaler! Nu skal det imidlertid hændes, at her til Hovedstaden er kommen en ung Mand fra Vestlandet, som i usædvanlig Grad har været ifaand til ved sit Vidnesbyrd at samle store Mængder om sin Talerstol. Hans Navn er Albert Runde.

Foreningen for Indremission her har sympatiseret saaledes for denne Mands Virksomhed, at den har udleiet til ham sit største Lokale, nemlig Calmeyergadens Missionshus. Dette store Lokale, som rummer fire a fem tusinde Menneker, har været fuldt af en spændt lyttende Forsamling. Og ikke de alene. Men der har været stærk Bevægelse i Forsamlingen.

Følge troværdige Mænd og Kvinders Vidnesbyrd, der har været tilstede, har hundreder blit vælte og forlangt Forbøn.

Efter Talerens Opfordring har de troende hjulpet til og dannet mindre Bønneringe omkring i Lokaler for saaledes øieblikkelig at komme de vælte tilhjælp.

Saa er da Guds Ord ogsaa nu gaat i Opgjælpelse: „Før de raaber, vil jeg svare“.

Før vi har faat begynde med Møderne for „Virkelig Vækkelse“, er vor Herre Gud allerede i fuld Gang med Kristelig Vækkelse.

Betjendtgjærelser.

Hauges Synodes 60de Aarsmøde.

Følge Beslutning af 59de Aarsmøde afholder Hauges n. e. l. Synode sit 60de Aarsmøde i Red Wing Minn. Mødet holdes i Seminariets Kapel.

Da det falder sig iaar, at den almindelige Dato for Mødets Afholdelse indbefatter Pinsedag, tager vi den Frihed at bestemme Mødet en Uge senere. Mødet begynder altsaa Onsdag Formiddag den 14de Juni, Klokken 10:30 med

Åbningsprædiken. Forhandlingerne fortsættes til den 22de og om nødvendigt til den 23de Juni 1905.

Presten og Delegerer vil erindre sig følgende Synodebeslutning, som findes paa Pagina 119—120 i Referat for 58de Aarsmøde: „Synoden ser sig nødt til at kræve af hver Prest og Delegerat, at ingen forlader Møde uden at have meldt det til Formanden, der i hi enkelt Tilfælde afgjør, om vedkommende bør udstyldes“.

Thorsdag Eftermiddag den 15te Juni behandles paa norsk Emnet: „Forholdet mellem det norske og engelske Sprog i Synoden og Menighedene“. Ref. 1904, Pag. 150: 2. Engelske Sæssioner Thorsdag og Fredag Aften.

Det religiøse Samtaleemne er ifølge Synodens Beslutning: „Den kristelige Daab“. Indledes af Pastor J. N. Sandven. Ref. 1904, Pag. 126.

Forhandlingsgjenstande:

1) Valg af Embedsmænd.

2) Skolesagen.

3) Missionen.

a) den indre,

b) den ydre,

c) det engelske Arbejde.

4) Boghåndelen og Bladene.

5) Betheeds Børnehjem.

6) Samfundets Konstitution. Se Referat for 1903.

7) Samfundets Finantser. Ref. 1904, Pag. 158 og 159 samt „Bubbæreren“ for 1905 Nummer 1.

8) Indstilling fra Board of Trustees i Henshold til Referat for 1904, Pag. 146: 1.

9) Behandling af Kredsinndelingen. Referat for 1904, Pag. 138.

10) Andre foreliggende Sager.

C. J. Eastvold, Formand,

N. J. Løhre, Sekretær.

Madison Kreds af H. C. er indbudt til Kredsens i Blom. Prairie Frimøde., Post. J. M. Wicks Kald. Mødet holdes, om Gud vil, den 23—25 Mai.

Samtaleemnet Luk. 14, 16—24

Besøgende gaar til Toronto, C. D.

Gud give et velsignet Møde.

T. H. Lund, Form.

J. M. Wick, Sek.

Eftelline Frimgb., Pastor J. M. Wicks
Kalb, indbyder Madison Kreds af H. S. til
Samtale møde den 26—28 Mai.

Samtaleemnet Matt. 11, 28—30.

Menigheden ønsker Kirkeindvielse paa Søn-
dag. Besøgende Prester vil venligst indrette
sig saa, at de kan standse over Søndag.

Besøgende til Eftelline gaar med North-
westernbanen hid.

Kom mange og kom med Bøn om Velsig-
nelse.
T. H. Lund, Form.
J. M. Wicks, Sek.

Ifølge Indbydelse fra St. Peters Menig-
hed afholder den engelske Indremissionsbestyrel-
se sit aarlige Møde i Red Wing, Minn., begyn-
dende Kl. 10 halv elleve med Prediken, Thors-
dag Formiddag den trettende April, 1905.

Mødet fortsætter til Lørdags Aften. Dog
haaber vi, at mange kan ordne det slik, at de
kan være i Red Wing ogsaa over Søndag.

Nabningsprediken. Pastor J. A. Quello.

Samtaleemne: Joh. 8, 36. Indledet af
Pastor Ed Johnson.

The Sunday School.

Det er vort Haab, at ret mange vil tage sig
en Tur til Red Wing og overvære Mødet. Kom
med Bøn om megen Velsignelse!

Paa Bestyrelsens Begne

N. J. Lohre, For.

Martin Norstad, Sek.

Abtetteringer.

Prøveforløb: Ved A. Brette fra Markers Mgd.,
Faribault, Minn.: J. Gunning, J. Saug, C. Delfen,
G. Bekken, J. Bekken, S. Alvenæs, A. Ben hver 1, O.
Herrub, C. Starvno, S. Braaten, S. Alvenæs, A.
Walstrom, P. Walstrom, A. Braataas, M. S. Ben,
O. Gunning, M. S. J. Gunning, G. Kallat hver 50c,
O. Larson, O. Ottem, J. Svenson, J. Kallat, C. Be-
en, O. Ruestvedt, M. S. Mork, B. Kallat, A. Ryg, O.
Brakke, M. S. Morkstad, C. Borgeson, L. Os, C. Os,
M. Kallat, A. Morkstad, M. S. Ottem, A. Maarab, A.
Olson, J. Larson, L. Helgren, J. Botten, L. Bekken,
N. Bekken, M. S. Silstrom, M. S. Jacobson, S. Sven-
son hver 25c, M. Moe, A. Brakke, S. Bekken, A. Be-
ken hver 50c, 21.75

Ved E. Hushy fra søndre Del af Rombalds Mgd., S.
Dak.: A. J. Romerheim 2.50, John J. Moen, J. B.
Yttrénssøn hver 2, B. Yttrénssøn, J. M. Yttrénssøn, J. E.
Johnson, J. J. Romerheim, Henry Edmonson, S. A.
Undeland, E. Hushy hver 1, Ida Hushy, Gina Ro-
merheim hver 50c, 14.50

Ved P. S. Hayland fra Zions Mgd., Sardin Co., Ia.:
Indsamlet ved S. J. Caltvedt:

Die J. Lee, Ed. Mickelson hver 2, S. J. Caltvedt,
Henry Sundt, O. L. Hauko, R. D. Lura hver 1, O. J.
Walem, O. J. Mitland, Mrs. Leines hver 50c, tilf.
9.50.— Indsamlet ved P. W. Martens, Gunder Lar-
son Vik 2, P. W. Martens, Selge Prescott, M. A.
Anderson, Ivar Goodmansen hver 1, Ingebreit Erick-
son 75c, P. S. Hayland, Johan Gatteberg hver 50c 17.25
Ved Pastor Berger fra Iver Jacobson, Nome, N. D. 2.00
Ved Pastor D. I. Bergen, Burston, N. Dak.: Sivert
Hagelle 5, Sven Hauge, Mrs. D. Fosb, Ole Buer
hver 1, 8.00
Ved Pastor L. E. Jacobson fra Andrew Cherry, Bira-
qua, Wis. 3.00
Ved Whitby Paulson fra Manger Mgd., Bottineau Co.,
N. Dak.: And. Monson 1.50, A. Larson, John
Monson, R. Maestvelten, C. Klingenberg, Ed. Wall
hver 1, Lars Tuve 25c 6.75

73.25

C. L. Lethun.

Til N. Dak. Kreds: Ved Emilsen Edward Sal-
vorsen fra Pastor J. Kroglunds Kalb: Nordre Tre-
foldigheds Mgd. 4.10
Ved Grelser Mgd., Grafton, 9.00
Kongevinger Mgd. 3.60
Tref. Mgd., Grand Forks 10.10
N. D. K. Lund, Kæf.

Til Bethesda Børnehjem: Ved Pastor
R. Gittreim, Creston, Ill., fra Kv. ved Creston 50,
Die Byro 1, 51.00
Ved Pastor L. E. Jacobson, Biraqua, Wis., fra Zions
Kv. 5, Franklin Mgd. 5 Kv. 20, Franklin Mgd. 5
Ungdoms, 25, Mrs. Susanna Bringe 1.50, Mrs.
Uni Grinde 50c, John Starstad 1, 53.00
Mr. & Mrs. D. A. Kjelland, Ruskford, 5.00
Mrs. Berdines Helland, Webster, Ia. 10.00
Ved Peter Burke, Ellsworth, Ia., fra Tabitha Mgd. 5
Kv. 7, Mrs. John Salvorson 3, 10.00
Ved O. Tomling, Duluth, Minn., fra Bethesda engel-
ste Søndagsskole 2.25
Ved Annie Olson, Radcliffe, Ia., fra Bethania Mgd. 5
Digef. 26.32

Paa Hjemmets Begne hjertelig Tak.

L. E. Carlson.

Børnenes Harpe.

Førleden Sommer bestilte vi en Del „Bør-
nenes Harpe“ til Brug i Søndagsskolen, og kan
vi nu, efter det Forsøg, vi har gjort med denne
Bog, give den vor bedste Anbefaling.

1. Fordi i denne Bog er bibeholdt saa
mange af vore gamle lutherste Melodier og
Salmer.

2. Fordi Bogen er indrettet efter en tids-
mæssig Plan, haabe hvad Lekt. og Musik an-
gaar.

3. Fordi den er meget billig, naar Størrelse og Bind betragtes.

Vi har ogsaa med Held brugt den i vore Ungdomsmøder, og er glad, fordi vi fik en saadan Bog, hvorved kan undgaaes disse alt for lette Sange, hvori Børnene og Ungdommen indøves isteden for vore lutheriske Salmer, som er for os en dyrebart Skat, og som vi ikke kunde glemme at give til Efterlægten. Og skal den saa disse Salmer fjer, bør den saa dem ihende fra Ungdommen af.

Der er nogle nye Melodier i Bogen, men de læres snart ved at Børnene faar Anledning til at indøve dem i Hjemmet, hvor en saadan Bog er umistelig.

Venligt Søndagskolelærer.

Nu er det Tid at sende for „Børnernes Harpe.“ Søndagskolerne paa Landet, som ikke kan fortsætte gennem Vinteren, begynder nu sit Sommerarbejde og Religionskolen vil snart komme igang i Menighederne. „Børnernes Harpe“ er vel stillet for disse Skoler. Sangene er inddeelt efter de fem Parter i Katekismen, saa du behøver ikke at lede Bogen igennem for at finde Sang for Emnet, du behandler.

Hvad de nye Toner angaar, da er de mere kirkelige og klinger ogsaa bedre i lutheriske Øren end de, man før var vant med. Familier, som har Orgel i Huset, bør forskaffe sig et Exemplar af „Børnernes Harpe.“ Prisen er uhyr billig: 75c og 60c for Musikbogen og 30c for bare Sangene. Send Ordres til Hauge's Synodes Boghandel i Red Wing, Minn.

Harpelegeren med Guitarstole.

Harpelegeren, 108 Sange med Musik og let udførligt Guitarakkompagnement og Præktigt Guitarstole til Brug ved Selvfstudium i Guitar, i et Bind, stort Format og smukt indbundet i Skind med forgyldt Titell paa Siden \$1.00. Denne Bog er den eneste i sit Slags i det norske Sprog. Begge Bøger udgjør tilsammen 158 store Sider. Bogen er anbefalet af Fru Walborg Hovind Stubb, Prof. Sven Østebal, Pastor L. M. Bjørn m. fl. Musikbogen koster bare 25 Cents. Musik og Akkompagnement arrangeret af Kristian Nelson. Guitarstolen er ogsaa udarbejdet af ham.

Send Ordres til C. Lilletun, Drawer H. Red Wing, Minn.

Folketaleenderen.

der har været anmeldt i „Budb.“ omsendtes før Jul til næsten alle af Samfundets Præster og vi har det Haab, at man i Julehelgen harde godt Salg for dem. Skulde nogen af Præsterne eller andre have Andledning at faa flere solgt af disse Bøger, saa send os bare et Card, og vi vil gjerne sende, hvad man behøver. Indholdet af denne Bog er saa godt og Prisen saa billig, at Bogen burde faa Indgang i hvert eneste Hjem inden Samfundet. Prisen er bare 10 Cents.

Ordres sendes til

C. Lilletun, Red Wing, Minn.

Festkriftet.

Det længe efterspurgt „Festkrift“ er nu færdigt. Det er paa 128 Sider med udmærkede Billeder af Skolens Bygninger, H. M. Sande, Past. D. Hanson Andrew Ellingsen og af alle Bestyrere ved Skolen ligetra dens Aabning samt en Gruppe af Skolens Direktører. Ialt er der 22 andre Billeder. Festkriftet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Skolen. Til Præster og Agenter gives almindelig Rabat. Ordres indsendes til

C. Lilletun, Red Wing, Minn.

“The Little Messenger”.

No. 1 til 15 af “The Little Messenger” er nu udkommet og sendt rundt til Abonnementerne. Det udkommer 1 Gang om Ugen og koster enkeltvis 35 Cents Aargangen. I Pakker fra 10 til 25 under en Adresse er Prisen 30 Cents, i Pakker fra 25 til 300, 25 Cents, og over 300, 20 Cents. Subskriptionen gælder for et Aar. Præster, som har Børn i sine Menigheder, der kun forstaa det engelske Sprog, bedes venligt interessere sig for Bladets Udbredelse.

Adresseforandring.

Rev. A. J. Kroghad,
742 Hunt St., Crookston, Minn.

Rev. C. J. Olberg,
Route 2 Volin, S. Dak.

Naar du sender ind Penge for Bladene maa du se efter paa den gule Pap, om Tallet er forandret. Derjom Tallet ikke er forandret i de 2 a 3 No. efter Udsendelsen af Pengene, bør du underrette os derom.

C. Lilletun.

Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de her nævnte Steder til følgende Tid: Mit Besøg har det Formaal: Sjeles Frelse hjemme og ude paa Missionsmarken. Til paa det ventigste bede om Offer og Subskription til Kinamissionen, samt modtage Subskription og Betaling for vore Blade: „Budbæreren“, „Børnevennen“ og „The Little Messenger“.

Pastor L. L. Bøes Kalb, Postoffice Marietta, Minn., fra 6te til 13de April.

Pastor Thomas Hansons Kalb, Postoffice Franklin, Minn., fra 16de til 21de April.

Pastor T. J. Oppedahls Kalb, Postoffice Sacred Heart, Minn., fra 23de til 27de April.

Pastor J. S. Halvorsens Kalb, Postoffice Spicer, Minn., fra 29de April til 3die Mai.

Pastor A. D. Uttheims Kalb, Postoffice Dawson, Minn., fra 7de til 12te Mai.

Pastor S. E. Hansons Kalb, Postoffice Dawson, Minn., fra 14de til 18de Mai.

Broderligt A. D. Oppegaard.

Alterbilleder.

Jeg anbringer Alterbilleder i vel kjendte lutheriske Kirker her i Landet. Mit Arbejde er enestaaende naar det kommer an paa at fremstille bibelske Scener, sandfærdig Tegning og korrekt Behandling af Farverne. Jeg har erholdt min Uddannelse ved de bedste amerikanske Kunstskoler og har studeret religiøs Kunst i de vigtigste europæiske Billedgallerier.

Tyve Aars Erfaring som Maler.

Hundreder af anbefalinger fra levende Lægmand og Præster i den lutheriske Kirke.

Priser moderate.

Skriv efter Katalog.

Aug. Klagsstad.
Marinette, Wis.

Pianoer og Orgler

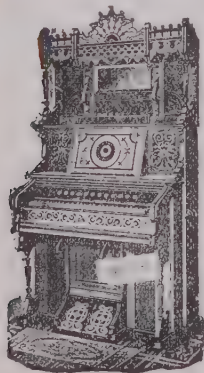
Kun giv mig Anledning til at give Oplysning angaaende Priser og Betalingsvillkaar, og man skal finde, at ingen har bedre Betingelser at tilbyde.

Oplys, naar de skriver, hvad De ønsker, Piano eller Orgel.

Carl Haugland,

The North Western
Music House

318—320 Nicollet Ave
MINNEAPOLIS, MINN.

Til Professorlønsslassen trænges	4,827.22
Indkommet siden sidste No.	73.25
	4,753.97

Alterbilleder i præmiebelønnet, garanteret Udførelse. Bedste Resultater. Rigboldig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresser: Adolf Jøbs, Story City, Iowa.

Bedes erindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser, vil man erindre følgende:

Penge til Professorløn, Fondsklassen og Synodalkassen (heri iberegnet Skolekassen) sendes til C. Lilletun, Drawer H Red Wing, Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hædningsmissioner sendes til Rev. Chr. D. Brohaugh, 298 Williams St., St. Paul, Minn.

Penge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Elstad, 916 7th Str., Red Wing, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. L. T. Carlson, Route 2 Centerville, S. D.

Penge til Jewell Luth. College sendes til Mr. B. C. Hanson, Jewell, Iowa.

B u d b æ r e r e n

udgives af Haauges nordt evangelisk lutheriske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forstudsvis \$1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lilletun,

Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor Chr. D. Brohaugh, 298 Williams Str., St. Paul, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold endes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class Matter.

Indhold: 1. 5te Søndag i Faste; 2. Fra Norge; 3. Ole J. Kasa; 4. Giv I dem at æde; 5. Fra Reisen; 6. Søndagskolen; 7. Missionsmøde; 8. Samtalemøde; 9. Røgt om Synden og Kristi Blod; 10. Spørgsmaal; 11. To Døds-scener; 12. Forbedringen maa begynde indenfra; 13. Kristi Blods Kraft; 14. Kinamissionen; 15. En Søndag ved Seminariet; 16. Mrs. Gjertrud Aulsgaard; 17. Fra vor Arbeidsmark; 18. Betsendtgjørelser; 19. Avtættninger.

Bundbærereren

Jeg agter mig ikke at vide noget til Salighed uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 15. }

Torsdag den 15de April 1905.

{ 37te Aarg

Palme søndag.

(Af Provst J. E. Smith, Sognbal. *)

Det er længe siden nu, at det skede, som Palmesøndagens Evangelium fortæller om; det er længe siden vor Herre Jesus holdt sit kongelige Indtog i Jerusalem „sagtmodig og ridende paa et Asen og Asenindens Føl“ saaledes, som det i længst forbigangne Tider var forudsagt, og han saaledes beviste sig at være den, som skulde komme, Herren til Gud Faders Vre; det er længe siden han som Konge har oprettet det Rige, om hvilket han selv siger, at det ikke er af denne Verden, Guds Rige midt i denne Verdens Riger; det er længe siden Folket tiljublede denne Konge sin Hyldest ved at brede sine Klæder paa Veien for ham og bestrø den med Palmegrene, idet de raabte: „Hosanna, den Davids Søn, velsignet være den, som kommer i Herrens Navn, Hosanna i det Høieste!“ Det er længe siden alt dette skede. 19 Aarhundreder er henrundne. Mange Konger i denne Verdens Riger er siden komne og gaaede, er blevne til Støv og Aske; og mange Riger er siden blevne oprettede og atter sporløst forsvundne, mange Troner reiste og atter faldne, og megen Jubel har omsuset denne Verdens Konger i deres Riger og er atter forstummet. Men endnu lever den Konge, om hvem Palmesøndagens Evangelium beretter, og endnu staar det Rige, hvori denne Konge er Herre, og endnu lyder Lovprisningens Jubel

for denne Konge. Den lyder baade i hans Rige her paa Jorden og i hans Herligheds Rige i Himmelen.—Og som denne Konge endnu lever, saaledes skal han ogsaa altid leve, og som hans Rige endnu bestaar, saaledes skal det altid bestaa, og hans Jubel skal aldrig forstumme. Og, kjære Venner, det er deiligt at vide dette, at der er en saadan Konge til, som er en evig og derhos almægtig og barmhjertig Konge; det er godt at vide dette, at der er et saadant Rige til, som er et evigt, uforanderligt Naadens og Salighedens Rige. Det er godt at vide dette, at denne Konge er vor Herre Jesus Kristus, som gjerne vil, at alle Menneſter skulle komme til ham, ligesom han kommer til dem, at de skulle komme i hans Rige, bøje Knæ for ham og tjene ham og i salig Glæde prise ham evindeligt. Det er godt at vide alt dette, og det ved vi, Gud være lovet! Det ved vi ogsaa af den Opfordring, som lyder til os idag: „Se, din Konge kommer!“—lyder fra ham, som ved, at vi ikke kunne faa det godt og blive lykkelige og salige, hvis vi ikke faa se ham med Troens Dine som vor Konge, vor Herre og Frelser, hvis vi ikke indkomme i hans Rige, tjene og prise ham. Da nu Herren ikke bliver træt af at predike atter paany for os dette: Se, din Konge kommer til dig! saa laader os heller ikke blive trætte af at lytte til denne Prediken, om vi end kunde synes, at vi havde hørt den saa mange Gange før. Laader os paa denne Dag, hvis Evangelium saa levende minder os om Jesu Kongenavn og Kongerige, holde stille foran denne evige Konge og hans Rige;

*) Denne sin sidste Prediken holdt han i Norums Kirke 3 Dage før sin Dødtgang.

GT Library

Edge Road
CA 94709

Call (510) 649-2500

lader os se og betragte til vor Trøst og Formaning:

- 1) hvem denne Konge er,
- 2) hvilket Rige han er Konge i og
- 3) især om vi have annammet ham til vor Konge.

Søde Jesu vi er her
Paa dig og dit Ord at høre,
Du imidlertid omskjær
Selv vort Hjerte og vort Dre,
At vi maa i vore Sinde
Lufte dig og Himlen inde.

I.

Hvem er denne Konge? Svaret herpaa giver Guds eget Ord os. Da Engelen bebudede Maria, at hun skulde vorde Moder til ham, om hvem Evangeliet fortænder idag, sagde han til hende: „Han skal vorde stor og kaldes den Høieste Søn“ o. s. v. (Luk. 1, 32, 33). Saa taler Guds Ord. Her høre vi, hvem denne Konge er. Han er Guds egen enbaarne Søn, evig som Faderen og et med ham. Han er den, ved hvem alting er skabt, opholdes og styres. Han regjerer over alle Ting og allerede derfor kaldes og er han en Konge, ja al Verdens Konge og Herre, Kongers Konge og Herrers Herre. Men ogsaa af en anden og høiere Grund kaldes og er han en Konge, nemlig som sin Stabnings General og Frelser fra alle dens Fiender. — Forsøgt af Fienden, af Djævelen, af Egneren, havde Guds Stabning, Menneskene, gjort Oprør mod sin lovlige Konge, sin Skaber, havde op sagt ham Udydighed, var blevne Fiendens Byste og havde bragt Synd, Sorg, Glendighed og Død over sig. Og ligesom en jordisk Konge gaar i Strid mod sin Fiende, som har besejret ham Rige og Folk, og ligesom en saadan ofrer sit Liv i denne Strid, saaledes gjorde ogsaa denne Konge.

Det var ham svært at tænke paa,
At Verden skulde undergaa,
Det var ham i hans Hjerte;
I saadan Hjertens Kjerlighed
Han kom for os paa Jorden ned
At lindre vores Smerte.

Ja, derfor kom han til Verden, gif mod Fienden og seirede i Kristelsen. Men den sidste og største Kamp stod Langfredagen i denne nu begyndte store, stille Uge, der han lod sig saare

for vore Dørrtræbelses og knuse for vore Misgjerninger, da han fuldbbragte alt til vor Frelse og til sidst døde paa Korset. „Ved Døden gjorde han den magtesløs som havde Dødens Bølge.“ — Saaledes vandt han sit Kongenavn. Veien til Tronen gif gennem Blod. Han satte sit Liv til for os; men han havde ogsaa Magt til at tage det igjen. Det gjorde han ved sin Opstandelse til et Vidnesbyrd om, at han var Kongen, Frelseren, Herren til Gud Faders Vre. Nu har han „bragt Liv og Ufortrætelighed for Lyset.“ „Jeg lever, og I skulle leve“, siger han. — Na, saaledes har han vundet sit Kongenavn. Saaledes er og kaldes han en Konge. Saaledes har han bevist sin Magt, sin Gudsdomsmagt. Som den stærkere har han besejret den stærke. Men midt i sin Magt viser han sig ogsaa at være den barmhjertige og naadige, den „sagtmodige“ Konge. Hvor sagtmodig er han ei i sit beskedne Indtog i sin Kongestad! Hvor sagtmodig ligeoverfor sine Fiender, der bespottede og bespyttede ham! — Ja, „han stændte ikke igjen, der han blev overstjændt“, „han truebe ikke der han led“; sagtmodig og ydmyg taaler han alt. Og dette skulle vi betænke, haade hans Magt og hans Sagtmodighed til vor Formaning og Trøst. Vi skulle betænke hvem denne Konge er: først og sidst, at han er Guds Søn — ikke blot et Menneske, en Profet og Ræver, men en evig Ypperstepræst, der træder frem for os, en almægtig, barmhjertig Konge. Til ham kunne vi gaa. „Herre, til hvem skulle vi gaa hen uden til dig?“ Han kan gjøre det godt for os.

II.

Hvorledes er det Rige, hvori han er Konge? Vi lader atter Herren svare. Da han stod for Pilatus — senere i denne Uge — sagde han: „Mit Rige er ikke af denne Verden.“ Altsaa af en høiere Verden, ja fra Himlen, fra Gud. Det Rige, hvori han er Konge, er Guds Rige, Naadens Rige. Deri stændes os ikke blot, hvad der stændes os ogsaa i denne Verdens Riger, hvori jo ogsaa Herren er Konge; men deri stændes os det, som vi fremforalt trænger til. Og hvad er det? Hvad uden Syndernes Forladelse — thi Synden er Menneskenes Forbørvelse — Retfærdigheden, som gjælder for Gud, Fred og Glæde! Thi saa siger Guds Ord: „Guds Rige bestaar

ikke i Mad og Drikke, men i Retfærdighed, Fred og Glæde i den Helligaand". Men søge vi saa ledes „først Guds Rige og hans Retfærdighed, saa skulle ogsaa alle de øvrige Ting, vi behøve, tillægges os". „Han, som ikke sparede sin egen Son, men gav ham hen for os alle, hvorledes skulde han ikke ogsaa skjænke os alle Ting med ham?" (Rom. 8, 32).

I dette Rige har Herren nedlagt Frugten af sin Seier, den han vandt over Fienden. Og for at belagtgiggøre os i denne Seier har han i sit Rige nedlagt Naadens Midler: Da aaben, hvorved vi indlemmes i dette Rige, Ordet, hvorved vi mindes om vor store Synd, men ogsaa om vor store Naade i Kristus,—Bordet, som han bækker til et Pant paa vore Synders Forladelse og til Styrkelse i vor Tro,—Og i dette Rige har han nedlagt de Aaben vi skulle bruge mod Fienden—Mandens Sørd—Troens Skjold—Saliggjorellens Hjelm.—Dette Rige er et Frihed i al Angest og Rød; thi „Herrens Navn er et fast Taarn". Fiendens Stormløb skal ikke formaa at røkke det; thi „Helvedes Porte skal ikke faa Overhaand", har dets Konge sagt: Saa maa det da være usigelig godt at høre til dette Rige!—Dette Rige er dog kun Jorgaarden til Herlighedens Rige, hvor al Strid ophører, hvor der skal være evig Fred og Hvile i hans Uafsigts Beskuelse. Ja i al Evighed skal dette Rige staa; thi „der skal ikke være Ende paa hans Kongerige". Evig lykkelig den, der faar gaa ind i dette Rige.

III.

Men efterat vi nu har overveiet de to første Spørgsmaal, staar nu det vigtigste tilbage, nemlig at betænke om vi er indgaaede i dette Rige, om vi have annammet Jesus som vor Konge. Lidet kan det andet nytte os, hvis vi ikke kunde svare ja paa dette Spørgsmaal. Og hvad skulle vi svare? Jo, jeg ved nok, at i en Forsamling af Menesker, som alle kalder sig kristne og er døbte, der kan alle med en vis Sandhed sige: Ja vi er,—ved Daaben er vi indgaaede og vi have bekendt Jesus som vor Konge. Sandt nok! Du er kjendt som en kristen; dit Navn er indtegnet i Kirkebogen,—men kjender ogsaa Gud dig som sin? Herren siger: „Ikke enhver, som siger til mig: Herre, Herre! skal indgaa i Himmeriges

Rige, men den, som gør min Faders Vilje.—Og hvilken er Faderens Vilje? Netop at vi skulle tro paa Jesus. Om du nu gør dette i Sandhed, det ved han, den alvidende: „Herren kjender sine!" Du bekendte, da du blev døbt—og konfirmeret,—at du tror paa Jesus og tror hans Rige, Kirken. Tror du ogsaa virkelig nu paa Jesus som din Konge og Frelser, der har friet dig fra Synd og fra Død og fra Satans Rige, og tror du hans Rige, en hellig almindelig kristelig Kirke?

Hvis du tror paa ham, maa du stride med ham og under hans Banner. Staar du især Guds fulde Rytning? Strider du Troens gode Strid? Forer du Sverdet mod Djevelen, der gaar omkring som en brølende Løve, jagende hvem han kan opsluge?—og mod Verden, der ligger i det onde og gjerne vil forderve Guds Folk?—og mod Fienden i din egen Varm, Kjødet med dets Lyster og Begjeringer? Eller gjør du fælles Sag med disse Fiender? Hvis saa er, har du ikke annammet ham som din Konge! Fremdeles: Bekjender du ham?—ikke blot om Søndagen i Kirken og Forsamlingerne, men i det daglige Liv, hjemme i dit Hus og udenfor blandt dem, du kommer i Berørelse med?—Er hans Kongelov din Lov?—Bruger du flittig og rettelig Naadens Midler?—Priser du ham?—Virker du for hans Riges Udbredelse her hjemme blandt vor Kirkesamfunds Medlemmer og ude blandt Hedningerne?—Glæder du dig i Haabet om Herlighedens Rige?—Har du dit Borgerkab deroppe og ikke blot her paa Jorden?—Dette skulde vi betænke; derpaa kommer det an!

Thi der kommer en Dag, da Kongen vil komme igjen ikke med Naade, men til Dom. Da vil han sidde paa sin Herligheds Trone og alle Folk skulle forsamles om ham, og da skulle alle de, som ikke er indgaaede i hans Rige, Naadens Rige her paa Jorden, alle de, som ikke have annammet Jesus som sin Konge, faa høre det forfærdelige Ord: „Viger bort fra mig, I forbandede—I, som ikke vilde omvende eder og komme til mig før—i den evige Flib!" Men da skal han sige til alle, som indgik i Naadens Rige her paa Jorden og blev tro til Enden: „Kommer hid I min Faders velsignede og arver det Rige, som eder er

beredt før Verdens Grundvold blev lagt!"—Se, saa vigtigt er det at randsage, om vi høre til hans Rige, om Herren kjender os som sine.

Saa forbarm dig over os, kjære Herre, du som saa gjerne vil at dit Rige skal komme til alle, du, som har lært os hver Dag at bede: Tilkomme dit Rige!—forbarm dig over dem, hvis Dine endnu er lukkede, at de maa aabnes, saa de faa se dig som Konge,—og forbarm dig over os, hvis Dine af din Naade er aabnede, at vi alt mere og mere maa faa se din Herlighed!

Ja, skriv dig Jesu paa mit Hjerte

O, min Konge og min Gud,

At ei Belyst eller Smerte

Dig formaar at flette ud.

Denne Opkrift paa mig sæt:

Jesús ubaf Nasareth,

Den korsfæstede, min Vre

Og min Salighed skal være!

A m e n.

Hvorledes kan Menigheds-skolen bedst løse sin Opgave?

(Ved Gustav M. Bruce).

II

Dette vigtige Spørgsmaal er ikke let at besvare, og det er heller ikke min Mening at give det et afgjørende Svar, men kun stille det frem til enhver Menigheds individuelle Overveielse og Besvarelse, samt paapege nogle Ting, der vil tjene til at befordre Løsningen af denne Opgave.

Enhver Sag har sit Formaal, sin Udgang og Understøttelses Rilde, og sine Hjælpemidler. Det samme har ogsaa Menigheds-skolen.

Menigheds-skolens Formaal er at oplære Børnene i den kristne Religion, opdrage dem til mødne Medlemmer af Kirken, bringe dem i personligt Samfund med Menighedens Herre, Kristus, og befæste og bekræfte dem i de guddommelige Sandheder.

En af de Ting, som befordre Løsningen af Menigheds-skolens Opgave er en klar Forstaaelse og Erkjendelse af denne Opgaves store og herlige Maal; thi faar Menigheden Dinene opladte for det store og vigtige i dette Maal, kan det ikke andet end anspore den til fornyet og forøget Anstrengelse i dens Figen efter at opnaa dette. Der

hvor Daleren afmaaler og begrænser Menighedens Aktivitet i denne Retning, der er Maalet for Religions-skolen desvære altfor lavt, og under saadanne Forholde kan Skolen aldrig løse sin Opgave. Emersons Udtalelse: "Hitch your wagon to a star" er kanske vel drøi, men den indeholder ogsaa et Bink for Menigheden med Hensyn til, hvor høit Maalet for dens Religions-skole burde være.

Menigheds-skolen har sit Udspring fra Hjemmets og Menighedens Trang efter at give sine Børn en kristelig Undervisning og Uddannelse, og det er ogsaa til Hjem og Menighed den ser efter Understøttelse. Har man faaet det rette Syn paa Skolens Formaal, vil ogsaa den nødvendige Understøttelse uvilkaarligt tilstrømme den, baade i financiell og andre Henseender, og det ikke alene fra Forældre men ogsaa fra de Menigheds-medlemmer som ingen Børn har. En stor Stjærhed som er raadende i mange af vore Menigheder er den, at Religions-skolen ingen Menigheds-sag er, men kun en Sag som gjælder dem, der har Børn. De som altsaa er saa „hel-dig" stillede, at de ingen Børn har, slipper at punge ud med sine „furt fortjente Stillingen" til Religions-skolens Opholdelse. I saadanne Menigheder er Menigheds-skolen kun en forkræblet Plante, uden Liv og uden Vækst.

En anden Ting altsaa, som er nødvendig til Løsningen af denne Opgave, er, at Menigheden som et hele antager sig Skolens Sag, anser de med den forbundne Udgifter som en Del af Menighedens løbende Udgifter og som saadanne bliver bestridte af alle Menighedens Medlemmer uden Hensyn til, hvad enten de har Børn eller ei; thi Menigheds-skolen er og maa være en Del, og det en vigtig Del, af Menighedens Arbejde, og som saadan maa den ogsaa bæres af Menigheden som Menighed og ikke af Enkeltmænd.

Det tredje som jeg vil nævne er de Hjælpemidler, hvormed Skolens Maal søges opnaaet, nemlig Læreren, Skolebequemligheden og de nødvendige Undervisnings Apparater. Disse Hjælpemidlers Betskaffenhed er forbundet med og afhængig af det Maal, som er sat for Skolen og den Understøttelse, som Menigheden er villig til at yde. I Forhold til disse tre Ting, Maalet, Understøttelsen og Hjælpemidlerne, bliver ogsaa

den Grad af Fuldkommenhed til hvilken Skolen naar i Løsningen af sin Opgave bestemt.

Læreren er den vigtigste Faktor i Skolen, og derfor bør Menigheden sørge for at faa en som er sin Gjerning voksen. En Lærer som har den nødvendige Udbannelse psykologist, pædagogist og fagmæssig, samt Kjærlighed og Interesse for Lærergjerningen og er en sand, levende kristen er alene den, som er skikket til dette vigtige Hverv. Men for at faa en saadan maa Menigheden ogsaa være villig til at give en dertil svarende Løn. At forberede sig til denne Gjerning kræver baade Tid og Penge, samt ihærdigt Arbejde, hvorfor man heller ikke kan vente at en Lærer kan være tilfreds med den samme Løn som en almindelig Arbejder faar. En Løn af \$20 a \$25 per Maaned er meget for libet til at lønne en ret Lærer, især da—som ofte er Tilfældet i vore Menigheder—naar Læreren skal vanke omkring fra Hus til Hus for at faa den ham lovede „fri Kost og Logi“, og forrette som Prest, Klokker og Sanglærer paa samme Tid og for samme Løn. Den Mening at en som har været paa Skole en kort Tid ikke duer til noget andet end at „holde Skole“ er ganske veludbredt blandt vort Folk og for enkelte Studenteres Vedkommenhed ser det ogsaa desværre saa ud, men det er nu haade vist og sandt, at kan de „holde Skole“ selv om de ikke duer til noget andet, saa duer de sandelig ikke til at være Lærere; thi den som ikke duer til noget andet, han duer længe mindst til at være Lærer, og jo før vi faar Dinene op for dette, desto bedre er det. Skal unge Mænd og Kvinder ofre sig selv for denne herlige Gjerning, maa Menighederne være villige til at opmuntre dem dertil ved at paastjonne deres Bestræbelser; derved fremmer de sin egen Sag tillige.

Vore Skolelokaler er i de fleste Tilfælde uhenftigsmæssige, og hemmer istedet for at fremme Skolens Arbejde. Paa flere Steder benytter man Kirken til Skolelokale. Dette er ikke heldigt, thi den er ikke indrettet slig at den kan tjene som Skoleværelse. Paa andre Steder, især i Byerne har man Basement under Kirken og her holdes Skolen. Disse er ofte meget usunde, især om Sommeren, og det er jo da Skolen for det meste holdes. Man kommer fra den varme Sommerluft udenfor, tynklædt ned i disse fugtige, kolde Værelser, og bliver pludselig afkjølet

og staar saaledes i Fare for at paadrage sig al vorlige Sygdomme. Opvarmer man dem, saa begynder snart Fugtigheden fra Bægger, Gulv og Tag at fordunste og Værelset bliver snart fulde af tung befugtede Luft, og selv den Vind som udenfor synes at være saa varm, føles kold naar den kommer ned gennem Vinduerne i Basementet. Under saadanne Forholde er det vanskeligt at vide, hvad man bør gjøre.

Der er ogsaa Steder, hvor man har tomme Hus, som benyttes til Skoler. Om disse kunde der ogsaa være noget at sige, men jeg faar kun sige, at de ikke svarer til Hensigten. Heldigst stillet er de Menigheder der kan benytte sig af Commonskolens Lokaler, eller hvad er endnu bedre, har sine egne dertil byggede Skolehuse. Disse kan indrette sig saaledes, at alt virker harmonist til Skolens Bedste. Skolelokalet er ingenlunde af mindst Betydning for Religionskolens Fremme og det vilde være ønskeligt, om ogsaa Forholdene paa dette Omraade kunde forbedres.

Hvad Undervisningens Apparater angaar, skal jeg senere faa Lov at sige noget.

Der er endnu en Ting som maa nævnes, og det er Forholdet mellem Hjem og Skole. Dette Forhold er af stor Betydning for begges Virksomhed, og der hvor det rette Forhold hersker, der bæres ogsaa den rigeste og bedste Frugt. Opdrageropgaven er en fælles Opgave for Hjem og Skole, hvorfor de ogsaa maa være hverandre behjælpelig i Løsningen af den. Der bør herske et gjensidigt, harmonist Forhold mellem disse to vigtige Institutioner; thi alene da kan de hjælpe hverandre til at løse den dem af Gud anbetroede Opgave, og saaledes bære den rette Frugt, baade timelig og evig.

Et par nye Støpler. Pastor Flattich havde i sin Menighed en Mand, som Aar efter Aar indfandt sig i Kirken, men uden at forbedre sit Liv. Denne Mand ferærede Pastor Flattich et Par nye Støpler; „thi“ sagde han, „da De intet har lært af min Prædiken, vil jeg dog, for at De intet Tab skal have lidt derved, erstatte Dem det Skotpi, som De til ingen Nytte har lidt ved Deres Kirkegang.

Dybyggelsesmøde.

Syd Dakota Indremissionsforening samledes til Samtalemdø i Frankes Menighed, Pastor J. S. Olsons Kald, Bloomington, S. Dak., den 8de—10de Mars. Mødet aabnedes med Prediken af Broder L. J. Paulson fra Minneapolis over Aab. 3, 20. Derpaa erklærede Formanden Mødet aabnet til Forhandling. S. B. Haugland valgtes til Sekretær. Stedets Prest bød de fremmede velkommen til Mødet. Han lagde Forsamlingen paa HjerteNærvendigheden og Rytten af at høre Guds Ord saa, at vore Sjæle kunde leve derved. Pastor Olson begyndte Samtaler over det foreliggende Emne, 2 Kor. 6, 1—11. I Henhold til dette Emne blev det fremholdt, at Paulus var sig bevidst at være en Herrens Medarbejder, hvorfor han af Kjærlighed til og Omsorg for Korintierne formaner dem til at bruge Guds Naade rettelig og ikke tage den forgjæves.

Der blev talt meget om Naaden, især om den saliggjørende Naade, hvad den er og hvad den udretter, naar den annammes i Hjertet, hvorledes den da optugter os til at forlade Ugudelighed og de verdslige Begjæringer og leve viselig, retfærdig og gudelig i denne Verden. Alle Guds Børn er hans Medarbejdere, hver i det Kald, Stand og Stilling Gud har sat dem, og i dette sit Kald at være en Jesu Efterfølger som Apostelen var, og ikke give i nogen Ting noget Anstød, forat Tjenesten ikke skal blive Iafjet.

Flere af Herrens Vidner havde modt frem til dette Møde for at slaa et Slag for Herren og saa lidt af den Sæd, som kan give Hjertet Fred. Maa det saasandt bære Frugt til evigt Liv! Det ske for Jesu Skyld Amen.

Hver Session aabnedes og sluttedes med Læsning af Guds Ord samt Sang og Bøn. Mødet var nogenlunde bra besøgt af opmærksomme Tilhørere, dog den vakre Kirke kunde nok have rummet en Del flere Folk. Tak, Venner, for vort lille Samvær her om Ordet fra vor Gud og Frelser Jesus! Vi dele sig en Smule af den Nad, som gjør en fattig rig og glad. Over til Foreningen beløb sig til \$21.45.

S. B. Haugland, Sekretær.

Ole J. Kasa.

(Fortsættelse.)

„Dersom du tør sige, at du er hellig, skal dit Hode komme mod Væggen med en saadan Fart, at der skal bli en vaad Flæk efter det“, skreg en af Spotterne.

Kasa svarede frimodigt: „Du kan prøve; men saa skal du ogsaa finde ud, hvordan det vil gaa og hvad det betyder“.—Han bad Forsamlingen være rolig og ikke gaa.

Om en Stund blev Predikanten indbudt til at spise i et Sidoværelse. Medens han sad der blev Døren stengt. Uroftisterne truede nu med at slaa hvert Menneſte i Forsamlingen. Der blev da et forfærdeligt Spektakel. Mændene blev urolige og Kvinderne skreg. Den, som skulde slaa var en stert Kjempe, som ingen turde binde an med. Kasa tog fat i hans ene Skulder og spurgte, om han ikke kjendte Landets Love? „Eller tror du, at de hellige ikke har Ret til at bruge Loven? Du skal saa se, hvad det betyder at komme ind i en Mands Hus for at øve Voldsverk“.

„Jeg er ikke sint paa dig, men paa Folket“, svarede han; „thi de har sagt, at jeg har alle Djele i mig, fordi jeg engang sa, at jeg var Judas“.

„Har Folket gjort dig nogen Uret saa bring dem ind for Dørrigheden“, svarede Kasa.

Han begyndte da at stilne af noget. Kasa satte sig paa en Stol og bad i Stilhed til Gud. Dette sket i Hjertet paa den ene, og han gav Kasa et Slag over det venstre Dje, som han har Merker efter i mange Uger. Han sa intet; men en underlig Følelse gjennemtrængte ham. Han fik en liden Erfaring paa, hvad han ofte havde prediket, men aldrig før prøvet. Til sidst bad den stærke Kjempe ham at synge en Sang.

„Du kan gjerne synge selv“, sa Kasa. Han fandt da op Salmen: „Kom Hjerte, tag dit Regnebret, skriv op dit Livets Dage“. Han sang saa Sveden randt ham nedover Stjægget. Derefter bød han Farvel og gik sin Vej.

Saaledes gik det skundom til den Tid, før der blev fuld Religionsfrihed; men senere blev denne unaturlige Lov ophævet. Rægsfolket fik

Frihed til at predike i Sverige og Mulkt sat for dem, som gjorde dem Fortræd.

De tre sidste Aar Kasa boede i Norge, reiste han som Indremissionær i Vermeland, Sverige

Bed den Tid begyndte de saakaldte „Nyevangeliste“ sin Virksomhed i Sverige, og de kristne delte sig i to Partier. Denne Retning var dengang ikke kjendt i Norge.

Kasa fik mange Breve fra Amerika med Anmodning om at komme over der og blive Prest for Menigheder i Hauges Synode. Han bestemte sig omfæder til at følge dette Kalb. Vennerne i Amerika sendte ham \$140.00 til Reisepenger, og i 1868 gjorde han sig færdig og reiste med Familiie til Amerika.

Det samme Aar finder vi ham paa et Møde i Olmsted Co., Minn. Paa dette Møde blev han kaldt til at gjøre en Reise til Story Co., Iowa, hvortil han fik følge med to Mænd der fra, som havde besøgt Mødet.

Paa et Møde i Waseca Co. Minn., som holdtes i Mars 1869, blev han paalagt at reise som Indremissionær indtil næste Synodemøde.

Synodemødet i 1869 blev afholdt i Arensburgs Menighed, Fillmore Co., Minn., i Juni Maaned, og under dette Møde blev Ole Johansen Kasa ordineret til Prest i Hauges Synode. Mødet kaldte ham til Indremissionsprest og sendte ham vesterover for at samle norske Folk om Guds Ord og stifte Menigheder.

Om denne Missionsreise har Kasa afgivet følgende Beretning:

Elskede Brødre og Missionsvenner! Guds Naade og Fred tilfønster jeg eder ved Jesus Kristus. Amen.

Da jeg af Synoden i Fillmore, Co., Minn., blev paalagt at reise for den indre Mission, har jeg sølt som min Pligt at sende eder en kort Beretning om min Virksomhed i Vesten.

Jeg foretog min første Reise ifølge med L. By til Douglas og Ottetail Countier. Vi kom først til Douglas Co., og begyndte vor Virksomhed der. Guds Ord beviste sin Kraft paa Hjerterne, som hos enkelte kom klart tilsyne. Den anden Dag efter vor Ankomst, som var den fjerde Juli, havde vi Opbyggelse, men der var forholdsvis faa Folk tilstede, da de fleste fejrede den Dag paa den for Verden almindelige Maade.

Den tredje Dag havde vi Opbyggelse i et nyt Skolehus, og skjøndt mange paa den Dag maatte sove af sig Hjerdejuliruset, var dog Gudstjenesten bedre besøgt end forrige Dag. Men om Kvelden da vi kom til vort Logis blev vi Gjenstand for Djevelens Angsen; thi straks vi var indkomne kom Manden i Huset hjem fra en Hjerdejulite i en sørgelig Tilstand. Han overgik os med Skjældsord og drev os ud af Huset.

Uret med at bære Formådelse for Ordets Skyld maatte vi, sent paa Kvelden som det var, forsoie os afstød.

Dagen derpaa naaede vi til Ottetail Co. Endtjændt der ikke viste sig mange synlige Tegn paa levende Kristendom, vilde dog Folket der gjerne høre Guds Ord, og dette var os til ikke liden Opmuntring. Mange Børn blev døbt her, skjøndt en Del var lidt frygtagtige for os, fordi vore Ord var entoldige og vor Fremmæden uden Anseelse. Men egentlig havde nok Angsten sin Grund deri, at jeg ikke bar lang Kjole og bred Bibetræpe, som ifølge manges Mening skal være et sikkert Kjendemerke paa en rigtig luthersk Prest.

Da vi havde virket en Tid i Ottetail kom der nogle Mænd, som udgav sig for at være en Komite, der foregav at have faaet i Opdrag at forebygge Udbredelsen af falsk Lære. De mente de havde Ret til at katekisere os og finde ud, hvem der havde givet os Ret til at undervise Folk om Salighedsveien. Jeg oplæste mit Ordinationsbevis; men denne Censurkomite var fremmed i Israel; de kjendte ikke nogen af de Prester, som havde underskrevet Beviset, sagde de, og tilfod sig den lidet smigrende Bemærkning, at et saadant Brev kunde man godt selv skrive. I faderlig Myndighed lod de mig vide, at jeg slet ikke havde Ret til at predike. Vilde jeg samle Folket til Andagt, saa maatte jeg bare læse for dem i en Bog, paastod de.

Men da jeg gjorde den saakaldte Komite begribeligt, at jeg havde kalb baade fra Gud og Menneſter til at virke for Guds Riges Udbredelse og fulgte mit Kalb trods alle selvbestaltede Komitier, fandt de det rettest at lade mig i Fred. De blev dog siddende til Gudstjenesten var over, men da gik de stille ud af Huset.

Imidlertid havde man længere vent hørt om

vor Ankomst, og to Mænd var komne for at møde os. Den ene af disse var Tollef Nelson, som var bekendt med vor Synode. Disse Brødre tog os i Forsvar, og det var en stor Glæde at finde nogle, der elskede Sandheden.

Vi fulgte da med disse to Brødre hjem. I Settlementet hvor de boede fandtes, Gud være Tak, adskillige Trostbrødre. Vi blev der nogle Dage, og en liden Menighed blev organiseret der paa Stedet, som senere kaldte mig til sin Prest.

Jeg antog Kaldet og bosatte mig i deres Midte, da jeg derved vilde undgaa de store Ud- læg af Rejsepenger og tillige antog jeg, at Menigheden og Missionen vilde gjøre det til deres fælles Sag at opholde mig og mine.

Jeg har nu saa at sige midt i Missions- marken, og Herren har velsignet Ordet iblandt os. Enkelte er komne til Liv i Gud og adskillige er paavirket og er saaledes komne ind paa Omvendelsens Vej.

Hvad Menighedens Størrelse angaar, da har den fordoblet sig siden dens Stiftelse. Den bestaar nu af 28 Familier.

I Douglas Co. har jeg været flere Gange; men Herren alene ved hvad Frugter Sæden vil bære der. Jeg er nylig kommet hjem fra en Rejse til Willins Co. Folket der synes at være modtagelige for Guds Ord. Det var da ialfsald Tilfælde med en Del, og jeg haaber der ogsaa er nogle sande Kristne. Der blev afholdt Menigheds- møde medens jeg var der og en Menighed bestaaende af 13 Familier og 3 ugifte Personer blev organiseret. Der er Haab om, at flere andre vil slutte sig til Menigheden.

Med Taarer i Øinene bød vi hverandre Farvel, efterat jeg havde givet dem Løfte om snart at komme igjen. Maahte nu blot Herren, saa opnaa sin Hensigt med dem og mig og os alle, saa skulle vi blive rette Missionsarbeidere, og vort Arbejde i Herren vilde da ikke være for- gjeves.

Ja tænkt, en Sjæl er mer dyrebar for Herren end den ganste Verden! Naar vi ofrer noget for Missionen, saa lad os gjøre det med Bøn til Gud for os selv, for Folket og især for dem, som bliver udsendte som Missionærer. — Vi arbejder da i Herrens Bingsgaard, og tilsidst vil

Bingsgaardens Herre give os en Naadelsen for Jesu Skyld. Amen. Eders forbundne
D. J. K a s a.

Som Kasa nævner i denne Beretning antog han Kald til Prest for en liden Menighed i Dittertail Co., Minn., omtrent 6 Mil fra Fergus Falls. Han tog her 160 Acres Land paa Homestead og bosatte sig der med sin Familie. Dette var i 1869. Presteindtægterne var smaa at begynde med og han maatte derfor arbejde haardt paa Jarmen for at skaffe Løvebød for sig og sine.

Nybyggerlivet har sine Besværligheder baade for Prest og Menighed. Men naar Herren giver Hjælp og Frimodighed, saa slaar man sig igjennem og forbedrer Stillingen lidt efter lidt.

Pastor Kasa var heldig i Valget af sit Homestead. Han var en flittig og fljensom Nybygningsmand, og skabte sig et hyggeligt, værdt og værdifuldt Hjem. Medstiveren af disse Linjer havde engang den Glæde at besøge denne elstelige Familie efter at de tyngste Dag var taget og jeg kunde ikke noksom beundre den fljonne Veliggenhed, de vel opdyrkede Jorder og de solide Huse, som ved Flid og Udholdenhed var istandbragt.

Kasa fik efterhaanden flere Menigheder at betjene, som naturligtvis forøgede Arbejdet og Betyrningerne. Herom udtaler han sig saaledes:

„Jeg fik snart flere Menigheder at betjene og Arbejdet forøgedes medens Kræfterne ofte var smaa i Forhold til Arbejdet Størhed. Ofte var jeg meget syg og syntes jeg kunde bød hvad Tid som helst. Dog Herren holdt sin Haand over mig og styrkede Legem og Sjæl, saa jeg kunde, strøbelig som jeg var, holde ud Nar efter Nar.“

De ældre af os husker godt, at Kasa, naar han predikede ved Narsmøderne, bød Farvel og takkede for Samarbejdet, da han ikke troede han fik bioaane flere Narsmøder. Men Herrens Kraft har oppe det strøbelige Værk, saa han holdt ud medens mange tilsyneladende stærkere maatte bukke under.

(Fortsættes).

Den hellige Nadvere.

Af N. E. Bognum.
(Math. 26, 26—29.)

I Jesu Navn! Det kan synes overflødigt at skrive noget om den hellige Nadvere, da saa meget tilførs er sagt og skrevet derom af vore gamle Kirkelærere, der staar som store Lys i den lutherste Kirke. Ingen Lutheraner burde være fremmed for Læren om den hellige Nadvere. Men paa Opfordring er det mig en Glæde at aflægge et Vidne-byrd om vor Frelseres Kjerlighed og store Omsorg for sine Børn.

Ved at betragte Jesu Liv her paa Jorden, ser vi det var fuld af Kjerlighed, og jo nærmere det led mod Enden, jo større Omsorg viste han nøblidende, der ligesom trængte sig frem fra alle Sider. Dette var især Tilfælde ved hans sidste Rejse til Jerusalem. Denne hans kjerlige Omsorg havde et saadant Drag paa Folket, at Farisæerne sagde: „Se, al Verden er gaaet efter ham“ (Joh. 12, 19.)

Ved denne Tid var det han foretog den mærkrædige Fodetvædt paa sine Disciple og gav dem derved et Eksempel paa Ydmyghed og Kjerlighed. Den sidste Aften han var i sin Disciplekreds, før han gik til sin Lidelse og Død, indstiftede han det hellige Nadvermaaltid. Han vidste sin nærforestaaende smertefulde Død, han vidste hvad som ventede sine Disciple—baade de, som da omringede ham, og de, som formedelst deres Ord skulle tro paa ham (Joh. 17, 20), og i kjerlig Omsorg for dem siger han: „Jeg har hjertelig længtet efter at æde dette Paasfelasam med eder før end jeg lider“. (Luk. 22, 15.)

Er Skilsmisjen tung og alvorssfuld for Mennesker som er nær forbundne med hverandre, saa var det ogsaa saa for Jesus, som elsker mer end noget Menneske.

Skilsmisjen pleier at være tung og alvorsslig, naar Fader eller Moder skal forlade en elsket Børneskole, den ene Wgtesælle skal ved Døden stilles fra den anden og Broder eller Søster skal forlade hverandre for aldrig mere at sees i denne Verden; især maa det være tungt, naar de man stilles fra gaar en mørk Fremtid imøde, fuld af Rød og Glendighed, som Jesus vidste ventede sine Disciple. Og man pleier gjerne ha-

ve i Grindring de døendes sidste Ord og Gaver, Jesus gav sine Disciple et Maaltid, som de skulle nyde til hans Ghuftommelse (Luk. 22, 19). Vi ledes her til først at tænke paa den kjerlige Frelser, som har indstiftet dette Sakrament. Den Herre Jesus Kristus er den almægtige Gud, som er mægtig til at holde hvad han har lovet. Det heber: „Men der de aad tog Jesus Brødet, takkede, brød det, og gav Disciple, og sagde: tager, æder, dette er mit Legeme“, osv. Naar han siger det er hans Legeme og Blod man nyder i Nadveren, saa gjelder her at tro hvad han siger, om det kan synes utrolig for vor Fornuft. Thi dette hellige Nadvermaaltid har noget saa dybt og høit ved sig, at man maa spørge med en Lærer i Kirken: „Hvem kan udfige det? Om jeg havde en Engletunge eller en himmelsk Pen, jeg kunde dog hverken beskrive det eller fremsføre det med Ord. Vi kunne ikke sige mere derom, end hvad vor Frelser selv sagde os; men det er os nok, indtil vi nyder det histoppe i hans Rigge, og der fuldkommen gjennemstuer og begriber det; imidlertid vil vi være tilfredse, naar vi kun har ham. Derved holder vi fast uden at bekymre os om menneskelige Udybninger og Stridigheder om det hellige Sakrament. Vi vil der nyde og have det helt, medens andre strider om den hellige Spise og derved fordærver og berører sig dens Nydelse og Vederkvælgelse. Naaden er der saa aandelig, himmelsk og umaadelig, at den er højere end vor Fornuft og altsaa ogsaa langt overstiger vort Begreb og Tanke.—

Det hellige Alterens Sakrament er en Hemmelighed, ja det er fuldt af Hemmeligheder og det naturlige Menneske begriber slet intet deraf. Det aandelige Menneske, eller den troende Kristen nyder det, og føler det, og har Kraft og Velsignelse deraf; men at beskrive det, udtale, udgrunde og udmaale det, kan han heller ikke.—Det maa være ham nok, at han ved dette: Alterens Sakramente har Herren indstiftet og befalet at det skal holdes i Agt og Ære, indtil han engang kommer i Himmelsens Skyer og vi ser ham, som han er, og skal blive ham lige.—Vi ved, at vi i Sakramentet modtager Herren selv og bliver delagtige i hans Legeme og Blod“ (Gosner.)

Vi har nu hørt hvem som har indstiftet

Nadveren; dernæst vil vi høre for hvem han indstiftede den, nemlig: for sine Disciple, altsaa en Flok, som han havde kaldt til at være i sit Sel Skab, og som han vilde skulde gaa hans Grinde ud i Verden, hvor meget ondt, men lidet godt ville møde dem,—dette Maaltid skulle de faa nyde til Pant paa sine Synders Forlæbelse, og til Troens Bestyrkelse, til at taale og lide alt, som for hans Navns Skyld maatte møde dem.

Det vises heraf at det hellige Nadverens Sakramente kun er indstiftet for troende Guds Børn, som er kaldte og komne til et aandeligt Liv i Troens Samfund med sin Frelser, hvilket Liv ved dette Maaltid skal næres og bestyrkes.

Om disse, hvis Fødder Jesus havde toet, siger han: I er rene, dog ikke alle. Iblandt de 12 Disciple, var der en uren, Judas, som havde ondt i sinde og som paa en uærdig Maade nød Nadveren. Han staar i Historien som et advarende Eksempel for alle uærdige Nadvergæster. Af vor Børnelærdom ser vi, at Nadveren er indsat for sande Kristne, som er af den Albet og Forstand, at de kan prøve sig selv. Ved Daaben indlemmes vi i Guds Naades og de helliges Samfund, men ved Alterens Sakramentes værdige Brug bestyrkes Sjelen i det begyndte Gode. Dette viser hvem der er værdige Nadvergæster, nemlig saadanne, som staar i Pagt med Gud og er levende Lemmer i Guds Menighed. De troende føler at Troen er svag, at Kjerligheden ikke er saa varm og brændende, som den burde være, mange Feil og Strøbeligheder hænger ved dem; de længes efter dette Nadvermaaltid til Troens Bestyrkelse, og til nærmere Forening med sin Frelser. De mindes hvor inderlig han har elsket os og for vor Skyld gaaet ind i Heligheddommen med sit Blod og fundet en evig Forløsning. O, hvor vi burde elske ham som saa høit har elsket os først!

Til dem som er komne bort fra sin Pagts Gud, ind paa Syndens usalige Veie, udgaar endnu Guds kjerlige Naadekald til Omvendelse, da den Pagt, som er brudt paa Menneskets Side, staar endnu fast paa Guds Side. Gud kalder i Omvendelsens og Troens Orden i Naadens Tid alle Syndere til Omvendelse. Naar en Synder vender tilbage til Gud som den forlorne Søn til sin Fader, da kan han faa Del-

tighed i alle Kirklens Goder og som en værdig Gæst faa Del i Nadveren til Pant paa sine Synders Forlæbelse.

Hvor ofte et Guds Barn skal gaa til Herrens Nadvere, er noget som Kristus har overladt til de troendes Frihed at bestemme efter ens indre Trang. Der har været Tider i Kirken, da de Kristne meget ofte var Gæster ved Nadverbordet, især under de store Forsølgelser; men Luther og andre Kirke lærere taler om tre eller fire Gange om Aaret, eller saa ofte som en føler Trang dertil. Guds Ord lærer, at vi skal prøve os selv. Vi skal prøve om vi angrer Synden, om vi tror paa den Herre Jesus og har et nyt Forsæt. Dog en Kristen bør hver Dag staa i et slikt Forhold til sin Frelser, at han værdig kunde gaa til Herrens Bord. Slik omgives vi de første Kristne, naar de var „værdige i Apostlernes Lærdom, og Samfundet, og Brødsbrydelsen og Bønnerne“ (Ap. Gj. 2, 42—47; 20, 7), slik vilde vist Paulus at hans medtroende Korintier skulde være, naar det i 2 Kor. 13, 5 heber: „Forsøger eder selv om I er i Troen, prøver der selv“.

Om Selvprøvelse har vi klare Anvisninger i G. Pontoppidans og J. Speners Forklaringer over den femte Part.

I vor Tæst minder Jesus sine Disciple om, at det var ved Afskeden med dem han nød dette Maaltid. Han siger: „Jeg skal herefter ikke mere drikke af det, som vokser paa Vintre, indtil den Dag, naar jeg skal drikke den ny med eder i min Faders Rige“. Der var vist Alvor ved dette Nadverbord, og Alvor bør det være hos alle Nadvergæster.

Nadveren er et Kjerligheds Maaltid, en Communion eller Samfund med Kristus, og med de troende indbyrdes, thi de er Lemmer paa det ene og samme Legeme, hvis Hoved er Kristus.

Her skulde unyttig Strid ophøre. Om nogen har forurettet os, skulle vi af ganske Hjerte forlade og tilgive dem, betænke, at dette mulig er den sidste Gang vi i den stridende Kirke faar delagtiggjøres i disse himmelske Retter og Gaver, til Pant paa vore Synders Forlæbelse, til Troens Bestyrkelse, til Jesu Jhusommelse osv. Det har været Skik i Guds Kirke, at Slægtninger følges ad til Nadver-

borbet, at Egtefolt, Forældre og Børn nyder Nadveren tilsammen, at forlove, som agter at indtræde i den hellige Egestand, har nydt Nadveren tilsammen før man begav sig ind i denne Stand; ved Barnets første Altergang pleier gjerne Forældrene at knæle ved Siden af sit Barn og nyde Nadveren tilsammen med det. Naar et Barn tog ud paa en længere Rejse, har Forældrene gjerne nydt Nadveren sammen med dette Barn før det forlod Hjemmet og skulle ud i Verden. Ved slige Leiligheder har vist mange kristelige Forældres Hjerter spurgt: „Hvad mon der skal blive af dette Barn? (Luk. 1, 66.)

Men er det saa nu?

Om vi faar æde Brød og drikke af Salighebens Kalk i Guds Rige beror paa, hvorledes man her bruger Naadens Tid—og Naadens Midler. Med den dybeste Sorg maa vi tænke paa de mange som bærer det kristne Navn og er efter det ydre Medlemmer af den synlige Kirke, men som i Marevis holder sig borte fra Nadverborbet. Hvad skal vi tænke om slige Mennesker? Kan de være sande kristne, som enten af Foragt eller af Eigegyldighed holder sig borte fra Nadveren fem, ti, femten Aar, eller længere? Jeg har truffet tilaarskomne Folt, som ikke har været til Alters siden sin Konfirmation. Det er med Nadveren som med Guds hellige Ord: Jo længere man holder sig borte fra dets Brug, jo koldere og følelsløse blir man.

„Der var engang en Mand, hvis Navn jeg ikke vil nævne, som i seks eller syv Aar ikke havde gaaet til Alters under Skind af kristelig Frihed, og opsatte indtil han blev syg, ja indtil Døden nærmede sig; da han nu fornåm at hans Livs Ende rullede nærmere, forlangte han Presten til sig og begjærede Sakramentet. Men hvad sker? Da Presten vilde give ham Sakramentet i Munden for hans Sjæl ud—og Sakramentet blev liggende paa hans Tunge i hans aabne Mund, saa Presten maatte tage det til sig igjen“ (Luther). Det gik denne Mand som det ofte gaar i vor Tid, at man for sent kalder Presten til sig, naar man er syg, og ofte nøler man saalænge med at kalde Presten til sine syge, at naar han kommer er den syge død, eller forstanden er omtaaget, at Presten ikke med god Samvittighed kan meddele ham Nadveren. Beg-

ge Dele har hændt mig nogle Gange. Jeg vil derfor raabe et Varslo til vort Kirkefolt, at man ikke udsætter for længe før man kalder Presten til sine syge. Det er jo ikke da først og fremst Nadveren om at gjøre; men om den syge staar i Forening med Herren.

.... „Brøvelsen og Beredelsen bestaar ogsaa deri, at du betænker, hvorfor og i hvilken Hensigt du modtager Sakramentet, hvortil det skal tjene og nytte dig i Livet.—Du skal daglig føle i dig Frugten af Kristi Gjenløsning, Trøst, Fred og Glæde i den Heligaand, thi det nye Liv som du herefter skal leve i Kristus i Tro, Kjærlighed, Ydmyghed, Sagtmødighed og Taalmodighed er en vigtig Frugt af Alterens Sakramente. Du maa føle hos dig selv, at denne ædle Føde forener dig med Kristus, forvandler dig til ham. Augustinus siger om denne Føde: „Den siger, du skal ikke forvandle mig til dig, men jeg vil forvandle dig til mig“. Al anden Fødesnatur er at forvandle sig til Kjød og Blod; men denne Føde forvandler os til Kristi Kjød og Blod, saa vi skulle leve i dette. Derved vækkes en stadig Kamp mellem Kjødet og Anden, en stadig Sukken efter Kristus, efter hans Kjærlighed, hans Trøst, og vort hele Liv bliver en stadig Omvendelse og Kjødets Korsfæstelse, hvorved Kristus lever i os og vi med ham.—De som høre Kristus til har korsfæstet Kjødet med Lyfter og Begjæring“ Gal. 5, 24. Vi skulle bruge Sakramentet til Takksigelse for alle Kristi Velgjerninger. Thi i Nadveren har Herren samlet alle sine Velgjerninger for at vi skulle takke ham for dem. Omendstjont vi er styldige til hver Time og hvert Dieblæk at takke Herren for hans Velgjerninger, saa er dog Nadveren isærbelesheb indstiftet og anordnet dertil, som han siger: „Dette gjør, saa ofte som I det drikker, til min Ihukommelse“ og Paulus: „Saa ofte som I æder dette Brød og drikker denne Kalk, forkynder I Herrens Død“. Her høre vi at vi ofte skulle ihukomme Herren og takke ham for vor Frelse. Hertil hører Salm. 111.

Saa ofte vi har et særegent Anliggende, eller en Sorg, skulle vi bruge Sakramentet til vor Trøst. Thi hvad kan kraftigere trøste os mod Synden, Døden, Djævelen og Verden, end denne Ihukommelse og Betragtningen af Kristi

hellige Videlse og Død. Derfor siger Salme 23, 5: „Du bereber et Bord for mig mod mine Fiender“. Vi skulle ogsaa bruge Sakramentet til en Forøgelse af de aandelige Gaver. Thi Tro, Kjerlighed, Haab, Andagt blive derved styrkede og forøgede.

Ligesom Elias blev styrket, da Engelen bragte ham Brød og en Kruffte med Vand, saa han gik en lang Vej ved denne Mads Kraft, saaledes styrkes vi i vort aandelige Liv ved Kraften af denne Føde. Ved at bruge Sakramentet bekjenner vi vor Tro, at vi har Kristus til Herre, at han er vor Frelser og Saliggjører og at vi haaber at blive salige ved hans For tjeneste og Død. Ligeledes bekjenner vi os derved til den sande Kirke, hvis Kjendetegn er Ord og Sakrament, og at vi ogsaa er dens sande Lemmer.

„I Sakramentet mindes vi om den broderlige Kjerlighed. Thi ligesom vi mange æder et Brød og drikker af en Kalk, saaledes er vi alle et Legeme i Kristus“. (J. Arndt.) Maa Gud velsigne disse Ord om den hellige Nadvere. Maa han engang samle os hjem til sig. Hvor det skal blive saligt at æde Brød i Guds Rige, ved de fuldbættede Borde i Faderhuset med den seierrige Glæde, som er kommen ud af den store Trængsel! Dertil hjælpe os Gud for Jesu Skyld, Amen.

Nytten af Jesu Videlse og Død og Opstandelse.

Kristus er sand Gud og sandt Menneske, Guds og Jomfruens virkelige Søn, større end Himmel og Jord.—Derhos er han ustyrlig og uden al Synd, som Profeten Esaias (23, 6) og Apostelen Peter (1 Pet. 2, 22) siger: Han har ikke fundet Svig i hans Mund.

Men naar Kristus saaledes er større end Himmel og Jord, større end Synd og Død og Djævel, saa maa ogsaa alt, hvad han lider og gjør, være saare stort. Stør maa hans Videlse være, stor maa ogsaa hans Opstandelse fra de døde være, og stor er Kraften, Frygten og Nyttens af denne Videlse og Opstandelse. Den Herre Jesus Kristus har ved sin Seir, som han har vundet ved sig selv, nedslaaet Synd, Død og Djævel; Djævelen har han overvundet i sit eget Legeme,

Døden har han druknet i sit eget Blod, Synden har han udslettet i sin Videlse og Sjæleval.

Den Herre Jesus Kristus, som er sand Gud og sandt Menneske, har alene i og ved sig selv, i sin Død og i sin Opstandelse, vundet en evig og herlig Seir over Synd, Død og Djævel, men han har ikke beholdt den Seir for sig alene og for sig selv. Nei, denne Seir skal være min Seir, naar jeg blot tror paa ham og ser hen til ham og erkjender ham som den, der har udrettet alt dette til mit og alle troendes Bedste.—Den, som ikke vil tro det, han lade det fare, men vi prediker for dem, som gjerne vil høre det, og som trænger dertil.—Gud være Tak, som giver os Seir formedelt vor Herre Jesus Kristus! (1 Kor. 12, 27). (Efter Luther.)

Om den sidste Strid.*)

Kan synges som 210 i „Vørn. Harpe“.

Kjender du det lille snevre Kammer, Der har Rum til en, men ei til fler, Hvor al Jordens Sorg og Jordens Jammer Ikke saarer, ikke angster mer?

Engstes du for denne mørke Bolig? Og saa jeg var engang angst som du, Men nu er jeg ret med den fortrolig, Nu jeg ser den uden Angst og Gru.

Spørger du, hva mig da vel har givet Denne Kjerlighed i Sjæl og Sind, Hoormed Blikket jeg fra Jordelivet Vende kan og se i Himlen ind.

O, saa kan jeg med et Navn dig svare, Som staar dybt indprentet i min Faarv; Og du skal med Himlens Engleskare Idmygt høre dig for dette Navn.

Jesus Kristus, Dødens Overvinder, Livets Fyrste, Guds endbaarne Søn, Han har vist mig, at en Dag oprinder Hift bag Gravens Mørke, klar og skøn.

Derfor med en stille Bøn jeg tænker Tit og ofte paa min egen Død: Gid naar man mit Støv i Graven sænker, Sjælen hvile maa i Jesu Skjød!

(* Indsendt til „Danst L. Kirkeb.“ af L. G. Madsen.

Kinamissionen.

Referat fra Konferentsen for 1904.

Hauges Synodes Mission i Kina samledes til Konferents paa Sze-liang Onsdag den 17de August 1904.

Tilstede var: Past. og Mrs. Rønning, Past. og Mrs. Himle, Past. og Mrs. Wold, Dr. og Mrs. Hotvedt, Miss Hobnefeld og Miss Grosfeth. Fraværende var: Past. og Mrs. Landahl (paa Hjemlov i Amerika).

Efter Aflyngelsen af Salmen: „O Herre Krist, dig til os vend“ og Bøn af Past. Himle, holdt Formand Rønning Aabningsprediken over Ab. 3, 7—12.

Derpaa erklærede Formanden Konferentsen aaben til Forhandling.

Konferentsen antog det af Formanden udarbejdede Program.

Program:

1. Aabningsprediken.
2. Indberetninger.
3. Valg af Embedsmænd.
4. Himles Hjemreise.
5. Skolen for Missionærenes Børn.
6. Høiskolen.
7. Komite Rapporter.
8. Ordning for Missionsstationerne.
9. Hvad Konferentsen maatte bestemme at behandle.
10. Samtale: „Lærer dem at holde alt det, jeg har befalet eder“. Math. 28, 20.

Derpaa hørtes Indberetninger. Sessions-tiden blev bestemt til 9—12 Form. og 2—5 Efterm.

Afsluttede saa for Middag.

Eftermiddag.

Sessjonen begyndte med Salmesang og Bøn af Dr. Hotvedt.

Formiddagens Referat blev læst og antaget.

Punkt 3. Valg af Embedsmænd:

Dr. Hotvedt blev valgt til Sekretær, og Past. Wold blev gjenvalgt som Kassierer.

Punkt 4. Himles Hjemreise.

Det blev fremholdt, at da Arbejderne er saa faa, er det ikke uden Vanskelighed, at nogen for-

lader Arbeidet, særlig paa et nyt Sted som Hsin-ye, hvor der paa Grund af Afstanden vil falde mindre beleiligt at føre Eftersyn med Arbeidet fra de andre Stationer under Himles Fravær. Men da Himles Tid for Hjemlov ifølge Reglerne allerede er overstreben, og for at undgaa, at flere maa reise hjem paa en Gang, mente dog Konferentsen, at det er bedst, at Past. Himle med Familie faar reise hjem næste Vaar. Dette tilstemtes af Konferentsen.

Spørgsmaalet om hvem skal have Eftersyn med Arbeidet i Hsin-ye under Himles Fravær, blev overladt til Missionærerne at ordne sig imellem, naar Landahl kommer tilbage.

Punkt 5. Skolen for Missionærenes Børn.

En Komite blev nedsat paa forrige Aarskonferents til at underhandle med Nabomissionerne om fælles Skole samt indhente Bestyrelsens Mening derom. Denne Komite havde imidlertid intet gjort desangaaende.

Formanden oplyste, at der forelaa en Begjering fra „The American Swedish Mission Covenant“ (den svenske Mission i Siang-yang) om at faa være med og bygge fælles Skolehus samt faa deltage i Udgifterne ved Raldelse af Lærer.

Det blev oplyst, at der ogsaa har været ud-talt Dnske af Brødre i Lao-ho-keo om at faa en fælles Skole.

Besluttet at Skolekomiteen paalægges at fremlægge for Bestyrelsen Sagen om Oprettelse af fælles Skole og indhente Bestyrelsens Mening derom.

Til Skolekomite valgtes: Past. Rønning, Mrs. Hotvedt og Past. Wold.

Sessjonen afsluttet med Bøn af Past. Wold.

Torsdag.

Formiddagssessionen.

Andagt ved Past. Wold.

Referat fra Eftermiddagssessionen igaar oplæst og antaget.

Fortættelse af Punkt 5.

Foreslaaet og understøttet at Skolekomiteen sørger for at faa opført i Tancheng et Skolehus, der svarer til de nærværende Behov.

Antaget.

Forslag: Med Hensyn til det af den svenske

Mission tilskillede Begjer kan ikke Konferentsen give noget afgjørende Svar, førend Bestyrelsens Betænkning er indhentet. Antaget.

Besluttet at det overlades til Skolekomiteen at bestemme Sted og Plan for det nye Skolehus.

Besluttet at Past. Himle danner det 4de Medlem paa Skolekomiteen under dens Arbeide med at bestemme Sted og Plan for det nye Skolehus.

Miss Grøseth foreslaaet og understøttet som Lærerinde for det kommende Aar. Antaget.

Miss Grøseth lovede at tjene ogsaa det kommende Aar.

Formonden talte paa Konferentsens Begne Miss Grøseth, for at hun igjen gudhedsfuldt vilde paatage sig Skolegjerningen.

Besluttet at de svenske Brødre faar mod en passende Godtgjørelse sende 4 Børn til Skolen det kommende Aar.

(Fortsættes.)

* * *

Gra C. W. Landahl.

Kjære Formand Oppegaard! Guds Fred!

Den 18de Nov. forlod vi Fancheng. Jeg fulgte Baaden til Taiping via Tsjho. Miss Lee og Mrs. Landahl blev igjen i Fancheng for at hjælpe paa Bennerne der. Baadfolket ønskede at komme frem, saa de kunde saa det lille, de havde igjen af sin Bøn. Forøvrigt saa var det nødvendigt at faa Godset af Baadene saa snart som muligt, da flere Kasser var blit vaade. Jeg havde nok ønsket at standse et par Dage, men saa faar vi forrage lidt og haabe paa bedre Tider. — Der hos Gud om en Stund!

Mødes og stilles, binde sammen, rive op, det faar en Missionær finde sig i, og det blir næsten en Bane tilsidst.

Den 19de havde vi atter en deilig Dag. Na Høsten i Kina er nydelig. Hele Naturen bader sig i Solskin og Guds Naade. Sid disse arme Stabninger vidste at takke Gud for det.

Da vi kom saa nær Tsjho, at vi kunde se Byen, bad jeg Baadmændene lægge til Land, thi jeg fik en Plan i mit Hode at gaa, tilføds tversover og komme frem til Missionsstationen og overraske dem, som vi havde oversent til Bennerne Dagen forud i Fancheng. Men Snarveien var baade krogd og lang, førte over Fjeld-

aafer og Daler omkring 4 Mil og Baaden gled saa sent mod Strømmen.

Uf! hvad er det, spør jeg Gutten, en ung Kristen, som var med. Bjerget rystede 3 Gange under os. Det er Kanonstusd nebe paa Floden, svarer Gutten. Vi sprang frem paa Bakken, hvor vi kunde se ned paa Floden, der laa vore Baade og en Kanonbaad lige ved.

Kanonerne havde allerede bebudet vort Komme og Røgkyen steg saa sagte tilveirs mod den blaa Himmel.

Nu forstod jeg den hele Sammenhang og mit lille Hjerter løb over af Harm. Det var jo os Udlandinger det gjaldt. Miss Lee og Mrs. Landahl i Fancheng og jeg 400 Foh op paa Fjeldet. Vor Sproglærer tog imod baade Wren og Mandarinen. Men vi som skulde ha det os gled det forbi. De skulde ta imod os paa størmandsvis. Dette var en stor Sluffelse! Altid skal det gaa mig slig!

Gud hjælp os, at vi ikke maa findes paa krogede Veie, naar den himmelske Baad kommer for at møde og føre os over det mørke Velte.

Dette er en alvorlig Tanke som bør ha alvorlig Overveelse. Vi maa gaa den lige Ve i, hvor Guds Mand leder, hvis vi skal gjøre Beregning paa, at Gud skal møde os med sine Velsignelser.

Kansag mig o Gud! Er der en Ve i mig som gjør Smerte? Led mig paa Sandhedens Ve! Skilte min Vilje, men din!

Da jeg kom frem til Missionsstationen i Tsjho var jeg træt, halt og harm, men blev saa kjerligt modtaget af Bennerne, at jeg glemte baade Harm og Sluffelser og talte Gud, at intet værre var hendt mig.

I Tsjho levet Missionærerne vel, men de har det travelt, og er det nogen herude som virkelig har Grund til at være glad over, at vi er tilbage, da maa det være Wolds, thi naar vi nu overtar vort Arbeide i Taiping og Omegn, saa vil det lette Br. Wolds Byrde betydeligt. Det er meget Arbeide ved en Missionsstation der har flere Udstationer. Saa er han Kasserer for Missionen herude. Det medfører adskilligt Arbeide og Mrs. Wold har Hænderne fulde. Hun har arbeidet blandt Kvinderne ved Siden af Arbeide og Opsyn med Pigebarnehjemmet. Det

er suligt at ofre! Det er stort at faa lægge ned et helt Liv for Jesus, men man kan faa let overanstrengt sig saadan, at man faar lide for det i Eftertiden.

Paa Søndag overvar jeg to Møder. Ved Formiddagsgudstjenesten var der fuldt Hus. Paa Eftermiddagen sang Børnehjemmets Piger en Velkomstsang. For mig repræsentered den Kinas Millioner. Den indeholdt baade Tak og Bøn. Lykkelige Børn, som faar en kristelig Opdragelse!

Heroppe havde de gjort Forberedelse at ta imod os paa Stormandsøis. Mandarinen kommer op til Stationen og spør, om ikke han kunde faa sætte os over Floden Mandag Morgen med Kanonbaaden. Det vilde være en Gæde for baade ham og os.

Representanter fra Taipingtien, Miaotan, Chulcopoh, Pehkiati, Hsuenrento og Leoleahø skulde komme ned til Tszho for at møde og bære os overland til Taipingtien.

Mandagen kom og Folket kom. Mandarinen tog os over Floden paa Kanonbaaden og saluterede 3 Kanonstod og 3 mindre.

Paa Flodbanken stod Folket færdige, somme tilheft og somme tilføds. Der var Flagbærere og Fanebærere og dem som blæste Trompeter.

Man kunde ha Grund til at spørge: Hvorfor larme Hædningerne. De kjød saa Jlden hvirvlede omkring Bærestolene. Saadan holdt man ved fra Tszho til Taipingtien.

Hjemme blir Folk baaret paa Hænder. Her i Kina og især de sidste 10 Mil blev vi baaret paa Skulder. Fire Mænd bar hver Stol. De sendte en Stol for Wold og en for mig. Vi søgte at faa ordne det anderledes, gaa paa Vaad op, men det var ingen Raad, de maatte faa sin Vilje igjennem. I Gaden i Taipingtien var Trængselen stor. Soldaterne maatte bryde Veigjennem Folketoben. Jeg sad og tænkte paa, hvorledes det var i Taipingtien da vi for 8 Aar siden begyndte Arbeidet der. Sandelig, Gud har høiet Folkenes Hjerter som Vandbælle.

Jeg var gla for at vi er tilbage—virkelig tilbage igjen. Men jeg var ogsaa hjertegla at ikke Mrs. Sandahl og Børnene var med i denne Trængsel. Det var formeget.

Flere gråd af Glæde ved Gjenfynnet; andre

var alvorlige og kanthænde nogen stød og tænkte i sit Hjerte: „Nu kommer Trættet igjen!“

Mandarinen hilsede os høitidelig Fred og Velkommen.

Gamle Theo og flere af de æltre Kristne sa da vi skiltes for et og et halvt Aar siden, vi saar nok aldrig sees mer her paa Jorden, og jeg var fortrolig med den Tanke, men her mødes vi nu igjen og bundne til hverandre stærkere end før med fælles Tro og fælles Maal.

Den paafølgende Torsdag reiste jeg ned efter min Familie og Fredag kom vi her tilbage. En 30 Mils Reise overland i Kina paa Dagen gjør en ganske mat. Vi kom til Taiping ved den første Vagt.

Saa er vi da fremme ved vor kjære By Taipingtien. Vi har reist mange tusind Mil siden vi forlød Arbeidet for et og et halvt Aar siden, seet meget, hørt meget baade godt og ondt, lidt meget ondt paa vore Reiser. Men vi har ogsaa vundet os mange Venner og blandt dem høftet megen Glæde og Betsignelse og under alt har Guds Trofasthed fulgt os. Hans Navn være Gæde evindelig. Og nu er vi her igjen—vi er vel tilfreds. Vi faar tro at det er Guds Vilje og det er det største for os.

Her skal vi arbeide i Fremtiden, her skal vi møde Sorger og Glæder vekslede omhverandre. Vi skal ha det godt sammen med de kjære Medkristne og dele deres Sorger og Prøver og staa tæt sammen mod Satan og Hedskaab og trods svage være Ledere for Guds Menighed og maaste herfra opstaa til Herlighed.

Var Seieren beroende paa os, da kunde vi slutte allerede nu. Vi er overvundne. Men nu saa er Seieren i Guds Haand.

Den 4de Dec. holdt Pæst. Wold Aftedsprædiken i Menigheden i Taipingtien. Det var en alvorlig Stund og Kapellet var fyldt til Trængsel.—Pæst Wold har vundet Menighedens Tillid og Hædningerne i Almindelighed. Det kunde man se paa den store Forsamling.

Gud har velsignet Menigheden her. Den har gjort store Fremstribt i Sandheds Erkjendelse og den har vokset meget det sidste Aar. De Kristne staar sig godt med enkelte Undtagelser.

Og jeg er taknemmelig til Pæst. Wold for det trofaste Arbeide han har nedlagt,

Det faar være nok for denne Gang. Jeg har det travelt. Lev vel?

Der er Oprør i næste Distrikt. Maa Gud lyre! Vor Tilbud er til ham!

Jeg har nu været borte i ni Dage. Det staar vel til ved alle Udstationerne. De kristne hilser. De bleve glade da jeg bragte dem Hilsen fra Vennerne hjemme

E. W. Landahl.

*

*

*

Veien uden Gud.

(Slutning.)

Jungen Gudsdyrkelse i Kina har dog den Betydning som F æ d r e d y r k e l s e n ; den kan i Grunden betragtes som Kinas egentlige Religion, og den hersker med samme Magt over hvert Hjem i Kina, den riges som den fattiges. En Kineser kan foragte Budhismens nnyttige Bodssøvelser og spotter over Taoistpresterne's Debragerier; men Dyrlælsen af de døde iagttager han med den største Samvittighedsfuldhed.

Kineserne tror, at hvert Menneſte har tre Sjele. Den ene blir hos det døde Legeme i Graven, den anden gaar til det hinsides Sted; men den tredje tager sit Sæde ved den Mindetafle, som opreises for den afdøde i Hjemmet. Den bortgangne Sjæls Lykke afhænger nu væsentlig af den Tjeneste, som ydes ham af den gjenlevende Familie.

Efter Kinesernes Tro trænger nemlig den afdøde til de samme Fornødenheder hiſſet, som her paa Jorden. Han behøver Hus og Møbler, Klær og Mad og Penge; men alt dette kan han kun faa af sin Familie. Da Aanden er usynlig, maa altsaa Tingene bringes ham i den samme Form, hvorfor de opbrændes. Man brænder dog ikke virkelige Ting, men Afbildninger af Papir. Saadanne Papirsager opbrændes i uendelige Mængder, og mangfoldige Kvinder i Kina bestiller ikke andet hele sit Liv igjennem end at klippe Papirpenge. Møden sættes blot et Dieblit hen foran Mindetaflen; thi de antager, at Dufsten deraf stiger op til Aanderne og er tilstrækkelig Næring. En saadan Forsyning med Nødvendighedsartikler sker første Gang lige efter Døden, men gjentages siden ved bestemte Høitider og ellers saa ofte, det synes passende.

Til denne de afdødes Dyrlæse findes de

riges Huse indrettet en særegen Hal. Den er rigt udstyret, og langs Væggene er Hylber, hvor Mindetaflerne staar i Rækker, ofte repræsenterende mange Slægtled. Andre har blot indrettet et ferskilt Værelse, og de ubemidlede har kun et simpelt Alter. Dette bestaar af et høit Bord, som er stillet borteſt ved Væggen i Gjeſtehallen midt imod Indgangsdøren. Paa Bordet staar Mindetaflerne, Vasen med Røgelse og andre Ting, som benyttes ved de religiøse Cereemonier. Hver Morgen tidlig kommer Faderen eller den ældſte Søn for at opfylde sin hellige Pligt mod de døde. Han stiller et Lys foran Alteret, tager nogle Røgelsestænger, som han holder i begge Hænder og bøier sig flere Gange dybt for Mindetaflerne; saa antænder han Røgelsen og stiller dem i en Opsats foran Alteret. Dette er hans Morgenandagt!

Frembærelsen af Offret til de døde samt i det hele Omsorgen for dem, tilhører den ældſte Søn, og dette er hans Livs helligſte Pligt. Derſom der ingen Søn er i Familien, kan Faderen adoptere en af sine Brødersønner som sin Arving. En Søn er saaledes af stor Betydning i en Familie, og derfor er ogsaa en Søns Fødsel den lykkeligſte Begivenhed. Glendig er deres Lod, som ikke har nogen Arving, som kan drage Omsorg for dem efter Døden; deres Tilværelse hiſſides vil blive idel Sorg og Jammer. Saadanne Sjele er nemlig alene henviſt til den offentlige Barmhertighed. Sjelen maa da slutte sig til de tallose Skarer af Tiggeraander, som ſværmer plagede omkring. Til diſſe Aander hører alle dem, som ſandt ſin Død i Krigen eller paa Havet eller i fremmede Lande, og hvis Begravelsesplads man saaledes ikke kjenner. For alle diſſe ulykkelige maa derfor det offentlige drage Omsorg. Rundt om i Gaderne findes ſmaa Nicher, hvor Offergaver af alle Slags henſættes, og tre Gange om Aaret afholdes en offentlig Offringsfeſt. Men alt dette forſlaar dog ikke for de Millioner af ulykkelige Tiggeraander, der plages hiſſides, og diſſe lever saaledes under idelig Nød og Savn. De er derfor opfyldt af bitter Følelſer mod de gjenlevende, der har forſømt deres Dyrlæse, og tænker kun paa Hevn mod dem. Kineserne lever derfor i en ſtadig Frygt for diſſe onde Aander, og hver

Ulykke, som hænder, skrives paa deres Regning. Det hænder derfor ofte, at forurettede og lidende tager sig selv af Dage for at blive istand til at hevne sig paa sine Undertrykkere. Mange ulykkelige Kvinder har af den Grund berøvet sig selv Livet.

Vi kan derfor let forstaa, hvor forfærdet de hedenste Forældre blir, naar de hører, at deres Søn er bleven omvendt og har antaget Jesu Lære. Da ved de, at han vil negte at vise dem den skyldige Dyrkelse efter deres Død, og de har altsaa i Ewigheden at vente sig den sørgeligste Tilværelse. En Søn, der forvolber sine Forældre en saadan Ulykke, betragtes med samme Afsty som en Fædermorder. Naar derfor en Søn første Gang fatter den Tanke at gaa over til de Kristne, da maa det for hans endnu hedenste Forestillinger synes det samme som at nedkalde over sit Hoved Strømme af Forbandelse ikke alene fra sine Forældre, men ogsaa fra alle sine Forsædres Aander. Det koster derfor at lytte til Udlandingernes Tale om Jesus, og megen Forfølgelse har de maattet lide, som har povet at tage det afgjørende Skridt.

Hvilket dybt Sjelemørke vi nu har seet ind i gennem al denne forfængelige Gudsdyrkelse, og vi eier det sande Livets Ord, der er mægtig til at løse deres Sjele af alle Baand og gjøre dem lykkelige for Tid og Ewigheid! Hvilken Anklage mod Kristenheden, at Millioner etter Millioner er gaaet gennem Dødens Gru uden at kjende en Stavelse af Frelsens Sandhed! Hvor ofte er ikke Missionarerne, naar de derude fortalte det salige Budskab, bleven mødt af Hedeningen med dette bebreidende Spørgsmaal: „O, hvorfor er du ikke kommen før til os?“ Ja, hvorfor ikke? Maa da vort Hjerte gyles over Kinas Millioner, som sukke under Afgudsdyrkelsens Mørke, og maa vi bringe dem Lyset og Frelsen, før det er for sent!

En from Kristen. En Eneboer søgte engang en Mand, hvem han havde hørt nævne som en i høi Grad from Kristen. Men hvem kan tænke sig Eneboerens Overraskelse, da han fandt en Haandværker, som glad og munter arbejdede i sit Ansigts Sved for at skaffe sin store Familie Underhold, og under dette bevarede sig ubesmittet af Verden.

Salige er de døde, som dør i Herren.

Bertha Maria J. Holter blev født paa Gaarden Holter i Kannestad, Norge den 16de Sept. 1859 og var saaledes ved sin Død den 25de Jan. 1905 over 46 Aar gammel. I 1861 fulgte hun med sine Forældre til Amerika og bosatte sig ved Rushford, Fillmore Co., Minn. I 1868 flyttede de til Granite Falls, Renville Co., Minn., hvor hun med sine Forældre fristede Nybyggerlivets haarde Strabadser. Her blev hun konfirmeret af Pastor Gritson. Nogle Aar senere sluttede de sig til Hoff's Menighed, den Gang berjent af Pastor Halvorson af Hauge's Synode. Vaaren 1886 flyttede de til Madison, Minn. Der var hun Medlem af Næs's Menighed, Pastor A. O. Oppegaard's Kald. I 1891 døde hendes Mor i Troen paa sin Frelser. I 1897 blev hun selv syg. Hun led af Blodstørting og var meget svag; hun kom sig igjen, men har ikke siden været rigtig sterk. Hun var dog fornøiet med sin Stilling; vi hørte hende aldrig klage. I 1901 flyttede hun med sin Fader og en yngre Søster til Twin Valley, Minn., hvor hun fik bo i 4 Aar. Paa den Tid vandt hun mange Venner. Hun var en elskværdig omfindet Kvinde og en ivrig Arbejder for Missionen. Hun var Bestyrerinde for Bethanias Kvindeforening til hun blev syg. Hun begyndte at frante sidste Sommer, men i Nov. blev hun sengeliggende. Alt hvad Kjærlighed og Lægevidenskab formaade blev gjort for hende; men uden Resultat. Hun led af Tæring, hvilket blev hendes Død. Men hun var glad ved at faa vandre hjem til sin Gud. Hun var vel beredt til at dø. „O hvor godt det er at faa dø, naar man kan finde Hvilen saa sød“ udtaalte hun paa sit Dødsleie. Nogle faa Timer før sin Død bad hun til Gud for sin gamle Fader og sine Brødre og Søster. Det var en alvorlig Bøn, som gik enhver til Hjerte. O Gud, gid du vilde mit Hjerte danne saa, at jeg baade aarle og silde min Jesus prise maa.

Mangen om Bøn blev opsendt ved Berthas Sygeleie af Venner, som besøgte hende. Mange Tal, flere Venner; hun var glad ved at høre Guds Ord og Bøn og takkede altid hjertelig for

hvert Besøg og bad dem snart komme igjen. Den 25 Jan. Kl. 11 bad hun Farvel med sine og bad alle møde hende i Himlen. „Jeg gaar til Gud for at møde min Moder og 3 Brødre“, sagde hun og bad en stille Bøn til Gud. Hun kjæmpede med Døden under store Smærter til Kl. 3:15, da hun hensov stille og roligt i Troen paa sin Frelser, som førte hende gennem Dødens Skyggebøl til Himmels Frydelsal.

Hun blev begravet den 30te Jan. paa Bethunia Kirkegaard. Pastor Gjerstad forrettede. Han talte baade i Huset og i Kirken over Math. 9, 24: „Viger bort; thi Pigen er ikke død, men hun sover“. Herren gav, Herren tog, Herrens Navn være lovet. Amen.

Jens E. Holter.

En Pilegrim mindre paa Jorden.

Sigrid Olshatter Sneve, født i Opdahl's Prestegjeld, Trondhjems Stift, Norge den 17de Dec 1818, døde den 27de Mars 1905 i en Alder af 86 Aar 3 Maanedes og 10 Dage. Hendes Mand og 3 af hendes 9 Børn er for længe siden gaaet forud, medens 4 Sønner og 2 Døtre overlever hende.

Den 30te Mars blev hun begravet i Brookings, hvor hun i det sidste boede hos sin Søn, Ole Sneve. I Begravelsen deltog Past. Green, Past. Evensen, Iver Elverud og undertegnede med Læsning, Sang og Bøn.

Af hendes Børn var Ole, Even, Eli og Kristine tilstede. Past. J. Sneve var langt oppe ved Minot, N. D. og Anton Sneve etsteds i Colorado, saa de kunde ikke naa til sin Moders Begravelse.

Sigrid Sneve blev omvendt til Gud i sin Ungdom og har siden elsket Gud og hans Børn, hvilket hun nok saa klart har lagt for Dagen ved sine mangfoldige Kjærlighedsbevisninger og sin store Interesse for Guds Riges Sag paa Jorden.

Hun har gaaet omkring og gjort vel, mere end noget Menneske jeg kender. Hun har ogsaa haft en ualmindelig Helbred og Styrke, saaat, om hendes Livshistorie var skrevet, skulde den neppe kunne troes af os usle, svage Mennesker, som nu lever.

I sin sidste Tid maatte dog ogsaa Sigrid

Sneve lære at gaa sagte. Den sidste Tid var det bare saavidt hun kunde komme udenfor Døren. Sidste Søndag, da hun var ude, fik hun Slag, og levede siden kun 2½ Dag, det meste ubevidst; men kom dog til Bevidsthed igjen, saa hun kjendte os og kunde sige Farvel. Saa slog da tilsidst den Forløsnings Time, som hun saa meget havde længtet efter, tænkt paa og derfor ogsaa talt om saa ofte. Nebensaaende Sang forfattet af hendes Søn Ole blev sjunget ved Begravelsen.

D. D. Bergh.

* * *
Moder har flyttet.

Tone:—Sørger du endnu, min Sjæl.

Nu fik Moder flytte hjem,
Flytte hjem til Høitidsjublen.
Gudsfellov! du vandt dog frem,
Vandt dog frem trods al din Snublen.
Endelig for alt du streb
Vandt du nu en evig Fred.

Bed den dybe Dødens Floed
Med de mørke, vrede Bøer
Engleflaren færbig flod,
Hjælp dig vel og vakkert over.
Der paa Floedens anden Bred
Er saa trygt et Hvilested.

Moder! mon du dog er død?
Nei, først nu dit Liv begynder,
Evtig Liv foruden Nød,
Uden Sorg og uden Synder.
Derfor i vor Afstedsang
Jngen Klagetoners Klang.

Dog er Sunden tung og trist
Bed en elsket Moders Baare,
Om ei før, saa da tilsidst
Presses frem den bitre Taare;
Thi hvad gav vel Gud paa Jord
Større end en elsket Mor?

„Budd.“ haaber i et senere No. at kunne levere en lidt udførligere Livstegning af denne overslyttede Pilegrim, der gjorde et ualmindeligt Indtryk paa os, den eneste Gang det var os forundt at møde med hende i Stridens Land.

Reb.

Fra vor Arbeidsmark.

Send kirkelige Nyheder til
denne Spalte

Bethania Mgd., Faribault Co., Minn., Blue Earth City Mgd., Blue Earth City, Minn. og Silo Mgd., Elmore Minn., har udsteet Kalb til Pastor E. J. Obland. Han har antat Kalbet og tænker at tilflytte i Juni Maaned.

Fra Veresford, S. Dak. skrives: Thorsdags Aften der 30te Marts havde vi den Glæde at saa Dr. B. Telleen til at tale i vor Kirke i Veresford. Han talte paa engelsk over Emnet: "The Languages at the Cross". Han var herude for at besøge nogle engelsk luth. Menigheder, som han forud havde organiseret.
M.

Da jeg nu sender min Kontingent for 1906 vil jeg ikke glemme at takke hjertelig for Bladets Indhold, som har været mig til Vejledning og Trøst. Jeg er en Synner og trænge. Forladelse for høit Sag. Det gaar mangen Gang tvertimod mine Ønsker; men Gud har jagt, at han giver gerne uden at betænde. Han giver den tørstige af Livsens Vand usforstalt. Herren være pris. Jeg er nu 71 Aar gammel. Jeg er født i Lyfter, Norge, og har ikke været mange Aar her i Amerika.—Hjertelig Hilsen til alle dem, som arbejder for Guds Riges Fremme. Ingebrigt Sovde.

Fra Normanna, Texas. Vi har nylig haft Besøg af Umissær S. S. Myrebo, hvilket var os til stor Velsignelse. Menigheden her laa i Dødsand, men den har kommet sig op igjen nu. Vi har begyndt Søndagsskole og anden Virksomhed. Men det bedste er, at nogle har begyndt at takke Herren, fordi han har sparet dem i Aaretiden og her om Aarende baade for sig selv og andre. Dette ved jeg vil glæde Vennerne. Paa samme Tid viser det, at Herren ogsaa vedkjender sig Vagfolkets Arbejde i Vingaarden. Vi takker baade dem, som sendte os denne Broder, og ham, fordi han kom. Haa: ber Hauges Synode fremdeles vil komme dette Sted ihu. Veder med og for os, at Herren

maa give Sæden Bæst og bevare dem, som har modtaget det himmelske Kalb. Kjerlig hilsen fra
Peter P. Travland.

Fra Fergus Falls, Minn. Kjerre Redaktør: Jeg vil med det samme jeg sender Betaling for „Buddbæreren“ takke Iaa meget for det opbyggende Guds Ord, som den bringer os. „Buddbæreren“ er en meget kjerkommen Gæst i vort Hjem. Jeg vil saa lige nogle Ord angaaende Kinamissionen, om Redaktøren synes det vil være af nogen Interesse at optage det i Bladet. Vi ser, at Kina er aaben for Guds Ord nu, og vore Missionærer derude trænger mere Hjælp. Jeg har tænkt, at det vilde være en god Plan, at Hauges Synode optager et Offer for Kinamissionen i alle Kirker i November hvert Aar. Den Tid er det mest Penge iblandt Folket. Alle Presterne i Hauges Synode skulde da i den Maaned tale Kinamissionsagen i alle sine Menigheder. Tænk hvilken Hjælp det vilde bli, og saa kom disse Midler ind uden Omkostninger. Mit Hjerter slaar varmt for Kinamissionen. Jeg ønsker, at nogen, som har bedre Gjær, vilde udtale sig om denne Sag, saa at det kunde komme op paa Synodemødet i Sommer.

En venlig Hilsen til Bladets Redaktør og alle dets Læsere. Maatte vi alle saa samles i de himmelske Boliger, hvor vi befriet fra al Syned skal saa være hos vor kjerre Frelser og prise hans store og hellige Navn til evig Tid.

Fra Stoughton, Wis. Hr. Red. Jeg har længe tænkt at sende dig nogle Ord, da jeg hver Gang „Buddbæreren“ kommer tænker paa dig. „Bubb.“ er jeg glad i; thi gennem den faar jeg Bud fra Hjemmet. Mit kirkelige Hjem er Hauges Synode; men da her i Stoughton, hvor jeg bor, ikke er nogen Hauges Synodofolk, saa jeg saa min Betjening i den forenebe Kirkes Menighed.

En af vore gamle Brødre, Botolf Olsen fra Morrisoville, ligger paa Allderdomshjemmet her. Jeg besøger ham ofte. Han er over 80 Aar gammel og har ligget tilfængs over et Aar. Han er saa glad i Herren, at det er en hel Bederkvævelse at besøge ham. Med Smil gennem Taarer glæder han sig til Sabatshviletid hos Gud.

„Buddbæreren“ er Broder Olsen glad i og læser Bladet med dyb Interesse.

Da jeg sidste Søndag var hos den gamle Broder bad han mig at skrive til dig og gennem „Buddb“ hilse hans Venner fra ham. Han gav mig en Dollar for Bladet, som jeg har sendt til Ned Wing. Pastor Hagelseth har besøgt ham; men det blir saa sjelden. Han har baade aandeligt og legemligt Tilfyn ved Hjemmet; men han huster paa sine Venner, som han er fjernet fra. Det er Slagtilfælde han lider af; men han kan bevæge en Haand og er istand til at læse, hvilket er ham til megen Trøst og Hygge.

En venlig Hilsen fra Broder Botolf Olsen og mig din ringe E. W.

„Buddb“ vil med Glæde bringe Broder Olsens Hilsen ud til hans Venner, som derved faar en Paamindeelse om sit eget Endeligt saavel som fornyet Trang til at bede for den syge Broder. Ligeledes vil „Buddb.“ saa Lov at udtale sin hjertelige Sympati og Deltagelse med den lidende Medbroder. Herren styrte dig, Broder, og være din Hyrde gennem den styggefulde Dø! Vi hilser dig med Rom. 5, 1—5.

„Buddb.“ Ned.

* * *
Fra Ned Wing Sem.

G. O. Mona predikede i Marker Mgd., Jaribault, Minn., den 26de Mars.

G. M. Trygstad har virket en Uges Tid med Guds Ord i Solør Mgd., Past. K. G. Holters Kalb.

Edw. Hovland predikede sidste Søndag i Blue Earth, Minn.

Past. A. O. Mortveds Menigheder havde sidste Søndag et højt Besøg af Prof. M. G. Hanson.

Den religiøse Samtaleforening mødte om Aftenen den 4de Mars. Mødet aabnedes med Sang, Skriftlæsning og Bøn af Formanden. Prof. Bergsland talte over Themaet Heb. 11, 1. Det følgende er et kort Udbrag af hans Tale:

„Troen er en Forvisning om det, som haabes, en fast Overbevisning om det, som ikke sees.“

Dette Vers finder vi i Brevet formanende Del, som begynder med 10, 19. Sine Formaninger bygger Forfatteren paa de Lærdomme, han ovenfor, i den belærende Del af Brevet, har opstillet for sine Lærere. Disse, de palæstinæiske Jødekristne, som Brevet er adresseret til, blev stadig fristede til at vende tilbage til Jøbedommen, især af den Grund, at de syntes de var bleune skuffede af denne Jesus af Nazareth. Den gamle Pagt med dens Tempel, Ofringer og Fester syntes at have meget mere at byde; thi de saa lidet til den Herlighed, som ifølge Forjættelserne skulde opnaaes i Mes-

sias Rige, og de var kun henviste til at leve i Haabet om en fremtidig Herlighed.

I Henhold hertil belærer han dem om, at alt i den gamle Pagts Former kun var Skygger, og at den sande Formidler mellem Gud og Mennesket nu var fremtraadt i den store Øppersteprest, Jesus Kristus, som har aabnet os Afgang til Gud og nu træder frem for os. Han skal og snart komme igjen og føre sine over sig den „Sabbatshvile, som er tilbage for Guds Folk.“ De bør derfor „holde fast ved Haabets uroffelige Beskjendelse“ og ikke vente sig nogen Herlighed, før Maalet er naaet.—Disse Tanker gjentager han summarisk i 10, 19—39, og derfor gaar han over til 11, 1 ff. at eftervise, hvorledes alle Guds Mænd i den gamle Tid ligeledes har lev t og er døde i Tro uden at naa Forjættelsen. De levede alle i Troen paa det usynlige.

Ud fra disse Forudsætninger maa vi forstaa den eendommelige Bestemmelse af Tro, som vi har i vort Thema. Det er ingen videnskabelig Definition af kristelig Tro, vi her har; men det er en kraftig Bestemmelse af Begrebet Tro i en saa bred Betydning, at det omfatter al frelsende Tro baade i den gamle og i den nye Pagt. Derfor bestemmes ikke Troens Gjenstand nærmere; det siges kun, at dens Gjenstand er usynlig, det vil sige: den laaber sig ikke fatte, begribe eller erkende blot ved Sanserne, den ligger udenfor den fæste fælselige Verden, men den er ikkebestemtindre et saare eftertragtellesværdigt Gode, der i sin Tid vil kunne opnaaes, men som før denne Tid kun kan eies i Haab.—Denne Troes Væsen angives derimod meget bestemt: den er en sikker Forvisning og en fast Overbevisning. Herved betegnes den frelsende Tro som en Hjertesag, det er med Hjertet man tror til Retfærdighed. Den er derfor ingen tom Tanke eller Jubbildning, men en levende og virkende Kraft, som meddeles Hjertet af Guds Mand, og som viser sig virksom i Livets Forsyning. Der gives intet andet i Menneskelivet som taaler Sammenligning med denne Tro; intet som saaledes indgriber i selve det personlige Livs Væsen og Grund, som Troen. Den er Hjertets ubelte Fasthængning ved den Sandhed, hvis saliggjørende Virkning det erfarer. Den kan derfor ikke opkomme i noget andet Hjerter end det, som i Sandhedens Overbevisning har sølt og erfaret sin Trang til Frelse og Saliggjørelse, eller som Barnelærdommen siger: under den syndige Zammers Følelse. Denne Følelse maa Gud ved sin Mand først faa fremkalde i os, førend han kan faa virke den frelsende Tro. Trangen og Zammeren har vi vistnok alle i os selv; men det hjælper os intet, saalænge vi ikke af Manden er førte til den sande Erkjendelse af den. Naturmennesket indbilder sig, enten at det ingen Trang har, eller ogsaa, at det ved en eller anden Ting i denne Verden vil kunne tilfredsstille den Egen, det føler. Dette er den syndige Fornægtelse og Satans Bedrag. Intet i Verden kan tilfredsstille vort Hjertes Trang; og paa den anden Side: ingen Hjertetrang kan tilfredsstilles før den i Sandhed erkendes. (Her tales da om det Menneske, som er kommet til Sjæls Alver, og som en-

ten ikke har været gjenfødt eller ogsaa atter er affalbert. Spædbarnets Hjertetrang tilfredsstilles paa en det ubevist Naade ved Daabens Gjenfødselse.) Derfor søger Gud at vække den sovende Synner til Besindelse, at trænge ind paa ham med Lovens Krav og Dom, at vise ham den forfærdelige Stilling, han er i som Syndens og Satans Træl, hjemfalden til Døden og den evige Fortabelses Pine. Det er Naade af Gud, at han saaledes vækker paa Synneren, ligesom da han hin mindeværdige Aften i Naaden kom til det saldne Menneske i Hæden og raabte: „Adam, hvor er du!“ Adam blev ræd, og det var ret; han maatte vel blive ræd. Saaledes maa enhver Synner som skal frelles først blive hjertelig ræd; thi han har Grund til at frygte. Men Guds endelige Henfigt er ikke dermed den, at vi skal frygte for g a m. Naar vi føler vor Trang, saa kommer han med en Forkyndelse, der er saa udfølgelig herlig for det forfærdede Hjerter; det Ord, som er mægtigt til at gjøre vore Sjæle salige: Ordet om den fulde og frie Frelse i Jesus Kristus for hver den, som tror. Denne Forkyndelse formaar nu at bibringe det bange Hjerter denne „Forsikring om det som haabes og denne faste Overbevisning om det som ikke fees.“ Dette er Tro. I den eier vi allerede i Haab alt, hvad vi i Evighed trænger til sand Lykkelighed, i den faar vi fast Overbevisning om det, vi ikke kan se, at vi i Jesus Kristus er retfærdige for Gud, som om vi aldrig havde syndet, at vi har det evige Liv i os, meddelte os ved Andens Jboen i vort Hjerter, og er Guds elskelige Børn. Vi ser ikke saa meget til alt dette, men Troen holder sig dog fast derved. Jøfelsen skifter, og vor Fornemmelse bevæger sig mellem Andens Jattigdom, naar vi ser paa os selv, og Forsikringens Rigdom, naar vi ser paa Frelsen, som Jesus har erhvervet for os. Men Jøfelsen af Jattigdommen gjør ikke Troen forsagt. Dværmob, Hjerter styrkes derunder kun til saa meget mere ubetinget at klynge sig til den usynlige Saligheds Grund, og paa denne Grund til Haabet om Herlighed hos Gud, naar det skal være løst fra Jordelivets Fortrængelighed.

*

*

*

Fra Norge.

Fra Smalene skrives til „Morgenbladet“: I Bygderne gaar der i Vinter en religiøs Vækkelse, som tør sætte Spor. Det var navnlig en ung teologisk Kandidat Hallesby af gammel, god Bondestægt i Aremark, der reiser om som Forkynder. Overalt fyldes Kirker og Bedehuse og Forkyndelsen virker. Jeg har saaledes hørt en Samlagsbestyrer sige, at adskillige Landskunder fra et Strøg, hvor den religiøse Vækkelse gaar, er bleven borte som Brandevinskjøbere. Kan Vækkelsen samtidig bibringe Befolkningen Sans for Sparksomlighed og Vinstibeligbed som i Hauge's Dage, er det bobbeligt godt.

Besjendtgjørelser.

Hauges Synodes 60de Aarsmøde.

Følge Beslutning af 59de Aarsmøde afholder Hauges n. e. l. Synode sit 60de Aarsmøde i Red Wina Minn. Mødet holdes i Seminariets Kapel.

Da det falder lig iaar, at den almindelige Dato for Mødets Afholdelse indbefatter Pinsedag, tager vi den Frihed at bestemme Mødet en Uge senere. Mødet begynder altsaa Onsdag Formiddag den 14de Juni, Klokken 10:30 med Aabningsprebiken. Forhandlingerne fortsættes til den 22de og om nødvendigt til den 23de Juni 1905.

Presten og Delegerer vil erindre sig følgende Synodebeslutning, som findes paa Pagina 119—120 i Referat for 58de Aarsmøde: „Synoden ser sig nødt til at kræve af hver Prest og Delegerat, at ingen forlader Mødet uden at have meldt det til Formanden, der i h i enkelt Tilfælde afgjør, om vedkommende bør nedstilles.“

Thorsdag Eftermiddag den 15te Juni behandles paa norsk Emnet: „Forholdet mellem det norske og engelske Sprog i Synoden og Menigheden“. Ref. 1904, Pag. 150: 2. Engelske Sessjoner Thorsdag og Fredag Aften.

Det religiøse Samtaleemne er ifølge Synodens Beslutning: „Den kristelige Daab“. Indledes af Pastor J. N. Sandven. Ref. 1904. Pag. 126.

Forhandlingsgenstande:

- 1) Valg af Embedsmænd.
- 2) Skolesagen.
- 3) Missionen.
 - a) den indre,
 - b) den ydre,
 - c) det engelske Arbejde.
- 4) Boghandelen og Bladene.
- 5) Bethedda Børnehjem.
- 6) Samfundets Konstitution. Se Referat for 1903.
- 7) Samfundets Finantser. Ref. 1904, Pag. 158 og 159 samt „Bubbæreren“ for 1905 Nummer 1.
- 8) Indstilling fra Board of Trustees i Henshold til Referat for 1904, Pag. 146: 1.

9) Behandling af Krebsinddelingen. Referat for 1904, Pag. 138.

10) Andre foreliggende Sager.

C. J. Castvold, Formand,

N. J. Pøhre, Sekretær.

Ned Wing Krebs afholder et Møde i West Prairie Mgd. Wis., (Past. L. C. Jacobsons Kald) den 10—12 Mai førstkomende.

Samtaleemnet er Rom, 10, 1—13.

De tilreisende tager af enten i Ferryville eller i Viroqua. Paa disse 2 Steder vil der være Skyds den 9 Mai.

Gud giv os et godt Møde omkring dette Troens Ord.

D. S. Meland.

M. J. Westphal.

Madison Krebs af H. S. er indbudt til Krebsmøde i Blom Prairie Frimgd., Past. J. M. Wicks Kald. Mødet holdes, om Gud vil, den 23—25 Mai.

Samtaleemnet Luk. 14, 16—24

Besøgende gaar til Toronto, S. D.

Gud giv et velsignet Møde.

T. H. Lund, Form.

J. M. Wick, Sek.

Estelline Frimgd., Pastor J. M. Wicks Kald, indbyder Madison Krebs af H. S. til Samtaleemne den 26—28 Mai.

Samtaleemnet Matt. 11, 28—30.

Menigheden ønsker Kirkeindvielse paa Søndag. Besøgende Prestier vil venligst indbrette sig saa, at de kan standse over Søndag.

Besøgende til Estelline gaar med Northwesternbanen dib.

Kom mange og kom med Bøn om Velsignelse.

T. H. Lund, Form.

J. M. Wick, Sek.

Om Gud vil, afholder H. S. et Indremissionsmøde i Salems Menighed, Pankton Co., S. Dak., Pastor C. J. Olbergs Kald, fra den 28—31 Mai 1905.

Samtaleemne Luk. 24, 44—49.

Skyds vil møde i Grene, S. D., Lørdags Aften og Søndags Morgen den 27de og 28de.

M. G. Hanson.

H. H. Elftad.

M æ r k !

De, som har sat sig fore at give til Mrs. Sundes Gravstøtte, bedes at sende dette med det første, da Tiden liden.

M. G. Hanson.

A. Ellingsen.

Indtægter.

Professoren: J. C. Ekrem, Des Moines, Iowa	5.00
Ved Pastor S. S. Westby fra North Branch Mgd., Neb.: K. Jensen, C. A. Carlson, I. Kittelson, O. Gunderson, K. Nyre, C. I. Ekrem hver 2, J. Jacobson, A. Levosé, O. A. Lindbo, D. J. Sobus, Ch. Fosé, Wiffel Thompson, I. Watland hver 1, A. Kolden, K. Rimmereid, C. Westby J. Westby Tina Kvam, G. P. Høve hver 5 c, G. Gunderson C. Kittelson, O. A. Lindbo, S. Kittelson, A. S. Warre, Betsy Kvam, Sever Juellson, Gunvald Kittelson, Martin Juellson, Geo. Watland, A. Closter hver 25 c,	25.75
Ved P. S. Hanland fra Lions Mgd., Pastor J. N. Sand- vends Kald. Indsamlet ved Ole Rasmussen: I. O. Langeland 2, Ebere Pederson, Ole Rasmussen, Knud Oleson, Mrs. Anna Sime, Johan Norem, Mrs. Griest Neils Pederson, Peder Simundson, Christ Sampson hver 1, Christ Steie 1.50, Ole Gjerd- de 70 c, Ivar Balem, Ole Langeland, Otto Rasmussen, J. Demunson, J. N. Johanson, Peder Griest, Mrs. Brandeland, Thos. J. Sime, I. O. Thompson hver 5 c,	17.75
	48.50

C. L. Elftad.

Indremissionen: Ved Chr. Rindberg fra Belmont & Heron Lake Kv., Minn.	2.00
Ved Pastor L. C. Jacobson fra Andrew Sherry, Viroqua, Wis.	2.00
Ved Pastor S. D. Heidal fra Nazareth Mgd. & Kv., Hamilton Co., Ia., Pastor Heidals Kald	20.00
	31.00

H. H. Elftad.

Til S. Dak. Krebs: Offer i Sbell Creek Mgd., Newman Grove, Neb.	15.40
Offer i North Branch Mgd., Neb.	29.40
Offer i Wisner, Neb.	10.35
	55.15

Ole Stene.

Til S. Dak. Krebs: Ved Emilsen Chr. Hanson fra Pastor Bergers Kald: Walbeims Mgd.	10.00
Norbeims Mgd.	16.00
Fort Ransom Mgd.	5.40
Stiklestad Mgd.	7.00
Skandia Mgd.	10.00
Pastor Kleveland's Kald: Ved Dages	6.67
Ved Klementis	4.70
Ved Kulm	11.50

R. O. Ferlund, Kæf.

Til Betheedsda Børnebjem: Fra Curran Valley, Wis., samlet ved Martha Halvorson: Mrs Jakob Nilson, Mrs Taargborg Sandgard, Mrs Tom Thompson, Mrs Hans Omland hver 1, Mrs Annet Stutley, Mrs Jens Ener, Ubenævnt, Jostie Nelson, Elba Hanson hver 50c, Agnes Nelson Alma Overby, Ubenævnt. Mrs Svend Walen, Mrs Susana Larson, Erik Hedberg hver 25c, Mrs C J Walen 11c 9.11
L. L. Carlson pr G. G. Walen.

Betheedsda Børnebjem: Fra Taylor, Wis., samlet af Martha Halvorson: Mrs Martha J Walen 11 Yd. Calico, 2 Spools Lhread; L J Walen 3 Coats, 3 Par Buxer; Sigurd Walen 3 Par Buxer; Mrs C J Walen, John Andrew Aron, Martin og Elias Walen hver 3 Par Buxer; Gerhard, Walen 1 Coat, 1 Par Buxer, 1 Hue; Hazel 2 Packages Mending Tissue; Carolina Lindbo 2 Kommetorflader, 3 Spools Lhread; Tom Bryngelsen 1 Overall. Albert Bryngelsen 1 Par Suspenders; Rose Blix 1 Jacket, 1 Skirtwaist; Laura Blix 1 Jacket. Ved samme fra Blair, Wis., Mrs Martha Johnson 2 Jackete, 1 Bofom Skirt 1 colored Skirt; Erik Thompson 2 Skirts; Mattie Thompson 10 Yds Silk Ribbon; Alice og Victoria Thompson hver 1 Doz Garters, Mrs Nier Thompson 2 Par Uldstrømper. Samlet ved samme i Curran Valley, Wis.: Mrs Brown Nelson 9 Yd Toweling; Mrs Nels N Nelson 1 Skirt, 1 Overall, 1 Pund Uldgarn; William Nelson 1 Doz Kommetorflader, 8 Yd Silk Ribbon; Mrs Nels Omland 1 Pund Garn; Mrs O D Fornæs 1 Par Blanket, 1 Muffler; Mrs O D Fagerland 1 Overcoat, O D Fagerland 7 Yd Dutingflannel, Nils Fagerland 1 Coat & Vest, 1 Par Buxer; Clarence Fagerland 1 Coat, 1 Par Buxer; Eily Fagerland 1 Kommetorflade, 3 Spools Lhread; Mrs Tom Halvorson 1 Skirt, Towels, 7 Kommetorflader, Jonetta Halvorson 9 Yd Calico, 1 Spool Lhread, Isabelle Halvorson 8 Yd Løi, Martha Halvorson 9 Yd Calico, 1 Spool Lhread, Selmer Halvorson 8 Par Suspenders, Severi Halvorson 4 Par Suspenders, Truman Thompson 4 Par Suspenders, Evelyn Thompson 22 Yd Silk Ribbon, Mabel Hagan 1 1/2 Yd Worsted Løi, 2 Kommetorflader, Hannah Hagan 2 Pakk Mending Tissue, Jean Hagan 1 Par Buxer, Lydia Omland 1 Doz Spools Lhread, Mabel Thompson 1 Coat, Mrs Svend Walen 1 Par Strømper, Mrs Anna Bing, Standope, Iowa, 5 Par Strømper, 1 Par Pulsvanter, Mrs J Rutum, Hendricks, Minn., 2 Par Banjer, 1 Par Strømper, 1 Box Leggels, 1 Coat, 1 Stykke Løi, Mrs J M Pedersen, Beresford, S. Dak., 2 Kjoler, 2 Aprons, 2 Skjort, Mrs Haarbreg, Beresford, S. Dak., 1 Box Bøger, 1 Box Lønd.

Hjertelig Tak G. G. Walen.

Til Mrs. Sundes Mindestotte: Pastor Chr. O. Brohaug, Pastor K Hagefeth, Mrs Rev. D Hanson hver 1, 3 00
A. Ellingson

Rettelser: I No. 12, Side 307, 2den Spalte, 14de Linje f. o. staar Defort, skal være Dekret. Side 308, 1ste Spalte, 6te Linje f. o. staar vanvord, skal være vanvord. Side 311, 2den Spalte, 26de Linje f. o. staar Løgbrødrene, hvilket skal være Løgebrødrene.

I No. 14, Side 332, staar: Fra Hovedstaden skrives i „Sendeb“, skal være i „Indremissionæren“.

Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de her nævnte Steder til følgende Tider: Mit Besøg har det Formaal: Sjeles Frelse hjemme og ude paa Missionsmarken. Vil paa det vigtigste bede om Offer og Subskription til Kinamissionen, samt modtage Subskription og Betaling for vore Blade: „Bibbereren“, „Børnevennen“ og „The Little Messenger“.

Pastor T. J. Oppebøhl Kald, Postoffice Sacred Heart, Minn., fra 20de til 25de April.

Pastor J. S. Halvorsens Kald, Postoffice Spicer, Minn., fra 27de April til 3die Mai.

Pastor A. O. Uttheims Kald, Postoffice Dawson, Minn., fra 7de til 12te Mai.

Pastor C. E. Hansons Kald, Postoffice Dawson, Minn., fra 14de til 18de Mai.

Broderligt A. O. Oppegard.

Festkriftet.

Det lange efterspurgte „Festkrift“ er nu færdigt. Det er paa 128 Sider med udmærkede Billeder af Skolens Bygninger, H. M. Sande, Past. D. Hanson Andrew Ellingson og af alle Bestyrere ved Skolen ligetra dens Aabning samt en Gruppe af Skolens Direktører. Alt er der 22 vakre Billeder. Festkriftet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Skolen. Til Prester og Agenter gives almindelig Rabat. Ordres indsendes til

C. Villet hun, Red Wing, Minn.

Norske Landsklader og Nationalbilleder.

Af disse Billeder har vi et større Oplag og mange forskjellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende: Juleaften; Julemorgen; Aften ved Tjernet; Bratlandsbalen, Kyfylke; Højsjæld; Nordfjord; Lersøen; Paa Sti; Sjøfinner ved Ulsefjord; Lappeleir; Fra Optjorselen til Holmentollen; Fra Nordland, Kjøsen ved Ulfjord; Evolvær; Buarbræen; Rastflind; Fra Hardanger; Torghatten; Fra Nærøfjorden; Fra Nærøbalen; Hestmands; Svartisen; Genanger; Digermulen, Lofoten, med mange flere.

Lillige havets Postkalds med Billeder paa den ene Side, meget passende at sende som en liben Gindring til Venner og bekendte.

Kortene koster 10 Cents pr. Stykke. I
Dusindvis forteret \$1.00 portofrit.

Disse Billeder er ikke almindelige Billeder
men virkelig Pragt billeder i mangefarvede
Farver og med forgyldte Kanter.

Send Ordres til

C. Lillet hun,

Drawer H. Red Wing, Minn.

Landstads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

L o m m e f o r m a t.

I almindeligt Skindbind med de 3 Testrækker 60c
do. med forgyldt Kors og Kalk samt

sprængt Snit 70c

Im. Morocco med Kors og Kalk samt

sprængt Snit 1.00

I Morocco og Guldsnit, mygt Bind.....1.40

I Morocco og Guldsnit Pragtbind.....1.50

I Kalvestind og Guldsnit, mygt Bind.....1.75

I Kalvestind og Guldsnit, Pragtbind.....2.00

Bare Salmerne:

No. 5. I almindeligt Skindbind.....50c

No. 6. I almindeligt Skindbind med for-
gyldt Kors og Kalk 60c

I im. Morocco med sprængt Snit.....70c

No. 7. I Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c

No. 8. I ægte Morocco, Pragtbind.....1.25

No. 9. I ægte Morocco og Guldsnit, mygt

Bind med Forsringer 1.40

Ordres sendes til

C. Lillet hun, Red Wing, Minn.

Alterbilleder.

Jeg anbringer Alterbilleder i vel kjendte
lutheriske Kirker her i Landet. Mit Arbejde er
enestaaende naar det kommer an paa at fremstille
bibelske Scener, sandfarbig Tegning og korrekt
Behandling af Farverne. Jeg har erholdt min
Uddannelse ved de bedste amerikanske Kunstskoler
og har studeret religiøs Kunst i de vigtigste
europæiske Billedgallerier.

Type Aars Erfaring som Maler.

Hundreder af anbefalinger fra ledende
Lægmand og Prestre i den lutheriske Kirke.

Priser moderate.

Skriv efter Katalog.

A u g. K l a g s t a d.

Marinette, Wis.

Naar du sender ind Penge for Bladene maa
du se efter paa den gule Pap, om Tallet er foran-
dret. Derfor Tallet ikke er forandret i de 2 a 3
Mo. efter Udsendelsen af Pengene, bør du under-
rette os derom.

C. Lillet hun

Til Professorenlønsklassen tranges 4,753.97
Indkommet siden sidste No. 48.50

4,705.47

Alterbilleder

i præmiebelønnet, garanteret Ud-
førelse. Bedste Betimælinger. Rig-
holdig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresser: Adolf Jds, Story City, Iowa.

B e d e s e r i n d r e t.

Naar vore Menigheder indsender Penge til
Synodens Kasser, vil man erindre følgende:

Penge til Professorenløn, Fondb-
klassen og Synodalklassen (heri ibereg-
net Skoleklassen) sendes til C. Lillet hun,
Drawer H Red Wing, M.

Penge til Kinamissionen og andre
Hedningemissioner sendes til Rev. Chr.
D. Brohaugh, 298 Williams St., St. Paul,
Minn.

Penge til Indremissionen sendes til
Prof. H. H. Elstad, 916 7th Str., Red Wing,
Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem
sendes til Ren. T. T. Carlson, Route 2 Center-
ville, S. D.

Penge til Jewell Luth. College
sendes til Mr. B. C. Hanson, Jewell, Iowa.

B u d b æ r e r e n

udgives af Hauges nordt evangelist lutheriske Syno-
de i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders
Nummer hver Uge og koster forstudsvis \$1.00 m
Aaret. Til Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lillet hun,

Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor Chr. D. Brohaugh,
298 Williams Str., St. Paul, Minn. Indsendel-
ser og alt vedkommende Bladets Indhold endes
til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as
second class Matter.

I n d h o l d: 1. Palmesøndag; 2. Svorledes kan Me-
nighedsstolen bedst lase sin Dygtig; 3. Ole I Kasa; 4. Dy-
byggelsesmøder; 5. Den hellige Næstere; 6. Notten af Jesu
Livelse og Død og Opstandelse; 7. Om den sidste Strid; 8.
Kinamissionen; 9. Sallige er de døde, som bor i Herren; 10.
En Pilgrim mindre paa Jorden; 11. Fra vor Arbeidsmark;
12. Betjenbigjorelser; 13. Røstinger.

Jeg agter mig ikke at vide noget til Salighed uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 16. }

Lørdag den 22de April 1905.

{ 37te Aarg.

Paaftesang.

Mel. Du, som gaar ud fra den levende Gud.

Lys over Grav,
som os Livshaabet gav,
randt med Guds Søn ifra døde.
Sølrenning klar
som om Vaaren det var
steg over Gravsteder øde.
Lys et og Livet for alle Mand
seirende op med vor Frelser randt.

2.

Englene load
over Dødningsstad:
Krist er med Seier opstanden!
Seirende vel
over Slangen saa fæl
hødt han Bruddet og Sladen.
Synden er sonet og Saaret grødt,
Livet af Døde er atter sødt.

3.

Kristus stod op
som det Livstræ i Knop,
som uden Ende skal blomme.
Slæbende Liv
han alt syndigt bortdriv',
Døden selv for ham maa rømme.
Saa ved det Livstræ til Herrens Pris
engang vi vaagner i Paradis.

4.

Menneskesøn,
du til Livshaab—vor Løn—
ved din Opreisning os fødte,
Liv gennem Grav
ved din Død du os gav,

da du for Brødre selv blødte.

Alle, som levende paa dig tro,
bøende skal i dit Lys saa bo.

5.

Trøst i vor Trang
som en Sommer med Sang
ud fra dit Gravsted lad lyse!
Livshaabets Trøst
gjennem Trængsel og Lyst
lad dine troende lyse!
Saa vi alt her udi Dødens Land
smager den Salighed du os vandt.

6.

Lys over Grav
fald som Sølskin paa Hav,
naar vi fra Verden skal fare!
Lys os i Land
til den livsfæle Strand,
frem til det Liv, som skal vare,
saa vi ved Lys et fra Paaftedag
fæle kan leve i Englelag.

Dr. E. Blix.

Paaftesang.

Vort Paaftelam.

Kens derfor ud den gamle Surdeig, saa
I kan være en ny Deig, ligesom I er usyre-
de! thi vort Paaftelam er jo slagtet: Kri-
stus.

Lad os derfor holde høitid, ikke med gammel
Surdeig eller med Ondskab og Ugudeligheds
Surdeig, men med Renheds og Sandheds
usyrede Brød. 1 Kor. 5, 7. 8.

I 2 Moseb. 12, 18, 19 læser vi: I den
første Maaned, paa den 14de Dag i Maaneden,
skal I æde usyrede Brød indtil den

GTU Library
2400 Ridge Road

Folsom, CA 94709

For renewals call (510) 649-2500

All items are subject to recall.

21de Dag i Maaned, om Astenen. I syv Dage skal der ikke findes Surdeig i eders Huse; thi hver den, der æder syret Brød, den Sjel skal udryddes af Israels Menighed, hvad enten han er fremmed, eller en indfødt i Landet.

Ved Surdeigens Udrenselse gik det saaledes til: Naar en Husfader i Israel den 13de Dag i Nison Maaned, om Astenen, ved Solnedgang hentede Vand til de usyrede Kager, som skulde bages den følgende Morgen, tog han om Natten et Fad og en Bist, tændte et Lys og sagde: „Lovet være du, Herre vor Gud, hele Verdens Herre, som har helliget os ved dine Bud og befalet os at bortskaffe Surdeigen“.

Derpaa igjennemsgik han hele Huset, alle Rum, Huler, Hylber, Vinkler og Braaer, om noget syret Brød skulde findes nogensteds. Fandt han noget, saa tog han det og gjemte det nøie til den følgende Dag og sagde: Alt syret, som er hos mig og som jeg hverken har set eller borttaget, det vorde adspredt og agtet lige med Jordens Strø.

Følgende Dag, den 14de, straks efter Middag, eller omkring Middag gjorde han Jld under fri Himmel og did kastede han alt det syrede Brød, han havde fundet, brændte det op og sagde:

„Al Surdeig, som jeg ikke har fundet og ført hid, skal være adspredt og forbrævet og skal ikke agtes mer end Jordens Støv“.

Israeliten vidste ikke, om der ikke maatte kunne være Surdeig tilbage i Huset. Men om saa var, var den der ikke med hans Vilje.

I disse Billeder er der Lærdom. Guds Aand har ikke tegnet dem for den naturlige Surdeigs Skyld.

Surdeigen er et Billede paa Synden. Synden skal udryddes og forbandes baade den, vi ved om og finder hos os, og den, som maatte være skjult for os, men endda sees af Guds altseende Øie.

Israeliten var under Paasteiten regnet for usyret—syndefri.

Og I Korintier og alle troende kristne lever under en Husboldning, hvor ingen Synder eller Laster maa herke,—ingen uren Omgang maa finde Sted, mener Apostelen.

I maa ikke taale Horkarlen i eders Menighed og ingen Synd i eders Hjerter. I er helliget Herren, den rene, hellige Gud, som ikke

taaler noget urent hos sine Børn. Derfor helliger eder,—op til Kamp mod Synden.—Synden hos eder selv og Synden omkring eder. De hellige kan aldrig slutte Pakt med Synden. Til den er de stillet benegtende, modsigende, kjæmpende.

Men hvad var det centrale i Paasten, hvor om alt baade fra Guds og Israelitens Side dreiede sig? Det var Paaskelammet. Det mindte ham om Frelsen fra Trældommen og om den aandelige og evige Forløsning, som han gjennem Messias skulde blive delagtig i. For dette store guddommelige Gode var det værd at kjæmpe, lide og forrage, selv om det gjalt Livet.

Og jo mer Messiasglansen trængte ind i hans Sjel, des sterkere Trang følte han til at blive hellig, som Herren hans Gud var hellig, og til at blive renset fra alt indvortes og udvortes, som han vidste var mishageligt for Jehovas rene Væsen.

Saaledes sætter Apostelen det ogsaa i vor Tæft:

„Thi vort Paaskelam er jo slagtet: Kristus“.

Det gaar derfor ikke an at elste, overbære med og huse Synden. Det var Synd for Galaternerne, at de vendte sig fra Kristi Frihed til Trældommens Nag. „I løb godt; hvem hindrede eder fra at adlyde Sandheden? denne Overtalelse kommer ikke fra ham, som kaldte eder. En liben Surdeig styrer hele Deigen“.

Vort Paaskelam er jo slagtet: Kristus. Dette er Evangeliets store Hovedlærdom. Er Kristus død for os, saa maa vi dø med ham fra al Synd,—vi skal plantes ind i Lighed med hans Død, idet vi afbød fra Synden og i Lighed med hans Opstandelse opstaa til nyt Liv baade indvortes og udvortes.

Vi maa have nye Hjerter og nyt Liv. En kristens hele Liv maa være en vedvarende usyret Brøds Fæst. Hans indvortes og udvortes Liv maa være i Overensstemmelse med Kristi Død og Opstandelse.

Kristi Offerdød er det stærkeste Argument for Hjertets Renhed og Oprigtighed. Hvilket Alvor og Oprigtighed viste ikke Herren overfor os, idet han døde for os, og hvilket frygteligt Bevis paa Syndens afskyelige Natur og Guds

Misshag til den var ikke Kristi Død? Synden er et frygteligt end, som ikke kunde udsønes uden ved Guds Søns Blod! Og skulde en kristen elske den Fiende, som myrdede hans Herre? Det være langt fra.

...., Lader os holde Paaske, siger Apostelen, ikke som om det da netop var Paaske eller Pintsse, men for at vise, at enhver Tid for de kristne er en Høitid paa Grund af den overvættede Hellighed af de Gøder, der er blevne dem skjænkede. Thi hvilket Gode er det, som du ikke skulde have erholdt?

Guds Søn er bleven Menneſke for din Skyld, han har frelst dig fra Døden, han har kaldt dig til sit Rige; da du nu har erholdt og endnu erholder saa herlige Ting, skulde du ikke saa hele dit Liv igjennem holde Høitid?"

Efterſom vi altsaa har et Paaskelam som er ofret for os, og det det sande iſtebetfor det forbilledlige (Joh. 19, 36), saa er vi selv netop af den Grund uskyldige; vi har red Troen paa ham allerede friggjort os fra Syndens Surdeig. Men denne Renselse, der skee i Begyndelsen af vor Omvendelse, skal fortsættes indtil al Surdeig er bortskaffet.

Ved selve Dmtalen af Paaskelammets Slagting fremføres en stærk Bevæggrund til Udrensningen af al Surdeig. Paaskelammet allerede slagtet—og Surdeigen endnu ikke udrenset—hvilkken Modsigelse!

„Der findes endnu Synd tilbage hos de hellige at udrense, derfor siger han: I er uskyldige d. e. hellige; men ser til, at I udrenser alt og bliver ganske rene, en ganske ny Deig“. Luth.

L a m m e t.

Paaskelammet skulde tages ud af Hjorden. —Et Billede paa Guds og Menneſkens Søn.

Et Lam uden Lyde.—Kristus var uden Synd. „Hvo kan overbevise mig om nogen Synd!“

Paaskelammet skulde slagtes og steges.—Kristus blev lagt paa Guds Retfærdigheds Gløder. Ridtjerhed for dit Hus har fortæret mig, og deres Forhaanelse, som forhaaner dig, er falsken paa mig. Sal 69, 10.

Paaskelammet skulde slagtes om Aftenen.—Kristus led og bøde for os ved Verdens Ende. Han er engang ved Libernes Ende aabenbaret for al afflatte Synden ved sit Offer. Eb. 9, 26.

Intet Ven skulde brydes.—Paa Kristus blev intet Ven brudt. Men da de kom til Jesus og saa, at han allerede var død, brød de ikke hans Ven. Joh. 19, 33.

Lammets Blod skulde stryges paa Dørstolperne.—Kristi Blod frelser fra Morderengelen. I hvem vi ved hans Blod har Forløsning, Syndernes Forladelse, efter hans Naades Rigdom. Ef. 1, 7.

Morderengelen gik forbi.—Synden og Døden skader ikke den, som tror paa Guds Søn. Død, hvor din Braad? Helvede, hvor er din Seier!—Men Gud være Tak, som giver os Seier ved vor Herre Jesus Kristus! 1 Kor. 15, 55, 57.

Paaskelammet skulde ædes i egne Huse.—Kristus maa annammes i sand personlig Tro.—Retfærdiggjort ved Troen har vi Fred med Gud ved vor Herre Jesus Kristus. Rom. 5, 1.

Paaskelammet maatte fortæres helt.—Kristus er alt i alle for sit Folk: Uppreſtepreſt, Profet og Konge.

Paaskelammet skulde ædes uden Surdeig.—De troende maa tjene Gud uden Hykleri,—i Hellighed og Retfærdighed for ham alle deres Levedage, ædes med bittert Salt. I Bodfærdighed og Tro skal vi tjene Herren.

Og med Urter.—Korset, som følger de troende kristne, skal de bære med Taalmodighed.

Lammet skulde ædes i Hast og med Staven i Haand færdig til Opbrud.—Idag siger Stripten,—ikke Udfættelse; thi haad Morgendagen har ivente er forborgen Og rede til at gaa, naar Herren kalder. Han, som vidner disse Ting, siger: Na, jeg kommer snart. Amen, ja kom, Herre Jesus! Ab. 22, 20.

Kun de omſtaarne havde Ret til at æde af Lammet.—Kun de troende har Del i Kristus. Hver den, som tror paa ham, skal ikke fortæbes, men have et evigt Liv. Joh. 3, 16. Derfor jeg ikke tvætter dig, har du ingen Del med mig. Joh. 13, 8.

Men „vort Paaskelam“ er ikke alene slagtet. Det er ogsaa levendegjort. Derfor elsker Faderen mig, fordi jeg sætter mit Liv til, forat jeg skal tage det igjen. Ingen tager det fra mig, men jeg sætter det til af mig selv. Jeg har Magt til at sætte det til og har Magt til at tage det igjen. Denne Befaling modtog jeg af min Fader. Joh. 10, 17, 18.

Frygt ikke! Jeg er den første og den sidste og den levende, og jeg var død, og se, jeg er levende i al Ewigheid. Amen. Og jeg har Selvedes og Dødens Røgler. Mat. 1, 18.

Dette er vort Paaskelam. Han var slagtet; men nu er han „Løven af Juda Stamme, Davids Rod, som har vundet Seier“. Derfor synger Guds Menighed:

O salig Paastedag!
nu har vi vundet Sag,
Langfredags bitre Minde
Maa nu saa sødt forsvinde;
thi Jesus vandt med Vre,
hans Navn velsignet være!

Jo mere inderlig Hjertet faar sænke sig ned i denne Sandhed, desmerre Kraft eier det til at stille sig af med den gamle Surdeig og blive en ny Deig i ham, som levendegjør de døde.

Kjære Ven! Hvad Slags Paaste holder du? Arbejder du med at opsoge og plukke bort den gamle Surdeig?

Nogen „salig Paastedag“ kan du ikke fejre, om du ikke vil blive af med Synden og dens Væsen.

Na ja, svarer du, jeg har prøvet i mange Aar at rydde væk det onde i mit Hjerte; men det har saa let for at gro til igjen. Ja desværre. Og derfor maa vi fortsætte med Arbeidet. Naar det lykkes som bedst, blir der altid en Uengstelse tilbage for, at der kan være dette og hint, som vor Herre ser hos mig, som ikke er godt, skjønt jeg selv ikke ser det.

I disse Tilfælde maa vi føle og handle som Israелiten: Brænde op paa aaben Mark, hvad vi har fundet og forbande det, som endnu maatte være tilbage af „Synd i mig“. Og saa synger vi:

En Synder jeg dog bliver her,
ei godt udi mig bor;
derfor jeg til min Frelser kjer
mig som en syg betror,
og da mig daglig aaben staar
den Lægedom af Kristi Saar.
Hist skal han mig fremstille sund,
i sin den gode Stund.

Men du, som holder Høitid med gammel Surdeig, i Ondskab og Ugudelighed, — hvad skal vi sige til dig. Din du bare fik se, hvor forfærdelig din Stilling er!

Tænk at leve i Ugudelighed og glemme Gud, du, som ved, at Kristus, Offerlammet er slagtet og given hen for dig og som tillige har lovet dyrt og helligt at ville forsfage Synden og tro paa Gud.

Hvordan tror du det vil gaa da, naar Dødsengelen banter paa eller Domsflokterne ringer sammen til den store Dom!

Ved du hvad! det forfærdeligste med dig er, at du ikke ser Faren. Djævelen har blindet og dækket dig i Søvn. Du danser og synger om Fred mellem de aabne Grave.

Alt hvor du kaver i Verden, hvor du er nid, kjer for det nærværende!

Men din Sjæl er uasfureret og kan hvad Tid som helst antændes af den evige Ild.

Synder, vaagn op! Vaagn op nu i Paastens blide Tid. — Vaagn op og red din Sjæl. Amen.

Paastetanker.

Ynglingen, som Kvinderne saa, figer en Kirkesader, betegner vor Opstandelses evigværende Ungdom. Opstandelsen kjenner ingen Oldinger, og den evige Fulbenelse ældes ikke.

Dret skalde kaldes til Paasteglæden før Diet; og Troens Forbud komme før Bestuelsen. (Løse.)

Kristus fødes om Natten—figer de gamle,—thi han iler Dødens Mørke imøde; men hans Opstandelse foregaar tidlig om Morgen; thi han skal fra nu af ikke mere se noget Mørke.

Sad os ikke fæste vore Dine kun paa den ydre, meget bedrøvelige Side af vore Lidelser, saa vi glemmer vor Frelseres Løfter. (J. Gerhard.)

Vor hele Helliggjørelse er en Løsriven fra Sorgens og Lidelsernes Sted, en Gaaen op til Galilæa forat skue Jesus og hans Herlighed. (Løse.)

Ligesom Jordstjælv ringede Kristus til Graven, saaledes rørte ogsaa Gud disse Stormflokter ved hans Opstandelse. (Luther.)

Hvad er Grunden til, at der er en saadan Slaphed i vor Guds- frygt i vor Tid?

(Af M. Njst.)

Dette Spørgsmaal har været fremsat og besvaret gennem „Buddærerens“ Spalter for en Tid siden.

Stykket var fortsat og Grundene var vistnok indlysende for enhver, som følger med Tiden.

Jeg har ogsaa mine Tanker angaaende dette Spørgsmaal og jeg skal ogsaa fremsætte disse, om „Buddærerens“ vil aabne sine Spalter derfor. Jeg er ingen Stribent i Ordets egentlige Forstand, og jeg gør heller ikke Krav paa at være storlagen. Det er derfor simple, nøgne Fakta, som jeg vil holde mig til.

At dette Spørgsmaal er alvorligt, berom kan der ikke være Tvivl; der er heller ingen Tvivl om, at det kræver alvorligt at blive overveiet.

Dersom jeg skulde forsøge paa at gaa ind i Enkeltheberne, saa vilde vistnok baade Tiden og Rummet fattes mig, hvorfor jeg skal paapege nogle, som ligger mest i Dagen, og saa overlade til andre at frembrage Slutninger og deraf følgende Konsekvenser.

Det er et staaende Faktum, at alle Ting er mulige for den, som tror. Troi vi dette?

At tro paa visse Betingelser er ingen Tro, men Bantro. Dersom vi har en ubetinget Tro paa Gud, saa sætter vi al vor Sag i hans Haand; thi han er trofast, som gav Forjættelsen, han skal og gjøre det.

Men da bliver hans Sag vor Sag og hans Vilje vor Vilje og først da kan vi af Hjertet bede: Til os komme dit Rige.

Dersom denne Bøn skal blive hørt, saa maa vi først begynde hos os selv og undersøge, om Guds Rige er kommet til os, saaledes at vi er indlemmet deri eller om det kun er „nær os“.

Det hedder jo: Guds Rige er inden i eder. De skulle ikke sige: „Se her“ eller „Se der“.

Dersom Guds Rige er inden i os, saa er vi Guds Børn, Rigets Borgere, Guds Arvinger og Kristi Medarvinger til Livet.

Saa mange, som drives af Guds Aand, disse er Guds Børn. Men dersom vi er Børn,

brønde af denne Aand, som ogsaa kaldes Kristi Aand, saa vil ogsaa denne Aand levendegjøre Kristi Ord for vore Hjarter, saa det bliver os en Nødvendighed at praktisere Indholdet af denne Bøn: Til os komme dit Rige. Dette sker, naar Gud vor himmelske Fader giver os sin Helligaand, hvilken gør det ved sin Raade, at vi baade tror Guds Ord og lever et helligt og gudeligt Livnet her og i det tilkommende Liv.

Det bliver et inderligt Ønske hos os, at denne Bøn bliver ikke alene hørt men ogsaa hørt, og da kommer vi atter tilbage til det samme Ord, som foran er nævnt: Alle Ting er mulige for den, som tror. Vi maa bede denne Bøn i Tro.

Vi beider og faar ikke, fordi vi beider ilde. Vi beider ilde, hvis vi ikke beider i Tro—og hvorfor skulde vi ikke bede i Tro, naar vi beider om hans Riges Udbredelse. Jesus har jo lært os denne Bøn. Har du havt nogen Forestilling om, hvad denne Bøn indeholder?

Hvad tror du det var, som rullede sig op for Jerslserens indre profetiske Blid, da han lærte sine Disciple at bede saaledes!

Faderen, som Jesus tiltaler, havde jo sin Søn her, og han havde jo givet sin Søn Privilegier, som var store og stod fuldkommen i Harmoni med en Faders Værdighed med hvilken han gav Øfter til sin Søn, som han elskede; thi hør hvad han siger: Begier af mig, saa vil jeg give dig Hedningerne til Arv og al Jordens Ender til Eiendom.

Stort var Østet, og Jesus har benyttet sig af det og gjort fælles Sag med sine Disciple, naar han lærer dem med sig selv at tage Faderen paa hans eget Ord og Øfte, idet han lægger Ordene i deres Mund: Til os komme dit Rige.

Dersom vi elsker Sønnen, saa vil hans Sag blive vor Sag, og hans Næster og Begier bliver ogsaa vor Begier. At udbrede Guds Rige bliver da ikke noget, som hviler paa en Følelse af Pligt, men det bliver en Trang, hvorved alle andre Hensyn sættes ud af Betragtning. Djevelen kommer nok nu som før og siger (det han opruller Verden med dens Herlighed): Alt dette vil jeg give dig, om du vil falde ned og tilbede mig.

Fristeren formaar nok at fremstille Livet saa tillokkende og Verden saa fortryllende, og naar

Kampen gjelder Livet eller Døden, Hæren eller Vanære, ondt Rygte eller godt Rygte, saa har der altid været saa mange, som ikke har staaet paa sin Post, men givet efter for Trykket og kommet ind paa andre Baner, men bort fra den sande barnlige Enfoldighed i Jesus.

Mangen en har valgt menneskelig Gunst og Hæren istedenfor Vanære—Korset har været for tungt. Man har glemt: Discipelen er ikke over Mesteren; men det er jo godt om den samme Discipel bliver som hans Herre og Mester. Hvis man glemmer at se paa Mesteren, hvorledes kan man lære at blive ham lig.

Men lad os atter komme tilbage til Spørgsmaalet: Hvorfor er der saa megen Slappelse? Har vi ikke nok Guds Ord iblandt os? Jo, vi har rigelig Guds Ord i vor Tid, men ikke desto mindre kommer Vantroen væltende som en Stormflod ind over os og vi gjør bedst i, at vi alvorlig erkjender det baade i smaat og stort.

Man bliver snarere „mæt“ end naadehungrig, fordi der er liden eller ingen Erkjendelse af Synd.

Vantroen er Grundroden til al Synd. Der kan ikke eksistere nogen sand Gudsfrugt der, hvor Vantroen har bemægtiget sig Menneskehjertet.

Talsmandens (den Helligaands) Opgave er først at overbevise Menneskene om Synd, „fordi de ikke tror paa mig“, siger Jesus.

Den Slappelse, som her er Tale om, har sin Grund i Vantro. Det er vist ikke formeget sagt, om man gjør denne Paastand.

Mon vi ikke er lig Thomas, som først vilde se, førend han vilde tro, og mon vi ikke tænker altfor lidet paa Jesu Ord til Martha: Sagde jeg dig ikke, at dersom du kunde tro, skulde du se Guds Herlighed.

Der er ingen Ting i Verden, som saaledes formaar at sætte den rette Gæret i Arbejdet for Guds Riges Sag som Troen paa Jesus—ikke en Tro, som hviler paa Betingelse af at se,—nei, Troen maa være ubetinget, naar det gjelder Herrens Sag. Da bliver Hjertet stort og aabent, og da kan ogsaa Guds Aand saa virke i os og drive os fremad i Arbejdet.

Men naar vi skal tage fat paa dette, saa maa vi først tage fat paa det, som ligger os nærmest, tage fat hos os selv.

Lad os spørge os selv: Tror vi ubetinget paa Jesus?

Dette er det evige Liv, at de kjende dig, den eneste sande Gud, og den, du udsendte, Jesus Kristus.

Jeg ved paa hvem jeg tror, siger du.

Nu vel, du viser vel ogsaa din Tro ved dine Gjerninger; thi ligesom Legemet er dødt uden Aand, saaledes er ogsaa Troen død uden Gjerninger.

Men dette er Guds Gjerning, at vi skal tro paa den, som han udsendte og elste hverandre, som han fød os.

Kunde dette siges om alle, som kalder sig Kirkefolk, saa var det jo ikke saa galt. Men at, vi staaar jo saa langt tilbage heri, og derfor saa er det jo ikke bedre at vente end Slappelse og Stagnation baade her og der.

Gjør en Sammenligning mellem Forholdene nu og for omtrent 12—15 Aar tilbage. Hvad bliver Resultatet? De trofaste i Landet synes at blive faa.

Vor Tro er den Seir, som overvinder Verden.

Det verbslige og Verden vil saa snart tage Overhaand, baade i det praktiske Liv og det kirkelige Arbejde.

Troen og Verden kan aldrig forenes i vore Hjerter. Dersom Troen seirer, saa vil Verden ligge under; men dersom Verden seirer, saa er det et Bevis paa, at Troen er liden og soag, ja kanske død, og hvis saa er Tilfældet, saa er Vantroen der allerede; thi den døde Tro er Vantro.

Jeg taler her ikke om en „liden“ Tro; thi selv en saadan Tro kan saa Bugt med Verden baade indenom os og udenom os. En Tro som et Senepskorn kan ubrette store Ting.

Bore Ord og Gjerninger vidner om vor Tro. Det nytter ikke at bekjende Kristus med sin Mund og fornegte ham med Gjerningerne og alligevel mene sig at være Guds Barn. Man plukker ikke Figen af Tørne eller Vinbruer af Tidsler. Gudsfrigten er en Hjertesag; og dersom den bliver en saadan Sag, saa vil den ogsaa blive en Gjerningernes Sag.

(Fortættles.)

Kjerlighed er den til det Gode er Had til det Onde.

(J. F. Füller.)

Fra Norge.

Moss den 14de Mars 1905.

Hr. Past. Brohaugh.

Tat for venlig Årøstekommenhed; Hensigten er opnaaet. Jeg har faaet Underretning fra den anonyme Afsender af „Buddæderen“, og er saaledes tilfredsstillt i saa Henseende.

Men da jeg ser, at „Buddæderens“ Spalter ogsaa for Fremtiden vil staa aabne for et Budskab eller en Hilsen fra Troessøkkende i det gamle Land, vil jeg benytte Anledningen og sende nogle Ord.

Jeg vil da først bringe en hjertelig Hilsen fra Venner i Herren her til Guds Folk paa hin Side Havet. Da jeg for en stor Forsamling frembragte eders Hilsen prisede man høilyst Gud for eder, og de samme Tanker rørte sig i vore Hjerter, som de der kom tilorde i eders Hilsen: „Harde vi Vinger som Duens, skulde vi snart være hos eder og sammen med eder op-høie Herrens Navn“; thi stort er hans Navn og underlige alle hans Gjerninger.

Herrens Arm gaar fremdeles frem med Bølge blandt os og Bækkelsen breder sig til alle Steder. Fra alle Byer rundt omkring kommer der Budskab om Herrens forunderlige Gjerninger, og hundreder vindes for hans Rige. Ja, ikke alene i Byerne, men ogsaa i Landdistrikterne spores den samme Bevægelse. I Rygge, som er nærmeste Landsogn til Moss, er der i de par sidste Uger omvendt til Herren over hundrede Personer.

I Kristiania har der ogsaa været holdt Bækkelsesmøder de sidste 2 a 3 Uger og Tilstrømningen har været saa stor, at man neppe har kunnet opdrive Lokaler store nok. En Uge havde man leiet Livoli Theater, og havde fuldt Hus hver Aften. Det er vel første Gang Herrens Navn er bleven ophøiet og Gjele i Ødsangest har raabt til Gud om Frelse fra det Sted. Forsamlinger paa 2,000 a 3,000 Mennefter var ingen Sjældenhed derne. Maatte Udbytt et bli i Forhold til Søgningen.

Det bedste ved denne Bevægelse er, at den er saa paatagelig Herrens Værk, at man faar ikke engang Tid eller Anledning til at nære de sædvanlige Betyrninger, der gjerne gjør sig gjældende ved større Bækkelser. Der er ingen

kunnsige Beregninger med, alle er tilsyneladende grebne af det storflagnende Alvor, der følger Bevægelsen, man er stadig forberedt paa nye Overraskelser og man blir ikke skuffet; snart er det denne og snart er det hin af dem, som man mindst havde ventet det, der blir vunden for Herren.

Det er mestendels Ungdom og fortrinvis unge Mænd, der blir greben, men ogsaa Børn helt ned til 9 a 10 Aars Alderen. Man kan se dem komme i store Skarer, og ofte med Bibelen og Salmebogen under Armen til Møderne disse smaa, og ret som det er høier en og anden af dem sine Knæ og takker Gud, fordi han er frelst.

Det er nu 40 Aar, siden Herren kaldte mig fra Mørket til sit forunderlige Lys, men saadant Syn har jeg aldrig seet som det Herren nu lader mig se. Ja, Herren er god, derfor underviser han Syndere om Veien.

Skulde det mon være den sidste Indhøstning inden Hedningernes Fylde er gaaet ind?

Venner, Brodre og Søstre! Hvad det end er, lader os kjøbe den beleilige Tid. Endnu en liden Stund, og Natten bryder frem. Gud velsigne enhver trofast Arbejder i Vingaarden!

Skulde disse Linjer falde i Hænderne paa nogen af mine Landsmænd hinsides Havet, der endnu ikke har sin Seg opgjort med Herren, saa Gud velsigne eder! se til at faa den ordnet før det er forsent.

En hjertelig Hilsen til Guds Folk hinsides Havet fra eders i Kristus forbundne

M. H. Schjolden.

*
Det er kanske ikke upassende at sende Bænkterne mellem Norge. Fjelde en Gjenhilsen i Form af Beretning om Herrens Gjerninger paa denne Side Havet. Omtrent samtidig med denne opmuntrende Hilsen fra Norge faar vi Underretning om Herrens Reir, som blæser i en af vore Menigheder. Og om det endnu ikke er saa omfattende som i Norge, er det dog Herrens eget Værk over hvilket alle frelst glæder sig og for hvilket de takker Herren og derfor meddeles det her:

Kjere Past. Brohaugh. Herren har gjort store Ting mod os, derfor er vi glade. En hel Skare af Syndere er vaagnet op af Syndesønnen. Mange af dem faar tro sig frelst ved Lammets Blod. Vi ei paa Farten Nat og Dag. Vi

bryr os ikke om, hvad Al. er slagen. Det er Aanden, som bestemmer Tiden, og han oplyser og frelser Syndere ligesaa godt i den tause Midnatstime som ved heilys Dag. Vi faar erfare lidt af, hvad Jesus erfor derborte ved Sikars Brønd: Han glemte bort at han var trætt og hungrig. Hans Mød var at gjøre Faderens Vilje. —Ja vi fortætter. Flere skal vinde. Vi har en forunderlig Gud.

Det er en aandelig Beægt at høre disse nyfødte Kristne bede til sin Skaber og Frelser.

Beb for os, Broder, at Bisdommens Aand sammenføjet med Jesu brændende Kjerlighed maatte fylde vore Hjerter, at vi kunde forstaa Aandens Mening og gjøre den himmelske Faders Vilje. Du ved det er af stor Betydning for dem, som skal staa som Ledere under Guds Aands Veiledning i saadanne Tider. Vi føler haande Ansvar og vor egen Svagheit. B.

Det merkværdige ved denne Bevægelse er det, at Aanden selv er den levende Magt. Menighedens Brest har været paa Eggelisten i flere Uger og saaledes forhindret fra at fylde sine Bestemmelser. Imidlertid begynder den udsaaede Sæd at gro og vokse og bære Frugt. Og det er herligt, naar alle i Ydmyghed faar høre sig for Herren og sige: „Det er skeet af dig, og det er underligt for vore Pine!“

Et privat Vidnesbyrd fra nævnte Prestebroder sender vi med som et Bidne i Sagen:

Kjære Brohaugh. Bibelen viser os, at naar Jaaret eller Penningen er gjenfunden skal man fortælle det til sine Naboer. Derfor disse Linjer. Jeg har været alvorlig syg i fem Uger. Det er slemt at være syg; men dersom man endda ikke haade noget andet at gjøre, gif det endda an.

—Det er altsaa seks Uger siden jeg besøgte S. Menighed. Men det ser ikke ud til, at jeg er saa svært uundværlig. Thi Overhyrden har været der og holdt Visitation. Jeg vil prøve at reise did nu til Søndag og se hvad han har gjort.

En skriver derved og siger: „Det skal blive et underligt Møde naar du kommer“. Jeg fornam Aandens underlige Susen i denne Hilsen. Det sidste jeg sagde til Menigheden sidst jeg var der var dette Ønske: „Gid Guds Aand maatte komme med saadan Kraft over os, at der blev et Strøg fra Forsamlingen til den levende Gud!“ Dette Ønske er opfyldt. Nu har de holdt paa

at strige efter Naade, medens jeg har lagt her og tænkt paa et Salmeverb, som jeg ikke synes passer at synge i Kirken; men det har passet paa mig:

„Naar andre til Kirke mon gaa,
da sidder jeg her ubi Braa,
de troede saa liflige Sange,
men jeg maa ei høre derpaa.
Wein Sang er at sukke og klage;
saa strider de hellige Dage
fer mig, som de søkne — i Kval“.

Ja, men det blir snart Naade, naar man faar Visitation af Overhyrden, den Herre Jesus Kristus, og jeg fryder mig i Tanken paa at faa møde med disse Folk, at hvilke enkelte er nævnt ved Navn, saa jeg ved om hvem en Del af dem er, som er vunden for Herren.

O Gud, der maa vel være megen Lovsang i Himlen over mange Syndere, som omvender sig, naar der kan synges kun for en, som er vunden“.

O den trofaste Hyrderjerlighed, som gif i Døden for sine Faar! Han søger de dyreløste, som er komne bort. Det bør ham at føre dem tilrette, som forer vild.

Og naar han finder dem, saa er der Jubel i Himmelen og paa Jorden.

Ogsaa her i Amerika arbeider Hyrden med at bære hjem igjen dem, han finder. Og priset være hans Navn! Det nævnte Tilfælde er ikke det eneste.

At Herren har alvorlige Sager fore er utvilsomt. Han vil ha sit Hus fuldt. Og i sin søgende Kjerlighed har han ikke Naad til at miste nogen eneste Siel. Sjelenes har stort Værd for ham.

Hele Kristenheden beder og venter paa Guds Riges Komme. Vi har Lov til at bede om „Strømme af Naade“. Og beder vi i Tro skal de komme. Maa vi alle ved hans Naade strømme med ind i Naadens stille havn her, og til sidst saa kaste Anker ved de blide Strande paa den nye Jord.

Saa en hjertelig Hilsen til de hellige i Norge fra Guds Folk her,—delagtige med eder i Trængselen og i Riget og i Jesu Kristi Taalmodighed. Der er en Sabatshvile tilbage for Guds Folk. Der seiter vi hverandre Stævne. Eders hengivne C. B.

Vækkelse.

Som bekendt er der aandelige Bevægelser her og der over hele Verden, og paa enkelte Steder vaagner tusinder op til at se sit Syndeliv og begynder at spørge om Frelse. Naar et Menneske er vakt og kommen til Synsbærtjendelse trænger det at bli ledet det andet Stridt—det trænger at fly til Jesus og gribe Naaden.

Et vakt Menneske er ikke det samme som et omvendt et. Det er mange, som henrives af Følelsernes Rus og lover høit og lybt, at de vil omvende sig og bli Guds Børn; men naar de skal ind i Troens og Forsjagelsens Kamp aarler de ikke at holde ud. Den svage Plante visner. Der var Klippegrund under, som ikke var brudt. De var vakt og følte Naadens Dragen i Sjelen; men de vilde ikke give Slip paa alt Naaden modstridende og annamme Gudsliøet som den nye indbre Livskraft, der kæmper sig frem til Seier. I aandelige Bevægelses Tider kommer det meget an paa Vedelsen, paa Omgivelsen. Ind i Ordet, ind i Søn-kammeret maa de søgende Sjele ledes. Der skal det unge Liv slaa Rødder; der skal det hente Kraft mod Fristelserne og Mod til at bekjende Kristus. Og da, naar Vennerne kommer fra Søn-kammeret til Møderne, skal man i Sandhed og Virkelighed faa erfare, at der, i de troendes Midte, har Herren befalet Belsignelsen at bti.

Men ethvert Guds Barn glæder sig over, at Filipsspørgsmaalet gennemtrænger Menneskehjertet og ved, at han, som begyndte den gode Gjerning, vil ogsaa fuldføre den indtil sin egen Dag.

Derfor, Herre, kom og væk dem, som trygt i Synden sover, og din Frelserhaand udbræk Til den Sjel, som ikke vover længer hen i Synd at gaa, Men fra Laster vil opstaa.

I England arbejder Evangelisterne Torrey og Alexander. De er Amerikanere. Torrey var i sin Tid Prest ved „Moodykirken“ i Chicago. Alexander er en flink Sanger.

I Liverpool virkede de i 9 Uger. Ved Afstedsfesten benyttede de den største Hall i Byen; men der var ikke Tale om at slippe ind for alle som vilde. De havde et to Timers Møde for

oversfyldt Hus. Naar disse var udkomne strømmede en ny Forsamling ind, for hvilken Missionsnærerne talte og sang i andre to Timer. Mange hundrede af alle Aldre og Samfundslag blev vakt og bekjendte, at de vilde begynde et nyt Liv. Byens Major indbød Predikanterne til Afstedsfest sammen med flere fremstaaende Folk i Byen. Han takkede dem for, hvad de havde gjort for Liverpool. Det var en Ophjælp ikke alene i religiøs men ogsaa i moralisk og økonomisk Henseende.

Fra Liverpool reiste de til London. Der holder de Møder i en Hall, som rummer over 12,000 Mennesker. En Aften maatte 30,000 Personer gaa hjem, fordi de ikke kunde komme ind. Masser af Folk gribes af deres Tale og Sang, og tusinder spørger, hvad de skal gjøre for at blive salig. Den engelske Statskirkes Biskopper har udtalt sig velvilligt overfor dette store Missionsarbejde.

I Dixon, Ill. virker en Evangelist W. A. Sunday. En Aften efterat han i Tabernaklet havde leveret en alvorlig Prediken imod urene Fornøielser kom hundreder af Personer op og offentlig erklærede, at de for Eftertiden vilde afholde sig baade fra Dans og Kortspil. Selskabsdamer har forpligtet sig paa ikke mer at ville bære usømmelige Selskabsdragter. Næsten 4,000 fik Afgang til Kapelet og mer end 3,000 ønskede Afgang, men slop ikke ind. En flere har ødelagt deres Spilleborde, brændt deres Tilbehør og forvandlet Samlingsrummene til Bebohus.

En Frugt af Vækkelsen i Wales. Berry Ex—Slarpretteren i England er blit omvendt. Han gik til et Møde i Bowland Street Mission. Hans Komme vakte stor Bevægelse og der besluttedes at holde Bønne-møde. Kl. 2 var 4 Personer, Berry iberegnet, forenet i Bøn. Andre sluttede sig til og en begejstret Stemning la sig over Mødet. Da Berry begyndte at bede, greb det mange. Hese Forsamlingen kom i Graad og man sang:

„Jeg var fortabt,

Men Jesus frelste mig!“

Berrys Overgivelse var fuldstændig. Han viste alle Tegn paa dyb Overbevisning. Da Mødet var over samlede en Del til Fortsættelse i Berrys Hjem. Her indtraf noget, som vi-

jer Bættelsens Betydning haade for den enkelte og for Samfundet. Medens de sang, banke de det paa Døren. En Bryggerivogn stod udenfor og Kjøderen ønskede at levere en Lønde Beer; men Berry negtede at modtage den, saa der opstod en liden Strid. Lag dette Stof bort, sa Berry; jeg skal ikke ha mer af det. Og væk kom Beertønden.

Berry er blit Afholdsmand og deltager i Bættelsesarbeidet. Han har bestemt sig til at bære det blaa Vaand Resten af sine Dage.

Udover Wales klager Brændevins- og Beer-agenterne, at deres Forretning er gaaet nedad. Bættelse og Omvendelse til Gud bringer Manden ind i Afholdskræfterne.

Og saa et nødvendigt Afholdsarbeide. Det er forfærdeligt, hvorledes mange Menneſter misbruger sin Tunge, uden at agte paa Herrens Ord: „Den, som bevarer sin Mund og sin Tunge, bevarer sin Sjæl fra Anger.“

Mændene bander og tar Guds Navn forfængelig, saa det er en Gru at høre. Smaa gutterne paa Gaden øves op fra tidlig Alder i denne gruelige Synd.

Og Kvinderne! Deres Mund er fuld af „Slangword.“ Selv bannede og hæderlige Kvinder er faldt i Snaren uden at forstaa Faren.

Kvindernes kristelige Afholdsforening i Corbandale, Po., har vedtaget en Række Resolutioner, hvori man blandt andet hellig beklager, at fler og fler Kvinder gjør Brug af Udtryk som „My Lord,“ „Good Heaven;“ „For Heavens Sake“ osv. Sligt er jo ligefrem Sværgeren og Foreningen forpligter sig til at arbejde for at saa disse stygge Baner udryddet. Maatte det bli mange saadanne Foreninger. De trænges allesteds.

De unge Kvinder, som læser disse Linjer og som maatte ligge under for denne Vane, vil „Budd.“ paa det venligste bede at betænke, hvor stygt det er bruge sin Tunge til sligt, bede Gud om Forlæbelse og aflægge Synden. Thi Regnskabet blir tungt.

Det er bedre at dø i Kristi Nærhed end at leve langt borte fra ham.

(Auselius.)

Tre forunderlige Ting, og fire Ting, jeg ikke kjennder.

En af Fosterlandsfistelsens bedste Lagprædikanter var den gamle, ærlige Anders Nielson, som for mange Aar siden er indgaaet til sin Herres Glæde. Han var en troende, gudstrygtig kristen, hvis Væsen var præget af hellig Kjærlighed. Han havde tillige af Naturen ikke ringe Vid og Skarpsindighed, og han havde en ædel og aaben Maade at træde frem paa, som indgjød Tillid, og som tvang endogsaa Kristendommens Fiender til i deres Hjerte at stænke ham Agtelse, selv om de paa hans Ryg kunde haane og bagtale ham. Men en Gang var han nær kommen galt afsted, omendstjunt Herren dog ogsaa da hjalp ham. Hvorledes dette gik til, fortælles saaledes af hans Søn:

Anders Nielson var en Dag gaaet hen til en af sine Naboer, og mens han var der, kom der en Mand i Besøg, som var bekendt for sit usædvanligt bitre Had til Kristendommen. Denne begyndte snart at angribe „de hellige“, idet han bestyldte en for et og en anden for et andet.

Saa længe Mandens Uvillie kun gik ud over Anders Nielson selv, forholdt denne sig stille og svarede ingenting. Men da Angrebet snart vendte sig imod selve Bibelen, om hvilken Manden paastod, at den vel indeholdt adskilligt godt, men ogsaa meget, der var taabeligt og uden Betydning, da kunde Anders Nielson ikke lenger tie, men tog sin kjære Bibel i Forsvar.

Manden sagde saa: Ja, kan du da for Eksempel sige mig, hvad ophygget det er at finde i det Sted i Solomons Ordsprog, som siger: „Tre Ting er mig forunderlige, og fire Ting kjennder jeg ikke. Ørnens Vej mod Himlen, Slangens Vej over Klippen, Skibets Vej midt paa Havet og en Mands Vej til en Jomfru“ (Ordspr. 30, 16.) Ja, tilføiede Manden med seirfikker Stemme, kan du over den Tekst sige noget, som man kan have Gavn af, da vil jeg indrømme, at Bibelen er Guds Ord; men kan du ikke give nogen ophygget Udlægning af denne Tekst, saa skal du indrømme, at min Mening om Bibelen er rigtig. Anders Nielsen blev i første Øieblik noget forlegen over dette

uventede Forslag. Han havde aldrig før nærmere over tænkt det anførte Bibelsprog, og Bibelsproget syntes unægtelig ikke just at egne sig til opbyggelig Anvendelse.

Men Anders Nielson sukkede i sit Hjerte til ham, som har opmuntret sine Disciple til under lignende Omstændigheder ikke at bekymre sig for, hvorledes og hvad de skulle tale, thi det skal gives dem i den samme Time (Matth. 10 til 16). Og mens han bad, saa gik der i det samme et Lys op for ham, saa ut han klart saa, hvad han i Indledning af Bibelsprogets Indhold kunde fremsætte. Efter nogle Dieblittes Tausked sagde han: „Jeg vil med Guds Hjælp forsøge det og gaa ind paa dit Forslag.“ Og derpaa fortsatte han saaledes:

„Som med Skibets Bei i Havet, saaledes er det med Menneskets Liv. Skibet iler frem mod sit Maal og efterlader ikke noget Spor efter sig i Havet, hvor det gaar, saaledes er det ogsaa med Menneskets Liv. Ustansseligt iler det Dag for Dag fremad mod Evigheden, men snart er det borte, og det hedder derom: dets Sted kjender det ikke lenger (Sal. 103 16) Og ligesom Skibet i Havet maa kæmpe mod Storme og Bølger og er udsat for at strande paa skjulte Klipper og Skjær, saaledes gaar det ogsaa Mennesket under hans Liv her paa Jorden. Skibets Be og Vel og Frelse beror paa, at der findes en dygtig Styrmand ombord, og at det, naar der er Fare paa Færde lystrer Roret; paa samme Maade forholder det sig ogsaa med Mennesket. Og ligesom Skibet enten naar en ulykkelig eller lykkelig Slutning paa sin Fart over Havet, idet det enten af Stormen kastes imod en Klippe eller paa anden Vis forgaar, eller ogsaa lykkeligt naar ind i Havn, saaledes gaar det ogsaa med Mennesket—Himlen eller Helvede bliver tilsidst Menneskets Maal. O, glem ikke dette kjære Ven.“

„Na ja, hvad du har ført frem, det lader sig vel sige“, sagde Manden, „men hvad menes der saa med Ordens Bei mod Himlen?“

„Dette er et Billede paa et troende Menneskes Længsel. Ornen stræber jo i sin Flugt op imod Solen; derop vilde den gjerne naa, hedder det, og man siger at den sørger, fordi den ikke kan naa sin Længsels Maal. Saaledes er det

ogsaa med et troende Menneske. Hans Længsel er rettet imod Himlen, opad imod Naadesolen, Jesus Kristus; nærmere til dig, ja, nærmere til dig, o Herrel! beder han, og naar det gaar langsomt, naar han ikke saa hurtigt, som han gjerne vilde, kan naa sin Længsels Maal saa gaar det ham saaledes, som Apostelen siger: saa længe vi er i denne Hytte, skulle vi besvære, efterdi vi meget mere have Lyst til at vandre bort fra Legemet og være hjemme hos Herren. Og naar saa en Dag det Vaand brister, som nu nøder ham til at vandre i „det fremmede Land“, naar han sover ind i Troen paa sin Frelses Naade—o, med hvilken Glæde haver ikke hans Længselsfulde Aand sig lig Ornen mod Solen, did op til de saliges Land, hvor Gud Herren selv er de frelstes Sol, som lyser for dem i Evighedens klare, salige Dag!—Ven, længes du ogsaa did op?“ sagde Anders Nielsen til Tritanteren.

Manden svarede ikke paa det Spørgsmaal, men sagde blot; „aa ja, saadan ten men jo selv klare det; men hvad skal der saa menes med Slangens Bei over Klippen?“

„Slangens Bei over Klippen—ja, det er et Billede paa Sjælefiendens Forsøg paa at omstyrte eller i det mindste skade Guds Menighed, Herrens Sion. Rundt omkring Staden paa Bjerget sniger den gamle Slange sig, idet han søger, hvorledes han kan bringe den til Fald. Men den er bygget paa Klippen. Og lige saa umuligt, som det er for den største og mest rasende Slange—for hvem det er en let Sag at slynge sig omkring og træde hvert enkelt Menneske, som den kommer over—med al sin Styrke at knuse en Klippe, lige saa forgæves er Djævelens, den gamle Slanges, Forsøg paa med al sin List og Magt at knuse Klippen Kristus eller at ødelægge Menigheden, som har ham til Grundbold. Enhver, som forbliver fast paa Klippen Kristus, skal albrig forgaar. Læs Davids 46 Salme, der vil du finde herlige Ord om denne Sag.—Men, kjære Ven, har du nu ogsaa dit Stade paa denne Klippe?“

„Ja, du synes jo at klare dig temmelig godt.“ sagde Manden, som havde angrebet Bibelen. „Men du har endnu det værste tilbage: En Mandes Bei til en Jomfru. Det skal være mærkeligt, om du ogsaa skal kunne

faa noget opbyggeligt ud af disse Ord; her tror jeg, at du nok skal komme til at sidde fast, saa du hverken kan komme frem eller tilbage."

Anders Nielsen som i Samtalens Løb var bleven varm om Hjertet, saa nu paa Manden med sin hellige Kjærlighed i sit Dø og sagde med indtrængende Alvor og Jæderlighed: "O, Ven, Ven, kunde du dog blot komme til at erfare det, saa skulde du nok komme til at forstaa, hvad der menes hermed. Manden, som her omtales, er vor Herre Jesus, og Jomfruen er Sjælen, som han vil vinde til sin Brud, hvor underlig er ikke hans Bei frem mod dette Maal; den er forstjellig for hver enkelt Sjæl, men er dog for alle Kjærlighed og Sandhed. Med den smukke Kjærlighed søger han sin Brud, som ofte ikke straks forstaaer eller vil følge hans Raadelse. Men han holder ikke op med fuld af Naade og Langmodighed at gaa efter hendes Veie og bante paa hendes Hjertes Dør, snart med Staven Fryd, snart med Staven Ve, indtil hun standser og lader sig finde af ham. Og hvor salig er saa ikke den Sjæl, som kender sin Besøgelsestid! Hun faar at smage og se, hvor liflig Herren er; hun kommer til at erfare Synsforbælsens Fred og den første Kjærligheds Sødme, at hun bliver frigjort fra Trældoms rader Synden og Verden. Enhver, som kommer til at fryde sig ved at erfare denne Mandens Bei til sin Brud, skal derefter baade her nede og siden deroppe i Himlen sige: "Den Tid jeg aldrig glemmer, da Jesus først jeg saa!" O, min Ven, vil du ikke ogsaa gjerne erfare dette? Se, Herren staar ogsaa ved dit Hjertes Dør og banker; om du lukker Døren op, saa vil han gaa ind til dig og holde Nævere med dig, da skal ogsaa du forstaa de Ord, som du nu synes er saa underlige, og finde Opbyggelse i dem".

Manden, som havde spottet Bibelen, var nu overvunden. Taus og bevæget trykkede han Anders Nielsens Haand samt lovede, at han aldrig mere skulde spotte Bibelen eller angribe de hellige, som han hidtil ikke havde kunnet udstaa. Og hvad særlig Anders Nielsen selv angik, om hvem han ofte imod sin egen Overbevisning havde udsprebt nedsettende Orøter, saa bad han nu denne om Forbælselse og lovede, at

han herefter skulde vise sig som en god Nabo og Ven.

Saa blev da den Time for Manden en af de Timer, i Anledning af hvilke et Menneske enten skal komme til evigt at sige Tak eller ogsaa—om det forsømmes—evigt skal komme til at bebreide sig, at han ei har kendt sin Besøgelsestid. Saa lige er de, som hører Guds Ord og bevare det. (Efter svensk ved H. B. i „d. l. Kirkeb.“)

Alle Ting—ogsaa dette—til Gavn.

Marie, den katolske Dronning af England, prøvede ved alle Midler at undertrykke den evangeliske Tro. Under hendes Regjering brugtes baade Jld og Sverd i Kampen mod Tilhængerne af den, og mange trofaste Vidner valgte Døden fremfor Hæftets Naade.

En Dag fik Presten Gilpin at vide, at man havde anlagt ham for Londons Biskop. Han vidste nok, hvad dette betød, og svarede: "Gud forlade mine Fiender deres Ondskab og give mig Styrke til at bestaa Prøven!"

Da Rættens Tjenere kom for at hente ham, modtog han dem med de Ord: "Alle Ting tjener dem til gode, som elsker Gud". Paa Veien til London puffede en af hans Vogtere til ham, saa han falbt og brækkede sit Ben. Dette gav en Betjent Anledning til spottende at spørge: "Mon ogsaa dette skal tjene Dem til gode?" "Jeg tviler ikke derom", svarede Gilpin.

Og hvad skede? Den syge Mand kunde ikke møde for Rættens, og da man for et Syns Skyld ikke vilde dømme ham til Døden uhort, blev han holdt i Forvaring. Men for han kom sig, døde Dronning Marie og efterfulgtes af Elisabeth. En af dennes første Regjerings-handlinger var at løslade alle dem, der var fængslede for deres Troes Skyld.

Det brækkede Ben havde frelst Gilpin fra Døden; hans Tro var ikke bleven gjort til Skamme.

J d a g. Lev denne Dag for Kristus. Søg at vinde Seier denne ene Dag; thi du kender ikke til, om du har en Dag til at leve i. Betjend dine Synder idag. Du har Løste om Tilgivelse.

Kinamissionen.

Fra O. A. Wold.

Ls. Ho, Jan. 11, 1905.

Kjære Past. Oppegaard.

Guds Fred!

Hjertelig Tak for Hjertkommet Brev! Jeg skal med Leilighed skrive til dem, som underholder Lærere hos mig.

Falmindelighed kan det siges, at det gaar over Forventning med Arbeidet og Arbeiderne. Vi havde en ganske hyggelig Jul og det var sølbart, at der var ikke liden Fremgang baade blandt Tilhørerne og de kristne.

Vi har nu en Skare paa 12—15 Personer, der forberedes til Daab, og flere vil der blive med Tiden; men vi ønsker helst at blive kjendt med Katekumenerne, thi man bliver ellers saa let stoffet.

En gammel Mand—64 Aar—har gaaet helt over til os. Han er en meget snil gammel Mand, og Kristendommen har blevet ganske levende for ham.

Han var syg og sengeliggende for ikke mange Dage siden. Jeg gik ned til ham, talte med ham og bad for ham, thi jeg troede ikke, at han vilde blive frisk igjen. Nogle Dage senere kommer han frisk og rask og takker og siger, at han blev bra, fordi jeg havde hebet for ham!

En anden Familie, som bor midt imod vort Kapel, har været vore Tilhørere i længere Tid men ikke noget særligt interesseret i Guds Ord. En Dag i høst blev deres eneste Søn—et lidet Barn paa 1½ Aar—syg. Faderen kom op med Barnet til mig og bad, om jeg vilde give det lidt Medicin. Barnet seilede intet andet, end at det havde en Byld paa Halsen. Denne var netop begyndt saa jeg smurte paa lidt Iodine og bad Faderen komme igjen næste Dag. Ikke fornøjet med, hvad jeg havde gjort, gaar Faderen hen til en kinesisk Doktor, faar Medicin, som Barnet spiser, og saa blev Bylden aabnet med en Naal. Et par Dage senere kommer der Bud til mig om, at jeg maatte øieblikkelig hjelpe; thi Barnet havde Krampe. Jeg kunde nu intet gjøre, og Barnet døde inden nogle Timer. Forældrenes Sorg kjendte ingen Grændser. Faderen kastede

alle sine Guder paa Dør og svor, at han aldrig vilde tilbede dem mere, som slig tilloob, at Ulykke rammede ham.

Jeg har talt til ham flere Gange siden, og det er ikke umuligt, at Guds Aand tilsidst vil faa Bugt med ham og hans Hustru. Sid det maatte ske!

Arbeidet ved Udstationerne gaar ogsaa ganske bra. I Chookia uan er Interessen meget god. I In shu er det ogsaa noksaa bra, dog neppe, hvad den er i Chookia uan.

Lee i Shemen har været meget syg iaar, og dertil har jeg maattet irettesætte ham for nogle Ting, saa Arbeidet der er ikke hvad det burde være. Jeg haaber vi skal saa døbe den første i Shemen i Aar engang.

Men det er Regnskaberne som nu er det vanskeligste for mig. Først er, at vi klarer os ilde selv. Vi har opbrugt alt vi har og mere til, saa jeg ved ikke, hvad det bliver til. Vi er ganske pengeløs ogsaa, saa vi maa faa mere snart, haaber jeg.

Miss Lee studerer godt og det gaar bra med hende.

Hilset fra os alle.

Din Wold.

*

*

Ls. Ho, Feb. 1, 1905.

Uf, det er kolbt! I en hel Uge har vi haft rigtig amerikansk Vinter, Sne og Kulde. Kulden vistnok ikke streng, sammenlignet med, hvad I har i Minnesota, og dog er den streng nok ti at faa baade os og især de fattige Kinesere til at bave af Kulde.

Thermometeret i vort Spiseværelse og i mit Kontor har holdt sig paa 35 og 40 Grader om Dagens og lidt under Frysepunktet om Nætterne.

Vi har Ildseeder i alle Værelser men Brændsel er saa dyr, at vi har ikke haft Raad til at ilde,—vi har hellere taget paa os flere Dragter kinesiske Klæder, saa nu er vi saa tykke og svære, at der er vel saa i Hauge's Synode, som overgaar os i Omfang!

Kineserne har det travlt med Forberedelse til sit Nytaar, som indtræffer den 4de dennes. Vi har derfor haft færre Gæster, men saa har vi haft desflere Krav paa Penges. Disse Ting er dog hverdagslige, men Nyhederne fra Fan-

Cheng, som vi fra Tid til anden faar, er alt andet end opmuntrende.

Mrs. Hotvedt som du ved, er meget syg og det er vel uvisst, om hun er ilive, naar du læser dette Brev. Det er nok ikke noget hun nylig har faaet, thi det er vist en gammel Sygdom, som har taget Overhaand. Hendes Nervesystem synes at være aldeles udslett. Hun er en meget ædel Kvinde, og den korte Tid, hun har været her, har hun opnaaet at lære meget godt Tale-sproget. Hun er særdeles begavet og from og har været en Støtte for Hotvedt.

Det maa dog være vor Trøst, at Herren styrer og han begaar ingen Feil, dog synes det trist, virkelig trist at tænke paa, at her alt skal være fem voksnes Grave i Fancheng og her staar vi saa godt som ved en til. Af disse er alle bukket under for Sygdomme paadraget sig herude og som de sandsynligvis vilde ha undgaaet hjemme.

Mrs. Vandahl, Mrs. Himle og Miss Fuglested af vor Mission døde af Meningites, Dysenteri og Tyfus. Mrs. Sjöquist og Arnell den unge Mand, som døde just ved sin Ankomst til Fancheng, begge af Det sv. Forb. Mission, døde ogsaa af Tyfusfeber. Netland, om vi regner ham med, er der seks—og med Børnene er de døde snart saa mange som de gjenlevende i disse Byer.

Det viser, at Tiden kan være kort, og vi maa arbejde den Tid vi har; thi det kan snart være forsent. Vælg Folket og lad os ikke mangle, hvad vi trænger til Arbejds Drift; thi endnu er der Tid og Kræfter, men ingen ved hvor længe—!

Vi har nu ved vor Station og Abstationer en 30 Katekumener. Af disse haaber jeg vi skal faa døbe de fleste med Tiden og en 10 a 12 engang i Vaar. Disse vil vinde andre, og saaledes vokser Menigheden. Vi kan merke en liden Bæft i det sunde Mar. Det aandelige Liv synes at ha siddet dybere Rødder og der er en klarere Erkjendelse hos flere. Vi har ikke havt nogen sær Grund til Sorg over nogen af de døbte, og alle er fremdeles flittig til at besøge og deltage i Møderne.

Jeg er ganske bra igjen. Har nok at gjøre og er glad over at faa gjøre noget—om det kun bliver en liden Del af, hvad som burde gøres.

Hermed de hjerteligste Hilsener til dig og dit Hus samt alle Missionens Venner, som du træffer paa dine Reiser.

Din i Kristo forbundne

D. R. Wold.

Som Læseren vil forstaa, er disse Breve af privat Natur, men da jeg ved, at Vennerne ønsker at høre saa meget som muligt fra vore Venner i Kina, har jeg troet det ret at offentliggjøre dem.

Doer alt, hvor jeg kommer, lyder det: Lad os faa høre mere fra vore Missionærer i Kina.

Ja, det gaar frem i Kina, lad os derfor høre og gjøre, hvad Wold siger: „Vælg Folket og lad os ikke mangle, hvad vi trænger til Arbejds Drift; thi endnu er der Tid og Kræfter, men ingen ved hvor længe“ N. D. D.

*
Herren stiller Stormen.
*

Det syder og koger i det hebenste Folkelin, og det er kun ved Herrens Almagtsord at Stormen stilles og det skrøbelige Kirkefæst med dets kostbare Ladning reddes fra Undergang.

En Skrivelse fra Dr. Rønning med et paa-begyndt Brev, som var beregnet paa at varsele os her hjemme om truende Fare viser, at det er rigtig, hvad vi her har nævnt. Disse Breve er vistnok ikke ment for Offentliggjørelse; men vi meddeler dem alligevel her, for at Vennerne kan faa et lidet Indblik i, hvad Missionærerne har at gennemgaa, og trofast staa dem bi med Bøn og Gaver.

Fancheng, 12te Jan. 1905.

Kjære Brohaugh! Lige i vor Nærhed er det Uroligheder af den Art, at jeg finder det rettest at underrette dig som Redaktør for vort Samfundssblad om Stillingen.

Jeg havde tænkt at vente; men tror det rettest at sende nogle Ord.

Vi har faaet Bud fra Magistraten om ikke at gaa ud i Landet, men holde os i Ro indtil videre.

En Dags Rejse fra Fancheng og Siangyang er der Oprør.

Folket gjør Reisning mod Magistraten paa Stedet. Flere tusind Mænd er i Vaaben. I dag fortælles det, der har staaet Slag og flere er dræbt paa begge Steder.

Folket led dog Nederlag og flygtede indover mod Fjeldene. Flere Landsbyer er brændt. Alle Slags Rygter er i Omløb og ingen ved, hvad Udsaldet vil blive. Oprørerne har ogsaa paa sit Program at dræbe Ublændingerne.

Fancheng den 6te Februar 1905.

Kjære Broder Brohaugh! Bedlagt sender jeg dig et paabegyndt Brev af 12te Jan. Det taler for sig selv. En Uges Tid saa det virkeligt farligt ud. En stor hemmelig Forening stod i Forbindelse med dette Oprør.

Denne Forening har Meelemmer overalt i Kina. Den har ondt i Sinde og sidder inde med en frygtelig Magt.

Uf den Grund var vi mest bange. Vi holdt Raad og begyndte at lægge vore Planer, thi Fienden var os jo lige ind paa Livet.

At flygte paa denne Tid af Aaret var en vanstelig Sag. Vandveien til Hankow var stængt. Just ved Flodkanten var Oprørerne samlet.

Vi var i en meget vanstelig Stilling. Mrs. Hotvedt var saa syg, at hun knapt kunde røre sig i Sengen.

Jeg tænkte længe, det ikke var saa farligt, men, da Magistraten sendte Bud til os, og advarte os mod at gaa ud,—blev jeg lidt angstelig og underhandlede med Brødrene ved de andre Stationer.

Medens det saa mest faretruende ud begyndte jeg at skrive paa indlagte Brev; men kom dog ikke til at sende det.

Det blev telegraferet efter Soldater til alle Kanter. Oprørerne var ikke videre forberedte paa nogen Krig og den hemmelige Forening nævde nok ikke at komme ud, thi Regjerings-soldaterne fra Hovedstaden Wuchang kom op paa en Uges Tid, og da blev det snart stille. Hele Landsfolket flygtede til Bjergene. Dr. Wold skrev, at mange kom til Tsj Ho.

Vor eneste sikre Tilflugt var Herren, som tronet i det høie og har al Magten i sin Haand.

Dog af Erfaring ved vi, at disse Hædninger er ikke at spøge med, naar de kommer i Harnist.

Denne Gang slap vi med Angsten og Skrækten. Uf, hvor disse spændte Forholde tager paa Nerverne og ryster os til Legem og Sjæl.—Det

er ikke bare Hvebebrødsbage at være Missionær i et Hedningeland. Nei,—nei lad mig ikke klage. Med Glæde og Tak har jeg frivillig valgt denne Vej; thi Jesu Fodspor er alene den sikre Vej til Himlens Herlighed.

H. N. R.

Vi glæder os med Missionærerne over, at de denne Gang slap med Skrækten. Men i et fligt Folkehav af Hedninger maa en Ublænding føle ligesom en stadig Urogygghed. Man maa være belavet paa at møde hvad det skal være.

Vi har nævnt det adskillige Gange før, at blandt de menneftelige Midler, som bør staa til Missionærernes Raadighed er, at de har et Reservesond af Penger, som de kan tage til i Tilfælde af Flygtning for Fare og Oprør.

Vi har gjort Arrangement med Banken her, at den i Tilfælde noget kommer paa, som kræver det, kan sende Penge til Kina ad telegrafisk Vej. Missionærerne telegraferer et Ord hid og vi telegraferer tilbage, saa kan de have Penger i Hankow om et par tre Dage. Men da maa Vennerne sørge for, at vi har Penger i Banken. Ellers gaar det ikke. Vi behøver vel høre at minde om dette.

Pastor Himle med Familie tænker at reise fra Shanghai den 19de April. Naar dette læses er han altsaa paa Veien nedover Hansfoden. En sliig Reise er lang og besværlig. Herren staa dem bt og ledsage dem vel frem. Han har jo lagt en tryk Vej gennem Havet og lovet at staa sine bi under alle Livets vekslede Omstændigheder.

* * *

Referat fra Konferentsen for 1904.

(Fortsættelse.)

Punkt 6. Høiskolen.

Sesjonen affsluttet ved at bede Herrens Bøn.

Eftermiddag.

Begyndte med Sang og Bøn af Mrs. Wold.

Fortsættelse af Punkt 6.

Grundet paa at vi endnu intet officielt har hørt fra Bestyrelsen siden Aarsmødet angaaende Past. Rønnings Valg til Bestyrer og Lærer ved

Høiskolen, og hvem skal overtage det almindelige Missionsarbejde i Fancheng, anser Konferentsen sig ikke istand til at fatte nogen Bestemmelse angaaende dette Punkt, men beslutter, at Skolen det kommende Aar drives som før. Antaget.

Besluttet at det overlades til Past. Rønning at ansætte kinesisk Lærer ved Høiskolen.

Punkt 7. Komite Rapport.

Rapport No. 1.

Komiteen til at udarbejde Regler for det nye Hospital:—

Komiteen møbte hos Dr. Hotvedt den 15de Aug. '04, hvor følgende blev besluttet:—

Siden vi endnu intet har hørt fra Bestyrelsen angaaende Antagelsen af den hjemsendte Plan, fandt Komiteen det ikke paatrævet at udarbejde noget Udkast til Regler.

Paa Kom. Begne

H. N. Rønning.

Rapporten antaget og vedspøjet Referatet.

Til Komite for at udarbejde Forslag til Regler for det nye Hospital gjenvalgte: Dr. Hotvedt, Past. Rønning og Mrs. Himle.

Rapport No. 2.

Komiteen til at udarbejde Plan til Omordning af Hospitalet til Guttehjem:—

Komiteen møbte Sept. 22de 1903 i Past. Rønnings Kontor. Man organiserede sig ved at vælge Past. Rønning som Formand og uadertegnede som Sekretær.

Følgende Forslag antoges:—

1. At Guttehjemmet og Missionsstationen faar en fælles Indgang.
2. At der mod sydvest bygges en Veranda paa Børnehjemmet.
3. At Mændenes Benteværrelse indredes til Skolelokale.
4. Rummene bagom det nuværende Benteværrelse for Mænd rives ned.
5. Taget paa de tilsvarende Rum paa modsatte Side røstes fra nordvest til sydøst.
6. Mændenes Sygeværrelser benyttes til Beboelsesværrelser for de større Gutter.
7. Kjøkkentaget løstes, og Værelset indredes til Spisefal.
8. Kvindernes Sygeværrelse indredes til Kjøkken og Beboelsesværrelset for Kjøkken.
9. At der i Hospitalets Baggrund indredes

et Skolelokale og Beboelsesværrelse for de mindre Gutter.

10. Ligeledes at der indredes Beboelsesværrelse for en Lærer samt et Arbeidsrum for Gutterne.

Paa Kom. Begne

Jda G. J. Grøseth.

Besluttet antaget og vedspøjet Referatet.

Besluttet at det overlades til Past. Rønning at udføre Arbejdet ved Omordningen af Hospitalet til Guttehjem.

Rapport No. 3.

Skolekomiteen. Komiteen møbte paa Sjelang den 27de Aug. 1903.

Past. Himle blev valgt til Formand og undertegnede til Sekretær.

Følgende Beslutninger blev taget:

1. At der holdes 8 Maanedes Skole med 4 Dage i Ugen og 3½ Timer om Dagen.
2. At første Termin begynder 1ste Sept. og slutter 16 Dec.
3. At Juleferien varer fra 17de Dec. til 4de Januar.
4. At anden Termin begynder 4de Jan. og slutter inden 13de Mai.

Kortere Ferier overlades til Lærerinden at bestemme.

5. At Skolen begynder paa Sjelang.
6. At der holdes 3 Timer i engelsk og ½ Time i norsk (om Dagen.)
7. At Skolen indtil videre holdes i et Rum i Missionsbygningen (i Fancheng).

Mrs. Laura Hotvedt, Sek.

Skolekomiteen møbte igjen den 19de Sept. i Skolerummet i Fancheng, hvor følgende Beslutninger blev taget:

1. At der arbejdes et Bogskab for Skolerummet.
2. At Lærerinden gjør et Ribs for nævnte Skole.
3. At det overlades til Lærerinden at kjøbe de Skolematerialer, som maatte trænges i Aarets Løb.

Mrs. Laura Hotvedt, Sek.

Besluttet at Rapporten antages og vedspøjes Referatet.

(Fortsættes).

Ole J. Kasa.

(Slutning.)

J deres Ægteskab fik Kasa og Hustru otte Børn. Men Herren gir og han tar. Året 1884 blev et minderværdigt År for de tjere Kasa. „Det var det haardeste og dog det glædeligste År i vort Samliv“, siger Kasa. De maatte gennemgaa det tunge at skilles med fire af sine tjere Børn. Tre blev begravet paa en Dag og det fjerde tolv Dage senere. Disse Dødsfald forvoldte Familien usigelige Lidelser og Kampe. Men de var forvisset om, at de alle døde i Troen paa den Herre Jesus, som har smagt Dødens Bitterhed for os alle og aabnet Afgang for den troende gennem Døden til Livet. Dette var Løgedom i de sviende Saar. Sine Erfaringer i disse tunge Dage har Kasa bestrebet saaledes: „Det er umuligt at beskrive den Tids Ansægtninger og Lidelser. Satan var ligesom sluppen løs mod mig for at plage mig under min Sorg og Rattvaagen. Jeg blev bange for min Forstand og raabte uafbrudt til Gud, at han, hvordan det end gik, vilde bevare min Forstand. Jeg var fristet til at forbande mine Børn og selv skulde jeg bande de sidste Ord jeg skulde tale i Verden. Jeg raabte til Jesus og bad bestandig. Jeg turde ikke slippe ind en Tanke af Frygt for, at Fristelsen skulde faa Overhaand. Fienden vilde jeg skulde forbande alt og saa give slip paa mit Saligheds Haab. Løfterne jeg fik syntes jeg ikke hørte mig til. Jeg bad baade Nat og Dag. Baade Hjertet og Forstanden led frygteligt.

De gloende Pile, som Paulus omtaler, var mig imellem til Trøst; men Stormen brød atter løs, og i tre lange Uger sledes jeg hid og did af Ansægtningernes Stormkast. Mit Hoved blev saa svagt,—og jeg har aldrig rigtig overvundet Følgerne. Endnu har jeg Mindelser af det i Ansægtelsens Tider. Det bedste er under saadanne Omstændigheder ikke at spare Djeven, men foragte ham og holde sig i stille Bøn til Gud.

Man lærer lidt ogsaa i disse Smelteovne. Mit Hjerte var saa sønderknust, at jeg i lang Tid neppe kunde predike for Graad. Jeg kunde ikke taale at se nogen var i Rød. —Men da

Stormen var over, følte jeg som om jeg var født paany“.—

Striften feiler ikke: „Hvad jeg gjør nu, forstaa du ikke, men du skal forstaa det herefter“. Dette sandes paa alle Jesu Disciple, som skal prøves i Ansægtningens Ild, ligesom Guldet skal prøves i Smelterens Digel. Men naar vi kommer hjem skal vi, skuende tilbage paa vor Livsbane, se og forstaa, at alle Herrens Veie var sande og gode, og de Erfaringer, vi maatte gennemgaa, var nødvendige til at gjøre os stikket for Himlen og Livets Krone.

Kasa fik ogsaa en anden Lidelse at stræve med; den var af en anden Art, men nok saa tung for ham. Han havde faaet det saa fast for sig, at det var galt at bruge Ordene „æde og drikke til Syndernes Forlæbelse“ ved Madoverbordet,—slig som vi har dem i Alterbogen. Han mente, at dette var en Sovepude for de uværdige Madoversgjester, som sneg sig til Alters ved Siden af Jesu Disciple. Han bad derfor Menighederne om at faa udelade disse Ord ved Madoverhandlingen. Menighederne kunde ikke indrømme ham denne Frihed og saa blev han nødt til at nedlægge Betjeningen i disse Menigheder, som han havde betjent i mange År og med hvem han havde delt baade ondt og godt under Nybyggerlivets Strabadser.

Kasa solgte da sin Farm og flyttede til Wheaton, hvor han kjøbte Eiendom og boede i flere År. Der betjente han en Tid en Del Venner som Prest. Ved Siden heraf reiste han adskilligt omkring og vidnede den gamle Sandhed om Synd og Naade.

Sidste Høst flyttede Kasa til Wahpeton, hvor han havde bygget et Alderdomshjem for sig og Hustru. Men han var bare saavidt flyttet ind i det nye Hjem, saa fik han Bud om at flytte til Hjemmet paa den nye Jord. Den sidste Uge var han mer end almindelig daarlig. Han rammedes et par Gange af Slagtilfælde og var stundom uden Sans; men imellem var han fattet og formanede sine og andre til at søge Jesus, medens han findes, følge ham, lide med ham og betjende ham for Verden. Straks før han døde sagde han: „Jeg ser“.—„Hvad ser du?“ spurgte de ham.—„Jeg ser en stor Skare, som

ingen kan tælle!"—og straks derpaa forlod Sjelen den nedbrydte Støbhytte.

Hans Hustru og deres yngste Søn var hos ham under hans sidste Kamp. De andre tre Børn blev budsendt pr. Telegram, men kom for sent til at kunne faa sagt Far det sidste tunge Farvel.

Past. Kasa døde i Troen den 7de September 1904 i en Alder af 82 Aar og 10 Maanedes. Han blev ført til Familiens Gravsted paa Swan Lake Menigheds Kirkegaard, hvor han blev begravet under stor Deltagelse. Her hviler han ved Siden af sine fire forudgaaende Børn indtil Opstandelsens Morgen. Pastorerne Lundeborg, Rendsahl og Walstad forrettede ved Begravelsen.

Her slutter altsaa Broder Kasa's lange og frugtbare Dagsvirke. Vel den Tjener, som har været tro i Tjenesten; han skal faa de trofastes Vøn og gaa ind til sin Herres Glæde.

— — Det unde os Gud for Kristi Blod,
vi maatte i Himlen have.

Tag den Bog bort.

Da den berømte Astronom Gauß laa paa Sygesengen, læste hans Søster for ham af Humboldts „Kosmos“. Da Gauß mærkede, hvilken Bog hun læste af, sagde han stille: „Kjære, tag den Bog bort; der staar intet om Gud i den“.

Fra Hendricks, Minn.

Døden har atter gjort os Besøg og kaldt bort to af vor Midte og det bare paa en Uges Tid.

Den første, som maatte lægge ned Bændlingsstaven, var Mrs. C. N. Troien, en ung og elsket Hustru. Hun døde den 14de Febr. og blev begravet den 20de Febr. paa Singsaas Kirkegaard. Det er den anden Hustru, Troien maa følge til Graven. Han staar nu tilbage med 7 Børn, som græder over Tabet af en elsket Moder,—5 Børn efter den første Hustru og to efter den anden. Det sidste Barn var nogle Dage gammelt, da Moderen døde. Hun har ogsaa en Moder og 7 Søskende, som sørger

over Tabet. Raster al eders Sorg paa ham, som er faderløses Fader og den sørgendes Trøst, saa skal I saa møde hende igjen der, hvor der aldrig er nogen Skilsmisse, og hvor vi ikke skal frygte for Døden eller noget ondt. Den samme Dag, som Mrs. Troien blev begravet, kommer der atter Underretning om, at en til havde faaet Bud om at flytte. Denne Gang var det Knut J. Knutson, en Ungdom paa 38 Aar, netop i sin bedste Alder. Men Døden gjør ikke nogen Forstjel. Om vi er unge eller gamle, vi maa alle dø engang. Det ser saa ud for os Mennesker, at de gamle maa være de første til at lægges ned i den tause Grav; men det er ikke altid Tilfælde. Knut var svag i en længere Tid, men ingen anede, at han skulde være Døden saa nær, som han var.

Straks efter Jul gjorde Knut sig færdig til en Rejse til Syden, for om muligt der at gjenvinde Kræfter. Han reiste til San Diego, California, hvor han syntes at blive bedre; men saa kommer der uventet et Telegram som siger, at Knut er meget syg. Det var et tungt Budskab for hans Forældre og Søskende. Hans eneste Broder reiste da til ham, og han kom der et par Dage før Knut døde. Mandag den 20de Febr. kommer der atter et Telegram saalgsdende: Knut er død. Disse Ord kom nok uventet for mange og især for hans Forældre og Søskende.

Vi har det Haab, at Knut vil flytte til et bedre Hjem. Det var hans Ønske at faa komme hjem til Jesus. Han bad sin Broder hilse hans gamle Fader og Moder, at de ikke skulde græde mere for ham, han vilde nu faa det bedre end nogen af dem havde det.

O, hvor saligt det er at faa tro sine Syn-der forladte og faa dø med Haab paa Herlighed hos Gud!

Knut kom hjem og blev begravet paa Singsaas Kirkegaard. Pastor J. J. Elske forrettede. Han talte over de Ord: Thi os alle bør det at aabnbares for Kristi Domstol, forat enhver kan faa esier det, som er steet ved Legemet, efter det, han har gjort enten godt eller ondt. Der blev fremholdt, at det er nødvendigt for os alle at tage Vare paa, hvad vi gjør og hvad vi siger,

vi maa alle møde vor Dommer Jesus, og da skal vi faa efter vor Fortjeneste. Vil du, Læser, være med den Skare, som skal staa paa Jesu høire Side, faa maa du give Gud dit Hjerter og give Afskald paa alt det, som er dig kjær i denne Verden. Hvo, som elsker Fader eller Moder mere end mig, han er mig ikke værd, siger Jesus. Det gjelber at give Afskald paa alt, hvad man har i denne Verden og faa Jesus til sin Skat.

S a m H a n s o n.

En Missionsvirksomhed som er lidet paaagtet.

Jeg sender disse Ord til „Bubb“ i Haab om at det ikke kastes i Papirkurven, men at „Bubbæreren“ vil bære det ud som Bud og Hilsen til vort kjære Folk fra en ringe Broder, som haaber at følgende lille Fingerpeg og Paamindelse ikke tages fortrydeligt op, da det angaar en Sag, som efter mit Syn og lille Erfaring er af ikke saa liden Betydning, naar det gjelber vor J n d r e m i s s i o n s v i r k s o m h e d.

Jeg ved og ser, at andre ikke lutherste Samfund, som søger at virke iblandt Folket, og tror de som de bekjender, hvem kan da undres over, at de søger at vinde Tilhængere, de prediker og taler ikke bare for Folket, men ved Siden af udbreder de Blade og Smaastrifter saa, dei forslaa, og derved forøges og forfremmes Virksomheden mere, end mange tænker og tror, og heraf burde vi nok lære noget.

Min Mening er (ogsaa af lidt Erfaring) at gode sunde tidsmæssige Traktater og Smaastrifter, dels om vor Herres Undere i sit Naaderige, baade for den enkelte Sjæl, og for mange til Overgang fra Mørket til Lyset, absolut hører med til den indre Missionsvirksomhed. Denne Mangel i Missionsarbeidet kunde og burde afhjælpes. „Kast dit Brød paa Vandet,“ og om du ikke finder det før længe derefter, saa er ikke Ordets Brød mugnet og raadent, fordi det har slygt længe om paa Folkehavet, snart kunde en eller anden hungrig Sjæl finde det, og det kan blive for ham en Livsens Mad. Og det var herlig Bøn for Bryderiet og mange Traktater. Og Missionspresten, tilmed enhver sand Ordets Forkynder, har vel tilbøielig faaet erfare, at han har arbeidet en lang Nat, og intet fangel andet

end Fristelse til Mismod, han duer ikke iblandt et haart sovende Folk. Men vi ved om Eksempler paa, hvad en liden Traktat som Midde i den almægtiges Haand har adrettet til stor Glæde for Ordets Bidne og mange flere paa det Sted han arbejder, og saa glæder alt Guds Folk sig med, lig „Hynden som finder sit tabte Jaar“.

Alle gode Midler som i nogen Mon kan støtte Missionsvirksomheden, bør tages med saavidt det er muligt, og især i de ny Udmarker hvor Folk af alle Slags strømmer sammen, og Ordets Bidner skal optage Arbeidet.

Det vil jeg minde Brødrene om at tage under alvorlig Overveielse. Gud hjælpe os alle at gjøre alt hvad vi kan som Arbeidere i hans Vingård, saa ikke noget godt og brugbart Midde tilfidesættes i et saa betydningsfuldt Virke! Haaber Brødrene ikke fortrydes over disse Linjer. Og hermed en Hjertens Hilsen til alle fra eders ringe B. A.

I vor Boghandel havs blandt andre 2 Traktater, som vi vil anbefale. I Fristelsens Stund 5c og Strømninger i Liden 10c. Send for dem for det første og se, om du ikke kan gjøre lidt godt med dem.

Forklaringen.

Der er en besynderlig Taushed inden vore Menigheder angaaende Forklaringsspørgsmaal. Sidste Aarsmøde nedsatte en Kom. til at forhandle med en lignende Kom. af den f. Kirke om mulig Enhed om en fælles Forklaring for de to Samfund. Disse Kom. har havt et Møde; men saa vidt vi har forstaaet kom man ikke til noget større Resultat i dette Fællesmøde. For at vække Opmærksomhed for Sagen og om mulig Udtalelser af dem, som interesserer sig for det for vore Børn ganske vigtige Spørgsmaal optrykker vi her en Del Punkter, som er det Resultat S. i „Lutheraneren“ er kommen til ved at gjenemgaa Sverdrups forklarede og Laches Forklaringer. Presten og Menighedsfolk forresten burde sende til Red Wing efter disse to Forklaringer, som S. har gjenemgaaet og holde dem sammen med den, vi bringer, og paa den Maade blive forberedt til at tale og handle i

Sagen, naar den kommer op til Behandling ved kommende Aarsmøde. Hr. S.' Punkter lyder sli:

a) Jeg føler mig saa meget tiltalt af den særdeles hjertelige og inderlige Maade, hvorpaa de kristelige Sandheder fremstilles i Laaches Forklaring.

b) Uagtet Laaches Forklaring har færre Spørgsmaal end Sverdrups, saa er dog disse saa meget fyldigere, at Laaches har faaet med betydelig mere end den anden af det, som staar i Pontoppidan, og er i det hele taget indholdsrigere end nogen af de andre nye Forklaringer. Saaledes forekommer det mig ialsæld.

c) Laaches Forklaring har gennemgaaende fulgt den gode Undervisningsregel, at Svarene bør være selstændige Sætninger og ikke bare en Foriættelse eller Fuldbendelse af Spørgsmaalet; Sverdrups har gennemgaaende ikke fulgt denne Regel. Nogen stiv og ufravigelig Besølgelse af denne Regel tror jeg ingenlunde er nødvendig; men den burde dog være almindelig raadende. Omrent alle de andre nye Forklaringer har nok saa strengt fulgt nævnte Regel, hvilket noksom viser dens Betydning. Børnene lærer jo udenad helst kun Svaret og ikke Spørgsmaalet.

d) Forklaringens Indledning, som er en ganske vigtig Del, forbi den handler om Kirken til den hele Undervisning, nemlig Guds Ord er meget dea fuldstændigste i Laaches Forklaring. Sverdrups mangler her, til Ets. Spørgsmaalet om Spaadommenes Opfyldelse og Miraklerne, som Bevis paa Skriftens Gubdommelighed. Et saa vigtigt Bevis, og som Børnene saa godt kan faa Tag i, burde været med.

e) For Klarhedens Skyld foretrækker jeg meget at Ordet „Helligjørelse“ i Behandlingen af den 3dje Artikel bruges til at betegne baade Retsfærdiggjørelsen, Sjælsfødelsen og Føinngelsen. og ikke have den daglige Føinngelse. Sverdrups bruger det bare i sidstnævnte Betydning.

f) Der er ingen Missionsstanke kommet ind i Forklaringen af den 2den Bøn i Sverdrups Forklaring; derimod findes den i Laaches og de fleste andre. Jeg synes den Tanke hører hjemme der og burde aldeles ikke mangle.

g) I Sverdrups Forklaring er nok saa inkonsekvent Katekismeteksten sat blandt de numerede Spørgsmaal i de sidste to Parter. I

Laaches er Katekismeteksten i disse to Parter givet samme Udsplads for sig selv, som i de første tre Parter.

h) Sverdrups Forklaring har ikke Stykket om Striftemaalet, hvilket dog i Katekismen med rette hører hjemme mellem 4de og 5te Part. (Se Konforbiebogen, Kristiania Udg., Side 285). Baade Laaches og Bangs Forklaringer har dette Stykke, og, som jeg tror, meget til deres Fordel.

Fra vor Arbeidsmark.

Send kirkelige Nyheder til denne Spalte.

Lac qui Parle Menighed har netop havt 2 Ugers Besøg af Emisær Nordmarken.

Kjære Broder. Det gaar netop med det samme her; dog faar vi glæde os i, at Synere omvendes og frelses. Her er ikke saa saa, som hår begyndt et nyt Liv. Priset være Herren! Hvor det glæder os at se den Kjære Hyrde kommer med det ene Aar efter det andet.— Men, maatte alle vindes.

Kvindeforeningen i Markers Menighed i Faribault, Minn., holdt den 18de April sit Aarsmøde hos Mrs. Borgerson. Kvinderne havde i Arets Løb samlet \$70.00. Mødets bestemte, at \$50.00 skulde gaa til Afbetaling paa Kirkens Gjæld og \$20.00 gives til Kinamissionen. Past. Brohaugh og Broder Sæthre ledede Andagterne. Følgende Bestyrelse blev valgt. Form. Mrs. J. A. Bakken, Sek. Mrs. Otteim, Kassier Mrs. Dokken.

Fra Sharon, N. Dak. Kjære Br. Guds Fred! Jeg sender herved til Kinamissionen fra Trøndenes Mgd., Steele Co., N. Dak., et halvt Konfirmationsoffer \$7.90.

Vi er nu ganske bra friske allesammen, og vi er Gud meget takskyldige for det; det føles ogsaa godt, da nogen af os har været syge næsten hele Tiden siden vi kom hid til Sharon.

Hvad Arbeidet angaar, saa søger det paa. Jeg har nemlig antaget Kald fra Norway Mgd., som betjentes af Pasi. Stjei; før han gik over til b. f. R. Dette var den eneste Maade, hvorpaa de kunde faa Betjening fra vor Synode.

Hvad det aandelige Liv angaar, saa føles det tørt, men nogle Bønnefolk har vi ogsaa her, Gud være lovet! Og Herren er nok iblandt os, da det er ikke aldeles frit for, at der lægges flere til den „lille Flok“. Men du ved, at vi ønsker de skulde komme som „Bække i Sydlandet“. Herren vil nok give os det, om vi venter i Bøn og Tro; men det synes ofte, at det blir længe at vente. Vi staar vel ofte iveien. Gud giv os Raade.

Broderligt
E. L a n g e h a u g.

* Fra Norge. *

Hans Nilsen Hauge blev ikke længe Styrrer for den norske Statskirke. Han tog Afsked samtidig med det hagerupste Ministerium. I det nye Statsraad er Provst Chr. Knudsen fra Tønsberg udnævnt til Kirkeminister. Han skal være en stor Mand og stiller sig helt paa Kirkens Betjendelse.

Thronbjerns nye Biskop. Sogneprest Christen Brun i Bergen, som havde de allerfleste Stemmer kastede af Stiftets Geistlige for Biskop, blev forbigaaet af den nye Regjering, og istedet udnævnte den forhenværende Statsraad W. A. Werelsen til det høie Embede. Denne Udnævnelse vækker Modstand og Forargelse hos de alvorlige Kristne. Og det kan man ikke undres over. Set fra Betjendelsens Standpunkt kunde man neppe have truffet et daarligere Valg. Det var denne Mand som Aviserne fortalte bandte paa et politiskt Møde i en Diskussion med en Modstander. Heraf kan vi skjønne, Livet maa være saa som saa og. Elleve af Hovedstadens seksten Prester har protesteret mod Udnævnelsen og den ene af disse siger, at Werelsen ikke har „en anerkjendt kristelig Personlighed.“

„Indremissionæren“s Red. Past. Jørfsen og Klokker Ruskdal, siger, at „de er ude af Stand til at forstaa den nye Regjerings Handlemåde. Den bryder med alle Vedtægter. — Hvor mildt man end vil bedømme denne Regjeringshandling, man kan ikke væge sig mod det Indtryk, at her har politiske Hensyn veiet mer end det af Kirkens Repreteranter udtalte Onske. Og den nye Statsraad har ved sit Forhold til denne Udnævnelse beredt det norske Kirkefolk en tung Skuffelse.“

Betjendtgjørelser.

Hauges Synodes 60de Aarsmøde.

Ifølge Beslutning af 59de Aarsmøde afholder Hauges n. e. l. Synode sit 60de Aarsmøde i Red Wing Minn. Mødet holdes i Seminariets Kapel.

Da det falder sig iaar, at den almindelige Dato for Mødets Afholdelse indbefatter Pinse- dag, tager vi den Frihed at bestemme Mødet en Uge senere. Mødet begynder altsaa Onsdag Formiddag den 14de Juni, Klokken 10:30 med Aabningsprediken. Forhandlingerne fortsættes til den 22de og om nødvendigt til den 23de Juni 1905.

Prester og Delegater vil erindre sig følgende Synodebeslutning, som findes paa Pagina 119—120 i Referat for 58de Aarsmøde: „Synoden ser sig nødt til at kræve af hver Prest og Delegat, at ingen forlader Møde uden at have meldt det til Formanden, der i hi enkelt Tilfælde afgjør, om vedkommende bør indstilles.“

Thorsdag Eftermiddag den 15te Juni behandles paa norsk Emnet: „Forholdet mellem det norske og engelske Sprog i Synoden og Menigheden“. Ref. 1904, Pag. 150: 2. Engelske Sessjoner Thorsdag og Fredag Aften.

Det religiøse Samtaleemne er ifølge Synodens Beslutning: „Den kristelige Daab“. Indledes af Pastor J. N. Sandven. Ref. 1904, Pag. 126.

Forhandlingsgjenstande:

- 1) Valg af Embedsmænd.
- 2) Skoleagen.
- 3) Missjonen.
 - a) den indre,
 - b) den ydre,
 - c) det engelske Arbeide.
- 4) Boghandelen og Bladeene.
- 5) Bethesda Børnehjem.
- 6) Samfundets Konstitution. Se Referat for 1903.
- 7) Samfundets Finantser. Ref. 1904, Pag. 158 og 159 samt „Budbæreren“ for 1905 Nummer 1.
- 8) Indstilling fra Board of Trustees i Forhold til Referat for 1904, Pag. 146: 1.
- 9) Behandling af Kredsinndelingen. Referat for 1904, Pag. 138.
- 10) Andre foreliggende Sager.

E. J. Eastvold, Formand,
N. J. Løhre, Sekretær.

Ned Wing Kreds afholder et Møde i West Prairie Mgd, Wis., (Past. L. C. Jacobsons Kald) den 10—12 Mai førstkomende.

Samtaleemnet er Rom, 10, 1—13.

De tilreisende tager af enten i Ferryville eller i Viroqua. Paa disse 2 Steder vil der være Skyds den 9 Mai.

Gud give os et godt Møde omkring dette Troens Ord.

D. S. M e l a n d.

M. J. W e s t p h a l.

Madison Kreds af H. S. er indbudt til Kreds møde i Blom Prairie Grimgd., Past. J. M. Wicks Kald, Mødet holdes, om Gud vil, den 23—25 Mai.

Samtaleemnet Luk. 14, 16—24

Besøgende gaar til Toronto, S. D.

Gud give et velsignedt Møde.

T h. L u n d, Form.

J. M. W i c k, Sef.

Estelline Grimgd., Pastor J. M. Wicks Kald, indbyder Madison Kreds af H. S. til Samtale møde den 26—28 Mai.

Samtaleemnet Matt. 11, 28—30.

Menigheden ønsker Kirkeindvielse paa Søndag. Besøgende Prester vil venligst indbrette sig saa, at de kan standse over Søndag.

Besøgende til Estelline gaar med North-westernbanen did.

Kom mange og kom med Bøn om Velsigelse.

T h. L u n d, Form.

J. M. W i c k, Sef.

Om Gud vil, afholder H. S. et Indremissionsmøde i Salems Menighed, Pankton Co., S. Dak., Pastor C. J. Olbergs Kald, fra den 28—31 Mai 1905.

Samtaleemne Luk. 24, 44—49.

Skyds vil møde i Irene, S. D., Lørdags Aften og Søndags Morgen den 27de og 28de.

M. G. H a n s o n.

H. H. E l s t a d.

Om Gud vil afholder North Dakota Kreds af Hagues Synode et Samtale møde i Nordlands Mgd, Bottineau, N. Dak., Past. D. P. Svingens Kald den 30te Mai—1ste Juni.

Samtaleemne den 32te Salme.

Past. R. T. Strand indleder. Mødet begynder med Prediken Kl. 10 den 30te. Maatte Herren faa velsigne Mødet!

J. T. K r o g s t a d.

D. T. B ø r g e n.

Om Gud vil, afholdes et Samtale møde i Lake Hendricks Menighed i Lincoln Co. Minn., Pastor L. R. Solenstens Kald, den 18—21 Mai D. A. Samtaleemne Matt. 22, 1—14.

Lutheriske Prester og Menighedsfolk er venligst indbudne.

Skyds møder tilreisende i Hendricks den 17 Mai.

A r n t R e i t e n, Sef.

Syd Dakotas fælles Indremissionsforening afholder sit 17de Aarsmøde i den nordluth. Kirke i Byen Centerville, S. Dak., den 24—26 Mai 1905. Thema: Matt. 25—14. Besøgende modtages i Centerville Dagen før Mødet. De som kommer fra Nordøst paa Great Northern vil blive afhentet i Viborg om Morgen den 24de. Foreningens Bestyrelse anmodes om at møde.

Rom, Venner, fra nær og fjern; Gud vil velsigne Mødet.

J. P. L a n g b a k, Form.

J. D r a g s e t h, Sef.

M æ r k!

De, som har sat sig fore at give til Mrs. Sundes Gravstøtte, bedes at sende dette med det første, da Tiden ligger.

M. G. H a n s o n.

A. E l l i n g s o n.

A b t r æ k

Professoren: Ved Pastor C. J. Eastvold fra Bethesda Mgd., Jewell Iowa, samlet ved Richard Nelson: Rev. C. J. Eastvold, Rev. R. J. Lore hver 5, D. J. Jorstad, Prof. D. D. Stageberg, Mrs. R. R. Hill, S. Ostrem, Gilbert Knudson hver 2, J. S. Knudson, S. D. Westre, Henry Hildal, B. E. Hanson, Henry D. Sere, R. Nelson hver 1, En ubenævnt Lars Chau, A. Madson. Mrs. Cecilia Jacobson, E. W. Knudson, Mrs. L. Soleim, Mrs. Lena Knudson, J. F. Hareim hver 5c, Mrs. Asa Pederson 25c, tilf. 30.25. Ved B. Alvestad: B. H. Alvestad 1.50, Knud R. Knudson 2, H. M. Hanson, Lewis Mayland, Ole Hanson, S. J. Maland, S. Stenerson, K. P. Espe, Elias Olson, Peder D. Sere hver 1, S. E. Stenerson 50c tilf. 12.00. Ved Diet Monson: J. B. Thompson, Mrs. S. Westre, A. E. Westre, S. D. Hanson, Jacob Jackson hver 1, Anfin Solm, R. D. Knudson, C. S. Stare, D. Monson, R. R. Leer hver 5c, Lewis Westre, Ben Monson hver 25c, tilf. 8.00 50.25
Bed samme fra John Borgen, Labita Mgd., Iowa 1.00
Ole Simonson, Elms Mgd., Iowa 1.00
Ved L. Schlanbusch fra Salems Mgd., Roland, Ia.: Samlet ved A. Skrome: A. Skrome 5, A. S. Lura 4, Knud Hill 3, S. F. Wilson 2.50, A. E. Ostrem, John

Evenson, John Handelsmand hver 2, Ingebrigt Chel- vik 1 50, Christian Fosen, I N Johnson, Paul Knudson, John Knudson, I I Olson, Ed Edmond- son, D O Stole, P A Solem hver 1, Hans Jonbal 75c, Josephine Evenson, D Mannes, Mrs A Ostrem Jacob Seal, Mrs S Watne, Miss Sophia Watne, Charles Watne, I S Larson hver 5 c, I Asfal 25c, t i l f 35 00. Samlet ved Peder Ryfving: Pastor I N Sandven, I Schlanbusch Ole I Olson hver 5, I I Thedt 3, I C Scheldahl 2.50, E G Schlanbusch 2, Joseph Duca, Mrs M Grove hver 1.10, Peder Ryf- ving, Mrs E W Olson, Erik Gronstad, M N Grove, Mrs I B Jacobson, John Rvg, Erik Scheldahl, Terri Thompson, Henry Thompson, hver 1, Martha Scheldahl 75c, Jonas Duca, Ingebr. Egland, Porinte Grove, Marcell Hanson, Edoard Hendriksen, Hans Holland Odne Houen Katie Johnson, Paul Rus- ling, Knudt Rusling, Ed Duam, Gertrude Schlan- busch, N I Wick, Amund Thompson, John Thomp- son, Emma Scheldahl, John Stole hver 5 c, Main- be Egland, Demond Egland, Mrs Rick Johnson, Hans Olson, Knudt Preklot, Ed Thompson hver 25c, t i l f 45.25	80 25
Ved Pastor Laefeson fra Jacob Emmerson Raeson, Minn.	1 50
Ved Pastor Gjerstad fra Matt. Olson 5, Hans Austen- son, John A Aagaard hver 2, D e S Stereochy, Carl Stereochy, John C Wiste, Anna Amundson hver 1, Knudt Logen 5 c	13 50
Ved Pastor Ekke fra Hans Olson Moe, Kenneby, Minn.	1 75
Ved Rev. E C Holter fra C Snerud, Kenyon, Minn	1.00
I J Eastvold, Borup, Minn	1.00
Ved Pastor L C Jacobson fra Franklin Mgd., Virroqua Wis: Solfest Dragne 5, I S Dragne 4, C S Dragne, R Prestegaard hver 2, D Svendsen 1.50, C I Fortney, I N Volkstad, Esten Monson, Sophia Elegene, Gunilde Erickson, K E Johnson, C E Johnson, Mrs J Anderson, Alb. Morkfri, I I Fort- ney A Prestegaard, I I Fortney, D I Fortney, S I Fortney hver 1, Mrs N Volkstad, A J Anderson S E Anderson, E J Anderson, I Simonson Alf, Prestegaard, E Stenson, S E Johnson P E Vol- stad, C Apelund, N J Volkstad, Gunilde Draane, M Guttorfson hver 5 c, Ole Dragne Chris. Stege- ne hver 25c	35 50
Ved S Pettefson fra Tr Creek Mgd., Pastor R I Strands Kald: I M Ingebreisen 2, I I Fof, S Carl Selvig, Jorgen Olson, D P Kilen, Mrs Ma- line Ingebreisen, E P Bratli, R I Heiland, Nels Crou, Colben Witterus, R I Strand, I Skjipstad, I Hanson, Otto Pederson, S Pettefson hver 1,	16 00
Iver Weickel, Franklin, Minn.	1.10
Ved Pastor U D Johnson fra Rørd Stadium 1 10, Mrs I Brorby 1,	2 50
I S Dahl, Borup, Minn.	2.10
208 25	
Synodskassen (til den nye Bygning): Ved Past Ekke fra en Ven af Høuges Synode	15.00
Ved samme fra Hans Olson Moe, Kenneby, Minn.	1 00
Otto Johnson, Rothsay, Minn.	5.00
21.00	
R e t t e l s e : I B u d b . No. 12 er fra Tabitha Mgd 8 Kv. forlitteret for \$4 60 Kilde være 40 00, som det i årunden ogsaa er, kun at det ene 0 ikke vises klart E. L i l l e t h u n .	

P r i v a t I n d s a m l i n g . Til Medbring af Bestyrerens Kontor i den nye Skolebygning. Sam- let ved Prof. S S Elstad: I S Elstad, Franklin, Minn 3 Mrs S Elstad, Franklin, Minn. 2, Dr. S C Belmer, Battle Lake, Minn 2, Past. I J Ree, Morrisonville, Wis 1, Past & Mrs A A Dahl, Taylor, Wis. 2, Pastor I S Halvorson, Spicer, Minn. 3, Pastor I Leo I Lund, Madison, Minn. 6, Iver Brandjord Franklin, Minn. 5 Pastor S S Westby, Newman Grove. Neb 2, Ved Pastor E J Olberg, Wakonda, S. D fra følgende: Past Olbera, Mrs. J S Carlson, Ole I Solem, Ven Law, P C Solrud hver 1, t i l f. 5; Ved Pastor Westby fra Pe- terson Mgd. 8 Ungdomsf. 10 Ved Pastor G D Wif fra Roseni Mgd. 8 Kv., østre Distrikt 2, fra St. Pe- ters Mgd 8 Kv. 2, Pastor G D Wif 1, t i l f. 5; Pa- stor D Andresen, Eagle Grove Ia. 1; Ved Pastor I N Sandven Offer ved en Fastegudsstjeneste i Zions Mgd., Hardin Co., Ia. 10 75, fra Pigef. i samme Mgd. 25, t i l f. 38.75; Ved Pastor I L Laefeson i Søndre Jumbro Mgd. af hans Kald Gullik Larson, G J Anonby, Knud Gundersen, Bendis E Nese John I Ree, D B & B I Larson, Ole Wolde, S J Kyllo, Jacob Flathe, I L Laefeson hver 1, S Lobb A I Larson, P S Berge, A E Næe, A E Berge, Ole P Evjen, I N Sorum, S E Larson, S Erik- son, D J Vigoren, Jacob Emmerson, Lars I Tra- sald, Syvert R Bohum, E N Sæviif G L Bongum, P Anderson, I E Evjen, P S Killo, R N Ree, W P Gjerstad, B A Eidem hver 50c, B J Gjerstad 30c, John R Kofne, E L Vigoren, Mrs S Berge, L D Stenstad, E L Nese, E J Vigoren, Ottis Kiles, John Emmerson hver 25c t i l f 22 80; S S Elstad 2, S K Rong 5,	112.55
---	--------

M. G. H a n s o n .

R i n a m i s i o n : Ved Pastor E J Olberg fra Mrs S Hirsch, Volin, S D	2 00
Ved Pastor L E Jacobson fra Jergine Prestegaard	1.00
3.00	

C h r . D . B r o s h a u g b p r . E . L i l l e t h u n .

Til Betjendsda Børnebjem: B Nelson, Clarkfield, Minn.	2.00
Hans Christenson, New London, Minn.	1.00
Ved Pastor L E Jacobson fra Jergine Prestegaard	1.00
4.00	

L. L. C a r l s o n p r E . L i l l e t h u n .

N e i s e r n e .

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at
besøge de her nævnte Steder til følgende Tider:
Mit Besøg har det Formaal: Sjeles Frelse
hjemme og ude paa Missionsmarken. Vil paa
det ventligste bede om Offer og Subscription til
Kinamissionen, samt modtage Subscription og
Betalning for vore Blade: „Buddæreren“, „Bør-
nevennen“ og „The Little Messenger“.

Pastor L. J. Oppebahl's Kald, Postoffice
Sacred Heart, Minn., fra 20de til 25de April.

Pastor J. S. Halvorsens Kald, Postoffice
Spicer, Minn., fra 27de April til 3die Mai.

Pastor A. D. Utheims Kald, Postoffice
Dawson, Minn., fra 7de til 12te Mai.

Pastor S. E. Hansons Kald, Postoffice
Dawson, Minn., fra 14de til 16de Mai.
Broderligt A. D. Oppegård.

Børnens Harpe med firstemmig
Musik, arrangeret af Kristian Reisfson. Bogen
har 243 Sange og er særdeles skikket for Søn-
dagskolen og Hjemmet og Ungdomsmøder.
Mrs. Prof. E. W. Schmidt, Past. D. Juul
med flere har anbefalet Bogen. Har du en Søn
eller Datter eller Ven, som spiller Orgel, saa
kjøb denne Bog og lær dem.

I vakkert Bind med Guldsnit 75c. I
simpelre Bind 60c.

Naar du sender ind Penge for Bladene maa
du se efter paa den gule Lap, om Tallet er foran-
dret. Derjom Tallet ikke er forandret i de 2 a 3
No. efter Afsendelsen af Pengene, bør du under-
rette os derom. C. Lilletun

Alterbilleder.

Jeg anbringer Alterbilleder i vel kjendte
lutheriske Kirker her i Landet. Mit Arbejde er
eneftaaende naar det kommer an paa at fremstille
bibelske Scener, sandsfærdig Tegning og korrekt
Behandling af Farverne. Jeg har erholdt min
Uddannelse ved de bedste amerikanske Kunstskoler
og har studeret religiøs Kunst i de vigtigste
europæiske Billedgallerier.

Type Aars Erfaring som Maler.

Hundreder af Anbefalinger fra ledende
Lægmand og Præster i den lutheriske Kirke.

Priser moderate.

Skriv efter Katalog.

Aug. Klugstad.
Marinette, Wis.

Pianoer og Orgler

Kun giv mig Aalebning til
at give Oplysning angaaende
Priser og Betalingsvillkaar, og
man skal finde, at ingen har
bedre Betingelser at tilbyde.

Oplys, naar de skriver, hvad
De ønsker, Piano eller Orgel.

Carl Naugland,
The North Western
Music House
318-320 Nicollet Ave
MINNEAPOLIS, MINN.

Til Professoreklasken trænges	4,705.47
Indkommet siden sidste No.	208.25
	4,497.22

Alterbilleder i præmiebelønnet, garanteret Ud-
førelse. Bedste Betingelser. Rig-
holdig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresser: Adolf Jbs, Story City, Iowa.

B e d e s e r i n d r e t.

Naar vore Menigheder indsender Penge til
Synodens Kasser, vil man erindre følgende:

Penge til Professoreklasken, Fonds-
kassen og Synodekassen (heri ibereg-
net Skolekassen) sendes til C. Lilletun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Penge til Kinamissionen og andre
Hjælpemissioner sendes til Rev. Chr.
D. Brohaugh, 298 Williams St., St. Paul,
Minn.

Penge til Indremissionen sendes til
Prof. H. H. Elstad, 916 7th Str., Red Wing,
Minn.

Penge til Betheesda Børnehjem
sendes til Rev. T. T. Carlson, Route 2 Center-
ville, S. D.

Penge til Jewell Luth. College
sendes til Mr. B. C. Hanson, Jewell, Iowa.

B u d b æ r e r e n

udgives af Hauges nordt evangelisk lutheriske Syno-
de i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders
Nummer hver Uge og koster forudsat \$1.00 om
Aaret. Til Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lilletun,

Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor Chr. D. Brohaugh,
298 Williams Str., St. Paul, Minn. Indsendel-
ser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes
til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as
second Class Matter.

I n d b o l d: 1. Paaskefang; 2. Paaskebag; 3. Paaske-
tanter; 4. Hvad er Grunden til, at der er en saadan Slapshed
i vor Gudstjeneste i vor Tid? 5. Fra Norge; 6. Bættelse; 7.
Tre forunderlige Ting, og fire Ting, jeg ikke kender; 8. Alle
Ting—afsaar dette—til Gavn; 9. Kinamissionen; 10. Ole J.
Kala; 11. En Missionsvirksomhed som er lidet paaagtet; 12.
Fra vor Arbejdsmark; 13. Betsendtgjættelser; 14. Kvitteringer.

Bundbøgerne

Jeg agter mig ikke at vide noget til Salighed uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2

No 40

Torsdag den 6te Oktober 1866.

{ 38te Aar.

Et Ord til de ældre.

(Fortsat.)

Du, som er en god Moder i Familien med flere Børn, som velsigner dig, huster ganske at du misundte den unge Kvinde, som var Guds seirede Skønhed; men medens du nu har de to cerefule Ravn: Hustru og Mor, faldt hun for Frisfelsen og sank ned i Skam og Skjæbne og Mørke for altid.

Leve Livet over igjen?

Vel, dersom mange af dem, som nu er respektable blev tilladt det Eksperiment, den næste Vandring vilde bli Fornedrelse. Du indkom som Job siger, kun med dine Tænder's Hund. Næste Gang kanste du slet ikke finde indkomme.

Satan vil si: Jeg kjender ham nu bedre end jeg gjorde før, og jeg har i 50 Aar studeret hans svage Sider. Jeg vil sgu et Baand af Omstændigheder at fange ham med næste Gang. Han vil samle sine Kræfter paa denne Mand, og det sidste vil bli værre end det første for ham.

Mine Venner, vore Ansigter er vendt i den rette Retning. Det er bedre at gaa fremover end bagover, selv om vi havde Balget. Den største Ulykke jeg kan tænke mig vilde være at du vendte tilbage til Barneaarene i 1890. O, dersom Livet var en stille Sjø, vilde jeg stige ind i en Jagt og fare over det to Gange,—ja tusind Gange; men Livet er en usikker Sjø, og en Del af Skibene knuses af Isbjerge af kold Indifferentisme, andre

tar Ild af onde Videnskaber, andre taber Kursen og strander og andre igjen hører man intet mer til. Sikkerlig er Farten engang over et saadant Forvand nok.

Bed Siden af alt dette, om du skulde faa det Ønske og leve Livet over igjen, det vil sætte dig saa langt tilbage fra Gjenforeningen med dine Venner i Himlen. Om du er med Livets Middagstid eller Aften-tid,—du er ikke langt fra den gylbne Port, hvor du vil møde dine til Paradiset indgangne Venner og Slægtninger. Du er nu, lad os sige 20, 10 eller 1 Aar fra den himmelske Forbindelse. Nu, sæt at du gik tilbage til dit Ungdomsliv, hvilken ulykkelig Udsættelse af Tiden for Gjenforening! Det vilde bli som om du reiste til England for at bli kronet og naar du fik se Fjeldene i Wales kunde om og gik tilbage til Sandy Hook for at kunne gjøre en bedre Seilads.

Jo længer du kommer frem paa Livsveien, dersom du er en sand Kristen, jo nærmere er du Kornhøsten af den afbrudte Forbindelse med dem, du elsker.

Nei. Tidens Hjul triller i den rette Retning, og det er vel at det triller saa fort. 365 Omdreininge fremad er bedre end saamange tilbage. Men her nu, saa vil jeg fortælle dig hvorledes du paa en praktisk Maade kan leve dit Liv over igjen og ha Nytte af det. Læg ind i dit kommende Liv af den Visdom du har opsamlet i dit forgangne Liv. Paa den Maade kan du gjøre dine kommende 10 Aar ligesaa nyttige som de tilbagelagte 40—50 Aar.

Library

Board

1879

1899-2500

Call.

Naar et Menneske siger han vil leve Livet over igjen og vedbliver at leve det samme Liv som før, ser du da ikke at det gjør sig selv til et Nar? Han beviser, at om han fik gaa tilbage, vilde han handle omtrent som han har gjort før.

Om en Mand i Coleratiden spiser grønne Æbler en Onsdag og faar en frygtelig Krampe og paa Torsdag vilde si: Åh, om jeg havde været mer forsigtig med min Diet; åh, om jeg kunde leve Onsdag over igjen, og saa paa Fredag æder ligesaa grønne Æbler som paa Onsdag, viser han ikke derved, at det ikke havde været nogen Fordel om han havde levet Onsdag over igjen?

Saaledes ogsaa med os, om vi beklager vort sundne Liv, og med den Hensigt at forbedre det ønsker en ny Anledning for at gjøre det bedre, men forsetter med den samme Uhygighed og de samme Synder, viser vi kun derved, at om dette kunde hænde vilde der ikke ske nogen Forbedring; det var grønne Æbler før og det vil bli grønne Æbler siden.

Saa snart en Skibskaptein støder mod et Fjeld i Fjorden eller i Sjøen rapporterer han det og kaster en Bøie over Stedet til en Advarsel for andre Seilere, som maatte komme den samme Veie. Og alle vore Feil i sundne Dage burde være advarende Bøier, som maatte holde os i den rette Kanal.

Der er ingen Undskyldning for os om vi støder mod den samme Klippe, som vi støtde an paa før.

Gaar vi paa en Sidewalk om Kvelden hvor nogen Udgravning har fundet Sted, finder vi gjerne en Lygte paa Rækkverket og gaar tilside; thi Lygten siger os: Hold dig borte fra dette Hul. Og langs hele Livsveien er der Lygter, som er opsat til Advarsel, og ved den Tid vi er med Middelsalderen bør vi vide hvor der er Fare og hvor der er trygt at gaa. (Mer.)

Hvorledes skal det forstaaes?

Nogen hver kan kvie sig for at tage til orde forat modsigte Urigtigheider eller tilbagevise falske Beskyldninger, eller rette paa Ensidigheder og Skjæbheder, eller fremstille

„den anden Side af Sagen“. Især har en denne Følelse ligeoverfor Benner. Men i Sandhedens og Retfærdighedens Interesse burde det vel gøres baade mod Benner og Ubenner.

Naar nærbærende Stykke skrives, saa er det ikke for at hype Strid; thi den har vi mere end nok af før, og andre holder for nærbærende paa at saa til mere, men heller for om muligt at søge at slukke den Stridens Ild, som en Del Talemaader og Skriverier i det senere har søgt at oppuste. Ranske de Benner, som har talt og skrevet har ment det vel og til det bedste, men isaafald har de ikke rigtig forstaaet hvad de selv har sagt og skrevet, og hvad Virkning det vil have.

Naar vi her spørger, hvorledes skal det forstaaes, saa menes dermed forskjellige Udtalelser i Tale og Skrift, som en Del i Hauges Synode har brugt, naar det gjelder Forening mellem Samfundene tilbels ogsaa i andre Henseender. I „Budbæreren“ for 7de Juli siger Theo. Hanson blandt andet: Efter alt jeg kan forstaa, saa er det kun en liden Brøtdel af Presterne i H. S. der er saa svært inde for Forening med disse større Samfund. Og om disse kjære Brødre vilde være saa snille at gaa did, hvor de trives bedst, saa fik ogsaa H. S. lidt mere Ro til at arbejde i Stilhed og varetage sine mange Gjøremaal, da Foreningssagen med alle sine Satter, der minder os altfor meget om gamle Dage, ingenlunde er det vigtigste for H. S. Dette er, som vi ser en Gjentaagelse af, hvad vi ofte har hørt, naar Foreningssagen har været paatale. At det skulde være bare en liden Brøtdel af Presterne i H. S. som skulde være Foreningsfjendene var da bedrøveligt, om saa var Tilfælde, men det saa da ikke saaledes ud ved Aarsmødet for et Aar siden, da foreningssagen kom op til Behandling og Anmodning blev stillet til de andre Samfund om at tilsette Foreningskomiteer for at Foreningsarbeidet atter kunde paabegyndes. Jeg synes mindes at dette blev saa omtrent enstemmigt antaget; mon der var nogen som stemte imod?

Men nu er det især dette Udvisningspaalæg, som er det mest færende og haardest

at taale, og det har vi faat høre atter og atter ved vore Møder og i Bladene. Mon det nu snart ikke skulde være mange nok, som har efterkommet denne Anmodning? Om nogen som har god Bæfthed vilde fortælle hvormange Lærere, Præster og Studenter der har forladt vort Samfund og vor Skole i de sidste 10 a 15 Aar saa kan det nok hælde at Antallet vilde blive adskillig større end mange ligte det skulde være.

Forresten kan man kanske finde den samme haarde Behandling og Udvisningsmethode brugt saa langt tilbage som til S. Gielsons og O. J. Rafas Dage. Men naar disse ærværdige gamle er gaaet til sin Hvile, da pryder man Profeternes Gravsteder! Men der er nok dem som mærker sig disse historiske Kjendsgjerninger og ikke lader hverken sin Tro eller Fornuft forstyrre af Blomsterne paa Gravhøien!*)

Og Spørgsmaalet blir snart, om der kan taales mere Udtapping af Arbeidskræfter efter at man har paalagt Samfundet, som det synes et Overmaal af tunge Byrder med Skoler og Missioner. Hvem skal bære Byrderne og drive Arbeidet, hvis alle „de kjære Brødre“, som er foreningsvenlige skal efterkomme Anmodningen og forlade Samfundet? Kanske det da vilde vise sig, at det alligevel ikke var saa yrende „liden Brøddel“, som var glad til, at de kunde komme fra de i det senere saa tunge Byrder og Bantakken for det over Kræfterne gaaende Arbeide, som de har udført i Samfundets Interesse. Der er vist baade Byrder og Arbeide i alle Samfund, men Hauges Synode maa vist være alene om den Ting at holde paa at anmo-

*) Dette er en temmelig alvorlig og tung Bestyrelse. Past. Holter paastaar her, at Hauges Synode naar Profeterne ihjel og derefter pryder deres Gravsteder. Noget værre kunde vel Past. Holter ikke bestyrelse sit Samfund for. Han maa vel være sig bevidst Rækketiden af en slig skyld Bestyrelse og er rede til at bevise den. Og „Budb.“ kræver paa Synodens Begne, at Past. Holter enten beviser hvad han har sagt, eller som en ærlig Mand tar Bestyrelsen tilbage. Der som Holter kan tilrettelægge Bevis for denne svære Bestyrelse—hvilket vi ikke tror han kan—da maa man ikke undres paa, at han gjør sig særdegig og forlader et saa ugudeligt Samfund—snarest mulig.

de sine mest fredselstende og foreningsfindende Arbeidere om at forlade Samfundet.**) Saa da blir det tilgavns tungt at staa og at arbeide! Vi ved nok at der ikke foreligger nogen Samfundsbeslutning med saadant Indhold, men at flere har sagt og skrevet saadant, ved vi ogsaa. Vi havde jo 12 a 15 ledige Præsteskald nu ved sidste Aarsmøde og fik kun to Mænd ordineret. Og paa Indremissionsmarken kunde der kanske trænges ligesaa mange, om vi bare havde dem, og vi skulde tænke paa at Samfundet skulde gaa frem og ivaretage sine mange Gjøremaal. Saa det skulde ikke se ud til at Samfundet burde udvise nogen af dem, som kan og vil arbejde, da var det bedre at udvise dem, som ikke kan lade være at gjøre Skade baade for vort og andre Samfund.***)

Der er ogsaa andre Puncter i nævnte Stykke, som der burde gjøres Bemærkning til, men det er taalig ligt en anden Artikel i samme No. af „Budbæreren“ undertegnet „en Søster“. Nu faar det ikke hjælpe om det er „en Søster“, dersom det er „en Søster da?***)“ saa er det dog for galt at sligt Tid efter anden skal komme ud i Verden, især naar det kommer gjennem et Samfunds Organ. Og hvis nu alle tier til saadant, saa ser det jo ud, som om alle skulde samthylke, og lig er vort Samfunds Mening om Sagen; men det er da til al Sykke ikke Tilfældet.

Men just medens dette skrives kommer „Budb.“ No. 31 med nok et Stykke fra en Søster. Her maa man virkelig tænke og sige: Værre og værre!

Hun er enig med Thev. Hanson og med den forrige „Søster“, og har et ikke saa ubigtigt Tillæg, idet hun siger: „saa ser jeg at vor Synode har hyttet Redaktør for „Budbæreren“, som vil blive mange af vore Menighe-

*) Hauges Synode har aldrig gjort sig skyldig i noget sligt. „Budb.“ Red.

**) Hvem er disse mon?

„Budb.“ Red.

***) Denne ubroderlige Insinuation faar vi Lov at vise tilbage til Indsenderen. Vi har intet Brug for den. Denne Søster, som Holter mistænker for at være en Mand, bor i S. Dak. og om S. vil gjøre en Tur derbort, vil han nok bli overbevist om at hun ikke er nogen Mand. „Budb.“ Red.

der til Sorg; thi efter at B. kom ind som Redaktør, har „Budd.“ været meget opbyggelig. Hvorfor valgtes en anden og dertil med forhøjet Løn? Hvem skal betale? Er det Menighederne eller er det Presterne? Det blir nok Menighederne. Var det nu ikke for at saadant kan afstedkomme en Del Misforstaaelser og blive troet af en Del troskyldige og med Sagens Sammenhæng ubekjendte, saa var det bedst at tie til det; thi det er saa simpelt at det er neppe Svar værd.

Med Hensyn til det opbyggelige i Bladet, saa er vel det sandt for en Del baade nu og naar andre har redigeret det, at der er noget opbyggeligt i Bladet, men at det skulde være saa særlig opbyggeligt at læse denne Liste mod de forsonlige og fredligsindede Personer og den Misfærd som Foreningskomiteer og Foreningsarbeidet overhovedet faar og den Partisthed som lægges fremst paa Brettet, er ikke saa godt at forstaa.

Dg at et Samfund ved sit Aarsmøde gjør sine Valg, som det tror rettest skulde da vel ikke være værd at forsøge at sætte hverken Samfundet eller enkelte af de valgte Mænd i Gæbsk for. Dg det maa være enten af Ondskab eller Uvidenhed man gjør saadant; thi Kristi Kjærlighed og Broderskab kan det da ikke være.

Dg saa denne Profeti om Sorg i mange af vore Menigheder under den nye Redaktørs Tjeneste. Hvor har og faar man dog slikt fra? Den med dette tilfattede Person har man jo forsøgt før baade i denne og næsten alle andre Bestillinger i hans omtrent 20aarige Virksomhed i Hauge's Synode, men ganske alt sammen har været mange af vore Menigheder til stor Sorg, som „Budbæreren“ nu spaa om. Hvis nu Samfundet som saadant troede som disse Brødre og Søstre som skriver slikt, saa kunde det umuligt ville have en saadan med i Arbeidet synes jeg. Dg hvis da Samfundet vilde minde disse „Kjære Brødre“ om at gaa, saa gik de vel straks, saa det siden kunde saa arbejde i Fred, men saalænge det ikke sker, saa vil mange af dem, tror jeg, hænge med H. S. idet længe, men blir det umuligt saa er det umuligt. Saa er der en Stræmsel om hvem som skal

betale Redaktionslønnen. Er det Menighederne eller er det Presterne? Det blir nok Menighederne. Her ser det ud som man skal skræmme Folk med at nu skal der en ekstra Indsamling til for at dette lille Tillæg til Redaktørens Løn kan komme ind. Dette Tillæg var, som sagt, for at den som har rent for meget at gjøre alene, kunde paa en eller anden Maade saa sig lidt Hjælp. Forresten ved nu dem, som har lidt rede med sig, at det er Abonnentspenge og Advertissementer, som skal betale baade Redaktører og andre Arbeidere og Omkostninger med Bladene's Udgivelse. Det er derfor om at gjøre at udgive gode Blade og saa dem meget udbredt og drive en god og forretningsmæssig Boghandel, saa faar alle Arbejderne sin tarvelige Godtgjørelse, og der skulde blive en pen Skilling tilovers som kunde bruges til andre gode Gjøremaal.

Naar man i disse omtalte Artikler har tøiset ud med alle disse Urigtigheder, saa raader man: „Gud bevare vor Synode fra det onde, at ikke Strid og Splid og Ukjærlighed skulde trænge sig ind“ osv. Hvad Mening er der vel i slikt, naar de samme søger alt de kan at saa istand Strid og Splid og Ukjærlighed. Nei Venner ikke saa; thi dette kommer I daarligt ud af tilslut.

Denne Paragraf kom ind her grundet paa at Bladet kom som havde denne daarlige Artikel, saa nu tilbage der jeg slap ovenfor.

Det ser næsten ud, som ialfald en Del skulde have den Mening at deres eget Samfund bestaar af Guds Børn og de andre Samfund af Verdens eller Djævelens Børn, og derfor skal det blive saa og saa galt og slemt, naar dette Samfund som bestaar af Guds Børn, kommer i Forening med disse Samfund som bestaar af Verdens Børn. Se til Eksempel Stykket i „Budd.“ No. 27*) om Forening og andre slige Talemaader. Atter og atter gjøres der Forsøg paa at bygge Samfund og Menigheder af bare sande Guds Børn, men i ligesaa mange Tilfælde har de vist sig at være nogen brøstfældige Bygninger. Maalet bør jo være at saa

*) Der staar ikke noget slikt i „Budd!“ No. 27. „Budd.“ Red.

Menighederne og Samfundene saa rene og hellige som det under Forholdene i denne Verden lader sig gjøre, men det opnaar ingen ved kun at rose sig selv og laste andre. Den virkelige Tilstand er vel den, at der er nogle Guds Børn i alle Samfund og altfor mange Verdens eller om man vil Djevlelsens Børn i alle Samfund. De daarligere og de bedre Arbeidere er ogsaa om hverandre i den udvortes synlige Kirke enten den er delt i mange eller saa Organisationer. Og saa er det ikke kun mellem Samfundene at der er delte Meninger, men der er delte Meninger indbyrdes i hvert enkelt Samfund. Men det er jo dette og alt andet daarligt vi skulle søge at raade Bod paa, først indbyrdes i det Samfund vi tilhører, og saa mellem Samfundene.

Naar man vil aabne Dinene og se Følgerne af Splittelsen i den lutheriske Kirke saa maa man saa det Ønske: gid denne Skade kunde læges!

I alle Samfund siges det at der er forlidet Prester, ja det er da ikke saa underligt; hi her er jo to, tre og fire paa et Sted, hvor en kunde gjøre det. Mange af Prestefamilierne har altfor tarveligt Udkomme og maa trælle sig næsten til døde af Mangel paa Midler og Hjælp, ja det er i alle Fald for en Del fordi der paa Grund af Splittelsen er for saa til at underholde dem. Den paa mange Steder overdrevne egen Kjöring og lange Reiser paa Grund af Splittelsen optager altfor megen Tid og opslider Presternes Kræfter til liden Nytte. Kort sagt, Søndagsskoler, Hverdagskoler, Ungdomsmøder, Sangøvelser og andet Menighedsarbejde beiværliggjøres i høieste Grad, ja noget om trent umuliggjøres paa Grund af Splittelsen. Findes der nogen, som vil tænke og dømme ret som kan benegte dette? Men det ser ud til at ganske mange er blinde for hvorledes Tilstanden i Virkeligheden er. Eller kanse de af Partiskhed ikke vil se den. Jeg drister mig endog til at paastaa, at det kan falde vanskeligst for Lærere ved vore Skoler, som ikke selv har virket som Prester en Tid, samt Prester i de store Byer, at forstaa sig paa Splittelsens slemme Følger. Prester i spredte Landskald og især Andremissionspresterne

faar af dyr Erfaring lære mest af dette. En sagde i et Møde for ikke længe siden: „Lad os virke der vi er og de andre der de er og det gaar saa godt“. Ja det faar jo gaa naar det ingen anden Udvei er, men at det er det retteste og bedste, det er det neppe, men sig taler man, naar man ikke vil eller kan forstaa det bedre.

Men fik Gud raade, saa sendte han sin Aand med Bættelsens Vind over Menighederne i alle Samfund, og da vilde han høre Hjærterne til Bod, og borttage den mange Gange saa unyttige Stridslyst, Partiskhed og Jiske, som mange bær paa, og da kunde der være Tale om Broderkjerlighed, Samarbejde og kanse med Tiden nogen Sammenslutning. Nei naar alle vilde lade Herren gjøre dette, hvilken deilig Tid vi vilde gaa imøde! Hvilken Hvile efter al den Strid, Be og Bæst, som Jesu Menighed har lidt af i Aarenes Løb! Men mange af os graaner adskillig under Tidens og Arbeidets Tryk, og det tør vel hænde, at vi ikke skal se den Dag, da der skal blive mere Enighed mellem det kjære lutheriske Kirkefolk, og da faar det saa være, naar vi kan forlade vort Arbeide med Bevidstheden om, at vi gjorde hvad vi kunde for at Folk atter og atter fik høre den korte men indholdsrige Johannesprediken! Mine Børn elsker hverandre.

Meget mere kunde og kanse burde siges om disse Ting, men dette faar være nok indtil videre; kun med den Tilspøielse at det er ikke som det burde være at alle tier, naar det gjelder saapaa vigtige Sager som de her paapegede og andre lignende. De, som under Brydningerne har vist bedst at stille sig saa de saa nogenlunde har kunnet saa beholde Følelsens Tillid, (?) men hvem det blir nu efter de senere Skrivelser, ved ikke jeg, disse burde skrive klart, broderligt og for alt sagligt om saadant som det her paapegede til Oplysning og Veiledning for det almindelige Samfundsfolk, saa de ikke fik bare disse nøgne og ofte saa misvisende Udtalelser om hvor Guds Børn og Verdens Børn findes samt dette at de forsonlige i Samfundet Tid efter anden skal blive anvist at gaa did de høre hjemme, det er gaa ud af vort Samfund og ind i andre,

saasnart de i kirkelige Sager tillader sig at tage et lidet ud af det syndige Partimørke, som saa voldsomt har lagt sig ind over og i mange Henseender magtstjaalet Kirkesamfundet.

At det nu for en Del er bedre Forhold Samfundene imellem end det var i forrige Tider, er klart. Man kan da for en Dels Bedkommende baade hilse skikkelig paa hverandre, tales med som Venner, og deltage med hverandre i Møder paa en ordentlig Maade, og dette er at glæde sig over. Maatte det nu gaa frem i disse Spor enten det saa kan komme til nogen virkelig Sammenslutning i vor Tid eller ei.

Her havde jeg tænkt at slutte for denne Gang, og saa lod jeg det ligge en Stund, imidlertid kom ogsaa No. 33 af „Budd.“ med nok et Stykke af samme Slags eller om muligt endnu værre, det er Stykket „om Absolutionsætserne“. I dette beskylde hele Narmsmødet saaledes: „Det viser at Prestes og Delegerats ikke kunde eller vilde tænke saa dybt som til Indholdet af disse Sæter. Men Hauges Synodes Komite har talt, og det kan ikke andet end vække Bemod at blive Vidne til at Samfundets Principer begynder at glide ud af Hænderne paa Synodens betroede Mænd. En Samfundsformand over en stor Indskyldelse i Samfundet; ikke mindre Indskyldelse over en Profet der skal opdrage de kommende Presteaspiranter“. Dette (Slængord,*) som her er brugt om Prestekandidater, gaar jeg forbi.—Nu er det ikke min Mening her at ville forsvare Hauges Synodes Narmsmøde mod Beskyldningen for Korttænktighed og Feighed. Eiheller behøver de to Mænd som sigtes paa en saa uhyggelig Maade mit Forsvar; thi de er vist kompetente til at forsvare sig selv, men det tør hende at de ikke vil svare paa saa uhyggelig Tale, og paa slige i højeste Grad uberettigede Insinuationer.

*) Jafaa, er dette „Slængord?“, „Aspirant“ er et fremmed Ord, som betyder at stræbe frem for at naa et vist Maal. I den Forbindelse som Indsænderen har sat det betyder det en, som stræver at komme frem til Prestestembedet. Særaf vil man se, at dette Ord er ligesaa pent,—ja penere, end adskillige af de Ord, som Pastor Holter har tilladt sig at bruge.

„Budd.“ Red.

Jeg tør spørge den hele Hauges Synode, ja den lutheriske Kirke forresten om der nogen Gang har vist sig det mindste Tegn til at Samfundets Formand eller den tilfattede Profet har villet smugle ind „Vildfarelse paa fine og skjulte Veie“, eller om de selv gaar eller har anvist andre „at følge en falsk Vej til Frelse og Fred“. Aldrig har nogen hverken hørt eller set noget sligt. Nu blir det derfor Spørgsmaalet, hvad menes der med denne Larm som gjøres, og disse Varsko som raabes af disse dels navngivne og dels anonyme Skrivere i „Buddæreren“.

Den Vare som man paa denne Maade synes at ville saa afhændet blandt Folket er: Mistanke til Formanden, Mistanke til Prestelæreren, Mistanke til den nyvalgte Redaktør af „Buddæreren“, Mistanke til hele Foreningskomiteen, ja kanske tilsidst Mistanke til alle som viser den mindste Tillid til og Agtelse for andre lutheriske kristne end dem, som hører til en vis Retning i Hauges Synode!

Nu er det det, som vil blive det værste om man med dette Sladder og denne Mistænkelighed som man frit har faaet blæse ud blandt Folk skulde opnaa om ikke mer end delvis at saa svække Folks Tillid til de efterstræbte Mænd, som Ordets Forhindre, men det er at haabe, det ikke skal lykkes, Gud forbyde det!

Disse Skrivere, som her er sigtet til og andre af samme Slags, taler ofte om Hauge og hans Aand, om Broderfærlighed og saadant og heraaaber sig paa at være af Hauges Aand, men dette burde de ikke gjøre; thi der kan da ingen være længere fra Hauges Aand og Retning end de, som saa flaat saar Mistankens Sæd, og udbreder saa bitter Læsnings som skeet er i det senere i vort eget Samfunds Organ.

Som Omstændighederne er blandt os, er det sandelig ikke godt at vide hvem, som skal gjøre noget og hvad der skal gjøres, naar man ser hvorledes Arbejderne og Arbeidet omtales og betragtes af forskellige.

Længe har man havt Følelse af, at vor mest brugte Lærebog ikke er den allerbedste iiser i irogelig Henseende. En Komite tilfættes der stræver at gjøre noget i denne

Sag, straks raabes der et Varsto til Menighederne; thi nu er der noget galt i Gjære. Liturgi har der været arbeidet med snart sagt saa længe som Samfundet er gammelt, Komiteer har været tilsat, Møder været holdt, dog ofte uden Resultat, men gjør en Komite noget, saa raabes straks: Tager eder iagt Menigheder; thi her er Fare paa færde! Komiteer af de bedste Theologer i alle de norske Samfund sidder sammen i fire Dage og forhandler om kirkelige Spørgsmaal, straks raabes der: „nogle Lægmand kunde gjort det bedre paa fire Timer"! Naar nu dette ukladelig er saaledes, hvad skal man saa tage sig til? Var det da ikke viseligere at vælge af disse skarpsindige Lægfolk paa alle slige Komiteer og Bestyrelser, saa noget antageligt kunde blive gjort engang. Det kunde se ud til at baade Prestes og Lærere vilde vide at være tilfreds med at slippe baade Arbeidet og den Slags Løn, som de almindelig faar blandt os.

Det gamle Guds Prestehad ved jeg neppe hvor det stammer fra, men det ved jeg, at det lidet eller intet gavner Guds Riges Sag, man burde skaffe det bort, og allermindst Brug har man for det i Hauges Synode,*) det er saare uretsfærdigt at bære paa slikt mod vor Prestestand, saa det var ikke nødvendigt at hidse Menigheder og Lægfolk paa Prestes og Lærere med slige Ord: Tag eder ivare Menigheder! Vær paa Vagt Lægfolk! Det skal ligesom gives Udseende af at Prestes og Lærere er Usladskærmere og Menigheder og Lægfolk er Reformatorer.

Det vil nok passe baade her og andre Steder at sige med Brorson:

Hvor ser det ud i Verdens Ort,
Hvad er den sæl og sur og mørk!
Had, Brede og Misundelse
Har dækket Verden som en Sne,
Man neppe mer at nævne ved
Den broderlige Kjærlighed.

C. C. Holter.

*) Og saa denne stemme Bestyrelsen burde Past. Holter have sparet. Det er ikke sandt, at der er almindeligt „Prestehad" i Hauges Synode. Vi tror at Prestes og Lægfolk arbejder nok saa godt sammen. Men dersom en Prest viser frem Pavesiden, da kan han ikke vente andet end at faa det kristne Lægfolk imod sig.

Vi udtalte i No. 38 at det kanste indtil videre var nok med Diskussionen om Absolutionsfakterne og Foreningsagen; men da Past. Holters Indlæg var skrevet før vor Bemærkning var læst, og da Holter ønsker det optaget i „Budd." faar vi vel trykke det, skjøndt det er baade langt og froket.

Det er vor Overbevisning, at det havde været bedst for Holter selv, om denne Klagesang aldrig havde set Dagens Lys. At den nye Redaktør paa denne Maade introducerer sig selv til „Buddærrens" Læsere, vil vistnok virke pinligt ude i Menighederne.

Vi liker ikke at tale i Munden paa nogen; dog tror vi det blir nødvendigt at gjøre en Del Bemærkninger til Past. Holters Opsats.

Lidt Selvforsvar. Vi kan læse mellem Linjerne, at Past. Holter er misforvøiet med „Budd.," fordi der er optat en Del Indsendelser, som ikke huer ham. Hertil skal vi svare:

Past. Theodor Hanson er Prest i Hauges Synode, og han har vist ligesaa stor Ret til at udtale sin Mening, som andre sin. Og i et Samfundsorgen bør det være Anledning at udtale sig for ethvert Medlem, selv om Meningerne kan krydse hverandre. Enhver Sag har jo flere Sider, og ved at disse kommer frem, kan Vedkommende bedre orientere sig.

Søstrene, som Holter synes at mislike saa, er vel ikke ved nogen Lovparagraf blit anvist det tause Hjørne. De har sine Tanker og Følelser, og har ligesaa varmt Hjerte for Kirkens Sag som Mændene, og det vilde være stegt at negte dem at udtale sin Mening.

Saa længe vi har Hand om „Budd." skal Lægmand og Kvinder ligesaavel som Prestes faa Lov at udtale sig i Bladet.

Om Holter, naar han overtar Bladet vil affjære dem Anledningen, — det blir hans Sag.

Past. Holter synes at ha faaet i Ho'de, at man vil ham tillivs. Men hans Navn er ikke nævnt af nogen, og vist ingen har ment at nedsette hans Karakter. Om endel af „Budd." Læsere liker Bladet, har fundet sig opbygget af dets Indhold, og derfor havde ønsket at nærværende Red. havde fortsat Ar-

beidet,—har de derfor ikke sagt, at den nyvalgte Red. er udygtig eller at forfaste. Det kan jo være, at hans Arbejde kan bli enda bedre end dens, som nu staar for Styret. Man kan jo ikke bedømme en Mands Arbejde før han har begyndt. Det er bare en Slags Mistænksomhed, som har bragt Holter paa disse Tanker.

Trudsel. Past. Holter truer med, at om de „mest fredeliskende og foreningsfjendede Arbeidere“*) forlader Hauges Synode, skal det bli svært vanskeligt at greie Udgifterne i dette Samfund. Men den Tid og den Sorg vel. Vi kan ikke forstaa, hvorledes en Prest kan faa sig til at argumentere paa sliig Maade. Hauges Synode har aldrig bedt nogen gaa ud af Samfundet og slutte sig til andre Samfund, og den vil vist heller ikke herefter øve noget slikt Pres. De Prester og Studenter, som har desenteret har vist havt Driften andensteds fra. Alt er jo større og gjældere i de andre Samfund. Man blir rigtig Storprest, naar man kommer ind der. Mon ikke noget slikt har været Drijfjederen for mange til Overflytningen?

Det er jo ingen Hemmelighed, at Past. Holter er en ivrig Foreningsmand. Han har ofte været fristet til at forlade Hauges Synode og komme ind i et andet Samfund, hvor Udsynet, efter hans Mening, er langt større og videre end i den lille foragtede Hauges Synode. Hvorfor denne Vængels Maal ikke allerede er realiseret, ved vel H. bedst selv.

Forresten tror vi, at det ikke er en saa let Sag at drive Hauges Synode paa Fattiggænsen. Den har sterkere Rødder ude i Folket nu end den nogensinde har havt. Erfaringen viser jo ogsaa, at Offervilligheden holder Skridt med de forøgede Udgifter, som Udviklingen kræver.

Presternes Afslønning. Bøgespørgsmaalet er det store Verdensspørgsmaal. Det skal da ogsaa tjene som et Argument i Foreningsagitationen, ser det ud til. Og hvilken Prest vil vel ikke bli Foreningsmand, naar han faar i Udsigt et stort og vel afslagt Kald. Det blir ligesom fra „Træ til Kaalhagan“ det, kan man skjønne. Men Past.

Holter skulde ikke ha noget at klage over i denne Henseende. Han er jo en af de rigeste Prester i Hauges Synode, og de tusinder han har lagt tilside har han vel ikke samlet i de andre Samfund.

Derfor Past. Holter istedetfor at fare udover Bidderne havde holdt sig til Sagen, havde det været bedre baade for ham selv og andre.

Og Sagen er jo Spørgsmaalet om den skriftmæssige Absolution: Er det skriftmæssigt at absolvere uden forudgaaende Synsbejendelse? Er det skriftmæssigt at kalde en Flok Mennekser sammen og „tilsige dem alle deres Synder naadige Forladelse“ i den treenige Guds Navn? Disse Spørgsmaal burde H. ha besvaret. Men disse vigtige Spørgsmaal, som lægges ind paa os af Fælleskomiteen nævner han ikke med et Ord. „Bubb.“ Red.

Det er saligt

at være et Guds Barn, at være frelst af Naade for Jesu Kristi Skyld. Ikke sandt, Venner? J, som har opnaaet denne herlige Stilling, er det ikke en salig og dyrebær Sandhed for eders Sjæle? Vi vil ikke bytte med hele Verden. Nei, og atter nei.

Hvad er det som siger os, at vi er berettiget til at indehave en saadan herlig Stilling? For det første, Guds hellige og uroffkelige Ord, et Ord, der er saa uroffkeligt, at end ikke en Bogstav eller Tøddel skal forgaa deraf.

For det andet: Guds hellige Aand vidner med vor Aand, at vi er Guds Børn. Naar dertil kommer, at denne velsignede Sjælefred, som er en naturlig Frugt af at have modtaget Naaden og Barneretten i Kristus, har holdt sit Indtog i vort Hjerte, da kan vi ikke andet end jublende udbryde: Lovet være dit hellige Navn, Fader, saa er vi dog dine dyrefjebte Børn, trods alt. Til trods for Verdens Haan og Spot og vore Medmennekfers Kulde er vi og vil vi være til evig Tid—dine dyrefjebte Børn.

Broderlig Hilsen

Monrad Monsen.

*) Uddøbet her.

Et Alvorsord.

Kjære kristelige Venner!

Dere ser vel Ole Bergs Opfordring om at fordoble eders aarlige Udlæg til Missionen. Det føles vel haardt for mange, som er saa glad i sine Penge, at skjøndt de eier Farm paa Farm og lever i Huse lig et Kongeslot, saa blir de aldeles sint, naar nogen stiller Fordringen til dem om en liden Hjælp til Missionen eller til de fattige. Jeg har hørt og set nok af det, at Folk som beklender at de er frelst og paa det ivrigste formaner andre, virkelig søger at vride sig undaf eller snige sig bort, naar der skal ofres til en god Sag. Jeg skulde like at vide, hvordan slike Mennecker har læst sin Bibel! Det er ikke alene Gaven, Gud ser til, men det er dit Hjerteslag, det vil han have sig, at du skal elske Gud og hans Sag, saa du ikke sparer paa noget hvad det end skulde være for at gjøre Guds Vilje. Dine Medmennekers Frelse skulde ligge dig saa paa Hjerte, at du gjerne vilde give hele din Formue, ja din Tid og alle dine Kræfter og ikke agte hvormeget ondt, du skulde lide, om du kunde redde om ikke mer end en fra Fortabelsen. Slik fremsætter Frelseren Sagen; thi han ved bedre end jeg og du, hvad det vil sige at fortabes. Venner lad os prøve os selv. Hvor er vi henne.

Men det er ikke alene dem, som har meget, men det gjælder ogsaa dem, som har lidet. Saaandt vi er Guds Folk, maa Kristi Kjærlighed drive os til det gode, og da maa det være usfælt, om vi ikke kan gjøre noget. Hvad er det Kjærligheden ikke finder paa? Den udtænker alt muligt for at hjælpe og berge dem, som er Gjenstand for den, fra Undergang. Naar jeg tænker mig den Stund, da vi skal se og høre de fortabtes Jammer paa den store Dag, at jeg da skulde komme til at tænke som saa: O nei, hvorfor har jeg ikke gjort mer for disse? Hvorfor har jeg ikke talt til dem, hvorfor har jeg ikke brugt al min Flid? Hvorfor forjaget jeg ikke alt for at redde disse?

Men af, da er det forsent; da vilde du gjerne, om du kunde, give hele din Formue

for at løskjøbe dig og dine fra Helvede; men forsent! Du kunde blot frelst ved at give dig selv og dit alt til Jesus og flere med dig kunde blot frelst. Gid dere vilde hver Dag stille eder Ansigt til Ansigt med denne alvorsfulde Stund, saa maatte det vise sig noget andet i eders Liv. Det er umuligt at være en Jesu Discipel og leve i Egensjællighed og Verdenskjærlighed og rode sig ned i Jorden lig Muldvarpen, har paa lange Tider ikke Tid til at læse eller gaa til Opbyggelse, nei ikke Tid at læse „Buddbæreren“ engang og se, hvorledes Sagen staar. Nei nu gjælder det at saa høstet ind, siden skal jeg saa bedre Tid til at tænke paa det aandelige. Saa taler mange af eder Farmere og saaledes dør det bort det Indtryk, som dere engang havde, og Livet, om I var kommen saa langt.

Nei hvor trist det er at komme paa Tragter, hvor det var aandeligt Liv og Frelsetrang, men nu er blot dødt og koldt. Nu kærer de om hverandre for at saa skræbet til sig mer Land, større Forretning; ja nu kæpes de om, hvem som skal komme forrest frem. Disse lignes i Skriften ved Daarer, og Daarer er de ogsaa. De, som vil worde rige, falder i Fristelser og Snarer og mange daarlige og skadelige Begjæringer, som nedsjænker Mennesket i Odelæggelse og Fordærvelse. Det koster nok at bli slig, som Gud vil have os. Vi skal finde, at vi er forvædte; men der er ingen anden Raad end at synke i knæ for Jesu Fødder og sige: Jesus, tag mit Hjerte som det er og dan det som du selv vil ha det. Kristne Folk burde vel skjønne, at de ikke kan gaa i Lag med Verden som den nu stormer frem. Enhver som har Forstand maa vel se, at det amerikanske Folk gaar med Stormskridt sin Undergang imøde.

Siden jeg kom til at leve i Byerne har jeg opdaget skrækelige Ting. O hvor Satan bedaarer dette Folk, skjøndt de i sin Stolthed mener, at de er det bedste Folk paa Jorden. Stakkels vore Børn og vor Ungdom! Vilde endda Kirkefolket vaagne og gjøre Bod og Bedring og benytte Bysen, mens vi har det. Tilslut vil jeg bede eder: Læs og overvei det 10de, 11te og 12te Kapi-

tel i Brevet til Hebræerne. Forresten læs i Bibelen hver Dag med Bøn om Aandens Lys.

Mrs. Hansen, Grafton.

Fra Norge.

Fra Bøfs.

For nylig blev det i „Sambaandet“ meddelt, at der har været og fremdeles er Vækkelse paa Bøfs.

Ja, Gud ske Lov, det er saa. En vel-signet Vinter og Vaar har det været.

Før Jul havde vi Emisærerne H. Sandvold og G. Knutsen som Udsendinger fra Søndh., Hard. og Bøfs Fællessforening, samt Emisær Andr. Nielsen som Udsending fra Kinaforbundet. Efter Jul har Emisær A. Madsen som Udsending fra Det v. Forbund virket her helt til Begyndelsen af Juli. Et par andre Emisærere, Paa Olsen og D. Svelland har ogsaa været her paa kortere Besøg.

Der har været arbeidet alvorlig og ihærdig af Emisærerne og Bygdens egne Folk har hjulpet til saa godt, man har kunnet. Man har været samlet i Dpbyggelser, Vidnemøder og Bønnemøder. Og saa har ogsaa Sangen faaet sin Plads. Det er enige Hjerter, som i Enfoldighed og Inderlighed har trængt sig frem for Naadens Trone med Bøn om Velsignelse og Liv for Syndere.

Allerede før Jul kunde man mærke, at Herren var nær med sin Aand. Emisærerne talte om, at der var Tegn til en forestaaende Vækkelse, og enkelte kom da ogsaa til at se sin Synd og begynde at søge efter Frelsen.

Men egentlig er det efter Jul, at Vækkelsen er brudt igennem. Stille men alvorlig og kraftig og kommen fra Hjertets inderste. Det er underligt at tænke tilbage. Folk mødte godt frem; men Forsamlingerne blev større og større. Folk, som sjelden var i saadanne Møder, kom nu og vilde høre. Det store Bedehuset Nain var omtrent fuldt som oftest. Og paa Møderne omkring i Bygden har der ligeledes været meget Folk.

Man lyttede opmærksom til Vidnesbyrdene om Frelsen i Kristus, og Sangen om Guds Kjærlighed og Naade hørtes med Glæ-

de. Det egentlige Møde var tilende, og der blev takket for Samværet; men saa blev der tilspøiet, at de, som gjerne vilde snakke med hverandre om sin Sjæls Frelse, vilde være saa venlig at stanse. Og flere og flere vilde være med paa dette. Saa havde man ganske store Forsamlinger fiddende igen, og man fik disse velsignede Eftermøder, som ingen vil glemme af dem, der var med.

Ældre og yngre stansede igjen. Det var ikke Tvil om, at Raldet havde naaet dem. De sad der saa tunge om Hjertet, Synden trykket, og de hørte med Begjerlighed efter ethvert Naadens og Trøstens Ord. Men Naadens Gud, som vækket Sorgen hos dem, kom ogsaa med Lys og Liv. Snart havde man en broget Forsamling, enkelte var komne saa langt, at de fik tro Syndernes Forladelse og var derfor glade og tilfredse, andre kunde netop være grebne af sin egen Samvittigheds Dom over deres Liv og med Taarer i Øinene klagede over sin uhyggelige Tilstand, og de ældre kristne, som forstod denne Bevægelses Rod og Kilde—jeg havde nær sagt, de lo af Glæde over at saa opleve en saadan Besøgelsestid af Herren.

I disse Eftermøder har man saa sunget sammen, samtalt med hverandre, og tilsidst har saa hele Forsamlingen høiet sine Ånse, og gamle og unge har takket Herren for Naaden og Hjælpen og bedt om, at han fremdeles maa drage Syndere til sig. Slig har det gaaet omtrent helt fra Jul og fremover mod Sommeren. Og der er en ganske stor Flok—helt Ungdom—som nu kan glæde sig over Guds Naade i Kristo. Saa er der den store Ting at mærke, at de, som er begyndt, viser sig—ialfald til denne Tid—at holde ud, og vi faar haabe og bede om, at de maa gøre det fremdeles.

Under dette Arbejde har det været saa hjert at lægge Mærke til den Enighed og Ro, som der har været. Ingen Forstyrrelser over Arbeidet og Møderne.

En Ting maa jeg saa nævne. Naar der paa et Sted er kommen Vækkelse, da er det saa aldeles nødvendigt, at Emisærerne faar arbejde i Ro og uhindret, saalænge det viser sig at være til Velsignelse. Havde man ikke været saa imødekommende med os i denne Henseende, saa havde vi neppe kunnet glæde os ved en saadan Frugt, som vi nu faar se. Vi er derfor inderlig taknemmelige for, at vi har faaet Emisærerne i saa lang Tid.

A. G. Kløve.

De unges Spalte.

The Young People's Column.

Motto for Oktober:

Herrel du ved alt, du ved, at jeg har dig kjær. Joh. 21.

Forlovelse.

Mand og Kvinde skabte han „dem“. 1 Mos. 1, 27. Ægtestanden er indstiftet af Gud. Den er, næst Fred med Gud, den største Lykke et Menneske eier. Det er ikke godt at være alene, det søles snart, og Ægte- skabstrang indfinder sig oftest i en ung Alder. Dette er som det bør og skal være. Gud har skabt os Mennesker slige. Ren ægteskabelig Kjærlighed er, næst Fred med Gud, Menne- skets største Gode. Efter som det er en vel- signet Gave til Mennesket er det ikke noget at spøge med.

Dette Emne behandles i Almindelighed altfor letindigt, ikke alene af Verden, den kan man ikke vente andet af, men ogsaa af den bekjendende kristne Ungdom, og derfor vil jeg her ved give disse en nødvendig Ad- varsel: Tag dig ivare, saa du ikke leger med denne deiligste Blomst: Guds Blomst. Om du leger med dem, saa ødelægger du baade din egen og andres Livslykke. Det er far- ligt at lege med Revolvere. Der er mange som derved har sat sit Liv til; men det er langt farligere at lege med Forlovelse, der- ved er mange flere lagte i en tidlig Grav, og endnu flere lever sine Dage hen i Sorg og Græmmelse. Derfor unge Ven og Veninde, vær yderst forsigtig! Forlov dig ikke, før du har samraadt dig med Gud i Himmelen først, dernæst ogsaa med din Slegt. Spørg din Fader og Moder tilraads; eller er ikke Ægteskabet af saapas Værd, at du behøver det? Spørg kristelige Venner, en eller flere, som du kan stole paa, tilraads. Træffer det ikke, at du spørger dem tilraads om mindre vigtige Ting?

Det gjælder jo her om din hele Livslykke. Det er denne, som staar paa Spil, og ikke nok hermed, det kan gjælde din evige Skjæbne.

Er man da nu bleven saa klog at man ikke trænger Raad i saa vigtig Henseende? Raadfør dig med din egen Samvittighed, bed først og sidst. Siger denne dig, at det Menneske, du binder din Skjæbne til, er umo- ralsk, saa afbryd straks Tanken paa den, eller giv straks en saadan Afslag om du har faat et Tilbud; thi du har ikke Raad til at ofre din Livslykke paa det Slumpetræf, som sjelden indfinder sig, at du kan saa for- bedre din Ægtefælle. Dersom din Samvit- tighed derimod siger dig, efterat du har sam- raadt dig med Gud, Far og Mor og en eller flere af dine fortrolige kristelige Venner, at det er et godt Valg, saa forlov dig i Jesu Navn; men kom ogsaa da ihu, at da er Val- get gjort fra din Side. Da har du givet dit Ægteskabsløfte, og den kirkelige eller borger- lige vielse som kommer efter er bare en Stad- fæstelse af den Pakt, som I to allerede før har sluttet. At bryde en Forlovelse er at bryde Ægteskabspagten, og det er ikke Spøg. Ve den, som gør det. Det er vel saa, at der hos Gud er Forladelse for al Synd, naar man angreer og bekjender den for Gud og den man har syndet imod; men aldrig vil en slig Synd gaa ustraffet hen. David syndede, erkjendte, bad og fik Forladelse; men bitte Frugter maatte han alligevel høste af sin Synd, og saa vil ogsaa den der bryder sit Ægteskabsløfte og derved begaar den største Synd som kan begaaes, uden den imod den Helligaand. Thi hvem kan modsig mig naar jeg siger, at ingen Last er saa styg, som denne, at bryde sit Ægteskabsløfte, blive utro mod sin Livs udkaarede; ødelægge et Menneskes Livslykke, knuse et Menneske hjerte.

At Verden ler og haver Moro af saa- dant, det er liget dens Fader Djævelen, som har største Moro, naar det gaar værst ilde til; men Guds Børn, eller de, som bekjen- sig saa at være, bør tage sig vel iagt. Dran- kere, Røvere og Mordere kan gjøre meget ondt; men ikke at sammenligne med den der bryder sin Forlovelse. Naar jeg hører at theol. Stud. begaar denne Synd, saa mister jeg al Tillid til dem, og har fiden, om de kommer ind i Embede, meget ondt for at

fatte Tillid til dem mere. Det er vel at haabe, at saadanne ikke kommer ind i Embedet før de har opgjort sin Sag med Gud og vedkommende Parti, som de har shyndet imod; men saadant foregaar jo i al Stilhed, saa man ikke faar høre noget derom, medens de andre Rygter spredter sig altover paa Glad-derens Vinger; thi det bliver jo Sladder, naar man uden Nødvendighed fortæller flige stygge Ting om Næsten, selv om det er sandt. Jeg vil derfor venligt have paamin-det Ungdommen: Vogt eder! Bær ikke snar til at give Løfte, og naar I har givet det, saa bryd det aldrig.

Dog er det ei heller nok, at I vogter eder for at give et udtryffeligt Løfte, men vogt eder, at I ikke ved Ord eller Dmgiængelse lader nogen faa den Tanke, at I mener Forlovelse, naar ikke saa er Tilfælde. Mere fiden kantske; nu nok for denne Gang. Hvem og hvor jeg er kommer ikke Sagen ved. Med Dmjsorg for Ungdommens Lykke tegner jeg mig eders forbundne N. N.

* * *

En Moders Smykke.

(Indsendt ved Petra Johnson.)

En fornem Døne i det gamle Rom fik en Dag Besøg af en Veninde. Denne var stadfelig pyntet og meget stolt af at kunne fremvise alle de kostbare Ringe og Smykker, som hun har.

„Maa jeg nu ogsaa faa se dine,“ sagde hun; „thi jeg er vis paa, at du har dem endnu smukkere og kostbarere.“ „Strafs“, svarrede den anden, gik ud, men kom efter et Dieblisk tilbage med sine tre Børn, to Sønner og en Datter. „Se, her er mine Smykker,“ sagde den glade Moder, og det med rette, thi vist er det, at mere vel opdragne Børn fandtes ikke i hele Rom. Sønnerne blev med Tiden Fædrelandets største Mænd, og Datteren et Mønster paa Sedelighed og alle huslige Dyder.

* * *

THE SAFETY OF YOUNG MEN.

“Wherewithal shall a young man cleanse his way? by taking heed thereto according to thy word.”—Psalm 119: 9.

Young men are objects of great interest. No wise person can think of them without solicitude. Soon the places now filled by their fathers must be filled by them. They must be farmers, mechanics, manufacturers, merchants, lawyers, physicians, legislators, judges. In short, under God the destinies of this country, and of all other countries, will soon be in the hands of those who are now young men. Bright or gloomy possibilities are before them. If they act well their part, the future is full of hope; if not, days of darkness will come. How then shall young men be prepared to meet their obligations? The text tells us, and it leads me to speak of the safety of young men. It may be said concerning them, that—

1. Their way is amid the defilements of sin. All the descendants of Adam are born under unfortunate disabilities. They inherit from him constitutional tendencies to evil. These tendencies are embraced in what is called “original sin.” This sin shows itself in actual sin, when the period of accountability is reached. There are no exceptions in civilized or savage lands. There is actual sin everywhere. The world is full of sin. Every man, whatever he may think of himself, says that all other men are sinners. If what he says is true, they are sinners; if not, every man lies, and therefore all men are sinners. Sin is in the world, and the text implies that it is defiling. Hence the words, “cleanse his way.” There is nothing so defiling as sin. It pollutes whatever it touches, and leaves its contaminating stain.

2. Their danger is in contracting these defilements. They have as well as others, a depraved nature, and all exhibitions of depravity witnessed by them are perilous to character and conduct. Peter writes of the “pollutions of the world”, and young men, more than others, are exposed to these pollutions. Their energy and enterprise impel them to go in all directions, and to illustrate all forms of activity. To avoid contact with the defilements of sin, is to young men a very difficult thing. They are in danger from the skeptical philosophy of the age, from the influence of fashionable sins, from the coarseness of animal gratifications and licentious pleasures. If conscience condemns, there is at once a temptation to silence her voice, amid the clamor of appetite and passion. Truly, young men are in danger from the defilements of sin.

3. Young men may cleanse their way. The defilements of sin, though seen on every hand, may be avoided. There is no fatal

necessity that they be contracted. Danger is not necessity. There is, however, but one method by which young men can cleanse their way. It is by giving attention to the word of God. This word tells what sin is. It reveals God as possessing all possible perfections, his holiness being the crowning glory of his character. It exhibits him as a Being who claims reverential homage, supreme love, and faithful service. The word of God is the only standard of right. The basis of right is to be found in the nature of God. His will is expressed in his word; but if we ask why he wills as he does, we have to say, because his nature is as it is; that is, because he is the Being he is. His character is perfect, and his will partakes of his character. It follows that his will, as expressed in his word, is the only standard of right. Adherence to this standard is the only way to avoid the pollutions of sin. Therefore, I say, emphatically—

4. Young men, to cleanse their way, must accept the word of God. Observe, they are to take heed to their way according to the word of God. Taking heed is all-important. It is the opposite of carelessness and listlessness. He who takes heed to his way is very anxious to know that his way is right, and this he can ascertain only by comparing it with the divine word. But why is the word of God the means by which young men may cleanse their way? I answer—

(a) It teaches them what to believe. There can be no security for proper practice apart from correct belief. What men do depends on what they believe. Young men, to cleanse their way, must believe what the Bible says about God, about themselves as sinners, and about Christ as the Savior.

(b) It teaches them what to do. Having sinned it is their duty to repent. They are required to do this, believe in Christ, make a baptismal profession of their faith, and consecrate their lives to the service of God.

(c) It presents the most powerful motives to holiness. These motives are found in all the appeals that are made to the hopes and fears of men.

(d) It points to examples worthy of imitation. We see these examples in such men as Abraham, Joseph, Samuel, Daniel, Paul, John, etc. It presents one perfect example—that of Christ.

(e) It warns by bad examples, as seen in Cain, Pharaoh, Absalom, Judas, Ananias and Sapphira.

(f) It teaches that prayer for divine help will be heard. All self-dependent effort will fail. Prayer brings help from heaven.

I. Young men, is your way clean?

II. You see in view of this subject how to make it so.

III. Cleave with devout adherence to the word of God.—Dr. Pendleton.

En missionen.

Selvunderhold for Missionsmenigheder.

(Foredrag af D. M. Sama ved den skandinaviske Missionskonferens's 3die Aarsmøde, afholdt i Sianghang og Kan-cheng 7de—11te Feb. '06.)

Det har faldt i min Lod at holde et Foredrag over ovenstaaende Emne. Hvis Spørgsmaalene gjaalt Menigheder i sin Almindelighed, kunde det kanske være let at sige noget om det; men nu ved vi alle, at dette Spørgsmaal kun tar Sigte paa Forholdene paa Missionsmarken, og det i nærværende Tid,—at det er et Spørgsmaal, som angaar os selv og vort eget Arbejde, og d a, saaledes som vore Erfaringer hidtil har været, og saaledes som Forholdene i Virkeligheden er, vil enhver maatte indrømme, at her har vi for os et Spørgsmaal af den mest vidtrækkende Betydning, hvis tilfredsstillende Besvarelse er uhyre vanskelig. Jo mere jeg har tænkt over det, des mere indviklet har denne Sag forekommet mig at være.

I Behandlingen af dette saavel som alle Spørgsmaal angaaende Guds Riges Sag er det paa sin Plads at finde ud, hvilke Forbilleder Bibelen har sat for os. Disse vil vi finde i Apostelhistorien.

Profesor Nissen siger i sin lille Kirkehistorie: „Kirken har i sin Udvikling altid maatte se tilbage paa Aposteltiden for at forrigere sig selv“. Jeg er tilbøjelig til at tænke, at dette paa enkelte Punkter er blevet forsømt, naar det gjelder Nutidens Missionspraksis, særlig da med Hensyn til det Spørgsmaal, som det her er Tale om.

Lad os da drage frem de Forbilleder, vi har for os fra Aposteltiden: I Ap. Gj. 8, 1 læser vi: „Men paa den Dag begyndte en stor Forfølgelse over Menigheden i Jerusalem, og de blev alle adspredte undtagen Apostlerne“. I B. 4 læser vi: „De adspredte gik da omkring og forkyndte Evangeliet's Ord“.

Det er paa det Tidspunkt, vi finder, at det praktiske Missionsarbejde begynder. Den hdre Aarsag var Forfølgelsen i Jerusalem efter Mordet paa Stefannus.

De var igunden Flygtninge, disse Folk.

De var ikke udsendte fra noget organiseret Missionselskab, — ingen havde garanteret dem Underhold; de vandrede fra Sted til andet, som de søgte sig lebede, og forkyndte Evangeliets Ord. Vi gaar ud fra, at de var fattige.

Menighedens Tilstand i Jerusalem paa den Tid tillader os en saadan Slutning. Der var nok ikke Tale om at bygge Missionsstationer med et Udstyr, som Nutiden synes at kræve. De kom fra Jerusalem; men Menigheden der gav dem ingen Penge til at bygge Skoler og Kapeller for paa de Steder, de kom til og forkyndte Evangeliet. Man kunde jo her indvende og sige: Denne Missionsvirksomhed var indskrænket til Jøderne, og da behøvedes ingen Lokaler, da Jøderne rundt omkring havde sine Synagoger. Vel, kanhønden; men vi er ikke færdige hermed. I Ap. Gj. 11, 19, 21, 29, 30 kommer vi til det Tidspunkt, da de adspredte ogsaa kommer til Hedningerne.

Det er Byen Antiochia, i hvilken dette bethdningsfulde Fremskridt har fuldblyndet sig. Her inden Murene af den mægtige Verdensstad ved Floden Orontes, hvor alle Lande havde som et Stevnemøde, hvor det græske Liv udfoldede sin Pragt i enhver Retning, hvor Mennesker af enhver Nationalitet og Religion maatte omgaaes hverandre, var ganske vist det rette Sted at grundlægge den første Menighed af Hedningekristne.

Dengang var Antiochia Verdens tredjestørste By. Did kom Mennesker fra alle Verdens Lande som idag til London, Paris og Berlin. Saa kom ogsaa de kristne til Antiochia. Det tør være, det var Forretningsfolk hvem Handels- eller Familieanliggender førte did. Det mest sandsynlige er, at de ikke kom did i Egenkab af Missionærer eller Predikanter. Rundt omkring dem bruste Verdensstadens hedenske Liv i tusindfoldig Skikkelse; men blandt alt dette sædelig forsumpede Liv sukkede ogsaa mange ædle Sind efter noget renere og høiere. Med saadanne Personer kom de tilstedeværende kristne i Samtale. Glade siger de dem, at de i sin Herre Kristus og hans Rige havde fundet Forløsning, Sjelefred og den glade Visshed

om et evigt Liv. Som til en lykkelig Efterretning fra Hjemmet lyttede deres græske Venner til dem.

Virkningerne var overraskende. Evangeliet fandt en saa mægtig Gjenklang blandt Storbyens græske Befolkning, at der paa en forholdsvis kort Tid stod som stampet frem af Jorden en Hær af kristne for den. Den første hedningekristne Menighed i den store By var grundet i en Haandevending. Jeg behøver vel ikke at bevise, at der til Fuldbendelsen af dette vidunderlige Arbejde ikke var brugt fremmed Kapital. Den kristelige Lære kom fra Jerusalem; men den fattige Menighed der, som selv modtog Gaver fra Menigheden i Antiochia, havde ingen Pengemidler at afse til Fordel for Udbredelsen af Kristentroen. Vi kan med Sikkerhed gaa ud fra, at Menigheden i Antiochia byggede for egne Midler sine Kirkehus og Belgjørenhedsanstalter, og at de Brødre, som arbejdede iblandt dem med Guds Ord, ogsaa fik sit Underhold af Menigheden der.

I Ap. Gj. 13, 1—3 gaar Udviklingen et Skridt videre. Menigheden i Antiochia blir selv missionerende: Paulus og Barnabas jendes ud, — vistnok de to bedste Mænd, som fandtes i deres Midte. Beretningen om deres Udsendelse er gripende i sin Enkeltighed og paa Grund af den direkte Indgriben af Guds Mand. Missionskasje er ikke nævnt. Bazar eller Missionsudsalg, Foreninger med Bestyrelse er Ting, som heller ikke er nævnte. Jeg tror ogsaa at kunne antage, at Missionærerne ingen Bæffel havde i Kommen paa demne eller hin Bank i de Byer, de kom til at besøge. Men det er dog ikke urimeligt at tro, at de fra Brødrene modtog nogle Rejsepenge, endskjønt der er stor Sandsynlighed for, at den altid saa ømfindtlige Paulus protesterte mod at modtage endog dette. Derimod er der ingen som helst Antydning engang, der kan berettigge os til at tro, at de fik Penge med til Leie af permanente Opholdssteder, Kjøb af Grund, Bygning af Kapeller og Skoler m. m. Vi gaar ud fra som givet, at alle Menighederne i de græske Byer fra den allerførste Begyndelse var selvunderholdende.

Der er heller ikke noget, som berettiger

os til at antage, at denne Praksis i nogen væsentlig Grad blev forandret fra Aposteltiden og til den Tid, Forsølgelserne ophørte.

I Middelsalderen blev jo Missionsarbeidet drevet særlig gennem Munkene. Deres Praksis kender vi. Den var ogsaa anlagt sli, at der vistnok ikke blev brugt særdeles meget af udenlandsk Penge. De gik ind i Skovene og byggede sine Klostre og dyrkede Jorden, paa samme Tid som de predikede og underviste. Sit Underhold fik de nok hovedsagelig fra de Steder, hvor de slog sig ned.

Undertiden blev et helt Folk kristnet (paa sin Vis da) ved Paabud fra Tyrsterne. Og saa da maatte de nyomvendte selv ud med Penge til sine Prestes og Kirkebygninger.

Da Nordens Lande blev kristnede — er jeg tilbøjelig at tro — blev svært faa Penge fra andre Lande anvendt. Derimod fortæller det, at det ikke varede længe, før disse nye Erobringer for den pavelige Kirke maatte betale Tribut til Rom.

Det er i den nyere Tids Missionspraksis, at udenlandsk Kapital er blet anvendt — ikke bare til at udsende og underholde udenlandsk Missionærer, men ogsaa til at grundlægge og opbygge det hele Missionsarbejde med alle dets Krav. At denne Praksis ikke stemmer med de Forbilleder, vi har fra Aposteltiden, er klart.

Om den missionerende Menighed her har begaaet en absolut Feil, — en Feil, som kanske kan faa skjæbnesvangre Følger, vil ikke jeg her bestemt udtale mig om. Jeg vil overlade det til den paafølgende Diskussion at besvare det.

Dog maa jeg faa udtale, at det sidste Aarhundredes Mission ikke har været mislykket, som mange ved en overfladisk Betragtning er tilbøjelige til at mene.

Nei, tværtimod, Missionskenderen Warneck oplyser, at i de tre første Aarhundreder blev, om jeg ikke husker feil, 5 Millioner vundet for Kristendommen, medens den nyere Tids Mission paa mindre end et Hundredeaar kan opvise et Resultat af over 30 Millioner. Selvfølgelig maa vi her tage i Betragtning Forholdenes Forskjelligheder. Vi maa paa

den ene Side tænke paa den lille Skare, som drog fra Himmelfarissbjerg og ind til Jerusalem for at vente paa Opfyldelsen af Forjættelsen, og paa den anden Side tænke paa det store kristne Europa og Amerika, som med sine umaadelige aandelige og pekuniære Kræfter staar bagom Nutidens Mission. Naar vi tænker paa dette, blir Sammenligningen af den ældste og Nutidens Missionsresultater ikke saa svært til Fordel for den sidste. Jeg er ikke i Tvil om, at Missionspenge fra Hjemmets Menigheder har været brugt baade med Held og til Velsignelse for Missionsgjerningen i de hebenske Lande. Det vilde være ufornuftigt at paaftaa noget andet; men paa den anden Side tror jeg, at mange Missioner har været altfor rundhaandet og uviselig i Brugen af udenlandsk Penge ude paa Missionsmarken. Jeg tror, at før eller senere vil det komme til det, at disse Penge ikke kan opdrives i samme Udstrækning, som Kravene vokser paa Grund af Arbeidets stadige Udvidelse, og da vil de Missioner, som har været mest rundhaandet og har forsomt at opdrage Menighederne til at staa selvstændigt, støde paa de største Vanskeligheder. En skjæbnesvanger Reaktion kan da indtræde.

De svære Underbalancer, som mange af de store Missionselskaber nu trykkes af, synes at antyde, at Grænsen er naaet med Hensyn til Underhold for Menighederne paa Missionsfelterne, og at Tiden er inde for en forandret Missionspraksis.

Den eneste Mission, saavidt mig bekjendt, som har forsøgt Selvunderhold i nogen større Udstrækning, er Ugandamissionen. De Resultater, den har opnaaet, skal i Sandhed ikke afkrække os fra at forsøge. Til Velysning af dette Spørgsmaal for Ugandas Vedkommende skal jeg tillade mig at læse et Uddrag af en Tale holdt af Biskop Tucker ved The Church Congress:

„Først angaaende Kirkens Vækst ved Indspødes eget Arbejde. For ti Aar siden begyndte den store Indhøstningstid i Uganda. Taalmodighed, Selvfornægtelse og Selvopofrelse havde karakteriseret deres Arbejde, som gik forud. Der havde gaaet en Tid i trofast Udsaaen — ofte under bitre Taarer —, og saa

kom den glade Høsttid. Na, hvilken vidunderlig Høsttid det har været!

For ti Aar siden var Antallet af døpte kristne i Uganda omtrent 300. I dag er det 30,000,—en Vækst af nogsagt hundrede Fald. Der var for ti Aar siden kun en Kirke,—et Sted for kristen Gudsdyrkelse i Uganda. Nu er der 700. Mod noget over tyve arbejdende Evangelister da er der nu over to tusind i de Bagandamænd og Kvinder i aktivt Arbejde i Kirken,—atter en Tilvækst af hundrede Fald.

For ti Aar siden var Uganda det eneste Land paa de Kanter, hvor Kristi Navn var forkyndt. I dag har Busoga, hvor Biskop Hannington blev pint tildødt, modtaget det glade Budskab, og nylig var mere end et tusinde Mænd og Kvinder samlede der paa vor Centralstation for at tilbede den eneste sande, levende Gud. Bunyoro i Nord er paa samme Maade indtaget. Dette gamle Centrum for Slaverøveri og Slavesalg giver nu hurtig efter for de Krav, som den altbeseirende Herre Kristus stiller.

Taro i Vest, hvor paa Kongofristatens Grænse den snedækkede Fjeldkjæde Rubenzori hæver sin kæmpeuædsige Kam mod Himmelen, har ogsaa modtaget Sandheden, som den er i Jesus, og allerede nu sender denne nyfødte Kirke sine Missionærer ud til udenforliggende Strøg. Kogle af disse Missionærer kommer endog i Veroring med og underviser Dvergene i Stanleys mørke Skoge. Jeg holder i min Haand et Brev, som netop er kommet fra Uganda, og som beretter om Daaben af den første af disse underlige Dvergstammer.

Men hvem har været Middelet til dette vidtrækkende Evangelisations- og Missionsarbejde? Det har været Uganda selv. Kirken i Uganda er en virksom Kirke, fordi den Plan, der lige fra Begyndelsen er blevet fulgt, har været den at lægge Ansvar for Udbredelsen af den Sandhed, som har gjort dem „vise til Salighed," paa hver enkelt af de omvendte. Enhver erkjender, at om Afrika nogensinde skal blive bundet for Kristus, saa maa dette ske ved Afrikanerne selv. Det er meget let at

tale om Afrikas Evangelisation ved Afrikanere; men det er ikke for den europæiske Missionær—med al hans Energi og Livfuldhed—at sætte sig ned og undervise den indfødte til at gjøre det, som han af hele sit Hjerte og Sjel tror sels at kunne udføre saa meget bedre; og dog sliq maa det være, om Afrika nogensinde i Sandhed skal blive evangeliseret.

Vi har fortiden en herlig Skare paa omtrent 10,000 Kommunikanter i Uganda, af hvilke en af hver fem gjør et eller andet bestemt Arbejde for Gud.

Den europæiske Missionærs Arbejde bestaar omtrent udelukkende i at uddanne indfødte Prestes og Evangelister. Han forkynder Sandheden og antyder Ideerne, og den indfødte, som kjender Folket karakteren, Folket selv og Tænkemaaden hos Folket, som ingeni Europæer nogensinde kan forstaa dette, gaar ud for at udbrede denne Sandhed og disse Begreber efter sine egne Metoder, med de Illustrationer og paa den Maade, som bedst er egnet til at vinde de Sjæle, som Kristus har lært ham at elske. Resultatet er den store Indsamling af Sjæle, i hvilken vi idag saa storlig glæder os,—en Indsamling af omtrent 30,000 kristne i Løbet af ti Aar.

Det forekommer mig, at i denne store Sag hviler der et stort Ansvar baade paa Missionsfælleskaberne og Missionærerne. De første skulde mere indtrængende gjøre Missionærerne opmærksomme paa den livsbestemmende Betydning af dette store Spørgsmaal: selvmissionerende indfødte Kirker. Og Missionærerne selv burde tage med ogsaa ind paa sin Predikens Omraade noget af den Selvfornægtelse, som danner saa skjønt et Træk i deres selvopofrende Liv. De skulde mere og mere negte sig selv Glæden af at predike for det mindre selvtilfredsstillende Hverv at uddanne og lære. Dette synes mig at være en af de Hovedlærdomme, som faaes ved Betragtningen af Uganda-kirkens Arbejde i Forhold til selvmissioneringens store Princip.

Der næst: hvad har dette Arbejde, om i det hele noget, at fortælle os angaaend

det ligesaa vigtige Spørgsmaal om S e l v u n d e r h o l d? Hvilke Fakta har vi? Jeg har allerede talt om de 2000 indspøjte Evangelister i Arbeide i dette Land. Disse er alle underholdte af den indspøjte Menighed. Det samme er Tilfældet med de 27 indspøjte Prester. Desuden er Landets Skoler og Kirker—ialt 700—byggede, reparerede og underholdte af de indspøjte selv. Med et Ord: Kirkens hele Arbeide—Undervisnings-, Menigheds- og Missionsarbeidet—vedligeholdes udelukkende af Landets egne. Ikke en eneste halv Penny anvendes af engelske Penge til dets Drift.

Hvad er Hemmeligheden ved denne særdeles onskværdige Tingenes Tilstand? To Ting har fra den første Begyndelse altid været holdt for Die. F ø r s t Nødvendigheden af at bibringe de ombvendte Bevidstheden om og Følelsen af ikke alene Pligten og Ansvar, men ogsaa den store Forret, de har til at underholde sin egen Kirke. F o r d e t a n d e t (og dette er ikke det mindst betydningsfulde) til det yderste at sætte sig imod Missionsærernes Brug af europæiske Penge i den indspøjte Kirkes Tjeneste.

Det er saa let at bede rige og velgjørende Benner om 10 eller 15 Pund for Underholdet af en Bibelskvinde eller Evangelist og saa vanskeligt under smaa Fremskridt vedholdende at indskærpe Gavnildhedens Beljignelse. Men her maa atter—ligesom i Forholdet til Selvmissionering—Selvfornegetelse til, og Fristelsen til at anmode kjerlige Benner hjemme og Hjælp maa f o r e n h v e r P r i s m o d s t a a e s .

Vi hører stadig om Missionssejlskaber i Underbalance, og intet Under, naar deres Midler i saa stor Udstrækning er brugt til Underholdet af indspøjte Menigheder.

Talrige indspøjte kristne blir berøvet det uvurderlige Privilegium at underholde sin egen Kirke ved Missionsærers og Missionssejlskabers feilopfattende Velvillighed. Slige Missionsærer og Sejlskaber tilføjer de indspøjte Kirker en Uretfærdighed i Forsøget paa at bære deres Byrder. De berøver dem et af de sikreste Midler til Bæst, Udvikling og Modenhed i Liv og Virke.

(Fortsættes.)

En Sammenligning.

Vi læser i Profeten Jeremias 9, at før det babiloniske Fangenskab, førend Jerusalem første Gang blev ødelagt, Landet herjet, og Fjenderne bortførte til Babylon i Fængsel og Trældom, gik ved Siden af Afguderiets Synd, hvormed vi havde fortjent denne Straf, ogsaa Utrofskab, Løgn, Falskhed, Fiendskab, Had og Avind i Svang og al Kjerlighed var fjølnet og udslett. Thi naar sligt sker, er Gud horte fra et Land og en Stad, ja fra Menneskenes Hjerter.

Derpaa følger Undergang, thi saa siger Profeten Jeremias 9: „Forvarer eder hver for sin Ven, forlader eder ikke paa nogen Broder thi hver Broder skuffer visseelig, og hver Ven vandrer som en Bagvasker. De handler bedrageligen hver mod sin Ven, og tale ikke Sandhed. Deres Tunge aftaler Løgn, de gjør sig Møje for at forvende Retten. Deres Tunge er en Slagtepil, de tale Bedrageri; med sin Mund taler enhver vel, Fred med sin Ven, men i sit Hjerte ligger han paa Lur efter ham“.

Der hører vi hvorledes det gik til i Staden Jerusalem før dens første Ødelæggelse, nemlig at der var saadan Utrofskab i Staden, at det ene Menneske ikke turde tro det andet, de beslittede sig kun paa at lyve og bedrage hverandre, derpaa lurede de i sine Hjerter, og det var deres Fordærvelse og Undergang. Profeten Mika klager i Kap. 7 ogsaa derover sigende: „Ve mig thi jeg er som de Ting der eftersankes om Sommeren, som efterladte Vinkviste i Vinhøsten, der er ikke en Vindrue til at æde, eller den første Frugt, som min Sjel havde Lykt til. En miskundelig er horte fra Landet og der er ikke en oprigtig blandt Folket; de lure alle efter Blod, de jage hinanden i Garnet“.

Hvor det gaar saaledes til der arbeider og graver man sterkt paa Fordærvelsens Grav, som man med frit Forseet vil falde i.

Enhver se sig kun lidt omkring, om det ikke gaar ligedan til i vore Dage. Derfor ser vi ogsaa vor Fordærvelse for vore Dine; thi denne vor Fordærvelse kommer fra os selv. Gud gibe vi maatte erkjende det og

afstaa fra vore onde Tanker, forandre vort onde og fiendtlige Hjerte og elste Sandhed og Fred, sker det ikke, saa staa vi ikke til at raade.

Men imidlertid for at dog fromme Men-
nesker i denne bedrøvede Tid ikke skal være uden Trøst saa maa vi se os om, hvad de bedrøvede Hjerter som har levet før os i slige Tilfælde og Gjenvordigheder har trøstet sig med. Og da viser Profeten Mika os, ligesom med Fingeren, den rette Hovedtrøst idet han siger: „Jeg vil se hen til Herren, jeg vil vie efter min Saligheds Gud“. Dette er den første Trøst. Den anden er denne: „Min Gud skal høre mig“. Den tredje: „Glæd dig ikke over mig min Modstanderinde, naar jeg er falden skal jeg staa op igjen“. Den fjerde: „Naar jeg sidder i Mørket, skal Herren være mit Lys“. Den femte: „Jeg vil bære Herrens Brede; thi jeg har syndet imod ham indtil han udfører min Sag og skaffer mig Ret“. Den sjette: „Han skal udføre mig til Lyset, jeg skal se paa hans Retfærdighed“. Den syvende: „Min Modstanderinde skal se det og Skam skal skjule hende“. (Johan Arndt.)

Naar jeg har tænkt over det ovenstaaende, saa har det Spørgsmaal opkommet for mig: mon denne Beskrivelse ikke passer paa vor Tid? Naar man kender Menighedernes Tilstand saa ser det vist ikke noget bedre ud. Det gjælder vistelig at vaagne op og se os om og bruge Ordets Lys om vi ikke skal blive forførte. Her er mangt og meget som kaldes kristeligt i vore Dage, men ser vi paa Frugterne da ser vi, at her er meget Skin uden Kraft. Tilslut vil jeg saa Lov til at takke Redaktøren for hans mandige Optræden i „Budbæreren“. Det glæder mig at her er en og anden af de gamle Kæmper tilbage, som vover sig til at sige den fulde Sandhed; det er den som skal frigjøre os tilslut. Nu tilbids er her nok af dem, som leirer sig paa Grænsen, saa at de kan staa med den ene Fod i Verden og den anden med Gud.

Da traadte Elias frem og sagde til alt Folket: Hvor længe vil I halte til begge Sider; dersom Herren er Gud saa vandrer efter ham, dersom Baal er det saa vandrer

efter ham. Men Folket svarede ikke et Ord. Dette Spørgsmaal vil Folket den Dag i Dag lade staa ubesvaret. Saa vidt jeg forstaaer saa lever vi i en farlig Tid. Gud hjælp os at vaage og bede, saa vi for Jesu Kristi Skyld af Raade maatte saa Kronen.

T. V. Dypedal,
Radcliffe, Sa.

Student Jacob Andreas Oafland

døde i Colorado den 30te August 1906. Han var født den 17de Sept 1882.

Zvaar graduerte han fra Red Wing Seminar og stod nu ifærd med at tage sin Bestemmelse, for hvad Livskald han vilde berede sig. Jeg tør ikke saa bestemt sige, om han dette havde gjort endnu; men muligen han tænkte lidt paa at søge om at blive optaget i den theologiske Afdeling ved Red Wing Seminarium og vie sit Liv for Evangeliets Sag.

Lidt hyg var han forleden Vinter, medens han var paa Skolen; men Sygdommen udviklede sig til alvorlig Art, efter hvert som Vaaren nærmede sig. Færdig fra Skolen kom han hjem til sine Forældre, og begyndte straks at holde Religionskole i Trempealeau Valley Menighed. Men da han havde holdt paa noget over 2 Uger, maatte han give op Skolen, og var da svagere end nogen af os forstod. Doktoren raadede ham til at søge et bedre Klimat. Imidlertid, da han havde givet op Skolen, fik han et noksaa voldsomt Sygdomsanfald, saa det saa næsten ud til at Døden var nær. Men om en Tid kom han over det og blev bedre og bestemte sig til at reise til Colorado. Broderen Johan med Hustru fulgte med ham for at gjøre det hyggeligere for ham. Vist var der et godt og let Klimat, men over Sygdommen kom han ikke. Efterat have været der rundt en par Maanedes fik han igjen et Sygdomsanfald, som han ikke vandt over og maatte nu følge Dødens Bud. Han døde den 30te August dette Aar.

Jacob var en stille og alvorlig Ungdom, der saabidt jeg ved, ikke kom bort i nogen grove Synder, men bekjendte selv, at han

var falden udaf sin Daabspagt. Han fik Lyft til at rejse paa Skolen og reiste da til Red Wing Seminarium. De gode Omgivelser han der fik ved at komme sammen med flere unge, som havde Jesus og Guds Ord kiert, som der lod sent og tidligt, kom han til den Erkjendelse, at han var en Synder og med Tolderen maatte raabe: „Gud vær mig Synder naadig!“ At have Gud med sig var nu hans inderlige Ønske, men til rigtig Frigjørelse og Fred kom han ikke før nu under hans Sygdom. Han døde som en kristen, ialig og glad og fik prise sin Fjæls for bevist Varmhjertighed og med Sangeren fik sige: „Snaren er sønder og Fuglen er fri!“

Saa mange er hans Dage og ikke flere sagde Herren. Derinder var han tilfreds og derunder maa vi høre os.

Han blev ført hjem fra Colorado og blev begravet fra Hjemmet den 3de September under stor Deltagelse af Slægt og Venner. Undertegnede talte ved Baaren over: „Min Sjæl kom igjen til din Ro; thi Herren har gjort vel imod dig!“

Tungt var det for Forældre og Søskende at nu igjen lægge en kær Søn og Broder i Graven. Som før berettet i „Budbæreren“ døde Sønnen Joseph bare for nogle Maaneder siden. Han var ogsaa en Student ved Red Wing Semivarium.

Er det tungt at give Slip paa sine kjære, saa er det en overmaade stor Glæde at vide dem frelst. De er da friet fra Synd og Nød og vel bevaret til evig Tid. Herren styrke baade Forældre og Søskend til at bære dette Tab med Ro og Hengivenhed i Guds Vilje!

A. A. D a h l .

Et lidet Minde om Ole H. Sether. *)

Jeg har saa længe set efter en liden Beretning i Budbæreren om Ole H. Sethers Død.

Han var en i Hauges Synode saa vel kjendt Lægmand, da han i flere Aar reiste rundt blandt Folket og talte Guds Ord.

*) Dette Stykke var skrevet før Pastor Lunds Stykke om samme Sag var trykt; men vi tror at ogsaa dette Minde om den kjære hedengangne Broder er værd en Plads her i Bladet.

„Budb.“ Red.

Mange er vistnok de, som var glade i at se Sether komme; thi han var en Fredens Mand, der gjerne vilde gjøre Guds Vilje, og stod paa Sandhedens Grund.

Han fik Hjemlov sidste Langfredag, ved ellevetiden Formiddag.

Han havde været svagelig i mange Aar, dog ikke alvorlig syg. Den Dag han døde var han ogsaa oppe og gik lidt omkring, lagde sig saa ned for at hvile en Stund, drog nogle Aandedrag, og hans Vandring her paa Jorden var tilende.

Han havde levet i enlig Stand og ved Sparommelighed blev han ganske velstaaende, som kommer hans Slegtninger tilgode.

Ved hans Baare talte Pastor Oppeggaard over 2 Sam. 3, 38. Det blev mindet om, at en af Vorherres Stridsmænd havde faaet Lov til at lægge Sværdet ned. Han drog ikke frem støiende og larmende, men stille og bramfri brugte han slittig Ordets tweegegede Sværd. Han var befæstet i den saliggjørende Sandhed, oplyst af den Helligaand, og som saadan kunde han lyse for andre.

Det følte af Menigheden og i Forsamlingen den Dag, at en af Menighedens Støtter var falden.

Pastor Oppeggaard talte nogle Ord, knyttet til Vidnesbyrdet: Jeg ved mig intet andet til Salighed, uden Jesus Kristus og ham korsfæstet.

Maatte dette ogsaa i Sandhed blive vort Valgsprog.

Pastor Lund sang en for Anledningen nedskrevet passende Sang, talte i Sørgehuset og forrettede ved Graven.

Broder Sether har nu faaet hvile efter endt Strid. Han bad saa ofte i den sidste Tid om at saa være stille for Gud, og opmuntrede ogsaa andre dertil.

Fred være med hans Støv, velsignet være hans Minde.

M r s. A. O. O p p e g a a r d .

D ø d s r i g e t og Afgrunden er aabnede for Herren, hvor meget mere Menneskenes Børns Hjerter! Sal. Ordsp.

Fra vor Arbeidsmark.

Fra Pastor R. Hageseths Rald reiser iaar 8 Stykker til Jewell luth. College, og der er Tale om at 3 unge Gutter vil reise til Red Wing Seminarium. D.

Vor Frelser's Mg d., Muskegon, Mich., som har været betjent af Pastor J. J. Dahle; har udstedt Rald til Pastor Chr. S. Bang, af den forenede Kirke, til sin Prest. Om han antager Raldet vides ikke. D.

Pastor J. Krogstad holdt Konfirmation, Altergang og Afstedsprediken i Kongsvinger Menighed, Søndag den 16de Sept. 7 unge gjentog sit Daabsløfte og lovede at tjene Herren sin Gud. Kirken kunde ikke rumme alle som kom. Prestefolkene blev overrakt en stor Gave ved Afsteden fra Menigheden. Aldrig føler eller forstaar man at Prest og Menighed er saa bundne til hverandre, som i Afstedstunden. R.

Fra Santa Rosa, Cal. Kjere Broder Brohaugh. Guds Fred! Mit Hjerte blev rigtig fylt med haade Fryd og Graad ved at læse Brevene fra Søstrene i Kina. Derfor vil jeg slynke mig at sende en liden Hjelp, saa de snart kan faa sig et Hospital. Maa Gud velsigne Gaven til en Hedenings Frelse. Saa vil jeg takke dig for dit Stræv med Bladene. De er velkomne Gjester. Du vil faa Øjn hisset. Jeg lever ved Guds Naade vel. Kjerslig hilset fra din rege

Mrs. G. L. Graben.

„Folkebladet“ har optat vor Notis om det nye Blad, som tænkes udgivet efter Nyaar, og fører hertil følgende Bemærkning:

„Udgivelsen af dette nye Blad inden Hagues Synode kan uden Tvil føres tilbage til Foreningspolitiken og de Synodefatter om Absolutionen som blev vedtaget paa Foreningskomiteens Møde i Baar“.—Gvad Gavn „Folkebladet“ kan ha af at digte en sliq diger Strøpe og sende ud blandt Folt er ikke godt at vide. Der er ikke et Fnug af Sandhed i den. Det nye Blad har intet at gjøre herten med Foreningspolitik, Synodefatter, Absolution eller andre tilidne Samfundspprgsmaal. „Haugianeren“ vil bli et uafhængigt Dphyggesblad, hvis Opgave blir at styrke og opmuntre „Herrens lille Folt“—og vinde Sjæle for Kristus. Dette vil Bladet søge at udrette ikke alene inden Hagues Synode, men saa langt det kan naa blandt vort norste Folt. Vi vil senere gjøre Rede for Bladets Plan og Standpunkt.

Kjerkomne Besøg. I forrige Uge (19de—22de Sept.) havde vi den Glæde at have vort Samfunds Formand, Pastor Eastvold, hos os. Han besøgte begge Menigheder af mit Rald. Stjont det var Ugebage og en noget trabel Tid, kom dog

en Del Folt sammen, og vi havde dyrebare Stunder om Guds Ord. Søndag den 23de Sept. var der bestemt Missionsfest i Søndre Zumbro Menighed. Ungdomsforeningen i denne Menighed underholder en indfødt Evangelist i Kina. Ved Siden af de regelmæssige Missionskollekter ved andethvert Møde afholdes en Missionsfest hvert Aar, ved hvilken Andledning der optages Offer til nævnte Diemed. Denne Gang fik vi Pastor M. D. Wee til at tale for os. Han predikede paa Formiddag, og paa Eftermiddag holdt han et Missionsforedrag, hvori han i korte og klare Træk stilbrede Missionsens Gang og dens Resultater fra dens Begyndelse til nu. Det var en velsignet Dag. Maa Gud faa velsigne disse flere Brødres Besøg hos os. Hjertelig Tak for Besøget. J. L. Passeson.

Fra Osseo, Wis. Osseo og Elk Creek Valley Menigheder havde Tirsdag den 25de Sept. den Glæde at have Besøg af Formand C. J. Eastvold. Han predikede paa Formiddag i Osseo, hvor mange Folt fra begge Menigheder var mødt frem, og vi havde en velsignet Stund omkring Guds Ord. Efter Predikenen optoges et Offer til Synodeklassen. Om Eftermiddagen samme Dag havde Pastor D. H. Elstad en „Reunion“ af sine fordums Konfirmanter i Prestegaarden. Omkring 105 Konfirmanter var tilstede ved Siden af endel andre indbudte Gjester. Efterat Forfriskninger var serveret udførtes et Program for Aftenen, bestaaende af Sang, Deklamationer og Taler af C. J. Eastvold, A. A. Dahl og D. H. Elstad. Mange alvorlige Sandheder blev lagt de unge paa Hjertet, Maatte det blive dem alle til varig Velsignelse!—De unge benyttede ogsaa Andningen til at overraske sin Prest og Værer med en Pengegave paa \$60.25. Det led noget over Midnat, før Gjesterne brød op og gik hjem—med Tøilesen af, at de havde tilbragt en meget hyggelig Aften, som de længe vil minde.

En Søster.

Fra Bethell, Wash. Jeg har været paa Besøg i Bellingham, en By 100 Mil nord herfra for at træffe nogle af mine bekendte fra Redriverdalen. —Melings Familie m. fl. Disse Folt er af Hagues Synode, og det var rigtig hyggeligt for mig at være iblandt dem. Jeg blev længer horte end jeg tænkte. Det er 14 Mil øst fra Bellingham disse Folt bor. De ventur fler af sine Venner herud i Øst. De har kjøbt Lot til Kirke og Gravplads. De tænker at bygge Kirke saasnart de kan. Pastor Moen betjener dem en Gang om Maaneden. Han bor i Bellingham. Om der kommer flere Familier herud, haaber vi ogsaa at faa Prest fra Hagues Synode til at betjene os. Det trænges ja i mere.

Jeg sender herved \$20 til Hospital i Kina og \$10 til Mrs. Gotvedt personlig, hun som har været slyg saalænge og længter efter at Hospitalat skulde bli ferdigt til at tage vare paa de suge. Jeg ønsker, at Gud maa bevæge Hjertene, saa Gaverne

maa strømme ind rigelig. Jeg synes det er nødvendigt ogsaa at faa Rum i Hospitalet for syge Missionærer.

Ja, Guldet og Sølvbet hører Herren til, og han kan lede Menneskehjernerne som Vandbæffe.

Grit A. Høggmo.

Foreningsarbeidet. I hele 3 Aar har 2 Menigheder i Brimrose, Wis., forhandlet om Forening med tilsynsladende kun et Tvistepunkt, nemlig Absolutionen. Paa et fælles Menigheds-møde den 20de Sept. enedes de endelig om at antage følgende Konstitutionsforslag, skrevet af Past. J. A. Quello og baseret paa Biskop Grimelunds Bog „Striftemaal og Nadverb“:

Striftemaal og Nadverb.

Striftemaal og Nadverb udgjør to hver for sig selvstændige hellige Handlinger; saaat Alterens Sakramente herten er ufuldstændigt og mangelfuldt naar det forbaltes uden forudgaaende Striftemaal, ei heller er Striftemaal et ufuldstændigt og mangelfuldt naar det foregaar uden medfølgende Alterens Sakramente.

Striftemaal med Absolution er ifølge vor kirkelige Betsjendelse en Handling med den enkelte og privat, en Handling i Enrum. Alterens Sakramente derimod er Communion, en Handling med mange samlede, ja med hele Menigheden.

Baade Striftemaal og Nadverb for at naa sin Pensigt forudsætter Frihed i Brug, frivilligt Valg fremgaaet af indre Trang.

Med Altergang bruges hos os følgende Fremgangsmaade:

Nadbergjesterne tegner sig personligt hos Presten før Nadbergangen.

Anledning bør gives ved hver saadan Indtegning til personlig Samtale, med Afgang til Striftetolen for hver besværet Sjæl og hvor Presten ogsaa har Anledning til at formane og fraraabe de ubærbige fra at gaa til Alters.

Nadverhandlingen indledes med et passende Salmevers eller Salme.

Derpaa træder Presten for Alteret og Nadbergjesterne gaar frem til Alterringen og blir staaende, medens Presten i Tilfynthning til et Skriftsted holder en kort Skriftetale, der aflutter med et Ønske om Guds Betsjendelse over Nadbergjesterne.

Derpaa synges et Salmevers hvorpaa følger Nadverformaning, Fadervor, Indstiftelsesordene og Uddelingen efter Alterbogens Formel.

Det er nu at haabe, at disse to Menigheder, som er flettet sammen i det samme Nabolag og som nu ogsaa er blevet enige i det væsentlige som stille dem, ogsaa kan enes i de mindre Sager, som staar dem imellem.

J. A. Quello.

Fra Blackfalds, Alta, Canada. Atter en Hilsen fra Alberta. Det har været mere interessant i Sommer. Hvorfor? Jo, det skal jeg fortælle: Her er nu flere lutheriske Prester end før.

Vi har haft Møder og fornyet os ret godt. Der-til kommer ogsaa, at nogle gamle bekjendte har af-lagt os Besøg. Saaledes kan bemærkes, at Pastor Westby var saa snil at stoppe af her og hilse paa os. — Som jeg en Dag stod og stirrede efter Pastor Carlsson, om han var paa Toget, hvem tror I steg af for at hilse paa gamle bekjendte? Jeg vilde ikke tro mine egne Øine—Mr. B. L. Cleveland fra Mayville, N. Dak. Han havde nemlig kjøbt sig en stor „Farm“ nær Bardo. Han tænkte saa smaat paa at flytte hid. Ja, hvorfor ikke det. Da kunde vi saa høre en Lægmand vidne for os om vor Herre. Lægbrødrene har holdt sig smukt borte fra disse Trakter. Vi er glad i Lægmandsvirksomhed her. Montro det er fordi vi har saa lidet af den. Det er jo ofte saa, at man liker bedst det, man har mindst af. Som Nysen kan jeg meddele, at vi ven-ter Pastor A. E. Hanson tilbage til Alberta. Det er nu snart 2 Aar, siden han reiste herifra. Han er velkommen hid igjen. Her er Rum nok for ham ogsaa og flere til. „Her er Sommerfol nok, her er Sædejord nok, bare vi havde Kjerlighed nok“. Men i de sidste Dage skal Kjerligheden blive kald i man-ge. Pastor Carlsson er nu i S. Dak. for at flytte sin Familie til Alberta. Han har nemlig bygget sig et lidet pent Hus i den vakre By Camrose. Ja saadan bør det være. Betsjette sig for godt og op-tage Arbeidet for Guds Riges Sag med ramme Al-vor,—ikke bare som et Forsøg. Vidt kunde jeg vel ogsaa have sagt om selve Arbeidet og vore Reiser. Vi har jo bra vidtstrakt Arbeidsfelt, men det faar være til en anden Gang. Vi har her paa disse Trakter været saa nogenlunde sparet for Sygdom og Død før. Nu har nylig 2 smaa Børn faat flytte til Himmelen. Det ene Barn levede 5 Aar fra os, det andet 20 Aar. Venligt hilses. Ved for Arbej-derne paa Missionsmarken.

Eders H. Moe.

Betsjendtgjærelsen.

Jowa Kredts af Hauge's Synode afholder sit Aarsmøde, om Gud vil, i Stavanger Nbd. ved Øsian, Ja., Pastor Stenersons Nald 10—12 Okt. forstkommende. Samtaleemnet er 1 Tim. 1, 15—17. Syds vil møde de besjgende i Øsian Dagen før Mødet. Alle hjertelig velkommen. Gud velsigne Mødet!

D. Andresen.
Mons D. Wce.

Aarsmødet for Zions Forening for Israael bliver iaar, om Gud vil, afholdt i St. Johannes Nbd., Chlinder, Jowa, Pastor A. H. Gjevres Nald, fra 16de til 18de Okt. forstift.

Mødet begynder Kl. 10¹/₂ Formiddag den 16de med Bredilen af Pastor S. Lund. Samtaleemnet bliver Rom. 9, 1—5, hvilket indledes af Pastor Gjevre.

Gud velsigne Mødet!
E. C. Holter,
J. S. Blegen.

Israels Mgd. ved Artesian, S. Dak., afholder, om Gud vil, et kristeligt Samtalemsbde fra den 28de Nov. til og med den 1ste Dec. 1906.

Samtaleemne: Joh. 1, 9 og Rom. 12, 1.

Vi ønsker mange Brødre og Søstre med os som beder om at faa blive velsignet og være til Velsignelse.

Samtaleemnet bekendtgjøres senere.

G. D. M o n a.

Turtle Mountain Kreds af Hauges Synode afholder, om Gud vil, et Kredsmsbde i Nordlands Mgd., Bottineau Co., N. Dak., undertegnedes Kald, fra 1ste til og med den 4de November 1906.

Samtaleemne: Ef. 1, 18—20.

Styds vil møde de tilreisende i Bottineau, N. Dak. Dagen før Mødet. Kom mange med Bøn om et velsignet Møde!

D. P. Svingen, Form.

Shell Creek Mgd., Newman Grove, Neb., indbyder herved til Samtalemsbde 9—11 Okt. Tilsten for Samtalen Luf. 17, 11—19.

Vi benter et velsignet Møde.

Paa Mgd.s Begne
C. C. Weistby.

Hauges Mgd., Jackson Co., Minn., indbyder herved til et religiøst Samtalemsbde den 30te Okt. til og med 1ste Nov. først. Thema: Første Led af den 3die Artikel: „Jeg tror paa den Helligaand“.

Bespøgende vil bli mødt med Styds i Jackson og Windom Dagen før Mødet. Alle hjertelig velkommen!

M o n s D. W e e.
V a r s L. S o g g e.

Om Gud vil, holdes Varsmsbde for Ada Kreds i Trefoldigheds Mgd., Ada, Minn., Okt. 30—Nov. 1. Samtaleemne: Joh. 3, 16.

Gud velsigne Mødet!

G. C. Gjerstad.

Om Gud vil, holdes et Kinamisjonsmsbde i Zebuger Mgd., undertegnedes Kald 16—19 Nov.

Samtaleemne: Tit. 2, 11—14. Styds møder i Borup. Gud velsigne Mødet!

G. C. Gjerstad.

Om Gud vil, holdes et Kinamisjonsmsbde i Bethel Mgd., undertegnedes Kald 13—15 Nov.

Samtaleemne: Ef. 60, 1—5. Oppebahl indleder. Styds møder i Beltrami om Kvelden den 12 og om Morgenen den 13. Gud velsigne Mødet!

G. C. Gjerstad.

F æ l l e s m ø d e.

Om Gud vil, holdes det 6te Fælles Indremisjonsmsbde i Zion's Mgd., Pastor A. Megrund's Kald 5—7 Dec.

Samtaleemne: Ap. Gj. 10, 42. 43.

Der vil senere blive oplyst om Reien.

Repræsentanter fra Foreninger og andre gjøre nu sit bedste for at komme.

Gud velsigne Mødet!

Paa Komiteens Begne

G. C. Gjerstad.

Østre Minnesota Indremisjonsforening vil holde et Samtalemsbde i St. Lukas Menighed, Minneapolis, Minn., Past. S. R. Tolleffsons Kald, fra 18—21 Okt. Samtaleemne: Lukas 12, 35—40. Ved dette Møde skal der ogsaa vælges Bestyrelse for Foreningen, hvorfor saa mange som muligt af de indstrebne Medlemmer bør fremmøde. Kom med Bøn om Herrens Velsignelse!

L. J. Paulson.

D. S. Quie.

Kirken er paa 17de Ave. S., mellem Lake og 31st St.

S. R. Tolleffson.

Paa Indbydelse fra nogle Benner i Lake Mills, Iowa afholder nordlige Iowa Indremisjonsforening et Møde den 24 til 26 Oktober 1906.

Mødet begynder den 24de Kl. 10½ Form. med Prediken.

Samtaleemne 1 Pet. 3, 18—22.

Minn. & St. L. og North Western N. A. gaar ind til Byen.

Presten og Lægbrødre indbydes at komme med Bøn om et velsignet Møde til Guds Vre og Sjæles Frelse.

B. B. Olsson, Form.

B. B. Wolben, Sek.

Paa Indbydelse fra Beaver Creek Menighed, Pastor S. Fosnes Kald, Worth Co. Ia., afholder nordlige Iowa Indremisjonsforening et Møde der fra 9—11 Oktober 1906.

Samtaleemne Gal. 5, 13—26. Styds vil møde i Joice, hvortil man reiser med North Western N. A. De, som kommer fra syd, reiser ud fra Mason City, og de, som kommer fra nord, reiser ud fra Blue Earth, Bricelyn eller Lake Mills. Kom, Benner, med Bøn om at Guds Rige maa komme i bore Hjerter.

B. B. Olsson.

B. B. Wolben.

Om Gud vil, afholder Grand Forks Kreds af Hauges Synode sit Varsmsbde i Trefoldigheds Menighed, Roseville, N. Dak., D. J. Maltewicks Kald, Oktober 31 til og med 2den November.

Samtaleemne Joh. 15, 1—8.

Bespøgende som gaar gennem Casselton, gaar til Roseville. Styds møder i Mayville den 30te Oktober.

Herren give os et velsignet Møde!

Daniel T. Borgen. Sek.

V a r s m ø d e.

Det seltende Varsmsbde for "The Norwegian Lutheran Deaconess Institute" i Minneapolis afholdes Torsdag den 11te Oktober Kl. 7:30 Aften i St. Pauli Menigheds Kirke, Hjørnet af 15de Ave. og Fourth St. S. Mødet aabnes med Prediken.

Alle stemmeberettigede Medlemmer anmodes om at være tilstede.

Minneapolis, Minn., 11te September 1906.

J. A. N y d a h l, Formand.
H. A. U r s e t h, Sekretær.

Pastor A. O. Oppegaards Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de følgende nævnte Prestekald paa den Tid, som nævnt i denne Besjendtgjørelse:

Bonnette Prairie, Wis., Søndag Formiddag den 7de Oktober.

Rio, Wis., Søndag Aften den 7de Oktober.

Pastor J. A. Johansons Kald, Stoughton, Wis., den 9de og 10de Oktober.

Morrisonville, Wis., Thorstidag den 11te Oktober.

Spring Prairie, Wis., Fredag den 12te Oktober.

Robi, Wis., Søndag den 14de Oktober.

Ifølge sidste Synodens Bestemmelse repræsenterer jeg baade Indremissionen og Kinamissionen.

Vil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligt bede om Offer og personlige Gaver, der deles ligeligt mellem begge Missioner, om ikke Giberne anderledes bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger, Ungdomsforeninger, Mandsforeninger og enkelte Personer, til hvilkensjondhelst af Synodens Gjøremaal, modtages med Taknemmelighed.

Subskription og Betaling for „Budbæreren“, „Dyrnebennen“ og „THE LITTLE MESSENGER“ modtages med Glæde.

Broderligt
A. O. Oppegaard.

Rvitteringer.

Til Synodetassen: Bed A Ellingson, Red Wing.
fra Mrs. C J Wallen, Taylor, Wis., Gave..... 10.00
Rvitteret for før 4507.00
4517.00
S. S. Bergslund.

Til Professorens: Bed A Ellingson fra Mrs. C J Wallen, Taylor, Wis..... 10.00
J. A. Lassieson pr. M. G. Hanson.

Til Møblering af Bærelser: Bed Mrs. Clarence Wilson fra Bonnet Prairie Bush Bee..... 30.00
Med Tak M. G. Hanson.

Nettelle: J „Budd.“ No. 36 under Rvitteringerne til Indremissionen Naar: 15.1, skal være 15.18; 12.3, skal være 12.30; 27.2, skal være 27.25.

„Budbæreren“ frit.

„Budbæreren“ vil gives frit fra nu til næste Rytaar til alle nye Abonnenter, der sender os en Dollar (\$1.00) i Forskud for 1907. Vi haaber, at ret mange vil benytte sig af dette Tilbud. Alle Bestillinger indsendes til

C L i l l e t h u n .
Drawer H Red Wing, Minn.

The Life and Letters of Dr. W. A. Passavant, skreven af Prof. G. S. Gerberding, er en Bog, som burde faa stor Udbredelse iblandt vort lutheriske Folt.

Den er anseet af de levende Mænd at være en af de bedste Bøger, som nogensinde har været udgivet i den lutheriske Kirke paa mange Aar. Stor paa Grund af dens Indhold og ikke mindre paa Grund af dens Optraeden i denne Periode af Kirkeens Historie.
B. D. S i g m o n d .

Landkads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

L o m e f o r m a t .

J almindeligt Stindbind med de 3 Tekstrækker 60c
do. med forgyldt Kors og Kalf samt

sprængt Snit 70c

Im. Morocco med Kors og Kalf samt

sprængt Snit 1.00

J Morocco og Guldsnit, mygt Bind..... 1.40

J Morocco og Guldsnit Pragtbind..... 1.50

J Kalfestind og Guldsnit, mygt Bind.... 1.75

J Kalfestind og Guldsnit, Pragtbind..... 2.00

Bare Salmerne:

No. 5. J almindeligt Stindbind..... 50c

No. 6. J almindeligt Stindbind med forgyldt Kors og Kalf 60c

J im. Morocco med sprængt Snit 70c

No. 7. J Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c

No. 8. J ægte Morocco, Pragtbind..... 1.25

No. 9. J ægte Morocco og Guldsnit, mygt Bind med Forsringer 1.40

Storstilet.

No. 1 J stærkt presjet Stindb. med Futeral 1.40

No. 2 " " " med Beslag 1.65

No. 3 " " " med Kors og Kalf og Guldsnit og Futeral 2.00

No. 4 Do. Do. med Beslag 2.25

No. 5 J ægte Morocco, forgyldte Sider og Ryg, med Guldsnit og Futeral 3.00

No. 6 Do. Do. med Beslag 3.25

Alle 3 Tekstrækker særskilt, Skirtingsbind 50c
Do. i Morocco og Guldsnit..... 80c

Send Ordres til

C. L i l l e t h u n .

Drawer H. Red Wing, Minn.

Naar du sender ind Penge for Bladene maa du se efter paa den gule Pap, om Tallet er forandret. Derjom Tallet ikke er forandret i de 2 a 3 No. efter Afsendelsen af Pengene, har du underrette os derom.
C. L i l l e t h u n .

Forandret Adresse:

Rev. D. Andresen,
1048 S. Park St.,
Red Wing, Minn.

Referatet

af Hauge's n. ev. luth. Synodes Aarsmøde for 1906 er nu færdigt. Det er omsendt til Synodens Præster og vil kunne faaes hos disse. De der ikke kan faa det hos Præsten vil faa sig det tilsendt pr. Post ved Modtagelsen af 25 Cents. Referatet er paa 212 Sider.

Send Orders til

C. Lilletun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Festkriftet.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmærkede Billeder af Stolens Bygninger, S. M. Sande, Past. O. Hanson, Andrew Ellingson og faa alle Bestyrere ved Stolen ligesaa dens Aabning samt en Gruppe af Stolens Direktører. Ialt er der 22 vakre Billeder. Festkriftet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Stolen. Til Præster og Agenter gives almindelig Rabat. Ordres indsendes til

C. Lilletun, Red Wing, Minn.

FREE TO WOMEN!

Our handsome catalog of Women's Cloaks, Suits and Skirts sent free on request, showing all the latest styles. We manufacture our goods and sell direct to customers. Every garment sent subject to examination.

Write now.

MAIL ORDER GARMENT CO.,
508 Century Bldg. Minneapolis, Minn.

Vil du, om du ønsker din Adresse forandret, opgive ikke bare din nye Adresse men ogsaa din gamle.

Pianoer og Orgler.

Kun giv mig Anledning til at give Oplysninger angaaende Priser og Betalingsvilkår, og man skal finde, at ingen har bedre Betingelser at tilbyde.

Oplys, naar De skriver, hvad De ønsker, Piano eller Orgel.

Carl Raugland,
THE NORTH WESTERN
MUSIC HOUSE,
318-320 Nicollet Ave.
MINNEAPOLIS, MINN.

Forandret Adresse.

Missionær Simles Adresse er nu:

Rev. Th. Simle,
804 22d Ave. S., Minneapolis, Minn.

Alterbilleder

i præmiebelønnet garanteret Udsælgelse. Bedste Betingelser.

Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: Abo If Jdsø, Story City, Iowa.

Bedeherindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Synodetassen (heri indbefattet Skoletassen, Fondstassen og Jewell Luth. College) sendes til Prof. S. S. Bergsland, Red Wing, Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Bedningemissioner sendes til Rev. Chr. O. Brohaugh, 298 Williams St., St. Paul, Minn.

Penge til Indremissionen og Professorsløp sendes til Rev. J. L. Laskison, Kasson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til G. G. Walen, Beresford, S. D.

Tubhæren

udgives af Hauge's nordl. evangelist. lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forstkudevis \$1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lilletun,

Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor Chr. O. Brohaugh, 298 Williams Str., St. Paul, Minn. North Western Telefon No. 420. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., a second class matter.

Indhold: 1. Et Ord til de ældre; 2. Hvorledes skal det fortales? 3. Et Åbordsord; 4. Fra Norge; 5. De unges Spalte; 6. Kinamissionen; 7. En Sammenligning; 8. Student Jakob Andreas Dalland; 9. Et lidet Minde om Ole S. Sæther; 10. Fra vor Arbeidsmarkt; 11. Betjendtgjæftelser; 12. Kvitteringer.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No 11 }

Torsdag den 16de Marts 1907.

{ 39te Aarg.

Født under Loven.

(Af Luther.)

Men da Tidens Fylde kom, udsendte Gud sin Søn, født af en Kvinde, født under Loven, paa det at han skulde frikjøbe dem, som vare under Loven. Gal. 4, 4.

Efterdi da Kristus blev født under Loven for at frikjøbe dem, som vare under Loven, saa er deraf klart og vissefælig at forstaa, at vi blive retfærdige ved Troen alene; thi den Gang da Kristus havde den Kamp med Loven, var vore Gjerninger og Fortjenester langt borte, endfige da, at de skulde have hjulpet noget dertil. Men Kristus var der alene, paatog sig vor Person; blev født under Loven, lod den, hvorvel han var uskyldig, øve al Magt og Tyrani mod sig. Derved taber da Loven, som en Morder og Helligdomsfejender, der har myrdet Guds Søn, al sin Ret, og bliver skyldig til Forbømmelsen, saaledes at der, hvor Kristus er eller kun nævnes, dog i Troen, Loven maa flygte langt bort og vige for hans Navn. Saaledes er nu vi troende fri fra Loven ved Kristus, som har overbundet den, hvorom Paulus taler med skønne, herlige og trøstelige Ord, Kol. 2, 14. Han udslettede, siger han, den Haandskrift, som os angik, med dens Anordninger, hvilke var imod os, og borttog den, idet han naglede den til Korset. Men denne herlige Seier og Triumf, som Kristus har beredt os, gribes og erholdes ikke ved nogen Gjerning, men alene ved

Troen, hvoraf det da følger, at Troen alene gjør retfærdig.

Derfor skal man vel og flittig betragte disse Ord: Kristus blev født under Loven, det er, vise de, at Kristus ikke alene har gjort en Gjerning eller to, efter Loven, det er, at han ikke alene blev omfkaaren, ofrede i Templet, paa den bestemte Tid drog op til Jerusalem, eller at han paa verdslig Vis var under Loven men det vise de, at han har lidt al Lovens Magt og Tyrani. Thi Loven forsøgte sig saa høit og haardt paa Kristus, som ellers ikke paa noget Menneffe, forfærbede ham saa gruelig, at han blev saa angst og bange derunder, at intet Menneffe nogenfinde har erfaret noget lignende, hvilket hans blodige Sved noksom bevidner, ligeledes at Engelen maatte styrke ham, og at han i Haven bad saa alvorligt og heftigt. Endelig at han ogsaa paa Korset raabte: Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig? Mat. 27, 46.

Men alt dette led han for at løse dem, som vare under Loven, det er, som var bedrøvede og forfærbede og mistvivlede for sine Synders Skyld, ligesom vi endnu den Dag idag forfærdes for dem. Thi forsaavidt vi er Rjød og Blod synde vi endnu hver Dag mod Guds Bud. Dog siger Paulus, at det ingen Rød har; vi skulde ikke fortvivle, men være trøstige; thi Gud udsendte sin Søn, født af en Kvinde, født under Loven.

Saa nu er Kristus sand Gud og sandt Menneffe, af Ewigheid født af Gud, men efter

GTU Library

Ridge Road

64709

an (510) 649-2500

Tiden af den rene Jomfru Maria, sandelig ikke kommen for at give og oprette Loven, men meget mere paa det allernøieste og heftigste at lade sig forfærde af Loven, overvinde denne Skræk og saaledes ganske borttage Loven fra os. Han er ikke bleven en Lovgiver ligesom Moses, men en Discipel, der vil være Loven underdanig for ved denne sin Underdanighed og Lydighed at forløse dem som vare under Loven. Herom finder man ikke et Bogstav i Papiaternes Bøger, men det stik modsatte finder man vel, nemlig at Kristus er en Lovlærer, som skal være meget alvorligere end Moses selv. Men Paulus lærer her ganske det modsatte, nemlig at Gud underlagde sin Søn under Loven, det er, at han lod ham bære Lovens Dom og Forbandelse, dø for vore Synder. Thi Moses som ved sit Embede tjener til Synd, Døds og Død, han er det netop, som har fanget, bundet, fordømt og dræbt Kristus. Alt dette led han. Saa forholdt nu altsaa Kristus sig saaledes mod Loven, at han ikke havde Loven under sig men underkastede sig Loven. Derfor er han ikke nogen Lovgiver eller Lovlærer, er heller ikke nogen Dommer efter Loven, men ved at underkaste sig under Loven og lade sig fordømme af den, forløste han os fra dens Forbandelse.

Men at Kristus i Evangeliet lærer Bud og Love eller meget mere forklarer og udlægger dem, det kommer ikke denne Artikel ved, hvori der læres, hvorledes man maa blive retfærdig for Gud, men til Læren om de gode Gjerninger hører det. Desuden er det ikke Kristi rette og synderlige Embede, for hvis Skyld han fornemmeligen kom til Verden, at han skulde lære Loven, men at han skulde opfylde den. Men at han ogsaa undertiden lærer den, det sker udenfor hans Embede, ligesom i forbigaende. Ligesom han ved Siden af sit rette og egentlige Embede, som var at gjøre Syndere salige, i forbigaende gjorde de syge friske, opvakte de døde, trøstede de ullykkelige, viste dem Belgjerninger, som ikke var det værd og deslige. Alt dette er saa saare herlige Gjerninger og guddommelige Belgjerninger, men dog ikke den Gjerning for hvis Skyld han i Besyn-

derlighed og fornemmelig kom til Verden. Thi ogsaa Profeterne lærte baade Loven og gjorde Undere ligesaavel som hun.

Men Kristus som er Gud og Menneſke, strejded med Loven og lod den paa det allersværeste og voldsomste vise sit Tyranni og sin Ræson paa sig, og netop derved, at han lod sig føde og led under Loven, hvad den vilde, overbåndt han den ved sig selv, og da han atter opstod fra de døde, fordømte og afskaffede han igen Loven, vor værste Fiende, saaat den nu ikke mere kan fordømme eller dræbe de troende.

Saa er nu dette Kristi rette og særegne Embede eller Gjerning, at han tilkæmper og strider med Loven og den hele Verdens Synd og Død, og strider saaledes med dem, at han tager dem allesammen paa sig og bærer dem, og naar han har taget dem paa sig og båret dem, at han da ved sig selv overvinder og ganske udsletter dem og paa den Maade gjør de troende fri og løst fra Loven og al Ulykke. At Kristus udlægger Loven og gjør Undere det er almindelige og ringe Belgjerninger imod den rette Belgjerning at regne, for hvis Skyld han fornemmeligen er kommen. Thi Profeterne, men i Synderlighed Apostlene, havde vel gjort større Undere end Kristus selv, som der staar Joh. 14, 12.

Men efterdi Kristus ved sig selv har overvundet Loven, saa følger deraf nødvendigt, at han af Naturen maa være sand Gud. Thi sandelig, ingen, det være nu Menneſke eller Engel, er over Loven eller er dens Herre uden Gud alene.

Men nu er Kristus over Loven; thi han har jo overvundet og dræbt den, derfor er han ogsaa visseſelig Guds Søn og af Naturen Gud. Derfor du nu griber og tilegner dig Kristus paa denne Maade, som han paa dette Sted foremales dig af Paulus, da skal du sandelig ikke blive tilfamme. Desuden vil du ogsaa letteligen og med Sikkerhed kunne dømmes og bedømmes om allehaande Stænder og allehaande Religioner og Gudstjenester, som er i den ganske Verden. Men dersom dette Kristi Billede borttages fra dine Dine eller bliver tilbækket eller formørket, da maa der vis-

selig følge et forfærdeligt, uordentligt Røre i alle Ting. Thi den menneskelige Natur og Fornuft kan ikke dømme eller mene ret om Guds Lov; der gjør baade Filosofer og Juristers, ja alle Menneskers Kunst dem tilskamme. Thi Loven hersker og raader over Mennesket, ikke Mennesket over Loven.

Men det er alene den kristne som kan dømme Loven. Hvorledes det? saaledes at han ved at sige, at den ikke kan gjøre Mennesket retfærdigt. Hvorfor holder man den da, naar den ikke retfærdiggjør? De, som er retfærdige, de holde den, ingenlunde for derved at blive retfærdige for Gud, hvilket alene sker ved Troen, men for borgerlig Freds Skuld og fordi de vide, at denne Lydighed er vor Herre Gud velbehagelig og tækkelig, og for at give andre et godt Eksempel og Forbillede til Bedring, for at de maa tro Evangeliet.

Paven har saa rørt og sammenrodet Læren og Ceremonierne, om de ti Buds Gjerninger og om Troen, at man ved hans Lære slet ingen Forskiel faar imellem dem, indtil det endelig er kommen derhen, at han har foretrukket Ceremonierne for de ti Bud, og de ti Buds Gjerninger for Troen.

„Bækkelse er ikke „Excitement“, heller ikke er det Ildtunger over Hovedet, eller Talen med Tunger. Bækkelse er Syndserkjendelse og Hensigten til Guds Naade i Kristus, og det er netop det, vi trænger for i altsald at komme med paa Veien til bibelsk Menighed.“ G. S.

En Missionær bemærkede engang: „Jeg havde aldrig nogen sand Glæde af mine Penge, indtil jeg begyndte at gjøre godt dermed.“

Dette er en Sandhed, som ikke alene gjælder Millionærer, men enhver som er betruet meget eller lidet af det jordiske Guds. Den, som samler for sig selv i Selviskhed at beholde det, vil blot gennemstikke sig selv med mange Smertter. Den, som derimod gjør godt med sine Midler, vil glæde baade sig selv og andre og høste evigt Gavn deraf.

Alvorlige Spørgsmaal.

I.

To Herrer gives der, min Ven,
Dem kjender ogsaa du,
Det Herren er og Djævelen;
O sig, hvem tjener du?

II.

Og blot to Riger gives der,
De var og er endnu.
Det Guds og Verdens Rige er;
Til hvilket hører du?

III.

To Veie er der som du ved,
De begge for os staa,
Og en er smal, den anden bred,
Sig hvem du vandrer paa.

IV.

Ja, giv dit Svar, svar greit og sandt,
Det er af Vigtighed.
Hvis du den gode Del ei sandt,
Du gaar til Helved ned.

V.

Vend om, vend om, tro og forsag
Bælg med Guds Folk at gaa;
Gud hjælpe vil paa Kampens Dag,
Og du skal Himlen naa.
Indsendt ved Miss Marit Roe.

Konfirmationen i Norge.

Møde af 1200 Vægmænd og Præster
kræver Løstets Affskaffelse.

Nalesund, 4de Feb.—Mødet til Drøftelse af Konfirmationen, som er sammentraadt her idag, har faaet vældig Tilslutning. I Pastor Ludemanns Fravær (han var af Byens Biskop nægtet Permission) oplæstes hans Indledningsforedrag af Sekretær Davik fra Bergen. Det var velformet og utvilsomt meget virkningsfuldt. Det røber ogsaa en stærk Overbevisning. Mange vil vistnok finde det noget stærkt i Udtrykkene; men ligeoverfor det vestlandske Kirkefolk var det neppe for stærkt. hverken i sin Form eller sine Krav.

Profesor Michelet gav en væsentlig historisk meget lærerig Udrødning af Konfir-

mationspørgsmaal. I selve Sagen indtog Professore en noget mere moderat Holdning end Ludemann.

Skjønt der var mange Prester og mange ældre Lægpredikanter tilstede, var der ingen, som forsvarede den nuværende Konfirmationsordning; alle var enige om at kræve en Forandring.

Efter de hidtil faldne Udtalelser at dømme, er Stemningen afgjort til Gunst for det af Presterne Lutzow Holm og Grønland i sin Tid fremsatte Forslag, at Løsteaflæggesen affkaffes, men Forberedelsen bibeholdes og afsluttes med en kirkelig Velsignelse, hvilket giver Afgang til Raadverden.

Der var imidlertid enkelte, som helst vilde gaa mere „konservativt“ tilværks—gjennem Stiftsmøde og Landsmøde, men de krævede Forandring. Forat opnaa størst mulig Enstemmighed, søgte begge Fraktioner at arbejde sig sammen, og Resultatet blev følgende Forslag: „Mødet udtaler, at en Forandring i Konfirmationen er paa krævet og nu bør gennemføres, væsentlig i Retning af det Lutzow-Holm-Grønlandske Forslag.“ Dette vedtoges mod 8 Stemmer. Mindst 1200 Mænd og Kvinder var tilstede.

I Eftermiddagsmødet har man behandlet Raadverb-Spørgsmaal og enstemmig vedtaget følgende: Mødet udtaler, at Forbindelsen mellem Absolution og Raadverb bør ophæves og at Skriftemaal og Absolution blir en privat og frivillig Sag.

I Skandinaven.

U n d e r l i g D r ø m. Jeg drømte, jeg stod og hængte op Gardiner, og som jeg holdt paa med dette kom der en stor sort Sky fra nord og gik mod syd. Medens jeg betragtede den blev der en saadan Bulber og Himlens Skyer kom i Brand og faldt ned paa Jorden som brændt Papir. Der blev en saadan Dunder, som jeg aldrig kan glemme. Jeg begyndte at lovpriise Gud og følte en uforgeligen Glæde. Jeg tænkte Herrens Dag var kommen og at hans Ord var evig Sandhed. Jeg vaagne, men ønskede, jeg kunde se mere.

M r s. J. M a d s o n,

Skifter eder ikke lig med denne Verden.

Verden forgaar og dens Lykt, men hvo som gjør Guds Vilje bliver til evig Tid. Den som bare sad inde med Salomons Visdom, saa kunde en vel komme sine Medmennesker til Hjælp lidt bedre og oftere end man ellers kan, naar de er kommen i Besvær over et eller andet, som de ikke selv kan greie.

Det var næsten en Hændelse, at vi her en Dag skulde saa to Breve, et om Morgenens og et om Aftenen fra to forskellige Personer, der bor næsten fire hundrede Mil fra hverandre, og Brevene af samme Indhold.

Nu da, hvad er Indholdet af Brevene eller hvad er der paa færde? Vi finder det ikke passende at publicere Brevene, skjønt det ene har vi Lov til at trykke, om vi finder for godt. Spørgsmaalene i disse Skrivelser er i Korthed disse: Er det ret, sømmeligt og kristeligt at holde „Sociables“, „Parties“ og Ungdomsmorskab i Kirker og Kapeler, som er indviet til Gudshuse? Der klages over, at Moroer blir adskillig høistemt iblandt. Der nævnes, at de samme som deltager i Søndagsstolen, Opbyggelser og Bønnemøder, ogsaa deltager i disse lette selskabelige Sammenkomster og at dette er stødende forømmere Samvittigheder og mere alvorlige Kristne.

Nu, at svare paa dette eller som en beder om give Raad er sandelig ikke saa ligetil, naar en ikke er personlig kjendt paa Stedet, med Folkene og Forholdene og med hvorledes der virkelig drives ved de forskjellige Sammenkomster. Vi satte derfor noget, som vi troede passet paa alle Steder og alle Forholde, naar vi sagde: Skifter eder ikke lige med denne Verden. Vi ved, hvor nær det ligger paa alle Steder og blandt alle Folk at blive verdsligfindet og forsængelig. Naturen er slig, Verden er slig og Djævelen vil det slig.

I vor Tid og i dette Land er der jo saamegen Lethed og Jusk indblandet i det kirkelige Stel, saa der er ingen Mening i det. Stas og Pragt i Klæder og Kirkehuse, i Musik og alt andet lige indtil at Predikenen maa være anlagt efter Tidens Mode og Moter.

Predik om store Mænd og „brændende Spørgsmaal," saa er du tidsmæssig. Sig intet om Synd og Syndens Straf; thi det er out of date. Elig vil Tidsaanden og Verdensaanden have det. Her gjælder det alsaar at være paa Bagt, ellers kommer Gamlingen med hele sit Hærskab lige lugs ind i Kirker og Kapeler. Der er ingen Ting saa helligt, at Djævelen vil have noget med det at gjøre. Han er lig Klapperlangen, finder han et Hus, saa kryber han lige ind. En Kone fandt engang en af disse giftige Slanger i sin Klædeshaug, som hun skulde til at vaske. Saaledes gjør ogsaa Afgrundslangen, han kommer ind og tager Blads, hvor han finder Anledning. Og han er nu gammel og øvet i sine Kunster i at gjøre blind eller hypnotisere Folk, saa han siden kan gjøre med dem, som han vil. Derfor er det klogest at holde sig fra ham, og ikke lade ham praktisere hverken paa sig selv eller paa sin Kirke eller Forsamling.

Mød Djævelen og hele hans Hær med Guds Ord, saa flyr han, saa gjorde jo ogsaa Hauge, naar de vilde have ham til at danse og more sig, saa vilde han „begynde med Andagt" og angav Salmen: Nu bør ei Synden mere med Magt og Herredom osv. Og naar Andagten var vel begyndt, saa standt Lystigheden med en Gang. Kunde ikke Folk nu ogsaa gjøre ligedan, naar der holdes Møder enten det er Sociables, Basketparties, Recktieparties, Shoeboxparties, Cafewalks eller Christmasedance, Easterdance, Thanksgivingdance eller hvad nu alle disse fine Navn er. Naar der indbydes til slige Lag, saa kunde man jo i Indbydelsen angive Programmet saaledes: 1 Sang: Nu bør ei Synden mere, 2. Læsning Mat. 12, 22—45. 3. Sang: Alt vidste du som gaar i Syndens Rænte. Hvis et saadant Program ret udført gaar sammen med de mange Slags Parties, saa er de vist tilladelige og gode, men hvis ikke maa de være noget andet. Men ingen mener at blande sligt sammen, siger nogen, men hver Ting paa sit Sted. Just saa. Det var affurat, hvad vi mente. Du kan ikke saa Lys og Mørke, Kristus og Belial sammen, ikke heller Verdens Væsen

og Guds frygt. Hver Ting maa være paa sit Sted haade her i Tiden og Evigheden.

Om vore Spørgere eller Raadsjogere gavnes noget af dette Svar, om vi skulde kalde det saa ved vi ikke. Det er i alle Fald nogle Tanker, som kanske kunne bringe flere til at tænke paa disse Ting. Det nævnte er vel værd en grundig Overveielse.

De store vasker ogsaa.

Følgende er væsentlig efter „Landsbladet" i Kristiania og optages her efter „Ev. Luth. Kirketidende."

Siden Spurgeons Død har ingen engelsk Predikant formaaet at samle saa store Skarer om sin Predikestol som Kongregationalistpresten R. J. Campbell i London. Mr. Campbell er endnu en forholdsvis ung Mand — bare 39 Aar —, og dog har han allerede i flere Aar været regnet for en af det britiske Folks første aandelige Ledere. Hans glimrende Begavelse, hans grundige teologiske Viden, hans fine literære Sans, hans betagende Veltalenhed — saa helt frisfor al geistlig Salvelse —, men først og sidst hans Karakterets Retlinjethed og hans fromme Liv, — alle disse Egenheder har naturnødvendig maattet gjøre ham til en "Leader of Men". Det var derfor ikke underligt, at han i 1903 blev kaldet til at være den berømte Joseph Parkers Efterfølger i City Temple, Londons rigeste Discentermenighed. I de 4 Aar som er gaaet siden da, har Campbell utvilsomt været Englands mest omtalte geistlige Personlighed, i de par sidste Aar ogsaa den mest omstridte.

Til stor Sorg for de fleste kristne har hans Forhændelse nemlig mere og mere mistet sit evangeliske Præg, den er bleven mere og mere etisk, rationalistisk. Den moderne tyske Teologi, særlig Harnack, har faaet mere og mere Magt over hans grublende Aand. Men først for en Uges Tid siden har han taget Skridtet helt ud og fremsat sin nye Lære i bestemte, utvetydige Sætninger, med et Mod og en tydelighed, som staar i fordelagtig modsætning til vore hjemlige Overgangs

teologers ofte svævende Talemaader. I det væsentligste lyder Campbells nye Trostbesjendelse saaledes:

„At sige, at Jesus blev født uden en menneskelig Fader, er ujandt. Hvad Jesus end er nu, var han visselig ikke lige med Gud, da han var paa Jorden. Jeg tror, at Fortællingen om Synbefaldet er ujand i bogstavelig Forstand. Det er Litteratur, ikke et Dogme, en tidlig Tidsalderes Sagn brugt til Menneskets etiske Opdragelse. Jeg forklarer helst den almindelige fortolkning om Forsøningen — at en anden er straffet for vor Skyld. Tilslut vil enhver Sjæl blive fuldkommen.“

Denne Besjendelse har vakt en umaadelig Opsigt over hele England, og de sidste engelske Aviser har spaltelange Artikler for og imod den nye Teologi. De fleste Præster af Betydning tager absolut Afstand fra den nye Lære. Saaledes udtaler Dr. Guineys Rogers: „Campbells Lære synes at afskaffe baade Kirken og Bibelen.“ Den bekendte Dr. Campbell Morgan siger: „Campbells opfatning af Kristendommen staar i skarp Strid med det nye Testaments Lære.“

Begge disse Præster tilhører Campbells eget Kirkesamfund, Kongregationalisterne. Men ogsaa Medlemmer af andre Samfund udtaler sin skarpeste Fordømmelse over de nyteologiske Ideer. Campbell mener imidlertid at gaa angrebsvis tilværks. Han har ikke nøiet sig med at „besjende“, men har opstiftet en Forening, som skal arbejde for Udbredelsen af hans Synsmaader. Foreningen hvori bare Kongregationalistpræster kan optages, blev dannet paa et Møde i City Temple i Torsdags. Den fik Navnet 'The New Theology League: a Society for the Encouragement of Progressive Religious Thought.' Campbell blev valgt til Vigdens Præsident. Flere Præster tegnede sig som Medlemmer.

Hvor stor Tilslutning vil denne opsigtsvækkende, aggressive nyteologiske Bevægelse faa? Og om Præsterne slutter sig til, vil da ogsaa Menighederne følge med? Disse Spørgsmaal er det selvfølgelig endnu for tidligt at svare paa. Men der kan neppe være

Tvivl om, at „Nyteologiens Viga“ kommer til at skabe megen Strid inden de fleste engelske Kirkesamfund. Det vil være af den største Interesse ogsaa for os i Norge at følge denne „Kirkestrids Udvikling, og vi skal gjøre alt for at holde vore Læsere saa nøje underrettede som mulig.

Fra Missionsmødet i Chief River Falls, Ida Kreds.

Et velsignet Missionsmøde afholdtes paa ovennævnte Sted fra 31te Jan. til 3die Feb. Veiret var koldt udenfor; men inde paa den rummelige Sal, hvor Mødet holdtes, var det ret hyggeligt at sidde ned. Der var det ret varmt og godt baade for Legeme og Sjæl. Det delige Skriftaffnit, som var lagt til Grund for Samtalen, Joh. 10, 1–18 om den gode Hyrdes Kjerlighed og opofrende Hengivenhed for os og til os, opvarmede vore Hjerter. Vi søgte en aandelig Vaarlustning gennem Forsamlingen selv om der var 30–35 Graders Kulde udenfor.

Flere af Kredens Præster var ved Sygdom hindret fra at være med os. Men Vidnefaren var dog ikke saa ganske liden. Der fandt vi Pastorerne J. H. Johanson, A. J. Krogstad og M. L. Dahle, et prægtigt Trekfløjer af en Nordlænding, en Østlænding og Vestlænding. Vigensaa var Emisjærerne Edw. Halvorsen, Nels Aas og C. J. Casperien fremmødt, sammen med mange andre troende, alle i fuld Virksomhed, nogle med at tale andre med at høre. Kun Sekretæren var forsinket en Dags Tid paa Grund af Fjernbaneuregelmæssigheder. En Time forsent ved Togskifte havde en hel Dags Forsinkelse til Følge.—En Times Stans i Forarbejdelsen af Sjælens Saliggjørelse kan have til Følge en hel Evighed tabt.—Det var gjilt at naa frem til Chief River Falls. Der paa Depoet mødte min gamle Ven P. P. Krogstad mig og bød mig følge til sit hyggelige Hjem.

Igjennem Samtalen løb Hyrdens Røst, og vi glædede os i hans Kjerlighed. At hans Hyrdesøknin blev hørt, beviste den

store Forsamling, som Dag efter Dag og Aften efter Aften kom igjen og begjærlig lyttede til, ja nød Ordet.

Det hele Møde var en deilig Opfyldelse af de Tekstord, der siger: „Den som gaar igjennem Døren han er Faarenes Hyrde. For ham lukker Dørvogteren op, og Faarene hører hans Røst, og han kalder sine Faar ved Navn og fører dem ind.“ Der var Faar, hvem den gode Hyrde Jesus Kristus kaldte ved Navn, og som svarede paa Kaldet og lod sig finde. Herren være lovet og priset derfor!

Søndag Eftermiddag nød vi i Fællesskab Herrens Nadvære, og om Søndagsaften havde vi Afskedsfest. Mange Opmuntringer og Formaninger blev lagt os alle paa Hjerte. Til sidst et hjertelig „Farvel“ med „Tak for alt“ hødes og modtoges, som Hænder gjensidig ræktes til Afsked.

Jølelsen, mange af os stod med, da vi skiltes, kan bedst tolkes i følgende Vers: O, hvilken Lykke at dig tilhøre—Tak, tak at jeg fik ogsaa være med. Din gode Gjerning du selv fuldføre—Til jeg staar fri og frelst i Evighed.

Tak, tak Venner for Mødet! Tak, tak at jeg fik ogsaa være med.

J. J. R e n d a h l. Sekr.

De gamle gaar bort.

„Nytteren paa den bleggule Hest“ gaar omkring og santer og samler og snart eller senere kommer Turen til enhver af os. Ulykkelig da hver en Sjæl, som har Frelseren kjær og er beredt til at møde sin Gud.

Sidste Maaned havde vi tre Begravelser paa omtrent en Uge. Denne Gang var det tre af de gamle, som blev kaldet hjem til den evige Hvile. Først var det Erik Christensen, som hastigt blev kaldt bort ved Hjerteslag. Han var 78 Aar gammel og en af de gamle Sætlere her og var saaledes med Hauge's Synode gennem Splittelsen, som jo fandt Sted i Nærheden af hans Hjem. En svag, lidende Hustru og fem Børn (en Datter er

gift) sørger over Tabet af en omhyggelig Husbond og Fader, og i Christensen har Des Moines Valley Menighed tabt et tro Menighedslem. Denne Familie har isærdeleshed været prøvet i Trængselens Skole. Gud styrke og trøste de efterladte. Fader er hjemme hos Gud, det faar vi sikkert tro. Christensen bragtes til sit sidste Hvilested Tirsdag den 22de Jan.

Anders Larsen Talle, født i Øster Prestegjeld, Norge, henfod den 23de Jan. i Troen paa sin Frelser, 63 Aar gammel. Han kom til Amerika i 1866 og har siden 1870 boet i Jackson Co. Minn., indtil '95 da han flyttede til Windom, Cottonwood Co. Hans Hustru døde i 1898. De havde fire Døtre, hvorefter to er giste.

Talle har tilhørt Hauge's Synode fra det første og var med at stifte Bethania Menighed, Windom, hvilken Menighed han ved sin Død tilhørte. Døden kom ikke uventet til denne Broder; thi de sidste to Aar har han været syg. Han var glad ved at faa vandre hjem til den Frelser han elskede her i Livet. Begravelsen fandt Sted fra den forenede Kirke Fredag den 25de Jan. En Søster og 4 Døtre sørget ved Baaren.

Johan A. Krogstad blev født 1826 i Rønnes Prestegjeld, Smaalenene, Norge. I 1868 kom han til Amerika og har siden Høsten samme Aar boet i Jackson Co. For tre Aar siden, feirede Mr. og Mrs. Krogstad sit Guldbryllup. Sidste Aar blev han rammet af Slag, og den 25de Jan. sovnet han stille ind i Døden, 80 Aar gammel. Han bekjendte Tro paa Kristus og hans Forsoningsblod og med denne Bekjendelse gik han Døden imøde, tilfreds med at faa flytte herfra, idet han fik tro sine Synders Forladelse for Jesu Skyld. Han var et interesseret Medlem af Hauge's Menighed, hvor han dybt vil savnes. Han efterlader Hustru, 2 Børn, 15 Børnebørn og 7 Børnebørns Børn. Krogstad var H. C. Sæthers Svigerfader og boede i hans Hjem den sidste Tid af sit Liv. Begravelsen fandt Sted fra Hauge's Menigheds Kirke, Tirsdag den 29de Jan.

Saa har dette Kald paa saa kort Tid tabt tre af de gamle, som saa længe har støttet

Menighederne og Hanges Synode. Fred med
deres Støv, velsignet være deres Minde!

Mr s., M. D. Wee.

Jackson, Minn. Feb. 28de 1907.

Om at forfatte Sange.

Vi tror det er en meget vanskelig Sag at forfatte Sange, som er virkelig gode. Der skal virkelig særskilte Gaver og poetiske Gaver til at kunne gjøre det. Vi ved ogsaa, at der til alle Tider har været kun nogle faa, som har havt disse Gaver i nogen videre Mon. At synge for den, som ikke har Sanges Gave, ved vi gaar ikke godt. Og at forfatte Sange for den, som ikke er Poet, gaar heller ikke godt. Men man faar nu gjøre det saa godt man kan, og det blir ofte ikke saa rart. Men det er underligt, hvor mange der er, som forsøger at „digte“ Sange, om de meget bedre kunde klare at fremstille sine Tanker i almindelig Tale og Skrift. Og saa finder vi i disse Sange og Digte, at der ofte er en hel Del meningsløse Ord og Bendinger for at faa det til at „rime.“ Man kan endog finde Bryd paa Betjendelsen og Læren for at faa det til at klinge, som man vil. Det var da bedre, at man forsøgte sine Tanker i tørre Prosa. Dog paa den anden Side er det godt at se, hvor man stræber med at digte og synge. Især naar man bestræber sig paa at lovsynge Lammene, som er værd at annamme Gænen og Taksigelsen nu og i Evighed.

Den berømte amerikanske Statsmand John Quincy Adams sagde engang i en Tale: „Jeg siger eder: Søger i Skriften! Bibelen er fremfor alle andre Bøger den, som bør læses i enhver Alder og i enhver Stilling i Menneskelivet; og den bør ikke gennemlæses en Gang eller to og tre Gange for saa at lægges tilside, men i smaa Afsnit, et Kapitel eller to om Dagen og det regelmæssigt hver Dag, undtagen naar en bydende Nødvendighed gjør det umuligt.“

Fra Meyersohn.

Marsberetning for 1906.

Motto: Luk. 5, 5.

I denne Tekst siger Peter: „Mester! Vi have arbeidet den hele Nat og intet faaet; men paa dit Ord vil jeg udkafe Garnet.“

Sammen med sine har han i sit Ansigt Sved arbeidet den hele Nat; han har allerede mange Gange udkastet Garnet og fulgt alle Fiskekunstens Regler og dog intet faaet. Men fordi hans Herre og Mester, Israels Konge, befaler ham det, saa vil han uden enhver Betænkelighed endnu en Gang udkafe Garnet—paa hans Ord.

Han kunde have tænkt anderledes og sagt saa, som ganske vist mange kloge Folk, haade den Gang og nu vilde samstemme i: „Mester, du er en meget from og lærd Mand, du kan predike godt og smukt, du taler kraftig og er meget visere end alle vore Skriftlærde; men en Ting forstaar du ikke saa godt som vi, du forstaar dig ikke paa Fiskeri. Vi er fortrolige dermed fra Barnsben af. Nu vil du, at vi skal kaste Garnet ud paa høilys Dag; men efter gammel Fiskeriregel er det jo bedst at kaste Garnet ud om Natten og i grumst Vand. Vi ser altfaa klart, at du ikke forstaar dig noget paa dette, og derfor kan og vil vi ikke adlyde dig i denne Sag!“

Men nei, vi hører intet af alt dette. Peter forstod at lægge sig i sin Frelseres Arme med fuld Tillid og et lydigt Hjerte, og i en fast Tro siger han: „Herre, paa dit Ord vil jeg udkafe Garnet!“

Her kan og skal ogsaa vi lære, hvad som er nødvendigt med Henblik paa Guds Rige, og specielt med Henblik paa Arbeidet blandt Israel. Hvad er nødvendigt? En Peters Tro, Tillid og Lydighed! „Thi sandelig siger jeg eder: Derjom I have Tro som et Sennepskorn, da skulle I sige til dette Bjerg: Flyt dig herfra derhen! og det skal flytte sig, og intet skal være eder umuligt.“ Saaledes taler Herren. Vi maa kun tillidsfuldt og i troende Lydighed udføre Herrens Missionsbefaling: da vil tidligere eller senere Frugten ganske vist ikke udeblive. Herren

kræver en Peters Troesgjerninger af os. Han forlanger, at vi skal ikke se hen til, hvorledes alt gaar imod vor Erfaring og Visdom; men at vi alligevel skal handle i Tro paa ham og ligesom Peter forudm havde Gaaet ud paa Herrens Ord!

Saaledes har da ogsaa jeg i dette Indberetningsaar kunnet udbrede henimod 3,000 Eksemplarer af Nye Testamenter, Traktater og Missionskrifter blandt de herværende Jøder i det Haab, at denne Udsæd om kortere eller længere Tid vil bære velsignet Frugt. Det var navnlig flere Missionsvenner fra England, som forsynte mig med saa talrige kristelige Skrifter, hvorfor jeg er dem meget taknemmelig; thi uden denne Skriftuddeling vilde jeg ikke have faaet Tilladelse til at arbejde offentlig blandt Jøderne her. Skriftuddeling er jo forresten en Hovedopgave for alle Jødemissionærer i hele Verden. Mangen en Jøde, hvem det predikede Ord ikke naaede, er ved Nye Testamente eller ved andre Missionskrifter blevet tilskyndet til at forstø efter Sandheden og er derved blevet ført til Troen paa Frelseren. En engelsk Minister, Lord Herschell, fortalte engang, at hans Bedstefader, der som ung Jøde var kommen til London, en Dag købte noget i en Butik. Siden saa han paa det Papir, hvori den købte Gjenstand var indpakket, og det var et Blad af et Nye Testamente. Indholdet fængslede ham saameget, at han ønskede at læse mere deraf. Han forskaffede sig derfor et Nye Testamente og læste det med stor Interesse gjentagne Gange og kom derved sluttelig til en sand Erkjendelse af Frelsen i Kristus. Saadan glædelige Erfaringer kunde ogsaa jeg anføre fra min egen lange Virksomhed paa Jødemissionsmarken. Mange er de Israellitter, som er komne til sand kristelig Tro ved Læsningen af de Nye Testamenter og Traktater, som jeg har udbredt. Derfor ønsker jeg at rette en indtrængende Bøn til de flere Missionsvenner i vor Zionsforening, at de trolig maa hjælpe mig i dette vigtige og velsignelsesrige Arbejde at udbrede Nye Testamenter og Missionskrifter blandt Jøderne, idet de enten sender mig Skrifter direkte eller ogsaa stiller de nødvendige Midler til min

Raadighed, at jeg selv kan købe de fornødne kristelige Skrifter til Uddeling. O, at vi paa Herrens Ord vilde udlaste Evangeliet's Garn blandt Israel, saa vil vi ogsaa ganske vist en Gang trække en velsignelsesrig Draet, selv om vi ogsaa hidtil ofte har arbejdet haardt og intet faaet, saaledes som Tilfældet har været her i det sidste Aar for første Gang; thi dette Aar har jeg ikke kunnet købe en eneste Israellitter, uagtet et ikke ringe Antal, nemlig 37 Israellitter, en kortere eller længere Tid har staaet i Undervisning hos mig. Der er mange Aarsager som har hindret disse frelsebegjærlige Israellitter fra at naa det attraaede Maal. Hovedsagelig paa Grund af den store Nødstilstand, hvori alle de fattige Daabskandidater befandt sig, var det mig desværre ikke muligt at understøtte dem, indtil de kunde fuldende sin kristelige Daabsundervisning og modtage Daaben. Vistnok har jeg dette Aar modtaget en Del Understøttelse fra de flere Missionsvenner, navnlig: Ved Prof. F. H. Wlegen fra Amerika 195 Rubler (\$100). Ved Fr. „D. S.“ fra Tyskland 200 Rubler og fra den herværende ev. lutherske Menighed som Jubilæumsgave 45 Rubler og 50 Kopeker. Altsaa i det hele 440 Rubler og 50 Kopeker. Men Udgifterne dette Aar var meget større end Indtægterne, da der i dette Revolutionsaar har hersket en skrækkelig Nødstilstand særlig blandt den herværende jødiske Befolkning. Derfor har jeg maattet bruge den største Del af de Understøttelsesgaver, som stod til min Raadighed til at hjælpe Israellitter, som var faldet i Nød og Elendighed, og alligevel har dog de ringe Midler ikke givet mig Anledning til at yde Samaritantjeneste til noget stort Antal. Smidertid drev Nøden mig til, som før sagt, at udbetale mere end jeg modtog. Underbalancen for 1906 beløber sig til 125 Rubler; dertil kommer en Underbalance paa 12 Rubler fra 1905. Den hele Underbalance udgjør altsaa 137 Rubler.

Jeg nærer det tillidsfulde Haab, at de flere Missionsvenner snart vil erstatte mig dette Beløb og for Fremtiden yde mig rigelige Offergaver til dette kristelige Væb, for at jeg kan blive istand til at yde en virkelig

kraftig og i Sandhed kristelig Samaritantijs-
nefte til disse ulykkelige Israellitter, der er
faldne blandt Røvere, at mange af dem maa
lære at kjende og elske vor store og barmhjer-
tige Samaritan, der saa gjerne vil redde dem
fra timelig og evig Fordærvelse. Thi der
gives kun en Vej til at vinde Sjæle for Kri-
stus," har engang en from Mand med Kette
sagt, „og det er Opofrelsens Vej."

Kristus maatte ofre sit Liv paa Golga-
tha, og i Samfund med ham maa vi ogsaa
ofre vor Eiendom, ja selv vort Liv, om hans
Liv gennem os som Kanaler skal tilflyde
alle andre Mennesker.

Om vi skal vinde for vor Frelser mange
af disse forstøffede Sjæle blandt de fattige og
forblindede Jøder, der paa Grund af Rød og
Trængsel er stedt i Fortvivelse, saa maa vi
anvende megen Nøje og store Ofre for dette
vigtige og hellige Viemed, og Troens og
Kjerlighedens Ofre skal ganske vist ikke være
og forblive forgjæves.

I det Viemed at undersøge Nordpolen
blev der i det nittende Aarhundrede udbetalt
500 Millioner Mark (ca. \$125,000,000).
Under disse Foretagender gik der desuden
tilgrunde 200 Skibe og 400 Mennesker. Og
dog blev ikke meget opnaaet. Men har man
bragt Videnskaben saa store Offere, hvor
meget mere burde man ikke da være rede til
med de største Offere at skaffe den kristelige
Tro Indgang i Hjerterne overalt blandt de
mange Millioner arme Hedninger og Jøder!
Her er det jo Spørgsmaal om at redde udø-
delige Menneskesjæle. Naar det gjælder Ud-
gifter til Missionen, selv om de er noksaa
store, kan man jo langt mindre end naar det
gjælder Udgifter til videnskabelige Viemed,
tale om „bortkastede Bidrag."

Lad os derfor kun trostigt gjøre det, som
Petrus gjorde forud og ved Anvendelse af
alle vore Kræfter og Midler være lydlige
mod den Herre Jesus, saa vil vi ogsaa kunne
bringe Frelse for Tid og Evighed til det ar-
me ulykkelige jødiske Folk, som her er saa
haardt hjemløst af Gud. Den nulevende
ugudelige jødiske Slægt blir her stræffelig
straffet baade for Fædrenes Synder og for si-
ne egne Rædsels- og Skjændselsgjerninger.

Saaledes stadfæstes i vor Tid aabenbart paa
Jøderne Sandheden af det guddommelige
Ord, som staar skrevet hos Profeten Ezechiel
i Kapitel 20: „Saa sandt jeg lever, siger den
Herre Herre, vil jeg regjere over eder med
sterk Haand og med udraakt Arm og med ud-
øst Harme. Og jeg vil føre eder hen til
Folkenes Ørken, og jeg vil der gaa irette
med eder, Afsyn til Afsyn. Og jeg vil lade
eder gaa forbi under Staven, og jeg vil føre
eder ind i Paktens Baand." Hvad vi nu
erfarer blandt den største Del af den jødiske
Befolkning her i Rusland, er en bogstavelig
Opfyldelse af denne guddommelige Spaa-
dom. De herværende Jøder maa først un-
der Guds frygtelige Straffedom gennemgaa
en stræffelig Krisis, for at de herefter med
et bodsfærdigt Sind og en fast Tro til Gud
kan gribe fat i det af dem sønderrevne Pak-
tens Baand. Thi hele den jødiske Ungdom
her har i de senere Aar mere og mere forladt
den faste Grund, paa hvilken deres Folk før
stod saa sikkert. De søger ganske at kaste fra
sig det gamle Testaments sterke Reb, som af
Jøderne hidtil har været holdt i saa megen
Ære, og de ombytter den strænge Talmud-
ismes Fjernlænker med Anarkismens og
Marxismens tugtløse og gudløse Anskuelse,
der er blevet dem en ny Religion. Jeg er
bleven meget overrasket, naar jeg ofte af jø-
diske Mund har maattet høre, at den gamle
Paktes Gud er en „Hooligan", fordi han er
for tranghjertet national og ikke vil antage
sig de mange fattige og undertrykte! Deri-
mod blir ikke sjelden vor Herre Kristus prist
som den første og bedste Socialist af disse so-
cialistiske og kommunistiskefinde unge Jøder,
fordi han var saa rumhjertet international og
altid tog sig af de ringe og elendige i sand
Kjerlighed. Det er mærkværdigt, hvorledes
de rige og dannede Jøders Spønner i dette
Stykke deler Anskuelse sammen med de fat-
tige og udannede, og hvorledes Børn af
rige Kapitalister organiserer „Strikes" blandt
Arbejderne i deres egne Forsædres Fabriker
og kæmper sammen med Proletariatet imod
det herskende Bourgeoisie.

Den egentlige Dribfjer for disse sociali-
stiske Bestræbelser blandt den herværende

jødiske Ungdom er den uimodstaaelige Trang til at frigjøre sig fra det tunge religiøse og politiske Tryk, hvorunder navnlig Jøderne i Rusland har maattet lide saa meget i Aarhundreder. Hvis denne indvortes og udvortes Frihedsudvikling skulde gribe om sig mere og mere blandt de herbærende Jøder, saa kan man forudsæ, at ogsaa Rabbinismens strænge Herredømme blandt de herbærende orthodoxe Jøder om nogle Aartier vil blive ganske tilintetgjort, noget som sikkerlig vilde være af stor Betydning for Kristendommens Udbredelse blandt de mange Millioner herboende Jøder, da denne Rabbinismens Fæstning har været den største Hindring i veien for at komme de tillukkede Hjertter nær med Evangeliets Prediken. Det er dog underligt, hvorledes Guds Haand, tiltrods for alle de forkastelige socialistiske Bestræbelser blandt den tøilesløse jødiske Ungdom, dog tydelig er med i Spillet og sønderbryder Farisæismens Lænker, der hidtil har undertrykt al Modtagelighed for Kristendommen hos vor orthodoxe Jødedom. Det er meget rørende at iagttage, hvor trøstesløs og urolig tilfjnds den jødiske Ungdom er bleven overalt haade blandt fattige og rige, og hvorledes den kæmper efter noget ædlere og høiere, efter et Livsideal, og hvorledes den under sin Søgen derefter famler omkring fra den ene forkjerte Teori til den anden uden at komme til Ro.

Saaledes kom der dette Aar til mig en ung Israelit, der bad mig, at jeg maatte give ham nærmere Oplysning om den kristelige Lære. Han fortalte mig, hvorledes han hidtil overalt forgæves havde søgt efter Sandheden. Da han ikke kunde finde nogen Trøst og Fred for sin efter Sandhed smegtede Sjæl i den orthodoxe Jødedom, opgav han ganske Troen paa den strænge Talmudisme og blev en ivrig Tilhænger af det frifindede zionistiske Parti. Men efterat han en tidlang havde været en virksom Forsvarer af dette Parti, forlod han det og blev Medlem af „Forbundet“, et maadeholdent socialistisk Parti blandt den herbærende store jødiske Arbejderforening. Derpaa gik han over til de revolutionære Socialister, og en-

delig blev han en fuldstændig Atheist og Anarkist. Han fortalte mig, at han ikke kunde finde nogen Ro for sit indvortes Liv i de forskellige Partiers teoretiske Grundsætninger. Derfor vilde han nu hos mig lære nærmere at kjende den rene kristelige Lære, da han havde bragt i Erfaring, at jeg virkede som Missionær blandt Jøderne her. Jeg meddelte ham selvfølgelig en udførlig Fremstilling af den kristelige Frelseslærdom, og efter en længere Undervisning er han nu kommen til den faste Overbevisning, at kun det kristelige Forholdsbudskab kan give ogsaa ham sand indvortes Ro og virkelig Sjelesfred. Det var ham imidlertid ikke muligt offentlig at bekjende sig til Kristus ved den hellige Daab, da vi frygtede for, at de jødiske Revolutionære vilde ombringe ham, om han offentlig løssagde sig fra sine tidligere Forbundsfæller ved at tage dette Skridt. Foreløbig kunde han derfor ikke saa sit Ønske om at blive kristen opfyldt; men han haabede tillidsfuldt, at det senere vilde lykkes ham i en anden Egn enten i Indlandet eller i Udlandet. Maa Gud af sin Naade hjælpe ham dertil.

Desværre har den udbredte revolutionære Bevægelse blandt den jødiske Ungdom i høi Grad skadet hele den jødiske Befolkning, da den største Del af det russiske Folk derved er blevet meget mere fiendtligsinet ligesom for Jøderne. Efterat det keiserlige Manifest blev udstedt forleden Aar med Bøfter om en meget liberal Konstitution for Rusland, naaede Oprørsaanden blandt den jødiske Ungdom en saadan Grad, at de forvokslede Frihed med Lovløshed og blev aldeles forvirrede. De holdt Forsamlinger, hvor de i de heftigste Taler gjorde Udfald mod alt det, som hidtil har været Ruskerne dyrebart og helligt. Keiserens hellige og uantastelige Person blev af enhver Taler gjort til Gjenstand for frivole Bittigheder, og overalt hvor de fik fat paa Keiserens Billede, blev det af dem skudt i Stykker eller sønderrevet. I en liden By i et af de sydlige Guvernementer bandt en Jøde Keiserens Billede til Galen af en Hund og jagede Hunden ud paa Gaden. I en anden, større By raabte en jødisk Taler

til Mængden: „Vi Jøder har givet eder en Frelser; vi har givet eder Frihed, og vi vil ogsaa give eder en ny Czar!“ Han blev bogstavelig revet i Stykker af den opbragte Pøbel. Saadanne Udskielser fra Jødernes Side kan man kun forklare sig som et Udbrud af en længe tilbagetrængt Følelse. Jøderne har jo hidtil været meget uretfærdigt behandlet og lidt under aarhundredelang Undertrykkelse. Derved er især den dannede jødiske Ungdom blevet mere og mere revolutionær, og i de senere Aar har de ogsaa begyndt at agitere stærkt for sine revolutionære Ideer blandt udannede jødiske Folk af Arbeidsklassen, og de ledende Agitatorer søger at ophidse sine talrige Tilhængere mod al lovlig Orden, saavel som ogsaa mod Ørigigheden og Keiseren. De søger ogsaa at indbilde dem, at hele den øvrige russiske Befolkning har det samme revolutionære Sindelag. Derfor kan den jødiske Ungdom aldeles ikke fatte den dybe Uvilje, der nu saa ofte aabenbarer sig hos en stor Del af det russiske Folk ved frygtelige Voldsagjerninger mod Jøderne. Man kan saaledes forstaa, hvorledes mange kristne her føler sig i høi Grad oprørte ved Synet af det revolutionære Væsen, der hovedsagelig drives af Jøderne.

Sos os her i Minst var det ikke anderledes end i mange andre Byer og Egne i Rusland. Dog blev her det fiendtlige Udbrud mod Jøderne lykkeligtvis forhindret ved den herværende Guvernørs energiske Forholdsregler. Alle de tendentiøse Efterretninger, som de jødevenlige Meddelere søgte at udbrede overalt, navnlig at det herværende Politi eller endog selve den russiske Regjering skulde have foranstaltet „Jødemassacres“, heroede da enten paa en Bildfarelse, eller var en tilfjagtet Bagvaskelse, der skulde udbredes overalt i Verden i den Hensigt at vende den offentlige Mening imod den russiske Regjering og derved vække mere Deltagelse for de herværende Jøder hos de kristne udenfor Rusland. Den som upartisk lærer de herværende Forholde nærmere at kjende, vil snart kunne overbevise sig om, at i de Egne, hvor der bor Jøder, er det en af de vanskeligste Opgaver for Regjeringens Embeds-

mænd at beskytte dem mod den fattigere, ganske udannede russiske Befolknings Raseri, da Russerne af det lavere Lag i Jøderne kun ser Opdrækkere og betragter dem som de egentlige Ophavsmand til den nuværende Revolution i vort uhykkelige Land; thi ingen kan nægte, at Revolutionen i Rusland nu for det meste næres af Jøderne, der med Fortvivlelsens Mod kæmper for sit Folks Frihed, som jo ogsaa kan være let forstaaeligt, da de for det meste har været undertrykte.

Men selv om Revolutionen skulde lykkes og de herværende Jøder virkelig blev tilstaaet fuld Borgerret, saa kunde der opstaa en endnu større Fare for dem, da den allerede nu forhaandenværende store antisemitiske Bevægelse blandt den russiske Befolkning vilde antage endnu meget større Dimensioner, hvorved deres beklagelsesværdige Stilling kun maatte forværres, saaledes som let kan skjønnes af en Petition, der af Monarkisterne nylig er indsendt til Keiseren imod Jødernes retslige Ligestillethed.

Ja Jøderne er et uhykkeligt Folk, der har traadt Guds Naade under Fødder og derfor endnu stedse maa lide haardt under Guds tugtende Hænder. Derfor bør vi nu være lydige mod Herrens udtrykkelige Missionsbefaling og udkaste Garnet. Ganske vist vil vi da ogsaa blandt dette haardnakkede Folk fange mange Sjæle for Kristus, hos hvem de kan finde den sande Frihed baade i denne Verden og i den tilkommende.

Maa Herren den barmhjertige Frelser til den Ende lade sin naadige Hjælp blive os til Del ogsaa i dette nye Aar, at vi, ligesom den forhaandede Peter forud, maa falde ned for Herrens Fødder og med Fryd bringe ham vort Lov og Takoffer!

Dette gibe Gud Herren af Naade! Amen.

I. H. C. M e y e r s o n,
Missionær for Zionsforeningen for Israel.

G u d h a r ingen Brug for Mænd og Kvinder, der bekjender sig til at elske Gud og ikke betaler sine Regninger.

K i n a m i s s i o n e n.

Fra Missionar Rønning.

Atter idag 28de Feb. modtog vi Brev fra Rønning. Det er skrevet, som vi kan forstaa, en kort Tid før Mrs. Rønnings Død. Skrivelsen giver os at forstaa, hvilke Kampe og Trængsler disse Venner har haft at gien-nemgaa, før Dødens Vindpust vifted ud den sidste Livsagnist hos den svage Moder, og den frigjorte Sjæl fik svinge sig op til Gud. Med Sorger og Trængsler er det ofte saa, at der kommer ikke bare en og en, men ofte i Flok og Råd. Det fremgaar da ogsaa af dette Brev, der lyder saaledes:

Hanfloden d. 17de Jan. 1907.

Kjære Broder Holter!

Lad mig faa lette mit Hjerte en liden Stund ved at forsøge at skrive nogle Linjer til dig og til Vennerne, om du kan sende det til „Budbæreren“.

„Tunge Tider langsomt skrider“. Ja, Herre, hvorlænge til „din Time kommer?“

Til en. Forandring tog jeg Hannah ud paa en Vaadtur. Tænkte lidt Klimatforandring vilde gjøre hende godt. Saa svag som hun er, var det ikke greit at faa hende ombord. Ved god Hjælp og Forsigtighed gik det bra. Tungt at ribe sig løs fra Hjemmet og de smaa. Vi bad og haabede til Gud, at Hannah ved denne Flodreise maatte faa saa meget Kræfter igjen, at vi kunde reise hjem til Baaren. Men — — Mennesket udtænker sin Bei—Herren stadfæster dens Gang. Det er nu snart to Uger siden vi reiste hjemmefra. En underlig Tid. Istedet for Opmuntring blev vi trykket dybere ned i Angst og Rød.

Kommen 30 Li ovenfor Fancheng døde et Barn for Vaadfolkene. Det blev Hyl, Jammer og Strig, thi Hedningerne lever uden Gud og dør uden Haab. Stakkels Folk! Vi hør med Jesus ynkes inderligen over dem og skynde os med at give dem Livets Ord, hvori der er Udgang fra Døden. Denne grusomme Støi og Larm var ikke meget velgjørende for Hannah. Hun er jo vant med det og forsøgte at tage det med Ro. Fik saa

Modvind og blev liggende næsten stille i flere Dage. Trods Hindringerne sølte Hannah sig lidt bedre for hver Dag. Kommen til Tsz Ho til Vandahts og Anna Lee fik vi en hjertelig Modtagelse. De vilde gjerne have os der en Stund; men, siden Flodblusten havde gjort Hannah godt, bestemte vi os paa at gaa videre op over til Lao-ho-keo.

Hannah begyndte at blive meget bedre. Hvilken Lykke og Glæde, Lov og Pris!

Som Lyn paa en klar Himmel fik vi Bud fra Hjemmet, at Diphtheria herjede Fancheng. Store og smaa døde fort væk. Pesten havde banket paa vor Dør og vor kjære Søn Chester var angrebet. Miss Hodnesfield og 11 af hendes Skolepiger var paa Listen. Dagen efterpaa fik vi Bud, at Talbert og Almah ogsaa var angrebne. Du kan tænke dig, hvilken Virkning saadant Bud havde paa en søn, svag Moder. Vi fik dog Maade til at kaste en stor Del af Beshyringerne paa Herren, som har Omhu for os og som kan læge og trøste, som ingen anden.

Hvor gjerne vilde vi ikke været hjemme og selv passet vore kjære? Men, hvor skulde vi hen? Der blev Storm baade ude og inde.

Vor Post blev nu sendt til Lao-ho-keo, og vi skynder paa Vaadfolkene; thi vi havde kun 30 Li (10 Mil) ind til Byen. Men hvad hænder? I en stærk Storm gaar Roret i Stykker. Men man var heldig nok at drage Vaaden til Land. Kapteinen maatte faa kalde Snedkere, købe Træmaterialer og faa repareret Roret før vi kunde gaa videre. Med vor Angst og Rød maatte vi ligge der og vente og vente.

Ekstra Beshyring fik jeg for min Haand. Forslog den, saa den hovne op og begyndte at verke. Fik ikke sove om Natten og var bange det blev Blodforgiftning. Just paa samme Sted paa Haanden paa samme Maade som forrige Gang, jeg blev forgiftet i Kristiania paa Hjemreisen.

Til Herren gik vi med al vor Rød og Smerte. Roret repareret. Haanden bedre og vi fortsatte Reisen. Børnene overlod vi til Vorherre, Trygstads og Hotvedts. Maa-ske det var bedst for min kjære Hannah, under disse Omstændigheder, at vi var borte fra

Hjemmet. Gud leder nok alt til det bedste for os. Være vi kunde tro ham bedre og sætte mere Tillid til ham i baade Modgang og Medgang.

I deiligt Solskin kom vi til Lao-ho-keo en Søndagseftermiddag. Her ventede os Breve og Telegram. Gode Nyheder: "Children doing well". Vore Hjerter fyldtes med Glæde, Lov, Tak og Pris.

Naar vi kan have saadanne sømme Jøllelser og stor Sympati for vore Børns Velbefindende: mon da ikke Gud med det store Faderhjerter følger os med en langt større Deltagelse og Interesse.

Flodreisen syntes hidindtil at have gjort min Hustru meget godt, saa vi bestemte os for at gaa videre opover Floden med Uenhæng som Maal, en 5 Dages Reise fra Lao-ho-keo. Skal være et meget skjønt og sundt Sted deroppe med en udmerket Fjeldluft.

Byttede Baad, provianterte og sagde Farvel og Tak til de kjære Venner i Lao-ho-keo. De gjorde meget for os. Gud velsigne dem!

Saa drog vi atter afsted. Forstyrrelsen var muligens lidt formeget for Hannah. Veiret blev raat og tungt. Ud paa Eftermiddagen blev hun meget svag, aandet tungt og fik store Smerter. Der blev Kamp paa Liv og Død. Her blev en af de mørkeste Stunder jeg har oplevet.

Den kjære Søster Miss Nelson var med os. Det burde jeg ha nævnt før. En stor Opofrelse af hende; en Hjælp, som kom saare vel med. Medens Miss Nelson gjorde alt for at pleie Hannah var jeg i en uafslædig Kamp med Gud. At dø her langt fra alle vore kjære vilde være meget trist. Ogsaa denne Gang gav Gud mig og Børnene hende tilbage.

Det tog paa de smaa Kræfter. Næste Morgen hvilede Hannah til mig: Skal vi ikke reise hjem til Fancheng igjen? Saa blev gjort. Paa Rejturen ligger jeg her paa Kæde og skriver disse Linjer.—Hannah meget svag.

Din H. N. Rønning.

Til Kinamissionens Venner.

En Redegjørelse.

Fra Tid til anden har der i „Budbæreren“ været Stykker med Hentydning til vor

Søn Sven og vort Ophold hjemme, hvilke gjør nogle Oplysninger nødvendige.

Flere af Vennerne synes ikke at kjende til, hvadslags Sygdom Sven lider af. Jeg vil derfor for det første sige lidt om Sygdommens Natur.

Under Bøgeroprøret i 1900 maatte vi forlade Hsinje og begive os paa den 1000 Mil lange Vej til Kysten. Under den svære Sommervarme blev Sven, som da var 3½ Aar gammel, overhødet og syg i Hjernefeber. Over et Døgn laa han i svære Konvulsioner, under hvilke hans Aandsejner blev ganske ødelagte, saa han ikke alene ingenting forstaa, men han tabte ogsaa Taleevnen.

Under Sygdommen blev hans Fødder ogsaa saa fordærvede, at han kun med megen Besværighed kan gaa. Han er nu 10 Aar og noksaa stor efter sin Alder og ser godt ud ellers; men, da han ingenting forstaa og ingenting kan sige, vil enhver kunne skjønne, hvilket Tilsyn og Pleie han maa ha. Han maa gives Mad, aflædes og paaflædes og forøvrigt tilses som et ½ Aars gammelt Barn. Af Hensyn til flere Ting, men navnlig af Hensyn til de mindre Børn i Familien kan vi ikke lade ham gaa rundt, som han selv finder for godt.

Til sine Lider kan han være rolig og som det synes tilfreds; men til andre Lider er han urolig og har Turer, da han græder højt i flere Timer, ja det hænder endog, at en saadan Grædetur kan vare fra Morgen til Aften, da ingen og intet formaar at stille ham tilfreds. Desforuden har han ogsaa epileptiske Anfald, hvortil der vistes Tegn allerede da han var 1½ Aar gammel. Dette kan komme paa baade Nat og Dag—tilfældigt med flere Dags Mellemrum, men det har ogsaa hændt, at han har haft op til seks Anfald i et Døgn.

Disse enkelte Omstændigheder har vi ikke før skrevet noget om, af Grunde som enhver Far og Mor vil forstaa. Men, som det for Vennerne har blit nødvendigt at faa mere Klarhed over Enkeltheder med Hensyn til Sven, har vi givet disse her. Vennerne vil herved forstaa, hvilken Banskethed der er forbundet med at faa en Plads for ham i en privat Familie. Hidtil har jeg været istand

til at stille ham, men om nogle Aar vil han blive baade for tung og stærk for hvilkensomhelst Kvinde at haandtere.

Vi har følt, det var vor Forældreplicht at stanse hjemme, til vi havde faaet fikre Barnet Plads i en Institution, hvor han, saalænge han trang det, kunde faa Tilsyn og Pleie svarende til Behovet, noget der er umuligt i en privat Familie, om man vil aldrig saa gjerne.

Forleden Høst havde vi halvt Løste om at faa Plads for Barnet i et Hospital i St. Paul, men ikke for mindre end 52 Dollars pr. Maaned. Efter at Hospitalbestyrelsen havde haft Møde, fik vi Bessked om, at de ikke kunde tage ham. En venlig Kvinde var villig til at forsøge, men vilde ikke forbinde sig til længere Tid end en tre-fire Maaneder. Enhver vil kunne forstaa, at vi under saadanne Omstændigheder ikke med roligt Hjerte kunde forlade Barnet og gaa til Kina med Tanke paa et 8 Aars Ophold.—Dige siden vi kom hjem, har vi forsøgt at faa Plads for ham ved Institutionen i Faribault. Paa vor første Ansøgning fik vi det Svar, at Himle maatte ansees for at være Borger af Wis. Derpaa henvendte vi os til Myndighederne i Wisconsin, der paa sin Side igjen paastod, at Himle var Borger af Minnesota. Med Brevveksling og Svar paa Spørgsmaal i hundredevis tog det Tid. Vi havde nu boet i Staten (Minn.) et Aar og var saaledes, hvad man kalder „domiciled“. Det hjalp heller ikke. Medlemmer af „Board of Control“ i Minn. gik endog saa vidt, at de vilde paastaa, at Himle ved sit Ophold som Missionær i Kina havde tabt sin Borgerret i De forenede Stater. At saa ikke var Tilfældet, fik Himle ved sine Borgerpapirer og Papirer fra Kina endelig overbevist dem om. Men enda var man ikke villig til at anerkjende Himle sin fulde Ret. Men, da saa Himle ved afvigte Høstvalg registreret og kastet sin Stemme, var der ikke mere at indvende mod Borgerretten. Efter saa at have indsendt ny Ansøgning, er nu Swen indrulleret i Anstalten for saadanne Børn i Faribault, og vil blive optaget, saasnart der findes Rum, men i ethvert Fald ikke før til Høsten, da der ikke er mindre end over 300 som staar for Tur.

Vi vilde muligens kunne faa en Plads for Swen nogensteds. Sommermaanederne over, saa vi for hans Del kunde gaaet ud i Vaar. Men da vi ved, at det er uforvarlig med en Flok Børn at komme til Kina just som Varmen sætter ind, har vi sammen med Missionsbestyrelsen troet det var rettest at vente nogle Maaneder til og saa begive os paa Reise, naar den varmeste Sommer er over. Vi er ikke let eller i Ubetænkksomhed og Hast kommet til denne Bestemmelse. Vi har tænkt og bedet meget over denne Sag, og under disse Omstændigheder faar vi tro, vi gjør det som ret er baade for Gud, Missionen og os selv.

Himle har en ti Aars Erfaring, og foruden fire Grave i Kina, den stakkels lille Swen som en „levende Martyr“ her hjemme til Grindring om Varmen og de klimatiske Forhold i Kina.

Naar Tiden kommer, vi med Fred i Hjerte og god Samvittighed kan vende vore Ansigter mod Kina og Arbeidet der, vil vi med Glæde og Tak til Gud gjøre saa, for der er vore Hjerter og Tanker det meste af Tiden.

Imidlertid, kjære Missionsvenner, her vi, at I har Taalmodighed med os, saafom vi tror, at vor himmelske Fader har noget at lære baade os og eder, som han ikke paa nogen anden Maade kunde faa lært os.

Ederes Spøster i Herren

A l m a H i m l e.

*

*

*

Oplysning til Missionsvennerne.

Det glæder os meget at erfare, at Vennerne bærer Missionens Sag paa sine Hjerter og er rede til at hjælpe hvor det trænges. Det er ogsaa opmuntrende at erfare, at Vennerne tænker paa de kjære Himles og deres syge Søn og staar færdig at række en hjælpende Haand her.

I den Anledning vil jeg be om Lov at faa gi en liden Oplysning.

Bestyrelsen har ikke været ligegyldig over for den Sag; men den har ikke set nogen Bei aaben, hvorpaa den kunde hjælpe. Den vidste, at om der havde været Spørgsmaal om Penge, vilde Vennerne straks været rede til at skaffe dem tilveie; men Penge kunde ikke hjælpe her.

Det hører omtrent til det umulige at faa Sven bortsat til private Folk. Desuden føler ikke Himles sig trygge, før de faar Gutten ind i Anstalten for aandsvage i Faribault.

Vi har havt et svare Stræb med dette, da Spørgsmaalet om Himles Borgerskab syntes uklart for vedkommende Autoriteter.

Nu er det dog lykkes at faa bevilget Sven Afgang til nævnte Anstalt; men det er vanskeligt om han faar Afgang før Høsten, da der skal være ca. 300 Bevilgninger foran ham. Men det er dog at haabe, at det vil lykkes at faa Gutten anbragt i Faribault i Løbet af Sommeren.

Men saa kan ikke Himles saa reise ud til Kina før Høsten? hører vi nogen sige. Nei, det kan de ikke. Og Bestyrelsen vil heller ikke anmode dem om at reise iwaar af følgende Grunde:

Det vil være uforvarsomt at sende dem ind i Sommervarmen i Kina med en Gang, da de med sin store Barnesløj kunde resikere at bli syge. Desuden ved vi, at Sommerarbeidet derude er mer vanskeligt og mindre at regne paa, da Arbejderne da som Regel tyr til Fjeldene for at sikre sig mod Følgerne af den uudholdelige Sommervarme.

Det er derfor efter Bestyrelsens Mening bedst, at Himles blir hjemme til Høsten, ser sin Søn vel plaseret i Faribault og saaledes kan reise ud igjen med større Fred og Tryghed.

Vi faar i Bøn og Tillid anbefale Sagen i Herrens Haand, som raader for alt og ved at indrette alt til det bedste.

Medens jeg har Pennen i Haand vil jeg faa Lov at takke saameget for de vakre Gaver, som siden Nytaar er indkommet til Missionen; men samtidig anmode Vennerne om at fortsætte med at indsende Gaver, saa vi ikke kommer tilfört i vore Kasser.

Bort Arbejde er nu stort og mangesidigt og kræver ikke saa lidt af Pengemidler, om det skal holdes gaaende.

Med venlig Broderhilsen eders Medarbejder

C hr. D. B r o h a u g h, K a s.

* Mrs. B. A. Rønning.*

„Himmeriges Rige hører saadanne til“.

Mrs. Rønning død! O, hvor trist og tomt det blev med engang!

Vi gif saa glade og lagde Planer for Rønnings; thi vi havde Dagen forud faaet et Kort om, at de var bestemte paa at komme hjem til Vaaren.

Vi vidste, at Mrs. Rønning var meget svag, thi Miss Lee var saa snil at skrive og fortælle os Tilstanden; men Nyheden om, at de skulde komme hjem fjernede alle mørke Anelser.

Saa kom Budskabet, at Mrs. Rønning var „in glory“.

Aa, hvor tungt og dog saa herligt! Ingen kan tvile paa, at Mrs. Rønning nu er salig, men hun syntes saa uundværkelig endnu.

Vi kunde ikke andet end tænke paa det Guds Ord: „Himmeriges Rige hører saadanne til“.

Nu har ogsaa hun stridt den gode Strid; fuldkommen Løbet; bevaret Troen.

Nu er hun hjemme hos sin Gud og Frelser, som hun tjente med saa helt et Hjerte herne.

Hvor gjerne vilde vi ikke ha været derude og grædt med de andre grædende! Hvor gjerne vilde vi ikke have lagt en Krans paa hendes Grav!

Men, hvorfor o Gud skal du handle saa? Hvorfor tage just den som tjener dig bedst; hvis Lys skinner klarest?

Og dog, saa er det,—dine Tanker er ikke vore Tanker.

Tabet synes uerstatteligt.

Hendes Liv og Virke bliver vel fortalt i sin Tid af nogen, som kan gjøre det meget bedre end jeg—og det fortjener at blive fortalt—men jeg kan ikke andet end nævne lidt om Storheden i det Liv, som i Verdens Dine kanste synes saa hverdagsligt og ubetydeligt.

Der er Sorg paa vor Missionsmark i Kina.

Andres Død kan vække Bemoed og Savn for en Tid men de glemmes snart. Ikke saa med Mrs. Rønning.

Hun var umistelig.

Hun elskede alle og alle hende,—hvide og gule—uden Forstjæl.

Hendes var en levende Sjæl. Ingen kunde komme i hendes Nærhed uden at føle, at der var noget godt og ædelt med hende. Hendes store Gaver brugte hun paa bedste Maade i sin Gjerning.

Hun var særdeles dygtig som Missionær. Hun troede vel om Kineserne og troede paa Evangeliets Magt iblandt dem, men hendes gode Forstand hjalp hende til at hun ikke tabte Synet af den virkelige Stilling, som saa mange ellers saa brave Missionærer ofte gjør.

Hun var et Mønster som Hustru.

Trofast og kjerlig, stille, beskedet og forstandig.

Uden at være for fremtrædende var hendes Kjerlighed for sin nu ensomme Egtfælle saa ægte, at ingen kunde andet end se det og ønske i sit stille Sind, at det samme Forhold mellem Egtefolk maatte findes hos flere.

Vi husker engang hun stanset hos os, medens Past. Rønning gjorde en Tur til en anden Station.

Efter nogle Dages Forløb kom ogsaa han til os og et Bud meldte, at Rønning var paa Wei op Bakken til vor Station.

Da kom der Liv i hans Hustru! Hun var ikke sen om at komme ud for at være den første til at møde ham og ønske ham velkommen.

Hun tog hans Haand og sammen kom de ind, medens en stille Glæde og Tilfredshed lyfte hende ud af Ansigtet.

Hvad hun var som Moder, det vil nok hendes moderløse Børn vide; thi de har tabt en saa ædel og dem saa højt hengiven en Moder som nogen nogensinde har havt. For sine Medarbejdere havde Mrs. Rønning et stort Hjerte.

Vi ved, at hun elskede os alle.

Hun talte vel om alle og taalte ikke meget af, at andre talte nedsettende om nogen af „vore“.

Vistnok var der mangt og meget ved os, som hun ofte misbilligede, men i det store Hele og over alt saa ved vi, at hun elskede alle og alle elskede hende.

Sidste Sommer efter at jeg havde faaet „Slaget“ og ikke taalte noget der anstrengede Sind og Tanker, kunde jeg dog ikke saa Røfrend jeg fik vide, hvorledes det stod til med Mrs. Rønning.

Det er nok muligt at jeg vilde ha følt

ligedan ligeovenfor hvemsomhelst af de andre Medarbejdere ogsaa, men det var jo hun som var haardest og samtidig med mig og vi syntes ofte at følges ad. Var hun bedre følte jeg bedre, var hun værre var gjerne det samme Tilfældet med mig.

Hun taalte ikke at spise noget andet end lidt Bygvand og meget opblandet Mellemad; jeg begyndte længere ud paa Sommeren at kunne tage lidt mere kraftig Føde; thi jeg var oppe medens hun laa tilfængs, men ret som det var fik jeg tilsendt Mad som Mrs. Rønning fandt hun kunde taale, og som hun vilde jeg skulde forsøge.

Naar jeg kunde gik jeg bort til Rønnings, thi det gjorde mig godt at se hende.

Svag og udtæret som hun var, saa var hun dog altid saa aandsfrisk, læste Guds Ord, bad og lagde Planer for Arbeidet og Arbejderne som hun havde med sig endog da naar hun laa tilfængs og burde ha haft nok med sig selv.

Engang iblandt naar Pastor Rønning, Dr. Hotvedt eller nogen af Gutterne fortalte mig at „hun er ikke saa bra idag“, syntes jeg, at jeg vilde gaa istykker. Ofte gik jeg ned i Bakken og satte mig, thi jeg syntes ikke jeg vilde taale og høre at hun var værre. En Dag kom en Gut ud fra Rønnings og sadlede en Hest. Jeg sad udenfor paa en Sten.

„Hvor skal du hen?“ spurgte jeg. „Til Byen efter Dr. Hotvedt“ svarede Gutten. Jeg taalte ikke mere jeg turde ikke spørge videre men stod og gik ned over Veien efter Gutten. Jeg følte da saa, at om Budet havde meldt, at hun var død, saa vilde der nu været to Grave i Fancheng istedetfor en. Jeg havde ikke taalt det.

Vi hørte aldrig nogen Kineser sige noget bebreidende om Mrs. Rønning.

Hendes Liv og Vandel var ulastelig. Et Hjem som hendes,—et Liv som hun levede det med sine Kjære; kan det være uden Resultat?

Tænk hvilken Betydning det har for Missionen, hvilket Vidnesbyrd det var for Kristendommen. Et Hjem saa nær det ideale som noget man kunde se. Kan det andet end virke opløstende paa sine Omgivelser?

Det var ikke alene i Ord hun predikede. Hendes hele Liv var et talende Bevis for Sandheden af den „Væere“ som hun lærte.

Og nu er hun ikke mere paa sin gamle Plads. Det vil føles tomt at komme til Fancheng og ikke træffe Mrs. Rønning der!

Hun fyldte en stor Plads herne men hun er forfremmet.

Bruden er smykket for sin Brudgom.

Nu har hun seet ham hvis Navn er Under, Raadgiver, vældig Gud, evig Fader, Fredsfyrste! Hendes Dine har seet Kongen i hans Herlighed. Nu har hun hørt af hans Mund: Vel du gode og tro Tjener! Du har været tro over lidet, jeg vil sætte dig over meget; gik ind til din Herres Glæde.

Farvel! Farvel! du inderligt elskede Søster! Gud ske evig Være og Tak for det Liv du levede! Hvad du var for dine og dem, som kom i Berøring med dig, kan kun Evigheden vise, men medens vi venter paa Gjen-syn vil vi sige dig Tak for, hvad du var og i vort Liv søge at leve hvad du i Tale og Liv lærte os!

D. R. W o l d.

Fra Arbeidsmarken.

Past. Walstab predikede i Yankton Menighed Søndag den 10de Mars.

Past. Brohaugh fra St. Paul har nylig været en Tur til Fergus Falls og virket i flere Dage i Past. Rendahls Kald.

Emisær H. A. Hanson har siden han forlod Past. Lasfjens Kald virket i Past. A. A. Dahls Kald i Wis. Derfra rejser han til Goodhue Co., Minn.

Menigheden ved Mt. Vernon anmoder om Kaldsforbindelse med de to Menigheder ved Hooker, S. D. Disse Menigheder vil muligens forenes til et Kald.

Past. Mona har antaget Kald fra Grand Forks og Kongsvinger Menigheder N. Dak. og flytter antagelig omkring 1ste Juni førstkommende. Pastoren vil savnes i det Kald han forlader.

Missionsarbeidet er sandelig mange Slags. Hvor høsten dog er stor. I Faribault, Minn., er der mange Anstalter for døvstumme, blinde, aandsvage og kranse flere. Der har Past. Larson d. f. K. faat Lov at virke med Guds Ords Undervisning blandt dem, som ikke er værre end de kan modtage Undervisning.

Ogsaa i Illinois er organiseret en Indremissionsforening. Den tog sin Begyndelse den 7de Jan. '07. Til Bestyrelse valgtes S. Myrebo Formand, R. Thompson, Biseformand; T. S. Warland Sekretær; John Edmunds Kassierer. 35 a 40 Medlemmer er indskrevet i Foreningen fra dens Stiftelse, og der har allerede været holdt nogle opbyggelige Samtalemdøder.

Past. Harrisbilles Menighed i Chicago er i Begreb med at bygge en Kirke til et Kostende af 40,000.00 Dollars. Arbeidet er allerede adskillig fremskreden. En tidsmæssig og bekvem Prestebolig er fuldført. Dersom en Menighed kan foretage et saa kostbart Byggeforetagende og fuldføre det, saa synes det at være en forholdsvis let Sag at bygge og betale for en Stolebygning til en \$75, = 000.00 for et velstaaende Kirkesamfund. Let the good work go on.

R.

Fra Missionær Bold hørtes den 28de Feb., at de ba stod sig noksa godt. Han for sin Del vinder lidt med hvert i Styrke og Vægt, og haaber saaledes at komme til Kræfter igjen. Men det gjør ham ondt, at han ikke har kunnet beltage i kirkeligt Arbeide siden i Mai sidste Aaar. Men det er vel klart, at for ham, som var saa hyderlig nedbrudt, var der intet andet at gjøre end at holde sig iro en Tid. Som Vennerne vel ved hvor de i Everett, Wash. Om en Tid kommer de vel østover.

* * * Red Wing Seminary.

Dr. Telleen predikede i Kapellet Mandag den 25de Febr. Hans Læst var Ef. 50. Hans Thema „Frelseren“. Behandlingen omfattede som hovedmomenten.

- 1) Den falske Verdens Trang til Frelse.
- 2) Guds Frelses Plan i Kristus.
- 3) Jesu Villighed og Magt til at frelse.
- 4) Frelsens Virkeliggjørelse, dens Naade og Midler.
- 5) Troens Delagtiggjørelse og Betsignelse.
- 6) Bantroens tunge Dom og Straf.

Fr. D. B. Hove fra Hanley, Saff. Canada besøgte Seminariet forleden Uge, ligeledes Pastorerne Gjerstad, Rendahl og M. L. Dahle.

Missionær Himle predikede i Kapellet Mandag den 4de Marts. Hans Læst var: Jer. 10, 6, 7. Hans Thema var: Guds Storhed og Magt, Kjerlighed og Naade. Han mindte om at der var intet, som havde fremtalt saa megen Spekulation som Undrene. Her blev mindet om Guds Storhed og Magt aabenbaret i Skabningen, særlig de talrige og store Himmellegerer. Størst er hans Magt og Kjerlighed aabenbaret i og ved Frelsen i Kristus, gennem Naadens Undre.

Naar man lærer denne store og mægtige Gud at kende, vil man frygte ham. Naar man lærer denne kjerlige, naadige og vise Gud at kende, vil

man tro paa ham og elske ham—ja, tjene ham. Sluttelig formanedes inderligt og alvorligt at vende om til Herren, søge ham, blive hos ham og tjene ham.

Mandags Aften den 4de Marts udførtes et Program i Kapellet til Indtægt for Anskaffelsen af en Ramme til et stort Lutherbillede, som Kunstmaaler Holm i Minneapolis har skænket Skolen.

Bapt. A. D. Oppegaard, bort Samfunds Missionsemisær, besøgte Skolen Fredag den 1ste Marts. Han predikede i St. Peters Kirke Torsdags og Fredags Aften og Søndags Formiddag den 3die Marts. Offer optoges til Missionen. Om Aftenen talte han i Luther League Mødet, hvor han særlig dvælede ved Kinamissionen. Han talte paa Formiddag særlig om den Indremission.

Befjendtgjørelser.

Hauges Synodes Aarsmøde for 1907.

Hauges Synodes Aarsmøde ifjor besluttede med Tak at modtage Indbydelsen til at afholde Aarsmødet for 1907 i Salems Menighed, Roland, Iowa.

Følge denne Beslutning ophyses herved, at Hauges n. e. l. Synodes 62de Aarsmøde afholdes i Salems Menigheds Kirke, Roland, Ia. Mødet begynder med Prediken Kloften ti Onsdag Formiddag den 5de Juni 1907, og fortsættes til den 12te og, om nødvendigt, til den 13de Juni.

F o r h a n d l i n g s p r o g r a m .

1. Organisation.
2. Indberetninger og Valg.
Indberetninger.
Formandens Indberetning.
Sekretærens Indberetning.
Valg af Embedsmænd paabegyndes.
Kasserernes og Revisionskomiteens Indberetninger.

- Indberetning fra Board of Trustees.
- Indberetning fra Kirkeaaet.
- Indberetninger om Missionen.
- Den indre.
- Den ydre.
- Det engelske Arbejde.
- Indberetninger fra Samfundets Skoler.
- Red Wing Seminarium.
- Jewell Lutheran College.
- Indstilling fra Direktionen.
- (Se Referat 1906 Pag. 133: 2.)
- Indberetning fra Bethesda Børnehjem.
- Komite Indstillinger.
- Samfundets Konstitution. Den behandles Torsdag den 15de Juni. Ref. 1906: Pag. 156: Pag. 126: 6.

- Foreningsagen.
- Visitations Regler og Regler for Inspektions Boardet.

- Fælles engelsk Sangbog.
- Fælles engelsk Søndagsføleblad.
- Oversættelse af Dphyggeskrifter.
- Andre foreliggende Sager.
- Lære Føgger i Religionsundervisning.
- Ritual Forslagets Behandling.
- Regler for Bethesda Børnehjem.
- Ref. 1906. Pag. 156, og Pag. 67—70.
- De religiøse Forhandlinger.
- N. J. Løhre, Sek.
- E. J. Castbold, Form.

Predikantforeningen—bestaaende af Prester og Lægpredikant for Afa Kreds møder i Crookston fra 19—21 Marts.

Alle Kredens Prester og Lægpredikanter bedes om at komme. N. J. Krogstad.

Da Aarsmødet dette Aar afholdes i Roland Ugen efter den Tid som er bestemt for Afslutningsfest ved Jewell Luth. College, har Fakultetet besluttet at udsætte Graduationsfesten nogle Dage for at give tilreisende til Mødet Anledning at overvære samme.

Det forandrede Graduationsprogram bliver da som følger:

- Mummi Reunion, Lørdag den 1ste Juni.
- Baccalaureate Sermon af Dr. Telleen, Søndag den 2den Juni.
- Gyceum Anniverfary Mandag den 3die Juni.
- Graduationsfest Tirsdag Aften 4de Juni.
- N. J. Løhre, Bestyret.

Kongsvinger Mgb., Polk Co., Minn., Pastor J. Krogstads forrige Kald, indbyder herved Grand Forks Kreds af Hauges Synode til, om Gud vil, at afholde Kredens aarlige Missionsmøde i deres Kirke den 19de til og med 21de Marts.

Samtaleemne: Mark 8, 34—38. — Besøgende, som kommer med Great Northern R. R. gaar af Toget i Grand Forks; de som kommer med Soo R. R., gaar af i Oslo, hvor Steds vil være tilstede Dagen før Mødet. Menigheden ønsker mange besøgende og beder om Herrens Velsignelse over Mødet.
B. Langehaug, Form.
D. J. Makkewil, Sek.

Nordre Minnesota Skandinaviske Lutheriske Indremissionsforening afholder et Samtalemøde i Moie Menigheds Kirke i Roseau, Roseau Co., Minn., Pastor S. E. Odlands Kald, fra den 17—19 Mars. Thema for Samtalen er Joh. 9, 24—41.

Pastor J. H. Johansen fra Greenbush vil indlede Samtalen.

Vi venter store Ting ifra Herren, bed om Aandens Udgydelse over Mødet saa at mange blinde maa faa sit Syn.

- E. A. Grothe, Form.
- J. D. Hohum, Sek.

Paa Indbydelse af Moe Menighed Pastor S. E. Oblands Rald, Roseau, Minn. afholder Nordre Minnesota Indremissionsforening, om Gud vil, et Samtalempde fra 17—19 Mars 1907. Emne for Samtalen: Joh. 9, 24—41.

Vigeledes paa Indbydelse af Midlands Menighed, Pastor J. H. Johansens Rald, Haug, Minn., vil samme Forening afholde Møde, om Gud vil, fra 26—28 Mars 1907.

Samtaleemne: Esajas 53de.

Kom mange paa Møderne med Bøn om Guds rige Betsignelse.

E. J. Grothe,
J. Øphum.

Skandia norst ev. luth. Mgd., Litchville, Barnes Co., N. Dak., Past. Nesvigs Rald indbyder herved til et kristeligt Samtalempde, som om Gud vil agtes afholdt den 20de til og med 22de Marts. Samtaleemne: 1 Peter 2, 1—10. Kom mange, og kom med Bøn om et Naadesbesøg af Herren.

M. J. Nesvig,
pr. D. J. M.

S. Dak. fælles Indremissionsforening afholder Møder i Past. Taus Rald, Rule Co., S. Dak. i en Menighed fra 28de til 30te Mars og i en anden fra 1ste til 3die April. Tilreisende tager til Platte og Kimbal. Samtaleemne: 2 Kor. 5, 17—21.

J. J. Dalland,
D. D. Verlo.

Følge Indbydelse vil Nordvestens ev. luth. Indremissionsforening afholde et Samtalempde i Willow City, Pastor T. Thomejens Rald, fra 15—17 Mars. Samtaleemne Es. 53, 6—7. Kom mange og kom med Bøn til Gud om Betsignelse.

Paa Foreningens Begne

E. G. Haugen,
B. D. Klostad.

Pastor A. O. Oppegaards Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de følgende nævnte Prestekald paa den Tid, som nævnt i denne Betjendtgjævelse:

Pastor Thomas Hansons Rald, 17de og 18de Marts.

Pastor S. J. Breffes Rald, 23de og 24de Marts.

Immanuel's Mgd., St. Paul, Minn., Langfredag 29de Marts.

Bethlehems og Eidsvolds Menigheder, Past. D. S. Melands Rald, Paasfedag 31te Marts.

Følge sidste Synodempdes Bestemmelse repræsenterer jeg baade Indremissionen og Kinamissionen.

Vil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligt bede om Offer og personlige Gaber, der deles ligeligt mellem begge Missioner, om ikke Giverne anderledes bestemmer.

Gaber fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger, Ungdomsföreninger, Mandsföreninger og enkelte Personer, til hvilken som helst af Synodens Ekspresmaal, modtages med Taknemmelighed.

Subscription og Betaling for „Budbæreren“, „Ørnebennen“ og „THE LITTLE MESSENGER“ modtages med Glæde.

Broderligt
A. O. Oppegard.

Kvitteringer.

Til Synodklassen: Ved Pastor Eastvold fra Kv. i Jewell, Ia., Eastvolds Rald 41 40, T E Johnson 5, T E Gold 50, E R Johnson 5, E R Johnson specielt til J. L. E. 5, alle fra Ellsworth, Ia.	106.40
Ved Pastor J E Jacobson fra Franklin Mgd.s Kv.	14.00
Professoren: Ved Past. J E Jacobson fra Franklin Mgd., Jacobsons Rald: S Dregne, J Dregne hver 5, S Stegene 2.50, D Svenss, A E Anderson, Jver Olson, Eften Monjon, Lewis Larson hver 2, J T Fortney 1.50, Hans Pitti, M Guttormson, A Brestegaard, S E Johnson, Arne Hauge, E T Fortney, T T Fortney, D T Fortney, B Peterson, R J Volkab, A A Mortki hver 1, T D Fortney, A Simonjon, G E Anderson, E Stegene, R Hjert, P Volkab hver 50c.	38.00
Ved Pastor A A Dahl Tilgæ til den forrige Liste fra Trempealeau Valley Mgd., Dahls Rald: T T Christianon, Carl Halvorson, A A Skutty, Ubenevnt hver 25c.	1.00
Ved S B Selgeson fra Hoff Mgd., Pastor Breffes Rald: Pastor S J Breffe, S B Selgeson hver 2.50, Ole Hendrikson, T Ristvedt, P J Dberg, S D Stalbeck, M D Sveiben, S E Omholt, J F Johnson, A H Erickson hver 2, D Schjell, D S Joulet, E Fredrickson, John Davison, Nels Hendrikson hver 1.50, Olaf Eliason, Ole Johnson jr., Ole H Olson, Ole Johnson, Oscar Stalbeck, Anna D Stalbeck, A H Røgden, Albert Larson, E D Oppegard, Rasmus Moen, Mrs. Kringberg, Mrs. Selge Svein, Beber Gudhamer, J D Stalbeck, D E Svarstad hver 1, E Hagen, Otto Thomsen, Chr. Hustad, Albert Biglund hver 50c.	45.50
Ved S J Eliad fra Hanges Mgd., samlet ved Jens S Nels: Ole Korsmo, Lars Degaard hver 1, Olaves Døli 50c.	2.50
Ved Pastor E E Holter fra Hanges Mgd., Kenyon, Minn.: Hanges Mgd.s Kv. 10, Pastor E E Holter, August Anonby, Nels Dyrbaht hver 5, Hans Pederson, S D Nefeth, Jens Anonby, Mrs. E D Nefeth hver 3, E Quer, Ole Gunhus, Dr. E Sveem, Ole Martusen, Nels Helland, Andrew Dahle, B E Benson, Jacob Bee hver 2, Ole B Hauglum 1.50, Geo. Bee, A D Lebing, E Sneerud, Aug. Wasboe, Henry Sethrum, Mrs. J Bergejon, Andrew Jensen hver 1, Olaf Nefeth, Hans Simonson, Ole Helland, Martin Dyrbaht, Joseph Benson, Carl J Benson hver 50c, Mrs. Gafseth, Mrs. Quamme, Caroline Lebing, Nels Helland, Martin Helland hver 25c, Lewis Dyrbaht 50c.	66.50
Ved Ole Rasmussen fra nordre Kv. af Bions Mgd., Sandvends Rald, specielt til J. L. E.	10.00
Ved Pastor Mannes fra J L Torgejon, S D Stensland hver 10, Hans Heibom 2, Mrs. R Johnson 1.	23.00
Ved Pastor A A Dahl fra Curran Valley Mgd., Dahls Rald, Hans Dalland 5, Jacob Nelson, Nels N Nelson, Thom Thompson hver 2, Th. Halvorson, R Skoglien, S Overby, E Gøberg, A Reierlon, J Ralstvedt, R Skutley, A Dalland, A Haugland, Hans Otterson, Ole Fornes, G Fagerland, Oscar Johnson hver 1, Martin Fornes, Manford Fornes, N Fagerland hver 50c, tilf. 25.50.	
Ved do. fra Weaver Creek Mgd., Dahls Rald, T J Johnson 5, A Haugland 2, J S Johnson, J S Jacobs, Ole Lien, J J Ulverater hver 1, tilf. 11.	36.50
Ved S T Gifte fra Bethania Mgd., Oblands Rald, samlet ved S T Gifte fra Egebold, R D Nelson hver 3, A T Gifte, A T Gifte hver 2, T Tønnesen 1.50, A Meland, Hans Tønnesen, Hans D Egebold, Nels J Nelson, Nels Sævin, A Gunderlon, Jonas Gunderlon, Hans E Egebold hver 1, Henry Egebold 50c, tilf. 21.00.	
Samlet ved S B J Almie: T D Siltrum 5, John D Almie, J J Almie hver 4, J D Siltrum 2, Lars A Moe, Anders B Talle, T Mollnes, Sivert Skonstad, Jver Ringdahl, Beber Langieb, S G J Melby, Mrs. Melby, Ole F Mundahl, S B Dullum hver 1, Andrew Dahle, Tosten Olsen, Mrs. Rillefjorden, J J Rillefjorden, Christ Silerom, Beber Silerom, Martin Solmen, Beber A Tal-	

1e. Nels Meland, 5 P 3 Almle, Abjalon Meland hver 50c, Edw. Pedersen, Gust Lillefjorden, Ole Lillefjorden, Martin Hønsfald hver 25c tilf. 21.50. Samlet ved 3 Staden: Ole Hundere 5, 5 P Munda, 5 P Munda hver 3, John D Nelson 2, 1 R Gaard, D 5 Kol-dahl, 3 J Underdahl, 3 S Ken Dahl, 3 D Nelson, 3 Staden, 5 Hjelmervik hver 1, Lewis Tofte Dahl 50c tilf. 20.50.

73.00

Jndremissionen: Fra Mrs. Christian Anderson, Jackson, Minn. for Synsdaags. 5.00
 Ved Pastor Brohaugh fra Immanuel's Mgd. 3 Rvf., Sam- 6.00
 iltion Co., Ja., ved 1 D Amunson. 5.00
 Ved do. fra R B Sampson, Lnd, Minn. 5.00
 Ved Mrs. Overton fra Bethania Rvf., Long Lake, Hal- 25.00
 borfons Ralb. 5.00
 Ved Pastor Haugland fra 5 Sørjonden. 5.00
 Ved Pastor Langehaug derf. 5.00
 Ved Pastor Elstad fra Morrisonville Mgd. 3 Rvf., Elstads 18.18
 Ralb. 24.84
 Ved Past. Galtvold fra Rvf. i Jewell, Ja., Galtvolds Ralb 15.00
 Ved Ole Rasmussen fra nordre Rvf. af Bions Mgd., Sand- 5.00
 vens Ralb. 17.01
 Ved Pastor H Moe fra Oluf Eagen, Ved Deer, Alta, Can. 25.00
 Ved Andrew Stadum fra Norw. Grove Rvf., 1 D John- 5.00
 sons Ralb. 17.01
 Ved Past. Trygstad fra Nordbraire Rvf., Trygstad's Ralb 25.00
 Ved Pastor A A Dahl fra 5 N Oakland, Curran Valley 5.00
 Mgd. 16.00
 Ved Pastor Paulsrud fra Nathanael Rvf., Wallingford, 6.00
 Iowa. 26.50
 A Bettersen, Chicago, Ill. 26.50
 Ved Pastor A C Jacobson fra Franklin Mgd. 3 Rvf., Ja- 26.50
 cobsons Ralb 25, Tordbjørn Deltne, W. B. Mgd. 1, Uni- 26.50
 Grinde, W. B. Mgd. 50c.

J. R. Rassefson.

Til Synodelassen: Ved Pastor O Andresen fra 343.00
 St. Pauli Mgd., Pastor Norfjords Ralb., Minneapolis, 343.00
 Minn. Kontant: 3 Gidsvold 1, 5 S Berge 10, Andreas 343.00
 Nelson 5, Mrs. C Christopherson 2, Jover Knudsen 5, 343.00
 Pastor M Norfjald 5, E A Jensen 10, Ole Osmundson 50, 343.00
 A S Enger 25, S Berderen 10, Helga Berderen 2, Sulana- 343.00
 na Olson 5, Thor Høivik 2, Charles Johnson 5, Swan 343.00
 Erickson 10, Otes Ronken 2, Nettie Wing 2, Mrs. A B 343.00
 Schottwell 5, Gurine Bunes 5, Kristin Nelson 1, Betsey 343.00
 Hjerte 1, Inga Anderson 1, S M Siverfon 10, tilf. 174.00. 343.00
 Notes: Jofie Christopherson 5, S S Enger 20, George 343.00
 Hanson 10, Lewis Vohum 15, S Halvorson 5, I Dent- 343.00
 son 10, Anton Olson 10, J Thimenes 5, N J Strand 5, 343.00
 O J Romsdahl 5, A T Torvik 5, A Hammeraas 5, S 343.00
 Elbertson 5, Hans C Olsen 10, A J Raulson 10, N J 343.00
 Lund 5, O C Holter 20, Edw. B Rud 10, Ben Ryllo 5, 343.00
 Jofefine Walke, Jacob Walke, Clara Westrum, Tina 343.00
 Ziller, Alma Erickson, Anna Gauselag hver 1, Jofie 343.00
 Brohaugh 3, Mrs. Paulina J Hanson 5, tilf. 169.00. 343.00
 Ved do. fra Solers Mgd., Webster, Minn., Pastor R C 343.00
 Galters Ralb. Kontant: Jens Gille 30, M Ulring 5, 343.00
 S Stible 2, S Olson 20, M Rold 2, S J Branes 25, John 343.00
 W Eng 1, J M Olson 10, M Broten 20, Julia Barvik 343.00
 50c, John Barvik 1, Ole Barvik 1, Jens Rala 1, Albert 343.00
 Snesrud 5, Mrs. Anna M Olson 10, Martin Olson 10, 343.00
 Edward Olson 10, John Branes 3, S C Barvik 2, S Han- 343.00
 son 2, C J Sjulstad 15, C D Berg 10, tilf. 185.50 343.00
 Notes: Casper Olson 10, Mrs. P Johnson 5, A Anfin- 343.00
 son 5, John M Pedersen 5, Mrs. J Hanson 1, Theo. 343.00
 Snesrud 10, Ole Bergström 10, R Knutson 5, P O Knut- 343.00
 son 2, Ludvik Olson 10, John Rud 5, Martin Ulring 5, C 343.00
 J Sjulstad 10, P G Gudim 10, Ole D Engen 5, tilf. 98.00 283.50
 J. R. Rassefson pr. D. Andresen.

Til Professorien: Fra St. Peters Mgd., Ved 25.00
 Bing, Minn.: Reb. D S Meland, Andrew Ellington, 25.00
 Prof. Julius Boraas hver 5, Prof. M O Hanson, Prof. 25.00
 S G Elstad hver 4, Prof. C D Ringstad, S M Swanlon, 25.00
 C Alletun hver 3, Elling Edwarson 2.50, John C Ryl- 25.00

10, D A Ulbin, Wm. Johnson, Carl A Nien, Axel Haller, 25.00
 Martin Olson, Mrs. I Grondahl, Hans Boyrud hver 2, 25.00
 J C Johnson, C Silbertson, Nels A Baaler hver 1.50, 25.00
 Nick. Halvorson, Martin Olson, Prof. Geo. Ellington, 25.00
 John C Johnson, Lauritz Swanson, Alfred Anderson, 25.00
 S J Amundson jr., C C Johnson, J J Quall, Andrew 25.00
 Nøst, Chas. J Nelson, John Hannestad, Simon Amund- 25.00
 son, Mads Bollum, Victor Swanson, Halvor Larson, 25.00
 Ole Bugge, Anton Gulbranson, Ole Ingebrigtsen, Hal- 25.00
 vor Olson, John Ellington, Mrs. Ingeborg Olson, Mrs. 25.00
 S C Nelson, John C Gulbranson, Edwin Erickson, Ole 25.00
 A Schei, Gudmund Hoe, N Hestelberg, Sam Tøftenen, 25.00
 Christ. Grondahl, John Wick, Harald Borgen, Prof. 25.00
 Wm. Mikk hver 1, Jens Jacobson, Christian Hilden, 25.00
 Hans Finkad, Mikael Anderson, Mikael Erickson, Ole 25.00
 Haga St. hver 50c, Mrs. D Haga, Lauritz Christifanon 25.00
 hver 25c. 91.50
 Fra Markers Mgd., Faribault, Minn. og Cannon City. 18.85
 Ole Hestelind, Norwich, N. Dal. 5.00
 Rev. T T Carlson, Camrose, Can. 5.00
 A D Skotvold, Camrose, Can. 3.00
 Ved Reb. R I Kleveland fra Mrs. Larson, Kulm, N. Dal. 2.50
 Ved Erik A Vohum fra Aren Dahl Mgd.: Reb. A C Voh- 2.50
 um 4, C C Vohum, A J Agrimion hver 3, A Knudsen, P 2.50
 P Sighum hver 2, S J Male, T P Marsvold, J N Star- 2.50
 stad, S J Agrimion, J J Starstad, S D Madsland, C A 2.50
 Madsland, A Bremmer, J S Vohum, R Dineis, D S 2.50
 Thori, S D Thori, Mrs. G Larson, D B Vohum hver 1, 2.50
 C J Starstad, M A Vohum, C A Vohum, I Strande, A 2.50
 A Vohum hver 50c, Ingebrigat Dineis 4, Ole Kleveland, 2.50
 Mrs. S Berge, M S Berge, Knud Vohum hver 2, Ole 2.50
 Dineis, John Agrimion, Asie Reis, Erik Torgeson, A 2.50
 S Bergsland, S J Torgeson, Ole C Vohson, Elling A 2.50
 Vohum, Lars J Ventson, A A Malsand, A A Malsand 2.50
 hver 1, Mrs. Rari Munda, Erik J Sviggum, John D 2.50
 Hill hver 2. 59.50

J. R. Rassefson pr. M. G. Hanson.

Til Synodelassen: S M Hjertaas Granville 25.00
 Denne Kvittering skulde været givet af Prof. Bergsland, 25.00
 men blev vistnok forglemt. Summen er indført i Bøgerne tort 25.00
 for han blev syg.

S. S. Bergsland pr. C. Alletun.

Kinamissionen: Ved Pastor Paulsrud fra Mrs. I 2.50
 Gunderfion, Wallingford, Ja. 2.50
 Ved Edna Rott, Oslo, Wis. (10 years) Edna Rott, Eva 2.50
 Rott, Lottie Nelson, Gladys Gushie, Walter Maas, Hau- 2.50
 ward Slighton, Frankin Slighton, Agnes Anderson, 2.50
 Marie Johnson, Emmet Coon, Berta Johnson, Oscar 2.50
 Hammond hver 5c. 60
 Ved Pastor O B Rff fra Mrs. Martha Oland. 1.00
 3 P Ashjeld. 5.00
 Ved C Nordberg fra Miss Sertine Tvedt, Sibley, Ja. 5.00
 Mr. & Mrs. R S Lima, Mt. Angel, Oregon. 5.00
 Ved A Langehaug fra St. Petri Mgd., Steele Co., N. D. 11.00
 George W. Jofenhal, Spring Brook, N. D. 1.00
 Ved S P Ryllo fra Størlands Mgd. 3 Rvf., Pastor Walke- 10.00
 wicks Ralb. 5.00
 Carl Scott, Mt. Vernon, S. D. 45.00
 Ved Pastor A A Dahl fra Trempe, Valley Mgd. 3 Rvf. 40,
 et givet 25fte 5.
 Ved Martha Granfald, Des Moines, Ja., fra Mrs. Su- 27.00
 san Lee, Gurine Denfon, Sabie Oakland, Jnger Frette, 1.00
 Bertha Johnson hver 1, Sarah Stole, Mangsild Wicks 1.00
 hver 2, Martha Thompson 3, Lena Thompson, Mikka 1.00
 Granfald, Martha Granfald hver 5. 27.00
 Mrs. M Watson, Lake Preston, S. Dal. 1.00
 A Bettersen, Chicago, Ill. 6.00
 Ved Pastor Galtvold fra Rvf. i Jewell, Ja. 41.15
 Ved Pastor Duea fra Andrew City, Armstrong, Ja. 16.93
 Ved A D Larson, Valaton, Minn., fra Ellsborough Mgd. 3 25.00
 Rvf. 2.90
 Ubenevnt i Jackson, Minn. 2.90

Bed Pastor Trøgstad fra Nordbairrie Kvf.....	25.00
Bed Pastor Barstad fra J Verbin, Santa Rosa, Cal.....	6.00
Jda Rikstad, Fosston, Minn.....	50
Bed Pastor J Kroglstad fra Mrs. Sebye, Maddock, N. D.	5.00
Bed A L Stadum, Rothslab, Minn., fra Norw. Grove Kvif.....	11.78
Bed W Moen, Irene, S. Dak., fra Nordbairrie Kvf. (Past. Nervigs Kald).....	34.50
Bed Pastor Haugland fra N Alben, Clarf, S. D.....	2.50
Bed Pastor Sandven fra Salems Mgd.s Kvif., Roland, Iowa.....	56.30
S A Hanson, Grafton, N. Dak.....	1.00

Til Bethesda Børnehjem: Bed Pastor C C Holter Kollet ved Julefesten i Ken- non, Minn. 7.55, Kollet i Stordahl Mgd., Roscoe Center, Minn. 7.70 tilf.....	15.25
Bed Mrs. K R Hamrum fra Franklin Mgd.s Kvf., Franklin, Minn.....	5.00
Bed Seder A Haadem fra Perry Kvf., Dane Co., Wis., J A Duellors Kald.....	15.00
Bed M J Lehne fra Rojeni Mgd.s Mandstf., Pastor G D Wifs Kald, Veresford, S. D.....	10.00
Bed T Dorebo fra Bethlehem's Mgd.s Kvf., Tur- ner Co., S. D.....	12.30

Til Hospital i Kina: Bed H B Rydlo fra Stør- dals Mgd.s Kvf., Pastor Maltewicks Kald.....	10.00
Bed Pastor G D Bif fra Ariel Mortvedt.....	5.00
Mr. & Mrs. Iver Olson, Webster, Minn.....	10.00

Bed Cla Metrum fra „The Young Ladies Soci- ety of Hauges Church“, Dawson, Minn.....	5.00
Bed Mrs. Bertha Gimre fra Tabitha Kvif., Rose Grove, Ellsworth, Ia.....	15.00
Bed Pastor M Norstad fra St. Pauli Mgd.s Kvf., Minneapolis, Minn.....	25.00

Til Børnehjem i Kina: Rasmus Waks Børn, Irene, S. D.: Jda, Enof, Gina, Henry Waf hver 50c, Lybia Waf 25c, Clarence Waf 15c, Richard Waf 10c.....	2.50
Bed Sophie Schelbahl fra Schelbahl's Kvif., Schelbahl, Ia.....	58.00
Bed Mrs. Bertha Gimre fra Tabitha Kvif., Rose Grove, Iowa.....	21.00

Bed Mrs. A U Engen fra Salems Mgd.s Kvf., Roland, Ia, Pastor Sandbens Kald.....	25.00
Bed Pastor O O Bergs fra Bethania Mgd., Volga, S. Dak.....	12.65
Bed Ole J Nefs fra Bor Krelfers Mgd.s Kvf., Rothslab, Minn., Pastor U D Johnsons Kald.....	25.00

Til Hsistolen i Fancheng: Bed Pastor G D Bif fra Ariel Mortvedt.....	2.00
Bed Past. O Ewenfor fra Lars Debahl, Lake Preston, S. D.....	3.00
Mr. & Mrs. C Gorleth, Irene, S. D.....	3.00

Bed I D Larson fra Ellsborough Mgd.s Kvf., Murray Co., Minn.....	10.00
Bed Pastor S D Heidal, Madelisse, Ia. fra Mr. & Mrs. Ole Laathe.....	16.00

Til Jødemissionen: Bed Mrs. D P Engen fra Lydals Kvf., Wofin, S. D.....	20.00
--	-------

Bed Pastor C H Hjortholm fra vestre Tref. nor- dre Kvf., Ellsworth, Ia., Hjortholms Kald.....	10.00
Bed J J Wigen fra The Mission Band, Selbu Mgd., LaGrasse, Wash., Pastor Verhils Kald.....	20.00

Santa Imissionen: Bed Annie Lima, Mt. Angel, Oregon.....	1.50
Bed L O Larson, Valaton, Minn. fra Ellsborough Mgd.s Kvf.....	20.00

Bed Pastor Paulsino fra Elms Mgd.s nordre Kvf., Randall, Ia.....	10.00
Fra Rev. T T Carlson, Camrose, Alta, Canada, en Del af Tienben for 1906.....	10.00

Madagaskarmissionen: Bed Annie Lima, Mt. Angel, Oregon.....	1.50
--	------

Bed Pastor A D Uheim fra Luc qui Parle Kvf. 15, J O Wallem, Dawson, Minn. 5.....	20.00
Bed H Stoem fra Thronbhljens Mgd.s Kvf., Hantton Co., S. D.....	20.00

Til Mrs. Dr. Gotvedt: Bed Pastor Paulsrud fra Mrs. Gina Sunderson, Wallingsford, Ia.....	5.00
---	------

Fra Rev. S C Fne 5, Wils i hea Bree- thon L.....	6.00
Bed Mrs. L O Tysdal fra Israels Mgd., Arti- lian, S. D.....	25.00

Jndremissionen: Mrs. G C Lucken, Portland, N. D.	1.00
Frida Erickson, Fairfax, Minn.....	50

Bed Pastor J J Kfsæ fra Singa s Kvf. 10, Syd Lake Kvf. 10, Syd Lake Ungdomsf. 20, Dak Lake Kvf., Hendricks, Minn. 10.....	50.00
Bed John D Thompson fra Bethels Mgd.s Missionstf., Otter Tail Co., Minn.....	9.00

J. L. Lassefson pr. C. Lillethun.	
-----------------------------------	--

Bed Mrs. Paul Grinde fra Tref. Mgd.s vestre Kvf., Rev. Maltewicks Kald, N. D.....	25.00
Bed Pastor J S Halvorsen, Spicer, Minn., fra Ronneftad Mgd.s Kvf.....	13.86

Kinamissionen: Mrs. C K Erickson, Story City, Iowa.....	5.00
Hans P Dahl, Marysville, Wash.....	5.00

Bed Pastor K L Kleeland fra Mrs. Larson, Kulm, N. Dak.....	2.50
Mrs. A C Anderson, Readstown, Wis.....	10.00

Børnehjem i Kina: Martin Opsal, Ramoure, N. D.	50
C hr. D. Brohaugh pr. C. Lillethun.	

Bed M H Medell fra Emanuels Mgd.s Kvf., Veresford, S. Dak.....	10.00
Bed Pastor J R Sandven fra Home Society, Roland, Ia.....	3.45

Til Arbeidet ved Trainingskolen. Bed Pastor S S Westby fra Hans Lee, Newman Grove, Neb.....	10.00
Web Tat M. G. Hanson.	

Bed Pastor P S Stenerfou fra Mrs. Lars Klep- pe, Dssian, Ia.....	1.00
Bed Ben Bormid, Betania Kvf. sk fra Randall Bed Pastor C C Holter fra Hauges Mgd.s Kvf. Kennon, Minn. 5, Mrs. D J Nefset 5.....	10.00

Til Til Hjælp for at bygge Kirke i Niobrara Mgd., Pa- stor O J Lundbls Kald, en Del af et konf. offer (10.00) fra Vol- ga Betania Mgd. Menigheden sender Gaverne sin hjertelige Tat.	
Baa Mgd.s Begne Edwin Arneson.	

Bed G A Grant, Dell Rapids, S. D. fra Stør- dals Mgd.s Kvf. ved Higlånd, S. Dak.....	20.00
Bed Pastor J S Olson, Veddes, S. D., fra Frantes Mgd.s Kvf.....	15.00

Retteffe: J sidste No. af „Bubb.“ faar: Til Kirkefotlen i Madison, Wis., Oscar Olson, Evanger Mgd., Buffalo Co., Wis. 5.00, Ital være fra Kvf. i Ebanger Mgd. 5.00.	
---	--

Bed John Sandsgaard fra Clear Lake & Ells- worth Mgd.s Kvf., Hamilton Co., Ia.....	47.50
Bed Pastor A A Dahl fra Curran Valley Kvf., Taylor, Wis.....	10.00

History of the Great Reformation

in the times of

LUTHER AND CALVIN.

Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy.

BY J. H. MERLE D'AUBIGNE, D. D.

Pres. of the Theological School of Geneva.

Illustrated with many Views, together with the Luther Memorials.

Scenes from the life of Martin Luther, in fifty pictures of the most memorable events in his remarkable career.

From Designs by Gustave Konig With descriptive Sketches by Heinrich Gelzer.

1096 Pages nicely bound in one Volume.....\$2.50

**Hauges Synod Book Dept.,
Drawer H, Red Wing, Minn.**

WHAT SOME OF OUR LEADING PROFESSORS SAY ABOUT THIS BOOK.

Merle D'Aubignes Reformationshistorie er allerede gammel, men vedbliver at beholde sit Værd som en gripende og folkelig Fremstilling af den vældige, aandelige Frihedskamp, som af gudsaatte Mænd førtes mod det romerske Pavenælde i det 16de Aarhundrede. Den vil virke velgjørende paa alle sandhedselstende Læsere.

Georg Sverdrup,
Bestyrer Augsb. Sem.

Minneapolis, Minn. Dec. 1904.
Reformationen, Herrens første Gjerning for sin Kirke efter dens Grundlæggelse, bør enhver Kristen og fremfor alt en Lutheraner kende. Merle D'Aubignes Reformationshistorie er almindelig anset som en af de værdifuldeste Bøger om den.

M. D. Bøckman,
Bestyrer af Den Forenede Kirkes
n. l. Seminar.

Although D'Aubigne belonged to the Reformed Church and has not succeeded in all respects in being fair to the Lutheran Church in his History of the Reformation, I regard this history as a very valuable work. It is written in a popular, vivid, and interesting style and is well worth buying and studying, although it must be read critically.

—E. Hove,
President Luther Seminary
Hamlin, Minn.

Harpelegeren med Guitarstole.

Harpelegeren, 10 Sange med Musik og let udførligt Guitarakkompagnement og Praktisk Guitarstole til Brug ved Selvstudium i Guitaraspil, i et Bind, stort Format og smukt indbundet i Skirtingbind med forgyldt Titel paa Siden \$1.00. Denne Bog er den eneste i sit Slags i det norske Sprog. Begge Bøger udgjør tilsammen 122 store Sider. Bogen anbefalet af Fru Walborg Hovind Stub, Prof. Sven Ostebal, Pastor L. M. Bjørn m. fl. Lesebogen koster bare 25 Cents. Musik og Akkompagnement arrangeret af Kristian Nelsøen. Guitarstolen er ogsaa udarbejdet af ham.

Send Ordres til E. Lillethun, Drawer H.
Red Wing, Minn

N y B o g .

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bible meditations for each day in the year with devotional songs to the furtherance of family prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. House udkommet engelsk Udgave af Johan Goszners Statistiske. Denne Bog er af vort norske Kirke- og Kristensfolk saa vel kendt og elsket, at nogen Anbefaling er neppe paastrævet. Vi glæder os kun over, Augsburg Publ. House har vist den Foretagssomhed at udgive denne Bog paa engelsk. De yngre iblandt os vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Skirtingbind og koster portofrit tilsendt 75 Cents. Bestillinger sendes til

Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn

Rettelse.

I „Buddæreren“, i Stykket med Oberkrift. „Kredsmpde og Kirkeindvielse i Jensen, Iowa, Past. C. J. Gaftvold's Kald“ findes følgende Trykfeil, hvilke bedes rettet: I Midten af 3die Spalte, hvor der staar G u d s æ r k j e n d e l s e stulde have staaet S y n d s æ r k j e n d e l s e ; 2 Linjer længere nede staar S y n d s æ r k j e n d e l s e , dette stulde ha været S y n d e r e n ; atter i Slutten af 4de Spalte er Ordet s j ø g e n d e udeladt mellem ret og Sjel.

Venligt
Simon E. Hanson.

Til ovenstaaende kan bemærkes, at første og tredje Rettelse er Trykfeil, men den anden er et Skrivfeil af Sekretæren.

C. L.

Til Grindring for Presterne.

Nu er det Tiden for alle af bort Samfund's Prester at sende sine Indberetninger til sine respektive Kredsformænd, saa at de kan faa sine Indberetninger færdige i rette Tid. Hjere, lad os ikke maatte høre Klage over Forjæmelse af denne lille Pligt dette Aar!

Broderligt
C. J. Gaftvold.

For en dygtig Smed og Bogumager

er der en særdeles god Plads ved Rose Grove Handelssted. Til nærmeste By er det 7 og 10 1/2 Mil Læstebhugget og rigt nok Settlement. De fleste fra Stavanger Kantene. Menigheden tilhører Hauge's Synode og betjenes af Formand Gaftvold. Om nogen af „Buddæreren's“ Læsere ønsker en god Plads, ikke alene for godt Arbejde og for Fortjenesten, men ogsaa for at faa bo i et stille, fredeligt og hyggeligt Nabolag og i en blomstrende Menighed, bedes han tilskrive undertegnede snarest muligt.

Berthel L. Belleson.

Route 1. Ellsworth, Iowa.

Altermalerier.

Akademisk Arbejde til laveste Priser. Tyde Aars Erfaring. Bedste anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

August Aagstad.

Marinette, Wis.

Pianoer

og

Orgler.

Kun giv mig Anledning til at give Oplysninger angaaende Priser og Betalingsvilkaar, og man skal finde, at ingen har bedre Betingelser at tilbyde.

Oplys, naar De skriver, hvad De ønsker, Piano eller Orgel.

Carl Haugland,

THE NORTH WESTERN
MUSIC HOUSE,

318—320 Nicollet Ave.

MINNEAPOLIS, MINN.

Hilsen paa Silkeborg.

Vi har i vor Bogsldede følgende Hilsener trykt paa pene Silkeborg:

„Julehilsen“ 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; „New Year Greetings“, 3 Vers; „Hilsen til Fader“, 4 Vers; „Hilsen til Moder“, 3 Vers; „Hilsen til Broder“, 3 Vers; „Hilsen til Søster“, 3 Vers; „Hjertelig Hyløstning“ 4 Vers; „Uden Kors ingen Krone“, 4 Bibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!“ Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; „To my child“ 4 Vers; „Birthday Greeting“, 2 Vers; „Greeting to Sister“, 5 Vers; „A Greeting to Brother“ 4 Vers; „Blessed are they who have not seen and yet have believed“, 4 Vers.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

„Wedding Congratulations“, 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Mærk: „Forglemmigei“, er udsolgt og kan ikke faaes mere.

Send Ordres til

C. Silletun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udsælselse. Bedste Betingelser.

Righolbig Motiofsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: A b o l f J b s ø , Story City, Iowa.

Bedes erindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Synodalkassen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jernell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Sæfjeson, Kassin, Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Herdningemissioner sendes til Rev. Chr. D. Brohaugh, 298 Williams St., St. Paul, Minn.

Penge til Indremissionen og Professorsløn sendes til Rev. J. L. Sæfjeson, Kassin, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til G. G. Walen, Beresford, S. D.

„Buddæreren“

udgives af Hauge's nordlævangelistiske lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis \$1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Silletun,

Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. E. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Født under Loven; 2. Alvorlige Spørgsmaal; 3. Konfirmationen i Norge; 4. Stifter eder ikke lig med denne Verden; 5. De store valler ogsaa; 6. Fra Missionsmpdet i Chief River Falls, Ida Kreds; 7. De gamle gaar bort; 8. Om at forfatte Sange; 9. Fra Meherjohn; 10. Kinamissionen; 11. Fra Arbeidsmarken; 12. Bekjendtgjørelser; 13. Rvitteringer.

Prof. H. H. Elstad
916 Coll. Ave.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet 1 Kor. 2, 2.

No 16

Torsdag den 20de April 1907.

{ 39te Aarg

Forfærdes ikke.

Joh. 14, 1—12.

Ederes Hjerte forfærdes ikke.

Det er rart med den som ved og kjender alt, han ved ogsaa om det letskremte Menne-
skenhjerte. Han ved at der i denne Verden er
saa meget, som ængster og forfærder det stat-
fæls Hjerte. Og med den største Omhu og
Deltagelse tænker han paa de i Trængsel og
Brøder haardt prøvede Sjæle. Han kommer
især sine egne kjære og elskelige Venner ihu.
Herren taler saa mangt et Trøstens og For-
maningens Ord til sine Disciple før han gaar
til sin Lidelse. Han tænker oftest paa de
andre og glemmer sig selv. Det er opofren-
de Kjærlighed.

Men er her da ikke Aarsag til at forfær-
des? Herpaa kunde vel svares baade ja og
nei. Ser Mennesket paa sig selv og sin me-
gen Svaghed og paa Farerne og Fienderne i
denne Verden, saa er her vist al Aarsag til
Frygt og Forfærdelse, men ser en paa Jesus
og paa hans Fortjeneste og en i Tro faar til-
egne sig den, saa er her vist ikke megen Aar-
sag til at være bange. Men Sagen er den,
det er ikke altid saa let for Mennesket især i
Prøvelsens Tider at tro. Og netop derfor
kommer Herren med denne Formaning:

Trør paa Gud og trør paa mig.

Der er saa uendelig mange Ting som vil
rive Troen ud af Hjertet og Mennesket bort
fra Gud og Himmelen. Derfor denne hjer-

telige Formaning til at tro paa Gud og tro
paa Jesus. Og hvem ellers skulde man tro
paa til Trøst, Redning og Frelse? Men nu
er ogsaa Troen en Guds Gave, selvfølgelig
maa den som fattes Tro, bede Gud om at
faa den. Den, som vil bede maa gaa til
den, som har at meddele, saaledes ogsaa her.
Gaa til Herren og bed om Tro, og hvis du
ikke det gjør, saa blir du til evig Tid uden
Tro, har jo en jagt. Med dette Raad til
Disciplene vil altsaa Jesus drage dem til sig.
Og dem som komme til Herren skal ikke blive
hverken trøstesløs, venneløs eller hjemløs thi
i min Faders Hus er mange Værelser.

For de troende har der næsten altid været
trangt i Verden, dog for en Del meget
trangere end for andre. Fattigdom, Hjem-
løshed, Arbejde, Uro, Forfølgelse og Nød
har ikke lagt lige tungt paa alle Guds Børn,
men for dem alle er det en Hovedregel, at de
ikke har noget blivende Sted i denne Verden.
Derfor kommer denne Jesu Trøstetale saa vel
med for alle sammen. Der er da Rum no-
gen Steds for Herrens Venner ogsaa, om de
ikke faar bo i Paladser paa denne Jord. De
kan glæde sig med, at der er mange Værelser
i Himmelen, ja saa mange, at der findes et
for hver af Jesu sande Venner. I Jesu
Hjerte er der Rum, i Himlen ligervis. Saa
lyder Evangelium, Gud være evig Pris.

Hvor jeg er, skulle ogsaa I være.

Tænk være der hvor Gud er. „Leve
og regjere med ham i Ewigheid“ hvor stort!

GTU Library
2400 Ridge Road
Berkeley, CA 94709
For renewals call (510) 649-2500

All items are subject to recall.

Skripten taler meget om denne Sag. Der-
som vi er delagtige med ham i Trængselen,
skal vi ogsaa være det i Herligheden. Sidde
tilbords med Abraham, Isak og Jakob i
Himmeriges Rige. Det var saligt for Jo-
hannes at ligge op til Frelserens Bryst i
Madværeren, og det var saligt for de andre
Disiple at faa være ham saa nær. Det var
saligt for de tre, som var med ham paa For-
klarelsens Bjerg. Men en endnu fuldkom-
nere Salighed for alle dem, som efter hans
Aabenbarelse. Hvorfor skulde nogen ville
negte sig selv denne Salighed? Hvorfor
være vantroende, naar saa meget tabes der-
ved.

Og Veien vide J.

Dette er et godt Skudsmaal. Der er
altfor mange i Verden, som ikke ved Veien.
Disiplene og mange andre, som har hørt Je-
su Røst og set hans Gjerninger, de ved Veien,
maatte de og alle saa sandt gaa den.
Det er godt at vide Veien, men endnu
større at gaa den. Dette skulde alle i Kri-
stenheden lægge sig paa Hjerte. De ved me-
get om Gud, hans Ord og hans Gjerninger,
om Himmelen ja og om Helvede, men enda
lever en stor Del i den største Uvidenhed med
Hensyn til sin Sjæl og Salighed. De ved
for en Del Veien, men gaar den ikke. Stat-
fæls Thomas han ved heller ikke Veien, siger
han. Men han er nu en af dem, som gjerne
vil vide den, og det blir nu stor Forskiel fra
dem, som ikke vil hverken vide den eller vandre
den. Det er jo ofte en Kristen med Be-
kymring maa sukke og klage „Tid ingen Bei
jeg ser, hvor jeg kan vandre mer“, men de
som med slig Bekymring spørger efter Veien,
skal nok saa Rede paa hvor den er, thi siger
Jesús:

J e g e r V e i e n .

Nu da Thomas, du var nærmere Veien
end du selv tænkte og vidste. Veien laa lige
for dig og du saa den ikke. Det er forresten
meget ved Kristendommen, som er klarere og
tilgængeligere end Menneket ofte tror.
Det heder jo om selve Guds Ord, at det er
saa klart at end ikke en Daare behøver at sa-
re vilb. Og saa er det jo en god Ting at det
er bare en Bei, som Frelseren her siger, jeg

er Veien. Det er den eneste Bei som bær til
de himmelske Boliger. Det er nok en smal
Bei, men paa samme Tid rigtig en kongelig
Bei; thi det er Gud selv som er Veien, behø-
ves der da nogen bedre? Men han er ogsaa
S a n d h e d e n .

Her vil Herren ligesom sige: Jeg er det
eneste som fortjener Navn af Sandhed. Det
er Modfætningen til al Løgn og alt som gi-
ver sig Skin af Sandhed, men som i Virke-
ligheden intet andet er end Løgn og Falsk-
hed. Med Jesu Komme til Verden er ogsaa
den ægte og rette Sandhed kommen ind i
Verden, saa nu kan de sandhedssøgende saa
Rede paa hvad som er troværdigt, ret og
godt. Kun hold eder til mig, vil han sige,
saa finder I Veien og faar vide Sandheden,
og mere end det; thi jeg er ogsaa

L i v e t .

Er det eder om at gjøre at finde Veien,
vide Sandheden og have Livet, saa er det alt
at faa og finde i mig, hvorfor da søge Lykke
og Liv andet Steds, naar saadant findes kun
i mig. Har I mig saa har I alt, har I ikke
mig, saa har I i Grunden intet andet end
Skam og Skade. Mange mener sig at leve
uden Jesus, men det er et indbildt Liv, hvad
det aandelige og frelsende angaar. Slige er
„levende døde“, de er „vandrende Lig“, og
bliver tilslut den evige Døds Bytte. Hvo,
som har Sønnen, har Livet, men hvo, som
ikke har Sønnen har ikke Livet, men Guds
Brede bliver over ham. Om Menneket ikke
havde tabt Sans og Fatning, saa vilde det
søge mere efter Livet end det gjør. Det
stræber nok efter at leve i Verden, men det er
ikke noget ret Liv, men meget mere en Død.
Men stræbe efter Livet, søge Livet, trage
efter at leve godt og leve længe, det er at sø-
ge Jesus, og søge ham af hele sit Hjerte. Og
den, som det gjør, skal

K o m m e t i l F a d e r e n .

At komme til Faderen sker ved Sønnen,
ved at tro paa Sønnen, følge Sønnen og
gjøre, som Sønnen lærer. Ikke vægre sig
for Veiens Bestaenighed; thi Kristi Bei er al-
tid god, ret og rigtignok befunden, eller: midt
igjennem Rød og Fare, Veien gaar til Para-
dis. O du Lammets Brudstare, Du maa

gjennem Torrens, Du maa over Bjerg og Dal Gjem til Zions Brudsal! Dog det bliver let at glemme Første Dieblit derhjemme.

Naar den største Lykke er naaet, vil man nok snart glemme de største Belpærligheder, som var forbundne med at naa den. Vel den, som er naaet lykkelig frem!

Vi hører ofte Tale om Teolog=Teologi, det er, Guds Lærd, Guds Kundskab, men her har vi baade det ene og det andet. Den, som kender Faderen og Sønnen maa da være Guds Lærd og have Uddannelse i Guds Kundskab og saaledes tror vi der i denne Forstand er mange Teologer. „At kjende dig Jesus og have dig her; da er vi til Himmel og Salighed lærd“. Tænk, de som i Sandhed ved alt dette og fører et Liv der svarer til denne Kundskab og Bekjendelse, hvilken Udelstand!

Fra dette Folk kommer de gode Ord og de gode Gjerninger, som er Gud til Ære og hans Rige til Ophbyggelse. De er som Jesus var: og kan sige som han sagde: Jeg er i Faderen og Faderen er i mig, de Ord, som jeg taler til eder, taler jeg ikke af mig selv, men Faderen, som bliver i mig, han gør Gjeringerne. Det kan ikke være Tale om at Mennesket kan tale og gjøre saa fuldkommet som Jesus talte og gjorde, men det skal være alles Bestræbelse, Higen og Lyft at gjøre, som Jesus gjorde. Han skal være vort Mønster, vort Ideal. Derfor sagde han ogsaa: „Lær af mig“. Og fremdeles: „Hvo, som tror paa mig, han skal og gjøre de Gjeringer, som jeg gør, og han skal gjøre større end disse; thi jeg gaar til Faderen. Hvem skulde nu ikke gjerne ville være Discipel og høre og lære af Jesus, og tale og gjøre, som han gjorde? O meld eder til Optagelse i hans Skole!

Da Luther var færdig med Udlæggelsen af den 1ste Rosebog, sagde han: „Det er nu den kjære Genesis. Vor kjære Herre Gud give, at andre maa gjøre det bedre efter mig! Jeg kan ikke mere. Jeg er træt. Beder Gud for mig, at han vil skjænke mig en god, salig Afkædning!“

Mon nogen har gjort det bedre siden da?

Jesu Fredshilsen.

Jesus aabenbarede sig for nogen af sine Discipelinder og to af sine Disciple, de første idet de ledte efter Jesus ved Graven og for de sidste, da de var paa Veien til Emmaus i megen Forsagthed. Begge disse Parter berettede for de andre Disciple, at de havde seet Jesus, men de kunde ikke tro. Medens de to Disciple fortalte, hvad de havde oplevet, Disciplene var samlet i en Sal inden lukte Døre af Frygt for Jøderne, kom Jesus og stod midt iblandt dem. Han hilste dem med sin Fred. Dette var høiligen fornødent og aldeles betimeligt, thi nu havde de intet at støtte sig til. Deres Haab fra Gud var slutt, alene Frygten for Jøderne holdt dem samlet paa Salen. Freden var aldeles forstyrret. Frygten var overmaade stor.

Mennesket havde fuldkommen Fred da de gik ud fra Guds Skaberhaand. De havde ofte hørt Gud komme henimod sig og Raslen i Løvet. Dette havde glædet dem. De havde som Børn sprunget imod ham. De havde Fred med Gud og sig selv imellem. Da de havde syndet mærker vi, at denne Fred var aldeles forstyrret. Synden har borttaget Freden fra Jorden, Adam og Eva var fyldt med Frygt og Ufred efter Faldet, hvilket viser sig, naar de skjulte sig mellem Havens Træer. Det helbede paa Dagen og Solen holdt paa at gaar ned, og Træerne dannede store Skygger ved det synkende Solskin, Nattens Mørke trængte sig ind over Haven, de hørte den sædvanlige Raslen i Løvet af Guds Fodtrin. Dette var intet nyt, men deres Forhold til Skabningen, til Gud og til sin egen Samvittighed var nyt. Mennesket havde syndet mod Gud og den guddommelige Lov, som Gud havde nedlagt i dem ved Skabelsen, Samvittigheden. — „Synden havde forstyrret Samvittighedens Fred“. Ufred er noget som ethvert Menneske har efter Syndefaldet, thi alle har syndet mod sin Samvittighed. Derfor kan Profeten sige med rette, at der er ingen Fred for den ugdelige. Ufreden er ubehagelig. Det er ondt at være iblandt fredløse Mennesker, men endnu værre at have Ufreden. Enhver søger:

paa bedste Maade at komme bort fra den hvor den findes.

Der er to Maader i Almindelighed, hvorved Mennesket kommer til en Slags Fred. Jesus siger, at den Fred han giver er ikke som den Verden giver. Profeten siger fra Gud at haade Profet og Prest øvede begge Svig idet „de læge mit Folks Datter paa Ietsfærdig Vis, idet de sige: Fred! Fred! hvor der dog ingen Fred er. Dette finder Djævelen „Behag“ i. Han holder frem for Mennesket ud af sit store Forraad af Paasund, for at give Mennesket falsk Fred. Snart søges den i Vetsindighed og Velsigt, snart i Gjerrighed, Graadjeri og Drukkenskab m. m. Intet af dette bringer Fred; thi det tilfredsstiller ikke Samvittigheden. Det søvndysser Mennesket. Det læger paa samme Maade, som naar Doktoren bedøver en syg Patient, Smerterne er der, men man føler dem ikke. Man blir lykkelig paa samme Maade som den drukne eller hypnotiserede saa Forestillinger om de er rige og forestiller sig selv omgivne af mange Herligheder. Det er dog en ubevist Tilstand. Den Fred som Verden og Djævelen og vi selv giver os betegnes med „falsk“ Fred og en „Søvn“. Det er nødvendigt at komme ud af denne Fred. Det er Guds Aands Arbejde. Den maa forstyrre denne Fred. Dette kaldes Vækkelse. Aanden raaber til den sovende og i Synden døde: „Vaagn op du som sover og sta op fra de døde, og Kristus skal lyse for dig“. Ef. 5: 14.

Den værste af al falsk Fred er den falske religiøse. Ikke kommer de under Rubrikken af ugudelige,—og ikke troende, de er upaaklagelige,—„ingen er siddkommen“. Disse Slags Folk har meget Fred og er aldeles fornøjet med sig selv. Gaar Aanden komme ind paa dem noget, saa kalder de det „Anfægtelse“ og en „Plage af Djævelen“, ja de kan gjerne gaa saa vidt at de klager under disse Tider paa sin „Bantro“. De hører at de kristne taler saaledes og klager saaledes, saa tror disse, at det er det samme som mangler dem, og at de maa slaa alt saadant fra sig som forstyrrer dem. Sagen er den, at Satan narrer mange med at han er Skyld i det som han ikke har noget med at gjøre. Naar

Satan anfægter og forstyrrer ens Fred, saa giver han intet Haab. Han negter for en saadan, at der er Maade for ham hos Gud ved Kristus Jesus. Han frister en til at give op og vende tilbage til Verden igjen. Aanden derimod overbeviser eller vil saa gjerne overbevise et Menneske om deres Stilling til Lammets Blod,—om de har modtaget Maade for sin Synd og om de lever i daglig Fornemmelse af, at de eier Livet i Guds Søn under Bekjendelse af sin Synd og i Tro paa Forladelse—den Tro som Aanden skænker ved Evangeliet,—at der er intet man vil vide til Salighed uden Jesus Kristus og ham korsfæstet, men at man heller ikke er fornøjet med noget mindre end denne Viden.—Aanden maa saa forstyrre enhver enkelt Sjæl. Ufreden maa strække sig længere end blot til det ydre—at man blir kjed og træt af de ydre Gaster. Man maa blive uerig med sit eget Hjerte. Man maa miste Kjærligheden til sit Hjertes Skat, de maa foretrække at blive den kvit fremfor at miste sin Sjæl, og handle derefter. Den rige Yngling vilde meget gjerne bli frelst, men hans Hjerte eiede en Skat—en Gud og den havde han ikke tænkt var noget Uvæsen, han havde ikke fordømt den. Det var vanskelig for ham at stilles med sin „Gud“, ja den gir vi op sidst. Men det er absolut nødvendigt at Mennesket faar komme i saadan Stilling, at det afbeder sig og frabeder sig den fremmede Guden. Det gjør intet Menneske førend Aanden har faaet overbevist samme, at Hjertet og dets Skat er et stort Bedrag. Men førend Aanden faar Lov til dette, saa blir det Kamp, thi „Guden slipper vi sidst“,—megen Argumentation foregaar før vi slipper den. Men Gud faar ikke være Gud for os, før vi giver slip paa vore Afguder.

Mange Mennesker trøster sig med en „Afsader“ som en Prof. ved Yale Universitet fremholdt for sine Studenter for en kort Tid tilbage, at den religiøse „Tidsalder“ for det 20de Aarhundrede vil være „Brotherhood of man and Fatherhood of God“. Dette er meget

pent men Gud i Himlen er ikke kjendt af dem, saa at de gjør sig en Afgud op i Himlen. Disiplene fandt ingen Fred før de havde blit overbeviste om, at Jesus var opstanden og dermed var han deres. Nu blev de glade, men Frygten og Ufreden borttoges først da, naar de fik se og føle paa Naglegabene og se ham spise. Saaledes finder man alene Fred og faar den sande Glæde, naar Aanden faar overthydet os ved Ordet, saa at vi ved Troen faar se, føle og smage den Naade, som er bleven os til Del i Kristus Jesus,—den Helligaand forklarer Kristus for Hjertet. Det er da Mennesket har faaet den sande Fred naar Aanden forklarer os ved Evangeliet at alle vore Synder er forladte. Da faar Samvittigheden Fred, thi da staar man i en god Samvittigheds Pagt med Gud formedelst Syndernes Forladelse.

Nu har Mennesket Fred, og dog ikke Fred, thi det har ikke mistet sin forderveede Natur, men det har begyndt at hade den. Nu blir der Uenighed imellem Kjødets og Aanden, og vi staar paa Valgets Standpunkt til hver Tid, hvilke af disse to skal seire. Thi omendkjønt Aanden er den som hersker saa hersker den kun ifølge vor Vilje.

Vi har nu mærket os, at det er Guds Aand, som gjør os urolig over vor ufrelse Stilling. Vi læser hos Profeten Jer. 29: 11 at Gud havde Fredstanker med sit Folk, naar han revjede dem, d. e. lod dem føle hans Dom over Synden. Gud vil ikke at vi skal blive haabløse med Hensyn til Synden og os selv og uden den Grund til Fred, som han har skjænket Mennesket. Denne Grund er som vi før har nævnt, Kristus, men vi vil ogsaa faa Paulus til at sige det, thi det er sikreste han siger, Ef. 2: 14. „Thi han (Kristus B. 13) er vor Fred, han som gjorde et af begge og nedbrød Adskilligheds Mellemvæg, Fiendskabet.—Fiendskabet mellem Gud og Mennesket først, idet Gud er en forsonet Gud formedelst og i Kristus hvorfor han siger 2 Kor. 5: 18, 19: Men alt dette gjorde Gud, som har forliget os med sig selv ved Jesus Kristus og givet os Forligelsens

Tjeneste; thi Gud forligte i Kristus Verden med sig selv, idet han ikke tilregnede dem deres Overtrædelser og har oprettet Forligelsens Ord iblandt os!

Har nu Gud saat gjort den store Naadegjerning i dig, at du er bleven bedrøvet efter din Sjæls Frelse, saa er det Gud, som har begyndt den Gjerning ikke for at plage dig med Uro, men at du skal ængstes og drives til at søge Naade, hvilke han staar og har staaet med en Fylde af for at skjænke enhver som tager sin Tilflugt til ham, under Bøn i Guds Ord og Sakramenterne. Det er ikke mindre end saligt at faa nyde Evangeliet. „Det er en god Samvittigheds Pagt med Gud“. Det er en Fred som ikke kan indtages med blot Forstanden, nei Forstanden formaar ikke at gribe den, „den overgaar al Forstand“, det er en Aandens Gave til vor Aand, det er ikke blot Forstanden som oplyses men Sjelen som frelles og Aanden som frigøres fra sit Trælleliv til Friheden med Guds Aand ved Troen paa den forskæftede, opstandne og himmelfarne Jesus Kristus, som nu træder frem for os, viser sig selv for Gud, for os, er vort Offer antaget af Gud, og Guds Offer antaget af os. Dette er saligt at faa tro. Gud give os alle og behold os alle i denne Tro til Enden, saa har du lovet Livsens Krone, Amen.

Nels Carlson.

H j e m m e t er Menneskets skønneste Gave. Er det godt, saa kan ogsaa Livet blive godt; men forstyrres ens Hiem, saa ligger Veien aaben til Sorg og Savn. Værn fremfor alt om Hjemmet, vær god og du møder Gudhed; hjælp og du vil blive hjulpet igjen; glæd dig i den og de vil glæde dig. Intet lønner sig saa godt som at være god. Men—kommer der „Kurre paa Traaden“ saa sig det kun til dig selv og din Gud! Naar du udleverer dit Hiems Skyggesider til andre, saa bliver de hurtigt større. Gode Raad er altid bra at faa; men den, som løber til andre efter Lægedom for sine hjemlige Saar, han gaar til Smittefiklden istedetfor til Sundhedsbrønden, skriver „Folkets Ven.“

Mrs. Ann? Slapgaard død.

Hun var Hustru til John Slapgaard, Horace, N. Dak., og blev født af Forældrene Peder og Maria Eklo, Stiklestad Prestegjæld, Norge, den 3die Juli 1825, og døde efter henved seks Maanedes Sygeleie, Tirsdag Morgen, den 26de Mars, 81 Aar, 8 Maaneder og 26 Dage gammel. Efterladende sig Husbond og Døtrene Mrs. P. Haglund, Mrs. J. Nilson, Horace, N. D., samt Sønnen Pastor Breidablik, Red Wing, Minn.

Den afdøde blev ægteviet til John Slapgaard af Buku Sogn, ovennævnte Prestegjæld, Aar 1850. Deres Ægteskab blev velsignet med 7 Børn, af hvilke de 4 er gaaet hjem forud.

John Slapgaard udbandrede til Amerika Aar 1883 og Hustruen kom Aaret efter. De bosatte sig i Horace, hvor de har tilhørt Frøns Menighed.

Mrs. Slapgaard blev begravet Lørdag den 30te Mars under stor Deltagelse.

Efter som jeg har havt Tilsyn med Menigheden det sidste Aar, saa har jeg havt Anledning at besøge den hensovede under hendes Sygeleie. Det var en Ting, som hun særskilt ønskede at saa Klarhed over, det var disse Spørgsmaal: Hvad det er at være igjensødt og hoorpaa kan et Menneske kjende, om han er igjensødt. Det var Tanken paa hendes Forhold til sin Frelser, som ihælsatte hende. Dag og Nat jukkede hun til Gud om Frelse for sin Sjæl. Det var ofte mørkt og uklart for hende, om en Synder som hun kunde blive frelst. Men saa fik hun iblandt erfare Guds Naade, og ved Troen paa Jesus vaskes Længselen efter at flytte. Nu saa har hun faaet Lov til at flytte, og som vi faar tro hjem til Sabbatshvilen hos Gud.

Far og Børn var tilstede og fik tage Afsked med gamle Moder. Herren var dem en Tilflugt og Trøst i deres tunge Sorg. De har Menighedens og Benneres Sympati. Undertegnede forrettede og Past. J. J. Breidablik holdt en kort Tale ved sin Moders Baare. Jeg tillader mig at tilføie et Uddrag af samme:

Jeg vil gjerne sige nogle Ord ved Mors Baare. Jeg vilde helst sige det til hende, men nu er Mor død, nu hører hun det ikke, saa jeg faar sige nogle Ord om Mor. Hun var en god Mor, thi hun elskede. Hun kom ved første Naab, naar det gjaldt at hjælpe. Jeg prøvede ogsaa paa min Side at komme, naar hun kaldte. Vi to var godt kjendte, vi var tilsammen i omtrent 30 Aar. Aldrig har nogen Person forstaaet mig saa godt som Moder. Jeg saa hende, naar hun lo og naar hun græd. Far arbejdede haardt Nat og Dag for at skaffe Mad til os. Det var ikke altid saa greit med en Familie paa ni. Men Mor tabte aldrig Modet, hun jagde altid, det vil nok rette paa sig. Mor holdt os tidlig til Guds Ord og til Kirken. Hendes Sjæl tog Gud til sig Tirsdag Morgen. Herren stelte det saa, at jeg fik snakke med Mor, før hun døde. Hun længtede efter at komme til Hvile. Gud levede hende ved Haanden i 82 Aar, før han fik hende til sig derhen han vilde. Han lod Livet være saalænge til at han havde faaet hende til som en fortabt Synder at kaste sig paa Kristus Jesus. Hun sovnet ind som et Barn i Moders Arme. Saa var den 82 aarige Vandring slut.

Far staar nu alene tilbage efter at de har vandret tilsammen i 57 Aar. Det har ikke altid været saa godt for dem at slaa sig igjennem med en Barneflokk paa syv, men vi har altid havt Mad. Ofte biet Far og Mor og var glade over, at Børnene fik nok til at æde først. Jeg vil sige Tak til Mor! Det er en Glæde i Sorgen, at Mor har det godt nu. Hun trang Hv. og hun fik den. Gud forstaar at vugge sit Barn til Hvile, for at sove ind i Fredens Blund. Benner, tak for, hvad I har gjort for Mor.

Jeg husker saa godt, da Mor kom, hun stod der borte paa Platformen og saa omkring sig, om der var nogen, som saa efter hende, om der var nogen, som hun kjendte. Nu vil hun igjen møde os, ikke paa Platformen i Horace, men hos Gud i Himmelen. For Guds Folk er der en Hvile tilbage. Mors Hilsen til eder paa Grund af den sidste Kamp, som staar tilbage, er den: La alle andre Ting staa, indtil I har faaet ede

Sag afgjort med Gud. Ingen kan lære os at forstaa, hvor vigtig den er, kun Gud kan aabenbare det for os. Tak, Far! for trofast Følge, vi vil hygge om ham. Tak til Mrs. Haglund og særskilt Tak til Julia og John for omsorgsfuld Pleie. (De gamle har boet i sin Datter Julias Hjem i 12 Aar.) Der er en herlig Løn tilbage for de Børn, som bær Omsorg for sine Forældre. Slige skulde I, unge, passe eders Forældre, saa vilde Kjerlighedens Sol saa skinne ind og opvarme eders Hjertter.

Tak til Pastor M. for de gode Ord, han talte til os. Tak til Besøgende, Venner og Slegtninge for den Symoati, som de har bevist os. D. J. M.

Hvordan gaar det med Gjeldens Afbetaling.

Dette Spørgsmaal møder vi over alt, hvor vi kommer, og det viser, at vort Folk har Interesse for Sagen og gjerne ønsker, at den maa gaa godt. Vi kan da oplyse, at saa langt, vi er komne, har det gaaet over al Forventning godt. Vort Folk viser en gien-nemgaaende prisværdig Offervillighed ogsaa denne Gang, ja, en Del gir endog mere nu end forrige Gang. Faar vi holde paa som begyndt, er det Haab om, at Maalet vil naaes tilslut. Vi vil herved saa Lov til at sige hjertelig Tak til alle, som har givet ogsaa denne Gang.

Med det samme vi gir denne glædelige Oplysning, maa vi saa Lov at sige et par Ord om Indbetalingen af det, som er sub-skriberet. Det er glædeligt at se, at man er villig til at subskribere, men enda glædeligere er det, naar disse Subskriptioner indbetales efterhvert, som de forfalder. Vi har intet andet at møde vore Forpligtelser med end den forfaldne Subskription og de frivillige Bidrag fra Kvindeforeninger, Menigheder og enkelte Personer. Særlig maa vi gjøre Berægtning paa Subskriptionen. Naar saa den ikke indbetales, maa vi laane saameget, og det maa betales Renter for. Derved forges vor Gjæld, istedenfor den vilde formin-fes, hvis enhver indbetalte efterhvert.

Man kan vel tænke som saa, at det gjør ikke saa meget hverken fra eller til, enten jeg indbetaler mit Beløb eller ei til rette Tid, men naar der saa er hundreder, der har lovet et lignende Beløb, saa blir det en stor Sum for vort Samfund, og det er denne Sum, vi kunde slippe at laane og betale Renter for, om enhver vilde indbetale til rette Tid. Vi ønsker ikke at være stræng mod nogen, da vi ved, at man har strakt sig saa langt som muligt i sin Subskription, og for mange er det vel ikke saa ligetil at skaffe Penge efterhvert, som de skal ud, men vi maa paa det indstændigste saa bede enhver at gjøre sit yderste for at skaffe disse Penge; thi det er ved at de enkelte indbetaler, hvad de har lovet, at vi sættes istand til at afbetale vore Laan efterhvert og slipper at fornye dem. Dermed formind-skes vor Gjæld, og saa blir vi snart gjeldsfri.

J. L. S a s s e s o n, Kassierer.

Turtle Mountain Kreds Missionsmøde.

Turtle Mountain Kreds af Hauges Synode holdt sit aarlige Missionsmøde i North Prairie Menighed, Pastor A. S. Trygstad's Kald, Belva, N. D., fra den 26de til 28de Feb. 1907.

Kredsens Formand, D. P. Svingen, blev forhindret i at være tilstede ved Mødets Aabning. Men vi havde dog den Glæde at saa se ham iblandt os den sidste Dag af Mødet.

Til Mødets Formand valgtes A. S. Trygstad.

Kredsens Formand havde anmodet J. L. Krogstad om at holde Aabningsprediken, men af en eller anden Grund var han ikke paa Mødet. Saa A. D. Noraberg fra Bottineau N. D., predikede over den 125de Davids Salme. Hans Hovedtanke var: Om Guds Børns Vandring paa Jorden og Guds Omhegning omkring sin lille Hjord. De ugudeliges Vandring i Verden og deres forfærdelige Endeligt.

Stedets Prest ønskede de tilreisende velkomne i den treenige Guds Navn.

Det opstillede Emne: Ef. 45, 22—25 blev indledet af Ole S. Trystad fra Galesburg

N. D., da den som var betinget til at indlede ei heller var at se.

Br. Fyrtad dvælede ved de Tanker, at Uretfærdighed var begaaet, den maatte straffes, og at Retfærdighed maatte komme til sin Ret. Men for at dette kunde ske, og den uretfærdige kunde frelses, saa maatte den retfærdige lide for den uretfærdige.

Pastor Trygstad fremstillede følgende Punkter som en Ledetraad for Samtalen. Tema: Guds Opfordring og Løfte, og Menneskets Stilling til samme.

1. Hvem er det Herren opfordrer?
2. Hvorledes sker det at vende sig til Herren?

3. Frugten af at vende sig til Herren.

Allerede ved Begyndelsen af Mødet erfor vi, at Herren var nær. Ja hele Forsamlingen blev inderligt og varmt lagt paa Hjertet, at det var Herren, som taler; ikke blot til hint Israæl, men han taler til dig, som sidder her idag, og hører disse Ord. Det er til dig især, som endnu vandrer borte fra Herren, han siger: Vender eder til mig også.

Artsagerne til at saa saa vender sig til Herren, er vist mange. Men en er sikkert den, at Satan faar holde Mennesket i Blindhed, saa de ser liden eller ingen Fare i at vandre borte fra sin Gud. En anden er; de maa høre sig i Ydmyghed for Gud, thi hvert Knæ skal bøje sig. Men lykkelig er den, som bøies før han brister. „Thi den ydmyge giver Gud Raade.

Andre føler nok en Dragen, at det var og er bedst at vende sig til Herren, de begynder at vende paa sig; men ifteden for at gjøre et helt om, saa vender de sig til andre Hjelpekilder, som skal tilfredsstille deres Trang. Saa som: Vennelaget, Verdens Sydselen, Egenretferdigheden og mange forskjelligartede Synder som Mennesket træller under.

Men dette tilfredsstiller ikke den udbødelige Sjæls Trang. Det maa et helt om fra Synden til Gud. Da først finder Sjælen Retfærdighed, Fred og Styrke til at vandre et nyt Levet.

Da kommer Frugten tilsyne i Kjerlighed som tror alt, haaber alt, og tager alle Ting i den bedste Mening. En Fred som overgaar

alle Havets Bølger og Glæde ikke blot over at han er frelst, og Manderne er ham underdanige; men at hans Navn er skrevet i Livsens Bog.

Det var et hyggeligt Møde. Og der søltes kraftigen, at Herrens Aand var paa dette Sted.

De tilstedeværende Kredsens Prester var: D. P. Svingen, A. Aune, A. S. Trygstad og undertegnede. De Lægebrødre som var tilstede var, D. J. Fyrtad, L. Krislact, D. Foss, Overland, A. D. Noraberg, Ed. Woll og Duestad, der alle deltog flittigt i Samtalen.

Offer blev optaget for Kredsen som kom til \$20.

Benner, lad os nu huske paa, at vi alle, som var tilstede paa dette Møde, fik Indbyggelse at møde Herren nu som Frelser, og modtage han som den eneste Frelser fra Synd, Død og Satans Rige. Gud give, at vi alle kan saa mødes for Dammets Trone og synge den nye Sangen.

D. L. Ness, Sek.

En Predikant fortæller: „Forundret vender jeg mig til Mølleren, i hvis Selskab jeg besaa Møllen og spurgte: „Men sig mig, hvad skal det betyde? Vandet rinder, og deres Maskiner er i Gang, men de har jo intet Korn i Møllen“?

„Jo“, svarede han, „hvad vilde vel Folt sige, om Møllen blev staaende stille? Forresten kan jeg heller ikke selv fordrage det, for jeg er saa vant til at høre Varmen“.

Mon der ikke findes mange Mennesker, som handler efter samme Princip? Alle som har Gudsfrygtigheds Skin, men fornægter dens Kraft, alle, som deltager i Gudstjenesterne og støtter religiøs Virksomhed uden at være drevne af Kjerlighed til Gud og hans Riges Sag, alle Predikanter, som præker, fordi det nu engang er Skik og Brug, og alle Lærere, der giver Religionsundervisning uden Tro,—de er slige Kværne, der maler proforma, forgjæves. Uden Guds hellige Aand kan intet udrettes i Guds Rige.

En Sang.

(Indsendt ved N. C. Bohum.)

Tone. Du høie Fryd for rene Sjæle.

1. Paa dig, o Gud, jeg mig forlader,
Jeg ved, du sørger for mit Vel;
Dit Rige først jeg vil adspørge,
Dertil opoffer jeg min Sjæl.
Du Legemet da ei forglemmer,
Med hvad som hører Livet til.
O Gud, din Lov den vil jeg fremme,
Du sørger for mit evige Vel.
2. Et talende Bevis jeg finder,
Hvorved min Tillid styrkes maa,
Bed at betragte Markens Siljer,
Saa herlige de monne staa.
Naar Gud det Græs saa herlig klæder
Som hastig falmer og forgaar;
Jeg som bestemt er til det bedre,
Hvi skulde jeg da nøgen staa.—
3. De Himlens Fugle ikke sørger,
De toner Gud sin Lov og Pris,
De Sørgetoner ikke fører,
For Livets Ophold nogen Tid;
Men Guds Forsyn dem alle spoder
Og deres Hunger stiller han,
Han deres Lidelser forspoder
For deres Lov og Takkesang.
4. Min Sjæl du maa dig da vel skamme
Bed at betragte disse smaa,
Guds Skabninger som ser og fatter
Hvad stolte Dine ei forstaa;
Kan de sin Gud en Lovsang kvæde,
Hvi vil du dig da segne ned,
For Livets Ophold Diet væde,
Du er jo mere end som de.
5. Jeg ene derfor Gud paakalder,
Som styrer alt saa viselig,
I hdmig Aand for ham nedfalder,
Jeg ved han trøster, styrker mig
Til at betræde Livets Bane,
Saa jeg ved Enden finde maa
Den uforskyldte Brudegave,
Som evig, evig skal bestaa.
6. Saa vil jeg alle mine Dage,
Med Gud i Bønner vandre frem.
Jeg verdslig Lyfter vil forfage,

Dg stride til mit rette Hjem,
Dg derfor ikke mig vil frygte,
For Dødens strenge Sendebud;
Jeg ved min Død en Indgang bliver
Til Himlens Gud som Jesu Brud.

7. Mit Borgerskab er i det høie,
Det findes ei paa Jorden her,
Derfor jeg længe fra den Møie,
Som jeg herved omgivet er,
Min færeste Aand sig deri glæder
Ved hver en Time, Dag og Aar,
Som svinde bort at jeg med Glæde
Mit Borgerskab snart finde maa.
8. I troende forente Brødre,
Som søge samme Sted og Hjem,
Lad os ved vor Forenings Bønner,
Betræde Veien Haand i Haand,
Saa skal der intet os adskille,
Fra Jesu Samfund, Ord og Aand;
Thi vi tilsammen ere bundne
Med Jesu Ord, med Jesu Aand.
9. Tvedragtens Aand maa sky og flygte
For Jesu sande Lemmers Bøn,
De fører Ordets rette Stemme
Som Gud dem hød ved ham sin Søn,
Thi Enighed maa altid blive,
Blandt Jesu troende paa Jord,
I Sind og Aand de ere lige,
De følger Sandheds rene Grund.
10. Saa samles vi engang med Glæde
Hvor al Guddommens Fylde bor,
Naar vi den trange Vei betræde
Imedens vi er her paa Jord.
O lad os alle det betænke,
At uden Strid blir ingen Løn,
Men fuldendt Strid gir herlig Seier,
Gud hører de fortrængtes Bøn.

„Tidlig en Morgen,“ sagde Fortælleren, „saa jeg noget bevæge sig gennem Taagen ned ad Fjeldstrænten — saa mærkeligt saa det ud, at jeg tænkte, det var et Uhyre. Da jeg kom nærmere til det, fandt jeg, at det var et Menneske. Da jeg kom nærmere til ham, fandt jeg, at det var min Broder.

Det rette Missionsfind.

Imidlertid bad Disciplene ham og sagde: Rabbi æd! Men han sagde til dem: Jeg har Mad at æde, som I ikke ved om. Disciplene sagde da til hverandre: Skulde nogen have haaret Mad til ham? Jesus siger til dem: Min Mad er at gjøre hans Vilje, som har sendt mig, og at fuldbyrde hans Gjerning. Joh. 4, 31—34.

Jesus havde arbeidet medens Disciplene var gaaet bort til Byen Sikar forat kjøbe Mad. Træt som han var af Reisen, havde han sat sig ved Jakobs Brønd, og der havde han talt med den samaritaniske Kvinde om det levende Vand, om Synd og Naade, om den levende Gud og hans Tilbedelse, om Herrens salvede, som skulde kundgjøre Menneffene alt, og som nu var kommet og talte med hende. Han havde ikke arbeidet forgjæves. Hans Ord havde gjort den samaritaniske Kvinde til en Missionær for sin Fædreneftad idet hun—frelst selv—begyndte at vidne for sine Bysbørn, at Messias var kommen, og han havde „sagt hende alt, hvad hun havde gjort.“

Da Disciplene kom med Maden, som de havde kjøbt, sad Jesus der, og han havde saa liden Hast med at æde, og han syntes dem saa optaget af andre Tanter, at de blev utaalmodige, trætte som de var, og de skyndede paa ham, at han maatte begynde Maaltidet, saa de ogsaa kunde faa Mad.

Men Jesus havde ingen Hast. Han levede jo ikke af Brød alene. Han havde haft en Glæde og Tilfredsstillelse, som Disciplene endda ikke havde Erfaring paa; og denne Glæde over Sjæles Frelse og Guds Gjernings Fremgang paa Jorden var ham en virkelig Føde og en læskende Drik, som vederkvægede og styrkede ham bedre end legemlig Mad og Drikke. Sjel og Legeme er saa inderligt forbundne, at det, som styrker det ene, er ogsaa til Velsignelse for det andet. Stor Glæde er mægtig til at opholde Sjel og Legeme, ligesom Sorg og Fortvivelse gjør begge modløse og kraftløse. Og større Glæde har ingen end den at være Redskab til en Sjæls Frelse, det glæder den, som frelser. Den griber et Menneffe med saadan Magt og opliver det saa, at den legemlige Mad og Drikke glems-

mes. Det er Liv og Livsnæring at tjene Gud og gjøre hans Vilje.

Og som Jesus selv levede af at gjøre sin Faders Vilje, saaledes lever ogsaa hans troende Børn sit aandelige Liv herneede paa Jorden. Jesu Kristi Legeme har sit Liv i at gjøre Faderens Vilje, i at fremme Guds Riges Sag herneede paa Jorden. Den Menighed trives bedst, som blir Redskab til de fleste Sjæles Frelse, og som samler de frelste ind i sin Frelser og sit Hoveds Samfund. Og den kristen lever mest og trives bedst, som hengiver sig med størst Trost og i Herrens Tjeneste. Og Guds Rige herneede blomstrer herligt, naar Sjæle vindes, naar Hedninger frelles, naar Folk efter Folk samles ind ved Rigets Evangelium og ved Herrens Aand.

Derfor har aldrig nogen Menighed eller nogen Missionær tabt noget ved at opofre og hengive sig selv i Missionsarbeidet; men meget mere har de netop ved at destage deri vundet et rigt Liv paa Jorden og en evig og uforlænelig Herlighed båret i Himlen.

De rette Missionærer taler derfor ogsaa om, hvorledes Herrens Tjeneste selv under de største udvortes Lidelser har været dem Livets største Lykke og har givet dem det største og varigste Udbytte i Tid og Ewigheid.

William Milne var født i Aaret 1785 i Skotland. Hans Fader var en fattig Bondemand. Seks Aar efter Williams Fødsel døde Faderen, og Familien blev fattigere end før. Paa den meget forsmættede Almueskole i Landsbyen lærte den viltre Gut mere ondt end godt. Først i Trettenaarsalderen blev det bedre med ham, idet siden han begyndte at besøge Søndagsskolen i Prestegaarden. Her dreiede alt sig om Bibelen. Læreren gav Børnene bibelske Opgaver, som de maatte besvare, f. Eks. at opsjøge og lære udenad alt, de kunde finde i Bibelen, om Syndsforladelse, om Opstandelsen, om Bønnen osv. Arbeidet med Bibelen var ikke uden Velsignelse. Den første synlige Frugt var, at Milne begyndte at bede. Ved denne Tid tog han Tjeneste paa en Bondegaard som Hyrdebrend. Her gik det ikke meget kristeligt til, og den unge Bønnemand maatte finde sig i megen Spot; men han havde smagt

Sødheden af Bønnens Omgang med Gud, saa han lod sig ikke holde tilbage. Paa en-
somme Fjelde, i Guds frie Natur holdt han
nu sine Bønnestunder og læste sin Bibel.
Kort efter blev han kjendt med nogle kristelige
unge Mænd, som fik ham til at blive Lærer
i en Søndagsskole og begyndte at tale til ham
om Missionen blandt Hedningerne. En af
dem var selv bestemt paa at blive Missionær.
Milne blev dybt grebet og fattede snart den
Beslutning, at han vilde blive Missionær,
om Gud vilde aabne Veie for ham til at kom-
me til Hedningerne. En Prest, som han
betroede sig til, skrev til London for ham og
fik det Svar, at Milne skulde gaa til Aberdeen
(i det nordlige Skotland,) der vilde han fin-
de Mænd, som kunde prøve ham. Milne
gik og fandt de Mænd, som var skrevet om.
Han gjorde dog ikke synderlig Indtryk paa
dem, og de gav ham den Bested, at han nok
kunde bruges som en Hjælper i legemligt Ar-
bejde, men til at blive egentlig Missionær
kunde han ikke naa. „Det er uden Forskjel
for mig,” sagde Milne; „bare jeg faar gjøre
Guds Gjerning blandt Hedningerne; jeg er
beredt til at være Vedhugger og Vandbærer
i min Guds Tempel.“ Det var det rette
Missionsjind. Han blev antaget og udsendt
til Kina i 1813. Hans Arbejde der blev af
stor Betydning. Sammen med Missionær
Morrison oversatte Bibelen paa kinesisk, ud-
gav flere Traktater og fik døde den første
evangeliske kristen i Kina, Leang Afa. Al-
lerede den 2den Juni 1822 døde han salig i
Troen og gik ind i den himmelske Helligdom,
„hvor alle evindelig ærer Gud.“

En af Martyrerne i Kina,
Fru A t w a t e r, skriver kort før sin Død:
„Jeg bereder mig rolig og stille til Døden.
Herren er mig forunderligt nær og vil ikke
forlade mig. Saalænge vi endnu havde no-
gen Udsigt til Redning fra Døden, var jeg
meget urolig og nervøs. Nu har Gud taget
bort disse Følelser, og jeg beder ham nu kun
om Naade til frimodigt at gaa den forfærde-
lige Død imøde. Snart er Lidelsen over-
staaet, og o hvilken Modtagelse histoppe!
Det vil rigelig erstatte disse Dages Lidelse
og Kval. Mine Kjære, hold eder altid til

Gud og riv eder stedse mere løs fra Verden.
Der er ingen anden Veie til at vinde „den
Fred, som overgaar al Forstand.“ Jeg vilde
gerne sende en særskilt Hilsen til hver enkelt
af eder; men jeg magter det ikke. Jeg an-
grer ikke paa, at jeg kom til Kina, men jeg
sørger over, at jeg har udrettet saa lidet her.
Mit Egteskab har været usigeligt lykkeligt
disse to Aar. Vi skal dø sammen, min
Mand og jeg. Jeg frygtede saa for, at vi
skulde stilles. Med de inderligste Hilsener
til eder alle, som kommer mig ihu.“

De, som saaledes dør, for dem er Døden
en Velsignelse.

B i d n e s b y r d o m M i s s i o n s -
a r b e i d e t s H e r l i g h e d a f l æ g g e s a f m a n -
g e M i s s i o n æ r e r. Da Missionær L i v i n g -
s t o n e efter sin første Reise gennem Afrika
kom tilbage til England, blev han priset af
mange for de store Offere, han havde bragt.
Han havde jo ogsaa arbejdet meget, forjaet
meget; men han svarede kun: „Folk taler
om de Offere, jeg bringer, idet jeg tilbringer
en stor Del af mit Liv i Afrika. Kan man
vel kalde det et Offer, da det dog ikke er an-
det end et lidet Afdrag paa vor store Skyld til
Gud, som vi dog aldrig kan betale. Sig
heller, at det er en Forret; jeg har aldrig
bragt noget Offer.“

Tyskeren R e b m a n n, som i 29 Aar
holdt ud paa sin ensomme Post paa Afrikas
Østkyst, kom endelig hjem til Tyskland blind
og fuldstændig nedbrudt paa Legemet efter
det trofaste Arbejde i det usunde Klima.
Da man vilde rose ham for hans Taalmodig-
hed i Lidelser og Arbejde, afbrød han dem
med de Ord: „Hvad har jeg da gjort? Jeg
har kun som en tro Soldat holdt ud paa min
Post, indtil Afsløsningen kom.“

En Missionær i Sierra Leone (paa
Afrikas Vestkyst,) som tidlig blev kaldt hjem
fra Arbejdet, erklærede før sin Død: „Hav-
de jeg tusinde Liv, vilde jeg gjerne hengive
dem alle for at redde en eneste stakkels Afri-
kaner.“

H e n r y M a r t y n, som virkede i In-
dien og Persien, plejede at sige: „Jeg kan
ikke leve, om ikke Kristus blir forherliget.“

C l a u d i u s B u c h a n a n skrev: „Jeg

er rede til at gaa overalt, hvor Gud vil sende mig hen, til Indien, Amerika, Ny-Holland eller til Verdens fjerneste Lande."

Alexander Duff bad: „O Herre, du ved, jeg har ikke Sølv eller Guld, men hvad jeg har, giver jeg dig; jeg giver mig selv til dig—vil du modtage Gaven?"

„Gæfveren".

Profeten Daniels Person og Liv.

(Af Prof. C. P. Caspari.)

„Se Dage komme", saaledes havde Profeten Jesaia sagt til Kong Hiskia, da denne, fuld af Forfængelighed havde vist den babyloniske Konge Merodach Baladans Sendebud alle sine Skatte, for at gjøre dem omværksomme paa, at han ikke var nogen foragtelig Forbundsfaelle for deres Herre,—„se Dage komme, da alt, hvad der er i dit Hus, og hvad Skatte dine Fædre have samlet ind til denne Dag, skal bortføres til Babel; der skal ikke nogen Ting blive tilbage, siger Herren. Og af dine Sønner, som skulle udgaa af dig, som du skal avle, skal man tage, og de skulle worde Hofbetjente i Babels Konges Palads" (Jes. 39, 6 f. 2 Kg. 20, 17. 18.) Denne strenge Spaadom gif i Opfyldelse, da den babyloniske Konge Nebukadnezar efter i Zojakims tredje Aar for første Gang at have indtaget Jerusalem, lod af Israels Sønner, baade af den kongelige Slægt og af den fornemste, Drengene komme, i hvilke der var Kraft til at staa, d. v. s. at tjene i Kongens Palads (Dan. 1, 3 f.). Iblandt disse Drengene var ogsaa Daniel (Dan. 1, 6.). Men hvad Herren havde udtalt gennem Jesaia's Mund som en Staffedom, det blev derved, at denne Dreng var med iblandt de bortførte Drengene, ogsaa til Naade,—ja Drengenes Bortførelse og Tjeneste ved det babyloniske Hof blev derved langt mere en Naade end en Straffedom. Thi Daniel skulde jo i Babylon blive en Talsmand, en Beskytter, en Frelser for det fangne Israel, der skulde følge ham efter. Just derved var han iblandt de allerførste, som blev bortførte og sendt forud for Folket. Han skulde ligesom berede det Sted. Naar det nu selv kom, saa skulde

allerede Aabenbarelsen have fundet Sted gennem ham, der forringede Verdensmagtens og Hedningernes Foragt for det, og som hævede ham til en Stilling, hvori han kunde beskytte det og gjøre dets Tilstand taaligere. Før end det endnu blev bortført, skulde allerede Grundvolden til dets Frelse lægges. Ogsaa for sin egen Vre vilde Herren sørge, allerede før end den Begivenhed ret var indtraadte, der truede den med Fare, og hvorved den blev krænkert. Han vilde forekomme denne Fare og denne Krænkelse. Allerede her, da just her mindes vi levende om Josef. Han blev jo sendt forud for Jakobs Hus til Egypten for at være det en Frelser i Nøden. „Gud", siger han til sine Brødre, efter at have givet sig tilkiende for dem, „Gud har sendt mig foran eder for at bevare eder en Rest paa Jorden og for at holde eder ilive, til en stor Redning" (1 Mos. 45, 7. smf. 5. 8. Ps. 105, 17.) Og han blev ikke blot sendt til Egypten for at frelse sin Faders Hus, men ogsaa selve Egypterne og andre Folk (1 Mos. 41, 25—36. 56 f. 42, 5 f. 47, 13 ff.). Men hvad der gjør Ligheden fuldkommen: Begge, Josef og Daniel, blev af sine Brødre solgte i Fangenskab;—ogsaa Daniel, thi han, den fromme, troende Dreng, der holdt sig saa strengt til Guds Lov, og der viste en saa mageløs Tro, blev ikke for sine egne Synders Skyld bortført til Babylon, men for sine Brødres Synders Skyld; derjom alle hans Brødre havde været som han, saa vilde Bortførelsen til Babylon ikke have fundet Sted. Daniel blev altsaa af sine Brødre solgt til Babylon. Men Gud vendte deres Gjerning ligesaabel som Josefs Brødre til det gode; det var i Grunden ham, der sendte dem begge, den ene til Egypten, den anden til Babylon, for at holde Israels Hus ilive. Begge to var forøvrigt Forbilleder, svage Forbilleder paa ham, der er mere end de—paa Herren. Ogsaa han blev solgt og overleveret til Hedningerne for sine Brødres Synders Skyld,—ogsaa han blev solgt og overleveret af dem til Hedningerne; de havde sin Mening med dette, og den var ond; men Gud var med i Spillet og han havde sin, og

den var god; de selv og Hedningerne skulde derved holdes ilive og vorde frelst.

Den Dreng, der i Jojakims tredie Aar blev ført til Babel for der at berede sine Brødre Sted, fører Navnet Daniel. Jeg maa standse en Stund ved dette hans Navn.

Det er en Kjendsgjerning, der fylde med Forundring, ja med Forbauselse, at saa mange gammeltestamentlige Guds mænds Navne og disse Navnes Betydning stemmer saa aldeles overens med deres Væsen eller med deres eiendommelige Opgave og Virksomhed eller med deres Historie. Moses er paa bebravt „en som drager en anden, der er nær ved at drukne, op af Vandet, en Frelser“ (Smf. 2 Mos. 2, 10. Jes. 63, 11.); Josva, Jesus, betyder „Herren er Hjælper, Frelser“; Saul er „en Fordret“—Folket forandrede en Konge, og Saul blev denne Konge (1 Sam. 8, 10. 12, 13. 17. 19.); David er „en elsket“—David var den fortrinsvis af Herren elskede Israels Konge (2 Sam. 7, 8 ff. Ps. 89, 20—38.); Salomo er „en Fredelig“ (1 Kr. 22, smf. 1 Kg. 4, 20.); Usia eller Marja er „Guds Kraft“ eller „en, Gud hjælper“—hele det 26de Kapitel af anden Krønikebog, der beretter om denne Konges Regjering, er næsten intet andet end en Udlægelse af hans to Navne (Smf. især 2 Kr. 26, 8. 9. 7. 13. 15.); Elia er „Herren er Gud“;—at vise, at Herren og ikke Baal var Gud, var Elia's Livsopgave, deri gik al hans Stræben op, og Resultatet af denne store Kamp mellem ham og Baalspresterne paa Bjerget Karmel var Folkets Udraab: Herren er Gud, Herren er Gud! (1 Kg. 18, 39.) Jesaja er „Herrens Frelse“—Herrens Frelse, ved Messias er det væsentlige Indhold af Jesajas Spaadomme, han er Evangelisten iblandt Profeterne; han var ogsaa et Forbillede paa Frelseren, og han anser selv sit Navn som et profetisk, som et, der spaaer om Herrens Frelse (Mich. 7, 18.); Micha er „Hvo er som Herren?“—Herrens Uforlignelighed, hans uforlignelige Miskundhed og Pagtestroskab, er hos Micha Grundvolden for hele Israels Frelse og alt dets Haab (Jes. 8, 18.); Habakuk er „en, som brydes med en anden“—Habakuks Bog viser

os ham som en, der brydes med Herren i Bønnen (Hab. 1, 2—2, 2.); Jeremia er „Herren slænger bort, Herren forkaster“—Summen af Jeremias Brediken er, at Herren vil slænge Juda bort til Babylon, ligesom han før havde slængt Ephraim bort, at han vilde forkaste Juda (se især Jer. 7, 15.); Ezeiel er „Herren gjør sterk“—Ezeiel var den af Naturen sterke, som Guds Naade havde gjort endnu sterkere; Maleachi er „Herrens Sendebud, Engel“—Maleachi var den Profet, der spaaede om det Herrens Sendebud, den Herrens Engel, der skulde gaa foran for den Herre, som vilde komme til sit Tempel; medens han betegner den kommende Herre selv som Pagtens Engel; og han var selv et Forbillede paa Herrens Forløber (Mal. 3, 1 smf. 3, 23 f.).

Som med alle disse Navne, saa forholder det sig ogsaa med Daniels. Det betyder: dømmende er Gud, Gud skal dømme. Daniel havde ikke kunnet saa noget mere passende, noget til hans Livsopgave, til hans Virksomhed og til hans Spaadømmes Indhold bedre svarende Navn. Ved Daniel dømmes jo Gud de hedenske Viise samt deres Guder og de hedenske Verdenskonger; ved ham viser han jo, at hine vide intet og at disse er afmægtige; og Daniels Spaadømmes Hovedindhold er jo Guds Domme over Verdensriget over de fire Verdensriges, og Guds Folks Forløsning fra Verdensmagten formedelst denne Dom. „Men jeg vil ogsaa dømme det Folk, som de skulle tjene“, siger Herren til Abraham om Egypterne, der i 400 Aar skulde plage Abrahams Efterkommere (1 Moseb. 15, 14.). Ligervis siger Navnet Daniel, at Gud vilde dømme de nye Egyptere, der nu plagede Israel, og de Verdensriges, som skulde gjøre det samme. Midtpunktet, Hjertet i hele Bogen Daniel, er det Sted, hvor Daniel ser den gamle af Dage sætte sig paa sit Dommersæde omgivet af Millioner Engle, for at holde Dom over de fire Dyr, de fire Verdensriges, og især over det fjerde og dets sidste Konge, Antikristen, og hvor Mennekesonnen i Himmelens Skær bliver ført hen til hans Throne og modtager af ham et evigt Herredømme over alle Folk, Nationer og Tungemaal.

Hvad er Marsagen til den mærkelige Overensstemmelse mellem saa mange gammeltestamentlige Guds-mænds Navne og deres Væsen, deres Livsopgave, deres Virksomhed og deres Skjæbne? Man kan ikke sige, at de have modtaget de Navne, under hvilke vi kende dem, senere, da maatte jo en eller anden af dem ved Siden af det for ham betegnede have et andet, men dette er ikke Tilfældet; og vi vide intet om, at nogen af dem har modtaget sit betegnede Navn senere. Nei, Marsagen er en hel anden. I den hellige Historie har Gud overalt sin Haand med i Spillet, paa endnu en anden, langt mere umiddelbar og haandgribelig Maade end i Verdenshistorien. Han styrer og leder i den alting paa en mere direkte og aabenbar Vis; hans Plan fremtræder her mere synlig. Den hellige Historie er en gudmennekelig Historie, ja den er paa en Maade en Skabning af Gud. Alle fremragende Mænd i den er Skabninger af ham, de er skabte af ham til Fuldførelsen af hans Plan, hver til sin Opgave og hver med sit dertil svarende Væsen. Skal nu ikke Skaberne give sin Skabning,—Herren sit Redskab, sin Tjener, Navn? „Førend jeg dannede dig i Moders Liv, kjendte jeg dig, og før du udgik fra Moders Liv, helligede jeg dig, til en Profet for Folkene har jeg bestikket dig“, siger Herren til Jeremia ved hans Kaldelse (Jer. 1, 5.) Med dette Ord stemmer det ganske overens, at Herren styrede det saa, at Jeremia ved sin Fødsel fik et Navn, der udtalte Summen af hans Prediken. De fremragende gammeltestamentlige Mænds Navne blev i Grunden givne dem af Gud. Forældrene havde Guds Mand, de var Profeter, naar de gav dem Navn. Ligesom Raiphas kunde spaa i sit Embedsaar, saa kunde ogsaa de spaa, naar de ifølge sit Forældrekald gav sine Børn Navne. Da tænkte ved Navngivningen paa et, og Gud tænkte ved den paa noget andet. Hensigten med denne Overensstemmelse mellem de gammeltestamentlige Guds-mænds Navne og deres Væsen og Virksomhed var at henpege paa, at det var Gud, der talte og virkede gennem dem, at de kun var hans Redskaber, og at han lede-

de, styrede og beherskede hele Israels Historie. De selv skulde i denne Overensstemmelse have et troestyrkende Pant paa, at de var kaldte af Gud til sin Gjerning. Og de fandt i den ogsaa ofte et saadant Pant (S. f. Eks. Jes. 8, 18 og Mich. 7, 18.).

(Fortsættes.)

Giv, saa skal eber gives.

En Prest var engang i en stor Nød for sin Kirke, der maatte repareres. Han gik til en rig Mand og bad om Bidrag. Manden gav ham en stor Sum, men vendte sig derpaa til sine tre Sønner og spurgte: „Nu, I unge, hvad giver I til det gode Værk?“ Den ældste sagde: „Jeg giver alt, hvad jeg har i min Pengetaske,“ den anden sagde: „Jeg giver Halvdelen af, hvad jeg har,“ og den tredje sagde: „Jeg giver intet.“ Omtrent 20 Aar efter kom Presten igjen til samme By—han havde ikke glemt Historien—og spurgte efter Familien og erfarede, at Faderen for længe siden var død, den ældste af Sønnerne en af de rigeste Folk, den anden en velhavende Mand og den tredje eiede intet, men levede af sine Brødres Naade.

Mere Lys.

Verden er fuld af Mismod og Sorg, af Sygdom og Elendighed. Den behøver mere Sollys; den behøver glade Mennesker, som spreder Glæde omkring sig; den behøver Folk, som kan opmuntre, som vil opløste og ikke nedtrykke, som vil indgive Haab og ikke nedslaa Modet.

Hvem kan bestemme Værdien af en livsglad og frimodig Person, som overalt spreder Glæde omkring sig istedetfor Mørke og Tristhed? Alle føler sig tiltrukne af disse glade, lyse Ansigter, medens alle viger tilbage for de mørke, frastødende og triste. Vi misunder de Mennesker, som bringer Glæde med sig, hvor de gaar, og spreder Lys til alle Sider. Penge, Huse og Laudeiendomme er Tomhed og intet i Sammenligning med disse Goder. Evnen til at sprede Lys omkring sig er en større Magt end Skjønhed, større end en blot og bar aandelig Udvikling.

L y k k e.

Lykken signer en fint slebet Diamant, der straalet i stadigt skiftende Farver. Jo mere man dreier og vender paa den, i desto flere Farver glimrer der. Ethvert Menneske har sit eget Begreb om Lykke. For det ene gjælder Rigdom og Væbe, for det andet Berømmelse og Skjønhed som det højeste. For den syge, der i Uger, ja Maanedes har været fængslet til sit Smertens Leie, er Sundhed og Helbred det eneste værdifulde Gode. Den ensomme længes efter omsorgsfuld Kjærlighed, den fattige efter Næder uden Grænse. Men hvor forskjellig end Begrebet om Lykke kan være—et er dog sælles for alle Mennesker: Ønsket om at være lykkelig! Og alligevel ser det ud, som om ingen Veien var saa vanskelig at finde, som netop Veien til Lykke; thi hvor saa af de Millioner Mennesker, som vandrer paa Jorden, er vel i Sandhed lykkelige? Meget af det, der foretjener Menneskene som Lykke, er en tom Indbildning, og ovenikjøbet forgængelig. Penge, Skjønhed, Kjærlighed kan forsvinde, og de er ikke engang istand til alene at fylde Hjertet. Rigdom, som ikke kan nydes, Skjønhed, som maa vansinægte i Ensomhed, er ikke nogen Lykke for den, som er i Besiddelse deraf. Derfor maa vi ofre vor Sjæl til en Lykke, der ikke er afhængig af ydre Ting og ikke underkastet Forandring. Den sande Lykke bor inde i os, og enhver, høi eller lav, rig eller fattig, kan naa den, saafremt han kun har en fast Vilje til at blive lykkelig og Kraft til at styre sine egne Ønsker.

*

Ovenstaaende om Lykke og hvorledes mange misforstaar den og søger den paa urette Sted er ganske rigtig, men det er ikke klart nok sagt, hvor den sande Lykke er at finde. Det er Menneskets Sjæl, som saa at sige skriger efter Lykke, men den finder den ikke, før den finder den i Evangeliet, i Jesus, i Gud. Og naar Sjelen har fundet sin Lykke i Gud, i sandt Kjærlighedsamfund med Fællseren, saa vil den ikke længere søge den i de verdslige og forgængelige Ting.

K in a m i s s i o n e n.

Fra Dr. Botvedt.

Kjære Missionsvenner!

J ved det nok allerede. Fru Rønning har forladt os. Det føles saa saart; dog værst for Broder Rønning og de smaa.

Ingen ved, hvad saadant betyder, som ikke i nogen Mon har gjort Erfaring derpaa. Tungt er det at opleve noget saadant hjemme, men langt værre her.

Dog, midt i det saare, det usigeligt tunge, er der en salig Trøst! Søster Rønning er kommen ud af den store Trængsel. Hun har seiret, hun har gaat hjem til Gud. Hvad kan vel være større? Er det ikke Maalet, alt vort Haabs Maal—naaet lidt før?

Den sidste Uge Fru Rønning var hos os, tildelte Gud hende et mer end almindeligt Maal af Naade. Hun var aldeles fylbt af Gud. Og denne Fylde strømte over i Vidnesbyrd til alle rundt hende. Vidnesbyrd, som aldrig vil glemmes. Og desnærmere hun kom Gud og Himmelen, des nærmere kom hun Vennerne; des kjerere blev de alle for hende, ingen undtagen. Saadan er den rene Guds Kjærlighed.

Det var længe, før hun kunde gjøre sig fortrolig med Tanken paa Hjemlov; hun havde en saadan uendelig Lykt til at arbejde i Guds Vingård. Men tilslut fik hun Naade til at give op al t, og da bare ventede hun paa, at Jesus skulde komme.

De var hellige Dieblikke disse hendes sidste Timer. Man følte, det var bare et Skridt igjen til Himmelen.

Og saa kom Stunden, saa sagte, saa stille. Intet til at minde om Dødens Rædsler. Omgiven af sine kjære og Missionærerne fra begge Missioner hensov hun i salig Fred Lørdag den 9de Februar Kl. halv ni Aften.

„Et helligt Liv, en salig Død“. Passer dette Udtryk paa nogen, saa passer det paa Fru Rønning. Hendes Liv har været et stadigt Vidnesbyrd om Guds Naade. Hun var et udsøgt Mønster paa en kristen Hus-

mor. Hun havde lært Kunsten at lide uden at klage. Sig selv glemte hun for at tjene andre. Hun var altid en Elsker af Fred, og et Fredens Hjem var det altid hos Rønnings.

Befignet være hendes Minde! Fru Rønnings Bortgang kom hverken hastig eller uventet. Hendes Helbred havde længe været svag. Allerede ca. 2½ Aar siden var hun ganske daarlig. Mikroskopist Undersøgelse af hendes Blod Høsten 1904 viste en meget stor Blodfattigdom („anemia“). Hun tog Jern og blodstyrkende Mediciner hele Vinteren og forresten af og til hele Tiden; men uden ihynderlig Virkning. Hendes Ansigtssfarve, hovne Fødder og hyppig Hjerteklap vidnede tydelig nok, at det var ikke alt saa bra. Bistnok følte hun sig meget bedre til sine Tider, og tiltrods for sin Svagheit, saa var hun utrættelig i sit Arbeide.

Fru Rønnings Arbeidshyt og Livshyt var mindeværdig.

Omtrent Midtsommers ifjor fik hun som bekendt Diarrhoea. Under almindelige Omstændigheder vilde dette ikke været noget at frygte; dog paa Grund af hendes Blodfattigdom følte jeg altid mere og mindre ængstelig for, hvordan det vilde gaa.

Denne Diarrhoea viste sig at holde ud, med smaa Bedringsfrist imellem, tiltrods for alt vi forsøgte at gjøre. Jeg søgte Forklaringen for dette i hendes Blodfattigdom og betragtede hendes Sygdom som en „mucous entero-colitis“. Gjentagende konsulterte jeg med Dr. Sjöquist. Vi ansaa det saa, at en Klimatforandring maatte til, før hun kunde bli bra; men haabede dog, at det kjøligere Veir vilde bringe en Vending.

Straks efter Nytaar tog Rønning hende ud for en Vaadtaar. Dette syntes ogsaa at gjøre hende godt for en Stund. Men saa blev hun atter værre.

Den 19de Jan. kom de tilbage. Da blev jeg helt forundret ved at se, at der under hendes Gravør havde udviklet sig utvetydige Symptomer paa „Sprue“ eller „Ptilosis“.

Hadde hun haft Sprue fra Begyndelsen ifjor, eller havde nævnte Sygde udviklet sig fra „entero colitis“? Det er vanskelig at afgjøre. Det ene er muligt saavel som det an-

det. Men var det Sprue fra Begyndelsen, da artede den sig meget forskjelligt fra det almindelige. Sprue derimod kan ogsaa udvikle sig fra „entero colitis“.

Med Haab mod Haab forsøgte vi da de Midler og Behandlingsmaader, der anerkjendes som de bedste, men desværre! til ingen Gjaelp.

Hun blev atter og atter, og ved særlige Anledninger, baaret frem for Gud i Bøn. Men da Herrens Time kom, saa fik vi staa og kun spørgende se paa, at hendes Sjæl lidt efter lidt løstes fra Jordhytten for triumferende at indtage sin Plads i den himmelske Herlighed.

Saa hviler da Fru Rønnings jordiske Levnninger til Opstandelsens Morgen i den lille „Guds Ager“ i Fancheng.

Fred med hendes Støv!

Et stort Tab for Missionen; et uendeligt større Tab for Broder Rønning og de smaa. Man taler om et „tungt Slag“. Det kunde vel neppe være tungere. Jo, det kunde det, thi se, der er en Faderhaand med i dette Slag, et Faderhjerter, som vil garantere for, at „som dine Dage er, saa skal din Styrke være“. Den himmelske Fader skal nok sørge for de smaa, og han vil ogsaa give Broder Rønning en særskilt Naade i hans tunge Sorg. Saa er Guds Bei og Maade.

Nu Venner! Hvad skal vi nu sige? Markerne er hvide; men hvordan gaar det med Arbeidsfolkene? Det er en mærkelig Tid nu i vor Mission. Det synes, fra en Side seet, som var det bedst at lægge sammen. Skal vi? Lægge sammen nu, nei! Nu er just en „behagelig Tid“, nu er Tid at bede, at ofre, at tro, at arbeide mer end nogengang før.

Venner, bed for os. Særlig for Broder Rønning og hans smaa.

Eders ringe

J. M. J. Hotvedt.

Fancheng, Hupeh, Kina, 20de Feb. 1907.

*

*

*

Naar jeg betragter min Menighed i sin Søndagsdragt, sagde en Prest, saa spørger jeg mig selv: Hvor er de fattige? Men naar jeg efter Gudstjenesten optæller Kollekten, saa spørger jeg: Hvor er de rige?

Fra Mrs. Hotvedt.

Fancheng, Kina, Feb. 4, 1907.

Kjære Venner!

Sidst jeg skrev var jeg frisk og kjæf. Nu er jeg paa Sygeleiet igjen. Jeg har holdt Sengen i omtrent tre Maaneder. Dog har Herren været meget god, saa at jeg har været i Bedring flere Uger, og endnu glimter Haabets Stjerne om at blive frisk og sterf. Det vil gaa saa sagte, ser det ud til, og saa lidt tilbage ret som det er.

Den 25de September blev vor lille Søn Raymond Gustav født. Jeg var meget kjæf til han var fem Uger, saa brød jeg ned, og siden har jeg holdt Sengen.

Det var haardt og skuffende at blive syg igjen da jeg var saa kjef og tænkte at begynde med Sprogstudiet og lidt Arbeide igjen. Dog har Herren været min Trøst og han hjælper mig at være taalmodig fra Dag til Dag. Dagen er ikke saa lang nu, naar jeg er kommet saa langt jeg ikke lider, men kan mere hvile, og kan have Børnene rundt mig en Del af Dagen.

Jeg ved I vil komme mig ihu, naar I beder til Gud.

Saa faar det være med disse saa Linjer denne Gang. Jeg skal forsøge at skrive mere naar jeg bliver sterkere.

Ederes ringe Søster

Laura Hotvedt.

*

*

Fra Mrs. Landabl.

Vi bringer herved Missionsvennerne en nogenlunde udførlig Beretning om Mrs. Rønnings Død og Begravelse skrevet af Mrs. Landahl. Følgekrivelsen er kanske ikke ment for Offentligheden, men vi ser intet iveien for, at ogsaa den kan trykkes. Alt tilsammen giver et noksaa godt Overblik over den hele Situation, som den var i de Prøvens Dage.

Følgekrivelsen og Beretningen lyder saaledes:

Tsz Ho Feb. 23 1907.

Kjære Past. Holter:—Guds Fred!

Sender hermed lidt om Mrs. Rønnings Bortgang og Begravelse, som de kan opta i Bladet, hvis de finder for godt. Noget af det nedskrevs Begravelsesaftenen,—flet ikke

med Tanke paa at sende det til „Budbæreren“. Men da omtrent alle var reiste op til den skandinaviske Missions Konferents i Laohokeo, bad et par af dem mig, som blev tilbage, skrive lidt hjem. Har da føiet en Del til, hvad jeg først skrev. Men det er just ikke saa ligt til at skrive, naar Hjertet er saart og oprevet, og mange Tanker og Spørgsmaal vælter sig ned paa en. Saa faar maaske denne usammenhængende Skrivelse holdes undskyldt og modtages i al sin Usuldkommenhed.

Kan glæde eder med at Mrs. Hotvedt nu er i god Bedring. Maatte Herren rigtig snart gjøre den kjære Søster frisk og sterf. Vi trænger dem saa vel herude.

Harde nylig Brev fra Rønning med et Bud, som bragte op nogle Bøger. Han siger: „Å, her er saa tomt, tungt og trist. Maa alt tjene til at føre mig nærmere Gud, og nærmere Vennerne“.

En Hilsen til Vennerne paa deres Kantar—hvis nogen skalde huske mig. Vær med Familie hjertelig hilsen fra

Alice Landahl.

*

*

Fancheng, Feb. 14, 1907.

„Værer glade i Haabet, taalmodige i Trængselen, varagtige i Bønner“.

„Salige er de døde, som dø i Herren herefter. Ja, Anden siger, at de skulle hvile fra deres Arbeider, men deres Gjerninger følge med dem“.

Ja idag har vi fulgt vor kjære Søster, Mrs. Rønning, til Støvhjettens sidste Hvilested—Graven. Det har været en tung, dog velsignet Dag. Midt under Savnet og Sorgen fik Tanken svinge sig op til de evige Bølger.

Lördagsaften, den 9de Februar, hentede Jesus hjem sit trætte Barn. Da fik hun indgaa til Sabbatshvilen, som er tilbage for Guds Folk. De to sidste Dagene var hun saa træet. Hun længedes efter Hvilen, syntes Herren tøved. Men kort forinden hun mistet Bevidstheden saa hun pludselig op med et Glædesglimt i de bristende Øine og udbrød: „Nu kommer Jesus! Na han kommer saa fort, saa fort!“—Og han kom.

Om en Stund slumret hun ind i hans

Favn, saa rolig og stille, at vi neppe merkte naar hun drog det sidste Aandedræt. Vi var alle samlet i hendes Værelse, undtagen Mrs. Hotbedt, som jo er syg, og Mr. Landahl, som havde reist op Torsdag, da der var adskillig at ordne med Kineserne for det kinesiske Nytaar. De tre ældste Børn og en Del af de svenske Venner var ogsaa tilstede. Vi knælede rundt Sengen allesammen i Bøn og Taksigelse. Det var en hellig Stund. Naar vi reiste os op, var hendes Sjæl fri — borte fra Legemet — hjemme hos Herren. Gud være Tak for hendes velsignede Liv og salige Død! Et Liv i kjerlig Selvforglemmelse og glad Gudhengivenhed, — som saa. En stille Hensoven i Jesus for at opbaagne i hans Velselse, en feierrig Indgang til det store, herlige Liv hos Gud, hvor Glædeshylder er for hans Naad, Livsalighed ved hans høire Haand evindeligt! Håndhed velsignet er Søster Rønning's Minde for os alle.

Da Mr. Landahl og jeg Mandag Formiddag den 4de Feb. kom til Fancheng fra en Honanreise, fandt vi Mrs. Rønning meget svag, og saa forandret siden vi saa hende, da de i Januar reiste opover Floden. Men hvor lykkelig og veltilfreds med Guds Vilje hun var blevet. Forrige Torsdag havde været en Merkedag. Da var Forandringen skeet. Forud vilde hun saa gjerne bli frisk igjen, og bad saa inderlig om endnu nogle Aar. Hun led ved denne Tid store Smarter, og var omtrent i Dødsfjæggens Dal. Saa Torsdag sendte hun Bud efter Matson og flere, og ønskede at de vilde be for hende og salve hende. De bad da først sammen i Rønning's Studerværelse, gik derpaa op til hende, bad og salvet hende med Olje efter Bibelens Ord. Da fik hun en mærkelig Oplevelse. Kristus kom hende saa nær; hans Kjerlighed omsluttet hende. Hun følte hvorledes Guds Kraft gennemstrømmede hele hendes Væsen. Al Smerte forsvandt. Hun saa Kristus i hans Herlighed og hendes Sjæl fyldtes med en Glæde og Fred, som overgaar al Forstand. Ja, hun sagde at hvad Herren lod hende erfare, var ubeskrivelig og intet Ord findes til at tolke det. Hun sendte Ord paa alle Missionærerne, baade i Fancheng og

Hsianghang og talte med enhver. Var saa overstrømmende lykkelig, — hun maatte saa fortælle alle, hvor store Ting Herren havde gjort for hende. Hun var nu aldeles fornøiet med Guds Vilje og løst fra alt. Fik hun forblive hos sine kjære og Arbeidet endnu en Tid, saa Tak og Lov! For Herren er ingenting umuligt. Men vilde han ta hende hjem, da gik hun ogsaa med Glæde. Hun prisede Gud for hans overvættens Naade og uforgelige Kjerlighed. Ventede nu paa at vi skulle komme, saa hun kunde saa se og tale med os. Da vi kom, blev hun saa glad og talte meget med sterkt og klar Røst. — Et uforglemmeligt Møde! Det føltes som var en i Himmelens Forgaarde. Hun sagde saa ofte: Jo nærmere vi kommer Gud, jo nærmere kommer vi Vennerne; jo mere elsker vi. Der er ingen Forstjæl. Vi er alle et i Kristus. „Nærmere Gud, nærmere hverandre!“ Lad os tage denne hendes gjentagne Udtalelse til Hjerte som et Ord ifra Gud.

Begravelsen var høitidelig. Sind og Tanke løstes til det, som er oventil, hvor Kristus sidder hos Guds høire Haand.

Først samlede vi Udblændinger i den rummelige Dagligstue og havde en rigtig velsignet Stund. Pastor Betterson (af den sv. am. Mission) oplæste mange liflige Skriftsteder om Guds Børns herlige Evighedshaab og ledet i Bøn. Dr. Sjöquist mindet om, at kun Herren kan sprede Lys over Livets mørke Stigge og løse dets Gaauder, besvare Hjertets dybe Raab og ængstelige Spørgen. Han alene formaa troste og lære Sjelen fuld Tilfredshed med Guds Vilje. Et par af Landstads Salmer blev sunget; og et blandet Kor sang: „Her maa jeg banke, bede, osv.“ Deilig og blødt lød Tonerne til os: „Naar Blomsten paa min Grav høi af Jorden vokser frem, skal jeg hvile i mit Hjem“. Siden blev Risten baaren til Kirken, fulgt af os Missionærer og en Mængde kinesiske Venner, medens Skolebørn gik syngende foran, bærende hvide sortkantede Flag, med norske og kinesiske Indskrifter, og som Rønning havde faaet tegnet med kinesisk Blæk og Pen. Kirken var snart fuld til Trængsel. Skolebørnene og mange af de

fristne og andre kjendte Kinesere bar om Hovedet et Stykke hvidt Lærred,—det kinesiske Tegn paa Sorg. Plattformen fyldtes godt af os Udlændinge; Børnene iberegnet tællt vi over tredive. Enhver af os bar en Sløise af sorte og hvide Baand, hvorpaa Rønning havde skrevet Mrs. Rønnings Navn og Dødsdag, samt Ordene: Paa Gjenh! Flere Sange blev Hjunget paa kinesisk. Pastorerne Matson og Andre samt Evangelist Chang talte med Kraft og Varme til Forsamlingen. Ovennævnte Kor sang: "Nearer my God to Thee"! Naar Mødet var omme gik Skolebørnene igjen syngende foran Risten, og vi andre fulgte stille efter—til Gravstedet. En Sang blev Hjunget ved Graven. Past. Trygstad forrettede Jordsættelsen. Til sidst talte Landahl lidt paa kinesisk og frembar paa Rønnings Vegne et Tak til alle for Hjelp og Sympati.

Her maa vi standse. Kun i Aanden kan vi følge vor Søster længere—hinsides Støvet. Nu fyldes Graven igjen, hvori hendes nedbrudte Hytte skal hvile til Opstandelsens Morgen. „Det saaes i Forkrænkelse, det opstaar i Uforkrænkelse; det saaes i Vanære, det opstaar i Herlighed. Det saaes i Skrøbelighed, det opstaar i Kraft“. „Da vorde vi ham lige, thi vi faar se ham, som han er“. Og saaledes skulle vi altid være hos Herren. Saa trøster da hverandre med disse Ord!

Jeg er træet; det er vondt at skrive. Tanken paa, at Mrs. Rønning aldrig mere vil gaa ud og ind iblandt os, er saa saart. Vor Mission har lidt et stort Tab. Tyngst er det for Broder Rønning. Venner, I maa bære ham op paa Bønnens Arme,—til „Barmhertighedens Fader og al Trøstens Gud!“

Vi staar saa undrende og spørgende over for dette. Hvorfor netop h u n, som trængtes saa vel; havde sig en stor Plads at fylde baade i og udenfor sit Hjem? Men det var vel fordi hun var saa moden for Himmelen. Hun var et Eksempel for os alle. Sig Elisa ved Elias Himmelfart maa vi bede om en dobbel Del af den Aand, som besjelet hende. Længe vil hun mindes som en der vandred i Kjærlighed; ikke søgende sit eget, men andres Bedste.

Herren give os Naade at i Ydmyghed og Tillid sige: „Gud, hans Vej er fuldkommen“.

„Tænk, naar engang den Daage er forbiunden,
Som her sig sænker over Livet ned.
Naar Dagen evig klar er hist oprunden,
Og Lys omstråler hvert af vore Fjed!“

Tænk, naar engang er løst hver jordisk Gaade
Besvaret hvert „hvorfor“ vi grundet paa
Men kunde ei med al vor Grublen raade,—
Tænk, naar vi Herrens Vej skal klart forstaa!

Tænk, naar engang med utilbækket Dø,
Vi ham skal se, som her vi tro'de paa,
Tænk, naar vort Kæde vi hist skal for ham bryde,
Naar vi med Tak skal for hans Afsyn staa!

Tænk, naar engang hvert Hjertebaand som knyttet
Til Mennekter os her i Støvet Land,
Har Jordens Aar med Himmerigs ombyttet,
Og i n t e t Sjelenes adskille kan!

Du blide Tanke, tal du i vort Hjerte,
Hver Gang os Veien tykkes lang og slem!
Du sødt skal dæmpe hver en bitter Smerte,
Og løkke Smilet gennem Taarer frem!”

Med venlig Hilsen.

Eders ringe Medarbejder
Alice Landahl.

THE DEVIL WANTS BOYS.

“Johnson, the drunkard is dying today,
With traces of sin on his face.
He'll be missed at the club, at the bar, at the
play,

Wanted—a boy for his place.

“Simons the gambler, was killed in a fight,
He died without pardon or grace.
Some one must train for his burden and
blight:

Wanted—a boy in his place.

“Wanted—for every servant of mine
Someone to live without pardon divine;
Have you a boy for the place?”

—From "Save the Boys."

Til Hauges Synodes Prester og Embedsmænd.

For en Tid siden sendte jeg rundt til Presterne Parokialrapport Blanks. Endnu har jeg modtaget kun faa. Vær snil og lad mig faa dem straks saa jeg slipper at udsætte med Arbeidet til sidste Uge. Har I ingen „Blanks“ saa lad mig vide, saa skal jeg straks sende en.

Alle Embedsmænd, som indberetter til Aarsmødet bør lade mig faa sine Indberetninger inden 25de April.

Alle Kasserere bør hufte sidste Synodemødes Beslutning om, at de skal have alle sine Regnskaber opsummeret paa „Adding Machine“ og at disse „Adding Machine“ Strimler indsendes med Regnskaberne til Revisions Komiteen.

Jewell, Sa. April 11, 1907.

N. J. Løhre.

Fra Arbeidsmarken.

Palmesøndag holdt Past. Omland Konfirmation i Silo Mgd., Elmore, Minn. Der var fire, som gjentog sit Daabsløfte.

Andrew Stueland, theologisk Student fra Red Wing Sem., har begyndt Religionskole i Bethania Mgd., Past. Omlands Kald. Der skal være tre Maaneders Skole.

Synodens Sekretær beder Prester, Kasserere og andre Embedsmænd i Synoden at mærke sig hans Henvendelse til dem. Den findes paa et andet Sted i Bladet.

Vær snil og læs den lille „Note“ paa sidste Side af „Buddbæreren“, saa faar I se, at det er C. Vilsethun som har med Bladets Regnskaber at gjøre, saa send alle Pengesager til ham og ikke til Redaktøren.

Pastor D. M. D. Wee har af sine Menigheder-faaet en Ferie, som han vil benytte til at gjøre en Tur til Norge. Han afrejser den 25de dennes. „Buddb.“ ønsker ham en lykkelig Rejse.

C. L.

Mrs. G. Holtan, Immanuel Mgd., Goodhue Co., Minn., har isølge sin afdøde Datters Wille givet \$25.00 til Løn for Evangelist i Rina. Disse \$25.00 bliver at anvende til Løn for Evangelist „Li-Shao-chong“ i Taipingtien. A. D. D.

Fælleskomiteen til at arrangere et Sommerkursus for Prester mødte den 4de April i Minne-

apolis. 10 Dages Skole ved Red Wing Sem. bestemtes afholdt Aug. 27—Sept. 6. Program vil blive omsendt til alle Prester i den luth. Frikirke og Hauges Synode saasnart de er færdige.

J. A. Quello.

Den 24de Februar organiserede Pastor Trygstad en Menighed i Ruso, N. Dak., 15 Mil syd fra Velva. Den tæller nu 35 stemmeberettigede og flere tænker at slutte sig til med det første. Der er allerede subscriberet \$550 til Kirke. De tænker at bygge allerede denne Vaar. Den nye Menighed har søgt Kaldsforbindelse med Velva og har kaldt Pastor Trygstad til at betjene sig. Der er nok saa bra Udsigter for en Menighed paa de Trakter.

Det var da snildt af dig, at du har den Erkjendelse, at du burde skrive lidt for „Buddbæreren“, men det var meget slemt, at du ikke tør fordi du er forhabt nok af Folk før. Men det er gjerne ikke saa farligt med det, som du tror. Ser du ikke hvorledes en Del af os maa gjøre og gjør. Mere man haaber os des mere skriver vi, des mere onde Mennesker frygter des mere ibrigt prædiker vi. Være bort Liv er rent og vor Forhåbelse ret, saa lad os tale og skrive enten det huer alle eller ei.

Under sine Rejser i Kredsens Tjeneste kom Emisærerne Chr. Hansen, John Oberg samt Bro. Jonas Bold samtidig til Horace i Vinter. Vennerne paa Stedet bestemte da Samtalemøde, med det holdt de paa hver Dag og Aften i en Uge. Mange Folk kom tilfammen for at høre Guds Ord. Og Guds Ord begyndte at lægge sig med slig Tyngde ind over Hjerterne, at der var flere Personer, som begyndte at bede om Hjælp. Herren, som har begyndt den gode Gjærning i deres Hjerter, han vil ogsaa fuldføre den, saa Kristus kan faa sin Etikkelse i dem, Gud til Være og Pris! M.

H. A. Hanson i Grafton N. Dak., skriver: Jeg var i Winnepeg en Uges Tid i Paasken. Der er nogle Venner, som ønsker vor Birtshomhed. Past. T. Knutson har været der flere Gange og der ser nok saa lovende ud. Det er ganske storartet paa mange Maader dernord. I det timelige ser det godt ud, og der er et Folk med Mod i Bryst. Det største lyktes jeg dog var, at de er meget kirkelig interesserede. Som et Bevis herpaa kan berettes, at en Flot af dem har organiseret sig til Menighed, har kjøbt Tomt og holder nu paa at bygge Kirke. Mange af dem beder til Gud, saa Udsigterne til et helbirtigt Arbejde med Guds Ord er der, som sagt, nok saa gode.

Brødrene Caroluson fra Storch City, Ia., og N. Ryg fra Frost. Minn., aflagde forleden Maaned Hauges og Des Moines Valley Mgd., Jackson, Minn., et kært Besøg. Br. Caroluson skandiede med os omtrent 3 Uger, Ryg 1 Uge. Møder holdtes 1—2 Gange hver Dag. Og saa Husbesøg. Brø-

drene var flittige, og deres Virksomhed for Herren iblandt os var til Velsignelse.

Vi er glad i Vægmandsvirksomhed, naar den er af rette Art, takker hjertelig for Hjælpen i Opbyggelsesarbejdet og siger; Vær velkommen igen! Nhg bad os gennem „Budd.“ at hilse alle de Benner, han i Vinter havde besøgt. Hilse dem alle med: Tak for hidst; at han fremdeles befandt sig vel og glad ved at faa fortsætte i Herrens Gjerning.

W.

Bolin, S. D. A. L., April 8de 1907. C. C. Holster!—Jeg vil sige dig Tak for de mange opmuntrende Stykker i „Buddbæreren“. Jeg for min Del synes det gjør saa godt, naar jeg er forlagt eller træt, at faa et par Ord til Opmuntring fra en Broder som er erfaren i de samme Trængsler, og blive vist til ham, som har sagt: „Kommer til mig“. O hvilken Forskjel paa dette og „maa og skal“, som manges Vidnesbyrd er saa fulde af. Du Synder som er træt, kom til Jesus og faa hvile, han vil ikke støde dig ud, og begynd at lære paa den Lefse tro dig frelst i Jesus skjönt du føler dig fortabt i dig selv. Naar du ser paa dig selv, saa vil du maaflte begynde at synke som Peder, men han raabte paa Jesus og han hjalp ham op. Gjør du ligesaa, og han vil hjælpe dig. Undertiden naar du blir vist din Skikkelse, som du er og ser ud udenfor Jesus, saa vil du maaflte som hine spedalste staa langt borte, men Jesus hører dig og i ham er du ren. Ja tænkt naar han døde i dit Sted, hvem har da ret til at døde dig? Nei slet ingen. Du kan heller ikke dø, uden saa er at du ikke tror. Frygt derfor ikke, men tro kun, saa skal du blive frelst.

D. P. Solberg.

Overraskelse: Mandag den 1ste April blev Pastor og Mrs. A. J. Eversen overrasket af Benner. Som før er bekendt, har Mrs. Eversen været syg en længere Tid, og været paa Landet hos sine Forældre i Nærheden af Slater, Ia. Nu har Gud i sin Naade givet hende Legemskræfter saa at hun tænker at rejse med sin Mand tilbage til Kansas igen. Bennerne havde samlet sig og kom i et Følge. Da alle var kommet i Stilhed, sang de af No. 287 i Landskabs, de 4 første Vers. Derefter ledebe Student C. T. Lunby i Vøn. Atter sang de af No. 186, de 4 første Vers. Saa traadte Pastor S. E. Hanson frem og talte over Gal. 6: 2. Han udtalte Hensigten med deres Komme og overrakte Past. og Mrs. Eversen en Pengegave paa \$53.65. Saa sang de atter nogle Vers af Salmen 186. Derpaa gaves Anledning for Past. Eversen at frembringe sin og Hustruens Taknemmelighed til Bennerne for deres Sympathi og store Gave. Derefter holdt Pastor H. Holman af den forenede Kirke en opmuntrende Tale knyttet til Math. 28: den sidste Del af 20de Vers. Derefter serverede Kvinderne „Refreshments“. Saa stiltes de og gif hver til sit, følenbe at Gud havde været tilstede med sin Velsignelse.

Kor.

De vandrer bort. Atter har Dødens kolde Haand gjeftet tre Hjem i vort Kalb og efterladt sig Savn og tomme Pladse. Først gjeftet den Lemet Olsons Hjem og tog hans Søn Anton bort fra Familiefredsen. Anton var en kjæf Ungdom paa 17 Aar. Var syg kun nogle Dage. Vled begravet Onsdag den 6te Mars. Hans Forældre og Søskende og vi andre som kjendte ham, glæder os dog „midt under Smerten“ i Haabet om at møde ham frelst, hjemme hos Jesus, hvis Navn han hvistet midt i Døden. Saa er atter to af de gamle Pionerer vandret bort—Ole Anderson Aas, født i Østerbølen, Norge, i Dec. 1828, kom til Amerika til Jackson Co., Minn., i 1866. Den 27de Mars sidstleden døde han af Hjertefeil, omtrent 78 Aar gammel og blev bragt til sit sidste Hvilested Lørdag den 30te Mars. Hans Hustru og to Sønner overlever ham. Af døde med Familie har helt siden det første tilhørt Hauges Menighed af Hauges Synode, og har, de Aar vi har kjendt ham, flittigt besøgt Herrens Hus.

Nels Volben blev født 5te April, 1844, i Berdal, Norge og kom til Jackson Co., Minn. i 1870. Ham selv og Familie har helt fra det første, tilhørt Hauges Menighed, af Hauges Synode, i hvilken Menighed han har været et virksomt Medlem. Han ønsede altid at gjøre godt, ofte til stor Opmærksomhed for sig selv. Volben var syg omtrent to Aar, og Mandag 18de April hensov han stille i Døden og bragtes til Graven Lørdag den 4de April. Maa han være gjemt hos Gud, hvis Vilje han forsøgte at gjøre, saa hviler han født, efter Livets Kampe, og venter paa dem han lod tilbage. Hans Hustru og 7 Børn sørger over Tabet.—Fred med Støvet! Broder Nhg holdt Opbyggelse i begge de af døde Hjem, nogle Dage før deres Død.

W.

Bekjendtgjørelser.

Hauges Synodes Aarsmøde for 1907

Hauges Synodes Aarsmøde ifjor besluttede med Tak at modtage Indbydelsen til at afholde Aarsmødet for 1907 i Salems Menighed, Roland, Iowa.

Følge denne Beslutning oplyses herved, at Hauges n. e. l. Synodes 62de Aarsmøde afholdes i Salems Menigheds Kirke, Roland, Ia. Mødet begynder med Prediken Kloften ti Onsdag Formiddag den 5de Juni 1907, og fortsættes til den 12te og, om nødvendigt, til den 13de Juni.

Forhandlingsprogram.

1. Organisation.
 2. Indberetninger og Balg.
- Indberetninger.
Formandens Indberetning
Sekretærens Indberetning.
Balg af Embedsmænd paabegyndes.

Kasjerernes og Revisionskomiteens Jndberetninger.

Jndberetning fra Board of Trustees.

Jndberetning fra Kirkeradet.

Jndberetninger om Missionen.

Den indre.

Den ydre.

Det engelske Arbejde.

Jndberetninger fra Samfundets Skoler.

Red Wing Seminarium.

Jewell Lutheran College.

Jndstilling fra Direktionen.

(Se Referat 1906 Pag. 133: 2.)

Jndberetning fra Bethesda Børnehjem.

Komite Jndstillinger.

Samfundets Konstitution. Den behandles
Torsdag den 15de Juni. Ref. 1906: Pag. 156:
Pag. 126: 6.

Foreningsfagen.

Visitations Regler og Regler for Inspektion
Boardet.

Kælles engelsk Sangbog

Kælles engelsk Søndagsskoleblad.

Oversættelse af Dødbyggeskrifter.

Andre foreliggende Sager.

Lære Bøger i Religionsundervisning.

Mitual Forslagets Behandling.

Regler for Bethesda Børnehjem.

Ref. 1906. Pag. 156, og Pag. 67—70.

De religiøse Forhandlinger.

N. J. Løhre, Sek.

C. J. Castbold, Form.

Da Aarsmødet dette Aar afholdes i Roland
Ugen efter den Tid som er bestemt for Afslutnings-
fest ved Jewell Uth. College, har Fakultetet be-
sluttet at udsætte Graduationsfejsten nogle Dage
for at give tilreisende til Mødet Anledning at over-
være samme.

Det forandrede Graduationsprogram bliver
da som følger:

Alumni Reunion, Lørdag den 1ste Juni.

Baccalaureate Sermon af Dr. Telleen, Søndag
den 2den Juni.

Gyceum Anniversarier Mandag den 3die Juni.

Graduationsfest Tirsdag Aften 4de Juni.

N. J. Løhre, Bestyrer.

Victor Mgh., Mt. Vernon, S. Dak., afholder,
om Gud vil, et kristeligt Samtalemøde fra 28de til
30te Mai først. Samtalemet er Sak. 32, 1—7.
Kom mange. Kom med Bøn om Herrens Belsig-
nelse og vi blir velsignet. Math. 7, 7.

Faa Menighedens Begne

G. D. Mona.

Pastor A. D. Oppegaards Reiserute

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge
de følgende nævnte Brested paa den Tid, som
nævnt i denne Besjendtgørelse:

Pastor J. S. Halvorsens Kald, Kandipohi Co.,
Minn., den 19de, 20de og 21de April.

Ifølge sidste Synodemødes Bestemmelse repre-
senterer jeg baade Indremissionen og Kinamissionen.

Vil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligst bede
om Offer og personlige Gaver, der deles ligeligt
mellem begge Missioner, om ikke Giverne anderle-
des bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger,
Ungdomsforeninger, Mandeforeninger og enkelte
Personer, til hvilkensomhelst af Synodens Gjøre-
maal, modtages med Taknemmelighed.

Subscription og Betaling for „Udbæreren“,
„Børnevennen“ og „THE LITTLE MESSENGER“
modtages med Glæde.

Broderligt
A. D. Oppegaard.

Kvitteringer.

Kinamissionen: John Sather, Maybask, N. D.	1.00
Bed Pastor Himle Offer i Stordals Mgd., Pastor C. C. Holters Kald	22.25
Bed Pastor Evande fra Kv. i Deerfield, Wis.	25.00
Bed Mrs. M. H. Stang, Fergus Falls, Minn., fra Bions Kv., Pastor Rendahls Kald	15.00
Bed Pastor Strand fra Vars Gifte, McCumber, N. D.	5.00
Bed Pastor Houland fra Halvor L. Høbbe, Maureb, N. D.	5.00
Bed Pastor D. D. Vergh fra A. N. Sveen, Volga Mgd. 7. C. N. Sveen, do. 4. B. N. Sveen og Ostru 5. Mrs. Breniel 2. Mrs. Jøren Slætten, Ellsborough Mgd. 4. C. D. Slætten do. 3. Mrs. C. D. Slætten 3	28.00
Mrs. C. F. Schanche, Grois, Neb., Søndagsgæst	4.75
Anna Torgerison, Lobi, Neb	5.00
Bed De Espeland, Winor, Minn., fra Bethlehems Kv.	3.00
Bed Pastor A. M. Dahl fra John Dale, Taylor, Wis.	5.00
Bed Pastor Oppegaard fra Mrs. H. N. Larson, Madison, Minn. 5. N. Wigen, Grant Co., S. D. 5. Clement Christianon, Madison, Minn. 5. Bions Mgd., Newville Co., Minn. 10.75. Mrs. Kristion, Franklin, Minn. 1.25. John Gnad 2.50, fra Jaisfur, Minn. 4.50. Hoff Mgd., Newville Co., Minn. 15. L. W. W. Mgd. 4.41	54.81
Til Hospital i Kinna: Mrs. N. K. Hill, Jewell, Ia.	3.00
Bed Pastor Vergh, Volga, S. D., fra C. N. Sveen	1.00
Bed Pastor Strand fra A. N. Sveen, Volga, N. D.	10.00
Til Evangelist: Bed Pastor Oppegaard fra Dr. J. M. Strund, Birchville, N. D., til Bøn for Evangelist Lee 13. fra Wangers Mgd. 8 Kv., Bottineau Co., N. D. til Bøn for Lærer Chao-Mi-Tang 25	40.00
Fra Die D. Stordahl, Arlington, S. D.	6.20
Kinejerbørn: Die D. Stordahl, Arlington, S. D.	5.00
Bed Pastor Oppegaard fra Thora Clauson, Spicer, Minn., til Underhold for Egen Gung-yu-fuh	7.75
Til Bibelkvinder: Bed Pastor Oppegaard, Shell Creek Mgd. 8 Kv., Madison Co., Neb., til Bøn for Go. ma	26.00
Til nødlidende i Kinna: Mrs. Carrie Stevenson, Brookings, S. Dak., til Bøger for fattige Kineiere	5.00
Til Indemissionen: Bed Mrs. H. D. Bognild, Kotin, S. D., fra Kolin Sunday School Birthday Box til Bibles	1.00
Santalmissionen: Bed Pastor Strand fra Vars Gifte, McCumber, N. D.	5.00
C. D. S. Robaugh, Kasjerer.	
S. Dak. Kredss Indremission: Bed Emisler C. Stjellingstad Offer i St. Johns Mgd., Sioux City, Ia., Pastor Johnsons Kald	12.70
Personlig, Sergeant Bluff Mgd., Mr. Stomperud	1.00
Offer i Shell Creek Mgd., Newman Grove, Neb., Pastor S. Westbys Kald	17.60
Do. do. Hans Lur	1.00
Kollekt i Wisner, Pastor Lundbys Kald	3.45
Mgd. 8 Kasje	5.00
Mrs. Thomion	1.00
Mrs. Watson	1.00
Mrs. Allen	50

Offer Riobrara Mgd.	8.20
Do. Fort Randall.	2.65
Bonessteel: R. Fiskram.	1.00
	55.16
Die Stene.	
Bet hessa Børne hjem: Ved Pastor O D Pauls-	
rud fra Mrs. S. Egerton, Wallingford, Iowa.	2.00
Fra Mr. & Mrs. R. H. Lima, Mt. Angel, Oregon.	5.00
Ved Willie Sebered fra en Bgef. nordvest fra Story	
City, Ia.	12.00
Ved Pastor O J. Maffewick fra Størvals Mgd.s Kv.	
Galesburg, N. Dak.	5.00
Ved Nikolai Nelson, Aneta, N. Dak.: Nikolai Nelson, Lars	
D. Solberg, S. D. Solberg, Ole D. Solberg hver 1. Mrs.	
R. Hellesland, S. B. Hellesland hver 50c, A. A. Fosjen, S.	
D. Hellesland, Andreas N. Lavangen hver 25c, Thea N.	
Lavangen, Georg Betlesen hver 15c, Andreas Myrseth,	
Ellen N. Lavangen, Maria N. Lavangen hver 10c.	6.35
Ved Pastor O D. Bil fra Arel Mortvedt, Veresford, S. D.	3.00
Ved Mrs. Roulsen fra Mission Friends, Wisner, Neb.	5.00
Pastor J. Olson, Geddes, S. Dak.	1.00
Fra Rodei Loom, Mt. Vernon, S. D.	25
Ved Pastor M. J. Westbøl fra Peterion Mgd.s Kv.	
Peterion, Minn.	15.00
Ved Pastor M. J. Westbøl fra Miss. Vizzie Stenden, Ritch-	
ville, N. D.	5.00
Ved Pastor S. S. Westbøl fra D. D. Limbo, Newman Grove,	
Neb.	1.00
Pastor O D. Bergh, Volga, S. D.	1.00
S. N. Sveen, Volga, S. Dak.	5.00
R. Dahle, Sioux City, Iowa.	1.00
Alval Stole, Kabciffie, Iowa.	5.00
Ved Lars Kaarholt fra Melbahi's Mgd.s Kv., Yantton,	
S. D., Pastor J. L. Nervigs Kald.	20.00
Ved Pastor A. D. Obvegaard fra Mr. & Mrs. Svenjo S.	
Solfest Dagne, Pastor L. C. Jacobsons Kald, Franklin	
Mgd. 25, Mrs. S. Gunderion, Elk Creek Valley Mgd.,	
Trempealeau Co., Wis. 1.	29.00
Ved Clarence Fiskram fra Young People's Literature So-	
ciety, Bonesteel, S. D.	11.06
Mr. & Mrs. O. A. Kjelland, Rushford, Minn.	5.00
Ved Ella Britton fra Bethania Bgef., Kabciffie, Iowa,	
Pastor Deibalds Kald.	20.10
Ved Pastor M. J. Westbøl fra Mrs. T. Varion, Arendahls	
Mgd., Peterion, Minn.	5.00
Ved Bettye Wobroten fra Søndre Friberg Bgef., Car-	
lisle, Minn.	36.00
Ved Pastor O D. Paulsrud fra Olands Kv., Randall, Ia.	
16.00	
Ved Pastor L. C. Jacobson fra Franklin Mgd. 25, Frank-	
lin Mgd.s Ungdomsf. 8, John Skarstad 1, Lni Grinde,	
West Br., Wis. 50c.	34.50
Ved Mrs. Rev. T. J. Knutson fra Vor Frelses Mgd.s Kv.	
Grafton, N. D.	25.00
Ved Pastor D. T. Norge*, Burston, N. D. fra Gunder Sun-	
derion 1, Mrs. Gudmundion 1, Mrs. J. A. Paulson 1.	3.00
Ved Pastor Simon Hanson fra Miss Johnson, Slater, Ia.	
T. L. Torgeson, Veresford, S. Dak.	10.00
Mrs. Dans Johnson, Dawson, Minn.	2.00
Ved Mrs. D. M. Hanson fra Betels Mgd.s Kv., Pastor	
Skarstads Kald, Ida, Minn.	12.85
Ved J. J. Stoen fra Roseni Mgd.s Ungdomsf., Veresford,	
S. D., Pastor Vitz Kald.	9.85
Ved Mrs. S. D. Bogardt fra Bolin Sunday Schol., Bolin,	
S. Dak.	7.00
Ved Pastor A. H. Trugstad, Konf. offer, Selva, N. Dak.	
Ved Pastor J. J. Obland, Konf. offer fra Silo Mgd., El-	
more, Minn.	10.55
Fra Mr. & Mrs. Bert Johnson, Kanawha, Ia.	10.20
Ved Pastor T. T. Carlson fra Norden Mgd.s Søndagskole,	
Barbo, Alberta, Canada.	2.50
Til Skolehus: Ved J. S. Olson fra Frankes Mgd.s	
Kv. 9.50, Frankes Mgd.s Søndagskole 5.50.	5.00
Ved Pastor J. L. Lasjeon fra Skre Belmont Kv. 15, befirre	
do. 10, Barneoffer, Lakefield 10.75, Mrs. D. Teig 1, alt	15.00
fra O. M. D. Wees Kald.	36.75
Samlet ved Miss Matilda Skarstad, Wittenberg, Wis.	18.25

G. G. S a l e n.

Vidrag til Diafonisshjemmet i Min-	
neapolis. Til løbende Udgifter: Mrs. J.	
S. Frojen, Glover, N. D.	1.00
Samlet ved Christiana Langsjoen, Silvana, Wash.	25
R. Vanenion, Evansville, Minn.	3.00
Chris. Anderson, Blanchardville, Wis.	1.00
Ole Nelson, Sand Creek, Wis.	1.00
Mrs. Karen Augen, Bond, Minn.	1.00
Samlet ved Mrs. L. B. Jensen, Kenmare, N. D.	2.50
Samlet ved Ole Nilfen, Clear Lake, Ia.	3.75
Mrs. A. Barenien, Morris, Minn.	1.00
Mrs. Olsen og Mr. N. D. Skar, Bumbrota, Minn.	2.00
Mrs. S. M. Berge, Washen, Minn.	1.00
Mrs. S. Etdevik, Chevin, Minn.	1.40
Mr. og Mrs. Levang, Minnie, Minn.	1.00
C. A. Lien, Blanchardville, Wis.	50
L. Hansen, Arcadia, Wis.	1.00
Samlet ved Mrs. R. S. Gunnis, Abercrombie, N. D.	2.5
Mr. og Mrs. J. D. Høyum, Wanaaka, Minn.	2.00
Mrs. Ambriana Myre, Jackson, Minn.	1.00
Mrs. Betty Sorensen, Story City, Ia.	1.00
Christ Clauson, Spicer, Minn.	1.00
Mrs. Heda Jorgensen, McIntosh, Minn.	1.00
Mrs. Chr. Moran, Barton, N. D.	50
John S. Engen, Norway Lake, Minn.	1.00
C. Paulson, Ellendale, Minn.	2.50
Samlet ved Mrs. S. Gulickson, Sioux Falls, S. Dak.	1.00
Samlet ved Marit Beferen, Bonduel, Wis.	2.00
Jonas Hetland, Austin, Minn.	1.00
Mrs. Arne Melbahi, Valley City, N. D.	1.00
Mrs. V. Alvik, Bond, Minn.	1.00
Mrs. S. L. Rofeth, Blair, Wis.	1.00
Samlet ved Mrs. Christensen, Montevideo, Minn.	6.25
Samlet ved Arne M. Johnson, Springfield, S. D.	4.50
Mrs. Karen Steneth, Norway Lake, Minn.	1.00
Samlet ved Pastor S. M. Stenby, Clear Lake, Ia.	2.75
Samlet ved Agnes Sateren, Sisleton, S. Dak.	3.00
R. H. Gunderion, Royalton, Minn.	1.00
A. D. Kvanne, Sebeka, Minn.	1.00
Mrs. Anna Christensen, McCallsburg, Ia.	1.00
S. Stenerion, Jewell, Ia.	1.00
Aug. Kolberg, Ellendale, S. D.	1.00
L. J. Enger, Langford, S. D.	1.00
Samlet ved Lina Magnstad, Kendrick, Idaho.	2.00
St. Peter Mgd.s Kv., Veresford, S. D., ved Pastor O D	
Bil.	5.00
Roseni Mgd.s Kv., do. do.	10.00
Andr. Eteberg, Brainerd, Minn.	1.00
Mrs. L. C. Ladd, Eureka, Kan.	1.00
Mrs. R. Thompson, Venion, Minn.	1.00
Joseph D. Sebbby, Sheridan, Ill.	1.00
Mrs. M. R. Hill, Jewell, Ia.	1.00
Mr. og Mrs. R. R. Olsen, Oakdale, N. D.	50
Til Frigatier: Samlet ved Christiana Langs-	
joen, Silvana, Wash.	2.25
Samlet ved Guttorm G. Moe, Valermo, N. Dak.	4.50
L. D. Kindsten, Mt. Foreb, Wis.	1.00
Samlet ved Mrs. Ole D. Setbye, Rollag, Minn.	5.40
Anna Sannes, Minneapolis.	1.00
Samlet ved Marie Miller, Jessie, N. Dak.	4.65
A. B. Jdsaaag, Cooperstown, N. D.	1.00
Maren Vaa, Aneta, N. D.	1.00
Thos. A. Brakke, do.	1.00
Samlet ved Mrs. Ingri R. Lee, Venion, Minn.	5.50
Samlet ved Mrs. M. R. Lee, Devils Lake, N. D.	4.65
C. Paulson, Ellendale, Minn.	2.50
Mrs. Arne Melbahi, Valley City, N. D.	1.00
Samlet ved Mrs. D. Christensen, Montevideo, Minn.	3.50
Mrs. Marie S. Klofter, Forest Lake, Minn.	1.25
Samlet ved Agnes Sateren, Sisleton, S. D.	5.25
Mr. og Mrs. R. R. Olsen, Oakdale, N. D.	50
A. R. S. i bidrag: Rev. D. L. Christensen, LaCrosse, Wis.	1.00

G. B. S a r t o, Kaserer.

Retteelse: I Rvitteringen for Profesforløn i „Budd.“ No. 13 fra Roseni Mgd., Pastor G. D. Ritz kaldt, er følgende Navne Rvitteret for \$1 hver, hvilket skulde være \$2: Mrs. Rjersten Hanson, J. A. Kristoffersen, Beder Nelson, Thomas Solem, A. C. Stoen, Ole J. Stoen, V. B. Solaa, John Larson, D. Kristoferson. Godbedsummen for hele Listen er rigtig.

I Rvitteringen fra Romsdahl's Mgd., Lincoln Co., S. D. er følgende Navne ubeløst: Lars Rusk, Martin Steffenson hver 1. Summen er ogsaa her rigtig.

Disse Feil bedes herved godbedsfuldt undskyldt.

C. L. Lassefson.

Adresseforandring.

Rev. P. G. Arnstad,

Tobacco Garden, N. Dak.

En Pige ønskes

Da vi nu er i Trang for en Pige at arbejde paa Børnehjemmet, og da vi ved der er mange kristeligsinde Piger i vort Samfund, der ønsker at gjøre noget for vor Herre, og om de blot vidste vi trængte nogen saadan paa Hjemmet vilde vi snart faa den Hjælp vi ønsker, derfor denne Oplysning, lad os høre fra nogen straks, da Bladsen nu er ledig. Skriv straks til G. G. Walen.

Benligt G. G. Walen.

Nye Boger.

„Naar Jesus kommer ind i Huset“, af Pastor Rildahl. Sendes pertofrit for 60c.

Lær mig, Herre, din Vil En Konfirurationsbog. Dette er en anden ny Bog paa 67 Sider, smukt indbundet, som sendes for 25c.

„Børnens Harpe“ med Musik er nu udkommet i nyt Oplag. Prisen er 60c i Skirtingsbind og 75c flexible Bind og Guldsnit. Bogen burde bruges i enhver Søndagsskole.

Festkriftet.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmærkede Billeder af Skolens Bygninger, S. M. Sande, Past. D. Hanson, Andrew Ellingson og faa alle Beshrvere ved Skolen ligesaa dens Aabning samt en Gruppe af Skolens Direktører. Jakt er der 22 vakre Billeder. Festkriftet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Skolen. Til Prester og Agenter gives almindelig Rabat. Ordres indsendes til C. L. Lethun, Red Wing, Minn.

Alttermalerier.

Akademisk Arbejde til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

August Klagsta
Marquette, Wis

Naar du sender ind Penge for Bladene maa du se efter paa den gule Lap, om Tallet er forandret. Versom Tallet ikke er forandret i 2 a 3 No. efter Afvendelsen af Pengene, bør du underrette os derom.

C. L. Lethun.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen“ 4 Vers; „Et godt og blesignet Nytaar, 3 Vers; „New Year Greetings“, 3 Vers; „Hilsen til Fader“, 4 Vers; „Hilsen til Moder“, 3 Vers; „Hilsen til Broder“, 3 Vers; „Hilsen til Søster“, 3 Vers; „Hjertelig Velsigning“ 4 Vers; „Uden Kors ingen Krone“, 4 Bibelsprog; „I dag vil jeg prise Herren!“ Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; „To my child“ 4 Vers; „Birthday Greeting“, 2 Vers; „Greeting to Sister“, 5 Vers; „A Greeting to Brother“ 4 Vers; „Blessed are they who have not seen and yet have believed“, 4 Vers.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

„Wedding Congratulations“, 3 Vers. (Disse er 20c stykket.)

Send Ordres til

C. L. Lethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Illustrationer i premiebelenket garanterer Udstjæle. Bedste Betingelser

Nigholdig Motivsamling sendes paa Korlangende.

Adresse: Adolf Jdsø, Story City, Iowa.

Bedes erindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Synodalkassen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lassefson, Kassef. Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Bedningemissioner sendes til Rev. Chr. D. Brohaugh, 298 Williams St., St. Paul, Minn.

Penge til Indremissionen og Profesforløn sendes til Rev. J. L. Lassefson, Kassef. Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til G. G. Walen, Beresford, S. D.

„Buddäreren“

udgives af Hauges nordl. evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forudsat \$1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark \$1.75.

Alle Bestillinger indsendes til

C. L. Lethun.

Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Forfærdes ikke; 2. Jesu Fædelseshilsen; 3. Mrs. Anne Slapgaard død; 4. Hvordan gaar det med Gjældens Afbetaling; 5. Turtle Mountain Kredss Missionsmøde; 6. En Sang; 7. Det rette Missionsjæb; 8. Profeten Daniels Person og Liv; 9. Giv, saa skal I ber gives; 10. Mere Vds; 11. Vtke; 12. Kinamissionen; 13. Til Hauges Synodes Prester og Embedsmænd; 14. Fra Arbeidsmarken; 15. Betsendtgjærelser; 16. Rvitteringer.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No 21

Lørdag den 25de Mai 1907.

{ 39te Aarg.

Gjenfødelsen.

Sandelig sandelig siger jeg dig: Uden at nogen bliver født paany, kan han ikke se Guds Rige. Joh. 3, 3.

Du fødes maa paany, og det vil koste Smerte, Før den Forandring er fuldkommet i dit Hjerte.

De Baand, som fængsle dig til Synden, løsnes maa, Før til din Jesus du kan Hjertet bundet faa.

Du Synden i din Barm og Syndens Straf maa kjende, Og saa med Bød og Bøn til Jesus ret dig vende, Da faar du Aandens Liv og Kraft til ondt at fhy Og Lyft at gjøre godt; da fødes du paany.

Guds Aand frembringer Tro og Liv i Hjertet tænder, En ny og ukjendt Jld i alle Evner brænder; Ei nogen syndig Lyft da mere er din Ven, Og neppe du dig selv kan kjende mer igjen.

Sagen er den, at den gamle Adam, den onde Natur maa dødes og druknes ved en sand Penitens og Omvendelse, det er Luthers og Bibelens Lære om, hvorledes det saldne Menneſke kan frelses. Og om dette skal koste Smerte, saa faar ikke det hjælpe. Det er bedre at have lidt Smerte nu for at faa det nye Liv, end at undgaa Gjenfødselsens Smerte

te og saa lide i al Ewigheid. Ikke er Gjenfødselsen en udbortes Affære kun eller en Ceremoni, men den er en „Overgang fra Død til Liv“. Og tænk at der kan være Lærere i Israel, som ikke forstaa sig paa dette.

Menneſket græder ogsaa naar det fødes til dette legemlige Liv, men Moderen, Faderen og ofte andre Slægtninger glæde sig. Det er allerede fra den Tid „Sorgen og Glæden vandre tilhøbe“.

Ved den aandelige Fødsel græder ofte Menneſket, men Englene glæde sig. De, som forstaa sig paa hvad Død og Liv har at betyde, de ved bedst at græde og glæde sig til rette Tid. Det ved Forældrene bedst ved et Barns Fødsel og det ved Englene bedst ved en ny Fødsel.

Ogsaa naar Menneſket skal aflædes dette forkrænkkelige og gaa over fra Tid til Ewigheid, er der ofte baade Sorg og Taarer, men da vil den rette Glæde for Alvor begynde. Da skal den som er gjenfødt til et levende Haab faa „se Guds Rige“. Har du dette Haab? Det har du, hvis du er gjenfødt. Gaa til Jesus og faa Rede paa denne Sag itide!

Naar jeg siger: Min Fod vakler, saa holder din Ristenhed mig oppe, o Herre! Naar mine urolige Tanker i mit indre blive mange, tvæge dine Husvælsker min Sjæl.

Sal. 94, 18. 19.

GTU Library
2400 Ridge Road
Berkeley, CA 94709
For renewals call (510) 649-2500

All items are subject to recall.

Dertil er J kaldte.

„Dertil er J kaldte, efterdi Kristus har lidt for os, efterladende os et Eksempel, at J skulle efterfølge hans Fodspor“. 1 Pet. 2, 21.

Og dette Eksempel er et fuldkomment Eksempel: „Hvilken ikke har gjort Synd; der blev og ikke funden Svig i hans Mund“. End ikke, naar han blev overfjændt og maatte lide uretfærdigt syndede han med sin Mund: „hvilken ikke fjændte igjen, der han blev overfjændt, eller truede, der han led, men overgav det til ham, som dømmes retfærdigt“. Og det kom jo af, at der fandtes ikke Svig eller Ondskab i hans Hjerter, men kun Kjærlighed og Sandhed.

Hvordan skal vi dog kunne efterfølge et saadant Eksempel og vandre i disse Fodspor?

Ved at omvende os til Jesus og lade ham blive „vore Sjæles Hyrde og Tilsynsmand“.

Han kaldte sig selv den gode Hyrde, der giver sit Liv hen for Faarene (Joh. 10, 11). I Hebr. 13, 20 kaldes han den store Faarenes Hyrde, som Gud førte op fra de døde.

Her er en Hyrde, vi skal omvende os til: den gode og den store Hyrde. I ham er der beredt os af Gud ikke blot et Eksempel til Efterfølgelse, men ogsaa Kraften til at efterfølge dette Eksempel.

Først maa vi vende os til den gode Hyrde. Saaledes heder Jesus, fordi han „satte sit Liv til for Faarene“, eller som Peter udtrykker det: „Selv har vore Synder paa sit Legeme paa Træet“. Hans Hyrdegjerning begyndte med, at han vandrede omkring her-nede og saa, hvorledes Faarene var adspredte og vildfarende, hver ad sine Veie. Og da aabenbarede han sig som den gode Hyrde derved, at han ikke forsømt de stakkels vildfarne Faar og vendte dem Ryggen, men tvertimod tog Faarenes Synder og Vildfarelser paa sin egen Ryg og bar dem op paa Korsets Træ og gjorde Forsoning for dem allesammen, idet han gav sit Liv hen i Døden.

Naar vi omvender os til denne gode Hyrde og hører efter hans Røst, som lød fra

Korsset ud i Mulmet og Mørket: „Det er fuldbragt!“ og tror dette af vort ganske Hjerter, da har det en forunderlig Virkning paa os. Peter kalder det, at „vi afbød fra Synden“, vi „faar Lægedom ved hans Saar“. Ja, i Sandhed vidunderlig er den Kraft, som gjennemtrænger det Hjerter, der oplader sig for Blodets Røst fra Golgata: „Det er fuldbragt! For dine Overtrædelser er jeg saaret, for dine Misgjerninger er jeg knust. Din Straf laa paa mig, at du skulde have Fred og Lægedom ved mine Saar“. Denne den gode Hyrdes Røst udriver en Sjæl af Mørkets Magt og flytter den ind i den dyreføbte Hjord. Den er afbød fra Synden og alt det gamle, og der er kommen et helt nyt Liv op i den. Nu begynder et nyt Liv i Samfund med den forløste Hjord, som den store Hyrde fører til skjønne Græsgange og til lagterindende Bunde og leder paa Kærfærdigheds Stier for sit Ravns Skjold og vogter og beskærmer for de gamle Fiender.

Her møder os den store Hyrde, „Tilsynsmanden“, den opstandne Jesus Kristus. Han har selv sagt: „Jeg er Døren; dersom nogen gaar ind gennem mig, han skal blive salig, og han skal gaa ind og gaa ud og finde Føde“ (Joh. 10, 9.) Den gode Hyrde, der satte sit Liv til for os, er Døren ind til det salige Frihedsliv under den store Hyrdes Kjøp og Stav.

Den store Hyrde er Tilsynsmanden, som vi trygt kan betro vore forløste Sjæle. „Jeg vil røgte dem paa Israels Bjerger, i Dalene og paa alle de Steder i Landet, hvor de bor. Paa en god Græsgang vil jeg lade dem græsse, og paa Israels høie Bjerger skal deres Overdrev være. Jeg vil selv føde min Hjord og selv lade dem hvile“ (Ez. 34, 13—15). „Og jeg vil opreise en Hyrde over dem, og han skal røgte dem, nemlig min Tjener David“ (d. e. Jesus) (B. 23). „Og jeg vil slutte en Fredspagt med dem og udrydde vilde Dyr af Landet, og de skulle bo tryggelig i Orken og søve i Skovene“ (B. 25.)

Han kender vore Sjæle. „Jeg kender mine“. Han kender dem enkeltvis. Han kender hver Sjæls Tarv og Trang. Han ved, hvad Slags Græsgang vi for Tiden

trænger til. Og han ved, hvad Slags Fristelser, der for Tiden truer os. Han er den store Hyrde, der har Overblik over hele sin Hjord paa den Dag, han er midt iblandt sine Faar. Ingen skal rive dem ud af hans Haand. De er bundne til ham ved en evig Pacts Blod.

Hertil er vi kaldede. Vi er alle kaldede hertil; thi den gode Hyrde har al Verdens Synd og opstod til al Verdens Retfærdighed. Og her er han i Dag for at spørge efter sin Hjord og efterlede den. — „Kirkefl.“

Prof. Georg Sverdrup.

Oveensaaende Billede havde vi ventet at faa fat i, saa vi kunde brugt det i forrige Uges No.; men da vi fik fat i det først efter at Bladet var trykt kunde dette ikke ske. Vi optager det derfor her. C. L.

Naar Gud ret vil knytte et Menneske til sig, saa kalder han ad sin mest trofaste Svend, det paalideligste Sendebud, og det er Sorgen, og siger til ham: „Al efter ham, hent ham ind, vig ikke bort fra hans Side!“ — Og ingen Kvinde kan slutte sig ømmere til, hvad hun elsker, end Sorgen. — S. Kirkegaard.

En Sang.

Bryd ud min Sjæl med Glædeslyd:
Mig Jesus hører til.
Han er mit Liv, min Fred, min Fryd,
Og alt, hvad helst jeg vil.

Han er mig mer end Guds og Guld
Og mer end dagligt Brød.
Min Synd han har forladt saa huld,
Og løst mig af al Rød.

Han er mig mer end Krop og Sjæl
Og Jord og Himmel ja,
I ham jeg har det evigt vel.
Pris være Jehova.

Han er mig mer, ja meget mer
End alt, hvad Venner kan.
Han tager eller giver her,
Min Salighed er han.

Hav Verden kun din Fryd for dig
Den agter jeg ei stort.
Min Lyst den er at fryde mig
I hvad min Gud har gjort.

Jeg ved, at Jesus elsker mig,
Og vil ei vide mer,
Om end han stundom skjuler sig,
Det til mit bedste sker. □

Jeg ved, jeg Gud skal se med Fryd
I Herligheden snart,
Og hæve Seierssangens Lyd
Med Engletoners Art.

O Jesus, kunde jeg nu blot
For Naaden takke dig.
Og elske, følge dig som godt
Har ikkun skjænket mig.

Vel har du valgt en fattig Brud,
Men Valget var jo frit.
Jeg bærer jo dog et Kongeskrud;
Thi se alt dit er mit.

Pris være din Barmhjertighed
At du har gjort det saa,
Og Pris ske dig i Evighed
At jeg fik Syn derpaa.

* * *

Al I, som har begyndt at vandre
Paa Livets Vej til Salighed,

Staa fast i Striden med hverandre
 Dig ei tilbage noget Fjød,
 Lad Verden spotte, le og glæde
 Sig her en kort og stakket Stund.
 De, som her le, skal hisset græde,
 Det siger selv Sandhedens Mund.

Mrs. B. A.

Er de aandelige Vækkelser farlige?

Vi hører jo og læser stadig Beretninger om Vækkelser, næsten fra alle Verdens Kanter, det vil sige, saavidt som Guds Ord er naaet frem, og jeg har ikke kunnet tænke mig andet end at alle sande kristne maa glæde sig derover. Men for nogen Tid siden traf jeg til at faa fat paa en liden Pamflet, som indeholder en Del Smaastrykker af forskjelligt Indhold, deriblandt et Stykke med Overskrift: „Kirken, Menighed og Vækelse“. Og saa i dette Stykke er der mange gode Ting, som enhver kristen gjør vel i at merke sig. Men naar han saa begynder at tale om Vækkelser, saa bliver han ensidig, forekommer det mig. Han siger: Thi ser jeg paa den nyere Tids Vækelse—saa ser jeg idet hele og store en Bevægelse, der gaar bort fra denne Kirkegaard (Daaben og Nadverden), Lyset over Døbefont og Nadverbord brænder der svagere og svagere. Istedet for dette er der tændt andre Lys, lagt andre Grundvolde. Subjektiviten er sat i Højædet. Vækkelsen, Følelsen, den sjælelige Grebethe, Stemningen, de personlige Oplevelser i Følelseslivet—derpaa lægges Hovedvekten. Det er ikke blot Udgangspunktet, men i det ligger Begrundelsen af hele Guds Forholdet. Uvilkaarlig flyttes den egentlige Kirkegrund fra det objektive, af Gud givne Ordet fra ham—til det subjektive“ o.s.v.

Det hænder nok undertiden at det gaar noget lignende til med en Del vakte, men Aarsagen dertil er som oftest Mangel paa forstandig Ledelse. Ligesaa ved vi ogsaa baade af Kirkehistorien og egen Erfaring, at

naar Gud ved sit Ord og Aand faar i Gang nogen større Vækelse, saa forsummer ikke den onde Aand sig, men gjør alt hvad han kan forat fordærve Guds Gjerning.

Paa Reformationstiden var der en stor Vækelse over største Delen af Europa. Det kunde ikke Satan taale. I den Tid, da Luther opholdt sig paa Wartburg, da var Satan virksom, og det lykkedes ham at faa forført en af Luthers Medarbejdere, Professor Andreas Karlstad. Han sluttede sig til nogle vilde Svømmere, som var ankomne til Wittenberg, det var Vægmanden Nikolaus Storof og Presten Thomas Münzer og en hel Sværm af Svømmere, som blev kaldet Swikauerprofeterne. Men dette var jo ikke Vækkelsen Aarsag til. Men noget lignende har vi ofte seet, men det er ikke andet end Satans Rånster for at fordærve Guds Gjerning, som sagt. Men ifølge det anførte Citat, saa er det bedst ikke at faa nogen Vækelse, naar man bare har et klart Begreb, eller Kundskab om det objektive, saa behøver vi altsaa ikke at bekymre os om det subjektive. Det er det samme som vi kalder død Ortodoks i ren Lære, som man med stor Dygtighed kan forsvare. De har nok disse Folk, naar de bekjender sig til den rene Lære og gaar til Alters et par Gange om Aaret, og saa faar de jo Syndernes Forladelse, og forresten saa er de jo baade døbt og konfirmeret, thi det hed jo, at Daab og Nadverbord er Kirkens Grundvold. Jeg takker Gud for disse Naademidler, men ikke staar det i Bibelen, at disse er Kirkens Grundvold. Paulus og Petrus siger noget andet. Thi ingen kan lægge en anden Grundvold end den, som lagt er, hvilken er Jesus Kristus, 1 Kor. 3, 11. Ef. 2, 20. 1 Pet. 2, 4—6. Thi jeg agtede mig ikke at vide noget ibland eder, uden Jesum Kristum og ham korsfæstet, 1 Kor. 2, 2. Det ser næsten ud til at disse objektiviste Folk rammes af den frygtelige Dom, som Apostelen udtaler over dem, som vil lægge en anden Grundvold end den, som lagt er, i Gal. 1 8. Det er rigtignok saa, at

naar Bækkelsen kommer, saa bliver der gjerne en svare Uro og Larm, det gaar bogstaveligt til slig, som Jesus har sagt i Luk. 12, 51, 52, 53. Thi naar en jøvende Synders vækkes til klar Bevidsthed om sin Tilstand, saa bliver han nok lidt rar, han bliver bedrøvet over sig selv og bedrøvet efter Gud, men den Slags Bedrøvelse er velsignet, „thi Bedrøvelsen efter Gud virker Omvendelse til Salighed, som ikke fortrydes“, 2 Kor. 7, 10. Naar da slige vakte, bedrøvede Syndere faar tro sine Synders Forlabelse, saa bliver de ogsaa ofte meget glade, og saalænge de endnu er unge Børn i Kristo, saa kan det ikke negtes uden at de vel kan opføre sig lidt rart, saa det er jo nok ikke underligt at disse tørre Ortodokse med sin Objektivitet, tror at det gaar forvidt. Det er bare Subjektivitet, eller de siger noget lignende nu som fordom, „de er fulde af sød Vin“ Ap. Gj. 2, 13. Jeg har hørt meget om Bækkelserne i vor Tid, men jeg har ikke hørt noget om at de vakte forkaster det objektive, thi skulde de det, saa kunde det aldrig bli nogen Bækkelse, thi Bækkelsen virkes af Guds Ord og Aanden, det er jo det objektive, og for enhver troende maa det gennem hele Livet blive ubelukkende at grunde og nære sin Tro af det som er skeet til vor Frelse, det er altsammen objektivt. Saa det er nok ikke sandt, som det videre heder i det anførte Citat, at de „vakte bogstavelig svæver i Luften“. Men denne Strid er jo ikke ny. Den fik baade Jesus selv og Apostlerne og alle de første kristne Menigheder føle. Det var disse ortodokse Jøder, som var de værste Fiender. Og videre ser vi af hele Kirkehistorien, at saa snart der er bleven Bækkelse, og de vakte har bekendt sin Tro i Lære og Liv, saa er de bleven forfulgt, ofte paa den mest grusomme Maade. Det var jo i Grunden denne Iver for vor Lære, som var Aarsagen til den katolske Kirkes grusomme Forsølgelse af alle, som var vakt og omvendt. Vi læser videre om, hvorledes det senere gif ogsaa blandt Lutheranerne. Thi ikke længe efter Luthers Død saa

udbrød der en bitter Strid om den rene Lære, om det objektive. Men den subjektive Side af Kristendommen brød man sig ikke meget om. Saa var Gud saa naadig at han fik opvakt nogle Mænd, som kom til klar Forståelse af det farlige i denne tørre, overdrevne Ortodoksi. Disse Mænd var for det første Johan Arndt, Valerius, Herberger, J. W. Andree og Christian Scriver o.s.v. Disse Mænd, som ikke var tilfreds med at have det objektive alene, men som lagde Bind paa, at Troen maatte vise sig virksom i Livet, det er blive subjektiv, saasom Guds Ord lærer. Se Mat. 7, fra 15 B. til 27. Joh. 14, 21. Jak. 2, fra 10—20 B. 1 Joh. 2, 3—5. Men dette kunde jo disse objektive Mænd ikke taale, de gjorde da alt, hvad de kunde, forat saa gjort disse Herrens Vidner til Rjættene.

Senere da F. F. Spener og A. H. Franke begyndte sin velsignede Virksomhed, da blev der en stor Bækkelse. Nu fik disse lærde Ortodokse det travelt igjen med at mistænkeliggjøre hele deres Virksomhed. Det hed da just som nu, at det var kun Subjektiviteten, som de kaldte Pietisme. Det forundrer os ikke saa meget, at den samme Retning i vor Tid ogsaa hrer sig, det er da ikke noget nyt. For at finde disse stive, tørre Ortodokse behøver vi jo ikke at gaa til Historien; thi vi har dem i vor umiddelbare Nærhed overalt.

Disse to Ord Objektiv og Subjektiv er jo ikke norske, men de er jo saa almindelig brugt, at jeg forudsætter, at de fleste kjenner deres Betydning. Men for deres Skyld, som ikke rigtig forstaar dem, skal jeg ved et Billede forsøge at forklare Meningen.

Der er en, som har dækket et Bord med allehaande gode Retter og alt er ordnet paa det bedste, og saa staar han der og peger paa det veldækte Bord og roser sig af at han har alt i god Orden. Det er det objektive, men han har ingen Trang til at sætte sig ned og tage til sig af Retterne, thi det blev Subjektivitet. Han har naturligvis ikke det Slags Liv, som trænger saadan Føde. Lad os kun

bede om Bættelse, jeg mener, at det trænges iblandt os.

Hermed en hjertelig Hilsen til alle „Buddbærerens“ Læsere.

S. Pettersen.

At trække Garnet iland og se efter Fisk.*)

„Dette har vi Lutheranere forsømt,“ skriver J. B. i „Buddbæreren“ for 27de April. Af denne Talemaade synes det at fremgaa, at Indsenderen mener, at Lutheranerne har mistet Betsignelsen ved at overlade Frugten—Fangsten til Gud. Kan ikke tro andet om dem end at de har et koldt og ligegyldigt Hjerte—at vente paa Guds Betsignelse i Sjelevinderarbeidet er som et Plaster paa deres sløve og afstumpede Samvittighed. I Sandhed en tung Dom over os Lutheranere. Disse Talemaader synes jeg er et Vidnesbyrd om, at J. B. enten ikke kender Guds Ord, eller i Begeistring over sit eget Arbejde ganske har overseet det.

Men sæt nu, at dette skulde være et saa vigtigt Moment i Fiskeribedriften—a t t r æ k k e G a r n e t i l a n d o g s e o m d e r e r F i s k **) og at vi Lutheranere derved har mistet Betsignelsen, saa har Sektterne brugt saa meget større Flid, og jelsølgelig faaet den Betsignelse, som vi Lutheranere har mistet. Men et Spørgsmaal er det, om det forholder sig saa. Jeg har nu mange og stærke Tvivl i denne Sag. J. B.

*) Vi vil her bemærke, at de smaa Stykker som stod i „Buddb.“ for 27de April undertegnet J. B. ikke var indsendt af ham selv. Men hele Artiklen hvoraf disse Smaastykker var tagne staar i „Vidnesbyrd fra Brodertredsen“, om vi ikke erindrer feil. Og at tale og skrive om den bedste Maade, at drive Sjelevinderarbeidet paa, tror vi kan have sin Nytte bare det sker i Kjerlighed. Red.

**) Det er uden Tvivl et vigtigt Moment i Fiskeribedriften at trække Garnet iland og se om der er Fisk; thi hvad Mening kan der ellers være i at fiske? Red.

har bevist eller ubevist undgaaet at tilføie, at t æ l l e F i s k e n e, naar man har seet efter, om der er nogen. Sektterne handler absolut konsekvent naar de har draget Garnet—da tælles Fiskene og man skriver ned Tallet, eller efter senere Metoder, ved Maal eller Vægt.

For nogle Aar tilbage gik jeg efter Læneveien sammen med min Nabo—en Amerikaner. Jeg spurgte ham blandt andet, hvordan det gik med hans Sviger søns Arbejde som Prest. Han havde nemlig et Kald en 25 Mil herifra. Manden svarede: Storartet. Mellem Jul og Nytaar blev 60 ombendt til Gud. Hertil bemærkede jeg, at dersom alle Prester gjorde en saadan Lykke, vilde det kun være et Tidsspørgsmaal, naar hele Verden var ombendt. Til dette svarede Gamlingen: Well, you see the trouble is, they don't stick to it(?) Men den unge Prestemand havde gjort sit. Han havde trukket i Garnet, talt Fiskene, og efter et par Aars Forløb kom han tilbage, efterlod sig en brændt Mark, og skrev—jeg skal her være saa mild som mulig—tre Fjerdedele paa Kontoen - Tab!

Den lutheriske Kirke er bygget paa Guds Ord, den hellige Skrift. Derom vidner ikke alene dens Symboler, men hele dens Opbyggelseslitteratur baade i gammel og ny Tid. Den har alle Dage været prøvet, betruget og beleiret af dels hemmelige, dels aabenbare Fiender. I det lutheriske Stamtræ skulde ubibelsk Lære og ubibelske Former indpodes. Sin Bestaaen har den i sin ubrødelige Fastholden ved Guds Ord som eneste Regel for Tro, Lære og Liv. I Sjelevinderarbeidet har den sat sin Lid til Guds Betsignelse. Den har fuldelig bedtjendt sig Salmistens Ord, Sal. 127. Naar en Lutheraner gaar ind i Sjelevinderarbeidet, sætter han Garnet ud med Haab, og han trækker det ogsaa med Haab, og han er glad om der i Garnet er kun en eneste Fisk. Det kan jo ogsaa træffe, at han ingen Fisk finder i Garnet, det kan træffe, at det er s v a r t, som Nordlændingen siger; men han renser Garnet, om det behøves, farer ud paa Dybet til en ny Dræt, lægger sig rolig ned til Søvn og

Hvile! uden nogen syggelig Stundesløshed, i den Tro til Gud, at han som styrer Fiskenes Vei i Havet, skal engang sende en og anden Fisk ind i hans Garn. Han er vel kjendt med saadanne Guds Ord som disse: Mark. 4, 26—29 og 1 Kor. 3, 6 med mange flere. Saa ved vi Lutheranere ogsaa dette, at en vel bevandret Fiskermand kan arbejde den hele Nat uden at faa noget, og videre, at den slittige Fiskers Estermand saa den Naade at samle sammen til en stor Dræt (Joh. 4, 37.) Det kan være tungt nok for os Lutheranere at se Sekterne seile fra Møder og Estermøder med lastet Vaad, mens vi har gjort kun en skjel Fangst, men saa har vi da heller ikke saa meget,—naar Opgjøret kommer,— at skrive paa Kontoen—T a b!

Men saa er vi Lutheranere ogsaa vel kjendt med den Sandhed, at Garnet engang skal drages iland og Fiskene tælles og sorteres, og da skal Englene gjøre Tjeneste, Matt. 13, 47—49. Vort Die kænste er enda saa omtaaget, at vi let kunde tage feil. Den Herre Jesus har lært os at bede: *k o m m e d i t R i g e*, og vi beder om det hver Dag. Skulde vi nu tænke os nogen bestemt Form, der her kunde tages i Tjeneste, saa synes det mig, at Luthers Forklaring til den første og anden Bøn—at lære Guds Ord purt og rent, og leve et helligt og gudeligt Levnet; dette sker, naar vor himmelske Fader giver os sin Helligaand. Det er alle retsindige kristnes Pligt og høie Opgave, altid at lære Guds Ord purt og rent, og leve derefter i et helligt Levnet, da kommer Guds Rige. Om det er en god Form i Sjelevinderarbeidet at trække Børn og Ungdom frem til Alsteret for at bekjende, skal jeg lade være usagt, og saaledes undgaa at dømmen om Ting som jeg ikke forstaa. Vi Lutheranere tro, lære og bekjende, at det er Evangeliets Prediken, eller med andre Ord: Predikenen om Omvendelse og Synderens Forladelse, der udbreder Guds Rige, og det aldeles uden alt Dingel-Dangel, gammelt eller nyt. Det ser ud til, at den sidste og store Missionsbefaling Matt. 28, 19—20, ikke er bunden til nogen bestemt Form, men kun til dette: *D ø b e* og *L æ r e*. Derimod synes det

for mig, at en Del nyere Former i Sjelevinderarbeidet staar i nær Forbindelse med en Talemaade, der sagte og stille gled igjennem „Buddærersens“ Spalter, for en 3 eller 4 Aar siden. Den saa omtrent lig ud: „Men saa kan det ske, at vi kan gjøre noget, der hvor Gud intet faar gjøre.“ Til denne Talemaade har jeg søgt efter *R o m e n t a r*, men ingen fundet, indtil denne Dag. Vi Lutheranere tro, lære og bekjende, at denne Prediken om Omvendelse og Synderens Forladelse skulle de høre, som vil blive salige. Men nu har det sig lig, at denne Prediken virker kun saa langt, som Menneket giver den Sted og Rum hos sig. Altsaa, alle dem der ved gjenstridig Modstand vedbliver at modstaa den Helligaand, disse Menneker bliver ikke omvendte. Jeg er ikke istand til at indse, at vi ved nogen Form kan hjælpe Sagen. Der kunde jo anvendes hint Ord: *n ø d d e m a t g a a i n d*. Lukas, 14, 23. Man kunde jo anvende dette Ord, især om man misforstod det. Katolikkerne har ialfald misforstaaet det, naar de har anvendt det som Forsvar for *I n k v i s i t i o n e n*.

Ovenstaaende er ikke beregnet paa at skade nogen der er kommet ind i Sjelevinderarbeidet. Jeg ønsker, at de maa fange rigeligt. I Verdenshavet er nok at tage af. Den ene behøver i saa Maade ikke at fortrænge den anden, der er Arbejde for alle, *m e n S a n d h e d e n t r o i A j e r l i g h e d*. A. S.

B. S. Efter at ovenstaaende var skrevet, høres det fra Crookston, at baade Presten og Menighedsfolk trives saa vel med Døden, naar man selv er død, baade Presten og Menighedsfolk. Dette er overmaade sørgeligt. Den aandelige Død er da ogsaa vist den mest trøstesløse af alle Religioner.

Men hvordan vilde det se ud, om vi, i Bedømmelse af andre, saa lidt paa Matt. 7, 1—3.

Hvorfor jeg gaar i Kirke ogsaa naar det regner.

1. Fordi Gud helliges hver Søndag igjennem sit Ord, ogsaa om det regner.

2. Fordi jeg venter, at vor Prest er paa sin Post, og fordi jeg vilde blive meget forbauset, om han blev hjemme.

3. Fordi min Nærværelse da mere end ellers er nødvendig, siden ikke saa faa udebliver.

4. Fordi mit Eksempel kan virke paa mange.

5. Fordi jeg ser, at Folk, som ikke holder sig til Kirken, ikke lader sig forstyrre i sine Fornøielser af Regnveir.

6. Fordi mit Forhold til Guds Ord vil være en Maalestok for min Kjærlighed til ham.

7. Fordi jeg har lagt Merke til, at de, som ikke gaar i Kirke paa Grund af Kulde eller Varme eller Regn, heller ikke kommer, om Veiret er aldrig saa smukt.

8. Fordi det at lade sig skræmme af en saa liden Hindring som et Regnveir, kan drage alvorligere Følger efter sig for mit Kristenliv.

9. Fordi maaske netop den Dag en særlig Betsignelse venter paa mig i Kirken.

10. Fordi jeg ikke ved, om jeg har flere Søndage at raade over herne.

„Den græetne Jonas.“

En gammel Predikant kom engang til en syg, der led af Leversygdom og var saa fortrædelig, at han gjorde Livet surt for alle dem, han kom i Berøring med. Han modtog Predikanten med en lang Jeremiade, men denne afbrød ham og sagde: „Lad os først takke Herren!“

„Takke, hvad skal jeg vel takke for?“

„Jo, hør nu efter, saa skal jeg lægge Dem Ordene i Munden, gamle Jonas. Saaledes skal De sige.“—Den gamle Predikant folbede sine Hænder og sagde: Kjære Fader i Himlen! Jeg, den græetne Jonas, kommer frem for dit Ansigt for at prise og takke dig. Jeg savner hverken Mad eller Drikke, og alt, hvad jeg behøver, bringer man mig. Min Seng er blød og varm, medens dog saa mange syge, der lider meget mere end jeg, maa nøies med et elendigt Leie. Der er ingen Fluor i mit Værelse,

skjønt det er August Maaned, og hvorledes skal jeg takke dig, fordi min Familie og min Læge behandler mig saa kjærlig og er saa taalmodige, at de ikke løber fra mig, skjønt jeg dog mange Gange plager dem. Tak fordi jeg hver Nat kan sove 3—4 Timer. Og, o min Gud, hvor du er god imod mig, at du har sendt mig en Predikant, der ikke snaffer mig efter Munden, men siger mig den rene Sandhed, saa at jeg kan se, hvilken utaknemmelig Skabning jeg er. O, jeg priser dig Herre, at jeg endnu kan forstaa og modtage dit Ord, som saa mange er for syge til at fatte.“

Her afbrød den syge Presten, men kunde for Bevægelse ikke sige et Ord.

Gamle, „græetne Jonas“ kom over sin Grættenhed ved denne eiendommelige Kur.

Er du en saadan utilfreds Jonas, saa prøv om du ikke kan lære lidt af hans Historie!
„Kirkebl.“

CONSCIENCE MONEY.

Rom. 2: 15.

The owner of a Philadelphia department store told me recently that hardly a week passes but he receives in the mail money which has been sent for something that has been stolen from the store. This varies in amounts from 10 cents to 10 Dollars. It would seem from this statement that the eight (seventh) commandment of the decalogue is one that should receive more reverent attention. The number of those who break this commandment must be large. What a wise provision has been made for the direction of man's moral nature. Conscience sits enthroned amidst the multitude of passions that rule in each life and direct them. Conscience makes cowards or heroes of us all. Seldom will we go wrong if we follow the dictates of conscience. There is no happiness to be gotten out of a thing that is stolen. The conscience of a thief is as restless as the tides of the ocean. Only the things which we acquire by honest work are the things we enjoy. Things that come easy, go easy. What we have labored and sacrificed for, that we enjoy. We appreciate the things we get by our own toil even more than those things which are given to us. By our efforts we work love into and through the things we are striving for. The things that are given to us are covered with a veneer of love. The things we work for have an intrinsic love value.

Hvilkken Betydning har det for Prestens Gjerning at han er omvendt og gjensfodt?

Det har været sagt, at Guds Ord er Guds Ord, enten det tales af et Menneſke eller det kommer gennem et Hſels Mund, og det er viſtnok ſandt, men det er dermed ikke afgjort, at det ikke har ſtor Betydning for en Preſt i hans Gjerning enten han er omvendt eller ei. Ingen tænker dog vel paa at have et Hſel til ſin Sjeleſorger, ſelv om det kunde fremſige nogle Guds Ord. Thi ligesom det har en underlig ſtor Betydning for Preſtens eget Vel for Tid og Evighed, enten han er omvendt og et Guds Barn eller ei, ſaa maa det ligeſaa vel have Betydning for hans Embedsvirksomhed. Vi ſkal da høre at det har Betydning for hans Prediken og hans private Sjeleſorg.

1. H a n s P r e d i k e n . Enhver, ſom har lært ſaa meget af Guds Ord, at han kjender Veien til Salighed og kan holde en Prediken, kan vel fremſætte Veien til Salighed til en vis Grad ogſaa for andre ſelv om han ikke er omvendt. Han kan fortælle Folket om Loven og Evangeliet, beſkrive Lovens og Evangeliets Virkning forſaaavit diſſe Ting er os aabenbaret i Skriften. Han kan iſølge Guds Ord viſe Menneſkene, at Loven er en Tugtemeſter til Kriſtum, og at Evangeliet er det glade Budſkab til Menneſkene, at Gud har i Kjærlighed forbarmet ſig over os og forløſt os alle ved ſin egen elſkelige Søn, og at det bør os alle at vende om og tage imod den tilbudte Frelſe. Dette kan den uomvendte Predikant iſølge Skriften fortælle Folk. Men kan han gjøre dette ſaa godt og med den ſamme Inderlighed og Aandsvarme, den overtalende Lokken og Viden, at lade ſig forlige med Gud ſom den omvendte og gjensfodte Predikant kan det? Nei, det kan han nok ikke. Det maa ligge i Sagens Natur, at den, ſom har gaaet paa Veien og holder paa at gaa paa den, maa vide bedre Beſted om, hvorledes Veien er, end den, ſom endnu aldrig har gaaet paa den, men kun ved om Veien paa anden Haanden. Ligeledes maa

det være klart, at den, ſom endnu aldrig har været i Syndenspø og ikke har raabt til Herren om Hjælp fra det dybe, ikke har følt og ſeet ſig ſelv fortabt, ſvævende over Helvedes Afgrund, den, ſom ikke har været i denne Tilſtand og følte Dommen over ſig ſelv, kan umulig ſkildre dette ſaaledes med Selvopoffrelſens Varme og Inderlighed ſom de n kan gjøre der ſelv virkelig har oplevet det. Endvidere maa det ogſaa være klart, at den, ſom aldrig med Bevidſthed har gaaet over fra Mørket til Lyſet, aldrig har ſmagt Guds Naade paa ſit Hjerte, aldrig har kjendt, hvor uſigelig godt det er at ſaa Naade til at tro ſine Synders Forladelſe og vide ſig frelſt for Kriſti Blods Skyld. Den, ſom ikke har gaaet igjennem dette, kan umulig aflægge Vidneſkbyrd derom til andre ſaaledes og med den perſonlige Selvoplevelſens Sandhed, ſom den, der virkelig har oplevet det og daglig dog ſaar høſte Beſignelſe deraf. Derfor følger det med Nødvendighed, at den uomvendte Preſt eller Predikant kan umulig predike med den fulde Overbeviſnings Kraft, ſom kommer af den perſonlige Erfaring af Guds Naade i Kriſto. Desuden kommer hertil noget andet. Den Helligaand følger viſtnok altid med Guds Ord, det har vi Grund til at tro. Men den Helligaand bor jo ikke i den uomvendte Preſts Hjerte, og den uomvendte Preſt beder jo ikke om den Helligaand ſaaledes ſom den omvendte gjør. Den omvendte er ſalvet af Aanden; men det er den uomvendte ikke. Den omvendte Preſt beder Gud om hans Aand baade for ſig ſelv og for andre med en Tro og en Inderlighed, ſom den vantro ikke eier. Saa det maa være klart, at der er en ſtørre Aandsmagt tilſtebe til at virke paa Tilhørernes Hjerter, naar den troende Preſt prediker, end naar den vantroende gjør det.

Fremdeles ſkulde vi lægge Mærke til, at en Preſt ſkal være en Menneſkefiſker, og Guds Ord er Nettet, ſom han ſkal ſætte ud for at fange Menneſker. Men ligesom ikke alle er lige gode Fiſkere i det timelige, ſaa er det heller ikke i det aandelige. En Del ſætter Nettet ſaaledes ud, at de fanger Fiſk, andre har ingen praktiſt Erfaring og Greie

paa, hvorledes de skal sætte ud Rettet, og derfor fanger de ingen Fisk. Saaledes ogsaa i det aandelige. Jeg tror ikke, at den som ikke er omvendt kan predike Guds Ord aldeles korrekt og i hele sin Fylde, som en omvendt kan det. Jeg tror at enten udelader han noget som skulde siges, eller kanske lægger han noget til, som ikke skulde siges. Den største Mangel er dog vel den, at den uomvendte ikke fremsætter den fulde Sandhed enten fordi han ikke forstaar den fulde Sandhed eller fordi han med Flid holder noget tilbage, som ikke huer hans Hjerte eller Ansættelse og som ikke passer ind i hans Læringsstem. Hvor ofte faar man ikke høre at Presten og andre kristne stempler Ting som Svermeri, som aabenbart ifølge Guds Ord ikke er det, men, som tværtimod hører med til sand Kristendom. Hvad skal vi sige om det, at der findes Presten, som stemple Bønnemøder og aandelige Erfaringer, at man har smagt Guds Naade paa sit Hjerte osv. som Svermeri? En hel Del Prediken frygter jeg for, lider af en stor Mangel. Jeg frygter for, at mange er flinke til at predike om Loven og om Evangeliet istedetfor at predike Loven og Evangeliet. Denne Fare er jeg bange for, at vi er tilbøjelige til at glide ind i baade den ene og den anden, og derfor faar ikke Guds Ord udfolde sin Kraft til Synderes Frelse, saaledes, som det vilde gjøre, om Ordet blev rigtig mere umiddelbart, enfoldigt og simpelt fremsat. Jeg er bange for, at vor Prediken, ofte imod vor Vilje, lider af en Theoritisieren og Beskrivelse af, hvad Loven og Evangeliet er og virker, istedetfor at predike Loven og Evangeliet i hele sin Umiddelbarhed ligefrem til Synderen. Først da naar dette sidste sker, naar Lov og Evangelium henledes umiddelbart til Synderen, da træffer det Samvittigheden og Hjertet, og da vil Synderen lettest vindes for Guds Rige. Men det siger sig jo selv, at den, som selv er vunden for Guds Rige, maa besidde den største Visdom og Erfaring i denne himmelske Kunst, at fange Mennekser, som er bundne i Djævelens Snare, ud af hans Klør og bringe dem ind i Guds salige Frihed. Den uomvendte derimod kan vel til en vis Grad fremsætte Salighedsveien for Folk;

men det bliver dog mere i sin Almindelighed med en vis Jamlen og Ustøhed, idet han ikke godt kan komme ind paa det afgjørende Punkt i Omvendelsen, men farer omkring i Pereferien og paa Overfladen, da han ikke kan komme ind paa det, som han paa sit Standpunkt ikke har nogen Erfaring om og som han ved heller ikke i sin Tilstand har nogen synderlig Tro paa, efter som den sande Omvendelse for en saadan helst viser sig som Svermeri eller som noget problematisk, som han helst vil lade være at beskæftige sig med.

2, I den private Sjælesorg.

I den private Sjælesorg vil det vise sig endda klarere end i den offentlige Prediken, at den uomvendte Predikant vil komme overmaade meget tilkort. Naar han for Eksempel faar med opvakte og ansægtede Sjæle at gjøre, kommer hans Uvidenhed og sorgelige Uforstand paa disse dybe og alvorlige aandelige Tilstande klart for Dagen. Man faar jo desværre somme Tider høre, at det hænder, at naar en Synder er kommen til alvorlig Betyrning for sin Sjæls Frelse, og han da enten søger hen til sin Prest om Veiledning, eller Presten faar høre om Tilfældet, saa gaar han hen og begynder at bearbejde den stakkels Synder for at faa ham til at gaa tilbage til Verden. Man faar høre Udsagn omtrent som saa: har du ladet dig forvirke af Læserne, disse Svermere; du er paa Nippet til at blive gal; lad disse Griller fare, hold dig til Menigheden og vore Gudstjenester osv. og paa denne Naade er det ofte lykkes den uforstandige Prest at dyppe den bedrøvede Sjæl ned i Syndens Svømme paa ny og kvæle den Livsbærgelse, som havde begyndt at røre sig i ham. Følgende skal ogsaa have hændt: En Mand var bleven alvorligt vakt og kommen til Liv i Gud og han begyndte da at arbejde for at drage andre ind i Jesu Samfund, saa blev han stemplet som en Sværmer og Dpvgler. Saa blev der Menighedsmøde, Personen blev indstævnet for de rette Myndigheder for at staa Riksetugt. Der blev da Valget for ham enten at gaa tilbage og blive som Folk er flest, eller ogsaa gaa ud af Menigheden. Saaledes ar-

beider enkelte Præster for det aandelige Liv. Det er vanskeligt at forstaa, hvorfor slige Præster staar der Aar efter Aar og prædiker Guds Ord, at Guds Rige er kommet nær. „Omvend eder og tror Evangelium!“ Man skulde vente, at de vilde glæde sig og takke Gud, naar Arbeidet begynder at bære Frugt; men just da, naar Folk virkelig begynder at ville omvende sig og sige Verden Farvel, saa faar man høre, at det er Sværmeri og Overspændthed. Herren hjælpe saadanne Præster til at saa Dinene op for sin aldeles urimelige og ubibelske Arbeidsmaade. Jeg synes, vi burde takke og love Gud af vore ganske Hjerter, hver Gang vi faar se en Smule Frugt af vort eget eller andres Arbeide for Sjælens Frelse. Hvilken overmaade stor Betydning det har for en Præst i hans Embedsvirksomhed, at han er omvendt og et Guds Barn! Er han selv virkelig omvendt og frelst ved Troen paa Jesum Kristum, saa burde man kunne vente, han ogsaa med Glæde vilde hilse ethvert Tegn, der tyder paa, at denne eller hin Sjæl har begyndt at søge Gud, og han burde med Glæde søge at pleie og fremelske den Livsspire, som har begyndt at røre sig istedetfor at kvæle den i Jødsfelen. Det er jo det enhver Præst er der for, at han skal arbeide til Sjælens Frelse. Derom bør han bede baade offentlig og privat og arbeide i Tale og Undervisning og ved sin daglige Vandel, at nogen Sjæl maatte begynde at raabe fra det dybe om Hjælp fra den levende Gud. Og naar han da faar se, om end kun ringe Tegn til en Aandens Vaar efter Syndetrældommens lange Nat, o, hvor han da burde glæde og fryde sig og takke Gud! Skulde han derimod gaa den modsatte Vej og begynde at ville vinde de opvaagnende og troende Syndere tilbage til Verden og Ravnkristendommen, da synes jeg, at han har Grund til at blive bange for sig selv. Han gjør da rettest at bede Gud hjælpe sig til at igiennemse sin Kristendom fra Roden af og komme ihu, hvad Johannes siger 1 Brev 2, 6: „Dersom nogen siger, at han bliver i ham, han er og skyldig til at vandre saaledes som han vandrede.“ Det er let for en Præst at falde hen til hvad man

kalder „officiel Kristendom:“ at være en ret kristen og ret Præst blot man har dette hellige Embede eller officium, har Kald paa Papiret til at forvalte Embedet og mener det at være nok uden at have det indre aandelige Kald og føle sig dreven af Aanden til at vinde Sjæle ind i Guds himmelske Faarefold. Tænk! hvor forkiert at arbeide for andres Frelse og ikke selv være frelst, at være aandelig død og blind og staa i Veien for Guds Rige! Herren aabne vore Øine, og salve dem med Diansalve saa vi kan se. Det er en Grundlov i Guds Rige, at skal vi selv blive rette Hyrder og samle fortabte Syndere som Faar ind i Herrens Faarefold, saa maa vi først selv være Jesu Faar. Herren forund os alle den Lykke for Jesu Skyld. Amen.
G.

A LETTER.

April 20, 1907.

Dear Pastor.

This is the first time I undertake to write to you, but I do it now, in order to give you a bit of good news about your former catechumens. One of them is now in glory, in her eternal abiding place.

Two years ago, God sent a taste of "Pentecost" upon our church, wherein some thirty five or forty took a stand for Christ, among them was M. B. and his sister M. who has now been called home. Fell asleep, April 19, 1907 about three o'clock in the afternoon.

I am not certain if she was one of your class, but I know her brother was, I suppose you remember him because (he told me since his conversion that he was a hard case) you had much disturbance in the class because of him, but your work was not in vain. He is now the teacher of a young mens bible class.

Our church is not very much alive at present, but some are expecting to see a flame kindled again in our midst, if the Lord tarries. Sometimes when it looks the darkest, help is nearest.

There are quite a number of the young people who have taken a decisive step for Christ, but they need instruction in the way of life, may God raise someone up fitted especially for their work for his names sake.

Hoping you are all well, I send best regards from our family. Yours H. E.

Profeten Daniels Person og Liv.

(Af Prof. C. P. Caspari.)

(Slutning.)

Med denne Daniels Karakter var nu en ganske vidunderlig Begævelse forbunden.

Jeg vil her først nævne hans hjertevindende Væsen, hans Uimodstaaelighed. Denne viser han allerede som Dreng. Da han beder den øverste Hofbetjent om, at han og hans Venner maatte være fri for at spise af Kongens Mad og drikke af hans Vin, viser denne ikke hans Bøn med Strengthed eller Haardhed tilbage, som man skulde vente; i hans, Hedningens, Dine maatte jo denne Bøn, som han ikke kunde forstaa, egentlig være en stor Daarlighed og vidne om Uærbødighed og Utafnemmelighed mod Kongen; han lader Daniel forstaa, at han nok ikke havde noget imod, at de slap for at nyde den for dem bestemte Mad og Drikke, dersom han derved kun ikke kom i Fare hos Kongen, og opmuntrer dem saaledes til at fortsætte sine Bestræbelser paa et andet Sted, hos den underordnede Hofbetjent, som han havde beskikket over dem (Dan. 1, 9. 10). Den vidunderlige Dreng med sit listlige, vindende, kloge og beskedne Væsen, der var en Naadegave af Herren (Dan. 1, 9.), har betvunget den øverste Hofbetjents Hjerte. Og som hans, saa betvinger han ogsaa den underordnede Hofbetjents (Dan. 1, 11—14). Et andet Eksempel paa Daniels Magt over Gemytterne er, at han formaar Øversten for Livvagten, der var kommen for at dræbe ham og hans Venner, til at gjøre det, men gaa ind paa hans Forslag og føre ham for Kongen (Dan. 2, 14—16.), uagtet Øversten derved kom til at handle imod den rasende Konges Befaling og til saaledes at vove sit Liv. — At Daniel ogsaa har vundet Nebukadnezars Hjerte, se vi af hans hele Stilling til denne Konge, saaledes som den fremtræder i Kongens Brev; og i hvilken Grad han besad Darius's Kjærlighed, derom aflægges det sjette Kapitel af hans Bog et høist mærkværdigt Vidnesbyrd. Da Darius hører, at Daniel har

overtraadt det Bud, som hans Store havde forført ham til at give, bliver han saare bedrøvet. Han tænker ikke paa andet end paa at frelse Daniel, og kjæmper hele Dagen med sine store om hans Liv. Da han har maattet bukke under i denne Kamp og med tungt Hjerte har givet den Befaling, at Daniel skulde kastes i Løvekulen, følger han selv med og tilraaber sin Yndling et Ønske om Afsted, der indeslutter et Haab om hans Frelse. For at hans Store ikke maatte dræbe ham, forsegler han Stenen paa Hulens Aabning med sin Signetring, og det samme gjøre disse med sine egne; de er bange for, at Kongen vil lade Daniel hemmeligen drage op. Darius tilbringer Natten fastende og søvnløs, og neppe gryr Dagen, saa iler han hen til Løvekulen og tilraaber Daniel med forrigfuld Røst Ord, der, ligesom hans hele Udseende fra det Dieblæk af, han stiltes fra ham, vidne om, at Frygt for, at han vilde blive og maatte være sønderreven af Løverne, og Haab om det modsatte kjæmpe i hans Sjæl. Og da det nu viser sig, at Daniel lever, bliver han saare glad (Dan. 6, 15—24.). Og saa deri, at han var en saadan Hjertebetvinger, har Daniel Lighed med Josef. (1 Mos. 39, 4. 21.). Han var baade „saare elsket af Gud“ (Dan. 9, 23. 10, 11.) og elsket af Menneffene, om han end havde sine Hadere. Heri var han et Forbillede paa „den elskede“ (Eph. 1, 6. iml. Kol. 1, 13. og Math. 3, 17.) der som Dreng „forfremmedes i Naade hos Gud og Menneffene“ (Luk. 2, 52.).

En anden fremragende Gave hos Daniel var hans Forstand og Klogskab. Alereede som Dreng lægger han disse Egenskaber for Dagen. Han forstaar straks den øverste Hofbetjents Tanke, og den Bøn, hvormed han henvender sig til den underordnede Hofbetjent, er saaledes beskaffen, at denne ikke vel kan afvise den. Den er saa ringe, saa beskedne og saa aldeles uden Fare for Hofbetjenten. Da den øverste for Livvagten kommer til ham og hans Venner og meddeler dem, at han var sendt af Kongen for at henrette dem, bliver han ikke bestyrtet over den overhængende Fare, der trueede hans Liv, men „giver Øversten et klogt og forstaa-

digt Svar." Med en Sjelerø, som kun et Liv i Tro, Gudhengivenhed og Helliggjørelse kan skjænke, spørger han ham efter Marsagen til Kongens grumme Befaling, og da han har erfaret denne, gjør han sieblikkelig det Forslag, at han skulde føre ham ind til Kongen; han vilde, dersom denne gav ham Tid, sige ham hans Drøm og udtyde den. Langtfra at miste Besindelsen ved han straks Raad og det rette Raad (Dan. 2, 13—16.). I den medopersifste Stats-tjeneste overgaar han alle Landshøvdinge og Satraper, „esterdi der var en hyperlig Mand i ham", saa at Kong Darius tænkte at beskikke ham over det hele Rige (Dan. 6, 4.). Ogsaa her minde vi igjen om Josef, for hvem alt lyfledes (1 Mos. 49, 2. jml. 3 23.), som gav Farao et saa vist Raad (1 Mos. 41, 33—36.), som af ham fik det Vidnesbyrd, at der ikke fandtes nogen som ham, i hvem Guds Aand var, og at ingen var saa forstandig og vis, som han (1 Mos. 41, 38 f.), som derfor ogsaa af den egyptiske Konge blev sat over hele Egyptens Land (1 Mos. 41, 40—43.), og som prøvede og ledede sine faldne Brødre med guddommelig Visdom (1 Mos. 41—44.). Josef og Daniel var begge Mænd, i hvis Haand formedest deres Forstand og Klogskab alt, hvad de toge fat paa, saa at sige blev til Guld. Mest udmærkede Daniel sig ved den Gave at gennemskue Meningen af fra Gud hidrørende Drømme og andre lignende guddommelige Aabenbaringer, ogsaa heri lig Josef (1 Mos. 40 og 41.). Denne Gave og den Omstændighed, at han formaade at fortælle Nebukadnezar hans Drøm og læse for Belsazar Skriften paa Væggen, var det, som ligesom gjorde ham til et Organ for Guds Alvidenhed, og som fornemmelig har paatrykt hans Personlighed et Stempel af vidunderlig Visdom. Vi se derfor og, at baade Hedninger og den israelitiske Profet Ezechiel der, hvor de tale om Daniels overordentlige, overmenneskelige Visdom, have denne Gave og disse Alvidenhedsbevisninger for Øie. „Du er istand til at sige mig, hvad den Drøm, jeg har havt, betyder, thi de hellige Guders Aand er i dig", siger Nebukadnezar til Daniel (Dan. 4, 18. jml. 3. 8.). „Der er en

Mand, i hvem de hellige Guders Aand er, og i din Faders Dage blev Oplysning og Klogskab og Visdom som Guders Visdom befunden hos ham — der befandtes hos ham en hyperlig Mand og Kundskab og Indsigt, Udtydning af Drømme og Forklaring af Gaader og Løsning af Knuder" (Dan. 5 11. 12.) — saaledes vidner Belsazars Moder om Daniel, da hun henviser sin Søn til ham som til den Mand, der vilde kunne læse og udtyde Skriften paa Væggen. Og Profeten Ezechiel sigter i de Ord til den af Visdom stolte tyriske Konge: „Se du er visere end Daniel, intet lønligt er skjult for dig" (Ez. 28, 3.) til den i Dan. 2 fortalte Begivenhed.

Naar vi sammenligne den sidstnævnte Profet, Daniels samtidsge; med denne Seer, saa maa vi sige, at Ezechiel er lutter Kraft, Fyrighed, Bevægelighed og hellig Videnskab, medens Daniel udmærker sig ved en majestætisk Ro og en høitidelig Afmaaltthed; der findes hos ham en Majestæt og Høihed, som kan siges at være en Afglands af den guddommelige (se fremforalt Dan. 5, 17—28.).

Med hvilke Dine Daniels medfangne i Babylon have betragtet ham, derom vidner ogsaa følgende Sted hos Ezechiel (Ez. 14, 14—20.): Mennekesøn! naar et Land syndet mod mig, saa at det bliver troløst, og jeg udstrækker min Haand mod det, bryder Brødstaven for det, sender Hunger i det og udrydder Mennesker og Kvæg deraf, var der da de tre Mænd i det: Noah, Daniel og Job, saa skulde de frelse sin Sjæl ved sin Retfærdighed, siger Herren. Hvis jeg sendte vilde Dyr i Landet, og de gjorde det mennesketomt, saa det blev en Ørk, hvor ingen vandrede for Dyrenes Skyld, men disse tre Mænd vare der, saa sandt jeg lever, siger Gud Herren, de skulde hverken frelse Sønner eller Døtre, de alene skulde blive frelst og Landet vorde en Ørk" (Ez. 14—16.). Efter disse Ord og efter Ezechiels Ord til den tyriske Konge var Daniels Retfærdighed og Hellighed og hans overmenneskelige Visdom de to Egenskaber hos ham, der gjorde det dybeste Indtryk paa

hans fangne Landsmænd. Ogsaa hos det jødiske Folks senere Slægter stod Daniels Person i den allerhøjeste Anseelse. Hans Anseelse hos dem var saa meget større, som hans mageløse Spaadomme nu tilbøds allerede vare gaaede i Opfyldelse og dagligen vedbleve at opfyldes.

Omkring hans virkelige Historie, som han selv har meddelt os, samlede sig senere en Kreds af Sagn, hvoraf nogle findes i det gamle Testaments apokryfiske Bøger*), „I alle Stykker“, siger den jødiske Historieforfatter Josephus, „nød han (Daniel) en forbausende Lykke som en af de største Profeter; medens han levede, blev han hædret baade af Kongerne og Folket, og efter sin Død besidder han et evigt Minde“ (Jof. Ant. 10, 11, 7.); og i den senere jødiske Synagoge møde os de Ord: „Derfor alle Folkenes vise laa i en Vægtstaa, og Daniel i den anden, saa vilde hans Vægtstaa synke og deres gaa i Veiret“.

*) Historien om Susanna og Daniel, om Bel i Babel og om Dragen i Babel.

En Kvinde i Skotland, som hørte den store Predikant Whitefield tale over de Ord: „Dg Døren tillukkes“, sad under Predikenen i Nærheden af to unge Mænd, langt fra Predikestolen. Hun saa, at de spottede, og hørte, at den ene sagte sagde til den anden: „Naa ja, om ogsaa den Døren blir stengt, hvad gjør det? Der aabnes vel en anden“. Saaledes slog de Tekstens Alvor fra sig. Om en liden Stund sagde Whitefield i Predikenen: „Her kan maaske være en eller anden forgløs spottende Sjel, som bryder Brodden af dette alvorlige Ord ved letfindig at tænke: „Hvad gjør det, om Døren blir stengt, der aabnes vel en anden“. De to unge Mænd sad som trufne af Lynet og saa paa hverandre. Whitefield fortsatte: „Ja en anden Dør skal aabnes. Dg jeg skal sige eder, hvad det er for en Dør; det er Døren til den bundløse Afgrund, Døren til Helvede, den Dør, som for Englenes Dine skjuler Fordømmelsens Rædsler“.

Vækkelsen paa Madagaskar.

Vækkelsen paa Madagaskar, som har bragt vor Mission saa megen Betsignelse i lange Tider, synes nu ogsaa at komme andre Missionselskaber til gode. Baade Pariser og Londoner-missionærer beretter nemlig om overordentlige Vækkelser, som de har været Vidner til i nogle Maanedes. I Pariser-Missionsbladet heber det derom: Bevægelsen er begyndt i Ambohimandroso i den sydligste Del af Centralplateauet og har forplantet sig gennem Betseleu over Fianarantsoa og Ambohitra lige til Landets Hovedstad Tananarivo. Dens Kendetegn er overalt vaagnende Synsdserkjendelse, Bodserkjendelse, Glæde over erfaret Forbættelse og Forsoning med Gud. Utvilsomt er en god Del deraf at sætte paa den nervøse Ophidselses Konto, især hos et saa let bevægeligt Folk. I alle Baarens Blomster bringer Frugter om Høsten. Dg inde slutter Baaren Haabet om en Høst i sig. Dg det er et skønt Dieblik, denne madagaskiske Vaar. Lønge har Jorden været haard og sprukken, ligesom udtørret af Solen. Det syntes, som om hvert Korn døde, hver Fornæelse af Livet var umulig. Dg nu: ved de første Flodbølger skyder de usynlige Sædekorn frem overalt, hyppigt grønt bedækker Jorden, Træerne sprætter, Blomsterne udfolder sin Pragt. Et særlig iøvefaldende Træk i Vækkelsen er dette. Der findes blandt denne Befolkning endnu et betragteligt Antal af Mpsifikidy d. e. Troldmænd. Dg se, vi havde Møder, da mer end 80 flige Mpsifikidy, forhærdet i Hedenskab, sukkende traadte hen til Alteret, lagde fra sig sine Amuletter og lovede, at de vilde efterfølge Jesus. Den som kender de Baands Magt, som holder disse gamle Troldmænd tilbage i Hedenskab, paa ham vil denne Kjendsgjerning gjøre Indtryk. Kan man end desværre være berettiget til at drage Oprigtigheden af vore stakkars gasfiske Brødres Bodstaarer i Tvil, saa vil man neppe kunne negte den Helligaands Nærværelse ved den offentlige Ombendelse af disse Troldmænd, som Aar efter Aar har vist sig døve overfor alle vore Formaning.

(K. og S.) „Gasjeren.“

Kinamissionen.

Fra Rønning.

Fancheng d. 19de Mars 1907.

Kjære Broder Holter!

Ja, ja min kjære Holter — hvad skal jeg sige. Bare Tanken paa at skrive til dig sætter mine Følelser i Bevægelse, saa jeg flere Gange har lagt Pennen fra mig.

Ved at tage Fornuften fangen og lade Guds Aand styre mine Tanker, maa jeg erkende, at Gud har Ret til at gøre med sit, hvad han vil, og at han ved faderlig Omhed styrer alle Ting til det bedste for sine Børn.

Længe var jeg trodsig og knurrede; men Gud gav ikke op med mig, før jeg var villig til at sige: Herren gav, Herren tog og Herrens Navn være lobet!

Den kjære Gud saa nok, hvor tungt det vilde blive og hvor lidet jeg taalte, derfor for han saa lempelig med mig og tog 8 Maanedes forberede og modne os for Skilsmisjen — paa Gjenfyn.

Hvad jeg har oplevet i den senere Tid er saa herlige Ting, at jeg ikke har Ord at udtale det. Aldeles uværdig til en saadan overvættes Raades Kraft. Herren gjør endnu Vand til Vin og aabenbarer sin Herlighed midt iblandt os. Men hans Veie er for vor formørkede Forstand aldeles ufattelige.

Alt, hvor vi er bundne til det jordiske. Vor Kristendom bestaar altfor meget kun i tomme, tilvante Talemaader. Om Himmelen og det evige Liv var mere en Virkelighed for os, skulde hele vort Liv her paa vor Drøkenvandring faa et andet Udseende.

Alt, hvor de fleste af os elsker Verden og de Ting, som er i Verden mere end Gud og det evige Liv. Hvor vi er blændet og fortryllet af det nærværende og forgjængelige.

Da min kjære Hannah var i Himmelen's Forgaarde og endnu talte med os, fik jeg Lærdomme og Erfaringer, som jeg ved Guds Raade haaber, jeg aldrig mere glemmer. En af de sidste Hilsener til fine Brødre var: „Hils dem, at de ikke maa tabe sin Sjæl i Kampen for denne Verdens Rigdom“.

Ja, kjære Broder, mon der i vor Tid er nogen vigtigere Formaning end just, hvad vor seirende Søster af himmelsk Kjerlighed og Omfarg for sine egne sendte som et Afskedsord: Fortab ikke Sjelen "in the sigh for money".

Knusende tungt faldt Herren's tugtende Haand paa os, da Moderen blev tagen fra de mange smaa. Jeg raabte i min Nød: Herre, min Gud ikke paa denne Maade, er det muligt, saa tag denne Kalk fra mig.

Just som det var paa det mørkeste, blev Hannah løftet i Aanden og saa Guds Herlighed og hørte uudsigelige Ting, der fyldte hendes Sjæl med saadan Glæde og Fred, at jeg ganske glemte mig selv og glædede mig med min glade herliggjorte Hannah. Nu blev Guds Ord og Himmelen med det evige Liv en Virkelighed. For Kristi Skyld var jeg nu villig til at lide Tab paa alt og agte det for Skarn at være, for at jeg kan vinde Kristus. Men til samme Tid bliver det frygteligt mørkt, tungt, tomt og trist.

Lad det hermed være slut med min Klagefang for denne Gang. Jeg skal forsøge at to mit Ansigt og salve mit Hoved og vandre for min Gud som i Løndom.

Som Dagene har været, har Gud givet Styrke. I Sandhed har vi faaet erfare, at det maa være mange, som har bedet for os i denne Tid og ved Sympati og Kjerlighed dannet en beskyttende Mur omkring os, saa Mørkets Tvil med den haabløse Sorg og Savn ikke har faaet nogen overhaandtagende Magt med os. Na, hvormeget vi har at takke Gud og gode Menneffer for. Naar jeg er kommet til mere Ro skal jeg forsøge at sende Takkeskrivelser hjem til eder.

Vi var jo bestemt paa at gaa hjem i vaar; men Gud vilde det anderledes. Nu kan jeg ikke forlade Arbeidet før vi faar flere ud; thi Hotvedts bliver ogsaa nødt til at reise hjem. Gaar herfra i næste Uge. Med Hotvedts sender jeg Nilius og Chester. Det bliver nok en tung Stund just nu ogsaa at skilles med disse mine kjære, kjække Gutter; men Guds Kraft skal endnu fuldkommes i min Strøbelighed, saa jeg kan bære min egen Byrde.

Om Hannahs Liv, Virke og salige Død har jeg tænkt at skrive nogle Mindeblade især til en Erindring for de mindre af Børnene.

Hils og vær hilset fra din hengivne
H. M. Rønning.

* * *

Fra Dr. Hotvedt.

Shanghai, Kina, 8de Apr. 1907.
Kjære Broder Dypedahl.
Guds Fred!

Saa langt paa Bei hjem altsaa. Gud har holdt sin beskyttende Haand over os, saa det har gaat over Forventning bra. Banskeligt havde det dog blit, havde det ikke været for Miss Hodnefield. Hun fulgte med os ned og har været os til overmaade stor Hjælp.

Til Hankow kom vi Mandag, en Uge idag siden. Sidste Fredag kom vi hid. Den 19de reiser vi herfra med S. S. „Mongolia“. Haaber at være i San Francisco den 14de Mai. Gaar da direkte til Muskegon, min Hustrues Hjem, via Chicago.

Min Hustru er i Bedring, dog meget svag. Det var svært haardt at faa hende fra Husbaaden og op til D. F. Kirkes Missionsstation i Hankow. Hun holdt paa aldeles at falde sammen. Hun har jo maattet ligge tiljængs for det meste. Reisen fra Hankow til Shanghai gjorde hende godt. Hun har været oppe lidt stundesvis det sidste.

Fru Metland og hendes 2 Smaapiger skal reise hjem sammen med os. De har lovet at komme os tilhjælp med Børnene. Rønnings Smaagutter, Nilius og Chester, skal ogsaa reise med os, saa de vil ogsaa kunne hjælpe til lidt med Børnene. Være Børnene faar være friske og min Hustru ikke blir for daarlig, saa gaar det nok.

Jeg ved ikke, hvordan det gaar med os nu, vi har jo ingen special Permission til at komme hjem. Men som Omstændighederne er, saa kan vi ikke andet. Det er slet ingen Lysttur for nogen af os i nogensomhelst Henseende. Maa Gud lade sin Beskyttelse og Velsignelse hvile over os!

Ingen Ekstrakonferens blev afholdt nu i Anledning vor Hjemreise. Rønning men-

te, at den Resolution fra forrige Ekstrakonferens angaaende vor da paatænkte Hjemreise er gjeldende og er alt vi behøver.

Det er da min Bestemmelse at gaa ud igjen til Kina med engang. Muligens kan jeg faa overvære Aarsmødet. Haaber da, at Himles og alle de andre, som er færdige, gaar med. De maa det absolut.

Saa en hjertelig Hilsen i Herren.

Din ringe

J. M. J. Hotvedt.

* * *

Til Missions Duens Medlemmer.

Kjære Søstre!

Jif et langt Brev fra Mrs. Landahl til „Minde“ for Missions Duens Medlemmer, om vor kjære Søster, Mrs. Rønning, hvis Arbeidsdag nu er forbi. Men da det væsentligste har været trykt baade i „Budbæreren“ og „Ungdommens Ven“, sender jeg Brevet til vor Sekretær, Mrs. Odland, forat oplæses ved Aarsmødet.

Mrs. Rønning var, som vi ved, med at organisere vor Forening—hun ledet Andagten dengang. Nu er hun gjemt fra al Strid og skuer Kongen i al hans Herlighed. O, hvor vi vil savne hende! Hvor jeg vil savne hendes kjære Breve! Hun søgte i Aand og Sandhed at efterligne sin Frelser. Maa Mindet om hende anspore os til et mere helligt og selvopofrende Liv. Engang skal vi sammen med hende synge Lammets Sang d e r, hvor ingen Rød og Smerte er mere, og hvor aldrig Skilsmisfens Taare skal rinde. Gud trøste og styrke hendes sørgende Egtefælle og de moderløse smaa. Lad os flittigt bede for dem og alle vore Arbeidere derude!

Mrs. Rønning var jo Bibelskolens Bestyrerinde. Nu fylder Mrs. Landahl den Plads. Lad os daglig erindre denne Gren af Missionen i vore Bønner og bede for hende, som nu staar i Spidsen for dette Arbejde. Vore Søstre i Kina har jo ogsaa sine Hjem og sine Børn at varetage, og de strækker sig ofte langt over Kræfterne forat afhjælpe Nøden blandt Hedningerne. Gud rigeligene velsigne dem! „Alt for Jesus“.

Hjertelig Hilsen fra eders ringe Søster

Mrs. M. D. Wee,

Sackson, Minn. May 4, 1907.

Til Oplysning.

Følgende har betalt til Underhold for Skolegutter paa vor Missionsmark i Kina for Aaret 1907.

1. Pastor J. C. Halvorson, Spicer, Minn., \$15.00 og Lina Slatum, Spicer, Minn., \$10.00 tilsammen \$25.00 for „Shi-chong-ghan“ i Fancheng.

2. Mrs. Emilie Johnson, Lily, S. D. \$20.00 for „Kan-cheng-foh“ i Fancheng.

3. Berley Menigheds Kvindeforening, Berley, Minn., \$15.00 for „Uh-Teh-ling“, Fancheng.

4. Søndagskolen i Vor Frelseres Menighed, Mustegon, Mich., for „Tong-Hua-ian“, Fancheng.

5. Soar Menigheds Kvindeforening, Maynard, Minn., \$15.00 for „T'uo-Chuen-i“, Fancheng.

6. O. M. Olson, Eagle Grove, Ia., \$15.00 for „Li-Chao-liang“, Fancheng.

7. Pigeforeningen i Galesburg, Galesburg, N. Dak., \$15.00 for „Wei-wei“, Taipingtien.

8. Zions Menighed, Maddock, N. D., \$15.00 for „Li“ fra Taipingtien.

9. Mrs. Halvor Robertson, Lac qui Parle, Minn., \$15.00 for „Kan“, Taipingtien.

10. Mrs. A. C. Berg og Mrs. J. C. Berg, Sherman, S. D., \$20.00 for „Chang“, Taipingtien.

11. Nels Leer, St. Peters Menighed, Clay Co., S. D. \$15.00 for „Li“, Taipingtien.

12. Peter B. Gunderson, Appleton, Minn., \$15.00 for „Chin-Teh-ua“, Tsz Ho.

13. Mr. & Mrs. Jacob Olson, Mustegon, Mich., \$18.00 for „Shü-Kuang-iao“, Tsz Ho.

14. Ungdomsforeningen i Hatton, N. D. \$15.00 for „Chang-Chu'an-moh“. Tsz Ho.

15. Hans C. Sether, Jackson, Minn., \$20.00 for „T'en-Ken-fa“, Tsz Ho.

16. Mrs. J. R. Swann, Madison, Minn., \$15.00 for „T'en“ Taipingtien.

Er der nogen, som har sendt Pengene for Aaret 1907, men som ikke her er nævnt, saa vær snil at underrette mig derom.

Glem ikke at saadanne Penge skal sendes til mig.

Broderligt

A. O. D p p e g a a r d.

Dødsfald.

Hans Hanson Løvbaas afgik ganske hastig ved Døden den 26de April '07. Han led en Tid af Mavekatarr, men tilsidst blev det Hjertesygdom. Dagen før han døde sagde Doktoren, at han havde et meget svagt Hjerte og at han maatte være meget forsigtig, men ingen trode, at Enden var saa nær. Den Dag han døde var han ude et lidet Grinde, men da han havde gaaet nogle Skridt kaldte han paa Hjelp, og hans Hustru og en Broder løb til og hjalp ham ind i Huset. Derefter talte han kun nogle faa Ord og blandt disse var følgende: „O Gud i Himmelen hjælp mig nu“.

Begravelsen som holdtes den 30te April var godt besøgt, og da Gauges Mgh. hvor Hanson tilhørte for nærværende er presteløs, forrettede Past. W. Rasmusen fra Mabel. Den afdøde var agtet og elsket baade som Menighedslem og i Omgangslivet forresten. Han vil savnes meget baade af Slægt og Venner. Den sørgende Familie har alles Sympati.

Hanson var født den 7de December 1867 i Holtaalens Prestegjæld, Norge. I 1872 kom han sammen med sine Forældre til Amerika. De bosatte sig ved Canoe, Ia., hvor han altsaa blev til sin Død. Kone, fem Børn, den ældste 14 og den yngste 4 Aar og hans Moder overlever ham.

Udvarsel.

Skandinaverne her i Amerika har i de sidste 10 Aar gennem Bladene lært at kjende en Shrer ved Navn N. G. Maleck. Der har ogsaa været stridt meget om hvad Slags Mand han er.

Nu er han atter i Amerika. Han skriver om sig i „Skandinaven“ og maatte ogsaa i andre Blade, for endnu engang at vende Folks Opmærksomhed paa sig—. For bedst at kunne udrette dette skriver han saaledes: „En af de mest bekjendte Mænd indenfor den Syri-Kaldræiske Kristne Kirke“, og „er meget godt kjendt baade i Norge og her i Landet“, og „den Kirke han tilhører staar i nær For-

bindelse med den norske Missionsvirksomhed", og endelig „min gode Ven Missiøner Fossum", og „jeg hilste paa ham straks før jeg forlod Urmia"—osv.

Se her.— Han vil forsøre Missiøners Venner.— Han er bogstavelig en Ulv i Faareklæder. Han er bleven funden skyldig i megen Uredelighed og dømt uskiftet til at have noget med bort Missionsarbejde at gjøre.— Han har tilslut samlet falske Anbefalingspapirer, og saa godt som rømt, thi imod givet Løfte til Kirkens Autoritet her, forlod han Landet 6 Dage før nogen af os vidste noget derom. Nu staar han iblandt eder i Amerika under en ydmyg Kristenkappe— og han er den samme uredelige Mand— Gud forbarme sig over ham! Hav intet med ham at gjøre. Hvis I ikke tror saa kom og se.

Eders i Kristo forbundne

L. O. Fossum.

Norsk Ev. Luth. Missiøner blandt
Syri-Kalbæerne, Urmia, Persien 2den
Apr. 1907.

Alle Skandinaviske Blade bedes at optage
denne Adbarrel.

Ensomme Stunder.

Tanken i ensomme Stunder
Lister sig sagte frem,
Og maner frem gamle Minder.
Fra svundne Dage igjen.
Den maner frem Sorger og Glæder,
Som mødes saa ofte paa Jord,
Men standjer—og da den mig sæder
Hjemme hos Far og Mor.

Stille i ensomme Stunder
Minderne dukker frem,
De bringe mig da tilbage,
Som liden Gut til mit Hjem.
Jeg sidder hos Moder paa Fanget
Jeg ser hendes blide Blik.
Jeg lytter til hendes Stemme,
Som altid lyder saa blidt.

D. O. R. S.

Fra Arbeidsmarken.

Menigheden ved Hooker, S. D., mistet forleden sin Kirke ved Ildbrand. Årsagen til Byens Opkomst er ukendt.

Mrs Grøseth aflagde nylig et kort Besøg i Bast. Olbergs Kald. For nærværende er hun paa Besøg hos sin Søster i Douglas Co., S. D.

Af Betydning.

Alle tilreisende til Marsmødet maa læse de to Oplysninger, som N. J. Øhre giver paa et andet Sted i dette Blad.

Past. Theodor Hanson er paa Besøg i Bast. Olbergs Kald og han stanser sansynligvis over flere Steder paa disse Trakter for at vidne om Gynd og Naade.

Beresford og Romsdals Menigheder er i Begreb med at forenes til et Kald og har kaldt Past. Quello til sin Prest. Om han antager Kaldet vides ikke.

Presten mærk! Alle Prestes, som har anden Adresse end den, som findes i vor Kalender vil venligst indsende til mig straks deres nye Adresse, saa vi kan saa alle Adresser ret i vor Aarsberetning.

N. J. Øhre, Set.

Fra Osseo, Wis. Sjelden ser jeg noget i „Buddæreren" fra disse Trakter, jeg vil derfor sende nogle Linjer. Bladet er en hjertkommen Gæst til hver Uge. Tak haade til Redaktør og andre som skriver gode Stykker til Raad og Veiledning for fattels Billegrime paa Veien gennem denne farefulde Verden.

Som de fleste ved er vi uden Prest her siden Past. Eliab forlod os straks efter Nytaar. Han var vor Sjelspærger i 12 Aar og udførte de forskellige Gjøremaal paa en for alle tilfredsstillende Naade. Mellem Prest og Menighed herskede hele Tiden Enighed og god Forstaaelse, saa det er vist ikke mange, som i den Henseende staar sig bedre end Eliab gjorde, derfor var det ogsaa meget tungt at stilles. Eliads har mange Venner her, som aldrig glemmer dem og de mange opbyggelige Stunder de havde sammen. Ikke saa at forstaa at han lavede Sovepuder for sine Tilhørere, nei han holdt frem Lov og Evangelium paa en klar Naade. Hans greie Forholdelse og hans forsigtige Bandel og gode Eksempel giver ham det gode Studsmaal. Det var ikke forgæves at Eliab var her. Maa Gud saa velsigne ham og hans i Fremtiden, det er min Bøn.

Siden Eliad forlod os, har vi haft Besøg to Gange af Past. Westphal, en Gang af Past. Oppeggaard, en Gang af Past. Mjaanes, og en Gang af Student Hjelmervik. Og Eliad har ogsaa været tilbage en Gang, det var i Anledning af en gam-

mel Mands Begravelse. Emisjer Femreite har været her i Ugevis og haft en og to Samlinger hver Dag. Alle de nævnte Prædike har almindelig haft flere Møder blandt os under sine Besøg, saa vi har intet at klage over; thi her har været udsaaet meget Guds Ord ogsaa i denne Tid siden vi blev prestefløse. En broderlig Hilsen.

H. F. L.

* * * Red Wing Seminarium.

Vaarterminen for den forberedende Afdeling ved Red Wing Seminarium afsluttedes Fredag den 26de April. Søndag Aften forud holdt Pastor D. R. Gittreim Baccalaureate Prediken for Graduerterne i St. Peters Kirke. Han bødelse særlig ved ens Livskald og paaviste, at der var Krav paa kristelige Mænd og Kvinder i alle Livsstillinger; men skulde man fylde sin Stilling ret, maatte man gjøre alt i Jesu Navn. Kun den, som gik ind i sin Livsgjerning i dette Navn, vilde kunne udjøre sit Arbejde til Betsignelse og høste den rette Løn.

Onsdag Aften holdt Seminariets Brøds Band Koncert paa Skolen til Indtægt for Kjøb af Instruementer. Torsdags Aften var der Class Day Program med Taler og Sang af Graduerterne, og Fredags Aften holdtes den egentlige Graduationsfest. Festen begyndte med Striktlæsning og Bøn af Dr. Telleen, hvorefter Prof. G. D. Brohaugh holdt et længere Foredrag for Graduerterne over Emnet „Education“. Prof. Hanson uddelte derpaa Skolens Diploma til Graduerterne og lyfte Herrens Betsignelse.

Fjorten unge Mænd graduerede fra det 5aarige Kursus nemlig, B. A. Andresen, T. B. Grotta, M. A. Hall, A. M. Hanson, John A. Hanson, J. Haugland, E. J. Ristrub, M. B. Voffesmoe, Alfred Nelson, W. E. Olson, D. E. Schlanbusch, J. H. Vale, J. E. Wangsness og J. D. Wigen.

Fra det 3aarige akademiske Kursus fik 20 Elever sine Certificates.

Saa er atter et Skoleaar tilende, et Aar rigt paa haade Sorg og Glæde. Spøgningen har været større dette Aar end nogenfinde før, idet ialt 171 Studenter har været indskrevet ved Skolen. Maatte det Arbejde, som er udført ogsaa i dette Skoleaar, de kraftige Mindeiser, som Herren har givet os, og den megen Gudhed og Naade, han har over os med, blive til sand Betsignelse for os alle.
Kor.

Besjendtgjørelser.

Hauges Synodes Aarsmøde for 1907.

Hauges Synodes Aarsmøde ifjor besluttede med Tal at modtage Indbydelsen til at afholde Aarsmødet for 1907 i Salems Menighed, Roland, Iowa.

Ifølge denne Beslutning oplyses herved, at Hauges n. e. l. Synodes 62de Aarsmøde afholdes

i Salems Menigheds Kirke, Roland, Ia. Mødet begynder med Prediken Klokken ti Onsdag Formiddag den 5de Juni 1907, og fortsættes til den 12te og, om nødvendigt, til den 13de Juni.

Forhandlingsprogram.

1. Organisation.
2. Indberetninger og Balg.
Indberetninger.
Formandens Indberetning.
Sekretærens Indberetning.
Balg af Embedsmænd paabegyndes.
Kassjerernes og Revisionskomiteens Indberetninger.

Indberetning fra Board of Trustees.

Indberetning fra Kirkeraadet.

Indberetninger om Missionen.

Den indre.

Den ydre.

Det engelske Arbejde.

Indberetninger fra Samfundets Skoler.

Red Wing Seminarium.

Jewell Lutheran College.

Indstilling fra Direktionen.

(Se Referat 1906 Pag. 133: 2.)

Indberetning fra Bethesda Børnehjem.

Komite Indstillinger.

Samfundets Konstitution. Den behandles

Torsdag den 5te Juni. Ref. 1906: Pag. 156: Pag. 126: 6.

Foreningsagen.

Visitations Regler og Regler for Inspektions Boardet.

Fælles engelsk Sangbog.

Fælles engelsk Søndagskoleblad.

Oversættelse af Opbyggelseskrifter.

Andre foreliggende Sager.

Lære Bøger i Religionsundervisning.

Ritual Forslagets Behandling.

Regler for Bethesda Børnehjem

Ref. 1906. Pag. 156, og Pag. 67—70.

De religiøse Forhandlinger.

N. J. Pøhre, Sek.

E. J. Eastbold, Form.

Salems Menighed, Roland, Iowa, hvor Synodens 62de Aarsmøde tentes holdt fra 5te til 13de Juni forfikkommende lover herved at give frit Ophold under Mødet til Præster og Delegater, Lærere ved vore Skoler, Medlemmer af Board af Trustees, Medlemmer af Kirkeraadet, Theol. Kandidater, Missionærer og andre i Synodemødet særlig interesserede.

Med Hensyn til andre besøgende lover Menigheden at gjøre det bedste den kan med at staae Blads. Alle som agter at hivaane Aarsmødet bedes om at sende sit Navn og Adresse til E. Schlanbusch, Roland, Iowa, senest 25de Mai 1907. Vær af den Gudhed at gjøre opmærksom paa, om I er Delegater eller ei. Trods vi kan staae Siddeplads til mellem 5 og 6 hundrede i vor Kirke har dog Menigheden besluttet at leie Telt for om mu-

lig at give Siddeplads til alle, som maatte bivaane Mødet.

Styds vil møde i Story City Eftermiddag Tirsdag den 4de Juni. De som kommer senere vil tage Trainet fra Story City til Roland, der ligger 6 Mil Øst.

Trainet gaar fra Story City nogle Minutter før Kl. 7 om Morgen og nogle Minutter før Kl. 3 Eftermiddag. Menigheden kan ikke være ansvarlig for Plads for saadanne, der ikke indsender sit Navn til nævnte Datum.

Paa Menighedens Vegne
J. N. Sandben.

*
Fragt Moderation.*

Følgende Jernbaner har tilfaaet Fragt Moderation, paa de almindelige Betingelser.

Atchison, Topeka & Santa Fe Railway
Ahnapee & Western Railway
Baltimore & Ohio Southwestern Railroad (from Pana to Beardstorn inclusive. Certificates will be of Central Passenger Association Form)
Chicago & Alton Railroad
Chicago & Eastern Illinois Railroad (Direct Chicago-St. Louis Line)
Chicago & Northwestern Railway
Chicago, Burlington & Quincy Railway (Lines east of Missouri River)
Chicago, Burlington & Quincy Railway (Lines west of Missouri River including all points in Wyoming and Montana)
Chicago Great Western Railway
Chicago, Milwaukee & St. Paul Railway
Chicago, Peoria & St. Louis Railway
Chicago, St. Paul & Omaha Railway
Colorado & Southern Railway
Colorado Midland Railway
Copper Range Railroad
Denver & Rio Grande Railroad
Des Moines, Iowa Falls & Northern Railway
Duluth, Missabe & Northern Railway
Duluth, South Shore & Atlantic Railway (Certificates will be of Central Passenger Association Form)
Florence & Cripple Creek Railroad
Frisco System
Green Bay & Western Railroad
Hancock & Calumet Railroad (Certificates will be of Central Passenger Association Form)
Illinois Central Railroad
Iowa Central Railway
Kansas City, Mexico & Orient Railway
Kansas City Northwestern Railroad
Kansas Southwestern Railway.
Kewanee, Green Bay & Western Railroad
Leavenworth, Kansas & Western Railroad
Midland Terminal Railway
Mineral Range Railroad (Certificates will be of Central Passenger Association Form)
Minneapolis & St. Louis Railroad
Missouri, Kansas & Texas Railway
Missouri Pacific Railway
Quincy, Omaha & Kansas City Railroad
Rock Island System
St. Joseph & Grand Island Railway
Toledo, Peoria & Western Railway (Certificates will be of Central Passenger Association Form)
Union Pacific Railroad
Wabash Railroad
Wisconsin Central Railway

De ovenanførte Jernbaner lover Fragtmoderation paa Grundlag af de Priser som var ikraft den 1ste Februar, 1907. Altsaa hvor 2 Cent Fragten er traadt ikraft, der vil der ingen Moderation kunne erholdes.

Følge privat Skribelse fra Gubernør Johnson træder Boven om 2 Cent Fragt i Minnesota ikraft den 1ste Mai '07.

Naar tilreisende til Mødet løser Billet paa nogen af de Baner nævnt ovenfor, enten de nu er i Iowa eller anden Stat da glem ikke at faa Kvittering af Agenten. Se til at Kvitteringen er undertegnet og stemplet af ham. Faa særskilt Kvittering for hver Billet som løses. Fra Story City og Marshalltown kjøber man Tur og Returbillet til Roland for fare and one third og behøver saaledes ikke nogen Kvittering der.

De fra N. Dak., bør gaa til Dakas, N. Dak., og tage Northwestern derfra, som gaar lige til Jewell og Story. Undgaa saameget som I kan G. N., N. P. og Soo Linjen, da de ingen Fragtmoderation vil give.

Prof. Chr. Stokstad er udnævnt til at modtage, underskrive og videre ordne med Kvitteringerne. Hvilsten Tid han blir færdig til at ordne med dette vil blive oplyst under Mødet. Indtil dette oplyses behold Kvitteringerne.

Følge Synodens Beslutning betales der 5 Cent for hver Kvittering. Naar du altsaa indleverer dine Kvitteringer, saa husk at medbringe 5 Cent for hver af dem. Der er meget Arbejde forbundet med dette, og den som har med det at gjøre fortjener ærlig det lille som derved kommer ind.

Billetten kan løses paa Lørdag før Mødet aabnes, og man maa være hjem igjen paa Mandag efter Mødets Afslutning.

Da vi saa ofte har maattet stusse enkelte paa Grund af at Kvitteringerne som de har medbragt har lydt paa mere end en Billet, saa vil vi her atter saa lige: lad ingen Agent bevæge dig til at modtage en Kvittering der lyder for mere end en Billet, thi Kompagniets Regler, er at diske ikke anerkendes.
N. J. Løhre.

M æ r k !

De som kommer til Mødet maa ikke glemme at løse Billet lige til Roland, saafremt de gjør Regning paa at faa Fragtmoderation. Det blir vel bestemt sig, at de fleste maa løse Billet først til Marshalltown eller Story City. Men fra begge Steder maa Billet løses til Roland.

Jeg ser af Dphsningen, at Salems Menighed vil møde med Styds i Story City. Det er det bedste paa Grund af daarlige Jernbaneforbindelse og lader sig let gjøre, da Distansen er kun fem Mil. Men vil I have reduceret Pris tilbage, saa kjøb af Agenten i Story City Billet til Roland og faa Kvittering af ham. Billetten kan vi sende ind til Kompagniet eller overdrage til en Konduktor paa Banen som gaar gennem Roland. Bruges ikke

Billetten paa Toget saa behold den og indlever den sammen med Kvitteringen til Prof. Stofstad. Vort Mødested er Roland og ikke Story City, derfor denne Regel som Kompagniet ikke fraviger.

N. J. Løhre, Sekr.

Da Varsmødet dette Aar afholdes i Roland igen efter den Tid som er bestemt for Afslutningsfest ved Jewell Luth. College, har Fakultetet besluttet at udsætte Graduationsfesten nogle Dage for at give tilreisende til Mødet Anledning at overvære samme.

Det forandrede Graduationsprogram bliver da som følger:

Alumni Reunion, Lørdag den 1ste Juni.

Baccalaureate Sermon af Dr. Telleen, Søndag den 2den Juni.

Gyceum Anniversarj Mandag den 3die Juni.

Graduationsfest Tirsdag Aften 4de Juni.

N. J. Løhre, Bestyrer.

M æ r k!

De som agter at stanse over Afslutningsfesten ved Jewell Luth. College maa kjøbe Billet til Story City og gaa af i Jewell.

Vi vil venligt bede alle som kan og vil stanse over straks at melde sig samt angive, hvad Tid de kommer, til Mr. Elia Lundh, Jewell, Ia. Vi skal sørge for Modtagelse og Beværtning for alle som saaledes melder sig.

N. J. Løhre, Bestyrer.

Herved indkaldes Medlemmerne af Board of Trustees til Møde i Roland, Iowa den 4de Juni Kl. 10 A. M. J. L. Vasselson, Form.

Medlemmer af Hagues Synodes Kirkeraad bedes herved om at møde i Roland, Ia., Torsdagen den 6te Juni 1907 Kl. 48 Aften.

E. J. Castvold.

Skoleledningsmøde.

Skoleledktionens Medlemmer indkaldes til Møde Torsdag den 30te Mai. Alle Medlemmer bør være tilstede. Den mundtlige Eksamen afholdes Formiddag, Direktionsmøde Kl. 2 Eftermiddag og Slutningsfest om Aftenen.

A. O. Mortvedt, Sekr.

Om Gud vil, holder Ada Kreds sit Vaarsmøde i Swan Lake Mgd., Pastor J. N. Walstad Kald den 25—27 Juni. Samtaleemne: Rom. 8, 1—14. Skyds møder de besøgende i Fergus Falls den 24de.

Gud velsigne Mødet! G. C. Gjerstad.
J. J. Rendahl.

Et kristeligt Samtalemøde afholdes, om Gud vil, i Ellsborough Mgd., Murry Co., Minn., den 28de Mai og følgende Dage. Skyds vil møde de besøgende i Salaton, Ruthton og Lake Wilson Mandag den 27de. Kom mange og kom med troende Bøn om, at Herren vil udgyde Strømme af Velsignelse. D. O. Berg h.

Skandia Mgd., Litchville, Barnes Co., N. D. Pastor Resvigs Kald, indbyder herved Grand Forks Kreds af Hagues Synode til, om Gud vil, at afholde et kristeligt Samtalemøde i dens Kirke den 28de til og med 30te Mai.

Samtaleemne Math. 7, 13—23.

Kom mange! og kom med Bøn om, at Herren i sin Naade vil velsigne sit Ord for vore Hjerter.

L. Langehaug, Form.
D. J. Maltewick, Sekr.

Turtle Mountain Kreds af S. S. holder et Kredsømøde i Bethesda Mgd., Bottineau Co., N. D., Past. Svingens Kald—25—27de Juni 1907. Mødet begynder med Prediken Formiddag 21 den 25de. Samtaleemnet er Hebr. 10, 19—25. Skyds vil møde de besøgende i Spuris Dagen før Mødet. Syndere af alle Slags er velkomne.

D. B. Svingen.
D. L. Resz.

Om Gud vil, holder Ada Kreds Møder som følger: Queen 18 og 19 Juni. Samtaleemne: Joh. 5—15. Skyds møder i Fosston Dagen forud. Winfor 20 og 21 Juni. Samtaleemne: Ef. 4, 1—16. Gud velsigne disse Møder!

G. C. Gjerstad.
J. J. Rendahl.

Et kristeligt Samtalemøde afholdes, om Gud vil, i Emanuels Menighed, Benson Co., N. Dak., den 25de Juni og følgende Dage. Skyds vil møde i Minnewaucon og Maddock Dagen forud. Velkommen til vort Møde. Kom mange og kom med Bøn om Herrens rige Velsignelse.

J. Krogstad.

Melhus Menighed, Turner Co., S. Dak., indbyder herved til et kristeligt Samtalemøde 4—7 Juli. Samtaleemne: 5te Mosebog 28, 1—6 og 15—19. Mødet aabnes med Hjerdejuliefest paa Torsdag den 4de. Skyds vil møde tilreisende i Davis og Centerville den 3die Juli. Maa Gud velsigne dette Møde! Paa Menighedens Vegne Gustav M. Bruce.

Nordvestens ev. luth. Indremissionsforening har Indbydelse til Samtalemøder fra følgende Menigheder i Juni Maaned førstkommande:

1. I Zions Menighed, Minot N. Dak., Past. N. Nelson Kald, fra og med den 7de til og med den 9de Juni.

2. I North Prairie Menighed, Past. Trygstad Kald, Foreningens Vaarsmøde 18, 19 og 20 Juni. Samtaleemnet er Mat. 3, 20—22.

3. I Norwich Menighed, Norwich N. Dak. fra og med den 21 til og med den 23 Juni.

4. I Nordlands Menighed, Past. D. P. Svingens Kald, fra og med den 29de og 30te Juni samt 1ste og 2den Juli. Skyds vil møde i Bottineau, N. Dak. den 28de Juni.

Paa Foreningens Vegne
G. C. Haugen.
B. E. Kloftad.

Victor Mhg., Mt. Vernon, S. Dak., afholder, om Gud vil, et kristeligt Samtalempøbe fra 28de til 30te Mai førstk. Samtaleemnet er Gal. 32, 1—7. Kom mange. Kom med Bøn om Herrens Belsig-nelse og vi blir velsignet. Math. 7, 7.

Paa Menighedens Begne
G. D. M o n a.

Trøndenes Mgd., Sharon, Steel Co., N. D. Past. Langehaugs Kald, indbyder herved Grand Forks Kreds af Hauges Synode til, om Gud vil, at afholde Kredsens regulære Vaarmøde i Sharon, den 23de til og med den 25de Juni førstkommende. Samtaleemne Luk. 13, 22—30. Da Menigheden har begjæret at faa sin Kirke indviet under Mødet af Synodens Formand, faa anmodes Kredsens Præster venligst om at ordne sig faa, at de kan være tilstede ved dette Møde.

Besøgende som kommer med Tog, maa gaa igjennem Casselton, hvor Tog afgaar til Sharon omtrent Kl. 9 Formiddag. Da Mødets første Dag er Søndag, faa maa man komme did paa Lørdag

Gud velsigne Mødet!
L. Langehaug, Form.
O. J. Makkewick, Sek.

Følge Indbydelse afholder Red Riverdalens Indremissionsforening Samtalempøder paa følgende Steder:

Stions Mgd., Jostion Minn., 12—15 Juni, Samtaleemne Rom. 5, 1—11: Steds møder i Jostion den 1ste Juni. Hillelands Mgd., Past. Brodlands Kald, Beltrami, Minn. 16—18 Juni. Steds møder i Beltrami Aften og Morgen før Mødet. Rindals Mgd., Past. Bredefens Kald, Thief River Falls Minn., 20—22 Juni; paa Sandrig Station Søndag 23de. Emanuels Mgd., samme Kald, 24—25 Juni. Rejsende mødes i Thief River Falls den 19de. Foreningens Aarsmøde afholdes i Betania Mgd., Past. Redahls Kald, Perley Minn., 27—30 Juni. Samtaleemne Luk. 10, 26—37, efter Opfordring valgt af Bestyrelsen. Steds møder i Perley Aften og Morgen før Mødet. Bestyrelsen møder hos Hans Lee 26de. Caledonia Mgd., Past. Megrunds Kald, Shelby Minn., 1—3 Juli. Steds møder i Shelby om Morgen den 1ste Juli. Kom mange til disse Møder med Bøn om Guds Naade og Belsig-nelse.

J. J. Gaistbold, Formand.
B. B. Rørnes, Sekretær.

Program.

for Missionsbuens literære Møde som holdes nder Aarsmødet i Roland, Ja., Juni 1907.

Aabnings Salme.

„Vor Bibelskole i Kina“ Jda Grøfseth.

Sang af en Damsbartet.

„Arbeid, før Ratten kommer“ Mrs. M. D. Wee.

„Literature, dens Indflydelse paa de unges Sind“. Mrs. E. G. Solter.

Solo Mrs. N. J. Løhre.

Moderen som Afholdsarbeider. Mrs. E. J. Gaistbold.

Discussion:

“What branch of the public church-work is the ministers wife expected to partake in?”

Discussion led by Mrs. G. O. Paulsrud.
Duet.

Sacrifices & advantages of a Missionaries' life. Mrs. Th. Himle.

Closing Hymn.

Kvitteringer.

Professorien: Ved A Grønsholt br. C Vilseth	
fra St. Petri Mgd., Pastor Heibalds Kald, Iowa: B B	
Overgaard 2, C B Frieft 3, J Hanion 2, J S Hylund	
50c, Lewis B Selvig, Ole Christoffersen, Chas. Foslen,	
O Grønsholt hver 1, S O Heibald 2, John Thompson 1,	
Amund Arel, D Korem, G S Stenberg, John Fredrick-	
son, Barney Bergeson hver 50c	17.00
Fra Nazareth Mgd., Hamilton Co., Ja., Pastor C O Hei-	
balts Kald br. C Vilseth: A B Annunzio 5, Nels Ber-	
ve, Joh. Hødneseid hver 2, C Mørlund, T Driftland	
hver 1.50, A Gittrem, E Knudsen, T W Olson, T R	
Thompson, A Anderson, Mrs. S Stenberg, S Stenberg,	
Joh. Schabahl, D O Baatke, Wm. Hødneseid hver 1,	
Wm. Olson 75c, Nels Ullestad, D M Olsen, Iver Hødneseid	24.25
hver 50c	
Ved B Schlanbusch fra Johannes Hødneseid, Roland, Ja.,	
Mrs. Gurine Hødneseid hver 50c	1.00
Johan B Overgaard, Maza, N. Dak.	1.00
J. L. Lassefson br. M. G. Hanson.	

Til Døttelse af Ebenezer Kirkegjæld, Chicago, Ill.	
er følgende Gaver modtaget: Valtor A A Dahls Kald,	
Taylor, Wis., C T Christianion	5.00
Thomas Christianion	.25
T Christianion	1.50
T Christianion	.50
N Christianion	2.00
J O Dahle	3.00
Ebert Oakland	.50
N Thompson, C Wallen, O Welson, J J Oakland, B T	
Verntion hver	1.00
Gurran Bailey: T Halvorson, Jens Ener, Mrs. Nora Nel-	
son, Theodore K Skutle, Knut Skutle, Hans Otterson,	
Nils Oakland, Gunter Berg, Anton Olson, John Kals-	
twedt, G O Hageland, Oien Bederson, Jacob Oakland	
hver	1.00
Oskar Kals-twedt, Hans Syverlon hver	.50
Charles Sechler, Oslo, Wis.	5.00
John Carlson	5.00
Elf Greif Bailey Mgd.	5.35
Roseni Mgd., Pastor G C Wiks Kald, S. Dak.: C B Sveeg-	
gen, S Jacobson, J B Aabjeld, Oluf Støpand Ole	
Steen, Mrs. D Christoffersen	3.00
J Christoffersen, J J Stoen, E A Konning, A Sveeggen,	
Rev. G D Wit, Carl Wit, Ole Dahlum, Ole Aaale,	
Iver Svee, E S Etubben, John Jamtgaard, Beder	
Ekrem, J Bruum, Ole Lyften, D Christoffersen, Ole	
Stoen hver	2.00
N A Stab, M Stenwig, Miss Sophia Aabshaug, J O	
Steen, Mrs. A Solem, A O Dahlum, Lars Aaale, Mrs.	
Randi Bruum, Ole Ekrem, Lars Wikern, Gabriel Eagen,	
Olbert Steen, Lars Lyften, S B Carlson, A Homerlon,	
B Overton, Mrs. Andrew Stoen hver	1.00
N Wilson, John Stoen, Oluf Johnson, Andrew Erickson,	
Iver Solberg, Albert Støpand, John Solbue, Albert	
Ekrem hver	.50

Martin Jacobson	75
Lars Ostad	25
Lars Sæter	60
John Berg, Lars P Solgaard hver	1.50
St. Petri Mgd., Rev. G D Wits Kald, S. Daf.: Albert Jæger, C Hanson, J D Sletbold, J D Løhre, A J Løhre, J A Leer hver	2.00
J B Jæger, S D Haugen, Mrs. Ingeborg Jones, J B Langback, John Ellington, A Wigdahl, Mrs. M P Larson, Nils Leer, Mrs. S Emerson, Claus Larson, D Omland, Andrew Stensaas, Nils Mathilda Jæger, S Christianion hver	1.00
Martin Grud, A Sifen hver	50
Imanuels Mgd., Rev. Mannes Kald, S. Daf.: S D Stensland, T L Torgelsen hver	5.60
C Mort, J M Yttrenes, Nils Vertha Jundingsland hver	1.00
Fra Barnehemmet i Beresford, S. Daf.: Mr. & Mrs. Walen	1.50
Mrs. Lena Elstad, Nils Hellen Johnson, Nils Lena Tofte, Nils Rasbara Leon, Nils Hanna Sogge, Nils Alma Ronning, Nils Mathilda Elstad, Mr. Nils Walen hver	50
Trondhjems Mgd., Rev. Nervigs Kald, S. Daf.: Albert Olsson, Peter Olsson, Ben Lone, Anton Olsson, John B Olsson, Rasmus Olsson, Mrs. J Lee, Ole C Gorieth, Ole J Solem hver	5.00
C M Rune	3.00
A D Saugstad, Claus Stoen, A J McJeren, Over Gorieth, G Gulbranson, J M Johnson, John E Lien, Peder Carlson, J Gevik hver	2.00
S Stoen, Mrs. L Larson, August Stene, Peder C Gorieth, Ole Gorieth, C D Gilbertson, Peter Johnson hver	1.00
Edvard Olsson	50
J Gevik	2.50
Bions Mgd., Rev. Nervigs Kald: Tore Høxeng, S Hineseth, Gunter Olsson, hver	5.00
S C Pederson, D B Engen, C D Lien, J D Lien, Even Lund, Lars Waen, Christen Gulbranson, Mat Pederson hver	3.00
T H Høxeng	2.00
Edvin Gulbranson, John J Gustad hver	1.00
Calams Mgd., Rev. Olbergs Kald, S. Daf.: S Gimleth Madison, Minn., Rev. Lunds Kald: Jver C Underlin, Axel C Shogren, C J Sundberg, Weisby, Ole Stensrud, R S Nordgaarden, Ole J Etjei, A L Randal, M O Tannom hver	5.00
C L Stensvold, A J Hovdestad, J G Larsskaug, hver	1.00
B M Peiters	1.50
G Skafjon	50
Paul Nilson	2.50
Carl Martinson	2.00
Nels Mgd., Madison, Minn., Offer	30.11
Lac qui Parle Mgd., Rev. Barstad's Kald, Offer	22.10
Lac qui Parle Mgd.'s Adv.	10.00
Ole Holtan, R P Smaagaard hver	5.00
Davison, Minn., Rev. Dypedals Kald, D Pederson	5.00
Offer	23.40
Bethania Mgd., Ja., Rev. Heibals Kald: Mr. Reirson, D D Reiseth, Sam Thompson, T D Hjertefirand, George Olsson, Chr. Tysdahl, A Hinderaker, Peter Bristen, Nils Thompson, S Hendrickson, Chr. Osboe, Tom Hetsland, Joh. Christianion, Mrs. Joh. Christianion, Tom Wicks, en ubenevnt hver	1.00
Soom Kleie, Hedden Hinderaker, Nels Buland hver	2.00
D Urdal, Chr. Korem, S L Fizon hver	50
Anton Tweet, Casper Alf, P A Hendrickson hver	25
B M Raatestad, Nils Ulvestad hver	50
Nazareth Mgd., Ja., Rev. Heibals Kald: Bent Overgaard, Manda Hemming, Jacob Knutson, C Norland, John Scheibach, A Amundson, D D Raathe, T B Olsson, C Knudson hver	1.00
Nils Berve	2.00

Wm. M Olsson, Nils Olsson, Elmer Hinderaker, Anton Hovnefjeld hver	50
T B Driftland, ubenevnt hver	25
Mrs. Overgaard	30
Petri Mgd., Radeliffe, Ja., Rev. Heibals Kald: Batarias Hanson, T B Tweet, T L Dypedahl, Edd. Reifetter, Joh. Thompson, L B Selvig, Nils Nilson hver	1.00
T A Korem, C J Johanson, Peder Jensen, Jacob Jversen hver	50
S Paulson, S Sady, Almond Axel hver	25
C B Griest	2.00
Stabanger Mgd., Ja., Rev. Heibals Kald: Cornelius Nilson, T D Tugland, John Steffenson hver	3.00
Mrs. Stevenson, A Harestad, D Stogerboe hver	2.00
R B Larson, T C Brown, John Wall, Ole Tugland, Mrs. Hendrickson, John Walter, Berg Larson hver	1.00
John J Jafon, Carl Knudson, Mrs. D C Faldon, Charlotte Hendrickson hver	50
C B Tysdal	75
Mrs. Freeden	25
A Stole, Lars Knudson hver	2.50

Faa Mgd.'s Begne hjertelig Tak!
R. M. J. M j a a n e s .

N y B o g .

Den historiske Udvikling af Lærebegrebet om Forsoningen. 3 3. Foredrag. Af H. H. Bergsland, Prof.

Vi skal kun foreløbig give denne Bog en liden Anmeldelse. Bogen indeholder som ovenfor angivet 3 Foredrag om den historiske Udvikling af Lærebegrebet om Forsoningen. Disse Foredrag var givne af vor kjære afdøde Professor ved den forleden Sommer i Minneapolis afholdte fælles Presteskole. Efter Afholdelsen fik Prof. Bergsland flere Opfordringer til at lade disse Foredrag udkomme i Trykken, hvilket han straks før sidstledende Jul besluttede sig til at gjøre.

Bogen er nu færdig. Den er 100 Sider og koster heftet i godt og stærkt Omslag 35c. Et meget vakkert Billede af Prof. Bergsland pryder Begyndelsen af Bogen. — Enhver Prest og ellers enhver, der ønsker et klarere Indblik i det vigtige Spørgsmaal, som Bogen behandler, gjør vel i at forskaffe sig dette Prof. Bergslands sidste Arbeide.

Send Ordres til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

R e t t e l s e .

I „Budb.“ No. 17 Side 396 i 11te og 12te Linje fra neden skaar: her var noget igjen. Skal være: her var noget igjære.

R e t t e l s e:

Da jeg har glemt at tilføje Summen, som er betalt for hver af fire første Piger paa Listen i No. 19 af „Budbæreren“, oplyses at der er betalt femten Dollars (\$15.00) for hver af dem.

Broderligt A. D. Oppegaard.

A d r e s s e f o r a n d r i n g.

Rev. R. M. J. Mjaanes,
2254 N. Albany Ave., Cor. Grace St.
Chicago, Ill.

Nye Boger.

„Naar Jesus kommer ind i Huset“,
af Pastor Rildahl. Sendes portofrit for 60c.

„Børnenes Harpe“ med Musik

er nu udkommet i nyt Oplag. Prisen er 60c i Skiftingsbind og 75c flexible Bind og Guldsnit Bogen burde bruges i enhver Søndagsskole.

T e k s t k r i s t e t.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmærkede Billeder af Skolens Bygninger, S. M. Sande, Past. D. Sanjon, Andrew Ellingson og fa alle Bestyrere ved Skolen ligesaa dens Nabning samt en Gruppe af Skolens Direktører. Jalt er der 22 vakre Billeder. Tekstkriftet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Skolen. Til Prestere og Agenter gives almindelig Rabat. Ordres indsendes til
C. L. Lethun, Red Wing, Minn.

A l t e r m a l e r i e r.

Akademisk Arbejde til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

August Klagstad,
Marinette, Wis

Pianoer

og

Orgler.

Kun giv mig Anledning til at give Oplysninger angaaende Priser og Betalingsvilkår, og man skal finde, at ingen har bedre Betingelser at tilbyde.

Oplys, naar De skriver, hvad De ønsker, Piano eller Orgel.

Carl Raugland,

THE NORTH WESTERN
MUSIC HOUSE,
318-320 Nicollet Ave.
MINNEAPOLIS, MINN.

Hilsen paa Silsebaand.

Vi har i vor Bogsade følgende Hilsener trykt paa pene Silsebaand:

„Sulehilsen“ 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; „New Year Greetings“, 3 Vers; „Hilsen til Fader“, 4 Vers; „Hilsen til Moder“, 3 Vers; „Hilsen til Broder“, 3 Vers; „Hilsen til Søster“, 3 Vers; „Sjertelig Blyndstning“ 4 Vers; „Uden Kors ingen Krone“, 4 Bibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!“ Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; „To my child“ 4 Vers; „Birthday Greeting“, 2 Vers; „Greeting to Sister“, 5 Vers; „A Greeting to Brother“ 4 Vers; „Blessed are they who have not seen and yet have believed“, 4 Vers.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

„Wedding Congratulations“, 3 Vers. (Disse er 20c stykket.)

Send Ordres til

C. L. Lethun,

Drawer H Red Wing, Minn.

A l t e r b i l l e d e r i premiebelsynet garanteret

Udpræst. Bedste Betingelser. Rigsholbig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: Adolf Jbsø, Story City, Iowa.

B e d e s e r i n d r e t.

Naar vore Menigheder indsender Benge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Synodalkassen (heri indbefattet Skoletaksen, Fondskassen og Terrell Ruth. College) sendes til Rev. J. V. Lassefson, Kasson Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Bedningemissioner sendes til Rev. Chr. D. Broghaugh, 298 Williams St., St. Paul, Minn.

Benge til Indremissionen og Brofessorforløp sendes til Rev. J. V. Lassefson, Kasson, Minn.

Benge til Bethesda Børnehjem sendes til G. G. Walen, Beresford, S. D.

„Budbæreren“

udgives af Haaues nordl. evangelisk lutheriske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis \$1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

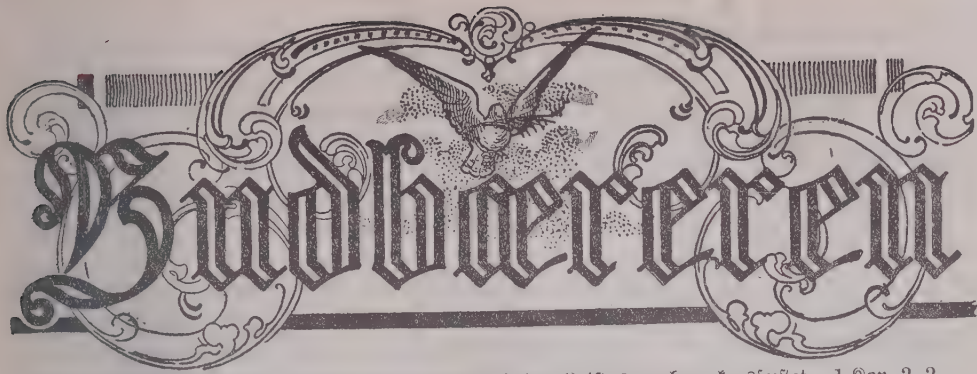
C. L. Lethun,

Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Gjenfødelsen; 2. Dertil er 3 talde; 3. En Sang; 4. Er de aandelige Bøtteljer farlige? 5. At træffe Garnet iland og se efter Tilt; 6. Hvorfor jeg gaar i Kirke ogsaa naar det regner; 7. „Den græne Jonas“; 8. Conscience Money; 9. Hvilken Bøtteljer har det for Prestens Gjerning at han er omvendt og gjenfødt? 10. A Letter; 11. Profeten Daniels Børson og Liv; 12. Bøtteljen paa Madagaskar; 13. Kinamissionen; 14. Døds-fald; 15. Avarsel; 16. Ensomme Stunder; 17. Fra Arbeidsmarken; 18. Bøtteljtøjprædiker; 19. Røtteljer.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 35 }

Lørdag den 31te August 1907

{ 39te Aarg.

Salig eller forskudt.

Luk. 13, 22—30.

(M. G. S.)

Vort Affnit begynder med Beretelsen om, at Jesus gik gennem Steder og Bjer og lærte og tog Veien til Jerusalem. I det næst forangaende har han talt Signelsen om Senepskornet og Surdeigen. Paa et andet Sted har han talt om Hvedekornet og sagt, at, hvis det ikke falder i Jorden og dør, bliver det alene, nemlig uden Frugt; men naar det bliver lagt i Jorden og dør, bliver det netop derved Ophavet til en rig og frugtbar Høst.

Under disse Billeder fremstiller den Herre Jesus sig selv og sit Rige. Naar han, som ovenfor berettet, gik gennem Steder og Bjer og lærte, idet han tog Veien til Jerusalem, udsaaede han Guds Riges Senepskorn, nedlagde han i Menneskehjernerne Evangeliets alt gennemtrængende Surdeig, Guds kraften til Saliggjørelse for hver den, som tror, — og stævnede mod det Maal, hvor Hvedekornet, han selv, skulde falde i Jorden og dø. I Kap. 9, 51 siger Lukas: „Men det begav sig, da de Dage fuldkommedes, at han skulde optages, da vendte han stadig sit Ansigt til at vandre til Jerusalem.“ I Kap. 10, 38 siger han: „Men det begav sig, da de vandrede, gik han ind i en By; men en Kvinde, som hedte Martha, annammede ham i sit Hus.“ Hos Joh. Kap. 12, 12 læser vi: Den følgende Dag, da den store Mængde,

som var kommen til Høitiden, hørte, at Jesus kom til Jerusalem, o. s. v. Og i det 24de Vers i dette Kap. hos Joh. udtaler Jesus disse mærkelige Ord om Hvedekornet som Svar paa nogle Grækernes Dnske at se ham.

Underveis paa denne Jesu Reise indtræffer den Begivenhed, der danner Foranledningen til Jesu Udtalelser af de alvorlige og kraftige Sandheder, som vort Affnit indeholder, nemlig: „Men en sagde til ham: Herrel, mon de ere faa, som blive salige?“ Vers 23.

Det er ganske sandsynligt, at Spørgeren har hørt Jesu gripende Omvendelsesprediken, Luk. 13, 1—5, at han har hørt hans Signelse om Figentræet, Vers 6—9; at han har været Vidne til Helbredelsen af den besatte Kvinde i Capernaum, Vers 10—17; at han har hørt Signelserne om Senepskornet og Surdeigen, Vers 18—21. Spørgsmaalet hidrører saaledes muligens fra den Virkning, Jesu Prediken har øvet paa ham, idet han deraf maatte forstaa, at de maa være faa, som blive salige. Spørgsmaalet kan ogsaa være et spidsfindigt fristende eller nysgjerrigt og saaledes ikke være et Udtryk for noget virkeligt Begjær efter Frelse og Salighed hos den spørgende selv.

Saaledes er det desværre med mange Mennesker; de ere tilbøjelige til at fremsætte spidsfindige Spørgsmaal i Religionsfager, istedenfor i Sandhed at søge sin egen Sjæls Frelse og Salighed. Mange bekymrer sig

mere om, hvorvidt der er mange, som bliver salige, end om de selv bliver salige. De vil saa gjerne disputere og drøfte Saligheds spørgsmaalet, men de har ingen Lyft til at praktisere det.

For den som vil blive salig er det af Bigtighed at kjende de Fordringer og Betingelser, som Herren stiller til dem, som skal blive salige; det er ogsaa af Bigtighed at kjende disse Mennefters sande Betsaffenhed og Kjendemerkerne paa dem;—men det er aldeles ikke af nogen synderlig Bigtighed at kjende deres Antal. Naar derfor Spørgsmaalet faar personlig Betydning for den enkelte, besatter man sig heller ikke med saadanne uvedkommende Ting, men søger at faa det besvaret for sin egen Del, som Stokmestere i Filippi: „Og han førte dem ud og jagde: Herre, hvad bør mig at gjøre, for at jeg kan vorde salig?“ Ap. Gjer. 16, 30. At dette forholder sig saaledes viser da ogsaa Jesus klart i sit Svar paa vort Sted. Han svarer ikke direkte den spørgende, hvilket han sikkerlig vilde gjort, hvis det havde været et personligt Hjertespørgsmaal, men han vender sig advarende til Folket, sigende:

„Stræbe alvorligt at gaa ind igjennem den snævre Port“.

Jesu Tale er billedlig og betegner baade de Vanskeligheder, Indgangen til Guds Rige byder, saavel som det Alvor der maa til hos dem, som vil gaa ind der. Indgangen stilles i Billedet, ikke ved en vid, men en trang Port. Jesus lærer at Døren, Porten til Guds Rige er trang og man maa stræbe alvorligt for at gaa ind igjennem den.

Men, vil nogen spørge: Er ikke Indgangen til Guds Rige og Saligheden vid og altid aaben? Jo, i en Forstand er den det. „Saa har Gud østet Verden, at han gav sin Søn, den enbaarne, paa det, at hver den, som tror paa ham, ikke skal fortæbes, men have et evigt Liv“. Joh. 3, 16. Jesus har aabnet Indgangen og er selv Døren, Porten. Alle, som i sand Bod og Tro kommer til Gud formedelst ham, gaar ind. Porten er ved Tøren paa Jesus vid nok for Østen og Vesten, Norden og Sønden, for alle

Nationer, Slegter, Folk og Tungemaal. Guds Kjerlighed og Frelsesvillie er almindelig. Jesu Frelsergjerning, dens Hensigt og Maal er almindeligt. Der er ikke Personsanseelse hos Gud. Apostelen Paulus siger: Thi Gud har indsluttet alle under Udhidighed, for at han kunde forbarme sig over alle“, Rom. 11, 32. Og fremdeles: „Han, som ikke sparede sin egen Søn, men gav ham hen for os alle. Rom. 8, 32. Jesus har aabnet Udgangen og banet Veien, saa intet behøver længere at hindre os Indgangen i Guds Rige. Herom vidner Paulus og siger: „Han som blev given hen for vore Overtrædelser og opreist for vor Retfærdiggjørelse.“ Rom. 4, 25.

Jesu Frelsergjerning er en fuldkommen Gjerning;—intet mere kræves og intet mere behøves til den saldne Slægts og de fortabte Synderes Frelse. Til Vidnesbyrd herom udraaber Jesus paa Korsets Træ: „Det er fuldbragt“, Joh. 19, 30.

Til Delagtighed i denne tilveiebragte og fuldkomne Frelse indbyder Herren Syndere gjennem og ved Evangeliet. Jesus siger: „Om nogen tørster, han komme til mig og drikke!“ Joh. 7, 37. Og: „Kommer hid til mig, alle, som arbeide og ere besværede, og jeg vil give Eder Hvile!“ Math. 11, 28. Indbydelsen er lige saa almindelig og fri som selve Frelsen. Ingen er udelukket fra Guds Kjerlighed og Indbydelsen til Guds Rige: „Og Manden og Bruden sige kom! Og hvo, der hører, sige: Kom! Og hvo, der tørster, komme, og hvo, der vil, tage Livens Vand usorfslydt!“ Mat. 22, 17.

Porten er aaben; den er ikke trang fra Guds Side og Frelsens Mulighed tilveiebragt ved Jesus Kristus. Den er vid nok for alle, for den største blandt Syndere. „Det er en troværdig Tale og aldeles værd at annammes, at Kristus Jesus er kommen til Verden for at gjøre Syndere salige, blandt hvilke jeg er den største,“ 1 Tim. 1, 15.

Porten er saaledes vid nok for den hele Verden; Gud har aabnet den for alle, indbyder alle til at gaa ind igjennem den og vil,

at de skal gaa ind! Og dog fremstiller Jesus her Indgangen til sit Rige under Villedet af en trang Port, gennem hvilken det er vanskeligt at komme. Gjennemgangen kræver en alvorlig Bestræbelse. Ved en anden Anledning siger den Herre Jesus: Den Port er snæver, og den Bei er trang, som fører hen til Livet, og de er saa, som finde den." Math. 7, 14. Her siger han: „Stræber alvorlig at gaa ind igjennem den snævre Port! Thi mange, siger jeg eder, skulle søge at komme ind og skulle ikke kunne.“

Hvor alvorlig og indtrængende lyder Formaning og Opfordringen til at gaa ind igjennem den snævre Port. Intet er vigtigere og nødvendiggere for noget Menneske end netop at gaa ind igjennem denne Port. Menneskets hele Interesse, Energi og Kraft bør derfor samle sig i en alvorlig Stræben herpaa. Komme igjennem denne Port eller blive udenfor den, derpaa beror Menneskets evige Vel eller Vel.

Advarende lyder Jesu Ord: „Mange skal søge at komme ind og skulle ikke kunne.“ Tænk de mange, som ikke søger, de mange, som ikke bekymrer sig om denne Sag, men lever letfindigt, tankløse og ligegyldige. At disse ikke kommer ind i Guds Rige er klart. Men her siger Jesus, at mange skulle søge at komme ind og skulle ikke kunne. Hvor disse Ord nok kan være skiftede til at gjøre os bekymrede. Tænk, ogsaa mange, som har sat Guds Rige som sit Maal og søger at komme ind der, skal ikke kunne. Mange skal ikke alene søge men ogsaa mene at komme ind, mene at blive salige, men skal dog gaa fortabt. Er det muligt? Og hvorledes kan dette ske, da dog Herren har sagt, at de, som søge ham, skal finde ham? Hos Profeten Jeremias siger Herren: „Og I skulle søge mig, og I skulle finde mig, naar I søge mig af hele eders Hjerte. Jeg vil lade mig finde af eder, siger Herren“. Jer. 29, 13. 14. Sagen er nemlig den, at de skal søge at komme ind paa en anden Maade end den, som Gud har sat i sin Frelsesorden. Men udenfor denne Orden og paa nogen anden Maade kan en ikke komme ind. Der er

kun en Port, en Dør. Gjennem denne maa man gaa. Der gives ingen anden Indgang til Guds Rige, til Saligheden. „Jeg er Døren; dersom nogen gaar ind igjennem mig, han skal blive salig, og han skal gaa ind og gaa ud og finde Føde.“ Joh. 10, 9. Der er kun et Sandheds Lys til Salighed. Den, som ikke lader sig oplyse og vejlede ved dette bliver i Mørket. „Jeg er Verdens Lys; hvo som følger mig, skal ikke vandre i Mørket, men have Livsens Lys.“ Joh. 8, 12. Der er kun en Bei til evigt Liv og Salighed. Den, som ikke vil følge den, opnaar aldrig Saligheden. „Jeg er Veien og Sandheden og Livet; der kommer ingen til Faderen uden ved mig“. Joh. 14, 6.

Heller ikke skal de kunne, naar deres Besøgelses Tid er omme. Herom siger Jesus i vort Afslut: „Naar Husbonden er staaet op og har tillukket Døren, og I begynde at staa udenfor og banke paa Døren og sige: Herre, Herre, luk op for os!—da skal han svare og sige til dem: Jeg kender Eder ikke, hvorfra I ere.“ Vers 25.

Ingen er ved nogen vilkaarlig Guds Raadslutning eller Bestemmelse forkastet eller udelukket fra Saligheden. Porten staar aaben for alle. Apostelen Paulus siger, at Gud vil, at alle Mennesker skulle blive salige og komme til Sandheds Erkjendelse. Thi der er en Gud og en Midler mellem Gud og Menneskene, det Menneske Kristus Jesus, som gav sig selv til en Gjenløsnings Betaling for alle, et Vidnesbyrd i sine Lider. 1 Tim. 2, 4—6. Men Menneskene kan ved sit Forhold til Gud og hans Frelsesorden udelukke sig selv fra Guds Naade og Saligheden. Flere Steder i Guds Ord taler tydeligt herom, saaledes: „Men Paulus og Barnabas talte frimodig og sagde: Det var fornødent, at Guds Ord først skulde tales for Eder; men efterdi I forstod det og ikke agte Eder selv værdige til det evige Liv, se, saa vende vi os til Hedningerne“ Ap. Gjer. 13, 46. „Og dersom nogen ikke vil annamme Eder og ei høre Eders Ord, da gaar ud af det Hus eller den Stad og afryfter Støvet af Eders Fødder! Sandelig siger jeg Eder: Det skal gaa Sodomiternes

og Gomorriternes Land taaleligere paa Dom-
mens Dag end den Stad." Math. 10, 14.
15, m. fl. (Fortfættels.)

FROM A FORMER JEWELL COLLEGE STUDENT.

At this time of the year many of the young people are preparing for school. The choice of school should be a matter of greater importance than it often is. It is not enough only to consider the thoroughness of the course and several other things in that line, but also the spirit ruling the school.

As I have had the privilege of attending our school at Jewell, Iowa, namely Jewell Lutheran College, I wish to state a few words concerning our school there. A large number of young people living at a distance from Jewell College are unacquainted with the work carried on there.

I shall not regret that I fought to overcome the obstacles in my way in order to go to Jewell. More than anything else my aim in going there was to seek spiritual aid and encouragement, and I was in no wise disappointed. Our teachers did not only take pains to do their best in giving instruction in the secular branches but were also concerned about the spiritual welfare of the students placed under their charge. We girls, however, had a greater advantage than the boys, being that the girls have a dormitory. In the evenings we gathered in groups and had our private prayer meeting besides the times our preceptress, Miss Nelson, gathered us to read the Bible and to pray with us. She has been doing a glorious work. At certain times in the week joint prayer meetings were held in the main building where both the young men and women together with the teachers could meet for prayer and meditation upon the Word of God. Often our president was found in his office with some student praying with them and admonishing them to seek the Lord.

So many say: "I do not intend to take up religion anyway (perhaps the Commercial Course) so it don't matter very much where I go". It does matter, my dear friends, you can not stay at a school for some time, even if you are of a stable character, but you will be susceptible to it's influence. I have also attended some other schools so I have learned to discern the difference.

God has given us schools in our church—both Jewell Coll. and Red Wing Sem. where a true Christian spirit prevails, and why not go there, if in any way possible, even if you

have to travel a few hundred miles. One's education may be as good as it will, if it lacks the true foundation, Jesus Christ, it is very shallow.

Let us pray for our schools, for our teachers there, their work is not valued the way it ought to be. While at school we should conduct ourselves so as not to give them any disappointments. We should bear in mind that we are representing our congregations and the homes we come from, and again upon leaving school and going out among the people the school is greatly judged by its students.

May God continue to bless our schools that they may be as beacon lights sending forth men and women filled with the love of Christ who will dedicate their lives unto the Master's service at home and abroad.

May He also bless our teachers that they with new zeal and energy may enter into the next year's work. A.

Fra Duluth. (Indsendt ved E. S.)

Den fjerde Juli oprandt skøn og herlig. Det var en Solstinsdag, dog ikke saa varm, at det var generende.

Luther Ungdomsforening af Bethesda Menighed havde forud fattet den Beslutning at tilbringe Dagen ved Fon Du Lac, en af vore smukkeste Udflugtssteder, og med Bist. Aulstad i Spidsen drog de afsted med Damperen „Newsboy". Lykke og Tilfredshed straalende fra alle Ansigter ved Tanke paa, at de kunde tilbringe denne Dag i Stilhed, befriet fra Byens usædelige Støj og Larm,—idet anende, hvad der skulde møde dem paa deres Tur, og hvorledes deres Glæde og Lykke skulde forvandles til Sorg og Smerte, spænd Dagen var tilende.

Ankomne til Bestemmelsesstedet opsogte enhver for sig og sine den bekvemteste Plads, hvor man kunde ude i det frie nyde sine medbragte Forfriskninger.

Efter at have nydt allehaande gode Ting, skulde man paa forskellige Maader fornøje sig. En af Følget, Halbart Grinden, indbød nogle til en Tur ude paa Floden, og idet de roede ud paa den stride St. Louis Elven, stødte Baaden pludselig paa en Sandbank. Halbart steg ud af Baaden for

at frigjøre den, og idet Baaden glider af, stiger han selv ned i et af de mange dybe Hul, for hvilke denne Elv er vel bekendt, og trods svømmedygtig droges han tilbunds i Baasyn, ikke alene af de stakkels hjælpeløse i Baaden, men af de mange paa Strandbrededen.

Ingen Ben formaar at skildre Fortvivlelsen, der opstod.

Redningsforsøg iværksattes øieblikkelig, men forgjæves.

Medens Kvinder og Børn pakkede sammen og tog det første Tog tilbage til Byen, fortsatte Mændene med at søge efter den forulykkede, indtil Mørket faldt paa, ligeledes forgjæves. Den næste Morgen gjenoptoges Arbeidet, og ved Middagstider fandtes Li- get.

Under stor Deltagelse fandt Begravelsen Sted fra Bekkesda Kirke Søndagen den 6te Juli. Kirken, der var draperet for Anledningen, var fyldt til Trængsel og rummede ikke paa langt nær alle dem, der havde indfundet sig for at vise sin Deltagelse og Sympathi.

Pastor Aulstad holdt ved Anledningen en meget gripende Tale.

Om Aftenen samledes Ungdommen i Kirken til regulert Møde, ved hvilken Anledning Foreningens Viseformand, L. M. Hanson holdt følgende Tale:

Deltagende Forsamling!

Jeg behøver ikke at bestræbe mig for at vække Deltagelse, thi den er altfor synligt lagt for Dagen, og det burde den gjøre ved en Anledning som denne, naar vi ledsager til Graven en ung Mand, der er sødt, dødt og konfirmeret i vor Midte, som har gaaet over fra Ungdommen til Manddommen, kjendt, elsket og agtet af alle.

Vi er jo ikke saa mange, dog er vi en mindre iasten, end vi var sidste Gang, vi var samlede her i Kirken til Ungdomsfest. Vi skuer med Bemod ned paa den tomme Plads, og synes se ham, der blev den første af Luther Ungdomsforening, som fik Bud om at komme hjem.

Gud alene ved, hvem skal blive den næste.

Da denne Forening har valgt mig som en af dens Embedsmænd, vil jeg som saadan iasten, medens Sorgens Flor pryder vor lille Kirke og minder os om Handlingen, der fandt Sted her idag, saa Lov til i al Skrøbelighed at sige nogle Ord og aandeligt talt lægge en Mindefrans fra Luther Ungdomsforening paa vor bortgangne Vens Baare.

Stille, stille, Hjertet græder,

Stille, stille, Hjertet leder

Efter ham, som var det kjer,

Finder ham ei mer herne- de,

Finder kun i Dødningsklæde

Gyllet ind det kolde Ler.

Saa, han gik bort, han, som var sin Faders Haab og sin Moders Glæde, sine Søstendes inderlig elskede Broder, sine Venners trofaste Ven, et Medlem af denne Ungdomsforening. Halbart Grinden gik bort, og Støvhytten, han efterlod, er nu ogsaa skjult for os og idag gjemt i den sorteste Jord.

Ude fra Hjemmet, sammen med kristelige Venner for paa en kristelig Maade at fejre vor Nationaldag, fik han, som vi sang i vor Søndagsskole idag:

One day a message came to me,

It bade me quickly come.

O, det er noget uendeligt tungt, saaledes brat at berøves alt Syn af, alt ydre føleligt Samliv med den, man længe har set og elsket, med den, man har optaget i sit Hjerteliv paa Jorden, og den maatte være død hos os den Mennekesnatur, Gud har givet os, den ædle Følelse, han har indplantet i os, og som hans enbaarne i Kjødet har saa stærk i sit indre, den maatte være uddød hos os. og en unaturlig Guds Skabnings fornægtende Haarched traadt istedet, derjom vi ikke fandt det saa, derjom vort Hjerter ingen Graad havde, naar et ædelt og elsket Mennekesbillede segner og synker i Dødens Favn, derjom ikke denne Død var os en Fiende, vort inderste Væsen imod.

Det Smil, hvormed den bortgangne al- tid mødte os, er bortvejet og har givet Plads for den tunge, den brændende Taare; thi han er borttaget fra det hele jordiske Liv, og han har ingen Fremtid her, og hans Støv er idag nedsaenket i den Grav, der gjemmer

hans Søf kendes, og vi staar her med Rummer og Bemod, og vi deler en Faders og Moders dybe Smerte, vi dele Sorgen og Savnet i det Hjem, fra hvilket vi have fulgt den kjære Yngling til hans sidste Hvilested, og Døden og Dødens Jammer og Dødens Ødelæggelse staar os for Nie! O maatte vi kun ret betragte den, ret opfatte den! Maatte vi se den Haand, der bærer alt dette! som smerter, trykker og knuger saa saare! Maatte vi se det Hjerte, hvis Tanker deri aabenbare sig, det Hjerte der elsker os med en evig Kjærlighed og mener os det saa usigelig vel, det Hjerte, der gennem Døden vil føre til Livet, gennem Nedbrudelse af alt til Opreisning af alt!

Maatte vi nedlægge al vor Vilje, al vor Længsel i dette Hjerte og forstaa, hvad der skal gaa under og dø, og hvad der skal evig leve!

Han, om hvis Haand og hvis Hjerte jeg her har talt, han hvis Haand og hvis Hjerte jeg ønsker, evig, evig at kunne prise med alle mine Kræfter, han siger: „Mine Tanker er ikke eders Tanker, og eders Veie er ikke mine Veie!“ Af, hvor sandt, hvor sandt!

Vore Veie, vore Tanker er ikke hans: Nei, Gud være lovet! det er de ikke.

Hvad er vore Tanker?

Jordiske, vildfarende, daarlige, udspprungne af en kortsynet, indskrænket Forstand, af et egenkjerligt Hjerte, og af en Aand, der ikke ved, hvad der tjener til dens Fred.

O, hvorledes tror I det vilde se ud, hvis vore Tanker og Veie var Herrens! Vi kunne mene og tro, at det vilde være saa godt, ja at det vilde være saa deiligt, om vi kunde lægge vore Tanker ind i Guds Hjerte og raade i Himmelen og paa Jorden! Men det vilde være saare, saare ilde, og den Jammer som nu er, den er liden mod den, som da vilde strømme ind og overvælde vor hele Tilværelse! O, det er godt, at vore Tanker ikke er Herrens. Men hans Tanker, hans Veie er ikke vore! O! det er ilde, ubeskriveligt tungt og sørgeligt. Ja, Af og Ve, at de ikke er det, at vi ei tilegne os dem, ei vælge dem, ei elske dem, ei hvile i dem.

Ve os, at vi ville have Tanker og Veie for os selv, Tanker og Veie som ikke er Herrens! Ve os, at vi ville andet end han vil! Af kun i hans Villie, i hans Veie, i hans Tanker er det dog, vi kunne finde Lys i Mørket, finde Hvile for vore Sjæle, finde Kraft i vor Skrøbelighed, Kraft til at bære Livet med alt, hvad det tilhører, med dets Nød og dets Død, medens vi bæres af ham! Det er sandt, ofte er hans Veie og Tanker i det enkelte dunkle for os, og vi kunne ikke randslage hans Raad, ikke udgranke Dybet i hans Aand, og mangt et Hvorfor maa vi lade ubesvaret, som vi idag hørte fra denne Predikestol.

Men det vide vi, kunde eller burde i det mindste vide, og det er, at alle hans Veie er Misfandhed og Sandhed for dem, som elske ham og holde hans Pagt, og at alle hans Tanker er den evige Kjærligheds og Visdoms Tanker, og hvad have vi mere behov!

Hvor skulle vi finde bedre Hvile, finde dybere Glæde, end i Naaden og Sandheden, end i Kjærligheden og Visdommen, den fuldkomne, den useilbare!—O, maatte vi da kun tro, tro paa den Aabenbarelse af sine Veie og Tanker, som Gud har givet os, givet os i ham, der er død, og se han lever! givet os i Kristo Jesu! Maatte vi tro paa den elskelige fuld af Naade og Sandhed, da skulle vi se Guds Herlighed, se den midt i Ødelæggelsen, midt i Nedbrudelsen og Fordærvelsen, se den midt i Dødens Mulm og Gravens Nat, se den ogsaa i denne Grav, som vi idag har staaet ved, i dette Dødsulm, hvori vi nu staa, i denne smerterige Nat, hvis Skygger har indhyllet os!

Benner! vi er forløste ved Jesu Blod, og vor Bestemmelse er et evigt Liv—dertil gaar Veien ved Herrens Haand gennem Døden, over Ruinerne af jordiske Forhaabninger og Forventninger.

Glæd dig du Luther Ungdomsforening! Viselig har Guds Engle henbaaret den blide Sjæl i Frelserens Favn!

Lad kun Aarelsøret indhylle dig, o Fader, o Moder, o Søf kende og Benner alle! fordi Døden har nedbrudt et kjært Billede, fordi vi ei mere paa Jorden skulle se hans

Ansigt, høre hans Ord, gribe hans Haand, tale i Venlighed med ham, fordi han aldrig mere skal gaa ind og ud i sin Faders Hus til Sygge for Fader og Moder og dem, han i Livet stod nær! Men lader os se gennem Sløret med kristelig Tro, med kristeligt Haab; da skal det bitre blandes med sødt og Trøsten skal gæste os, den Trøst af Gud, og Glæden skal undfanges midt i Bedrøvelsen; da skal vi ei alene græde over Døden i Livet, men fryde os med stille, salig Fryd over Livet i Døden; thi, ikke sandt, det tro vi jo forvist, at vor Ven fandt sin Frelser, at han som savnede ham i Daaben, ogsaa savnede ham i Døden. Nu, saa staar da Jesu Ord straalende for vort Øie: „Sag er Opstandelsen og Livet; hvo, som tror paa mig, om han end dør, skal han dog leve.“ Lader os holde fast ved disse Ord: hvilket Lys opgaar da ikke for os! Han lever; vi er endnu i Døden, men han er ndfriet derfra.

„Han døde her, men lever der,
Hvor Livet ei har Ende,
Hvor uden Brøst, med Engle Røst
Guds Pris han skal bekjende.“

Han er endnu vor Broder, et med os i Jesu Kristo, kun paa et bedre Sted end vi, og det skal glæde os!

Til et Liv, langt bedre, lysere og lykkeligere end det jordiske er ogsaa Halbart indgangen, og vi bede Gud nedlægge denne Trøst i hans Faders og Moders Hjerter, i alle deres Hjerter, der elskede ham paa Jorden! og saa med Diet sættet paa den evige Kjerlighed, fremad, og beredt til at dø, beredt ved Herrens Haand!

Derom gjelder det.

Halbarts Sødsfende, J, som idag stod ved eders kjære Broders Grav, han tilraaer eder, o, bliver hos ham, til hvem J er døbte. Vandrer i Sandhed og i Kjerlighed. Vordet eders Faders og Moders Glæde. Gaar frem som i Alder saa i Velbehag for Gud og Menneker. Mindes mig og minde den Time, da J skulle kaldes til mig.

Unge Venner og jevnaldrende af den bortgangne, J, som have vist ham den sidste Kjerlighedsgjerning, og idag baaret ham til hans Grav! Bevarer kjerligt hans Minde

og bevarer Mindet om denne Dag. Gaar atter ud til Livets Gjerning! gaar frem i Ungdoms Kraft, i Ungdoms Haab og Frøidighed; men glemmer ikke: Alt Kjøb er Græs og al dets Herlighed som Græssets Blomster. Værer beredte til at dø, beredte midt i Ungdommens Vaar, midt i eders Alders Styrke, beredt ikke ved daarlig Tillid og Tro paa egen Kraft, Fornuft og Dyd, men ved Barnehjertets Tro paa Guds og Marias Søn, paa ham, som maa savne os alle, hvis vi ikke for evig skulle nedsynke og gaa under i Dødens mørke Floed.

Farvel da, farvel du kjære. Du var en ædel Guds Skabning. Farvel i Familier og Venners, i Menighedens, i Ungdomsforeningens, i Søndagskolens Navn Farvel.

Al, maatte mange af os, maatte vi alle, som idag var samlede ved din Grav, paa Opstandelsens Morgen samles med dig til Fryd og Lovsang.

Stille, stille, Hjertet græder
Stille, stille, Hjertet leder
Efter ham, som var det kjer,
Finder ham ei mer herne,
Finder ham i evig Glæde
Blandt Guds fromme Englehær.

Kredsmøde.

Efter Bestemmelse samledes Turtle Mountain Kreds af Hagues Synode til Kredsmøde i Bethel Mgd. i Wells Co., Pastor Hovlands Kald den 17de Juli. Ved Mødets Begyndelse var af fremmede Prester kun Formanden kommen. Sessjonstiden bestemtes saaledes: Kl. 10 $\frac{1}{2}$ Times Bønnemøde, Samtale til Kl. 12. Begynder igjen Kl. $\frac{1}{2}$ 2 fortsættes til Kl. 4 og Møde hver Aften Kl. 8.

Da Sekretæren ikke lod sig se, valgtes undertegnede til midlertidig Sekretær og Tom Overland til Viceformand. Pastor Svingen aabnede Mødet med Prediken knyttet til 2 Tim. 2, 19. Han mindte os om, hvorledes Herren kjendte sine og Kjendtegnene hvorpaa nemlig Bønnen, Lovsangen, Gjeningerne, Vandringen og Klædningen, og lagde os alvorlig paa Hjerte Betydningen

af at kjende Herren, og at vi som kristne, naar vi nævne Kristi Navn, ikke vancører det med vor Vandel, men afstaar fra Uretfærdighed. Pastor Strand var nu kommen, og han indledede det opstillede Samtaleemne Aab. 3, 14—22.—Synthes, at denne Menighed var langt borte, dybest falden. Men dog, stort, at Gud vil vandre iblandt Menighederne.

Jeg ved dine Gjerninger, ja, der er intet skjult for ham, som har Dine som Ildslue. Ikke kold, der var Gjerningerne. Ikke varm, Gud saa ingen Midfjerhed for Sjeles Frelse. Gud vil ikke have noget delt Hjerte, men hele Menneket eller intet. Gud vil udspy os af sin Mund, naar vi er i en sliq Tilstand. Derfor raader han os at komme og saa igjen det tabte, Klæderne, Kristi Retfærdighed, og Densalve, den Helligaand.

Gud hader Synden men elsker Synderen, som bliver ren kun i Jesu Blod. Tugtelserne er mange Slags og er en stor Naade fra Gud. Dersom Omvendelse følger paa Tugtelserne, saa er Herrens Hensigt naaet. Han staar for Døren og banker, lykkelig den, som lader Jesus ind, der blir Festmaaltid — Madverd. Den, som agter paa hans Ord, skal seire og saa sidde med ham paa Faderens Trone. Gid vi maatte høre, hvad han siger til os i disse Breve. Vi venter nu ikke flere Himmelbreve, vi har et, og vi gjør vel i at agte paa det vi har. Maatte Gud med sin Naade saa oplyse os, saa vi kunde komme mere ind i Ordet, det er hans Vilje, det ske for Jesu Skyld!

Lidt af Samtalen:

At læse Guds Ord bør alle gjøre. Dette Brev kan ikke læses for ofte. Og vi bør prøve os, om vi er i Troen idag. Det hjælper ikke, hvad vi var for længe siden, men hvad vi er idag. Denne Menigheds Engel havde været en troende; thi havde han ikke det været, saa havde ikke Gud kaldt ham til at være Beder for Menighederne.

Frygtelig Tilstand at komme ind i at tro sig rig og at have Overflod og dog fattes alt. Det kan ikke skjules for Gud; thi han siger: jeg ved dine Gjerninger. Det er en sorgelig Tilstand at være lunken, at paabe-

raabe sig at være en kristen og ikke er det. Det er haardt at vinde dem for Gud.

Jeg ved dine Gjerninger, det er stort at Gud gir Agt paa os, thi hvis ikke, saa vilde vi gaa os vilb. Han gir os Anledning til at forstaa, at han vil rette paa os, naar vi gaar vilb. Han raader os til at komme og kjøbe Guld lutret i Ilden og saa alt, hvad vi behøver, saa at vi kan blive tæffelige i hans Dine.

Samtalen var livlig og det søstes, at Guds Aand var nær og arbejdede kraftig paa Hjerterne. Den sidste Aften forlængedes Mødet til Midnat og der blev Kneafald i Forsamlingen. Vi faar tro, at der blev nogen vakte under dette Møde. Maatte de ogsaa blive ved og blive tro indtil Enden. Sandhed var det et velsignet Møde.

Der var ikke mange tilreisende. Af Præster var kun Svingen, Strand og Stedets Præst Hovland tilstede, samt Pastor Pederson af Frikirken var der de 2 sidste Dage og tog kraftig Del i Samtalen.

Offertoptoges til Kredsens Kasse. Det beløb sig til lidt over \$30.00.

S. S. Erfjord.

Moody's sidste Ord.

„Kostbar i Herrens Dine er hans helliges Død“ (Gal. 116, 15.)

Efter en Slags Dvale vaagnede Moody, og de fire sidste Timer af sit Liv var han straalende glad over Udsigten frem for sig. Idet han aabnede sine Dine, sagde han: „Jeg har været indenfor Portene og seet de elskede, som er gaaede forud—(her nævnte han sine Børnehjærns Navne)—jeg har seet Trene.“

„Dette er min Kroningsdag. Dette er Behagelighed; det er ligesom Henrykkelse. Hvis dette er Døden, da er den deilig!“ Og hans Aasyn lygte, idet han nævnte dem, som han saa.

Atter sagde han: „Er dette Døden, da er den ei at frygte; der er intet slemt ved den, den er liflig.“

Og han sagde atter: „Dette er ikke Døden, det er Saligheden; der er ingen Død. I maa ikke kalde mig tilbage.—Fjorden viger tilbage.—Himlen aabner sig,—Gud kalder ad mig!“

Og en af det sidste Aarhundredes største Opvækkelsespredikanter i Jesu Kristi Tro og Kjerlighed havde forladt Jorden for bestandig. („Fv.“)

Vækkelse og dens Udvikling.

Vor Tid er bevægelig og tillige betænkkelig. Den er fremfusende baade i det jordiske og i det religiøse. Der studeres og gransktes og det ustandseligt for at gjøre nye Opdagelser, nye Kunster for at gjøre Fremskridt paa det lavere Omraade, og det lykkes, det gaar fremover. Men der gjøres ogsaa megen Granskning for at gjøre Fremskridt paa det høiere Omraade som er Sjælens Frelse, og nogen Fremgang sker ogsaa der, men ogsaa megen Forvirring som gjør Stade for Guds Riges Sag. Der raabes her er Kristus og der er Kristus. Den ene siger kom til os, vi har Sandhedens rene Lære. En anden siger: Kom til os; thi her er Aand, Liv og Varme med sand Kristendom; thi vi har Aandens Visdom som veileder os i al Sandhed, og saaledes i det mangfoldige. Men Bibelen er klar nok for den som bruger den ret.

Men da faar vi være enfoldige, ikke flogede over det, som skrevet staar, men have smaa Tanker om os selv, men det har vi ondt for at have. Men Bibelen siger, at alt som er født af en Kvinde er under Forbandelsen, og hvad, som er født af Kjød er Kjød og kan ikke se Guds Rige. Og vi er død i Synder og Overtrædelser, Efeser 2. 1. Altsaa maa vi blive levendegjort før vi kan gjøre levende Gjerninger og født af Gud om vi skal se Guds Rige. Men saa siger Bibelen, at Daaben er Gjenfødselsens og Fornæffelsens Bad, som sker ved den Helligaand, Titus 3, 5. Sammen som er døbt til Kristus har isørt sig Kristus. Galater 3, 27. Kristus elskede Menigheden og hengav sig selv for at hellige den idet han rensede den ved Vandbadet i Ordet. Ef. 5, 26. Altsaa er de døbt levendegjort og gjenfødt hvad enten vor Forstand kan fatte og forstaa det eller ikke saa er det Sandheden alligevel. Men vor Forstand skal tages tilfange under Guds Ords Lydighed; thi salig er den, som ikke ser men dog tror, Joh. 20, 29. Atter: kan du tro skal du se Guds Herlighed.

Men Daaben er ikke en Urenheds Uæggelse paa Kjødet men en god Samvittig-

heds Pakt med Gud ved Jesu Kristi Opstandelse. 1 Peter 3, 21. Ligesom Arken frelst Noa, saa frelser Daaben os nu. Altsaa renses ikke Daaben os fra Syndens Ondskab, som bor i vort Kjød, men er det Middel som Gud har givet os fortabte Syndere, og ved Ordet og Aaadens Midler stænkter Gud os den saliggjørende Aade, som Kristus har forhvervet os ved sin Lidelse, Død og Opstandelse. Saa mange som tror Guds Ord og Forjættelser og ved disse Midler følger Faderens Dragelse ved den Hellig Aand, i dem stæbes et nyt Hjerte en ny frivillig Aand, som skal herke over Kjødet, saa det ikke faar gjøre hvad det vil Gal. 5, 17. Men naar vi er døbt medens vi er smaa Børn, saa begynder Livet, men det er dunkelt for vor Bevidsthed, saa maa vi belæres og opvækkes til at se og forstaa, hvad vi har faaet i Daaben. Og ikke det alene, vi trænger Vækkelse til at saa se om vi staar i det rette Forhold til Daabspakten som er at forjage Djævelen og alle hans Gjerninger og det ugudelige Væsen og leve i Kristi Samfund formedelt Troen. Denne Vækkelse trænger vi alle; men det er Forskjel paa denne Vækkelse og den bortkomne Sønns Vækkelse, thi han havde sagt Gud Farvel i sit Hjerte. Han var atter død i Synder og Overtrædelser. Han maatte levendegjøres, og det gjorde Faderen ved sin Dragelse ved den Hellig Aand, saa at han kom til sig selv, han fik se og føle de mange og store Synder han havde gjort imod sin Fader. Han var nu i en bundløs Gæld og slet intet havde at betale med. Dette førte ham ned i en syndig Sammers Følelse og nu kom Sjelen til at raabe ifra Afgrund og til Afgrund, han sølte Syndens Afgrund i sig selv, men saa kun igjennem en tyk Sky et lidet Glimt ind i Aaadens Afgrund; men nu gjaaldt det Liv eller Død, og det blev med han som med de fire spedafte Mænd, som sad ved Indgangen ved Samarias Port, og de sagde den ene til den anden: Hvorfor sidde vi her til vi dør. Gaar vi ind i Staden saa er Hungeren i Staden og vi dør der, og bliver vi siddende her saa dør vi ogsaa, kom lader os gaa over til Syrernes Leir. Lader de os leve saa le-

ver vi, og dræbe de os, saa dør vi. Og de stod op i Aftenfjumringen og gik ind i Leiren, men da var det ingen Mand der, thi Herren havde ført alle Fiender bort fra Leiren, men der var nok af Levnetsmidler til de forskremte Flygtninger som var mistvillende om Livet. 2 Kon. 7 Kap.

Noget lignende var det med den forlorne Søn, da han begyndte sit Tilbagetog til Faderhuset, Syndefølelsen stod ham i Veien som en brølende Løve, som livsfarlig, men at blive hvor han nu var, det var for ham den visse Død og Helvede for evigt. Og denne Nød drev ham til at gjøre Tilbagetog med et fitterende Hjerter og skjælvende Knæ, men Bevidstheden om Faderhusets Velstand opholdt Livsnerven i ham.

Nu er det nogle af os, som har erfaret den forlorne Søns Ombendelse men ikke alle Guds Børn har. Og det er heller ikke dette, som er det afgjørende Kjendemerke men Tro og Kjærlighed er Mærket. Men salige er de fattige i Anden, thi Himmeriges Rige er deres.

Nu vi som har gaaet den samme Vej som hin Søn og har modtaget Faderhuset og Ring paa Fingeren vi bliver glade over den lykkelige Forandring som er foregaaet med os, og vi føler en brændende Nidkjærlighed for Guds Riges Sag. Og det er godt blot det er en ydmyg og fattig Mand, som er Ansørgeren. Men vi er alle ufuldkomne paa Visdom og Forstand og ikke mindst i Ungdomsaarene. Og vi er i stor Mangel paa den rette Indsigt i den saliggjørende Orden, og Mangelen er større end vi selv tror. Vi trænger Bækkelse og Ombendelse om ikke den gjensjødende Ombendelse som er Ombendelse ifra Bantro og til Tro. Vi er saa tilbøielige til at være lovløse og gjøre nogle af vore Foretagelser til Synd som ikke er Synd undtagen for dem, som gjør dem til Synd. Disse bør betragte Rom. 14. 1 Kor. 10, Kol. 2. Derfor trænger vi Undervisning. Vi trænger kirkelig Bækkelse og Hjertets Udvidelsens Bækkelse skriver Provst Jensen, og dette er en betydelig Sandhed. Men det er beklageligt at der er en Del Folk som ikke har Sands for de sidste omtalte. Men bliver vi staaende ved den første Fornylse og ikke strider frem i en dybere og dybere Erkjendelse af vor Uduelighed, saa spres

vi op i høiere Tanker om os selv end tilbørligt er. Thi der er mange skjæve Opfattelser, som klæber ved os. Saa vi trænger Oslusning, Belærelse og Forandring. Men Selvgodhed hænger ved os, som Spen ved Soen. Den tror sig til at være baade de unge og de gamle Læremestere. Selv trænger de ikke Belærelse. De har Videnskab i sig selv, de tror de har annammet Kraften fra det høie, og det er nok. Og dem, som ikke er dem lig i et og alt, de er ikke Guds Børn. Disse virker unyttig Strid og Partier. De tror sig til at bedømme hvor mange troende der er i enhver Forsamling. Og de vil samle disse fine troende ud ifra dem, som de ikke erkjender for troende. Ja nogle saadanne Folk var der baade i Israel og i Apostlernes Menigheder. Men Herren har forbeholdt sig selv at være Dommer, thi vi Menneker er uduelige. Herren siger de kunde opluge Hveden med Klinten; lader dem vokse sammen til Høsten. 3 Es. 65, 5 taler Herren om disse selvgode kristne. De sagde: hold dig for dig selv, kom ikke os nær; thi vi er hellige for dig. Disse er en Røg i min Næse, en Ild som brænder den hele Dag. Herren har ikke Velbehag i selvgode Folk, men de ydmyge giver han Naade. Saa er der nogle kristelig findet, som staar udenom al Menigheds Forbindelse om disse skriver Waldenstrøm og siger: de er aandelige Tramps. O hvor nødvendigt det er at forarbejde vor Saliggjørelse med Frygt og Bæven. Jeg vil nu citere lidt af Pontoppidan: Gjører intet af Trætte eller forsængelig Væge Fil. 2, 3. Det er en saare vigtig Formaning Apostelen giver alle Guds Børn nemlig at de skal agte hverandre i Ydmyghed høiere end sig selv. Der var i Apostlernes Menigheder adskillig Ivedragt og Uenighed, derfor irettesætter han dem og formaner dem til Ydmyghed som er de sande Guds Børns Kjendemerke. Har Gud givet os aandelige Raadegaver da skal de bruges til andres Opbyggelse. Men nu kan vor Næste aldrig opbygges af vore Gaver uden Hjertens Ydmyghed kommer dertil; uden denne Dyd bliver alle andre Gaver visse til Skade og Forargelse. Det staar, at vi

skal lade Dyret skinne for alle Menneſker og det kan ikke ſke uden ved Ydmyghed. Men da Moſe Anſigt ſkinne i Glans ſaa at Folket ikke taalte at ſe det, men han vidſte det ikke ſelv. Saa bliver det med os, naar Ydmyghedens Aand ſaar være den ſtjrende. Hvor nu Hjertet er udtømt fra Inbildning om ſig ſelv udviſer det ſig i en ærbødige og kjerlighedſfuld Omgang med Næſten. Men er man fuld af ſig ſelv og ſit eget da er der intet Rum for Næſtens Agtelſe, da holder Selvgodheden og Egentjerligheden Døren tilluſt, men bliver man udtømt ifra høie Tanker om ſig ſelv, ſaa gjælder andres noget.

Et ſekteriff Begreb ytrede ſig i Diſciplene og iſær hos de nybakte og omvendte. De gjør et temmeligt ſekteriff Begreb om Kriſti Rige og hans Efterfølgeres Art. De vil at alle ſkal være ſom de ligesom ſtøbte i deres Form. De tror knapt, at nogen er ret omvendt til Gud uden at han holder ſig til dem. Dette af Pontoppidan.

En Haugianer.

Til Udgi-verne, Redaktøren og Læſerne af ſkandinaviſk-amerikaſke Blade.

Mens der i de ſidſte Aar har været gjort Fremſkridt i at undertrykke bedrageriſke Advertiſementer, ſaa blomſtrer beſværre endnu dette Onde i mange ſkandinaviſke amerikaniſke Blade, og det i ſine groveſte og værſte Former. Paa Grund af dette ſprælgelige Faktum finder den ſkandinaviſk-amerikaniſke Lægeforening i Chicago ſig forpligtet til endnu engang offentlig at udtale ſine Medlemmers Anerkjendſe af de Blade, ſom holder ſine Spalter fra bedrageriſke mediciniſke Advertiſementer, og ſamvittighedsfuldt efter beſtſte Tegn beſtræber ſig for at formindſke de ſlemme Følger af Dumbog og Kvakſalveri i enhver Form.

Foreningen benytter ogſaa denne Anledning til igjen at oplyſe Publikum om det Faktum, at averterede Mediciner ikke beſidder de vidunderlige gode Egendiſkaber, ſom de gjør Fordring paa. Svig og Bedrag er deres ſpecielle Egendiſkaber og Hovedaarsagen til, at de vinder Indpas blandt Folk. Man-

ge af de videst averterede Patentmediciner er beſundne at indeholde Alkohol og andre Stoffe, ſom gjør Folk til ſine Slaver, til trods for, at dette er benægtet.

Vi vil imidlertid denne Gang med ſærlig Eftertryk rette en alvorlig Advarſel til Forældre og Venner af Ungdom og Uſkyld mod det ſaakaldte „Advertiſement for Mænd“, og det af følgende Grunde: Hovedhenſigten med dette Advertiſement, ſom er det ſortefte af alle Bedragerier, er ikke at helbrede Sygdom, men at fremkalde og vedligeholde en Tilſtand af ſygelig Frygt, der ofte er jevn-god med virkelig Sygdom, for ſyſtematiſk og ubarmhertig at præſe Penge ud af Folk.

Diſſe uhyggelige og beklagelſesværdige Ofre kender vi Læger altfor vel, fordi vi ſaa hyppig møder dem. Blade, ſom indeholder Advertiſementer, der kommer ind under Klasſen: „For Mænd“, ſkulde udelukkes fra Hjemmet og hindres fra at beſmitte vor Ungdom, og dette ſkulde gøres ligesaa ſamvittighedsfuldt, ſom om de bragte ſmitſomme Sygdomme med ſig.

Som nævnt, findes Advertiſementer af dette Slags fortiden i mange ſkandinaviſk-amerikaniſke Blade, hvis Udgi-vere imod ſin egen Samvittigheds Vidneſbyrd derved med Vidende og Vilje hjælper til at ødelægge menneſkelig Helbred for at fremme en Trafik, ſom er ſaa lav og nedværdigende, at hvordan man end ſer paa Sagen, ſaa er det at være med i den jevngodt med Tabet af ſine Medmenneſkers Agtelſe og gode Dømmen. Krigen mod de ſkadelige mediciniſke Advertiſementer maa forſættes med uſvækket og vokſende Kraft. Idet den ſkandinaviſk-amerikaniſke Lægeforening tilfulde erkjender Lægerne ſærlige Anſvar i denne Sag, opfordrer den ſine Medlemmer ſom Individer til at overveie det vigtige Spørgsmaal, hvorledes enhver inden ſin Kreds kan yde den meſt virkſomme Tjenefte i denne Sag. Og ſom et organiseret Selskab vil Foreningen have en ſtaaende Komite for „bedrageriſke mediciniſke Advertiſementer“, hvis Pligt det ſkal være at ſamle og udbrede Stof til Underretning og Oplyſning for

Publikum, at samarbeide og raadslaa med andre og at bruge alle lovlige og passende Midler som staar til dens Raadighed, for at sætte en Stopper for den Humbug og det Kvaksalveri, som Folket lider under.

Den skandinaviske-amerikanske Lægeforening i Chicago, L. Hectoen,
Anders Frick,
G. A. Torrison,
Komite.

En Trip til kjendte Steder.

Mandags Morgen den 8de Juli fik jeg Telegram fra J. Johnson, Berley, Minn. at hans Datter Hanna var meget syg og ønskede se mig før hun døde. Jeg tog første Træn, men naar jeg kom frem var alt Hanna død.

Jeg tænkte og tænkte hvorfor ikke dette vort sælles Onske skulde blive opfyldt. Saa kom det for mig, at Jesus traadte Persekaret alene, og bedst er det, han faar være alene at meddele af denne sin Frelse til den enkelte.

Det er alvorligt at sætte sig ned ved en døende. Men Herren gjør ikke Feil. Han er den rette Sjælesørger og det fik Hanna erfare. Strafs før hun døde sagde hun: Mama Jesus er min Hyrde. Paa dette betraadte hun Dødsfloden. Jeg er sikker paa, det var. Hanna var en af mine Konfirmanter, og jeg er saa glad, at jeg har en af dem i Himmelen. Hanna var syg det meste af sin Tid og klagede ofte, at hun saa lidet kunde gjøre for Jesus. Blev jeg frisk sagde hun, skulde jeg ofre mig helt for ham. Gud trøste og hjælpe dem som staar tilbage at alle maa saa samles i Himmelen.

Jeg reiste Fredag til Ida, stansede over Søndag og predikede tre Gange i den Kirke, som jeg i 14 Aar har talt Guds Ord i. Det er rart at komme tilbage paa saadanne Steder og iblandt et Folk, som det syntes umuligt at leve foruden. Mange rare Minder drages frem baade lyse og mørke. Gud være Tak for alt.

Mandags Morgen reiste jeg til Crookston og hilste paa min Broder. Havde Op-

byggelse paa Kvelden. Det er hyggeligt at se de kirkelige Forholde bedre sig og de er Gud ske Tak synlige i Crookston.

Tirsdags Morgen kom jeg til Grand Forks. Reiste samme Dag ud paa Landet til Kongsvinger Mgh. Var med paa en Kvindeforening og havde et par Opbyggelser. O, hvor det var rart at faa se disse kjære igjen. Kongsvinger er en sjelden snit Mgh. Gud velsigne dem. Kom tilbage til Grand Forks, fik være paa en Kvindeforening og hilste paa mange af de kjære og kjendte, fik se flere af de unge.

Grand Forks har en sjelden Ungdomsflokk, man skal lede længe før man finder dens Lige. Gud velsigne Pastor Mona, at hans Arbejde maa lykkes til mange Sjæles Frelse. Min Tid var ude og jeg maatte reise hjem, kom vel hjem og alt vel i Hjemmet. Tak, Gud, for din uudsigelige Naade. O hvor det er godt at faa komme hjem. „Det fins ei Sted paa Jorden saa skjønt som du mit Hjem.“

Surprise Parti.

Min Hustru har i mange Aar været syg og meget plaget af Gigt. Mange Naad har hun søgt, men alt forgjeves. Mange her har reist og taget varme Bad i „Hot Springs“ og mange er kommet tilbage friske og har anbefalt det som det bedste. Og vi har selv troet, at en saadan Reise vilde være god, men paa Grund af, at det er saa kostbart har det aldrig kunnet blive noget af. Folket her har lagt en uendelig stor Omsorg for Dagen, som vi aldrig kan fuldtakke dem for. En Aften, medens jeg var borte fik min Hustru Bud om at komme til Kirken; naar hun kom der var Kirken fuld med Folk. Hun havde ikke den mindste Anelse om, hvad det var. Om en Stund kom Krist Johnson frem og tolkede Hensigten med Mødet og overrakte min Hustru en Pengesum paa \$237.00. Da jeg ikke var tilstede, saa lad mig nu faa sige enhver Deltager mit hjerteligste Tak, og mit Onske er, at han som har sagt, at ikke et Bæger koldt Vand givet i hans Navn skal være ubelønnet vil rigelig betale enhver igjen.

J. Rrogstad.

Kinamissionen.

Fra Landahl.

Sidst jeg skrev fortalte jeg lidt om Mød-
det i Taipingtien.

Under Mødet bad vi specielt om Regn,
og det fik vi paa Mandag Morgen. Det
blir en himmelsk Velsignelse over den tørre
Mark.

I Regn og Sølve reiste vi Mandag til
Miaotan, hvor Møde med Daab var bestemt.

Vi blev forsinkede et par Timer, men
Kineserne begyndte selv ved almindelig Tid,
og havde et velsignet Møde, fortalte man os
siden.

Jeg var gla i det, thi det er en sørgelig
Tilstand, naar man blir saa afhængig af
Presten, at det er umulig at faa istand Guds-
tjeneste foruden ham. Kan de ikke præke,
saa kan de be. Og Hjertetrangen udfører
Sangen.

Mange af vore kristne har stor Frimø-
dighed og Lyft til at vidne.

Jeg har ofte sagt dem, at det var mer
om at gjøre for Jesus at lære sine Disciple at
bede, end det, at lære dem at præke.

Kunde vi bare faa en bedende Menig-
hed, saa vilde vi nok faa en vidnende Menig-
hed. Derfor er det vor Bøn: Herre lær os
at bede.

Det blev Glæde i Leiren da vi kom.
De kristne og søgende var samlede og ønske-
de os Fred og velkommen.

For to Aar siden døbte vi 25 i Miaotan,
og idag lægger vi 23 til dette Tal. Det er
overflødigt at fortælle eder om, at det er op-
muntrende for os, naar vi faar samle ind til
det aandelige Tempel, men blandet med Glæ-
den er det Engstelse.

Kristus sa ikke bare: gaa ud i al Verden
og døber, og dermed Punktum, men han sa:
Gaar derfor hen og gjør alle Folk til
Disciple, idet i døbe dem og lære dem
at holde alt det.—

Vi tar et stort Ansvar paa os, naar vi
døber Folk. Og denne Byrde føles temme-
lig tung stundom. Paa samme Tid skal vi

aldrig glemme, at det er en Guds Gjerning,
og han er mægtig at bevare dem paa Fristel-
sens Dag.

Tirsdag reiste vi tilbage til Taipingtien
igien. Og det blev rigtig en Apothekerdag.
Det var rig Anledning til at udsaa den gode
Sæd.

Onsdag Formiddag fulgte vi en ældre
kristen til sit sidste Hvilested. Hedningerne
strømmede sammen for at se en kristen Be-
gravelse, og mange fulgte med fra Sørgehuset
til Graven, for at faa se og høre altsammen.
Og de udtalte, at det var enkelt og vakkert.
Og især betonedes de, at det var billigt, og
det er naturligvis det, som spiller den største
Rolle for Hedningerne.

Mr. Uang, 52 Aar gammel, og 3 Aar
kristen, efterlader Hustru og to Sønner,

De er alle kristne, saa midt i den dybe
Sorg og Savn lyser Haabet, som formilder
Sorgen.

Gamle Theo, som har stænket Menig-
heden denne vakre Gravplads, var ogsaa
med. Han er straalende blid paa sine gamle
Dage, og hvid som Sne. Han er nu i Bar-
neaarene igjen.

Han sa, min Tid kommer straks, da I
skal følge mig for sidste Gang. Det var han
som sa: Jeg synger en Salme og Satan
slyr.

Paa Eftermiddag reiste vi udpaa Lan-
det for at besøge en syg. Hendes Mand er
kristen og hun ønskede at bli døbt. Vi havde
en Bønneestund omkring den syge, og siden
modtog hun Daaben.

Hun har en ulægelig Sygdom og har
lidt forfærdelig, men alt har tjent til at gjøre
hende særdig for den sidste store Reise, hvor
ogsaa Lidelserne har Ende. C. W. L.

* * *

Fra Miss Hodnefield.

Juni 2den 1907.

Kan hændes jeg burde ikke være saa taus
men lade høre fra mig.

Jeg er netop kommet ind fra Klassen
som jeg har. 10 Kvinder kommer hver Dag
for at studere. Da her er nu lidt Stansning

i Arbeidet, saa gives der Anledning til at samle Lærereinderne samt Bibelskvinde.

Jeg skulde ønske du kunde se med hvilken Interesse de fortæller om, hvad de har læst.

Det giver dem ogsaa Anledning at blive kjendt med hverandre. Dermed falder bort megen Vindsyge og Strid, som saa gjerne vil snige sig ind blandt de kinesiske Arbeidere.

Derjom nu Gud faar velsigne disse Kvinder, saa har vi nu en hel Skare af dem som staar særdis at gaa ud for at lære sine Søstre om Gud. 2 af Bibelskolens Kvinder har allerede begyndt Pigeskoler paa Landet. Haaber snart at faa aabne 3 mere.

Vennerne hjemme skal have tusind Tak for hvad de har gjort for Bibelskolen.

Mrs. Landahl har nu sluttet den 2aarige Klasse. At hun har gjort et godt Arbeide viser sig ved den Begeistring, Kvinderne lægger for Dagen.

Mrs. Rønning, vor kjære Søster, fik hvile fra sit Arbeide. Frugten af hendes Arbeide skal vi nu faa at høste. For Bibelskolen arbeidede hun med hele sin Sjæl. For denne Gren af Arbeidet kjæmpede hun til det sidste. Hendes Bønner er hørte. En troendes Bøn formaar meget, naar den er alvorlig.

O, hvor jeg savner hende. Alle disse Aar har vi faaet arbeidet isammen, og nu ei saa se hende gaa omkring som før er saaa tungt og trist. Men paa sine sidste Dage blev hun jo saa glad at faa reise. Hun er blot gaaet et Steg foran, snart skal vi alle samles deroppe. Tænk hvilken Glæde!

Vi er nu alle nogenlunde friske.

Kun disse faa Ord. Jeg skal komme igjen snart om jeg dermed kan gjøre noget godt.

D i v e.

* * *

En Reise til Peking.

(Af C. W. Landahl.)

Jeg fortalte lidt om „en Reise til Peking“ ved den sidste Rand. Konf. og medens jeg har det i frisk Erindring, saa vil jeg nedskrive en Del af det, og tilføie noget om vor Tilba-

gereise via Singhangcheo og vort Missionsfelt øst af Hsinje.

Jeg nedskriver dette paa Opfordring. Det kommer jo altid noget sent, og sandt at sige—baade med Hensyn til Tid og Stof, saa er det det bedste jeg kan gjøre.

Vor Tid er optaget med det direkte Missionsarbeide. Det er vor Forretning. Og deri er hele vort Hjerte.

Vi reiste ikke for at reise til Peking, thi vor Tid er kostbar og dertil har vi altfor meget at gjøre, men for at reise gennem vort Missionsfelt, forat faa et Overblik over det, se lidt af andre Missioners Felt og Arbeide, og muligens være Past. Edvins, Augustana Synodens Representant i Kina, behjælpelig med at vælge et passende Udgangspunkt for deres Mission.

Vi er alle sandfærdige i vore Beretninger, men vi er ikke alle retfærdige. Man er altid udsat for to Yderligheder, naar man skal skrive eller fortælle noget om Kina.

Det er en Iys Side ogsaa i Kina, skjønt den mørke for det meste tar Overhaand.

Det er næsten kjedelig at reise i Kina, thi det gaar da saa sørgelig sent.

Her regner man det for en bra Dagsreise, da man har tilbagelagt 30 Mil paa Dagen. Men vi haaber at faa se hurtigere Befordringsmiddel i nær Fremtid.

Pastorerne Rønning og Edvins begyndte den første Dags Strabatier paa Hesteryg. Mr. Læ og jeg følger efter i en Mulsælskjerre.

Staffels Dyr, som maa trække, og de Mennecker som maa sidde paa et saadant Rjoretvi. Jeg blev med engang overbevist om, at vi vilde faa rystende Opbevelser og saare Winder fra Reisen i Honan. Men vi glæder os alligevel over det vi har og haaber paa bedre Tider, som alle nøisomme Folk gjør.

En kristen har ingen Grund til at klage, thi det bittre vi møder her i Verden er intet at regne mod den Naade og Velsignelse, som Gud skænker os.

Og mange er de Herrens Vidner, som i denne Provins reiser saadan fra Wy til Wy

og deler ud Livets Brød. De lider ofte ondt, men har vi hørt dem klage?

Da vi kom frem til Hsinje, 120 Li fra Fancheng, en stiv Dagsrejse, saa leiede vi en Kjerre til og delte siden Smerterne med hverandre.

I Hsinje traf vi alle undtagen Himles, og da vi ikke havde med Røglerne til Stationen, saa fik vi ta tiltakke med at jøve paa Brøder lagt paa Krakker.

Først spiste vi et tarveligt Maaltid, som vi selv puskede det, saa havde vi kinesisk Andagt, siden korsfæstede vi Adam paa haarde Senge.

At den anden Dag paa Reisen skulde bli en Mindebag, som en hel Menneftaalder ikke kan glide ud af Sukommelsen, det anede ingen af os.

Dagen begyndte klar og fin, og vi begyndte den med Gudstjeneste i Hsinje. Vi var reist ud for at præke Guds Ord.

Vi spaar, men Gud raar.

Veien foran er ukjendt for os, men Gud ved det. Og det er nok.

Da vi paa Eftermiddagen kom frem til en liden Landsby, Dentier, blev vi overfaldt af en stor Hob skrigende Hedninger. De havde Teater. Det er en Fornøielse, som Kineserne er glæde i. Og da Hoben fik se os begyndte Fornøielsen for Alvor. Ja, den blev lidt for alvorlig.

Det gik til Marven paa mig, da jeg fik høre deres uhyggelige Krigsraab, og endnu mere, da soltørrede Jordklumper knustes mod Kjerren, Dyrene og os. Det kom Slag i Slag, saa det sortnede for Dinene. Og omkring os sprang de, som vilde, hujede og kastede af Hjertens Lyft.

R. og E. kom uskadt udaf det, thi de fjørte først. Men De og jeg, som kom efter fik nogen stygge Strammer. Vor Rolportør blev ilde mishandlet. Da han forsøgte at tale Folket tiirette for de løs paa ham og slog ham, saa Blodet dryppede nedover Haarpielsen.

Men vi var alle færdige at tilgive dem, thi de vide ikke hvad de gjøre. De har ikke kjæmpet mod os, men mod Herren.

Det var en herlig Hvile, hin Eftermid-

dag, at saa komme ind til de norske Venner ved Missionsstationen i Tchengheo. Gud signe dem for hvad de gjorde den Gang for os.

Opbevne og trætte, som vi var, forsøgte alligevel at opmuntre og trøste de kristne i Byen. Vi har et lovende Arbejde i Honan.

De kristne var meget bedrøvede over, at deres Brødre efter Kjødets skulde ha mishandlet „et retfærdigt Folk“ saa ilde.

Men var det noget? Hvad er vi? Guds og Menneftesønnen, det retfærdige Mennefte tog de og korsfæstede. Det er et bittert Fiendskab mellem Mørket og Lyset. De hader Lyset, thi deres Gjerninger er onde. Og paa deres Gjerninger kjende vi dem.

Den tredie Dagsrejse bringer os næsten frem til Nanyang. Vi tilbragte Natten i et lidet Hus ved Veien. Det var kun et Rum, og der blev vi stuvet sammen med Soldater og Opiumsrøgere. Det var uhyggeligt. Mit Legeme var saart efter Overfaldet. Naar den længe ventende Sol oprandt, var vi paa Rejse igjen.

Saadanne Reiser tager haardt paa nyankomne Missionærer. Broder E. følte det nok, men sa ingenting.

Saadan bør det være, vore smaa Lidelser bør ikke bringe Solformørkelse blandt vore Omgivelser. Det er Synd, men vi skal derimod gjøre Livet lyst for hverandre.

I Nanyang traf vi Missionærerne i sin „Faders Forretning“. De er Rydningsmænd og oparbejder ny Jord. Hos dem havde vi nogen velsignede Timer.

Nanyang er en vældig By. Landet er rigt og tæt bebygget.

Det N. Luth. Forbund har nu en kraftig Mission igang. Men saa har de ogsaa et stort Felt at fare over. Flere Millioner Hedninger sidder heromkring i Dødens Nat og sukker efter noget, som kan gi Hjertet Fred. Men denne Mission har en stor Skare bedende Mænd og Kvinder hjemme i Norge, der med Forbøn løfter og bærer med. Og Herren skal hør. Han skal velsigne ifølge sine Forjættelser.

Honansletten, som den kaldes, er baade stor og slab. Store Strækninger er endnu uden Evangeliets Forkyndelse. „Og hvorle-

des skulde de tro paa den, om hvem de ikke har hørt". Men hvorledes skulde de høre, uden der er nogen som prediker.

Sagen er den, vi skal ikke forsøge at komme bort fra det heller, vi staar i stor Gjæld til Hedningerne! Vi skylder dem det, vor egen Samvittighed siger os, at vi skylder dem Evangeliet.

Millioner med Jesu Blod dyrt kjøbt sidder og venter paa, at vi skal bringe Frelsens Lys.

Det er et Suk, som gaar igjennem denne store Nation.

Naar man færdes Dag efter Dag over disse rigt befolkede Sletter, saa gaar deromme Følelser gjennem en, og man siger med Jesus: „Markerne staar hvide til Høsten, men hvor er Høstfolkene?"

„Vare vi, vare vi havde Kjærlighed nok".

Bilde vi ikke da bede og arbeide, som hver Time var den sidste af vort Liv?

Mandarinene i Nanyang anbefalte den store „officielle Bei" til Hsueho, da Beien mod øst var meget usikker paa Grund af Oprørerne i tilstødende Distrikt. Han vilde sende Ekspedition med for at være sikker paa, at intet ondt skulde hænde os under Beien, og da især i hans Jurisdiktion. Beværnede Soldater blev vore trofaste Reisesæller, og vi gjengjældte deres Tjeneste med god Tale og Drillepenge.

Dagen efter at vi forlod Nanyang, den femte Dag paa Reisen, tog vi ind til Middag i en liden Landsby. Ikke før var vi kommet ind i Gaarden bag det saakaldte Hotel, før 20 beværnede Soldater kom stormende ind gjennem Porten og slog den til efter sig.

Hvad betyder det? spurgte vi hverandre, og med det samme saar vi se en Mandarin hoppe ned fra sin Vogn. Da han fik se Udlandingen skriger han ud: Nu har jeg grebet eders store Fiende! Han, som er Leder for Oprøret i Bihien, har jeg her.

Idetsamme kryber den lænkebundne Mand ned fra en anden Kjerre og tusler ind i nærmeste Rum for at faa sig en Røg. Han er en stor Trolldkarl, men sidder nu fast.

Hans Hustru og Søn var ogsaa bragt med som Fanger.

Staffels forblindede Hedninger! De er Syndens Trælle.

Den, som leger længe nok med Synden, vil faa nok af den.

Gud kan ikke andet, han maa straffe det onde, men han belønner det gode.

Veien mellem Nanyang og Hsueho er stenig og ugjævn. Vi befandt os for det meste paa Sletterne, men af og til i Dalsøre og i Bier omkring smaa Fjelde. Jo nærmere vi kom Jernbanen, jo større blev Karavanen.

I Hsiang Hien traf vi 2 Kinaindland Missionærer, Past. Joyce og Dr. Guinness. Her har de en stor og vakker Eiendom. Men det er ikke alt. De har et stort og velsignelsesbærende Arbejde her i Byen og Omegn.

Dr. Joyce er en haard og veirbidt Mand, med stærk Vilje og stort Hjerte. Han har vel omtrent saa mange Hedninger i sit Missionsdistrikt, hvor han er alene mandlig Missionær, som det er Indbyggere i Staten Winnesota.

Heroppe var Oprørerne i 1900 haard med de kristne, Arbeidet led Nederlag og Stationen ramponeredes.

Dr. Guinness er en fin Mand. Han skrev ikke det udenpaa, at han nedstammede fra engelske Storfolk. Men at han levede og vandrede med Gud, det kunde man godt kjende. Dr. G. er fra Kaifungsu, Honan.

Al disse to Mænd fik Dr. Edvins Løfte paa Hsueho, en Station ved Jernbanen, som Udgangspunkt. Derfra kan de arbejde mod øst og mod vest.

Edvins blev sjele gla og vi glædede os med ham. Og hensynsfuldt havde Brødrene handlet med G. Det var stort! De var Mænd med store Hjærter! Det var gudsfrygtige Mænds Handling.

Men scadan er det, den som er stor i Handling mod andre, den vil altid finde et stort Rum aabent for sig, saadanne Ting opbevares i Himmelen og nedskrives med Guds Fingert.

Underhandlingerne afsluttedes med Tak til Gud og Bøn om fremtidig Velsignelse i Arbeidet.

Mere.

En Broder og en Søster vandrer hjem. (Indsendt)

„Kostbar i Herrens Dine er hans frommes Død“ Sal. 116. 15. Det har atter behaget Herren at kalde hjem til sin Herlighed en Søn og en Datter af Mr. & Mrs. Jacob J. Mortvedt af Hauges Menigheden, Past. G. O. Viks Kalb.

For omkring et par Aar siden paadrog Sønnen sig en slem Forkjølelse, som han ikke kunde blive kvit, og det blev snart klart, at Lungerne var betænkelig angreben, og hans Doktor raadete ham øieblikkelig at søge hen til et Steb med mildere Klimat. Søsteren havde allerede nu ikke været vel for omkring et Aarstid. Forældrene besluttede saa at flytte med sine Børn ialfald for en Tid til Denver, Colorado. Sønnen syntes straks at finde nogen Lindring og styrkedes lidt; Datteren derimod ikke, hun blev omtrent med det samme. Efter et Aars Ophold kom saa Forældrene tilbage med sin Datter, hvorimod Sønnen blev igjen, da man tænkte, at det muligens kunde være Hjælp for ham. Der viste sig imidlertid udover Vinteren foruroligende Tegn, der tydede paa, at hans Bedring ikke vilde blive af Varighed. Ud paa Vaaren bliver han pludselig alvorlig syg. En Broder og en Søster reiste øieblikkelig til Denver for at pleie ham. Men hans Afsted var snart forhaanden, idet han allerede den 7de April sovnebe ind. Han havde i den senere Tid søgt Herren inderlig, og som vi sikkert faar haabe fundet Fred ved Jesus Kristus. Han døde med frimodig Bekjendelse af Haab om Herlighed hos Gud paa sine Væber. Han førtes hjem og blev begravet under stor Deltagelse den 11te April.

Datteren var paa den Tid meget svag; men ogsaa hun havde fundet Jesus og længe inderlig efter at saa gaa ind til Guds Folks Hvile, og det blev heller ikke længe for hende at vente, thi allerede den 22de Mai fik ogsaa hun Hjemlov, og den 25de Mai var vi atter en Skare forsamlet at ledsage Støvet til sit sidste Hvilested.

James Alfred Mortvedt var født den

11te Aug. 1883. Anna Marie Mortvedt var født den 14de Marts 1881. Disse to Søskende var lovende Ungdommer til Glæde og Opmuntring for Forældre og Søskende og meget afholdte i sin Omgivelse. Men hvor underlig handler ikke Herren, og hvor staar vi ikke spørgende ligeoverfor Guds Tanker og Gjerninger. Imidlertid har vi Svaret i hans Ord: „Mine Tauler er ikke eders Tanker, og eders Veie er ikke mine Veie, siger Herren.“ Es. 55, 8, og: „Jeg ved de Tanker, jeg tænker over eder, siger Herren, Fredstanker og ikke til Ulykke, at give eder Fremtid og Haab.“ Jer. 29, 11.

Savnet føles dybt, en stor Blads er tom, dog hvor saligt at saa have det Haab, at de fylder en Blads i det store Faderhjem heroventil. De sande kristne har Haab om et velsignet evigt Gjensyn.

Hvor er den troende lykkelig, som kan have et saa dybt, et saa trøsteligt Haab. Lad alting være mørkt nu, det vil snart blive lyst; lad alt være Prøvelser, det vil snart blive Fryd, og hvad gjør det da, om der end om Aftenen, ja Natten igjennem sker Graad, naar Morgenens bringer Frydskrig? Ps. 30, 6.

Hilsen og Tak.

Da Anledningen ikke gaves mig at være tilstede ved Slutningen af Mødet i Beauty Valley Menighed, N. Dak. vil jeg igjennem „Budd.“, om den vil oplade sine Spalter, sige de Brødre og Søstre som var tilstede der saa hjertelig Tak for Samvær. Mon vi ikke skal haabe, at der kunde blive et Frø tilbage i den enkeltes Hjerte, som i sin Tid kunde bryde ud i herlig Vækst. Jeg kommer herved til at minde, hvorledes det gik til i Apostlernes Dage, da Peder talte til Folket. Tænk der staar, det gik dem som et Sting igjennem Hjertet, og de sagde til Peder og de andre Apostler „I Mænd Brødre, hvad skulde vi gjøre“. Her maa have været Frelsestrang, og det var jo dette vi saa alvorlig og inderlig blev mindet om ogsaa paa dette Møde, om at bryde vore fivte Knæ i Ydmyghed

for Herren i Erkjendelsen af vor egen Gien-
digbed og Skyldighed for Guds Dom, saa-
længe vi er i vor naturlige Tilstand, saa Her-
ren herigjennem kunde saa meddele os sin
Naade. Maatte vi alle lære at kjøbe den
beleilige Tid. Der er gjerne flere iblandt
os, som har gjort den Erfaring, at det ikke er
den bedste Tid at søge Herren, naar Sygdom
og Dødens kolde Haand kryfter om Hjertet.
Nei lad os heller tage til Hjerte, hvad der et
Sted staar i Guds Ord: den, som er karst,
han skal love Herren.

Saa er Vennerne i Beauty Valley Me-
nighed saa hjertelig takket for al Imødekom-
menhed og Opofrelse. Gud lønne eder rige-
lig igjen, og da især med al aandelig og him-
melsk Velsignelse. Maa Guds Aands Tugt,
Trøst, og naadige Vedsagelse saa være enhver
af hans troende Børn til del, saa vi ved vore
Dages Ende kunde opnaa den Sabbatshvile
som er tilovers for Guds Folk. Det gibe os
Gud af sin Naade for Jesu Kristi Skyld.

Rjestic Solberg,
Ray, Williams Co., N. Dak.

Kredsinddelingen.

At Trustee Boardets Formand er jeg
bedet om at give nogle forklarende Bemærk-
ninger.

I Marsberetningen for 1906 Pag. 153
findes følgende Beslutninger:

„Nord Dakota Kreds deles i tre Dele,
som følger:

I. 1) At Pastor J. Johanson, A.
Krogstads, G. Westerlunds, E. A. Mostues,
L. P. Kringle og G. C. Gjerstads Kald
danner en Kreds. 2) Denne Kreds kaldes
Ada Kreds.

II. 1) At en Grænselinje gaar i Syd
og Nord ved Devils Lake. 2) At den østre
Del kaldes Grand Forks Kreds. 3) At den
vestre Del kaldes Turtle Mountain Kreds.

III. At Pastorerne Arnstad, Trygstad,
Berger, Nesvig og Kleveland Kald selv
vælger, hvor de helst vil tilhøre o. s. v.“

Pag. 100 Par. 8 (Referat for 1907)
viser, at Navnet Mayville Kreds er antaget
istedetfor Grand Forks Kreds.

At dette fremgaar der altsaa, at der ikke
længere er nogen N. Dak. Kreds, hvilket
Nominationskomiteen for 1906 og 1907 har
stadfæstet. Referat 1906 Pag. 117 og 118.
Referat 1907 Pag. 97 og 98.

Men Referat 1907 Pag. 154 viser, at
Pastorerne L. T. Kringle, M. Mjst, D. P.
Svingen og E. Winther har glemt at tage
det tilbørlige Hensyn til disse Forandringer.
Sekretæren beklager, at han ikke heller blev
opmærksom paa denne Forsømmelse før
Trustee Boardets Formand udpeget den.

Referat 1907 Pag. 158 ser det ud som
at Pastor A. Aune gjør Krav paa at danne
en Kreds for sig selv. Sekretæren søgte at
rette paa dette ved at sætte hans Kald der,
hvor han troet det hørte hjemme, nemlig ved
Begyndelsen af Listen for Turtle Mountain
Kreds. (Mærk den Alfabetske Orden.)
Hvorledes Navnet Bottineau alligevel kom
med, ved han ikke.

Jewell, Ia., den 20de Aug. 1907.

N. J. Løhre, Sekr.

Fra Arbeidsmarken.

Prof. Økkelberg fra Jewell, Ia., er efter
sin Tilbagekomst fra Vestkysten paa et kort Besøg til
sit Forældrehjem i Goodhue Co., Minn.

Miss Thora Stenersen af St. Johns
Menighed i Sioux City har besluttet at optage
Diaconisjegneringen. Hun er allerede nu i Dia-
conisjegneret i Minneapolis og trives godt.
Gud vil velsigne alle, som vier sit Liv i hans
Tjeneste.

Fra Sioux City, Ia., skrives: Mr.
A. Stueland har netop afsluttet to Maaneders
Stole i St. Johns Menighed i Sioux City. Miss
Johanna Graning har været Hjælpe lærer. Sto-
len var vel besøgt og vi benter Velsignelse af den
Gjerning iblandt Børnene.

Past. J. N. Walstead har antaget Kald
fra Immanuel Menighed i Chicago. I de Me-
nigheder, Walstead betjener i Otter Tail Co., Minn.,
er der seks Maaneders Opsigelsestid, men han ag-
ter at aflytte før, om han faar nogen til at optage
Arbeidet der han er før den Tid.

Profesorer og Lærere rufter sig til
et nyt Skoleaar som snart begynder. Hvorledes
gør I, unge Folk, rufter I eder for at reise enten til
Red Wing eller Jewell? Nei, hvilken herlig Anled-

ning mange af eder har til at faa en god kristelig Skoleudbannelse, om I bare forstod det og vilde benytte eder af den. Vor Ungdomstid er Bæveaar, som snart er lagt tilbage.

Den 17de Aug. skrev Past. Svingen nogle Ord og berettede, at han har været ihjelleg en længere Tid og at han den 12te Aug. maatte tilfængs. Doktoren siger, det er Lungebetændelse han lider af. Svingen har været angreben af den Sygdom flere Gange før. Det sidste i det korte Brev er det bedste, naar det hedder: „Jeg har det godt med Gud. Jeg eier Haab om Herlighed hos ham“.

Kvindeforeningen i St. Pauli Mgd. i Minneapolis stræber med at faa Kirken „indfencet“. De vil faa opsat et pent og godt Jernstatist til et Kostende af omtrent to hundrede Dollars. Dene Jde er ikke saa daarlig. Det er gjerne flige Bøesener som ikke vil ind i Kirken, som vil fortvædige den paa Udsiden, men naar der blir et godt „Fence“ omkring den, saa faar de holde sig fra Udsiden ogsaa.

Da Past. J. E. Hjelmervik forleiden kom hjem til Osøe, Wis., fra sin Bryllupsreise møbde Menighedsfolket op paa Stationen for at hylde den nye Prestefolk velkommen. Samme Aften holdt to af Menighederne Reception for dem i Kirkens Basement. Der var ca. 200 Gæster tilstede. Student Olaf Hanson holdt Tale og overrakte paa de forsamledes Vegne Prestefolkene en betydelig Sum Penge som Velkomstgave.

Missionær Himle predikede i Immanuel Kirke, St. Paul, Søndag den 18de Aug. Mrs. Himle var ogsaa med og talte nogle Ord tilslut. Søndag den 25de Aug. talte disse Missionærer i St. Pauli Kirke i Minneapolis. Dette blev da de sidste Møder disse kjere Venner var tilstede ved, før sin Afreise til Kina. Søndag 1ste Sept. vilde de tilbringe i Seattle, derfra haaber vi at faa en Hilsen fra dem.

Maa nu Herren ledfage dem over „de store Bænde“ og føre dem vel frem til sin Arbeidsmark i Kina og give dem en lang og lykkelig Arbeidsdag og ret mange Kornbænde med ind i den evige Bæde tilslut!

Prof. Sphre og Hustru samt Prof. Dffelsberg og Miss Hagen har i Ferien foretaget en Tur til Beskysten og er nu nylig komne velbeholdne tilbage. Disse Venner havde ordnet det saa, at de i Seattle traf sammen med vore nylig udbreiste Rimanissionærer Dr. Hotvedt og Prof. Stokstad. Sphre og Dffelsberg var de sidste ved Amerikas Kyst, som sagde de bortdragende Brødre Farvel. Det var efter en Bønnesund ved Midnatstid i Skibets Kæbht, hvor Missionærerne skulle tilbringe de næste 3 a 4 Uger dette Farvel og Taf for Samvær og glædeligt Gjensyn Ild, og Professorerne drog øst-

over Amerikas Bidder og Missionærerne bestoer det store, store Verdenshav. Sphre vil give en Beretning om denne Afskedsrund her i Bladet.

Fra Belva, N. Dak., skrives den 20de Aug.: Søndag den 18de August havde vi Søndagsstolefest i Belvas Park. Fem Menigheder var repræsenteret: Nordprairie, Sydprairie, Norwich, Ruso og Belva.

Past. Melom fra Norwich predikede over Dagens Eb. Han fremholdt en hel Sandhed og lagde os alvorligt paa Hjerte, hvor nødvendigt det er at faa sine Dine opladte, idet man kommer til den store Læge Jesus. Middag spiste vi i Parken. Det var en Byst at se den store Forsamling sprede sig i Klynger her og der bortigjennem Skoven, hvor ibrige de dog var i at faa sig Mad. Være man ogsaa vilde tage til sig af Bibels Brød med saa stor Fær, aa, hvor det skulde bli herligt at uddele af Herrens Gaver.

N. 23 samlede vi igjen for at høre Tale og Sang. Stud. E. J. Ristrud holdt en kort Tale paa engelsk om Søndagskolens Nødvendighed. Derpaa havde vi Børnernes Program. Hr. Nordmarlen og Stedets Prest talte nogle Ord tilslut. Der optoges Offer til Børnehjemmet i Veresford, som beløb sig \$12. Vi havde en velsignet Dag. Om Aftenen havde vi den Glæde at lytte til et Ungdomsforedrag af Advokat N. T. Moen fra Ada. Tak for Samvær alle sammen. A.

Bekjendtgjørelser.

Red Wing Seminar.

Undervisningen ved Red Wing Sem. begynder, om Gud vil, i den theologiske Afdeling den 17de September førstkommande og i den forberedende Afdeling den 1ste Oktober førstkommande. Ansøgning om Optagelse i den theologiske Afdeling maa inden første September indsendes til undertegnede. Ansøgningen maa ledsages af en kortfattet Oversigt over vedkommendes Livsforløb, en Meddelelse for hans Forhold til Herren, og de Grunde, der bevæger ham til at optage den theologiske Studium, samt Attesten fra kristelige Mænd, som kender Ansøgeren.

Det fordrer nemlig som Betingelse for Optagelse i denne Afdeling, at man a) har gode, paalidelige Vidnesbyrder om levende og alvorlig Kristendom og ubetinget antager den lutherske Kirkes Lære.

b) I Regelen har gennemgaaet den forberedende Kursus eller har dertil svarende Kundskaber.

Theologiske Studenter, som tilhører Hauges Synode, har Undervisning og Logis frit.

De, som ønsker Optagelse i den forberedende Afdeling eller agter at fortsette sine Studier der, bør melde sig til undertegnede inden 15de Sept.

Nye Ansøgninger maa være ledsaget af Attestier fra en Prest eller en anden kjendt Mand.

Til Optagelse i den forberedende Afdeling fordrer: a) At man besidder en vel forberedt Konfirmants Kundskaber.

b) Fører en moralsk Vandel og ubetinget underkaster sig Skolens Regel og Disciplin.

c) I Regelen ikke er under 14 Aars Alderen.

Undervisningen betales i Forstud med \$10.00 samt \$1.00 for Library Fee og \$1.00 pr. Uge for Værelse, Lys og Varme. De, som optager det specielle Forretningskursus betaler \$15.00 for Undervisning foruden \$1.00 Library Fee, og den nævnte Pris for Værelse, Lys og Varme fra 2den Oktober til Jul.

Anden Termin fra Nytaar til Udgangen af April betales med \$15.00 for Undervisning og \$20.00 i Forretningskursuset samt \$1.00 pr. Uge for Værelse, Lys og Varme.

Library Fee, for Lys og Varme betales ogsaa af de theologiske Studenter.

Prisen for Værelse, Lys og Varme er en Del billigere paa øverste Etage i den gamle Bygning. Enkeltværelser koster \$1.25 pr. Uge.

Theologiske Studenter, som benytter Enkeltværelser vil ifølge Direktionens Bestemmelse betale \$1.00 pr. Uge. Saalænge der er Rum ved Skolen maa Studenterne bo i Bygningerne. Undtagelse herfra gjøres kun ifølge speciel Tilladelse.

En Indemnity Fee af \$2.00 betales af dem, som bor i Bygningerne. Disse Penge tilbagebetales naar man forlader Skolen, hvis man har alt i den Orden det var naar man flyttet ind.

I Skolens Boardingclub faaes Kost til billig Pris.

En Egegforening er oprettet ved Skolen. Studenter kan blive Medlemmer af denne ved at betale 15c pr. Maaned og faar i Tilfælde af Egegdom, Læge, Medicin og Pleie til en Sum af \$20. Medlemsforbindelsen er gjældende for hele Skoleaaret.

Alle Ansøgninger om Optagelse, Ordning af Rum osv. sendes til undertegnede, Red Wing Seminary, Red Wing, Minn.

Skolens Katalog og andre Oplysninger gives paa Forlangende ved at henvende sig til Undertegnede under ovenstaaende Adresse.

En kort Fremstilling af Skolens Historie og Virksomhed siden dens Begyndelse indtil for nogle Aar siden sendes portofrit for 10c ved at tilskrive C. Gilsethun, Red Wing, Minn.

M. G. Hanson, Bestyrer.

Jewell Lutheran College.

Om Gud vil, begynder Undervisningen ved Jewell Lutheran College Tirsdag den 10de September 1907. Det er ønskeligt, at alle, som agter at frekventere Skolen, kommer til Skolens Aabning.

Skolen har følgende Kursus eller Afdelinger: Akademisk, Normal og Parochial, hver paa fire

Aar; et Handels Kursus paa to Aar. For Optagelse i disse Afdelingers første Klasse maa man kunne fremlægge Bevis for at have gennemgaaet Almueskolen saa langt som gennem eight grade.

For dem, som ikke har den fornødne Uddannelse for Optagelsen i første Klasse af de før nævnte Kursus, gives der et forberedende Kursus paa et Aar. Dette Kursus udgjør en Gjennemgaaelse af de Fag, som gives i Almueskolens eight grade.

Skolens Musikafdeling er nu vel udstyret og byder udmærket Anledning til Uddannelse i baade Sang og Musik. I denne Afdeling gives der Undervisning i Sang,—voice culture saavel som Korsang; Piano, Reed Organ med Pedaler, Vibesorgel, Violin, Guitar, Mandolin osv.

Alle, som ønsker Optagelse ved Skolen, bør melde sig snarest mulig til undertegnede. Send alle Ansøgninger til min Adresse i Jewell, Ia. Det er ønskeligt, at enhver Ansøgning fra Jaadanene, som for undertegnede er ubekjendt, ledsages af Ansøgning fra en Prest eller anden kjendt Person.

For Skolens Katalog, som giver fuld Oplysning om Kursus, Bekvemmeligheder og Omkostning, skriv til Magnus Johnson, Jewell, Ia., og han vil sende en med første Post.

For nærmere Oplysninger skriv til undertegnede, adresseret til Jewell, og saafort Brevet kommer mig ihænde skal jeg søge at give de fornødte Svar.

M. J. Løhre, Bestyrer.

Aarsmødet for Red Wing Kreds afholdes om Gud vil, i J. manuels Menighed, Aspelund, Goodhue Co., Minnesota, Pastor C. C. Holters Kald fra 24de til 26de September 1907. Samtaleemnet Ap. Gj. 3. 1, 8 indledes af Past. E. C. Jacobson. Pastor M. J. Westphal holder Aabningsprediken. Mødet begynder Kl. 10 Formiddag. Besøgende kommer til Kenyon, Wanamingo og Zumbrota, hvor Skjds møder Dagen før Mødet. Gud velsigne Mødet!

M. J. Westphal.
A. A. Dahl.

Vi kan gøre opmærksom paa, at E. M. & St. P. R. A. gaar i øst og vest og at Wanamingo er nærmest til Mødestedet. C. Great Western gaar i nord og syd baade gennem Kenyon og Zumbrota. Tilreisende bedes sende undertegnede et Card om, naar og hvor de kommer, saa kan vi bedre ordne med Skjds.

C. C. Holter.

Midtre Iowa Indremissionsforening har ifølge Indbydelse fra Clear Lake & Ellsworth Mgd., Pastor C. J. Gustavds Kald, et Samtaleløb der den 18de til 20de Sept. 1907.

Samtaleemne: 1 Pet. 2, 1—9.

Skjds vil møde i Jewell og Randall Dagen før Mødet. Kom mange. Gud velsigne Mødet.

Paa Foreningens Vegne

M. Berbe,
R. D. Roe.

Ifølge Synodens Bestemmelse skal der hvert Aar holdes et Høstmøde for Kinamissionen.

De Menigheder, som ønsker et saadant Møde, denne Høst, vil bære af den Godhed, snarest mulig, at indsende sin Begiering derom til undertegnede.

Broderligt

A. D. Oppeggaard.

Syd Dakota Kreds af Hauge's Synode afholder sit Aarsmøde i Sions Mgd., Yankton Co., S. D., Pastor L. L. Nervig's Kald, fra 24de til 26de Sept. 1907. Samtaleemnet er Ab. G. J. 3, 19. Sthds møder de tilkøjsende i Volin Dagen før Mødets Begyndelse. Da dette er Kredens Aarsmøde bør Kredens Prester være tilstede. Igeledes bør Menighederne være vel repræsenterede.

G. D. Wit,

A. M. Mannes.

Om Gud vil, afholder nordlige Iowa Indremissionsforening et Samtalemøde i Nazaret Menighed, Pastor Edw. Dueas Kald, Armstrong, Iowa, den 17—19 September. Samtaleemne Gja. 40, 1—11. Toget kommer fra Vest Kl. 10.45 Formiddag og fra Øst Kl. 4 Eftermiddag.

Kom saa mange som kan, Prester og Bærgfolk, med Bøn om et vellykket Møde.

B. B. Olsson, Form.

B. P. Bolden, Sekr.

Chicago Kreds af S. S. holder sit Aarsmøde i Primrose, Wis., Sept. 24—26. Samtaleemne: 1 Pet. 4, 7—14.

Kjære Prestebrodrer! Kom hver eneste en i Kredsen og lad hver Menighed i Kredsen ogsaa være repræsenteret ifølge Beslutning paa sidste Aarsmøde; thi der er mange Ting af Bigtighed, som skal forhandles. Glem nu ikke at bede specielt for Mødet. Sthds vil møde i Mt. Horeb og Wellville Dagen forud. Kjære, kom, saa vi kan være fuldtallige den første Dag.

G. A. Hansen, Form.

J. J. Lee, Sekr.

D y l l g n i n g .

Missionsfesten i Bonnet Prairie er forandret fra den 1ste til den 8de Sept. Kom saa mange som kan til Festen. Formand Eastvold taler.

J. J. Lee.

N a a r e t M e d l e m a f e n M e s n i g h e d v i s e r s i g a t v æ r e e n H y l e r , s k r i g e r K i r k e n s M o d s t a n d e r e o p : „ D e r k a n m a n s e , h v a d S l a g s F o l k d e k r i s t n e e r ; ” m e n d e t a g e r F e i l . D e t e r b a r e e n a f d e r e s e g n e , s o m h a r s n e g e t s i g i n d i e n k r i s t e n M e n i g h e d .

—Amerika.

Kvitteringer.

Til Synodetaksen: Mrs. Martin Holter, Minneapolis..... 5.00
Bed Pastor J. C. Jacobson fra Mrs. Abelle Haugen, West Pr. Mgd..... 50

Professoren: West Pr. Mgd.s Kv. 5.50
Johanna Lerno, West Pr. Mgd..... 3.00
8.00

J. L. Lassefson.

Indremissionen: Bed Pastor I. A. Carlson Offer optaget under Mødet paa Bretthill, Alta, Canada..... 30.30
Bed Pastor M. S. Dahle fra Beth. Mgd. af hans Kald..... 5.00
Pastor J. S. Johanson, Horace, N. D. herifolgt..... 5.00
Bed Pastor J. M. Wick fra Blom Prairie Kv., Toronto, S. Dak..... 23.15
Bed Pastor J. S. Halvorson fra Thorsten Carlson, Willmar, Minn..... 5.00
Bed Pastor I. S. Lunde fra en ubekendt..... 12.00
Bed Pastor C. J. Eastvold fra John Teig, Jewell, Ia..... 5.00
Bed Mrs. D. M. Hanson fra Bethel Mgd.s Kv., Pastor G. C. Gjerfjelds Kald..... 11.73
Bed Pastor Edward Duea fra Cornelius Pedersen, Armstrong, Ia..... 2.00
Bed Mrs. John Johnson fra Norway Kv., Humboldt Co., Iowa..... 25.00
Bed Pastor G. D. Paulsen fra Riverside Kv., Randall, Ia..... 15.00
Bed Johanna Nelson fra Semmes Kv., Hickson Co., N. D. 13.00
152.18

G. S. Elstad.

Kinamissionen: Bed Mrs. B. S. Anderson, Estherville, Ia., Mrs. B. S. Anderson 5, Silba, Chester og Edwin Anderson hver 1..... 8.00
Mrs. Pastor O. Andresen, Red Wing, Minn..... 2.00
Bed Pastor B. A. Barstad, Rac qui Parle Mgd.s Kv. 100, S. Robertson 25, J. S. Woraas 25, J. J. Brekke (Grafton, N. D.) 25, Mrs. Ole D. Soltau 5, Mrs. Gurine Melhus 5, Mrs. S. Johnson 1, Albert S. Kleven 5, Ole D. Stotterud 5, Bakt. B. A. Barstad 9..... 205.00
Bed Pastor A. S. Berger fra Better Love, St. Mansom Mgd., N. Dak..... 10.00
Bed Pastor A. M. Dahl fra Hans Evert, Taylor, Wis..... 5.00
Bed Pastor Edw. Duea fra Miss Silba Kittelson, Elmore, Minn..... 4.00
Bed Pastor A. C. Dittus, Immanuel's Mgd., Eagle Grove, Ia., Offer til Reiseudgifter for de udreisende Missionærer..... 16.15
Bed Pastor C. J. Eastvold, Offere: Tabitha Mgd., Hamilton Co., Ia. 41.90, Bethesda Mgd., Jewell, Ia. 68.76, Zion Mgd., Hamilton Co., Ia. 29.85, John Teig, Jewell, Ia. 5..... 135.51
Fra Lewis Gerald, Elkhart, S. Dak..... 5.00

Bed Jda Groeth fra Pastor I. J. Knutsens Kald, Grafton, N. Dak.: Vor Frelses Mgd. 180.26, Mr. & Mrs. A. S. Torblaa 10, Nordre Tref. Mgd. 46. Til kirkens Bibel af følgende: Silba Hanson, Clara Hanson, Ruth Bigness, Olga Bigness hver 25c, Alma Aas 15c, Meranda Goodrie, Willard Goodrie, Edwin Crane, Nora Crane, Emil Brekke, Lawrence Graving hver 10c, Blanche Knutson 25c..... 238.26

Bed Jda Groeth fra Pastor A. Oerfjelds Kald, Hvidebø Mgd. 5, Hvidebø Mgd. under Kredsmødet 17, St. Pauli Mgd. Offer 103.61, Mrs. B. Lee af St. Pauli Mgd. for en Bude 4, Stephanus Mgd.s Kv. 46.70, Stephanus Mgd. Offer 68.30, Silvestra Mgd.s Bigest. ved Mrs. H. Geland 7.17, Silvestra Mgd. Offer 82.48, Anna Sørbja og Karoline Flugelham 5.00, Silvestra Mgd.s Kv. 9.90, St. Petri Mgd. Offer 55.30, Mrs. Lauris Rygaard's Døtre til kirkens Bibel 1..... 406.06

Fra Mr. & Mrs. G Gulbrandson, Trene, S. Dak.....	5.00	Bidrag til Diaconishejemmet i Minneapolis, Minn.: Gabriel Lee, Blanchardville, Wis....	1.00
Red Pastor J S Halvorson fra Thorsten Larson, Willmar, Minn.....	5.00	R Moen, Blanchardville, Wis.....	5.00
Red Mrs. D M Hanson fra Bethel Mgd.s Kvf. af Pastor Gjertrud Kald.....	11.73	A U Lien, Mt. Horeb, Wis.....	5.00
Fra Levi Johnson, Perry, Wis.....	5.00	Agnes Davis, Argyle, Wis.....	5.00
Red D O Laathe fra Nazareth Mgd. af Pastor Geidals Kald.....	33.67	Helena Johnson, do.....	10.00
Fra Mrs. S Larson, Mt. Vernon, S. Dak.....	2.00	Louisa Johnson, do.....	5.00
Red Pastor A O Mortvedt pr. S Knutson fra Plattville Mgd.s Kvf., Ia.....	60.00	Helena Rossing, do.....	10.00
Red Pastor I J Opvedahl fra en Missionsven 13, B S Thorlon, Dawson, Minn. 5.....	18.00	L C Olson, do.....	5.00
Red Mrs. C Overton fra Bethania Mgd.s Kvf., Pastor J S Halvorson Kald.....	30.00	Clara Knustad, do.....	5.00
Red Ole Solberg fra Samuel Peterjon, Aneta, R. Dak.....	2.00	Mr. & Mrs. Johnson, do.....	2.00
Fra Guit Torgeron, Duluth, Minn.....	5.50	Anton Erickson, do.....	1.25
Fra Anton Benaas, Waqual, R. Dak.....	2.00	Lars Johnson, do.....	2.00
Red Pastor J M Wief fra Blom Prairie Mgd.s Kvf., Toronto, S. D.....	23.15	Peder Larson, do.....	1.00
Red V Wighdahl fra St. Peters Mgd., Vermillion, S. D., Pastor G O Viks Kald.....	18.00	D A Bergit, do.....	1.00
Red Mrs. B J Hanson fra Sauges Mgd.s Kvf., Perry, Wis. 12.25 fra Mrs. B J Hanson 3.25.....	15.50	Olaf Wahler, do.....	1.00
E K Underberg, Seattle, Wash.....	1.00	R O Nelsen, do.....	1.00
Hans P Dahl, Marysville, Wash.....	5.00	A Moe, do.....	1.00
En Missionsven A. L. Maddock, R. D.....	5.00	Ubenævnt, do.....	75
Red Pastor G A Hanson fra Tref. Mgd., Chicago, Offer.....	54.90	Sophia Johnson, do.....	5.00
Red Mrs. John Johnson fra Norway Mgd.s Kvf., Pastor O Viks Kald.....	25.00	Kellie Johnson, do.....	5.00
Red Pastor I J Skande, Deerfield, Wis. fra Mrs. J Volneberg 2, Mrs. Jugeborg Johnson 1, Mrs. L Neuge 1, Miss Gerina Holman 1.50, Ubenævnt 2, do. 50c.....	8.00	Katie Thompson, do.....	5.00
Fra en Missionsven i Fergus Falls, Minn.....	5.00	Emma Johnson, do.....	2.50
Red Pastor B K Barstad fra Lac qui Parle Mgd.s Ungdomsf., Udbytte af en 4de Julifest 31.20. Ole J Hognum 5, M Hognum 2.....	38.20	D J Wahler, do.....	50
Fra en Sister i Herren R. S., Antono, Minn.....	5.00	Olaf Paulsen, do.....	1.00
Red J Hanson fra Petri Mgd., Mabelisse, Ia., Pastor Geidals Kald.....	43.55	Chas. B Johnson, do.....	1.00
Red Pastor S S Westby fra D Juelson, Petersburg, Neb.....	5.00	Hanna L Tenni, do.....	1.00
Red Past. G O Paulsrud fra Riverside Kvf., Randall, Ia.....	30.00	Martin Holden, W. Pls.....	2.00
	1497.18	H O June, do.....	5.00
Til Hospital i Kina: Red Pastor J J Etke fra Singsaas Mgd., Offer ved en Skolefest.....	21.30	Deere & Weber Co., do.....	25.00
V sne hjem i Kina: Red Peter J Wighdahl fra Ammannels Mgd.s Skolefest, Queen, Minn.....	3.25	Jensen Lumber Co., do.....	5.00
Fattige i Kina: Red Pastor J J Etke fra Mrs. Jugeborg K. Burness, Hendricks, Minn.....	4.30	E A Peterien, do.....	4.00
Red Pastor J Kroghdahl fra afsøde Hanna Johnson, Minneapolis, R. Dak.....	8.00	Mrs. B B Holt, Ellsworth, Ia.....	10.00
	12.30	Hans Larsen, Calumet, Mich.....	10.00
Til Fødemissionen: Red Pastor G O Paulsrud fra Riverside Kvf., Randall, Ia.....	8.86	Jons Gefland, Austin, Minn.....	5.00
Red Peter Moen fra Nord Prairie Kvf. af Thronhjems Mgd., Vannton Co., S. Dak., Pastor Nerbigs Kald.....	34.50	Sions Kvf., Osceola, Minn., ved Margit Lien.....	5.00
	43.36	Clara A Johnson, Argyle, Wis.....	1.00
Santa Missionen: Red Pastor G O Paulsrud fra Riverside Kvf., Randall, Ia.....	10.00	Christian Johnson, do.....	50
Red Pastor L J Odland fra Bethania Mgd.s Kvf., Treff., Minn. til en eldste.....	25.00	Knut Kleven, Mt. Horeb, Wis.....	1.00
	35.00	Mrs. D C Swenien, do.....	50
Madagaskarmissionen: Red Past. G O Paulsrud fra Riverside Kvf., Randall, Ia.....	5.00	Ubenævnte, do.....	85
			50
Til S. Dak. Kreds Indremission: Offer i North Branch Mgd., under Kredsmodet i Pastor S Westbys Kald, Neb.....	22.05	Mrs. Ole Venison, do.....	1.00
		H O Skult, do.....	1.00
		Kollekt, do.....	1.21
		G O Danielsen, do.....	5.00
		G K Bowers, do.....	5.00
		Halvor Reiss, do.....	5.00
		Andreu Kanum, do.....	5.00
		John Whalen, do.....	1.00
		Cle B Gustad, do.....	1.00
		R L Skult, do.....	5.00
		M C Meland, do.....	50
		Levi Johnson, do.....	1.00
		B T Hansen, do.....	1.00
		Ehner Gaaden, do.....	50
		Mrs. Levi Johnson, do.....	1.00
		James Johnson, Whocena, Wis.....	5.00
		J A Johnson, Rio, Wis.....	2.00
		C O Edsmoe, Blanchardville, Wis.....	1.00
		Michael Lien, do.....	2.00
		C T Christensen, do.....	1.00
		Ole Lyngdahl, do.....	1.00
		Ole Hansen, Ironbjerg, Minn.....	5.00
		A Lindstrom, Menota, Wis.....	3.00
		Rev. Christensen, La Crosse, Wis.....	5.00
		H S Underien, Stonywood, Wash.....	1.00
		D M Underien, Kaudibohi, Minn.....	5.00
		T Foranger, Hoffman, Minn.....	5.00
		Anton Moe, Jackson, Minn.....	5.00
		Michael Johnson, Windom, Minn.....	10.00
		Nels Ergleth, Dawson, Minn.....	5.00
		B C Peterien, Willmar, Minn.....	5.00
		Siver Svenlen, Dawson, Minn.....	5.00
		A D Borgan, Willmar, Minn.....	10.00
			(Fortætted).
			E. B. Garbo, Kasserer.
Til Missionær Hotvedt: Carl Scott 2, Olive Scott 50c, B B Nicholson 1, L R Bru 50c, Hans Nilson 50c, Ole Scott 2, J O Scott 5, B Erickson 1.50, Wille Olson 1, Charles Olson 50c.....	14.50		
Hjertelig Tak! Mrs. Hotvedt.			

History of the Great Reformation

in the times of

LUTHER AND CALVIN.

Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy.

BY J. H. MERLE D'AUBIGNE, D. D.

Pres. of the Theological School of Geneva.

Illustrated with many Views, together with the Luther Memorials.

Scenes from the life of Martin Luther, in fifty pictures of the most memorable events in his remarkable career.

From Designs by Gustave Konig. With descriptive Sketches by Heinrich Gelzer.

1096 Pages nicely bound in one Volume.....\$2.50

**Hauges Synod Book Dept.,
Drawer H, Red Wing, Minn.**

WHAT SOME OF OUR LEADING PROFESSORS SAY ABOUT THIS BOOK.

Merle D'Aubignes Reformati-
onshistorie er allerede gammel, men
vedbliver at beholde sit Værd som
en gripende og folkelig Fremstilling
af den vældige, aandelige Friheds-
kamp, som af gudvakte Mænd før-
tes mod det romerske Pavevælde i
det 16de Aarhundrede. Den vil
virke velgjørende paa alle sand-
hedssøgende Læsere.

Georg Overbrup,
Bestyrelse Augsb. Sem.

Minneapolis, Minn. Dec. 1904.
Reformationen, Herrens største
Gjerning for sin Kirke efter dens
Grundlæggelse, bør enhver kristen
og fremfor alt en Lutheraner kjen-
de. Merle D'Aubignes Reforma-
tionshistorie er almindelig anset
som en af de værdifuldeste Bøger
om den.

M. D. Beckman,
Bestyrelse af den Forenede Kirkes
n. l. Seminar.

Although D'Aubigne be-
longed to the Reformed Church
and has not succeeded in all
respects in being fair to the
Lutheran Church in his History
of the Reformation, I regard
this history as a very valuable
work. It is written in a popu-
lar, vivid, and interesting style
and is well worth buying and
studying, although it must be
read critically.

—E. Hove,
President Luther Seminary
Hamlin, Minn.

Harpelegeren med Guitarstole.

Harpelegeren, 10 Sange med Musik og
let udsørgt Guitarakkompagnement og Præk-
tist Guitarstole til Brug ved Selvstudium i
Guitar-spil, i et Bind, stort Format og smukt
indbundet i Skriftingsbind med forgyldt Titel
paa Siden \$1.00. Denne Bog er den eneste
i sit Slags i det norske Sprag. Begge Bøger
udgjør tilsammen 122 store Sider Bogen
anbefalet af Fru Walborg Hovind Stub, Prof.
Sven Østebal, Pastor L. M. Bjørn m. fl.
Lekturbogen koster bare 25 Cents, Musik og
Akkompagnement arrangeret af Kristian Nels-
son. Guitarstolen er ogsaa udarbejdet af ham.

Send Ordres til C. Silseth, Drawer H.
Red Wing, Minn

N y B o g .

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bi-
ble meditations for each day in the year with
devotional songs to the furtherance of family
prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. House ud-
kommet engelsk Udgave af Johan Gofners Statist-
ke. Denne Bog er af vort norske Kirke- og Kristen-
folk saa vel kjendt og elsket, at nogen Anbefaling
Bogen er neppe paatrævet. Vi glæder os nu over,
at Augsburg Publ. House har vist den Foretagsom-
hed at udgive denne Bog paa engelsk. De yngre
iblandt os vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Skrif-
tingsbind og koster portofrit tilsendt 75 Cents.
Bestillinger sendes til

Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn

Forandret Adresse.

Rev. J. A. Johansen
955 Burr Str., St. Paul, Minn.

Ny Bog.

Den historiske Udvikling af Bærebegrebet om
Forsøningen. 3 3 Foredrag. Af S. H.
Bergsland, Prof.

Bogen er nu færdig. Den er 100 Si-
der og koster heftet i godt og stærkt Omflag
35c Et meget vakkert Billede af Prof.
Bergsland pryder Bogen.— Enhver Prest
og ellers enhver anden, der ønsker et
klart Indblik i det vigtige Spørgsmaal,
som Bogen behandler, gjør vel i at forskaffe
sig dette Prof. Bergslands sidste Arbeide.

Send Ordres til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Landkads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

L o m m e f o r m a t .

3 almindeligt Stindbind med de 3 Tekstrækker 60c
do. med forgyldt Kors og Ralf samt

sprængt Snit 70c

3m. Morocco med Kors og Ralf samt

sprængt Snit 1.00

3 Morocco og Guldsnit, mygt Bind.....1.40

3 Morocco og Guldsnit Pragtbind.....1.50

3 Kalvestind og Guldsnit, mygt Bind.....1.75

3 Kalvestind og Guldsnit, Pragtbind.....2.00

B a r e S a l m e r n e :

No. 5. 3 almindeligt Stindbind.....50c

No. 6. 3 almindeligt Stindbind med for-
gyldt Kors og Ralf 60c

3 im. Morocco med sprængt Snit 70c

No. 7. 3 Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c

No. 8. 3 ægte Morocco, Pragtbind.....1.25

No. 9. 3 ægte Morocco og Guldsnit, mygt

Bind med Forskringer 1.40

S t o r s t i l e t .

No. 1 3 stærkt presset Stindb. med Futural 1.40

No. 2 " " " med Beslag 1.65

No. 3 " " " med Kors og
Ralf og Guldsnit og Futural 2.00

No. 4 Do. Do. med Beslag 2.25

No. 5 3 ægte Morocco, forgyldte Siber
og Ryg, med Guldsnit og Futural 3.00

No. 6 Do. Do. med Beslag 3.25

Send Ordres til

C. Lilletun,
Drawer H. Red Wing, Minn.

Altermalerier.

Akademisk Arbeide til laveste Priser. Tyve
Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for
illustreret Katalog.

Augu t Kl agst ad,
Marinette, Wis

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Døglade følgende Hilsener trykt
paa pene Silkebaand:

„Zulehilsen“ 4 Vers; „Et godt og velsignet
Nytaar, 3 Vers; „New Year Greetings“, 3 Vers;
„Hilsen til Fader“, 4 Vers; „Hilsen til Moder“, 3
Vers; „Hilsen til Broder“, 3 Vers; „Hilsen til Sø-
ster“, 3 Vers; „Hjertelig Hyløstning“ 4 Vers;
„Uden Kors ingen Krone“, 4 Bibelsprog; „Idag
vil jeg prise Herren!“ Et Bibelsprog til hver Dag i
Ugen; „To my child“ 4 Vers; „Birthday Greet-
ing“, 2 Vers; „Greeting to Sister“, 5 Vers; „A
Greeting to Brother“ 4 Vers; „Blessed are
they who have not seen and yet have believed“,
4 Vers; „Herren er nær“ 4 Bibelsprog.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

„Wedding Congratulations“, 3 Vers. (Disse
er 20c Stykket.)

Send Ordres til

C. Lilletun,
Drawer H. Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret
Udgivelse. Bedste Betingelser.

Righolbig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: Ad o l f J o s e p , Storm City, Iowa.

B e d e s e r i n d r e t .

Naar vore Menigheder indsender Penge til
Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professoretløn og Synode-
kassen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskas-
sen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. V.
Lassefson, Kasson, Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Gæb-
ningemissioner sendes til Rev. J. J. Ken-
dahl, 226 Vernon Ave., E. Fergus Falls, Minn.

Penge til Indremissionen sendes til
Prof. S. S. Elstad, Red Wing, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes
til Rev. G. D. Wit, Route 3, Veresford, S. D.

„Buddæreren“

udgives af Hanges nordl. evangelisk lutherske Synode i Amerika.
Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster
forfaldsvis \$1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lilletun,
Drawer H. Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor E. C. Gøtze, Kenyon, Minn. Ind-
sendelser og alt vedkomende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing,
Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Salig eller forfaldt; 2. From
a Former Jewell College Student; 3. Fra Du-
luth; 4. Kredsens; 5. Mødels sidste Ord; 6. Bæ-
kelse og dens Udvikling; 7. Til Udgiverne, Redak-
tøren og Læserne af Skandinaviske-Amerikanske Bla-
de; 8. En Trip til kjendte Steder; 9. Kinamissio-
nen; 10. En Broder og Søster vandrer hjem; 11.
Hilsen og Tat; 12. Kredsinddelingen; 13. Fra Ar-
beidsmarken; 14. Betjendtgjællere; 15. Kvitterin-
ger.

Thi jeg vilde ikke bide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 36 f

Lørdag den 8de September 1907.

{ 39te Aarg.

Hvor har du din Skat?

Mennesket har nu faat denne Verden til sit Opholdssted en liden Stund. Men Mennesket gjorde det snart af med sin Lykke paa denne Klode. Ulydigheden mod Gud og Nyssgjærrigheden efter det, som Herren havde sagt de ikke kunde faa noget af, var saapas Majestætsforbrydelse, at de og alle deres Efterkommere har faat lide derfor, og selv Jorden blev forbandet for denne Menneskets Overtrædelses Skyld. Siden den Tid har ikke Verden været noget herligt Opholdssted for Mennesket. Verden bærer siden med rette Navn som: Orken, Ublændigheds Land, Taaredal, Jammerdal, Dødens Dal. Der ligger meget i dette: Synden kom ind i Verden formedelt et Menneske, og Døden formedelt Synden og saaledes trængte Døden igjennem til alle Mennesker fordi de syndede alle. Her er Grunden til al den Ulykke, Sygdom, Fattigdom, Taarer, Jammer, Nød og Død, som findes paa Jorden. Og dette Glende har alle Mennesker Del i. Der fødes ikke en Del hellige og rene Mennesker iblandt de mange urene og vanhellige. De er alle afvegne. Der er ingen, som gjør godt end ikke en. Alle fattes den Ros de skulle have for Gud. Mennesket er af Jorden jordisk. Det er af Verden og er som Verden. Og det naturlige Menneske ser ikke efter noget højere og bedre end det, som Verden byder.

At Mennesket vil have og eie nogen

Skatte er ganske naturligt, men som naturligt og verdsligt Menneske tænker det da kun paa naturlige og verdslige Skatte. Det er Guld og Sølvbet som har mest at betyde i det naturlige Menneskes Betragtning. Det er Guld, Guld, Guld Dagen lang og hele Levettiden igjennem. Saaledes bliver der Verdenstrælle og Mamonsdyrkere. I disse Skatte har de sit Hjerte. Disse Skatte elsker, dyrker og forlader de sig paa. Og disse Skatte faar det verdslige Menneske aldrig nok af. Den rigeste er ligesaa begjerlig efter at skraabe sammen mere, som den fattigste er efter at faa lidt til en Rage til sit næste tarvelige Maaltid. Og naar den gjerrige dør, saa er det med den haardeste Hjertekrampe af, at han maa forlade sine forgiængelige Skatte, men afsted maa han, og „kan ikke kjøbe en Time igjen.“ Sa saaledes gaar det med den, som haver samlet sig Skatte i Verden og ikke er rig i Gud. At samle af dette forkrænkelige Guds har mange havt nok saa god Lykke til, men at kunne bevare dem er langt vanskeligere. Net som disse Skatte er tilstede saa er de borte igjen, og man ved ikke hvor de er blevet af. Eller ogsaa har Gieren forladt dem, og de spredes paa hundrede Hænder eller for alle Vinde, som det heber. Disse Skattes værste Fiender er: Møl, Rust, Tyv og Ild. Og at bevare mod disse Fiender er ingen let Sag, men Mennesket stræber med det Nat og Dag. Man graver Kjeldere, bygger Jernskabe, Sikkerhedshvelvinger og meget andet for at kunne bevare sine

fiere Skatte, men enda tager de Flugten. At, hvor lidet dog den vantroende eier og hvor usikkert det er det lille han mener at have. Og i dette Stykke kan eller vil ikke Menneſket tage hverken Advarſel eller Lærdom af ſine Forgængere. Slægter har eſket Verden og de Ting ſom er i Verden, har trøſtet ſig ved det, ſtolet paa det, har ſaa at ſige levet kun for det, ſom hører Verden til, men er døde og har fortabt ſin Sjæl, men andre fortſætter i ſamme Spor og ender paa ſamme Maade. Men mener ikke ſaadanne Menneſker, at de er kloge, at de ſer, at de ved mere end nogen anden? Jo, de forſtaar ſig paa Tingene, mener de. De tror de har Lys, ſtort Lys, men dette er Bedrag. Derfor er indbildt Lys det tykkeſte Mørke. Det kan neppe tænkes noget værre Bedrag end at være blind og dog mene ſig at ſe. Herom ſiger Jeſus: Derfor derſom det Lys ſom er i dig er Mørke, hvor ſtort blir da ikke Mørket. Vil du, ſom læſer dette være ſaa ſnil for din egen Sjæls Skyld at tænke paa dette i Forbindelſe med dig ſelv. Sæt, at det ſkulde være du, ſom er ſaadan ſelvbedragen. Det kunde let være, at du er en af dem, ſom mener at du ſer, men i Virkeligheden tumler i Mørke. Mange Verdenſtrælle har hørt de kraftigſte Predikener mod Gjerrighed, men fortſætter at være gjerrige. Mange har hørt om den rige Mands Tilſtand og at han tilſidſt „opløſtede ſine Dine i Helvede“, men de fortſætter at ligne ham paa en Priſt. Mange har hørt om den aandelige Blindhed, hvor forførdelig den er, men de rører ikke Tunge, Fod eller Haand for at ſaa ſine egne Dine opladte. Nu gjælder Spørgsmaalet dig, gjør du ſaa? Skal vi tale hen i Veiret, og ſkal vi ſpørge forgjebes, eller vil du lytte og ſvare. Kjere Sjæl, hvor har du din Skat, har du den i Himlen eller paa Jorden? Du ſkal i alle Fald ſaa have dette Spørgsmaal med dig og ikke ſaa let bli kvit det.

Men der er vel et andet Slags Menneſker og andre Skatte end dem vi hidtil hovedſagelig har nævnt. Ja Gud være Lov der er. Her er ogsaa Guds Børn i Verden, om hvem Jeſus ſagde: De er ikke af Verden ſi- geſom jeg ikke er af Verden. Deres Syn,

Hørſel, Tanker, Betragtninger, Længſler, Alttaa, Vandel og Arbeide er helt anderledes end Verdens Børns. De betragter ſig ſom Huſholdere over Guds Gaver her i Verden og komme ihu, at de ſkal engang gjøre Regnſkab derfor. De bruger denne Verden, men beſtræber ſig paa ikke at miſbruge den. De ſer ogsaa det ubestandige i alt det nærværende, og har derfor ſørget for at ſaa Ret til varige Giendele. De har ſamlet ſig Skatte i Himmelen, hvor hverken Møl eller Ruſt fortære ei heller Tyve gjennembryde eller ſtjæle. Himmelen er deres Sikkerhedshvælving, og ingen Røver, end ikke den „gamle Drage“ kan ſprænge den. Der er Skatterne i godt Forvar.

Men hvad er det du har i Himmelen du Guds Barn? Ja, hvad har du? Jo der har du førſt og fremſt din Jeſus, ſom har kjøbt dig fra Jorden med ſit Blod. Om du ikke havde mere deroppe, ſaa var det viſt nok. Tænk Lammet, hvad vil det dog bli herligt at ſe Lammet, det Guds Lam, ſom har al Verdens Synd! Men du har mere i Himmelen; thi der er „Den ſtore hvide Flok vi ſe, ſom tuſind Bjerger fuld af Sne.“ Der ſer du fanſke din Faders Anſigt blandt diſe, der ſer du fanſke din Moders Anſigt blandt diſe, der ſer du fanſke dit elſkede Barns Anſigt blandt diſe. Ved Tanken paa og Talen om dette, diſe Skatte ſom er der, er det ſom det vil tykne i Halsen og Diet dimmes eller vædes, og Længſelen ſtiger endnu mere: „O var jeg dog over og mine med.“

Kjere Guds Barn tænk ofte paa, hvad du har i Himmelen, glæd dig derved, og lad ikke andre være i Uvidenhed om, hvad du har i Vente, naar du ſkal forlade denne Verden.

Lad os tænke paa Himlen, naar Tiden blir lang, paa den Glæde os venter hos Gud. Thi der hvor din Skat er, der vil og dit Hjerte være, og det er ret, hvad dig angaar, du, ſom er et Guds Barn.

For diſe Skatte og Retten til dem takker og priſer vi Gud vor Fader nu og i al Evighed. Amen.

Salig eller forfædt.

Lut. 13, 22—30.

(M. G. S.)

(Slutning.)

Naar Husbonden er staaet op og tillukket Døren, siger Jesus.

Gud har sin Tid, som paa samme Tid ogsaa er Menneskets Tid; dets Naadetid, dets Besøgelsestid, som det ikke forgiæves maa lade gaa sig forbi; thi den Tid kan komme da man ifølge Guds retfærdige Dom ikke kan gjøre, hvad man vil, fordi man tilforn ikke har villet gjøre, hvad man ved Guds Naade kunde gjort. Det er Forhærdelsens Dom og Straf. „Men formaner Eder selv hver Dag, saalænge det heder idag, forat ikke nogen af Eder skal forhærdes ved Syndens Bedrag.“ Hebr. 3, 13.

Jesus foreholdt Jøderne deres Udelukkelse fra Guds Rige, fordi de forsmættede Naadetidens Tid. Med en forgiæves Bøn skal de banke paa Døren, som er bleven tillukket. Der kommer en Tid, naar Herren ikke svarer, selv om man raaber paa ham; en Tid, han ikke findes, selv om man søger ham. „Da skulle de paakalde mig, men jeg skal ikke svare; de skulle søge mig, men ikke finde mig.“ Ordsp. 1, 28. Og de skulle raabe til mig, men jeg vil ikke høre paa dem.“ Jer. 11, 11. Sml. de daarlige Jomfruer: „Men da de gik bort for at kjøbe, kom Brudgommen, og de, som vare beredte, gik ind med ham til Brylluppet, og Døren blev lukket. Men siden kom ogsaa de andre Jomfruer og sagde: Herre, Herre, luk op for os! Men han svarede og sagde: Sandelig siger jeg Eder: Jeg kender Eder ikke!“ Math. 25, 10—12.

Jeg og ved Jesus Kristus har Gud stillet os en aaben Dør til sit Rige og ved Evangeliet indbyder han os at gaa ind ved Troen paa Jesus, prisfet være hans hellige Navn! Men der kommer en Tid, naar Døren skal være tillukket for de Gæster, som blev kaldede til Troen, men som dog udeblev. Denne Tid indtræder nemlig da for hver enkelt Sjæl, som for den hele Verden, naar

den af Gud bestemte Naadetid udløber; naar den Herre Jesus har reist sig fra sin hyppesteprestelige Throne og indtaget Dommerstedet for at dømme levende og døde. Denne Tid er nær for Døren. „Thi der er endnu kun en saare liden Stund, saa kommer han, som skal komme, og han skal ikke tøve.“ Hebr. 10, 37. „Se, han kommer med Skyerne, og hvert Die skal se ham, ogsaa de, som have gennemstunget ham, og alle Jordens Slægter skulle hyle for ham. Ja, Amen.“ Han, som vidner disse Ting, siger: Ja, jeg kommer snart.“ Ab. 1, 7, 22, 20. Den, som ved Herrens Komme ikke er gaaet ind, „bliver staaende udenfor.“

Det er skrækkeligt at blive staaende udenfor Døren og banke forgiæves paa. Det er desværre gaaet saa ilde med mange.

Jøderne stolede paa, at de vare Abraham's Efterkommere; at de havde Loven og Profeterne, Gudstjenesten og iagttog den udbortes Gudsdyrkelse. Men Jesus siger dem at alt andet intet hjælper dem til Salighed, naar de ikke har gaaet ind igennem den trange Port. De vil finde sig sørgelig bedragen paa det sidste. „Der skal være Graad og Tænders Gnidsel, naar I faar se Abraham og Isak og Jakob og alle Profeter i Guds Rige, men Eder udstødte udenfor.“ Vers. 30.

Den døde Kristenhed stoler paa sit Kristennavn, sin Gudsdyrkelse og kristelige Øvelser. Det vil gaa dem ligedan som Jøderne. Herren vil sige til alle, som ikke har gaaet ind igennem den trange Port: „Jeg kender eder ikke, hvorfra I ere.“ Herren kjendes ikke ved noget, der ikke er hans eget Værk, skabt i Kristus Jesus til gode Gjerninger. Ef. 2, 4—10. De skulle begynde, siger Jesus, at sige til ham: „Vi aade og drak for dine Dine, og du lærte paa vore Gader.“ Men han forkaster alle deres Gjerninger og deres Gudstjeneste og hele udbortes Gudsdyrkelse, hvormed de mente at være ham til Velbehag og han kalder dem Overtrædere, saadanne, som beslittede sig paa Uretfærdighed, netop fordi de ikke ville gaa ind igennem den trange Port, men paa en anden

Naade, ved sine egne Gjerninger søge at komme ind i Guds Rige. „Der skal være Graad og Tænders Gnidsel.“

Tunge, alvorlige,—frygtelige ere Herrens Ord. Der skal være Graad og Tænders Gnidsel for Israels, Herrens udvalgte Pagtes Folk, der som saadant især var kaldet til at trænge ind gennem den trange Port, men som dog ikke tog dette Kald til Hjerte og gik ikke Omvendelsens og Troens Wei ind i Guds Rige.

Der skal være Graad og Tænders Gnidsel for alle dem, som i Naadens Tid gjenstridigt modsatte sig Guds kaldende og frelsende Naade.

„Naar I faar se Abraham og Isak og Jakob og alle Profeter i Guds Rige, men Eder udstødte udenfor.“ Det fremgaar af disse Ord, at de fortabte skal se de frelst i Saligheden og at deres Kval og Pine netop ved dette Syn skal end yderligere forøges. I Signelsen om den rige Mand siger Jesus: „Dg da han opløstede sine Dine i Helvede, da han var i Pine, saa han Abraham langt borte og Lazarus i hans Skjød“, Luk. 16, 23.

I de ovenfor udtalte Ord har Jesus i det menneskelige Sprog mest kraftige Udtryk skildret deres Jammer og Elendighed, som i den tilkommende Verden har udelukket sig selv fra Guds Rige. Maa enhver naadeløs Sjæl tage Herrens Ord ved Profeten til Hjerte: „Søger Herren, medens han findes, kalder paa ham den Stund, han er nær. Den ugudelige forlade sin Wei og den Uretfærdige sine Tanker og omvende sig til Herren, saa skal han forbarme sig over ham, og til vor Gud thi han skal mangfoldig forlade.“ Ef. 55, 6, 7. Herrens Ord til Israel forud gjælder os alle fremdeles: „Saa siger Herren, din Gjenløser, Israels Hellige: Jeg er Herren, din Gud, som lærer dig at gjøre, hvad der er dig til Naade, som fører dig paa den Wei du skal gaa.

Gid du vilde agte paa mine Bud! Da skulde din Fred worde som en Flod, og din Retfærdighed som Havets Bølger; da skulde din Sæd worde som Sand, og dit Livs Afkom som Sandkorn; dens Navn skulde ikke

udryddes og ikke udslættes for mit Navn.“ Ef. 48, 17—19.

Det er tungt at være udenom Guds Rige allerede her i Tiden. „Der er ingen Fred, siger Herren, for de ugudelige.“ Ef. 48, 22.

Frygtelig er den blotte Tanke paa de fortabtes Jammer i Evigheden. „Da skal han ogsaa sige til dem ved den venstre Side: Gaar bort fra mig, I forbandede, i den evige Ild, som er beredt Djævelen og hans Engle! Dg de skulde gaa hen, disse til evig Pine.“ Math. 25, 41, 46. „Men Rigets Børn skulde kastes ud i det yderste Mørke; der skal være Graad og Tænders Gnidsel.“ Math. 8, 12. „Dg de skulde kaste dem i Ildovnen; der skal være Graad og Tænders Gnidsel.“ Math. 13, 42. Maa Gud i Naade faa vække enhver sovende Synder op af Syndens Søvn! Brorson synger: „Hvordan gaar man dog og drømmer udi saadan vigtig Sag, Dg i Sikkerhed forsømmer Naadens dyrebare Dag! Det er Tid at sandse vel, og at sørge for din Sjæl; Det er Tid at forekomme Herrens store Bredes Domme.“

„Dg de skulde komme fra Osten og Vesten og fra Norden og Sønden og sidde tilbords i Guds Rige.“ Vers 29.

Disse Ord er en Profeti om Hedningernes Annammelse af Evangeliet og deres Omvendelse til Troen paa Jesus, Verdens Frelser. Herren samler ind til sit Rige og der er dem, som gaa ind. I Guds Rige skal der ikke blive tomt selv om der er mange, som ikke vil gaa ind. Hos Math. 8, 11 siger Jesus, at „mange skulde komme fra Osten og Vesten og sidde tilbords med Abraham og Isak og Jakob i Himmeriges Rige.“ Guds Rige opbygges og strider fremad mod sin Fuldbendelse i Herlighed. For hver den, som ikke vil blive udenfor, gjælder det at gaa ind medens Herren kalder. Den hellige Skrift beretter os om mange, som har fulgt Herrens Kald og gaaet ind igennem den trange Port; mange som ved Guds Naades Kraft har brudt med Syndens Væsen, givet Afsted paa sig selv og alt eget og taget sin Tilflugt til Guds usforfaldte Naade i Kristus

og faaet Kraft til Seier over Synden og Helliggjørelse og Bestandighed indtil Enden. Retferdiggjort ved Troen faar man Fred med Gud. Rom. 5, 1. „Salig er den, hvis Overtrædelse er forladt, hvis Synd er skjult. S a l i g t er det Menneske, som Herren ikke tilregner Misgjerning, og i hvis Aand der ikke er Svig.“ Ps. 32, 1, 2.

I Jesu Saar og Bunder hviler den benaadede Sjæl og har i Kristi stedfortrædende Forsoning en uudtømmelig Freds og Glædes og Saligheds Kilde. En Sanger siger: Jeg er frelst paa Blodets Regning og har af Naade et freidigt Mod.“ „Den Grund hvorpaa jeg bygger er Kristus og hans Blod som han for Verden flyde lod.“ Apostelen Paulus siger om Jesus: „Thi han er vor Fred.“ Ef. 2, 14. Og: „I ere jo alle Guds Børn ved Troen paa Kristus Jesus.“ Gal. 3, 26. M a n g e af disse Guds Børn er naaede frem til den fuldkomne Salighed i Herligheden hos Gud. „Derefter saa jeg, og se, en stor Skare, som ingen kunde tælle, af alle Slægter og Stammer og Folk og Tungemaal, som stode for Thronen og for Lammet, iførte lange hvide Klæder og med Palmegrene i sine Hænder, og som raabte med høi Røst og sagde: Saliggjøgelsen tilhører vor Gud, ham, som sidder paa Tronen, og Lammet.“ Aab. 7, 9, 10. „Og han sagde til mig: Dette er dem, som ere komne ud af den store Trængsel og have tvættet sine lange Kjortler og gjort dem hvide i Lammets Blod. Derfor ere de for Guds Trone og tjene ham Dag og Nat i hans Tempel, og han, som sidder paa Tronen, skal bo over dem. De skulle ikke hungre mere, ei heller tørste mere; Solen skal ei heller falde paa dem, ei heller nogen Hede. Thi Lammet, som er i Troens Midte, skal vogte dem og lede dem til Livens Vandkilder, og Gud skal afstørre hver Taare af deres Øine.“ Aab. 7, 14—17.

Kjære Læser! Salig eller forfærdet, enten eller; her gives intet tredie. Hvad ønsker du? Vælg idag! Vil du blive salig, saa hør og adlyd Jesu Ord: „Stræber alvorlig at gaa ind igjennem den snævre Port.“

„Træng i Guds Arme ind, Og fat din Jesu Hjerte, Det koste i dit Sind I hvad

det vil for Smerte; Til Kronen gaar man ei Udi sin gode Mag, Træng ind, nu er der Vei, Nu hedder det: i Dag!

At, evig Evighed! Den maatte nok betænkes, Hvor de fordømte ned i Bredens Sø skal sænkes, Hvor der er godt hos Gud! O, kom da, Hjerte, tag Mod Naadens jøde Bud I Dag, i Dag, i Dag!”

TO WHAT COLLEGE SHALL I SEND MY SON?

At this season many anxious parents are wrestling with the question: To what college shall I send my Son? By all means, to a Christian college; if possible, to a college of his own Church.

We commend for consideration the following paragraphs by President Haas, as helpful in making the decision.

The question: Where shall I send my boy? is now appealing to many parents, who have in mind the giving of a higher education to their sons. The answer to this question is given by many institutions: Send him to our school. We have a large number of students; we have an excellent faculty; we have fine equipment; our students come from families of standing; the students with us are enthusiastic because we have successful athletics; we offer you scholarships. And thus the inducements are held out, the great newspapers are filled with the most glowing descriptions in the coming educational numbers, and education is being peddled out and crieth in the streets to the American youth through the voice of paid agents, who run up their own and run down the other institutions. Verily this is the quack methods in advertising education.

But the sensible parent ought to decide on principle. He ought to ask: Which is the best place for body, mind and soul. The decision should not be left to the boy or the boy alone, who is taken in by the glamor and often misses the reality. It is a sad condition of affairs when fathers and mothers permit their sons to go to a certain college, simply because some of the companions of the boy go there. Another mistake is to rely altogether on the advice of a teacher, who frequently as an alumnus of a certain college seeks to advance its interests. Many High school principals are graduates of the great universities, and, therefore, naturally to the great universities they direct their students. Besides, it is of great credit to a school to

have many graduates in a university. The private preparatory schools also mostly send to the leading universities, because this adds prestige to their name. Consequently the advice of many teachers is not upon principle but upon preference. The usual indifferent attitude of many parents, that it makes no difference where a boy goes, as all schools are good, is an abandonment of all principle, especially in regard to the matter of good. Christian influence and sound teaching on the highest subjects of the soul.

Some parents decide for the cheapest schools. Now this is no merit in itself. But when we compare the average cost of the smaller Christian college with other institutions, the cost of the Christian college is very moderate. That the considerations of cost often are great with people of moderate means must be admitted, and that frequently a school near by draws students, whose parents would like to send them elsewhere, especially to the college of their own church, must also be granted. But ought not parents ask themselves whether in this highest question of a good education for life, they should bring sacrifices? Might not in many cases, with help of scholarships and through work engaged in by the students in their vacation, parents be enabled to send their sons where they of right should be? Is this matter given the paramount position which it deserves, and are other things willingly put aside for the giving to a son what is more valuable than all money, namely a good education?

The first question in choosing a school should be what is its moral and Christian influence, what are the characters and views of its teachers? Here it is with all their excellencies we must criticise the great universities as the ripe place for the unripe student fresh from the secondary school of preparation. The Universities must choose their professors mainly for their great intellectual ability, and while character is not disregarded, Christian conviction certainly plays no part in the choice. And so it happens, that we know of actual cases where doubts are aroused in mind not ready for them, that belief in God, creation, miracles, and other Christian truths are either denied or tacitly assumed to be no longer held by educated men. In some institutions there are scientific professors who enliven their dry discussions with stories of a questionable nature. And even where there is no direct denial by the teaching staff of many universities, what is the general atmosphere? The principles of teaching are natural and evolutionary. The student body is large-

ly negative. The number of students in Christian associations is comparatively small, and generally only the strong in conviction seek them.

Now can Christian parents subject their sons to such influences? They do not do it knowingly, but in fact it is done ignorantly wherever young men are sent directly without the intermediate training of the Christian college to the university. Some parents now lament the result. Their sons have lost faith. Others have become so liberalized, as they say, that they have no sympathy with the Church of the Reformation. If you believe that your son has a soul, if you believe and are convinced of the confession of your church, are you consistent in sending your boy to another than your own church college?

The Young Lutheran.

Lidt om Gudstjenestens Ordning.

Da det har været mit Privilegium at rejse lidt rundt i vort Samsund, saa har jeg mærket, at næsten hver Prest besøger sin egen Orden for Gudstjenestens Program. Nu, det er vel ikke beskedent af den som saadan reiser rundt at finde Feil ved den Orden, som han finder her og der. Jeg haaber, at ingen vil opfatte det, jeg her siger, som nogen personlig Kritik. Kunde jeg formaa at lede Tanken hen mod Antagelsen af en fælles Ordning, da er Hensigten naaet, med at jeg nu nedskriver de Tanker, som jeg i mange Aar har havt.

Det er min Forstaaelse af Gudstjenesten, at den skal være til den hele Menigheds Opbyggelse. Den skal være til en aandelig Betsignelse for baade store og smaa. Tænk, hvad ubodelig Skade det paafører Menigheden, naar Gudstjenesten bliver sliq, at Børn og Ungdom maa loffes og trues til at være med! Under den Slags Disziplin oplæres de ikke til at elske Guds Hus. Tværtimod! De lærer at hade det. Fordi at Børn og Ungdom ofte føler sig stødt bort fra Kirken, er det at Søndagsskolen bliver for dem deres eneste Kirkegang. Naar de er færdig med den er de og færdig med hele Stellet. Der klages ofte over, at den opvoksende Ungdom bliver borte fra Kirken. Men, hvor er Skylden? Den er vel ikke saa let at lægge tilrette.

Herom kunde skrives meget som burde siges. Men meget af det som kunde siges er vel bedre usagt. I denne Forbindelse vil jeg saa sagt kun nogle af de Ting, som staar i Sammenhæng med Gudstjenestens Ordning. Men det maa siges at rette paa disse Ting er ikke bare en Tillempeelse for Børn. Det er af almen Interesse og vil være til Velsignelse for den hele Menighed.

Det er vel ikke enhver Predikants Gave at kunne predike sig, at det bliver fængslende for Børn. Ingen bør vel heller sætte dette som sit Maal. Men en Ting som vil være af stor Nytte for Børn og som vil være til Fordel for baade Talere og Tilhørere i Almindelighed kan vi jo alle gjøre. Dette er at begynde i rette Tid og at afslutte i rette Tid. Da jeg for over ti Aar siden begyndte at tale Guds Ord spurgte jeg en ældre Lægpredikant om, hvor lang Predikenen burde være. Jeg fik til Svar: „En halv Time er vel kort; tre Kvarter er passende; en Time kan gaa an, men hvad der er over, det er af den onde.“ Dette kan vel høres lidt sælt ud, men er enda ikke saa værst. Lange Predikener er trættende for Tilhørerne, som alle, hver paa sit Vis, har lidt haardt gennem Ugens Løb. Det skal mere end almindelige Gaver til at kunde holde Opmærksomheden, naar Naturens Krav begynder at gjøre sig gjældende. Under lange Predikener, —vi forudsætter, at de er gode, —faar man velsigne den Indtryk, som man gjerne vilde bevare. Men saa udtrættes Aanden, som ikke hver Dag er vant til at være anspændt i Tænkning. Og under denne Naturens Sløvhed kommer den onde Fiende og snapper det velsignede gode bort. Derfor bliver „det som er over, det er af den onde“, idet der gives den onde Anledning at stjæle det bort. Er det haardt for den ældre at bevare Velsignelse under lange Predikener, saa er det ikke mindre saa for den unge; ja for Børn bliver det uudholdeligt. Derfor er det vel og at Børn og, tør jeg sige det, —saamange gamle Folk dubler i Kirken under lange Predikener. Hvor ofte brydes ikke Guds Ords Braad just af Kjedsommelighedens Følelse! Er det ikke dre at Tilhørerne gaar fra Guds Hus med

den Følelse, at Predikenen var vel kort, end med den Følelse, at den var saa kjedsommelig lang? Den førstnævnte Følelse hjælper til at bevare Indtrykket; den sidstnævnte tjener til at tage Velsignelsen bort. Det er leit, at de unge og Børn maa løkkes til Guds Hus just fordi, at Predikenen er for lang. Dette til alvorlig Overveielse for mig selv og andre Gudsordsforyndere. Jeg tager Rappen paa, thi den passer, og passer den dig, saa er du hjertelig velkommen til at gjøre dig Brug af den.

Dernæst maa jeg bemærke lidt om Tilhøringerne. Som Regel finder jeg at de gjøres efter Slutningsangen. Dog der er dem som har forandret den Ordning; de vil ikke antage den førstnævnte. En lang Liste af Tilhøringer, som maa erindres, hjælper til at vaske bort den Velsignelse som Vidnesbyrdet har efterladt sig. For at raade Bod paa denne Tingenes daarlige Tilstand har mange grebet til den fortvivlede Udvei at holde en Formaningstale tilslut. Denne Formaningstale tilslut er en Tilstaaelse af at man erkender, at Tilhøringerne har ledet Tanken bort fra Guds Ord. Og med Talen vil man lede den didhen igjen. Hvorfor tage Tanken fra Guds Ord for atter at lede den did? Ofte bliver denne Formaningstale en Gjentagelse af Tankerne i Predikenen: men den kan jo ikke igjen slaa den saa fast som selve Predikenen. Og ofte bliver den noget nyt som hjælper til at lede Tanken længere bort fra Predikensens Indhold. I begge Tilfælde bliver det Formaningstalen som giver det Indtryk, hvormed Tilhørerne gaar fra Guds Hus. Er det ikke bedre at Forsamlingen faar bryde op og at Tilhørerne faar gaa hver sin Vej med det Indtryk som Predikenen har bragt? Hovedmomentet i vor Gudstjeneste er jo Guds Ords Forskyndelse, og dette sker jo i Predikenen. Lad det være Hovedsagen og lad dens Indtryk gaa uforstyrret med gennem Ugen.

Til Overveielse tager jeg mig den Frihed at give Udkast til Ordning for Gudstjenesten.

Indgangspsalme.

Bøn af en Lægmand.

Høimesjesalme.

Tillysninger.

Kollekt, Epistel og Troesbekjendelse. Troesbekjendelsen læses høit af Prest og Menighed.

Sang af Kor. Hvor intet Kor er henger Forsamlingen.

Prediken af omtrent tre Kvarters Længde. Afsluttes med den almindelige Kirkebøn.

Kort Slutningspsalm af Forsamlingen staaende. Velsignelsen lyses.

Sjald Offer optages bør det finde Sted just efter Predikenen; thi Offeringen er en Handling som Predikenen bør forberede. Ligeledes Sakramenternes Forvaltning. Skal noget særdeles siges om Offeret bør det siges naar Tillysningerne gjøres.

Jewell, Ja. Aug. 23 '07.

N. S. L ø h r e.

Uffkedsfest for Dr. Andersen.

Søndag den 18de August holdtes Uffkedsfest for Dr. Robert A. Andersen i Størdaals Mgh., Dell Rapids, S. D., hvor han er haade født og opdragen. Af Prester tilstede ved Festen var Pastorerne A. D. Mortvedt, G. D. Wik og A. M. Mannes.

Søndags Formiddag holdtes Gudstjeneste i Kirken i Byen, hvor Pastor Mortvedt predikede. Mange var mødt frem fra Byen og Omegn for atter en Gang at faa se og høre deres forhenværende Prest.

Om Eftermiddagen samledes man i Kirken ude paa Landet, hvor Pastor Wik talte i Tilfnytning til Rom. 12, 12, og Dr. Andersen behandlede Spørgsmaalet, „Hvorfor driver vi Hedningemissionen?“ Han nævnte flere Grunde, men fremholdt at den største Grund var Jesu Befaling om at gaa ud i al Verden og gjøre Folk til hans Disciple ved Daab og Undervisning, Matt. 28, 19.

Om Aftenen samledes man i St. Peters Kirken i Byen, da den er mere rummelig end Menighedens egen Kirke. Her talte Pastor Mannes paa engelsk i Tilfnytning til Gal. 1, 16. „Da raadførte jeg mig ikke med

Kjøb og Blod.“ Derefter talte Dr. Andersen, ogsaa paa engelsk, over Nødvendigheden af at udsende Lægemissionærer og den store Gjerning de ved Guds Raade kunde udrette paa Missionsmarken. Korte Taler blev ogsaa holdte af Pastorerne Moe af den Forenede Kirke, som var tilstede ved Aftensmødet, Mortvedt og Wik. Derpaa fulgte nogle Slutningsbemærkninger af Stedets Prest, hvorpaa han sang en Sang tilegnet Dr. Andersen, og det hyggelige Møde hævedes ved Lysning af Velsignelsen.

Bed Eftermiddags Mødet optoges Offer til Kinamissionen, der beløb sig til \$42. 41, og om Aftenen en Kollekt der beløb sig til \$9.05.

Maa Herren velsigne denne vor Broder, samt de øvrige, som i Høst har draget og drager til Kina, ja alle vore Arbeidere derude!

G. M. Bruce.

En Kineser om Rusdrikke.

En Kineser, som i flere Aar har været Gesandt i Europa har skrevet i et kinesisk Blad om Munchen:

„Jeg har seet Mennesker her, der saa ud som Tønder. De har store fremspringende Naver og slaskede nedhængende Kinder. Man kan træffe dem i Sneesevis foran Ølkeperne hvor de sidder og ser dumme og trætte ud. De minder om et Filtreringsapparat. Jeg er nu ganske klar over, hvorledes denne mæddeløse Gift kan føre til alle mulige Udskeielser, ja selv til Mord. Og dog har jeg ikke truffet et eneste Menneske, som afholdt sig derfra. De drikker alle Øl.

Men den hvide Mand, der kommer til os som en Ven, bør vi frygte endnu mere end Japanerne, der kommer som Fiende. Europæerne bringer os en Gift, der tilskyndende er uskadelig; men som alligevel indeholder tilstrækkelig Gift til at gjøre vore Sønner og Døttre til Idioter, Forbrydere, Sindsfuge og Forarmede.

Fra Norge.

I mit Brev til „Buddæreren“ af 1ste Juni d. A. nævnte jeg, at Kirkestatsraaden den Gang intet havde foretaget i Ansl. af den bedrøvelige Konow'sag, som har vakt Opsigt og Forargelse inden vide Kredse i vor Kirke. I disse Dage har Kirkeministeriet fundet sig endelig foranlediget til at fremlægge Klagen for Pastor Konow gennem Bergens Biskop og indtrængende henstiller til ham at søge Afsted fra det Embede, som han med sin nye Lære umuligt kan betjene paa en for Embedet og Menigheden tilfredsstillende Maade. Hr. Statsraaden giver i denne sin Henvendelse til Bergens Biskop sin fulde Tilslutning til, hvad Biskopen har udtalt i sin Klage om Konow's Lære som fuldstændig afvigende saavel fra den hell. Skrift som fra Kirkens Bekjendelser og derfor i bestemt Mod sætning til den Ed, det hellige Løfte Pastoren har aflagt ved Overtagelsen af det geistlige Embede, og at han derfor er en uværdig og uretmæssig Indehaver af Embedet, til Menighedens Redbrydelse, ei til dens Opbyggelse. Denne Henvendelse fra Statsraad og Biskop har imidlertid kun bevirket, at Pastor Konow svarer med at negte at tage Afsted og begrundet denne sin Regtelse med et Forsvar for sit Lærestandpunkt, som er eendommeligt for den moderne Theologi og søger sin Berettigelse i en ensidig og falsk Betoning af de reformatoriske Principer om Samvittigheden og den frie, personlige Overbevisnings Frihed. Naar Luther paa Rigsdagen i Worms udtalte for Hyrster og Prælater det store Ord: „Imod sin Samvittighed er det hverken sikkert eller raadeligt at handle; her staar jeg, jeg kan ikke andet—Gud hjælpe mig, Amen!“ saa talte Luther kun om den Samvittighed, som er „sangen i Guds Ord“, og hvis Overbevisning støtter sig til den hellige Skrifs Bidnesbyrd og ikke til Fornuftslutninger, som aabenbart strider imod den fr. Tro. Men hertil kommer jo ogsaa et andet Hensyn, som for en samvittighedsfuld og ærlig Mand skulde være afgjørende, nemlig hans Stilling til den Kirke, som har antaget ham som sin Tjener, og sær-

lig den Menighed, hvis Sjelsørger han er sat til at være. Ingen Magt i Verden vil negte eller berøve Hr. Konow hans Ret til at følge sin Overbevisning og have sine personlige Meninger, med Ansvar for Herren alene, men da maa han selvfølgelig forlade det Embede, som stiller bestemte Krav til sine Tjenere, naar han kommer i Mod sætning til disse, og udtræde af den Kirke, hvis Grund sandheder han aabenbart fornægter. Dette er ganske simple Sandheder og Slutninger, men Hr. Konow bøier sig ikke for disse, men erklærer at ville trodsje saavel Kirken og Menigheden som deres Styrelse. Man spørger, hvad Kirkestyrelsen nu vil gjøre efter dette, og man føler mere end nogensinde, hvor nedværdigende dog vor Kirkes Stilling under Statens kvælende Favnetag er bleven. Man har ved Indførelsen af Jurydomstole i Norge berøvet den norske Kirke en af dens saa Rettigheder, at dømme i sine egne Anliggender, og henlagt alle geistlige Sager fra de gamle Provsteretsdomstole til den rent verdslige Retsmyndighed, til en Lægmandsret af Jurister og muligens Dissenterer—Methodister, Katholiker eller Fritænkere—som skal dømme i den lutheriske Kirkes allerhelligste Anliggender og dybeste Interesser. Man kan sandelig under saadanne Forholde ikke fortænke Kirkestatsraaden, om han tvier sig for at lade denne Konow'sag komme ind under den verdslige Rets Afgjørelse. Men i hvert Fald er dog nu opnaaet, at Kirken gennem sin Repræsentation har taget bestemt Afstand saavel fra hans Meninger som hans Embedsstilling, og at han selv bærer det hele og fulde Ansvar for sin Handlemaade, som er en Forargelse for den Kirke og Menighed, hvis Lem han kun af Navnet er. Det er forøvrigt mærkeligt, med hvilken suveræn Ringeagt disse Herrer moderne Theologer betragter Menigheden, som kun synes at være til for at skaffe dem et Levebrød. Man læse kun „Norsk Kirkeblad“s forskellige Artikler om denne Materie.

Saa bedrøvelig som denne Sag er, saa har selv ogsaa den imidlertid sin Udside. Stillingen er ved denne Konow's og Prof. Ordings Blottelse af den moderne Theologis

Resultater bleven klar og grei, saa man nu ved, hvad man har at gjøre med, og enhver sandhedstjærlig Mand og Kvinde maa nu erkjende, at Striden ikke længere gjælder Personerne Odland eller Ording, men vor lutheriske Kirkes Grundvold og Grundsandheder, saadanne, med hvilke dens opbyggen- de og frelsende Gjerning staar eller falder. Tillige har denne Afslædning af den moderne Theologis Glitterstas aabnet Vinene paa mange tvivlende baade blandt Læg og Lærd og bragt mange særlig af de yngre Prestes, som fandt sig tiltalt af enkelte Sider ved den moderne Theologi, tilbage til en bestemt og afgjort Modsetning mod den. Med alle de mange smukke kristeligt og bibelsk klingende Talemaader havde man tidligere ikke kunnet tro, at det stod saa ilde til, som en *H e u c h* og en *D b l a n d* forkyndte.

En af, om ikke vor Kirkes, saa dog vort Folks mest fremragende Mænd, Prof. Dr. *S o f u s B u g g e*, er i disse Dage vandret bort. Forsaavidt kom jo ikke dette Dødsfald uventet, som han var en gammel Mand, født i 1833, men han efterlader sig dog en tom Plads ved vort Universitet, som vanskelig lader sig udfylde. Han havde lige siden 1864 været Professor i sammenlignende indoeuropæiske Sprogvidenskab og Oldnorsk og var vistnok en af sin Tids mest fremragende Lærere saavel i den klassiske som i den oldnordiske og oldgermaniske Filologi. Men, hvad der for os har ikke mindst Interesse, han var dertil en sjelden elskværdig og, menneskelig talt, ren Personlighed. Han blev begravet paa Skolens Bekostning fra Trefoldighedskirken under megen Deltagelse. Stiftsprovst *G u s t a v J e n s e n*, som forrettede ved hans Baare, fremhævede blandt andet som et betegnende Træk ved den afdøde Personlighed, at der i hans Hus ikke taalt, at der taltes ondt om noget Menneske.

I de sidste Dage af Juni Maaned, fra d. 27—30 Juni, afholdtes i Hovedstaden den norske Missionselskabs Generalforsamling under, som altid, stor Deltagelse fra det hele Land. Generalforsamlingen aabnedes med Gudstjeneste i Trefoldighedskirken, hvorved Biskop *B r u n* fra

Samar predikede over Hebr. 10, 35: Aaster derfor ikke eders Frimodighed bort, som har en stor Belønning. Biskopen dvælede i sin Prediken særlig ved den Grundvold, som er lagt af Jesus Kristus, og som ingen menneskelig Magt skal kunne røkke. Med det faste Greb om Frelserens Kors og Korsets Evangelium kan vi bevare vor Frimodighed trods alle Tidens Storme, baade under vor store Gjerning paa Missionsmarken og under de Kampe, som nu føres i Hjemmets Menighed. Predikenen roses i „*N. Miss.tidende*“, hvorfra disse kortfattede Meddelelser er hentet—jeg var nemlig desværre hindret fra at være tilstede ved Generalforsamlingen—som et kraftigt Vidnesbyrd, der med ubest Dymærksomhed paa-hørtes af den store Forsamling, som fyldte den rummelige Kirke til første Blads.—Det konstituerende Møde afholdtes samme Dags Efterm. i Ralmehergadens store Forsamlingshus, hvor ogsaa alle Mødets Forhandlinger holdtes. Mødets Dirigent var fhv. Kirkestatsraad Provst *C h r. A n d s e n* fra Drammen og Vice-dirigent Biskop *B r u n* og Lægmanden *P i l s R o e r* fra Rygge. Mødets Forhandlinger sluttede sig i det hele til det fra Hovedbestyrelsen, som vanligt, indsendte Circulære, og det første Spørgsmaal, som saaledes kom under Behandling, var Spørgsmaalet om Begrænsningen af de Deputeredes Antal. Derved at ogsaa nu Kvinderne har opnaaet Stemmeret og Valgbarhed, frygtede man nemlig for, at de Deputeredes Antal skulde blive altfor stort og derved Generalforsamlingerne „uhaandferlige“, hvorfor Hovedbestyrelsen havde bragt i Forslag at begrænse Foreningernes Ret, som nu var ubegrænset, til kun at lade sig repræsentere ved 1 Deputent. Dog skulde større Foreninger udenfor den Kreds, hvor Mødet holdtes, kunne sende 2. Paa Mødet viste sig imidlertid overveiende Stemning for at beholde den Ordning, man havde, og Hovedbestyrelsen trak derfor sit Forslag tilbage.—En Sag af noget større Betydning var Spørgsmaalet, om Missionskollens Elever skulde som hidtil have sin Uddannelse helt frit eller med noget

Bidrag fra disses Side. Da man befrygtede, at Hovedbestyrelsens Forslag i denne Sag (at „Eleverne skulde holde sig selv med Klæder, bestride fine Ferierejser og tilfældige Udgifter“, en noksaa rimelig Fordring forresten) kunde hindre ubemidlede, men velstillede unge Mænd fra at søge Skolen, fremkom Selskabets Sekretær med et nyt Forslag, hvortil ogsaa Hovedbestyrelsen sluttede sig, og hvorved bestemtes, at, hvis en forøvrigt velstillet Aspirant eller Elev ikke magter at bestride nævnte Udgifter, „kan Hovedbestyrelsen beslutte, at Selskabet dertil yder ham den fornødne Støtte“. Dette blev Generalforsamlingens Beslutning i Sagen.—Spørgsmaalet om Missions-skolens Fortsættelse foranledigede ingen Diskussion, ligesom alle fandt det pagede Krav paa Forkundskab rimeligt under nuværende Forholde.—Nogen Udvidelse af Missionen i Zulu og paa Madagaskar er nu for Tiden ei tilraadelig, medens derimod Udfigterne for Missionen i Kina nu var saa lovende, at alle forhaandenværende disponible Kræfter til Udvidelse maatte forbeholdes denne Missionsmark.—Mødet afsluttedes med Gudstjeneste i Hovedstadens forskellige Kirker og indkom ved Ofsiring for Anledningen henimod 3000 Kroner. Næste Generalforsamling (1910) besluttedes afholdt i Kristiansand.—Hermed faar jeg denne Gang slutte mit maaske altfor lange Brev og sende Red. min broderlige, hjertelige Hilsen.

Nes Prestegaard 2. 8. '07.

A. Weenaas.

Samtalemøde.

Paa Indbydelse paa Bethlehems Menighed, Pretty Hill, Alta, Canada, afholdtes der Samtalemøde fra 11te—13de Juli. Mødet aabnedes med Prediken af Past. Andersen, hvorefter Stedets Prest T. T. Carlsen ønskede Forsamlingen velkommen.

Følgende Prester var tilstede og deltog i Samtalen: Carlsen, Andersen, Hansen,

Moe, og Frøjen af Trifirken. Ved Siden af disse var der lidet af Lægfolk som deltog. De savnes meget heroppe. Samtaleemnet var 2 Kor. 5, 18—21.

Pastor Moe indledede og dvælede særlig ved 1 Budskabet, 2 Sendebudene, 3 Forsøningen og Opreisningen.

Budskabet er nu ufattelig stort, om den Forligelse som fra Guds Side er sket med os Menneker. I det Gud var i Kristo og forligte Verden med sig selv. Jesus tog Tjenerstikelsen paa sig, opfyldte alle Lovens Krav, er nu Lovens Ende til Retfærdighed for hver som omvender sig og tror paa ham.

Synden var det som gjorde Skilsmisse imellem os og Gud. Kristi Offerblod for Synden har nu sonet Gud, saa at han elsker Syndere i Kristo, men hader endnu Synders Ubøjsærdighed og Bantro, borte i Djævelens Tjeneste, hvor de intet Gavn har af det store og herlige Budskab som er Evangeliet.

Sendebudenes Gjerning er stor. Stort at staa i Kristi Sted og bede Folkene om at lade sig forlige med Gud, saasom nu Gud er forliget med os.

Men det er ogsaa ansvarstuldt. Alt Guds Raad til Salighed, Lov og Evangelium maa forkyndes, alt efter Menneskenes Sindstilstand.

En fast Betingelse for at kunne gjøre det i fuld Trost er, som Jesus siger, Joh. 15, 7. Dersom I bliver i mig og mine Ord blive i eder, da beder om hvadsomhelst I ville, og det skal vedsæres eder. Dersom Bønnen i Ønskeammeret slappes, og den rette Omsorg for Sjelenes Frelse forsvinder saa meget, at den Røst: „Staan dig selv“ faar Magt til at borttage Sverdets Dd, og en Aron og Hur i Menigheden forsummer at støtte under Armene paa en Moses i de langvarige Kampe for Sjæles Frelse og Seier over Fienderne, da vil nok Amalekiterne komme nær og slaa de trætte og længst tilbaigestaaende paa Veien.

Vidnesbyrdet om Synd og Raade har altid mødt mere eller mindre Modstand. Helst da naar en varm Omsorg har fulgt det,

og den klare Sandhed er blevet forkyndt baade efter det gamle som i den nye Testamente. Det heder at Nebukadnesar dræbte Profeten Esaias ved at sage ham i Stykker. Johannes den Døber straffede Synden, saa at hans Hoved tilsidst blev afhugget og baaret frem i et Danselag. Hauge maatte udstaa et langt Fængselsliv i Ensomhed og de fratos ham alt Guds Ord. Paa sand Bekjendelse og et kristeligt Liv følger Kors og Trængsel. Menneſket vil ikke høre om Synd, Retfærdighed og Dom, saasom Guds Ord lærer os, men helst høre om—Bliv god og gjør godt saa som de reformerte Kirker mest fremholder.

Intet Under at Ungdommen helst vil gaa did, hvor Hjertets Ubodsfærdighed og Vantro skaanes, god Moral og ingen gammel Adam at forsætte i Troens Kraft—altsaa en kristen uden Kors.

Storheden og Grundlaget for al Vidnægjerning til Frelse er da Forsoningen og Forligelsen ja saa stor at intet Menneſke her paa Jord kan fatte det, men dog kan noget deraf erfares. Thi det skete alt fra Guds Side, der vi vare hans Fiender. Dog glædeligt at saa fremholde den Sandhed for en bedrøvet Synder og efter Guds Naade længende Sjæl. Men endda styre for den, som er af Loven knust og dødet, saa at den har opgivet alt Haab om at kunne hjælpe sig selv, ikke engang at saa tro sig selv værdig til at komme.

Da som saadan at saa i Troen tilegne sig det som Evangeliet indeholder sig til Liv, Trøst og Fred med Gud i en god Samvittighed. Da blir man ydmyg og da jubler man over, at jeg den største af Syndere er nu Barmhjertighed vederjæret.

At hvor mange er det ikke som i sin Søgning efter Gud forsøger paa at tæſkes Gud uden kun igjennem Jesu Offerblod. Saa som det var stort den første Gang at komme til denne rensende Kilde, saa ikke mindre i den daglige Helliggjørelse under Livets forskellige Fristelser, Forsyndelser, Saar og Skrammer, at saa se og tilegne sig, hvad Johannes siger i sit 1 Brev 2, 1—2. Mine Børn dette skriver jeg eder til, paa det I ikke skulle synde, og

dersom nogen synder have vi en Talsmand hos Faderen, Jesus Kristus den retfærdige, og han er en Forsoning for vore Synder, dog ikke alene for vore, men ogsaa for den ganske Verdens. Ligesaa i Ebræer 7, 24—25. Men denne haver et uforgjængeligt Prestedømme, fordi han bliver til evig Tid, hvorfor han og kan fuldkommeligent gjøre dem salige som komme til Gud formedelst ham, efterdi han lever altid til at træde frem for dem.

I Sandhed Evangeliet er stort for en fattig Synder at saa tilegne sig, baade som en Ordets Forkynder og en Ordets Modtager, thi alle er skrøbelige.

Men saa som det lød paa Skabellens Dag: Se alt er gjort saare godt, saa ogsaa nu i Kristo alt er gjort saare godt. Den som tror, anses i Kristo som en der aldrig har syndet. Dette maa da være saare godt? Gud er da helt tilfreds med det han selv har gjort og sagt.

Maa da nu mange tage Guds Ord til Hjerte, omvende sig og tro Evangeliet, Blive salig her, tro indtil Døden, saa skal nok Sabbatshvilen afløre det som her var dunkelt baade i Ordet og Føremaaden med Guds Børn hernede.

Samtalen var baade opbyggende og belærende. Alvoret af at blive forligt nu med Gud ved at modtage Forligelsens Gave som er Jesus, blev lagt os alle paa Hjerte; thi at være forligt med Gud i Kristo og enda ikke ikke modtage den store Gave, men foragte og spotte den Gjerning som Guds Aand nu vil udføre i en Synder dette er forfærdeligt. Thi og vor Gud er en fortærende Ald.

Det følte og taltes saa, at nu skulde Mødet bare være længere, da det nu var kommet paa god Glid i Samtalen.

Gamle Pastor B. Andersen var endnu aandsfrisk og talte flere Gange, trods han var i sit 85de Aar, men Hørelsen har svigtet ham meget.

Profesor M. G. Hanson blev hindret fra at komme til Mødet, men han ventes her engang i August ligesaa Ida Grøseth.

L. D. Skotvold, Sek.

Kredsmøde.

Naa Kreds afholdt sit Aarsmøde i Swan Lake Mgh., Pastor Walfstads Kald fra 25de til 27de Juni.

Tilstede ved Mødet var Pastorerne Simonson, Skogerbo, U. D. Johnson, A. J. Krogstad, D. S. Haugen, Stedets Prest Walfstad, og Rendahl, samt Emisær Nordmarken. Pastorerne Haugen og Skogerbo ordineredes ved sidste Aarsmøde, og vi ønsker dem paa Kredens Vegne hjertelig velkommen iblandt os.

Om det hele Møde kan siges, at Sandheden lød alvorligt og indtrængende. Aabningspredikenen af Pastor Simonson over Aab. 2, 1—7 var vækkende og selvprøvende. Den satte Hjerterne i den rette Agtpaagivenhed paa det Ord Mgh. havde valgt for Samtalen, Rom. 8, 1—14.

Da Indlederen var forhindret fra at komme den første Dag af Mødet fik man Anledning at lægge Emnet tilrette enhver for sig som bedst man kunde. Et par Punkter blev opstillet som i det væsentlige udtrykte Hovedtanken i Skriftassnittet.

I. Frigjørelsen i Kristus fra Syndens Skyld og Straf. (Synden, Døden, Dommen.)

II. Frugten af Frigjørelsen i Kristus: Forsagelsen af Synden, Satan, Verden, Kjødets (Frigjørelsen fra Syndens Magt og Herredømme.)

Mødet var vel besøgt og Ordet havde synbar Virkning især paa de unges Hjerter. Naatte bare ikke Hjertejordsbunden være Stengrund; det vokser snart op der, men naar Solen gaar op bliver det forbrændt og visner. I det Tilfælde mangler det Dybde og faar derfor ikke sæfte Rod. Jesus siger om en Del Menneſker, at de, naar de hører Ordet, straks annammer det med Glæde, og de have ikke Rod i sig, men bliver ved til en Tid; naar siden Trængsel eller Forsølgelse kommer for Ordets Skyld forarges de straks. Vi haaber og ønsker, at det udsaaede Ord under Mødet faldt for manges Vedkommenhed i dyb, ren og god Hjertejord, saa det bærer Frugt i sin Tid, da skal der ogsaa følge salig Høstglæde.

Paa Mødets sidste Dag nød man Nadværen med Hverandre, og mange Gæster lod sig indbyde. Naa de ogsaa alle sammen saa være med i den store Skare, hvorom det hedder: Salige er de, som er kaldte til Sammets Bryllups Nadværen.

Et Offer til Kredskassen blev optaget under Mødet, der beløb sig til \$35.55.

Saa bliver dette Hovedsagen for os alle: Er vi frigjorte i Kristus fra Synden, Døden, Dommen? Er vi, da er der ingen Jordommelſe for os. Og—viſer Frugten sig: Lever vi i Kristus som Seierherrer over Synden, Satan, Verden, Kjødets? Gjør vi, da skal vi leve. Her er et enten—eller; enten frigjorte, frelst! eller bundne, dømt!

Sagen er værd Umagen at finde ud, hvor du hører hjemme baade du, som var paa Mødet, og du som har Anledning til selv at læse disse Pauli Ord hjemme.

J. J. R e n d a h l, S e k r .

Til „Budbæreren.“

Du kjære lille Blad, som har saa indholdsrigt Navn, vi vil sende disse Linjer, at troende Brødre og Søstre kan glæde sig med os. Vi har haft Festsunder i Frankes Menighed. Ifølge Indbydelse havde Syd Dakota Indremissionsforening Møde hos os. Det begyndte den 1ste Juli. Ifke saa faa Benner kom, og kraftige Vidnesbyrd lød til os. Herren sendte os en af sine Vidner fra en af de østlige Stater, og som han selv havde drukket af den levende Rilde, kunde han med Overbevisningens Varme tale om vor Frelſers forbarmende Kjærlighed til Synderne. Herren velsignede og bønlyste de Sufte, som før og under Mødet opsteg til ham, og nogle vendte tilbage til Faderhuset. Herren kjender deres Tal. Vi glæder os med Frygt og Bæven; thi Verden ligger i det onde, og Satans Magt og List er stor, men det er vort Haab og Glæde, at vor Stedsfortræder, Løven af Juda, har slaget sig igjennem for os, og vi skal mere end seire ved ham som os elskede. Han ældes ei af Aar og svækkes ikke i Kraft. Og nu, kjære Brødre og Søstre i Herren, lad os flittig omringe Naadestolen i Venskammeret, søge Kraft hos vor Fyrde og Frelſer Jesus for os selv og Broderskabet, at ingen sig lader fra Kronen forhindre, men til Herrens Ære vandrer vort Kald værdigt. Og du, kjære Sjæl, som indtil nu har staaet Naadens Kald imod, hvorlænge vil du trætte Herrens Langmodighed? Waagn, før det blir forsent; thi der kommer en Dag for den gjenstridige Naadesforagter, da det lyder fra Herren: „Ve den, min Aand har forladt.“ I dag lyder Budskabet fra Herren, der hengav sin Søn den enbaarne til et Skyldoffer for dig og mig, at vi skulde faa fri Adgang til Sammets Bryllupsfest. Kom, der er endnu Rum.

M r s. P. S.

Kinamissionen.

Kvindebevægelse i Kina.

Den store Reformbevægelse, som for Tiden finder Sted i det kinesiske Rige, og som efter Sigende kan glæde sig ved kraftig Støtte af Enkeiserinde Tsu-Hai, tidligere den bitreste Fiende af alt Nyt, er heller ikke paa Kvindelivets Omraade bleven uden dybtgribende Indflydelse. Den tidligere kinesiske Gesandt i Paris Yu Kengs Døtre foregaar sine Landsmandinder med et godt Eksempel. Der er allerede oprettet Skoler efter Europæisk Mønster for unge Piger af Mandarinfamilierne, ja Enkeiserinden har af sine egne Midler oprettet et særligt Institut for Døtrene af Hoffets Dignitærer.

Tidligere levede den kinesiske Kvinde i den dybeste Uvidenhed. Som Datter i Huset eller som Husfrue førte hun en monoton Tilværelse hvori ingenjomhøist aandelig Beskæftigelse gjorde Afbræk. Tilhørte hun den velstaaende Klasse, adskilte hun sig kun ved sin Virksomhed fra Kvinderne af Folket. Nu er imidlertid Kvindernes Stilling bleven fuldstændig forandret. Man ser allerede unge Kineserinder, der besøge japanske Universiteter for at afslutte sine Studier Side om Side med kinesiske Studenter. I de store kinesiske Byer trykkes talrige Tidsskrifter for Kvinder. I Shanghai udkom for en Tid siden et „Essay over Kvindens Sjæl.“ Endog et Emne, som „En kinesisk Kvindes Ret til at vælge sig en Ægtefælle“ blev nylig behandlet i en Bog. En Kineserinde, der studerer i Tokio, skriver for Tiden paa et Bærk om „Russiske Kvinders Heroisme“, det vil sige en Historie om de Kvinder der har deltaget i Anarkistbevægelsen.

Endelig har Enkeiserinden, der allerede ved et Edikt fra 1902 havde fraraadet Indsnevringen af Fødderne som Følge af det kraftige Felttog, de europæiske Missionærer førte derimod, nu fuldstændig forbudt denne barbariske Skik. Der havde allerede dannet sig Selskaber, hvis Medlemmer havde forpligtet sig til ikke at lade sine Døtres

Fødder mishandle samt at forbyde sine Sønner at ægte Kvinder med indsnærede Fødder.

Netop Kvindebevægelsen er et betydningsfuldt Tegn paa den sociale Omvæltning, som i vore Dage foregaar i Kina.

Endnu for ti Aar siden vilde ingen have kunnet ane, at der saa snart vilde finde en fuldstændig Forandring Sted i Sæder og Skikke i det himmelske Rige.

* * *

En Reise til Peking.

(Af C. W. Vandahl.)

(Fortsættelse.)

Dermed fik de Venner af Augustana Synoden, som arbejder for Kinesernes Frelse, et stort og prægtigt Missionsfest.

Maa Herren ved dem saa sende ud mange nidkjære og aandsfulgte Ungdommer med Livsens Brød til dette forsmægtende Folk.

Da vi kom frem til Hsueho var en Gren af vor Missionsreise fuldbendt. Og vi var glade og prisede Gud, som gjorde alle Ting vel for os.

Vi havde da tilbagelagt over 200 Mil.

I Hsueho har Broder Joyce et lovende Arbejde igang, vi tog ind til de troende. Vi hører med os det Kjendtegn, at vi er glade i Guds Ørn. Og det gjør ingen Forskel, hvadenten de er hvide eller gule.

Det er en aandelig Hvile at faa bytte Tanker med dem, som lever i Samsund med Gud.

Hsueho er en stor og folkerig By. Fra den høje og velbyggede Stadsmur kan man se udover til alle Hold, den ene store Landsby indtil den anden, og man spør: Hvad forslaar en Missionærs Arbejde blandt saamange?

Udenfor Stadsmuren er bygget en moderne Jernbanestation. Vi er nu ved Han-kowpekingbanen.

Jernbanen i Kina bringer Opstandelse blandt Folket. Mange fattige faar Arbejde, Forretningen blir bedre og Færmprodukterne stiger i Pris, og Folket vaagner op af Søvn og vil følge med Tiden.

Nu rører Kina paa sig, det kommer sent,

men det vaagner, og nu er den gylde Tid at bringe dem Sandheden.

Tider og Aarhundreder har gaaet forbi, og man har ikke bemsiet sig med at spørge om Tiden i Kina. Men i det sidste har man begyndt at forskaffe sig Klokke og følge Tiden.

Gud ske Lov for Jernbanerne, ved Hjælp af dem skal vi lettere og hurtigere sprede Evangeliets Lys.

Dog, de ugudelige Udlændinge, disse Lasternes Trælle, som farer Verden over og averterer Synden, de er en stor Hindring for Kristendommen.

Disse og Navnkristne vil bli den største Hindring for Guds Riges Fremgang i Fremtiden.

Det var bedre at saadanne havde en Møllesten om sin Hals. Da vilde de ikke fordærve de enfoldige med Syndens Gift.

Na, her er en Kamp paa Liv og Død mellem Sandhed og Løgn!

Maa de, som midt i denne Brimmes skal staa paa Zions Mure og lede Sjæle ind ad Porterne til det nye Jerusalem, til hver Tid være hjulpet med den Helligaands Kraft.

Vi kom til Hsueho om Eftermiddag og reiste derfra igjen næste Dags Morgen.

Tænk, nu var vi allerede ved Jernbanen. Nu vilde det ikke ta lang Stund, og heller ikke koste stort at gjøre et kort Besøg til Kinas Hovedstod. Det var næsten uimodstaaligt. Og det er svært lidt Besvær og saa, at se Peking, og det kristelige Arbeide, som der udføres.

Vor gule Bror gik ind i Byen forat veksle nogen Sølvstykker til Dollars. Det forstaaer sig! nu var vi komne paa Kanter i Verden, hvor Civilisation bryder frem med Jld og Damp. Der bruger man Sølvmynt. Det er ikke saa, hvor vi lever og arbeider thi der veier man ud Sølv (Sølvpenge).

Det koster at være stor, derfor valgte vi at gaa med tredje Klasse.

Skulde det være hdmhygende for Hednigemismissionærer at reise sammen med Kinas fattige Klasse, og vi er jo saa vant til deres Fattigdom og Urenlighed, at det vilde næsten bli unaturlig at komme bort fra det—som om vi ikke længer var i vor Forretning.

Åh, om de bare vidste, at de har en rig Far i Himmelen! Her gaar de aandelig fattige og stoler paa de stumme Afguder for Hjælp, fordi de ikke kjender den sande Gud og den han udsendte, Verdens Frelser.

Men tilbage til Manden, som gik i Byen. Han kom ikke tilbage. Toget kom. Vi saa paa Klokken. Tiden for Togets Afgang var straks op, men Manden var ikke at se, og Situationen blir meget spændende.

Til vor Trøst fortæller Konduktøren os, at han vilde vente en Stund. Men han var af de gule Brødre, som altid er villig at gjøre en Tjeneste.

Et saadant Dieblis gir en Alvorstanker. Hvor forfærdelig maa det ikke være, at staa uforberedt naar Dødsengelen kalder? Lad os huske paa det, at den Konduktør venter ikke paa nogen.

Åh! siger H., der kommer han. Og Manden kom springende med Pengene i Haanden i sidste Dieblis.

Vi fik os Billetter i en Fart, thi Kineserne var færdige at hjælpe til, og ind for vore Reiseeffekter gennem Binduerne, men selv gik vi gennem Døren.

Endog vore Sengklæder maatte vi ta med os til Hovedstaden. Det er noget, som hører til Livets Nødvendighed herude og især for dem som vil bevare sig ren fra Kinas utallige Mængde.

Saa har det afsted med Jldhesten forspændt, først over smutbare Hvedefelt, hvor Hveden stod høi og fin og høiede sig ved Lufttrykket af det forbigaaende Hurtigtog. Men udpaa Dagen kom vi henimod den gule Flod; der er Landet som en stor Sandørken.

Jernbanen er godt bygget, men det mest forslagne og kolossale er den store Jernbro over „Kinas Sorg“, saa kalder man den gule Flod herude. Svære Jernpillere er sænket ned i Dybet, som bærer Broen oppe, og der staar den, som et Under for Kinas Millioner. Den vidner om et nyt Kina.

Her er endnu nok af konservative Hedninger, stolte af Tomhed og fulde af Dvertro, som spaaer, at Dragen vil komme til at rive den ned, naar den med Vaarsflommen farer tilhavs. Men den staar nok.

Gud ske Lov for den aandelige Bro, som Kristus har lagt over Verdens Sorg. Men saalænge Hedningerne ikke kjender den, forbliver de i sin Sorg. Dragen forsøger rigtignok at rive den ned for os, men den staar, thi den er grundet paa Pillere, som er sænket ned i Guds evige Almagts og Kjærligheds Dyb. Naar Himmel og Jord forgaar, saa staar den lige urokkelig. Den er og blir et Under.

I Chang teh su standsede Toget over Ratten. Passagererne faar gaa af og søge sig Natlogi, saa bedst de kan. Billeterne kjøbes kun for en Dagsreise ad Gangen. Kineserne overtræder ikke Naturens Lov, naar det blir Tale om at sove. De tror paa, at de som sove, sove om Ratten.

De har endnu ikke tabt sine Nerver, som mange andre Nationer. De tager alle Ting med overlegen Sindighed.

Da Toget standsede ved Stationen blev vi Vidne til noget, som man ikke vilde tilladt i Amerika. Længs med det otte Vognes lange Tog vælter Reiseeffekterne ud gennem Binduerne, saa Støvet stod som en Sky omkring os. Det var en Huj og en Skrig, saa man kunde ikke høre sin egen Stemme. Bag Stationen var der opført nogen smaa Huse, hvor man herbergede Passagerne for rimelig Betaling.

Hovedsagen er nu at komme frem i Berden, og ikke Maaden, hvorpaa man kommer der, ser det ud til.

Her er en Kamp for Tilværelsen. De sterke kommer sig frem paa de svages Bekostning.

Baade her i Byen og i de mindre Byer omkring arbejder den Con. Presbyt. Mission. Missionærerne maatte forlade sit Arbejde i 1900 og fly for Fienden. De blir mishandlet i Rangang, flere haardt saaret, og led forførdelig, indtil de kom ind til Hupeh, hvor de mødte Velvilje og fik Hjælp og Estort.

Arbejdet er nu mere lovende end nogenfinde før.

Vi standsede 15 Minutter i Baotinsu, Chili. Denne By er nu vel kjendt af de fleste, som har fulgt med Missionsnyhederne

fra 1900. Her led Green Familien og flere med dem grusomt under Boyeroprøret.

Her sad Herrens Vidner indespærrede i et mørkt, urent Fængsel, fuldt af Utpoi og Sygdommer i den varme Aarstid, efter at de var jaget fra Sted til Sted, plaget, mishandlet og forfulgt, tabte alt de eiede, led Hunger og blev ofte negtet at læske sig med rent Vand.

De var komne med Frelse, men blev mistjendt. Det var for dem en Vre at lide.

Men Historien er forlang, og tillige er den fortalt før, saa jeg vil bare tilspie, at Greens gif af med Seier, men de Mandariner, som saa uforskammet havde behandlet Missionærerne fik en brat Ende.

Baotinsu er en stor og livlig Forretningsby og vil bli et stort Jernbanecenter, Kinas Minneapolis.

Klokken halv otte Aften den tredie Mai, dampede vi ind gennem den store Svælving i Peking's Stadsmure. At dette Aristokratistiske Kina skulde tillade at anlægge Jernbanestation indenfor Stadens Mure, det maa vel anses som et sikkert Tegn paa Fremskridt og mer, at en ny Tid er nær.

Vi kom med Hurtigtogets Fart farende lige ind i denne store Nations Hjerte. Da gif det forunderlige tunge Jølelser gennem en.

Herindenfor lever Entseiserinden, hun, som har saa meget retfærdigt Blod paa sin Samvittighed.

At her i Nationens Hjerte, hvorfra Sandheds og Retfærdigs Pulsaaere skulde gaa ud med Røring og Liv til det hele Regeme, at her skal være et bundløst Mørke af Mord, Hor, Had, Avind, Trøsthed, Misundelse og mere saadant.

Kina lider af en svær Hjerteseil. Derfor er det, som det nu er.

Ikke at forundre sig over da, at her er Dyrer og Mød. Og hvad bekymrer man sig igrunden over i Peking om de fattiges tunge Naar og den lidendes Dnk fra Ende til Ende af Landet.

Naar man stiger af Toget i en stor By, hvor man er aldeles fremmed, da faar man ikke Tid til at tænke igennem dens Historie, men ta vare paa sine Sager og grave sig afsted. Det andre faar komme efterhvert.

(Fortsættes.)

Det nye Peking.

Kina synes i de seneste Aar for Alvor at ville slaa ind paa nye Baner. Hvorvidt det vil blive til Held for den hvide Race, maa Fremtiden vise, men et er sikkert og vist, man begynder nu rundt omkring med stor Interesse at følge, hvad der foregaar i det „himmelske Rige“.

Efter „Hamb. Nachr.“ meddeler vi her lidt af, hvad Forfatteren F. A. MacKenzie fortæller om det Indtryk, som Hovedstaden i det kolossale Rige, det moderne Peking, nu gjør paa Ublændingen. I de sidste Aaringer er nemlig denne By blevet en hel anden.

Endnu for faa Aar siden var et Ophold i Peking alt andet end fristende. Reisen her-til fra Takusforterne var langvarig og anstrængende. Hotellerne var grusulde, Folket stillede sig meget uvenlig over Ublændingen, Overfald hørte til de daglige Begivenheder, og Gaderne befandt sig i en Tilstand, der trods hver Beskrivelse. Naar det regnebe, blev man, selv i Hovedgaderne, hogstavelig talt stikkende i Dynd og Søl.

Nu naar man Peking uden videre Banstikkelig med Jernbanetog, hvis Waggoner er udstyrede med al moderne Komfort og Luxus, og lige tæt ved Banegaarden ligger et første Klasses Hotel. Hovedgaderne er blevne godt brolagt og er lette at færdes paa, det hæslige Tiggeri er forsvundet, og Folk er høflige og imødekommende. Og tiltrods for de hyppige Storme og den frygtelige Sommerhede er Klimaet i alt væsentligt sundt og behageligt.

Det moderne Peking skriver sig fra Tiden efter, at den sidste Bøgeropstand var blevet kuet. Lige straks efter at der var indtraadt Ro, begyndte alle mulige „Globo-trotters“ at indfinde sig, andre reisende fulgte deres Eksempel, mange Ublændinge tog fast Vopæl i Peking, og Fremmedkvarteret er efterbehaanden blevet en hel moderne By. Men alligevel er der nok tilbage af det gamle til at glæde Ublændingens Dine. Paa Gaderne ser man endnu mange interessante Billeder af ægte Kineserliv. En Flok tungt belæssede Kameler, der kommer fra Mongoliets Høiland, drager forbi; den følges af en

munter Brudeskare med Musik og Faner. I et af Kvartererne ser man de utilflørede Mandshukvinder spanke glade omkring, i et andet ser man næsten ingen Kvinder udenfor Husene, idet de er forblevne trofaste mod de gamle Stikke, der byder Kvinden at blive i Hjemmet. De ældgamle berømte Bymure af næsten utrolig Tykkelse, de mange Udfigshuller, der er anbragte i Dørene, over hvilke der er malet et Die—et Symbol paa Bagt-somheden—og de høje Taarne, alt fortæller samtidig om en Nation, der endnu er meget mistroisk, og som stadig holder sig i Forsvarsstilling.

Peking er delt i fire Dele: Tatarbyen, Kineserbyen, „den forbudte By, der omfatter Keiserflottene, samt Gesandtskabs-Kvarteret, Tatarbyen er en Haveby, der har de velhavende Embedsmænd sine Villaer, som de smykker med Træer og Blomster. I det kinesiske Forretningskvarter kan europæiske Forretningsmænd faa mange gode Ideer til Maaden at udstille sine Varer paa. Gaderne er her fyldte af store Menneskemasser. Hvert Butiksvindu fortæller tydelig om Indehaverens Lyst til at fordunkle Naboen. Udsøgt Træffæringsarbejde i rig Forgyldning eller smykket med vidunderlige Vaaben, alle mulige Slags symbolske Figurer, Reflamespøiler i alle mulige Farver og paa tyve Fods Hvide staar midt paa Gaden udenfor Butiken for at lokke Kjøbere og skuelystne.

Bøgeropstanden har efterladt sig Spor allevegne. Paa Husenes Ydermure gaaber stundom store Huller. Keiserens herlige hvide Marmorpaladser er blevne udplyndrede og lagte i Grus af de fremmede Soldater, og det berømte Lamatempel er ligeledes i en jammerlig Tilstand.

Gesandtskabskvarteret er nu fuldstændig forvandlet. Efter den store Beleiring har Magterne været betænkte paa at forebygge en Gjentagelse. En stor Del af den af Kina betalte Stadeserstatning har man anvendt til at reise prægtige Bygninger til Gesandterne og Baracker til Soldaterne. Tykland har anlagt en formelig liden Fæstning med Volde, Grave og Skyts, Stater som Hol-land har reist hele Paladser, hvorimod Eng-

land har beholdt det gamle kinesiske Palads, som det saa længe har indehavt. Forøvrigt synes ogsaa Missionerne at være blevne smittede af Pragtløsten. Den store katolske Domkirke, som Kineserne maatte bygge som Skadeserstatning, maa være enhver loyal Mandshurer en stadig kilde til Sorg. Et amerikansk Missionselskab har ved egne Midler reist et Hospital og et Asyl, der dristigt kan rivalisere med Gesandtskabsbygningerne.

Marconistationens slanke Mast i den italienske Gesandtskabsbygning, alle de forskellige Nationers Uniformer, der breder sig paa Gaderne, de omhyggelig bevogtede Døre i Embedskvarteret, alt taler manende om en endnu usikker, af mørk Taage skjult Fremtid.

Ogsaa om Stillingen paa Madagaskar.

Det har vist for mange staaet som en Gaade, at den franske Socialist, som nu er Gubernør paa Madagaskar, kan ville lægge alle mulige Hindringer iveien for Missionens Skoler, uagtet Staten selv paa de fleste Steder ingen Skoler har, som Børnene kan henvises til. Ønsker da Frankrige, som gjør Krav paa at gjælde for en Civilisationens Forkjæmper, slet ikke, at de stakkels Børn i dets Koloni skal faa lære noget?

Det synes jo utroligt; men det er nok alligevel saa. Man ønsker at kunne benytte de indspødtte bare som Arbejdsstræller for Frankmænd (Kolonister) og behandle dem som saadanne. Men det tror man vil falde stedse vanskeligere, jo mere Oplysning de faar. Derfor er det bedst at holde dem i Uvidenhed. Denne Tanke er ikke ukendt i Europa heller. I Gnevældets og Despotiets værste Dage var man saa livrød for, at Folket („den gemene Mand“) skulde faa nogen Oplysning, af Frygt for, at det da skulde falde vanskeligere at tyranisere dem. Men at det samme skal gjentage sig i vor Tid, og det under den franske Republiks Styre, er tilvisse en skrigende Anakronisme (noget, som staar i afgjort Strid med Tidens forholdene.)

At imidlertid saa er Tilfældet, har vi nu

faaet klar Beseed om fra selveste den franske Generalgubernør Hr. Agagneur.

Det franske Blad („Le Tsмоignage“) (No. 4 for 1907) fortæller nemlig følgende:

En fransk Protestant havde et Møde med ham og beklagede sig over, at han hindrede Missionens Skoler uden dog selv at have nogen offentlige Skoler at sætte i deres Sted; fremdeles, at han ikke var u p a r t i s k, idet han behandlede Katholikerne Skoler med mere Hensynsfuldhed end Protestanternes, og det uagtet de offentlige Eksaminer havde vist, at de sidste kunde opvise bedre Resultater.

Hertil svarede Hr. Agagneur ifølge det franske Blad følgende:

„Jeg erkjender Eders gode Resultater og Eders høitstræbende Maal. I løfter denne Races moralske Rivaa. Men netop dette er deres Feil. Jeg kjender Katholikerne, og jeg frygter ikke dem. Men jeg kjender ogsaa Eder, og jeg frygter Eder. I emanciperer de indspødtte (gjør dem for uafhængige), I gjør Mennecker af dem. Men vi har ikke Brug for B o r g e r e, men for a r b e i d e n d e H æ n d e r.

Dette behøver ingen Forklaring. Det taler for sig selv. Det er vel ikke ofte, en fransk Embedsmand saa ugeneret taler et saa tydeligt Sprog!

Forsaavidt er vi taknemmelige for det!

Det meldes os forresten, at enkelte franske Embedsmænd ude i Distrikterne ikke tager det saa nøie med Gjennemførelsen af Generalgubernørens Ordre til Skolernes Ruin. Det synes næsten, som de mener, at saa urimelige Bestemmelser neppe vil blive af saa lang Varighed, at det lønner Umagen at anstrenge sig for at gennemføre dem!

Udgiveren af en stor daglig Avis i Japan, ikke selv en Kristen, giver Kristendommen følgende Studsmaal: „Se udover hele Japan. I dag har mere end 40,000,000 en højere Moralitet, end de har haft nogenfinde. Vore Begreber om Hengivenhed og Dydighed er højere end før, og vi undres paa Aarsagen til dette store moralske Fremskridt. Vi kan ikke finde den i noget andet end i Jesu Religion.

Midnatstanke.

Det er forunderligt, hvorledes Tanken, naar man i den tause Midnatstid ligger vaagen, kan stemme ens Sind til Alvor og Eftertanke, og vel gjør den, som saaledes lader den ædle rene Tanke faa trænge ind i Sjelen med sin forunderligt overbevisende Magt, som saa vel kan retfærdige en paa Livets Veie.

En Nat medens jeg saaledes laa indhyset i Naturens kvægende Mørke, trængte det Spørgsmaal uvilkaarlig ind over mig med et Alvor, som aldrig før: Hvad er Livet? Er det værdt at leve? Bæser, lad os gaa tilbage til vor spæde Barndom, da vi paa Mors Sang eller i Søskend- og Kammeratlageret nød den hyggelige Tid af vort Liv. Lad os tænke over den Tid nøie, og saa lægge Mærke til den Forandring, som er foregaaet med os siden hin Tid. Hvor lyder ikke Mors Sang endnu tydeligt og klart i vore Øren. Læg Mærke til den bløde Klang der ligger i hendes Stemme. Hvor ofte hører vi ikke hendes kjerlig Formaning, om at elske Jesus, og holde os nær til ham som har frelst os med sin Død, saa skulde det gaa os godt igjennem hele vort Liv. Dette er de deiligste og bedste Minder fra vor Barndom, og Tanken derpaa lokker ofte Taarerne frem, baade hos Yngling og den graahaarede Olding, og ofte bliver vi fristet at sige med Sangeren: „Na Mor, lad mig lægge mit Hoved endnu engang til dit Bryst“. Men: „Denne Tid svandt hurtigt hen, kommer aldrig mer igjen“. Barnet voksede til. Den barnlige uskyldighed og Leg blev mere og mere omhyttet med Verdens Daarlighed og verdslige Fornøielse. De ærlige smaa Barnepine blev lidt efter lidt forvandlede af Synens Gift, som man uden mindste Anstrængelse, til hver Dag, kan faa indsuge. Vor Barndoms Gud var glemt. Mors Formaning og Bønner blev lagt tilside endskjønt de aldrig kunde glemmes. Det lille uskyldige Barn var blit til en ugudelig Yngling eller en graahærdet og forstøffet Synner. Og som en fredløs Sjæl springer man hovedfuld ned i den evige Fortabelse, hvor

den mindste Tanke paa Forandring er umulig. Hvad er Livet for en saadan? Er det værdt at leve? Hertil svares: Livet er en Feiltagelse. Det var bedre om det Menneske aldrig var født.

Unge Ven, som blomstrer i din Ungdoms Friskhed og Glæde, tænk mere paa Livet og Betydningen der ligger i „at leve“. Sky Verdens Tilskøffelse og Fornøielse, og lad Tanken paa: „Hvad skal jeg gjøre for at jeg kan blive salig“, blive den raadende i vore Hjerter. Vid, at den Sæd som saaes i Ungdommen, den modnes til Høsten, og bitre er de Minder, som et udsvævende Liv i Ungdommen sætter, det har mange faat erfare. Livet er kort, lad os benytte den Tid, vi lever, vel, saa skal vi paa vort sidste Livs sidste Aften faa høste en evig Herlighed hjemme hos vor Frelser. Da er Livet værdt at leve.

A. T.

Fra Arbeidsmarken.

Victor Menighed ved Mt. Vernon, S. Dak., har udstedt Kald til Past. R. U. Ewenty i Madison, Wis.

Past. D. J. Lundh havde nylig Kald fra Menighederne ved Dales, Ruthland, Clement og Kulm, N. Dak. men afflog.

Vige efter Synodemød: 12 august sit Past. Mortvedt i Newark, N., sin Søn forhøiet med et hundrede Dollars.

Past. Mortvedt fra Newark, N., har vel en Uges Tid besøgt sit forrige Kald ved Dell Rapids S. D. og Omegn.

De Menigheder, som Past. Walstad fraflytter i Ottertail Co., Minn., har udstedt Kald til Past. Verohl, men naar dette skrives vides ikke om han antager Kaldet.

Missionær Past. D. R. Wold har med Missionsbestyrelsens Tilladelse antaget det til ham af Skoledirektionen stillede Kald som theologisk Lærer ved Red Wing Seminar for det kommende Aar.

Student Arthur Lawrence fra Jewell Guth. College har nylig afsluttet en to Maaneders Skole i Newark Nbd. Op til 40 Børn har besøgt Skolen. En Skolefest blev afholdt Søndag den 25de August.

Rvinbeforeningen, „Missionens hjælpende Haand“ i St. Pauli Mgd., Minneapolis arbejder for Bibelskolen i Kina. Nylig affendte den et hundrede Dollars til denne Anstalt paa Missionsmarken.

En af Missionær Himles Smaagutter havde det Uheld at brækte sin ene Arm nogle Dage før de skulde draget afsted til Kina. De maatte af den Grund udsætte sin Rejse en Stund. Om en Uges Tid kan de maaske faa slippe afsted.

Prof. Duello har i nogle Uger umiddelbart før Sommerferien reist adskilligt helt i Nashville Kreds og virket for Jewell College. Han fandt Interessen for Skolen nok saa god, og har det Haab, at der vil komme mange Studenter til Jewell fra de forskjellige Menigheder, hvor han har reist.

Dorcas kaldes en uafhængig Rvinbeforening i Dalton, Minn. Den har sat sig som Opgave at støtte et eller andet Børnehjem. Det sidste Aar sendte den sine Bidrag til Hjemmet i Beresford. Til Foreningens Møder samles ganske mange fra de forskjellige Menigheder der paa Stedet, og Past. Walstad har almindelig været med at lede Møderne.

Vi fik nok ikke Rum til alt, som baade vi og andre havde ønsket at se i Skolenumret. Vi lader derfor nogle Stykker om samme Sag komme nu og da eftersom Anledning gives. Og det tør være ligesaa tjenligt om Skolesagen bliver nævnt i flere Numre. Iser vil vi stadigt pege paa vore egne kristelige lutherske Skoler, som de vor skolejægenbe Ungdom bør gaa til.

Søndag den 25de August predikede Missionær Himle paa Formiddag i St. Pauli Mgd., Minneapolis. Kirken var pyntet med Palmer og Blomster og pakkfuld af Folk. Om Aftenen talte Missionær Wold og Mrs. Himle paa samme Sted. Mandag Aften den 26de var der Feste i Kirkens Basement hvor der løbaler og Sang og tilslut overrasktes de flere Himles en Gave paa \$44.

Ved Sommerferien i Red Wing var der de første Dage mellem 40 og 45 Præster tilstede. Det falder ikke for alle at være tilstede fra Begyndelsen af eller hele Tiden. Der kommer nogen nu og da hver Dag, og andre maa rejse igjen før Skolen er slut. Meget godt har været forhandlet allerede paa de tre første Dage. Noget fra dette Møde kommer vi til at optage her i Bladet.

Søndag den 28de Juli predikede Past. Oppegaard i St. Pauli Mgd. Minneapolis og Offer til Kinamissionen optoges, stort 45 Dollars. Samme Dags Aften talte Dr. Hotvedt og begge Gange var der mange Folk tilstede. Den følgende Torsdag havde Kinamissionsforeningen sit regu-

lære Møde. Andre Benner var ogsaa tilstede. Dr. Hotvedt som jo er Medlem af Menigheden i Minneapolis og som var tilstede ved Mødet blev overrakt en Gave paa \$48.

Der er adskillig Spørgsmaal efter „Buddæreren“ fra forskjellige Hold. Enkelte har bedt om flere Papper af Brøvenumre, især gjelder dette Skolenumret. Dette er glædeligt, og vi skal nok gjøre vort bedste for at imødekomme slige Krav. Med det samme vil vi tage Anledning til atter at minde „Buddæreren“ og Samsfundets Benner om at hjælpe til at faa vort Blad kjendt og udbredt der, hvor det endnu ikke findes. Det er mærkeligt hvormeget der kunde gøres ogsaa i denne Sag, naar nogen tog sig af den.

Den trettende Søndag efter Trefoldighed blev Past. Gustav M. Bruce af Past. A. D. Nordvedt fra Newart, Ill. indført i sit Kald ved Dell Rapids, Highland Mgd. Kl. halv fire Eftermiddag og i Salems Mgd., Sherman om Aftenen. Paa sidstnævnte Sted holdtes Gudstjeneste i det engelske Sprog. Det var nok saa høttidelige og alvorlige Stunder baade for Præst og Menigheder. Maa Herren faa give dem et langt og velsignet Samvirke.

Past. L. L. Carlson fra Canada skriver: Vi lever nok saa bra heroppe i Norden. Mrs. Carlson har været syg en Tid, men er nu bedre. Det havde nær kostet hende Livet, idet hun ved at tage sine Mediciner tog feil. Hun tog en hel Tasse med Forgift. Doktoren sagde det var nok til at bræbe tre Menninger. Jeg havde brugt en Flaske med Forgift Dagen før, og hun tog Flasken uden at se nøiere, heldte i og drak, men fandte Feiltagelsen straks. Ved Guds og pieblittelig menneskelig Hjælp gif det over al Forventning. Priset være Gud. Det vilde været forføderligt at ende sine Dage paa den Maade og frygteligt for os, som var efter.

Victor Menighed Mt. Vernon, Syd Dakota har i mange Aar været velbesigtet med Sandhedsvidner, som med Alvor har fremholdt baade Livet og Døden, Velleselsen og Forandelsen. Nu i det senere kommer Frugter af deres Arbejde mere tilsyn end nogensinde før. Der er nu en velbesigtet Tid, thi Turtelbuens Røst er blevet hørt i vort Land. Flere nu i det senere har, som vi tror, med Alvor vent sig til Herren, og giver Haab om Bestandighed. Det er mest ældre Personer som i længere Tid har været overbevist om Sandheden, som nu i Følelsen af sin Usalighed har fattet den afgjørende Beslutning om at gaa tilbage til Gaderhuset. Underligt er det at det er saadanne, som man mindst har ventet. Vi er nu glade og faar glæde os tilfælles med dem, som før har arbejdet. G. Norbeck.

Bekjendtgjørelser.

Red Wing Seminar.

Undervisningen ved Red Wing Sem. begynder, om Gud vil, i den theologiske Afdeling den 17de September førstkommande og i den forberedende Afdeling den 1ste Oktober førstkommande. Ansøgning om Optagelse i den theologiske Afdeling maa inden første September indsendes til undertegnede. Ansøgningen maa ledsages af en fortsat Overtagelse over bedkommendes Livsførelse, en Rebegjærelse for hans Forhold til Herren, og de Grunde, der bevæger ham til at optage det theologiske Studium, samt Attesten fra kristelige Mænd, som tjener Ansøgeren.

Det forudsættelse nemlig som Betingelse for Optagelse i denne Afdeling, at man a) har gode, paa- lidelige Vidnesbyrd om levende og alvorlig Kristendom og ubetinget antager den lutheriske Kirkes Lære.

b) I Regelen har gennemgaaet det forberedende Kursus eller har dertil svarende Kundskaber. Theologiske Studenter, som tilhører Høegs Synode, har Undervisning og Logis frit.

De, som ønsker Optagelse i den forberedende Afdeling eller agter at fortsætte sine Studier der, bør melde sig ti underregnede inden 15de Sept.

Alle Ansøgninger maa være ledsaget af Attesten fra en Prest eller en anden kjendt Mand.

Til Optagelse i den forberedende Afdeling forudsættelse: a) At man besidder en vel forberedt Konfirmands Kundskaber.

b) Fører en moralsk Vandel og ubetinget underkaster sig Skolens Regel og Disciplin.

c) I Regelen ikke er under 14 Aars Alderen. Undervisningen betales i Forstid med \$10.00 samt \$1.00 for Library Fee og \$1.00 pr. Uge for Bærelse, Lys og Varme. De, som optager det specielle Forretningskursus betaler \$15.00 for Undervisning foruden \$1.00 Library Fee, og den nævnte Pris for Bærelse, Lys og Varme fra 2den Oktober til Jul.

Anden Termin fra Nytaar til Udgangen af April betales med \$15.00 for Undervisning og \$20.00 i Forretningskursus samt \$1.00 pr. Uge for Bærelse, Lys og Varme.

Library Fee, for Lys og Varme betales ogsaa af de theologiske Studenter.

Prisen for Bærelse, Lys og Varme er en Del billigere paa øverste Etage i den gamle Bygning. Enkeltbærelser koster \$1.25 pr. Uge.

Theologiske Studenter, som benytter Enkeltbærelser vil ifølge Direktionens Bestemmelse betale \$1.00 pr. Uge. Saaløse der er Rum ved Skolen maa Studenterne bo i Bygningerne. Undtagelse herfra gjøres kun ifølge speciel Tilladelse.

En Indemnity Fee af \$2.00 betales af dem, som bor i Bygningerne. Disse Penge tilbagebetales naar man forlader Skolen, hvis man har alt i den Orden det var naar man flyttede ind.

I Skolens Boardingclub faaes Kost til billig Pris.

En Sygeforening er oprettet ved Skolen. Studenter kan blive Medlemmer af denne ved at betale 15c pr. Maaned og faar i Tilfælde af Sygdom, Læge, Medicin og Pleie til en Sum af \$20. Medlemsforbindelsen er gjældende for hele Skoleaaret.

Alle Ansøgninger om Optagelse, Ordning af Rum osv. sendes til undertegnede, Red Wing Seminary, Red Wing, Minn.

Skolens Katalog og andre Oplysninger gives paa Forlangende ved at henvende sig til Undertegnede under ovenstaaende Adresse.

En kort Fremstilling af Skolens Historie og Virksomhed siden dens Begyndelse indtil for nogle Aar siden sendes portofrit for 10c ved at tilskrive C. Vilsethun, Red Wing, Minn.

M. G. Hanson, Bestyrer.

Jewell Lutheran College.

Om Gud vil, begynder Undervisningen ved Jewell Lutheran College Tirsdag den 10de September 1907. Det er ønskeligt, at alle, som agter at frekventere Skolen, kommer til Skolens Aabning.

Skolen har følgende Kursus eller Afdelinger: Akademisk, Normal og Parochial, hver paa fire Aar; et Handels Kursus paa to Aar. For Optagelse i disse Afdelingers første Klasse maa man kunne fremlægge Bevis for at have gennemgaaet Almueskolen saa langt som gennem eight grade.

For dem, som ikke har den fornødne Uddannelse for Optagelsen i første Klasse af de før nævnte Kursus, gives der et forberedende Kursus paa et Aar. Dette Kursus udgjør en Gjennemgaaelse af de Fag, som gives i Almueskolens eight grade.

Skolens Musikafdeling er nu vel udstyret og hyder udmærket Anledning til Uddannelse i baade Sang og Musik. I denne Afdeling gives der Undervisning i Sang,—voice culture saavel som Korfang; Piano, Reed Organ med Pedaler, Pipeorgel, Violin, Guitar, Mandolin osv.

Alle, som ønsker Optagelse ved Skolen, bør melde sig snarest mulig til undertegnede. Send alle Ansøgninger til min Adresse i Jewell, Ia. Det er ønskeligt, at enhver Ansøgning fra saadanne, som for undertegnede er ubekjendt, ledsages af Ansøgning fra en Prest eller anden kjendt Person.

For Skolens Katalog, som giver fuld Oplysning om Kursus, Befrømmelighed og Omkostning, skriv til Magnus Johnson, Jewell, Ia., og han vil sende en med første Post.

For nærmere Oplysninger skriv til undertegnede, adresseret til Jewell, og saasnart Brevet kommer mig ihænde skal jeg søge at give de fornødne Svar.

N. J. Oshre, Bestyrer.

Direktionsmedde.

Skoledirektionen indtælles til Møde ved Skoleaarets Begyndelse i Jewell, Ia. Direktionen mø-

der i Bestyrerens Kontor Tirsdag den 10de Sept.
Kl. 1 Eftermiddag. A. O. Mortvedt, Sekr.

Narsmødet for Red Wing Kreds afholdes om
Gud vil, i Imanuel's Menighed, Aspelund, Good-
hue Co., Minnesota, Pastor C. C. Holters Kald
fra 24de til 26de September 1907. Samtaleemnet
Ap. Gj. 3. 1, 8 indledes af Past. C. C. Jacobson.
Pastor M. J. Westphal holder Aabningsprediken.
Mødet begynder Kl. 10 Formiddag. Besøgende
kommer til Kenyon, Wanamingo og Zumbrota,
hvor Styds møder Dagen før Mødet. Gud velsig-
ne Mødet!
M. J. Westphal.
A. A. Dahl.

Vi kan gjøre opmærksom paa, at C. M. & St.
P. R. R. gaar i øst og vest og at Wanamingo er
nærmest til Mødestedet. C. Great Western gaar i
nord og syd baade gennem Kenyon og Zumbrota.
Tilreisende bedes fende undertegnede et Card om,
naar og hvor de kommer, saa kan vi bedre ordne
med Styds.
C. C. Holter.

Midtre Iowa Indremissionsforening har isføl-
ge Indbydelse fra Clear Lake & Elsworth Mgd.,
Pastor C. J. Castvolds Kald, et Samtaleemne der
den 18de til 20de Sept. 1907.

Samtaleemne: 1 Pet. 2, 1—9.

Styds vil møde i Jewell og Randall Dagen
før Mødet. Kom mange. Gud velsigne Mødet.
Paa Foreningens Vegne

R. Berve,
R. D. Roe.

Ifølge Synodens Bestemmelse skal der hvert
Aar holdes et Høstmøde for Kinamissionen.

De Menigheder, som ønsker et saadant Møde,
denne Høst, vil være af den Gudsbed, inarest mulig,
at indsende sin Begjering derom til undertegnede.

Broderligt
A. O. Oppegaards.

Styd Dakota Kreds af Hagues Synode afhol-
der sit Aarsmøde i Sions Mgd., Vanhook Co., S.
D., Pastor L. V. Nerbigs Kald, fra 24de til 26de
Sept. 1907. Samtaleemnet er Ap. Gj. 3, 19.
Styds møder de tilreisende i Volin Dagen før Mø-
dets Begyndelse. Da dette er Kredens Aarsmøde
hør Kredens Prester være tilstede. Vigeledes hør
Menighederne være vel repræsenterede.

G. D. Wit,
A. M. Mannes.

Ifølge Indbydelse har Midtre Iowa Indremis-
sionsforening et Samtaleemne i Bethania Mgd.,
Mc Callsburg, Iowa, Pastor J. N. Sandvæn's
Kald, den 15de til 17de Sept. 1907. Mødet be-
gynder med Prediken Kl. 10 Formiddag. Samta-
leemnet blir Mat. 21, 28—32. Kom mange. Ved
om Herrens Velsignelse!

Paa Foreningens Vegne

R. Berve,
R. D. Roe.

Om Gud vil, alholder nordlige Iowa Indre-
missionsforening et Samtaleemne i Nazaret Me-
nighed, Pastor Edw. Duess Kald, Armstrong,
Iowa, den 17—19 September. Samtaleemne Efa.
40, 1—11. Toget kommer fra Vest Kl. 10.45 For-
middag og fra Øst Kl. 4 Eftermiddag.

Kom saa mange som kan, Prester og Bærgstøt,
med Bøn om et velsignet Møde.

B. B. Olsson, Form.

B. P. Wolden, Sekr.

Chicago Kreds af S. C. holder sit Aarsmøde
i Primrose, Wis., Sept. 24—26. Samtaleemne:
1 Pet. 4, 7—14.

Kjære Prestebroder! Kom hver eneste en i Kred-
sen og lad hver Menighed i Kredsen ogsaa være
repræsenteret ifølge Beslutning paa sidste Aarsmø-
de; thi der er mange Ting af Bigtighed, som skal
forhandles. Glem nu ikke at bede specielt for Mø-
det. Styds vil møde i Mt. Horeb og Wellsville
Dagen forud. Kjære, kom, saa vi kan være fuldtal-
lig den første Dag. H. A. Hansen, Form.

J. J. Lee, Sekr.

Pastor A. O. Oppegaards Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge
de følgende nævnte Prestefald paa den Tid, som
nævnt i denne Besjendtgjørelse:

Pastor J. J. Rendahl's Kald, Ottertail Co.,
Minn., den 8de og 9de September.

Pastor H. D. Johnson's Kald, Ottertail og
Clay Co., Minn., den 10de til og med den 15de
September.

Vil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligt be-
de om Offer og personlige Gaver, der deles ligeligt
mellem Indremissionen og Kinamissionen om ikke
Giverne anderledes bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger,
Ungdomsforeninger, Mandeforeninger og enkelte
Personer, til hvilken som helst af Synodens Gjøre-
maal, modtages med Taknemmelighed.

Subscription og Betaling for „Budbæreren“,
„Børnebennen“ og „THE LITTLE MESSENGER“
modtages med Glæde.

Broderligt
A. O. Oppegaards.

Kvitteringer.

Professorsløn: Mrs. Christ Olson, Cooperstown,	
N. Dal	1.00
J. A. Passelton pr. M. G. Sanlon.	
Bidrag til Diaconisehemmet i Min- neapolis: Jacob Johnson, Wahkiak, Wis.	10.00
J. E. Halland, Willmar, Minn.	5.00
Martin Nelson, Madison, Minn.	5.00
John Stromstad, St. Marien, Minn.	5.00
Gust Erickson, Calumet, Mich.	2.00
Jak. Jaktén, do	2.00
D. D. Ballen, Spicer, Minn.	10.00
L. D. Mubland, Morrisville, Wis.	5.00
De J. Schie, Albee, S. Dak.	3.00

Extra Møde Kvf. i Pastor Petersens Mgd., Chippewa Falls, Wis.	17.50	John J Severtson, Cambridge, Va.	1.00
E C Kell, Doylestown, Wis.	10.00	Pastor A H Weis, Wpls.	1.00
F R Johnson, do	5.00	Pastor O S Kirkbal, Mound City, S. D.	1.60
G E Omholt, Sacred Heart, Minn.	10.00	Mrs. Althea Andersen, Wpls.	1.00
Heber Nelson, St. Ransom, N. D.	5.00	Til Frispatienter: Samlet ved Mrs. S O Saga, Bergen, N. D.	5.00
J H Uspitz, Racine, Minn.	5.00	Samlet ved Mrs. G Nordalen, Lough, Minn.	6.50
J E Sathun, Minn.	25.00	Samlet ved Mrs. Johanna Olafson, Bridgeport, Minn.	3.55
J A Stallerud, Madison, Minn.	5.00	Kongsvinger Kvf., Donnell, Minn. ved Mrs. Martin Erickson	26.65
Edward Erickson, Spicer, Minn.	5.00	Samlet ved Mrs. M Reis, Cyrus, Minn.	3.00
L A Lien, Blanchardville, Wis.	5.00	Elling Carlson, Lake Park, Minn.	1.00
Anton Lien, do	5.00	Samlet ved Mrs. Ole Hanson, Finley, N. Dak.	8.00
Andrew A Randall, Columbus, Wis.	5.00	Til Isende Udgifter: Mrs. Marit Thompson, Dalton, Minn.	1.00
L M Thompson, St. Ransom, N. Dak.	5.00	Til Hggesfondet: Mrs. E Sarbeson, St. Paul, Minn.	5.00
L E Johnson, do	10.00	H T Benson, Painesville, Minn.	5.00
L D Renba, Mt. Foreb, Wis.	5.00	Hans B Jensen, Griswold, N. D.	5.00
N B Jdsbaag, Winford, N. Dak.	10.00	Anton Millie, Winford, N. D.	10.00
Mrs. L D Eggen, Chippewa Falls, Wis.	5.00	Samlet i Stoughton Wagon Co. Shops	11.50
Dr. W J Jensen, Wpls.	50.00	E Tweton, Stoughton, Wis.	5.00
Anna Carlson, Peltigo, Wis.	1.00	Christ Wolfab, do	2.00
Mrs. O Olson, do	1.00	Martin Nelson, do	2.00
Mrs. Hans Anderson, do	7.15	Heber Olsen, Glenbale, Minn.	5.00
Paarkeoffer, Northfield Mgd., Northfield, Wis.	5.00	Ubenævnt, Walnut G., Minn.	10.00
Pastor T A Hoe, Morris, N. Dak.	5.00	Mrs. O Otterneis, Rio, Wis.	50.00
R J Tufteland, Retin, N. D.	20.00	Ole O Tweed, Litchville, N. D.	10.00
R A Kton, Cyrus, Minn.	5.00	E Gnekson, New London, Minn.	5.00
Rnuds Benden, Mt. Foreb, Wis.	5.00	Halvor Wensjonsen, Calumet, Mich.	5.00
Emil Enger, Apple, Wis.	5.00	Carl Peteren, Ramour, N. D.	5.00
Rev. og Mrs. O S Sletten, Blanchardville, Wis.	2.00	Aron Berg, Northfield, Minn.	10.00
Mrs. J Strandnes, Glenwood, Minn.	25.00	Albert Johnson, do	5.00
Iver A Gain, Wpls.	2.00	Albert Syrdi, Farmington, Minn.	1.00
Hans J Hanson, Wubuson, Minn.	25.00	Ole Syrdi, do	1.00
Prof. J H Blegen, Wpls.	1.00	E O Hulberg, Lakeville, Minn.	5.00
Anna Brekke, Kirthoven, Minn.	10.00	Nels Fredricksen, do	1.00
Lisa Blegen, Northwood, N. D.	5.00	Geo. Halvorsen, Farmington, Minn.	1.00
N G Blegen, do	5.00	Julius Olson, Northfield, Minn.	1.00
H A Ganson, Brainerd, Minn.	2.00	Ivar Andersen, Farmington, Minn.	1.00
Mrs. Althea Andersen, Wpls.	5.00	Udenævnt, do	1.00
Julius Holm, Wpls.	5.00	U H S Syrdi, do	2.00
Dr. Oscar Dure, Wpls.	2.00	Carl Thorsen, do	2.00
Gurine Hunes, Wpls.	2.00	Mrs. Thorsen, do	1.00
Thorvald Andersen, Wpls.	10.00	O E Sorum, do	50
Capt. J R Johnson, Excelsior, Minn.	10.00	Mrs. A J Johnson, Lakeville, Minn.	2.00
Dr. Boeckmann, St. Paul, Minn.	10.00	Ole Sommerud, do	1.00
R Knudson, Everett, Kan.	75.00	Zoe Fredricksen, do	1.00
Til Isende Udgifter: Samlet ved Ole O Rerg, Portland, N. Dak.	2.00	Mrs. Julius Olsen, do	50
Samlet ved Mrs. J B Hoe, Paulsbo, Wash.	20.00	A E Olsen, Farmington, Minn.	10.00
Pastor S D Torvil, Morris, Minn.	1.00	Henry J Hyla, Kasjon, Minn.	5.00
Offer ved Kristikens Narsmøde i Fargo, N. D.	175.54	G J Monby, do	6.00
John Alfstad, Ravoton, N. D.	2.00	Mrs. J J Lien, do	1.00
E Berg, Holmes, Ia.	5.00	E Ericksen, do	1.00
Folden Mgd.s Kvf., Rocktab, Minn., ved Ole Heble.	3.40	Mrs. Steen Olsen, Farmington, Minn.	2.00
Ole Heble, Rocktab, Minn.	3.60	E. B. H a r b o, Kasjerer.	
Samlet ved Mrs. L A Peterson, Farmington, Minn.	50		
Samlet ved Mrs. G Nordalen, Lough, Minn.	7.25	R b i t t e r i n g for Bidrag til Kapel i Milwaukee: Fra	
Samlet ved Mrs. Mathie Ritan, Cumberland, Wis.	25	Pastor A O Nordbedis Raib ved Pastor Nels Carlson,	
Magns Rodegaard, Kofs, Minn.	25.00	Ole Pederson, Mrs. Osmund, Newark, Mrs. O Ganson	
Amund Osmoe, Grand Forks, N. D.	5.00	Mrs. R Schjofield, Mrs. Ganson, Seward, Ill., Dan	
Halvor Sandvig, Lyle, Minn.	75	Erickson, Mrs. Ch. Gunderison, Elias & George Knud-	
Mrs. E Wentten, Wegdahl, Minn.	2.75	sen, Sam Knudsen, Andrew Knudsen, Mrs. J Benson,	
Samlet ved Mrs. M Reis, Cyrus, Minn.	39.47	Wesley Olson, Menelba Reis, Berrie Pederson, Stud.	
Offer ved den Ev. luth. Kirkes Narsmøde i Sacred Heart, Minn.	106.02	A Lawrence, Thom Viland, Andrew Tweedt, Carl Rit-	
Offer ved Sanges Snodes Narsmøde i Roland, Ia.	5.00	telson, Mrs. J Blatt, Nels Jeger hver 1, Mrs. Char-	
Samlet ved Mrs. E J Ormsrud, Crookston, Minn.	1.00	ley Kittelsen, J S Bamford, Pederson & Ganson, Mrs.	
Magnus Anderson, Hazel, S. D.	1.00	O R Viland, Mrs. S Falkenberg, Mr. Huls hver 50c,	
Mrs. Gunhild Hotvedt, Wpls.	10.00	Even Knutson, Minooka, 10, Ole Knudson, M E Fries,	
Zions Kvf., Everett, Kan., ved Pastor O C Dahlager	1.00	Nels S Nelson, Hans Olson, E Thompson, T Kittelson,	
St. Johns Mgd.s Kvf., Wilmot, Minn., ved Pastor W B Michaelen	10.00	Mrs. M Falkenberg, Lewis Christian hver 2, Mrs. J	
N a r s b i d r a g: Pastor S D Torvil, Morris, Minn.	1.00	Dell 75c, Theodor Falkenberg, Mikkel Olson, Mr.	
Erick O Ganson, Wpls.	1.00	Dierion, J Knudson hver 25c, S S Myreboe, James	
Henrik Benson, Granite Falls, Minn.	1.00	Wikenon hver 5, Welling Workers Society 1.75	62.50
		McCallsborg Mgd., Ia.	8.50

Mrs. R. Beberjon, James Thompson, Sundee Bros., Al-
bert Anderson hver 2..... 8.00
Siger alle Giverne hjertelig Tak paa Menighedens Vegne
Kels J. Suseby, Kds.

Vogts Bibelhistorie med Billeder.

Denne Bog er nu færdig. Bogen er revideret efter den nye Bibeloversættelse, er trykt med stor, klar Stil paa godt Papir og har 53 Billeder samt et Kart. Bogen er paa 144 Sider og er indbundet i Silke Cloth med sort Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. 3 Par- tier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til
C. Lillethun,
Dr. H. Red Wing, Minn.

Ny Bog.

Den historiske Udvikling af Lærebegrebet om Forsoningen. 3 Foredrag. Af H. H. Bergsland, Prof.

Bogen er nu færdig. Den er 100 Sider og koster hestet i godt og stærkt Omflag 35c. Et meget vakkert Billede af Prof. Bergsland pryder Bogen.— Enhver Prest og ellers enhver anden, der ønsker et klart Indblik i det vigtige Spørgsmaal, som Bogen behandler, gjør vel i at forfatte sig dette Prof. Bergslands sidste Arbeide.

Send Ordres til

C. Lillethun,
Red Wing, Minn.

Altermalerier.

Academisk Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

August Klugstad,
Minneapolis, Minn.

Pianoer og Orgler.

Kun giv mig Aulebning til mig give Oplysninger angaaende Priser og Betalingsvilkår, og vran skal finde, at ingen har bedre Betingelser at tilbyde.

Oplys, naar De skriver, hvad De ønsker, Piano eller Orgel.

Carl Haugland,
THE NORTH WESTERN
MUSIC HOUSE,
318—320 Nicollet Ave.
MINNEAPOLIS, MINN.

Adresseforandring.

Rev. D. Andrejen,
9th St. Red Wing, Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen“ 4 Vers; „Et godt og belfignet Nyaar, 3 Vers; „New Year Greetings“, 3 Vers; „Hilsen til Fader“, 4 Vers; „Hilsen til Moder“, 3 Vers; „Hilsen til Broder“, 3 Vers; „Hilsen til Søster“, 3 Vers; „Hjertelig Lytønstning“ 4 Vers; „Uden Korns ingen Krone“, 4 Bibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!“ Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; „To my child“ 4 Vers; „Birthday Greeting“, 2 Vers; „Greeting to Sister“, 5 Vers; „A Greeting to Brother“, 4 Vers; „Blessed are they who have not seen and yet have believed“, 4 Vers; „Herren er nær“ 4 Bibelsprog.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

„Wedding Congratulations“, 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder

i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser.

Righolbig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: Adolph Jbsø, Story City, Iowa.

Bedezerindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorløn og Synodetasken (heri indbefattet Skoletasken, Fondstasken og Jernell Luth. College) sendes til Rev. J. V. Laasjefon, Kasson, Minn.

Penge til Rikamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. J. J. Rendahl, 226 Vernon Ave., E.ergus Falls, Minn.

Penge til Indremissionen sendes til Prof. H. S. Elstah, Red Wing, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. G. D. Vil, Route 3, Beresford, S. D.

„Buddäreren“

udgives af Haaues nordl. evangelisk lutheriske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forstkubssis \$1.00 om Aaret. Til Norge o., Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lillethun,

Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Hvor har du din Stat? 2. Sellig eller forfudt; 3. To what college shall I send my son? 4. Vidt om Gudstjenestens Ordning; 5. Aftedsfest for Dr. Andersen; 6. En Kineser om Rusdrifte; 7. Fra Norge; 8. Samtalempbe, 9. Arbeidsmpbe; 10. Til „Buddäreren“; 11. Rikamissionen; 12. Dagsaa om Eftlingen paa Madagaskar; 13. Midnatstanker; 14. Fra Arbeidsmar-ten; 15. Befjendtgjærelser; 16. Bitteringer.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 46 Lørdag den 16de November 1907. { 39te Aarg

Vaager.

Vaager derfor! Thi I vide ikke, i hvilken Time eders Herre kommer. Mat. 24, 42.

Det er i saa mangfoldige Tilfælde, at der trænges Forsigtighed, der trænges at vaage og være paa sin Post ellers kunde det gaa galt. Det nytter jo ikke at alle paa et Skib lægger sig til at sove med en Gang, nogen maa altid vaage ellers kunde man seile paa andre Skibe, paa Fæbjerger, paa Klipper og Skjer eller paa anden Maade komme i Ulykke.

Er man i Krig, saa maa man jo være paa Vagt for at kunne tage Forholdsregler mod Fienden, ellers kunde man snart blive overrumplet og nedhuggen. Er man sat til Vægter i en Stad, maa man ikke sovne paa sin Post; thi hvem skulde da varsle om Ildbrand eller anden Ulykke. Er man sat til at bevogte kostbare Skatte, bør man holde sig vaagen ellers kunde Tyven reise med dem. Skal man pleie en syg, maa man ogsaa vaage, ellers kunde Patienten ikke faa sin Medicin i rette Tid eller han kunde i Bivildelse staa op og maaske løbe ud og det kunde piblikkelig have Døden til Følge. Men hvorfor nævne saa mange Eksempler af denne Art. Alle ved jo det er nødvendigt at vaage i flige Tilfælde.

Lad os nu se paa, hvad den Herre Jesus mener med sin Formaning til at vaage. Det forudsættes at snart sagt alle Menneſter i civiliserede og kristne Lande ved, hvem Je-

sus er. Selv de, som ikke kan kaldes „sterktroende“ har maattet give ham det Studsmaal, at han er en stor Profet og at han var „mægtig i Ord og Gjerning“. For de troende ved vi han er ikke alene en god Mand, en stor Profet, men Guds Søn og Verdens Frelser, og at han er Veien til Salighed for alle troende Sjæle. Nu hvad lægger Jesus i Ordet „vaager“? Jo, siger han, I vide ikke i hvilken Time eders Herre kommer, og da skal der blive Sager. Da skal Regnskabsbøgerne frem og oplades. Da skal det efterses, hvad enhver har gjort og hvad de har fortjent. Da skal de saa eftersom deres Gjerninger har været enten onde eller gode. Da skal der høstes eftersom der i Tiden er saaet. Hvo, som da har saaet efter Rjødets skal høste Fordærvelse af Rjødets, men hvo som har saaet i Anden skal høste det evige Liv af Anden.

Men vaager ikke Folk og venter paa Herrens Komme? Ikke braat alle. Herren siger det jo selv, ot ligesom det var i Noa Dage saa skal og Menneſkens Søns Tilkommeſe være. Thi ligesom det var i de Dage før Syndfloden, de aade og drak, toge tilcægte og gav tilcægte, indtil den Dag, da Noa gif ind i Arken, og de agtede det ikke, indtil Syndfloden kom og tog dem alle bort, saaledes skal Menneſkens Søns Tilkommeſe være. Hvad brybde de sig om Noa og hans Profetier, hvad brybde de sig om at der skulde blive Vand over hele Jorden. Sligt er jo baade unaturligt og meningsløst. Vi er

et frit Folk, vi fortsætter, som vi er vandt. Lad denne Pietisten Noa fortsætte med sine gudelige Grublerier indtil han gaar tullet, vi ved sandelig at gjøre os bedre Nytte af Livet. Vi æder og drikker og turer Bryllup og nyder Livet vi. Dette er Tanken og Tonen blandt denne Verdens Børn til alle Tider. Men udebliver Straffen eller udebliver Herren. Nei naar Syndemaalet er fuldt er Straffen ogsaa der. Naar Herrens Time er slagen, at han vil aabenbare sig, er han øieblikkelig for Døren. Hvad nytter Verdens Indvendinger, Pruten eller Modsigelser mod Herren. Han kommer naar Menneſket mindſt venter det. Men hvad usædvanligt vil ſaa ſke, naar Herren kommer? Det blev nu ganſke usædvanligt for dem, ſom ikke var i Arken, da Syndfloden kom. Det blev ganſke usædvanligt for dem, ſom havde leget med Synden i Sodoma, da det begyndte at regne Ild og Svovel over dem. Det blir usædvanligt naar Herren kommer og to ſkal være paa Algeren, den ene ſkal tages og den anden ſkal lades tilbage. To Kvinder ſkal male paa Kværnen, den ene ſkal tages og den anden ſkal lades tilbage. Da blir det ſlut med al Leg og med Spotten over det, ſom er helligt.

Men at formane den ſom ſover til at vaage nyttre jo ikke. Det er da heller ikke Herrens Mening; thi denne Formaning er rettet til dem, ſom er hans Diſiple.

De ſovende maa førſt vækkes, ſaa kan de ſiden formanest til at vaage.

De vakte trænger denne Formaning; thi hvo ſom ſtaar ſe til at han ikke falder. Du ſom holder dig vaagen kan gjerne være glad og ſynge og ſige:

Naar Figentræet ſkyder Blad, jeg er ſaa glad,

Da bliver her ſnart Sommer;

Naar Himmerigets Blomſter gro,

Det er min Tro, Guds Rige ſnarlig kommer!

Hans Brud jeg er, hans Ring jeg bær,
Har Lampen tændt, og Hjertet vendt
Til ham al Verdens Dommer.

Saa kom Herre Jeſus, kom ſnart.

Miſſionen er Tidens ſtore Tegn.

(Af E. F. Eckhoff.)

Figentræet, Iſraels Børns Slægt, ſom vandrer om i alle Kriſtenhedens Lande ſom „den evige Jøde,” det Træ, ſom har været for-
tørret 1800 Aar er ſat os ſom et Tegn. I det-
te Træ, ſom Herren havde forbandet, begyn-
der der at komme Vædske og der ſpringer
Blade ud. Læs Bladet for Iſrael, ſaa ſkal
du ſaa ſe det!

Men Iſrael ſom Folk omvender ſig ikke, før end Hedningernes Fylde, det fulde i Guds Raad faſtſatte Tal, ſom traadte iſtedet for det fraſaldne Iſrael, er gaaet ind i Guds Rige, det ſiger Apoſtelen Paulus i det 11te Kap. af Rømerbrevet. Og Herren ſelv ſiger, at dette Evangelium ſkal predikes i den ganſke Verden til et Vidneſbyrd for alle Folk, da ſkal Enden komme! Ikke til Omvendelſe for alle Folkeſtammer paa Jorden ſkal Evange-
liet predikes, derſom Herren havde ſagt det, kunde vi længe ſaa vente, men til et Vidneſ-
byrd. Ogſaa Hedningefolkene ſkal ſaa høre det frelſende Evangelium, før end han kom-
mer, thi den ſtore Skare af alle Hedninger og Stammer, ſom den hellige Seer Johannes ſer for Tronen og Lammets iſtørt den hvide Preſtedragt med Palmegrene, Seirens Tegn i ſin Haand, er bleven frelſt ved at høre dette Evangelium og tætter ſine lange Kjortler og gjør dem hvide i Lammets Blod.

Derſom du vil vide, hvad Verdensflo-
ken er ſlagen, ſaa maa du læſe Miſſionsti-
denden. Og vil du vide, hvilken Time Kir-
kens Uhr viſer nu i Nattevagterne, ſaa maa
du ogsaa ſe eſter, hvordan det ſtaar til i Kri-
ſtenheden med det kriſtelige Liv, thi Dom-
men ſkal begynde fra Guds Hus. Ogſaa i
vort Land (Norge) predikes nu Fritænkteri
og dyriſt Uſædelighed, og Socialiſterne vil
omſtyrte al lovlig Orden! Er man nu midt
i den ſaakaldte Kriſtenhed ſaameget bedre,
end man var i Noas Dage, Dagene før
Syndfloden, da de aad og drak, toge tilæg-
te og gav tilæg-
te, indtil den Dag, da Noa gif
ind i Arken, og de agtede det ikke, brød ſig
ikke det mindſte om Noas Prediken, ſelv

Tømmermændene, som tømrede paa Arken og vidste hvad Herren havde truet med, agtede det ikke, men de tænkte vel, at den gamle Noa med sin Præst gif i Varndommen, indtil Synfloden kom og tog dem alle bort. Da vilde de nok ind i Arken, men Gud havde lukket igjen og stængt, og da lukker ingen op igjen. De maatte se den frelsende Ark flyde stille og roligt hen over de voksende Bænder. Og Fortvivlelsen kom over dem, Fortvivlelsens Vanvid!

Saaledes vil det nok gaa med Verdens Børn i vore Dage ogsaa. Thi er det ikke saa nutildags ogsaa, at man bare tænker paa at leve herlig og i Glæde hver Dag. Kender du ikke Nutidens Materialister, de, som bare tænker paa at strabe Penge sammen, og nyde Livet i fulde Drag, æde og drikke, more sig, gifte sig, deltage i alle Slags Forlystelser, letfærdige Skuespil og Baller, Drickelag og alle finere og raffinerede Sorter Bølløst? Naar saa Døden kommer, da er vistnok Fornøielsen tilende; men netop fordi alt er tilende med Døden, som de mener, vil det være en Overraskelse for dem, som for den rige Mand at vaagne i Helvede. End større vil Forførelsen blive, naar Guds Dom overfalder dem i levende Live, og de begynder at sige til Bjergene og Klipperne: Falder over os og skjuler os for hans Afsyn, som sidder paa Tronen og for Lammets Brede! Aab. 6, 16.

* * *

Ovenstaaende er et lidet Vidnesbyrd af den bekjendte, nidkjære norske Prest Eckhoff om, hvorledes han saa Tilstanden paa sin Tid og om hvorledes han vidnede for sin Samtids Folk. Og saa denne Herrens Tjener har været med at saa den gode Sæd, og det haabes at Frugten skal blive mangefold paa Jesu Kristi Aabenbarelses Dag. Men samtidig og senere nedigjennem Tiden har ogsaa Tienden været i stadig Virksomhed og faaet Rinte. Hvorledes er det ikke nu i den By (Bergen), hvor Eckhoff længe virkede. Han taler i ovenstaaende om, hvorledes Rintefrøet, Synden ter sig, men: saa grovmundet spottende kanste ikke Sandhedsfienden optraadte paa Eckhoffs Tid, som den

har gjort i de senere Aar. Dog ogsaa i denne Tid er der, Gud være lovet, mange som giver Basunen en tydelig Lyd og som bringer „Tiendens Hære til at vige.“

Maa der aldrig hverken i Norge eller andetsteds mangle rette levende Bægtere paa Sions Mure, som kan raabe et Varsko til den bedragne Folkemasse, og opmuntre Guds Folk til at vaage og bede, samt altid minde om, at Herren kommer snart.

Presten som Forkynder.

Foredrag ved Sommerstolen i Red Wing af Pastor L. J. Oppedahl.

(Slutning.)

Videre skal bemærkes: Man bør optræde med en Værdighed, der sømmer sig et saadant Kald. Ikke saa at forstaa, at man som en Politimajor skal stramme sig op til en stiv, pedantisk, mekanisk Holdning, sætte op et surt, mørkt Ansigt, og anstille sig som om man enten selv var under Dødsdom eller skulde forkynde en tragisk Dødsdom over Forsamlingen. En saadan paatagen Holdning imponerer ikke et Gran, vinder ikke udelst Opmerksomhed. Den vækker heller Anstød og Indignation. Det som sigtes til med værdig Optræden, er det, at man kommer ihu, at man staar for Gud, at man er hans Sendebud, at det er hans og kun hans Budskab, vi skal bringe, at det er dyrefjæbte Sjæle Forkyndelsen gjælder. Med helligt Alvor bør Sandheden forkyndes. Som en dygtig Advokat sætter al sin Evne og Kraft ind paa at overtale Dommeren at dømme i Favør for sin Sag, saa skulde ogsaa vi sætte al vor Evne og al vor Kraft ind paa at overtale Folk til at blive frelst, tage imod Kristus. Vi skal tale ikke for at tale, men for at kunne gjøre et kraftigt Indtryk. Hvorledes skal man da kunne gjøre Indtryk? Man maa tage bestemt Sigte med sin Forkyndelse. Den Jæger fanger ikke Vilbt, som sigter galt. Den Soldat er ubrugelig, der enten af Feighed eller af Udygtighed fægter i Veiret. Man bør predike ikke saameget teoretisk som

praktist, ikke tale saameget om Grader i Omvendelsen, Grader i Troen, Grader i Helliggjørelsen, Grader i Herliggjørelsen osv., men lade det være en direkte, en personlig Appel til Samvittigheden: Du maa ombendes, du maa blive troende, du maa blive hellig, du har syndet, og du maa have et Dpgjør med Gud nu, ellers har du kun Fortabelse at vente. Det strækker heller ikke til, at man peger paa de ydre Forholde, holder en dundrende Tordentale over de grove Laster til Ets. Man maa se til at træffe netop det pumme Punkt, Hjertet, Erkjendelsen, og ikke mindst Viljelivet i Mennesket. Thi det, som er det allervigtigste, er ikke, hvad man gjør eller ikke gjør, men hvad man virkelig er indfor Gud. Derfor bør man være personlig, pointeret, ind paa Livet gaaende med sit Vidnesbyrd. Jeg mener ikke, at man skal være personlig i den Forstand, at man ligesom ubarmhjertig bearbejder en enkelt Person i Forsamlingen; men Sandheden bør sættes frem sli, at den enkelte blir truffet, nødes til at sige til sig selv: „Du er Manden“, og gaar bort misfornøiet haade med sig selv og Predikanten. Og dette skulde vel ikke anfægte en Predikant, det er et godt Tegn. Det, som netop skulde anfægte os, er Frygten for, at vort Vidnesbyrd er saa magert og kraftesløst, at det ingen Virkning gjør. Der er dem, som har til Vane paa en fin Maade at faa udæste Folks Mening om sin Predikanten. Træffer de da en, der har Mod nok til at pege paa en eller anden Feil, saa spør man sig saaret og indigneret og ønsker, at man aldrig havde spurgt. Eller træffer man en, der smigrer og flatterer, saa er man saa tilfreds, og saa slikker den gamle Adam sig saa godt om Munden. Predikanter, der saaledes beiler til Folks Gunst, øver ikke den tilhørlige Kritik over sig selv, og de vil neppe bli noget andet end Kvaksalvere, Ralkstrygere og Jomsfrutalere, der i Virkeligheden hverken faarer eller læger, tugter eller trøster. Etsempelvis kan de klassificeres med en Restauratør, der for Indtægtens Skyld opvarter Folk med Kage, Lemonade, Chokolade, „Icecream“ og hvad de ellers maatte behage. En saadan Opvartning taales ikke i Guds

Husholdning. Her er ikke Spørgsmaal om, hvad Folk vil have, men hvad de trænger. Til en Afvæksling kan det her være paa sin Plads at minde om, hvorledes Aleksander den store behandlede en af sine Hofprester. Efter at have besluttet at ville afskedige ham, gav han ham følgende Aftest:

„Om dig er jeg nødt til at tænke et enten eller. Enten er du et uvidende Kreatur, der intet magter at forstaa, eller er du en ugubelig Hyller og feig Usling, der er Prest ikke for din Konges Skyld, men for Brødets Skyld. Thi jeg har mange Dyder og mange slemme Vaner, disse har du aldrig peget paa, men altid har du smigret mig og kun talt om mine Dyder, hvorfor jeg anser dig for ubrugelig, og vi maa stille Lag.“

En maa ogsaa være sig selv i Forkyndelsen, ikke anstille sig anderledes end man er. Være af andre det kan og maa man; et Ideal kan man vel ogsaa have; men man maa ikke bogstavelig forsøge at personificere Idealet sli, at det blir Jakobs Røst, men Glaus Hænder. Alt paataget, alt efterabet, alt affekteret, er simpeltthen foragteligt. Her kan ogsaa nævnes alle unaturlige Gebærder, saasom at forsøge at se bedrøvet ud, lade som man er greben og synlig bevæget, uafsladelig sægte med Armene, som om man jagede efter Fluere, bearbejde Predikestolen med Rynknæven, eller arbejde med Fødderne, som stod man i en Trædemølle, bruge sin Stemme sli, at den snart faar en hvissende og hvinende, snart en jamrende, klynkende og skrigende Lyd, som var man i Havsnød osv. Paa den Maade kan man nok paavirke en Dels Følelser og faa det svagere Kjønn til at græde; men Virkningen vil ikke have det forønskede Resultat. Man skal være sig selv, være naturlig i sin Optreden. Det alene kan give det rette Indtryk. Havde David leget Saul, gaaet i hans Rustning, efterlignet hans Krigskunst, da havde han ikke sældt Rjempen Men fordi han i Guds Navn og paa den Maade, der var hans egen, gik i Kampen, derfor seirede han. Her menes ikke, at en Predikant hverken kan eller skal være som en kold, livløs Stenfigur. At man er begejstret, inspireret, virkelig grebet af Sandhe-

den og Diebliffets Alvor, er godt og tjenligt. Det som sigtes til er, at man maa vænne sig til en saadan Moderation, at ikke Opmærksomheden koncentrerer sig om den eiendommelige Person, saa Ordet blir uden Virkning.

Der bør ogsaa lægges Vind paa at tale ukunstlet, simpelt og enkelt. Man bør ikke bruge et plat, et raddbrækket Sprog, men Udtrykkene skulde være saa simple, saa nøgne, saa hverdagslige, at man kan blive godt forstaaet, ikke bære af voksne, men ogsaa af Børn. Dette er at tale populært. Talen burde komme i en slig Form altsaa, at der ikke skulde trænges nogen Ordbog for at kunne fatte Meningen. Der skulde bruges korte Udtryk og korte Sætninger. Der bruges ofte for mange Ord og for mange Adjektiver og Bisætninger i Forkyndelsen. Det er ikke det kvantitative men det kvalitative af det, der blir jagt, som har blivende Værd. En liden Pose med godt Korn har mere Værd, end en stor Sæk med bare Halm. Det var godt, om man kunde praktisere inere den Regel at saa sagt meget med saa Ord. Dette kunde ogsaa gjøre sit til, at ikke Predikenen blev saa altfor lang. Man bør ikke gjøre den til en Slagtedag hverken for sig selv eller andre. Der kan naturligvis ikke opstilles nogen universel Regel. Enhver har sin egen Gøne og sin egen Eiendommelighed. I et Samfund eller Menigheder, hvor Gudstjenesten ikke har saamange ceremonielle Aftør og unødige Bedtægter, der kan der være mere Rum for timelange Predikener. Men under almindelige Omstændigheder burde Predikenen være afpasset slig, at den ialfald ikke optog over en Time. Bedre var det, om man kunde slutte lidt før. Ellers kunde man let komme til at servere mere, end Folk kan forbrøse, særlig om det er haard Føde. Man faar huske paa, at en Del har daarlig Madlyst, andre har daarlig Fordøjelse. Saa er det i det legemlige, saa ogsaa i det aandelige. Altid maa man værne imod, at Folk skal kjede sig og trættes ved Gudstjenesten. Det maa være pinligt for en Predikant, naar man i Forsamlingen begynder at gispe, kikke med Alokken, vride sig paa Bænken, høre Hodet mod Gulvet osv. og ønske, at der blir sagt

Amen. Saadanne Foreteelser er ikke usædvanlige, og de kunde ofte forebygges. Lad mig i denne Forbindelse saa sagt dette: Naar en Predikant har lært den Kunst at slutte, har han begyndt at lære den Kunst at predike.

Det som da kan opmuntre en, naar man saaledes staar for Gud og i Guds Sted, er dette, at vi er Sendebud i Kristi Sted, at Ordet, vi forkynnder, er en Guds Kraft til Salighed, at Aanden er virksom forat stadfæste Sandheden, at Sæden, som er saaet ud og ofte vandet med Taarer, skal bringe Frugter langt over endog de dristigste Forventninger.

Maa vi saa være tro i vort Kald. Maa dette altid saa være vort Hjertesuk: „at ikke jeg, som prediker for andre, skal blive forskudt.“

Ked Wing Seminary.

Samtaleforeningen holdt Møde Lørdag den 26 Okt. Kl. 7 Aften. Samtalen dreied sig om følgende Punkter:

Dette Spørgsmaal om at samle Skatte er nok noget af det mest fremtrædende i Menneskelivet. Baade høi og lav, ung og gammel, rig og fattig har vistnok til alle Tider stillet dette som sin Hovedopgave, og som det første Grundlag for Lykke; men paa Grund af forblindet Vantro søges denne Lykke ofte i jordisk Gods, som dog aldrig har og aldrig kan have tilfredsstillt det Krav paa Lykke som en Menneskejhel stiller. Derfor kommer nu Jesus her og advarer imod denne Ophoben af jordiske Skatte, og henviser til et andet Sted—nemlig Himmelen—hvor man bør samle sig Skatte.

At vore jordiske Skatte kan bestaa i forskellige Ting fremgaar af Ordet selv, saavel som af den Kjendsgjerning at ikke alle vurderer en og samme Ting lige høit. Vi skal imidlertid kun dvæle ved nogle faa af dem som synes at være mest fremtrædende, og som Jesus selv findes at advare imod i Særdeleshed.

Den mest fremtrædende Skat synes at være Tenge. Hvor ofte ser vi ikke, at en ulykkelig Mammonstræl kan sælge sit Gres-

ord, sin Ven eller endog sine egne Slægtninger, og bringe dem i ufortjent Trængsel bare for nogle lumpne Skillinger? Jesus taler ogsaa særdeles imod Pengegjærrighed. Hos Math. 19, 21 opfordrer han saaledes den rige Yndling til at opgive al sin jordiske Eiendom til de fattige, for at han bedre skulde kunne rette alle sine Tanker mod den bedre Skat, som var tilfaldet i Himmelen. Og i samme Kapitels 23 Vers siger han: „Sandelig siger jeg eder, at en rig kommer vanskelig ind i Himmelen“. Dette siger naturligvis ikke, at alle rige er udeladt af Himmelen; thi Jesus kom denne Tanke i Forkjæbet, idet han siger: at det er de som forlade sig paa sin Rigdom, som vanskelig skal komme ind i Guds Rige Mark. 10, 24. Men det vigtigste er dog at lægge Mærke til, at ikke bare de som har store Eiendomme falder for denne Lov, men endog de som næsten intet har, staar i Fare for at forgribe sig paa dette Omraade; thi vi maa huske at Gud tager Tanken i Gjerningens Sted.

Der kan ogsaa være andre Ting, for Eksempel Venner, som kunde drage vore Hjerter fra Jesus. Lad os derfor være svært forsigtige i Valget af dem.

Fremdeles er der ogsaa dem, som sætter alt paa Spil for at vinde Vre. Med dem gaar det som oftest saa at til hiere de kommer paa Vrens Stige, til mere usølsom blir de for sin Ræste, saa at de gjerne tramper dem under Fødder, og sætter alt, endog sit evige Liv, paa Spil for at erhverve sig jordisk Vre.

Der kan ogsaa være andre Ting, som vil fængsle vor Opmærksomhed, saa at vi taber Evigheds Kronen af Syne; men vi skal her kun sige i Korthed at alt det, som optager vore Tanker og Begjæringer, saa at vor Opmærksomhed ledes bort fra Jesus, er jordiske Skatte.

Imod disse er det at Jesus advarer, idet at han forudsiger deres Skjæbne, som vi alle har været Vidne til; de skal fortæres af Møl og Rust. Paa den anden Side opfordrer han os til at søge de himmelske Skatte, idet at han trøster os med at de hverken skal fortæres ei heller skal Tyve kunne komme ind

der og stjæle dem fra os. Djævelen og Berden forsøger nok at tage dem fra os, men Jesus har vist sig at være deres Herre. Det er derfor Djævelens snedige Anslag at saa os til at opgive den himmelske Skat ved at tilbyde os de jordiske og gjøre dem saa tiltrækkende som muligt. Men naar vi stadig holder os nær til Jesus, skal de jordiske Skatte mere og mere tabe sin Tiltrækning for os. Som af Naturen er vi svært villige til at samle jordiske Skatte; men Jesus siger: „Søger først Guds Rige og dets Retsfærdighed, saa skal alle andre Ting tillægges eder“. Jordisk Guds forgaar snart, men Jesu Fred og Sælgelighed svigter aldrig.

Vore Møder er godt besøgte, og stor Nytte og Velsignelse kan spores.

Mr. L. Skromme blev valgt til at lede de to følgende Møder.

Pastor C. C. Holter, Hr. Johan Elstad, Franklin, Minn. og Hr. Kristian Peterson fra Chicago, Ill. besøgte Seminariet forleden Uge.

Fredags Morgen den 8de Nov. ledede Pastor C. C. Holter Andagten og holdt en kort Tale for Skolen.

Pastor J. J. Dahle og Hr. Sæther fra Grantsburg, Wis. besøgte Seminariet paa Tilbagereisen fra Mødet i Esdaile, Wis.

Pastor Dahle deltog i Andagten sidste Mandag. Hr. Holtan fra Madison, Wis. saa ogsaa indom Seminariet forleden Uge paa Veien til Mødet i Wis.

Her er 134 Studenter.

En Uge ved Jewell College.

Det kan være baade interessant og opmuntrende at vide mere nøyagtig, hvorledes det kirkelige Arbeide drives i forskjellige Dele af vort Samfund. Det har ofte gjort os godt at komme paa Steder, hvor andre staar i Spidsen for Arbeidet og saa se, hvorledes det gaar der. Vi har da noget hvormed vi kan sammenligne vort eget Arbeide. Vi faar ofte Vink, som kan hjælpe os personlig og tillige det lille Hjørne, hvori Gud har sat os.

Som det var med Israels Børn saa er det ofte med os. Gud har givet os alle et større Virkefelt end vi har Tro og Lydighed nok til at ivaretage. Vi trænger saaledes til al den Opmuntring og Tilskyndelse vi kan faa. Det vilde ogsaa være godt, om nogen kunde ved disse Oplysninger fatte den Bestlutning at sende sine Ungdomme til vore egne Skoler. Den, som tror at vore Stats-skoler eller Business Colleges ere lige saa gode som vore kirkelige Skoler kan faa Anledning til at sammenligne dem. Ved Siden af hvad her nævnes behøver vore Graduerter ikke at staa tilbage for dem, som gaar ud fra de Skoler, der ikke befattede sig med det kristelige Arbejde.

Tirsdag, som er vor første Arbejdsdag i Ugen, sluttes med et fælles Bønnemøde fra Klokken 6:45 til omtrent 7:15. En af Skolens Fakultet leder dette Møde. Størstedelen af Studenterne møder regelmæssigt. Sidste Møde var omtrent 100 tilstede. De unge Kvinders kristelige Forening møder hver Torsdagskveld i Skolens Kapel til Bibellæsning og Bøn. De Unge Mænds Forening møder ogsaa i sit Lokale samme Aften. De følger dette Aar Kristus i Prophefi, Liv og Gienkomst. Sidste Uge var Themaet „Paaskelammet.“ Flere Studenter har ved disse Møder faaet Kraft til aabent at bekjende sin Trang til Frelse med Begjær om Forbøn.

Lørdagsaften mødes vi igjen til Bibel Studie. „Synd og Naade har været Themaet for disse Møder, og de ledes af Medlemmer af Fakultetet. Det sidste Thema var „Anger og Omvendelse.“

Naar dette Møde er over samles Missionsklassen. „The Uplift of China“ er Bogen som nu studeres. Miss Theresa Peterson, som er valgt som Missionær til Kina, leder en af disse Klasser. Den indre Mission faar ogsaa sin Del af Skoleaaret.

Søndagsmorgen Klokken 9:30 mødes vi i Kirken til Søndagsskole. Her var samlede 168 af forskjellige Aldere. Disse var inddelte i 14 Klasser, og fem af disse var Bibelklasser. I den første af disse var fornemmelig gamle Folk, endog saa gamle, at Saa-

ret var graat, Benene svage og Ryggen krumhøiet af mange Byrder. I den sidste Klasse var Ungdomme, som nylig havde givet Gud sit Trohedsløfte. I de andre 9 Klasser var Børn under Konfirmationsalderen.

Vi nævner disse Enkeltheder ved Søndagsskolen, fordi det gjør saa hjertelig godt at se baade unge og gamle samlede om Søndagsmorgen for at samtale om Guds Ord.

Efter Søndagsskolen følger den almindelige Gudstjeneste.

Klokken 4:15 samles de unge Kvinders Forening i Skolens Kapel og Gutterne i sit Klasseværelse, som om Torsdags Aften som før nævnt. Mange af Byens Ungdom er ogsaa med ved disse Møder. Studenterne leder selv disse Møder. Lærerne er dog i Almindelighed ogsaa med.

Anden hver Søndags Aften gives istedenfor den regulære Gudstjeneste et Luther League Program, hvor ved Siden af Sang, Deklamationer, Læsning osv. en Tid benyttes til Bibellæsning og Samtale over visse Afsnit eller Emner. Ved de sidste to Møder behandlede Forsoningen.

Nogen vil maaske føle som om at holde paa sig Uge efter Uge vil være nok til at dræbe al Interesse for det kirkelige. Nei, — men desværre Hensyn der tages til Mennekes Travelfthed med sine jordiske Syssler, og der er altid nok af dem ved en Skole, og desmere Sammenkomsterne indskrænkes paa Grund deraf, des mere Interesse faar man til disse og des bedre kan ogsaa de faa religiøse Samlinger undværes. Den bedste Maade at faa Liv i de kristelige Sammenkomster er at møde saa ofte som det gaar an den Tid paa Aaret da Folk ikke har det travelt og siden ikke give Afkald paa et eneste Møde, hverken i Baaraanen, Slaatten eller Træstingen.
Korr.

S y n d ! Du tror det er Synd at stjæle en Hest eller et Guldur, men tror du ikke det er Synd at brude sig fra at betale en regelmæssig Subskription eller Gjæld?

Takfigelsesdagen og Diafonisshjemmet.

Over Høst pleier flere af Hjemmets Benner at sende Smør, Høns, Kalkuner og andre gode Sager til denne store Husholdning. De vil gjerne glæde de syge og Diafonisserne, som arbejder saa haardt baade Dag og Nat for de syges Vel, med lidt ekstra godt.

Saa husker Bennerne paa at Hjemmet maa tage imod mange fattige syge, som intet har at betale for sig. Det er meget over de tusinde Dollars, som Hjemmet aarlig giver bort i Fripleie og fri Doktorbehandling til fattige.

Saadanne Gaver til Husholdningen har været til stor Hjælp for Hjemmets Finanser og en Opmuntring for Arbejderne, da de deri ser en kjerlig Omtanke fra Menighedsfolkets Side. Det var bedst om nogen i hver Kvindeforening satte sig i Spidsen for at samle ind Smør og lignende Sager og sende det i en Kasse til Hjemmet. Poteter og Rodfrugt kan sendes i Sække. Æbler og preserverede Sager kommer vel med. Denne store Husholdning for de mange syge, Søstre og Tjenerne bruger meget for Aaret, og naar alt skal kjøbes, bliver det store Summer, hvor sparsommeligt man end stiller med det. Det skal siges om Bestyrerinden, Lina Milsen, at hun forstaar at spare og paa samme Tid gjøre det godt og hyggeligt for alle i Hjemmet.

Takfigelsesdagen nærmer sig, og mange som Gud har velsignet med en god Grøde, vil gjerne takke Herren ogsaa i Gjerning ved at dele med dem som trænger eller staar og stræver haardt i Herrens Gjerning. Diafonisshjemmet behøver stor Støtte i denne Tid.

Det er en stor Kamp nu forat udvide Gjerningen, saa den kunde blive til stor Velsignelse for vort Folk.

Alle Gaver in natura sendes til Søster Lina Milsen 1417 E. 23. Str., Minneapolis, Minn. Herren velsigne alle, som saa kjerlig har støttet Gjerningen. Eders i Herren
J. Tollesjen.

Fra Madison, Wis.

Nov. 1st 1907.

Hr. Redaktør!

Guds Fred. Da det er en længere Tid siden dere hørte noget fra os her i Madison, saa tænkte jeg muligens, at dere kunde saa tænke, at vi alle havde sovet ind. Men Gud være Tak, ved hans Naade er vi fremdeles Stridsmænd. Vi lever efter Omstændighederne særdeles vel, takket være Gud for det. Som I ved skal vor Pastor forlade os, og vi maa i Sandhed sige, at han har ved Guds Naade gjort, hvad der stod i hans Magt, og maa Gud saa rigelig velsigne baade ham og hans nye Menighed med mange som skal lægges til det Tal som skal prise Gud for Frelsen i Lammets Blod. Ja Benner her mødes og skilles vi, men det skal blive rart, naar vi skal mødes for albrig mer at skilles og saa skue Jesus som han er. Ja Gud hjælpe os, at vi ikke blir borte paa Veien. O Benner det er alvorligt, skal man komme ind i Himmelen, saa maa man vaage og bede.

Vi havde en liden Afskedsfest for vor kære Pastor, og han blev overrasket med en liden Pengegave til Opmuntring for tro Tjeneste. Pastorerne Elstad og Spande var ogsaa tilstede ved Anledningen. Vi har nu kaldt ny Prest, nemlig Pastor A. J. Kroghstad og modtog Brev idag, at han har lagt Sagen for Gud, og hans Styre er, at han antog Kaldet i den treenige Guds Navn. Maa ogsaa Gud saa rigelig velsigne ham med mange Sjæles Frelse. Brødre og Søstre bed for eders Søstermenighed. Kom os ihu i eders Bønner for Naadens Trone. Hjælp os i at bede ham som hører Bønner at Sjæle maa blive frelst i tusind Tal ogsaa her paa dette Sted. Med en venlig og kjerlig Hilsen til alle Guds Børn og Bladets Læsere forbliver jeg eders i Kristo Jesus.

William R. Swenson.

Du er velstaaende, rig paa Guld og Guds, men er du ikke ængstelig for, at du kan miste disse Gatte? Der er nogen Gatte, som Tyven ikke kan stjæle eller Ilden brænde, er du ogsaa Gier af dem?

Smuler fra Nordvesten.

N o g l e O r d o m E n s i d i g h e d .

Blandt de mange Strøbeligheder, som mer eller mindre endnu findes hos sande Kristne, er ogsaa den, at de er udsat for at blive e n s i d i g e . Aarsagerne dertil kan være forskjellige. De kan være kommet til at se en Sag fornemmelig fra en Side, og saa har de faaet en Slags Forkjærlighed for Sagen, seet fra den ene Side, og derfor har de ikke fundet det nødvendigt at forsøge at se Sagen ogsaa fra en anden Side, eller det kan være en mangelfuld Kundskab om Sagen eller Tingene i sin Helhed. Men hvis de nu i Synderlighed bliver gjort opmærksom paa det farlige i Ensidigheden, og de da ikke vil erkjende sin Feiltagelse, saa kan det gaa over til Egensindighed, og da bliver den farlig for vedkommendes aandelige Liv. Ensidigheden er i Almindelighed hverken Løgn eller virkelig forfættelig Vildfarelse, men Sagen er, at det er ikke den hele Sandhed, og derfor kan den blive farlig nok, hvis det er alvorlige Ting det gjælder.

Naar vi ser et Fotografi af et Hus, som er taget fra en Side, saa kan vi ikke deraf saa fuld Forstaaelse af, hvordan Huset i det hele ser ud, men faar vi nu et andet Fotografi, som er taget fra den anden Side af Huset, og vi da holder disse sammen, saa kan vi saa en alsidig Forstaaelse af, hvorledes Huset i det hele ser ud.

Alt synes at være kommen i Bevægelse i vor Tid, haade ondt og godt. Det er næsten umuligt at indtage en neutral Stilling. Der er saa mange stærke Strømninger, at enhver er omtrent nødt til at følge med til en af Siderne. Aldrig har der været en saa almindelig religiøs Virksomhed som nu, men ikke er al denne religiøse Virksomhed sund, bibelsk. Der blander sig ind meget mennefskeligt usundt. Deriblandt er Ensidigheden en Ting. Væren om Omvendelsen er meget vigtig, og derfor nu Ensidigheden gjør sig gjældende heri, saa staar vi i Fare for, at vor Kristendom bliver mer eller mindre vildfarende eller ingelig, og det kan da ogsaa hænde, at den bliver helt ud falsk. Det

er en Kjendsgjerning, at der læres forskelligt om Omvendelsen blandt os. Nogle lærer, at nogen Synderkjendelse er ikke nødvendig, omvend dig og tro, at du er frelst først, saa kommer Synderkjendelsen siden. Det er jo Ensidighed. Der er ogsaa lidt Sandhed i denne Lære, thi naac vi først virkelig har faaet tro, at vore Synder er forladt, saa begynder vi at ville leve for Herren, og da finder vi snart ud, at den gamle Adam nok ikke er rent død, Rom. 7, 19, og saa sandt som vi bliver ved med Alvor at ville vandre som Lysets Børn, saa er det sandt, at vi kommer til en grundigere Synderkjendelse efter at vi er bleven troende. Men Løgn er det, at nogen kan komme til Troen uden nogen Synderkjendelse. Se følgende Steder, Rom. 3, 19, Kap. 7, 7; Gal. 3, 24; Math. 9, 12, 13.

En anden Ensidighed i Læren om Omvendelsen lyder omtrent saaledes: „Et Mennefske kan aldrig befinde sig i en Tilstand, som den vi betegner med Ordet b o d s f æ r d i g . Det Ord har de aldeles ikke Brug for; thi, siger de, naar et Mennefske er vakt og begynder at ville afstaa fra Synden og at bede til Gud, saa er han jo omvendt; thi, naar han beder, saa forudsætter jo det, at han tror paa Gud. I dette er der ogsaa en Del Sandhed. Det er jo sandt, at et saadant Mennefske i en vis Forstand er omvendt, og at han i en vis Forstand tror paa Gud. Men Sagen er, at man nok i en vis Forstand kan være omvendt, men det er ikke altid det samme som at være gjenfødt. Joh 3, 3; 1 Pet. 1, 3, 23. Og at de tror paa Gud, ja det er vist ikke mange af Kirkefolket iallesald uden at de har en Slags Tro paa Gud, men det er jo ikke noget sikkert Bevis for, at de er sande troende; thi Djævelen tror ogsaa i en vis Forstand paa Gud, Luk. 2, 19. Og det, at de beder, er jo heller ikke noget sikkert Bevis for, at de er af dem, som er overgange fra Døden til Livet. Math. 7, 31; Jak. 4, 3. Enhver der har læst sin Bibel, ved jo i det gamle og nye Testamente tales om mange, som bad og bad meget, men som dog slet ikke var sande Kristne eller troende.

Endnu en anden Ensidighed er det, at

de ikke vil vide af en Kristendom, som ogsaa ytrer sig i Følelser. Deres Være om Omvendelsen bestaar fornemmelig i at tilegne sig en grei og sand ren Være og saa at vandre nogenlunde moralskt. Ved denne rene Være skal de da efter opdrages til sande kristne. Noget slikt som Syndesorg eller Bedrøvelse efter Gud som virker Omvendelse til Salighed, 2 Kor, 7, 10, det vil de ikke vide af. Bækkelse, det er noget mystisk Sværmeri. Det er for meget subjektivt. Nei, bare det objektive, siger de. Det er helst saadanne, som gjør Krav paa at være lærde, som lære slikt. Men de maa nu være lærde eller ulærde, saa er dog en sliq Være en farlig E n s i d i g h e d.

Saavidt som jeg kender Kirkehistorien, saa har jeg aldrig hørt om saa omfattende religiøse Bevægelser blandt Folk, som i vor Tid. Det er jo meget glædeligt, og vi ved, at der ogsaa er Glæde i Himlen, naar en Synder kommer til Omvendelse, Luk. 15, 10. Men disse lærde, orthodoxe, objektive Folk, de er ræd for Bækkelser, de holder sig altid paa Afstand fra slikt. Og dog findes der ogsaa lidt Sandhed i deres Være; thi det er sandt, at naar der opkommer nogen større Bækkelse, da er og Satan særdegs til at gjøre, hvad han kan, forat fordærve Guds Gjerning; og saa hænder det nok undertiden at han faar forført nogen af de vakte og ført dem bort i Sværmeri. Naar der har været nogen større Bækkelse paa et Sted, saa faar vi ofte høre, at mange af de vakte er gaaet tilbage. Desværre, det hænder nok tilbøls, men jeg tror, at de fleste af dem, som saa snart falder tilbage aldrig har været ret vakte. Det er sandt, at der i mange af disse Bækkelsesmøder gaar det meget overfladisk til, helst blandt Amerikanerne; thi, naar de ved en begejstret Tale har paavirket Følelsen og da spørger, om de vil blive frelst, saa kan de bare række op Haanden, saa skal de bede for dem, og saa er de omvendte. Derfor kan de godt rapportere, at saa og saa mange blev omvendt den og den Tid. Slikt er ikke bare ensidigt, men rent ud Sværmeri. Jeg tror ikke, at nogen nøgtern Lutheraner vil være med at spille sliq aandelig Komædie.

For en Tid siden optog „Budd.“ nogle Brudstykker af en længere Skrivelse af J. B. som stod i det lille Blad „Vidnesbyrd fra Broderkredsen“. Straks derefter kommer en A. J. med en temmelig skarp Kritik over J. B.s Skrivelse.

Jeg tror, at begge disse Mænd mener det noksaa oprigtigt, men de er kanske lidt e n s i d i g begge to; thi var de ikke det, saa maatte de være enige, thi det er jo den samme Sag, som de begge vil arbejde for, nemlig Sjæles Frelse. J. B. bruger nok nogle stærke Udtryk, det er sandt, han kunde vel have sagt sin Mening paa en lidt finere Maade. Det er vel heller ikke frit for, uden at han har ladet sig henrive lidt for langt af Følelsen og Begejstringen. Thi naar han siger, at vi Lutheranere af Sløvhed eller aandelig Dovenskab har forsømt at se efter, om der er Fisk i Garnet, da passer dog ikke dette paa alle Lutheranere. A. J. citerer J. B.s Ord, at vi Lutheranere har forsømt at se efter, om der er Fisk i Garnet, og saa siger han: „Af denne Talemaade synes det at fremgaa, at Indsenderen mener, at Lutheranerne har mistet Betsignelsen ved at overlade Frugten — Fangsten — t i l G u d“. Noget slikt har jo ikke J. B. sagt. Jeg tror, at J. B. er enig med A. J. i det, at et Menneskes Omvendelse er helt igjennem en Guds Gjerning, som han udretter ved sit levende Ord og Mand. Men alligevel er det jo paa den Maade han frelser Sjæle, at han udsender dem, som han selv har dygtiggjort til Arbejdet, og det har jo sin store Betydning, hvorledes disse forholder sig.

Jeg tror ikke, at det er nok bare at predike for en Forsamling. Det har kanske ligesaa stor Betydning at tale personligt med alle, som man paa rimelig Maade kan saa tale med. Men det at henvende sig direkte, personligt til en Synder, det falder os meget mer besværligt end at tale til en Forsamling, det vil sige for dem, som er vant til at tale i Forsamlinger. Vi har længe hørt og set, at Methodister og næsten alle Slags Sekter bruger at tale med de enkelte, spørge dem, hvorledes de har det med Gud osv. Dette skulde nu ikke være lutherisk. Men er det ik-

ke Lutherisk alt, som er bibelsk? Naar det heder, at Paulus forlænge de Tiden indtil Midnat, ja lige indtil Dagningen, Ap. Gj. 20, 7, 12; det er ikke rimeligt, at Paulus holdt paa at predike hele Natten, men sikkert var det mest personlige Samtaler. Men lad saa være, at det er Sekterne, som mest praktiserer paa den Maade, saa kan det nok hænde, at det er et og andet hos Sekterne ogsaa, som vi gjorde vel i at efterligne. Mon det var noget galt, om vi forsøgte at praktisere lidt slikt, som Frelsesarmeen gjør med Hensyn til at opspøge de mest forkomne? At hjælpe dem tilrette baade i timelig og aandelig Henseende? Jo, Gud ske Lov, Lutheranerne har ogsaa begyndt tildels en lignende Virksomhed.

Det hænder ofte, at en kan være meget paavirket af Guds Ord og And, men ingen har endnu mærket noget særligt af dem. De gaar der med Uoverbevisningen om, at det ikke er ret med deres Forhold til Gud; de ønsker at saa tale med nogen erfaren Kristen om sin Tilstand, men de faar ikke Frimodighed til at aabenbare sig for nogen; de venter paa, at nogen af de troende skal tale til dem, men nei! de troende gaar dem forbi. Er ikke slikt sørgeligt? Paulus vil, at vi skal give Algt paa alt, som er godt, Filip. 4, 8.

Det kan vel hænde, at mange vil synes, at disse Ting, som jeg her har paapeget, er saa smaa og ubetydelige, at det var ikke værd at nævne. Men læg Mærke til, hvad Historien lærer os. De saakaldte apostoliske Fædre—man regner tre af dem: Klemens, Ignatius og Polykarp. Det vil føre mig forvidt her at opregne de Bildfarelses, som allerede disse lærte. Men det bestod i, at der blev rokket ved de centrale Punkter i den kristelige apostoliske Lære, nemlig Læren om Retfærdiggjørelsen af Troen alene, og for det andet Læren om en særegen Prestestand og deraf følgende Hierarki. Ud fra disse to Bildfarelser har den katolske Kirke med alle sine Bildfarelser udviklet sig, og dette er den Dag idag Aarsagen til, at den kan vedblive at eksistere. Det saa jo fra Begyndelsen noksaa uskadeligt ud, de var kun lidt ensidige. Den berømte Augustin, som med saa stor Dydighed streb imod Pelagi-

us's Bildfarelse, var heller ikke istand til at beholde Balancen, men blev ensidig. thi han gik altfor vidt til den modsatte Side. Trods den store Mands Alvor og Dydighed, saa er det alligevel han, som først for Alvor aabent forsvarede den farlige Lære, som de kalder Predestination, det er Læren om Forudbestemmelsen, det er, at Gud har bestemt nogle saa blandt Menneffene til Salighed, og alle de andre har han bestemt til at gaa fortabt. En forfærdelig Lære! Det var den store Mands Ensidighed. Alle Bildfarelser ser i Begyndelsen ganske uskylde ud, men Frøet, som er udsaaet, det vokser. Paulus siger jo, at en liden Surdeig hrer hele Deigen, Gal. 5, 9.

Maa Gud i Naade bevare os fra al Bildfarelse og Ensidighed!

S. Pettersen.

En Missionsbetragtning

„Gud, vor Frelser, vil, at alle Menneffer skulle blive salige og komme til Sandhedens Erkiendelse.“ 1 Tim. 2; 3, 4.

Afsnittet ud af hvilket vor Tekst er taget handler egentlig om, at der bør „gjøres ydmyge Begjæringer, Bønner, Forbønner, Taksigelser for alle Menneffer“, og at „dette er godt og behageligt for Gud, vor Frelser, som vil, at alle Menneffer skulle blive salige og komme til Sandhedens Erkiendelse.“ Vor Tekst udgjør derfor Brændpunktet i hele Afsnittet, nemlig: Guds Frelservilje til Menneffeheden og den Del hans troende Folk har i Udbredelsen af denne Frelservilje.

At saa indarbejdet Kristi Evangelium i Hjerterne er ikke et Dieblisværk. Verdens Erobring for Kristus er ikke gjort i en Haandevending; men da vor Tekst klarligen viser, at det er Guds Vilje, saa bør alle hans troende ogsaa ville det samme. Dette Arbejde kræver derfor en dybt grundet udholdende Drivkraft.

Guds Riges Sag er derfor ikke en blot Stekningens Sag; thi hvad som er bygget derpaa har ikke Varighed i sig; og da Guds Riges Sag haver Udholdenhed, saa

henvender ikke Guds Ord sig til Menneskers Stemnings fortvarige Fyrværkeri. Det peger paa Hjertets Hengivelse til Gud først, og saaledes aabner Hjertet for hengivende Kjærlighed til vore Medmennesker. Det er derfor klart, at Gud ikke har ment, at ugudelige Mennesker skal missionere. De maa først selv vindes for Kristus og i a a missionere. Vi ser saaledes, at det ikke er Guds Vilje at oparbejde et blot Føleri hos Folk for Hedningerne, ved at omtale den legemlige Nød hos dem og omtale dem som de „fjere“ Hedninger; thi enhver ved, at Hedninger ikke er svært elskværdig, da de ofte bestjæler, plager og endog myrder dem, som er sendt til dem med Frelsens Budskab. Den Missionsiver, som er grundet paa bare Stemning, vil derfor ikke kunne udholde den Slags Modstand. Stemning er altsaa ikke en tilstrækkelig Drevkraft for Missionens Drift.

Pligtfølelsen er mere udholdende end Stemning; men heller ikke den er tilstrækkelig, thi Pligtfølelsen kan paa virke Viljen i betydelig Grad; men den eier ikke Viljen helt, og derfor blir der heller ikke nogen virkelig Hengivelse hos dem som kun har Pligtfølelsens Drift. Og hvis der findes en Ting paa Jorden, som kræver Viljens Hengivelse, saa er det Arbeidet for dem som ikke elsker os.

Følge Guds Ord er Kjærligheden en Viljens Sag. Jesus siger hos Joh. 14, 15: „Derjom I elsker mig, da holder mine Bud, og Apostelen Johannes siger i 1 Joh. 5, 3: „Dette er Kjærligheden til Gud, at vi holde hans Bud.“ At være besjælet af den Kjærlighed, som kunde sige om sine Mordere: „Fader forlad dem, thi de ved ikke, hvad de gjør“, er den eneste tilstrækkelige Drevkraft for Missionens Drift; thi den er efter sit Væsen udholdende. „Kjærligheden taaler alt“, siger Paulus. Hvis der er nogen anden Drevkraft i vor Missionsiver, end Kristi Kjærlighed, saa vil den vise sig omtrent som naar man flytter Biserne paa et ramponeret Uhr. Uhret maa ha et indre drivende Uhrværk. Da først bevæger Biserne sig paa rette Maade. Saaledes maa det være med Drevkraften til Missionsarbejde. Den maa ha sit Sæde i Menneskets inderste Væsen.

Derjom der apeleres til noget andet end Kjærligheden til Jesus, saa opelskes denne i vor Tid saa herskende Retning, at ugudelige Mennesker skal komme sammen til verdslige Fornøielser, til Indtægt for Missionen. Lad derfor Bægterbasunen saa en tydelig Lyd og stille mellem Kristendom og forfinet Ugudelighed; thi ellers blir det som i Noahs Dage, en Sammenblanding der kulminerer i almen Ugudelighed, som igjen vil nedkalde Guds forfærdelige Dom over os.

Det som kan skabe denne hengivende Bispekjærligheds Drevkraft er at følge Apostelens Fingerpeg i vor Tekst: „Gud vor Frelser vil, at alle Mennesker skulle blive salige og komme til Sandhedens Erkjendelse.“ I disse Ord har Paulus fremstillet for os Guds Frelserkjærligheds Dimensioner. Lad os derfor først se et lidet paa:

I. Guds Frelserkjærlighed til Menneskeheden.

I Efeserbrevets tredje Kapitel har Paulus udmaalt for os denne Guds Frelserkjærligheds Dimensioner. Den har Bredde, Længde, Dybde og Høide, siger han. Det samme siger ogsaa vor Tekst: „Gud vor Frelser vil, at alle Mennesker skulle blive salige.“ Dette viser os, at alle, baade Hedninger og Jøder, staar fuldstændig i det samme Forhold til Guds Frelses Raadslutning, som de gjensødte Kristne, thi de Kristne er enten omvendte Jøder eller Hedninger. De er saaledes ikke noget Stedbarn i Guds store Familie. Se derfor Guds Kjærlighed i dens første Dimension:

1. Bredden.

Men fordi om den er en bred Kjærlighed, saa er den dog ikke grund. Den flyder lige dyb som bred. Vor Kjærlighed derimod er ofte som en Strøm, der nok kan flyde dyb og mægtig saalænge den holdes indenfor trange Bredder; men naar den skal udvides blir den sagte, magtesløs og grund. Kristi Kjærlighed er dyb endstjønndt den er bred og den forminskes ikke om den fordeles blandt mange. Det ufattelige i Kristi Kjærlighed er, at omendstjønndt alle er indbefattet i hans Kjærlighed, saa er dog hans hele Kjærlighed Modtagerens Eiendom. Hele hans Kjærlig-

heds Rigdom tilhører Individet, just saaledes, som Solens hele Varme og Lys tilhører alle, som vil komme did hvor dens Varme og Lys kan naa dem. Det at hans Kjerlighed er individuel, det er ogsaa Grunden til, at den er universal.

Seg og du maa ligeom almindeliggjøre vor Kjerlighed, naar den skal strække sig udenom vor egen Familie og vore intime Venner, men det er jo Bevis paa Svagthed. Vi trænger derfor „at fyldest til al Guds Fylde“, som Paulus siger i Efeserbrevet. Endog de mest Gud hengivne Hedningemissionærer synes elste Hedningen fremfor Folk i de saakaldte kristne Lande. Et Bevis for at endog de mest Gud hengivne er svært begrænset i sin Kjerlighed. Naar vi skal til at strække os ud til de længst bortliggende Medmennesker, da vil disse saa let komme bort for os som Individer; de har saa let for at bli bare en Abstraktion for vor Bevidsthed; men det ved vi, at ingen kan virkeliggjøre en Abstraktion.

Hvor uendelig meget større er ikke Guds Kjerlighed gennem Jesus Kristus! Han enkeltgjør sin almindelige Kjerlighed, elsker enkelte og derfor elsker alle. Naar det siges i vor Tekst, at Gud vil at alle skal bli salig, saa gjælder det for os at enkeltgjøre denne brede alt omfattende guddommelige Kjerlighed og i Troens glade Enfoldighed gribe dette: „Han elskede mig og hengav sig selv for mig.“ Denne Kjerlighed kan trænge sig ind i den mest sammenkrumpne og fortørkede Menneskesjel.

Vi har Lov til at sige: „Han elsker alle; derfor elsker han mig“: men naar dette er blevet vor Eiendom, da venter han, at vi skal erkjende denne Sandhed ogsaa slig: „Han elsker mig; derfor elsker han alle“. Heri har vi vor Missionsdrifts rette Rilde. Førrend et Menneske er kommet didhen, kan der ikke være Tale om nogen sand Missionsdrift. Hvis der ikke findes nogen sand Missionsstrang hos en bekjendende Kristen, saa er det meget tvilsomt om det samme Menneske har faaet Dinene op for den Sandhed, at Jesus elsker det; thi et Menneske som er gaaet over fra Mørket til Lyset, fra Satans Magt

til Gud, kan umulig faa nogen anden Forstaaelse end den, at den Kjerlighed, som nedlod sig til at frelse mig, kan umulig gaa nogen Menneskesjæl forbi. Naar han saa kommer ihu, at det var gennem Mennesker Gud fik draget ham til sig, saa kan han umulig faa nogen anden Forstaaelse end, at ogsaa han skal være et Led i den Række, som Gud bruger som Redskab for at drage de øvrige forvildede Sønner og Døtre til sig.

Hvad er saa Bredden af Guds Frelserkjerlighed gennem Jesus Kristus? Den er bred som Menneskeheden og dog er den smal nok til at naa en Menneskesjæl som mig. Det er den ene Dimension af Guds Frelserkjerlighed. Saa kommer vi til:

2. L æ n g d e n .

Gud, vor Frelser vil, at alle Mennesker skulle blive salige“. Naar vi tænker paa Kristi Kjerligheds Længde, saa maa vi ikke tænke paa ham som et eksemplarisk Menneske, selv i al sin Ophøiethed; thi paa den Maade vil vi ikke kunne maale denne Kjerligheds Længde. Vi maa i Troen løstes til den fulde Hvide af den kristelige Erkjendelse om Jesu Person og Natur; at I ham bodde hele Guddommens Fylde legemlig; at alle Folk i alle Tider naaes af hans Kjerlighed. Den rækker fra den Evighed da Gud besluttede at skabe Mennesket og nedigjennem alle Evigheder. Den er en evig Kjerlighed; thi „Gud er Kjerlighed“, siger Johanne. „Priser Herren; thi hans Misfundsbed er evindelig“.

Der er ogsaa en anden Veie at maale denne Kjerlighed paa. Paa Peters Spørgsmaal om hvor ofte han skulde tilgive sin Næste, svarede han: „Ikke syv Gange; men syv Gange sytti Gange“. Det er et Udtryk for Ubegrænsethed. Og den Lov han gav for Disciplene, det er den Lov, som binder ham selv. Hvor lang er altsaa denne Kjerlighed? Hvor lang et Menneskes forte Syndeliste er, saasandt det vil omvende sig, saa rækker hans Kjerlighed længere. Noget mindre end evig Kjerlighed vilde for længe siden været udtømt ved vor Synd. Guds Frelserkjerlighed er altsaa evig og naar derfor den længst bortkomne. Men endnu har vi to Dimensioner igjen:

3. Dybden og Høiden.

Dybe og Høide har samme Maal. Det er kun Maal fra forskjellig Hold. For at maale den ene begynder man ved Toppen og maaler nedover; for den anden, fra Bunden opover. Toppen maa vel bli Guds Herligheds Troe; men Bunden hvor er den? Hvor lanat er det fra Guds Herligheds Troe til Betlehems Krybbe, til Golgata Kors, til Graven? Ja d e t er Dybden af Guds Frelsefjærlighed. Hvor langt er det fra Jesu Herlighed i Faderens Skjød til Tjenerskiftelsen, Begrænsetheden, Sorgen, Smerten, Forkastelsen, Døden? Det er Maalet paa Kristi Kjerligheds Dybde.

Guds Frelsefjærligheds Dybde kan maales paa et andet Vis. Vor Syndighed er stor, vor Hjælpeløshed stor; men nedentom disse gaar hans Kjerlighed. Den er dybere end al Synd og Sorg; en Kjerlighed som ikke falder tilbage for nogen Fornedrelse, en Kjerlighed, som ikke affyr nogen optænkelig Syndespøle, med et h o r t v e n d e n d e B l i k for den, som vil lade sig frelse. Hans Kjerlighed strækker sig ned til den dybest faldne. Hvor dybt en Menneskesjel er sjunken i Syndens affkylige Afgrund, saa er dog Jesu evige Frelsernavn end dybere ned, for at løfte den op, som vil op.

Det fortælles, at naar en Kulgrubegravns Aabning tilstoppes ved en Explosion, saa vil endog de mest modige vægre sig for at gaa ned i dette forgiftede Mørke, for at forsøge at redde de uhyggelige dannede, indtil man har faaet istand en Udluftning. Men den elskende Jesus gaar ned, ned i det tykkeste Syndens Mørke, ned i den mest forgiftede aandelige Luft, og rækker ud en hjælpende Haand til den nederste af disse Syndens Slaver. Denne Kjerlighed omfatter altsaa baade grove og finere Syndere. Det er jo forresten bare for menneskelig Bevidsthed der findes fine Syndere, og derfor siger Gud: „Vender eder til mig og vorder frelste, alle Jordens Enden.“

Maaden hvorpaa vi kan maale Dybden af denne Kjerlighed er at begynde ved Tronen og gaa ned til Korset og Syndepølen. For at maale Høiden begynder vi ved Korset

og Syndepølen og gaar op til Tronen. At Guds Søn blev Menneske, det er Guds Kjerligheds Dybde. At han vil frelse os faldne Mennesker, det er Guds Kjerligheds Høide.

Hvis det nu er saa, at Guds Frelsefjærlighed i alle Retninger gaar længere end al optænkelig Synd, hvorledes hænger det sammen med Jesu eget Ord om Synden mod den Helligaand? Rækker hans Kjerlighed længere end den ogsaa? Ja, det gjør den. Det forstaar vi deraf, at Jesus græd over Jerusalems Indbyggere, for hvis Dine det var skjult, det som tjente til deres Fred. Det viser hvor magtesløs endog J e s u Kjerlighed er ligeoverfor dem som ikke vil lade sig frelse. Det gaar altsaa an at forhærde sit Hjerte i den Grad, at Hjertet lukker sig for Frelse for evigt, trods Jesu brændende Kjerlighed. Det er ikke bare dem som ikke vil omvende sig, som gaar glip af Frelsen. Det kan ske endog for dem, som engang er blit omvendt, hvis de tilsnører sit Hjerte for den Offervillighed for Guds Sag, som han kræver af sine Folk. Vi maa derfor lægge os grundigt paa Hjerte: (Fortsættes.)

S p a r s o m h e d o g B e l g j ø r e n h e d. Den bekjendte August Herman Francke reiste med sin Ven Ehlers rundt for at samle Penge til Waisenhuset i Halle. De kom da ogsaa til en By i Holland og blev bedt om at se ind til en rig Kjøbmand. De kom did i Skumringen og blev begge forbauset over, at der ikke var tændt Lys i Huset.

Selv da Kjøbmanden kom ind, og de talte sammen; var der fremdeles mørkt. Ved Afskeden kom der Lys, og Kjøbmanden tog frem to store Pengeanvisning, som han forærede til Waisenhuset. Francke gjorde store Dine og takkede overrasket. „Jeg havde ikke ventet at faa saa stor en Gave i dette Hus, hvor der hersker saa stor Sparksomhed,“ sagde Francke. „Jo, netop derfor, den som ikke sparer i det smaa og unødvendige, kan aldrig gjøre noget godt i det store.“

Kinamissionen.

Opiumsrøgere helbredet.

I Provinsen Fu-tjov i Kina ligger en Landsby ved Navn A-jong med henved 1000 Indbyggere. Der havde længe været en liden kristen Menighed i Byen; men det gik kun smaat fremad.

Beboerne var i høi Grad hengivne til Opiumsrøgning, og da Prisen paa Opium har steget med 400 Procent, stod det meget slet til i Økonomist Henseende. Markerne og Husene blev solgt for at skaffe den ødelæggende Gift, og hele Byen var lige paa Undergangens Rand.

Da rygtedes det, at inde i Byen Fu-tjov var der en fremmed Mand, en god Mand, som helbrede Folk, der led af Opiumsrøgningens Laast. 4 Mænd som var hengivne dertil, brød op og søgte Helbredelse derinde.

Den fremmede Mand var Dr. Wilkin-son af Kirkenmissionselskabet i England.

Kuren lykkedes; de blev alle 4 helbredet. En af dem, hvis Kone ogsaa var Opiumsrøger, gjemte daglig nogle af de Piller, han fik af Lægemissionsøren. Ved dem helbrede han ogsaa sin Hustru, da han kom hjem.

Det vakte jo Opsigt i A-jong, ja endog i høi Grad.

Landsbyhens Fædre og ledende Mænd henvendte sig gennem de Kristne til Dr. Wilkin-son og bad han komme ud til Landsbyen for at mange flere kunde faa Gavn af Kuren og blive hjulpsne ud af deres Glendighed.

Doktoren gik ind paa at komme, naar alle Opiumsrøgere i Landsbyen vilde komme til Behandling og rette sig efter hans Anvisninger, naar alle Opiumspibere etc. blev udliveret osv. Byens Fædre gik ind paa de stillede Betingelser og der blev udbetalt Dr. Wilkin-son 50 Dollars (mexikanske) til Udgifterne.

Sammen med Missionslægen kom ogsaa en Missionær, Pastor White, som tillige med flere indspøgte Medhjælpere skulde besørg-

det aandelige Arbejde med Ordets Forkyndelse og Sjælesorg.

I Byen fandtes 5 ældste og desuden 7 Forstandere. Disse sidste paatog sig at holde Orden paa Hospitalet mens Behandlingen stod paa.

Den største Ahnehai (Forsædre-Hal) i Byen blev indrettet til Hospital. Det var en stor Bygning, hvor en vis Familie eller Stamme pleiede at holde sine Fester, og hvor der var Mindetavler for deres Fædre.

Her samlede saa den 2 Marts 1906 80 opiumsrøgende Mænd; en for en kom de ind med deres „Seng“ og øvrige Fornødenheder og fik anvist deres Plads. Hele Byens Befolkning var paa Benene, og det tog Tid, inden man fik alt ordnet.

Endelig var man færdig. De ældste sad paa Værespladsen i Bygningen. Der blev bedet, og saa blev der for første Gang udliveret Medicin.

Udenfor Huset var der opslaaet et Dokument, undertegnet af de ældste. Det var en Advarsel til alle Opiumsfælgere om ikke nogensinde at sælge Opium i Byen, da man ellers vilde jævne deres Huse med Jorden.

Samtidig indgik man til Mandarinen i Lieng-Kong med et Andragende om, at han vilde forbyde for bestandig al Salg af Opium i Byen. Dette Andragende blev bevilget.

Omtrent 30 af Patienterne var meget fattige; men Beboerne samlede ind til deres Underhold i de tre Uger, Kuren skulde vare. Mange lavede selv deres Mad paa Stedet, andre fik den bragt hjemme fra. Det var ofte rørende at se Børn bringe deres Fader Mad; de smaa forstod sienesynlig godt, hvad det vilde sige, at deres Fader blev helbredet for sin Laast.

Foruden disse 80 Mænd var der 9 Kvinder, som blev behandlet i et privat Hus under en kvindelig Missionsers Tilsyn.

Mændene var i en Alder fra 20 til omkring 70. En gammel Mand paa 65 havde røgt Opium i 35 Aar. Han blev helbredet; men hele hans Konstitution var saa nedbrudt, at han døde ikke længe efter—som man haabede i Herren.

Det var interessant at se Aarsagen hvorfor de enkelte var komne til at røge Opium. 18 sagde, at de havde begyndt med det af Nysgjerrighed eller for sin Fornøielse; men alle de andre var komne ind paa det under Sygdom.

Det var frygteligt at se paa disse Mænd i de første to Uger. Taarerne strømmede ned ad deres Kinder, Smerter, Opkastning og alle mulige Lidelser, medens Trangen til Opium pinte dem næsten lige til den sidste Dag. Særlig var der en Mand. Hans Kammerater sagde, at det var femte Gang, han havde forsøgt at blive helbredet.

Det var jo et vanskeligt og vigtigt Foretagende, og der blev bedt meget for det. Lige fra først af var Guds Haand og Velsignelse saa kjendelig med.

Dr. Wilkinson havde en overmaade anstrengende Tid. Atter og atter var der de største Vanskeligheder, og Dievelen viste, at han nødig vilde slippe sit Bytte.

Lige indtil den anden Marts havde det været Regnveir. Paa den Dag blev Veiret smukt, og saaledes blev det ved i de tre Uger, Ruren varede. Da begyndte det igjen at regne. Det var ogsaa en stor Naade fra Gud. I den store Bygning vilde det have været meget vanskeligt at have de mange Mænd, hvis Veiret havde været raat og koldt. Hedningerne bemærkede atter og atter, at Gud havde beredt det deilige Veir, og at han derved viste, at han vilde til at velsigne Byen.

Missionærerne og de indfødte Medhjælpere skiftedes til at predike for dem. Det var Kristus og ham korsfæstet, som blev forkyndt. Den Prediken havde en vidunderlig Magt over Hjerterne. Det var lige meget, hvor ofte der blev talt om dette; det var den eneste Magt, som kunde drage dem.

I den øvrige Tid gik Missionsarbejderne fra Seng til Seng og havde velsignet Leilighed til at faa tale med de enkelte.

Talerne blev holdte midt i Bygningen, der hvor Sengene var tættest. I Begyndelsen kom der ikke mange fra Udkanterne hen til Stedet; men senere hen var der Trængsel omkring den, som talte. Ogsaa

de ældste og Forstanderne lyttede opmærksomt. En af disse sidste sagde en Aften til Missionæren i alle de andres Paahør: „Jeg ved ikke meget; men jeg ved, at Jesus elsker mig.“

Der var særlig en gammel Mand, en indfødte Doktor. Han var i Begyndelsen meget inde sluttet, og de var bange for, at han skulde volde Bryderi; derfor blev der bedt meget særlig for ham. Hans Seng var noget affides og kunde ikke sees fra Bordet, hvor Predikanten stod.

Den 9de Aften, mens Presten atter talte om den korsfæstede Frelseres Magt, kom den gamle Doktor midt under Taleren op til Bordet, hvor han blev staaende til Taleren og Bønnen var forbi; saa takkede han Presten og gik stille tilbage til sin Plads. Omtrent en Uge efter anmodede han om, at man vilde bede for ham; og før de 3 Uger var forbi, erklærede han, at nu vilde han tilbede Gud. Siden har han regelmæssig søgt Kirken.

Den 22de Marts, den sidste Dag, talte man indgaaende med hver enkelt af Patienterne for om muligt at blive klar over, hvordan de nu stod til Kristendommen.

Saavidt man kunde dømme, var der 43, som havde besluttet at blive kristne og var bedende Menneſter; men Halvdelen af dem var endnu uklare. Om 10 af de andre var man i Uvisshed. De øvrige kunde man ikke skjønne, det var Alvor med, skjønt ogsaa de forsikrede, at de nu vilde tjene Gud.

Den samme Aften blev der holdt et Afskedsmøde, hvor ogsaa alle de ældste og Forstanderne var tilstede. Der blev holdt flere korte Taler; ogsaa de to ældste talte. Til sidst sluttede Missionæren med Bøn.

Dagen efter var hele Byen samlet for at tage Afsked med Missionærerne, som modtog mange Hædersbevisninger.

5 Uger senere kom Pastor White uventet en Søndag til Ujong. Til sin Glæde fandt han, at næsten alle de, som var bleven helbrede, søgte Kirken og var bleven indskrevet som Daabskandidater. Ogsaa Forstandere og ældste kom.

Ogsaa sidenester er det gaaet godt. De

kristne har maattet leie et større Hus for at skaffe Plads til alle, som kommer at høre.

Endnu er kun en eneste vendt tilbage til Opiumslasten, og han er flygtet fra Bhen.

"Norsk Missionst."

*

*

*

En Oplysning fra Rønning.

Fancheng, Sept. 18de 1907.

Kære Redaktør!

Tillad mig gennem deres ærede Blad at saa gjøre en liden Oplysning.

"Af Skade bliver man klog", siger "Lutheraneren". Redaktør i et Juli Nummer. Han tabte sin Bædsæl paa Union Depot, Minneapolis.—Slig gif det for mig, da jeg var i Shanghai i Vaar. Paa Dampskibsbryggen blev en kinesisk Kuffert mig frastjaa-len. Skaden følte jeg med engang; men Klogskaben venter jeg endnu paa.

I Kassen var ogsaa en hel Bundt med ubesvarede Breve. Forgives har jeg ventet paa at saa Kufferten igjen. Derfor maa ogsaa mange Venner, som sidste Vinter skrev til mig, forgives vente paa Svar fra mig.

Bed at saa denne lille Oplysning, haa-ber jeg Vennerne vil undskylde mig og atter skrive, dersom det var noget af Vigtighed, som ønskes Svar paa.

Broderligt H. N. Rønning.

Om Lægemissionærer.

Der er for Tiden stor Trang for Missionærer i alle Lande; men ikke mindst er dette Tilfældet med Lægemissionen. Det har ofte været paapeget og ofte været bevist ved utallige Eksempler, at ingen Klasse af Missionærer har saa let for at bane sig Vej til saavel et Land som til de enkeltes Hjærter som just den, der kan naa Sjelen gennem Helbredelse af Legemet. Legemlig Hjælp har ofte vist sig at være Udgangsdøren til den af Fordomme og Mistænksomhed lukkede Sjæl.

Dette Princip blev ogsaa befulgt af Frelseren i sin Omgang med Menneskene i sit Rjeds Dage. Han gif omkring og gjorde vel og helbredede mange; og denne Helbredelse gav ofte Anledning til, at han kunde saa undervise

den helbredte om Veien til Salighed og Sjælens Trang og Helbredelse. Mennesketaturen er idag den samme som den var den Gang.

I en nylig udkommen Statistisk finder vi følgende Tal, der vil tale for sig selv i denne Henseende:

Afrika har 135,000,000 Indbyggere og 75 Lægemissionærer.

Kina har 350,000,000 Indbyggere og 241 Lægemissionærer.

Japan har 42,000,000 Indbyggere og 15 Lægemissionærer.

Tyrkiet har 22,000,000 Indbyggere og 38 Lægemissionærer.

Persien har 9,000,000 Indbyggere og 11 Lægemissionærer.

Burma har 7,500,000 Indbyggere og 9 Lægemissionærer.

Alene i Indien findes 66,300 sindssyge, 153,000 døvstumme, 354,000 blinde og 400,000 spedalfe.

Alle protestantiske Missionshospitaller Verden rummer 100,000 Patienter og kan tilse 2,500,000 for Aaret.

Taler ikke dette et tydeligt Sprog til dem, som maatte berebe sig for Lægegjerningen om at gaa ud til de fortrængte. Næmme blandt os, hvor den syge saa let kan tilkalde Presten, er det vel ikke saa ofte muligt eller paatræbet for Doktoren at gjøre sin Lægeskaffis til en direkte Anledning for at vie sit Liv helt i Herrens Tjeneste.

I denne Forbindelse kunde det passe at nævne, at en florerende Lægemission findes i Tiberias ved den galilæiske Sjø, Palæstina. Den oprettedes i 1884 af Dr. Torrance. Dens Velggenhed paa dette historiske Sted, hvor den „store Læge“ gif omkring og helbredte alle, har gjort den vidt berømt. Baade Jøder og Arabere søger flittigt dertil.

„Folkeb.“

Du har betalt baade dit Land og dit Bøssre, men er du dermed gjeldfri? Har du betalt din Del til den hungrige, tørstige, syge og fængslede Jesus?

Fra et Samtale-møde i Winnipeg, Canada.

Paa Indbydelse af den norske lutheriske Missionsforening i Winnipeg, Canada, samledes en Del Prestes og Ægtpædres til et Samtale-møde den 4de, 5te og 6te Oktober. Mødet aabnedes med Prediken over Aabenbaringen 3, 20—22 af Chr. Hansen. Til Formand valgtes Pastor Knutson fra Graston, og til Sekretær undertegnede. Past. Mona af Grand Forks indledede Emnet over Luk. 14, 15—24.

Jesús siger, at en gjorde en stor Nadvere, stor fordi at han er stor, der tilberedte den og indbyder, og stort er, hvad bydes paa, og den tilbyder store Syndere at komme og nyde den.

Nadveren bestaar af Naade, Syndernes Forladelse, Retfærdighed, Fred og Glæde i den Helligaand.

Og da Nadveren er stor, koster den meget. Den blev beredt paa Golgatha. Gud er d. n., der indbyder ved sine Tjenere, som han sender ud i Verden, som skal sige, at alle Ting er beredte, kommer.

De som skal gaa ud med Indbydelsen maa selv ha kommet og smagt disse Retter og ingen anden; thi hvorledes kunde man fortælle Folk om hvor godt det er at komme, og hvad man faar i Nadveren og hvordan den smager uden selv at ha smagt den. Thi ingen anden kan føle saa for sine Medmenesker; thi Kristi Kjærlighed driver disse ud for at bede andre at komme; thi der behøves Taalmodighed og Udholdenhed i denne Gjerning, man finder snart at Folket ikke er saa villige at komme. De har Undskyldninger. Nogle har saa megen Ager, at de har ikke Tid, de er optagen baade sent og tidlig dermed, saa Sjælesagen faar staa hen, det er ikke saa magtpaaliggende med den. Andre har andre Ting som hindrer, saasom Spekulation med Bygning og planlægge: hvordan man paa bedste Maade skal slaa sig frem i denne Verden. Og andre har taget sig en Hustru og derfor kan de ikke komme! Tjeneren kom tilbage og fortalte hvordan de undskyldte sig.

Herren sender ham ud igjen, gjør endnu et Forsøg, gaa ud til andre med Indbydelsen; thi jeg maa ha mit Hus fuldt. Tjenerne gaar ud og samler ind af onde og gode saa Huset blev fuldt af dem, som sad tilhørs. Da kom Kongen for at bese Gæsterne og saa da en, som ikke havde isørt sig Bryllupsklædningen og siger til ham: Ven, hvorledes er du kommen hid ind og ikke haver isørt dig Bryllupsklædningen, men han taug. Og han siger til Tjenerne: binder Hænder og Fødder paa ham og kaster ham ud i det yderste Mørke, hvor der er Graad og Tænders Gnidsel, thi mange ere kaldede men saa udvalgte.

Med Hensyn paa dette var der afslagt mange alvorlige Formaninger for det første til at adlyde Raldet og Indbydelsen; thi ved at opsejtte sin Ombendelse paadrager man sig Guds Brede og faar Del med dem, som ikke skal smage hans Nadvere.

Paa Lørdagsaften havde Foreningen en Fests, hvor et Program blev udført med flere Taler og Sange, Violin og Piano Solos. Det var en ganske hyggelig Aften og man skiltes med Jøllens af Tilfredshed. Søndag, som var den sidste Dag af Mødet, samledes man paa Formiddag til Gudstjeneste. Pastor Mona predikede over „Et fattes dig“. Han fremholdt af dette, at den som fattes dette ene fattes alt, som er nødvendigt til Salighed, for det andet, et er fornødent, og at søge dette ene var alt, der behøves; thi Maria havde valgt dette ene, og Jesús siger, at hun har valgt den gode Del, som ikke skal tages fra hende; for det tredje, et gjør jeg, glemme det, som er bagved, og jage efter det, som er foran, iler i'g mod Maalet!

Det var en alvorlig Stund om Guds Ord. Mange var forsamlet.

Om Efttermiddagen holdes en Afskedsfest. Flere Taler og Sange paahørtes. Det var en opbyggelig Stund. Maa Herrens rige Velsignelse saa hvile over Sjælene til Vækkelse og Liv for de mange, som sit være sammen disse Dage.

Om Aftenen samledes man igjen Kl. 8. Pastor Knutson predikede og lagde Folket alvorlig paa Hjerte at søge Herren, mens her

er Tid og mens der endnu er Rum. Og saa var ogsaa dette Samvær tilende. Farvel maa siges, om det ofte er tungt at skilles. Vi fik tro, at for fleres Vedkommende var Følelsen den, at „her er godt at være, her vil vi gjøre Boliger“. Det er godt at være, hvor Jesus er og lyser sin Fred!

Saa tilslut en hjer Silsen og Tak for godt Samvær. Maa Guds rige Naade og Velsignelse hvile over eder og os, indtil vi mødes hjemme hos Herren.

Eders ringe Broder

Chr. Hanson.

624 2 Ave., Grand Forks, N. D.

Fra Arbeidsmarken.

Past. A. J. Krogstad fra Crookston har modtaget det ham tilstedte Kald fra Trefoldigheds Menighed i Madison, Wis.

Du J. J. Dalland som i dit sidste Brev sagde, du var paa vei til Vestkysten, lad os herved saa ønske dig Lykke paa Reisen og velkommen tilbage. Du spørger om vi ønsker nogle „Stubber fra Reisen.“ Ja vist gjør vi saa.

Bed den forenede Kirkes Seminar er der 69 Studenter. Prof. C. R. Johnson er Bestyrer i Prof. Bøckmans Træværk. Seminariet begyndte indeværende Skoleaar den 18de Sept. Den Dag var det 50 Aar siden Prof. Schmidt var ordineret til Prest. Der holdtes da mange Taler baade i Anledning Skolens Aabning og Jubilærens Åre. Professorens selv talte om „svundne Tider“.

St. Olaf College har nu været drevet i 33 Aar. Det første Skoleaar 1874—1875 var der 50 Elever. Saa tog det 10 Aar før Eleveantalet steg til over 100. I 1887—1888 var det nemlig 135 Elever ved Skolen. Siden holdt Eleveantalet sig mellem 100 og 200 i omtrent 12 Aar. Siden steg Antallet fort; thi i 1900 og 1901 var der 308 Studenter ved Skolen. Det 33te Aar, 1906—1907 var der 476 Elever.

At feile er menneskelig, siger man. Trykfeil er ogsaa menneskelige. Om man

prøver at være aldrig saa forsigtig, saa blir der iblandt baade komiske, vildledende og iblandt næsten forargelige Trykfeil. Naar Læserne ser noget, som forstyrer god Mening og ret Forstaaelse, saa vil de være snil og skrive det paa Trykfeilenes Regning. I „Budd.“ No. 45 under „for Arbeidsmarken“ blev det „unge Damer“ istedet for „Ungdommer.“

“Where there is a will there is a way,” saa tænker de vel ogsaa i Norge. Man hører jo ofte „Det fattige Norge.“ Men der findes nok nogle Skillinger til noget af hvert ogsaa der, endog til at oprette en ny Presteskole med; thi hedder det:

„Godseier Kammerherre Løvenskiold, Fossum, har tegnet 5000 Kroner til Menighedsakutitet, 1000 om Aaret i 5 Aar. Dette er den tredje i Rækken af Enkeltmænd, som har tegnet 5000 Kroner.“

Past. Peder Dreher, som en Række af Aar var Prest her i Amerika vendte for et Aars Tid siden tilbage til Norge. Dreher er kjendt som en sand Missionsven og har altid ved Siden af Prestegjerningen søket med at tale, skrive og paa anden Maade virke for Missionen. Sidste Aar blev han ansat som Fællesskretær for Bergens Missionsforening og Bergens Kredsstyre af det norske Missionselskab, og i denne Virksomhed befinder vist Dreher sig i sit rette Element.

Det ser ud som det er meget vanskeligt, ja næsten umuligt at faa en uværdig Prest til at træde af i den norske Statskirke. Man har forsøgt paa mange Maader med den bekjendte Konow i Bergen, men han vedbliver at predike i alle Fald. Nu har en Prestekonference forfattet en Resolusion, hvorved der med 150 Stemmer mod 18 forlanges, at denne Prest afsættes. Om dette Skridt fører nærmere mod Maalet end de, som før har været taget i denne Sags Anledning, er endnu ubekjendt.

Tre Søskende i en sjelden, høi Alder. Mange har kjendt Osmund R. Thøsdal ved Lee, Ill. Han døde den 15de Aug. sidstleden lidt over et hundrede Aar gammel.

Han blev begravet den 18de. Past. R. Gittreim forrettede ved Begravelsen. En Broder af afdøde bor i Blact Hills. Han er 98 Aar og endnu noksaa rørig. Saa har de en Søster ved Badger, Iowa, som er 102 Aar. Hun er ligeledes paa Fødderne og ganske aandsfrisk.

Den afdøde gamle har det Vidneabtyd, at han var en sund, levende Kristen, og døde glad i Troen paa sin Frelser.

Santhalmisjonen har nu været drevet 40 Aar. Vi giver her en kortfattet Statistik over denne Mission efter „Santhalmisjonen“.

Sketsrud oplyser følgende:

„For nærværende er vi her 6 europæiske Mænd og 5 Kvinder.“

„Vore indfødte Medarbejdere paa hele Missionsfeltet tæller for nærværende 182 Mænd og 74 Kvinder. Vi har kun 4 indfødte Prester, en her paa den gamle Missionsmark, to i Assamkolonien og en i Dinaipurdistriktet.“

„Vor Missionsmark er blevet betydelig forøget i de senere Aar, nemlig i Dinaipurdistriktet, hvor vore indfødte Brødre har arbejdet med Held blandt Santhalerne siden 1900, og vestenfor vor gamle Missionsmark, hvor vi for to Aar siden fikrede os 700 Kvaadratmil ved at købe afdøde Mr. Haegertz Mission.“

„Ved Slutningen af de 20 første Aar af vor Missionsvirksomhed havde vi 12 Missionsstationer; nu har vi 20 paa vor gamle Mark, 5 paa vor nye vestlige Mark og 5 i Dinaipur- og Malda-Distrikterne, ialt 30 Stationer foruden flere Predikacentrer, og endelig 35 Landsbyer i vor Kristenskoloni i Assam.“

„Ved Slutningen af de første 20 Aar var Antallet af de døbte i vor Mission 4,536, medens Antallet nu har naaet 14,338, en Forøgelse af 9,802.“

„For 20 Aar siden blev Missionsens Eiendom efter en overfladisk Beregning værdsat til Rs. 250,000. Siden har vi forøget den — — — saa at Missionsens faste Eiendom kan værdsættes til mindst 450,000 Rupees.“

Daabsstatistiken for det sidstforløbne

Aar udviser, at der blev døbt 463 Hedninger og 279 Børn af kristne Forældre, tilsammen 742.

Besjendtgjørelser.

Jewell Lutheran College.

Vinter Terminen begynder den 3die December. De som agter at komme til Skolen bedes underrette Bestyreren M. J. Lohre. Kataloger sendes til den som begjærer dem. Denne Termin varer 15 Uger og giver enhver Ungdom Anledning til paa en gavnlig Maade at benytte Vintertiden.

Kinamissionens Høstmøde.

Om Gud vil, bliver Kinamissionens Høstmøde afholdt i Tabitha Menighed, Rose Grove, Hamilton Co., Iowa, Pastor C. J. Eastvolbs Kald, den 10de, 11te og 12te December forstkommende.

M. O. Oppegard, Form.
G. E. Gjersetad, Sekr.

Paa Indbydelse fra Bangford Menighed, Bangford, S. Dak., Pastor B. S. Stenersens Kald, holder Madison Kreds sit Aarsmøde hersteds fra 17de Nov. og følgende Dage, som man maatte bestemme. Mødet begynder altsaa Søndag den 17de Nov. med Kirkeindvielse, og det er at haabe, at alle Kredsens Prester vil komme til Mødet. Samtaleemnet bliver: 2 Mos. 13, 21—22. Kom mange og kom med Bøn om Strømme af Naade.

Paa Kredsens Begne L. J. Oppebahl.

Ny Stabanger Menighed, Buxton, N. Dak., Pastor Borgens Kald, indbyder herved Mayville Kreds af Hagues Synode til, om Gud vil, at afholde et kristeligt Samtalemøde i Buxton den 26—28de November forstkommende. Menigheden ønsker mange besøgende og de er velkommen til Mødet.

Samtaleemnet er Joh. 12, 20—28.

L. Langehaug, Form.
D. J. Malfewick, Sekr.

Mayville Menighed, Mayville, N. Dak., Pastor Borgens Kald, indbyder herved Mayville Kreds til, om Gud vil, at afholde et kristeligt Samtalemøde i Mayville den 3—5te December forstkommende. Kom mange og kom med Bøn om at være til Belsigelse.

L. Langehaug, Form.
D. J. Malfewick, Sekr.

Størtdals Mgd., Galesburg, N. Dak., udbetegnede Kald, indbyder herved til et kristeligt Samtalemøde, som om Gud vil, agtes afholdt den 18de til og med 20de November forstkommende. Tema for Samtalen: Gal. 2, 15—21. Vær velkommen til Mødet! D. J. Malfewick.

Ada Kreds holder, om Gud vil, Møde i Betlehems og Zions Menigheder, Pastor M. S. Dahles Kald, 22—25de Nov. Samtaleemne: Luk. 15, 11—25. Gud velsigne Mødet!

G. E. Gjerstad.
J. J. Rendahl.

Besøgende tager Soobanen til Biking, hvor Etkys vil møde frem. Toget kommer til Biking fra øst hver Morgen Kl. 7:25 og fra vest hver Aften Kl. 8.

M. S. Dahle.

Belva Ch. Luth. Mgd. indbyder herved Tuttle Mountain Kreds til et Samtaleemne fra Nov. 26 til og med 28. Samtaleemnet er Matt. 25, 1—13. Belva er paa Soobanen og alle besøgende kommer direkte did. Kom mange med Bøn om Strømme af Naade.

J. Krogstad.
A. G. Trygstad.

Paa Indbydelse fra Pastor Paulson af Frikirken og fra Pastor Drage af den Forenede Kirkes Menigheder i Bining, afholder Otter Tail Indremissionsforening et Møde den 26—28 November. Mødet holdes i den forenede Kirke her i Byen Bining. Samtaleemnet er Lukas 18, 35—43. Alle er hjertelig velkomne til Mødet.

Paa Foreningens Vegne
G. O. Nordmarken.

Curran Valley Menighed, Pastor A. A. Dahls Kald, ønsker et Kredsmoder fra 3—5te December 1907. Samtaleemne: Joh. 10, 11—18. Det er Kredens Misionsmoder. De, som kommer fra nord og øst, gaar til Merrilan, derfra til Taylor, og de fra syd og vest gaar til La Crosse eller Winona og derfra til Taylor. Fra La Crosse afgaar Tog Kl. 8 Form. og fra Winona Kl. 9 Form. og Kl. 5 Efterm. Etkys møder i Taylor Dagen før Mødet. Gud give et godt Møde.

M. J. Westphal.
J. S. Dahle.

Om Gud vil, afholdes et Samtaleemne i Vor Frelser og Den n. e. l. Menigheder, undertegnedes Kald, Rustegon, Mich., fra den 19de til den 22de Nov. To Dages Møde i hver Menighed. Mødet begynder i Den n. e. l. Kirke den 19de Kl. 2 Efterm. Samtaleemner Luk. 11, 5—13 og Hebr. 4, 1—11.

Chr. S. Bang.

Om Gud vil, afholdes et kristeligt Samtaleemne i Carons Menighed ved Audubon, Minn., Pastor G. S. Knudsvigs Kald den 19—21de Nov. Thema: 2 Thesfal. 2, 1—12. Etkys vil møde de tilreisende Dagen før Mødets Begyndelse i Audubon. Kom mange og kom med Bøn om Velsignelse.

R. Rødhamer,
R. Rosum,
B. D. Kristopherson

Ifølge Indbydelse fra Menigheden i Mafe, Iowa, Pastor B. B. Trellstads Kald, afholder

Norblige Iowa ev. Luth. Indremissionsforening et Samtaleemne sammesteds den 10—12 December. Samtaleemne 1 Pet. 2, 4 og 5. Toget fra vest kommer did Kl. lidt før 12 og fra øst Kl. 3 Eftermiddag. Kirken er i Byen. Kom mange med Bøn om et velsignet Møde.

B. B. Olsson.
P. P. Bolden.

Paa Indbydelse af Wanamingo Menighed, Pastor S. Risløvs Kald, afholder Østre Minnesota Indremissionsforening et Samtaleemne den 19—21de Nov. førstkomende. Samtaleemnet vil blive Signelsen om den store Nadverd, Luk. 14, 15—24. Kom, Brødre og Søstre, med Bøn om Herrens Velsignelse. Besøgende gaar med C. M. & St. P. Ry. til Wanamingo.

D. H. Dace, Form.
L. J. Paulson, Sekt.

Ifølge Indbydelse afholder Ned Riverdalens Indremissionsforening Samtaleemne paa følgende Steder:

I Lebnager Menighed, Pastor G. E. Gjerstads Kald, Borup, Minn., fra 19—21de Nov. Samtaleemne Ef. 12.

Standia Menighed, Pastor M. S. Nesbigs Kald, Ditchville, N. Dak., fra 23—25de Nov. Samtaleemne bestemmes ved Mødet.

Trefolbigheds Menighed, Pastor G. E. Gjerstads Kald, Ada, Minn., fra 27—29de Nov. Samtaleemne: 1 Pet. 2, 1—10.

J. J. Gaithold, Form.
B. B. Rornes, Sekt.

LUTHER LEAGUE DISTRICT CONVENTION.

Immanuel Lutheran Church, Beresford, S. D. invites to a district convention Nov. 28 and 29. A reception for delegates and visitors on Wednesday evening the 27th. A cordial invitation is extended to all Luther Leagues.

J. A. QUELLO, Pastor.

Pastor A. O. Oppegaards Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de følgende nævnte Prestekald paa den Tid, som nævnt i denne Beskjendtgørelse:

Pastor D. F. Johnsons Kald, Cando, N. Dak., den 16de og 17de November.

Pastor N. Oerlunds Kald, Edinburgh, N. Dak., den 18de til og med den 22de November.

Pastor L. J. Knutsons Kald, Grafton, N. Dak., den 24de November.

Rongsvinger Mgd., Post Co., Minn., Pastor G. O. Monas Kald, den 26de November.

Mayville Mgd., Mayville, N. Dak., Pastor D. T. Borgens Kald, den 27de November.

Pastor D. J. Maltewicks Kald, Traill Co., N. Dak., den 28de og 29de November.

Pastor N. H. Johansons Kald, Horace, N. Dak. den 1fte December.

Pastor A. H. Bergers Kald, Fort Ransom, N. Dak., den 3die, 4de og 5te December.

Pastor M. L. Nesbigs Kald, Vitchville, N. Dak. den 6te, 7de og 8de December.

Pastor R. L. Klevelands forrige Kald, Oates og Omegan, N. Dak., den 10de til og med den 13de December.

Søndre Friborg Mgd. og Friborg Mgd., Otter Tail Co., Minn., Pastor U. D. Johnsons Kald, den 15de December.

Vil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligst bede om Offer og personlige Gaver, der deles ligeligt mellem Indremissionen og Rinamissionen om ikke Giverne anderledes bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger, Ungdomsforeninger, Mandeforeninger og enkelte Personer, til hvileksomheds af Synodens Gjøremaal, modtages med Taknemmelighed.

Subskription og Betaling for „Buddæreren“, „Børnevennen“ og „THE LITTLE MESSENGER“ modtages med Glæde.

Broderligt

M. D. D ppegard.

Sions Mgd. ved Jhlen, Pipestone Co., Minn., Pastor J. M. Wicks Kald, indbyder til et Samtalemøde den 3—5 Dec. førstkomende. Tema: Lukas 14, 15—24. Vær velkommen! Great Northern gaar gjennem Byen. Tilreisende vil blive mødt paa Stationen. Paa Menighedens Vegne

W. B. D anes.

Kvitteringer.

Til Professorens: Johan Eksteb, Franklin, Minn. 5.00
Mathea Eksteb, Franklin, Minn. 4.00

J. A. Lassefson pr. M. G. Hanlon.

Til Synodetassen: Ved Pastor O. Andersen fra Singdaas Mgd., Pastor E. Kald, Hendricks, Minn., Kontant: Ole B. Lovre 5, Chr. Johnson 5, Biazie Johnson 5, A. Rønning 5, Peder Kjeldsen 6, Ole Nordblykken 2, P. L. Forseth 5, Kristine Moen 65c, S. J. Moen 25, P. J. Bogen 15, P. E. Sverdal 5, Berit Thorson 1, Theodor og Lars Thorson 2, P. Reiss 1, Ole D. Mennes 5, Sam Overlie 2, E. J. Rapp 5, Eben Anderson 10, Ole P. Rock 5, A. P. Winsnes 1, P. M. Winsnes 3, A. H. Anderson 2, John Rognes 2, Ole Rognes Jr. 1, Hendricka Gobsien 1, Andrew O. Caetring 10, Gina Forseth 1, A. H. Berem 5, Jens D. Hanlon 5, A. D. Worleth 15, Arne Larson 2, S. Erikson 5, Ole Kvernmo 5, Jens Hanlon 20, Carl Hanlon 1, Johan Shuros 5, Lars Kvernmo 10, Halvor Kvernmo 5, P. Hagen 10, J. Nesheim 5, M. J. Engstebad 10, Mrs. M. J. Engstebad 5, Erl. Moe 5, Edwin Moe 1, Elmer Engstebad 1, Reiss Engstebad 10, Lars Griestad 10, Knut Rasmussen 30, J. J. Ruttum 10, Ole Kroeth 5, J. A. Rognes 5, O. D. Solem 5, S. H. Røsten 10, B. Solem 2, A. Rognes 1, E. Trovén 5, Christie Kirkbold 1, Maria Kirkbold 1, P. H. Kirkbold 7, Bertie Ruttum 50c, Gina Ruttum 50c, John Ruttum 1, Johan Wien 10, Ole B. Hjelseth 10, P. D. Hjelseth 5, Mrs. Ole Bogen 5, Ole Trovén 5, Hans Digre 25, Reiss B. Trovén 50, Olef Sandro 15, Peder Digre 5, P. Rognes 10, A. J. Rognes 15, Wil-

bert Rognes 50c, Lars E. Sverdal 10, Mrs. A. J. Rognes 1, John E. Ruttum 1, Julius E. Ruttum 1, Eben Ruttum 10, Ole Westgaard 10, J. E. Lunde 5, Ingebrigt Singdaas 2, Mrs. Guri Trovén 5, John Haglund 5, John Blomberg 5, A. B. Gulbro 10, R. A. Rasmussen 5, Hans Langøien 3, Hans P. Moen 10, John J. Ruttum 10, E. M. Trovén 25, Peder Kvernmo 10, John Knutson 10, John Udieth 5, A. Knutson 5, Ole D. Hjelseth 5, Mrs. I. Ruttum 5, John Rue 5, Thobias Sand 1, Ole J. Rognes 5, John Rognes 2, Petra Digre 3, Ole Hindbjørgen 5, Olef Lovre 2, Pastor J. J. Ekke 50, tilf. 731.65. Notes: John M. Bold 5, Peder J. Kjeldsen 5, S. J. Moen 5, P. J. Bogen 5, J. P. Reiss 10, Sam Hanlon 5, O. B. Lovre 5, Mrs. P. Knutson 10, Jens D. Hanlon 20, Arne Larson 10, J. Nesheim 5, A. D. Rønning 10, Olef Sandro 10, P. Digre 20, O. D. Solem 25, A. B. Gulbro 5, Olef B. Løffesmo 10, Mrs. Ingrid Løffesmo 5, B. H. Melby 10, tilf. 180.00. 911.65

Trefolbigeb Mgd., Pastor E. Kald, Kontant: A. Berger 5, S. E. Bakstrom 5, Annie Skovly 1, Mrs. J. D. Hanlon 5, Ole J. Borch 5, tilf. 21.

Notes: M. E. Johnson 5, Carl J. Salte 5, tilf. 10. 31.00

Før kvitteret for 942.65
7709.17

J. A. Lassefson pr. O. Andersen.

Til Redningsmissionen i Chicago: Ole Ekenfson, Sandwich, Ill. 10.00
Chr. D. Reiss, Hagues Mgd., Norron, Ill. 5.00

Før kvitteret for 15.00
29.10

44.10

J. J. Skarvnes.

Modtaget ved Pastor B. A. Barstad fra Sac qui Parle Mgd. til Kirke i Thief River Falls, Minn. 14.81. Med Talerfjendes Modtagelsen af ovennævnte Gave. Paa Mgd.s Vegne M. A. Dahle.

Adressjeforandring:

Rev. R. U. Egenth,
Mt. Vernon, S. Dak.

Retteelse: I forrige No. Side 1073, 1ste Spalte, 9de Linje fra neden staar: unge Damer, skal være: Ungdommer.

„Buddæreren“ sendes frit

fra 1ste Novbr. til næste Nytaar til alle nye Abonnenter, der sender os \$1.00 i Forstud for 1908. Vi haaber, at ret mange vil benytte sig af dette Tilbud, ligesom vi venligst vil bede alle vore gamle Abonnenter om at faa Bladet mere udbredt. Det burde findes i ethvert Hjem.

Alle Ordre og Penge for Bladet sendes til E. Lilletun, Red Wing, Minn.

History of the Great Reformation

in the times of

LUTHER AND CALVIN.

Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy.

BY J. H. MERLE D'AUBIGNE, D. D.

Pres. of the Theological School of Geneva.

Illustrated with many Views, together with the Luther Memorials.

Scenes from the life of Martin Luther, in fifty pictures of the most memorable events in his remarkable career.

From Designs by Gustave Konig. With descriptive Sketches by Heinrich Gelzer.

1096 Pages nicely bound in one Volume.....\$2.50

**Hauges Synod Book Dept.,
Drawer H, Red Wing, Minn.**

WHAT SOME OF OUR LEADING PROFESSORS SAY ABOUT THIS BOOK.

Merle D'Aubignes Reformationshistorie er allerede gammel, men vedbliver at beholde sit Værd som en gribeende og folkelig Fremstilling af den vældige, aandelige Frihedskamp, som af gudvakte Mænd førtes mod det romerske Pavevelde i det 16de Aarhundrede. Den vil virke velegnende paa alle sandhedselvende Læsere.

Georg Sverdrup,
Bestyrtet Augsb. Sem.

Minneapolis, Minn. Dec. 1904.
Reformationen, Herrens første Gjerning for sin Kirke efter dens Grundlæggelse, har enhver kristen og fremfor alt en Lutheraner kjenne. Merle D'Aubignes Reformationshistorie er almindelig anset som en af de værdifuldeste Bøger om den.

M. D. Bockman,
Bestyrtet af Den Forenede Kirkes
n. l. Seminar.

Although D'Aubigne belonged to the Reformed Church and has not succeeded in all respects in being fair to the Lutheran Church in his History of the Reformation, I regard this history as a very valuable work. It is written in a popular, vivid, and interesting style and is well worth buying and studying, although it must be read critically.

—E. Hove,
President Luther Seminary
Hamlin, Minn.

Harpelegeren med Guitarstole.

Harpelegeren, 10 Sange med Musik og let udførligt Guitarakkompagnement og Praktisk Guitarstole til Brug ved Selostudium i Guitarstole, i et Bind, stort Format og smukt indbundet i Skindbind med forgyldt Titel paa Siden \$1.00. Denne Bog er den eneste af sit Slags i det norske Sprag. Begge Bøger udgjør tilsammen 122 store Sider Bogen anbefalet af fru Walborg Hovind Stub, Præs. Sven Ostedal, Pastor L. M. Bjørn m. fl. Tefsbogen koster bare 25 Cents. Musik og Akkompagnement arrangeret af Kristian Nelsøn. Guitarstolen er ogsaa udarbejdet af ham.

Send Ordre til C. Rillethun, Drawer H.

Red Wing, Minn

N y B o g .

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bible meditations for each day in the year with devotional songs to the furtherance of family prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. House udkommen engelsk Udgave af Johan Goszners Skatiste. Denne Bog er af vort norske Kirke- og Kristensfolk saa vel kendt og elsket, at nogen Anbefaling Bogen er neppe paastræbet. Vi glæder os kun over, at Augsburg Publ. House har vist den Foretagssomhed at udgive denne Bog paa engelsk. De yngre iblandt os vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Skindbind og koster portofrit tilsendt 75 Cents. Bestillinger sendes til

Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn

„B u d b æ r e r e n“ vil herefter koste til Canada \$1.25 istedetfor som hidtil \$1.00. Dette grunder sig paa, at Postdepartementet i Canada kræver, at alle Blade fra United States skal betales med 1 Cent for hver 4 ounces. Dersom derfor vore Læsere i Canada ønsker at faa „Budb.“ sendt sig til hver Uge, vil vi i Porto have at betale 1 Cent hver Uge, eller 52 Cents om Aaret. Vore Abonnenter i Canada vil, naar de indsender Kontingenten for Bladet venligst erindre dette.

Ørbødigt

C. L i l l e t h u n.

Bogts Bibelhistorie med Billeder.

Denne Bog er nu færdig. Bogen er revideret efter den nye Bibeloversættelse, er trykt med stor, klar Stil paa godt Papir og har 53 Billeder samt et Kart. Bogen er paa 144 Sider og er indbundet i Silf Cloth med sort Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. 3 Par-tier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

C. L i l l e t h u n,

Dr. H. Red Wing, Minn.

Alterbrod

Havez altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

3 Øfter paa 100 Stykker 25 Cents.

3 Øfter paa 250 Stykker 50 Cents.

3 Øfter paa 500 Stykker 80 Cents.

3 Øfter paa 1000 Stykker \$1.50.

Send Ordres til

C. L i l l e t h u n.

Red Wing, Minn.

„Børnens Harpe“ med Musik

er nu udkommet i nyt Dplag. Prisen er 60c i Skriftsbind og 75c flexible Bind og Guldsnit Bogen burde bruges i enhver Søndagsstole.

Alttermalerier.

Akademisk Arbejde til laabeste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

A u g u s t K l a g s t a d,

Marinette, Wis

Hilsen paa Sillebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Sillebaand:

„Julehilsen“ 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; „New Year Greetings“, 3 Vers; „Hilsen til Fader“, 4 Vers; „Hilsen til Moder“, 3 Vers; „Hilsen til Broder“, 3 Vers; „Hilsen til Søster“, 3 Vers; „Gjemmets Minder“, 5 Vers; „Uden Kors ingen Krone“, 4 Bibelsprog; „Dag vil jeg prise Herren!“ Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; „To my child“, 4 Vers; „Birthday Greeting“, 2 Vers; „Greeting to Sister“, 5 Vers; „A Greeting to Brother“, 4 Vers; „Blessed are they who have not seen and yet have believed“, 4 Vers; „Herren er nær“ 4 Bibelsprog; „Hjertelig Ønskningskning“ 4 Vers.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

„Wedding Congratulations“, 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til

C. L i l l e t h u n,

Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udsjælf. Bedste Betingelser.

Rigsholdig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: A b o l f J o h s e n, Story City, Iowa.

B e d e s e r i n d r e t.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorløn og Synodetasken (heri indbefattet Skoletasken, Fondstasken og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Laskeson, Kasson Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. J. J. Rendahl, 226 Vernon Ave., E. Fergus Falls, Minn.

Penge til Indremissionen sendes til Prof. S. H. Eliad, Red Wing, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. G. D. Wik, Route 3, Beresford, S. D.

„B u d b æ r e r e n“

udgives af Hagues nordl. evangelisk lutherske Synode i America. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudtvis \$1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. L i l l e t h u n,

Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. E. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Saager; 2. Missionen er Ti-dens store Tegn; 3. Preken som Forkynder; 4. Red Wing Seminary; 5. En Uge ved Jewell Col-lege; 6. Taktgelsesdagen og Diafonisøjehjemmet; 7. Fra Madison, Wis. 8. Smuler fra Nordvesten; 9. En Missionsbetragtning; 10. Kinamissionen; 11. Om Vægemissionærer; 12. Fra et Samtale-møde; 13. Fra Arbeidsmarken; 14. Betjenbtgjærel-ser; 15. Kvitteringer.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 50

Torsdag den 14de December 1907

{ 39te Aar.

Den bandede Veie.

Af L. de Witt Talmage.

„Og der skal være Vane og Veie, og den skal kaldes den hellige Veie, ingen uren skal gaa raa den; men den hører dem til; ingen veifarende, end ikke Daaren skal fare vild. Der skal ingen Løbe bære, og intet rævende Dyr skal komme op paa den, deskal ikke findes der; men gjenløste skulle vandre der. Og Herrens forløste skulle vende tilbage og komme til Zion med Frydesang, og evig Glæde er der over deres Hoved; Fryd og Glæde skulle de naa, og Sorg og Sut skulle fly“. Ef. 8—10.

Der er mange, som ønsker at finde den rette Veie. Man kan ofte se en Person stanse ved en Korsveie, og du kan af Udtrykket i hans Ansigt se, at han ønsker at spørge dig om, hvor han skal finde den rette. Og jeg ved fuldt vel, at her er mange, som ved, at der findes tusinder urette Veie, men kun en ret Veie.

Her er en Veie, som aabner sig for den søgende Sjæl; men jeg har ikke megen Tiltro til den. Paa den er der en Mængde Porte, ved hvilke man maa betale store Afgifter, næsten for hvert Skridt maa man betale med Taarer, betale med Rædsel. Paa den Veie betaler man sig frem med sine egne Gjerninger. Men da alt dette er saa uligt, hvad jeg har hørt om „den nye levende Veie“ tror ikke jeg, at den kan være den rette. Her er en anden Veie. Paa begge Sider hæver der sig Forlystelsessteder, og man indbydes til at komme ind, æde, drikke og være glade.

Men af deres Udseende at dømme, som staar udenfor Dørene, anser jeg det for givet, at det ikke kan være den rette Veie.—Her er endnu en anden Veie. Den er behagelig og vel brolagt. Hestehovene slaar muntert derimod, og de, som rider, iler raskest fremad, indtil de ufornødet finder, at Veien slutter ved en Afgrund. De forsøger at stanse; de strammer Tøjlerne for at holde den fyrige Ganger tilbage; men det er for sent. Ned i Dybet styrter baade Mand og Hest.

Vi vil dog se, om ikke vi kan finde en anden Slags Veie.

Veien i vor Tekst er, for det første Kongens Veie. I Dagbogen reiser du over St. Bernhardspasset i Alperne, og Mil efter Mil findes der ikke saa meget som en Sten, der lægger sig foran Hjulene. Du kjører over Broer, der bringer dig til at bæve; du kjører gennem Tuneller og langs svimlende Afgrunde, og du lærer maaske for første Gang at forstaa, hvorledes en Veie, der er bygget og underholdt ved kongelig Myndighed, bliver respekteret af alle. Nuvel, min Herre og Konge besluttede at bygge en Veie fra Jorden til Himmelen. Den skulde hvælpe sig over alle Dyb af menneskelig Uselighed; den skulde sprænges igennem alle Bjerge af jordiske Besværigheder; den skulde være vid og bred nok til at rumme Jordens Millioner! Den skulde sprænges ud af Evighedens Klippe, den skulde sammenbindes med Korsets Blod, den skulde strækkes opad under Englenes Rydesang og Djævelens Forbandelse.

City Library
2400 Ridge Road
Berkeley, CA 94709
newsls call (510) 649-2500

All items are subject to recall.

Rongen sendte sin Søn at bygge den. Hoved, Haand og Hjerte ofrede han til Værket: og da Veien var færdig, løftede han over den sin gjennemborede Haand og sagde: „Det er fuldbragt“!

Og da det er Kongens Bei, er den vel bygget. Jordiske Broer, storflagent hvælvede, har styrket sammen og begravet de reisende i Dybet. Men Kristus, Rongen, byggede ikke en saadan. Hans Værk er vel gjort—herligt gjort!

Denne Bei er endvidere en hellig Bei. Mange Veie her paa Jorden bliver fulde af Smuds, fordi de ikke holdes rene, men min Tekst siger, at ingen uren skal vandre paa den Bei, som jeg taler om. Der er paa begge Sider Plads til at kaste af vore Synder. Ja, om du endnu bærer paa dine Synder, er det et Bevis for, at du ikke er indkommet paa Veien; thi dersom du gaar paa den hellige Bei, vil du stedse rense dig i det Vand, som flyder fra den evige Klippe, og om du lever i den Tanke, at du skal kunne faa med dine Lyster og din Verdslighed og alligevel naa det rette Maal, saa er du skrækkelig bedragen.

Denne Bei er tillige en enkel Bei. Den, som vandrer paa den, endog Daaren, skal ikke fare vild. Hvor indskrænket et Menneſke end kan være, saa kan han finde denne Bei, blot han ved det nye Testaments Sandheder søger at komme ind paa Veien; men den, som søger at komme ind ved filosofiske Spekulationer skal aldeles ikke komme ind.

Efterat Bibelen har vist os Veien til Himlen, vil det da være klogt af mig at opholde eder med en lærd Undersøgelse om den menneſkelige Viljes Bestaendighed, eller hvorvidt Forsoningen er begrænset eller ubegrænset? Nei. Der er Veien. Gaa den. Den kan ikke være enklere. „Det er en troværdig Tale og aldeles værd at annammes, at Jesus Kristus kom til Verden for at gjøre Syndere salige“. Og dermed menes dig, og dermed menes mig. Et lidet Barn kan fatte dette, ligesaa godt som jeg kan fatte det. Om du frefses, er det ikke som Filosof, men som

et lidet Barn, og om du ikke faar Barnets Sind, vil du aldrig naa til det salige Land.

Denne Bei til Himlen er en tryk Bei. Hvor ofte hænder det ikke, at reisende i varme Lande overfaldes af vilde Dyr. De auede ingen Fare, men pludselig rasede en Løve frem og huggede sine Klør i den reisendes Legeme og søndersled ham. Men min Tekst siger, at „der skal ingen Løve være“. Saa snart du er bleven et Guds Barn, er du fuldkommen tryk. Du er i Kristi Hænder, Du kan snuble og falde; men du kan ikke gaa fortabt, dersom du er paa denne Bei. Du bevares ved Guds Kraft formedelst Troen til Salighed. Den haardeste Prøve, paa hvilken man kan sætte en kristen, er at dræbe ham; men igjennem Døden gaar han ind i Herligheden. Legemet er ligesom de gamle Sko, som han kaster fra sig, forinden han tager paa sig Nysets Sandaler. Hans Sjel kan ingen skade. Ingen Ild kan fortære den. Ingen Stormflod kan tilintetgjøre den. Ingen Djeble fange den. Hans Sjel er tryk. Hans Navn er vel bevaret. Alting er vel bevaret, saalænge som han holder sig til Kristus.

„Herrens Engel leirer sig trindt omkring dem, som ham frygter“. „Herren bevarer sine helliges Fødder“.

Denne Bei er en liflig Bei. „Alle Ting tjener dem tilgode, som elsker Gud.“ Dette er et Fribrev, udfærdiget, undertegnet og beſeglet af Verdens Regent.

O, hvilken naudesuld Bei det er! Livets Træ paa begge Sider af Veien, hyndende Skygge og deilige Frugter til den trætte Pilgrim. Jeg gaar fremad paa Veien, og jeg møder en Harpepiller, og jeg siger:

„Hvad er dit Navn“?

Og han vender sine Blikke opad, og hans Haand griber i de gyldne Strengene, og gjennem Lusten toner disse Ord til mig: „Herren er mit Lys og min Frelse, for hvem skal jeg frygte? Herren er mit Livs Kraft, for hvem skal jeg ræddes“?

Jeg gaar lidt videre fremad paa samme Bei og møder en Himlens Budbringer med en Basun i Haanden og jeg siger: „Har du ingen Musik for en træt Pilgrim“? Og

han tørrer sine Læber, drager et dybt Ande-
dræt og sætter Basunen for sin Mund, og
jeg hører som en Gjenlyd dette Løfte: „De
skal ikke hungre mere, ei heller tørste mere,
Solen skal ei heller falde paa dem, ei heller no-
gen Hede. Thi Lammets som er i Tronens
Midte, skal vogte dem og lede dem til leven-
de Vandkilder; og Gud skal astørre hver
Taare af deres Øine“. Og jeg gaar længe-
re frem, og jeg møder en Jomfru i Israels.
Hun har ingen Harpe; hun har Cymbaler!
De ser ud, som om de har været bestænkede
med Havskum; og jeg siger: „Har du ingen
Sang for en træet Pilgrim“? Og lig Lyden
af de seirendes Jubel klapper Cymbalerne,
naar Mirjam begynder: „Synget for Herren;
thi han har vundet en herlig Seier. Heste
og Ryttere har han styrket i Havet“. Og si-
den ser jeg en hvidklædt Skare. Og jeg
spørger: „Hvo er disse? De skønneste og
herligste i hele Himlen, hvo er de“? Og
Svaret lyder: „Disse er de, som er komne
ud af den store Trængsel, som har toet sine
Klæder og gjort dem hvide i Lammets
Blod“.

Og hvad er Maalet for denne Van-
dring? Min Tekst svarer: „Herrens forløste
skal komme til Zion“. Zion var Kongens
Palads. Den var en uindtagelig Borg.
Og saa er ogsaa Himlen. Ingen Kugle
rækker saa langt, at den naar did. Jordist-
Fæstninger er faldne. Gibraltar indtoges.
Babylon faldt. Men Zions Mure skal ikke
falde hverken for nogen jordist eller satanist
Magt; thi Herren, den almægtige Gud, for-
svarer den. Og Kongens Bei leder lige ind
i Zion.

Hvilken Salighed! Der skal mit sidste
Saar læges, min sidste Smerte forvandles
til Fryd. Herrens forløste skal komme til
Zion og alle Harpespillerne skal gribe sine
Instrumenter, og gennem hele Himlen skal
bare et Ravn lovprises af den hvidklædt
Skares Frydesang og Martyrernes Hallelu-
ja—Jesús, Jesús alene!

Efter „Evangelisten“.

L a d ikke den onde narre dig med, at du
er syg næsten hver Søndag, naar du er frisk
baade Lørdag og Mandag.

Red Wing Seminary.

En meget hyggelig Aften tilbragte
Studerterne her sammen med Lærerperso-
nalet den 5te Desember.

Der har nemlig længe været ytret den
Tanke iblandt Studenterne, at man burde
saa istand en Slags festlig Tilstelning og
vise Fakultetet sin Anerkjendelse for deres
opofrende Arbejde. Denne Tanke blev nu
ogsaa engang udført i Handling, idet at
Komiteer blev valgt til at ordne med Til-
stelninger og Indbydelsler, og Lørdag Aften
den 5te Desember havde Red Wing Sem.
Fakultet den Fornøjelse, for første Gang i
Skolens Historie, at efterkomme en Indby-
delse fra Studenterflokket til en „Reception“.

Man samlede i Kapellet Kl. 8, hvor
Gjæsterne blev budne velkommen af Hr. H.
Jørgenson som Studenternes Representant;
og man lyttede til et vellykket Program, be-
staaende af nydelig, opløstende Musik. Der-
efter gik hele Forsamlingen til Skolens
„Boarding Hall“, hvor Forfriskninger var
serveret.

Siden blev Tiden benyttet til korte Ta-
ler af J. R. Grondahl, Redaktør af „The
Red Wing Republican“, Professorerne
Hanion, Telleen og Ringstad, samt Pastor
Breidablik. Alle undtagen Dr. Telleen er
Graduenter fra Seminariet og kunde saale-
des fortælle mange fornøjelige Historier fra
sine Skoledage paa „Haugen“, dertil kom
ogsaa at de alle nu er erfarne Mænd og kun-
de give mange nyttige Rink og Raad, saa
Underholdningen blev interessant paa sam-
me Tid som den var let og fornøjelig. Det
hele havde en opløstende Virkning baade
paa Gjæster og Værter, og man skiltes alle
med en Følelse af, at man havde havt en sær-
deles hyggelig Stund tilfammen.

Samtale mødet paa Lørdag Aften den
7de Dec. aabnedes med Sang af Forsamlin-
gen samt Skriftlæsning og Bøn af For-
manden. Derpaa indledede Hr. — i Sam-
tale over Jeremias 29: 13, hvorefter vi
giengiver følgende Tanker. Pilatus spurgte
Jesús straks før at han dømte han til Døden:
„Hvad er Sandhed?“ Dette Spørgsmaal har

baade før og siden beftjæftiget alle Jordens vise. Det har været drøftet og diskuteret i Kirkeforsamlinger, i Rigsforsamlinger, af høi og lav, lærd og ulærd, rig og fattig. Det har været det mest brændende Spørgsmaal for Fritænkeren saavel som for den gudfrægtige, et Spørgsmaal, som maa besvares, om vi skal blive lykkelig.

Ogsaa for os har forhaabentlig dette Spørgsmaal reist sig mere eller mindre tydeligt, og det er blevet til et dagligt Emne for vore Betragtninger. Men Svaret har Jesus selv givet i Joh. 14, 6: „Jeg er Veien, Sandheden og Livet“. Dersom vi finder Jesus, saa har vi Sandheden.

Jesus blev ogsaa en anden Gang spurgt: „Bliver mange frelst?“ Han svarer: „Stræber alvorlig at gaa ind igjennem den snevre Port; thi mange skulle søge at komme ind og skulle ikke kunne“.

Det er vel omtrent det samme, hvad vi foretager os i Livet og hvad Kald vi har, dersom vi skal gjøre noget Fremskridt saa maa vi tage i med alle vore Evner; og al vor Stræben maa gaa i Retning af dette Maal. Men er dette Tilfældet i det jordiske, saa er det meget mere saa i det aandelige; vi maa søge Gud af hele vort Hjerte, dersom vi skal have noget Haab om at finde ham og tilbringe en lykkelig Evighed med ham. Vi har mange og tydelige Beviser herpaa af den hellige Skrift. Den rige Yngling var nok en søgende Sjæl, men naar han fandt hvor meget det vilde koste ham at blive et Guds Barn, saa gav han det op. Demas, en af Pauli Venner og Disciple, søgte nok Herren til en Tid, men fandt ham ikke og fik den nærværende Verden kjær. Sakob søgte Herren den Nat da han var i den største Frygt for at møde sin Broder, og fordi han søgte ham af hele sit Hjerte, saa fandt han ham og blev velsignet. Kort sagt, Bibelen saavel som Kirkehistorien viser at enhver, som har søgt Gud af sit hele Hjerte, har fundet ham og er bleven velsignet.

Men hvorfor skal vi da ogsaa søge Gud? Er det fordi at han skal tage Vare paa os her og give os alle Ting, som vi trænger til dagligt Ophold? Nei. Er det fordi at vi

skal saa gaa hjem til Himlen og gaa paa Gader af Guld og saa nyde al den Glæde, som man har der? Nei. Det er fordi vi skal saa se Jesus, han som dyrt købte os til denne Herlighed. Fremdeles skal vi saa erfare en salig Fred dersom vi søger og finder Herren, en Fred som ei Verden kan give, en Fred, som blir ved til det sidste, thi Guds Rige er ikke Rjød og Blod, men Retfærdighed, Fred og Glæde i den Helligaand.

Der er nok af dem som forsøger at søge Gud saa smaat, ligesom for at se hvordan det vil gaa; og det kan ogsaa ofte hænde, at saadanne virkelig tror at de er paa ret Vei, men Guds Ord siger: Du skal elske Herren din Gud af dit ganske Hjerte osv. og atter: søger først Guds Rige og dets Retfærdighed, saa skal alle andre Ting tillæges eder.

Mr. J. Tollefson var valgt til at lede de to følgende Møder.

Fra M. O. Wee.

Kristiania, 4de Nov. 1907.

Bjørnson—Konow—Garborg, de to første har talt, den sidste skal tale i „Theol. Studenters Forening.“

Det var den 30te Okt. sidstl. Jeg gik med mit Afgangskort i Kommen til Universitetet forat saa se og høre den „store Mand“, Bjørnson.—Der kommer han med det hvide, stride Haar, det store Hoved, det overmodige, næsten trodsige Blik.—Stormende Hyldest. Saa begynder han at læse fra Aleksander Kjellands „Giest.“ Han skulde efterligne en gammel trostydig Prest, som katekiserede med sine Konfirmanter. Na, hvor Studenterne lo!

Saa begynder han at tale. „Kundskabs-skoler og Religionskoler“ var Themaet. „Hvorfor skal de smaa hos Presten og paa Skolen stoppes med Katekisme og Forklaring“ udraabte Taleren? Jo, det kom fra det, at den lutherste Kirke havde skilt sig fra „Moderkirken“, og saa havde de hele Tiden maattet stræbe med „Forklaringer“.

„Den Religionsundervisning, som nu drives, er den rene Humbug. For Guds det-

te med B u d e n e . Hvad kjendte vore smaa til, hvad de egentlig tænkte sig paa med „fremmede Guder“, saa som, Baal, Molok o.s.v. For saa at forklare dette, havde man fundet paa at sige, at det kan betyde saadant som Penge, Guds o.s.v.—Sludder, Humbug! Med Fader og Moder i det 4de Bud skal menes Konge, Dyrighed!

Saalænge Religionsundervisningen be-
staar i Læselæsning blir bare Børnene kjed af det hele.“

Taleren vilde anbefale det franske Sys-
tem: Fortællingsbøger, indeholdende gode, moralske, interessante Fortællinger fra det daglige Liv.

„Hvad er det vi vil? Vi vil ha' Religion ud af Rundskabskolerne, og saa Oprettelse af Menighedsskoler for Religionsundervisningen, med virkelig kristne Lærere, helst Lærerinder, til at undervise. Ønsker ikke jeg for Ets. Religionen overflødiggjort? Jo, vistnok! Men jeg er formeget af en Psykolog til ikke at erkjende, at Religionen har været en stor, herlig Kraft i det norske Folks Mands-
liv, og vil vedblive at være det gennem lan-
ge Tider.“ Saa stillede en indtrængende Opfordring til Studenterne, at de vilde gjøre alt der stod i deres Magt til at faa Religio-
nen ud af Rundskabskolerne. Taleren mod-
toges med stormende Tilslutning og Børn-
son takkede ved Reisingen.

Det B.s Bogn kjørte bort fra Universi-
tetet, tog Studenterne Huerne af og skreg Hurra saa det rungede udover „Karls Johan“.

Den 1ste Nov. Kl. 9 Aften var det Ro-
now. Jeg skal for Sikkerheds Skyld lade „Aftenposten“ referere hans Tale, uagtet han satte det meget mere paa Spidsen, end Refe-
ratet gjør Indtryk af.

Pastor Carl Ronow talte igaaar aften i Theologisk Forening om „Hvad vor Tid kræver af sine Prester.“

Vor Tid—udtalte Pastoren—stiller et dobbelt Krav til sine Prester. Først maa vi Prester kjende vor Tid og de Spørgsmaal, som er oppe i den. Dernæst maa vi kjende det, vi skal give vor Tid, Evangeliet om Je-
sus Kristus. Jesus Kristus lærer vi at kjen-
de kun ved Erfaring og ved Studium. Men

de to Ting maa vi nøie sammenholde. Vi norske Prester har ikke hidtil tilstrækkelig lagt os dette paa Hjertet. Men vor Tid vil kræve det af os i større og større Grad. Vi maa nøie studere Kilderne; thi de alene kan give os Sandheden. Under vort Studium vil mange Tvivl komme op og søge at hindre os. Men det er Guds Vilje, at disse skal komme. Den, som altid vil staa os nær i vor Kamp, er Guds Søn. Han er en evig virkende Kraft. Det er særlig paa to Maader, han kommer os tilhjælp. Han viser os den ideale Vej. Tidlig eller sent maa vi alle træffe et Valg med Hensyn hertil. Det kan hos mange ske rent ubevidst. Kun den ideale Vej fører til Faderen. Dernæst stiller Jesus sig selv op som Eksempel. Det er den anden Maade, han kommer os tilhjælp paa.

I Livets Vanskeligheder vil han træde støttende til. Ofte kan vi komme til at vakle, ja følge det urette. Vi er alle ufuldkomne. Ingen er helt kristen. Det ufuldkomne følger os overalt. Derfor trænger vi alle til Kristus—hans Kraft og Nærværelse maa følge os. Vi maa angre og bede om Hjælp. Jesus Kristus lærer os Kjærlighed,—ethvert af hans Ord er jo Kjærlighed. Naar vi læser dem, tørster vi efter Sandhed; thi de er Sandhed. Alle hans Ord vil virkelig gjøres, hvert et. Den historiske Kristus er vor Frelser og intet afbleget Idealbillede. Fordi han staaer over alt og alle, forstaaes han af alle Tider. Hver Tid har sin Opfatning af ham. Men Jesus er uafhængig af alle vore For-
klaringer. Vi kan ikke helt fatte ham. Han træder hver og en nær. Den, som oprigtig søger ham, bliver aldrig tilfamme.

Det andet, som vor Tid kræver af sine Prester, er Kjendskab til den, til de Menne-
sker, som nu lever. Her er et Omraade, som er blevet sørgelig forsvundet af vor Kirke. Hvad hjælper det, om vi kjender Jesus Kristus af-
drig saa godt, naar vi ikke kan gjøre ham forstaaelig for vore Tilhørere? Nei, ud og studer, se! Men se selv! Andre kan ikke lære dig stort af det Liv, som det virkelig leves. Se skarpt, men se med Kjærlighed. Den, der ikke ser med Kjærlighed, faar aldrig Die paa Sandheden, og han dømmes uretfærdig.

Der har været altfor mange kjerlighedsløse Domme. Først naar vi kjender Verden, kan vi bringe den vor Gave. Men vi maa ogsaa lære at kjende andre Tider. Der er nemlig Sammenhæng i alt. Vor Tid kan ikke forklæres ud fra sig selv. Hver Tid har sine Udtryk og ifklæder alt sin Dragt; medens Livet altid veksler. Vi er kommet saa langt, at vi ikke betegner vor Frelser med et Enten-Eller. Han er overalt.

Kristendommen er en evig Sandhed.

Skal altsaa vore Prester opfylde de Krav, som stilles, maa de lytte til Tidens Krav. De maa leve Tidens Kulturliv med. Der maa blive et Samliv mellem Kristendom og Kultur. Søndres Kristendommen ud fra Kulturen, svigter Presterne sin Pligt. Tjen Herren med Glæde, frit, uden Frygt, af alle Evner! Ellers beskjæmmer vi hans Navn. Al Mennekefrygt er væmmel.

* * *

Aa nei, aa nei, hvor Studenterne takkede, og hvor de klappede. Ja, han syntes neppe mangle Venner iblandt de vordende Prester, den Mand, der endog negter Kristi Opstandelse fra de døde.

Garborg skal tale næste Uge, saa han faar jeg altsaa ikke høre.

Om her holdes Bønnemøder blandt Studenterne?

Jo, horte i „Incognito Gade No. 12“ skal der af og til holdes Bønnemøder i „U. M. K. F.“ altsaa (Unge Mænds Kristelige Forening). Men det er helt en privat Sag. Derimod holdes ugentlige Dansøvelser (Nationaldanse) i Universitetets Gymnastiksal. — Jeg synes jeg ser troende Læsere, som studser ved, hvad jeg her siger, og undres, om det ikke kan ske Overdrivelse. Nei desværre, det er kun altfor sandt! I Universitetets store Forhal staar Bekjendtgørelsen opslaaet med stor og tydelig Skrift.

Skal kanske næste Gang, om Gud vil, nævne lidt om Professorene og Undervisningen ved Universitetet.

En hjertelig Hilsen til „Budbæreren“s Læsere, iærlig kjendte og kjære.

M. D. Wee.

Fra Kredsmodt i Stoughton, Wis

Chicago Kreds af H. S. afholdt Møde i Vor Frelser's Kirke, Stoughton, Wis., den 17—20 Oktober.

H. A. Hansen fra Grafton, N. Dak., holdt Aabningsprediken over Luk. 18, 35 flg.

Sessionstiden bestemtes og det besluttedes at sende ind Referat til „Budb“.

Det opstillede Guds Ord Ef. 5, 3—21 blev derpaa oplæst og nogle indledende Bemærkninger af undertegnede, da Pastor Elstad som skulde have indledet blev hindret fra at komme.

Der er nogle af de Tanker som var fremholdt under Mødet.

Vort Afsnit er som alt et dyrebart Guds Ord.

Gud taler meget om, hvorledes vi skulle vandre og gjentager atter og atter at vi skulle vandre som hans dyrefjætte.

Det Guds Barnet trænger er ikke alene at holde sig fra at synde, men skal tage afgjort Standpunkt mod Synden. Der kræves en paagaende Kamp imod det onde.

Guds Barnets Stilling bør være som det siges i B. 11. „Hav intet at gjøre med Mørkets ufrugtbare Gjæringer, men revs dem heller!“

At hvor mange er det ikke, som stiller sig saaledes ligeoverfor det onde saa man ved ikke enten de er med eller imod det. Man skal ikke alene holde sig borte ifra det men træde revsende op mod det. Men den Revselse bør ske i Kristi Sindelag tvungent frem af Kristi Kjerlighed og Omsorg for vedkommendes Sjeles evige Vel, saa at Kristus kan lyse frem.

Naar man er sin Aandsstilling bevidst, saa er det at man vil „vandre varlig“ ikke som uvis men som vis og prøve, hvad som er velbehageligt for Herren, den ophøjede Frelser. Da bliver det ikke Spørgsmaalet om at sy Puder for sig selv, men da bliver Spørgsmaalet: Herre hvad er din Vilje. Og da vil man ogsaa vaage over Anledninger, saa man kjøber den „beleilige Tid“ til at faa lade Lyset skinne for sine Medmenneker som er døde i Overtrædelser og Synder.

Og at vi som Menigheder og kristne maatte have Profetens Sind da han siger: „Gid mit Hoved var fuldt af Vand og mine Dine en Taarekilde, at jeg Nat og Dag kunde begræde mit Folks ihjesslagne“. Sa som Jesu Sind var, da han betragtede Jerusalem og brast i Graad over Staden og sagde: „Hvor ofte vilde jeg forsamlet dine Børn ligervis som en Høne forsamler sine Kyllinger under sine Vinger! Og I vilde ikke.“ Mat. 23, 27. Vi kan gjerne tage det ind over os ikke alene de grove ugudelige men som kristne, at vi ikke ser, hvor forfærdelig Synden er.

Lad det blive mer Alvor i vort Kirkearbejde for at saa redde Syndere; thi en pen oplyst Navnkristen er l i g e s a a v e l f o r t a b t som en der er faldt lavere end et Kreatur. Som Kirkefolk sover man ofte; thi ellers vilde man ikke tillade disse Syndens Guler at eksistere paa mange Steder, som man gjør. Lad det være vor Iver og vort Maal at gjøre vort yderste for at saa redde baade vor egen og andres Sjæle.

Fredags Morgen taledes Pastor H. A. Hansen fra Chicago, over Johannes 4. 28 flg.

Tiden er kort og Markerne er hvide til Høsten. Det timelige skulde ikke sættes først, men at frelse Sjæle maa man sætte som No. 1.

Det er mange som siger at de har mere Tid end Penge, men om man ikke har en Dollar i Banken, saa har man mere Penge end Tid. Tiden er kort for de ugudelige og den er kort for Guds Børn.

Apostelen taler om Guds Børns Helliggjørelse her. Han er ikke saa enfoldig at han prediker Helliggjørelse til uomvendte; thi det vilde være Sjæleforgift.

Det er ikke for os at troste den ubodfærdige. Helliggjørelsens Bei er saa underlig at Fornuften forstaar sig ikke paa den. Der er mange som ikke har Brug for et helt Guds Ord og da bliver det som man vilde ro med en Nare. Nei lad os ikke være ræd for at stemple Synd som Synd. Det synes nu være rart, at det skulde være nødvendigt at skrive saaledes til en kristen Menighed. Men det er et meget praktisk Guds Ord, og det er paa Tide, at vi bliver Ordets Gjørere og ikke dets Hørere alene hvormed vi bedrage os selv.

Det gaar an at gaa til Helvede fra Præstestolen og det gaar an at gaa til Helvede fra Kirkebenken.

Det er farligt at lesle med Synden, ja farligere end at lege med Ild.

Der er mange som har en ubestemt Tanke om, at de skal nu omvende sig engang, men det bliver aldrig noget Alvor af med deres Omvendelse. Vil du i Ubodfærdighed gaa den Jesus imøde, hvis Hjerte var sønderrevet for din Skyld og saa maatte høre de forfærdelige Ord af hans Mund: „Gaa bort fra mig I forbandede i den evige Ild, som er beredt Djevelen og hans Engle? Nei staa op fra de døde og lad Jesus saa lyse for dig nu medens det hedder i d a g.

Hvor saligt det dog er at være et Guds Barn. Omend Stormene reise sig og Bølgerne bruse, saa midt under det leder Herren dem paa de grønne Enge og hen til de stille rindende Bænde.

Samtalen dreiede sig mest om Guds Børns Fremgang i det gode.

Der var en Masse af gode Tanker, som vilde have gjort godt, om de havde blet nedskrevet, men Referatet er allerede for langt.

Søndag Morgen predikede Past. Spande over 2 Mos. 32 6 flg. og Al. 3 talte Missionær Wold over: Hvorledes skal en ung bevare sin Sti ren.

Om Aftenen havde vi Slutningsfest. Da talte H. A. Hansen fra Grafton, Missionær Wold og undertegnede.

Vi skiltes med Jølessen af, at det er godt at Brødre bo sammen.

Saa har Hauges Synode for første Gang haft Møde i denne meget norske By, Stoughton. Herren velsigne Udsædet af sit Ord.

J. J. Lee, Sekr.

Opyggelsesmøde.

Paa Indbydelse fra Ebenezer Menighed. Douglas Co., Pastor J. S. Olsens Kald, mødte Bennerne sammen til et Opyggelsesmøde Torsdag, den 17de Oktober 1907. Man sled sig endelig løs fra sine jordiske Shæler og Madstræbet, som er noksaa haardt

at komme fra i Høstens Dage, og mødtes i den lille vakre Kirke paa Formiddag, hvor de fleste af Menighedens Folk og fremmede var samlet til Bøn til Gud om, at han maatte velsigne og være tilstede ifølge sin Forjættelse i dette Møde. Man fortsatte med Bøn til Middag første Dag.

Eftermiddagsmødet aabnedes ved, at Pastor Olsen hød de fremmede velkommen med Ap. Gjer. 10, 33: nu er vi tilstede for Guds Afsyn.

Pastor Norbø valgte til Formand og undertegnede til at skrive med Baalæg om at sende en kort Beretning til „Budb.“ hvilket herved efterkommes.

Samtaleemnet var Rom. 8: 1, 2: Saa er her da ingen Fordømmelse for den, som er i Kristus Jesus, som ikke vandre efter Kjødets men efter Aanden. Ordet gaves frit til alle lutheriske kristne og ikke saa faa af baade Mænd og Kvinder benyttede Anledningen til at vidne af Erfaring, hvad det vil sige at være under Lovens Dom og staa paa Lovens Grund, og om Opholdet paa Egenretsfærdigheds Sletter, og hvordan man kommer der til at trælle under eget Arbeide, fremmed fra Livets Aands Lov, Livet i Kristus, Frigjørelsen fra Dødens Lov, det salige Samfund med Kristus, Befrielsen fra Fordømmelsen ved at se hen til ham, som døde i vort Sted paa det vi skulle have Livet. D underfulde Kjærlighed.

Mødet afsluttedes Lørdag Kl. 4. Offer optoges, stort \$26.76, som blev delt lige mellem Samfundets indre og ydre Mission.

Man mødtes igjen om Aftenen med korte Bidnesbryd; Bønner og Sang og Beslutninger af flere under Taarer om at sige Synden Farvel og følge Jesus. En nødvendig og salig Beslutning for alle, som vil blive reddet fra den evige Fortabelse. Derfor skynd dig, skynd dig og tag, tag Guds Rige idag, se det venter, det venter paa dig.

Kjært hilset

J. P. Langbæck.

Om du og din Nabo skulde veie alle eders Dyder og Lyder, saa kanske du ikke blev et Gran bedre end ham.

Utter en Anstalt indviet.

Søndag Eftermiddag den 1ste Dec. blev den skandinaviske kristelige unge Kvinders Forenings Dormitory i Sioux City, Iowa, indviet. Taler blev holdt af Miss Marie Høines, Pastor G. D. Sporrang og undertegnede, som ogsaa udførte Indvielsen. Det er denne Forenings Opgave at skaffe et midlertidigt eller fast kristeligt Hjem til de mange skandinaviske unge Kvinder, som allerede er i Byen, og som fremdeles kommer hid. I dette Dormitory kan man faa Bærelse og Kost til meget rimelig Pris, samt finde gode og kristelige Omgivelser. Endvidere staar man fremmede bi med Raad og Veiledning til at faa Bestjættigelse. Vi haaber, at unge Kvinder, som agter sig til Sioux City enten for at gaa paa Skole eller at søge Arbeide, vil benytte sig af denne nye Anstalt, hvor de bliver mødt med Velvilje og Kjærlighed, og hvor ingen Oposfrelse spares for at gjøre det triveligt og godt i enhver Henseende.

Dette Hjem er ikke for unge Kvinder af noget enkelt Samfund, men et fælles Arbeide, som indbefatter baade norske, svenske og danske. Foreningens President er Miss Marie Høines, som er norsk, men forøvrigt tilhører den svenske Augustana Menighed i Omaha, Neb., hvor hun har en lignende Anstalt. Miss Lena Haarberg, Foreningens Sekretær her i Sioux City, tilhører St. Johns lutheriske Menighed, og Board of Trustees bestaar af svenske og norske Damer tilhørende forskjellige Menigheder.

De unge Kvinder, som tænker sig til Sioux City, gjør vel i at skrive paa Forhaand til,

The Scandinavian N. W. C. Ass.,

1112—14de St., Sioux City, Iowa.

Naar man saa kommer frem, kan man gaa fra hvilkensomhelst Jernbanestation til 4th St., hvor man tager en Court St. Sporvogn og gaar saa til 14 St. Saa er man lige ved Døren af de unge Kvinders Dormitory.

E. Johnson.

En liden Erindring til nyomvendte.

Jeg vil trolove mig med dig til evig Tid, og jeg vil trolove mig med dig i Retfærdighed og i Ret og i Misfandhed og i Barmhertighed, og jeg vil trolove mig med dig i Trofasthed, og du skal kjende Herren. Hof. 2, 19, 20. Eze. 16, 8.

Store Ting har Herren gjort imod os, vi bleve glade. Sal. 126, 3.

Mel. O Sjel, som har kjendt og erfaret Guds Raab.

Jeg glædes at høre om Pintfebesøg,
Saa Syndere vaagner og raabe
Af Hjertet om Frelse i Bodsangers Rød,
Og Gud gir dem Tro paa sin Naade
Og Sinai Torden den stilnede af,
Da Herren de nyfødte Fredsskyet gav,
Nu skal ny Forlovelse fejres.

De pleies med Mælk og med Honning saa
Som indlukt i Guds Barneskammer,
De ere som hævet høit over al Rød
Og Verdens bedaarende Strammelse,
De ere som Børn paa en ym Moders Skjød,
Hvor ingen tør komme med saarende Stød,
Se det er Forlovelsens Dage.

O, tak for Guds Underverk, som nu er skeet
Med eder, som I har erfaret,
Om Synd og Fortabthed, om Frelse og
Fred,
Som eder nu er aabenbaret,
I skulle først smage, at Herren er god,
Som Draaber af evig Lykkeligheds Flod
I disse Trolovelsens Dage.

Men har første Draaberne saadan en Kraft,
Hvad tænker I Gjylden maa være,
Naar Guds Børn har nedlagt Udlændig-
heds Dragt,

Ei mer syndbesmittede ere,
Naar Lammets det evige Bryllup skal staa,
Og Bruden, den Skare med Kronerne paa,
Lovsyringer sin Brudgom den kjære?

I Nylivets Morgen de spares for Strid,
Gud holder Fienden i Tømme,
Den sølbare Raadesol stinner saa blid,
De lever i Paradis Drømme.

Thi de skal forsikres: „Guds Børn er vi vift“.

Og det maa fastholdes, naar Satan med
Lift
Til Bantroens Synder vil friste.

Ja, hidtil har Barna følt lifligt og godt
Af Melken med Honning og Druer,
Men i Barneskammer med Sødheder blot
Opdrages ei Stridsmænd som duer;
Derfor maa de vænnes til haardere Mad,
De faar ei altid uden Kamp være glad,
Som først i Trolovelsens Dage.

I Kjødet vi bærer den onde Natur
(Rom. 7, 18),

Vi har et bedrageligt Hjerte (Jer. 17, 9),
Saa bare Sødspøden den blev ingen Kur,
Men Jesus Korsveien os lærte
(Math. 16, 24).

At optage Korset og følge Guds Lam,
Kan dette kan tvinge vor Adam i Ban,
Som ellers forvolder os Skade.

At nu din Omvendelse vel er begyndt
Derfore tak Herren af Hjerte!
Men stol ikke derpaa,—thi det er fortyndt,
Saa følg nu, hvad Jesus os lærte:
„Vær tro indtil Døden, da Kronen du faar“
(Mat. 2, 10),

Men ikke paa Roserne den Veien gaar,
Som man i Begyndelsen sølte.

Nu gjelder det Trofskab af Hjerte og Sind
Med Frygt for de mindste Smaasynder,
Smaaræve, som lurar, de kommer let ind
Igennem Utrofskabs Abninger.
O vaager, thi just denne Fare er stor,
O læg det paa Hjerte, du Søster og Bror!
Thi her gjelder Trofskab mod Naaden.

Saa vift som du lever, din Prøve skal staa
Som fordom i Paradis Have.

Thi Satan med Verden og Kjødets Attraa
Vil Synders Tilladelse lave.

Her gjelder det ret, at du kommer ihu
Den Naade, som du har annammet af Gud;
O byt den ei bort for al Verden!

(Math. 16, 26.)

B. A.

Griber os Rævene, de smaa Ræve, som
fordærve Vingaardene! Vore Vingaard-
de staa jo i Blomst. (Høif. 2, 15)

Mel. O Sjæl som har kjennt og erfaret Guds.

Utroskab mod Naaden; den farlige Synd,
Har skadet saa mange—saa mange,
Som en Gang oprigtig og ret var begyndt
Den nye Livsveien at vandre.

Til Frasald vist mange Slags Fristelser er,
Men Hovedaarsagen—af den er især:

De glemte at vaage og bede. (Matt. 26, 41)

En Vaagen, som er ei forenet med Bøn,
Og Bønnen foruden at vaage
Er Skin uden Kraft, og hvad bliver dens
Løn?

Af den, at man mister Guds Naade.
O, vaager og beder, som Jesus har sagt,
Glem aldrig hans dyre Forlovelses Pakt
Og hvad der paa Golgatha skede!

Da faar du en Helligheds Frygt for al
Synnd,

Og hader de smaa som de store;
Da skal ei Fienden saa gjøre dig blind
Og paa din Bekostning sig more. (Dom.
16. 21)

Nei, da vil du vaage og bede som sagt,
Da kan du ei glemme Troløvelsens Pakt
Og hvad paa Golgata skede.

At vaage det er at staa rustet paa Pakt
Mod Djævelen, Rjødets og Verden,
Thi denne samsvorne treenige Magt
Har røvet saa mange paa Færden
Som frugtløse bleve i Nylivets Løb,
Begyndte i Aanden og endte—i Rjød
(Gal. 3, 3),

Og saa maa de evig dø—Døden.

Vots Hustru og Judas, ja Demas tilnied
Er ryttende Værter for alle,
Og mange desværre har fulgt deres Fjend
Og ere iblandt de frasaldne.

Vel den, som erkjender sin egen Afsmagt
Og aarvaagen strider ved Herrens Kraft,
I ham kan vi Seieren vinde. (Fil. 4, 13)

O du, som har smaget, at Herren er god,
Ret store Ting mod dig han gjorde (Gal.
126, 3)

Og derfor saa glad, men tab ikke dit Mod,
Naar Fienden hos dig vil borde;
Naar Adam begynder sin knurrende Sang:
„At staa dig for Veien saa knudret og
trang“,

Bogt dig for den Satans Raadgiver.
(Matt. (6, 23)

Naar Fristelser kommer af mangeslags Art,
Saa svar altid: Saa staar der skrevet
(Math. 4, 4.)

Hold fast ved Guds Ord, kun da er du for-
bart.

Hold fast det du har, og er blevet
Af Naade, og glem ei Troløvelsens Naar:
„Vær tro indtil Døden, da Kronen du
faar“,

Saa lev nu for Jesus alene!

B. A.

* * *

Men da han kom til sig selv, sagde
han: Jeg vil staa op og gaa til min
Fader osv. (Luk. 15, 17. 18).

Samme Mel.

De som ret erkjendte sin Utroskabs Synd
Er angersfuld komne tilbage,
Og i Faderhjerter paa ny stuer ind
At han dem vil kjerlig modtage,
O, hvor de er glad,—men med Taarer paa
Kind,
Thi første Barneglæden den kommer ei ind
Som Følgen af saarende Winder.

Skjønt Utroskabs Synd efterlader en Sky,
Som skygger for noget, de savner,
Saa er de dog frelst af Guds Naade paa ny,
Dem Faderen kjerlig omfavner,
Nu er de ydmyget og fattig i Aand,
Nu vover de intet paa Egenkrafts Haand
De frugter og vandrer som vise. (Efes.
5, 15)

Saa gaar det med-nogle, og Gud være
Lov,

Som atter frasaldne modtager!
Og er du blandt disse, som har det behov,
Saa dvæl ei, men gaa til din Fader,
Et sønderknust Hjerter er ham til Behag,

Og han vil ved Aanden dig lede hver Dag
Til Lammets Blods Lægedoms Kilde.

(Saf. 13, 1)

B. A.

En Prest holdt en Søndag en Prediken om den yderste Dom. Dagen efter besluttede nogle letfindige unge Mænd, at en af dem skulde gaa til Presten og forsøge at komme i Ordsveksel med ham. Han gik og begyndte Samtalen med at sige: „Pastor, jeg tror, at der raader en Uenighed mellem Dem og mig og jeg tænkte, at jeg maaske kunde faa den Sag opgjort idag“.

„Nu“, sagde den gamle Prest, „hvad giælder da denne Uenighed“?

„Jo“, svarede Unglingen, „De siger, at de ugudeliges pine skal vare evig; men det tror jeg ikke“.

„Aha“, svarede Presten, „hvis dette er alt, saa bør det ikke være en Sag, som staar uopgjort mellem Dem og mig. Dersom De vil slaa op Math. 25, 46, vil De finde, at Meningsforskjellen er ikke mellem Dem og mig, men mellem Dem og vor Herre Jesus Kristus, og jeg vil raade Dem til straks at faa Sagen opgjort med ham“.

L u t h e r s i g e r: „Fordi Kristus lever i mig, (med hvilken min Samvittighed er et Stykke), saa maa tillige med ham være i mig hans Raade, Retfærdighed, det evige Liv og Salighed, og derimod maa Loven, Synden og Døden vige bort. Med Christo bliver du saaledes forbunden og forenet, at der af dig og ham bliver ligesom een Person, som aldeles ikke lader sig adskille den ene fra den anden, men du hænger formedelst Troen bestandig fast ved Kristum, og med al Glæde og Frimodighed kan udgive: jeg er Kristus, ikke personlig; men Kristi Retfærdighed, Seier, Liv og alt hvad han har, det er mit eget; og Kristus siger igjen: jeg er denne arme Synder, det er: alle hans Synder og Døder mine Synder og Død.“ O, salige Forandring og Omkistelse! Udenfor Kristo er der ei et eneste Dieblis Fred; men er jeg i Kristo, ja eet Legeme med ham, hvo kan da skade mig! O Herre, gjør, at jeg bestandig maa leve i dig ved Troen, som i mit Element, du som er Guds Søn, som og haver elsket mig, og givet dig hen for mig; derfor kan jeg aldrig overgives til Døden og Helvede.

Deilige Sne!

Rens mig fra Synd med Isop,
Saa jeg bliver ren,
Tvæt mig,
Saa jeg blir hvidere end Sne!

Sal. 51, 9.

En mørk Lørdag Morgen ved Midvinterstid i Begyndelsen af den mærkværdige Krig, der endte med Negerslaveriets og Meneskehandelens Afkæffelse i de nordamerikanske Sydstater, døde en ung Kvinde paa et af Hændelsstanden i Cincinnati oprettet Hospital. Hun var kun to og tyve Aar og havde i tidligere Dage valet almindelig Beundring ved sin Skønhed; men allerede for længe siden havde Synden skrevet det rædselsfulde Ord paa hendes deilige Pande: „Hun er falden!“ Engang havde hun været agtværdige Forældres Stoltbed: Hendes første Feiltrin var kun en Gjentagelse af den gamle, sørgelige Historie, som desværre kan fortælles om Tusinder. Ved sine fortrinlige, omhyggelig uddannede Landskab og sit indtagende Væsen kunde hun have været bleven en Stjerne af første Rang i sit Fædrelands bedste Kredse; men just da Døren hertil aabnedes for hende fra hendes sorgløse Barn-dom, gik hun feil af Veien og pøslagde sit gode Navn og Rygte; og efter en i Skændsel og Synd bortkastet Ungdom maatte hun til sidst dø et sønderknust Udskuds sørgelige Død.

Blandt hendes Efterladenskaber fandt man et Blad, hvorpaa hun—uden Tvivl i sin sidste Levetid—havde skrevet et lille Digt med Overskrift „Deilige Sne“ („Beautiful Snow“), der straks fakte en der i Byen boende Bladudgivers Beundring og Forbauselse; og allerede Søndag Morgen, altsaa Dagen efter den stakkels Piges Død, fremtraadte denne hendes vidunderlig deilige, dybe, aandfulde og ægte kristelige Bodssalme for første Gang paa Tryk i det af ham udgivne Blad; og siden den Tid har hendes Landsmænd med Rette betragtet den som en af deres Litteraturs ædleste Frembringelser. Der fortælles, at da en af Nordamerikas Digtere netop paa hendes Begravelsesdag fik Die paa dette Digt, blev han saa hjertegreben ved dets Læsning, at han straks gik hen i Hospitalets

Ligstue og ledsagede hendes jordiske Levninger til det sidste Hvilested.

Sil dig, du skønne, du deilige Sne,
Fyldende Luften, saa langt jeg kan se,
Mylbrende ned paa hvert Tag trindt i Staden,

Ned over Folk, som jeg møder paa Gaden!
Dandende styr du forsløien afsted,
Vil med din Spøg ei gjøre Fortræd,
Kysser den skønne paa Mund og paa Kind
Flagrende bort med den flygtigste Vind.
Bløddende hvid fløi fra Himlen du hid,
Ren som en Engel, som Kjærlighed blid.

Rastløs du slager, dog trættes du ei,
Gi'r dig i Rast med enhver paa din Vej,
Hvirvler dig rundt som i jublende Dans,
Ret som du rent var fra Samling og Sans,
Flokkes i Rhymer og spredes med Al,
Hiles af Mennekkets glædeste Smil;
Hundene selv med Gjøen og Spring
Snappe dit Fnug, mens det søvner omkring;

Staden er vakt, den har travlt som til Fæst,
Travlt med at møde sin kjerkomne Gæst.

Frem haster Mængden i jublende Gang,
Hilse hverandre med Tilraab og Sang;
Glimrende Kaner, mens Klokkespil klinger,
Farer forbi som paa Lynstraalsens Ringer,
Knaaldende, susende gaar det afsted!

—Høibaarne Sne! sank fra Himlen du ned
Run for at trampes med Hov og med Fod,
Blandes med Gadeskærn, Kulrøg og Sod,
Stampes til Dynd i den sølede By?—
Al, var det dertil, du sank fra din Sky?

Ren var jeg som den deilige Sne,
Al, men som den til al Helvedes Spe
Faldt jeg fra Himlen, blev trampet til Dynd!
Haanet, bespyttet i Skændsel og Synd!
Tiggende, bandende, vanket' jeg om,
Søgte min Sjæl til hver Kjøber, der kom;
Angst for at dø har med Synd jeg kjøbt
Føde,

Hadet de levende, frygtet de døde!—
Faldt jeg saa dybt, du al Miskundheds Gud,
Jeg, der som Sneen var skylofri og prub?

Jeg, der var smuk som Guds Sne før mit
Fald,

Dine saa klare som Bjergets Krystal,
Hjertet saa rent som det pureste Guld.
Smigret, beundret, ustyldig som huld!

—Ja'er og Moder og Søffende alle,
Gud og mig selv har tabt ved at falde!
Al, selv den usleste Tigger i Staden
Gaar af min Vej, hvor han ser mig paa
Gaden,

Angst for hver Trævl og hver Traad i min
Dragt,

Jeg, der var ren som Guds Sne i sin Pragt!

Sært, om just nu denne Sne myldrer ned
Over en Synder, som Vej sig ei ved!
Sært, om nu Ratten med Frost og med
Sne

Isner min Hjerne og dulmer min Vej,
Gjør, at jeg venneløs dør her i Løn,
Glemmt og forladt for elendig til Bøn,
Al, og for svag til et Suk, som kan høres
Her, hvor der jubles og knaldes og kjøres!
Sært, om just nu i min Jammer og Ve
Gud gav en Ligseng mig her i sin Sne!

Fredløs, besudlet paa Skændselsens Vej,
Synder, fortvivl i din Usjelhed ei!
Sjæl, som har syndet! Med Redning for
dig

Kristus er kommen, dybt bøier han sig
Ned for at reise til Glæden og Livet
Dig, for hvis Frelse sit Liv han har givet.
Stønnende, bløddende, martret han døde
Hist paa Forbandelsens Træ for din Brøde.
O, for hans Naadesrøst oplad dit Dø!
„Naade for mig? Vil mit Suk han og
høre“?

Ja, i den Strøm, som for Syndere flød,
Døet mig nu, Herre, for hvad jeg forbrød:
Da jeg skal blive, trods Jammer og Spe,
Hvidere selv end den deilige Sne!

H v a d t æ n k t e d u ? Hvad sagde
du? Hvad gjorde du? Overvei dette vel, saa
skal du se, at andre Folk blir ganske retslafne
Mennekker.

Kinamissionen.

Hvorledes kan Missionsinteressen vækkes og vedligeholdes hjemme?

(Af C. W. Vandahl.)

(Fortsættelse.)

Den Leder, der lukker ude Missionen fra Børnefester, Ungdomsmøder, Luther Leagues osv., afleder en himmelsk Strøms Velsignelse fra sit Arbejde.

Hvorledes kan den vente Guds Velsignelse, som arbejder med en halv Sandhed?

Vi ønsker at høre kraftige Indlæg for den ydre Mission fra vore Predikestole. Og det ikke alene ved Hverdagsmøderne, men ved vore Høimessesgudstjenester, thi Missionen er Menighedens Arbejde og staar Side om Side med dens Selvopbyggelsesarbejde hjemme.

Hvem vil ikke lytte til en Bøns Afstedord i Dødsstunden. Jo, vi vil anstrenge os til det yderste, lægge Dret til de hviskende Væber og lytte. Og var det et Ønske eller en Bøn Bedkommende betror os, da vilde vi anstrenge os til det yderste for at opfylde det. Guds Menighed er betroet Jesu sidste Vilje. Hvad vil den gjøre med hans Afstedord: Gaar ud i al Verden og gjør alle Folk til mine Disciple. Det er en Befaling fra vor himmelfarende Frelser Væber. Han har anbetroet denne Opgave til sine Venner.

Vi maa opfylde Befalingen, vi skylder Jesus det, vi skylder Hedningerne det, vi skylder os selv det.

Guds Ords Fortyndere bør fremholde Nødvendigheden af at arbejde for Missionen. Det er en Pligt og et Privilegium.

Enhver Menighed bør fordre det af sin Prest, at han i Foredrag gir dem en Oversigt over Missionen, og da især for det Missionsfelt, hvor bedkommende Menighed arbejder.

Enhver Taler som er varm for Hedningernes Vel, kan bringe stort Resultat for Missionen.

Opmuntre Folk til at ofre. Gaa først, det gjør godt at ofre.

Den Mission, som for en Del Aar tilbage strævede haardt med at samle \$2,000 til Hedningerne kan nu med Glæde og Tak til Missionens Herre samle \$20,000.00

Taleren bør ikke klemme løs paa Pengespungen. Det virker ofte daarligt. Nei, tal Kristi Kjærlighed, Kirkens Pligt og Hedningernes Nød. Da vil man vække varig Interesse og Folk vil ofre til Missionen.

Fra Talerstolen træffer man alle Slags Folk. Og ofte træffer man dem, som ikke har haft en fuld kristelig Opdragelse. Jeg mener, at den mangler en fuld kristelig Opdragelse, som bare har lært at ta imod, men aldrig at gi ifra sig af Guds Gaver.

Saadanne skjævvoksne Sjæle, selv om de ellers kan være Guds Børn og staa i Menigheden, bør rammes af Guds Ords Sandhedshammer: "Den som ikke samler med mig adspreder." "Jeg var hungrig og du gav mig intet at æde." Og en ubarmhjertig Dom skal gaa over alle dem, som ikke øve Barmhjertighed.

Disse Tanker, hvis de blir fremsatte i det rette Lys og Tone vil vække Evighedsalvor og Missionsinteresse. Og det er ofte Prestens Skyld, at det er liden Interesse for Missionen i Menigheden. Enhver god Sag maa kæmpes for skal den fremmes. Og denne Sag maa tales med Kraft, skal den faa Fremgang.

Men er Lederne uklare med Hensyn til Jesu sidste Vilje, saa er deres Tilhørere ligesaa. Og vi kan her medrette bruge Mesterens Ord: Dersom dit Lys, som er i dig, er Mørke, hvor stort bliver da Mørket?

I Norge sender man ud Emisærer, som tolker Hedningernes Nød for Folket. De opnaar tre Ting. De opbygger Menigheden med Guds Ord. De vækker Syndere til Liv i Gud. De samler Bidrag til Missionen og styrker Interessen.

I Amerika har man virket til stor Velsignelse ved Missionssuperintendenten, der reiser omkring og taler Sagen.

Det er godt og nødvendigt, at en ofrer sig helt for denne saa store Sag.

Om jeg bare vovede at komme frem med et Forslag. Det er det, at vi opmuntrer vo-

re respektive Missioner hjemme, at de sendte en Repræsentant til den store Missionskonferents i Shanghai i 1907. Vedkommende vilde siden reise hjem og tale Sagen med Varme og Begeistring.

De troende Kvinder har gjort meget for Hedningerne. Gud signe dem! Jeg skulde ha Lyft til her at fortælle lidt om den norske Kvindeforenings første Historie hvorledes Røden fra Hedningeland gik dem til Hjerte og hvorledes man begyndte at arbejde. Da var man ikke for stor til at ta Spinderotten paa Ryggen, Karterne under Armen og Strikketøiet i Haanden og samles til Bøn og Arbeide, men Tiden tillader mig ikke at fortælle herom.

De kloge spottet og gjorde Nar af dem. Men jeg spør: Har du seet, at Gud har velsignet deres Hænders Virke, de har bragt Glæde i Millioner Hjerter og Hjem.

Kvinderne kan gjøre endnu mer. Og Gud ske Lov for de Mænd, som hjælper og opmuntrer sin arbejdende Halvdel, da gaar det let at arbejde.

Men hvad skal man sige om den Mand, som blir grættet, hver Gang Hustruen gaar til Kvindeforeningen? Lad os se, at Gud ombender de Slags Mænd.

Blandt de kristne, hvor man ikke har Tro for at arbejde ved Foreninger, kan man godt lægge tilside for Herren gennem Ugen og bringe ham det som Takoffer paa Søndagen.

Man kan ikke være en sand og lykkelig kristen og ikke være levende interesseret i hvad Jesus sagde og gjorde og hvad han vil, at vi skal sige og gjøre.

Næst at være salig er den største Naade at fortæres i vor Guds Tjeneste. Ja, lad mig sige, det er en Gavn af Saligheden.

Ved enhver kristelig Skole—ukristelig eller antikristelig Skole har ingen Ret at eksistere—hør man ha en Missionsforening, hvor de studerende kunde varmes op for denne Gavn af Arbeidet i Herrens Vingaard.

Ved de Skoler, hvor Teologi studeres, vil Studenterne saa adskillige Missionsstifter i Undervisningen. De støder paa Bibelskoler, hvor den samvittighedsfulde Lærer

maa ligesom stanse og gi Foredrag om Jesus og den ydre Mission og Kirkens Ansvar. Ja man vil bli undervist om, hvorledes der skal predikes om Missionen og arbeides for den. Men endog ved disse Skoler er en Missionsforening ikke overflødig, thi der stilles Studenternes Pligt til Gud og Hedningernes Nød i særegen Grad fremfor dem til Besvarelse. Og man kommer ikke saa let ifra det. Man maa svare Herren paa Kaldet.

Nogen svarer med engang:

„Herre, her er jeg, send mig.“

„Skulde jeg sidde her, da saamange begjærer at saa høre om Synderes Ben.“ Og de lægger sig selv i Missionsofferet.

Andre svarer: Jeg burde nok gaa, men min forlovede vil ikke, saa er jeg vist ustiftet—alle kan jo ikke gaa heller.

Det er sandt, at den, som skal være Missionær, burde være det bedste Menneke i Verden, og saa begavet og lærd som Paulus; thi han er betroet den største Gjerning i Verden.

Men hvis man var kaldet af Gud til at forkynde Evangeliet for Hedningerne og ikke gik, da vilde man udsætte sig for en svær Samvittighed hele sin Levetid og maaske derefter.

Se mig om jeg ikke gjør det.

Det har været sagt af de gamle: Der staar mangan paa Predikestolen, som burde ha staaet ved Suggestabben og omvendt. Det findes nok dem, som har kommet herud til Kina, som burde ha været hjemme. Man kunde ha arbeidet til større Velsignelse der.

En tredje Klasse har ikke meget tilovers for den ydre Mission. De er af dem, som altid vil begynde fra Jerusalem, og det er ret, vi bør begynde med vort eget Hjerte, Hjem og Nabolag, men Jesus har sagt, at vi skal fortsætte til Jordens Ende.

Sæt at Jesu Disciple havde holdt paa i Jerusalem indtil alle i Byen havde været omvendt. De havde da aldrig kommet udenfor Jerusalems Mure. Men det tar ikke længe at predike „til et Vidnesbyrd for alle.“

Jeg vilde derfor spørge de troende Studenter: Er du sikker paa, at du ikke er kaldet af Gud til Hedningerne? Og er du skraa-

fikter paa, at Gud har kaldet dig til at arbejde i hans Menighed hjemme? Det er værdt lidt Eftertanke og Bøn.

Er du ikke kaldet til at gaa til Hedningerne, saa arbeid hvor du er og samle Berler for Jesu Krone, men glem ikke Hedningerne.

Du er glad i din Jesus? Du glæder dig til hans Komme, glem ikke, at vi maa gjøre fra os vort Arbeide først, saa kommer han i Herlighed og rykker os op. Men først skal Evangeliet predikes til et Vidnesbyrd for alle Folk.

Det er forsent at arbejde, naar Jesus kommer til Doms. Da er Tiden til at hvile for Herrens Tjenere.

I Missionsforeningerne har mangel Livsfrisk Ungdom blit truffet af Sandheden, fyldt med Aanden og siden draget ud til Hedningerne med Livets Brød. En vel ledet Missionsforening ved en Skole er en Velsignelse, først for Skolen og siden for Missionen.

Ved disse Foreninger bør der holdes kraftige Missionsforedrag af Mænd og Kvinder, som er varme for Sagen. Den burde staa i Forbindelse med Arbeidet paa Missionsmarken, og de bør ta for sig Evangeliets Seiersgang nedigjennem Tiden. Da vil de saa velsignede Missionstimer. Der bør læses Biografier af Missionærer, som har slidt sig ud i Evangeliets Tjeneste.

Det løfter og drager.

I Skolens Bibliotek bør Studenterne ha Udgang til den bedste Literatur om Missionen.

Man bør ha særskilte Bønnetimer for de forskjellige Grene af Arbeidet paa Marken, saa som Bøn for de troende og søgende, Bøn for Skolegjerningen, Bøn for Hospitalvirksomheden.

Saa alle troende i Verden bør ha særskilte Dage osv., da man især kunde ofre sine Tanker, Følelser, Bønner og Gaver til Herren.

De gamle havde Taksigelse for Guds Velgjerninger og sang:

„Medens vi dig takker her,
Vil vi for dit Nafn tænke
Paa de mange Hjerter der
Under Dødens tunge Vænte,

Bede du vil Lys dem sende,
At de maa sin Frelser kjende.“

Ved de fleste Skoler kan man ikke ta med Missionen som et Fag i Undervisningen, Tiden er knap og saa har man formeligt andet, som maa pleies.

Man vilde ingen Tid tabe ved at ta Missionen med, men tværtimod høste Guds Velsignelse.

Det er dog en Kjendsgjerning, at Missionen ikke alene har været forsømt, men endog foragtet inden Kirken. Den har jo ikke hørt til blandt de videnskabelige Fag. Og saa har man skydet den over paa de troende og deres Udsendinge til Hedningerne.

Derfor skal det ikke forundre os, at det er aandelig Sygdom ved de fleste Skoler, hvor man behandler Kjernen af Evangeliet paa denne Maade. Og denne Aand er gaaet fra Lærer til Prest og siden til Folket og hindrer Evangeliet og gjort ubodelig Skade.

Lad os be Gud om, at han høier Folkernes Hjerter, saa at de aabner sine Skoler for Missionen. At der fra nu af blir Arnesteder, hvor levende Missionsinteresse vækkes og vedligeholdes.

Studenterbevægelsen har gjort meget. Pris ske Gud! Men mere maa her gjøres. Enhedsaand trænger vi i vor Tid. Hvilken Magt vilde ikke Guds Rige bli i Verden, om vi stod sammen?

Sæt at hele den kristne Kirke bestemte Bønnetimer, da alle gjenfødte med et levende Haab i Kristus Jesus mødte sammen indfor Guds Trone og bad for et vist Arbeide? Det vilde bli en uimodstaelig Kraft.

Var ikke Disciplene endrægtig sammen til Bøn før den mindeværdige Pinsesest?

Vi er ikke lige; nogle gaar mere med Arbeide, Naadegaverne er forskjellige, men Gud gi os den samme Aand!

I Staten har man udenlandske og indenlandske Gjøremaal, men det arbeider i Harmoni. Vi har det i Kirken med. Vi har Indremission og vi har Udremission. Og det maa arbejde i Harmoni.

Har man ikke Penge i Staten til at fremme en vis Sag med, saa tar man op

Statslaan. Frem skal de. Deri er de ofte flogte.

Jeg mener ikke, at vi skal ta op Missionslaan. Det er unødvendigt, hvis vi alle arbejder i Enighed.

Man kunde raabe og græde, naar man tænker paa den uoverstuelige Pengeflod, som tømmes for denne Verdens Vais til Slegtens Ruin og Bancære for Vorherre.

Ogsaa vi Guds Folk har en stor Skyld paa os. Vi har Overflod i Mad, Drikke, Klæder, Hjem m. m., og alt det vi bruger op til unødvendige Ting.

Hvor tarvelig levede vor store Mester?

Det er ikke at tale om Verden. Store Gud, se i Raade til vor Klode!

I de Forenede Stater bruger man særlig op til unødvendige, syndige og skadelige Ting omkring \$2,952,000,000. Medens man kun bruger \$250,000,000 til kirkeligt Arbejde hjemme og \$7,000,000 til den ydre Mission.

Fik Vorherre saameget til Missionen, som man ofrer paa Verdensalteret for Egoismen og Satan, saa vilde det ingen Sag være at evangelisere den hedenske Verden i denne Generation. Mænd og Kvinder staar færdige at gaa, men man mangler Midler.

Kan vi tænke os den almægtige evig rig Gud mangler Midler til at fremme sin Gjerning med?

De kraftige Vækkelser det sidste Aar har gjort meget til at forøge Vidnefaren og Indtægterne for Vorherre. Tusinder nyvakte Sjele er sat ibrand for Herrens Sag. Og Gud ske Lov! Det er nu flere, som ber og flere som gir.

Men alle Tings Ende nærmer sig, og endnu er det to Trediedele af Jordens Befolkning, som aldrig har hørt om ham,

„Som os elsker saa høit,

At paa Korset han ofrede sig.“

Da lad os be om Aandens Baarsol der kan berede Verdens Ager ude og hjemme til en frugtbar Høst.

Kjerligheden er opfindsom.

Der er Sædejord nok,

Der er Sommersol nok.

Bare vi, bare vi havde Kjerlighed nok.

Kan du ikke gi en Tiende, saa gi det du kan. Men gi og gi nu. Gi saa du kan ha Glæde af det i Tiden ogsaa. Ofre saa du føler det. Da blir det først Offer. Lad det ta indpaa. Det gjør godt!

Det er ikke ret at banke Penge udaf Folk til Herrens Bygning.

Først naar man faar git rundhaandet til Guds Sag vil man føle godt om Hjertet og takke Gud for Anledningen.

Det man gir af Overflod er ikke Offer.

Glem ikke Bønnen. Den er en stor Faktor i Verdensevangelisationen. Den er det halve af Arbeidet.

Gamle Hudson Taylor gif altid direkte til Gud. Han vilde nødig vende sig til Skabningen saalænge Døren stod aaben for ham til Gud.

Han bad om Missionærer og Midler af Vorherre og fik det. Og C. F. W. voksede op til at bli den største Mission i Kina.

Gud har lagt store Løfter til Bønnen.

Og om vi bare kunde tro. Da vilde vi prøve ham, som har lovet at aabne for os Himmelens Sluser. Lad os bare tro paa Gud. Lad os ta vor Fornuft tilfange. Ja det maa vi næsten gjøre, naar vi ser disse store Oeandampere bryde frem i Storm og sterkt Sjø. Vi spør, men hvorfra har det denne sin store Kraft?

Fik vi bare Tro for at prøve Gud.

Hans Kraft udtømmes aldrig. Og vi arbejder forgæves, om ikke han bygger Huset.

Godt redigerede Blade og Tidsskrifter om Missionen vil som intet andet fremme Sagen. Det er Herrens Budbærere, som vandrer blandt fattig og rig og tolker Hedningernes Nød.

Og skulde ikke Vorherre ha største Retten paa Pressen?

Verdens Børn er flogte i sin Slegt. Og de bruger Pressen til at fremme sin Sag. De skriver kraftige Artikler, averterer, anbefaler, sender ud Proklamationer m. m., saa det kunde bevæge Bjerge.

(Fortsættes.)

Fra Rønning.

Fancheng Okt. 14, 1907.

Kjære Broder Holter!

Jaften maa jeg atter sende dig et par Ord. Jeg er saa inderlig glad og Gud taknemmelig, at mit Hjertes Bæger holder paa paa at flyde over. Medens jeg er i Stenning maa jeg saa meddele dig og Vennerne noget af min Glæde og Begeistring.

Som oftest maa en Missionær kjæmpe haardt med Forsagthed, Mørke og Mismod. Saa Sæden med Taarer. Nogle maa offere og give op det, som koster mere end Taarer. Mange maa selv give sit Liv. Hvedekornet maa dø, før det kan bære sin Frugt.

Men Seiren og Glæden skal komme. Herrens Løfte er, at baade de, som saar, og de, som høster, skal saa glæde sig tilsammen og engang med Frydskrig bære sine Neg. Hernede blir det nok kun i Smaadraaber; men naar vi endelig er der, da skal vel Jublen begynde. Det gjælder kun til enhver Tid at holde ud med Frimodighed, predike Ordet itide og utide, forvisset om, at naar vi planter og vander i Enfoldighed og Oprigtighed, da skal Gud selv give Vækst i sin Tid.

Jeg er just kommet ind fra Evangelistklassen. Gud er nærværende og velsigner os, saa det er en Lyst at være sammen med disse kjære Brødre. Landahl har ogsaa sendt ned nogle fra Tsz Ho og Taipingtien, saa det er over 20 allerede, og vi venter flere, det bliver ca. 40 ialt.

Landahl kommer ikke til at bygge Kirke iaar, saa han har lovet at komme ned en Tid og hjælpe mig! Maa nu Gud rigtig saa bruge os. Dette er vel en sjelden herlig Anledning! Ved at se og være sammen med alle disse Brødre bliver jeg ofte rørt og grebet af Taknemmelighed og Glæde over, at Gud alt paa disse saa Nar har velsignet os saa rigeligen, at vi har en saadan liden Hær af Vidner at forberede og udsende. Jaar vi fortsætte, som vi har begyndt, da lover det godt. Gud være Lov og Pris!

Men nu maa jeg være forsigtig. Har 6 Timer hver Dag i Skolen ved Siden af det andet Arbejde. Derfor undskyld i Hast.

Men jeg maatte sende dig og Vennerne disse Linjer, medens jeg er saa opløst og glad.

H. N. Rønning.

Fra Stoughton, Wis.

Søndag den 10de Nov. blev Past. J. J. Lee indsat til Prest og Sjelesørger for Vor Frelser's Menighed i Stoughton, Wis. af Kredsens Formand.

Det var en Høstids- og Alvorsdag baade for Prest og Menighed. Det er ifandhed stort, at Herren har betroet os sit frelsende og levendegjørende Ord. Uden det var Kristus skjult og Menneket haabløs fortabt.

Saa sætter Pris paa hvilken Velsignelse Gud giver en Menighed ved at sende den en ved Guds Naade levendegjort og af Guds Kjærlighed brændende Sjelesørger.

En uomvendt Prest er en Straf til Døden for mange af sin Menighed. En troende Prest er Herrens eget Sendebud med Frelse og Fred fra den gode Hyrde selv. De er ifandhed i Kristi Sted og bede i hans Sted Syndere at forlige sig med Gud.

Baade Menighedens og Prestens Pligter blev skilbret efter Guds Ord. Og det søltes som begge Parter sad med Bøn til Gud om Kraft til at være sine Pligter tro. Ja vi trænger Naade fra Herren for at være slig at Herrens Gjeruing kan fremmes ved os.

Vor Frelser's Menighed er glad, at den har faaet Past. Lee iblandt sig—og det har den Grund til at være. Ved Guds Naade vil han trolig søge deres Vel for Tid og Evighed.

Onsdags Aften den 6te ds. fik Past. Lee med Familie en hjertelig Modtagelse af Menigheden. Et godt Program var ordnet for Anledningen, saa Børn, Ungdom og de ældre deltog. Emisær Han'ou fra Grafton, N. D. talte Guds Ord og paa Menighedens Vegne bad Prestefolkene hjertelig velkommen og overrakte Presten en Gave paa rundt \$73.00.

Presten takkede for den hjertelige Modtagelse og ønskede at maatte saa være for dem, hvad Gud havde sendt ham til.

I sin Indtrædelsesprediken Søndag gav Past. Lee ikke noget overflødigt Program. Heller ikke en Række af Løfter og Forskrifter; men anbefalede sig til Menigheden med Apostelen Paulus store og vægtige Opgave: At predike Kristus og ham korsfæstet. Med andre Ord—Synd og Naade. 1 Kor. 2, 1—5.

Det er Kristus med al hans Naade, Kraft og Betsignelse Menigheden trænger og vil have.

Gud velsigne Prest og Menighed i fælles Virke for Sjæles Frelse og Opbyggelse paa Troens Grundvold Kristus!

J. S.

Fra Mødet i Greenbush.

Ada Kreds afholdt Møde i Molands Menighed, Greenbush, Pastor Skogerhøjs Kald, den 29—31ste Okt. Samtaleemnet var 1 Pet. 2, 4—10. Mødet aabnedes med Prediken af Pastor Simonson fra Eagle Bend over Luk. 4, 18. 19. Han skildrede med Varme Jesu omme og kjerlige Hjertelag for syge og fattige Sjæle. Derefter hød Skogerhøjs velkommen med Kornelius's Ord til Peder: I gjorde vel, at I kom. De besøgende Prestes var Pastor Simonson fra Eagle Bend, Dahle fra Thief River og Haugen fra Brunkeberg. Hverken Formand eller Sekretær kom. Pastor Skogerhøjs blev valgt til Formand og undertegnede til Sekretær. Pastor M. L. Dahle indledede og det kan siges, at han fik opmærksomme Tilhørere medens han grundigen skildrede det aandelige Murearbejde.

Simonson predikede paa engelsk den første Aften over Luk. 14, 16—24. Næste Aften talte Pastor Haugen over 2 Kon. 7 om Vantro og Simonson igjen paa engelsk om den forlorne Søn Luk. 15. Den sidste Dag havde vi Simonson kun Formiddag, thi han reiste da hjem, men saa kom Pastor Sundahl af Frikirken. Om Aftenen den sidste Dag af Mødet talte Dahle over den 13de Salme. Tiltrøds for Skuffelser, hvad tilreisende an-

gik, saa fik vi dog erfare, at Herren ogsaa her indfriele sit Løfte om at være midt iblandt, hvor vi er forsamlede i hans Navn. Ja han gjør Hjertebesøg, banker paa, gid det ikke maatte være forgjeves. Maatte Hjertedøren aabnes, saa Herlighedens Konge kunde drage ind. John Michælsen.

Fra to Møder.

Efter Bestemmelse afholdt Syd Dakota fælles Indremissionsforening Møde paa følgende Steder: Brule Co., S. Dak., Widjou Menighed, Pastor Taus Kald den 17—18—19 Oktober 1907.

Efter Skriftlæsning, Bøn og Sang ønskedes Vennerne velkommen til Mødet. Samtaleemnet var Ab. 3. Talerne dvælede især ved de 3 Sendebreve. Det var til megen Opbyggelse og Selvprøvelse, ja isandhed et velsignet Møde. Gud virkede med sin Aand paa dem, som hørte Ordet. Folket var flink til at møde op. Vennerne derude er meget spredte. Det var en Glæde at faa tale med dem om Jesus og hans Vilje med Syndere, og de var glade i vort Møde og bad os komme igjen. Ja Brødre som har lært at kjende Jesus som deres Frelser, reis ud paa Frontierne og hjælp ad bryde dette Livsens Brød til vore Landsmænd som sidder der og sjelden faar noget.

Pastorerne Straß, Arnesen og Taus var tilstede. Tak for Besøget. Offer optoges ved dette Møde stort \$15.65.

Et andet Møde afholdtes i Inwood, Iowa, Pastor D. A. Berges Kald 23, 24, og 25de Nov. Man samledes om Aftenen den 22de i Kirken til Bønnemøde og der var en stor Skare der bad om Betsignelse over Mødet. Den 23de om Formiddagen samledes Folket i denne vakkre Kirke. Og Gud hørte vore Bønner, saa det er sandt, at det er godt at komme til Herrens Hus og høre hans Røst. Pastor Tellie fra Canton predikede. Det var velsignet at faa høre Herrens Ord. Baade Predikanten og Tilhørerne

blev meget bevæget. Gud være Tak for den store Naade.

Det Guds Ord som var valgt til Samtaleemne var Joh. Ab. 3, 20—22, som indledes af Pastor Nummedal. Talerne dvælede især ved dette at lukke Døren op for Jesus, og Hindringerne for ikke at lukke op for ham. Det vilde blive forlangt at følge disse Tanter. Men et er vist, at var der nogen som aabnede Døren for ham saa er jeg sikker paa at der blev Glæde i samme Sjæle. Dette var et velsignet og meget godt Møde, og en Mængde besøgende haade fra Hauges og den Forenede Kirke. Af Prester var der tilstede under dette Møde følgende: Nummedal, Tetlie, Solem og Stedets Prest D. A. Berge, samt mange Ægmænd. Tak for Samværet Brødre og Søstre, vi fik sande disse Ord, at det er godt at Brødre bo sammen. Offer til Foreningen stort \$43.70.

J. J. Dafland. Form.

D. D. Verlo Sek.

Til Oplysning.

Det oplyses herved, at Past. Mons D. Wee har afflaaet det til ham af Hauges Synodes Aarsmøde tilstillede Kald som theologisk Lærer ved Red Wing Seminar.

Paa Skoledirektionens Begne

A. D. Mortvedt.

Rettelse: I No. 49, 18de Linje fra neden staar: „Ungdomsarbeidere“, hvilket skulde være: „Bingaardsarbeidere.“ I sidste Linje af samme Stykke Side 1165, staar „Toget“ hvilket skal være „Laget“.

A: Hvorledes liker du den nye Prest?

B: Han lader til at blive temmelig streng.

A: Men er det ikke Sandhed, hvad han prediker?

B: Jo—men vi har ikke været vandt med slikt her.

Fra Arbeidsmarken.

Past. Oppegård blir noget træt af sine mange og lange Reiser, og det er da ikke at undres over. Han glæder sig over, at det er inart Jul; thi da tænker han at saa hvile en Stund. Han beklager, at han ikke finder den Interesse for den indre Mission, som der burde være.

Hjemkomne Missionærer.
Fra Madagasser er i Somerens Løb følgende hjemkomne:

Pastor Rosaas og Hustru, Pastor Nas og Hustru, Pastor Joh. Smith med Familie, Bogtrykker Jørgenson med Familie, Fru Thorbjørnson med et Par Børn og Fru Sigveland, der medbragte et Par af Jensi-nius's Børn og lille Einar Flygel.

Hauges Minde Menighed, Crookston, Minn., har kaldt Pastor Johnson fra Cando, N. D. til Pastor A. J. Krogstad's Eftermand. Pastor Johnson har antaget Kaldet og vil flytte til Crookston de sidste Dage af Januar, saa Arbeidet bliver fortsat der uden videre Afbrydelse. Maa Gud saa velsigne Broder Johnsons Arbeide i Crookston til mange Sjæles Frelse.

Pastor D. F. Johnson fra Cando, N. D. predikede Søndag den 24de Nov. i Hauges Kirke, Crookston, paa norsk Formiddag og engelsk om Astenen. Det var kraftige Vidnesbyrd, som tog Tag i Hjerterne. Pastor A. J. Krogstad holdt den første Konfirmation i Hill River Lake Menighed ved McIntosh Søndagen den 24de November. Tolv unge aflagde den Bekendelse, at de vilde forsage Synden og tro paa Gud. Det var ogsaa en sjelden Konfirmationsklasse. Gud velsigne dem alle.

Ved Past. Berghs Begravelse den 4de Dec. var følgende Prester tilstede: J. L. Lassefson C. F. Eastvold, C. C. Holter, M. G. Peterson, J. Bergh og D. D. Bergh. De to sidstnævnte er den afdødes Sønner. Sønnen Edward og Datteren Mrs Snesrud samt en hel Skare andre

Venner var ogsaa med. Ved Afreisen fra Edwards Hjem hvor Faderen døde var ogsaa Past. R. C. Holter tilstede. En udførlig Beretning om den gamle Prests Liv, Død og Begravelse vil om kort Tid komme i „Buddærerens“.

Fra Hendricks, Idaho. Ja nu er vi komne saa langt og Herren har hjulpet saa vel over Fjælde og Dale. Vi har besøgt mange, snakket med Folk om Dommendag, om at være vaagne osv. Gamle Broder Lien er for sin Alder rask, men hans gamle Kone er svag. De prøver at leve for vor Herre. 200 Mil op Nord fra Spokane fandt vi nogle norske Familier, som ikke havde været i norsk Opbyggelse paa 4 Aar. Disse var glade i os.

Det var den første norske Gudstjeneste i det Settlement. Venner vi kan sige Markerne er hvide og Arbejderne saa. En broderlig Hilsen ifra J. J. D. og T. Fossum.

Bekjendtgjørelser.

Beskyttelsesmøde.

Medlemmerne af Kinamissionsbeskyttelsen anbefales om at møde i Past. R. C. Holters Kontor, 416, 8th Ave. S., Minneapolis, Minn., Tirsdag den 17de December Kl. 2 Eftermiddag.

Broderligt
A. D. Oppegard.

Et kristeligt Samtalemøde afholdes i den engelske lutheriske Mgd.s Kirke i Pontiac, Ill., den 15—17 Dec. Kirkeindvielse Søndag, saa Kredsens Prester af H. S. vil se at ordne det saa, at de standser over Søndag. Kom Brødre, læg og lærb med Bøn om Herrens rige Betsignelse. De besøgende Prester vil være snil at underrette Pastor Starnes, 919 N. Central Park Ave., Chicago, Ill.

J. J. Starnes,
J. J. Lee.

Paa Indbydelse fra Bions Mgd., Hamilton Co., Iowa, Pastor E. J. Eastvolds Kald afholder Midtre Iowa Indremissionsforening et Samtalemøde der den 17de til 19de December 1907.

Samtaleemne: Matth. 7, 13—14.

Styds vil møde de fremmede i Jewell og Ramcar Dagen før Mødet. Kom mange og kom med Bøn om Betsignelse. Paa Foreningens Begne

R. Berge,
R. D. Roe.

There will be Dedication of our Church here on the 15th day of Dec. and the meeting will continue the 2 following days. All interested in the English work and can come are invited to be present. Stopping places will be provided for ministers and others who send notice of their coming either to Rev. Risvold or to R. Aarvig, 1220 N. Main St., Pontiac, Ill. This is a new English speaking church composed of different nationalities in a neat little city of 7000 inhabitants with a good prospect for the future and we hope that all able English speaking Pastors in the district and others will make it a point to be present. Subject for the discussion: Matth. 28, 18—20.

Yours in Christ

R. AARVIG, Pontiac, Ill.

Pastor A. O. Oppegards Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de følgende nævnte Prestekald paa den Tid, som nævnt i denne Bekjendtgjørelse:

Søndre Friborg Mgd. og Friborg Mgd., Otter Tail Co., Minn., Pastor U. D. Johnsons Kald, den 15de December.

Vil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligt bede om Offer og personlige Gaver, der deles ligeligt mellem Indremissionen og Kinamissionen om ikke Giverne anderledes bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger, Ungdomsforeninger, Mandsforeninger og enkelte Personer, til hvilkensomhelst af Synodens Gjøremaal, modtages med Taknemmelighed.

Subskription og Betaling for „Buddærerens“, „Børnevennen“ og „THE LITTLE MESSENGER“ modtages med Glæde.

Broderligt
A. D. Oppegard.

„Buddærerens“ vil herefter koste til Canada \$1.25 istedetfor som hidtil \$1.00. Dette grunder sig paa, at Postdepartementet i Canada kræver, at alle Blade fra United States skal betales med 1 Cent for hver 4 ounces. Dersom derfor vore Læsere i Canada ønsker at faa „Budd.“ sendt sig til hver Uge, vil vi i Porto have at betale 1 Cent hver Uge, eller 52 Cents om Aaret. Vore Abonnenter i Canada vil, naar de indsender Kontingenten for Bladet venligst erindre dette.

Erhødigst

C. Lilliehun.

Kvitteringer.

Indremissionen: Ved Pastor G M Bruce pr. Past. Kasjefon fra Mrs. Magthe Berg, Sherman, S. Dat.	10.00
Ved S S Erbjord fra Bethel Mgd.s Kvf., Garvey, N. D.	41.50
Ved Hans E Anderson fra Tref. Mgd., Odham, S. D.	25.00
D J Bratsberg, La Croisie, Wash.	3.00
Ved Past. C J Galtbold Offer fra Clear Lake & Ellsworth Mgd., Hamilton Co., Ia.	40.80
Ved Past. J N Sandven to trebiebels Konf. offer i Sions Mgd., Gardin Co., Ia.	25.13
Ved D Tomling fra Bethesda Mgd.s Kvf., Duluth, Minn.	5.0
Ved M V Enger fra St. Pauli Mgd., Minneapolis, Minn.	30.30
Ved Pastor T T Carlson Konf. offer fra Scandia og Beth- lehems Mgd.r. Bretth Hill, Alta, Canada.	29.00
Ved Pastor D D Bergh, Offer i Ellsborough Mgd., Mur- ry Co., Minn.	18.84
John S Eneboe, Pierpont, S. D.	12.00
Ved Pastor T T Væ fra Richard Wold, Marietta, Minn.	5.00
Ved Pastor G D Bil fra St. Peter Mgd.s Kvf., Green- field, S. D.	20.00
Ved Miss Ida Groeth fra D J Kobbne, Edinburg, N. D. (efter Løfte halv Cents per Builhel af Saltparten af hans Hvedeavlning)	4.50
Ved Mrs. C D Sanderson fra Creston n. ev. luth. Mgd.s Kvf., Creston, Ia.	60.00
Ved T D Metukt fra Recaboth Missionsf., Grant Co., S. Dat.	10.00
Ved Pastor J J Ekse fra Miss Marie Kirkbold, Hen- dricks, Minn.	2.00
Ved Mrs. Dmon Endresen fra Clear Lake & Ellsworth vestre Kvf., Stanhope, Ia.	10.00
Jnger Dvidding, Fargo, N. D.	5.00
Ved Past. G D Paulrud fra Elims Mgd., Randall, Ia.	30.20
Ved Mrs. Rev. Thomas Hanson, Franklin, Minn., Mrs. Hanson 1.10, Inga, Mabel, Ernest og Joseph Hanson hver 25c.	2.10
Ved Pastor D T Vorgen fra Ny Stavanger Mgd.s Kvf., Buxton, N. D. 46.95, Mrs. B Wshheim, Buxton, N. D. 1.	47.95
Ved Pastor L G Jacobson Offer i Franklin Mgd., Wis. 17.50, Mrs. Andrew Sherry, Biroqua, Wis. 10, John Dragne af Franklin Mgd. 5.	32.50
G J Anonby, Kasson, Minn.	15.00
Ved S D Hauge fra Lincoln Mgd.s Vigef., Slater, Ia.	33.51
Ved Past. A J Kroghad Konf. offer i Hill River Lake Mgd., McIntosh, Minn. 15.30, T Larson af Bethania Mgd., Crookston, Minn. 2.	17.30
D S Hauge, Bumbrota, Minn.	5.00
Ved Mrs. J J Wold fra Rindal Mgd.s Kvf., Underwood, Minn.	11.00
Ved Past. D S Gistad Offer i Lodi Mgd., Lodi, Wis. 39.35, Offer Spring Prairie Mgd., Wis. 18.	47.35
Ved L R Rutlin halvt Offer i Wor Greifers Mgd., Stough- ton, Wis. 27.65, Mrs. Lina Gjeffion 4.50.	32.15
Ved L Schlanbush fra Mr. & Mrs. T Canbe, Roland, Ia.	2.50
Ved L S Lovseth fra Ebenier Mgd.s Kvf., Douglas Co., S. Dat.	10.00
Ved Pastor G D Mona fra en ubenæbnt i Tref. Mgd., Grand Forks, N. D.	5.00
Ved Pastor W K Barstad Offer Talletdagen i Lac qui Parle Mgd., Minn.	81.10

Jør kvitteret for 729.76
2737.38
3467.14
S. S. Gistad.

Rinamissionen: Ved Pastor Edw. Duea fra en ube- næbnt ved Siewa City, Ia.	5.00
Ved Pastor J J Ekse en Del af et Konf. offer i Singsaas Mgd.	25.76
John S Eneboe, Pierpont, S. Dat.	12.00
Ved S S Erbjord fra Bethel Mgd.s Kvf., Wells Co., N. D., Pastor Hoblands Kald.	20.75

Ved S A Jswia fra Sions Mgd.s Kvf., Jewell, Ia., Pa- stor Galtbolds Kald.	20.00
Ved Pastor G D Mona fra Rongsvinger Mgd.s Kvf., Wolf Co., Minn.	14.80
Ved J A Mannerud, Kent, Wash., fra ham selv 3, Helma Mannerud 50c.	3.50
Ved Pastor J S Olson fra Ebenezer Mgd., S. Dat., halvt Offer.	13.35
Ved Miss Ida Groeth fra Pastor D T Nelsons Kald, N. Dat.: Vinje Mgd. 17.46; Fjiff Lake Mgd. 7.78; Besje Mgd. 36.98.	61.22
Ved do. fra Pastor D B Svingsens Kald: Nordlands Mgd. 21.90; Mangers Mgd. 38.85; Bethesda Mgd. 56.35; Hans Hauge af Bethesda Mgd., Souris, N. D. 5.	122.10
Ved do. fra Pastor A S Meloms Kald, Norwich, N. D.: Miss Fra Haslerud 1; Spring Cooley, pr. Past. Melom 13.10; Dist. No. 5 S. E. fra Deering 6.60; Norwich Mgd. 17.81.	38.51
Ved do. fra Pastor A S Trygstad's Kald, Belva, N. D.: Nord Prairie Mgd. 19.81; Rufo Mgd. 3; South Prai- rie Mgd. 6; Belva Mgd. 5.25.	34.06
Fra Mr. & Mrs. D J Solem, Volin, S. Dat.	5.00
Ved S C Sether fra Hagues Mgd., Jackson Co., Minn., Pastor M D Bees Kald, halvt Konf. offer.	16.86
Ved Past. S S Westby fra J Brandt, Newman Grove, Nebr.	1.00
Ved Pastor G D Bil fra Mr. & Mrs. Peder Rambrant, Burke, S. Dat.	2.50
Ved Eddie Erickson fra Norman Mgd.s Mandstf., Flam- ing, Minn.	14.00
Fra T. A., Hadley, Minn.	1.00
Ved Prof. S H Gistad fra Mrs. Mettel, Melbahi's Mgd. af Pastor Nervigs Kald, Volin, S. Dat.	7.00
Ved Pastor J J Ekse fra Syd Lake Hendricks Søndags- skole af Singsaas Mgd., Offer 16.90; Marie P Kirke- bold 2.	18.90
Fra Mr. & Mrs. John Hanson af Melhus Mgd., Pastor Bruces Kald, Davis, S. D.	20.00
Ved Pastor S D Heidal fra Radeliffe Kvf., Radeliffe, Ia. 30.80; Margaret's Kvf. 15.	45.80
Fra Gusta Grimsrud, Minneapolis, Minn.	5.00
Ved Pastor L J Odland fra Ole Segbold af Bethania Mgd., Frost, Minn.	5.00
Ved Pastor J N Sandven fra Bethlehems Mgd.s Kvf., Roland, Ia. 20; Mrs. Rebecca Johnson 1; Mrs. So- hannes Hobnefeld 1; Miss Gurina Hobnefeld 1.	23.00
Fra Mr. & Mrs. G A Sundberg, Brookings, S. Dat.	4.00
Ved Mrs. C D Sanderson fra den nordl. ev. luth. Mgd.s Kvf., ved Creston, Ia., Pastor R D Eittrims Kald.	40.00
Ved Miss Ida Groeth fra Pastor J Kroghads Kald Minnewaukon, N. D.: Immanuel's Mgd. 74.26; Im- manuel's Mgd.s Kvf. 19; St. Petri Mgd. 48.99; Stony Lake Mgd. 8.15; Salems Mgd. 45.85.	196.25
Ved do. fra D S Robinsons Kald, Canbo, N. D.: Canbo Skandinaviske Mgd.	19.05
Ved do. fra Pastor B Hegboes Kald, Wisbee, N. D.	26.60
Ved Mrs. Dmon Endresen fra Clear Lake & Ellsworth vestre Kvf., Pastor Galtbolds Kald, Ia.	9.00

Jør kvitteret for 831.01
7518.30
8349.31

Til S Hospital i Rina: Ved Pastor A S Trygstad fra Mrs. Otto Myhr, Norwich, N. D., Udgyttet af en „Quilt“ 8.25; ved en Auktion i Nordprairie Mgd. for „Lunch“ 6.60; Mrs. Gilbertson, Belva, N. D. 1.	15.85
Jnger Dvidding, Fargo, N. Dat.	5.00
Ved Pastor L J Odland fra Miss Hilba Kittelson, Elmore, Minn.	1.00
Ved Miss Ida Groeth fra Pastor J Kroghads Kald, N. D.: Peter Solum 10; Mrs. P Solum 5, Emma Water 1, Ubenæbnt 5, Lars Taakstad 5, John Mvelsgaard, Wasa, N. D. 5.	31.00

Mr. & Mrs. O A Sundberg, Brookings, S. Dak.	2.00
Bed Pastor L J Obland fra Maria Legebld, Bethania Mgd., Frost, Minn. 5. Ole Legebld af samme Mgd. 2.	7.00
Gusta Grimrud, Minneapolis, Minn.	5.00
Fra Mr. & Mrs. John Hanson, Melhus Mgd., Pastor Bruce's Kalb, Davis, S. D.	30.00
Bed Jørgen Batterud fra Bethania Rvf., Esmond, N. D.	24.78

Før kvitteret for

121.63

302.06

423.69

Børnehjem i Kina: Bed Pastor L J Obland fra Ole Legebld, Bethania Mgd., Frost, Minn.	3.00
Bed do. fra Miss Silba Kittelson, Elmøre, Minn.	1.00
Fra Mr. & Mrs. John Hanson, Melhus Mgd., Pastor Bruce's Kalb, Davis, S. D.	10.00
Bed Kalma Sogge fra Hagues Mgd.s Søndagskole, Jackson Co., Minn., Pastor M O West Kalb.	6.70
Bed Jørgen Batterud fra Bethania Rvf., Esmond, N. D.	24.77

Før kvitteret for

45.47

92.66

138.13

Fattige i Kina Bed Pastor S O Heidal fra A S Anderson, Nazareth Mgd., Hamilton Co., Ia.	2.00
Før kvitteret for	193.33
	195.33

Til Skolekolen i Kancheng: Fra Mr. & Mrs. Pastor J M Sandben, Roland, Ia.	5.00
---	------

Personlige Gaver til Missionær Rønning: Bed Pastor S O Heidal fra Nazareth Mgd.s Rvf., Hamilton Co., Ia.	5.00
--	------

Bed Pastor L J Obland, halvt Konf. offer i Silo Mgd., Elmøre, Minn., Julegave til Rønnings Børn	8.00
Bed Pastor L Røngehaug fra A S Dronen, Sharon, N. D.	10.00
Bed Prof. S S Elstad fra G Gulbrandsen, Volin, S. Dak.	1.00

Før kvitteret for

21.00

149.22

173.22

Til Julemissionen: Bed Pastor J J Eise fra B R Kirkbld, Singars Mgd., S. D.	1.00
Fra Anna Torgerson, Lobi, Neb.	2.10
Bed Mrs. C O Sanderson fra Den nordl. ev. luth. Mgd.s Rvf., ved Creston, Ia., Pastor R O Eittrims Kalb.	17.50

Før kvitteret for

20.50

148.96

169.46

S. J. Rendahl, Kas.

Til Nda Kredskasse: Aug. 7de '07, ved Pastor U D Johnson, Søndre Friborg Mgd.	25.70
Nov. 27, '07, ved Pastor M A Dahle Zion og Beth. Mgd.s R. T. Roen,	14.00

Til Chicago Kreds Indremission: Fra R. Ev. Luth. Mgd.s Rvf., Creston, Ia., Eittrims Kalb, ved Mrs. Sanderson.	40.0
T. J. Spande, Kas.	

„Budbæreren“ sendes frit

fra 1ste Novbr. til næste Nytaar til alle nye Abonnenter, der sender os \$1.00 i Forskud for 1908. Vi haaber, at ret mange vil benytte sig af dette Tilbud, ligesom vi venlig st vi bede alle vore gamle Abonnenter om a faa Bladet mere udbredt. Det burde findes i ethvert Hjem.

Alle Ordres og Penge for Bladet sendes til C. Lillethun, Red Wing, Minn.

D a g t e r e n

427 Salmer og Sange i Guldsmid og mygt Skindbind 80 cents. En ualmindelig vakker Lommebog. 13 Tusend er solgt af denne vakre Bog. I denne Maaned sættes Navn i Guld paa Bønnen frit. De som vil sende til Norge, maa ordre straks, skal Bogen komme frem til Jul. Send Ordres til Rev. Chr. O. Brohaug, 298 Williams Str., St. Paul, Minn.

„Børnens Harpe“ med Musik

er nu udkommet i nyt Dflag. Prisen er 60c i Skriftsbind og 75c flexible Bind og Guldsmid Bogen burde bruges i enhver Søndagskole.

Julen er kommen. No. 1, 2, 3, 4, 5, 6. Sange og Recitationer til Brug ved Søndagskolen's Julefest. 5 Cents.

Julebud.

Julebog for Barn. No. 5. Dette er en meget pen Julebog med vakre Fortællinger og prægtige Billeder. Bogen er paa 64 Sider og koster 25c.

CHRISTMAS CHEER

for boys and girls. Denne Bog er paa engelsk og er ogsaa paa 64 Sider med følgende Fortællinger: If the Christ-child came; Love-star; Little Sammy's dream; How the mountain was clad; The singing Lady; Star-Eye; A Christmas Joy; Colonel Kit; Christmas. Bogen har mange Billeder. Prisen er 25c. Kjøb disse Bøger til Jule- og Nytaarsgaver for eders Børn! De vil læses med Glæde af de smaa.

Festkriftet

Denne Bog er paa 128 Sider med udmærkede Billeder af Stolens Bygninger, S. M. Sande, Past. D. Hanson, Andrew Ellingson og faa alle Bestyrere ved Stolen ligesaa dens Nabning samt en Gruppe af Stolens Direktører. Fakt er der 22 vakre Billeder. Festkriftet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Stolen. Til Prestes og Agenter gives almindelig Rabat.

A l t e r b r o d

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, porto frit tilsendt:

3 Væster paa 100 Stykker 25 Cents.

3 Væster paa 250 Stykker 50 Cents.

3 Væster paa 500 Stykker 80 Cents.

3 Væster paa 1000 Stykker \$1.50.

Ordres indsendes til

C. Lillethun, Red Wing, Minn.

History of the Great Reformation

in the times of

LUTHER AND CALVIN.

Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy.

BY J. H. MERLE D'AUBIGNE, D. D.

Pres. of the Theological School of Geneva.

Illustrated with many Views, together with the Luther Memorials.

Scenes from the life of Martin Luther, in fifty pictures of the most memorable events in his remarkable career.

From Designs by Gustave Konig: With descriptive Sketches by Heinrich Gelzer.

1096 Pages nicely bound in one Volume.....\$2.50

**Hauges Synod Book Dept.,
Drawer H, Red Wing, Minn.**

WHAT SOME OF OUR LEADING PROFESSORS SAY ABOUT THIS BOOK.

Merle D'Aubignes Reformati-
onshistorie er allerede gammel, men
vedbliver at beholde sit Værd som
en gribende og folkelig Fremstilling
af den vældige, aandelige Friheds-
kamp, som af gudvakte Mænd før-
tes mod det romerske Bavevælde i
det 16de Aarhundrede. Den vil
virke velgjørende paa alle sand-
hedssøgende Læsere.

Georg Sverdrup,
Bestyrer Augsb. Sem.

Minneapolis, Minn. Dec. 1904.
Reformationen, Herrens første
Gjæring for sin Kirke efter dens
Grundlæggelse, bør enhver kristen
og fremfor alt en Lutheraner kjen-
de. Merle D'Aubignes Reforma-
tionshistorie er almindelig anset
som en af de værdifuldeste Bøger
om den.

M. D. Bockman,
Bestyrer af Den Forenede Kirkes
n. l. Seminar.

Although D'Aubigne be-
longed to the Reformed Church
and has not succeeded in all
respects in being fair to the
Lutheran Church in his History
of the Reformation, I regard
this history as a very valuable
work. It is written in a popu-
lar, vivid, and interesting style
and is well worth buying and
studying, although it must be
read critically.

—E. Hove,
President Luther Seminary
Hamlin, Minn.

Harpelegeren med Guitarstole.

Harpelegeren, 10 Sange med Musik og
let udførligt Guitarakkompagnement og Præk-
tist Guitarstole til Brug ved Selvstudium i
Guitaraspil, i et Bind, stort Format og smukt
indbundet i Skriftingsbind med forgyldt Titel
paa Siden \$1.00. Denne Bog er den eneste
i sit Slags i det norske Sprag. Begge Bøger
udgjør tilsammen 122 store Sider Bogen
anbefalet af Fru Walborg Hovind Stub, Proj.
Sven Ostedal, Pastor L. M. Bjørn m. fl.
Læsebogen koster bare 25 Cents, Musik og
Akkompagnement arrangeret af Kristian Nels-
son. Guitarstolen er ogsaa udarbejdet af ham.

Send Ordres til E. Killethun, Drawer H.

Red Wing, Minn

N y B o g .

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bi-
ble meditations for each day in the year with
devotional songs to the furtherance of family
prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. Høuse ud-
kommet engelsk Udgave af Johan Goszners Skat-
te. Denne Bog er af vort norske Kirke- og Kristen-
folk saa vel kendt og elsket, at nogen Anbefaling
Bogen er neppe paatrævet. Vi glæder os kun over,
at Augsburg Publ. Høuse har vist den Foretagssom-
hed at udgive denne Bog paa engelsk. De hngre-
iblandt os vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Skrif-
tingsbind og koster portofrit tilsendt 75 Cents.
Bestillinger sendes til

Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn

Julkalender for 1908

er nu færdig. Den er paa 80 Sider og giver foruden meget godt Læsestof en fuldstændig Kalender og Adresse paa alle Præster, Professore og Missionærer i Hauges Synode. Bogen koster i Omslag 10 cents med 25 procent Rabat til Forhandlere.

Præster og alle andre, som interesserer sig for Udbredelsen af denne billige Bog, anmodes om at sende sine Ordres til undertegnede snarest muligt.

C. Lillethun,
Red Wing, Minn.

Bogts Bibelhistorie med Billeder.

Denne Bog er nu færdig. Bogen er revideret efter den nye Bibeloversættelse, er trykt med stor, klar Stil paa godt Papir og har 53 Billeder samt et Kart. Bogen er paa 144 Sider og er indbundet i Silf Cloth med sort Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Par-tier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til
C. Lillethun,
Dr. H. Red Wing, Minn.

Ny Bog.

Den historiske Udvikling af Lærebegrebet om Forsoningen. I 3 Foredrag. Af H. H. Bergsland, Prof.

Denne Bog er paa 100 Sider og koster heftet i godt og stærkt Omslag 35c. Et meget vakkert Billede af Prof. Bergsland pryder Bogen. — Enhver Præst og ellers enhver anden, der ønsker et klart Indblik i det vigtige Spørgsmaal, som Bogen behandler, gjør vel i at forskaffe sig dette Prof. Bergslands sidste Arbejde.

Send Ordres til

C. Lillethun,
Red Wing, Minn.

Altermalerier.

Akademisk Arbejde til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for i Udstrebet Katalog.

August Klaggstad,
Marinette, Wis

Alterbilleder

i præmiebelønnet garanteret Udgjælf. Bedste Betingelser.

Righolbig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: Adolf Jbsø, Story City, Iowa.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

"Julehilsen" 4 Vers; "Et godt og velsignet Nytår, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; "Hilsen til Fader", 4 Vers; "Hilsen til Moder", 3 Vers; "Hilsen til Broder", 3 Vers; "Hilsen til Søster", 3 Vers; "Hjemmets Minder", 5 Vers; "Uden Røds ingen Krone", 4 Bibelsprog; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother", 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed", 4 Vers; "Herren er nær" 4 Bibelsprog; "Hjertelig Lytønsning" 4 Vers; "Herren er vor Tilflugt", Ps. 121; "Hilsen fra Amerika", 3 Vers; "Hilsen fra Moder", 3 Vers; "Glædelig Jull! Godt Nytår!" 4 Vers; "Blessed Christmas and Happy New Year", 4 Vers; "Best Wishes", 3 Vers.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Bede ser indret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professoreløn og Synodalkassen (heri indbefattet Stolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Rasmussen, Rasmus Minn.

Penge til Kina missionen og andre Bedningemissioner sendes til Rev. J. J. Rendahl, 226 Vernon Ave., E. Ferguson Falls, Minn.

Penge til Indremissioner sendes til Prof. H. H. Ekstad, Red Wing, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. G. O. Wit, Route 3, Beresford, S. D.

"Budbæreren"

udgives af Hauges nordt evangelisk lutheriske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forudsat \$1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

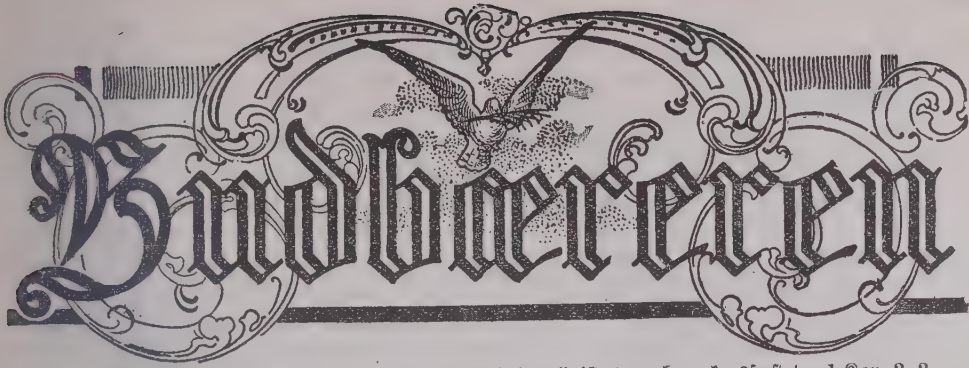
C. Lillethun,

Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. E. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Den banebe Ve; 2. Red Wing Seminary; 3. Fra M. D. Wee; 4. Fra Kredsmødet i Stoughton Wis; 5. Opbyggelsesmøde; 6. Atter en Anstalt indviet; 7. En liden Erindring til nyomvendte; 8. Deilige Snel; 9. Kina missionen; 10. Fra Stoughton, Wis.; 11. Fra Mødet i Greenbush; 12. Fra to Møder; 13. Fra Arbeidsmarken; 14. Betsjendtgjærelser; 15. Rytter-ringer.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2.

No. 3

Torsdag den 18de Januar 1908

{ 40de Aarg.

Indledning ved Kinamismissionsmødet i
Rose Grove, Iowa,
den 10de Dec. 1907.
(Red G. D. Paulsrud.)

Tekst, Ef. 42, 1—5.

Der tales her om en Tjener, og der er dem, som har sagt, at denne Tjener er Israel som et Folk; thi det samme Navn forekommer i Kap. 41, 8: „Dg du Israel, min Tjener, Jakob, som jeg udvalgte“. Men Jehovas Tjener, som fremstilles for os her, kan ikke være Israel som et Folk; Indevindet træder alt for skarpt frem til, at det skulde representere et Flertal af Folk. Derfor uden ligger denne Tjeners Bæsen og Gjerning saa høit, at Israel aldrig som Folk kunde blive slig og gjøre slig som denne Tjener. Denne Tjener er derfor ikke Israel som et Folk; men den kommende Frelser, Jesus Kristus. Med dette Syn stemmer ogsaa Mat. Kap. 12, hvor vor Tekst er gjentaget.

Vi vil derfor betragte denne vor Tekst under dette Hovedaffnit:

En messiansk Profeti

I. Dens Opfyldelse er garanteret.

Denne Garanti finder vi i Vers 8 og 9, som er de to sidste Vers af vor Tekst. Jeg tager disse 2 Vers først, fordi vi, som kristne, tror at denne Profeti er gaaet i Opfyldelse, og derfor ikke vil gjøre Krav paa nogen videregaende Samtale under dette Møde. Det er dog af stor Interesse for os at se paa,

hvorledes Gud bestræbte sig paa at klargjøre for sit Folk, hvor paalidelig hans Løfter til dem var. Derfor siger han i Vers 8: „Seg er Herren, det er mit Navn“. Det er, som vil han sige, jeg, Herren, Gud har forkyndt eder dette om min Tjener, min Søn. Derfor er det at stole paa. Jeg, som skabte Himlene og udspendte dem, som udstrakte Jorden, og hvad der spirer frem af den, som giver Folket paa den Aande, det er jeg, som har talt. Derfor skal mit Løfte gaa i Opfyldelse; thi i min Mund har der aldrig været Ewig. Og for end mere at bekræfte sit Løfte, her han sine Tilhørere at ihukomme, at de tidligere forkyndte Ting er komne. De Løfter, Gud havde givet dem før, og som nu er gaaet i Opfyldelse, skulde tjene som en Forsikring om dette Løstes Opfyldelse. De kunde saaledes øse af Erfaringens Kilde, saa der intet Rum skulde blive for Tvivl.

Hermed vil vi da gaa videre og betragte:

II. Profetiens Indhold.

A. Messias Bæsen. Han er Guds Tjener: „Se min Tjener“, lyder det. Se ham ei blot med det historiske Blik; men med Troens Blik. Guds Vilje var, at hans Pagtesfolk skulde se ham og vente ham, som skulde komme. Gud vil, at vi skal se ham og vente ham, som skulde komme. Gud vil, at vi skal se ham og huske paa ham som den der er kommet. Paa samme Tid som Messias var Guds Søn, saa var han ogsaa hans Tjener. Han skulde, som Guds Represen- tant paa Jorden, tage paa sig en Tjeners

GTU Library
2400 Ridge Road
Berkeley, CA 94709
Phone call (510) 649-2500

are subject to recall.

Stikkelse. Han skulde paa denne Maade aabenbare Faderens Kjerlighed saa vel som sin egen Kjerlighed til den faldne Verden. Derfor siger Gud til os idag: Se min Tjener. Se det Guds Lam. Se din Frelser, din Brudgom og Konge. Se og lev.

Han er endvidere udvalgt af Gud. Jesus gik ikke ind i denne Tjenerskikkelse af sig selv blot. Nei, han var, som vor Tekst siger, udvalgt af Gud. Der var ingen anden, der kunde eller vilde udvælge ham. I dette Valg havde Gud ikke mange at vælge imellem. Lodden maatte falde paa Sønnen. Og vi takker Gud af vort inderste Hjerte, at han ikke holdt ham for god!

I dette Valg kommer Guds evige Frelseskjerlighed tilsyne. Det var ikke da, naar Synden gjorde sit Indtog i Verden, at Gud udvalgte ham. Nei, før Verdens Grundvold blev lagt, var han udvalgt af Gud. I sin uransagelige Visdom, og høit over vore Tanker, behagede det Gud at udvælge Jesus til Verdens Frelser fra Evighed af. Guds Frelsestanke var ingen Estertanke, der skulde raade Bod paa et uforudseet Onde.

Denne Tjener vil Gud støtte, siger vor Tekst. Dette Ord støtte her har Betydning af at have fast Greb i, opholde, værne om og vaage over. Saaledes skulde Jesu Gjerning og saa være Gud Faders Gjerning. Gud skulde staa ham bi i hans Fornedrelses Stand, saa at hans Gjerning skulde udføres til fuldkommen Seier. Da saaledes Engelen kom og styrkede Jesus i Kampen, da var det Gud som paa denne Maade støttet ham.

I denne sin Søn vil Guds Sjæl have sit Velbehag. Det Offer, som han skulde bringe, vilde Gud modtage som fuldkommen guldigt. Gud havde saaledes Velbehag i ham som Søn og i hans Gjerning, og igjennem denne sin Søns Gjerning kunde Gud finde Velbehag i Slægten. Dette Velbehag i sin Søn har Gud paa forskellige Steeder i det Nye Testamente ladet udraabe. Saaledes hos Mat. Kap. 3, 17: „Denne er min Søn den elskelige, i hvem jeg har Velbehag“, I ham havde Englene sit Velbehag; thi de synge hans Pris, Aab. 5, 12: „Lammet, som er slagtet, er værdigt til at annamme Magt og

Rigdom og Visdom og Styrke og Pris og Ære og Velsignelse“.

I ham havde de fromme i Israel sit Velbehag; thi de længtedes efter ham. Abraham siger, at han skulde se hans Dag; og han saa den og glædede sig. Gamle Simon udbryder: „Herre nu lader du din Tjener fare i Fred! thi mine Dine haver seet din Frelse“.

I ham bør vi alle have vort Velbehag. For alle troende er han det højeste gode. Vort Ønske og Bøn er, at alt flere og flere maa finde Velbehag i Jesus; thi han er vor Frelser fra Synd, Død og Satans Rige.

Gud siger videre: „jeg lægger min Aand paa ham“. Denne Salvelse af Aanden havde han fra Evighed som sand Gud; men Aandens Følge skulde ved hans Rjødpaatagelse gives ham som sandt Menneske. Han skulde ved denne Aands Daab udrustes til den Gjerning, som han som Frelser skulde udføre. Og denne Aandsdaab var ikke noget midlertidigt, men en Kraft som altid skulde blive hans Eiendom. Denne Aandskraft blev ham i særegen Grad givet ved hans Daab, da Himlen aabnedes og Guds Aand dalede ned over ham i en Dues Skikkelse. O, hvor den kjerlige Gud har anstrængt sig for at tilveiebringe en fuldkom, men Frelse for os!

Han skulde gaa frem i Sagtmodighed; thi saa siger vor Tekst: „Han skal ikke strige og ikke raabe, og han skal ikke lade sin Røst høre paa Gaden“. Der skulde ingen Støi eller Larm følge med hans Fremtræden. Det skal ikke være med ham, som naar en jordisk Regent holder sit Indtog med Larm, Stads og Pragt. Dette vilde ikke harmonere med hans Tjenerskikkelse. Som fyldt af Guds Aand skulde han gaa frem i Aandens stille Væsen for at udføre sin store Frelsergjerning.

Dette stille Væsen mærker vi allerede ved hans Fødsel. Her træder den stille og enkle Tjenerskikkelse os imøde, saa vi slaaes med dyb Forundring og med Apostelen maa udbryde: „Saa har Gud elsket Verden“. Se hans stille, enkle og bestedne Liv, det var ikke i ham at vise sig stor. Sagtmodighed

var hans Vænderes Velte. Han slog ikke igjen der han blev slagen, skjældte ikke igjen, der han blev overfjældt. Han var taalmodig som et Læm, der ledes til Slagterhænen, et Træ, som hans Efterfølgere skal kjendes paa!

Men denne hans simple og ydmyge Maade at træde frem paa blev misforstaaet af mange: det var Jøderne en Forargelse og Græfkerne en Daarlighed og desværre, der er mange i vor Tid, som Jesus er for simpel for; men for den troende er han stor og herlig. Men ligesom han gik frem i Sagtmodighed og uden Varm da, saa gjør han idag. Han sender ikke sine Bidner ud i Verden idag med draget Sverd og Krigstromme; men med Fredens Evangelium. Med denne sagtnodige og stille Fremgang vil Jesus fremdeles drage frem paa sin Gang gjennem Verden og skabe sig Børn indtil Dagenes Ende.

Ei heller skal han blive mødig, svigte sit Råd, indtil han faar sat Ret paa Jorden. I dette sit Frelserarbeide vilde han støde paa megen Modgang baade af Mørkhedens Fyrste selv, saavel som af hans Tilhængere, megen Forsagelse, Lidelse, Møie og Foragt ventet ham, men intet skulde røkke ham. Hvor haard og utaknemmelig Verden end var, saa skulde han ikke synke under Byrden indtil han fik grundet sin Frelsesret paa Jorden. Vi Menneſter forſeiler ofte vort Maal. Vi taber Modet, slappes og naar ikke frem i mange Ting, vi sætter os fore; men ikke saa med Jesus. Han har naaet og vil naa sit Maal. Dette skal da altid være vor Trøst i vor Herres Gjerning, at Seiren er sikker. Jesus Kraft skal ikke svækkes, han skal ikke blive mødig. Mange er de, som spaar Kristendommens Dage er talte; men det tror ikke den, som læser sin Bibel og ser, hvad Gud der har lovet. Det er Jesu Gjerning, og Gud har sagt, at han skal ikke blive mødig. Dette til Trøst og Opmuntring til os, som staar i Herrens Tjeneste.

Endvidere hedder det, at han, Jesus, skal gjøres til en Pagt for Folket, sit Folk Israel. Den gamle Pagts Tid skulde forsvinde og en ny og bedre Pagts Tid skulde

oprinde over dem. Jesus skulde blive denne Pagts Midler. Han bebuder dem en Tid, da det, han havde lovet Fædrene, skulde gaa i Opfyldelse, det nemlig, at i ham, Jesus, skulde alle Jordens Slægter velsignes. De skulde ikke altid leve under den gamle Lovs Pagt; thi Gud vilde lade den Dag komme, da de skulde faa leve og røres i den fuldkomne Pagts Frihed. De skulde ikke altid ledes af Moses, men af Jesus.

Vi glæder os over, at vi er agtet værdisge at faa leve i den nye Pagt, med alle den nye Pagts Goder. Maatte vi sætte Pris derpaa og lade os lede af den nye Pagts Midler. Vi kan nu predike, ham som er kommet for at gjøre Syndere salige, ikke ham, som skal komme.

I vers 6 hedder det: Han skal gjøres til et Lys for Hedningerne. Han skulde ikke bare blive en ny Pagt for Israel, men ogsaa til et Lys, der skulde oplyse den mørke Hedningeverden. Hans Frelse gjaldt ikke blot et Folk, en Nation; men den ganske Slægt. Han skulde komme for at oprette det, som Slægten tabte i Adam. Hedningerne skulde ved denne Messias ledes ud af den aandelige Ratts Mørke og ind i Evangeliets sande og klare Lys. Gud være lovet fordi, at vi, som før var Hedninger, er ledet ind i dette Lys. Nu vil Gud, at vi skal bære dette Lys saa langt, vi ved hans Naade formaar, ud i den store Hedningeverden. Dette var ogsaa Jesu Bud, da han kom, naar han siger: Gaar ud og gjør alle Folk til mine Disciple. Vi har forſøgt, men meget ſtaar endnu tilbage at vente. Manges Hedning har allerede hørt om Lyset og annammet Lyset og erfareet Lysets Glæde; men mange er de, som endnu famler i det tykke hedenske Mørke. Det lyder derfor til os idag: Gaar ud i min Vingaard, og hvad ret er skulde I faa. Arbejder medens det er Dag; thi Natten kommer snart, da ingen kan arbejde. Din og min Arbejdsdag er kort. Vi lever kun en Gang, lad derfor vort Liv være saa frugtbart, som det ved Guds Naade er os muligt.

Gud har givet dig og mig Hedningernes Lys og hans Vilje er, at vi skal bringe det til dem. Vi ved af egen Erfaring, hvilken Lys-

te det har bragt os, det har den samme Kraft til at gjøre andre lykkelige. Og hvis vi nu er varme for Herrens Sag saa vil vi intet spare for at Hedningen kan faa Lyset til sig mere end nogenfinde før. Lad os istemme med Sangeren: „Deiligt det er at tjene Gud, deiligt for Mand og for Kvinde. Deiligt at kaste Garnet ud, Hedninge Sjele at vinde! Glæden i Himlen bliver stor, herligt da kvæder Englefor, naar sig en Synder omvender“.

„Høsten er stor og Dagen kort: Det er ei Tid nu at hvile. Se dog mod Ewighedens Port tusinde Hedninger ile! Kristus, vort Liv, de kjende ei, haabløse gaa de da sin Vej udi Dødningsriget“.

Vi gaar nu nærmere ind paa at betragte hans Gjerning:

B. Messias Gjerning.

Han skulde bringe Ret til Hedningerne; thi de vente paa hans Lov.

Ret her kan ikke være noget andet end den sande Kristendom, seet paa fra den praktiske Side, som en Retteknor for Lære og Liv. Dette skal bringes Hedningerne. Den Retfærdighed, som han skulde tilveiebringe, skulde ogjaa blive dem til Del. De skal faa sidde ved hans Fødder og lære af ham; som er sagtnodig og ydmyg af Hjerte. Ved denne Ret, denne Herrens Sandhed, skulde de faa det rette Syn haade paa Synd og Naade. Den hele Ret skal forkyndes.

Da man skal frembære Jesu Ret paa Jorden, da vil det nok mærkes, at mange synes blot om den halve Ret nemlig Naaden, eller om du vil, Evangeliet. Det andet, Loven, som aabenbarer Synden, den synes man mindre om. Folk vil nok blive frelst, men de vil ikke blive frelst som Syndere. Her gjælder det for enhver, der gaar ud med Jesu Budskab, at han deler ud Lov og Evangelium, saaledes som Guds Ord. Thi det er Guds Vilje, at denne Ret, der her tales om, skal bringes, som vor Tekst siger, paa ret Naade; det vil sige, saa at det viser sig i Liv og Wandel hos dem som annammer den.

Det fremgaar af vor Tekst, at Hedningerne venter paa Herrens Ret; thi det staar i Vers 4, at paa hans Lov venter Der. Det er som Sangeren siger: Et Suk igjennem

Verden gaar, men Verden ei det Suk forstaar. Man finder altsaa her et Slags Tilknætningspunkt, naar man kommer med denne frelsende Sandhed. Og det synes stundom, som at Hedningerne er mere hungrige og mere modtagelige for Sandheden end mange her i Kristenheden. Naar vi læser Beretningerne fra Missionsmarkerne, og mærker os, at en Missionær kan saaledes ved Guds Naade lede op til Hundretallet af Hedninger til Frelseren paa et Aar, da fristes vi til at spørge: Hvad blir det af os her i Kristenheden? Ja, det fremgaar klart, at Hedningerne venter paa Herrens Lov. Maa de ikke vente forgjæves.

Det knækkede Rør skal han ikke sønderbryde. Af praktisk Hensyn, kunde vi sige, at det knækkede Rør peger hen paa de bodfærdige Sjele. En Sjel som er vaagnet op af Syndens Søvn, som har faaet Syn paa sin Synd, han er som et knækket Rør. Nu, til slige skal den Herre Jesus komme, ikke forat knække dem; men for at helbrede dem, at hjælpe dem. Jesus blev knust, at vi skulde slippe at bli knust. Og han som selv blev knust, kan have Medlidenskab med den, som føler sig næsten knust af Syndesbyrden. Det viser Jesu Sindelag, Jesu Omhed for den bekymrede Sjel.

Den ryggede Tande skal han ikke udslette. Billedet er en Lampe, som tilsyneladende er næsten udsukt. Den er ikke aldeles ildløs; thi det ryger af den. Lad dette tjene som et Billede paa et lidet troende, en snublende, en svag og næsten hændød Kristen. Er det ikke stort, at vi har slige deilige Forjættelser at bringe vore Medmenneker? Ja, du kjerlige og medhyksfulde Jesus, den som bare kunde ligne dig i sin Sjelepleie! Han vil ikke udsukke slige imaa Lys, nei, han er sendt til at tage sig af disse, hjælpe dem til mere Klarhed, til mere Lys.

Det ligger meget i disse Herrens Ord. Maa vi lære af Overhyrden at omgaaes varlig med de sønderbrudte og med de svage Herrens imaa, at vi ikke gir Stene istedet for Bød, at vi ikke slaar ihjel istedet for at opreise.

Han skal aabne de blindes Øine. Ikke

blot de legemlig blindes, men isærdeleshed de aandelige blinde, hvorfra der er saa mange i Verden. Han har ikke bare Omfjorg for de bodfærdige og de vakkende, men ogsaa for de aandelig blinde, de aandelig døde. Ingen skal være udeluft fra hans frelsende Kjerlighed, ikke engang de arme Hedninger, som er saa forblindet. Vi er glad for de mange, som har faaet sine Dine opladte, saa de kan se baade Synd og Naade. Men Tanken paa de mange blinde bør gjøre os mere nidkjære i Herrens Arbejde.

De bundne skal han føre ud af Fængsel. Her lignes en Synder ved en, som er kastet i Fængsel. En Forbryder, som er indestængt. Dette er noksaa ydmygende for os at bli skildret lig; men det er dog Sandhed. Men midt inde i dette aandelige Fængsel forkyndes der Redning.

At den stakkels Hedning, som ikke har hørt Sandheden, sidder fangen i Synden, forundrer os ikke, men at Folk indenfor Kristenheden sidder indenfor Syndens Vold og Jern, dette er betænkeligt. Ja, at de, som engang var fri, atter er kommet i Fangenskab, dette vækker Bemod og Sorg. Gud hjælpe os. Man ræddes ved Tanken paa et timeligt Fængsel; men hvad er det at sammenligne med det aandelige? Gud være lovet, nu kan vi gaa ud med Frihedens Budskab. Nu kan vi spørge baade fattig og rig: Vil du vorde fri? Fri fra Synden, dens Straf og Herredømme. Maa dette Frihedens Evangelium blive haaret ud i den gamle Verden, haaret paa Bonnens Arme, og vort Haab til Gud er, at vi skal saa se de aandelig fangne løslades paa Herrens store Bud. Det give Gud af Naade for Jesu Skjød. Amen.

En glad Stund

Jeg maa saa Lov til at fortælle lidt om det.

Det var en travl Dag, saa nær ind under Jul. Alle Menneſker havde sit Stræb med at ordne og stille med Klæder, Mad og Præsenter til „Julefejten“.

Og ængstelig kjendte jeg et Spørgsmaal i min Sjæl: Hvorfor skal der være slikt et Jag og Mas med dette velsignede Julebesøg? Er du virkelig Kongernes Konge, du fattige, lille Jesus, som engang var født til Verden? Sandelig, du er! Hele den saakaldte kristne Verden maa dog alligevel være med og høitideligholde din Tø selsdag. Tiltrods for dens skjæve Gang udenom Kristi Vej paa Jorden, maa den dog høre sig for Mindet og klæde sig i et hyre Festskrud—om ikke mere.

Jesus er Kongernes Konge! Verden maa være med til Fests, enten den vil eller ei.

Men hvorledes er det nu med mig? Er det mig en Sjelstrang til i Kjerlighed at stase op noget til Minde om det velsignede Jesusbarnet i Betlehemsgrubben?

Hvem er du, og hvorfor kommer du?

Herre Gud, hvorfor skal det være saa — og saa, og saa?— Jeg forstaar det ikke. Jeg er ulykkelig—. Min Gud, hvorfor har du skabt mig lig, at jeg skal være nødt til at famle som i Ratten og ikke finde min Frelse ved det re fattige Jesusbarnet?

Som et Lyn fik jeg S. aret lige ind i min Sjæl: „Mit Rige er ikke af denne Verden.— Forstaar du det nu?“

En Knykke for Jesus var ligesaa god som en Bugge af Guld for en Keiserprins paa Jorden. — „Mit Rige er ikke af denne Verden“. Min Gud, jeg blir saa glad — hjælp mig nu—. Her er Løsningen paa min iørgelige Gaade! Lad mig saa græde ud ved Knykken og kysse Jesusbarnet, min Gud.

Jeg er saa glad. Ratten er som Dagen, og alt staar som i et Lyssklar, — og inderst derinde ser jeg Mor. Tak, fordi du har gaat her som en Gjenganger og talt med mig saa forunderlig blødt og mildt igjennem Barnedomsminde. Det har altsammen været saa himmelsøftende. Det har mangen Gang sat mig som i Fængsel med en higende Længsel efter engang at saa se dig, Mor. — Men du er deroppe hos Jesus — og jeg er her ned i Orkenen. Ved for mig, Mor!—

Er dette en glad Stund?

Jeg hore Ristvedt.

Fra Jewel College.

Høstterminen og de første tre Uger af Vinterterminen ere forbigangne. Om nogle faa Ting har hændt, som vi hellere havde ønsket anderledes, er vi dog meget taknemmelige for det gode, som Gud i sin Naade har overøst os med.

Miss Millie Dørum fra Sioux City, som var Lærer i Hurtigskrivning og andre Fag, saa sig nødt til at opgive Arbeidet. Studenter og Lærere protesterede sterkt mod, at hun skulde saa snart forlade os. Prof. Lohre reiste til Chicago for om muligt at faa en Lærer i hendes Sted. Han var heldig over al Forvening i at faa Løfte af Miss Ellen Barrows derfra. Hun er Graduent af Northwestern University og en særskilt dygtig Kvinde med en elskelig kristelig Karakter.

Miss Rebekka Johnson fra Slater, Ia. er Lærer i Musikafdelingen, og Miss Nora Nielson fra Postville, Ia. Søster af Louise Nielson, som i flere Aar har været her, er Lærer i den akademiske Afdeling.

Jewell Missionsforening havde sit aarlige Møde just før Jul. Miss Ida Grøseth var tilstede og talte til os om Hospitalet i Kina. Mange af Studenterne tog med sig Bister hjem, hvor de agtede at samle Penge til Hospitalets Udstyr. Maalet for Foreningen er for det første at samle mindst \$1000 til dette Viemed. Omtrent \$400 blev samlet forleden Sommer og Resten ventes inden den 1ste Februar. R o r r.

En gammel vandret bort.

Hans Olsen Bekum var født den 6te Mars 1826 i Gulbrandsdalen, Norge.

Sine Barndomsdage tilbragte han hjemme under Fars og Mors Omsorg og Pleie. Som saa mangen en fik han i 20 Aars Alderen Vist til at drage til Amerika. Han bosatte sig i Varner County, Wis. hvor han fik frit Land. I de Dage fik man prøve lidt af hvert i Rybgygerlivet i Ordets fulde Forstand, men altid var Bekum glad og tilfreds.

Her opholdt han sig til hans kjære Hustru Rønnog Bekum døde den 6te Juli 1885. Ved hendes Grav blev af Hans Bekum læst følgende Vers:

„Saa sov da sødt i Dødens Slummer
Til Dommens Dag du kaldes frem
Ei Sorg, ei Møie, ei nogen Kummer
Skal røre dig i Fredens Hjem.
Sov sødt i Gravens stille Favn.
Gude Fred Godnat i Jesu Navn.“

Straks efter hans Hustrus Død reiste han herud til Langford, S. D., hvor han tilbragte Resten af sine Dage hos sin Datter og Svigersøn Mrs. og Mr. H. P. Gilbert.

Med saa Ord skal det siges om dem, at de gjorde alt, hvad de kunde for ham lige til det sidste Øieblik.

Den sidste Eftermiddag han levede læste Mr. Gilbert Mark. 1 for ham.

Han døde stille og rolig, og som v faar tro ifølge hans eget Vidnesbyrd i Troen paa sin Frelser den 21de Nov. Kl. 4 Efterm. Han opnaaede den hvide Alder af 81 Aar, 8 Maaneder og 15 Dage.

Han blev begravet under stor Deltagelse den 24de Nov. Kl. 2 Efterm. fra Kirken Langford. Undertegnede læste i Hjemmet den 90de Salme, og i Kirken, som var fyldt til Trængsel, 2 Tim. 4, 6—8. Stedets Prest P. S. Stenersen predikede paa engelsk.

Et par Ord til dig, kjære Ven, som læser disse Linjer. Som det var for Paulus, at hans Vortgang var nær forhaanden, saaledes ogsaa med dig, du ved ikke, naar Døden kommer. Kan du med Døden for Diet og ind for den hellige Gud sige med Paulus; „Jeg har stridt den gode Strid“? Fører du denne Kamp daglig, som han gjorde, mod Djævelen, Verden og Rjødet? Kraften dertil fik han af den korsfæste og opstandne Frelser. Der alene maa du og jeg ogsaa faa den, hvis vi ikke i Døden og Dommen skal blive tilfamme.

Og saa er det om at gjøre for den troende at faa bevare den ensfoldige, barnlige og levende Tro, til Diet brister.

Pauli Tro var en levende Tro, der satte ham i det rette Forhold til Gud, en Tro, som

gav ham en fuld Forvisning om Retfærdighedens Krone, som ventede ham paa Opstandelsens Morgen.

Maa den retfærdige Dommer faa Lov til at gjøre det samme med dig, som han gjorde med Paulus sin Gang, saa skal du og vi alle, om vi bliver tro til Enden, faa modtage Kronen.

A. M. D.

En Filsen.

Da sagde Moses til Folket: Frygter ikke; staar og ser Herrens Frelse, som han skal gjøre eder idag! Thi disse Ægyptere som I se idag, dem skulle I ikke se mere herefter evindeligt. 2 Mojs. 14, 13.

Og Gud skal astørre hver Taare af deres Dine, og Døden skal ikke være mere, ei heller Sorg, ei heller Strig, ei heller Pine skal være mere; thi de første Ting er vegne bort. Nab. 21, 4.

Broder og Søster i Herren, hvilken Trøst, naar vi er komne over disse Farebænder og hjem til Sabbatshvilen, som er tilbage for Guds Folk, da skal ingen Fiende mere naa os. Medens vi er paa Pillegrimsvandringen er vi udsatte for megen Fare, Nød og Strid, saa at Livet mangen Gang bliver trist og saare bittert, men let at glemme første Dieblis der hjemme. Priset være Herrens Navn. Saa tilnøstes alle „Buddbæreren“s Læsere et glædeligt Nytaar og da især Guds lille Helgenfære, som Himlen har i Agt, som Frelsens Bei befare, kun fremad uforsagt! Narvaagen vær, thi nu især er Fiendens Planer listig lagt; derfor Guds Helgenfære, vær idelig paa Vagt! Træng med dit Sind i Himlen ind, ja træng dig fremad som med Magt. Guds lille Helgenfære hav Himlen vel i Agt. Herren skal give sit Folk Kraft, Herren skal velsigne sit Folk med Freden. Sal. 29, 11.

Fra en til Forbøn trængende Broder

Peder E. Gorfeth.

Frene, 1ste Jan. 1908.

Fra Sharon, N. Daf.

Lidt om Forholdet her i Trøndenes Menighed. Alt gaar sin rolige og jævne Gang. Guds Ord forkyndes med Liv og Kraft, baade Lov og Evangelium, men desværre det synes at bære saa liden Frugt. Maatte Gud i Naade ved sin Aand vække Liv, især i sine slumrende Børn, som neppe ved, om der er Olje paa dens Lampe eller ei, og saaledes er et daarligt Salt i Verden. Hvor nødvendigt at have rette Vægtene paa Zions Mure nu i denne sidste Tid, da Djævelen bruger al sin Kunst og Slid for at forføre den retfærdige om det var muligt. Broder og Søster, op, vaag og bed, thi du ved dig ellers ikke sikker; Gud har lagt sin Forjættelse til Bønnen, kun bed i Tro.

Vi har en Ungdomsforening og Møderne er godt besøgte. Den arbejder for Missionen. Prestefamilien fik nylig en liden Grindring.

Vi havde Menighedsmøde den 12te Nov., hvor Presten fik lidt Tillæg til sin Løn med den Tanke, at de øvrige Menigheder vilde gjøre det samme.

Den nye Ordning med Professorslønnen gik gennem med Tilfredshed. Hvorfor ikke gjøre ligedan med de øvrige Udgifter, Gjælden indbefattet. Det vilde jo spare Menighederne en Sum af 2, 3 tusind om Aaret, og det vilde lette adskilligt paa Menighederne, som altid ser nøje paa Skillingen.

Tilslut tilnøstes alle „Buddbæreren“s Læsere et godt og glædeligt Nytaar. Undskyld min simple Skrivelse. Jeg var paalagt af Menigheden at sende disse Ord.

M. A m u n d s e n.

Er den indre Mission mere paakrævet end den ydre?

Der skrives ofte i Bladene, at Guds Ord er dyrt iblandt vort Folk i Vesten og i Nordvesten, hvor en stor Del har bosat sig.

Naar de ikke har Prest og kan have Sammenkomster om Guds Ord, er det da Sandhed, at Guds Ord derfor er dyrt der,

hvor Bibelen findes omtrent i hvert Hus og dertil har mange en eller flere Bøger af nogen af vore elskelige Fædre slige som Luther, Arndt, Skriver, Spener, Francke, Hofaker, Pontoppidan, Linderot, Rosenius, Hauge og flere. Er det muligt med disse Skrifter og Bibelen at vinde ind i Samfundet med Gud? Ja, det er muligt.

Nu spørges: kan Indianeren, Kineiseren, Afrikaneren eller nogen Hedning med de Midler de har blive salige? Nei, alle ved, at det er umuligt.

Apostelen spørger, hvorledes skulle de tro paa den, om hvem de ikke have hørt? Hvorledes skulle de høre, uden der er nogen som prediker, og vi læser videre, at Troen kommer af Hørelsen og uden Troen er det umuligt at behage Gud. Nei ind i Samfundet med Gud kommer Hedningen ikke uden han faar høre Guds Ord. Og saa klages der over, og det visse med Grund, at Arbejderne paa Indremissionsmarken ogsaa er saa og saaledes bliver det saa længe imellem hver Gang de faar høre Guds Ord, at det glemmes bort. Men det hjælper vist ikke om der predikedes hver Dag for saadanne Mennesker, som ikke selv vil tage fat i Guds Ord og grunde i hans Lov Dag og Nat. De, som endeligen ikke vil lade sig sige, hverken af Gud eller Mennesker at gjøre sig Brug af de dyrebare Naademidler som er os givne hvorved vi kan reddes baade fra den aandelige og evige Død, hvad Naad er der vel for saadanne. De maa gaa fortabt.

R. Nelson.

Fra Uda Kreds.

Uda Kreds af Hagues Synode afholdt et Kredsømøde i Zions Menigheds Kirke, Wiking, Minn., den 24de til 55de Nov. '07. Emnet for Samtalen var Lukas 15, 11—25, om den forlorne Søn.

Mødet begyndte Søndag med Prediken af Pastor Rendahl fra Fergus Falls, hvori han med greie og klare Ord skildrede Seiladsen over Livets Hav. Der blev fremholdt, hvor farligt det er at begive sig ud paa dette

Hav uden at have Jesus ombord, og paa den anden Side, hvor lykkelig den Sjæl er, der har Jesus med ombord. Efter Prediken foretoges Valg af Formand. Da Kredsens Formand ikke var tilstede, valgtes M. L. Dahle som Mødets Formand.

Indledningstalen blev holdt af Pastor Skogerbø fra Greenbush, Minn. Der blev fremholdt den forlorne Søn's Borttræden fra Faderhuset, tillige da han havde forpødt alt, kom til sig selv og besluttede at vende hjem til sin Fader, saavelsom Faderens Glæde over Sønnens Tilbagekomst.

Na ja den, som har været en forlorn Søn og er kommen tilbage til Jesus og gennem ham har fundet Guds Faderhjerte aaben, saa er det Høitidsdage at saa sidde ned som Maria ved Jesu Fødder og lytte til Herrens Tale til bortløbne Sønner og Døtre.

Der blev under Mødet mange velsignede Sandheder fremlagte for os baade af Prestes og Lægsmænd, foruden de Bønner som blev opsendte til Naadens Trone, baade af Læg og Lærd. Ja isandhed et velsignet Møde var det for min Del, og et længe næret Ønske har det været at saa et saadant Møde iblandt os, og vi er ikke bleven tilflemme. Han vil heller ikke lade os blive tilflemme, naar vi bad om Sjæles Frelse, baade for os selv og andre. Han har sagt: beder og I skal faa, banker paa og der skal oplades. Maatte nu Gud ved sin gode Helligaand saa aabne Hjertedøren paa en eller anden som var paa dette Møde, saa der kunde blive Rødraab i Sjelen, Spørgsmaal om: hvad skal jeg gjøre for at blive salig?

I takkes, kjære Brødre, for Samvær. I gjorde vel, at I kom og maatte den kjære Gud styrke eder til fortsat Virke for Herrens Sag saalænge vi er tilhuse, og naar det behager ham at kalde os herfra, vi da kunde være beredte, have Olje paa vore Lamper, naar Brudgommen kommer.

Det ønskes af en Medstrider og til Forbøn trængende Broder i Herren.

R. A m u n d s o n.

Referat af Nordvestens Indremissionsforeningens Møde i Bethel Menighed, Pastor Hovlands Kald.

Efter Bestemmelse samledes man til Møde i Bethel Menigheds Kirke den 21de Nov, og fortsatte de 3 følgende Dage. Det saa ikke videre lyst ud ved Begyndelsen af Mødet, lidet Folk og ingen Formand, Viceformand eller Sek. lod sig se. Pastor Hovland opfordrede derfor H. Lybeck til at sige noget. Han oplæste da Sal. 32, knyttede nogle Bemærkninger til samme. Han lagde os alvorligt paa Hjerte hvor nødvendigt det var at bekjende Overtrædelser (Synden) baade for Gud og Menneſker, og hvor farligt det er at ville ligesom skule sig eller tie som David gjorde. Da hentæredes mine Ben og min Livsgaſt svandt hen, siger David. Ja sliſ gaar det med hver er kristen, Livet vil dø, derfor maa vi hen til Gud med alt. Der maa være aaben Sag mellem os og Gud, hvis vi skal vokse i Naadesamfundet med ham.

Vi blev ogsaa mindte om, hvor nødvendigt det ogsaa er at bekjende for vore Medmenneſker; bekjender Overtrædelser for hverandre og beder for hverandre for at I kunne læges. Jak. 5. 16.

Ved Middagstider ankom Formand S. G. Haugen, S. Abſalonſen, S. Larsen og Grødeland. Sektionsiden bestemtes. Til midlertidig Sek. valgtes undertegnede. Formanden oplæste da det valgte Samtaleemne Mat. 25, 1—13 og begyndte Samtalen.

Det første som vi mærker os er det lille Ord da, da skal Himmeriges Rige lignedes med ti Jomfruer osv. altsaa mener Jesus her en vis Tid, forud har han talt om sin Tilkommelse og Verdens Ende. Altsaa paa den sidste Tid skal de kristne eller Guds Menighed lignedes med disse Jomfruer. Det er noget Jesus vil minde os om nemlig, at være paa Vagt—vaage. De gik alle ud for at møde Brudgommen, saa det ligger nær at tro, at de alle har været kristne, men der var noget som manglede, nemlig denne Troens

Olje, o, hvor nødvendigt det er her at ligesom standse og prøve sig selv, om vi har denne Troens Olje i vor Hjerte, at ikke vi, naar Anſkriget lyder skulde findes i den sorgelige ja uheldige Tilstand, at ikke være færdige, og saaledes ikke saa være med Brudgommen ind i Himmelen. Det synes at vise sig i Tidens Tegn, at han er nær for Døren, og han har ogsaa sagt, han kommer snart. Det er paa Tide at vaage og saaledes være i den Flok, som de kloge Jomfruer er. Men hvem er nu de daarlige Jomfruer? Et kort Svar herpaa er: alle dem som er udenom Samfundet med den Herre Jesus Kristus, hvad enten de har været paa Veien eller ikke, alle som er i den Flok som ikke har Troens Olje eller den Helligaand i Hjerte. Alle disse er i de daarlige Jomfruers Tal, hvad Naavn de end bærer. O Sjel, stands og prøv dig idag, det gjælder din Salighedsſag, din Sjel. O Ven, hvor er du, i hvilken Flok er du, giv dig ikke Ro før du har dette klart, at du har Del og Lod i Jesus og kan saa møde ham med Glæde.

Dette er da bare noget af Samtalen. Der var talt alvorligt om Synd og Naade, og det var som en udtrykte sig ved Mødets Slutning, at Jesus var fremholdt, som om han var korsfæstet iblandt os. Ja i Sandhed dyrebare Stunder, naar vi saaledes i Fred og Ro faar tales ved om de Ting, som hører til Salighed. Mødet var ogsaa godt besøgt de tre sidste Dage, især Søndag. Da havde vi Prediken af S. G. Haugen og Altergang. Eftermiddag Slutningsfest med Bidnesbyrd af mange. Det føltes som vi ikke havde lyst til at skilles, men det er nu sliſ her paa Jorden, mødes og skilles Gang paa Gang, deraf følger Sorg og Savn. I Himlen kjendes ei dette, der høres ei Ordet Farvel.

Al Prestere som deltog i Samtalen kan nævnes (Ja saadanne som Peter taler om i 1 Pet. 2, 9) S. G. Haugen, Abſolonſon, S. Larson, Grødeland, H. Lybeck, J. Waagen, C. Heltne, L. Overland, A. Lybeck, E. S. Hovland, S. Hovland, A. Skurdal og flere. Tak da Brødre for Samværeret og kom igjen.

S. S. E r f f o r d.

Red Wing Kreds

afholdt sit Missionsmøde i Curran Valley Menighed, Pastor A. A. Dahls Kald den 3die til 5te Dec. 1907.

Past. Hjelmervik holdt Abningsprediken knyttet til Matt. 28, 16—20.

Stedets Prest, Pastor A. A. Dahl, onskede Forsamlingen velkommen med Kornelius's Ord til Peter: „Nu ere vi da alle tilstede for Guds Afsyn for at høre alt, hvad der er dig befalet af Gud.“

Past. J. L. Lassefson havde lovet at indlede Samtaleemnet, men blev hindret i at være tilstede. Past. L. C. Jacobson blev derfor opfordret at indlede de Guds Ord, som var valgt til Gjenstand for Samtalen, Joh. 10, 11—18.

Mange dyrebare Sandheder blev ogsaa ved dette Møde udsaaet baade til Værdom og Selvprøvelse. Det var heller ikke forgjeves. Guds Aand var med og virkede kraftigen paa Hjerterne. Mange, som før havde været tryg, begyndte at føle sig usikre og ængstelige. Maatte det ogsaa blive til en fuld Overgang fra Mørket til Lyset, fra Satans Magt til Gud.

Past. M. J. Westphal holdt Missionsprediken den sidste Session over Matt. 13, 47—52. Offer blev optaget efter Predikenen til Indremissionen af Red Wing Kreds. Stort \$56.80.

Saa tilslut et Afskedsord af de besøgende Brødre. Past. A. A. Dahl takkede paa egne og Menighedens Vegne for velsignet Møde.

Følgende Prester var tilstede: Stedets Prest, A. A. Dahl, M. J. Westphal, L. C. Jacobson, J. C. Hjelmervik og undertegnede.
J. J. Dahle, Sek.

*
A b n i n g s p r e d i k e n.

(Af J. C. Hjelmervik.)

Math. 28, 18—28.

Vi er samlet for at samtale om Missionsarbeidet. Det er derfor godt at ihu-

komme Jesu egen Befaling til sine Disciple i Særdeleshed, men ogsaa Guds Kirke i Almindelighed. Jesus havde allerede ved Begyndelsen af sit Virke paa Jorden kaldt disse til at være hans Disciple og overdraget dem Apostelembedet; thi de skulde være hans Vidner i Verden. Nu er han for sidste Gang personlig sammen med dem, og nu i Afskedsstunden gjentager han sin Befaling og giver dem et specielt Kald at gaa ud i al Verden og gjøre alle Folk til hans Disciple.

Denne Befaling grunder han nu paa, at han har faaet al Magt i Himmelen og paa Jorden. Den opstandne Frelser staar nu ved Indgangen til sin Herlighed og har faaet Del i den guddommelige Almagt. Denne Magt fik han af Faderen for sin mennesskelige Naturs Bedkommende som Løn for sin Lydighed indtil Døden (Filip. 2, 9). Allerede i den gamle Pagts Tid sang Salmisten: „Du gjorde ham til Herfter over dine Hænders Gjerninger, alt lagde du under hans Fødder“ (Sal. 8, 7). Ikke bare Skaberverket, men „alt“ baade i „Himmelen og paa Jorden.“ „Alle Ting er ham overgivne af Faderen.“ (Matt. 11, 27; Luk. 10, 22). Han var givet Magt over alt Rjød, for at han kan give dem, som tro paa ham, et evigt Liv (Joh. 17, 2).

Nu havde han fuldføret den Gjerning, som var givet ham,—kun Indtagelsen af den Herlighed, som han havde før Verdens Grundvold blev lagt, er igjen. Og som den evigt ophøiede er han ikke blot den sande Israels Konge, men hans Rige er bestemt til at omfatte alle Folk. Derfor, i Kraft af den ham af Faderen givne Magt, befaler han sine Disciple a a n d e l i g at underlægge ham Verden, idet han stadfæster dem i deres Apostelkald som Sendebud i sit Steb.

Deres Kald er saaledes vidstrakt; thi det omfatter hele Verden og alle Folk. Først Jøder og saa Hedningerne. De skulde begynde hjemme,—just hvor de var, og siden udad. Alt Missionsarbeide

maa først begynde i den enkeltes Hjerte, siden de nærmeste og saa videre udad. Ikke bare udad, men først og fremst indad; thi der er Kilben for alt Arbejde udad. Det var ogsaa den Befaling som Disciplene fik, „og I skulde være mine Vidner baade i Jerusalem og i hele Judæa og Samaria og indtil Jordenens Ende.“ (Ap. Gj. 1, 8). I Guds Frelsesplan var ingen glemt. Alle Folkelag og Stammer skulde høre Frelsens Evangelium. Syndere af alle Slags havde han jo lidt og dødt for og alle vilde han have som sin Smerstes Løn. Intet Under derfor, at Livets Evangelium skulde forkynedes for al Skabning. Bryllupshuset skulde blive fuldt, der skulde blive en Hjord og en Hyrde.

Mislikerne som skulde bruges i Udførelsen af dette store og herlige Arbejde er: at døbe og lære. Først døbes ind i den treenige Guds Navn. Da Navnet i Skriften betegner Aabenbaringen af Guds personlige Væsen, siges altsaa her, at den døbte sættes ind i det personlige Livssamfund med den treenige Gud, og derved bliver han delagtig i den treenige Guds frelsende Naade. Med Synbefaldet havde Død og Forkrænkelse indtraadt,—i Daaben indlemmes den døbte i Naadesamfundet med Gud, han bliver et Guds Barn. Se, hvor herligt Gud har indrettet sin Naadeshus-holdning paa Jorden! Alle, store og smaa, skal indlemmes i Guds Rige ved Daab. Men ikke bare døbe, paa Daaben skal der følge U n d e r v i s n i n g. „Lærer dem at holde alt det, jeg har befaleet eder“, var Jesu Befaling. Den døbte skal bevares i Naaden og det nye Liv. Alt det jeg har befaleet eder, siger Jesus. Ikke en Del her og en Del der, nei, alt skal læres, den enkelte. Disciplene skulde oprette iblandt Folkene „Troens Lydighed“ til Jesu Navns Ære (Rom. 1, 9).

Saa stor og vanskelig Opgaven synes at være, saa skulde de dog ikke bære tilbage or sit Apostelskab. Han, hvem al Magt er

given, vil være med dem. Forjættelsen gjælder den hele Kirke, og den er som en lyjende Fakkell fra Himlen, der skinner ind i Menighedens Trængsel og giver den stridende Kirkes Lemmer Frimodighed og rigeste Trøst. Fader os derfor aldrig glemme, at Jesus gaar ved vor Side. Bliver Arbejdet tungt, Taa-ren lister sig frem, og vi ligesom Peter sidder ved Strandbredden uden nogen Fangst, saa lad os ikke glemme Jesu Afledsord til sine Disciple: „Og se, jeg er med eder alle Dage indtil Verdens Ende.“ Her kræves Trofast og Frugten vil komme i sin Tid, i Guds Tid. Lad os lægge vore Hænder i Guds Haand, vor Vilje i Guds Vilje, da først kan Gud saa bruge os som sine Arbejdere, og da kommer Guds Rige til os. Syndere vil frelses og Guds Befaling i os og ved os, til Guds Ære og Pris. Amen.

Kredsmøde.

Joma Kreds af Haaues Synode afholdt Møde i Elmora, Minn., fra 3die til 5te Dec. 1907.

Formand Eastvold holdt Aabningsprediken over Gj. 1, 18—20. Derpaa maatte han forlade Mødet for at rejse til Past. D. A. Berghs Begravelse.

Samtaleemnet, Joh. 3, 16—18, blev indledet af undertegnede. Følgende blev opstillet som Ledetraad:

Guds Hjertelag til den faldne Verden.

I. Gud har elsket den faldne Verden.

1. Verdens onde Tilstand.

2. Den enkeltes Tilstand.

3. Denne Verden har Gud dog elsket—Verden og den enkelte.

II. Denne Guds Kjærligheds Storhed beviset ved det Offer han har gjort.

III. Menneftens Søns Grinde til den onde Verden.

1. Han er ikke kommen for, som vel fortjent, at dømme Verden.

2. Han er kommen for at frelse Verden.

3. Hvad han har gjort for dens Frelse.

IV. Denne Frelse dog betinget af Troen.

1. Hvo som tror paa ham dømmes ikke.

2. Men hvo som ikke tror a) er allerede dømt, b) vil bli fordømt paa den store Regnskabsdag.

3. Jesus blir for disse en Dommer.

Den Samtale som paafulgte var livlig og alvorlig. Der blev især talt meget om Guds store og ubegribelige Kjærlighed og om de skrækkelige Følger af at foragte og i Vantro forkynde den. Tilstede var følgende af Kredsens Prester: Duea, Sandven, Eastvold, undertegnede og Stedets Prest, Past. Obland, Prof. M. G. Hansen og Pastor A. D. Mortvedt var ogsaa med os en Del af Tiden og tog flittig Del i Samtalen. Og saa var der mange Lægbrødre, baade ældre troende og nyvakte, hvis ligetil og hjertelige Vidnesbyrd varmet vore Hjerter. Ja, isandhed, det var et godt Møde, og vi haaber det vil bli til stor Velsignelse baade for Menigheden der paa Stedet og for os som var tilreisende.

Der viste sig at være baade Hjerterum og Husrum hos de saa Menighedslemmer, som bor i Elmore og vi nød den allerbedste Opvartning mens vi var hos dem. Maa Gud velsigne eder kjære Venner og hjælpe eder og os, at vi tilslut maa samles der, hvor Jesus skal være Vært og alle Guds Børn Gjester.

Simon E. Hansen, Sek.

Saa tager nu Være paa at gjøre, som Herren, eders Gud, har befalet eder! I skulle ikke vige til højre eller til venstre. Paa hele den Vej, som Herren eders Gud har befalet eder skulle I vandre, for at I maa leve og det maa gaa eder vel og eders Dage maa worde mange i det Land, I skulle tage i Eie.
5 Mos. 5, 32, 33.

Referat

af det 8de Aarsmøde af Midtre Iowa Indremissionsforening afholdt i Norway Menighed 4 Mil vest fra Eagle Grove, Pastor A. E. Distads Råd 20—22 Oct. 1907. Mødet aabnedes med Skriftlæsning og Bøn, derefter oplæstes det opstillede Thema for Samtalen: Esaias 12 Kap. som indlevedes af Pastor D. R. Sletten fra Eagle Grove. Nævner her Punkterne som brugtes som Ledtraad for Samtalen.

Frelsen:

Dens Forudsætning: Syndsbertjendelse
Vers 1.

Hvori den bestaar, Vers 2 og 3.

Dens Virkning.

Sikkerhed: „Jeg er tryk og frygter ikke“.

Tak og Bøn Vers 4.

Trang til at kunne gjøre den for andre
4 og 5.

Lovsang. 5 og 6.

Mødet var vel besøgt af Rabo Menigheden. Tilstede ved Mødet var Pastorerne: Stedets Prest A. E. Distad, Sletten og Svørde, som flittig deltog i Samtalen. Om det hele Møde kan siges at Sandheden løb alvorligt og indtrængende. Mandag 21 Oct. aabnedes med Skriftlæsning og Bøn af Josef Johnson fra Story City.

Formandens Indberetning er følgende:

Til Mitre Iowa Indremissionsforenings Aarsmøde. Guds Naade og Fred.

„Derjom I blive i mig, og jeg i eder, da beder om, hvadsomhelst I ville, og det skal vederfares eder. Joh. 15, 7.

Naar vi nu atter er samlet til Aarsmøde og ser tilbage paa det svundne Aar saa føle vi Trang til at takke Gud for hans Godhed imod os. Det svundne Aar har haft sine Betyrninger og Besværligheder. Hvad Arbeidet i denne Forening angaar saa har vi ikke faaet gjort saameget som vi ønskede. Lad os derfor fremdeles bede Gud at han vil give os mere Fyrrighed i vort Arbeide og mere Visdom og Trostab i vort Råd.

Vi har i det forløbne Aar forsøgt at faa en eller flere lønnede Tjenestere at reise i Foreningens Tjeneste, men det har ikke lykket os at faa nogen. Smidstertid har for-

skjellige af Brødrene været ude og virket med Guds Ord. Ole Rasmussen og Nels Berve har været ude en Uge i Jewell og Rose Grove, Eastvolbs Kald. Peder Buss, Manelius Halsnø og Knut Roe en Uge i Zions Menighed, Sandbens Kald. Knut Roe og Monelius Halsnø og Ole Rasmussen to tre Dage i Zions Menighed, Eastvolbs Kald. L. Norstad og Morten Larson omtrent en Uge i Holmes, Sletten og Andersons, L. E. Larson og B. Overgaard omtrent tre Uger i Norway Lake og Trefoldigheds Menigheder, Anderson og Slettens og Søvdes Kald. Denne Virksomhed har været til Betsignelse baade for dem som har været ude og besøgt andre og især for dem, som har faaet Besøg. Denne Slags Virksomhed vil vi gjerne at der skulde blive mere af og vi vil anbefale den paa det hjerteligste. Foreningen har i det forløbne Aar haft 8 Samtalempøder, et i Slater, Hansons Kald, to i Garden City og et i Betania Menighed, Heibalds Kald, og et i Nazareth Menighed og Trefoldigheds Menighed, Hjortholms Kald, et i Clear Lake og Ellsworth Menighed, Eastvolbs Kald, et i Norway Menighed, Distads Kald. Paa alle disse Steder hvor vi har haft disse Møder har vi været mødt med Velvilje baade ifra Prest og Menighed.

I disse Samtalempøder har vi faaet være tilsammen i al Broderlighed og Fortrolighed og som vi tror til Betsignelse for vore Medmennekker. Maa Herren fremdeles velsigne os med sin rige Naade.

Eders ringe Tjener
Nels Berve.

Radcliffe Sa. Oct. 1907.

Rassererens Regnskab fandtes i god Orden. Derefter valgtes 3 nye Betsjælsmedlemmer for de 3 som gaar: L. J. Larson fra Radcliffe, M. Gundersen fra Eagle Grove, Ole Hanson fra Stanhope; disse valgtes paa 3 Aar. Bestemt at N. Berve reiser til Foreningernes Fællesmøde i St. Paul, Minn. 3 Dec. som denne Forenings Representant. Om Aftenen mødte Rpmiteen til Valg af Betsjæls. N. Berve valgtes som Foreningens Formand, J. Lutro som

Viceformand, undertegnede som Sekretær og Ole Hanson som Kassierer, alle paa et Aar. Offer optoges til Foreningen hvorved indkom \$16.91.

Tilslut Tak til Prest og Menighed for al eders Opofrelse.

R. D. Roe.

Jul ved Børnehjemmet.

Det var undertegnede en stor Glæde at faa fejre Jul ved vort Børnehjem i Beresford. Jeg har ofte hørt om Hjemmet og tilbøds seet noget skrevet desangaaende, men forat kunne sætte os ind i Betydningen af det Arbejde som der drives, trænger man at se det med egne Øine. Vi kom til Hjemmet Juleaften omtrent Klokken fem. Om nogle Minutter samledes vi med Børnene til Aftensmad. Vi fik et godt Maaltid bestaaende af god Ludefisk, Fladbrød og hvad som dertil hører med. Børnene var isærdeleshed glade denne Aften; thi de skulde snart fejre sin Julefest. O hvor længe det syntes fra Klokken seks til omtrent otte, da Programmet skulde begynde! Mange var det som maatte spørge om ikke Bjelden snart skulde ringe. I, som ved, hvordan Jublen og Glæden er i en Familie, hvor der er kun tre eller fire smaa Børn, kan forestille eder, hvorledes over femti Børn vil tage sig ud under lignende Forholde.

Forsamlingen bestod af nogle Benner fra Byen, Hjemmets Forstandere og Hjælper, samt nogle af de Ungdomme som havde forladt Hjemmet men længtede igjen at faa fejre Jul, hvor de havde oplevet saa mange glade Julehøitider.

Børnene udførte sit Program uden nogen særskilt Ledelse den Aften. Alt var vel ordnet forud.

Lærerinderne Mathilde Heistad og Anna Sando sad bag i Forsamlingen medens Børnene selv passede vel paa sin Del. Programmet var særdeles vel givet.

Vi maa her udtale vor Glæde over, at saa dygtige Lærerinder kunde erholdes ved Hjemmet. Ikke mange Børn i vor Synode

har saadanne Lærere i Søndagsskolen langt mindre til hver Dag. En Mand var endog saa snil at fortælle mig, at vi ikke havde flere Lærere i Jewell.

Efter Programmet uddeltes Gaverne og de var ikke saa. Mange af vore Menigheder og Ungdomsforeninger kommer disse Børn ihu haade til Jul og andre Tider.

Vi fandt ud om en liden Stund, at mange af disse Gaver kunde ogsaa høres, og ud af dem kom alle Slags Toner fra et lidet skarpt Bib til „Nellie Gray“.

Det gjorde os godt saaledes med dem at fejre Jul. Themaet for hele Festen var „Jesus kom til Verden for at frelse os fra al vor Synd“, og det var større og herligere end haade Mad og Gaver.

Naar vi den næste Morgen fik Anledning til at bese Hjemmet, fandt vi, at omend ikke lidet gjøres for disse Børn, saa er der ikke saa overflødigt med Redskaber, hvormed Arbeidet maa gjøres. Derfor vi, som har sat os den Opgave at opholde dette Arbejde, vilde, kunde vi gjøre det endnu bedre. Vi har gode Tjenere ved Hjemmet. Lad os ikke være farrige, naar det angaar at udstyre Skolen med Bøger, Karter og andet som er nyttigt. Tænk, om vi gav dem lidt af det, som vi lægger ud for Ice Cream, Candy, Cigarer o.s.v. Et rummeligt nyt Skolehus er godt, men var det vel udstyret, vilde det være endnu bedre.

Anton Quellu.

Vaagn op, vaagn op, ifør dig din
Styrke, Zion! (Ef. 52, 1).

Som: Jesu din søde Forening at smage.

Stor og alvorlig er Kirkens Opgave
Som Jesus gav den førend han opfor,
Men med sin Kirke er han alle Dage
(Math. 28, 20),

Naar den i Tro holder fast ved hans Ord,
Paa hans Befaling at gaa uforfærdet
Med Aandens Vaaben imod Satans Leir,
Hvor der er Stærke af Slaver indgjerdet
Som skal udfries til Lovsang og Seir.

Jesus er Kirkens Hærfører og Fyrste,
For Menigheden og i Herrens Sted

(2 Kon. 5, 20)

Staar Ordets Tjenere, som ei maa svigte,
Kaae mod Synd, (Ef. 58, 1) og om Kaa-
de og Fred.

Veien skal banes og Stene bortryddes,
Og Kirkens Banner skal sees paa Top,
Til Herrens Vingaard skal alle indbydes
(Ef. 62, 10).

Der er Arbejde for alle i Flok.

Bidnerne skal ikke stræve alene,
Menighed! vær til Samvirken bered,
Støt under Armene paa dem der tjene,
Gid alle Lemmer af Hjertet var med,
Fælles i Byrder, i Sorger, i Bønner,
Fælles i Virken for Guds Riges Sag,
Hjemme og ude! og herlig er Lønner;
Glæden i Herren og Naaden hver Dag.

Da skulde Kirken Velsignelser hørte,
Strømme af Naade vil da flyde ned.
Ingen vil herke som var han den største,
Hverandres Fødder de tvætter, og ved
De skulde elste hverandre, og følge
(Joh. 13, 14. 15. 34. 35)

Jesu Eksempel saa Verden det ser
Som bedste Bidne mod Bantroens Bøge
Naar Kjærligheden omfatter enhver.

Staden paa Bjerget og Lyset paa Stagen,
Og mod Forraadelsen kraftfulde Salt
Maa Kirken være og lægge for Dagen
Skal Gud velsigne dens Virken i alt,
Hans Faar og Lam skal den røgte og søde,
Tus'ner vildfarende hente igjen,
Hjemme og ude skal Hedninger høre
Om Jesus, Synderes Frelser og Ven.

Israël gif omkring Jerichos Mure
Bresterne foran—med Basuners Stød,
Intet det nytted mod Herrens Hær knurre,
Israël freg—og Basunerne lød,
Lydig mod Herren som Josva befalet
Da ster det Under at Murene faldt,
Kirke! Du er og til Erobring kaldet,
For dig er det til Eksempel fortalt.

B. A.

Kinamissionen.

Fra Seattle til Fancheng.

(Ved Stokstad.)

Den 6te August aaseiled Dr. Hotvedt og jeg fra Seattle paa det japanesiske Dampskib *Aki Maru*. Imod Aften den 22de pined vi Japans Kyster og tidlig næste Morgen laa vi efter en stormfri og paa alle Maader behagelig Overreise anket i Yokohamas Havn. Og glade var vi; thi nu havde Uveiret, som saa længe havde holdt sig borte, brudt løs. Da vi efter tre Dages Forløb aaseiled, var det igjen Godveir, som varede hele Veien ind imellem og forbi de tusinder af yndige naturfsjønne Der i Japan, over det Gulde Hav, og til vi om Morgen den 3die September sagte damped opover Wusung Floden til Shanghai, som ligger nogle Mil ovenfor Flodens Munding.

Nu er vi da tilsidst i Kina; og disse Sletter, som ligger saa grønne og smilende i det klare Solskin og strækker sig indover længere end Synet rækker, disse er Kinesernes Hjem. Her har dette Folk i Aartusinder gaaet frem og tilbage; her har de først seet Ganges Lys; her har de fundet sin Føde; og her har de lukket sine Dine i Døden, lukket dem uden Haab fordi de ikke har faaet at vide, at der er Frelse fra Døden.

Hvor det myldrer af Menneker; Floden er næsten fuld af Baade, Lastbaade, Fiskebaade, Husbaade osv; og paa alle er det fuldt af Folk, de larmer og skriger i Munden paa hjerandree som om der ikke skulde være andet end Baade, Last og Fiske; og hvorfor skulde de ikke det; hvad andet ved de om?

I Shanghai stansed vi til den 7de for at gjøre Indkjøb. Opover Yangtze Floden reiste vi paa en af de nye store japanesiske Dampbaade; som gjør Reisen til Hankow paa vel tre Dage. Vi reiste „kinesisk Klasse“ saa vi fik være med Kineserne og se hvorledes de har det. Uf, hvilken Lust de lever i. Opiumsrøgen er ilde nok, men den er alligevel intet imod dem væmmelige og for os Udlændinger næsten overvældende Stank,

som kommer fra al Urensfigheden. Vi var saa heldige at have faaet os en Kahyt allerfremst saa vi havde det nogenlunde; men bagpaa i „steerage“ laa de sammenstuvet i et eller to store Bærelser, voksne og Børn uden Forskjel. Og der damped Opiumslampen og Tobakspiben, ja endogsaa den amerikanske Cigaret, som nu—takket være den amerikanske Handelsmand—holder paa aldeles at oversvømme Kina. Stakkels Kinesere! Opiumen, Cigaretten, ja endog Brugen af vore berusende Drikke begynder de nu med. Ja, det gjælder nok for den kristne Kirke at gjøre det den kan for at modarbejde de Laster dette Folk lærer af Udlændingerne.

Men de som gif „steerage“ havde det dog kjækt sammenlignet med dem, som maatte holde til ude paa Bagdækket. Der laa de Dag og Nat paa det haarde Dæk. Somme af dem havde nogle Filler under sig, de andre intet. Og saa udmattede og modløse saa mange af dem ud, at det syntes at de intet andet vilde end kun at saa ligge uforstyrret. Blandt dem var en yngre Kvinde som laa med en liden Blyt Klæder under Hovedet. Hun var saa udmavret, at hun var næsten bare et Skelet, og ved sit Bryst holdt hun et lidet Barn paa en fire fem Maanedes. Hun hostet meget; det var vel Læring, saa hun havde vel ikke længe igjen. En Tid før vi kom til Hankow gif hun iland; hendes Hjem var vel der. Hun havde nok ligget paa Baaden uden nogen Pleie for sig selv eller sit Barn; men mon det vilde blive bedre for hende hjemme. Na nei, det er vel ikke andet for hende end at vente paa Døden; men Døden! den maa være mørk; hun ved vel intet om ham, som er Opstandelsen og Livet. Kun nogle Fod fra denne Kvinde laa en Mand, som ogsaa var syg—muligens Dysenteriy. Han havde vist kun yderst saa Dage igjen; første Gang jeg saa ham troede jeg, at han var død; Ansigtet var fordreiet af Smerter og under de mere end halvaabne Dienlaag saa jeg kun det hvide af hans Dine. Under disse Omgivelser gif Kineserne frem og tilbage og snakket og skraalte og lo som om der ikke var noget usædvanligt, og kanske de heller ikke saa noget usædvanligt.

Reisen gik roligt; kun en liden Afbrudelse ved Middagstid den 9de. Vi havde i Lasten 200 Kasser Svovlsyre, og i disse kom der Brand lige under vor Kahyt. Blandt Kineserne bagpaa, der hvorefter Vinden førte den tykke Svovlrøg, blev der Rædsel og Larm. Nedenunder var Mandskabet for at slukke, men de larmet ogsaa og skreg, saa man maatte tro de havde aldeles mistet Fatningen; dog var det ikke saalænge før de fik de brændende Kasser ud i Vandet, og saa pustet vi alle let igen. Vi vidste ikke da, hvad Fare vi havde været i; nogle Dage senere kom en af de andre Baade af samme Linie i Brand, og i den Panik som opstod gik henimod 200 Mennekeliv tabt.

Om Morgen den 10de gik vi iland i Hankow, den By hvor vor Mission begyndte sit Arbejde. Skjønt den forlængst har flyttet derfra, saa var vi dog ikke der blandt fremmede. Erik Sovik af den Forenede Kirkes Mission, en Stolekammerat af udbetegnede driver en Station der. Efter fire Dages Forløb som vi tilbragte i hans Hjem, medens vi ordnet vore Sager, drog vi afsted.

Den Vej man har brugt at reise fra Hankow til Fancheng er op Hansfoden paa kinesisk. Husbaad, og Turen tager da op til over en Maaned. Men det var om at gjøre for Fortvevdt at komme til Fancheng saa snart som muligt for at gjenoptage Bygningen af Hospitalet. Saa bestemte vi os at tage en anden Vej, noget besværligere men meget hurtigere, nemlig Jernbanen og Landeveien. Tidlig om Morgen den 14de drog vi til Jernbanestationen. Der er nok ikke bekvemme Benværelser, eller noget andet Slags heller, at sidde i medens man venter; men saa er der aldrig saa mange Soldater og andre Bagtmænd, dog nok af dem er det ikke; thi ulykker man kun for et Dieblis at passe det man har med sig, saa har man ogsaa derved sagt det Farvel. Der er 1ste, 2den og 3die Klasse paa Toget; for 3die koster man en Billet, for 2den to Billeter og betaler saa dobbelt Pris, for 1ste fire Billeter og betaler firdobbelt. Naar Toget kommer bliver der Studs; alle skal paa først for at finde Plads for den Utallighed af Pakker og Kasser som

de har med sig. Det er saaledes om at gjøre at komme først ind i Vognen og til Vinduerne for igjennem dem at faa ind Reisetipiet. Toget kom, vi fandt os Plads og afsted bar det; om ikke saa hurtigt som paa de amerikanske Ekspresstog, saa dog med større Sikkerhed for Liv og Lemmer. Saa sad vi virkelig paa en Jernbanevogn 600 Mil ind i Kina, et slaaende Bevis paa at dette Rige, som i Kartusinder har jovent Selvtillfredshedsens Søn, nu holder paa at vaagne op, men til hvad? Handel bliver det nok og øget Samfærdsel, ikke alene mellem de forskellige Dele af Landet, men ogsaa med Udlændingerne. Med denne Samfærdsel kommer Oplysning og Tabet af Troen paa Guderne. Men mon Kineseren vil blive saa modtagelig for Evangeliet som han nu er, efter at have mistet Troen; aa alt høiere end Menneket, og mon det ikke vil bero paa hvad den kristne Kirke i en nær Fremtid gjør for dette Rige, om det skal opvækkes til kun at jage efter det sandelige, eller til ogsaa, veiledet ved Guds Aabenbaring, at søge det evige. Ja, har den kristne Kirke nogensinde baaret Ansvaret ligeoverfor Kina saa maa det være nu; thi Gud har styret det saa, at han har sine Vidner i alle Dele af dette Land. Kirken er saaledes kommen de materielle Tendencer i Forkjøbet, saa gjør den sin Pligt vil ogsaa dette Land være vundet for Evangeliet.

Lidt efter Middag ankom vi til vort Bestemmelsessted, Sin Tien, hvor vi havde bestemt os at standse Søndagen over hos Missionær Edwins af den svenske Augustana Synode, som for Tiden opholdt sig nærved paa Fjeldet Chi Kung Siang hvor den Forenede Kirkes Mission har sit Sommerhjem. Paa Mandag skulde Reisen paa Landeveien begynde fra Kiang Cheoi som er beliggende nogle Mil fra Sin Tien. Ankommen did skulde vi anskaffe os Stolbærere; men det var ikke gjort i en Hast. For det første var de saa urimelige i sin forlangte Pris, at det ikke var at tænke paa at have noget med dem at gjøre. Der hvor Jernbanen er, har man lært at tage sig betalt saa det forslaar. Saa var der ikke andet Raad, Fortvevdt maatte gaa til Mandarinen og faa ham til at skaffe os

Bærere. Disse maa, naar de faar Befaling af ham, gaa for den for Veien faste Pris. Langt om længe kom de med Stolene, og jeg tænkte at nu skulde det bære iver; men jeg kjendte ikke Kineserne. Jeg vidste ikke, at de altid maa have sig Tid til at spise før de kan begynde noget. De gik for at faa sig Mad og horte blev de. Vi ventede og ventede, og tilslut maatte Hotvedt afsted for at opsjøge dem. Han ogsaa blev horte. Hvad skulde jeg saa gjøre! Gaa og se efter ham! Men jeg kunde jo ikke gjøre mig forstaaelig for et eneste Menneske, og tilligemed havde jeg Reisetøiet at passe paa. Saa var det ikke andet at gjøre end give mig til at sidde der og ryste paa Hovedet til Kineserne som talte til mig. Hotvedt kom dog tilslut og Bærerne med ham; og saa var det ikke længe før Stolene fattes igang paa Veien mod Fancheng som ligger 470 Li mod Vest—3 Li udgjør en Mil. Klokkerne var nu allerede halv fire, og straks begyndte det at regne, saa det kunde nok ikke blive langt vi kom den Dag; disse Lerveie her i Kina bliver nemlig meget slibrige naar de bliver vaade. Dog er det mærkeligt hvorledes disse Stolbærere kan gaa paa disse slibrige og paa mange Steder steile Veie og bære et Menneske i Bærestolen uden at falde. Naar vi Ublændinger gaar paa disse Veie uden nogenstøthelt Byrde, kan ikke vi saa let holde os paa Fødderne som disse gjør med Stolen paa Skuldrene. Ikke noget rart at de ikke vil gaa naar det regner. Dog ved at gaa tilføds en stor Del af Veien holdt vi dem gaaende, og da vi Klokkerne 8 gjorde Holdt for Natten havde vi tilbagelagt 40 Li.

(Fortsættes.)

Til Hospitalet.

Broder Pastor Holter og „Budd.“ Læfere. Gud give os alle et saligt Nytaar.

Tænkte at jeg ikke skulde lagt Bessag paa „Budd“ Spalterum nu. Men idet jeg overveiede disse Ting, saa kom jeg til at tænke: Du skriver kanske aldrig mer og saa kan du jo gjerne sende en kort Hilsen. Jeg er nu

ved Guds Naade bestemt paa at lægge mig ind paa Diaconiseshospitalet om et par Dage. Doktoren fortalte mig, at jeg maatte have to Operationer. Jeg har Gud ske Lov ikke haft meget Brug for Doktor for min egen Del nedigjennem Tiden, og jeg havde tænkt at slippe ogsaa nu. Men jeg forstaaar, at det kun blir et Spørgsmaal om en liden Tid, da jeg vilde være særdig, medens jeg om Gud vil lade det lykkes, kan blive bra igjen om en Maanedes Tid, om jeg søger Lægehjælp, saa jeg da mere helt kunde faa leve for Jesus i Evangeliet.

Dette er i alfald det eneste Ønske, som jeg har, om Gud ellers under mig Livet.

Hjertelig Tak til alle, der jeg fik gaa ind og ud. Tak for alt, hvad I have gjort for mig. Det var alt ufortjent. Det som nu bedrøver mig mest er, at hele Livet er gaaet; jeg vilde saa gjerne gjort lidt for Jesus, men fik aldrig nogenting til. Jesus er mit Lys og min Salighed!

Saa en hjertelig Hilsen til alle „Budbærere“ Læsere.

I heo. Hansen.

Fra Arbeidsmarken.

Past. J. M. Walstead er kaldt til at betjene ved Alderdomshjemmet i Norwood Park, Chicago.

Pastor H. P. Hanson af Soliet, Ill., fejrer sit 25aarige Jubilæum som Prest den 18de Januar.

Immanuel Menighed, Chicago, havde sit Aarsmøde Nytaarsdag. 27 Sjeleoptoges i Menigheden.

No. 1 under „Fra Arbeidsmarken“ staar i en liden Nyhed, at Kvindeforeningen i Immanuel Menighed i Milwaukee ved sin aarlige Auktion solgte Varer for \$200. Det skulde være \$300.

Trefoldighedens, Hauges og Immanuels Menigheder i Chicago vil have Fællesmøder i tre Uger begyndende med 12te Januar. Møderne afholdes en Uge i hver Menighed. I Bønneugen holdtes Møder i alle tre Menigheder.

I Ungdommer fra mit Kald studerer ved Jewell Lutheran College dette Aar. Disse er: Miss Clara Suelson, Miss Clara A. Larson, Geo. Watland, Johannes Larson, Ivar Rolden, Theo. Estrem, Jacob Jacobson, Lawrence Jacobs, Willy Elson og John M. D. Johnson. S. S. W.

Det gaar frem. Paa mange Steder begynder man at forstaa, at det ikke passer i en kristen Forsamling af Børn og voksne at tale og læse om „Santa Claus“. Ved Julefesten i Heron Lake fik denne Julefesternes „Hædersgæst“ eller „Afgud“ nogle drabelige Slag af Presten. De fleste af Børnene tilkjendegav, at de ikke trode noget paa dette Fantasiofer. En anden, som talte ved Festen, glædet sig over, at Santa Claus ikke havde faat nogen Blods paa dette Juleprogram.

Ja, det er sandelig paatide, at kristne Menigheder mere og mere bortskaffer gammel Trolddom, Afguder og Letsindighed baade i Sulen og til andre Tider.

I Ebenezer Menighed, Pastor J. S. Olsons Kald, har i det senere været en alvorlig Vækkelse. En Broder i Herren sagde nylig til mig: „Nu har vi faat det, vi har bedet om i mange Aar; vi har faat Vækkelse.“ Han sagde, der findes ikke en Familie i vor Menighed, uden at der er nogen, som beder til Gud. En Tid før Jul havde vi Besøg af to Lægpredikanter, nemlig T. B. Bru fra Nord Dakota, men som for nærværende er valgt af Syd Dakota Indremissionsforening som dens Emisær. Den anden var Kredsemisær A. Hommersand. Disse Brødre gik direkte ind paa Menneket med baade Lov og Evangelium, og Ordet havde sin Virkning til Vækkelse, og vi tror for nogles Vedkommende til Omvendelse. Tilspies kan

det vist, at det er en, som saar, og en anden, som høster, paadet at de skal faa plæde sig til sammen baade den, som saar, den, som høster. G. N.

Det er glædeligt at høre, at Guds Riges Sag gaar frem, hvor det end er. At Folk kommer til Sandheds Erkiendelse er det vigtigste, men det er ogsaa glædeligt at erfare, at flere og flere slutter sig til den arbejdende Menighed; thi Enighed gjør stærk. Pastor Eidnes Menigheder har nylig holdt Møder (Menighedsmøder). I Menigheden i Grand Marais blev ved den Anledning optaget 30 Sjæle. I Toste Menighed optoges 20 Sjæle og i Hovlands Menighed 5 Familier. Foruden denne Forøgelse i Sjeleantal har Menigheden i Grand Marais faat indsat i sin Kirke Predikestol, Altartable, Alterring, Døbefont og Orgel. De tænker ogsaa at faa Kirken tapetteret i Vinter. I Toste Menighed havde Kvindeforeningen en Tilstelning i Julen ved hvilken Anledning den samlede \$120 som skal anvendes til at istandsætte Kirken med. De bygget Kirke sidste Sommer og er nu ikke skyldig saa meget paa den. Det er nok forbundet med adskillige Strabadser at være Prest paa „North Shore“, men vi ved ingen bedre Trøst at give dem, som arbejder paa slige Steder heller end at „eders Arbejde i Herren skal ikke være forgjæves.“

Søndag den 10de November var en Mindedag for Viktor Menighed, Davison Co., S. D., da Pastor G. Robeck paa Anmodning af Kredsens Formand Pastor G. D. Wit indsatte Pastor R. U. Evjenth. Norbeck mindet da først Menigheden med 1 Tess. 5: 12, 13: Men vi bede eder, Brødre, at I skjønne paa dem, som arbeide iblandt eder og ere eders Forstandere i Herren og paaminde eder, og agte dem overmaade høit i Kjerlighed for deres Gjerningers Skyld. Værer fredsommelige indbyrdes!

Derefter nogle Formaningsord til Past. Evjenth i Tilkyntning til Tit. 2: 7, 8. I det du viser dig selv i alle Maader som et Mønster paa gode Gjerninger og i din Lære Renhed, Værdighed, sund, ulastelig Tale, for at

Modstanderen maa bestjæmmes, naar han intet ondt har at sige om eder! Pastor Evjenth predikede over 2 Kor. 5: 11. Efterdi vi da kjende Herrens Frygt, søge vi at vinde Menneffene, men ere aabenbaret for Gud; men jeg haaber at vi ogsaa ere blevne aabenbaret i eders Samvittighed. Evjenth beto- nede isærdeleshed, at han var kommet her- til for at vinde Menneffer for Gud. Nor- beck som har betjent Menigheden siden Past. G. D. Mona frastlyttede blev overrasket med et betydeligt Offer som en Anerkjendelse for, hvad han havde gjort i og for Menigheden, som saa ofte har trængt hans Raad og Hjælp.

A. H.

Bekjendtgjørelser.

Shell Creek Mgd., Newman Grove, Nebr., ind- byder herved til et religiøst Samtaleløbe fra 21de til 24de Jan. '08. Det valgte Skriftsted for Sam- talen er Aab. 3, 20—22. Vi venter et godt Møde Kom med Bøn. Paa Menighedens Vegne.

S. S. Westby.

Følge Indbydelse afholder Red Riverdalens Indremissionsforening Samtaleløbe paa følgende Steder: I Past. Gjerstads Mgh. ved Beltrami, Minn., fra 21—23 Jan; i St. Olafs Mgh. Past. Grønningens Kalb, Reynolds, N. D., fra 26—28 Jan.; i Buxton Mgh. samme Kalb, fra 30te Jan. til 1ste Feb.

J. J. Castvold.
B. B. Kernes.

Om Gud vil, holder Ada Kreds sit aarlige Missionsløbe i Norman Menighed, Pastor Gjer- stads Kalb, den 12—14 Feb. Samtaleemne: Tit. 2, 11—14. De, som kommer fra Nord med R. Ry. mødes med Skyds i Flaming, Minn. om Aste- nen den 11te Feb.; de, som kommer fra Syd med samme Bane, mødes med Skyds i Gary, Minn. om Morgenen den 12te Feb.

G. G. Gjerstad, Form.,
J. J. Rendahl.

Daseo Menighed, Daseo, Wis., Past. Hjelmer- vicks Kalb, indbyder Red Wing Kreds til Møde 11—13 Februar. Samtaleemne Luf. 15, 11—24. Tilreisende gaar alle til Daseo. Man ønsker et godt besøgt Møde og „Mandens Daab fra det høie.“ Gud give det!

M. J. Westphal,
J. J. Dahle.

Følge Indbydelse fra Estherville Menighed, Estherville, Iowa, afholder Nordlige Iowa Indre- missionsforening et Møde sammesteds den 28—30 Jan. 1908. Mødet begynder med Prediken den 28de Kl. 10.30 Form. Samtaleemne: Luf. 13: 6—9. Kom mange, Prester og Vægsfolk, med Bøn om et vellykket Møde.

B. B. Olson.
B. B. Bolden.

Oplysning og Tak

til alle, der har sendt mig Gaver til Missionær Rønnings Hus.

Da jeg har givet personlig Kvittering til en- hver, som har sendt mig Penge til Rønnings Hus, vil denne Fortegnelse kun tjene til Oplysning i det Haab, at flere vil komme Rønning til Hjælp. Se Stykket i „Budbæreren“, Side 1063, No. 45, 1907. De her nævnte Venner har svaret: Vi vil hjælpe.

Enok Gilje, Rolette, N. Dak. \$5.00; Mr. og Mrs. J. G. Jacobson, Black River Falls, Wis. 2; O. Meium, Jackson, Minn. 1; J. J. Brekke, Grafton, N. D. 5; And. Snezruds Børn, Kasson, Minn. 2; Olaf Rasmussen, Grafton, N. Dak. 5; Ida Anderson, Chicago, Ill. 1; Peder Nilson, Fairfax, Minn. 5; L. H. Flom, Milton, N. D. 5; T. A. Sather, Cimarron, Kan. 5; Olaf H. Skiple, Mentor, Minn. 5; Hendrick E. Skiple, Mentor, Minn. 50c; Bennie H. Skiple, Mentor, Minn. 50c; en Missionsven i Red Wing, Minn. 2; Mrs. D. E. Torgerson, Canton, S. D. 1; Magrethe Scheie, Canton, S. D. 2; Mrs. H. R. Anderson, Edin- burg, N. D. 1; Ole Ulberg, Arkdale, Wis. 1; Andrew Ballem, Ruthton, Minn. 1; Mrs. Anne Kresting, Norwich, N. D. 5; Mrs. Amund Bold, Madison, Minn. 25; Sarah Anderson, Mayville, N. D. 1; Thom Anderson, Mayville, N. D. 1; M. Erickson, Galesburg, N. D. 10; Martin Moe, Faribault, Minn. 5; S. S. Olson 2; J. Skilling- stad 2, S. Seversen 1, John Ellington 2, Mrs. G. Norbeck 1, Martin Opsal 1, Mrs. J. Martinson 1, Peder S. Hegg 50c, E. F. Schanch 50c, S. S. Walstad 50c, D. Olson 25c, A. Webren 50c, John O. Tronvold 50c, Hans Mahlum 1, Peter Mah- lum 50c, Mr. og Mrs. Varjon 1, Halvor Olson 1, Mrs. H. Olson 1, R. D. Myer 1, J. J. Tronvold 1, Mrs. H. Mahlum 1, E. E. Evensen 1, M. Ha- gen 1, E. S. Hagen 50c, Thomas Hagen 50c, Samuel O. Hagen 50c, Geddes, S. Dak.; G. D. Nordmarken, Fergus Falls, Minn. 5; Peter Lowe, Rome, N. D. 8; J. R. Furaas, Finley, N. D. 1, H. A. Efteenson, Finley, N. D. 5; Mrs. H. Boe, Park River, N. D. 5.35; Ole R. Haaland, Clark- field, Minn. 1; John H. Dalen 5, Mathias Starp- hollen 3, Knute Olson 5, S. G. Hagen 3, S. Stone 3, M. Dalen 5, Souris, N. D. Til sammen \$170.10.

Hjertelig Tak, Venner! Gud velsigne eder.
A. D. Oppegaard.

Kvitteringer.

Til Synodelassien: Ved Pastor D Andresen fra	
Pastor Hauglands Kald, Clart, S. D. Clart Center	
Mgd., Kontant: Nels Hofflad 10, R A Gelland 10, B	
Obland 3, E Obland 1, Kloster Bros. 20, A Larson 5, C	
Nordhus 15, S A Kloster 15, A Penning 5, G Larson 5,	
A A Bjelland 20, Lars Walen 3, B Larson 5, Jacob Wa-	
len 10, R P Vines 5, Mrs. R Wita 10, S Jensen 10, S	
Wita 5, Hans Lien 10, tilf. 167.00.	
Notes: John Johnson 25, A A Kloster 25, D O Olson 25,	
C Nordhus 10, A A Bjelland 15, Jacob Walen 15, Mrs.	
R Wita 40, tilf. 155.00	322.00
Good Hope Mgd., Kontant: Otto Hjerte 5, Otto Olson 5,	
F A Olson 5, S Ugland 2, Johs. Andreassen 3, John	
Torper 2.50, J R Saboe 5, George Lindland 10, M R	
Gaarder 5, tilf. 42.50.	
Notes: A S Lindland 5, Ole Lindland 50, John Lindland	
15, G S Lindland 10, Anton Olson 5, Eric Lindland 15,	
George Lindland 15, A G Olson 15, tilf. 130.00	172.50
St. Pauli Mgd., Kontant: Mrs. Lena Anderson 15, Hans	
Lien 10, Pastor Haugland 5, tilf. 30.00.	
Notes: Pastor Haugland 5, Mrs. Lena Anderson 35, tilf.	
40.00	70.00

Før kvitteret for
10,498.82

11,063.32

J. A. Lassieson pr. D. Andren.

Til Synodelassien: Ved Pastor Gaithvald fra en	
Ubenævnt	100.00
Ved Pastor Westphal fra S D Madland	10.40
Ved Pastor Ed. Johnson fra Mrs. Anna Johnson, Sioux	
City, Ia	5.00
	115.00

J. A. Lassieson.

Professorløn: Ved Pastor S J Brette fra Dvabli	
Mgd., Brette's Kald	21.60
Ved Pastor Rendahl fra Bang Mgd.	32.75
Ved Chris. Simonson fra Shell Creek Mgd., Westbys	
Kald (Tilleg til forrige Indtællelse)	35.00
Ved S H Elstad fra Hauges Mgd., Th. Hanfons Kald,	
Samlet ved Jens S Reis (Tilleg til forrige Indtællelse)	38.90
Ved J Lohre fra St. Peters Mgd., Vils Kald	33.75
Ved M J Hall fra Tabitha Mgd., Gaithvalds Kald	58.50
Ved Pastor C J Dberg fra Salems Mgd.	21.60
Ved G J Branes fra Solørs Mgd., R C Holters Kald,	
Samlet ved C J Sjulstad: G J Branes 5, C D Vergh,	
C J Sjulstad hver 4, P F Gudim 3, Mrs. Elisabeth	
Snesrud, Martin Ullring, Theo. Snesrud, S E Aaberg	
hver 2, Mrs. Peder Johnson, J J Branes hver 1.50,	
Haagen Olson, Mrs. Haagen Olson, Miss Hermina Ol-	
son, Geo. Olson Harald Olson, Herbert Olson, Inge-	
brigt Eklip, Albert Snesrud, Ole Doffen, Ole Snes-	
rud, Johan Rud, G E Larvik, C F Gudim hver 1, Ole	
Kafa 50c, tilf. 40.50	
Samlet ved Casper Olson: M M Olson 4, Jens J Hil-	
le, J M Olson, Mathias A Braaten hver 3, Ludvig Dof-	
ten 2.25, Ole Bergstegm 2 John M Peterson, J A Engb	
hver 1.25, Ole Hildahl, P J Knutson, Ole J Larvik, C	
M Wold hver 1, Andreas Joveron, Martin Engb, C E	
Grifson, Johan Peterson, T E Kafa, Casper Olson hver	
50c, U B Knutson, Ole C Engen, Nels J Engb, Johan	
Branes, Sivert Peterson, Knut Knutson, Jens Kafa,	
Edw. J Engb, Aug. Engb hver 25c, tilf. 29.00.	
Samlet ved Mrs. A Doffen og Mrs. G J Branes: Mrs	
J M Olson, Mrs. G J Branes hver 1, Mrs. J Hille,	
Mrs. A Doffen, Mrs. Haagen Olson, Mrs. Martha Lei-	
dahl, Mrs. Anna M Olson, Mrs. C D Vergh, Mrs. C J	

Sjulstad, Mrs. A Brensel hver 50c, Susanna Branes,	
Mrs. A Anfinson, Mrs. M Ullring, Mrs. Holgeron,	
Mrs. Elisabeth Snesrud hver 25c, Kristian Ullring 15c,	
Pettie Hanlon, Milla Olson, Levia Pederson, Emelte	
Ullring, Mrs. S Engb hver 10c, tilf. 7.90	77.40
Ved Andrew Anderson fra Tref. Mgd., G Evenfons Kald:	
Krist Nelson 4.75, Søren Peterson 4.50, John Torkelson	
3.75, Niel Nielson 3.50, Thomas Hauke 3.25, A Williams	
Th. Johanson hver 3, Andrew Anderson, Andr. Thomp-	
son hver 2.75, U A Hanlon 2.50, Gutman Nielson 2.25, A	
Gerald med Familie, Konrad Nielson, Sver Skillestad	
hver 2, John Hoberg, Gerhart Abrahamson, Martin	
Abrahamson, Hans Baungaard, Robert Abrahamson,	
Hans C Anderson, Sogh Gerald, Nils R Buer, C J	
Casper, Martin Olson hver 1.50, Ole Peterson, Gilbert	
Lei hver 1, Jolum Anderson 75c	59.75
Ved Pastor Lassieson fra Kasjon Kdf., Lassiesons Kald	5.00
	384.25
	3437.66
	61.00
	3882.91

Før kvitteret for
Før kvitteret for ved Prof. Hanlon

J. A. Lassieson.

Professorløn: Ved Prof. S H Elstad: Ved Henry	
Hanson fra Nordre Tref. Mgd., Pastor T J Knutsons	
Kald	26.00
John Emmerson, Hettinger, N. Dal	2.00

J. A. Lassieson pr. M. G. Hanlon.

Indremissionen: Ved Pastor A D Mortvedt en Del	
af et Offer i Newark Mgd., Newark, Ill.	17.25
Ved Pastor J J Mendahl fra A Gtby, Norman, Wash.	5.00
Ved Mrs. D Scheldahl fra Hauges Synodes Kv., Schel-	
dahl, Ia	21.00
Ved Pastor S Moe fra Carl Eagen, Blackfalls, Canaba.	5.00
Ved Pastor Theo. J Lund, Madison, Minn., Mrs. P Ho-	
agen for Søndagsseg 5, Mrs. Julius O Hanlon 1	6.00
Ved C Silfethun fra Gurine Johnson, Elbow Lake, Minn.	1.00
Ved Pastor A A Dahl fra Trempealeau Valley Mgd., Kv.	
Taylor, Wis.	10.00
Ved Past. A E Dittad fra Sver A Svenson, Madeliffe, Ia.	6.00
Ved Pastor A D Dvegaard: Halvt Offer i Wangs Mgd.,	
Pastor J J Menabils Kald	8.35
Halvt Offer i Zions Mgd., Fergus Falls, Minn., samme	
Kald	11.55
Offer i Norwegian Grove, Pastor U D Johnsons Kald	7.90
Halvt Offer i Lille Bethania Mgd., samme Kald	15.75
Offer i Zions Mgd., samme Kald	5.00
Halvt Offer i Broderheims Mgd., Volk Co., Minn.	6.55
Offer i Queen, Volk Co., Minn., Pastor Berge Olsons	
Kald	10.30
Halvt Offer i Bethania Mgd., Clearwater, Minn., sam-	
me Kald	8.40
Rollett i Hauges Minde, Crookston, Minn., Pastor A J	
Kroghads Kald	5.75
Mr. & Mrs. P R Haslerud, Crookston, Minn.	5.00
C Knudson, Pierpont, S. Dal	5.00
Offer i Zions Mgd., Kirk, Biting, Minn., Pastor M A	
Dahles Kald	11.87
G J Rigen af Bethlehems Mgd., Pastor M A Dahles Kald	5.00
Offer i Tref. Mgd., Thiel River Falls, Minn., samme Kald	11.90
Mrs. U Nelson, Middle River, Minn.	1.00
P D Grash, do	1.00
Offer i Moland Mgd., Greenbush, Minn., Past. Sloger-	
hss Kald	7.50
Offer i Bethlehems Mgd., samme Kald	6.55
Offer i Gustaf Adolfs Mgd., samme Kald	4.40
Offer i Ribland Mgd., samme Kald	9.20
Offer i Dvabils Mgd., samme Kald	4.47
Mrs Karen Hinfeth af Rongsvinger Mgd., Pastor G D	
Monas Kald	6.00

J Cummings, N. D., Pastor D T Borgens Kald: G A Kirtberg, Arne Hjerte, A C Sandvig hver 2.50, Mrs. D Larson 1.50, Mons Johnson, Geo. Hoot, Lina Forthun hver 1, Anton Winge, Mrs. Brun, France Brun, Amanda Brun, Gunhild Biskerud, Beber Gaugen hver 50c, Mrs. J Erickson, Mrs. C Nelson hver 25c.....	15.50
Offer i Grand Forks, N. D., Pastor Monas Kald.....	17.10
Offer i Bions Mgd., Reynolds, N. Dak., Pastor Borgens Kald.....	8.05
Mr.ommen, Burton, N. Dak.....	1.00
Halvt Offer i Stavanger Mgd., Burton, N. D., Pastor Borgens Kald.....	21.25
Offer i Sandy Creek Mgd., Williams Co., N. D., Pastor Winthers Kald.....	5.00
Offer i Mainbow Valley Mgd., samme Kald.....	6.85
Do. i Wheelock Mgd., do. do.....	13.75
Mrs. J D Solberg, Ray, N. D., do. do.....	2.00
Ray Mgd., Ray, N. D., do. do.....	12.59
Bed Pastor S Bangehaug fra R C Sund, Bladon, N. D. 5. Pastor Bangehaug 5.....	10.00
Bed J S Elstad fra Chr. Wigen, Franklin, Minn.....	2.00
Bed Mrs. M Erickson fra Kv. i Norman Mgd., Norman Co., Minn.....	5.00
Bed Past. J J Odland fra J Ringdahl af Bethania Mgd., Rate, Ia.....	25.00
Bed Mrs. N J Thompson fra Lincoln Mgd.s Kv., Hurley, Ia.....	25.00
Bed B C Hill Offer i Bethels Mgd., Story City, Ia.....	12.41
Bed Pastor A D Oppegard: Mrs. N D Sando af Tref. Mgd., Roseville, N. D.....	5.00
J Tref. Mgd., Ward Co., N. D., Pastor Lumes Kald: Ole B Alsheim, Tom Wold hver 2, Mrs. P Alsheim, Ole Alsheim, O P Hjalbrand, Louis Ellvangen, C Hanlon hver 1, Cornelius Alsheim 75c, M Hagen 50c, Gerine Alsheim, Mrs. Hanlon hver 25c.....	10.75
J White Earth, N. D., Pastor Lumes Kald: Mrs. C Warbahl, P Meleth hver 2, C Hanlon, Tom Guleby hver 1, Ole Hauge 50c.....	6.50
J Beauty Valley Mgd., Pastor Lumes Kald: Ole Blectre, Nels Blectre, Ludvig Christlock, A Sørenstad hver 1, O Sondenaa 50c.....	4.50
Offer i Bions Mgd., Pastor Lumes Kald.....	7.65
P Holte, Pastor A Lume, Mrs. Lume hver 1.....	3.00
Offer i Berthold, N. D., Pastor Michims Kald.....	10.39
Offer i Norwich, N. D., Pastor A S Meloms Kald.....	8.75
Mr. & Mrs. Ole Hestelind, Norwich, N. D.....	15.00
Jna Gæsterud, Norwich, N. D.....	1.00
A T Erickson, Belva, N. D., Pastor Tryggheds Kald.....	5.00
Jver Lunder, Meyer Pederson, Rusa, N. D. hver 1.....	2.00
Egyptarie Mgd., Belva, N. D., Pastor Tryggheds Kald.....	7.45
Belva Mgd., samme Kald.....	9.45
Mrs. Grindberg 50c, Miss Ekenion 25c, Mrs. Arvola 45c, alle af Norp. Mgd., Pastor Tryggheds Kald.....	1.20
And. Thrane 4, Mrs. Thrane 50c, samme Mgd.....	4.50
Salem's Mgd., Wottineau, N. D., Past. Svingens Kald.....	6.70
Norlands Mgd., samme Kald.....	22.25
Manger Mgd., do. do.....	9.45
Bethesda Mgd., do. do.....	4.60
Ole Anderson, Mrs. S Gaugen hver 1, Lars Gaugen 25c Dr Creel Mgd., Pastor R T Strands Kald.....	2.25
J Westlands Mgd., Pastor Strands Kald.....	22.94
J 2, Mrs. Beber Gilje 2.50, And. Bryud 1.25, T Gilje 50c, Martha Gilje 25c.....	6.50
Beber Nelson, Fairfax, Minn.....	5.00
Sakseliev Mgd., Egeland, N. D., Pastor D S Johnsons Kald.....	10.00
J M Borgerson, Egeland, N. Dak.....	5.00
Gando Mgd., Pastor D S Johnsons Kald.....	14.15
Silvestra Mgd., Fairdale, N. D., Past. Oerlunds Kald.....	21.93
Stephans Mgd., do. do.....	11.06
St. Peter Mgd., do. do.....	12.15
Reformationsoffer i samme Mgd.....	35.60
St. Pauli Mgd., Pastor Oerlunds Kald.....	16.20
Svidsø Mgd., do. do.....	11.95

Offer i nordre Tref. Mgd., Rask, N. D., Pastor T J Knutsons Kald.....	14.85
Offer i Bor Jællers Mgd., Graeton, N. D., samme Kald.....	68.90
Offer i Rongsvinger Mgd., Wolf Co., Minn., Pastor G D Monas Kald.....	27.22
Kv. i samme Mgd.....	25.00
Mrs. Anna Høiland, Mayville, N. D., Pastor Borgens Kald.....	10.00
Offer i Mayville Mgd., samme Kald.....	13 55
Michael Anderson, Mayville, N. D.....	2.50
Nels Carlson af Tref. Mgd., Roseville, N. D., Pastor Maltewicks Kald.....	5.00
Offer i Tref. Mgd., samme Kald.....	33.35
John Grinde af samme Mgd.....	10.00
Offer i Størubøl Mgd., Salesburg, N. D., samme Kald.....	23.40
Offer i Fron Mgd., Horace, N. D., Pastor J S Johnsons Kald.....	20.00
Miss Karen Lien, Horace, N. D.....	50
Offer i Stillefjelds Mgd., Ft. Ransom, N. D., Pastor Bergers Kald.....	6.55
G A Slangaard af samme Mgd.....	40.00
Better Love, Rome, N. D., Pastor Bergers Kald.....	2.00
Bed Pastor T E Roe fra John Wold, Marietta, Minn.....	5.00
Bed Pastor M J Westphal fra Arendahl Mgd.s Kv., Fillmore Co., Minn.....	50.00
Bed Pastor D D Vergh fra hans afbede Faber Pastor D A Vergh.....	5.00
Bed Pastor C J Castvold fra Bethesda Mgd.s Kv., Jewell, Ia.....	42.74
Bed Past. M S Dahle fra Beth. Mgd., Marshall Co., Minn.....	16.00

Før kvitteret for
1153.15
4299.79
5452.94
S. S. Elstad.

Til Missionsduen: Mrs. D J Maltewick, Salesburg, N. Dak., Kont.....	1.00
Mrs. C J Olberg, Irene, S. Dak., Kont.....	2.00
Mrs. J A Quello, Beresford, S. Dak., Kont.....	1.00
Bed Mrs. J A Quello fra Nordsdals Mgd.s Kv., Gabe.....	5.00
Mrs. S D Mona, Grand Forks, N. D., Kont.....	1.00
Til Bibelstolen ved Mrs. S D Mona fra Rongsvinger Mgd.s Vigel, N. D.....	15.00

Med hjertelig Tak
Mrs. A. D. Mortvedt, Rask.

Kvittering og Tak.

Jeg vil hermed takke Pastor B R Warstad og dem af hans Menighed i Dawson, Minn., som sendte os en Julegave paa 14 Dollars. Det var meget kært nu, da Sygdom og Arbeidsløshed er vor Død. Gud velsigne eder alle.
Mrs. U. Christensen,
711 4th Ave., Sioux Falls, S. Dak.

Til Uda Kreds Kasse: Modtaget Dec. 27de ved Pastor J N Warstad, Offer i Bethel Mgd.....	6.85
N. E. Moen, Rask.	

Til Mayville Kreds: Offer under Marksmødet i Tref. Mgd., Pastor D J Maltewicks Kald.....	44.20
Bed Pastor T J Knudson fra Bor Jællers Mgd., Graeton, N. Dak.....	2.50
Offer ved Mødet i Burton, Borgens Kald.....	34.15
Do. i Størubøl Mgd., Maltewicks Kald.....	8 65
Do. i Mayville, Borgens Kald.....	27.30
Bed Johanna Nelson fra Hemnæs Mgd.s Kv., Pastor J S Johnsons Kald.....	10.00
Bed A M Anderson fra østre Tref. Kv., Ibb fra Mayville.....	12.00
Johan Knudsvig, Burton, N. Dak.....	1.00

Daniel E. Vorgen, Rask.

„Buddbæreren“ til Norge.

Alle de af „Buddbæreren“. Læsere, der i det forløbne Aar har sendt Bladet til Slægtninge og Venner i det gamle Land, vil mærke sig, at Bladet fra sidste Nytaar ikke vil blive sendt disse, uden at det er betalt i Forskud for 1908. Det er ikke saa faa Eksemplarer, som har været sendt og betalt af Venner her, og vi ved at Bladet i de fleste Tilfælde har været modtaget med Tak og Læst med Interessee. Vi haaber derfor, at man vil fortsætte med at sende Bladet, og at mange nye vil komme til. Vore Venner i Norge vil ved at faa sig Bladet tilsendt ikke bare faa en regelmæssig Hilien fra sine kjære i Amerika, men de vil ogsaa faa adskilligt Kjendskab til vort kirkelige Arbejde og de kirkelige Forholde herover, som de ellers ikke vilde faa.

Send os \$1.25 med de. første og Bladet vil blive sendt regelmæssigt som hidtil.

C. L i l l e t h u n .

Dr. H Red Wing, Minn.

„Buddbæreren“ vil herefter koste til Canada \$1.25 istederfor som hidtil \$1.00. Dette grunder sig paa, at Postdepartementet i Canada kræver, at alle Blade fra United States skal betales med 1 Cent for hver 4 ounces. Derfor vore Læsere i Canada ønsker at faa „Buddb.“ sendt sig til hver Uge, vil vi i Porto have at betale 1 Cent hver Uge, eller 52 Cents om Aaret. Vore Abonnenter i Canada vil, naar de indsender Kontingenten for Bladet venligt erindre det.

Erhødigst

C. L i l l e t h u n .

Adresseforandring.

Rev. J. F. Adrianson,
Lacroffe, Wash.

Rev. H. B. Hanson,
311 Willow Ave., Soliet, Ill.

Rev. D. J. Holstan,
15 4th St., Grand Rapids, Mich.

L i t e r a t u r

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

3 Ester paa 100 Stykker 25 Cents.

3 Ester paa 250 Stykker 50 Cents.

3 Ester paa 500 Stykker 80 Cents.

3 Ester paa 1000 Stykker \$1.50.

Ordres indsendes til

C. L i l l e t h u n , Red Wing, Minn.

Landkads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

L o m m e f o r m a t .

3 almindeligt Skindbind med de 3 Tekstrækker 60 do. med forgyldt Kors og Kalf samt sprængt Snit 70c

3m. Morocco med Kors og Kalf samt sprængt Snit 1.00

3 Morocco og Guldsnit, mygt Bind.....1.40

3 Morocco og Guldsnit Pragtbind.....1.50

3 Kalvestind og Guldsnit, mygt Bind...1.75

3 Kalvestind og Guldsnit, Pragtbind.....2.00

B a r e S a l m e n e :

No. 5. 3 almindeligt Skindbind.....50c

No. 6. 3 almindeligt Skindbind med forgyldt Kors og Kalf 60c

3 im. Morocco med sprængt Snit 70c

No. 8. 3 ægte Morocco, Pragtbind.....1.25

No. 9. 3 ægte Morocco og Guldsnit, mygt Bind med Korfiring 1.40

S t o r s t i l e t .

No. 1 3 stærkt væsset Skindb. med Kufural 1.40

No. 2 " " " med Beslag 1.65

No. 3 " " " med Kors og Kalf og Guldsnit og Kufural 2.00.

No. 4 Do Do med Beslag 2.25

No. 5 3 ægte Morocco, forgyldte Sider og Ryg, med Guldsnit og Kufural 3.00

No. 6 Do Do med Beslag 3.25

Alle 3 Tekstrækker særskilt, Skirtingebind. 50c

Do. i Morocco og Guldsnit.....80c

Send Ordres til

C. L i l l e t h u n .

Drawer H. Red Wing, Minn.

Festkriftet.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmerkede Billeder af Stolens Bygninger, H. M. Sande, Past. D. Hanson, Andrew Ellingson og faa alle Bestyrere ved Stolen ligesaa dens Nabning samt en Gruppe af Stolens Direktører. Ialt er der 22 vakre Billeder. Festkriftet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Stolen. Til Præster og Agenter gives almindelig Rabat.

History of the Great Reformation

in the times of

LUTHER AND CALVIN.

Comprising Germany. Switzerland, France, England and Italy.

BY J. H. MERLE D'AUBIGNE, D. D.

Pres. of the Theological School of Geneva.

Illustrated with many Views, together with the Luther Memorials.

Scenes from the life of Martin Luther, in fifty pictures of the most memorable events in his remarkable career.

From Designs by Gustave Konig With descriptive Sketches by Heinrich Gelzer.

1096 Pages nicely bound in one Volume.....\$2.50

**Hauges Synod Book Dept.,
Drawer H, Red Wing, Minn.**

WHAT SOME OF OUR LEADING PROFESSORS SAY ABOUT THIS BOOK.

Merle D'Aubignes Reformati-
onshistorie er allerede gammel, men
vedbliver at beholde sit Værd som
en gripende og folkelig Fremstilling
af den vældige, aandelige Friheds-
kamp, som af gudvakte Mænd før-
tes mod det romerske Pavevælde i
det 16de Aarhundrede. Den vil
virke velgjørende paa alle sand-
hedssøgende Læsere.

Georg Sverdrup,
Bestyrer Augsb. Sem.

Minneapolis, Minn. Dec. 1904.
Reformationen, Herrens første
Gjerning for sin Kirke efter dens
Grundlæggelse, bør enhver kristen
og fremfor alt en Lutheraner kjen-
de. Merle D'Aubignes Reforma-
tionshistorie er almindelig anset
som en af de værdifuldeste Bøger
om den.

M. O. Sjöckman,
Bestyrer af Den Forenede Kirkes
n. l. Seminar.

Although D'Aubigne be-
longed to the Reformed Church
and has not succeeded in all
respects in being fair to the
Lutheran Church in his History
of the Reformation, I regard
this history as a very valuable
work. It is written in a popu-
lar, vivid, and interesting style
and is well worth buying and
studying, although it must be
read critically.

—E. Hove,
President Luther Seminary
Hamlin, Minn.

Harpelegeren med Guitarstole.

Harpelegeren, 10 Sange med Musik og
let, udførligt Guitarakkompagnement og Præk-
tist Guitarstole til, Brug ved Selvfundium i
Guitarspil, i et Bind, stort Format og smukt
indbunden i Skriftbind med forgyldt Titel
paa Siden \$1.00. Denne Bog er den eneste
i sit Slags i det norske Sprag. Begge Bøger
udgjør tilsammen 122 store Sider Bogen
anbefalet af Fru Walborg Hovind Stub, Prov.
Sven Østebal, Pastor L. M. Bjørn m. fl.
Læsebogen koster bare 25 Cents. Musik og
Akkompagnement arrangeret af Kristian Nels-
son. Guitarstolen er ogsaa udarbejdet af ham.

Send Ordres til C. Lilletun, Drawer H.
Red Wing, Minn

Ny Bog.

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bi-
ble meditations for each day in the year with
devotional songs to the furtherance of family
prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. House ud-
kommet engelsk Udgave af Johan Gofners Stakk-
ste. Denne Bog er af vort norske Kirke- og Kristen-
folk saa vel kendt og elsket, at nogen Anbefaling
Bogen er neppe paaatvæbet. Vi glæder os kun over
at Augsburg Publ. House har vist den Foretagelse-
hed at udgive denne Bog paa engelsk. De yngre
iblandt os vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Skrif-
tbind og koster portofrit tilsendt 75 Cents
Bestillinger sendes til

Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn

Julkalender for 1908

er nu færdig. Den er paa 80 Sider og giver foruden meget godt Læsestof en fuldstændig Kalender og Adresse paa alle Prestes, Professors og Missionærer i Hauge's Synode. Bogen koster i Omslag 10 cents med 25 procent Rabat til Forhandlere.

Prestes og alle andre, som interesserer sig for Udbredelsen af denne billige Bog, anmodes om at sende sine Ordres til undertegnede snarest muligt.

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Ny Bog.

Den historiske Udvikling af Lærebegrebet om Forsoningen. 3 3 Foredrag. Af H. S. Bergsland, Prof.

Denne Bog er paa 100 Sider og koster heftet i godt og stærkt Omslag 35c. Et meget vakkert Billede af Prof. Bergsland pryder Bogen.— Enhver Prest og ellers enhver anden, der ønsker et klart Indblik i det vigtige Spørgsmaal, som Bogen behandler, gjør vel i at forskaffe sig dette Prof. Bergslands sidste Arbejde.

Send Ordres til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Bogts Bibelhistorie med Billeder.

Denne Bog er nu færdig. Bogen er revideret efter den nye Bibeloversættelse, er trykt med stor, klar Stil paa godt Papir og har 53 Billeder samt et Kart. Bogen er paa 144 Sider og er indbundet i Silke Cloth med et Titul paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. 3 Procent almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

C. Lilletun,
Dr. H. Red Wing, Minn.

Alterbilleder

i præmiebelønnet garantiere Udgivelse. Bedste Betingelser. Rigsholdig Motivsamling sendes paa Forlangende. Adresse: Adolph J. J. S., Story City, Iowa

Altermalerier.

Akademisk Arbejde til laveste Priser. Dybe Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

August Klageskab
Marinette, Wis

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

"Julehilsen" 4 Vers; "Et godt og velsignet Nytaar" 3 Vers; "New Year Greetings" 3 Vers; "Hilsen til Fader" 4 Vers; "Hilsen til Moder" 3 Vers; "Hilsen til Broder" 3 Vers; "Hilsen til Søster" 3 Vers; "Hjemmets Vinder" 5 Vers; "Uden Kors ingen Krone" 4 Bibelsprog; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting" 2 Vers; "Greeting to Sister" 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed" 4 Vers; "Herren er nær" 4 Bibelsprog; "Hjertelig Lyønskning" 4 Vers; "Herren er vor Tilflugt" Ps. 121; "Hilsen fra Amerika" 3 Vers; "Hilsen fra Moder" 3 Vers; "Glædelig Jul! Godt Nytaar!" 4 Vers; "Blessed Christmas and Happy New Year" 4 Vers; "Best Wishes" 3 Vers.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til

C. Lilletun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Bedeserindret.

Naar vore Menigheder indsender Benge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorløn og Synodalkassen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. V. Lassefson, Kassør Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. J. J. Renbahl, 226 Vernon Ave., E. Fergus Falls, Minn.

Benge til Indremissionen sendes til Prof. H. S. Elstad, Red Wing, Minn.

Benge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. G. D. Bix, Route 3, Beresford, S. D.

„Budbæreren“

udgives af Hauge's nordlutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forudsat \$1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lilletun,

Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. E. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Indledning ved Kinamissionsmødet i Rose Grove, Iowa. 2. En glad Stund; 3. Fra Jewell College; 4. En gammel vandret bort; 5. En Hilsen; 6. Er den indre Mission mere paatræbet end den ydre? 7. Fra Sharon, N. Dak.; 8. Fra Ada Kreds; 9. Referat af Nordvestens Indremissionsforenings Møde i Bethel Menighed, Pastor Hovlands Kald; 10. Red Wing Kreds; 11. Kredsens Møde; 12. Referat; 13. Jul ved Børnehjemmet; 14. Vaagn op, vaagn op, isør dig din Styrke, Zion! 15. Kinamissionen; 16. Til Hospitalet; 17. Fra Arbeidsmarken; 18. Betjendtgjævelser; 19. Kvitteringer.

Prof. H. S. Elstad
216 7th St.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2.

No. 13

Lørdag den 28de Marts 1908.

{ 40de Aarg

Vår lydige mod Aanden.

Thi Kjødet begjærer mod Aanden, men Aanden mod Kjødet; men disse staar hinanden imod, forat I ikke skulle gjøre hvad I ville.

Hvor stor Lmsorg Jesus har for sine, som han har givet Aanden til at vejlede dem paa Veien. Vi kunde aldrig finde denne Vej hvis ikke den Helligaand ledede os. Her er mange Afveie i Verden og mange falske Røster. Den ene skriger: kom til os, en anden skriger kom til os. Da er det godt at ty til vor Bi-hel og med den Helligaands Vejledning skal vi ikke fare vild, naar vi bare vilde lade os lede af ham. Thi saa mange som drives af Guds Aand, disse ere Guds Børn, Rom. 8, 14. Men I er ikke kjødelige men aandelige saafremt Guds Aand bor i eder; men dersom nogen ikke har Kristi Aand denne hører ikke ham til. Det er tydelig, at Guds Ord lærer os, at uden at den Helligaand er i os kan vi ikke kaldes Guds Børn. Hvor vigtigt det er Venner, at vi har Guds Aand til Vejleder. Naar vi er rensset fra vore Synder i Jesu Blod, og har faaet Aanden til Vejleder, da bliver det Strid mod Kjødet og dets Begjæringer, og du faar Afsty for al Synd. Dersom vi lod os lede mere af den Helligaand, da skulde vi ikke have saa megen bitter Graad og saa mange Frafald. Derfor er det at saamange kristne ikke synes at have nogen Glæde, fordi de har bedrøvet den Helligaand, og de har ogsaa mistet al Kraft, saa de kan ikke

længere stride mod det onde. O du Guds Barn bedrøv ikke din bedste Ven paa din Livsreise gennem denne Verden, han vil ogsaa lede dig til al Sandhed, Joh. 16, 13, ikke bare en Del Sandhed men al Sandhed, saa vi skal ikke fare vild om vi lyder ham, og det er nødvendigt for os, vi som ikke engang fatter mange af de jordiske Ting, hvorledes skulle vi fatte de himmelske. Derfor er det saamange falske Lærdomme i vor Tid, fordi de med Fornuften vil udfinde det som den Helligaand ene og alene kan forklare os. Vi kan ikke tage et Skridt i aandelige Ting uden hans Vejledning. Mange Menneffer faar en Del Kundskab i Hovedet og tror at det er alt som behøves. Nu vil jeg ikke sige noget mod Kundskab; men saavidt som jeg har faaet Naade til at forstaa Guds Ord, saa kan man have saamegen Kundskab man vil, hvis man ikke er et Guds Barn og er salvet af den Helligaand, saa kan man ikke gjøre nogen Ting. Gud er ikke afhængig af vor Kundskab, nei modsat. Naar Gud har villet fremme sin Sag, saa har han helst taget en ulærd Mand. Nu er der Undtagelser. Paulus var en lærd Mand, og hans Lærdom var ikke til Hindrer men til stor Nytte. Men det som gjorde Paulus til en Sjelovinder var, at han elskede Jesus, og havde Guds Aands Salvelse. Gud vil ikke bruge andre end sine Børn til at forkynde sit Ord, ugudelige bruger han til Straf og Prøvelse for sine Børn. Se Rom. 2, 22 og 3, 4. Det er ingen Nytte at gaa fjørend Herren talder. Hvad du er en Arme til, hvis den ikke lyder sin General, det

2400 Ridge Road
Berkeley, CA 94709
For renewals call (510) 649-2500

All items are subject to recall.

er snart ude med en saadan Arme. Sæt at Israels Børn ikke havde adlydt Josva ved Jeriko, da havde det visseelig gaaet dem galt det viste sig senere ved Ai. Tingen er, mine Venner, at vi maa være lydig mod hans Aand da skulle vi være nyttige Tjenere for Gud og fremme hans Rige paa Jorden. Gud hjælp os dertil for Jesu Skyld.

G. N o r d b y.

Red Wing Seminar.

Missionsforeningen holdt Møde den 14de Marts, Aften.

Dr. Frøiland, det norske Selskabs Udsending til Kina, holdt et Foredrag, særlig om „The Students Volunteer Movement“. Student J. K. Caspersen gav ved samme Anledning følgende Skitse af Robert Moffat.

Det Londoniske Missionselskab, som blev stiftet 1795, har udsendt en Række af Mænd og Kvinder, hvis Navne vil mindes til Dagens Ende. Mænd og Kvinder der var villige til at ofre alt, selv Liv og Blod, for Evangeliets Fremme. Iblandt disse mange, der i Sandhed fortjener Ravn af Helte, har ingen udmærket sig med mere Dygtighed og Nidkerhed end Robert Moffat, hans Hustru og deres Svigersøn, David Livingstone.

Robert Moffat blev født i Ormiston i Skotland den 21de Dec. 1795. Hans Forældre, der levede i temmelig trange Aar, havde 6 Børn foruden Robert og det blev derfor ganske smaat med den Undervisning som den vordende verdensberømte Missionær i sin Barndom fik. I Canonshire, hvortil hans Forældre flyttede, medens Robert endnu kun var en liden Gut, gik han en Tid paa Skole. Han tilstaar selv, at han gjentagne Gange gjorde Bekendtskab med Skolemeesterens lange Stok, før han lærte Læsekunstens Hemmeligheder at kjende.

14 Aar gammel blev Gutten sat i Gartnerelære. Han gjorde det bra i denne Haandtering—og 2 Aar senere reiste han til Cheshire, England, hvor han i nogen Tid arbejdede som Gartner hos en vis Mr. Leigh.

Straks efter Ankomsten til Cheshire blev Moffat ombendt til Gud—iblandt en Del Methodister, som havde Teltmøder i Nærheden af det Sted hvor han arbejdede. Methodisterne var dengang en grundig forsagt Sekt, og den unge nyomvendte fik dæie mangt for sit Læseri.

Straks efter hans Omvendelse vaagne de Trangen hos ham til at bli Missionær. Ved Guds underlige Styrelse kom han i Husset hos en Manchester Gartner ved Navn Smith. Denne Smith var levende interesseret i Hedningemissionen og tog sig faderlig af den unge, begejstrede Skotte. For gode Ven Smith havde imidlertid ikke beregnet, at Moffat skulde trække af Gaarde med hans ligeaa begavede som vakre 17 aarige Datter. Efter nogen Mølen gav Forældrene sit Samtykke til Forbindelse dog paa den Betingelse, at Egtelskabet skulde opsættes indtil videre.

Den 30te Sept. 1816 reiste Moffat til Syd Afrika, hvortil han ankom i Januar Aaret efter. Her blev det saa bestemt, at han skulde optage Arbejde blandt Zulufasferne, der har sit Tilhold i Landet mellem Transval og Orange Floderne. Før vi betragter Moffat som Missionær blandt Zuluerne, gjør vi vel i at afslægge et kort Besøg hos dette Folk.

Zuluerne er et kraftigt Folkescærd med svære Legemskræfter og ikke ubetydelige Aandsøener. De er alligevel saare vilde og var i sin Tid Mennekeskædere af ganske Hjerte. De ernærer sig ved Jagt, Fiskeri og Kvægavl; det vil sige, de, der ikke lever af at røve og plyndre sine svagere Naboer, Hottentotterne. Zulufasferne har aldrig bebyrdet sig med Studiet af franske Modejournaler. Deres Klæbedragt er nemlig yderst sparsom. Et Baand om Livet og, for Kvindernes Vedkommende, et kort Skjørt, det var det hele. Moraler stod desaaarsag temmelig lavt. Flerkoneri var almindelig—og Moralen sjælgelig lav.

En af de mærkeligste Mænd, som Syd Afrika har frembragt, er Zuluhøvdingen Afrikaner. Denne Mand vilde sikkerligen ha gjort sig bemærket ogsaa i den civiliserede Verden—i sit Hjemland var han en Tidlang

det staaende Samtaleemne. Man brugte at sige om Afrikaner, at hans Ugjerninger var talrige som Sand paa Transvaalslodens Bund. Da Moffat landede i Kapstaden gik der Rygter om, at hin berugtede Høvding var ombendt til Kristendommen. Ingen satte imidlertid Lid til Rygterne. At dette blod tørstige Uhyre kunde bli bundet for Jesu milde Lære ansaa man for en Umulighed. Moffats Venner fraraadede ham derfor paa det bestemteste at drage hen til Høvdingens Kraal.

Dog, sammen med et par andre Missionærer lægger han sine Sager paa en Oxfjærre og begir sig paa Vej. Færden gik gennem Sandørkener og over øde Sletter, gennem tætte, dunkle Urskoge og over riven- de Floder. Efter 4 Maaneders farefuld Rejse ankom Moffat til Afrikaners Kraal. De andre Missionærer drog andesteds hen, og vor unge Ven blev ladet alene blandt de vilde indfødte. Lidt efter lidt vandt han disse Naturbørns Fortrolighed, lærte deres Sprog og begyndte at tale med dem om det, som laa ham frem for alt paa Hjertet: Frelsen i Kristus Jesus. Afrikaner viste sig at være en Kristen i Sandhed—og var Moffat til megen Hjælp og Opmuntring.

Et par Aar senere kom Moffats unge Brud fra England. Han mødte hende i Kapstaden, hvor de blev viet. Derpaa drog det lykkelige Par til Moffats nye Station: Kuruman, hvor de skulde komme til at arbejde i saa mange Aar og udføre et slikt velsignet Virke. De indfødte i Kuruman havde den Ide, at Missionærerne var Forbrydere, og derfor ikke turde bo blandt sine hvide Brødre.

Dette, tilligemed Sprogets Ord, Fattighed og mange andre Gjenvordigheder, gjorde sit til at hemme Arbeidets Fremgang. Moffat og hans kjælle Hustru taber dog ikke Modet, men arbejder usfortrødent og med Guds naadige Bistand ser de snart Frugt af sit Strøb.

Bene, rummelige Huse blev byggede, Marken rundt Stationen dyrkedes, og en betydelig Kvægbesætning anskaffedes. Senere blev Forsamlingshus bygget. Flere Mis-

sionærer ankom fra England—alt saa loven- de ud. Da kommer, som Lyn fra klar Him- mel, Budskab om at Mattateestammen var paa Krigsfod. Nu var gode Raad dyre. Skulde Missionærerne lade alt i Stikken og redde sig ved Flugten, eller skulde de bli og kjæmpe for sit Liv, Side om Side med sine sorte Brødre?

De valgte det sidste. Kvinder og Børn blev førte et Sted, hvor de var i Sikkerhed. Moffat samler hundrede væbnede Mænd om sig, og med disse drager han Fienden imøde. Slaget var voldsomt, og mange blev dræbte paa begge Sider. Tilfidsst trak Mattateerne sig tilbage, og Moffat og hans Mænd drog hjem som Seierherrer. Fra den Dag af blev Moffat end mer agtet af de indfødte, de glemte aldrig, at han hin Gang stod dem bi i Farens Stund.

Noget senere blev en ny Station oprettet nord for Kuruman. Men før de tog denne Station i Brug vilde Moffat en Tur til Kapstaden. Paa denne Tur tog han en Del af de indfødte med. At disse blev ubeskrivelig forbaukede over alt det nye de fik se, var jo ganske naturlig; men hvad de blev mest forbaukede over var, at Moffat ikke var en Forbryder, som de havde tænkt sig; men tværtimod en blandt sine egne agtet og æret Mand.

I samfulde ni Aar virkede Moffat og hans trofaste Medarbejdere før en eneste Zululakker blev bunden for Jesus. Efter disse mange Aars Beden og Bønnen begyndte Frugterne at vise sig, og den ene efter den anden af disse Urskogens vilde Sønner bøiede sig ved Korsets Fod og fandt Fred og Frelse.

Dele af Bibelen var oversatte, men det var svært vanskeligt at faa disse trykte. Moffat er dog ikke raadløs. Han faar fat i en Bogtrykkerpresse og lærer sig selv at trykke. Saaledes fik han oversat, trykt og udbelt ganske mange af de hellige Skrifter.

Tiden tillader os ikke at dvæle ved de mange Eventyr og Farer af enhver Art Mr. Moffat og hans Kammerater var udsat for. Skal kun flygtig berøre hans Besøg hos den mægtige Mattabefonge Masilikatse.

Denne Herfker havde hørt om de store Forandringer, som havde fundet Sted i Kuruman og at disse Forandringer skyldtes en hvid Mand med en ny Lære. Mafilikatse sendte derfor to af sine fornemste Høvdinge til Kuruman Høvdingerne og blev meget vel modtagne af de nu ganske civiliserede Kurumaner. De blev ledaget rundt om i Settlementet, hvor de med grænseløs Forbauselse betragtede Frugterne af den hvide Mands Religion og Kultur.

Da disse Ambassadører skulde rejse hjem igjen blev det bekjendt, at en anden Zulustamme agtet at ligge i Baghold, overfalde og dræbe disse Mafilikatse Sendebud. Noget saadant maatte for enhver Pris hindres og Moffat med en Flok væbnede Zuluer ledsagede derfor Høvdingerne lige til Mafilikatse Hovedstad. Dette Besøg hos den for sin umenneskelige Grusomhed berømte Matabelekonger skulde senere vise sig at bli af største Betydning for Missionen i Syd Afrika.

I Aaret 1858 reiste Moffat hjem til England, efter 23 Aars uafbudt Virksomhed blandt Hedningerne.

I sit Fædreland blev han modtaget med den største Begeistring og mange Gæstebesøgn blev ham tildel. Naar han 1843 vendte tilbage til sine kjære Zulukaffere blev flere unge Mænd med ud i Arbeidet; blandt disse var ogsaa den senere saa berømte Opdagelsesreisende David Livingstone, der straks efter Ankomsten til Afrika blev gift med en af Moffats Døtre.

Nu fik Arbeidet ny Fart. Missionærstyrken var ganske stor og flere nye Stationer blev anlagte.

Herlige Frugter af Ordets Sæd begyndte at vise sig over hele Missionsmarken. De indspødt skædte sig i sømmelig Dragt. Byggede Huse istedetfor de elendige Hytter de før havde gjort Brug af. Istedetfor udelukkende at streife om i Skogen som Jægere, begyndte de nu at dyrke Markerne og ernære sig som fredelige Bønder.

Men den herligste Frugt af Evangeliet var dog den Sindets og Hjertets Forandring, som de indspødt lagde for Dagen i sin

Omgang med hinanden. Uvelkomne Børn, som før enten blev begravede levende eller ogsaa slængte hen i Ødemarken til Jøde for vilde Dyr, blev nu opdragte paa kristelig Vis. De gamle og udlevede, som før, ifølge Stammens Love, skulde dræbes af sin ældste Søn, blev nu pleiede af kjerlige Hænder. En af Hedenkabets forfærdeligste Følger er: et løst, daarligt Familieliv. Ved Moffats Ankomst til Zululand var Kvinder en almindelig Salgsvarer. Flerkoneri var, som før nævnt, meget almindelig, og Moralen dyrkraftig raa. Efter som Evangeliet fik Indgang blev alt forandret. Flerkoneri blev aldeles afskaffet. Sædeligheden tiltog og Familielivet fik smaat om sin en kristelig Karakter. Denne alvædelige Forandring skyldtes ikke mindst Mrs. Moffats utrættelige Virke blandt Zulukvinderne. Mrs. Moffat var i Grunden en ligesaa mærkelig Personlighed som hendes Mand. Meget begavet, oplyst og dannet og med en Tro til Gud, som ofte viste sig stærkere end Moffats—var hun ham til umisteligt Gavn. De havde mange Børn hvoraf flere arbejdede i Missionens Tjeneste sammen med sine Forældre. Moffats Indflydelse til bedste for Hedningerne strakte sig langt udenom Grænserne for hans Sydafrikanske Missionsmark. Hans Bøger, Skrifter og offentlige Taler—saavel som Beretninger om hans Arbejde, skrevet af andre, vakte baade Begeistring og Interesse for Hedningemissionen, og gav denne Gren af Kirkens Arbejde et Stød fremad som intet andet.

I Aaret 1870 holdt Moffat sin Afskedsprædiken i Kurumans store Kirke, og reiste saa hjem til England, hvor hans Hustru døde samme Aar. Moffats sidste Aar blev, som alle hans øvrige, brugt til bedste for Zulumissionen. Han havde hvert Aar den Glæde at se nye Kræfter sendte til den Mark, hvor han saa trofast havde kæmpet og stridt.

Den 10de August 1884 gik han stille og rolig hjem til Gud. Hans Begravelse var en national Begivenhed; thi hele England mødte i Sorg ved hans Vaare.

Robert Moffat er død; men hans Arbejde lever efter ham. Hans selvopofrende Liv

maner os til Virke og til at adlyde ham, som sagde:

Gaar ud i Verden og gjør alle Folk til mine Disciple!

Prof. Hanson talte Mandags Morgen den 16de Marts. Hans Tekst var Præd. 1, 3-4.

Han dvælede ved de tre Slags Livssyn:

1. Det sentimentale, ifølge hvilket den menneskelige Tilbærelse, Mennekelivet, blot er det flygtige, forgængelige og forfængelige. Dette Syn fører enten til Haabløshed og Uvirkelighed eller til fanelig Rydelse.

2. Det verdslige, ifølge hvilket Verden er alt og man sætter Livets Maal i at vinde saa meget ud af Verden som muligt.

3. Det moralske, ifølge hvilket Mennekelivet er en Opgave og Tilbærelsen de mange Anledninger til at løse denne.

Opgaven er at tjene Guds Raadslutning og naa det Maal, for hvilket vi er skabt og gjenløste.

Fra Missionær Meyersohn.

Årsberetning for 1907.

Motto: Apost. Gj. 1, 6-8.

Paa Kristi Disciples utaalmelige Spørgsmaal, om Herren ikke snart vilde oprette Riget igjen for Israel, sagde han til dem: „Det tilkommer ikke eder at vide Tider eller Timer, som Faderen har sat i sin egen Magt. Men I skulle anamme den Helligaands Kraft, som skal komme over eder, og I skulle være mine Vidner baade i Jerusalem og i hele Judea og Samaria og indtil Jordens Ende!

Saaledes bør heller ikke vi utaalmelig svørge efter hastige Resultater af vort Missionsarbejde for Israel, men vi skal og bør kun altid ved Ord og Skrift aflægge et trofast Vidnesbyrd for Israel og taalmodig vente, indtil den rette Tid og den bestemte Time for enhver enkelt Israels Omvendelse vil komme, hvilken den himmelske Fader har sat i sin Magt.

Derfor har jeg ogsaa trods mange Slags Hindringer og slemme Erfaringer i det sidste Aar utrættelig forsøgt at aflægge et levende Vidnesbyrd ved mundtlig Prediken og talrig Skriftuddeling for de herværende vildfarende

og forførte Israeliter, for at de maa finde den rette Vej til Jesus, hos hvem de alene kan faa Frelse og Fred for Tid og Evighed. Og Gud være Tak, at jeg nu ret ofte mærker den Helligaands Kraft gennem det Vidnesbyrd, som aflægges.

Mangt et Brev har jeg modtaget fra Israeliter med varm Tak for den Betsignelse, som de har modtaget ved mit personlige Vidnesbyrd eller ved de fra mig modtagne kristelige Skrifter. Ganske nylig modtag jeg fra en ung Israelit en saadan Skrivelse, der lyder som følger:

„Grede Hr. Pastor!

De husker maaske, at De for nogle Aar siden paa Skjærtorsdag og Langfredag predikede i den evangelisk lutheriske Kirke i S. Ved disse Gudstjenester var der ogsaa tilstede mange Jøder, blandt hvilke De efterpaa uddelte et større Antal af Nystamenter og andre kristelige Skrifter. De fleste Jøder ødelagde disse straks. Men jeg og nogle andre unge Israeliter opbevarede de modtagne Bøger hemmelig og læste dem med stor Interesse og gjentagne Gange, hvorved vi mere og mere kom til den sande Erkjendelse, at der heller ikke for os Jøder var nogen anden Frelse og at vi ikke kan bli forløst fra det utaalelige legemlige og aandelige Fangenskab ved nogen anden Messias end den allerede for længe siden komne Frelser Jesus Kristus, der har udbredt det sande Lys og den sande Frihed over den hele civiliserede Verden. Saaledes kom vi da til den faste Beslutning snarest mulig at lade os indlemme i Jesu Kristi Samsund ved den hellige Daab, hvilket vistnok, som De jo vel forstaar, for os er forbundet med store Vanlideligheder og mange Farer.

Jeg har dog ved Guds Hjælp allerede overvundet alle Hindringer og blev forrige Søndag døbt af Stedets Prest i den samme Kirke, hvor De dengang predikede. Mine øvrige Kamerater maa foreløbig vente taalmodig, indtil de kan modtage den hellige Daab enten her eller noget Sted. Jeg føler mig derfor forpligtet til at bringe Dem min hjertelige Tak for den værdifulde Gave, som De skænkede mig i de dyrebare Bøger. Maa denne Tak være en Opmuntring for Dem un-

der Deres tynge Arbejde for vort arme for-
tabte Folks Frelse!

Aldrig vil jeg glemme denne Begivenhed, og aldrig vil jeg ophøre at prise Gud, fordi han ved de fra Dem modtagne kristelige Skrifter har ført mig til den sande, saliggjørende Tro paa Kristus.

Med Høiagtelse forbliver jeg Deres evig taknemmelige og hengivne J. B.

Til dette merkværdige Eksempel kunde jeg føie mange andre, der aflægger veltalende Vidnesbyrd om den Helligaands mægtige Virkning ogsaa gennem det skrevne Guds Ord. Dette bør opmuntre os til at udbrede flere Nye Testamenter og Missionskrifter blandt Jøderne. Tidligere eller senere vil de ganske vist blive mange Israellitter til stor Velsignelse.

Den uhyre store Betydning at udbrede kristelige Skrifter blandt Jøderne her er desværre endnu ikke tilstrækkelig erkjendt af Zionsforeningen, da jeg hidindtil har modtaget kun meget faa Midler af den for dette vigtige Diemed. Jeg føler mig ofte tvungen til at vende mig til andre Missionsfællesskaber med Bøn om at faa de nødvendige Skrifter. Men ofte vil og kan de ikke opfylde min indtrængende Begjæring. Saaledes har jeg nylig fra et Missionsfællesskab i London: „Hebrew Christian Testimony to Israel“, modtaget følgende Svar paa en saadan Bøn:

„Vi skulde gjerne ønske at sende Dem vore Skrifter gratis; men det strider imod vort Selskabs Principer. Vi vilde tilføie Jødemissionen stor Skade, om vi gjorde det. De fleste Selskaber gjør overhovedet intet for at skaffe tilveie en passende jødekristelig Literatur. De mener, at naar de har ansat en Jødemissionær, saa har de dermed allerede opfyldt sine Pligter. Men en Missionær uden Skrifter er lig en Soldat uden Vaaben. Det er derfor vor Pligt som Missionsarbejdere at minde Missionsfællesskaberne om, at det er deres Pligt at sørge for, at deres Missionærer er rigelig forsynede med gode Skrifter. Da dette kan kun ske paa den Maade, at de blir tvungne til aarlig at bevilge noget til Indkjøb af Literatur!“

Gud give, at alle vore Missionsvenner mer og mer maa erkjende Betydningen af, at

der uddeles Skrifter blandt Jøderne, og at de beredvillig yder Gaver dertil, at vi mere end hidtil maa blive istand til at opfylde denne Pligt mod Israel! Imidlertid takker jeg dog af ganske Hjerte de kjære Israelsvenner, fordi de ogsaa dette Aar gjorde det mulig for mig at udbrede blandt Jøderne omkring 2,000 Eksemplarer af Nye Testamenter og Missionskrifter, som jeg har faaet for de fra Amerika modtagne \$90.39, der blev skænket i dette Diemed.

Maa disse talrige Skrifter bringe Frelsesbudskabet ind i mange jødiske Huse og Hjertes og føre mange fredløse Israellitter til oprigtig Bod og sand Tro paa Evangeliet!

Den barmhjertige Frelser være Tak og Lov, fordi han ogsaa dette Aar har givet synlige Frugter af den guddommelige Sæd, der under et haardt udvortes Tryk er blevet udsaaet paa en haardt tiltrampet Missionsmark. Aarets Løb har flere Israellitter og Israelitinder meldt sig hos mig til Daabsundervisning. Af disse har to Israellitter allerede modtaget Daaben i vor ev. lutheriske Kirke, og nogle Daabskandidater er fremdeles hos mig i Undervisning, men vil neppe blive døbt af mig her, da de ganske mangler Midler til Ophold og vil blive haardt forfulgte af sine Slægtninge. En ung Israelit, som nylig kom til Troen paa Kristus, og som var kommen hid fra en liden By i dette Guvernement for her at modtage Daabsundervisning, blev af sine fanatiske Slægtninge tvungen til straks at reise hjem, hvor han nu ganske vist maa udstaa de skrækkeligste legemlige og aandelige Kvæler, indtil han frelses fra sine Plager og tilslut muligens enten her eller andensteds naar det forønskede Maal at blive døbt. Ogsaa de øvrige fattige Daabskandidater her har lignende store Vanskeligheder at kæmpe med, da jeg i denne urolige Tid hverken kan beskytte dem mod Jødernes Forfølgelser eller yde dem den nødvendige timelige Understøttelse, da der ikke staar nogen Midler til min Raadighed for dette Diemed.

Vistnok har jeg gennem Prof. Wegen modtaget fra Amerika 259 Rubler og 35 Kopeker og fra Fru A. S. i England 100 Rubler, altian sammen 359 Rubler og 35

Ropefer. Deraf har jeg udbetalt til fattige Profelyter 222 Rubler, men maatte desuden dække en Underbalance fra forrige Aar, stor 137 Rubler, saa at der kun er 35 Ropefer (ca. 17 Cents) tilovers.

Maa den barmhjertige Frelser virkelig velsigne disse saa tiloversblevne Ropefer og formere dem hundrede og tusenfald ved talrige Offergaver fra hans troende Disciple, at vi i dette nye Aar virkelig maa forsørge de legemlig og aandelig fattige Israelliter med den nødvendige jordiske og himmelske Mad, Gud til Pris, os til Glæde og det ulykkelige forsmægtende gamle Pagtesfolk til Frelse og Velsignelse!

Af de to Israelliter, som blev døpte her, har den ene allerede forladt Minst og er nu i St. Petersburg, hvor han er optaget ved Universitete: som juridisk Student og trænger min fortsatte Understøttelse, da hans jordiske Forældre ikke vil uunderstøtte ham længere, og hans tidligere kristelige Belgjører, Hr. H., desværre er død. Kunde der blandt vore flere Missionsvenner findes nogle andre kristelige Belgjører, der vilde hjælpe denne fattige Profelyt til at fortsætte sine Studier, saa vilde den naadige Frelser sikkerlig velsigne dem derfor. Thi han siger i Matt. 10, 42: „Og hvo der giver en af disse smaa ender og kun et Bæger koldt Vand at drikke, fordi han er en Discipel, sandelig siger jeg eder, han skal ingenlunde miste sin Løn.“

Den anden unge Mand, som vi døpte i den anden Halvdel af dette Aar, er den 20 aarige Søn af en her for kort Tid siden afdød jødisk Militærlæge, hvis 5 yngre Brødre allerede tidligere har modtaget Daaben i den reformerte Kirke. Uagtet hans Fader døde som Jøde, saa gik han dog før sin Død det Onske, at ogsaa denne Søn, der endnu var igjen i Jødedommen, dog maatte træde over til Kristendommen. Dette har den lybdige Søn nu af egen indre Overbevisning med Glæde gjort. Thi allerede for to Aar siden bad han mig om kristelig Undervisning, og jeg underviste ham ogsaa i nogle Maanedre. Men da han den Gang besøgte det hervedværende Gymnasium og havde en svag Hælbred og liden Begavelse, saa kunde han ikke

lære meget hos mig og maatte for en længere Tid afbryde den paabegyndte Daabsundervisning. Men nu efterat han ikke mere besøgte Gymnasiet og desuden var bleven ganske frisk igjen, kunde han uden stor Vanskelighed fortsætte at modtage grundigere Daabsundervisning hos mig. Han vil snart forlade Minst for at indtræde i en Militærskole, da han ikke kan gaa paa et Universitet, fordi han ikke har absolveret Eksamen fra Gymnasiet, og desuden efter Faderens Død ikke besidder Midler til at studere ved Universitetet. Ved Militærskolen derimod kan han opholde sig uden Midler og kan meget let blive optagen som Elev, da hans Fader havde tjent som Militærlæge i over 35 Aar og for sin udmærkede Tjeneste var blevet udnævnt til arvelig Adelsmand, hvilket for en herværende Jøde er en meget sjælden Udmærkelse og af ikke liden Betydning for de efterladte Familiemedlemmer, da de nu alle hører til den høje russiske Adels og derfor vil faa store Forrettigheder ved Indtrædelsen i Stats- og Militærtjenesten.

Hans Moder er udvortes en Jødinde, men maa indvortes allerede være overbevist om Kristendommens Sandhed, da hun beredvillig har givet sit Samtykke til alle sine Børns Daab og lader dem opbrage i den kristne Religion. Forhaabentlig vil ogsaa hun selv snart følge sine 4 Sønners Eksempel og ved det hellige Daabs Sakrament blive forenet med dem i en sand Tro og i et enigt og saligt Samfund med alle troende Kristi Disciple og Discipelinder.

Maa nu ogsaa denne Familie, der er kommen til Troen paa Kristus, modtage den Helligaands Kraft, at de maa blive Jesu trofaste Vidner blandt sine mange vantro Brødre og Søstre, forat Herren snart maa oprette Riget igjen ogsaa for Israel.

Det give Gud af Naade! Amen.

I. H. C. M e h e r s o n,
Missionær for Zionsforeningen for Israel.

Et lidet Gjenmæle.

I „Buddæreren“ No. 10. D. A. findes nogle Bemærkninger med Overskrift: „Hau-

ges Synode og Frikirken", af Pastor G. D. Paulsrud. Da undertegnedes ringe Person ogsaa er hentydet til i nævnte Stykke, finder jeg mig bespiet til at komme med et lidet Gjensvar. For en Tid siden udtalte jeg i „Budbæreren" det ønskelige i, at Hauges Synode og Frikirken kunde komme sammen til et fælles Missionsmøde. Dette er nok blevet taget ilde op, og det bliver karakteriseret med „løse Talemaader", „Enkelstrøst", „Ubetænksomheds Begeistring" o.s.v. At jeg for en saadan Udtalelsses Skyld skulde blive brændemerket som en, der tankeløst farer med løst Snak, det havde jeg ikke beregnet. Jeg forstaaer, at jeg maa have truffet et ømt Punkt. Men jeg vidste dog ikke bedre end at jeg talte i god Tro og i fuld Overensstemmelse med Foreningskomiteens Indstilling og vor Synodes Bestemmelse paa dens Aarsmøde i Red Wing 1906. Se Referat Pg. 151—152. I Punkt 4 heder det: „Aarsmøderne anbefaler gjensidig Understøttelse af hinandens Hedningemission". Ogsaa dette blev tilstømt og antaget af Synoden. Er da det „løse Talemaader" og „Ubetænksomhedens Begeistring" at sige, at vi skulde komme sammen til fælles Missionsmøde, da har jo nævnte Komite med sin Indstilling og hele Synoden med denne Bestemmelse fareet med „løse Talemaader" og „Ubetænksomhedens Begeistring". Altsaa: hele den respektive repræsentative Synode i Red Wing i 1906 (Pastoren selv iberegnet) har handlet ifølge „løse Talemaader" og „Ubetænksomhedens Begeistring." At saamange paa engang og det i en saa vigtig Sag skulde være hildet i den samme Wildfarelse, det er et eiendommeligt Tilfælde, som vist ikke mange kunde begribe. Pastoren har saaledes vist ikke beregnet, at naar han spenderer Ord paa min ringe Person, saa sælder han ogsaa dermed Dommen over saamange andre. Vi i vort Samfund er bare nogle „Tosser", der lader os dupere af Frikirken, der i k k e k a n og i k k e v i l forenes, men blot har til Hensigt at vinde Terrain, vinde Profetier, og saaledes underkalst Etin kun søge at fremme egne Interesser! I dette vort Foreningsarbejde med Frikirken ser Pastoren bare løse Grunde og tvivl-

somme Motiver. Ja, hvad kan man ikke se, naar Viljen snur en anden Vej?

Men kan der findes nogen bedre Maade at forenes paa end at komme sammen om Guds Ord til fælles Opbyggelse og „gjensidigt at støtte hinanden?" Kun ad denne rent praktiske Vej kan der gradvis opnaaes virkelig Enhed.

Der hentydes til et enkelt lokalt Forhold som et Skræmmebillede. Men at lade det tjene som Maalestok for alle andre vilde være uret. Thi „en Svale gjør ingen Sommer." En falsk Mynt forudsætter vel ikke med absolut Nødvendighed, at alle Penge er uægte?

Den Omstændighed, at Frikirken heller vilde søge Forening og Samarbejde med os, det skulde vel ikke opfattes som noget desperat galt. Tvertimod! Det har sin naturlige Baggrund. De betragter sig som staaende, os nærmest i Principspørgsmaal og kirkelig Praxis, og i Kraft af disse Faktorer ser de betingende Muligheder for et broderligt Samarbejde for den fælles Sag: Gudsrigets indre og ydre Fremvækst. Men skal disse betingende Muligheder kunne afsætte noget forønsket Resultat, da maa det have forberedende Stadier, og det opnaaes ikke ved falske Forestillinger, utierlige Domme o. l., heller ikke ved aarelange Disputationer om haarfine Lærespørgsmaal og Principspørgsmaal osv, men at man i Aandens Enhed stevner sammen for at gjensidigt hjælpe hinanden, ikke til videnskabeligt at forklare og teknisk diffinere, hvorledes det gaar til med Gjenfødslen og Omvendelsen osv. Det kan ingen, siger Jesus. (Joh. 3, 8,) men at predike Bækkelse, Omvendelse og Syndernes Forladelse for saamange som man kan række. Kan vi ikke i al Broderlighed være enige i dette store Hovedstykke i Programmet, da saa vi hellere stikke tilhavs i vor egen Baad og fiske saa godt vi kan. Jeg slutter med at hidsætte en betegnende Sandhed af Rosenius: „Bekjendelsesenenhed uden Aandsenighed vil aldrig lede til virkelig Enhed."

Broderligt

L. J. O p p e d a h l.

Dawson, Minn., 12te Marts 1908.

Samtale-møde.

Den 11te til den 13de Feb. afholdt Red Wing Kreds et Samtale-møde i Osseo Menighed Past. J. C. Hjelmervik's Kald.

Past. J. L. Lasjeson holdt Aabningsprediken over Heb. 4, 1—2. Paa en klar og indtrængende Maade skildrede Taleren hin sørgelige Skjæbne, der rammede Israel, at de ikke opnaaede Forjættelserne, men blev nedslagne i Orkenen, og mindede om hvad der havde hændt dem, kunde ogsaa hænde os, hvorfor vi bør med saa meget mere Alvor forsikre os om vor Saligheds Sag for at undgaa den samme Skjæbne. Al Skuffelse i Livet er lidet eller intet at regne mod den at finde sig skuffet paa den store Dag. Stedets Prest, J. C. Hjelmervik, hilste de forsamlede med et Guds Ord velkommen i Jesus Naavn.

Det Guds Ord, Luk. 15, 11—24, som var valgt til Gjenstand for Samtalen, blev indledet af undertegnede.

Dr. J. Telleen holdt Missionsprediken knyttet til Ef. 5, 5. Det var i Sandhed et kraftigt Vidnesbyrd om Missionens store og hellige Sag. Et Offer til Indremissionen af Red Wing Kreds blev optaget efter Predikenen. Stort \$54.58.

Følgende af Kredens Prester var tilstede og deltog i Samtalen: Stedets Prest, J. C. Hjelmervik, Chr. O. Brobaugh, J. L. Lasjeson, J. J. Dahle, Dr. J. Telleen og Cand. theol. Gundersen fra Red Wing Seminary samt Lægbrødrene Thom og John Eide, H. N. Ostland, Erick Peterson, J. N. Lee og Hans Larson.

Det var i mange Henseender et velsignedt Møde. Guds Aand var med og fik velsignede Sandheden paa Hjerterne. Vort Haab er, at mange maatte som den forlorne Søn komme til sig selv og vende om, før det bliver for sildt.

J. J. D a h l e, Sek.

*

*

*

Indledning til Luk. 15, 11—24.

(J. J. D.)

Dette er den tredje af de Signelser, som Jesus meddeler her i dette Kapitel, for at be-

tegne en tabt Synders Tilstand og sit Forhold til samme.

Den første var Signelsen om det tabte Faar som med Smerte blev søgt og dets Hyrde indtil han fandt det og lagde det paa sine Skuldre, har det hjem og glædede sig over det tabte, men gjenfundne Faar.

Den anden er Signelsen om den tabte Penning, som med Flid blev eftersøgt og funden igjen.

I vort Affnit har vi Signelsen om en tabt Søn. Denne kommer vore Hjerter nærmest. I de to første omtales tabte, eftersøgte og gjenfundne Gjenstande; men denne er ved frit Valg og Vilje bleven fortabt og frivilligen vender han om fra sin tabte Tilstand.

Der er en Fremadskriden i Tanken og Betsærelsen ved disse Signelser og den naar her sit Hødepunkt. De skulde være en Lærdom for hvert Hjerter, som de saar naa hen til.

Lange kalder denne Signelse: Evangeliet af Evangeliet: En anden siger: Vi kan alle gjenkjennde os selv i denne Signelse, for den fremstiller for os enten hvad vi har været, er eller haaber og arbejder for at blive. Ewald R. Stier betegner denne Signelse som Kronen og Perlen af alle Herrens Signelser og bemærker: Hvor gudmennefselig er dog denne Signelse af Gudmennefsket Jesus Kristus.

Hvorfor denne Signelse? Hvad Lukas bemærker i V. 1 og 2 skal ikke angive en særegen Situation til, at Jesus fremsatte denne Signelse, men betegner det stadige, bestandig sig gentagende Forhold, som var til, at han gjorde det. Hvor Herren paa sine Vandringer kom hen, holdt alle de Toldere og Syndere, som var der, sig nær til ham for at høre ham, idet hans Raades og Frelses Budskab just hos disse fandt aabent Øre og et modtageligt Hjerter.

Men langt fra at benytte sig, som de dog burde, over denne Afgang til Redning, som her aabnedes de fortabte, og over deres Benyttelse af den, knurrede baade Farisæerne og de skriftlærde ligesaa stadigt over Herrens Villighed til at indlade sig med disse

foragtede, navnlig ogsaa over, at han ikke engang skuede at spise med dem. Dette staaende Forhold fra begge Parters Side bevægede Jesus til engang—uden at Lukas angiver hverken naar eller hvor—at fremsætte denne Bignelse.

Bignelsen indeholder tre Billeder, der hver for sig har sin dybe Betydning: Den yngre Søn, Faderen og den ældre Søn.

Vi vil for nærværende heste os ved de to første. Maatte vor Betragtning af samme være ledet af Guds Aand, saa det maatte blive til hans Navns Ære og nogen Sjæls Frelse og Salighed.

Den forlorne Søn.

I. Hans Synd.

„Ligesom et naturligt Sædekorn paa en skjult Maade indeholder hele Vækstens Art og Egenkab, dens Størrelse, Tykkelse, Længde og Bredder, dens Grene, Blade, Blomster og Frugter, saa at man billig maa undres over, at saadant et stort Træ og saa mange utallige Frugter ligger skjult i et lidet Sædekorn: Saaledes er der i den giftige, onde Slange-Sæd, i Mennesket Egentjærlighed og Uhygighed, som ved kjædelig Fødsel er nedarvet paa alle Mennesker skjult saadant et giftigt Træ og saa mange utallige onde Frugter, at i den reiser sig Satans Billede med al ond Vanart og Ondskab.

Hvo skulde vel tænke sig, at endog hos det spæde Barn paa Moderens Fang, der endnu ikke kjenner Forskjel mellem hvore og venstre, skulde ligge skjult et saa forvileet ondt Hjerte, om ikke Mennesket selv fremviste det ved sit Liv og Levnet fra sin Ungdom af? 1 Mosb. 6, 5. Det er en Spire af denne onde Sæd, der kommer tilsyne ved den forlorne Sønns Befaling til sin Fader:

„Fader! Giv mig den Del af Godset, som tilfalder mig!“ Det var det første Skridt i den forlorne Sønns Vandring bort fra Faderhuset. I sit Hjerte er han allerede vendt mod det fremmede Land, der ligger foran ham saa indbydende og forhaabningsfuldt, med mange Tilbud om Lykke og Herlighed.

Vi kjenner alle mere eller mindre til dette Stadium i en Ungdoms Liv, da den

barnlige Kjærlighed til et kjært og umisteligt Hjem begyndte at blive kold i vor Varm. En Faders kjærlige Formaninger og Advarsler mod Synden og dens Følge ikke længer føltes at være saa betydningsfulde og nødvendige. Da var det at Satan, som ved et Trykkeslag, fremstillede Yderverdenen saa lys og fager for vort aandelige Blik med mange Fremtids Forhaabninger. Er først Sind og Tanker fængslet ved Jagttagelsen af dette Billede, da vil ogsaa Lusten snart opstige at saa komme i Besiddelse af de fremstillede Goder. Men nu maa først de Vaand og Hindringer ryddes af Veien, som holder en tilbage. Men hertil udfordres Kamp og Brydninger før det Skridt kan tages. Det saald den forlorne Søn vist ikke saa let at sønderrive de Vaand og Kjærlighedsnøre, hvormed han var bunden til Faderhuset. Det første Skridt paa Syndens Vej falder jo aldrig saa let som Fortsættelsen, den første Begyndelse har jo den harmhertige Gud saa meget som muligt vanskeliggjort for Menneskene. Ogaa den brede Vej fører over Bjerg og Dal, og de første Bjerge er altid de vanskeligste at klatre opad; Samvittighedens første Formaninger, Erindringen om den Kjærlighed han har erfaret, og om de mange ufortjente Velgjerninger, som han har modtaget af sin Fader, de sidste Rester af Guds frygt, gode Sæder og barnlig Ærbødighed omgiver vel ogsaa endnu denne utaknemmelige Søn med et Bolværk mod Fristelsens Magt. Men dersom engang det første Skridt er gjort, da gaar det siden hurtig videre nedad Syndens Vej.

I Faderens Indvilgelse i det ubespjuede Forlangende er en meget alvorlig Tanke indtrykt—Synderens Omgivelse til sit Hjertes Lyster (Rom. 1, 24).

Døphret af den guddommelige Aands Kamp mod et fordærvet Sinds Bidskaber, hvilket ikke kan helbredes paa nogen bedre Maade end ved Syndens bitre Erfaringer. O, om hvert Menneske i Tide vilde betænke hvad Herren maa gjøre mod dem, som ikke vil følge det Lys Herren har givet ham!

Wangen en ung Mand eller Kvinde hører tidlig af hulde og oplyste Forældre og

Lærere Guds Raad med Hensyn til haade timelig og evig Velsærd; de høre og forstaa, at denne almægtige Gud alvorligen vil og hyder, at alle Mennesker skulle ombende sig til ham, frygte ham i Livet og i Døden, men de ville ikke lyde dette Guds Raad; de ville endnu følge sine egne Lyster og Verden—og mene, at de havde det i sin Magt at vogte sig og holde Maade for ikke at synke for dybt i Synd og i Last. En forloren Søn eller Datter vil de ikke blive. Dette skal dog ikke lykkes dem. Det er saadanne, Herren pleier at give hen i deres Lysters Magt til Urenhed eller andre Laster. Nei, de skal faa sit Begjær indvilget hos Herren, at faa drage bort til et fremmed Land. Hvad Glæde vilde en Fader have af sin Søn, der i sit Hjerte har vendt sig bort fra Hjemmet; men ved Tvang er holdt tilbage? Hans Bønner og Formaninger er ikke lænqere paahørt. Hvad han har lidt, arbeidet og kjæmpet til sin Søns Velsærd haade i timelig og aandelig Henseende er ikke fortaaget. Faderhuset med alle dets Goder bliver foragtet. Kun et Liv i Frihed borte fra Faderens Nærvarrelse er eftertragtet. Hvor dybt det end maa faa are en Faders Hjerte, saa vil han dog ikke videre holde ham tilbage; men med Ønske i sit Hjerte og Taarer i Øinene speide efter sin bortdragende Søn, som Jesus, der sad paa Oljehjergnet og græd over Jerusalems Indbyggere Luk. 19, 41. Saa vil heller ikke den himmelske Fader hindre den, som har valgt Syndens Vej, og som heller ønsker at betræde den, end at forblive i Faderens Samfund. Men hvo kan tænke sig en større Synd?

Det er jo at foragte Himmel og Salighed og vælge Død og Fortabelse isteden. Det er jo at træde hans Bud, som har elsket os med en Faders Kjærlighed, under sine Fødder og kaste hans Ord bag sin Ryg, Sal. 50, 17 og adlyde Løgnens Fader Joh. 8, 44. Det er jo at gaa bort fra Faderhuset, hvor Gud er vor Fader, hans Engle vore Tjenere, de frelst i Kristo vort Reiseselskab, Jesu Retfærdighed vor Dragt, det himmelske Pavas vort Fremtids Hjem, og Kronen i Hvirlen vor Raadeløn. Hvad vil Følgen

blive af at foragte alt dette? Kanste din Erfaring i Livet kan give dig Svar derpaa, om ikke, saa lad os følge den forlorne Søn idet han drager bort til et fremmed Land.

II. Den forlorne Søn i sin Synd.

Den yngre Søn samlede alt, som var faldt paa hans Part, og drog afsted til et Land langt borte, hvor han var udenfor sin Slægt, navnlig sin Faders Jagttagelse. Og hvad han saaledes havde bragt med sig, det spredte han nu her for alle Vinde, idet han forpøt det i et ryggeløst Levn.

Han fandt der hvad han søgte, alt, hvad der kilbrede Sanserne i rigt Maal, og gav nu sin Lyst frie Tøiler. Hvor længe det vilde vare, bekymrede han sig lidet om; thi Verdensmennesket er letfindigt; han nyder saalænge han har, og jo mere der gaar med, desto bedre føler han sig tilmode. Naar man bare kan gjøre Kjødets Vilje, da tager man det ikke nøie med Sjælens og Aandens Goder. Formuen vinder under hans Hænder, Sjelen bliver mat, Aanden bliver tom, men han agter ikke derpaa, men lader, som om det altsammen ikke kom sig ved, indtil der engang kommer et Vindstød, som omstøder det hele Korthus, som er bygget af Glæde, Lykke og Glans.

Men efter Nidelsens Tid kommer nu Lidelsens! Det tager ikke lang Tid at udtømme Bellshtens Bæger. Denne Lidelse begyndte med, at der blev Hunger i det samme Land, og han begyndte at lide Mangel. Men hvori bestod denne Hunger? Ikke efter Svinemask, for af det havde han en Overflod. Men der blev Hunger efter det som var rent og sømmeligt for en Føde at spise. Af den Føde, hvormed Satan bespiser sine Tjenere, har der endnu aldrig været nogen Mangel. Gaa hvor du vil, du vil altid og allestedes finde en Overflod af den Føde; men den har aldrig været istand til at tilfredsstille Sjælens Trang, derfor har der altid været Hunger i Syndens Land.

Man kan vel i det forsmædelige Afhængigheds Forhold til en hedsf Herre, hvori den jødiske Yngling var kommen, ikke lade være at finde en Hentydning til Toldere, som vare bestjæftigede i den romeriske Ørigheds

Tjeneste; men den egentlige Tanke, som ligger deri, er den fornædrende Afhængighed af Verden, hvori den lastefulde altid tilsidst ser sig hensat. Han søgte Fornøjelse og fandt Smerte, saa han med Sangeren maatte sige: „Nu min Arv snart forsvandt for den Lyst, jeg fandt; Skam og Rød jeg fik tilsidst“. Hvem maa ikke ynkes over hans nærværende Tilstand? Der er han i et fremmed Land uden Hjem. Han har ingen Venner, de har alle forladt ham. Hungrig og uden Brød, og der er ingen, som giver ham noget. Han har ingen Sko paa sine Fødder eller Klæder, der kan skjule hans Krop. Han har mistet sin Karakter, der er ingen som tror hans Vidnesbyrd. Hvem vilde have troet ham, om han vilde have fortalt, at han var Søn til en rig Fader, naar de ser ham der blandt Svinehjorden; eller at Tjenerne i hans Faders Hus havde overflødig Føde, naar de ser ham fylde sin Bug med den Maff, som Svinene aade. Men det værste af alt er dog, at han er sig ikke denne Tilstand bevisst, for det heder i vor Tekst: „Han kom til sig selv“.

III. Hans Opvaagnen i sin Synd.

Han vaagnede af sit aandelige Rus, og langt, langt borte saa han sit gode Hjem og sin Fader. Dog ikke som Fader. Han havde gjort sig uværdig til at betragte ham som saadan; kunde han blot opnaa at faa ham til Herre, til Forløbger, saa han ved hans Hjælp kunde faa stillet denne nagende Hunger, der sled i hans Indvolde! Kunde han blot blive som en af alle hans Daglønnere, en af disse lykkelige, der rigelig fik af hans Haand alt hvad de trængte til Livets Ophold!

„Men jeg omkommer her af Hunger“!

Verdens Fornøjelse er lig en Blomst, den kan være skjøn at se til, men den har ogsaa sine Torne; som en Vi der vistnok giver nogen Honning, men den bærer ogsaa sit giftige Sting, som Judas Kys med Skuffelse og Bedrag.

Det er derfor et glædeligt Tegn til Bedring hos en Synder, naar han vaagner op til Erkjendelse af dette Syndens Bedrag og begynder at raabe i sin Rød, som den synkende Peter paa den galilæiske Sø: Herre frels mig! Matt. 14, 30; eller som den forlorne

Søn, der han sidder ved Svinetrauet: Jeg omkommer af Hunger! Luk. 15, 17; eller som Fangevogteren i Midnattens Time i det mørke Fængsel: Hvad bør mig at gøre forat jeg kan vorde salig? Ap. Gj. 16, 30.

Men det er en tung Gang at gaa i sig selv, det ser kun øde og uhyggeligt ud derinde, der ser vi kun Synd og Skændsel, der anklage de forspildte Dage os, de Formaning vi har trodsset, de Bud vi har overtraadt, de mange Taarer vi har været Aarsag til. Den hele Elendighed er jo paa sin Modside en forfærdelig Synd, som haardt anklage os for den allerhelligste Gud.

En Synders Selverkjendelse er jo et Sideskifte til en Synders Medfart til Helvede; men derfor gaar de fleste Mennesker heller ikke gierne i sig selv, de undgaa gierne Gfctetankens stille Timer med sig selv, at være alene med sig selv, de undgaa helst den alvorlige Selvprøvelse, ved hvilken det bliver dem klart: Derjom de vedbliver saaledes, maa de omkomme af Hunger og gaa ynkelig tilgrunde. Med et dristigt Skridt i Guds Naavn gif den forlorne Søn over sit Hjertes Dørtærskel; men at, hvor mørkt og trist er det vel ikke derinde! Det er som en ødelagt Stad. Han faar nu se, at han er frarøvet den hele Skat, som han drog bort med fra Faderhuset. Men der er dog en Ting som han endnu ikke har tabt, og som enhver forloren Søn og Datter skulde mærke sig, og det er: Faderens Kjærlighed til sit vildfarende Barn.

Dette skabte Lys og Haab og vakte Længsel at vende tilbage til sin Fader.

Derjom Tanken paa det jordiske Fædreland formaar at gribe Hjertet, og da i Særdeleshed i Rødens og Ulykkens Stund, med en uimodstaaelig Magt, hvor meget mere skulde da vel ikke det himmelske Hjem holde os bundne med uopløselige Baand, hvor langt vi end tumler os ind i Syndens og Dødens Nat. Hvad bragte dit Die til at rinde i Dødens og Angerens Stund? Du vil vist sige: Det var Tanken paa den Tid, som Sangeren synger om:

Jeg sov engang sødt paa min Moders Skød,
Og Smaaenglene smiled til mig;

Deres Harpers Klang i mit Ore lød,
 Og de hvilede du er os saa lig,
 O, salig, salig, salig jeg var Engle lig,
 Ved det hellige Blod udi Daabens Flod
 Blev jeg ren og skøn og rig.

IV. Hans Døprisning af sin Synd.

Onktet søder Beslutning. Han vil staa
 op og bryde denne Elendigheds Baand, og
 gaa til sin Fader med Betsjendelse og Bøn.
 Den Betsjendelse, som Sønnen har bestemt
 sig til at aflægge, udtaler han; den Bøn,
 som han har foresat sig at fremkomme med,
 er ham af Faderen dels allerede afklaaret ved
 den Modtagelse, som han har givet ham.
 Forvisningen om Bønshørelse hindrer ham
 fra fuldt ud at sige saaledes, som han har fo-
 resat sig: Gjør mig iom en af dine Dagløn-
 nere!

Tilgivelsen drager Gjenindsættelsen efter
 sig—ingen ydmygende Brøvetid, ingen Hen-
 sættelse i ringere Stilling.

Gjenindsættelsen er ligesaa fuldstændig,
 som Angeren er oprigtig, og Troen alvorlig.
 Hvor Synden er bleven overslødig, der er
 Naaden bleven end overslødigere Rom. 5: 20.
 Dette fik den forlorne Søn erfare. Denne
 Faderens Naade og Kjærlighed smeltede Søn-
 nens Hjerte. Saa stor havde han aldrig
 tænkt sig den. Denne Kjærlighed mod sin til-
 bagevendte Søn beviser Faderen videre, idet
 han paany anerkjender, indsætter og erklæ-
 rer ham som sin Søn og giver ham de ydre
 Tegn, som bestaar i „Klædning“ der svarer
 til den Stilling, hvori han nu atter er indfat.
 „Ring“, der betegner Barneforholdet og Fri-
 hedens Aand; Skoene betegnede den sidste til
 Fornøjelse nødvendige Naadegave, Kraften til
 Vandringen i et nyt Levnet og Lydighed.

Saa krammentet, den hellige Nad-
 vere, findes og nydes Jesus, der har han for-
 sikret sine Børn at være tilstede. Hans Rjød
 er sandelig Mad, og hans Blod sandelig Drik-
 ke. En høivigtig og i sig Bedervælgelse for
 de rette Gjester!

Fra Missionsmødet i Mayville Kreds.

Mayville Kreds af Hanges Synode af-
 holdt sit Missionsmøde i Kongsvinger Me-
 nighed fra 11te til 13de Feb. Af Deltagere
 i Mødet kan nævnes Past. Langehaug og
 Emisærererne Chr. Hanson og S. Peterjon
 samt L. Johnson fra Grand Forks. Kredens
 Sekretær var ikke tilstede og undertegnede blev
 valgt til at nedtegne lidt om Mødet.

Samtaleemnet var Ef. 55, 1. 5. Da der
 heller ingen Indleder var tilstede, begyndte
 S. Peterjon Samtalen. Han paapegte, at det
 er Herren, som taler, og at det er derfor af
 høieste Vigtighed at lytte til; at der i hvert
 Mennekebryst findes Trang til og Tørst efter
 Lykke; maatte disse komme til klar Bevisethed
 om sin Tilstand, at de maatte komme og drik-
 ke. Det efter Faldet indgroede Begjer efter
 Egenretsfærdighed nævntes. Man vil smyk-
 ke sig med Egenblade; man vil gjøre sig selv
 retsfærdig for Gud uden en sand Omvendelse,
 gjøre sig værdig til Guds Naade, veie Pen-
 ge, hvor der ikke er Brød, og saa tilslut maatte
 tage sit og gaa bort. Om her ikke bliver en
 Forandring, saa blir det bort i det yderste
 Mørke, hvor det er Graad og Tænders Snid-
 sel. Men Herren siger: Hører, saa skul-
 le eders Sjæle leve. Sætter eder, som Maria ved
 Jesu Fødder og hør, og det skal blive dig en
 Kilde med Vand, som opvælser til et evigt
 Liv. Se den Smerternes Mænd, se og lev.
 Siden skal du saa deltage i Seierens evige
 Liv. Der taltes ogsaa om, at naar en saa-
 ledes selv er bleven delagtig i Naaden, i Li-
 vet i Guds Son, da vil og kan han ogsaa
 være med at bringe det levende Guds Ord til
 andre, vise de forsmægtende hen til den leven-
 de Kilde.

Bidnesbyrdene lød manende og indtræn-
 gende og det syntes, som alle tørstige i For-
 samlingen drak af det levende Vand. Den
 sidste Aften gav dette sig bedst tilkiende.

Torsdag Form. holdtes Nadverguds-
 tjeneste. Eftermiddag holdt Chr. Hanson
 Missionsprediken, og Offer til Kredsvirkom-
 heden optoges, stort \$26.45.

Maa Gud i Naade velsigne den udsaaede

Sæd, saa den maatte bære Frugt til et evigt Liv for mange.

Hører, saa skal eders Sjele leve!
I v e r F i n s e t h.

Mere fra Flatheadalen, Montana.

Hr. Redaktør!

De bedes være saa venlig at give Blads for nogle videre Oplysninger i Deres ærede Blad i Genhold til Stykket i No. 7. Da jeg forstaar flere har den Tanke, at Creston er en By ved en Jernbane, vil jeg til Underretning for dem, som agter at komme herud, give følgende Oplysning. Man kjober Ticket paa Great Northern til Kalispell. Denne By er Countysædet for Flathead. Der er ogsaa U. S. Land Office, hvor de hen vender sig, som vil søge at saa Land paa Flathead Reservation, naar den aabnes, hvilket siges, skal ske Sommeren 1908 eller 1909, antagelig det sidste. Creston er kun et County Store med Postoffice, hvorfra udgaar Landpoststrute, den er 12 Mil fra Kalispell. Jeg bor i Swan River Settlement, 22 Mile sydøst fra Kalispell. Somers er en Sagmølleby paa Bredden af Flathead Lake, 12 Mile syd fra Kalispell. Mange har bedt mig sende et Kart; de bør skrive til Geo. Stannard, Kalispell, for et saadant. Jeg har faaet en Masse Breve med Forespørgsler at besvare, hvilket har taget mig flere Dages Arbejde, foruden Papir og Konvolutter. De som ønsker Svar, bør sende Stamps. Alle Breve ledsaget af Stamps er besvaret. Jeg har ingen Fordel eller Betaling for mit Skriveri; det hele er et selvopofrende Arbejde for at gjøre kristeligindsende Medbrødre en Tjeneste. Kunde det bidrage til nogens Lykke og Velvære ogsaa for dette timelige, skulde det glæde mig, og det er al den Løn jeg venter og faar. Nogen anden Løn faar heller ikke „Budbæreren“, fordi den var saa snil at lade disse Underretninger komme paa Brent.

Eders forbundne

A. D. W o l d s t a d.

Creston, Route 1, Montana, 12 Mars, 1908.

Utter en gammel Pilgrim vandret bort.

Lørdag den 8de Feb. sidstleden hensov Mrs. Berith T. Evjen i Troen paa sin Frelser. Vi faar tro, hun var blandt de lykkelige, der havde levet i Samfund med sin Frelser i flere Aar, derfor var Døden for hende en kjær Gæst. „Thi da skulde hun saa komme til Jesus“, sagde hun. Hun var en flittig Bibellæser og havde daglig Omgang med Gud i Bønnen.

Omendstjont Sygelighed og ydre Omstændigheder i det senere ikke tillod hende at tage saa megen Del i Guds Riges Sag udadtil, saa havde hun dog et aabent Hjerte for Herrens Sag. Bort Samfundets Blad, „Budbæreren“, læste hun til det sidste og fulgte med Interesse med paa det kirkelige Omraade.

I legemlig Henseende var hun en af dem, som var kjendt med Sygdom. De sidste 20 Aar havde hun lidt af Asthma, der til sine Tider var meget slem, og ved Siden heraf andre haarde Lidelser, men den egentlige Dødsarsag blev den meget smertefulde Sygdom „Kræft“ i Leveren. Men hun var af dem, som syntes at kunne bære alt med Taalmodighed og var altid taknemmelig og fornøiet og sagde saa ofte. „Alle er saa snille mod mig“.

Hun var født af Forældrene Halvor og Kari Evjen (født Lien) den 14de Okt. 1932 i Sælbu Prestegjæld, Trondhjems Stift. Norge og var ved sin Død ca. 74½ Aar. I 20-Aarsalderen blev hun gift med Thomas Ingebrigtsen Evjen, med hvem hun delte Livets Sorger og Glæder indtil for ca. 5½ Aar siden, da han, som vi faar tro, fik bandre forud til Hjemmet hist oppe. Han døde den 18de Sept. 1902 og blev ca. 72 Aar. Ved Siden af Alderdom og anden Vegems Svagheit døde han som Følge af, at han faldt og brækkede den ene Fod oppe i Høsten, da han var i et Besøg hos sin Sviger søn, Ole P. Evjen, hvor han ogsaa døde. I Aaret 1868 udvandrede de til Amerika og bosatte sig ved Kasson, Dodge Co., Minn. Sit kirkelige

Hjem havde de i Søndre Zumbro Menighed, hvor de indtil sin Død flittigt benyttede sig af Menighedens Goder for sig og sine.

Gud velsignede dem med 9 Børn, hvoraf 3 er døde, og 6—4 Sønner og 2 Døtre—endnu lever og begræder Tabet af en kjer Far og Mor.

Maa nu disse de gamles stille Vandel og enfoldige Gudsfrugt blive en Velsignelse for de nærpaaarørende som hele Menigheden. Det har sin Betydning at have stille, bedende Forældre og Menighedslemmer, og det har Betydning, naar disse kommer bort fra Hjem og Menighed. Fred være med deres Støv, velsignet være deres Minde.

Under stor Deltagelse stededes afdøde til Hvile paa Søndre Zumbro Menigheds Kirkegaard den 14de Feb., ved hvilken Anledning undertegnede talte over Jobs 19, 25—27.

J. L. L a s s e s o n.

„H v a d fattes vel her?“ spurgte en Hofmand sin Konge, da denne efter en ærefuld vunden Seier holdt sit Indtog i sin Hovedstad under Folkets høilydte Jubel. „Hvad fattes vel her?“

Med et alvorligt Blik svarede Kongen blot et eneste Ord: „Varighed“.

Ja, det var netop det der fattedes. Muffiken og Hurraraabene vilde snart ophøre. Glansen og Herligheden vilde snart være forbi.

Og saaledes forholder det sig jo med al jordisk Herlighed og alle jordiske Glædeskilber. Vor Helbred, vore Rigdomme, vore Venner, ja alt her i Verden har ingen—Varighed.

Hvilken Daarskab er det dog ikke at lade sig bedaa af det, som ikke har nogen Varighed, ja endog for saadant at tilfidesætte og foragte det eneste varige, den eneste bestaaende Glæde og Lykke, den, der faaes hos Jesus Kristus ved Troen paa ham.

Kinamissionen.

Lidt fra Trygstad.

Fancheng, Supeh, Jan. 14, 1908.

Rev. J. J. Rendahl!

Kjere Broder i Herren. Guds Fred!

Tusen Tak for Brev just modtaget. Har vist ikke svaret paa deres forrige Brev endnu. Det er opmuntrende at se med hvilken Interesse Vennerne hjemme følger os herude. Gud lønne eder med mange frelste Kinesere.

Arbeidet gaar bra. Mange kommer til Møderne og flere af dem begjærer Daab. Det gjælder dog her ikke at gaa for fort og indhøste før Frugten er moden.

Med Hospitalet gaar det ogsaa bra. Murene er nu snart oppe og det blir vist en noksaa vakker og hensigtsmæssig Bygning. Dr. Hotvedt gjorde vel at han kom igjen. Gud lønne ham for hans store Opofrelse.

Men hvordan gaar det med vor Høiskole, kjere Bror. Den burde vel komme næst paa Listen ikke sandt? Hvad er vel nødvendigere for os her nu end at uddanne unge aandsfriske Mænd og Kvinder som kan tage den Plads, som er alt for daarligt fyldt af de nuværende Evangelister, Mænd, som er gjennemtrængt af Evangeliets Mænd og Kraft fra Ungdommen af, burde det være.

Maa Gud saa give mange af vore rige hjemme Missionsfind, saa vil nok snart de tusinder som vi trænger komme ind og Guds Rige fremmes.

Saa en hjertelig Hilsen til Vennerne hjemme fra eders ringe Tjener

G u s t a v M. T r y g s t a d.

* * *

Saa skriver Rönning:

Fancheng, Jan. 20de 1908.

Kjere Broder Holter!

Efter en urolig Nat sidder jeg i en aarle Morgenstund og grubler. De sidste Maanedes Arbejde har taget meget paa Kræfterne. Den sidste Uge har jeg havt liden Søvn. Nu er jeg nervøs og sidder her og venter paa Dagen.

Tanker kommer og gaar. Saa greb jeg Pennen for at forsøge at skrive lidt til dig, kjære Broder. Er det noget du kan bruge for „Budd.“, saa pluk det ud og sæt det sammen og giv det til Vennerne.

Om jeg er svag, udarbejdet og nervøs, er jeg dog frimodig, glad og begeistret; thi Guds Kraft fuldkommes i vor Skrøbelighed. Lov og Pris!

Lad mig fortælle dig lidt om mit Arbejde, saa vil ogsaa du og Vennerne blive glade og takke Gud for den Naade, at ogsaa vi fik være med at bringe Evangeliet til Kina og selv se, at Skarer af Hedninger blive omvendte, indlemmet i Guds Menighed.

Medens jeg igaaften i en stille Stund var paa Gravpladsen og stod mellem Hannahs og Theas Grave og tænkte paa, at vi 3 var de første, som kom ud med engang, følte jeg Knæerne skjælv, og syntes Ofre var tungt, ja tyngere end jeg havde beregnet. Men jeg blev forvisset om, at hvis vi atter fik Anledning til at vælge, saa valgte vi med Glæde og Taknemlighed at saa begynde og atter nedlægge vort Liv for Hedningernes Frelse.

Sidst skrev jeg om Evangelistiskolen og dens store Betydning for vort Fremtids Arbejde. Haaber at det vandt Gjensklang i Vennernes Hjerte. Vare denne korte Tid vi havde Møde med Brødrene satte en ny Fart i Arbejdet.

Men, hvorfra skal vi saa unge duelige Mænd til Evangelister, Lærere og Prestere? Det er for nærværende ogsaa en meget vigtig Sag. Lad os sige ret ud, den vigtigste Sag: En kristelig Høiskole.

Ogsaa i denne Retning er gjort en god Begyndelse. Alt skal have sin Tid og Udvikling, der kræver haardt og planmæssigt, forberedende Arbejde. Kun saa langt kom jeg den Morgen. Nu er det alt gaaet 2—3 Dage. Blev igaar færdig med Regnskaberne. Et haardt Arbejde iaar, thi meget var ikke indført før nu. Det er ikke Smaating til Regnskaber her ved Stationen. Lad mig med det samme nævne nogle Afdelinger, saa som Reiseudgifter, til fattige, løbende Udgifter, Reparation, Børneskolerne, Udstationer-

ne, Diverse, Lønninger, Postudgifter, Børnehjemmet, Høiskolen og saa Evangelistiskolen. Ved Siden af det andet Arbejde er det sandelig ikke saa greit at føre og opgjøre saa store og mange Regnskaber.

Fællesudgifterne iaar var ca. Tsk. 500.00 mindre end ifjor, trods alt har været lysere iaar. Har forsøgt at spare og være saa forsigtige som muligt. Nu er denne Station færdig og i god Orden, saa herefter vil Udgifterne blive endnu noget mindre. Det vil komme saare vel med; thi vi har andre Gjøremaal, som nu trænger Pengeudlæg. Hermed tilbage til Høiskolesagen.

Nu er Tiden at noget maa gøres for den Sag. Maa saa ny Grund og nyt Lokal med det allerførste. Synoden bør behandle den Sag paa første Aarsmøde. I næste Maaned skal vi have Konferents og da overveie og komme med Forslag i Skolesagen.

I forrige Uge havde vi Eksamen i Høiskolen. Gutterne har gjort det meget godt. 7—8 af dem er nu omtrent færdige. For disse har jeg tænkt—efter det kinesiske Nylaar at begynde et Bibelf kursus og give dem lidt Theologi.

Tiden er alt kommet, at vi ikke alene trænger en Høiskole men et Presteseminarium, og det første det bedste og dermed en theologisk Lærer.

Men hvor skal vi saa Penge ifra? Det er ikke det vanskeligste Spørgsmaal. Saa-dan taler kun Folk, der er nærsynte og ikke har Tro paa Gud. Penge er det mere end nok af i denne Verden og mere har Vorherre nede i Guldgruben.

Det vigtigste er, at vi som enkelte Personer og som Samfund kan stille os i saadant Forhold til Gud, at han kan betro os vigtige Embeder og større Midler til at fremme hans Rige paa Jorden. For 17 Aar siden var det maaske tyngere for Hauges Synode at ofre \$1000, end det nu er at ofre \$20,000 om Aaret til Kinamissionen. Det er skeet af Gud.

Vi har Grund til at være lystige og glade, naar vor Fader slagter den fede Kalb for den forlorne men hjemkomne Søn. Om den ældre Bror griner og furter lidt, saa gaar det nok snart over.

Sidste Søndag havde vi en Høitidsdag. 34 voksne Personer blev ved Daab indlemmet i Menigheden.

De fleste af dem har gaaet i Undervisning i mange Aar. Alle kan læse og bede. 6 af dem er alt Predikanter. Er det mig muligt skal jeg senere skrive mere udførligt om nogle af dem. Især er det en Mand fra „Swang-long-bang“ 70 Mil øst herfra som vi har store Forhaabninger om. En stor Begavelse af en velstaaende Familie med en mærkelig Ombendelse. Hans Navn er „Chu.“ Vær nu hilset fra dem alle og glæder eder om end med Frygt tilsammen med os over Guds Gjerning iblandt os. Jeg maa hermed slutte. Alt vel. Din

H. N. R o n n i n g .

Gaaet ind til Hvilen.

Gunder J. Vigen døde i Troen paa sin Frelser den 14de Feb. 1908. Han var født i Selbu, Norge den 11te Jan. 1844 og var faaledes ved sin Død lidt over 64 Aar gammel.

Han kom til Amerika for ca. 39 Aar siden og bosatte sig med Familie i Goodhue Co. Minn. Der blev han under Pastor O. Hansons Veiledning omvendt til Gud allerede i det første Aar. Fra den Tid af søgte han at leve som en Kristne. Paa Dødsleiet takkede han Gud for, at han selv havde opføgt ham i en forholdsvis ung Alder og siden bevaret ham i sit Samfund. „Hvor godt det er at være kommet til Fred med Gud, før Sygdom og Død kommer,“ sagde han den sidste Aften.

Efter at han forlod Goodhue Co. boede han i flere Aar paa sin Farm i Marshall Co. Minn. Der døde først en Datter, og for noget over to Aar siden ogsaa hans Hustru. Fra den Tid blev det ham for trist at bo alene paa sin Farm; hans Hjem var for ham ikke noget Hjem mere. Siden har han reist omkring hos sine Børn og øvrige Slægtninge og stanset snart hos den ene og snart hos den anden i kortere og længere Tid. Han har nemlig en Søn, Dr. J. G. Vigen, i Fergus Falls, Minn., og en Datter, Mrs. Alfred

Haley, ved Setheridge, Alta, Canada; saa har han sin gamle Mor og tre Brødre ved La Crosse, Wash. samt to Søstre i St. Paul og Minneapolis.

Siden sidste Høst har han været hos sin Søn, Dr. Vigen, der selv pleiede ham under hans sidste Sygdom.

Det var altid kjert at se den gamle Mand komme regelmæssig til Søndagsgudstjenesterne og de ugentlige Bønnemøder. Men Søndag før hans Død savnedes han i Kirken; den Dag maatte han gaa tilfængs. Paa Torsdag Morgen samme Uge løste alle rede Gud ham af Livet og flyttede ham hjem til den Hvile, han særlig de sidste Aar saa ofte længedes efter. Den ellers saa stærke Mand havde et par Uger, før han lagdes ned, været noget upasselig helst af „Grip“, og det var vistnok den som forårsagede den „Complication“, som han bukkede under for.

Som hans Liv havde været stille og fredfuldt, saa var ogsaa hans Død. Han var freidig og fuldt forvisset om, at han for Jesu Kristi Skyld skulde saa gaa hjem. Den sidste Aften sagde han, med Tak til Gud, blandt andet: „Naar jeg ser tilbage over mit Liv, saa finder jeg, at Herren har været forunderlig god mod mig; han har sparet mig for saa mange Storme og Fristelser, og han har ført mig som i en sagte, stille Strøm af Kjærlighed.“ Paa Sygeleiet var han ogsaa sparet for større Smærter.

I Zions Kirke i Fergus Falls talte ved Begravelsen Past. J. K. Lerohl af Dalton, Minn. paa engelsk og undertegnede paa norsk. Past. Lerohl havde været den afdødes Prest den Tid, han boede hos sine Brødre i Wash.

De jordiske Levninger blev ført til Bethlehem Menigheds Kirkegaard nær Viking i Marshall Co. og lagt til Hvile ved Siden af Støvet efter Hustru og Datter. Menighedens Prest M. L. Dahle af Thief River Falls, Minn. talte til den fremmødte Menighed, hvoraf den afdøde havde været Medlem i mange Aar; og tilslut minde de undertegnede om Sabbatshvilen, som er tilbage for Guds Folk.

Den afdøde var i al sin Færd en fredsomme, stille og beskedne Mand.

Besiguet være hans Minde!

J. J. R e n d a h l .

Fra Arbeidsmarken.

St u d. t h e o l. L. C. Jothen ved Red Wing Sem. har modtaget Kald fra Hauges Menighed, Chicago, Ill.

„Folketbladet“ har optaget Past. Paulsruds Artikel om „Hauges Synode og Frikirken“ i sin Helhed. Bladet synes det er en interessant og mærkelig Artikel.

Past. M. Norstad er af Bestyrelsen for Redningsmissionen i Chicago kaldt til Dymissionær og Bestyrer for nævnte Mission, men man ved endnu ikke, om han antager Kaldet.

N a a r n o g e n vil have rettet en Feil i „Budd“ saa maa de fortælle os nogenlunde, hvor den findes; thi vi har, sandt at sige, ikke Tid til at læse mange Blade for at finde en liden Trykfeil.

K r e d s m ø d e t i Past. Johansens Kirke i St. Paul sidste Uge var noksaa bra besøgt. Den anden Dags Eftermiddag var der tolv af Kredsens Prestes tilstede. Der var heller ikke saa faa tilreisende Lægebrødre, af hvilke et par var fra N. Dak.

P a s t. T h e o. H a n s o n skriver den 14de Mars: Det vilde nu været godt for mig at komme ud lidt, men min Hustru har været og er saa daarlig, at jeg nu istedetfor at have nogen til at passe mig, saa maa jeg nu passe hende. Kanste Baaren med sit varme Veir vil hjælpe hende noget. Faar se.

I S l u t n i n g e n af Feb. og de par første Uger af Marts arbejdede Past. Andresen i Pastorerne Barstads og Bøes Kald med Indsamlingen til „Gjelden.“ Det gik nok efter Omstændighederne noksaa bra ogsaa over dette Strøg. Og saa i dette Arbejde gjelder det: „Alle følge, ingen soige“, og da er der ikke Spørgsmaal om andet end at Gjelden blir betalt.

E n B e n i N. Dak. betalte for „Budbæreren“ for sig selv og for tre andre. Han trode, han kunde gjøre lidt Missionsarbejde paa denne Maade, sagde han, og det samme

tror vi, men vi tror ogsaa mere. Vi tror nemlig, at enhver Abonnent burde betale for sit Blad i ret Tid og om mulig abonnere for en eller anden, som ikke vil eller kan gjøre det selv, saa gjorde ogsaa de en Missionsgjerning.

B r. E. D. B e r g h begyndte Emis-særvirksomhed i Pastor Westphals Kald i Januar, men efter omtrent en Uges Arbejde maatte han afbryde paa Grund af Sygdom i sit Hjem. I Slutten af Feb. og Begyndelsen af Marts fik dette Kald Besøg af Emisær S. A. Hanson. Fra Fillemore drog Hanson til Past. Vassensens Kald, hvor han virkede til over Midten af Mars. Derfra skulde han til Past. A. A. Dahl ved Taylor, Wis.

H a r „Budbæreren“ Læsere lagt Merke til, at der i Minneapolis er oprettet et „Lutheran Hospice and home for young women?“ Dette er en Art Indremissionsarbejde, som vist er saare paaerøvet. At hvor mangen ung Kvinde kommer til de store Byer, fremmed, uerfaren, venneløs og hjemløs og kommer bort fra sin naturlige Moder og sin Moderkirke! O den Datter, det Barn som dristet bort. Lutheran Hospice, 9th Ave. and 6th St. S. Minneapolis.

E n M e n i g h e d s d i a k o n i s s e eller Missionsærkvinde maa være en særdeles god Medhjælp i Menigheds og Missionsarbeidet, især i de store Byer. I St. Paul har man sat en saadan i Virksomhed i Past. Johansens Kald. Hun gaar rundt for at opsoge og føre tilbage „de forvildede Faar.“ Arbejder med at faa Folk til at gaa i Kirke, sende sine Børn til Søndagskolen, læser og beder med de syge og hjælpeløse osv. Paa denne Maade vil man række mange med Evangeliet, som ellers ikke vilde naaes.

D e B r ø d r e iblandt os, som maa bære det meste af Arbeidet og Besøerlighederne med at faa Samsfundets Gjæld reduceret og om mulig ganske afbetalt, vil saa gjerne faa sige alle Venner i Samsfundet, som har hjulpet med denne Indsamling.

hjertelig Tak for ethvert Bidrag, stort eller lidet, tak og atter tak. Dernæst vil de i broderlig Kjerlighed opmuntre dem, som staar tilbage med Betalingen af gammel Subskription eller gamle Notes, om de vilde være saa snil og indsende det lovede Belp nu i Vaar eller med det allerførste, det er dem muligt.

„Høsten er stor“, „Markerne er hvide.“ Pastor M. L. Dahle har ogsaa Bidderne for sig, mere end han synes han godt kan overkomme. Det burde være mindst en Mand til, siger han. Der er meget langt at reise til somme af de Steder, han betjener. Nylig har han organiseret en ny Menighed en 40 Mile fra hvor han bor, og tænker snart at organisere en til. Den netop begyndte Menighed lover allerede fra Begyndelsen af et hundrede Dollars til Arbeidets Fremme, og det er jo ikke saa daarligt. Det som synes at være den største Hinder for Arbeidets raske Fremgang, der Dahle bor er, at de ikke har eget Kirkehus, og han Undres meget paa, hvad han skal tage sig fore for at faa et Samlingshus. Er der nogen, som kan give ham et brugbart Raad?

Peter Lowe fra Rome, N. Dak. var en af de „langfarendes“ ved Kredsmødet i St. Paul. Hans specielle Grinde herof syntes at være, at træffe nogen af Hauges Synodes Indremissionsbestyrelse og andre for at henlede deres Opmærksomhed paa den store Indremissionsmark i Hettinger og tilstødende Countier i N. Dak. Han syntes vort Samfund burde sende en, to og om muligt tre Mænd derud med det allerførste. Om ikke andet kunde gøres nu velsigkelig, saa syntes han dog, at en Prest kunde gjøre en Tur derind nu straks og tage disse Missionsvidder i Omsyn og begynde et forberedende Arbeide. Der er allerede en hel Del af vort Samfundsfolk boiat der og flere kommer efter hvert. Der burde være en Prest blandt disse Folk fra denne Vaar af. Hvem vil gaa?

Til Kredsaformændene.

Kredsaformændene bedes om at indsende sine Indberetninger til undertegnede inden 1ste April 1908. C. F. C a s t v o l d.

Besjendtgjørelser

Om Gud vil, afholder Hauges Nordst. Evangeliske Lutherste Synode sit 63de Aarsmøde i Red Wing, Minn. Mødet afholdes i Skolens Kapel og begynder Onsdag Formiddag den 10de Juni 1908 Kl. 10 og fortsætter med Forhandlinger til Torsdag Aften den 18de Juni om nødbendigt.

F o r h a n d l i n g s p r o g r a m:

Organisation af Mødet.

Indberetninger fra:

Formanden;

Sekretæren.

Valg af Embedsmænd og Komiteer.

Indberetninger:

Kasjererne og Revisionskomiteen;

Skolebestyrerne og Direktionen;

Board of Trustees;

Kirkeaaedet.

Missionen:

Indre,

Ydre.

Engelske Arbeide

Bethesda Børnehjem.

Behandling af Komiteindstillinger.

Ritualsagen behandles Torsdag Formiddag den 11te Juni (Ref 1907 Pag. 92).

Samfundets Konstitution behandles Fredag den 12te Juni.

Behandling af Konstitution for Jewell Luth. College.

Behandling af Indstilling fra følgende Komiteer:

Foreningsagen;

Regler for InspektionsBoardet; Ref. '07, P. 91.

Oversættelseskomiteen; " " " 92.

Engelske Salmesogkomite; " " " 116.

Engelsk Søndagskoleblad; " " " 116.

Samarbejde med Fritidsen; Ref. '07, P. 92 og 89.

Blad Avertissementer. " " " 135.

Indstillinger fra Brebkomiteen.

Andre Forretninger.

Jewell, Ia., den 7de Mars, 1908.

C. F. C a s t v o l d, Formand.

M. J. L ø h r e, Sekretær.

P. S. Programskomiteen vil senere oplyse om, hvad Mødets literære og opbyggelige Program er.

Syd Dakota Presds af Hauges Synode afholder sit Aarsmøde i Roseni Menighed ved Beresford, S. D. den 15, 16 og 17de April påsketomende. Mødet begynder med Prebiken Formiddag Kl. 10.30 den første Dag. Samtaleemne: Ef. 57, 14—21. Syds vil møde de besjgende Dagen før Mødet i Beresford, S. Dak. Herren give os et velsignet Møde. A. M. M a n n e s, Sek. G. D. Vil.

Pastor A. O. Opvegaards Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besjge de følgende nævnte Prestekald paa den Tid, som nævnt i denne Besjendtgjørelse:

Pastor Thomas L. Hansons Kald, Franklin, Minn., 28de, 29de og 30te Mars.

Recoboth Menighed, Albee, S. Dat., Pastor T. L. Vægs Kald, 5te April.

Vægen Menighed, samme Kald, 9de April Kl. 8 Aften.

Riverside Menighed, Dawson, Minn., Pastor T. J. Oppebøhs Kald, 11te og 12te April.

Bethlehems Menighed, samme Kald, 17de Apr.

Pastor B. R. Barstads Kald 19de og 20de April.

Vil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligt bede om Offer og personlige Gaver, der desels ligeligt mellem Indremissionen og Kinamissionen om ikke Giverne anderledes bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger, Ungdomsforeninger, Mandsforeninger og enkelte Personer, til hvilken som helst af Synodens Hjælpsmaal, modtages med Taknemmelighed.

Subscription og Betaling for „Budbæreren“, „Børnebennen“ og „THE LITTLE MESSENGER“ modtages med Glæde.

Broderligt

A. D. Oppegård.

M æ r k.

Med næste No. af „Budbæreren“ vil Bladet blive standset til alle dem, der ikke har betalt mindst fuldt ud for Aaret 1907. Adresselappen viser, hvilket Aar Bladet er betalt for.

E. Lillethun.

Kvitteringer.

Til Synodskassen: Ved Pastor D. Andresen fra Lac qui Parle Mgd., Pastor Barstads Kald. Kontant: Ole J. Høyum 25, A. Kureth 2, S. H. Hansen 5, Mrs. B. Hansen 5, Johan Hanson 10, Marie Rikstad 5, Ragnhild Høyum 3, Mrs. Kari Farnes 1, M. O. Dale 5, Clement Christensen 10, Ole Holstan 50, Iver A. Rvaal 5, Hans J. Dahl 10, Henrik Johnson 50, R. J. Avelsgaard 5, Iver Høstad 5, M. Simonson 5, Iver S. Lund 5, John J. Dahl 25, Albert S. Kleven 25, Ole Torsten 3, Anton Skogen 3, Mrs. Jonette Johnson 5, P. Gundersen 10, Ole Skotterud 5, S. Voraas 5, A. Thorson 25, Ole S. Voraas 50, Jens S. Voraas 25, Pastor Barstad 25, tilf. 412.00.

Notes: Randi Beder 5, S. M. Winge 15, C. E. Rittel 10, J. D. Høyum 10, A. R. Volfstad 5, G. A. Volfstad 100, Maria A. Volfstad 50, B. S. Thorson 15, S. S. Thorson 10, J. A. Volfstad 25, S. H. Graven 5, Hans T. Lee 10, G. A. Volfstad 10, S. D. Melbe 5, S. D. Sten 10, M. D. Høyum 5, Georgina Høyum 5, D. B. Vothum 10, Mathias Hanson 50, C. M. Winge 10, Jacob T. Farnen 50, J. J. Femreite 10, M. O. Dale 5, R. Bergesen 5, J. T. Sigedahl 15, B. S. Volla 5, P. E. Smaagaard 25, Johan A. Unlin 10, Hans J. Dahl 25, B. B. Trelstad 25, Torsten Ericson 25, T. S. Kleven 50, J. P. Valfstad 5, S. D. Voraas 25, R. T. Morseth 20, P. B. Smaagaard 25, R. Bergesen 1, S. Hjørnlie 5, B. Olson 5, Robert Christensen 10, P. B. Hammer 25, B. S. Sten 10, S. J. Lund 3, Halvor Robertson 15, tilf. 759.00..... 1171.00

Ved do. fra Pastor Vægs Kald, Marietta, Minn., Recoboth Mgd. Kontant: T. D. Wehust 10, G. Paulson 5, Ole Thomsen 5, E. Rife 10, R. Vigen 2, T. E. Christensen 14, Andrew Wold 15, tilf. 61.00.

Notes: E. A. Seim 10, T. D. Wehust 40, J. Paulson 10, D. G. Froshaug 10, R. A. Seim 5, Mrs. Rels Seim 10, J. H. Wold 10, Ole S. Johnson 15, tilf. 110.00..... 171.00

Løvens Mgd. Kontant: E. T. Johnson 5, J. J. Guldsjeth 1, tilf. 6.00

Notes: E. E. Hammer 5, Halvor Olson 10, Carl Halvorson 5, Ole S. Graff 10, Bertha Smith 5, Hendrik Samuelson 5, Ed. Cohen 5, Sver Nelson 5, J. J. Quale 5, tilf. 55.00..... 61.00

Joar Mgd., Kontant: John Eidem 5, P. B. Eidem 5, S. Hendrickson 5, tilf. 15.00.

Notes: P. B. Eidem 5, Andreas Barstad 15, A. A. Eidem 10, tilf. 30..... 45.00

Julius J. Ake, Note..... 5.00

Før kvitteret for 1453.00

13,985.42

15,438.42

J. L. Sassefson pr. D. Andresen.

Fra A. S. Askerud, Mt. Horeb, Wis..... 100.00

15,538.42

J. L. Sassefson.

Profesor I. N. Theo. Hanson, Chicago, Ill., personlig 10.00

Ved Ole Hanson fra vestre Distrikt, Clear Lake & Elsworth Mgd., Gustavus Kald..... 25.50

Ved Pastor Næss fra Spring Creek Mgd., Næss Kald, R. E. Olson 2, Ole Jøien, S. L. Reitan, Anders Kristiansen hver 1, E. D. Graalum 75c..... 5.75

Ved Pastor T. T. Carlson fra Bethlehems Mgd., Carlsons Kald, Alfa, Can., Pastor Carlson 4, Mons B. Fugle, D. D. Hjerppe, Thore Thomsen hver 1, Ben D. Berge, Helmer D. Berge, Jacob Danielson, S. Kringsen, Albert Kringsen, Andrew A. Johnson, Claus Olson, S. Berge hver 50c, John D. Lind 40c, Mrs. John D. Lind 20c, Ole A. J. Lind, Adolf S. J. Lind, Sigvald T. J. Lind, Lillie R. J. Lind hver 10c, tilf. 12.50.

Fra Nazareth Mgd., samme Kald, Ole R. Olson 2, Ole Rognes, M. S. Herum, Oliver Rognes, Mrs. Stri D. Rognes, S. J. Haugen, Olaf B. Olson, Ole S. Olson hver 1, tilf. 9.00, Carl Anderson, Rels Gustafson hver 1..... 23.50

Ved Johanna Nelson fra Hemnes Mgd., S. Rof., Johansons Kald..... 5.00

Ved M. M. Grove fra Salems Mgd., Sandvæns Kald, Rosland, Ja..... 371.50

Ved D. S. Dace fra østre Immanuel Mgd., Johansons Kald, St. Paul..... 40.00

Ved Ole Hanson fra nordv. Mgd., Winbraca, Neb..... 20.00

Ved T. Halvorsen fra Curran Valley Mgd., Dahls Kald..... 90.40

Ved Pastor S. J. Berg fra Bethlehems Mgd., Bergs Kald, samlet ved Ben Chelman..... 32.50

Ved J. Hanson fra Petri Mgd., Radcliffe, Ja., Seidals Kald..... 33.00

Ved M. R. Sydnes fra Lincoln Mgd., Slater, Ja., S. E. Hansons Kald, Tilleg til forrige Indsendelse..... 4.50

Ved Pastor U. D. Johnson fra Bions Mgd., Johnsons Kald: J. E. Anderson 1.50, Ole J. Rønsberg, T. D. Vaarsgaard, S. T. Sessing, Ole Haarkstad, John Haarkstad hver 1, Per Lind, Thom. Lind hver 50c, Peder Rønsberg, Ole D. Rønsberg, Thilda Rønsberg, Ida Rønsberg, S. Lind, Petrina Lind, Mrs. E. Amundson hver 25c, tilf. 9.25, T. E. Moen, Rothlag, Minn. 2..... 11.25

Ved E. Nordlum fra Bethels Mgd., Gjerstads Kald, samlet ved E. Nordlum, E. Nordlum 5, R. M. Stang 4.50, Ole Olson jr. 3.75, R. Hanson 3, A. M. Gamme 2.50, D. M. Hanson 2..... 20.75

Ved J. S. Johanson fra Kroens Mgd., Johansons Kald..... 55.00

Før kvitteret for 748.65

7858.35

8697.00

J. L. Sassefson.

Rettefæ: J. No. 8 Aar der en Feil i Kvitteringen for Prof. I. N. Theos Kasse: det skal være Beder D. Salum i stedet for Beder D. Solem og det ufæslige Navn er Anton Lynner. A.

Kinamissionen: En ubenebnt, Minn. 5.00
Cyber A Larson, Bottineau, N. D. 5.00
J. J. Rendahl, Dr. C. Silletun.

Til Rønnings Hus: N B Sambson, Lnd, Minn. 2.00
C. Silletun.

Til Bethesda Børnehjem: Cyber A Larson, Bottineau, N. D. 5.00
G. D. Vil pr. C. Silletun.

Til Aka Kredskasse: Ved Pastor M A Dahle: Ole Pederson, Berley, Minn. 4.00
Beth. Mgd., Marshall Co. 3.00
Ved Pastor S C Simonson, Eagle Bend Rvf. 20.00
R. T. Moep, Kas.

Til Chicago Krebs Indremission: Ved Past. Gittreim Bal. af Offer ved Mødet ved Creston, Ill. 59.80
T. J. Svande, Kas.

Til S. Dal. Krebs Indremission: Ved Emis-
sær A Sommerland: Offer i Pastor Olsons Rald, Ebene-
ser Mgd., Douglas Co. 10.18
Do. i Frankes Mgd. 9.75
Do. i Bions Mgd. 9.05
Do. i Thronhjems Mgd., Pastor Kervigs Rald 9.40
Do. i Melbahi's Mgd. 8.00
Do. i Elms Mgd. 5.90
Do. i Salems Mgd. 7.60
Do. i Erian Mgd., Olbergs Rald 2.25
Do. i Emanuels Mgd. 6.80
68.93

Die Stene.

Til Iowa Krebs: Ved Pastor C J Gaftbold fra Rvf. i Bethesda Mgd., Jewell, Ia. 9.17
Ved Pastor J N Sandben fra Rvf. i Søndre Bions Mgd., Garbin Co., Ia. 10.00
Ved Mrs. Ingeman Sether fra nordre Rvf. i Hauges Mgd., M D Wees Rald 15.00
Ved R L Klebeland Offer i Stabanger Mgd., Oslian, Ia. 15.35
Offer i Mc Gregor. 3.20
Offer i Hauges Mgd., Canoe, Ia. 7.00
Ved O Rasmussen fra nordre Rvf. af Bions Mgd., Garbin Co., Ia. 5.00
Ved John C Fosle fra Stabanger Mgd.s Rvf., Garben City, Ia. 23.25
Ved Pastor S J Berg fra Bethania Mgd., Leroy, Minn. 10.60
Fra Bethlehems Mgd., Chester, Ia. 9.42
Ved S C Sether fra Hauges Mgd., Jackson, Minn. M D Wees Rald 10.45
Ved C C Varnes fra Strander Mgd., Pastor S J Bergs Rald 13.15
Offer ved Kredsmødet i Roland, Pastor Sandbens Rald 81.13
Ved S G Anderson Offer fra Pastor M D Wees Rald, Jackson, Minn. 7.15

C. B. Karolusson, Kas.

Sjerte lig Tak for Gaver modtaget til Hus for Mis-
sionær Rønning og hans Hørn: Samlet ved Chr. N Sveen, Volga, S. D., A S Wood 50c, Clara C Nelson 25c, Laura C Nelson 25c, Ole Grøtta 1, A N Sveen 50c, O D Bergb 5, C N Sveen 5, C L Brendel 1.50, L Brendel 1, S N Sveen 1, N N Sveen, Mrs. Sveen, Marvin Sveen hver 50c, Clara Sveen 50c, Ella og Minnie Sveen hver 25c, Otto Nelson, J G Nelson og Henry Hanson hver 50c 20.00
Lincoln Mgd.s Rvf., Elater, Ia. 10.00
Nordre Rvf., Jackson Co., Minn. ved Mrs. Ingman Sather. 15.00

Mrs. D. Homme, Mount Foreb, Wis. 2, Hannah Cogge, Beresford, S. Dak. 2, Pastor O Andresen, Red Wing, Minn. 2, Mrs. P Wigen, La Crosse, Wab. 12, Gregor Rittelson, Edinburg, R. D. 5, Gulbrand Johnson, Strander, Minn. 2, J J Wigen, La Crosse, Wab. 5. 30.00
75.00

Paa Missionær Rønnings Vegne siger jeg eder alle hjerte-
lig Tak.

Broderlig

A. D. Oppegard.

Til Redningsmissionen i Chicago: Fra Mgd. i Sandwich, Ill., Pastor Mortvedts Rald. 10.05
For kvitteret for 78.10
88.15

J. J. Skarpsnefs.

Til Missionsbuen: Ved Mrs. Emelie Opvedahl fra Riverfide Mgd.s Rvf., Dawson, Minn. 10.00
Mrs. T T Carlson, Camrose, Alta, Can. Kont. 2.00
Mrs. M G Hanson, Red Wing, Minn., Kont. 1.00
Mrs. M J Westbhal, Peterson, Minn., Kont. 1.00
Ved Mrs. M J Westbhal, indkommet ved et Missionsmø-
de i Peterson Mgd. 13.16
Specielt til Hvidstolen ved Mrs. G D Mona, Grand Forks, N. Dak., fra Søsterbaandet. 7.00
Ved Miss Ida Groeth fra Mr. & Mrs. Bal, Melbahl Mgd., S. Dak. 22.00
Specielt til Hvidstolen i Red Wing: Ved Mrs. M G Han-
son fra Mrs. Bertha Bibstad, Winfor, Minn. 1.00
Ved Mrs. Andrew Ottum, Pierpont, S. D. fra Bethle-
hem Rvf., (Summen er ikke angivet i kvitteringen)

Med hjertelig Tak

Mrs. A. D. Mortvedt, Kas.

Med Tak erkendes Modtagelsen af følgende Gaver: Ved John Storing i Elater, Ia., John Storing, O M Johnson hver 5, O D Halvorson, B C Dueland hver 2, Pete Larson, G T Eide, G S Vorland, John Erickson, Toriel Walter, John Nielson hver 1, S D Houge 75c, C Halvorson, S C Wenlett, Ed. Storing, S M Bespe-
stad, Henry Katland hver 50c, R G Klebeland, Mrs. Quinsland, S H Stenfon hver 25c. 24.00
Fra Venner i Melbahi's Mgd., S. D., samlet ved Ed. Drugli, ham selv, Ole Dahl, Ole Bat, Mrs. Pederson, C C Melem, Erik Rejel, Mikkel Bat, Albert C Setrum, Eben Bat, Rasmus Bat, Ole Brunsvit, Mrs. J Larson hver 1, Andrew Brut, Lars Karaarholt, Knut Rye, Ole Gletten, Hans G Lee, Anna Stoyman, Ole Lee, A A Christensen, B S Pederson hver 50c, Tho. Olson, Nils Melem, Ole Rasmussen, T J Gregerson hver 25c. 17.5

Modtaget ved Pastor Heidal fra Venner ved Radcliffe, Ia., Tobias Thompson, Pastor S D Heidal, Elias Knut-
son, Iver Svenfon, Wm. Hohnesfeld, A N Amunien, T Driftland, Engle Nerland, T B Olson, B B Over-
gaard, Tom Tvedt, S Hyland, Mrs. Lufnes, Mrs. T L Opvedahl, S A Anderson, Haakan Espe hver 1, Nils Johnson, Amund Arel, C T Rister, Geo. Sampson, S Stenberg, Mrs. S Stenberg, O M Olson, Nils Berve, Olaf Stenberg hver 50c, John Driftland, S B Selvig hver 25c. 21.00

Samlet i Jewell, Iowa, ved S Pederson og Peder Lee: Samuel Stenerfon, John Anderson, Berge Johnson, Mrs. Nils Hill, Andrew Madson, Hendry Oitrem, Hen-
dri Hilbahl, R Nelson, Mrs. Carrie Lee, Anton Lee, Mr. & Mrs. Peder Lee, Prof. R J Lebre, Mrs. Julia Olson hver 1, Oscar Oitrem, Ole Knutson, John John-
son, Doct. Munson, Mrs. Solum, Kari Serge, Erick Knut-
son, Gregorins Pederson, Prof. Otkelberg, Prof. Anton Quello, Rofe Lee, Chris. Hanley, J J Hereim, B S H-
vestad hver 50c, to ubenebnte 50c, Nils Reierfon 40c, Tina Knutson, Mrs. Meland hver 25c. 21.40

Samlet i Sacred Heart, Minn., ved C Fredrickson og Justu: Dem selv 1, S S Jorbet 1, Past. S J Brette 2.05, A H Erickson 1.45, L Ristved & Bros., Mrs. B Svien, S B Selgefon, J F Johnson, T Jorbet, O C Jorbet, Nan Overstad, Mrs. R Moen hver 50c, Mrs. John Davidson, John Larfaar hver 25c. 10.00

For disse Gaver vil jeg paa egne og Families Vegne faa
Søn at sige Vennerne vor hjerteligste Tak.

A. Geo. Hanfon.

Bidrag til Diaconisfehemmet i Minneapolis: Til Frispatienter: Mrs. T. J. Tofte.

Albert Lea, Minn.	1.00
Halvor Sandvik, Lyle, Minn.	1.00
Samlet ved Mrs. W. Fisker, Dallas, Minn.	3.00
Samlet ved L. D. Hatling, Wisbee, N. Dak.	5.50
Torgim T. Haugen, Douglas, N. Dak.	50
Mrs. D. H. Kalbeck, Waseca, Minn.	1.00
Samlet ved Mrs. Ole D. Berg, Lonsdale, Minn.	1.25
Johanne Seifstad, Hatton, N. D.	5.00
Samlet ved Mrs. J. Gutormson, Pierpont, S. Dak.	8.50
Samlet ved Mrs. R. B. Rye, do.	1.75
Reber D. Koffen, Hawley, Minn.	50
Samlet ved Mrs. R. Bague, Verndale, Minn.	2.50
Samlet ved Mrs. Ole Nelson, Franklin, Minn.	4.00
Excelsior Ungdomsf., do. ved Mrs. Ole Nelson	5.00
Samlet ved et Bæltet Parth, Lake Park, Minn., ved Mrs. Ole D. Sathre	13.00
Samlet ved Mrs. Anna Solberg, Aberdeen, S. D.	7.00
Samlet ved Mrs. Iver Stordahl, Finley, N. D.	4.25
Samlet ved Mrs. E. E. Skiple, Eskline, Minn.	25
Samlet ved Mrs. Mathea Rorback, Bergen, N. D.	11.25
Samlet ved Mrs. Oline L. Hanse, Morris, Minn.	22.00
Samlet ved Mrs. T. H. Flom, Milton, N. D.	6.00
Samlet ved Josephine Iverson, Mills, i Fartag, Minn.	1.00
Samlet ved Mrs. Carl Johnson, Moore Lake, Minn.	3.80
Samlet ved Mrs. A. Bjornstad, Ora, Minn.	11.50
Mrs. H. B. Digre, Hendricks, Minn.	1.00
Mrs. Paul Hanson, Rye, Wis.	1.50
Samlet ved Mrs. Ole J. Almlie, Church Ferry, N. D.	1.75
Samlet ved Mrs. N. B. Hendricks, Melfort, Sask., Can.	50
Samlet ved Mrs. A. B. Johnson, Bagley, Sask., Can.	60
Mrs. L. Mork, West Union, Ia.	2.00
Samlet ved Mrs. Helge A. Hoggfoss, Fairdale, N. D.	3.50
Samlet ved Mrs. Agnes Paulson, Elithersall, Minn.	95
Samlet ved Mrs. Peter P. Dien, Kennedy, Minn.	4.00
Samlet ved Mrs. Anna Torgerson, Lodi, Neb.	2.00
J. A. D. Gremseth, Riverton, Wash.	1.00
Samlet ved Mrs. E. Olsen, Sherman, S. D.	50
Samlet ved Mrs. E. M. Dahl, Rock Rapids, Ia.	6.00
Samlet ved Mrs. And. Olson, Beltrami, Minn.	3.85
Samlet ved Mrs. T. G. Kveen, Kofau, Minn.	2.05
Samlet ved Mrs. M. Barion, Wollochett, Wash.	3.75
Samlet ved Mrs. Ole Nelson, Clear Lake, Ia.	2.25
Samlet ved Andreas Villenes, Altona, Ore.	1.00
Samlet ved Mrs. J. B. Satherlie, Canby, Ore.	2.50
Samlet ved Mrs. J. M. Sandvik, Pierpont, S. D.	3.75
Mr. & Mrs. E. Olson, Fargo, N. D.	2.00
Samlet ved Mrs. R. Herrub, Faribault, Minn.	2.00
Samlet ved Mrs. John Reifstad, Georgeville, Minn.	1.25
Samlet ved Mrs. Iver Knutson, Church Ferry, N. D.	3.00
Mr. & Mrs. B. P. Holt, Ellsworth, Ia.	5.00
Samlet ved Mrs. J. E. Johnson, Crookston, Minn.	1.00
Samlet ved Mrs. J. Aalen, Bang, N. D.	1.65
Samlet ved Mrs. Ole Villegaard, Chief River Falls, Minn.	2.75
Samlet ved Mrs. Fred Falck, Milwaukee, Wis.	1.60
Samlet ved Hans Thallaug, Clarissa, Minn.	1.50
A r s b i d r a g: Mrs. T. H. Dahl, Moorhead, Minn.	1.00
Karen A. Larson, do.	1.00
Anna Paulson, do.	1.00
Rev. A. Oitebal, Rochester, Minn.	1.00
Rev. S. Riksb, Banamingo, Minn.	1.00
Halvor Sandvik, Lyle, Minn.	1.00
Geo. A. Paulson, Henning, Minn.	1.00
And. Nelson, Cooperstown, N. D.	1.00
Mr. & Mrs. Ole R. Fosha, Dalton, Minn.	2.00

E. B. D a r b o, Kasserer.

„Børnenes Harpe“ med Musik

er nu udkommet i nyt Oplag. Prisen er 60c i Shirtingsbind og 75c flexible Bind og Guldsnit Bogen burde bruges i enhver Søndagskole.

Festkriftet.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmærkede Billeder af Stolens Bygninger, H. M. Sande, Past. D. Hanjon, Andrew Ellington og af alle Bestyrere ved Stolen ligesaa dens Aabning samt en Gruppe af Stolens Direktører. Ialt er der 22 vakre Billeder. Festkriftet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Stolen. Til Prester og Agenter gives almindelig Rabat.

„Naar Jesus kommer ind i Huset“, af Pastor Rildahl. Sendes portofrit for 60c.

Lær mig, Herre, din Vel En Konfirmationsbog. Dette er en anden ny Bog paa 67 Sider, smukt indbundet, som sendes for 25c.

Send Ordres til

C. Lilletun.

Red Wing, Minn.

Landkads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

L o m m e f o r m e l

1 almindeligt Skindbind med de 3 Testrækker 60c
do. med forgyldt Kors og Kalf samt

sprængt Snit 70c

3m. Morocco med Kors og Kalf samt

sprængt Snit 1 00

1 Morocco og Guldsnit, mygt Bind. 1 40

1 Morocco og Guldsnit Pragtbind. 1 50

1 Kalveskind og Guldsnit, mygt Bind. 1 75

1 Kalveskind og Guldsnit, Pragtbind. 2.00

B a r e S a l m e r n e:

No. 5. 1 almindeligt Skindbind. 50c

No. 6. 1 almindeligt Skindbind med for-

gyldt Kors og Kalf 60c

1 im. Morocco med sprængt Snit. 70c

No. 8. 1 ægte Morocco, Pragtbind. 1.25

No. 9. 1 ægte Morocco og Guldsnit, mygt

Bind med Forsringer 1.40

S t o r s t i l e t.

No. 1 1 stærkt præstet Skindb. med Futral 1.40

No. 2 " " " med Beslag 1.65

No. 3 " " " med Kors og

Kalf og Guldsnit og Futral 2.00

No. 4 Do. Do. med Beslag. 2.25

No. 5 1 ægte Morocco, forgyldt Sider

og Ryg, med Guldsnit og Futral 3.00

No. 6 Do. Do. med Beslag. 3.25

Alle 3 Testrækker særstilt, Shirtingsbind 50c

Do. i Morocco og Guldsnit. 80c

Send Ordres til

C. Lilletun,

Drawer H. Red Wing, Minn.

History of the Great Reformation

in the times of

LUTHER AND CALVIN.

Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy.

BY J. H. MERLE D'AUBIGNE, D. D.

Pres. of the Theological School of Geneva.

Illustrated with many Views, together with the Luther Memorials.

Scenes from the life of Martin Luther, in fifty pictures of the most memorable events in his remarkable career.

From Designs by Gustave Konig With descriptive Sketches by Heinrich Gelzer.

1096 Pages nicely bound in one Volume.....\$2.50

**Hauges Synod Book Dept.,
Drawer H, Red Wing, Minn.**

WHAT SOME OF OUR LEADING PROFESSORS SAY ABOUT THIS BOOK.

Merle D'Aubignes Reformati-
onshistorie er allerede gammel, men
vebbliver at beholde sit Værd som
en gripende og folkelig Fremstilling
af den vældige, aandelige Friheds-
kamp, som af gudnaakte Mænd før-
tes mod det romerske Pavevelde i
det 16de Aarhundrede. Der vil
være velgjørende paa alle sand-
hedssøgende Læsere.

Georg Sverdrup,
Bestyrer Augsb. Sem.

Minneapolis, Minn. Dec. 1904.
Reformationen, Hervens største
Gjerning for sin Kirke efter dens
Grundlæggelse, bør enhver kristen
og fremfor alt en Lutheraner kjen-
de. Merle D'Aubignes Reformati-
onshistorie er almindelig anseet
som en af de værdifuldeste Bøger
om den.

M. D. Bøckman,
Bestyrer af Den Forenede Kirkes
n. l. Seminar.

Although D'Aubigne be-
longed to the Reformed Church
and has not succeeded in all
respects in being fair to the
Lutheran Church in his History
of the Reformation, I regard
this history as a very valuable
work. It is written in a popu-
lar, vivid, and interesting style
and is well worth buying and
studying, although it must be
read critically.

—E. Hove,
President Luther Seminary
Hamlin, Minn.

Harpelegeren med Guitarstole.

Harpelegeren, 10 Sange med Musik og
let udførligt Guitarakkompagnement og Præk-
tist Guitarstole til Brug ved Selvstudium i
Guitaraspil, i et Bind, stort Format og smukt
indbunden i Skriftingsbind med forgyldt Titel
paa Siden \$1.00. Denne Bog er den eneste
i sit Slags i det norske Sprag. Begge Bøger
udgjør tilsammen 122 store Sider. Bogen
anbefalet af Fru Walborg Hovind Stub, Prof.
Sven Oftebal, Pastor L. M. Bjørn m. fl.
Tegnbogen koster bare 25 Cents. Musik og
Akkompagnement arrangeret af Kristian Nels-
son. Guitarstolen er ogsaa uarbejdet af ham.

Send Ordres til C. Rillethun, Drawer H.

Red Wing, Minn

N y B o g .

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bi-
ble meditations for each day in the year with
devotional songs to the furtherance of family
prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. House ud-
kommet engelsk Udgave af Johan Goszners Skat-
te. Denne Bog er af vort norske Kirke- og Kristen-
folk saa vel kendt og elsket, at nogen Anbefaling
Bogen er neppe paastræbet. Vi glæder os kun over
at Augsburg Publ. House har vist den Foretagelse-
hed at udgive denne Bog paa engelsk. De yngre
iblandt os vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Skrif-
tingsbind og koster portofrit tilsendt 75 Cents.
Befillinger sendes til

Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn

Folketalender for 1908.

Denne lille Bog er paa 80 Sider og giver foruden meget godt Læsestof en fuldstændig Kalender og Adresse paa alle Prestes, Professors og Missionæres i Hauges Synode. Bogen koster i Omflag 10 cents med 25 procent Rabat til Forhandlere.

Prestes og alle andre, som interesserer sig for Udbredelsen af denne billige Bog, anmodes om at sende sine Ordres til undertegnede snarest muligt.

C. Lilethun,
Red Wing, Minn.

Ny Bog.

Den historiske Udvikling af Lærebegrebet om Forsoningen. 3 3 Foredrag. Af H. H. Bergsland, Prof.

Denne Bog er paa 100 Sider og koster heftet i godt og stærkt Omflag 35c. Et meget vakkert Billede af Prof. Bergsland pryder Bogen.— Enhver Prest og ellers enhver anden, der ønsker et klart Indblik i det vigtige Spørgsmaal, som Bogen behandler, gjør vel i at forskaffe sig dette Prof. Bergslands sidste Arbeide.

Send Ordres til

C. Lilethun,
Red Wing, Minn.

Bogts Bibelhistorie med Billeder.

Denne Bog er nu færdig. Bogen er revideret efter den nye Bibeloversættelse, er trykt med stor, klar Stil paa godt Papir og har 53 Billeder samt et Kart. Bogen er paa 144 Sider og er indbundet i Silf Cloth med sort Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. 3 Par-tier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

C. Lilethun,
Dr. H. Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebladet garanteres Udsælgelse. Bedste Betingelser Righoldig Motifsamling sendes paa Forlangende. Adresse: Adolf Jørgen, Story City, Iowa.

Alttermalerier.

Akademisk Arbeide til laabeste Priser. Tyde Aars Erfaring. Bedste anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

August Klugstad,
Marinette, Wis.

Hilsen paa Silkebaand

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Aaftehsilen“, „Glædelig Jul! Godt Nytaar!“ 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar“, 3 Vers; „Venlig Hilsen“, „Hjertelig Lyønskning“, 4 Vers; „Hilsen til Fader“, 4 Vers; „Hilsen til Moder“, 3 Vers; „Hilsen fra Moder“, 3 Vers; „Hilsen til Broder“, 3 Vers; „Hilsen til Søster“, 3 Vers; „Hjemmets Vinder“, 5 Vers; „Hilsen til mit Fædreland“, 3 Vers; „Uden Kors ingen Krone“, 4 Bibelsprog; „Herren er vor Tilflugt“, Ps. 121; „Herren er nær“, 4 Bibelsprog.

„Best Wishes“, „To my child“, „A Greeting to Father“, „A Greeting to Mother“, „A Greeting to Sister“, „A Greeting to Brother“, „Blessed Christmas and Happy New Year“, „New Year Greetings“, „Blessed are they who have not seen and yet have believed“.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

„Wedding Congratulations“, 3 Vers. (Disse er 20c stykket.)

Send Ordres til

C. Lilethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Billede

af Hans Nilsen Hauge i Cabinet Størrelse 25c, (kan gjerne sende Postage Stamps). Chr. D. Brohaugh, 298 Williams Str., St. Paul, Minn.

B e d e s e r i n d r e t.

Naar vore Menigheder indsender Benge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorsløn og Synodetaskassen (heri indbefattet Stoletasken, Fondstasken og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. I. Lassefson, Kasson Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Heningemissioner sendes til Rev. J. J. Renbahl, 226 Vernon Ave. E., Fergus Falls, Minn.

Benge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Ekstad, Red Wing, Minn.

Benge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. G. D. Bit, Route 3, Beresford, S. D.

„Budbæreren“

udgives af Hauges norske evangeliske lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forstudsvis \$1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lilethun,

Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Solter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Bør I hbiig mod Vanden; 2. Red Wing Seminar; 3. Fra Missionær Meyer John; 4. Et libet Gjenmæle; 5. Samtalempbe; 6. Fra Missionsmødet i Mayville Kredz; 7. Mere fra Flatheadalen, Montana; 8. Atter en gammel Pilgrim vandret bort; 9. Kinamissionen; 10. Gaet ind til Hvilen; 11. Fra Arbeidsmarken; 12. Besjendtgjærelser; 13. Kvitteringer.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2.

No. 18

Lørdag den 2den Mai 1908.

{ 40de Aarg.

Den gode Hyrde.

Den gode Hyrde er sit Kald hengiven og tro. Han gjør sin Gjerning, saa ingen kan finde noget at udsætte derpaa. Han har en Hjord, og den vaager han med Trost og over, han leder den paa de skønne Græsange og til de stille, rindende Bæde, han vogter den vel mod al Ulykke og al Fare, ja mod alle livende Dyr. Men han gjør mere end dette, han sætter sit Liv til for Faarene. Han dør altsaa for dem. Hvem kan gjøre mere? Det er den gode Hyrde, som vil og kan og virkelig gjør dette. Det er ikke en god Hyrde, men den gode. Det er kun en som kaldes saa, og som virkelig fortjener at kaldes saa. Denne ene, ved vi, er den Herre Jesus. Ingen har elsket som han, ingen har tjent som han, ingen har ofret som han. „Hvo er god uden en nemlig Gud?”

Men hvorfor gjør den gode Hyrde saa meget for sin Hjord? Fordi han har Omsorg for den. Han tænker ikke saa meget paa Løn eller Lønningen, saa han for den Skyld skulde gjøre alt dette. Det er disse to Ting: Kjerlighed og Omsorgen, som driver ham til denne umaafselige Hengivenhed for sin Hjord.

Leiesvenden og den som ikke er Hyrde har ikke hverken Evne eller Vist til at gjøre som den gode Hyrde. Leiesvenden tjener for Betaling han. Han vil ikke bove meget for sin Hjord. Han ser paa Solen og hvad det ligger paa Dagen, om det ikke snart er den Tid,

han kan faa sin Løn. Ser han Uven komme saa tager han tilbens, og giver Faarene en god Dag, bare han kan redde sit eget Liv. Men han glemmer det, at den som paa denne Maade vil redde sit Liv skal miste det. Men hvorfor flyr Leiesvenden? Jo fordi han er en Leiesvend og har ikke Omsorg for Faarene. Der ser vi, hvor ilde den Hjord er stillet, som har en Leiesvend og mener det er en Hyrde. Man kunde da spørge, hvorfor er da en Leiesvend i Hyrdegjeringen, naar han ikke tjener i den af andre Grunde end som nævnt er? Ja hvad gjør ikke Menneket for Løn og Løn? Det var ikke saa værst endda, hvis de som ikke har høiere Interesser end timelig Vinding holdt sig baade med Mund og Haand borte fra Hyrdegjeringen i Verden, men det er nok ikke saa vel; thi den Gjerning vil de være med i, om de er saa uskiftet dertil, som en Skildpadde til at følge en Orm.

Mellem den gode Hyrde og hans Faar er der et fortroligt Kjendskab og det mest intime Forhold. Hyrden kender Faarene. Ja han kender dem bedre end de kender sig selv, og han kender dem bedre end de kender hinanden, og kender dem langt anderledes og bedre end Verden kender dem. Herrens Faar, ved vi, er ikke hverken vel sete eller ret kjendte i Verdens Betragtning. Men det er dem da ogsaa nok at Hyrden kender dem. Men Faarene kender ogsaa Hyrden, og det gjør jo Forholdet mellem dem saa saligt og trygt. Det er dette Forhold mellem Faare-

GTU Library
2400 Ridge Road
Berkeley, CA 94709
For renewals call (415) 649-2500

All items are subject to return

ne og Hyrden Anfelt synger om og figer: Med Gud og hans Vensteb, hans Aand og hans Ord, samt Brødrene's Samfund og dækkede Bord, de usede Dage vi møde med Trøst. Os følger jo Hyrden, den trofaste Hyrde, vi kjende hans Røst.

Saa har den gode Hyrde andre Faar, som ikke er af denne Sti, og disse vil han søre ind paa den rette Sti, saa der skal blive en Hjord og en Hyrde. Herren er den rette Hyrde, han har den rette Hjord og han har rette Samlelyst. Det er den eneste som har Ret til at „samle til sit“. Gid han snart maatte faa alle, som endnu ikke er paa hans Sti. Hvor godt det arme Menneſke kunde have det, naar de lod sig samle ind i Jesu Samfund, medens der er Anledning til at komme ind.

Er du et sandt Jesu Faar? Hører du til Jesu Kristi Hjord? Hvis ikke, hvorlænge skal du endnu vente, før du begynder at lytte til den gode Hyrdestemme og gaa efter ham paa de „gode Veie“.

En fort Hilsen.

Efter 3 Maaneders uafbrudt Rejse er jeg da endelig hjemme igjen, og da en Del Venner bad mig om at lade høre fra mig i „Buddæreren“ opfylder jeg herved deres Onſke og mit Løfte. Jeg tænker ofte for mig selv: hvad Nytte var det vel at rejse disse 3 Maanedere? Som Svar ved jeg intet bedre end at sige til Gud: „ved din Naade fik jeg plante, prøvede ogsaa at vande, og naar saa du giver Bæſt, saa blir det nok til Nytte.“ Og saa er jeg saa ufigelig lykkelig ved Tanken paa, at det er hans velbehagelige Vilje at give Bæſt. Derfor er jeg ogsaa vis paa, at det ikke skal være forgæves, selv om Djævelen vil prøve at gjøre alt Guds Arbejde til intet, haade i os og ved os.

Det er særdeles godt at vide, „at den, som er i os, er større end den, der er i Verden“.

Det trænges saa høiligen, at Guds Børn altid har det klart for sit Troesblik. Ellers blir man modløs, naar man betragter den

Frøekhed, som Verdens Børn lægger for Dagen. Hvor glade maa vi ikke være, naar vi derimod erindrer, at det er bare en liden Stund, saa skal „Kristus vort Liv aabenbares og da skal ogsaa vi aabenbares med ham i Herlighed.“ Er derfor hjertelig glad ved at saa sende dig, Bror og Søster, særlig I her ude paa Nord Dakotas Prærier, hvor I ofte sidder som „den kurrende Due“ og „den enlige Fugl paa Taget“ atter en Hilsen og Opmuntring til at holde ud i Bøn og Tro. Du skal ikke bare bli opholdt selv ved det, men du skal nok saa se, at det var noget Herren vilde bruge dig til, naar han anviste dig Blads ude her blandt en hel Del som ikke kjender Gud og den eneste Frelser, Jesus Kristus. Vær taalmodig og udholdende og tænk paa disse dine Naboer, hvor ondt de igunden allerede har det, men om de ikke vindes for Herren, hvor meget værre venter dem. Derfor gjælder det, at de maatte vindes for Himelen, medens Naadens Tid er. Og da vil du—jeg ved du ikke behøver at paaminde os om det,—og saa naar Leilighed gives, rette et Ord til dem om at søge deres eget evige Vel.

I denne Forbindelse føler jeg Trang til at gjøre et lidet Eidehug og sige, at det har ofte gjort mig ondt, naar jeg har været Vidne til, hvor den Retning gjør sig gjældende, at det blir bare naar vi er paa Møder vi skal vidne om vor Tro. Vil saa gjerne saa sagt det haade til mig selv og eder, Brødre og Søstre—Presterne iberegnet—lad os ikke give Verden det Indtryk at det er bare ved visse Leilighed er vi er kristne.

Saa hilſes I alle Guds Børn med 1 Pet. 2, 4—9. Tiden er ond, men husk, vor Freløsning er nu nærmere end da vi bleve troende. Hver Dag knapper af paa Veien. Lovet være Gud! Om jeg kunde række dig endnu med et Ord, du som jages af dine Søster paa Fordærvellenss Veie, hvis Ende er forfærdelig mørk, saa vilde jeg endnu engang saa bede dig at komme til Jesus og gaa fri fra den evige Ulykke som ellers vil komme over dig, maaſke den Tid du mindst aner. Har du ikke seet selv saa mange Beviser paa hvor Tiden blev afſkaaren for mange af dem

som vandrede paa den samme Vej som du gjør? Gik ikke mange af dem ind i Ewig-
heden uberegt? Vend derfor om i Jesu Navn
idag og sæt din Kurs mod Himmelen! Gud
give det maa ske. Modtag saa allesammen
min personlige, hjertelige Tak for eders store
Imødekommethed og Opofrelse for mig.
Smaat, hvad Husrum angaar, var der ofte
paa de Steder jeg var hos mange af eder,
men altid fandt jeg Hjertenum. Føler mig
somme Tider helt bekvæmet, naar jeg tæ-
nker paa, hvor I alle prøvet at gjøre det hyg-
geligst for mig i eders smaa Hjem, som de fle-
ste maa nøies med i Nybyggerli-eds Dage.

Maa det gaa eder alle vel baade i time-
lig og i aandelig Hensende. Lad os frem-
for alt se til at vi ikke mister Himmelen. Og
naar da vort Løb er tilende, skal vi saa ind-
tage vor Plads hos Jesus, som er gaaen hen
for at berede os Sted. I Sandhed et her-
ligt Haab!

Med broderlig Hilsen

Jonas B. Falkanger,

Marmon, N. Dakota, April 7—08.

Nogle Bemærkninger

til

„Et Lidet Gjenmæle“.

I „Budbæreren“ No. 10 for dette Aar,
er fra Past. G. D. Paulsrud en Indsendelse
under Overskrift: „Hauges Synode og Fri-
kirken“, hvori han fremholder, at ialfald for
Hauges Synodes Vedkommende er det mel-
lem de to Samsund nu forsøgt iværksat
Samarbejde, tilfugt Forening, Noget der
forneemmelig af nogle saa Mænd i Synoden
er „pushet“ frem; medens Menighedsfolket
derimod svært lidet har deltaget deri. Han
forlanger, at i en saa vigtig Sag burde Me-
nighederne have Ansædning at behandlet Sa-
gen, og Synoden have deres Udtalelse, før
end den gik iveri med dette Arbejde.

Tillige paapegte han, at da den af Hau-
ges Synode, Den forenede Kirke og den
norske Synode nedsatte Foreningskomite hen-
vendte sig til Frikirken med Spørgsmaal, om

den ogsaa vilde være med i Foreningsarbej-
det, erklærede denne, at den ikke fandt sig
saaledes organiseret, at den som Samsund
kunde deltagte deri.

Endvidere leverede Past. Paulsrud en
Fremstilling af Frikirkens Aarsmøder, dens
retslige Stilling til de inden samme af Tru-
stees holdte Eiendomme. Han forlangte, at
saafremt Frikirken ønskede Forening, fik den
organisere sig saa, at den i Lighed med det
Samsund, med hvilket den søgte Forening,
kunde møde med fuld Eiendomsret til sine
Eiendomme.

Ligesom det forekom Past. Paulsrud,
saaledes forekommer det ogsaa undertegnede
lidt besynderligt, at efter som Frikirken, da
den tilspurgtes af ovennævnte Forenings-
komite, saa sig nødt til at svare som den gjorde.
Nu derimod, da det gjælder Tilslutning
til Hauges Synode som jo er det ene af de tre
for nævnte i Foreningsarbejdet deltagende
Samsund, synes for Frikirken denne Man-
gel paa Organisation ikke at være det mind-
ste iveri. Heller ikke for Hauges Synode.
Man skulde dog tro, at de samme Omstæn-
digheder, nu som da, vilde gjøre sig gjælden-
de, forudsat, at det virkelig er Forening man
er efter.

Med historiske Fakta paaviste Pastor
Paulsrud, hvortil et saadant løst Samarbej-
de førte, al den Stund, Samsundsinteressen
stod saa vældig som den endnu gjør. Det at
slutte sig sammen om enkelte Gjøremaal
uden nogen Samsundstilslutning, helst blev til
Skuffelse for en af Parterne og denne snare-
re bevirkede Uvilje end Vensteb.

Tilfugt berørte Pastor Paulsrud et Op-
raab af Pastor T. J. Oppedahl til et mellem
Frikirken og Hauges Synode fælles Mis-
sionsmøde. Han erklærede, at et frit Møde
Missionen vedkommende, hvortil Folk baade
fra Frikirken og fra Hauges Synode kunde
møde frem, havde han intet imod; men han
kunde ikke indse Nødvendigheden af, at Hau-
ges Synode som Synode skulde holde Møde
med individuelle Personer af Frikirken.

Derimod kommer Pastor T. J. Oppedahl i „Budbæreren“ No 13 med „Et lidet
Gjenmæle“ og synes at ville saa det til saa,

at det væsentlig er ham, Pastor Paulsrud er efter. Hans Opraab „har nok truffet et ømt Sted,“ siger han. Kanste det. Men saa har Pastor Paulsruds Fremstillinger truffet et ligesaa ømt Sted paa den anden Side. „Et lidet Gjenmæle“ beviser dette.

Men, hvad indeholder saa dette „Et lidet Gjenmæle“? Er Pastor Paulsruds Paastande, Fremstillinger eller Slutninger deri modbevist eller gjendrevne? Ikke en eneste.

„Et lidet Gjenmæle“ har kun lidt „Siddetræk“ af Pastor Paulsruds Ord, lidt sentimentale Udbrud og tilsidst gjøres deri Pastor Paulsrud opmærksom paa, at idet han „spanderer saamange Ord“ paa hans (Pastor L. J. Oppedahl's) „ringe Person“, har han jo derved angrebet og klandret, vel at mærke, hele Hauges Synodes Aarsmøde i 1906. Er dette saa? Pastor Paulsrud omtalte hint Aarsmøde særskilt, uden at Pastor L. J. Oppedahl's Navn i Forbindelse dermed var nævnt.

Med Hensyn til de mange spanderede Ord, saa kan enhver se, hvem af de to, Pastor G. D. Paulsruds og Pastor L. J. Oppedahl, har spanderet de fleste Ord paa hinanden.

Pastor L. J. Oppedahl paastaar, at han ved sit Opraab til omtalte Fællesmøde handlede i Genhold til Hauges Synodes Beslutning i 1906. Bestemte da Hauges Synode i 1906 at ville holde et saadant Møde og paalagde den Pastor L. J. Oppedahl at søge dette istandbragt. Hvis ikke, saa kanste der ogsaa heri kan være lidt i Pastor G. D. Paulsruds Paastand om at „pushe“ frem af Enkeltmænd.

„Ja, hvad kan man ikke se, naar Viljen snur en anden Vej“ udbryder Past. Oppedal. Deri har han Ret. Hvad kan man ikke ogsaa da saa at høre! Da kan ogsaa en Prest i offentligt Synodemøde modtage en Indstilling fra Synodens Skoledirektion med en sliq Erklæring, at om saa Indstillingen kom fra „selve Engelen Gabriel“ saa bryde han sig ikke en Øit om den.

I denne Sag, Tilslutningen til Frikirken, ser det ud til at Past. Oppedal anser et

Synodemødes Udtalelse for omtrent useilbar. Dertil er vi alle mer og mindre tilbøjelige, naar den gaar i Retning af vor Villie; men kommer den modsat? Ja da!

Hauges Synode har forresten aldrig paastaet at være useilbar. Hvor „utænkligt“ det end kan være, den har dog flere Gange rekonfigureret sine Beslutninger. Og mon ikke netop i omhandlede Sag ogsaa saadant skede paa Aarsmødet i 1906? Først Beslutning, saa Rekonfiguration af samme og saa ny Beslutning, alt eftersom Talerne i Sagen gjorde Indtryk.

Et eneste lokalt Tilfælde anfører Pastor Paulsrud som et Stræmmebillede, siger Pastor Oppedal. Om Forbalelse, han anførte mindst tre, og angaaende dette ene, hvortil Pastor Oppedal formodentlig refererer, drog han den Slutning, at af 100 lignende Tilfælde, vilde de 99 saa samme Udfald som dette.

„Et lidet Gjenmæle“ modfiger ikke dette, anfører heller ikke noget modsat Tilfælde som Modbevis, taler blot om en Svale og en Sommer, om en falsk Mynt og lignende.

„Den Omstændighed, at Frikirken heller vil søge Forening med os... har sin naturlige Baggrund. De betragter sig som staaende os nærmest i Principspørgsmaal og kirkelig Praksis og i Kraft af disse Faktorer ser de betingende Muligheder for et broderligt Samarbejde for den fælles Sag, Gudsrigets indre og ydre Fremvækst“, erklærer Pastor Oppedal.

Principspørgsmaal og kirkelig Praksis blir da altsaa de væsentlige Betingelser for Gudsrigets indre og ydre Fremvækst og dog nogle Vinjer længere nede klandrer han disse Principspørgsmaal som en Uting, Foreningskomiteen spilder Tid paa i Lighed med at definere, hvorledes det gaar til ved Gjenfødselen og Omvendelsen o. s. v. „for det ved ingen,“ siger Jesus.

Er da det at definere disse Ting saa ilde, at det skulde hindre Gudsrigets indre og ydre Fremvækst? Bibelen siger dog adskilligt derom. Den lærer, at det gaar saa til, at Gud giver os et nyt Hjerte og en ny Aand inden i os, borttager det syndige Stenhjerte af vort Rød og giver os et Rødhjerte.

Dette, blandt meget mere, om, hvorledes det gaar til ved Gjenfødselen.

Vor Børnelærdom figer om samme Gjenstand, at det gaar saa til, at vi blir meddelt den levende Tro, opvakt af den aandelige Død, oversat fra Mørket til Lyset, fra Satans Magt til Gud, og alt dette derved, at den Helligaand tager Bolig i vort Hjerter. Og selv Pastor E. J. Dypedal i sit Foredrag ved Sommerkolen i Red Wing, 1907 har sagt en hel Del om det aandelige Livs Fødsel og ikke om den alene, men ogsaa om den for samme Fødsel af ham paastaede nødvendigt forudsatte Undfangelse. At definere disse Ting kan derfor ikke være saa rent isde alligevel.

Dette om Principspørgsmaal og kirkelig Praksis, hvorom nu særlig fra visse Hold høres saa ofte. Hvor meget eller hvor lidet betegner disse Udtryk?

Vor Herre og Frelser Jesus Kristus gav Anvisning paa Princip og Praksis og den lyder saa: Gaar derfor hen og gjør alle Folk til Disciple, idet I døbe dem i Faderens, Sønnens og den Helligaands Navn og lærer dem at holde alt det, jeg har befaleet eder, og se, jeg er med eder alle Dage indtil Verdens Ende.

Hans Apostel sa: Det bør i Jesu Navn at predikes Omvendelse og Syndernes Forladelse for alle Folk.

Enhver som i sand Tro, i hjertelig Nymghed og i oprigtig Lydighed stiller sig ind under vor Frelseres Anvisning og Befaling, lægger ikke ud i egen Vaad; men er inde i hans Kirke og Menighed, den han har lovet at være med alle Dage og hvorom han har forfikkret, at Helvedes Porte intet skal formaa imod den.

Den eller de, som for særegne Principer og Praksis Skyld vil „lægge tilhavs i sin egen Vaad og siske som de bedst kan“ faar saa gjøre.

Der har altid været saadanne. Men naar de i sin „egen Vaad lægger tilhavs og fisker som de bedst kan“, saa er vel Fangsten ogsaa deres egen.

Hvad forøvrigt Sagen selv angaar, saa maa det sikkerlig være det bedste, at Menig-

hederne tager den under Behandling og saa fremlægger Resultatet deraf for Synoden.

A u s t e n G. S e v o l d .

Om Drukkenskabens Elendighed.

(Indsendt ved Pastor A. D. Oppegård.)

„Hvem raaber: *Alt?* Hvem raaber *Be?* Hvem har *Trætte?* Hvem har *Klage?* Hvem har *Saar* for ingen Ting? Hvem har *røde Vine?* De, som sidde længe oppe ved *Vinen*, de, som kommer for at prøve den krydrede *Drik*. Se ei til *Vinen*, hvor rød den er, hvorledes den perler i *Bægeret*, hvor glat den gaar ned! Tilfidsst skal den bide som en *Slange* og hugge som en *Hugorm*; dine *Vine* skulle se efter fremmede *Kvinder*, og dit *Hjerte* skal vorde som en, der sover midt ude paa *Havet*, og som en, der sover i *Toppen* af en *Mast*. De bankede mig, jeg fornam det ikke. Naar skal jeg vaagne? Jeg bliver ved at søge den fremdeles.“ (Ordspr. 23, 29—32.)

Vers 30 giver Svar paa de 29 opfaste Spørgsmaal. „Drankeren, den, der „sidder længe oppe“ ud over *Ratten*, „ved *Vinen*“ og kommer sammen med *Kammerater* for at „prøve den krydrede *Drik*“, der beruser endnu mere end almindelig *Vin*, maa raabe: „*Alt?*“ og „*Be?*“ og føre „*Klage*“, naar han hører *Drukkenskabens* bitre *Frugter*, kommer ret som det er i „*Trætte*“ og fra *Strid* i Ord til *Haandgribeligheder* „for ingen Ting,“ i hvilken han da modtager *Slag* og „*Saar*.“ Derfor lade man sig ei bedære af *Vinens* fristende *Udseende* og heller ikke af den lokkende *Smag*, men betænke meget mere dens *skrækkelige Følger*: „tilfidsst“, efter først en Stund at have pirret *Sandserne* og fremtryllet *Munterhed* og *Lyftighed*, „skal den bide som en *Slange*“ de bringe d. e. *flemmeste Efterveer* i nagende *Selvbebrejdelser*, i *Selvanklage* over at have ødslet bort *Penge*, bortkastet *Tid*, paadraget sig *brave Folks Ringagt*, forsynet sig grovt mod sine egne osv.; og den „skal hugge“ d. e. *udsprøite Gift*, „som en *Hugorm*“ d. e. ligesom denne med sin

Gift virke ødelæggende paa hele hans Person, paa Sjæl og Legeme, og det i den Grad, at Drukkenskabens svækkende og dræbende Virkninger paa en forfærdelig Maade forplanter sig ogsaa til Drankerens Afkom, lige ned til Børnebørn og endnu tidligere Slægter.

I de følgende Vers skildres den druknes ophidsede og omtaagede Tilstand. Hvad der i vor Bibel er oversat med „fremmede Kvinder“ kan ogsaa betyde: „fremmede Ting“, og som dette er den nærmestliggende Betydning af Grundtekstens Udtryk, saa synes ogsaa Sammenhængen her at tale for den; den ophidsede Indbildningskraft gjør, at ens „Dine se fremmede Ting“ d. e. Ting, som ere langt fra Virkeligheden, Ting, som ikke eksisterer uden i Drankerens sygelige Hjerne; og overensstemmede hermed „taler hans Hjerte forvendte“ d. e. forvirrede, meningsløse og dumme „Ting,“ hvilke Munden da ogsaa løber over med. Og rent bortrykket fra det virkelige Liv er han „som en“, der sover midt ude paa Havet“ d. e. han befinder sig i en aandelig Forvirrings og Ubevistheds Tilstand som den, der er sunket ned i Havets Dyb og holder paa at drukne, og dertil i den største Fare: som en, „der sover i Toppen af en Mast,“ hvor han hængende i Ræerne svajer frem og tilbage, hvert Øjeblik udjat for at falde ned og opsluges af de fraadende Bølger.

I Vers 32 høre vi Drukkenbosten selv tale: Deruselsen satte ham ind i en Tilstand af fuldstændig Følelseløshed og dødt Sløvhed: han kjendte ingen Smerte, om de end sloge ham, ja sparkede og trødte ham, og heller ingen dyb Smerte ved de aandelige Stød og Slag, som rammede ham i Straffen og Hjemtjøgelferne, Gud stikkede over ham. I denne Tilstand er han ulukkelig, ønsker at den maatte ophøre og spørger derfor: „Naar skal jeg vaagne“ d. e. naar skal jeg ret komme til mig selv, blive ædru? Men dette Ønske spotter ham kun: han er ikke mere sin egen Herre, men er fuldstændig i Drukkenskabslastens Magt og siger derfor i næste Øjeblik: „Jeg bliver ved at søge den“ d. e. Vinen „fremdeles.“

Hvilken Last har nogensinde ført større Skjændsel, dybere Gledighed og flere Videlser over et Menneske end Drukkenskaben?

Utter en gammel gaaet ind til Hvilen!

John K. Rye, født i Meldalen, Norge, den 14de Jan. 1828, ægteviet i 1846, udbandede til Amerika om Høsten 1872 og bosatte sig i Mich. for omtrent 2 Aar og flyttede derfra til Danton Co., Dak. Terr., nu Syd Dak., hvor han tog Homesteadland og boede der til sin Død den 20de Mars 1908. Hans Hustru døde 28de Febr. 1905, ligeledes af hans 7 Børn er 2 døde i Norge i en ung Alder, og 2 døde i Amerika. John Rye var kjendt af mange, særlig i Syd Dak., som en ægte Haugianer. Saalænge som Kræfterne tillod ham var han med paa mange kristelige Samtale-møder og tog Del med Vidnesbyrd og Veiledning offentlig som privat. Han besad et alsidigt Syn paa Guds Ords Værdighed og Kristenlivets Erfaringer var han hjemme i, sund i Troen levede han med sin Gud paa Maaden i Jesus til det sidste.—Det var en Opbyggelse og aandelig Løftning at samtale med ham, og Gud give, at vi havde mange flige aandelige Fædre i vore Menigheder.

Særlig det sidste Aar skranked han af mere og mere, og de sidste Uger maatte han holde Sengen og det viste sig, at Sjæls- og Legemskræfter svandt hen imod Enden. Et af Naadløfterne i Ordet, som glædede hans Sjæl var: „Han, Jesus, gjorde ved sig selv vore Synders Renselse!“—Ligejom der var mange Venner, der besøgte Rye, medens han levede, saa var der ogsaa et noksaa stort Ligefølge ved Meldals Kirke den 22de Mars sidsteleden.

Herren forbarme sig over os alle og fælese baade unge og ældre, saa naar Døden kommer den maa blive os en Indgang til Livet i Herlighed.

U. L. R.

Kinamissionen.

Fra Kina.

Pastor Th. Himle skriver den 18de Mai: „Som vi kom hjem fra Begravelsen efter vor kjære John Arthur blev Alma (Mrs. Himle) syg—svært syg, saa det for os saa ud, som hun var lige ved Dødens Tærskel. Vi sendte efter Dr. Hotvedt, og han var saa snil han kom—men da var hun jo over det værste. Selv om man skynder paa alt man orker tar det dog flere Timer paa 2det Døgn, før Lægen kan række hid.

Nu, Gud ske Lov! er Mama meget til Bedring. Maa nu Gud for sin Barmhjerlighedens Skyld snart opreise hende igjen. Arbeidet hojer sig op over os paa alle Hold.“

Broder Himle kunde, paa Grund af Mrs. Himles Sygdom, ikke saa være tilstede ved Pastor Rønnings Afreise fra Fancheng, men sendte to indspjødte som sine Repræsentanter.

Broder Himle beklager sig over, at Tiden er saa optaget, at han ikke faar Tid til at skrive. Han havde tænkt at skrive lidt om deres Modtagelse ved Ankomsten til Hsin-ye, men har ikke haft Tid til det, saa Vennerne faar være julle og undskyldte ham.

Da nu Formanden maatte forlade Missionsmarken, blev Pastor Himle valgt til at fylde hans Blads som Formand.

Pastor Th. Himle har udarbejdet en Andagtsbog til Brug ved de daglige Andagter. „Presbyterian Mission Press“ har trykt og udgivet den paa sit eget Forlag. Det er udvalgte Skriftsteder for hver Dag i det kinesiske Aar. I det store og hele følger den Perikoperne med Udvalg baade af Evangelii og Episteltefsterne. Bogen er udgivet i to Slags Bind, et paa kinesisk til 8 Cents og et lidt finere til 18 Cents.

A. D. D.

* * *

De kristne har det skønneste Motto, jeg ved at nævne. Det ser sligt ud: Korset først og Kronen siden.

Til Bauges Synodes Menigheder og
Presten.

Vore Missionærer har paa den sidst afholdte Konferents behandlet et Udkast til Plan for en høiere Fællesskole i Kina. Dette Udkast er antaget af Konferentsen og hjemsendt som Forslag til Behandling paa anstundende Aarsmøde.

Sagen er af stor Betydning baade for Missionen og Samfundet. Menighederne bør tage den under alvorlig Overveielse, saa Repræsentanterne kan være beredte til at handle, naar Sagen kommer op til Behandling i Synodemødet. Broderligt

A. D. Oppegård.

Forslag til Grundregler for en høiere
Fællesskole i Kina.

Rapport fra Fællesskomiteen.

Komiteen for at udarbejde Udkast til Plan for den høiere Fællesskole havde Møde paa Hsie-liang den 14de August 1905.

Af de af Fællesskonferentsen valgte Medlemmer var Dr. John Sjöquist og Pastor H. N. Rønning tilstede. Pastor R. Rilen af Brodersamfundets Mission blev optaget som Medlem af Komiteen.

Mødet organiserede sig ved, at Dr. Sjöquist blev Formand og Pastor Rønning Sekretær.

F o r o r d .

Komiteen ønsker at udtale følgende Begrundelse for Nytten og Nødvendigheden af en saadan høiere Fællesskole.

Det er vor fulde Overbevisning at just nu er den beleilige Tid at bringe Kina kristelig Undervisning. Hele Verdens- og Kirkehistorien viser klart, hvilken Betydning og Indflydelse saadanne Skoler har havt; derfor hviler det nu et stort Ansvar paa den kristne Kirke til at være med og løse denne store Opgave. Nu medens Kineserne vaagner og tørster efter Kundskab giver Gud os en aaben Dør—en herlig Anledning.

Til et saadant stort og vigtigt Foretagende kræves der Tid, Midler og Kræfter som den enkelte Mission ikke magter at raabe over, derfor bliver det nødvendigt at vi forener os til kraftigt Samarbejde paa dette Omraade. Det vil have mange Besparselser,

store Fordele og en uberegnelig Virkning for Guds Sag at faa en stor, veludstyret, kristelig høiere Læreanstalt.

Udkast til en Plan, hvorpaa følgende skandinaviske Missioner enes om at oprette og drive en høiere kristelig Fællesskole.

„Det Svenske Amerikaniske Missionsforbunds Mission i Kina.

„Hauges Norske Evangeliske Lutherske Synode i Amerika“

Mission i Kina.

1. Skolens Navn

Paa engelsk

(Bestemmes senere)

Paa kinesisk

2. Dens Sted

bliver i Siang-Yang eller Fancheng, hvilket senere bliver at bestemme af en dertil valgt Komite, der bliver bemyndiget til at vælge og kjøbe et passende Sted og Grund.

3. Dens Formaal.

a) At give Eleverne en grundig Kristen- doms- Undervisning.

b) At give dem en alsidig og tidsmæssig Rundskabsuddannelse.

c) At bringe Graduerterne saa langt, at de kan blive duelige og beskikkede til at indtage ledende Stillinger i Kirken og Staten og derved komme til at udøve en kraftig kristelig Indflydelse paa vore egne Missionsfelt og om muligt for den hele Nation.

4. Til Opnaaelse af dette Maal

a) Skolen udstyres med de allerbedste Hjælpemidler.

b) Kun at ansætte meget duelige og kristelige Lærere.

c) Ved Optagelse af Elever bør der vælges med stor Forsigtighed, og med det for Øie, at Flertallet af de studerende er troende, der har en kontrollerende Magt og Indflydelse i det private Liv blandt de yngre Elever.

d) Som en kristelig Missionskole bør der blandt Eleverne drives et sundt og ihærdigt Opbyggelses- og Missionsarbejde, der kan befæste de troende og vinde de uombædte.

5. Dens Bekjendelse.

Al kristelig Undervisning maa være i Overensstemmelse med den lutherske Lære.

6. Dens Ledelse.

De respektive Missioner vælger et lig Antal Personer, der danner Skolens Direktion.

7. Udgifterne.

Udgifterne deles lig mellem de deltagende Parter.

Forslag.

Der bevilges \$5000.00 til at kjøbe Grund, bygge de nødvendige Lokaler og udstyre Skolen.

Anmærkning:—Skolen kan begynde i en mindre Skala, men ved Kjøb af Land og Grundlæggelse af Bygninger bør man lægge Planerne saadan, at Skolen med Lethed kan udvides.

H. N. Rønning, Sekretær for Komiteen. N. N. N.

En Drankers Ord.

„Aa,“ sagde han, „du som er Prest, bed alle Mennesker, som ikke drikker, at de stemmer Saloonen ud af Verden. Det er mange af os Drikkere, som ønsker, der ikke fandtes Saloon paa Jorden. Ved Presidenten vor, at han tager Hovedet af denne „Trusten“. Hvorfor gjør ikke Presidenten noget imod Drikken? Jeg kan fortælle dig, Prest, at min Fader blev skudt i Krigen 1863, da Slaverne i Syden skulde frigjøres; men vi Drankere er i et værre Slaveri end Sydens Negre var. Hvorfor skyder man ikke ihjel Saloontrafikken, saa vi ogsaa kan blive frie Mænd?—Aa stakkels Smaaagutten min, aa stakkels Smaajenterne mine! Jeg undres om de lever?“ Saa græd han igjen.

Toget, som jeg ventede paa, var kommen. Jeg forsøgte at faa ham med mig. Men det var umuligt. Det sidste jeg hørte ham sige var dette: „Jeg gaar til Dakota og kommer hjem om to Aar.“

CHRISTIAN RELIGIOUS EDUCATION

By Gustav M. Bruce

Introduction—Man is a religious being, and as such his education is incomplete without religious instruction and training. He is a moral being, and as such he is responsible for his conduct, wherefore it is necessary that he be morally instructed and trained. True moral instruction, because of its nature, is inseparable from religious instruction. The two must go hand in hand. Now, all religious instruction is not necessarily Christian. There are various systems of philosophical religion whose precepts and tenets concern themselves only with the outward profession of and regard for religious things, whose only article of creed is the belief in and the profession of "the Fatherhood of God and the Brotherhood of men," and whose only aim is the formulation of a standard of moral living and conduct. Such religious systems do not possess any regenerative power, and hence can not change the heart. The only religion that is able to change the heart is the Christian religion, which is built upon Christ, His work and teaching as the corner stone. In order to distinguish the religious education that I desire to speak of from the philosophical, I have termed it Christian religious education.

What religion is—It may be well before we proceed any further to define religion. The Modern World Dictionary defines religion objectively as a "system of doctrine and worship regarded by its adherents as of Divine authority;" and subjectively as "the feeling of veneration with which the worshipper regards the being he adores, specially the intense veneration which the Christian has for the Trinity, with moral results to which that veneration leads." Saint James says: "Pure religion and undefiled before God the Father is this: To visit the fatherless and widows in their affliction, and to keep himself unspotted from the world."—Jam. 1: 27.

James defines religion from the standpoint of its manifestation in the life of the individual, while the other definitions define it from the standpoint of the subject matter for instruction and be-

lief and the subjective religious nature of the individual. To say that religion is merely a veneration is not sufficient. Webster is more complete in his definition. He says: "Religion in a comprehensive sense, includes a belief in the being and perfections of God, in the revelation of His will to man, in man's obligations to obey His commands, in a state of reward and punishment, and in man's accountableness to God; and also true godliness or piety of life, with the practice of all moral duties."

True religion, then, which is the Christian, has an objective and a subjective side; there is a personality capable of knowing and feeling and a subject matter to be known and felt. The union of these two elements results in "That man of God (who) may be perfect, thoroughly furnished unto all good works."—II. Tim. 3: 17., and he who keeps "himself unspotted from the world."

This subject-matter to be known and felt we have contained in the Bible, which is the only true and infallible rule and guide for our faith and life, the Christian creeds and confessions, and the history of the Church. The personalities who are capable of knowing and feeling these truths are all men.

I. Necessity of Religious Education.

Religious education is necessary firstly, because man is a religious and moral being, created in the image of God, with His law written in the heart. Saint Paul says: "For when the Gentiles which have not the law, do by nature the things contained in the law, these having not the law, are a law unto themselves: which show the work of the law written in their hearts, their conscience also bearing witness, and their thoughts the meanwhile accusing or excusing one another."—Rom. 2: 14-15.

Even the lowest savages have some form of worship, showing that it is natural and necessary for the human family to have something to fear, love, venerate, obey and worship. If this religious instinct is not educated, and man taught to know and worship the only true God, he will of necessity fall into some form of idol worship. Paul traces the genesis of idolatry when he says in his epistle to the Romans: "Because that, when they knew

God, they glorified him not as God, neither were thankful; but became darkened. Professing themselves to be wise, they became fools, and changed the glory of the incorruptible God into an image made like to corruptible man, and to birds, and to four-footed beasts, and creeping things. Wherefore God also gave them up to uncleanness thru the lusts of their own hearts, to dishonor their own bodies between themselves: Who changed the truth of God into a lie, and worshipped and served the creature more than the Creator, who is blessed for ever. Amen."—1: 21-25. Religious education, then, is necessary because of man's religious and moral nature, which unless trained to right religious knowledge and activity, will lead him to serve and worship the corruptible instead of the incorruptible God.

In the second place, religious education is a necessary complement of secular education. Besides being a religious and moral being, man is a social being, and as such, designed to live in society. Even the ancient philosophers realized this truth. Aristotle says that he who is sufficient in himself is either god or a beast. The religious nature of man has been one of the most, if not **the** most powerful socializing factor, so that these natures of man are very closely and intimately related. Man can therefore not be trained to sustain the proper social relations without at the same time being trained to sustain the right religious relations, for all man's social relations are conditioned by his religious relations. Milton says: "I call a complete and generous education that which fits a man to perform justly, skilfully, magnanimously all the offices, both private and public, of peace and war." He also says: "The end of learning is to repair the ruins of our first parents by regaining to know God aright, and out of that knowledge to love Him, to imitate Him, to be like Him, as we may be nearest by possessing our souls of true virtue, which being united to the heavenly grace of faith, makes up the highest perfection." August Hermann Francke says: "A grain of living faith is worth more than a pound of historic knowledge; and a drop of love, than an ocean of science!" But he also says that "true wisdom is nothing

else than the eye in man, by which he sees what is for the best and guards himself from harm. Such wisdom concerns not only scholars but all men, no matter what their station; wherefore, along with true piety, a foundation is to be laid in childhood in order that all may act wisely in life, wherever God may place them." He thus emphasizes both the religious and the secular education. Dr. Painter, in his *History of Education*, sums up the educational ideas of Luther in these words: "With Luther, education was not an end in itself, but a means to more effective service in Church and State. If people or rulers neglect the education of the young, they inflict an injury on the cause of Christ and on the weal of the commonwealth; they advance the cause of Satan, and bring down upon them the curse of heaven. This is the fundamental thought that underlies all Luther's writings on education." More could be cited from great Christian educators to substantiate the proposition that religious education is the necessary complement of the secular, but this must suffice. A complete and well-rounded education, then, must include the education of the head, the heart, and the hand; the head, that one may know; the hand, that one may do; but the heart, that one may feel aright, attuned to the perfect harmony of and the accord with the will of God, that the activities of the head and the hand may be directed into the right channels.

Since, then, religious education is so essential to the well-being of the individual and society, let us see what our one-sided secular education has produced and is still producing.

Almost wherever we go we find that children are growing up in religious indifference, disrespect for that which is sacred; irreverent; mocking the Word of God, His Church, and those that are engaged in religious work; blaspheming God and His attributes and works. Profanity is heard on every hand from even the little boys, and not infrequently from the lips of little girls. Ignorance of the Bible and the Bible teachings is largely responsible for this condition. Here is a large field for the activity of the Christian educator.

After calling attention to the necessity of greater activity and more system-

atic and extensive work in the line of religious education, Prof. Butler of Columbia University, says that unless this is done "religious knowledge and with religious knowledge a good deal else which is worth saving will go out of the life of the next generation." He further says: "Already the effects of the present policy are being seen. To the average college student the first book of Milton's *Paradise Lost* is an inigma. The epithets, the allusions, even many of the proper names, are unfamiliar. This is due to the ignorance of the Bible. It is necessary now-a-days to know something about Christianity as well as to be a Christian. The study of history and of geography in connection with the spread and development of Christianity is fascinating. The study of biography in connection with the people of Israel, and Old Testament history generally, may be made to put plenty of life into much that is now dead facts to be memorized. For older pupils the study of church history, and of the part played by the religious beliefs and religious differences in the history of European dynasties, politics, and literature will make it plain how moving a force religion is and has been in the development of civilization."

But this is not the only way in which neglect of religious education manifests itself with irreverence and disrespect for God and that which is sacred; and ignorance of the Bible and Christian truths and principles follows irreverence and disregard for the Divine institutions of Family and State. Anarchism has its roots in irreverence of God and His Word, disregard for parental authority, the family relation, and consequently for all government authority. The American boy and girl are becoming proverbial because of their liberty from parental restraint. No one who has had anything to do with educational work in the common schools or higher institutions of learning or otherwise come in contact with these institutions will deny the truth of this allegation, or can have failed to notice the self-ruling spirit and disregard for authority which often prevails. What makes these conditions even worse is that they frequently exist with the sanction of the parents. Is it not time

that we stop a moment in our wild rush, and ask ourselves whither we are drifting?

One phase more of the consequences of this neglect. The neglect of religious education and training is responsible, directly or indirectly, for a very large percentage of the crime committed within our borders annually. Says Henry M. Boies, an experienced criminologist and penologist: "Most of the tremendous burden of crime is due to ignorance or neglect in the training of children." In the same book, "*The Science of Penology*" he points out wherein this educational neglect largely exists. He says:

"Intellectual education is crowded upon those who attend school beyond their ability to absorb it; but physical, industrial and moral training are comparatively neglected. The consequence is an abnormal and excessive mental development, often at the expense of the physical and moral natures; an unnatural condition of the system is produced which predisposes to erroneous and abnormal, possibly criminal action. The physical and moral powers are not only correspondingly atrophied by neglect, but the desires and wants are stimulated and exalted above their natural social standards. The field of temptation is broadened, its potency intensified; while the conservative powers of resistance are weakened, so that imperfect education defeats the very purpose for which public instruction is provided by the state, and becomes an active deleterious social factor, an actual incubator of crime."

Where shall we look for greater powers of resistance to that which is evil and criminal than to the Christian religion? We are certainly agreed in this. Let us, however, hear what Dr. Drahts, resident chaplain of the California State Prison says in his book "*The Criminal*." "Careful inquiry convinces me that, so far as nominal Protestant prisoners are concerned (to which class my inquiry has been more particularly directed), not one-half of one per cent of the total prison population held actual membership in good standing with any Protestant Evangelical Church at the time of committal to prison; and as to the habitual criminal, or recidivist, I have never known such an instance."

I believe enough has been said to

show that Christian religious education and training is necessary, and that its neglect is dangerous to the family, the State and the Church. However, one thing more must be mentioned in this connection. It is commanded by God:

Mr. Boies in his "Science of Penology" says, "The American government is a Christian government. America was settled and taken in possession by Christians. Our Declaration of Independence as a people, in its first sentence assumes 'the separate and equal station to which the laws of nature and nature's God entitle them,' and in its last closes 'with a firm reliance on the protection of Divine Providence.'"

Our independence was won in this spirit, and our government established by a Christian people for a Christian people. Our State constitutions and our laws are framed upon and recognize the Bible and Christian principles. Congress appropriated \$20,000 for the importation of Bibles during the Revolutionary War when they became scarce. The oaths of our presidents and all our public officials are solemnized upon the Bible. Our laws are administered and executed by means of juries and witnesses sworn upon the Bible. The observance of the Christian Sabbath is enforced by law, and it is characterized all over the world as the "American Sabbath." The great public messages and documents recognize the sovereignty of God. Our Presidents annually enjoin upon the people to render thanks to God for the blessings of the year.—So long as this condition continues, its government and institutions are of right and ought to be Christian.

If we, as a nation, then, shall live up to what we profess to be, can we afford to refuse to obey God's command to bring up our children in the knowledge and fear of Him? No, indeed not!

God says, "And these words which I command thee today, shall be in thy heart: and thou shalt teach them diligently unto thy children, and shalt talk of them when thou sittest in thine house, and when thou walkest by the way, and when thou liest down, and when thou risest up."—Deut. 6: 6-7. And again: "Gather the people together, men, and women, and children, and thy stranger

that is within thy gates, that they may hear, and that they may learn, and fear the Lord, your God, and observe to do all the words of this law: And that their children, which have not known anything may hear and learn to fear the Lord your God."—Deut. 31: 12-13. It is true these commands were given to the Israelites in particular, but they are also given to us. Christ says to His disciples, in parting: "Go ye therefore, and teach all nations, baptizing them in the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost: **Teaching them to observe all things whatsoever I have commanded you.**"—Matt. 28: 19-20.

Religious education is necessary, because man is a religious, moral and social being, created in the image of God; because it is part and the necessary complement of secular education, and because God has commanded it.

II. When and where should this education begin? In reply to this question I would most emphatically say: First with the parents, then with the children. The place is at home. Moses began with the parents, and after having taught them, commands them to teach the children. "Train up the child in the way he shall go; and when he is old, he will not depart from it."—Prov. 22: 6. Religious training then, must begin early in life, and must continue throughout life. The Jewish parent is enjoined to teach his children when he is in his house. Even to them the value of home training was well known. Home training with us is rapidly becoming a thing of the past. Even our own people, brought up in the old country to appreciate the value of religious training at home, have become so absorbed in the various worldly undertakings, that the instruction of the children, as well as their training, is almost entirely left to outsiders. Even this method of training is greatly impaired because the parent is blind to the needs of the child, and will often take its part against its teacher, negifying whatever good results might otherwise come from the teacher's influence.

These facts make it very urgent that we, as pastors and teachers, by the grace of God, endeavor to teach parents their duties and responsibilities in this matter, and seek to impress upon them the neces-

sity of home training for the child in the fear and nurture of God.

The home and family are the units composing our commonwealth and upon whose purity and integrity the welfare and preservation of our national existence depends, and therefore whatever threatens to corrupt and destroy the home will ultimately destroy the nation as well. Whatever the home life of the church members is that will also be the life of the church. It is important, therefore, that we give this subject our most careful attention. "We may safely assume," says Boies, "in the absence of positive data, that at least one-third of all the criminal class are the result of inadequate or defective parental training."

III. How Shall it be Accomplished?

The next question I wish to consider is: How shall it be accomplished? The answer to this question is engaging the attention of the best educators of the day. In order to take up the study and investigation of this question in a systematic and comprehensive way, many of the foremost educators and pastors banded themselves together into an organized body, known as "The Religious Education Association," which was organized in February, 1903, in Chicago. This association has since held four conventions, the fifth having been held last February in Washington, D. C. It has published four volumes of proceedings, with a fifth soon forthcoming, and also publish a bi-monthly journal of Religious Education. The membership fee is three dollars annually, which entitles one to receive the annual volume of proceedings and the journal of Religious Education. I would advise pastors and others interested in religious education to avail themselves of this membership privilege, and thereby be brought more directly in contact with this great movement.

However, we must return to our question.

Can we accomplish our aim through the common and other public schools? Reference to a few ascertained facts will assist us to answer this question. In 1904 the Bureau of Education in Washington sent out inquiries to 1,098 cities, having a population of over 4,000. In 830 of these religious exercises were held,

while in 268 no such exercises were held; in 162 instances religious exercises were expressly prohibited. In 800 the Bible was read, and in 827 prayers were offered either by the teacher or pupils. It thus appears that in about 75 per cent of these schools some form of religious exercises were held, while in 25 per cent none were held. If the percentage of schools in cities in which religious exercises are held is so large, it would seem reasonable to assume that the percentage among rural schools ought to be even greater. Let us look at it from another point of view. According to a summary published by the National Reform Association in 1902, there were then nine states which prescribed the reading of the Bible in the constitution of the school laws. These were: Georgia, Indiana, Iowa, Kansas, Massachusetts, Mississippi, New Jersey, North Dakota and South Dakota. In twelve states there was no mention of the Bible, either in the constitutions or the school laws, but there were court decisions and opinions by the state superintendents which sanctioned Bible reading, and in so far legalized it. There were sixteen states and one territory, in which Bible reading had no legal support, but was supported by usage and public sentiment. In these states there were numerous cases in which local authorities had discouraged it. In California, Louisiana, Nevada and New Mexico the Bible was very little read, because public sentiment was against it. There were five states and one territory in which the decisions of the courts, attorney generals, and state superintendents were adverse to the reading of the Bible. These were Minnesota, Missouri, Montana, Washington, Wisconsin and Arizona. Yet even these states required moral instruction. So far as I know, these conditions are practically the same today.

In view of these facts and the fact that our population is very complexly heterogenous, both as to nationality and creed, it must be plain that we can not attain our purpose through the medium of the public schools.

But another question presents itself. Have we no right to expect some assistance in the line of religious education and training from the public schools? I believe we have. If we can not expect

any positive assistance in the religious training of our children, we have at least a right to demand and expect that our public schools do not foster agnosticism and anti-Christian tendencies. The words of the immemorable Washington in his celebrated Farewell Address are worthy of our consideration in this connection. Says he: "Of all the dispositions and habits, which lead to political prosperity, religion and morality are indispensable supports. In vain would that man claim the attribute of Patriotism, who should labor to subvert these great pillars of human happiness, the firmest props of the duties of men and citizens. The mere politician, equally with the pious man, ought to respect and to cherish them. A volume could not trace all their connections with the private and public felicity. Let it simply be asked, where is the security for property, for reputation, for life, if the sense of religious obligation desert the oaths, which are the instruments of investigation in Courts of Justice? And let us with caution indulge the supposition that morality can be maintained without religion. Whatever may be considered to be the influence of refined education on minds of peculiar structure, reason and experience both forbid us to expect that national morality can prevail in exclusion of religious principle." I must again quote from Boies' "Science of Penology." He says: "The Bible is the recognized source and guide of our national religious belief and morals. We must insist that it shall continue to be used in our public schools daily, as the basis of moral instruction, and that all schools shall be opened with an invocation of the blessing of God upon the work of the session. The substitution of a salute to the flag for the religious opening of the schools is the substitution of a symbol for a fact,—a surrender of the essence of good citizenship and patriotism to its semblance. That patriotism which has been our safeguard in the past has grown out of the Bible. Let the flag be saluted with due solemnity, with prayer to God, and in the presence of the opened Word of God, in order that patriotism and reverence, as the basis of public morality, may be daily instilled into the souls and habits of the children." He also says: "The

degeneracy of the times, most of the crimes which are committed, the horrible usurpation of the function of law by lynchers, are to be charged very largely against those agencies which have caused the Bible and the teaching of morality and religion to be banished from our public school to a large extent."

Surely we have a right to demand and expect this much of our public schools, lower as well as higher, and it ought to be every Christian's duty to work for the realization of this expectation. If this shall be realized, we must insist upon the employment in our schools of Christian teachers. It is deplorable how negligent even professing Christians that are members of school boards are in this respect. The question seems not so much the teacher's scholarship, ability, and moral character, as the salary. This neglect is largely responsible for present conditions. But if we are going to have Christian teachers, we must also insist upon Christian training of the teachers. Every state in the union annually expends large sums for the training of teachers. This money is our money, and as our country is a Christian country, we have a right to demand that the training of our teachers shall be Christian, and that no teacher shall be granted a license to teach, whose character is immoral, or whose convictions are anti-Christian. In this matter the Christian church can accomplish a great deal, if it will only act unitedly and persistently: for this nation was founded upon Christian principles, and still maintains Christian principles, and the foreigner who dislikes those principles has no business to immigrate to this country, while he who entertains, fosters, or propagates anti-Christian tendencies, has no right to be called an American citizen.

We can not, however, and must not expect the public schools to discharge the functions which, in a peculiar sense, belong to the church. The religious training which we expect from our public schools must be supplemented by the more thorough, broader and deeper Christian education and training by the Church. As Lutherans, we have doctrines peculiar to ourselves, founded, as we sincerely believe, upon the Word of God. Our distinctive creeds and prac-

tices are the expressions of what we find the Bible to teach regarding God's way of dealing with men, His will and plan of salvation, and what Christ demands of His disciples, and we naturally desire and expect that our children should be educated and trained in accordance with them. This is, therefore, our sacred privilege and duty. We have, therefore, established and maintain schools and colleges for the training of our pastors and teachers, and we maintain parochial schools and Sunday schools for the training of our children. As Norwegians, we have also a language and other rich inheritance from our ancestors which we desire to transmit to our posterity. With the growing wealth and prosperity of our people comes also laxity in providing adequate religious training for our children, and the increasing demand on the part of the public schools on the time of our children for secular education presents another problem for our solution. In the Hauges Synod very little has been attempted in the line of solving the problem. The Norwegian Synod has gone to the extreme of establishing parochial schools on a plan similar to the Catholics. We, too, must bestir ourselves. Something must be done, or we shall soon reap the consequences of our neglect.

Personally, I do not favor the withdrawal from the common schools, as such a policy cannot but work harm in many directions. Our public school system is by no means perfect; but it is nevertheless a great and excellent system, and as such should have the moral support of every Christian. Our actions should not be antagonistic to the public schools, but for their improvement. Nor should we aim at shortening the terms of these schools for the benefit of our own parochial schools. The question then arises, Shall we be compelled to keep our children in school during the hot summer months? We must have some time of the year to devote to our parochial schools, and this seems to be the only time left to us. But are we justified from a physiological, hygienic, and psychological standpoint to commit our children to the school room during the months of July and August, and is the child in a state of mind conducive to the

reception of religious instruction? I am convinced that this question should be answered in the negative; for not only may such commitment be positively injurious to the child's health, but it leads the child to feel that religious instruction is a necessary evil which is being forced upon it. This feeling, together with the oppressiveness of the hot summer are adverse to successful instruction. Is there, then, no alternative? Yes, I firmly believe there is!

The law of March 28, 1882, which completely secularized the public schools of France, provides that one day in the week, excepting Sunday, shall be set aside that the parents may provide for the religious education of their children. The day set apart for this purpose is Thursday. Our school system gives us Saturday as a free day. Is there any reason why we should not use our Saturday for the religious instruction of our children, as the French use their Thursday? I see no valid reason why we should not. The solution, then, that I wish to propose is this: That we do away with the summer parochial schools as much as possible, and use Saturday afternoons during the nine months of the school year for the religious instruction of our children. By co-ordinating this Saturday afternoon school with the Sunday school and thoroughly grading them, so that the two would constitute a unit, we would, I am convinced, have a system which, with the necessary teachers and equipment, would be a great power for religious education and training in the church. I admit that such a system would be somewhat difficult in many localities to institute, but at the same time I can see no difficulties that are insurmountable.

One thing I wish to call attention to in regard to our text books, and that is that they are not suitable to our needs and the needs of the child. We have the same set of books for children of all ages and attainments. We are sorely in need of a series of progressively graded texts for religious instruction, both in the English and Norwegian languages.

IV. What Shall We Teach?

This question I must also briefly touch upon. In our Saturday-Sunday

parochial school, we should teach as much as possible the Norwegian language. It is a precious heritage, and opens up a large treasury of both secular and religious literature, and as such it should be transmitted to our posterity. Religious instruction should, of course, also be imparted in the English. The Bible and its history, the catechism, church history, distinctive doctrines, and hymnology should constitute the religious subject-matter for instruction. Here is a large field and a rich variety from which an interesting as well as an instructive course of study suitable to all conditions can be constructed.

Much more could have been said in regard to each of these divisions, but for the present this must suffice. I feel that the two last parts should have been treated more fully, but I have already trespassed upon your time too much, and must close. If I have stirred up some thought along these lines that will ultimately result in the improvement of religious education and training in the home, the church, and the public and parochial schools, I shall have accomplished my object, and our time shall not have been spent in vain.

Fra en gammel Dakotafermer.

Med det samme jeg indsender Betalingen for Budbæreren for 1907 og 1908 vil jeg gennem Bladet faa sende en Hilsen til Bennerne omkring.

Vi har haft Broder Krislock som Gmiser her nu en Tid og naar Herrens Ord saar lyde ret, saa er det som for Maria i hin Tid saligt at faa sidde ved Jesu Fødder og høre hans Tale. I Søstermenigheden i Madock havde et Samtalemdø i tre Dage. Teksten var Luk. 19, 1—10. Der var mange Bægbrødre tilstede, som tog flittig Del i Samtalen. Det blev betonet at det var om at gjøre at komme ned til Jesus og blive frelst. Gud kaldte alvorlig paa Syndere

ogsaa ved dette Mdø, og det gjælder at adlyde naar Herren kalder. Herren være takket for at han velsigner sine Børn paa Jorden. Nu har det nordover til Immanuel's Menighed, hvor der var Opbyggelse paa forskellige Steder paa Søndag og Mandag. Paa Tirsdag begyndte et Samtalemdø her. Teksten var Luk. 13, 22. Det var Spørgsmaalet: Mon de er saa som blive salige og Jesu Svar: stræber alvorligen at gaa ind gennem den nedre Port; thi mange siger jeg eder skal søge at komme ind og skulle ikke kunne, som her bestjæftigede Talere og Tilhørere. Det blev med Alvor lagt os paa Hjerte, at om vi engang var komne gennem Porten og ind paa Veien, saa gjælder det at holde sig hos Herren hver Dag. Vi skiltes ogsaa her med glade Hjerter over at vide, at Herren var paa dette Sted.

Næst det gode i Guds Hus er det en stor Herrens Naade og Velsignelse at have et godt Hjem at ty til, hvor det nødvendige til Legemets Vedertvægelse haves, og kan nydes med Glæde og Tak til alle gode Gaver's Giver. Hvor skjønt ogsaa at se de livsfriske Sønner og Døtre skynde sig og hjælpe Far og Mor, saa de alle eller saa mange som kan, faar komme afsted til Aftenmdødet. Det er den rette Harmoni i den Familie, hvor baade store og smaa hjælpes ad, og hvor de alle er interesseret i at høre Herrens Ord. Her lever man ogsaa efter det fjerde Bud: Hædre din Fader og din Moder at det kan gaa dig vel og du maa længe leve paa Jorden. Tak alle som var med og lagde gode Ord ind for den store Sag Synderes Frelse og Opbyggelse. Pastor Hovland var ogsaa med og du gjorde vel at du kom. Vor trofaste Sjelesørger Pastor J. Krogstad taler Guds Ord, saa vi bliver smaa og Jesus stor, og det er vist det rette Forhold. Menighederne har vist ogsaa stort Ansvar ligeoverfor det Herrens Bidne, som de har i sin Midte. Vren og Prisen for alt godt tilkommer Gud nu og i Evighed.

Hermed en tierlig Hilsen fra en ringe Broder i Herren, en gammel Dakotafermer og Haugianer

Marius D. Moen.

Fra Arbeidsmarken.

Fra Madagaskar kommer den Efterretning, at den berygte Generalguvernør Agagneur med det aller første skal forlade Den; man vil vide, at en Mand ved Navn Rolens skal blive hans Eftermand, og denne skal være mere venlig stemt mod Kristendommen. Vi faar haabe og se.

Hvad er der i veien? Kan ikke de gode Venner i og ved Rio, Wis. faa sig Prest igjen? De har stillet Kald til flere, men ingen faat. Nu ser vi i „Amerika“, at de har stillet Kald til Pastor T. Knudsen i Grafton, N. Dak., men om han antager det vides ikke. Det burde nu ikke være nogen Hinder, at der kræves, at Presten skal kunne „tale engelsk“; thi antagelig kan alle Prestere i vort Samfund tale engelsk, og mange af dem kan endog predike paa engelsk.

Kina og Kristendommen. Keiseren har udstedt en Lov af allerstørste Betydning for Kristendommens Udbredelse i Kina, idet den gjør kristne og Hedninger lige for Looven. Hine er ligesaavel som disse Keiserens Børn, som alle maa staa og falde for samme Lov. De forskjellige Love angaaende Kristendommens og de kristnes Stilling i Landet skal samles og udgives i en særskilt Bog, saa alle Landets Embedsmænd, som ikke haandhæver disse saavel som andre Landets Love, trues med den strengeste Straf.

„Gasseren.“

Afguder brændes. Flere Hovdinge paa Raskøerne i det indiske Hav sendte Bud til Missionærer paa en nærliggende Ø, at de vilde forlade sine Afguder og modtage Kristendommen. Hovdingen Samaenu, 80 Aar gammel, hød sit Folk samle sammen alle sine Afguder, for at de kunde brændes. Idet han bragte sine egne, pegte han paa et Afgudsbillede af Træ og sagde: „Denne Afgud blev gjort for mig, da jeg var et lidet Barn, og i Sygdom og Nød har jeg ofret til den, men det hjalp ikke. Nu vil jeg følge de kristnes Gud og høre Ordet om ham.“

„Gasseren.“

Det er vel saa om nogen Missionær, som saa ofte lader høre fra sig og som skriver saa nøjagtigt om alt paa sin Missionærmark som Skrefsrud. Det meste af Indholdet i „Santhalmmissionæren“ fra Maaned til Maaned er Skrefsruds Breve og Beretninger fra Santhalistan. Missionær Pederson som yngre Arbejder derude leverer ogsaa ofte kortere Beretninger om Santhalerne og Arbeidet paa denne Mark. I sit Brev af 3die Mars beretter han, at de i Februar havde døbt ialt 25 Sjæle. Arbeidet gaar frem i Santhalistan trods Fiender og Hindringer ligger i veien paa mange Maader.

Pastor Gustav Stearns, Prest for den engelsk-lutheriske Ascensionkirke i Milwaukee, blev forleden af Senator Knute Nelson udnævnt til Feltprest i Armeen. Prestident Roosevelt ønskede, at den norsk-lutheriske Kirke skulde repræsenteres i vor Armé. Pastor Stearns har imidlertid afslaaet Embedet, thiønt Lønningen vilde blive det dobbelte af hans nuværende Indtægter, fordi han ikke syntes, han kunde forlade sin Menighed, som indstændig bad ham om at blive. Pastor Stearns har oparbejdet sin Menighed fra en ubetydelig Begyndelse til at blive en af de største i Byen. Før han blev Prest, var han Journalist.

„Am“.

Det er da virkelig glædeligt at se, hvorledes der Uge for Uge fyldes i de forskellige Kasser til Arbejds Drift baade paa det ene og det andet Omraade. Og hver Bidragsholder fortjener sandelig stor Tak for hver Cent eller Dollar, han har lagt til de kirkelige Gjøremaales Fremme. Men mon alle nu har taget sin Del, som de var lignet for at faa Profesforlønskaasen i arbejdsdygtig Stand? Paa Kvitteringerne ser det ud, som der mangler nogle hundrede Dollars før det Maal er naaet, som var sat, og nu er der bare nogle faa Uger igjen til Aarsmødet. Nei, om alle vilde være med, naar der gøres en Kraftanstrengelse i en eller anden Sag, hvor let det da vilde gaa. Tænk, om vi kunde holde Aarsmøde med „velstaaende“ Kasser. Vi kunde, om alle hjalp til.

Da man samlede sig for at gratulere Skrefsrub med, at han var udnævnt til „Romandør af St. Olafordenen“, sagde han, idet han pegede mod Himmelen: „At saa Vre af Menneſkene det er intet; men naar jeg først faar Vre hos Gud, da er det noget værd.“ Fremdeles sagde han: „Jeg er nu engang Santhalmiſtionens Hoved, og er nu gammel, nemlig ſnart 68 Aar, derfor er det mig, man ærer, dog jeg modtager ikke denne Vre for mig ſelv, men for hele Miſſionen, ſom et Tegn paa, at Bennerne hjemme forſtaar og ſkatter det Arbeide, ſom ved Guds Naade er udført her i Santhaliſtan til Guds Vre.“ Og ſaa i ſine gamle Sko og graa Arbeidsklæder ſtamped han afſted til ſit Arbeide igjen.“

Italien for fem i Aar ſiden og nu. Den 10de November 1852 fik en Mand ved Navn Perandelli, ſom var Styrmand paa et italiensk Skib, i New York en Bibel, ſom blev opdaget af Toldbetjentene, da Skibet kom til Neapel. Befiddelfen af denne italienske Bibel blev behandlet ſom en Forbrydelse. En Underſøgelse blev ſtraks anſtillet, og Perandelli kom tappert frem for at fri ſine Kamerater fra Miſtanke, og erkiendte Bogen ſom ſin Eiendom. Den ſtafſels Fyr blev ſtillet for en Krigsret og dømt til 10 Aars haardt Arbeide paa Galeierne for den Forbrydelse at bringe en Bibel ind i Landet. Nu for Tiden er, Gud ſke Tak, ſaadan Straf over en Bibellæſer kun mulig i et eller to muhamedanſke Lande.

„Miſſ. Review.“

Fra Norge ſkrives, at Sognepreſt til Renneſø, Ed. Sverdrup, tog den 5te dennes Aſſked med ſin Menighed for at tiltræde ſit nye Virke ſom Lærer ved Menighedsakademiet. Allerede en god Stund før Gudſtjenteſens Begyndelse var Kirken aldeles overfyldt, og der laa Høitidsſtemning over Menigheden—en Høitidsſtemning, hvorover der hvilede et Drag af Bemod. Det var ſidſte Gang, Menigheden ſamledes for at høre Evangeliet forkyndt af den bortdragende Preſt, ſom er blevet dem meget kjer. Stemningen ſteg, da Menigheden iſtemte Lovſan-

gen: Løber den Herre oſv. Og under Predikenen, da Preſten talte indtrængende over Dagens Evangelium og ſluttede med hjertelige Aſſkedſord, kunde man tydelig merke en ſterk Bevægelse. Ogsaa fra Rødpøren tog Preſten tilſlut en hjertelig Aſſked med Menigheden, hvorefter Sangen: O tænk, naar engang ſamles ſkal, blev aſſunget.

„Folkeb.“

Vi vil ved et par Linjer her i Bladet ſende en Hiſen til vore Benner og Arbeidere i Kina. Vi hører, at I har det travelt, og det ſamme er Tilfældet med mange af os her i Amerika. Og det er jo i Grunden et godt, at vi har nok at beſtille, og at vi baade orker og vil gjøre, hvad Herren har forelagt os. Det glædet os ikke ſaa lidet, da vi forleden Høſt fik høre, at I derude havde ordnet det ſaa, at I ſkulde efter Tur ſkrive Breve og Beretninger om ſaameget ſom muligt vedkommende Arbeiderne og Arbeidet derude, ſaa Miſſionsvennerne kunde holdes vel underrettet. Dette begyndte da ogsaa meget bra, men ſaa ud paa Vinteren blev der atter Stands med næſten al Korreſpondance fra Kina. Dette grunder ſig vel i, at Rønnings maatte bryde op og tage paa Hjemreiſe. Hos Hinſes har der været Sygdom og Dødsfald. Enkelte af de andre har iblandt ogsaa været mindre bra med Hiſen, og da er det ſaa naturligt, at det blir enda travlere for de friſke. Nu ſaaledes forklarer vi, at der blev en Stands i Skrivningen fra vor Miſſionsmark. Hvis det er eder muligt, kjære Benner, at ſkrive lidt oftere, ſaa vær forſikret om, at det modtages og læſes med Taknemmelighed.

Kirkelige Reformere. Stiftsmødet i Trondhjem vedtog forleden mod 7 Stemmer følgende Reſolution af Biſkop Weyſen:

„Stiftsmødet udtaler ſin Glæde over, at Statsmagterne optager de foreliggende Reformſpørgſmaal og Organisationsforſlag til Behandling. Forholdene i vor Kirke gjør dette paaſkrævet og betimeligt. Mødet udtaler det Haab, at Regjeringen og Stortinget—

i Anerkjendelse af vor Kirkes Værd og Forstaaelse af dens Kaar—vil vide at finde Kræfter, som med Dydighed og Kyndighed alsidig repræsenterer vor Kirke i Trostid mod den og dens Bekjendelse og magter at forberede Reformer til Gavn for vor Kirke og for Evangeliets Gjerning i vort Folk.

Videre vedtoges med 127 mod 95 St. følgende Forslag af Pastor Hjelmvif, Aune:

„Forøvrigt udtaler Stiftsmødet, at det kirkelige Reformarbejde bør sætte sig som Maal en fri, selvstyret Folkekirke“.

Endvidere vedtoges følgende Resolution:

„Stiftsmødet, som mener, at Tiden særlig opfordrer alle Herrens Venner til at samle sig om Kirkens Nadverbord udtaler, at Nadverdens Frigivelse vil ophæve Nadverden som Menighedens Samfundsmaaltid og kun bringe Splittelse“.

Stiftsmødet i Kristiansand vedtog den 2den April—efterat have behandlet Spørgsmaalet om Kirkens Organisation i tre Møder—med ca. 300 mod 20 Stemmer følgende af Sogneprest Hauge foreslaaede Udtalelse:

„1) For at bevare den norske Kirke som Folkekirke og for at dygtiggjøre den til paa bedste Maade at tjene det norske Folk i den Gjerning, som er den betroet, er det fornødent, at den faar Selvstyre efter en paa et Kirkemøde vedtagen del af Kongen, dels af Stortinget garanteret Forfatningslov. 2) Stiftsmødet finder, at den af det femte frivillige kirkelige Landsmøde nedsatte Organisationskomite i det store og hele har optrukket de rette Grundlinjer for Folkekirkens Organisation“.

„Am.“

Bekjendtgjørelser.

Om Gud vil, afholder Hagues Norst Evangeliske Lutherske Synode sit 63de Aarsmøde i Red Wing, Minn. Mødet afholdes i Skolens Kapel og begynder Onsdag Formiddag den 10de Juni 1908 Kl. 10 og fortsætter med Forhandlingene til Torsdag Aften den 18de Juni om nødvendigt.

F o r h a n d l i n g s p r o g r a m :

Organisation af Mødet.

Indberetninger fra:

Formanden;

Sekretæren.

Balg af Embedsmænd og Komiteer.

Indberetninger:

Kassiererne og Revisionskomiteen;

Skolebestyrerne og Direktionen;

Board of Trustees;

Kirkeraadet.

Missionen

Indre,

Ydre.

Engelske Arbejde

Bethesda Børnehjem.

Behandling af Komiteindstillinger.

Ritualsagen behandles Torsdag Formiddag den 11te Juni (Ref 1907 Pag. 92).

Samfundets Konstitution behandles Fredag den 12te Juni.

Behandling af Konstitution for Jewell Luth. College.

Behandling af Indstilling fra følgende Komiteer:

Foreningsagen;

Regler for Inspektions Boardet; Ref. '07, P. 91.

Oversættelseskomiteen; " " " 92.

Engelske Salmehogkomite; " " " 116.

Engelsk Søndagskoleblad; " " " 116.

Samarbejde med Frikirken; Ref. '07, P. 92 og 89.

Blad Avertissementer. " " " 135.

Indstillinger fra Brevkomiteen.

Andre Forretninger.

Jewell, Ia., den 7de Mars, 1908.

G. J. C a s t b o l d, Formand.

R. J. L ø h r e, Sekretær.

P. S. Programskomiteen vil senere oplyse om, hvad Mødets literære og opbyggelige Program er.

B e s t y r e l s e s m ø d e .

Trykkeribestyrelsens Medlemmer anmodes om at møde i Trykkeriets Kontor Mandag den 25de Mai Kl. 10 Form. Da vi paa dette Møde maa tage „Invoice“ over Forretningen og udfærdige Indberetning til Synodemødet, vil det tage os to—tre Dage, saa Medlemmerne maa ordne sig derefter.

Broderligt

A. D. O p r e g a a r d .

Om Gud vil, holder Jowa Kreds af Hagues Synode et Kredsmøde i Bethlehems Menighed Chester, Jowa, Pastor H. J. Vergs Kald, den 26—28 Mai. Mødet begynder Tirsdags Formiddag den 26de Kl. 10.30 med Prediken af Pastor M. D. Wee. Samtaleemnet er Rom. 4, 1—8 og indledes af Pastor G. D. Paulsrud. Kom mange i Jesu Navn. J. R. S a n d v e n . Form.

Highlands Menighed, Minnehaha County, S. D., Pastor Bruce's Kald, indbyder herved til et kristeligt Samtalemøde den 19de til 21de Mai. Samtaleemnet er Kor. 5, 17—21. Skjds vil møde de besjgende Dagen før Mødet i Sherman og Dell Rapids. Herren give os et godt og velsignet Møde.

Faa Menighedens Begne

G u s t a v M. B r u c e .

Et Missionsmøde for begge vore Missioner, Indremissionen og Kinamissionen, vil blive afholdt i Pastor A. H. Bergers Kald fra 21de til 28de Juni 1908, begge Dage iberegnet.

Mødet begynder i Baldheim Menighed, Daville, Kathryn, N. Dak. Søndagen den 21de og fortsætter til Tirsdag Aften den 23de.

Onsdag den 24de holdes Missionsfest. Samme Dag har Pigeforeningen sit Salg.

Torsdag den 25de fortsættes Missionsmødet i Stillestad Menighed, Fort Ransom, N. Dak. og aflutter Søndag den 29de.

Indtægterne ved dette Møde vil blive delt ligeligt mellem Indremissionen og Kinamissionen.

Kredsformænd og Prestes vil mærke sig Tiden og ordne sig sig, at de kan bivaane Mødet.

Vi venter Strømme af Naade og megen Betsignelse for Menighederne og Missionerne af dette Møde.

Broderlipt

A. D. Dyppegard.

Selbu Menighed, La Crosse, Whitman Co., Washington indbyder herved til et fælles Indremissionsmøde, som vil blive afholdt fra 7—10 Mai 1908. Samtaleemnet: Luk. 5, 1—11. Pastor J. Andreason vil indlede Samtaleemnet. De tilreisende vil mødes med Etyds i La Crosse Dagen før Mødet (den 6te Mai.) Kom Brødre, med Bøn om Herrens Betsignelse.

J. J. Egen.

J. J. Adriansen.

Paa Indbydelse fra Singsaas Menighed, Pastor J. J. Eftes Kald, holder Madison Kreds Møde hersteds fra 26—28 Mai førstkommande. Thema for Samtalen bliver: Esajas 55, 6, 7. Etyds vil møde de besøgende i Toronto, S. Dak., og i Hendricks, Minn., Dagen for Mødet. Kom mange og kom med Bøn om Betsignelse!

Paa Kredsens Vegne

T. J. Dypedahl.

Etyd Dak. Kreds af Hagues Synode afholder et Kredsmdde i Ebenezer Mgd., Douglas Co., S. D., Past. J. S. Olfens Kald, den 26de, 27de og 28de Mai først. Mødet begynder med Prebiken Kl. 10:30 Formiddag den første Dag. Samtaleemne: 1 Kor. 3, 10—15. Etyds vil møde de besøgende Dagen før Mødet i Corsica, S. D. Herren betsigne Mødet.

G. D. Wik, Form.

A. M. Mannes, Sekr.

Etyd Dakota Kreds af H. S. afholder et Kredsmdde i Niobrara Hagues nordst. ev. luth. Menighed, Knor Co., Nebr., Past. D. J. Gundlys Kald, fra 10de til 12te Juli 1908. Menigheden begjærer at faa sin Kirke indviet ved dette Møde, d. v. s. paa Søndag den 12te Juli. Samtaleemnet er Luk. 14, 16—24. Etyds møder de tilreisende Dagen før Mødet. De som gaar til Running Water, S. D.

mødes ved Missouri R. fra Nebraska Siden. De fra øst mødes i Niobrara Nebr., de fra vest i Verdel, Nebr. Prestes og Lægfolk bedes møde talrøgt frem til Mødet. Glem ikke at bede om Guds Riges Komme ogsaa ved dette Møde.

G. D. Wik.

A. M. Mannes.

St. Ansgar Menighed, La Moure og Dickey Cos's, N. Dak., Pastor D. J. Nesheims Kald, indbyder herved Mayville Kreds af Hagues Synode til, om Gud vil, at afholde et kristelig Samtalemdde den 30te Juni til og med den 2den Juli førstkommande. Samtaleemne: Ab. 3, 14—22. Etyds vil møde de besøgende i La Moure den 29de og 30te Juni. Mange besøgende ønskes, og megen Betsignelse forventes af Herren.

L. Langehaug, Form.

D. J. Malkewick, Sekr.

Fronz Menighed, Pastor J. H. Johansens Kald, indbyder herved Mayville Kreds af Hagues Synode til, om Gud vil, at afholde et kristelig Samtalemdde i Horace, N. Dak., den 25de til og med 28de Juni førstkommande. Samtaleemne: Luk. 4, 14—22. Der vil blive Kirkeindvielse om Søndagen, og Kredsens Prestes anmodes derfor venligst om at overvære Mødet. Kom, og vær velkommen. „End er der Rum for dig hos Jesus.“

L. Langehaug, Form.

D. J. Malkewick, Sekr.

Paa Indbydelse fra Pastor Simonsons Kald, holder Otter Tail Indremissionsforening følgende Møder: I Soar Menighed den 13de og 14de Mai, og i Bethel 15de og 17de Mai. Etyds vil møde i Bertha den 15de Mai, paa Great Northern imellem Sant Center og Cass Lake. Alle er hjertelig velkommen.

G. D. Nordmarken,

Følge Indbydelse fra Highland Menighed, Pastor J. D. Svalestuen Kald, holder S. Dak. Indremissionsforening sit 20de Aarsmdde der den 26de og 28de Mai. Følge Bestemmelse aabnes Mødet med Prebiken Kl. 10:30. Menigheden opstillede som Samtaleemne for Mødet Luk. 19, 1—10., Gjeferne 5, 14—21. Etyds vil møde de besøgende i Sherman, S. Dak., og Dell Rapids. Tilreisende bedes melde sig til S. Risløv, Sherman, S. D.

J. J. Dakland, Form.

Følge Indbydelse afholder Nordlige Iowa ev. luth. Indremissionsforening Møde paa følgende Steder:

I Estate Line Menighed den 26—28 Mai. Samtaleemne: Kongesønnens Bryllup, Math. 22, 2—14, indledes af Pastor L. D. Wigdahl. Etyds møder i Esterville og Superior den 25de ved Togenes Ankomst.

Foreningens 10de Aarsmdde afholdes i Zions

Menighed, Ruthven, Iowa, Pastor L. D. Wigdahl's Kald, 30te Mai til 1ste Juni Samtaleemne den tredie Artikel i Hensholt til Joh. 15, 29. Bøsthyrelsen møder hos B. B. Olson den 29de Mai kl. 5 Eftermiddag.

Den 3—5 Juni Møde i Vinde Menighed, Pastor E. S. Halvorson's Kald. Samtaleemne: Titus 2, 11—14. Steds vil møde i Thompson den 2den Juni. Alle er venligst indbudte. Gud velsigne Møderne.

B. B. Olson.
B. B. Wolden.

PROGRAM

11th Annual Convention of the State Luther League of South Dakota, to be held at Vermillion, May 3—5.

Convention Theme: Personal Consecration. Sunday, May 3, 10:30 A.M.

Opening Sermon (English)—Rev. J. N. Kildahl, President St. Olaf College, Northfield, Minn.

Music by the Augustana College Choir, Canton. Sunday, 3:00 P. M.

Address of Welcome—Prof. C. P. Lommen, Vermillion.

Response—Rev. A. M. Mannes, Yankton.

President's Annual Address—Rev. O. Glesne, Aberdeen.

Sunday, 8:00 P. M.

Paper—"Personal Consecration—its Motive"

Andrew Norstad, Dell Rapids.

Discussion opened by—Rev. J. M. Green, Brookings.

Monday, May 4.

9:30 Prayer Session.

10:00 Business Session.

Practical Luther League Work in the City.

Discussion by Rev. J. A. Quello, Beresford.

Practical Luther League Work in the country.

Discussion by Rev. C. M. Grimsrud, Aberdeen.

Monday, 2:00 P. M.

Paper—"Personal Consecration—its Requirements", Martha L. Berdahl, Garretson.

Discussion opened by—Rev. J. M. Wick,

Toronto.

Monday Evening.

Reception to visitors by the Luther League of Vermillion.

Tuesday, May 5.

9:30 Prayer Session.

10:00 Paper—"Personal Consecration—its Consequence"—Edw. Sövik, Augustana Col., Canton.

Discussion opened by—Rev. A. O. Egge, Mt.

Vernon.

"Schools in China"—Ida Groseth, Lutheran

Missionary, China.

Tuesday 8:00 P. M.—Rally Meeting.

Address—Prof. C. W. Thompson, Vermillion.

Address—Rev. O. O. Hafstad, Webster.

Closing Remarks by Delegates and Visitors.

This program will be interspersed throughout with music by the choir and Glee Club of Augustana College, Canton, and with vocal and instrumental solos.

To this convention the railroads belonging to the Western Passenger Association have granted rates of one and one third for the round trip over all their lines within the state of South Dakota. These rates are granted on the Certificate plan and are conditioned on the attendance of at least 100 persons presenting certificates showing the purchase of full fare tickets to Vermillion.

Every person coming to the convention will purchase a full fare ticket to Vermillion and get the ticket agent's receipt on the blank form used by the railroads for that purpose. Persons obliged to travel by more than one road must be sure to get the receipt of every ticket agent from whom a ticket is purchased.

At Vermillion these certificates must be delivered to the corresponding secretary, and if it is found that the required number is in attendance, they will be signed and returned, and when presented at the ticket office will be good for return passage at one third of the full fare.

These reduced rates will be good when certificates show the purchase of tickets on April 30 to May 5, inclusive, and for return up to and including May 8.

The Western Passenger Association includes all lines in the state except the Great Northern and the South Dakota Central, and we hope to get the same rates from them also, so if you travel over these lines be sure to get a certificate.

JOHN G. BERDAHL,
Chairman Executive Committee.

M ä r k !

Prester, Delegater, samt besøgende til Narsingsdet underrettes herved om, at isald de ønsker Rum enten i Skolebygningerne eller hos Privatfolk udenfor Skolen, maa de sende Bæstet derom til Komiteen her i Red Wing. Som Godtgjævelse for Rum betales en Dollar for hver Person. Saadanne som agter at bo i Skolebygningerne bedes om at tage med sig Lagen, Pudevar og Haandklæder (Scheets, Pillow-cases and Towels.) Komiteen paatager sig intet Ansvar for saadanne, der kommer til Mødet uden at have sendt Komiteen Bæstet. Enhver søge at gjøre det saa betids som muligt ved at sende sin Anmeldelse til Prof. E. D. Ringstad, 921 College Ave., Red Wing, Minn.

Pastor A. O. Oppegaards Reisernte.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de følgende nævnte Prestekald paa den Tid, som nævnt i denne Beskjendtgjævelse:

Pastor L. L. Nervigs Kald, Yankton Co., S. Dak., den 2den, 3die og 4de Mai.

Pastor C. J. Olbergs Kald, Yankton & Turner Co., S. Dak., 5te til 8de Mai.

Pastor J. A. Duelløss Kald, Veresford, S. Dak., den 10de Mai.

Pastor G. D. Rifs Kald, Union & Clay Co., S. Dak., den 11te, 12te og 13de Mai.

Pastor J. J. Skarps Kald, Turner Co., S. Dak., den 14de og 15de Mai.

Pastor Bruce's Kald, Dell Rapids, S. Dak., den 17de og 18de Mai.

Pastor J. A. Johansens Kald, St. Paul, Minn., den 24de Mai

Vil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligt bede om Offer og personlige Gaver, der desles ligeligt mellem Indremissionen og Kinamissionen om ifte Giverne anderledes bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Fige foreninger, Ungdomsforeninger, Mandsforeninger og enkelte Personer, til hvilken som helst af Synodens Gjøremaal, modtages med Taknemmelighed.

Subskription og Betaling for „Budbæreren“, „Børnebennen“ og „THE LITTLE MESSENGER“ modtages med Glæde.

Broderligt

A. O. Oppegaard

Kvitteringer.

Til Synodkassen: Ved Pastor D. Andrefsen fra Pastor J. S. Halvorsens Kald, Spicer, Minn., Green Lake Mgd., Kontant: M J Kloster 3, J D Kloster 15, J D Bladsen 15, Knut Kloster 5, Th. Johnson 1, S Olson 5, E Thompson 2, A Hauge 2, Dr. Jno. Jacobs 5, S J Thorvig 3, E E Thompson 1, Ole W Kalvil 2, A Hansson 0, C Olson 5, S Heberly 1, W Thompson 1, D Jacobson 1, J K Jacobson 1, Nels Olson 10, Jover Jacobson 10, J Thorvig 7, tilf. 105.00.

Notes: Andrew Erickson 5, Ole Heberly 25, C M Anderson 15, Cornelius Mune 5, J J Thompson 10, tilf. 60. 165.00

Betania Mgd., Kontant: Pastor Halvorsen 10, C Hendrickson 10, John Bratberg 10, Vergette Bratberg 2, Mrs. Joran Beberlon 5, Nels Erickson 10, tilf. 47.00

Notes: S J Berg 25, Bakt. Halvorsen 15, C Hendrickson 15, Otto Olson 10, G J Bratberg 40, Thorsten Larson 25, B Overton 5, A E Grovud 5, Ole D Ruffen 10, A S Gusterud 10, Jalmar Larson 30, Arne Larson 20, C Overton 5, tilf. 215.00 262.00

Rannekald Mgd., Kontant: John S Engen 20.00

Notes: Gunter Beberlon 10, M D Ruffad 10, D L Statum 10, J S Christensen 12, S Christensen 11, tilf. 53.00 73.00

Før kvitteret for 500.00
16,082.42
16,582.42

J. A. Lassefson br. D. Andrefsen.

Indremissionen: Ved John J Lee fra Kvf. i Vernon og Gayfield, Minn., Pastor Lassefsons Kald. 10.00

Ved Mrs. M S Stang fra Bion's Kvf., Ferguson Falls, Minn., Bakt. Melbahi's Kald 15.00

Ved Hans C Anderson fra Tref. Mgd., Olbham, S. Dak., Pastor O Eversons Kald. 25 0

Ved S S Vertness fra Mrs. Christine Johnson, Heron Lake, Minn. 5.00

Ved Bakt. C S Fovland fra Bethel Mgd., Wells Co., N. D. 10.00

Ved Pastor S Moe fra Oluf Eagen, Med Deer, Alta., Can. 7.00

Mrs. D D Laathe, Elmore, Minn. 10.00

Ved J L Joverlon Konf. offer i Hagues Mgd., Canoe, Winnefheit Co., Ia. 31.28

Swan Overlie, Fargo, N. D. 2.10

Før kvitteret for 115.28
8546.82
8662.10

S. S. Elstad.

Kinamissionen: Ved Pastor C J Eastvold fra en ubenævnt ved Jewell, Ia. 5.0

Ved B Møen fra Nord Prairie Kvf. af Thronbjerns Mgd., Frene, S. D., Pastor L L Nervigs Kald 51.00

Fra en ubenævnt ved Brookings, S. D., indendt 6te Apr. 5 0

Ved Lena B Lien fra St. Peters Pige., Adams, N. D., Pastor Oerlunds Kald 15.10

Ved Pastor L K Jacobs Konf. offer fra Strand, Ia. 13.85

Fra Mrs. D D Laathe, Elmore, Minn. 10.10

Ved Pastor D B Evingen fra John J Mjones, Bottineau, N. D. 10.10

Fra Ewan Overlie, Fargo, N. D. 2.0

Ved S S Vertness fra Mrs. Christine Johnson, Heron Lake, Minn. 5.10

Ved John J Lee fra Kvf. i Vernon og Gayfield, Minn., Pastor Lassefsons Kald. 1.00

Fra Mrs. Beum, Elouhington, Wis. 5.00

Ved Ludvig O Larson fra Ellsborough Mgd. & Kvf. i La-ton, Minn. 15.00

Ved Bakt. J S Olson, Geddes, S. D fra Mrs. S Mahlum 2.0

Ved Miss Ida C Groeth fra Pastor B J M. Inertions Kald 18.90; Pastor G D Rifs Kald: A J Vohre 2, E. Petri Mgd. 41.27; Moimi Mgd. 45.13; Hagues ev. lutt. Mgd. 17.74; Pastor L L Nervig's Kald: Bion's Mgd. 22.25; Melbahi's Mgd. 27.10; Tiro: bhjems Mgd. 42.85; Joverat's Mgd. og Vrtifian, S. D. 43.73; St. Johns Mgd. 11th Creek, S. D. 49.19. 250.10

Ved Miss Ida C Groeth fra Pastor S S Vertness Kald: Wisner Mgd., Wisner, Neb. 12.26; Vaesmund Larson, North Branch Mgd. 20; Shell Creek Mgd., Newman Grove, Neb. 101.06. 183.32

Ved Pastor U D Johnson fra Friberg Mgd. & Kvf., Roth-say, Minn. 34.92

Fra Miss Marie Lindland, Naples, S. D. 1.50

Før kvitteret for 608.69
13 823.50
14,432.19

Til Hospital i Kina: Ved Miss Ida C Groeth fra Israels Mgd. & Young People, Vrtesian, S. D. 9.40

Ved Pastor R D Gittreim fra Mrs. C O Ewinson, Cre-ton, Ill. 5.00

Fra Emir Erickson, Flaming, Minn. 5.00

Ved Mrs. A L Eelstrue fra Dorcas Kvf., St. Paul, Minn. 5.0

Før kvitteret for 24.40
1185.27
1159.67

Børne hjem i Kina: Ved J J Wigen fra „The Mis-sion Vanb“ af Selbu Mgd., La Crosse, Waf., Pastor Adriansons Kald. 25.00

Ved Miss Ida C Groeth fra Shell Creek Mgd. & Søn-dagskole, Newman Grove, Neb. 17.47

Ved do. fra St. Petri Mgd. & Søndagskole, Vermilion, S. Dak. 6.85

Før kvitteret for 49.32
282.85
332.17

Underhold af Evangelistær og Børn: Ved
J. J. Wigen fra „The Mission Band“ af Selbu Mgd.,
La Crosse, Wash., Pastor Adriansons Kald, for en Læ-
rer i Kina..... 30.00

Før kvitteret for 2547.17

2577.17

Til Skiftolen i Hancock: Ved Mrs. S. M.
Stang fra Bion Mgd.s Kv.,ergus Falls, Minn..... 10.00
Miss Maria Lofken, Windom, Minn..... 5.00
Ved Miss Ida E. Grosseth fra Ole Grosseth af Thron-
dhiems M., b., Pastor Nervigs Kald..... 5.00

Før kvitteret for 20.00

222.39

Personlige Gaver: Til Hennings Hus:
Ved Pastor R. D. Gittreim fra Mrs. C. G. Edvinson, Cre-
tion, N. D.; S. J. Digernefs, Ther, Ia. 2.50..... 4.50

Ved C. C. Warness fra Strander Mgd., Pastor S. J. Bergs
Kald, Strander, Minn., Offer..... 18.60

Ved Pastor D. T. Vorgen fra Ny Etabanger Mgd., Bur-
ton, N. D..... 16.60

Ved Mrs. Ingeborg Strom fra Hill River Dale Mgd.s
Kv., McIntosh, Minn..... 5.00

Ved R. R. Grosseth fra Størval Mgd.s Kv., Pastor C. C.
Holters Kald..... 10.00

Ved Past. J. J. Melom fra Hans Roalkvam, Briskol, S. D. 5.00

Ved Ludvig O. Larson fra Ellsborough Mgd.s Kv., Bal-
aton, Minn..... 10.00

Før kvitteret for 69.70

565.55

Til Fødemissionen: Ved Pastor J. S. Olson fra
Mrs. S. Mahlum, Geddes, S. D. 1.00

Før kvitteret for 474.96

475.96

Santa Immissionen, (Nødlidende): Ved Pastor J.
S. Olson fra Mrs. S. Mahlum, Geddes, S. D. 2.00

Ved Pastor L. Langehaug fra Norway Mgd., Aneta, N.
D., Offer..... 17.65

Ved Past. J. J. Melom fra Hans Roalkvam, Briskol, S. D. 10.00

Før kvitteret for 29.65

435.80

465.45

J. J. Hendahl, Kasi.

Rettelse. I No. 17, Side 397, 1
Spalte, staar der: I 1811, hvilket vistnok
skal være: I 1881.

Festkriftet.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmærkede
Billeder af Stolens Hygninger, S. M. Sande, Past.
D. Hanson, Andrew Ellington og af alle Bøsthyrere
ved Stolen ligesaa dens Nabning samt en Gruppe
af Stolens Direktører. Sælt er der 22 valte Bille-
der. Festkriftet er smukt udstyret og trykt paa godt
Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges
til Indtægt for Stolen. Til Prestes og Agenter
gives almindelig Rabat.

Send Ordres til

G. Lilletun.

Red Wing, Minn.

Landkads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

L o m m e f o r m a t.

I almindeligt Stindbind med de 3 Tekstrækker 60c
do. med forgyldt Kors og Kalf samt

spærngt Snit 70c

Im. Morocco med Kors og Kalf samt

spærngt Snit 1.00

I Morocco og Guldsnit, mygt Bind..... 1.40

I Morocco og Guldsnit Pragtbind..... 1.50

I Kalfestind og Guldsnit, mygt Bind. 1.75

I Kalfestind og Guldsnit, Pragtbind..... 2.00

B a r e S a l m e b o g:

No. 5. I almindeligt Stindbind..... 50c

No. 6. I almindeligt Stindbind med for-

gyldt Kors og Kalf 60c

I im. Morocco med spærngt Snit..... 70c

No. 8. I ægte Morocco, Pragtbind..... 1.25

No. 9. I ægte Morocco og Guldsnit, mygt

Bind med Forskringer 1.40

S t o r s t i l e t.

No. 1. I stærkt presjet Stindb. med Futural 1 40

No. 2. " " " med Beslag 1 65

No. 3. " " " med Kors og

Kalf og Guldsnit og Futural 2 00

No. 4. Do. Do. med Beslag..... 2.25

No. 5. I ægte Morocco, forgyldte Sider

og Ryg, med Guldsnit og Futural 3.00

No. 6. Do. Do. med Beslag..... 3.25

Alle 3 Tekstrækker-særskilt, Shirtingebind 50c

Do. i Morocco og Guldsnit..... 80c

Send Ordres til

G. Lilletun,

Drower H. Red Wing, Minn.

„Børnenes Harpe“ med Musik

er nu udkommet i nyt Dplag. Prisen er 60c i
Shirtingebind og 75c flexible Bind og Guldsnit
Bogen burde bruges i enhver Søndagsskole.

Folketalender for 1908.

Denne lille Bog er paa 80 Sider og gi-
ver foruden meget goot Læsestof en fuldstæn-
dig Kalender og Adresse paa alle Prestes,
Professorer og Missionærer i Hauges Syno-
de. Bogen koster i Omflag 10 Cents med 25
procent Rabat til Forhandlere.

Prestes og alle andre, som interesserer
sig for Udbredelsen af denne billige Bog, an-
modes om at sende fine Ordres til underteg-
nede snarest muligt.

G. Lilletun,

Red Wing, Minn.

Ny Bog.

Den historiske Udvikling af Lærebegrebet om Forsoningen. I 3 Foredrag. Af H. S. Bergsland, Prof.

Denne Bog er paa 100 Sider og koste heftet i godt og stærkt Omslag 35c. Et meget vakkert Billede af Prof. Bergsland pryder Bogen. — Enhver Prest og ellers enhver anden, der ønsker et klart Indblik i det vigtige Spørgsmaal, som Bogen behandler, gjør vel i at forstaae sig dette Prof. Bergslands sidste Arbeide.

Send Ordres til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Bogts Bibelhistorie med Billeder.

Denne Bog er nu færdig. Bogen er revideret efter den nye Bibeloversættelse, er trykt med stor, klar Stil paa godt Papir og har 53 Billeder samt et Kart. Bogen er paa 144 Sider og er indbundet i Silt Cloth med sort Titel paa forghldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

C. Lilletun,
Dr. H. Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garantere Udførelse. Bedste Betingelser Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende. Adresse: A. B. I. J. S. Story City, Iowa.

Altermalerier.

Akademisk Arbeide til laveste Priis. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

August Klagsbald,
Marinette, Wis.

Pianoer

33

Orgler.

Kun giv mig Anledning til at give Oplysninger angaaende Priis og Betalingsvilkår, og man skal finde, at ingen har bedre Betingelser at tilbyde.

Oplys, naar De skriver, hvad De ønsker, Piano eller Orgel.

Carl Haugland,
THE NORTH WESTERN
MUSIC HOUSE
318—320 Nicollet Ave.
MINNEAPOLIS MINN.

Hilsen paa Silkeborg.

Vi har i vor Bogsede følgende Hilsener trykt paa pene Silkeborgs:

„Naastehilsen“, „Glædelig Jul! Godt Nytår!“ 4 Vers; „Et godt og velbegt Nytår“, 3 Vers; „Venlig Hilsen“, „Hjertelig Lyønskning“, 4 Vers; „Hilsen til Fader“, 4 Vers; „Hilsen til Moder“, 3 Vers; „Hilsen fra Moder“, 3 Vers; „Hilsen til Broder“, 3 Vers; „Hilsen til Søster“, 3 Vers; „Hjemmets Vinder“, 5 Vers; „Hilsen til mit Fædreland“, 3 Vers; „Uden Kors ingen Krone“, 4 Vers; „Hilsen“, „Serren er vor Tilflugt“, Ps. 121; „Serren er nær“, 4 Vers; „Best Wishes“, „To my child“, „A Greeting to Father“, „A Greeting to Mother“, „A Greeting to Sister“, „A Greeting to Brother“, „Blessed Christmas and Happy New Year“, „New Year Greetings“, „Blessed are they who have not seen and yet have believed“.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c. „Wedding Congratulations“, 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til

C. Lilletun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Billede

af Hans Nilsen Hauge i Cabinet Størrelse 25c, (kan gjerne sende Postage Stamps). Chr. D. Brohaugh, 298 Williams Str., St. Paul, Minn.

Bede ser indret.

Naar vore Menigheder indsender Benge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorens og Synodetasken (heri indbefattet Stoletasken, Fondtasken og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. C. Casselton, Kasson Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Bedningemissioner sendes til Rev. J. J. Kendaal, 226 Bernon Ave. E.,ergus Falls, Minn.

Benge til Indremissionen sendes til Prof. H. S. Elstad, Red Wing, Minn.

Benge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. G. D. Wit, Route 3, Beresford, S. D.

„Budbæreren“

udgives af Hauge's nordre evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forudsat \$1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lilletun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. E. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Den gode Hørde; 2. En kort Hilsen; 3. Nogle Bemærkninger; 4. Om Druffenstadsens Glendighed; 5. Alter en gammel gaet ind til Høsten! 6. Kinamissionen; 7. Christian Religious Education; 8. Fra en gammel Dakotafermer; 9. Fra Arbeidsmarken; 10. Betsendtgjærelser; 11. Røttinger.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2.

No. 37

Lørdag den 12te September 1908.

{ 40de Aar.

Han er rig nok for alle.
Rom. 10, 12.

Hvem er han? Han er Guds og Marias Søn, sand Gud og sandt Menneske. Han er den, om hvem det himmelske Vidnesbyrd lød: „Denne er min Søn, den elskelige, i hvem jeg har Velbehag“, Mat. 3, 17. Han er den himmelske Faders udsendte og givne Gave til Verden. Han er et med Faderen og den Helligaand. Han er den gode Hyrde, som ledte efter og fandt og frelste det tabte Faar, Menneskeslægten.

Han er Kristus, den Guds enbaarne Søn, som forlod Herlighedens Himmel, og steg ned til Jorden. Han blev „født af en Kvinde, født under Loven, forat han skulde frikjøbe dem som var under Loven“. Gal. 4, 4—5. Han er Ordet, hvilket var i Begyndelsen, var hos Gud, og var Gud. „Alle Ting er ved det bleve til“. I det var og er Aand, Liv og Lys. „Ordet blev Kød og boede iblandt os: Se det Guds Lam, som bærer Verdens Synd“ Joh. 1.

Denne er det Profeten Es. i 53, 4—5, peger paa, naar han siger: „Sandelig, vore Sygdomme har han taget paa sig, og vore Piner har han baaret; men vi agtede ham for plaget, slagen af Gud og gjort elendig.

Men han er saaret for vore Overtrædelser, knust for vor vore Misgjerninger; Straffen laa paa ham, forat vi skulde have Fred, og ved hans Saar have vi faaet Lægedom“. „Han, som blev given hen for vo-

re Overtrædelser og opreist til vor Retfærdiggjørelse“, Rom. 4, 25.

Han, som døde til bestemt Tid for ugunnelige, der vi endnu vare Syndere, Fiender, Rom. 5, 6. 8. 10. Men ligesaa sikkert „opstod han fra de døde; opfor til Himmelen, sidder hos Gud Faders, den almægtiges højre Haand; hvorfra han skal igenkomme for at dømmen levende og døde“.

„Gud forligte i (ham) Kristus Verden med sig selv, idet han ikke tilregnede dem deres Overtrædelser og har oprettet Forligelsens Ord iblandt os“. 2 Kor. 5, 19.

Han, som af pur Kjærlighed, ved sin Lidselse, Død og Opstandelse, ved den fyldestgørende Forsoning, søgte, sandt og frelste det fortabte Faar fra Synd, Død og Satans Rige. Han lagde det paa sine Skuldre med Glæde. Og saaledes staar han i kjerlig Taalmod, ligesom ventende paa den enkelte Synders Bekendelse og Bøn: Gud, du har ret, naar du dømmes, og jeg lider mindre end jeg har fortjent, nemlig evig Fortabelse; dog „Herre, min Gud, kom mig ihu naar du kommer i dit Rige!“—Da bærer han den arme bodsærdige Synder hjem paa sine Skuldre (paa sit Almagts Ord): „Sandelig, siger jeg dig: I dag skal du være med mig i Paradis“. Hjem til Sabatshvilen, som er tilbage for Guds Folk.

Derfor kan han udraabe Seier, en evig Seier, saa det gjenlyder gennem Himlens Himle: „Det er fuldbragt!“ Og ligesaa med fuldkommen værdig Myndighed opfor-

GTU Library

2400 Ridge Road

Berkeley, CA 94709

For renewals call (510) 649-2500

All items are subject to recall.

dre hele Himlens Indvaanerffare at glæde sig med ham, sigende: „Glæder eder med mig; thi jeg har fundet mit Faar, som var tabt“, Luk. 15, 5.

Han, som er værdig siger: „Mig er given af Magt i Himmelen og paa Jorden“. Matt. 28, 18. Jeg er den første og den sidste og den levende og jeg var død, og se, jeg er levende i al Ewigheid. Amen. Og jeg har Helvedes og Dødens Nøgler. Han, som har Davids Nøgle, han, som lukker op, og ingen lukker til, og lukker til og ingen lukker op“. Ham, for hvem intet er skjult, hverken Tanker, Ord eller Gjerninger.

Han, som er Amen, det trofaste og sande Vidne, Guds Skabnings Begyndelse, Ab. 1, 18; 8, 7. 14.

Ja han er ikke alene Begyndelsen, men tillige Fortsættelsen og Fuldsførelsen af hele Skabningen. „Han, som er, som var, og som kommer, den almægtige, Ab. 1, 8. Af hans Naade bevæger alle levende Skabninger sig, smlg. Ap. Gi. 17, 25. 28. Luther siger: „Han opholder alle Ting, som ellers maatte forgaa“. Og Paulus siger i Rom. 11, 36: „thi af ham og ved ham og til ham er alle Ting; ham være Ære i Ewigheid! Amen“.

Disse faa Bemærkninger viser hvem han er. Lad os da videre spørge:

Hvori bestaar hans Rigdom? Den bestaar i hans skjulte og paa samme Tid aabenbare guddommelige Væsen, Egenskaber og Gjerninger.

Videre i hans bundløse Naades og Rærligheds Kilde, hvorfra Liv og Næring udstømmer rigeligen over al Skabningen. Og i „et aandeligt, uendeligt og ubegriabeligt Væsen, som er almægtig, alvidende, allestedsnærværende, god, barmhjertig, helig, sandru, retfærdig og vis“.—En treenig Gud!—

Naar Gud saaledes taler i sit Ord og fortæller os om det guddommelige evige Raads Forudviden. Hvorledes alt var af dette Raad besluttet, planlagt og bestemt fra Ewigheid af. Med Hensyn til baade Skabningen og Tidens Begyndelse, Gang og Ende paa alt endeligt. Ja tillige Guddomraa-

dets Forudviden med Hensyn til Menneskets Fald og Oprejsning. Samt den Vanstelig-
hed, som syntes for det menneskelige Die at gøre sig virkelig gjældende, da Kristus, Midleren mellem Gud og Mennesket, kom „i Tidens Fylde“ Den nemlig, at Israels, som havde faaet Forjættelsen, foragtede og forskudte ham, sin og Verdens Frelser. Og Hedningerne derimod, som ikke endda havde faaet nogen saadan Forjættelse. „Jeg er ikke udsendt, uden til de fortabte Faar af Israels Hus“ Mat. 15, 24. Men hans egne annammede ham ikke, Joh. 1, 11. Dog, han, den treenige Gud, kender Menneskehjernerne og deres Anslag saare nøje, og viger ikke det mindste tilbage i sine Planer og Raadslutninger for hverken „Jødernes Forargelse“ ei heller for „Grækernes Daarskab“, som for en umulig Hindring. Men ved fuldkommelig hvorledes han alligevel skal faa Bugt med de første og omsider faa Tag i de sidste. Da kan man med fuldgrundig Aarsag udbryde, som Apostelen Paulus i Rom. 11, 33: O Rigdoms Dyb baade paa Guds Visdom og Kundskab! Hvor urandsagelige ere hans Domme og hans Veie usporlige“!

En Rigdoms Dybde, Bredde og Længde umaadelig, utænklig og ubestribelig stor. Og i denne sin Rigdoms Fylde har det behaget ham at aabenbare den Naade og den ene sande vei for det arme, fattige og hjælpeløse Menneske, hvorved det kan finde og naa frem til Gud og hans Salighed.

Denne Naade bestaar deri, at Mennesket bekender sin Synd, modtager den sande, levende Tro, som tilegner sig af Naade Kristi fyldestgjørende Forsoning, saa at hans Forsoning blir Menneskets Forsoning. Saaledes er da Kristus alene den eneste og rette vei til Salighed for hver den som tror.

Jesús siger, Joh. 14, 6: „Jeg er Veien og Sandheden og Livet; der kommer ingen til Faderen uden ved mig“. Altsaa, denne er Veien, Troens vei, som Gud fra Ewigheid lagde. „Ligesom han (og saa) har udvalgt os i ham, før Verdens Grundvold blev lagt,

forat vi skulle være hellige og uftraffelige for hans Afsyn i Kjærlighed, idet han har bestemt os til sønlig Udtaarelse hos sig (selv) ved Jesus Kristus, efter sin Viljes Velbehag, sin herlige Naade til Pris, ved hvilken han har benaadet os i den elskede, i hvem vi ved hans Blod have Forløsning, Syndernes Forladelse, efter hans Naades Rigdom". Ef. 1, 4—7.

Denne Naadens Vej til Salighed bydes frit ud til alle i og gennem Ordet; thi Troen kommer derved at man hører, men at man hører, sker ved Guds Ord". Den da, som vil benytte Anledningen og annamme Naaden i Jesus Kristus og vandre Troens Vej i hans Fodspor, den er salig og nyder allerede hans velsignede Naades Rigdomme med ham i hans Samfund for Tid og Ewigheid. Altjaa den, som har modtaget Kristus som sin personlige Frelser, som sit højeste og dyrebareste gode, den er allerede i Besiddelse af og ejer alt. „Thi Gud, som ikke sparede sin egen Søn, men gav ham hen for os alle, hvorledes skulde han ikke ogsaa skjænke os alle Ting med ham"? Rom. 8, 32.

I ham er det man sammenspises i Kjærlighed og kommer til den fuldvoiste Indsigt hele Rigdom, til Erkjendelsen af vor Guds og Faders og Kristi Hemmelighed, i hvilke alle Visdommens og Kundskabens Skatte er skjulte. Thi i ham bor hele Guddommens Fylde legemlig, og I er blevne fyldte i ham, som er Hovedet for alt Fyrstendømme og Magt, Kol. 2, 2. 3. 9. 10. I ham er Naademidlerne Ordet og Sakramenterne, i hvilke han meddeler sig selv til sine troende Efterfølgere, hvormed han livgiver, ernærer, udruster og befæster dem paa Livets, Sandhedens og Salighedens Vej; modner og forbereder dem for Herlighedens Rige hieset.

I ham er det trefoldige Liv og Fred med Gud i en god Samvittighed at faa.

I ham er den højeste Lykke, den højeste Rigdom, den højeste Være, den højeste Glæde—Saligheden at faa. I ham er Almagt

at faa, Fil. 4, 13. I ham er Alvidenhed at faa 1 Joh. 1, 20. I ham forventes en „sønlig Udtaarelse, Legemet's Forløsning". I ham er det „levende Haab om at opstaa til „Livets Opstandelse", til „Herlighedens Frihed". I ham er man Guds Arving og Medarving til Grens og Herlighedens Rige.

I ham er man fundet værdig til at staa blandt Keruber og Serafer i det nye Jerusalem, og faa regjere med ham der i al Ewigheid.

Her er nævnt kun en liden Del af al den Rigdom, som han besidder, trods det, vil han faa inderlig gjerne meddele sin store Naade og Kjærligheds Rigdom uforskyldt til alle fattige Syndere, som vil modtage ham i Tro, enten vi kjender og forstaar hvor mange de er eller ikke.

At han er villig til at handle saaledes med Mennesket, viser hans Rigdom i den Fylde af Kjærlighed med hvilke han omflutter Menneskeslægten. Der som I tror nu, at hans Rigdom er værd at komme i Besiddelse af, faa lad os tilslut spørge: Hvem er de arveberettigede til den?

Herpaa svarer Skriften selv saaledes: „Der er ikke Forskjel paa Jøde eller Græker" (R. 12); thi Gud har indesluttet alle under Alhygighed, Synd, Rom. 11, 32, (som skrevet staar: Der er ingen retfærdig, end ikke en; der er ingen forstandig; der er ingen som søger Gud; alle er afvegne; de er tilfammen blevne udelige; der er ingen, som gjør godt, der er end ikke en), Rom. 3, 10—12. forat han kunde forbarne sig over alle", Rom 11, 32. Den, som af et oprigtigt Hjerte giver Gud Ret i denne sin Dom, angreder sine Synder og tror paa Kristus, den er arveberettiget. Eller som skrevet staar: „Forat Forjættelsen ved Troen paa Jesus Kristus skulde blive givet den som tro", Gal. 3, 22. Saaledes er Kristus virkelig den ene og samme Herre for alle. Og „alles Herre, som er rig nok for alle dem, som paakalde ham".

Ifølge Guds Viljes Aabenbaring i sit Ord frelser han ikke Menneſket ubetinget trods det, at Kristus har igjenløst alle „med sit hellige og dyrebare Blod og med sin ubillige og uſtylbige Død“. Det enkelte Menneſte maa i det mindſte ville lade ſig frelſe. Ikke ſtaa hans Frelſe imod. Det maa være medgjørlig for Gud, ligesom ſmaa Børn, ſom bæres frem til ham i Daaben. Der døbes de til og iføres Kristus. Da, og ſaaledes frelser han dem af Naade for Jeſu Skyld. Og dermed er de blevne Arvinger, Guds Arvinger og Kristi Medarvinger.

Hadde Gud villet frelſt Menneſket fra dets Side aldeles ubetinget, ſe, da havde den rige Mand ikke været i Helvede, hvor han aabnede ſine Dine i den Lue, der han pintes ſvarligen; „thi der er ingen Perſons Anſeelse hos Gud“, Rom. 2, 11. Han havde da viſſelig frelſt den rige Mand ſaavelſom den fattige Laſarus. Men efterdi alle er Syndere og fattes Guds Vre, ſe, ſaa trænges der abſolut en Midler mellem Gud og Menneſket, ſom ikke fattes Vre for Gud. En, ſom kan og vil ſkjule Synders Mangfoldigheder, og ſkjænke Troen, ſom er Bindeledet i Livsſamfundet med Gud, og den Haand hvormed Synderen kan modtage Midleren, ſom giver Liv og Kraft til at kunne opnaa Maalet, Sjælens Frelſe og Frigjørelſe.

Den rige Mand mødte frem for Gud med og i ſig ſelv uden en ſaadan Midler, og Reſultatet deraf var Helvedes Pine, evig Stiksmiſſe, udeluſket fra Gud.

Herren har ikke Behag i nogen Synders Død, men at han lever. Derfor har han i ſin uendelig ſtore Naade og Kjærlighed muiggjort det for alle ved Midleren, Jeſus Kristus, at blive delagtiggjorte i hans Riges Rigdomme baade her og hiſjet. Men betinges ved Troen; thi Skriften ſiger: „Hver den, ſom tror paa ham ſkal ikke beſtjemmes“, B. 11 og atter: „thi derſom du beſjender med din Mund, at Jeſus er Herren, og tror i dit Hjerte, at Gud opreiſte ham fra de døde, da ſkal du blive ſalig“. B. 9.

Altſaa, af diſſe Skriftens Ord ſer vi klart, at Gud kræver Mændens Beſjendelse og Hjertets Tro ſom ſubjektiv Betingeſe for Saligheden. Den Tro, ſom tilegner ſig Naaden i Kristus, er en beſjendende Tro, en levende Tro, „ſom er virkſom ved Kjærlighed“. Derfor Beſjendelse og Tro ſom Betingeſe. Dog ikke ſom Fortjeneste eller Betaling for Saligheden; men ſom et Naadens Privilegium.

Saa hør dog engang alle I, ſom arbejder af alle eders Kræfter paa at oprette en egen Retſærdighed, ſom intet gjælder for Gud til Salighed. Han er rig nok ogſaa for eder. Gaa til ham i Tro og ſaa alt af Naade.

Hør det alle I, ſom er beſværede af og beſymrede over eders mange Synder, Mangler og Feil, ſamt over eders Uværdighed til den uforſtyldte Naade, og over eders ſtrøbelige Liv og Levnet. Hør, hvad Skriften ſiger: „Derſom vi beſjende vore Synder, er han trofaſt og retſærdig, ſaa han forlader os Synderne og renſer os fra al Uretſærdighed“, 1 Joh. 1, 9.

Han er rig nok paa Liv og Salighed, Hvile, Fred og Glæde i den Helligaand. I behøve derfor ikke at fortvile, men „træde frem med Frimodighed for Naadens Trone“ i Tro paa ham, ſaa ſkal I „ſaa Barmhertighed og finde Naade til betimelig Hjælp“! „Han er rig og trofaſt, ſom har givet Forjættelſen“, og vil rigelig give eder alt hvad I behøver uden at bebreide.

Hør ogſaa I, fattige Syndere, ſtore og ſmaa, grove og fine, hør og atter hør! Han er rig nok. Gaa til ham, paakald og beſjend ham med eders Mund i en ſand, levende Hjertes Tro, ſaa ſkal I viſſelig ſaa erfare hans Naades Rigdom; ſmage og ſe, at Herren er god, og at hans Miſkundhed varer evindeligt.

Han er rig nok. Hør dette, alt det, ſom kaldes Menneſte. Mod dig er han rig nok paa Naade og Forbarmelſe,—og du er

rig paa Bantro, Mishaa og Modstand
Saaledes er alle Mennesker af Naturen og
kan kun staa ham imod.

Hans Naade bestaar deri, at han kalder
Mennesket, og Forbarmelsen deri, at han
modtager og frelser det naar det i sig selv
hjælpeløst kommer til ham. I Guds Ords
Kald er og medfølger Kraften hvormed Men-
nesket kan standje at staa Gud imod og Kraf-
ten til at modtage Kaldet dersom det vil
modtage og lade sig frelse, smlg. Joh. 1, 12.

De som ere hans Kald lydig, kommer
og modtager ham i Tro og bekjender ham
for sin personlige Frelser og Forløser, og
saaledes nyder Syndsforladelsens Naade al-
le sine Dage indtil Enden, de ere for Jesu
Skyld fuldt arveberettigede og isandhed hans
rette Arvinger. I denne Henseende, ingen
Forskjel.

Derimod den, som endog er igjenløst
med Jesu Kristi Blod, og saaledes given fri-
aaen Afgang til Liv og Salighed. Har
kanskke ogsaa engang været døbt med den
hellige Daab til Kristus og isørt sig ham.
Men trods denne store Naade er falden fra
sin Daabspagt. Har brudt Pagten med
Gud og staaet ham imod, og saaledes tjent
Synden og Satan og er dens egen. Har
ikke givet Agt paa Guds Kald, naar han
venlig og indtrængende kaldte ved sit Ord,
men har gaaet og fremdeles gaar sin egen
Ve. Og er sig mere eller mindre bevidst at
være uomvendt, et „Djevelens Barn“, Ap.
Ej. 13, 10. Den som saadan, er ikke Guds
Arving, men Djevelens medskyldig til evig
Vine i Helvedes Ild. O kjære medforløpne,
hør her: „Han er rig nok“ ogiaa for dig!
Han vil frelse dig just nu, om du vil blive
frelst.

I Jesu Navn vil jeg med Sangerens
Ord faa sige til dig: Skynd dig, skynd dig
og tag, tag Guds Rige idag, se, det venter,
det venter paa dig; dine Synder de kan jo
forlades idag. O, at Salighed tilbydes di! I
Jesús købte dig til Brud, Der han Blodet
gjød ud, Hør, at hør dog det salige Bud:
Skynd dig, osv. Kan du dette formaa og

i Verden bortgaa, Naar du bydes saa kjert
af din Gud?“ I Livet og i Døden trænger
alle arme Syndere en særskilt god Ven.
Og den bedste som bort Hus kan gjæste er:
„Jesús, han er Synders Ven; vil de kun
saa sandt forsage ret for Alvor Djevelen.
Gud vil gierne mod dem tage; haster, løber
til ham hen! Jesús han er Synders Ven.“

I spørge kanskke: Hvorhen skal vi gaa?
Jesús svarer: „Kommer hid til mig i mit
Ord. Det er det Troens Ord, som vi pre-
dike“ Rom. 10, 8. Det er saare nødven-
digt at høre Guds Ord; thi derved kommer
Troen (B. 17). Men ligesaa nødvendigt
er det at høre det ret formedelst det store An-
svar af Ordets Hørelse; thi saa siger Her-
ren: „Se, derfor til, hvorledes I høre“,
Luk. 8, 18. Det gjælder derfor, om vi kan
høre saa, at det Herrens Ord kan opfyldes
paa os hver især: „Salige ere de, som høre
Guds Ord og bevare det, Luk. 11, 28.

Nogen vil kanskke endnu sige: Vi har
ingen som prediker, saa vi kan høre, og isøl-
ge saadan Talemaade kan ikke vi tro og blive
arveberettigede, salige. At I ikke har no-
gen som prediker, det er saare slemt, men
heller ikke denne Slags Undskyldning gjel-
der for Gud, smlg. Rom. 1, 18—20.

Naar Gud har gjort og fremdeles gjør
Krav paa Tro som Betingelse for Salighe-
den, og Guds Ords Hørelse er Betingelse
for Tro, saa siger det sig selv, at der maa
predikes. Det har Herren ogiaa udtrykkelig
befalet sin Kirke paa mangfoldige Steder i
Skriften. Og især i Mat. 28: 19, 20; 24,
14 sigende: Gaar derfor hen og gjør alle
Folk til mine Disciple, idet I døbe dem i Fa-
derens og Sønnens og den Helligaands
Navn og lærer dem at holde alt det, jeg har
befalet eder! Og dette (Kristi) Ri-
gets Evangelium skal predikes
i den hele Verden til et Vidnes-
byrd for alle Folk, og da skal Enden
komme.“

Ingen maa sige, at Befalingen er for
gammel, og, at det ikke er Missionstid for
os nu; thi Befalingen er altid ny og lige
meget gjeldende for alle kristne Folk til alle
Tider. Derfor er det ogiaa Missionstid

saalænge Verden staar og saalænge der er et eneste Menneſke i den, ſom ſtaar til at redde, frelſe. Saare ſtor er Miſſionsmar-ken; thi den er „hele Verden.“ Derfor, om der ikke gives Anledning til at predike paa et beſteemt Sted, ſaa maafke paa et andet. Om ikke ude blandt Hedningerne, ſaa maafke hjemme. Om ikke ſom Guds Ords Forſyn-der, Predikant, ſaa med den givne Gave i den Stand og Stilling man er i. Naar en Gave gives til Evangelieets Udbredelſe, ſaa prediker man derved og udbreder ſamme i en vis Henſeende. Men hver efter den af Gud givne Gave og Gabe i hvert ſit Livs Kald. Dog, „er du en křiſten, loſ da frem Guds Lov af dines Munde“, ſiger Sangeren.

Ligesom denne Křiſti Befaling er altid gjældende for den enkelte og bærer i ſig Krav paa Lydighed og Troſkab mod ſamme, ſaaledes er den ogsaa for Kirken i ſin Hel-hed, ſaalænge den er ſtridende her paa Jor-den. Forſømmelſen af denne hellige og nødvendige Pligt, eller Ligegyldighed overfor ſamme, kan ikke ekſistere uſkyldig ei hel-ler forblive uſtraffet.

Alle ſkal fremmøde til Regniſkab for den retfærdige Dommer i den af ham beſteimte Tid. Maatte alle og enhver da titide være ifklædt Křiſti Retfærdighed, ſaa vil den med Glæde ſaa modtage ſin Herres ſalige Hils-ning: „Vel, du gode og tro Tjener! Du har været tro over lidet, jeg vil ſætte dig over meget; gik ind til din Herres Glæde!“ Mat. 25, 21. „Lykkelig da den, ſom, naar alt farer hen, har Jeſus og Himlen igjen.“

Naar Herren er rig nok for alle, ſaa ſtrækker denne hans Rigdom ſig ogsaa ud til Verdens yderſte Grændſe, forat alle om muligt kunne ſaa Anledning til at komme i Beſiddelſe deraf. Derfor vil han fremde-les have flere Arbeidere ud i ſin Høſt til at udbrede ſin Rigdom, iſølge ſit eget Ord: „Hø-ſten er vel ſtor, men Arbeiderne ſaa. Veder derfor Høſtens Herre, at han uddriver Ar-beidere i ſin Høſt!“ Mat. 9, 37, 38.

Men vel at merke ogsaa i denne Sag, at alt maa ſke ſømmeligt og i Orden; thi vor Gud er en Ordens Gud. Derfor er der an-

ført af den Helligeaand, hvorledes man ſkulde gaa til hans Gjerning i Ap. G. 13, 23.

Den Helligeaand kalder og udruster Evangelieets Budbærere med de nødvendige Rundſkaber og ſender dem ud i Vingaarden, den hellige Gjerning, derſom ikke Meaneſket hindrer ham deri.

Har du flere Ven nogenſinde hindret den Helligeaand i denne hans Gjerning?

I Jeremiaſ's Bog 8, 20 læſer vi diſſe gruppvækkende Ord: „Kornhøſten er forbi, Frugthøſten er tilende, men vi ere ikke frel-ſte!“

Har du křiſtne Kirke gjort dig ſkyldig i ſaadanne og lignende Ulykkesraab? Har du enkelte Medlem af ſamme?

Har I alle da gjort hvad gjøres kunde for at ſaa Evangeliet ud til alle Folk, ſaa at Ordet overalt kunde ha blit prediket „i Tide og i Utime?“

Du (Kirke) ved, at det er din ſtore og hellige Opgave paa Jorden.

Dertil er du kaldt med et helligt Kald. Og Gud kræver kun Troſkab af dig. Skrif-ten ſiger: „Kjøber den beſeilige Tid, eſterdi Dagene ere onde!“ Ef. 5, 16. Viſtnok gaar Rundſkab og Křiſtendom hurtig frem og iſær i den ſenere Tid, men meget hurti-gere tiltager og udbreder Ondſkaben og Ukřiſteligheden ſig for hver Dag. Derfor gjør du ſaare vel, om du nu i denne onde Tid hverken ſover, leger ei heller diſſkuterer den-ne din Opgave bort. Men, ved den af Gud givne Naade vaager derover. ſom ret er, og arbejder med ſtørre Alvor og Flid i Tro, Haab og Kſerlighed, mens det endnu er Dag, før Natten kommer, da ingen kan arbejde.

Thi det er den alvorligſte Nødvendig-hed for din egen Bevarrelſe og Beſættelſe i Křiſti og Guds Riges Samfund; ligesaa for Udbredelſen af ſamme Rige og Samfund til andre Sjeles Frelſe og Salighed.

Herren ſpørger ſin Kirke et underligt Spørgſmaal: „Men hvorledes ſkulle de pre-dike, derſom de ikke blive uſendte?“

Dette Spørgſmaal ſynes aabenbare Mu-ligheden for en Synd hos Kirken. Den nemlig, at den har forhindret Sendel-ſen, (for en Del) af dem ſom ſkulle pre-dike. Dog ſynes der lyde et tilſyneladende,

ydmygt, beklagende og undskyldende Svar: Herre, din Kirke har saa saare lidet Benge i Missionskassen. Derfor maa vel en Del af dem, som du har kaldt til at virke, samt de som i sin Nød raaber: „kom over og hjælp os“ vente en Tid, indtil din Kirke har ordnet sig bedre med sine egne „Roseligheder“ og „Kariteter“ og saa blir lidt mere hemidelede paa det finansielle Omraade. Saa skal den senere staa et saa meget dygtigere og varmere Slag for dit Riges store Sag.

Lad mig saa sige dig, at den synlige Kirke paa Jorden er saare rig baade paa Guds og Gulds. — Og Guds Hensigt med disse af ham givne jordiske Rigdomme var, er og altid bliver saa længe Kirken er paa Jorden, at den skulde bruge disse Rigdomme som Hjælpemidler, hvormed „Rigets Evangelium“ skulde spredes udover hele Verden.

Men istedet derfor bruges desværre den største Del af disse Rigdomme paa mangfoldige andre Slags Maader.

Det ser ud til i Almindelighed saa, at Karrighedens Aand maa tilfredsstilles. Vigesaa Letsindighedens, Vellystens og Ødselhedens Aand. Naar disses Krav ere blevne nogenlunde mætte; se, saa gives efterpaa af det lille resterende til Udbredelsen af Guds Rige! Dette maa muligen være den væsentlige Grundarsag, hvorfor Missionskasserne ofte ere tomme og i stor Underballance.

Kan det være anderledes, kan det hjælpe? Ja. Og atter ja. „Giv!“ og giv ret. Giv-forat udbrede Kirkens Hoved og Herre, ham, som er rig nok for alle. — Giv, fordi I ere givne, „saa skal eder gives“ mere. Da vil Missionskasserne fyldes af Midler, Hjertene fyldest af Kristi Sind og Kjærlighed, og derved vil saa Guds Riges Arbejde drives mere som det bør i Aand og Sandhed baade ude blandt Hedningerne og hjemme.

Maatte vi aldrig glemme, at Herren er rig nok for alle. Og maatte vi ogsaa saa Naade og Kraft til at være villig til at gjøre vor Pligt med Hensyn til at lade alle Folk saa høre og vide dette om ham. Dertil hjælpe du, treenige Gud, os alle for dit Navns Skyld! Amen.

L. P. E.

Lidt fra Grafton, N. Daf.

Det er altid en Bemodstund naar Brødre skilles. Det er saa trist idag. Arbeidet vil ikke gaa og saa vil jeg forsøge at skrive. Igaar tog vi Afsked med vor kære Sjelesørger T. J. Knutson, hvem vi et lidet har lært at elske og kjende som en snil Prest og et Guds Barn, og vi finder nu ved Afskeden, at han er blevet os kjerere end vi vidste af. Nu kommer Minderne om alle de Gange, han har delt Livets Brød til os, og om vore Møder for Naadens Trone, og hvert Trøstens Ord, han talte ved Sygesengen og til de sørgende. Jeg ved, han arbejdede sig træt saa mangen Gang; men jeg frygter for, at vi som Menighed slet ikke har vist den sande Kristentjærlighed, Opmuntring og aandelige Støtte, som vi skulde. Jeg tror mange af os har en Smule af Kristi Kjærlighed men viser den forlidet.

Vi glemmer, at en Prest ogsaa trænger Opmuntring og et kjerligt Ord, han som altid skal staa særdis at trøste andre og være venlig og blid, om hans eget Hjerte ofte er nær ved at briske af timelige og aandelige Sorger; kanske ofte svag til Legem og Sjel. Ja, vi er kolde og træge til det gode, vi betragter hinanden efter det naturlige og da blir det at se paa Feilene, men Guds Folk skulde betragte hverandre efter deres aandelige Stand og Stilling som Vandringmænd paa en Vej til det samme Maal, lige delagtige i vor Frelvers Samfund, lige rene i hans Blod, som det ellers er Forskjel paa Anseelse, Stand og Gaver. Alt det ufordragelige med os af Naturen skal vi ikke have med ind i Himmelen, det blir tilbage; naar Legemet igjensjædes, da skal vi fremkomme som en fuldkommen ren og deilig Brud, stiftet for Herlighedens Rige, hvor Jesus skal være Konge; men her skal vi søge at fordrage hverandre og elske hverandre af et rent Hjerte, men da maa vi have Guds Aand om det skal ske. Det er muligt endog at elske sine Fiender ved Guds Hjælp.

Saa vil vi ønske Knutson og Familie af Herrens Betsignelse i deres nye Kald. Maatte han alt mere dygtiggjøres til den

Gjerning han er kaldt til, og bevares i Guds Samfund, at han med sine og vi med vore maa faa mødes ved Jesu høre Side, hvor vi aldrig mer skal skilles! En venlig Hilsen til alle Guds Børn. H.

Er det en Straf at arbeide?

Det er ofte at høre Udtalelser som: „Du har ikke Trang til at arbeide.“ „Du har arbeidet nok.“ „Du skal ikke slite saa paa dine gamle Dage, da du intet faar med dig i Graven“ m. m.

Efter mine Begreber om Livet her paa Jorden taler et andet Sprog i min Fornuft. Da Adam efter Syndefaldet stod for Herren og fik sine Fremtidsudsigter at høre, saa siger blandt andet Gud til ham: I dit Ansigts Sved skal du æde dit Brød.“ Denne Regel er ikke at tage Feil af, da den siger, at alle skal arbeide enten han er rig eller fattig.

Det har syntes for mig, at dette var en haard Befaling af vor kjære Fader, men efter som Alderen tiltog og jeg fik mere Forstand paa Livet og Samfundets Bestaan har jeg kommet til langt andre Tanker.

Den over alle Ting vise Fader forstod nok, at vi ikke kunde blive bestaaende, dersom vi ikke arbeider; thi Leddiggang er Rod til alt ondt.

Vi klager over, at berusende Drikke gjør saa meget ondt i Verden og det med rette, men hvad tror I om Leddiggang?

Mon ikke mange Røvmord og Tyverier bliver begaaet af saadanne, som ikke vil arbeide. Hvor mange urene Tanker og Begjeringer strømmer ikke ind paa en Leddiggænger. Jo, kjære Venner, bed Gud om Arbeidslyst og tak Gud af hele dit Hjerte for hver Dag, han giver dig Kraft til at være nyttig i Samfundet; thi det er en stor Betsignelse at kunne arbeide. En Arbeider er sin Løn værd, men hvad faar en, som ikke vil? Der sætter sig en Rod i ham, som udvikler sig til alt ondt.

Natten er for Hvile

Og Sengen den er god,

Naar du er træt og sliten,

Du er dog ved godt Mod.
Du tænker glad tilbage
Paa alt, hvad du har gjort,
Og takker Gud tillige,
Og synes det er stort.

Men ledig Mand og Kvinde
Dem har det ikke saa;
De kan ei Sønnen finde,
De helst vil op at gaa;
Thi Sengen den er ond
Og Sønnen ikke sød,
Det er lidt af Straffen,
Som Leddiggang dig bød.

Johannes Grotte,
Blabon, N. D.

Brev.

Normood Park, Chicago, Aug. 17 1908.
Kjære Pastor!

Mange Gange siden jeg modtog „Budbæreren“ som en Gave til mig har jeg haft lyst til at skrive og takke dem for deres Venlighed. Jeg glæder mig over dens Indhold af det rene Evangelium om Synd og Naade, som holdes frem i dens Spalter. Jeg har ved Læsningen deraf faaet mangen Betsignelse for mit Hjerte. Det er ogsaa flere, som er glad i at læse den, for jeg lader den gaa til dem, som liker at læse den. Derfor maa jeg sige dem Tak for mig selv og for dem, som er glad i den her.

Samlethjemmet er meget forandret siden De besøgte det. Vi er nu 53 gamle som er glad ved at have et Hjem her. Jeg er jo en med de yngste men har nu over 4 Aar været meget svag; derfor er jeg glad ved at have et meget hyggeligt Værelse alene i den nye Bygning, som er rigtig komfortabelt indrettet. Vi har det jo ogsaa godt, idet vi har fast Prest i Pastor Walfstad, som kommer hver Søndag Kl. 3 Eftermiddag og taler for os paa en klar og grei Naade om baade Synd og Naade, saa ingen kan undskyldes sig med at Livets og Dødens Bei ikke bliver fremlagt. Mrs. Nilsen og Mrs. Thorsen har bedt at hilse Dem, ligesaa er de hilset fra mig, en Medstrider for Livets Krone.

I hvilken Retning bør Konfirmations- reformen gaa?*

(Foredrag ved sidste Prestemøde i Kristiania af
Stiftsprovst Brochmann.)

Da Jesus med Svøben i Haand havde rensset Templet, da fik han Besøg af en af de oprigtige af Folket: Nikodemus. At ikke alt var, som det burde, erkjendte denne Mand. Med den af Gud sendte, kraftfulde Reformator, som Jesus forekom ham at være, maatte han tale,—ubemærket; thi det var r:stikabelt at gjøre sælles Sag med en, der uden ydre Bemyndigelse optraadte med hævdet Skil og Brug.

Jesus a fik ar med sit første Ord al Tanke paa, at ydre R e f o r m e r var Veien. Ingen Hjælp i dem; alene nyt Liv indenfra var det, som trængtes.

Har der været nogen paa Jord, som trængte nye Former for det nye Aandsindhold, saa var det vel Jesus. Nye Væderflaster for den nye Vin! Men han begyndte ikke med at skabe nye Former. V æ k k e L i v , det var Begyndelsen, og fra det Synspunkt maa selv Tempelrensningen sees; thi Tempeltjenesten med sin Bundethed til Tid og Sted, Prestestand og Former, Offere og Forhæng,—selv om den blev noksaa ren, var den ikke den nye Pagts Form for Guds-tjenesten i Aand og Sandhed. Lad os lægge Mærke til, at Jesus var ingen Kirkefor-mer; da han rensede Templet; han brød ikke ned Bryddelser og Altene, saaledes som Kirke-historien kan vise Eksempler paa; han rørte intet, som hørte H e l l i g d o m m e n til, hvor ægte gammeltestamentligt og udelevet det end var; det var bare det v e r d s l i g e i Helligdommen, han lod Svøben fuge paa. Formerne r ø r t e han ikke, bare deres verds-lige Indhold. Og han behøvede dog nye Former ganske anderledes end vi.

Venner, med denne Indledning vil jeg rette den indtrængende Opfordring til os al-le. Lad os ikke begynde med at forandre

*) Det meste af et Foredrag i „Lutherst Kirke-tidende“, Norge, indsendt til „Buddbæreren“ af en af vore Prester.

Konfirmationens F o r m , men med at f y l d e den med L i v og A a n d ! Hvor of-te har jeg ikke selv, til min Bessjæmmelse, gjort den Erfaring, at vore kirkelige Former er gode og kraftige, bare vi selv har en Fyldte af Liv at lægge i dem!

Jeg ved saa inderlig vel, at ogsaa For-merne skifter og maa skifte med Tiderne. Men de rigtige Ombytninger af Form, de sker jo naturlig og som af sig selv. Dei, der er udelevet og raaddent, er let at sferne. Overfor Konfirmationen, som er vor Gjen-stand nu, sætter man Himmel og Jord i Be-vægelse; man agiterer, stormer, øver Vold paa den, og trods alt har den holdt. Den er ikke saa raadden, som man har villet gjøre den til. Den har dybe Rødder, levende Rødder. Ordet fra Torvestad, at man vid-te ikke, hvad man havde i Konfirmationen, før man var isærd med at miste den, fortje-ner at lyttes til over det hele Land. Kon-firmationen er en vital Sag af første Rang for vor Kirke. Min Bøn er: Lad os lægge mere Aand og Liv i den, og vi skal se, vi an-grer ikke paa at have bevaret den.

Ravnlig er der et, vi ikke maa kaste bort, om vi ikke vil dræbe hele Konfirmationen med det samme. Der raabes og raabes fra det ivrigste Hold: L ø f t e t b o r t ! L ø f t e t b o r t ! Eller som andre udtrykker det: B e k j e n d e l s e n b o r t ! U n d e r v i s n i n g e n er den rette Konfirmation! Ja, saadan kan Undervisningen være, at den har det i sig: der er Kjernen i Konfirmationen; men da er det, fordi den er mere end Undervi-sning. Taget i ren Almindelighed er Sæt-ningen falsk. Løftet eller Bekjendelsen — man kalde det, hvad man vil, for mig — er N e r v e n i Konfirmandforberedelsen, L i v e t i den, som gjør den til mere end Under-visning, nemlig til S j e l e s ø r g e r a r b e i d e . Tag Nerven ud af en Tand, saa er Tandens død og gaar, selv om den er haard nok til at holde endnu en Stund, fra den Dag lidt efter lidt sin visse Undergang imø-de. Tag Løftet eller Bekjendelsen bort fra Konfirmationen, og Undervisningen har mi-stet sin Nerve, sit Liv; da er den fra S j e l e -arbejde blevet S k o l e a r b e i d e , Religions-

undervisning; og hvortænge bærer den Konfirmationen? Vi maatte daarlige have lagt Mærke til, med hvilken rivende Fart Udviklingen gaar for sig nu, om vi ikke kan se, at det straks vil hebe: Hvad skal vi med en dobbelt Religionsundervisning? Skolen underviser i Religion, og Presten underviser om igjen i Religion,—en saadan Flothed har vor Tid ikke Raad til; en af Delene maa være nok, enten Skolen eller Presten.

Tag altsaa Vøftet eller Bekjendelsen bort fra Konfirmationen, det der gjør Prestens Arbejde til Sejlsørgerarbejde rettet paa at faa Børnene igang med at holde, hvad Jesus har befalet dem, og det der gjør Børnernes Arbejde til Hjertets Søgen efter Gud,—det som jeg derfor kalder Nerven i Konfirmationsforberedelsen, og som alene fører til Konfirmation, Bekræftelse,—tag dette bort og gjør Konfirmationen til blot Undervisning, saa har vi Forsaldet med det samme. Hvilken „Konfirmation“ vi skulde faa!

Selvfølgelig vil Naden hurtig komme til Barnedaaben. Opdrages ikke Børnene tilfredsstillende i Kristendom, lærer de ikke at holde, hvad Jesus har befalet dem, lærer de blot at vide det og end ikke dette tilfredsstillende, da maa Barnedaaben væk og dermed Grundvolden for al kristelig Opdragelse. At vige bagover i Konfirmationsagen er derfor intet mindre end at begynde paa Folkets Afkristning.*) Konfirmationen er efter min Mening vor Kirkes vitaleste Punkt.

Dette Raad paa, at Vøftet eller Bekjen-

*) Naturligvis ved jeg godt, at der er dem, som tænker: Lad Barnedaaben falde, om saa skal være; men er jo ikke befalet i Skriften. Man har nemlig med at søge Skriftbevis længe, forekommer det mig, gaaet over Bækken for at søge Vand; man overser selve Daabsbefalingen: Gaar hen og giv alle Folkene (Nationerne) til Disiple, idet I døber dem op. Enhver forstaar dog vel, at ikke et helt Folk lader sig kristne uden Barnedaab. I den gamle Pagt, da alt var forenklet i Enkeltheder, var det befalet at optage Børnene i Pagten med Gud 8 Dage gamle (ved Omstjærelsen). I den nye Pagt er vi ikke bundne akkurat til 8de Dag; der er du fri, om der er Hindringer; det heber blot: forhindre dem ikke, gjør ikke unødvendige Hindringer, hvor de ikke er tilstede.

delsen skal bort, maa ogsaa sees fra en anden Side. Kan nogen ved en Kirkeforordning komme bort fra sit Daabsløfte, sin Daabsbekjendelse? Jeg tænker, vi slipper for at forandre Daabspagten Vilkaar. Og kan nogen stedes til Alters, som ikke vil vedkjende sig sin Daabspagt? Jeg tænker: Nei!

Hvad vil man altsaa? At Bekjendelsen skal være en lønlig Sag mellem den enkelte og Gud. Kan den ikke mangle, saa kan den være lønlig. M. a. D. det er vor nuværende Skriftemaals- og Absolutionspraksis*) som er saa mønsterværdig, at ogsaa Konfirmationsordningen maa omdannes efter den som Model! Ja kanske gjøres endnu svagere; thi ved Skriftemaal er dog en Skritebøn og et Amen; men ved Konfirmationen skal Børnene være helt passive. Eller lad dem ogsaa sige et Amen at sige, saa er det dog vel klart, at Angrebene paa vor Absolutionspraksis som en, der afslutter bordsærdige og ubodsærdige iflæng, øieblikkelig vil og maa rettes mod en saadan Konfirmationsordning og gjøre det af med den sidste Rest af Konfirmationshandlingen, den saakaldte Velsignelseshandling. Velsigne den første, kanske frygtomme Spire af en Bekjendelse er der Mening i; men velsigne i Blinde**), er at udsætte Handlingen for velgrundet Spot. Allerede nu finder man det ret at række Konfirmanderne ned i Bund og Grund, at skildre Konfirmationen som Vederstyggelighedernes Vederstyggelighed. Og saa skal det blive bedre ved at tilsløre Mangelen, tage endog Bekjendelsen bort og saa velsigne, hvad der vist ikke er blevet bedre, ved at Børnene tier. Være velsigne for Fode, velsigne alle som ønsker det, fordi det altid smager godt at velsignes og være „konfirmeret“ som andre, saa det Stempel, at man er voksen og et Medlem af Kirken som andre.

Jeg har hørt dem, der siger: Ja, men se

*) Her tænkes selvfølgelig paa den Norste Statskirkepraksis. Indf.

**) Her tænkes paa fremsat Forslag til Forandring i Konfirmationshandlingen, der gaar ud paa at luse Velsignelsen over alle Konfirmanderne uden at kræve nogen Troesbekjendelse af dem.

Indf.

nu Frikirken; der har de intet Løfte eller Bekjendelse; det er saadan som i Frikirkerne vi vil have det. Men Sagen er, at saadan faar vi det ikke ved at efterligne dem i denne Ordning. Det gode i Frikirkerne ligger ikke i denne Ordning, men i at Frikirkesamfundene er mindre og yngre Samfund, dannede ved Udtrædelse af afgjort kristne Familier. Der kan en saadan Ordning tage sig ud. Men overfør den samme Ordning paa Folkekirken, og den vil tage sig ganske anderledes ud; der vil Ordningens Mangel straks falde i Øinene, hvad den i Frikirken ikke gjør, skjønt den er der.

Der er endnu en Side ved Spørgsmaal om Løftet eller Bekjendelsen, nemlig den Indvending, at Løftet „ikke kan holdes.“ Til dette kommer jeg siden.

Bekjendelsen eller Løftet maa fastholdes, saasandt vi vil have Konfirmation. Konfirmation er Bekræftelse i vor Pagt med Gud. At tage Sigte paa den giver Konfirmationsforberedelsen den rigtige Retning, gjør den til et Arbejde paa at gjøre Kundskaben til Liv og føre til Bekjendelse. Taales det Maal af Sigte, kommer man paa Afvei med en blot Undervisning.

Pontoppidans Original, hvor meget den end indeholdt af dogmatisk, theologisk Lærestof, den havde dog det rette Sigte; der var en Sjelesørgers varme Hjertelag og praktiske Greb i den. Allerede Begyndelsen viser det: Kjære Barn, vil du ikke gjerne blive lykkelig paa Jorden og salig i Himmelen? Eller lad mig tage et andet Eksempel. Under 2det Bud, hvor der er lært, at vor Tale skal holde sig til Ja og Nei uden edelige Tilsejninger, heder det, men hvad skal da den gjøre, som ikke bliver troet paa sit blotte Ja og Nei? Han skal troste sig til, at han har et sandt Vidne i Himmelen, lyder Svaret. Vi mærker straks det praktiske, fromme Sjelesørgerie. Allerede Bogens Titel viser, hvor den vil hen: Sandhed til Gudsfrygtighed, ikke Sandhed til Undervisning og Vidnen, men til et gudsfrygtigt Liv.

„Udtogene“ af Pontoppidan, som kulminerede i H. U. Sverdrups i en Henseende

dygtige Arbejde, tabte dette Sigte; de tog mere og mere Sigte paa at meddele Rundskab, en populariseret Dogmatik efter et noget nyere Mønster: Man satte Stim paa at meddele den rene, korrekte, fuldstændige Lære og havde ikke Tid til den sjelesørgeriske Veiledning af Barnehjertet. De praktiske Spørgsmaal og Svar var ikke udtømmende nok, eller der var ikke Plads til dem. En hel Del praktiske Hjerterord af Bibelen gik ud; dogmatiske „Bevissteder“ derimod blev igjen eller forøgedes. Man meddelte og indøkscerede Lærdom paa de helligste Omraader uden at sørge for, at Hjertet udvikledes samtidig, og Følgen var, at man gav de urene det hellige, og de traadte det ned og vendte sig imod os og sønderrev os, som ottaarenes „Gjennembrudslitteratur“ viste med sin Spot over Børnelærdommene. Desværre, Spotten var adskillig fortjent; det var ikke Sandhed til Gudsfrygtighed, men ufordøjelig Scholastik, som var presset i Børnene. Her laa Aarsagen til, at Børn oprørte sig mod Konfirmationen. De var ikke med i alt det, som de skulde tro efter Skjæmet. Her er det, vi skal rette Feilen. Mod Aarsagen falder Virkningen.

Da man imidlertid vilde rette paa det, saa indrømmede man, at Religionsundervisningen havde været for vidløftig og hurtig, og gjorde en Korrigerende. Det sidste var sandt; men saa gjorde man den tyndere. Den kunde gjerne været bred og givet sig Tid, naar den blot havde vendt sig til Hjertet og været praktisk istedetfor at vende sig til Hukommelsen og været overveieende theortisk. Men som sagt, man troede, Feilen var rettet ved at gjøre den kortere. Lærebogen skulde være mindre og med færre Bibelsteder (istedetfor med bedre valgte Bibelsteder).

Man forsøge at tænke sig, hvad det vil sige paa denne korte Tid at gennemgaa den kristne Børnelærdom, ikke i Alverdens Detaljer (nærlig ikke theologiske), men paa de store springende Punkter og i de fremtrædende praktiske Punkter. Tiden stiller ganske anderledes alvorlige Fordringer til Kristendomsundervisning nu end før. Fra al-

le Hold hører man: Børnene tilholdes vel det, Børnene læres vel det? Naar skal de siden lære det, dersom de ikke lærer det hos Presten? De er berettigede disse Fordringer; thi Livet stiller virkelig store Fordringer til den praktisk religiøse Udrustning.

Lad os altsaa se. Man skal kort og klart vise Børnene Forskjellen paa den gamle og nye Pakt og dermed ogsaa paa Kristendom og alle andre Religioner (sefterist og anden Propaganda kræver det). Man skal lære dem G u d s d y r k e l s e n i A n d og S a n d h e d: Ofringen af os selv i samvittighedsfuld Lydighed og Trofskab for Gud i enhver Stilling og Stand, Søndagsgudstjenestens Forhold dertil; Herligheden og Helligheden af den sande Gudserkjendelse, E d e n s Ordlyd og Betydning, Navnkristendommens smittende Surdeig og Fare, S ø n d a g e n s Betsignelse, Brug og Misbrug (Synbedagen og som Følge deraf Uhykernes Dag); B a r n e s og T j e n e r f o r h o l d, u n d e r s a a t l i g t F o r h o l d; R æ s t e f o r h o l d, Hovmodsaand, der sigter paa at være bedst; E g t e s c æ l l e r s L ø f t e ved Vielsen og Forhold indbyrdes, Bæren af hverandres Byrder (Feiltrin), S t i l s m i s s e n s Utilladelighed som Egteskabsbrud*) Forældres Raad ved Egteskabsstiftelse; sædeligt Liv i Ungdommen (i k k e Udmaling af Usædelighed); Afholdenhed i Mad, Drikke, Klæder, Fornøjelser; det syvende Bud

mange praktiske Forhold (ligesaa de smaa Indbrudsthyveri i Haver til Rømning fra Skibe, Assurancevig, Kjøb af Tyvegods osv.), Arbeidsomhed og Orden, Kapitalens Hensigt og Fristelse; Rygtes og Ures Værd, Forræderi, Bagtalelse og Sladder (ogsaa i Aviser), hvad det vil sige, at Kjærligheden haaber alt og taaler alt; Begjærligheden, som tilvender sig under Rettens Form, Egennyttens som spekulerer i andres Forsømmelse; Synd i Almindelighed, Forsømmelsesynd „Mt. 25, 26 ff. 42ff.“, Arvesynd. Man gøre alt dette praktisk, give Børnene „praktiske Leksner“ ved Siden af Bogens efter det Ord: lær dem at h o l d e, hvad jeg har befaleet eder.

Freindeles: man skal lære dem om den personlige Gud og hans Gjerning, naar og hvorledes Troen paa ham viser sig; Kristi Person og Gjerning, naar og hvorledes Troen paa ham styrker og hjælper; den Helligaands Person og Gjerning, Bættelse, Omvendelse, Opholdelse indtil Enden; Kirken, de Helliges Samfund, Opstandelsen, det evige Liv; Bøn og Bønghørelse, Fadervor; Daabepakten og dens virkelige Indhold og Bevarelse, Barnedaab (gjørne lidt om Hiemmedaab, Døbenavn, Fadderpligt, osv.); Konfirmation, den hellige Nadverb, Skriftemaal og Absolution. Man gøre alt dette, ikke theologisk, men bibelsk og praktisk og fremfor alt, saa Børnene bliver glade i sin Kristentro.

Læg saa hertil Bibelhistorie, om det saa blot er Herrens Signelser, og Livs- og Lidselseshistorie,—det gamle Testamente vil jeg ikke tale om engang,—fortæl om Missionen, om Bibelselskaberne, om Verdens kristelige Ungdomsforbund; tag Børnene ind i Kirken og vis dem den, sæt dem lidt ind i Gudstjenesten, syng og bed med dem, læs i Bibelen med dem, om det saa blot er et Par Steder, som griber,—gør alt dette uden at have store Forudsætninger. *) at bygge paa. Man kunde fristes til at fortvivle. (Fortf.)

*) Hentydningen til smaa Forudsætninger passer godt til Overbeviselse ogsaa her i Amerika, hvor Religionsundervisningen mere og mere fortrænges til Søndagsskolen. Endj.

*) Efter at Foredraget var holdt, bemærkede en, at han syntes, jeg her gik vel vidt i, hvad jeg talte med Konfirmander om. Men de oberhaandtagende Stilsmissier kommer ofte fra, at man anser dem for noget, om ikke ønskeligt, saa dog lovligt. Nylig havde jeg et Eksempel paa, hvad Konfirmandforberedelsen her kan udrette idet en paa-tænkt Stilsmissie afværge ved, at Barnet kom hjem og sagde: Mor, du maa ikke tænke paa at gaa fra Far; nu skal du høre, hvad Presten sagde til os idag.—Apropos: vilde det ikke være godt, om vi gjengav 6te Bud saa: Du skal ikke bryde Egteløb? Luther: Du sollst nicht ehebrechen. Οὐ μοιχεύεις bebyrder dette og er ikke det samme som οὐ πορνείας, hvad vi gjør det til. Man kan ikke indvende, at saa mister vi Forbudet mod Utugt: thi det har vi i det nye Testamente, ligesom vi i 5te Bud har Forbudet mod Had ikke fra Budet selv, men fra det nye Testamente. Derimod har Overfættelsen: bedrive Forført til det store Misgreb at bruge Undervisning i 6te Bud til at udmale og tale om Utugtsens Former. Det har gjort megen Støide i Barnefølelse.

Kinamissionen.

Fra Landabl.

VI.

Gantse-Keo er en livlig Markedsby-
Den er beliggende omkring 60 Li syd af Tszho
og 25 Li fra Ranchang, hvor Mandarinen
over dette Distrikt har sin Retsfal. Vi rei-
ser denne Gang via Ranchang til Baochang.
Jeg maa til Ranchang for at faa træffe Ka-
tholikpresten og samraade med ham angaaen-
de Ugreiene mellem Katholikerne og Prote-
stanterne i Baochang. Fader Coles er en-
gelsk af Fødsel, men har tilbragt sin Ungdom
i Frankrige og Italien. Nu har han været
i Kina henimod tyve Aar. Sidste Høst flyt-
tede han til Ranchang for at rette paa det
indviklede Arbejde, som en indfødt Prest
havde vævet sammen. Der var næsten Op-
rør overalt i Distriktet, hvor den katholske
Mission havde kristne, laa i endeløs Strid
med Hedninger saavelsom med Protestanter-
ne. Saadan var Stillingen her, da Bisko-
pen i Laohokeo jendte Fader Coles hid.

Man kan ikke vente at holde rent Hus i
Menigheden, men man optager de værste
Elementer blandt den lavere Klasse, før de
er omvendt fra sine gamle Synder. Den
indfødte Prest havde ogsaa beregnet sig selv
med at modtage Muter, for at hjælpe i Ret-
tergangsaffærer.

Nære herom, da jeg kommer til Nan-
chang.

Lærer Tzu indbød os til Middag, men
vi takkede og afflog det venlige Tilbud, da vi
ønskede at komme frem til Ranchang iaa tid-
lig som mulig, for at gjøre os iorden og
ortsætte Reisen videre næste Dag. Vi køb-
te os nogen dampede Brød, og nogen
stegte Brød med Vef.

Naar man faar Anledning til at holde et
sængere Møde med Folket og siden tale lidt
privat, saa bør man trække sig tilbage eller
reise videre og lade Ordet virke i Hjerterne.
Det er saa let for Hedningerne, hvis de faar
Anledning til at tale meget at spørge om alle
Verdens Ting under Solen, og da glemmer

de Ordet som de hørte. I gamle Dage brug-
te man at hvile lidt efter Middagen, medens
Maden smeltede. Det tror jeg man burde
efter en aandelig Middag.

I dag er det stor stor Feste i Kina. Fol-
ket sætter istand sine Fædres Grave. Ved
en Grav arbejder man med at bære paa
Jord, med Torvklager omkring indtil den sig-
ner en Vikube, ved en anden brænder man
gult Papir, som forestiller Benge. Det
overgaar ved Brændingen til en hinsides
Verden, hvor den døde lever. Der er det
forvandlet til aandelige Benge og bruges der
af den døde, som lever. Kineserne tror be-
stemt paa Livet efter Døden. De ber ikke
alene til de døde, men de ber for dem. De
betaler endog Afgudspresterne store Summer
Benge for at faa sine kjære bedt (løst) udfra
Helvede. Paa dette Punkt afviger ikke
Buddhisterne meget fra Katholiken. Borti
Afsen affører og brænder man tusinder af
Fyrværkeri, saa Ild og Røg staar som en
Sky ved Solnedgang, saadan Larm maa en-
ten fremkalde Aander eller jage dem bort.
Ved Gravene sidder Kvinderne og græder.
Der er ingen Graad, som er saa forvilet,
som Kvindernes Graad ved Gravene. Man
kan høre en græde over en tabt Ægtefælle,
en anden over en tabt Søn. Mange græ-
der over afdøde Forældre. Det er tomt siger
du. Hvad skal dette arme Folk gjøre, som
ikke kjender Trøst i Døden eller Haab hinsi-
des. De har fine Forestillinger om Livet
efter Døden, men det er trist, dunkelt, mørkt,
fortvilsende.

En god Ven sa til mig forleden: Gid vi
kunde faa være sammen i 800 eller 1000 Aar.
Jeg sa ham, at de kristnes Haab er for evig
at være sammen.

Hedningerne er Hedninger og blir ikke
andet til Guds Aand faar omdannet dem.
Og selv om de er et gammelt Kulturfolk, saa
er de dumme og upraktiske. Vi gik forbi en
siden fattig Bondegård, med smaa Huse og
inæver Jord. Men tror de ikke, at man la
op en stor svær Grav midt i det bedste Land-
stykke man havde. Hveden stod fin og fro-
dig, men det gav man ingen Tanke paa, naar
Graven var særdig, saa var en stor Del af

den vakre Hvede nedtrampet. En Flok Mænd arbejder i sit Ansigts Sved for at faa Gra-ven færdig. Fattige Kina! Landet blir mindre, medens Gravene forøges, og hvor skal kommende Generationer faa sit Brød? Var man ikke Hedninger, forblindede og fulde af Overtro, saa vilde man begrave sine døde i den fine, tørre Jord paa Bakkerne, hvor Jorden er mindre stiftet for Agerbrug. Men nu viser man sine afdøde den største Uere ved at gi dem det bedste Stykke Land de har til Grav. Her trænges Reformere! I Fjeldene burde der ikke findes en Grav i Agrene. Anderledes kan det være paa Sletlandet, hvor der er rig Jord overalt. Men vent lidt, Evangeliet skal nok raade Bod paa disse Ting.

Ud paa Eftermiddagen begyndte det at regne. Vi maatte løbe saa fort Venene kunde være os. Men mine Montgomery Støvler No. 10 var altsor store og tunge i Sølén. Mr. Chaos Fødder var saare, saa han maatte faa ride et Stykke. Byrdebærerne blev trætte, de vilde gi op. Jeg appelerede til deres Uresfølelse og sa, at de nu maatte vise; hvad de duer til. At spise Bitterhed for Evangeliets Skyld, det er vi villige til. Gud regner, vi gaar.

Bed firetiden var vi fremme ved Sv. Am. Missionsstation, hvor vi blev varmt modtaget af Past. og Mrs. Jakobson. Vennerne hjemme har neppe nogen Forestilling om, hvor godt det er at faa komme ind til Venner i lyst, rent Hus, efter at man har faret omkring og tumlet blandt urene, haardnaktede Hedninger en Tid. Det er fuldstændig aandelig Hvile.

Glæden blir dobbel. Jeg søgte at bringe dem Solskin og Betsignelse. Ranchang er 120 Li fra Hsiangyang og de har saaledes ikke Anledning til at omgaaes mange Udlændinge. Derfor var det en Glæde, en Opmuntring for dem at se en Udlænding, en gammel Ven. Det bør være vort Maal, hvor vi er og hvor vi færdes, at sprede Lys og Betsignelse paa vor Vej. Lad os gjøre alt det gode vi bare kan den lille Tid vi lever. Lad os være paa Solsiden. Vi lyser af Jesu Kristi Reflektion.

En Missionær trænger Opmuntring. Han har mange alvorlige Kampe, mange bitre Skuffelser, mange søvnløse Nætter, deror trænger han en Solstraale fra den guddommelige Kjærlighed. De giestfrie har ofte herbergeret Engle. Ikke vil jeg paastaa, at jeg er nogen Engel, men jeg ønsker, at jeg var det!

For flere Aar siden sa en haard, men retfærdig Hedning til mig: Maa jeg være en Djævel, saa vil jeg være en Ufsæts Djævel (en Mand). Jeg vil ingen skade, men jeg vil gjøre alle godt. Himmelvægten (Vægtstaaalen) i mit Indre vil jeg følge. En Ugytbedjevil vil jeg være.

Jeg sagde at Glæden blev dobbel. Jeg var nok den som blev mest velsignet. Mrs. Jakobson satte frem en god Middag. Det var deilig. Jeg takkede Gud, spiste og velsignede Bennerne. Selv om jeg ikke tror paa Kaffe, saa maatte jeg tilstaa, at den smagte godt. Den raa, kolde Vinter og Vaarveir i Kina er gjennemtrængende, derfor er det godt at faa noget som varmer. Vilde ikke Drankeren snakte akkurat sliq. Jeg takker Gud at jeg ingens Slave er.

En Kristen, som endnu er glad i Tobakspiben, sad og gottede sig af en Røg, da jeg i Farten kom over ham. I Forvirringen hivede han Piben under Bordet, saa Ilden fløi omkring. Selv stod han op og bukkede, som om intet i Verden var hændt, foruden det skjælmste Smil over Ansigtet.

Man burde ikke gjøre noget, som man maa være skamsuld over. Det er Bevis nok for, at det man gjør ikke er ret. Imidlertid respekterede han sin Vægter saa meget, at han ikke vilde sidde og røge i hans Nærhed. Jeg sa ham at røge i Smug var da bedre end at røge saa den opvoksende Ungdom kaade de i Menigheden og udenomstaaende saa det, thi dermed gav han dem et daarligt Eksempel, der vilde bli Synd paa ham. At lade Tobakspiben være aldeles var det bedste, billigste og sundeste for ham. Det samme Vidnesbyrd gir vi Kaffeoppen.

Hvorfor skal det frigitte Mennecke være Slave af Ting, som skader og nedbryder et sundt Legeme?

Hvorledes kan en Opiumsrøger tale og arbejde mod Opiumshynden? Netop derved, at han selv bryder med den, og siden vidner for andre, at følge hans Eksempel.

Se ere Verdens Lys! Lader eders Lys skinne!

* * *

FROM MRS. LANDAHL.

TszHo, May 1, '08.

Mrs. L. J. Odland, Frost, Minn.

Dear sister in Christ!

In a letter to Mr. Landahl some days ago Rev. Himle enclosed your letter to his wife, with the remark that perhaps I would answer it.

By this time you know that our little mission is again "under a cloud"—we trust that it is still one with a "silver lining",—for is not the sun there just the same behind the cloud? As in nature, so in our lives. God does not always manifest himself in bright sunshine. Perhaps he is just as near—nay, can draw nearer—when he veils His presence in a cloud.

The past years our mission has had some "strange and fiery trials", and this year has already brought more. First, Mrs. Himle suddenly down with nervous prostration,—this sad intelligence did indeed give us all quite a shock, then came the discouraging news of Mrs. Hotvedt's serious relapse, which induces Dr. Hotvedt to leave for home in a fortnight, and Rønnings already well on their way America bound!—Do you wonder that we have again felt discouragement and doubt knocking at the door—and almost ready to question the Lord?—But we remember the words of David: "Why art thou cast down, oh my soul!...for I shall yet praise Him", and so forth. There is still loving kindness laid up for us above, and blessing abundant in store. "Said I not unto thee, that if thou wouldst believe, thou shouldst see the Glory of God?"

Many thanks for kind greetings! Am sorry to say that I have not yet written to the "Mission Dove"—and now it is too late to reach their gathering in Red Wing. I plead guilty!—Am woefully behind with correspondence this year. I have in fact done scarcely any writing. What little strength I have is taxed to the utmost to keep up in some measure with the daily duties and demands of the work. There seems to be nothing to spare for writing.

However I will try to answer some of your questions and tell a little about the Woman's

school. It is the only Bible school for women in our mission and its special aim and purpose is to teach and train Christian women for future work among their sisters. It is not for any one particular place, but common to the whole field. You know our mission is not working in such widely separated parts of China, that more than one such school should be necessary. We aim at uniting our forces and concentrating our efforts as much as possible. This, we believe, will husband time, workers and money, and also effect the best results.

Late in 1906 I was appointed to take charge of the Bible school. So after New Year 1907 it was transferred to TszHo, and is now having its third session here. At the close of May '07, the first set of women received into the school completed their two year's course, and are now with few exceptions engaged in work in different parts of our field, Fionan as well as Hupeh.

Another company of women are at present finishing the second term of their first year.

You ask, "is the Bible School supported by the Mission Dove alone?"—Not having compared the total contributions of the latter with the total expenses of the former, I am unable to give a positive answer. Rather think that so far the two have been on friendly terms.

But this is a branch of missionary effort that will gradually be developed as other branches gain a higher level.

It surely is a most necessary work, which by God's grace will try to fill a deep and long-felt want out here. You will never regret having joined hands with us in it. It will be a bond that spans the wide waters, bringing, as it were, nearer each other the women of China and the women of the homeland, the workers there and the workers here.

Will it not be glorious, when one day at Jesus' feet you meet some, here unknown, there known, whom your loving efforts have helped to a deeper, fuller knowledge of our Lord, and to fit them for His service—first in their own dark land, then thru all eternity! And others, moreover, who thru them were brought to Christ! But we must not remain content with merely entertaining such a vision. Let it serve to spur us on to greater endeavor for its realization. Much labor, sacrifice and prayer are needful. Gifts alone will go a very little way if unaccompanied by constant, persevering, believing, and therefore prevailing prayer.

I sometimes think that if any branch of the work calls for more prayer than others,—it is just this training of workers among the women. Especially do we need to pray the Lord to pick out and send us the right kind of material, chosen and prepared by Himself for His work, and then to give us grace and love, patience and wisdom for our share in the teaching and training—that these women may be truly “taught of God”, and by His own Spirit be made “meet for the Master’s use”, and workwomen who need not be ashamed.

Dear sisters and fellow workers! Do pray much for the women who shall from time to time come to us for training, and whom we expect to find in years to come spreading the “saving knowledge”, shedding the Gospel light among their country women and girls, as we foreign workers are too few and handicapped ever to do.

Earnest, spirit filled native women, “yielded to God”, well trained and firmly grounded in the Word with a Christ born love for souls, who with Paul can say: “The love of Christ constraineth me”, and “woe is me if I preach not the Gospel!”—Such women are the hope and earnest of a living church of Christ in China.—And we long and yet hope to see such women, as well as men, step out and consecrate themselves to Christian service. So we pray and wait for an outpouring of the Holy Spirit—first of all in our own hearts! In places that already rejoice in this blessed experience, the work has invariably begun first in the missionaries themselves and the native helpers and Christians. Some one has said: “The revival will spring up in our work in China in proportion as it exists in the hearts of the seed sowers.” That is a solemn, searching thought!

Lord, make me willing for and yielded to Thy Spirits work in my own heart and life!

But, to return to the women now in the school. They have plenty of faults, to be sure, but as a rule they are diligent and faithful in their studies, and some no doubt have a sincere desire to follow Christ and learn to know more of Him and His Word. Some are naturally bright and intelligent; others rather dull and slow. A very small percentage have learned to read in childhood. We have two such this year. But sometimes the dull ones are so patient and persevering in their efforts, that they command ones respect and admiration. Perhaps the least gifted one of the present class is an elderly woman with dim sight, who finds it very hard work indeed to

learn to read. But she is a marvel of keep-at-it-ness. At the first peep of day, before the others are stirring, she is off to some light spot with her steady companion the Catechism.—The last thing at night she still pores over those perplexing characters. And in coming over out of school hours at any time of day, I should be surprised not to find her at her desk, conning away at her book as patiently and industriously as ever. During leisure hours when the women make shoes, sew, or do anything else they wish, she often says to a young woman from Taipingtien, who is always ready to help: Now take your work and sit down here beside me, then when I don’t know, you can tell me!

We have a christian teacher in the school. He teaches the women the names and meaning of characters, explains what they read, and writes copies for them to trace. Last fall this man with much profit attended the Evangelist school held in Fancheng. He has been of great help in instructing the women.

Since the Bible school was moved up here it has been housed in the girl’s orphanage. This of course has made it rather crowded and inconvenient in some respects, but, on the whole we have gotten along all right with this arrangement. The women have their class room down stairs, the girls upstairs. Some of my Bible classes with the women, the girls also attend. The women are impressed with the fine singing of the girls, and do their best to learn, especially in the evenings, when they have their devotion.

The girls certainly do their duty in “singing to the Lord!” At the general morning prayers in the little chapel by the front gate; in the afternoon, when school is dismissed, and still more at eventide—“there is music in the air.”

However, when the women add their efforts it becomes a rather mixed and wonderful music. Trust this is more pleasing to the Lord, who looks into their hearts, than to our ears, who only hear the sound.

I love to hear the girls sing. And many an evening, when I am utterly weary, the sound of their sweet singing wafted across the yard rests me both physically and spiritually.

Please remember these girls too, some of whom, thru the agency of mission charity, owe their very lives to christianity. Pray that not only may they not in vain grow up under christian influence and training, but become earnest, living followers of Christ, “kept by the power of God” for the Master and His service.

Will now close my lengthy epistle, asking you kindly to pass it on to the "Mission Dove." I began this as a personal letter to you, but the others too, may like to hear a little about their chosen work.

With greetings to one and all from the Bible school and your humble fellow worker
ALICE LANDAHL.

Vor Missionsmenigheds Femtiaars-jubiläum.*)

„Den ringe Begyndelses Dag“.

„Hvo vil foragte den ringe Begyndelses Dag?“ (Sach. 4, 10.)

Denne Profetord blev udtalt paa en Tid, da det saa ret mørkt ud for Guds Folk. De Israéliter, som havde fiddet fangne i Babel og grædende hængt sine Harper paa Vidje-luisterne ved Flodbredderne, fordi Hjertet var saa fuldt af Sorg og Hjemve, at de ikke formaade at synge Zions Sange i det fremmede Land (Ps. 137, 1—4) var nu vendte tilbage. Og stor var deres Glæde over dette. De kunde neppe tro, det var sandt. Det var dem som en Drøm (Ps. 126, 1—2.)

Men med Glæden blandede der sig snart tunge Sorger. Hvorledes saa det ud paa de gamle fjere Tomter! Den hellige Stad var en Ruin; Murene nedfaldne, Templet en Grushob! Magtede de nu ogsaa atter at rejse det sunde? Kræfterne var saa smaa, og Hindringerne store og af mange Slags.

Saa snart de havde faaet ordne sig en Smule og bygget sig de nødvendige Huse i største Tærvælgthed, begyndte de at tænke paa, hvorledes de atter skulde saa gjenopbygget Templet, som de ældste blandt dem havde seet i sin fulde Glans for mere end halvt hundrede Aar tilbage. Men hvorledes skulde de magte det? De var fattige og evnede saa lidt. De gjorde Forberedelser, men opgav snart det hele i Mismod.

Men saa opstod der to Profeter iblandt dem, som opmuntrede dem og satte Mod i dem, nemlig Haggai og Sacharias (omtrent 520 Aar før Kristi Fødsel). Det hjalp. Nu fik de Mod til at lægge Grundstenen til Templet. Men de syntes nok selv, det var smaat Stof. Det var en saare ringe Begyndelse.

Da var det, Profeten tiltraabte dem: „Hvo vil foragte den ringe Begyndelses Dag?“ Det er Herrens Betsignelse, som gjør rig, og allerede Profeten Haggai havde Aaret i Forvein sagt, at fra den Tid af, da de paabegyndte Tempelbygningen, skulde Herren velsigne (Hag. 2, 10). Grundstenen var nu lagt, og det skulde forundes deres fromme Fyrste og Leder Jerubabel ogsaa at fuldføre Bygningen: „lægge Topstenen under Fryderaa.“ Der optaar-nede sig vistnok Bjerge af Forhindringer; men disse skulde ved Guds underfulde Hjælp forsvinde og blive til en Slette.

Dette randt mig ihu, da vi nylig her i Stavanger fejrede en liden Mindesfest paa Femtiaarsdagen for den første Daab i vor Mission (6te Juni 1858, altsaa for 50 Aar tilbage). Da nedlagdes den første Sten til det Tempel af levende Stene, vor største Kirke skulde rejse i Hedningeland.

Der er ikke saa liden Lighed mellem de to Forholde.

Der hengik hele 14 Aar med forberedende Arbejder i vor Mission derude i Zulu, før vi fik nedlægge den første Sten i Muren til det Tempel som skulde bygges. Og omtrent saa lang Tid hengik der ogsaa for Jøderne med de første tilsyneladende forgjæves Forsøg paa at saa Tempelbygningen sat igang. Hindringerne var saa store, at de holdt paa at tabe Modet og ganske opgive det hele. Og det var ikke frit for, at det holdt paa at gaa saa ogsaa med vor første Missionær, ialfald hvad Zuluskallet angaar. Han forlod jo Arbejdet der som haabløst og gik til Kina 1848. Men Gud viste ham, at dette ikke var hans Mening. Han fandt ingen Virkeplads for sig i Kina og maatte vende tilbage til Sydafrika, trods de daarlige Udsigter. Men just som det saa allermest fortvivlet ud, lod Herren det lysne. Han fik snart Indgang i Landet (1850). Kongen, som hidindtil havde stængt Portene for ham, blev syg og kaldte ham til sig. Gud velsignede hans Mediciner, og nu vilde Kongen gjerne have ham i sit Land. Men det tog endnu 8 Aar, før det første Zuluhjerte aabnede sig for Guds Naadefald. Det var Zulupigen Amatendvaze, der, som sagt, blev døbt paa Umpumulo den 6te Juni 1858. Det var den første Sten i Templet.

Det var i Sandhed en langsom og ringe Begyndelse.

Det var ikke saa underligt, om Spottere gjorde Nar af det hele og sagde: Har man brugt 14 Aar, før man fik omvendt den første Zuluer, hvormange omvendte vil man saa

*) Vi tænkte dette lille Bidnesbyrd om 50 Aarsfesten i Anledning den første Hedsnings Daab i den norske Mission vilde glæde og interessere „Budd.“ Læsere.
„Budd.“ Red.

have om 50 Aar? Det skulde nok ikke blive mange det!

Nu er 50 Aar forløbne siden hin første Daab. Det har ikke gaaet saa fort. Men der var dog indtil Udgangen af 1907 døbt 5378, af hvilke 3842 endnu var ilibe og boede i vore Stationsdistrikter.

Og dette er da endnu bare *Zulumissionen*. Gud har ogsaa givet os andre Marker i Aarenes Løb. Paa alle tilsammen har vi kunnet optage i Herrens Menighed omtrent 125,000, af hvilke ca. 75,000 endnu lever. Er ikke dette en ny Stadsfæstelse paa det profetiske Ord: Hvo vil foragte den ringe Begyndelses Dag? Der har været Bjerge af Forhindringer, og det er endnu saadanne. Men Gud har altid i sin Tid sagt til Bjerget: „Bliv til en Slette!“ og det er skeet. Og det vil fremdeles ske—bare vi kan tro. Frelseren har selv sagt det: „Derjom du kunde tro, skulde du saa se Guds Herlighed“ (Joh. 11, 40). Og hvad „Bjergene“ angaar, saa har vi jo ogsaa hans klare og bestemte Forjættelse: „Har I Tro som et Sønnefødsbarn, da kan I sige til dette Bjerg: Flyt dig herfra og did! og det skal flytte sig, og intet skal være umuligt for eder“ (Mt. 17, 20).

Ja, Gud giv os denne Tro! Vi har Brug for den ogsaa nu, overfor de Hindrernes Bjerge, som har taarnet sig op, særlig i vor Madagaskarmission.

I *Zulumissionen* har vi haft mange saadanne Bjerge, som Herren dog har flyttet bort paa sin troende Menigheds Bønner. Foruden om Folkets betjendte Halsstarrighed vil vi minde om alle de *Uroligheder* og *Farer*, denne Mission har været udsat for opigjennem Aarene: De frygtelige Krige mellem Zuluprinserne i 1856 (og til dels op til 1858), Krigen med England i 1879—80, da vore fleste Stationer blev lagt i Ruiner, de stemme Borgerkrige (i 1883—84), *Dinizulus Opstand* (i 1888), *Boerkrigen* (1899—1902), da et Par af vore Missionærer atter maatte flygte fra sine Stationer, og ikke mindst det blodige Oprør i 1906, da 1—2000 indfødtes Lig dækkede Slagmarkerne. Men Gud har ført os vel over det altsammen. O, hvor vi dog burde takke ham!

Og naar vi videre tænker paa, hvorledes Gud har hjulpet os frem paa *Madagaskar* og i *Rina*, saa vi har kunnet føie *Tusinder* og *Titusinder* af nye Stene ind i hans Tempelbygning, saa har vi sandelig god Grund til at haabe, at han ogsaa i Fremtiden vil lade det lykkes, saa vi kan fuldende Verket og med *Zerubabel* saa „lægge Topstenen“—den sidste Sten—„med Frydemaal“, Guds Navn til Pris.

Men lad os endnu dvæle lidt ved „den ringe Begyndelses Dag.“

Er det ikke saa overalt i Guds Naaderige paa Jorden, at det, som skal blive stort maa begynde smaa? Her staar alt under den Lov: „Gud har udvalgt sig det, som er svagt i Verden, for at gjøre det sterke til skamme“ (1 Kor. 1, 26—29). Rigets Fyrste lod sig føde i en Stald og lægge i en Kribbe, og han overlod til tolv fattige Fiskere den overmenneskelige Opgave at grunde Riget. Men den lille Kraft var nok for ham, hvis „Kraft fuldkommes i Strøbelighed“ (2 Kor. 12, 9). Og saaledes er det ogsaa gaaet fremdeles i hans Riges Historie paa Jorden. Han vil have *Uenale*; derfor vælger han det svage og ringe og gjør det sterkt og stort ved sin Kraft.

Herrens Gjerning staar under Livets Lov, og da kan det mindste Frø blive til et stort Træ; thi Træet ligger i Røden med dens Spirekraft. En Sten bliver ikke større, end den er, om den ligger i den frugtbarste Jord i Tusinder af Aar. Men det spiredygtige Frø, som nedlægges i Jorden, vokser og bærer Frugt.

Vor egen Bæst i Gud og vor Gjerning for Gud heror paa det *Liv*, han har nedlagt i os. Deraf vokser alt frem under hans Naades daglige Sol og Regn. Er ikke dette tilfælde, er alt forgjæves. Men hvor det findes, skal nok det lille blive stort i sin Tid. Da sander vi Profetens Ord: „Hvo vil foragte den ringe Begyndelses Dag!“

S. D.

„Norsk Missionst.“

Fra Arbeidsmarken.

Past Simon Hanson har antaget Kaldet fra Pastor Wees forrige Menigheder i og ved Jackson, Minn.

Vor Frelser's Menighed i Stoughton, Wis., har kjøbt en pen og bekvemt beliggende Prestebolig. Det var meget gjort af Menigheden, men de ønsket at gjøre det hyggeligt for sine Prestefolk. Og det skal de have Ros for. D.

Pastor A. G. Trygstad har resigneret fra sine Menigheder i Belva og Omegn. Han har endnu ikke fast bestemt sig for Fremtiden. Det er at haabe, at man snart faar en Prest igjen. Der er nu fire Menigheder i Kaldet, saa det udgjør et nok saa bra Kald.

Jonas B. Falkanger, Emisær for Turtle Mt. Kreds, har nu begyndt Arbeidet for Kredsen i Past. Svingens Kald. Han skal virke en Tid deroppe til at begynde med. Det kommer vel med, da man er presteløs der for nærværende. Maa Gud saa velsigne Broder Falkangers Arbeide, at det maa lykkes til manges Frelse og Opbyggelse for Guds Folk.

Student August Torkelsen har nylig afsluttet fire Maaneders Religionskole i Past. Trygstads Kald. Torkelsen har været godt likt heroppe i Nordvesten og har faaet sig mange Venner, medens han har holdt Skole. Vort Folk liker at faa ud kjække Gutter fra vor Skole til at arbejde blandt Børnene. Maa Gud fremdeles saa velsigne Broder Torkelson i hans fremtidige Arbeide

Kandidat Theolog S. A. Knutsen afsluttede en og en halv Maaneders Religionskole i Vor Frelser's Menighed i Stoughton den 14de August. Søndag den 16de holdtes Skolefest i Kirken og Mandag den 17de havde man Udflugt ved Lake Kegonsa, en 3 Mil fra Stoughton. Alt gik hyggeligt og stille for sig. Søndag den 24de August talte Student Knutsen i Bonnette

Prairie, Spring Prairie og Morrisonville Menigheder. Den 28de predikede han i Lodi. D.

Penge for Missionen. Der var en, som spurgte Redaktøren for „United Presbyterian“, om den bedste Maade, hvorpaa man kunde faa samlet Penge til velgjørende Diemed. Han fik dette fornuftige Svar: „Vi kjender kun en Vej; sæt Haanden ned i Lommen paa samme Maade som naar du vil ha fat i Penge for et egennyttigt Diemed; faa godt Tag i Lommens Indhold og saa—løst. Hvis du vil vide, hvorledes du kan faa andre Folk til at ofre, saa sæt dem selv et godt Eksempel.

Past. Johan Storm Munch er død den 11te Aug. i en Alder af 81 Aar. Han var i 4 Aar, fra 1855 til 1859. Prest i Wiota i Wisconsin, blev i 1860 Prest ved Bodsængslet i Kristiania og i 1867 Prest paa Horten. I 1875 nedlagde han sit Embede og traadte i Indremissionens Tjeneste i Kristiania. I 1877 gik han ud af Statskirken, men gik dog snart atter ind i denne. Som Indremissionær predikede han først i Fæstningens Gymnastiklokale og derefter i Calmeyer-gadens Missionshus, og altid samlede han tusinder af Tilhørere om sig. For to og et halvt Aar siden afsluttede han sit Arbeide, og i sin Afskedsprediken, som han holdt den 21de Januar 1906, advarede han alvorlig mod den nye rationalistiske Teologi. Ev. Luth. Kirket.

Bekjendtgjørelser.

Red Wing Seminar.

Undervisningen ved Red Wing Sem. begynder, om Gud vil, i den theologiske Afdeling den 15de September førstkommende og i den forberedende Afdeling den 1ste Oktober førstkommende.

Den theologiske Afdeling.

Ansøgning om Optagelse i den theologiske Afdeling maa inden første September indsendes til undertegnede.

Ansøgningen maa ledsages af en kortfattet Oversigt over vedkommandes Livsførelse, en Rebegjærelse for hans Forhold til Herren, og de Grunde, der bevæger ham til at optage det theologiske Studium, samt Attesten fra kristelige Mænd, som kjender Ansøgeren.

Det fordræs nemlig som Betingelse for Optagelse i denne Afdeling, at man a) har gode, paa-lidelige Vidnesbyrd om levende og alvorlig Kristendom og ubetinget antager den lutheriske Kirkes Lære.

b) I Regelen har gennemgaaet det forberedende Kursus eller har dertil svarende Kundskaber. Theologiske Studenter, som tilhører Hauges Synode, har Undervisning og Bogis frit. Frit Logi er imidlertid betinget af, at man bor i Skolens Dormitory.

De forberedende Afdelinger.

De, som ønsker Optagelse i den forberedende Afdeling eller agter at fortsætte sine Studier der, gør melde sig til underregnede inden 15de Sept.

Nye Ansøgninger maa være ledsaget af Attester fra en Prest eller en anden kjendt Mand.

Optagelses Betingelser.

Til Optagelse i den forberedende Afdeling fordræs: a) At man besidder en vel forberedt Konfirmants Kundskaber.

b) Fører en moralsk Vandel og ubetinget underkaster sig Skolens Regel og Disciplin.

c) I Regelen ikke er under 14 Aars Alderen.

Udgifter.

Undervisningen betales i Forskud. For det akademiske og College Kursus med \$10.00, samt \$1.00 for Library Fee, første Semester.

For Forretnings Kursuset betales med \$15.00 og \$1.00 Library Fee for første Semester.

For andet Semester, fra Nytaar til Udgangen af April, betales for det akademiske og College Kursus med \$15.00 og for Forretningskursuset med \$20.00. Bærelse, Lys og Varme koster \$1.00 pr. Uge.

Library Fee, for Lys og Varme betales ogsaa af de theologiske Studenter.

Prisen for Bærelse, Lys og Varme er en Del billigere paa øverste Etage i den gamle Bygning. Enkeltbærelser koster \$1.25 pr. Uge.

Theologiske Studenter, som benytter Enkeltbærelser maa betale den forholdsvis Forskiel i Prisen. Saalænge der er Rum i Bygningerne maa Studenterne bo ved Skolen. Undtagelse. herfra gjøres kun ifølge speciel Tilladelse.

Indemnity Fee.

En Indemnity Fee af \$2.00 betales af dem, som bor i Bygningerne. Disse Penge tilbagebetales naar man forlader Skolen, hvis man har alt i den Orden det var, naar man flyttet ind.

I Skolens Boaringsclub faaes Kost til billig Pris.

En Sngeforening er oprettet ved Skolen. Studenter kan blive Medlemmer af denne ved at betale 15c pr. Maaned og faar i Tilfælde af Sngdom, Lege, Medicin og Pleie til en Sum af \$20. Medlemsforbindelsen er gjældende for hele Skoleaaret.

Alle Ansøgninger om Optagelse, Ordning af Rum osv. sendes til undertegnede, Red Wing Seminary, Red Wing, Minn.

Skolens Katalog og andre Oplysninger gives paa Forlangende ved at henvende sig til Undertegnede under ovenstaaende Adresse.

En kort Fremstilling af Skolens Historie og Virksomhed siden dens Begyndelse indtil for nogle Aar siden sendes portofrit for 10c ved at tilskrive C. Silseth, Red Wing, Minn.

Det udvidede Kursus.

Det udvidede Kursus tager sin Begyndelse med dette Aar. Akademiet og College Kursus udgjør herefter tilsammen 7 Aar.

Forandring i Lærerpersonalet.

Synoden valgte ved sidste Aarsmøde to nye Lærere, nemlig Pastor M. D. Wee og Prof. Edw. Schmidt. Disse to skal være theologiske Lærere. Pastor Wee overtager Posten efter Prof. D. R. Wolf, tidligere Prof. Bergslands. Prof. Schmidt overtager Dr. Telleens Post, den engelske theologiske Lærers post.

Siden Aarsmødet har Prof. Wm. Mills afslaaet Direktionens Kalb.

Direktionen har i hans Sted kaldt Prof. D. Stageberg, som i mange Aar har været Lærer ved Jewell College og i det senere ved Forest City, Ia.

Om Gud vil, haaber vi, at Lærerpersonalet vil være fuldstaalt ved Skolens Begyndelse.

M. G. Hanson, Bestyrer.

Om Gud vil begynder Undervisningen ved Jewell Lutheran College Tirsdag Formiddag den 8de September forstkommende. Om Lørdag Aften den 12te September holdes den aarlige „Reception.“ Det vilde være svært godt for alle, om de kunde være der i god betids saa de kunde være nærværende ved denne Anledning.

Ansøgningerne til Dato tegner paa en god Søgning for det kommende Skoleaar. De som vil sikre sig Blads bør indsende sin Ansøgning i god betids. Forsømmes dette, saa kan der blive vanskeligt at finde Blads de sidste Dage før Skolen aabnes. Studenter som kommer hid for første Gang bør faa sin Ansøgning ledt af Attest fra deres Prest eller fra en anden kjendt Person.

Mere fuldstændig Oplysning om Modtagelse osv. vil komme i „Budd.“ nogle Uger før Skolens Aabning. Alle som kommer paa Skole her bedes at merke sig dem, og det vil hjælpe betydelig paa at gjøre deres Modtagelse i Jewell behagelig. For nærmere Oplysninger om Kursus, Omkostninger osv. se Skolens Katalog. Har I ikke et Kopi af den saa send for en, og er der andre Oplysninger, som ønskes, end de som der gives, da skriv til undertegnede, og han vil gjøre det bedste han kan for at besvare alle Spørgsmaal.

Mærk I.—Alle, som vil komme til Jewell Lutheran College, bør lade os vide med hvilket Tog de kommer, saa vi kan være der at tage imod dem. Naar I kommer til Stationen i Jewell, saa vil I finde nogen der, som bærer en Skjife mærket J.

L. C. med flere Bogstaver. Genvend eder til en af dem, og de vil ledsage eder. Denne Modtagelseskomite er nedsat af Skolens Unge Mænds Kristelige Forening og de vil gjøre alt de kan for at gjøre eders Ankomst til Jewell Lutheran College saa behagelig som mulig.

Jewell, Ia., den 22de Juli, 1908.

N. S. Øhre, Bestyrer,
Jewell, Ia.

Kinamissionens Høstmøde.

Kinamissionens Høstmøde vil blive afholdt „Den nordt evangelist lutheriske Menighed ved Creston, Lee Co., Ill., Pastor R. D. Eittrims Kald. Mødet begynder Tirsdag den 29de September og slutter den 1ste Oktober. Vi har det Haab, at nogen af de hjemmehørende Missionærer vil være tilstede ved Mødet. Prest og Menighed ønsker mange hedenbe Brødre og Søstre til Mødet.

A. D. Oppegard, Formand
R. D. Eittrims, Sekretær.

Chicago Kreds af F. S. afholder sit Aarsmøde i Morrisonville Wis., Pastor D. S. Elstads Kald, den 6—8 Okt. om Gud vil! Samtaleemnet er: Mark. 8, 34—38. Hver Menighed inden Kredsen og hver Prest er paa det indstændigste opfordret at lade sig repræsentere og være nærværende. Kom unge og gamle, læg og lærde i flok, febis til Mødet. Lad Guds Bøn bede for Mødet. Stationen ligger paa C. M. & St. Paul R. R. mellem Madison og Portage, saa de tilreisende gaar enten til Portage eller Madison og saa derfra til Morrisonville. Tilreisende vil være snil og underrette Pastor Elstad.

D. S. Elstad, B. Formand.
J. S. Lee, Secr.

Følge Indbydelse af Tabitha Menighed, Rose Grove—Formand Pastor C. J. Gaistvolds Kald har Iowa Kreds af Hagues Synode der sit Aarsmøde fra 1ste til og med 4de Oktober førstkommende. Samtaleemnet er Rom. 8: 5—11. Mødet begynder Formiddag Kl. 10.30 den 1ste med Prediken og slutter Søndagen den 4de med Kirkeindvielse og Slutningsfest. Skyds vil møde de besøgende Dagen før Mødet i Jewell og Ellsworth, Iowa. Kom mange i Jesu Navn med Bøn om rig Belsignelse og vær med ved hele Mødet. Kredens Prester bedes især om at ordne sig saa, at de ogsaa kan overvære og deltage i Kirkeindvielsen. Paa Kredens Begne eders i Herren hengibne

J. R. Sandven.

Følge Indbydelse fra Nazareths Menighed, Pastor S. D. Heidals Kald, Hamilton Co., Iowa, afholder Midtre Iowa Indremissionsforening sit Aarsmøde der den 23de til 25de September 1908. Samtaleemne Esajas 6. Kom mange med Bøn om Herrens Belsignelse. Skyds vil møde de fremmede i Radcliffe Dagen før Mødet.

N. Berve.
R. D. Roe.

Arendahl Menighed, Fillmore Co., Minn., indbyder Red Wing Kreds at holde deres Aarsmøde i Menigheden fra 29 September til og med 1ste Oktober førstkommende. Samtaleemne: Mat. 3, 14 til Enden. Mødet begynder Kl. 10 Formiddag med Prediken. Skyds møder i Peterson og i Utica Dagen før Mødet. Man ønsker et godt besøgt Møde. Ved om Guds Belsignelse.

M. J. Westphal.
S. J. Dahle.

Følge Indbydelse fra Natanael Menighed ved Wallingford, Iowa, Pastor G. D. Paulsruuds Kald, afholder Nordlige Iowa Indremissionsforening et Møde hersteds den 20—23 September førstkommende. Samtaleemne Luk. 4, 14—30. Kom Venner med Bøn om Strømme af Naade over Talere og Tilhørere.

B. B. Olson.
B. B. Wolden.

Til „Budbærerens“ Læsere.

Du er interesseret i Hagues Synodes Gjøremaal, er du ikke? Hør nu her! „Budbærerens“, vort Samfunds Organ, som taler vort Samfunds Sag, maa faa en større Udbredelse. Her kan du gjøre en stor Missionsgjerning. Hvad siger du hertil? Er du færdig til at tage fat paa Gjerningen med en Gang?

Her er Betingelserne: „Budbærerens“ fra første September 1908 til første Januar 1910, Synodens Aarsberetning og Folke-Kalenderen for 1908, alt dette til nye Abbonnenter for (\$1.25) en Dollar fem og tyve Cents.

Andet Tilbud: „Budbærerens“ til 1ste Januar 1909, Aarsberetningen og Folkekalenderen for (40c) firti Cents.

Tredie Tilbud: „Budbærerens“ til første Januar 1909 og Folke-Kalenderen for (25c) fem og tyve Cents.

Gaa nu til Arbejde med en Gang. Send alle Bestillinger til Fr. C. Lilletun, Red Wing, Minn.

Vi burde have mindst (500) fem hundrede nye Abbonnenter til Udgangen af dette Aar.

A. D. Oppegard,
Trykkeribestyrrelsens Form.

Kvitteringer

Til Foma Krebs: Ved Pastor D M D Wee, Geron.	
Late og Latefield Mgrd.	10.83
Ved Jens Stueland Offer i Strand, Ja., Pastor R Jacobs Rald.	10.00
Ved B C Dueland, Lincoln Mgd., Slater, Ja.	17.05
Ved Pastor Sandden fra Pastor Ebensons Mgrd., Eureka, Kansas.	6.36
Ved Pastor E J Eastbold fra Rvf. i Jewell.	22.87
Ved Pastor Mons Wee fra Hauge Rvf., Windom, Minn.	11.06
Fra Bethel Mgd., Story City, Ja.	9.83
E. L. Karolusson, Kas.	

Ved Tak erkjendes modtaget Offer i Currant Valley Menighed, Pastor U. A. Dahls forrige Rald, Wis. \$18.88 til Klasseapparater ved Red Wing Seminary. Rejsedgifter fraregnes ovennævnte Sum.

M. G. Hanfson.

Johemissionskvitteringer: Samlet ved Past.	
J J Breibakk i August Mgd.: J Pastor Th. Lunds Rald, Rejs Mgd. 37.05, do. Mgd. Østre Rvf. 10.00, J C Undlin 25, Anfin Renbøl 25, R S Nordgaarden 10, Mrs. J R Swan 10, Mrs. R Duale 5, Paul Nissen 2.	124.05
Mabison Mgd.: Mabison Mgd. Rvf. 10, D T Baala 10, A Etenrud 10, Gustav Anderson 4, Mrs. G Nation 1, Edvard Rvf. 1.86, Mrs. A S Nissen 1, Sander Paulson 4, Ole Halvorsen 1, Daniel Jverson 2.	44.86
Lac qui Parle Mgd., Minn., Pastor Barliads Rald: Offer i Mgd. 46.02, Rvf. 25, Gurine Melhus 2, Henry Lund 1, Ole B. Boraas 25, Andreas Thoresen 25, P B Hammer 5, Hans J Dahl 5, Mrs. Henriek Johnson 10, Edvard Emaas 5, Mrs. Jver Lund 5, John J Dahl 10, J A Undlin 10, Ole Bøthun 1, Anton Skjøn 5, Ole Holtan 25, Jens B. Boraas 25, Ole D. Holtan 25, Sivert Kleven 5, J. Abelsgaard 5.	265.02
J Juni Maaned i Pastor U H Bergers Rald: Ole Høiberg 10, Carl Jacobson 5, Carl Jensen 2, Thomas Gulickson 5, Wm. Murray 5, Miss Marie Hanfson 1.	28.00
J St. Ransom var samlet i Pastor U H Bergers og D R Andersons Rald \$155.02, men da det ikke er oplyst, hvilke Personer der tilhørte Bergers og hvilke Andersons Rald, kan jeg ikke oplyse om hvor stor Sum der falder paa hver Prestis Rald.	
J Juli Mgd. Pastor Simonsons Rald: Elm Mgd. (Da ingen Pastor Simonson i Den Forenede Kirke har nogen Mgd. med det Navn, antager jeg det er Simonson i Hauge Synode).	23.13
Ole B Stengien 1, Mrs. Johannes Holml 1, Gilbert Olson 5, Miss Berg 2, D Bunes 50c, Mrs. Samuelson 1, Edw. Bjertan 5, John Elms 5, A Rees 1, Miss Annie Moen 2, John M. Pedersen 2, Johannes Johnson 1, S T Sampson 5, R P. Varkstad 1, A D Johnson 1, Lars O Kleppen 1, Mikael Olson 25, G. Thompson 1, Johannes Holml 1, Alfred Johnson 1, John A Johnson 1, P A Skjeth 1, Lewis Samuelson 1, Ellef Pedersen 50c.	89.13
Følgende hører ogsaa formodentlig til Hauge Synode: Mrs. Rev. J. Johanson 1, Ebenezer Mgd., Cooverstown, N. D. 28, Ole Luna 20, Andrew Narrestad 1, Torkel Fuglestad 1.	51.00
Clroy, Wis. 31 Aug. 1908.	

Rars Lund, Zionst. Kasserer.

Bidrag til Diaconisfehemmet i Minneapolis: Til Byggefondet: Norik Butch. Missionst., Danvers, ved Mrs. P E Berg.	25.00
R. Luth. Rvf., Calumet, Mich., ved Pastor M. Rufsvoold	25.00
Damernesf. for Diaconisfehemmet.	200.00
D. Pedersen, Grinnell, Ja.	10.00
Andrew Norstad, Genning, Minn.	5.00
Eben Leite, Battle Lake, Minn.	5.00
E T Brown, do.	50
Ole Hansen, do.	50

Andr. Andersen, do.	1.00
J D Vidnefs, do.	2.00
S. Moelst, do.	75
S. Andersen, do.	2.00
D A. Biraas, do.	1.00
Amanda Larsen, do.	2.00
Skiftbebt Rvf., ved Mrs. A H Berg, do.	10.00
Mrs. A H Berg, do.	1.00
Ole Berg, do.	1.00
Mrs. C Berg, do.	1.00
Mr. Sandoe, do.	1.55
Maurice Pedersen, Genning, Minn.	1.00
B S. Riis, do.	5.00
Vent. Monien, do.	1.00
Østre Nidaros Rvf., Bining, Minn., ved Mrs. R. Olsen.	10.00
A S. Andersen, Fargo, N. D.	5.00
Nels Holman, Deerfield, Wis.	5.00
Mr. Pedersen, New London, Minn.	1.00
Lowry Rvf., Lowry, Minn.	25.00
A. Nyen, do.	1.00
Jvar Roan, do.	1.50
Better Johnson, do.	25.00
Eric Ericson, do.	1.00
Edward Berg, Starbuck, Minn.	5.00
Ericson Bros., Starbuck, Minn.	5.00
C M. Kallnefs, do.	1.50
L K. Rio, do.	2.00
Ole Quam, do.	1.00
N. R.	1.00
Mrs. Magna Ralsk, do.	1.00
Christ. Rittveit, Glenwood, Minn.	5.00
Jvar Hagen, do.	5.00
N. Dalager, do.	5.00
C B. Rarsnefs, do.	2.00
Olaf W. Simonson, Terrie, Minn.	1.00
Ellen Rarsnefs, Glenwood, Minn.	2.00
J B. Lee, do.	1.00
Mrs. Olafson, do.	1.00
Henry J. Sundt, do.	1.00
Mrs. Clements & Mrs. O. Krentz, do.	75
Mrs. Theo. Wollan, do.	50
Carl Strand, do.	1.00
J D. Nelson, do.	1.00
O D. Braaten, do.	1.00
Mr. A. Wollan, do.	2.00
Mrs. Hanna Mathiesen, do.	1.00
D A. Nelson, do.	1.00
Lars Jensen, do.	2.00
John Hatan, do.	1.00
Gina Hatan, do.	50
Marie Hatan, do.	1.00
Mikkel Larsen, Luberne, Minn.	1.00
Olaf Erickson, Wilmars, Minn.	1.00
Mrs. P. Pedersen, do.	1.00
A H Berg, do.	3.00
Ole Olsen, do.	1.00
G O. Knepp, do.	1.00
Arne Erickson, do.	1.00
A H Berg, do.	1.00
E T. Gundersen, Wilmars, Minn.	1.00
E A. Halvorsen, do.	1.00
J J. Skataas, do.	5.00
Vent. Carlsten, Randbogh, Minn.	1.00
Olaf Larsen, Wilmars, Minn.	1.00
C B. Pedersen, do.	3.00
A. Emberson, do.	1.00
Mrs. E. Olsen, do.	2.00
Ole Pedersen, do.	1.00
John Johnson, do.	1.00
Rnuds Halvorsen, do.	1.00
Enoch Berg, do.	1.00
Mrs. B. E. Johnson, Dalton, Minn.	5.00

Nedre Running Valley Bkf., Colfax, Wis., ved Mrs. G	
N Amble.....	25.00
Argyle Mgd.s Bkf., ved Sophia Johnsen.....	25.00
E S Schelbahl, Hurley, Ia.....	5.00
E S Holstad, Mpls.....	25.00
Wertz & Bindquist, Mpls.....	25.00
Sions Mgd.s Bkf., Minot, N. D., ved Rev. R. Nissen.....	25.00
J J Severjon, Cambridge, Ia.....	10.00
Tobias Severjon, do.....	1.00
Round City Mgd.s Bkf., ved Mrs. G Titland.....	15.00
St. Petri Mgd.s Bkf., Bohd, Minn., ved Mrs. Erick	
Wasseth.....	10.00
A Erdbahl, Donnelly, Minn.....	1.00
S Strand, do.....	1.00
Mrs. M A Strand, do.....	5.00
E A Erdbahl, do.....	1.00
Mr. Marls, do.....	1.00
A Hartstad, do.....	1.00
S Beberjen, do.....	1.00
Mr. Haugen, do.....	1.00
A O Vandrud, do.....	50
Mr. Sherstad, do.....	1.00
A J Walumb, do.....	5.00
Mrs. Herman S Lee, do.....	50
E S Davis, Donnelly, Minn.....	1.00
Dr. G J Wittemor, do.....	5.00
A J Hartstad, do.....	1.00
J E Beberjen, do.....	1.00
Joe Wrot, do.....	1.00
N. A.....	1.00
Mrs. A B Nordby, do.....	1.00
Mrs. Olsen, do.....	50
Mrs. A Samson, Morris, Minn.....	5.00
Mrs. Samson, do.....	2.00
Emilie Hansen, do.....	1.00
Mrs. Lewis, do.....	1.00
Christine A Larson, do.....	2.50
Ellie S Larson, do.....	2.50
Mrs. Strand, do.....	1.00
Mrs. Hendrich Mikkelsen, do.....	5.00
Mrs. P Brant, do.....	1.00
A L Hanse, do.....	10.00
R Thompson, do.....	2.00
Silma Moe, do.....	50
Jorgine Moe, do.....	1.00
Theo. Thompson, do.....	1.00
E M Siberjon, Mpls.....	5.00
E Steneron, Mpls.....	5.00
D J Killesbitt, Mpls.....	1.00
E Alnefs, Mpls.....	1.00
Sions Bkf., Adrian, Minn., ved Mrs. Marie Andersen.....	25.00
J J Skjoldalsbo, Mpls.....	25.00
Bethel Buth, Ladies Aid, Rochester, Minn.....	25.00
W J Dean, Mpls.....	5.00
St. Johns Mgd.s Bkf., Bemmel, Minn., ved Mrs. B	
Erickson.....	20.00
S Vastvedt, Ellithersall, Minn.....	1.00
J R Hattestog, Wining, Minn.....	50
A Ericksen, do.....	1.00
John B Olsen, do.....	1.00
Rev. J Rendahl, Fergus Falls, Minn.....	1.00
S O Koffang, do.....	10.00
Chr. Dahlager, Dalton, Minn.....	5.00
M Borgan, Doran, Minn.....	5.00
E Masnefs, Fergus Falls, Minn.....	1.00
Til løbende Udgifter: Samlet ved Mrs. R	
Even, Hofflund, N. D.....	3.50
Samlet ved E O Lundebby, Tolna, N. D.....	11.25
Samlet ved Mrs. D J Urves, Kathryn, N. D.....	5.90
Til Fripatienter: Mrs. O Beberjon, Grinnell, Ia.....	5.00
Samlet ved Mrs. J Wbb, Grifine, Minn.....	3.00
Samlet ved Mrs. A Hefkin, Finley, N. D.....	1.25
E. B. S a r b o, Kaserer.	

Landstads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

L o m m e f o r m a t .

J almindeligt Skindbind med de 3 Læstrækker 60c
do. med forgyldt Kors og Kalf samt
sprængt Snit 70c
Jm. Morocco med Kors og Kalf samt
sprængt Snit 1.00

J Morocco og Guldsnit, mygt Bind.....1.40
J Morocco og Guldsnit Pragtbind.....1.50
J Kalvestind og Guldsnit, mygt Bind.....1.75
J Kalvestind og Guldsnit, Pragtbind.....2.00

B a r e S a l m e r n e :

No. 5. J almindeligt Skindbind.....50c
No. 6. J almindeligt Skindbind med for:
gyldt Kors og Kalf 60c
No. 7. J Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c
No. 8. J ægte Morocco, Pragtbind,1.25
No. 9. J ægte Morocco og Guldsnit, mygt
Bind med Forsringer 1.40

S t o r s t i l e t .

No. 1 J stærkt presset Stindb. med Futural 1.40
No. 2 " " " med Beslag 1.65
No. 3 " " " med Kors og
Kalf og Guldsnit og Futural 2.00
No. 4 Do. Do. med Beslag 2.25
No. 5 J ægte Morocco, forgyldte Sider
og Ryg, med Guldsnit og Futural 3.00
No. 6 Do. Do. med Beslag 3.25

Send Ordres til

C. L il l e t h u n ,

Drawer H Red Wing, Minn

N y B o g .

Den historiske Udvikling af Lærebegrebet om
Forsoningen. J J Foredrag. Af H. H.
Bergsland, Prof.

Denne Bog er paa 100 Sider
og koste heftet i godt og stærkt Omflag
35c Et meget vakkert Billede af Prof.
Bergsland pryder Bogen.— Enhver Prest
og ellers enhver anden, der ønsker et
klart Indblik i det vigtige Spørgsmaal,
som Bogen behandler, gjør vel i at forskaffe
sig dette Prof. Bergslands sidste Arbeide.

Send Ordres til

C. L il l e t h u n ,

Red Wing, Minn.

Lær mig, Herre, din Veil En Konfir-
mationsbog. Dette er en ny Bog paa 67 Sider,
mukt indbunden, som sendes for 25c.

Send Ordres til

C. L il l e t h u n .

Red Wing, Minn.

Forandret Adresse.

Rev. T. J. Knutson,
Radcliffe, Iowa.

Prof. M. D. Wee,
424 9th Str.
Red Wing, Minn.

Aarsmødets Referat.

Prefster og ellers enhver, der interesserer sig for Udbredelsen af Aarsmødets Referat, vil venligst underrette os om, hvormange Eksemplarer, de ønsker sig tilsendt. Referatet vil nemlig ikke blive sendt til andre end dem, der sender os deres Ordre for samme. Send os deres Ordres snarest muligt, da det ellers kunde hænde som ifjor, at en Del ingen fik. Alle Ordres vil blive fyldte i den Orden de modtages. Lad os samtidig faa vide, enten man ønsker Referatet sendt med Post, Fragt eller Ekspres.

Referatet er nu færdigt. Det er paa 238 Sider og koster ifølge Synodens egen Beslutning bare 15 Cents.

C. L illethun.

Festkriftet.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmærkede Billeder af Stolens Bygninger, S. M. Sande, Past. D. Hanjon, Andrew Ellington og af alle Bestyrere ved Stolen ligesaa dens Aabning samt en Gruppe af Stolens Direktører. Ialt er der 22 farve Billeder. Festkriftet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Stolen. Til Prefster og Agenter gives almindelig Rabat.

Alterbrod

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

3 Ekster paa 100 Stykker 25 Cents.

3 Ekster paa 250 Stykker 50 Cents.

3 Ekster paa 500 Stykker 80 Cents.

3 Ekster paa 1000 Stykker \$1.50.

Ordres indsendes til

C. L illethun, Red Wing, Minn

Altermalerier.

Akademisk Arbejde til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

August Klagstad,
Marinette, Wis

Alterbilleder

præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: Ado I Jbsø, Story City, Iowa.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Naastehilsen“; „Glædelig Jul! Godt Nytaar!“ 4 Vers; „Et godt og blesignet Nytaar“, 3 Vers; „Venlig Hilsen“; „Hjertelig Lykønsning“, 4 Vers; „Hilsen til Fader“, 4 Vers; „Hilsen til Moder“, 3 Vers; „Hilsen fra Moder“, 3 Vers; „Hilsen til Broder“, 3 Vers; „Hilsen til Søster“, 3 Vers; „Hjemmets Minder“, 5 Vers; „Hilsen til mit Fædreland“, 3 Vers; „Uden Kors ingen Krone“, 4 Bibelsprog; „Herren er vor Tilflugt“, Ps. 121; „Herren er nær“, 4 Bibelsprog.

„Best Wishes“; „To my child“; „A Greeting to Father“; „A Greeting to Mother“; „A Greeting to Sister“; „A Greeting to Brother“; „Blessed Christmas and Happy New Year“; „New Year Greetings“; „Blessed are they who have not seen and yet have believed“; „This day will I praise the Lord.“

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. L illethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Bedeserindret.

Naar vore Menigheder indsender Benge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorløn sendes til Rev. J. A. Kassejon, Kasson, Minn

Benge til Synodkassen (heri indbefattet Skoletaksen, Fondstaksen og Jewell Luth. College) sendes til Mr. D. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. J. J. Renbahl, 226 Vernon Ave. E., Fergus Falls, Minn.

Benge til Indremissionen sendes til Prof. S. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Benge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. G. D. Bit, Route 3, Beresford, S. D.

„Budbæreren“

udgives af Hanges nordt evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forstubsvis \$1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. L illethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. E. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til hær.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Han er rig nok for alle; 2. Lidt fra Grafton, N. Dak.; 3. Er det en Straf at arbejde? 4. Brev; 5. I hvilken Retning bør Konfirmationsreformen gaa? 6. Kinamissionen; 7. Vor Missionsmenigheds Femtiaarsjubileum; 8. Fra Arbeidsmarken; 9. Besjættigjærelser; 10. Kvitteringer.

Thi jeg vilde ikke bide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2.

Nr. 44

Lørdag den 31te Oktober 1908.

{ 40de Aar.

For Tanke og Tro.

(Af E. C. Dahler.)

De fleste Mennesker ønsker at være selvstændige.

De elsker Friheden og lægger al Magt ind i sit Stræb for at naa denne i stedse rigere Maal.

Dette kan spores overalt—i det økonomiske, sociale, politiske og religiøse Liv.

Denne Selvstændighedstrang er uden Tvil Udslag af vor Sjæls Guddommelighed.

Den føler sine Vinger bundne og stræber med at løse dem til ideel Flugt tilbage fra Verdens trykkende Forhold til Herlighedens tabte Paradis.

Under denne Synsvinkel blir alt ærligt Stræb efter Selvstændighed vakkert og guddommeligt.

Men hvad der er skjønt, naar det sees gennem Idealernes Fortørrelsesglas, blir ofte det modsatte, naar man betragter det gennem Virkelighedens sandhedstro Briller.

Derpaa har vi Eksempler nok i alle Grene af Menneskelivet.

Men et maa dog altid fastholdes: Det er ikke Friheden eller Selvstændighedstrangen, der strør Hadets, Pengegriskhedens og Andsthyraniets giftige Frugter ødielt ud over en ulykkelig Menneskeslægt.

For alle maa jo erkjende, at Friheden er god, og et godt Træ bærer ikke onde Frugter.

Men hvad er det da, som gjør Billedet

af den myldrende Menneskeslægt i mange Henseender saa mørkt og uhyggeligt?

Det maa være Frihedens Modsatning—Trældommen under U selvstændigheds trykkende Aag.

Og den omgir Menneskene som den store Bølge, der ikke slipper nogen udenom.

Lad os se paa Livet!

Hvad stænger Frihedens lykkelige Seierstog iblandt os?

Er det ikke Trældommen under u selvstændige Forestillinger om Lykke, under vrangte Vaner og under Menneskeskyg?

Søg ind til de ulykkelige Mennesker, som sidder og græder over sit Livs Ruin.

Gaa ind i Drankerens usle Hjem og søg Grunden til hans Elendighed.

Han vil kunne fortælle dig om sin Ungdoms lyse Haab, da Sjelen fitrede i lykkelige Fremtidsdrømme.

Han havde Arbejde, Hjem og Liv—og ellers rige Betingelser for et lyst Liv i Selvagtelse og nyttigt Stræb for sig selv og Samfundet.

Men Trældommen stjal sig over ham som en Mare.

Han kunde ikke bryde med fordærvelige Skikke i Arbejdslaget.

Saa lagde Garnet sig om ham.

Han søgte at frigjøre sig, men Nettet trak sig stedse tættere om ham, indtil han helt opgav Haabet om Reisning.

Saaledes blev han liggende i Selvpogivsens forvilede Mørke.

Trældommen fik sin sørgelige Triumf!

GTU Library
2400 Ridge Road
Berkeley, CA 94709
call (510) 649-2500

All items are subject to recall

— — Eller tag dig en Tur indom i Fængslet til den nedbrudte Mand, som har forgræbet sig paa betroede Midler.

Han kan kanske fortælle dig om sin tunge Gjæld som bandt ham, før han blev Forvalter af fremmede Midler.

Hans Omgivelser levede høit.

Selv kunde han ved skarp Selvtugt til Nød faa Indtægter og Udgifter i Balance.

Men Gamleiekredsen syntes at trænge mer end den retfærdige Mand kunde yde.

Hans Børn maatte være som andres.

Hans Hjem maatte blive et kostbart og forvirret Museum af Modens kostbareste Snurrepiberier for at kunne taale Sammenligning med andres.

Saa forgriber han sig paa Kassen først en Gang i en siebliffelig Forlegenhed, og siden kommer han stadig raskere ud i Forbærvælsens Maelstrøm, der fører til fuldstændig Ødelæggelse.

Trældommen under andres Livskrav og Livsvaner har øvet sin skrækkelige Gjerning.

— — Eller tag dig en Tur indom til din Ven, Politikeren.

Han begyndte sin Nøbebane med lys Begeistring for sin Mission i Samfundsarbejdet.

Hans Tilhængere fulgte ham i tæt Følging—ildnet ved hans friske, freidige Tro paa Idealernes Seir.

Hans beaandede Ord blev Løsenet i saa mangen paagaende Strid.

Saa kom Tvilen over ham.

Kritisk Underjøgelse af de fremholdte Meninger tog Troen paa deres Ueilbarhed bort. Men Tilhængerne holdt ham bunden.

Han maatte for Vrens, Vedereheftighedens og Konsekvensernes Skyld opretholde, hvad han ikke længere trodde paa.

Lad ham fortælle dig den Kval, som fødes under slige Omstændigheder, og afdække de blødende Saar som faaes, naar Sjelen brødes under Trældomsaaget.

— — Eller gaa ind til ham, som har formet sine religiøse Forestillinger efter en eller anden stærk, menneskelig Vilje under en Andsthyran, hvad enten denne var

Digter, Videnskabsmand, Prest, Emissær eller hvadsomhelst.

Ufeligere Menneſter findes neppe paa Jorden.

Deres Sjæle fortrøbles under Trældommens Nag, saa de helt taber Evnen til at flyde tilbage til Frihedens tabte Paradis.

Menneskefrugt og Trældom under denne trives desværre altfor frodig i alle Grene af Menneskelivet.

Derfor gaar det saa sørgelig i maat med den virkelige Frigjørelse.

Parti- og Organisationshensynene er saa ubetingede, at de meget ofte helt dræber Hensynet til den individuelle Frihed.

Man kommer i Kampen for Uafhængighed ofte op i Forhold, der ligesom fornægter den personlige Selvbefrielse.

Og alt dette af Frygt for eller Hensyn til Menneſter!

Det skal villig indrømmes, at Samfundet og Menneskelivet er indviklede Problemer.

Men hvis der ikke foreligger nogen som helst Mulighed for Problemernes harmoniske Løsning, blir hele Tilværelsen en eneste Meningsløshed.

Det blir derfor et Spørgsmaal af afgjørende Betydning, om det overhovedet findes en Vej ud fra Samfundets og Enkelt-Menneskets Trældomskaar frem til Frihedens og Selvtændighedens forjættede Land.

Alle tør være enige om, at Menneskefrugt ikke fører til dette Rige.

Men hvor ligger saa Vejen?

Jden enfoldige Gudsfrugt. Den kjender kun et Frihedsideal—Samlivet med ham, der selv er evig fri og frigjør alle, der kommer til ham.

Hos ham er ikke Persons Anseelse.

J hans Rige hersker Retfærdighed, Hellighed, Glæde og Fred.

„Frygt—derfor ikke for dem, der slaar Begemet ihjel.

„Frygt for ham, der har Maagt baade til at slaa ihjel og til derefter at kaste i Helvede“. Luk. 12. 45.

Red Wing Seminary.

Et Uddrag af Past. Melands Tale ved
Aabningsfesten den 2den Okt.

Past. Meland begyndte med at sige, at han var glad ved at kunne være tilstede ved Skolens Aabningsfest, og tillige vilde han sige takke for den Anledning, som var givet ham til at sige et Ord til dem, som var komne hid forat søge sig en Uddannelse.

Han havde valgt til Tekst 2 Kor. 5, 16 og særlig da den første Halvdel af V. 16 som lyder sli: „Derfor kender vi fra nu af ikke nogen efter Kjødet.“

Apostelen Paulus var en lærd Mand, som sad inde med en rig Livserfaring, og derfor har han Ret til at høre inden vore Skoler. Men der er noget ved ham, som giver hans Ord endda større Vægt end blot hans Lærdom og rige Livsoplevelse, og det er, at han er en af Guds Mand inspireret Mand. Hans Ord er Jesu Kristi Ord til os.

Denne Sætning af Paulus, som jeg har citeret kunde gjengives sli. Herefter bedømmer vi ingen efter de ydre Livskaar, men alene efter det indre, Mandens Dannelse. Og med denne Mandens Dannelse mener han det, som han anfører i det følgende V. 17 at være en „ny Skabning“ i Jesus Kristus. Denne Kjødets Dannelse af den Helligaand efter Jesu Kristi Billede er Hovedsagen.

Det er nødvendigt at kende dette, forat vi kan bedømme os selv ret og saa dertil ogsaa, for at vi kan bedømme vore Medmennesker ret. I denne saa vigtig en Sag har ingen hverken Ret eller Raad til at være vild farende.

Hedenstabet for vild her, derfor søger Paulus at føre det til Sandhedens Erkendelse ved Ev. Prediken. Derfor sætter han frem sin Lære om, at her er ingen Forskjel paa Mand og Kvinde, Jøde og Græker, Træl eller fri. De ydre Livskaar skal man ikke dømme efter, men det skal man gaa efter i sin Dom om sine Medmennesker, om de er gode, retskafne og gudsfrygtige Folk. Men det var ikke alene Tilfælde, at man i den gamle Tid dømte sli, men enddog i vore Dage lægger man det ydre til en altfor stor Be-

tydning. Har en Penge, er man begavet, sidder man i en anseet Stilling, saa er man saa tilbøjelige til at overse det indre. Nu kan man have alle disse ydre Ting og alligevel være et meget slet Menneske. Al Historie vidner noksom herom, og kommer vi ned til vor egen Tid, saa finder vi det samme. Hvor ofte kommer ikke Pressen med Afsløringer, som viser os at ofte under ydre Glands er der en indre Raahed og Uretfærdighed.

Paa intet Omraade er denne Udvoresgjørelse saa farlig som paa det religiøse. Det var det, som Jesus tog op Kampen med Farisæerne om. Det samme gjorde Paulus, og siden har denne Kamp været gaaende indtil idag, og den vil vedvare indtil Enden baade i Stat og Kirke. I, som er komne forat søge eders Uddannelse ved vore Skole, se da til, at I saar Die paa Hovedsagen, Lighed med Jesus Kristus og Mænd som Paulus, Luther og andre af samme Mand.

Enhver, som har prøvet denne Skolegang i Jesus Kristus, skal nok finde ud, at Borten er trang, og Veien er smal. Man er mere end engang udsat for at blive forfagt og tabe Modet. Men saa er det sli, at den som har faaet Diet opladt for Rigdommen i Jesus Kristus, saa kan en ikke godt vende om. Man faar Hjælp naar Nøden er størst, og saa aabner der sig en Udvei igjen. Og der, hvor de studerende sætter dette som det højeste at ligne Jesus Kristus, der blir et godt kristeligt Forhold mellem de studerende indbyrdes, og saa vil der tillige blive det rette Discipelforhold til sine Lærere, og Skolelivet vil som Følge heraf blive et lykkeligt Liv.

Ogsaa var det en Ting til, som Taleren vilde saa nævne i denne Forbindelse. De, som søger hen til vore Skoler gaar ofte og hører paa et alvorligt Spørgsmaal, Spørgsmaalet er dette: hvad skal jeg bestemme mig for i Livet. Man hævper forat blive klar paa sit Livs Raab. Lad da Paulus sige tale til dig om, at det er ikke det ydre, som det kommer an paa i Valget af et Livs Virke. Lad da ikke Penge, Ære eller noget ved det ydre Livs Raar sige for stor Indflydelse paa Valget. Paulus skulde aldrig have valgt at følge Jesus Kristus, om han havde raadført

fig med Kjøb og Blod. Lad os gjøre ligedans som han.

Vort Bæsen har to Sider. Det er den ydre og den indre, Legeme og Sjæl. Jesus taler med sine Disciple ofte om at tage den ene eller anden af disse Sider; og vi ved alle hans Syn. For ham stod det ikke som noget saa forfærdeligt at tage det ydre Liv; men derimod at tage Sjelen, det var et Tab, som aldrig kunde erstattes. Se Matt. 16: 26. En sliq Livsfalst maa vi bede Gud i Raade bevare os for allesammen!

Tillut vilde Taleren ønske de studerende tillykke med, at de var komne til en Skole, hvor det rette Livssyn vilde blive fremholdt.

Maa nu Gud i Raade saa hjælpe os alle til den rette Mandens Dannelse.

* * *

B e s t y r e r e n s S t o l .

Fredag den 24de Oktober, idet man samledes i Kapelet til Andagt, blev man overrasket ved at se Student S. A. Knudsen komme bærende en prægtig læderbetruffet Stol og sætte den hen paa Platformen. I Sædet efterlod han et Stykke Papir og fjernede sig uden at sige et Ord. Alle undrede hvad dette skulde betyde. Imidlertid forholdt alle sig rolige indtil Andagten, der lededes af Prof. Wee, var tilende. Bestyreren gik da hen til Stolen og tog fra dens Sæde det Stykke Papir, Student Knudsen havde efterladt der og læste fra samme følgende:

„To the President of Red Wing Seminary: This chair is presented to the Red Wing Seminary by the Ladies' Society of Primrose Hauges Luth. Church, Rev. J. A. Johnson's Call, Mt. Horeb, Wis. It is kindly intended to be the President's chair in the chapel of the Seminary. Sent in care of S. A. Knudsen.“

Bestyreren sagde, at han og vistnok de øvrige Medlemmer af Fakultetet, saavel som de allersleste af Studenterne, blev høilig overrasket, naar Knudsen kom bærende paa denne Stol. Denne Skrivelse havde nu opklaret Hemmeligheden.

Han udtalte derpaa, at haade han, de øvrige Lærere og hele Skolen høilig vurdere de Gaven og den venlige Opmærksomhed, Kvindeforeningen i Primrose, Hauges Medlemskab, herved har vist vort Seminar.

Bestyreren sagde videre, at han trøede, at denne deres Opmærksomhed og den værdifulde Gave, Foreningen har skænket Seminariet, fortjener, at vi asser en Times Tid til Modtagelsen og Indvielsen af den skænkede Bestyrerstol. Han vilde derfor i Anledning heraf anmode sine Medlærere at sige nogle Ord. Han anmodet først Prof. G. D. Brohaugh at tale i Anledning „The Teacher's chair“; Prof. Stageberg: „The devotional chair“; Prof. Ringstad: „The Student's chair“; Prof. Ellingson: „The mutual relation between teacher and pupils“; Prof. Wee: „The Seminary, it's relation and importance to the Synod“; Prof. Elstad: „How the students best may represent the Seminary.“

Prof. Schmidt havde ikke Anledning til at være tilstede ved Anledningen.

Vi kan ikke, hverken for Tidens eller Rummet Skyld, gjengive de enkelte Taler. Kun skal vi sige, at mange meget gode Taler og Lærdomme blev fremholdte.

Korr.

County Option.

Gang paa Gang er det Argument brugt: at der drikkes ligemeget i N. Dak. som i Minn., og dermed tænkes beviset at det ikke vil hjælpe noget at saa County Option eller Stats Prohibition. Især er Brendevinspolitikerne og deres Haandlangere svært ivrige til at tale om dette, og vor personlige Frihed nu i disse Dage. Men lad dig ikke narre af saadanne Paastande; thi de er falske. Jeg har forsøgt at arbejde lidt for County Option, og har i mit Arbejde været mødt saa meget med disse Paastande, at jeg blev kjed af ikke at være istand til at svare paa dem af egen Erfaring, og til at fortælle hvad jeg selv har seet og hørt der borte i Dakota. Derfor tog jeg mig en Tur derbort og besaa mig, og jeg skal ikke negte for, at jeg saa dem som havde været over til os og faaet en Flaske som de syntes at have meget kjer. Men om jeg ikke havde været paa Opdagelsesreise, saa havde jeg vist ikke seet en eneste Flaske; thi de kom ikke frem af sine Skjul undtagen i mørke

Gange og helst i „Closets“ (eller paa lidt finere Sprog kaldet „Toilets“). Disse Værelser findes i de fleste Hoteler i Kjelderetagen, og har en Lugt og Atmosfære omtrent som i vore Saloner, saa jeg syntes det var ganske passende for Dakota Mændene at gaa did og drikke; thi de Stakler har ikke saadan Atmosfære andetseds. I den Uge jeg var der saa jeg ikke en eneste drukken Mand, undtagen tre som jeg stod og saa kom over ifra vor Stat. Kan nogen reise og lede en Uge her og ikke finde en drukken? En af de tre kom over til Fargo ifra vor ærværdige Skoleby Moorhead og blev straks taget i Forvaring af Politiet. De andre to kom over til Grand Forks ifra East Grand Forks (en By som de som er imod County Option vil synes Minnesota maa være stolt af). Politiet mødte dem ved første Krysbgade og bad dem gaa tilbage saa fort de var istand til, hvis ikke blev de indelukket med en Gang. Med denne Befæd begyndte de to sit avanserende og hantende Tilbagetog over Broen, til vor af Brendevin besudlede Stat. Som sagt havde jeg, foruden disse tre, ikke seet en drukken Mand i Dakota, saa tænkte jeg: nu maa jeg besøge Moorhead og East Grand Forks. Jeg satte saa iveri efter de to, og da det gik sagte fremover med dem, naaede jeg dem midtvejs. Da jeg var kommet forbi, standse de jeg og betragtede dem, men hvilket Syn! Du Far, du Mor har du nogengang seet din Søn sliq? Muligens det var deres Søn nogens Sønner var de. Jeg saa dem ved 9 a 10 Tiden paa Formiddag, de saa ud som de havde turet hele Natten. De var bestenket over alt med Spy, hver Muskul var slap, det ganske Legeme saa ud til at hænge som i en Sæk, Dinene var Nøve, Munden aaben og seigt Slim rundt ud. Den ene havde ogsaa rød og bludbestenket Bryst. Var detz din Gut? Da jeg kom over til første Saloon ved Enden af Broen, saa jeg en Klynge paa 15 a 20 unge Mænd ifra 15 til 25 Aars Alderen, alle omtrent som de to nys beskrevne, endel ikke istand til at staa uden Støtte. I Gaden opover de første 3 „Blocks“ saa jeg ca 100 unge Mænd omtrent i samme Stilling. I Moorhead fandt jeg det lige-

dan undtagen mere spredt, da Byen er større. Ind i Saloonerne gik jeg ikke, da jeg saa mer end nok Glendighed paa Gaden, men et svare Hundeleven hørtes ifra de fleste. Endel vil vel tænke og sige: at det var Afstemmet ifra de to store Dakota Byer Grand Forks og Fargo jeg har seet og beskrevet. Men nei Tak! Det var hvad de fleste vil kalde: Blomsten af vor Minnesota Ungdom jeg saa. Det var vore unge Mænd som kom tilbage fra Høstarbeidet i Dakota. Muligens din Søn, Bror eller Menighedslem var med. Jeg saa dem i Selfabet som jeg før aldrig troede smagte sterke Drikke. O hvilket Brengibillede af en blomstrende Ungdom! Jeg har ikke beskrevet Brendevinets affælgelige Følger, de kan ikke tilfulde beskrives, og jeg vil ikke forsøge derpaa. Men, du som ikke tror det er galt, tag dig en Tur did, du kan saa se det i fuldt Maal. Men, vær da beredt paa at se det du ikke ventede; thi du kunde saa se en Mands Søn eller Datter, hvor du mindst ventede at se dem. Og alligevel kan du Far, Mor, Søster og Bror, ja Prest og Menighedslem lade Hænderne ligge i Skjødets, og ikke lægge to Stik i Krys; som man siger, for at standse denne forbandede Trafik. Vi har over hele Staten haft et Slag med Salvoonelementet og Resultatet var ikke allestedes som det burde været og det tildels fordi der er en Del Prester og en hel Del Kirkefolk, som ikke gjør noget for at saa nomineret County Option venlige Repræsentanter, ja de ikke alene undlod at gjøre noget for dem, men de arbeidede lige ud imod dem. Hvilket Ansvar du paatager dig som saadant gjør! Nu har vi snart det afgjørende Valg, hvor du tildels kan gjøre godt igjen den Skade du har gjort, lad nu ikke Partifinjer hindre dig i at stemme for County Option Kandidater enten de kalder sig „Republican“, „Democrat“, „Prohibition“ eller noget andet, men lad det ikke hero bare med at stemme, arbeid for dem, saa din Robo og Ven til at komme til Valgurnen i Nar og stemme for County Option Kandidater. Kom ihu, at du engang maa gjøre Regnskab for, hvorledes du stemmer og ikke stemmer. Har du været med at velte Anstødsstene bort

eller er du med at lægge dem for dine og din Naboes Sønner og Døtres Fødder, for dem at snuble og falde i, bliver Spørgsmaal du maa besejre i sin Tid. Det hjælper dig ikke noget da at undskyldte dig med, at du har hørt de drak ligemeget i Dakota, og ligesaa lidt vil din store Omsorg for Nabocountnet hjælpe dig da. Vi her i Volk County var heldige i „primary“ Valget idet vi fik John Holten og John Saugstad, to staute County Option Mænd nomineret for Representanter. Men det var en Kamp som forsløg! Vi havde Saloon, Jernbane og Harbister Trustens forenede Styrke med alle deres Penge og Haandslangere imod os, og det er en Magt som ikke er at spøge med, maa tro. Men saa havde vi Presterne, Afholdtsfolket og den største og bedre Del af Kirkefolket med en solid Front paa vor Side og dette er en Fylke som kan overvinde den onde Magt, før nævnt.

Det hjælper ikke, Presterne har en stor Indflydelse i Politiken, om enskjøndt mange tror som en af vore „Congress“ Kandidater. Da en fortalte ham, at hans Modkandidat havde de fleste Prester paa sin Side sa han: Til H..... med Pristerne, saalænge jeg har Saloonfolket paa min Side, bryr jeg mig ikke et Snug om Presterne. Men det er muligt, at den Herre finder, at Presterne ikke gik did han ønskede dem; men blev for at hjælpe til at sætte en bedre Mand i hans Sted, naar Tiden kommer vil rejse saa langt, at National Spørgsmaalet er paa Dagsordenen. Jeg har atter og atter været lykønsket med Udfaldet af mit Arbejde for County Option Kandidaterne; men jeg vil fralægge mig af den Vre og lægge den for Presternes Fødder; thi de har gjort meget mer end jeg har magtet, og jeg vil herved hjertelig takke dem og alle som var med. Og tillige vil jeg bede dem ikke at trættes i det gode Arbejde, thi vi har endnu ikke naaet Maalet. Der er vel dem som slaar Kynder paa Næsen, naar jeg siger: vore Prester tog Del i Valget; thi der er de, som siger Presten ikke bør blande sig i Politik. For en Prest at preke for visse politiske Partier vil vel ikke være heldigt; men jeg tror en Prest har Ret og er pligtig til at tale til sine Menighedsfolk om at stem-

me for de bedste Kandidater; og især nu som Tingene staar her i Minnesota, hvor Brændevinsspørgsmaalet er oppe til Afgjørelse. Da siger jeg: Vre være den Prest som holder en, ja flere Prester imod Uhumskheden og de Kandidater som repræsenterer den, og taler til Fordel for dem som vil give Folket Ret til at udrømme Svineriet uden Forskiel, hvilket Parti disse Kandidater tilhører. Og det var hvad vore Prester gjorde, Tak og Vre skal de ha derfor. Hvad Slags Logik og Kristendom har den som paastaar, at Presten bare har Ret og Pligt til at preke, bede og formane sine Folk til paa Søndag at bede Gud om at give sig gode Embedsmænd (Øvrighed) men han maa ikke advare dem ifra paa Tirsdag at velge dem, som erklærer sig at være det modsatte, idet de er inde for Brændvinstraffen, som er den største Ginder, paa vor Jord for god Øvrighed, lykkeligt Samliv og Guds Sags Fremme.

Ørbødigt
M. G. Petersen.

Det er ikke Smaasager det gjelder.

Vi optager i dette Nummer af „Budd.“ en Artikel om County Option, skrevet af en Ven i den forenede Kirke og indsendt af en Advokat tilhørende vort Samfund. Og vi har ogsaa faaet flere saadanne Indsendelser, blandt andre en længere Afhandling om Driftetrafikkens forfærdelige Herjinger og grusulde Følger, skrevet af Pastor Mannes, men at faa alt ind i „Budd.“ just nu paa en kort Tid lige før Valgene kan vi ikke faa til. Men det bør komme dertil, at man taler og skriver ligesaa overbevisende og alvorligt om Afholdtsagen og Prohibition til andre Tider af Aaret, som lige under Valgene; thi det er ikke Smaasager det gjelder. Og var det ikke for den Fordom, som mange af Kristnefolket har haat og desværre mange nok endnu har mod alt Afholdtsarbejde, saa skulde nok vi skaffe mere Læsestof af det Slags, men vi maa tage det ligesom lidt forsigtigt. Men den Forsigtighed, som mange baade „Kirkens Tjenere“ og Kirkeblade har brugt, at de ikke tør eller vil sige noget hverken med Mund el-

ler Ben, den er for stor. Vi tror at de Mænd, være sig Prester eller andre, som af Omsorg for sine Medmenneskers Vel og Frelse med kristeligt Alvor optager Kampen for Rusdrikkestraffens Afstæffelse hellere burde bæres paa Guldstol end at hindres i denne sin Bestræbelse.

Hvad sagde Luther? sagde han ikke, at vi Predikanter skulde vidne mest imod de Synder, som vi ser gaar mest isvang iblandt Folket? Og ved nogen at nævne nogen Synd, som er saa stor og efterlader sig saadanne fossende Floder af Blod og Taarer, timelig Ruin og fortabte og fordømte Sjæle som Drikkestraffen gjør? Ja ved nogen om nogen Synd eller Last, som er værre i sine Herjinger end Drikken, saa sig fra.

Men Afholdsarbeidet har vundet langt frem i de senere Aar. Paa mange Steder kan man neppe kjende sig igjen. Nogen hver kan vist erindre den Tid, da saa mange „kristelige Bryllupper“ efter den kirkelige Vielse og Herrens Velsignelse gjordes til et eneste Drikkelag og Danseselskab, ja endog ved Begravelser skulde Drikken være med og Folk blev baade skraalende og fulde. Nu, hvad Mening kan der være i sliq Færd af kristne Mennesker. Sligt kunde man vente af de laveste og vildeste Hedninger. Men enten man vil høre det eller ei, der er endnu nok af Steder og Folk, som endnu hylder de gamle ugudelige Drikkestikke, saa der er meget at gjøre, før det ganske Folk bliver et ædrueligt Folk. Men det nytter ikke, siger nogen, som enten ikke vil gjøre noget eller som selv elsker at drikke, eller som er politisk partibind. Jo, siger vi, det nytter. Ser du ikke, hvor det nytter i mange Stater hele Landet over. Bare bliv med. Vis først selv, at du er istand til at lade Glasset være, bed Gud hjælpe os til at seire i Kampen mod de berusende Drikke, og stem for ædruelige Kandidater til Lovgivere, saa skal du se det nytter.

Men hvem er det, som har bragt Afholdssagen frem til, hvad den er? Jo, det er for en stor Del Kvinder og en Del Mænd, som for sit gode Arbeide har saat Navnet „Afholdskranks.“ Det er sket ved det idelige og ihærdige Arbeide, som en Del Smaafolk har

drevet med og som har været saa ringeagtet af de store. Men nu, naar det ser ud til at gaa frem og blive til noget, der tvinger sig frem i Folkebevistheden, da vil ogsaa Storpolitikerne være med og „stemme for Lovforlaget, hvis det kommer op.“ Nu vil de være med og have Vren af at saa Sagen igjennem. Vi maatte gjøre det vi! Men kunde vi ikke ligesaa gjerne sende Mænd til Legislaturen, som har været med og oparbejdet Afholdsbevægelsen og som vil være med at bringe Forlaget op, ikke alene „stemme for det, hvis det kommer op.“

Ogsaa Kirkefolket har Ret til at stemme, stem saa ret, stem paa gode og om muligt kristelige Mænd til at representere os i den lovgivende Forsamling, saa skal du se det nytter, og det stemmer bedst med vor Kirkebøn: „Gud velsign vor Øvrighed“.

Kinamisfionens Aarsmøde.

Kinamisfionen af Hauges Synode afholdt efter Bestemmelse sit Aarsmøde i Creston Mgh., Creston, Ill. af Pastor R. D. Citreims Kald, den 29de Sept. til 1ste Oktober sidstleden.

Mødet aabnedes med Prediken af Misfioner D. R. Wold Tirsdag Formiddag den 29de September.

Eftermiddags Sessjon aabnedes med Sang og Bøn, derefter organiseredes Mødet. Pastor Krogstad fra Madison, Wis. holdt Indledningstalen over det valgte Thema, Math. 22, 1—14. Følgende Punkter blev behandlet;

Thema Kongesønnens Bryllup.

1. Forberedelsen.
2. Indbydelsen.
3. Modtagelsen.
4. Bryllupsfesten.

Det er Gud som indbyder og bereder Bryllupet for Sønnen.

Bruden er hans Kirke, og alle er bestemt til at være Jesu Brud. Ved Bryllupet forenes vi og Jesus.

Dragten er den samme for alle, ligesom

i gamle Dage ved Bryllupet havde alle samme Klædningen.

Maaltidet er Jesu Kristi dyrebare Blod, og skienker Naade, Syndsforladelse, Fred, Glæde og en aaben Himmel.

Bud sendes at Folk skal komme til Bryllupet, thi alt er færdigt, alt er beredt

Ikke alle sender han, men kun dem som har oplevet Betingelserne for at de kan sendes med Budstabet.

Mange som løber her og der som Missionærer, Prester osv. som Herren aldrig har udsendt.

Imidlertid dem som Herren udsendte kan nævnes Abram, Moses, Profeterne og Johannes, og Paulus, Peter og de andre Jesu Disciple.

Saa stor Predikant som Jesus var og endog vilde Folket ikke modtage Indbydelsen, men foragtede den og sov hen i deres Synder, saa det er ikke forunderligt at Folk sover i vore Menigheder nu til dags.

Det gaar an og hundre fra Predikstolen, og Folk har saa let fra Prediken og give bort til andre, men gjør man som Johannes og gaar rundt til den enkelte som ifølge Teksten „Gaa til dem og byd dem at komme, og nød dem at komme“, det blir en anden Sag.

En direkte Følge af og ikke vil modtage Indbydelsen er, at vi bliver haardere og haardere.

Alle Slags Folk ere indbudne, Kineserne, Japanerne, Zuluerne, Indierne, onde og gode.

Fortæl dem om Syndernes Forladelse, Naade, Fred, Glæde og en evig Salighed.

Ikke bare ind i Menighederne skulle vi indbyde, men alt over, hele Verden, ude paa Frontierne osv.

Hel Del derude som har fundet Jesus, og andre ikke. Bring dem ind i Jorgaarden, thi alle som kommer ind faar Del med de andre, at gaa ud med Budstabet og vinde dem fra Satans Magt til Gud.

Dragten tror de er god nok, men dette mere end noget andet fornærmer Kongen, idet Folk tror sig god nok.

Pastor Mortvedt fra Newark fortætte

med det historiske Bevis for at denne Beredelse var begyndt før Verdens Grundvold blev lagt.

Faderens Forjættelse angaaende den Helligaand. Nødvendigt for os at vi henter paa den, før vi gaar ud med Indbydelsen.

Denne Session afsluttedes med Sang og Bøn.

Tirsdag Aften predikede Pastor Mortvedt paa engelsk og Missionær Wold paa norsk. Thema for den engelske Prediken var „Gaa ind i Porten“, Luk. 13, 22—30.

Thema for den norske Prediken var „Efter eders Fiender.“ Matt. 5, 43—48.

Paa Onsdag begyndte Formiddagssessionen med Sang og Bøn, derefter begyndte Pastor H. A. Hanson Samtalen med bibelske Bevis for Sandheden af disse Ord. Bægten som ligger i Indbydelsen.

Missionær Wold lagde Bægt paa Kjærligheden som Grundlag for dette Bryllup.

Gud elsker, og saa er Mennesket Gjenstand for denne Kjærlighed.

Sessionen afsluttedes med Fader Vor.

Paa Eftermiddagen talte Pastor Krogstad om, hvad det har kostet at berede dette herlige Maaltid, og hvem det er beredt for.

Pastor Mortvedt holdt frem mange praktiske Tanker vedrørende Indbydelsen.

Pastor Hanson i Anledning af Missionsarbejde, indre og ydre, og Nødvendigheden af at arbejde i dem begge.

Missionær Wold sluttede Sessionen med nogle opmuntrende Ord om Kina og vore Missionærer.

Paa Torsdag blev de andre Punkter behandlet og Mødet afsluttede med Optagelse af et Offer til Kinamissionen som beløb sig til \$76.00

Hans H. Hanson,
Sekretær for Mødet.

I gaa r kan ikke gjenkalbes; imorgen kan ikke sikres; idag alene er din, og om du taber den, er den tabt for evig.

Fra Missionær E. N. Heimann.

Beretning om Missionsarbeidet blandt Isra-
rael i Chicago.

„Far uo paa Dybet.“ Luk. 5, 4.

I Nydighed mod og i Tillid til ovenstaa-
ende Anvisning af Herren har jeg ogsaa i de
sidste Maaneder søgt at drive vort Jødemis-
sionsarbejde blandt Israel i Chicago. Men
forat vi stedse rettelig skal komme ihu, at det i
alt Guds Riges Arbejde og ikke mindst i den
kristelige Kjerlighed og Frelsesvirksomhed
for Israel ikke kommer an paa den, som vil,
ei heller paa den, som løber, men paa Gud,
som gjør Barmhertighed, saa har Herren hel-
ler ikke ladet det mangle paa Dage, da det
har lydt ligesom blandt de flere Disciple: „Vi
have arbejdet den hele Nat og intet faaet.“
Men den trofaste og barmhertige Frelser har
dog heller ikke ladet det mangle paa Frimo-
dighed til hver Morgen paanytt i Tillid til
hans Ord atter og atter at fare ud paa Dybet
og kaste Garnet ud til en Dræt.

Dette har skeet baade i og udenom vort
Missionslokale ved Guds Ords Forkyndelse
i Sammenkomsterne, ved Meddelelse af Un-
dervisning og ved religiøse Samtaler med
Jøderne, samt ved at række dem Bibler, Ny-
testamenter, Missionsstraktater og andre kri-
stelige Skrifter. Og jeg tror, at jeg til Guds
Være haabesfuldt kan berette, at der blandt de
henved 3,000 Israels Børn, til hvem Herren
paa en eller anden Maade har ført mig forat
forkynde Frelse, i de sidste Maaneder, Gud
ske Lov og Tak, ikke sjelden har forekommet
Eksempler paa saadanne eller lignende Jø-
der, som hin jødiske Mand, der efter at jeg
havde talt til ham om Sjælens indvortes
Længsel efter Sandhed og anstrængte mig
forat vise, hvorledes denne Sandhed alene
var at finde i Jesus af Nazareth der er Wei-
en, Sandheden og Livet, da tilslut alvorlig
og takfuld erklærede, at dersom han kun-
de finde denne Sandhed, vilde han være re-
de til at hengive den sidste Blodsraabe for
den, om det var nødvendigt — eller som hin
jødiske Ungling, der mandig raabte til de Jø-
der, som stod omkring mig, og søgte paa en
heftig udfaldende Maade at bekæmpe mit

Bidnesbyrd om Jesus som Israels Messias
og Frelser: „Hvad vil I? Er det da ikke
sandt, hvad Manden her har sagt, at vor
Slendighed daterer sig fra hin skjæbnevangre
Begivenhed, da Repræsentanterne for vort
Folk overgav Jesus til Rømerne til at dø,
med dette påbefulgte Raab: „Hans Blod
komme over os og vore Børn?“ Kan vi neg-
te, at i samme Maal som vort Folk haardnak-
ket har hævdet den Stilling, som det forud
indtog imod denne Jesus, er vor Ulykke,
Sammer og Slendighed bleven stedse større
og større, medens de Folk, som ikke vidste
noget om Gud, men som forlod Afgudsdyr-
kelsen med al dens Gru og Ulykkelig og
samlede sig om ham som sit Banner (con.
Ej. 11, 10), er blevene mere og mere menne-
skelige, civiliserede og fredelige og sjenhnlige
og mere og mere lykkelige“ — eller som
hin jødiske Mand, der havde hørt det kriste-
lige Frelsesbudskab i 12 eller 13 Aar og mod-
taget en Bibel og andre kristelige Skrifter af
mig og saa en Dag i Januar sidstleden plud-
selig kom til mig, og idet han erklærede sig
for den Herre Jesus, bad om kristelig Under-
visning for sig selv og sin Datter; eller ogsaa
som hin unge strengt ortodokse fra Rusland
hidkomne Rabbiner, med hvem jeg under
hans midlertidige Ophold hos herværende
Slægtninge ofte havde Anledning til at tale
om den Retfærdighed, der overgaar de skrift-
kloges og Farisæers, og som nylig skrev til
mig fra en By i Østen, hvor han nu beklæ-
der en Rabbiners Stilling, at da han med
Guds Hjælp nu var befriet for de trykkende
Bekymringer for Livsophold og havde op-
naaet at føre en mere regelmæssig Levema-
de, vilde han nu roligere og med mere Ålvor
overveie de iethverfald vigtige Spørgsmaal.
som vi havde samtalt med hinanden om i Chi-
cago, og bad mig derfor at sende ham for det-
te Diemed Skrifter, der behandler disse
Spørgsmaal osv.

I Undervisning stod en kortere eller læn-
gere Tid 20 Israeliter og Israelitinder, der-
iblandt tre Familier paa tilsammen 12 Sjæle
og den ovennævnte Mand (Enkemand) og
hans unge Datter. Der var iblandt dem
mange, som gav Ret til lyse Forhaabninger.

Saaledes til Eksempel en aandelig rigt begavet ung Mand S. B. fra Galizien. Denne havde ved regelmæssig at modtage Undervisning, hvilket aabenbart forarsagede ham Glæde, tilegnet sig et ret anerkjendelsesværdigt Kjendskab til de kristelige Hovedlærdomme og ønskede den hellige Daab. Han talte altid med Hviagtelse og Begeistring om den Herre Jesus og hans Missionsværdighed selv i Nærværelse af Jøder. Men desværre kom det aldrig dertil med ham, at han vilde forsage alt det han havde for at indgaa i Himmeriges Rige og erkjende, at det at elske Kristus er meget bedre end al Kundskab; og jo mere jeg, efterat dette var blevet til sørgelig Visshed for mig, haade i Undervisningen og i den øvcige Omgang med ham mere og mere eftertrykkelig maatte betone, at den ene kostelige Perle, Jesus Kristus, bore Sjæles Frelser, ikke kan faaes for nogen ringere Pris end vort Hjertes Hengivelse, desto haardere syntes denne Tale desværre at være for ham. Lidt efter lidt gik han tilbage ligesom hine Disciple i Evangeliet (Joh. 6, 66), indtil han tilslut ganske forsvandt.

Underledes gik det med Familien J. J. Denne Familie var indtil Begyndelsen af September bosat i New York. Manden, der allerede tidlig paa Høsten var blevet arbejdsløs og snart ogsaa uden Midler, lod sig ved Forespejling af en herbvende Landsmand af hans Rone, i den Tro at denne vilde finde Arbejde for han, løfte til at sælge de Hus-holdningsfager, som han endnu havde igjen og komme til Chicago, for her desværre kun at gjøre den Erfaring, at denne Landsmand, hos hvem han med Hustru og Børn havde taget ind her, og som havde været saa særdig til at give Løfter, nu selv imidlertid var bleven baade arbejdsløs og uden Midler. Disse Folks Rød steg fra Dag til Dag. En Mand, som ofte pleiede at komme til Missionslokalet, bragte en Dag ogsaa J. J. med sig. Om hans udbortes Omstændigheder erfarede jeg af ham selv nærmest kun dette, at han desværre allerede en længere Tid havde været arbejdsløs og her nu ogsaa var venneløs. Efter hvad som fremgik af den Samtale, der indlebedes med ham, syntes han at

være særdeles tilgængelig for religiøs Indflydelse. Kort Tid derefter besøgte jeg ham i hans Bolig og fandt uden megen Søgen, at disse arme Folks Stilling var overmaade sørgelig. De to unge Familier beboede tre halvmørke, kolde, fugtige Rum i Kjældertagen af et gammelt, skrøbeligt Hus, beliggende i en trang og alt andet end mønsterværdig ren Gade. Hver Familie havde altsaa kun en Stue, og det tredje Værelse, der var forsynet med en liden Koge- og Ophedningsovn, et Bord og 3—4 Stoler, benyttedes som Fællesskjøkken. J. J. Is Beboelsesrum, der forøvrigt trods al Fattigdom vidnede om Husfruens Renslighed og Ordenssans, udgjorde en Reiseluffert og en Stol det hele Møblement ved Siden af en Seng, der var medbragt fra New York som en Levnings fra bedre Dage. Det lille toaarsgamle Barn, der var udtæret af Mangel paa tilstrækkelig Næring, klamrede sig krampagtig til den stakkels Moder og bad nafladelig om Mad i en ynkelig Tone. Det lykkedes ikke for Forældrene at skjule sine Taarer og at mestre den Stemme, som ved uvilkaarlig Hullen atter og atter afbrød dem, medens de talte. Ja, her trængtes hastig Hjælp og efterat den for Kristi Skyld og i hans Navn var ydet, begav jeg mig straks afsted for at søge efter Arbejde for Manden. Jeg gik sammen med ham og uden ham til Fabrikker og Forretningshuse. Jeg bankede paa Dørene hos bekendte og bad for ham hos ubekjendte, men ingensteds var der nogen som helst opmuntrende Udsigt til at finde Arbejde for den stakkels Mand. Først efter to bekymringsfulde, men tillige ogsaa velsignelsesrige Maanedre, i hvilke Manden modtog regelmæssig Undervisning hver Dag og Konen to til tre Gange om Ugen, lod den barmhjertige Frelser det lykkes ved Hjælp af en mig bekjendt ædelmodig Amerikaners venlige Ubefaling at faa Arbejde for Manden i en „Hardware“ Forretning. Der blev leiet en anden Bequemmelighed, hvor ogsaa Konen kunde blive undervist mere usforstyrret end før. Ved Hjælp af en Gave paa tyve Dollars fra den herværende Lokalforening blev denne Bequemmelighed udstyret med det allernødvæn-

digste, saa at de kjære Følk ogsaa i udbortes Henseende begyndte at føle sig lidt bedre tilmode, især fordi det nu tilsyneladende var Udsigt til at kunne ernære sig ved Arbejde i den nye Stilling. De ønskede nu i taknemmelig Kjerlighed ogsaa offentlig ved den helige Daab at bekjende sig til sin Frelser, som de ved Guds Naade havde lært at tro paa. Dette skulde, om Herren gav Naade dertil, ske nogen Gang i April. Men knapt var fem Uger forløbne, før den stakkels Fader atter blev arbejdsløs. Dette var et smerteligt Slag. Nu var jeg atter ude næsten daglig for at søge efter Arbejde for ham. Og saa Frøken Baade, Formand for den herværende Lokalforening var saa venlig at hjælpe mig at søge en Dag, hvorfor jeg ogsaa her ønsker at sige hende hjertelig Tak; men det var desværre alt forgæves. De stakkels beslagelsesværdige Følk var atter sunnne tilbage i den forrige Rød og maatte paa Grund deraf leve i fuldstændig Afhængighed af den Understøttelse, de fik, under saadanne Omstændigheder kunde jeg ikke beslutte mig til at døbe dem, og da Dage og Uger gik hen uden den ringeste Udsigt til nogenformelt Forbedring i Stillingen, maatte jeg være Bidne til, at de den 29de April nødvungne vendte tilbage til New York, i den Forvisning, at Herren, som havde begyndt den gode Gjerning i dem, ogsaa vilde fuldkomme den.

En anden af de tre ovennævnte Familier befinder sig endnu i Undervisning. Men med denne er det forsaavidt endnu sørgeligere fat, som den efter Udseendet lidende 38-aarige Mand paa Grund af Arbejdsudgytighed aldeles ikke er istand til at sørge for Livsophold for sin Familie.

Hvad skal man nu gjøre med disse fattige og elenoige Israels Børn, der jo ogsaa ønsker at leve og at blive salige ved Kristi Død paa Korset? Forpleiningen af de fattige, til Hjælp trængende jødiske Katekumener og Profelyter har altid været Jødemisshionens egentlige Kors, og vil vel ogsaa fremdeles blive det, indtil det behager Herren at falde tillige en jødekristelig Kirke, der som enhver anden kristelig Kirke vil bære timelig og aandelig Omsorg for sine fattige og træn-

gende i fornødent Maal. O, Herre! Herre! „Du vil reise dig, du vil forbarme dig over Zion; thi Tiden er der til at være det naadig, Timen er kommen. Thi dine Tjenere have Behag i dets Stene, og de ynkes over dets Støv.“ (Salm. 102, 14, 15).

Omkring 1,800 Missionskrifter, Traktater, mindre eller større kristelige Bøger, Bibler og Nystementer eller enkelte Dele deraf har i den sidste Tid ved mig været uddelt her og der blandt Jøderne. Hertil ønsker jeg at bemærke, at jeg navnlig ved Uddelingen af Nystementer til Jøderne har troet ikke at burde være alt for gavmild. Det er jo ganske vist sandt, at Guds Ord er den eneste Kraft, som kan gjøre de døde levende og opholde Livet hos dem, som lever. Men ikke et uforstaaet, et utilstrækkeligt eller misforstaaet Ord er mægtigt til at redde enhver men et Ord, der vistnok kan være en Daarlighed for denne Verden og denne Verdens Øverster, men dog i Birkeligheden „Guds Visdom“ og „Kristi Sind.“ Jeg tror, at ligesom den kristelige Opdragelse overalt har den Opgave at skabe de Forudsætninger, under hvilke der kan ventes Forstaaelse af og Hengivelse til Sandhedens Ord, saaledes er det endnu altid Herrens Vel til sit Folks Hjerter først at lægge Grundvolden som en vis Opdrager, idet han som Lærer underviser sine Disciple, erobrer Hjerterne ved at gjøre vel og meddele, og først da, naar Ketten til Tillid og Forstaaelse er opnaaet, at fare ud paa Dybet og stille dette Afgjorelsens Spørgsmaal: „Hvad thykes eder om Kristus?“

Det er noget andet at tale til Jøderne om Guds Hemmeligheder i Kristi Person og Verk, hvorved man med dyb Forstaaelse maa tage Hensyn til Tilhørernes Siendommeligheder og forudsatte Meninger og ved Guds Bistand kan føre dem ialfald nærmere til Agtelse og Forstaaelse deraf end straks uden videre at give et Nystemente i Hænderne paa Jøder, som maaske er Farisæere, men ikke Skriftlærde, og som i bedste Fald læser uden Forstaaelse lig hin mægtige Mand fra Æthiopien, der læste Profeten Esaias.

Maa den naadige og barmhjertige Frel-

fer snart udruste vor Mission blandt Jøderne i Chicago saaledes, at vi om muligt kan gjøre vort Gavn saa stort, at det i rigere Maal end hidtil maa blive istand til at omfatte alle Grene af Jødemissionsvirksomheden. „Far ud paa Dybet og kaster eders Gavn ud til en Dræt!“ Herre, „paa dit Ord“: i hdmng Lydighed mod dit Ord og i fast Tillid til dit Ord vil ogsaa jeg vedblive at kaste Garnet ud blandt Jøderne i Chicago! Det er jo din Gjerning, Herre; du vil ogsaa vedblive at ledsage den med din Velsignelse!

E. N. H e i m a n n.

Chicago, Ill., 24de August 1908.

Diafonens første Prediken.*)

Seet fra Diafonens Standpunkt var Prestens Løn ganske stor. ja „uhørt“, som han brugte at udtrykke sig.

I Virkeligheden var denne Løn ganske maadelig, bare 600 Dollars om Aaret, og af disse Penge erholdt han 50 Dollars i Form af Brændesed. Men — vi maa se Sagen fra Diafonens Standpunkt. Diafonen havde en liden Eiendom, som indbragte ham, hvad han behøvede for sig og sin Familie. Hos Kjøbmanden tilbyttede han sig fornødne Varer for Smør, Æg osv., og saaledes var det ganske lidet, han trængte til at kjøbe for kontante Penge. Han behøvede derfor ikke at anvende store Pengesummer fra Aarets Begyndelse til dets Slutning. Han kunde spare omkring en 200 Dollars eller lidt mere i Aarets Løb, og da han ikke havde Gjæld, kunde han indsætte den største Del af disse Penge i Banken. Hvorledes Presten, som ikke havde nogen stor Familie at forsyge heller, kunde bruge op 400 Dollars om Aaret, var noget, som vor Diafon ikke kunde begribe. „Presten maa aabenbart paa en eller anden Maade ødsle svært“, mumlede han.

Idet han som sædvanligt grundede paa dette, gik han over til Kjøbmanden, hvor der altid hængte en Skare, som var villige til at

tage Del i en Diskussion om et saadant Emne.

„Hvad bestiller egentlig Presten“, sagde Diafonen en Dag til en Nabo, som sad paa en tom Tønde og morede sig med at kaste nogle Nøgler iveiret. „Han gaar næsten bestandig i Søndagsklæder, gjør Visiter, drikker Kaffe hos Kvinderne og har bare gode Dage, medens vi andre Stakler maa slide og arbejde haardt for at kunne betale en alt for stor Presteløn —.“

Manden med Nøglerne nikkede og kastede dem endnu høiere, somom ogsaa de havde haft noget at gjøre med det Slid og Slæb, som Diafonen talte om.

„— Og hvad hans Predikener angaar, saa skulde jeg ønske at vide, hvori Merkværdigheden ved dem bestaar“, fortsatte Diafonen. „Om man ikke paa en halv Dag skulde være istand til at samle op nok til at ramse op paa en halv Time eller saa i Kirken paa Søndag, saa tror jeg, det var bedst at give op hele Affæren. Tror ikke du ogsaa det?“

Nøddetasteren sølte sig ikke anlagt til at veksle Tanker med Diafonen om dette Emne, og denne fortsatte:

„Jeg vil ikke sige, at jeg er saa meget stivere end andre; men alligevel skulde jeg med denne Haand“ — her løstede han en Haand, som ikke netop bar Vidnesbyrd om, at den havde gjort nærmere Bekjendtskab med Penningen — „alligevel skal jeg med denne Haand paa en halv Time dog skrive ud en ligesaa god Prediken, som vor Prests, og jeg skal „holde“ den ogsaa, og det i Kirken, bare han vilde give mig Anledning dertil.“ —

Denne Udtalelse kan snart Presten for Dre, og han besluttede ved første Anledning at give Diafonen Leilighed til at prøve sine „Gaver.“

Nogle Uger efter ovenanførte Samtale hændte det, at Presten skulde bort til et andet Sted den følgende Søndag. Da han ikke kunde saa nogen til at vikariere for sig, gik han tidlig Mandag Morgen hen til Diafonen og bad ham forberede sig paa at predike næste Søndag i hans Kirke.

Det første Udtryk af Forundring, som kom tilsyne i Diafonens Ansigt, gav snart

*) Efter „Folkebladet“. Indsendt til „Budbæreren“ af et Medlem af Haauges Synode.

Blads for et Udtryk af Tilfredshed, Selvtillid og Triumf. Han svarede:

„Naa ja, Hr. Pastor, dersom De ønsker det, saa skal jeg gjøre mit bedste.“ Efter en Stunds Forløb sagde han: „Men jeg har ingen Bøger. Vil De kanke lade mig sidde i Deres Studerbærelse og skrive i Formiddag? Jeg gaar hjem til Middag.“

„Naturligvis“, svarede Presten, neppe istand til at skjule et Smil, „og dersom De ikke skulde blive særdig med det samme, saa skal min Hustru med Glæde have Middagen særdig til Dem.“

En Time derefter indfandt Diaconen sig i Prestens Studerkammer. Han havde sagt til sin Hustru, at hun skulde holde Maden varm til ham, om han ikke skulde blive særdig med sin Prediken saa snart, som han havde tænkt.

Men han var dog overbevidst om, at han hvis han ikke skulde støde paa særskilte Vanskeligheder, skulde være særdig med den inden Middag. Vi maa dog forstaa, at Diaconen, trods sine Feil, havde meget god Forstand og vidste meget vel, hvorledes en Prediken skulde være og burde holdes.

Prestens Hustru havde alt i Orden for ham, og havde lagt frem Papir, Blæk og Pen, en Bibel, en stor Konfordance og en hel Del Kommentarer (Bibelfortolkninger). Diaconen begyndte straks paa sit Arbeide. Et Minut stod han og ligesom tog et Overblik over det hele; derpaa tog han Frakken af og brættede Skjortærmerne op, som om han skulde til at hugge Bed; og han regnede ud hvormange Ark Papir han skulde behøve. Klokken var omtrent ni.

„Welan“, sagde han til sig selv, „det første Presten har at gjøre, er at vælge sin Tekst.“ Han slog op Bibelen. I den fandtes der uden al Tvil en Overflod af Tekster, men — hvilken skulde han nu vælge? Han tænkte snart paa et Vers og snart paa et andet; han læste et halvt Kapitel her og et halvt der. Tilfids lænede han sig tilbage i Stolen og — tænkte. Her var en Tekst, som kunde gaa an, men — Presten havde jo nys brugt den selv; her var en anden som ikke var saa gal; men Menigheden vilde nu sand-

synligvis ikke like den; efter en Stunds Overveielse blev de alle forkastede.

Til Diaconens store Forstrækkelse slog Klokken netop elleve. Han tog Pennen og dyppede den i Blækket, men længere kom han ikke. Thi — han havde jo ingen Tekst! Hvorledes kunde nogen Prest dog saa Klarhed i sligt? — Jo, nu har jeg det — men nei, den gaar ikke an, — og — den heller ikke“ osv.

Timen gik fort og — saa var den halve Dag allerede gaaet. Præcis Kl. 12 kom Prestens Hustru og indbød ham til Middag, og, endstjønt han egentlig ikke havde nogen videre Madlyst, gik han dog ind.

„Nu, hvorledes gaar det? Har De fundet en Tekst?“ spurgte hun opmuntrende. „Alt opsigge en passende Tekst er næsten det vanskeligste for min Mand. I enkelte Tilfælde kan han have søgt en hel Dag efter en Tekst, og alligevel ikke kommet til nogen Beslutning.“

Diaconen spiste uden at sige noget. Om Eftermiddagen gik det lidt bedre for ham. Han havde fundet et Emne og en Tekst og havde saaet skrevet et par Sider af sin Prediken, men nu var det paa Kvæld allerede, og han maatte gaa hjem.

Han gik i Stilhed til Ro. Men Kl. halv et om Natten vækkede han sin Hustru, som var en forstandig Kvinde, med at spørge, hvilken af de to Tekster, som han oplæste, hun ansaa for at være mest passende for hans Prediken. Den næste Morgen klagede han over Hovedpine, han havde knapt sovet to Timer om Natten.

Klokken ni var han igjen ved sit Arbeide. Det blev snart tydeligt for ham, at han maatte læse endel Bibelforklaring for at blive nogenlunde klar over Teksten og Emnet. Bog efter Bog tog hans Opmærksomhed, indtil Solen den anden Dag gik ned over hans trætte og ufuldførte Arbeide.

En Gang blev han fristet til at afskrive Stykker af, hvad han havde læst, men efter et Dieblis Betænkning blev han overbevidst om, at dette ikke gik an. Han kunde ikke spise noget til Middag, og klagede over, at hans Hoved værkedes forstrækkeligt. Da Aftenen kom, var han hungrig, træet og misfor-

nøi't med sig selv. Efter Aftensmaden sad han mer end en Time foran Kaffelovnen og tænkte.

„Betty“, sagde han tilsidst, „lad mig faa lidt Papir, Blæk og Pen, samt et Omflag for min Ryg.“

„Kom hid, Johan“, sagde han til sin ældste Søn, som netop var kommen hjem fra Butikken, hvor han var ansat. „Du skriver bedre end jeg; min Haand er saa træt, at jeg knapt kan holde Pennen. Skriv ud en Subskriptionsliste til Indsamling af Penge, for at Prestens Løn kan blive forhøiet med mindst 200 Dollars, — og nedtegn din Faders Navn for 50 Dollars, — ja, Johan, femti Dollars, — hører du det, Betty, femti Dollars, du! Den Mand, Betty, burde have mindst tusen Dollars om Aaret. Tusen Dollars er mange Penge det; men jeg ved nu, at Presten har ærlig fortjent dem, — ja hver eneste Cent. Jeg begriber ikke, hvorledes han kan holde det ud, — at predike Uge efter Uge saaledes, stakkels Mand. Jeg har i to Dage arbeidet, og arbeidet haardt, og endnu er jeg ingen Bei kommen. Jeg har givet det op, og det for bestandig. Imorgen rejser jeg til Pastor N. N. for at bede ham komme her næste Søndag og hjælpe mig ud af denne Forlegenhed. Nu har jeg lært en Lektse eller to, som jeg aldrig kunde have drømt om, og som jeg vistnok aldrig skal glemme.“

Elsker hverandre.

(Af G. H. Spurgeon).

Den Kjerlighed, som Kristus befaler sine Disciple at have til hverandre, er ikke den vanlige Kjerlighed, som et Menneske har til et andet, men den er det gjensidte Menneskes Kjerlighed til de gjensidte. Maa vi, som elsker Herren, elske hverandre varmt og inderligt i denne Mening. Det er en Kjerlighed, som opstaar af en fuldkommen ny Forening. En kristen hører til en meget eiendommelig Familie. Denne Familiekreds omfatter ikke hele Menneskeslægten. Det er en Familie

indenom den store Mennekesfamilie, skilt fra denne ved et indre aandeligt Liv. Indenom denne Kreds af Søstendkjerlighed er alle Baand af Nationalitet for evigt brudte. Vi er Søstende, da vi i Kristus er alle en Familie. Og det er paa Grund af dette, vi er kaldt til at elske hverandre med en ny Slags Kjerlighed—med en Kjerlighed, som den mellem Søstende i samme Hjem, kun endda mere ophøiet, og med bedre ret end en grundet paa Slægtskab, kan rose sig af. Vi, som tror paa Jesus, er paa Bei for evigt at leve sammen i Himmelen, og vi bør derfor være gode Venner, medens vi er her. Dette Slægtskab burde bryde ned mange af de Stranker, som for nærværende forefindes iblandt de troende.

Der var en rig kristen, en Mand, som indehavde en meget høi Stilling; men som havde for Vane at indbyde til Selskab gudfrægtige Mennesker af en lavere Klasse end den, han tilhørte. En af hans rige Venner bebreidede ham for dette, at han søgte sagsdant Selskab. Men han sagde: „Jeg synes ikke, du burde bebreide mig for dette, at jeg indbyder til Selskab disse, som i borgerlig Henseende staar lavere end mig. Thi disse, som kommer til mit Bord, er, hvad jeg tror, Mænd og Kvinder, som vil staa nærmere Guds Trone i Himlen, end jeg kommer til at staa. De er meget fattige, men de er bedre, frommere, taknemmeligere end jeg. Derfor tænker jeg, at jeg bør vælge det bedste til Selskab, medens jeg er her. Jeg synes om denne Mand's ædelindede Tankemaade og Handling, og jeg kan ogsaa bære Vidnesbyrd om, at jeg ofte har lært mere under en Times Samtale med en fattig, men gudfrægtig Mand, end af en oplyst, som kun har liden Forstaaelse af de religiøse Ting. Døm aldrig Menneskene efter deres Klæder, men hvad de er i sig selv. Det er et Menneskes Hjerte og fremforalt Guds Raade med Mennesket, som du og jeg maa prise og elske.— Ingen Predikent er saa veltalende for Verden som en sand Aabenbarelse af Kristi Kjerlighed.

Kinamissionen.

Fra Landabl.

XIII.

Afgudsstemplene i Høiffeldene er i ynkelig Forfatning. De er smaa, omkring fem Fod høie med tilsvarende Længde og Bredde. Guderne sidder fremfor Abningen og stirrer ud. Evangelisten sa, da han talte om Afgudernes Falskhed: I Agerbrugstemplerne har vi Herre og Frue. Burde vi ikke ha en liden Unge ved Siden af dem? Da lo Hedningerne saa godt.

Uf, jeg blir saa træt af al denne Tobaksrøgning. Om de bare tog sig en Røg og saa blev færdig med det, saa var det tilgiveligt. Men disse lange Røgpiber, op til 4 F. lange gaar Laget omkring mange Gange.

Te og Tobak er sælles, siger Kineserne. Gaar de ikke det, naar de kommer i Besøg, saa ansees det for en stor Fornærmelse. Og man vil bli anseet for en hofmodig, næsten betænkelig Mand, hvis man nægter at ta imod Biben da man er i Besøg hos fremmede. Biben er en Fredstraktering som hos Indianerne. Men ikke desto mindre siger nu mange af vore kristne, især de yngre, vi røger ikke, tusind Tak!

Jeg spurgte en Hedning engang: Hvad gjør du med den længe svære Pibe? Jeg slaar efter (tar Vare paa) finte Hunde, naar jeg kommer til Landsbhyer, hvor de har saadanne (Hunde som har Vandstræk) og støtter mig til den, naar jeg er ude og gaar i Regnveir, svarede Manden.

Jasaa, Biben er altsaa nyttig? Naar du bruger den tykke Ende til at berge dig for Hunde, hvad bruger du saa den lille til? Manden storlo og svarede, med den tar jeg Vare paa mig selv.

Det nytter ikke! vi maa afsted! Saa tog vi ud igjen i Regn og Søl langt oppaa Benene. Vi er omtrent halvveis til Boekang. Udpaa Eftermiddagen gik vi over det høieste Fjeld heromkring. Stigningen er femten Li. Hedningerne siger det naar halvt til Himlen.

Vi led ondt, da vi ikke var klædt for Vinter. Heroppe sner det og er saa koldt at Fingrene blir stive. Fattige Kinesere som er med mig! De gaar barfodede i Snevandet, gjennemvaade og tilfølede af den gule Verjerd, som her sprøitet op paa Benklæderne. Den eneste Forskiel paa mig og dem er et par Montgomery Støvler.

Da vi kom op paa Høiden sukkede Mr. Cheng tungt et par Gange og sa: Gud forlad mig mine Synder! Jeg tænkte at han maatte ha været fristet med nogen onde Tanker, da vi stræved haardt for at komme op. Men ellers saa havde han ingen sure Miner.

Det er da forøvrigt ikke bare Kineserne, som er plagede med onde Tanker, naar de ofres for sine Medmennesker. Er jeg min Broders Bogter? „Manden er vel villig, men Rjødets er skrøbeligt.“ Vi led ondt paa denne Rejse for Folket ved Boekang.

Friftelser kommer flyvende over os. Bile fra Satan stikker os i Hjertet. Gud tilgiv os vi er desværre ikke længere komme endnu, men den Synd skal opskrives paa Satans Konto. Lad bare ikke Friftelsen slaa Rødder i dit Hjerte. Gud vil gi dig Raade.

Jesus blev fristet, men ingen skal sige, at han havde nogen Synd.

Mr. Cheng var glad. Han havde overvundet Synden.

Jeg kunde ikke gjøre hvad de fjere indfødte Brødre har gjort idag. Man gaar 70 Li om Dagen i Sneflaas med saare Fødder og en tung Byrde paa Nakken. Det gjør man foruden at knurre. Men vi har samtalt om Guds Gjerning. Vi er ikke tvungne, men frivillige Soldater i Herrens Hær.

70 Li fra Boekang!

Mørket faldt hastig paa os, og vi var færdig til at gi op. Vi spurgte en fattig Husmand, som leved i en liden Jordhytte ved Beien: er her noget Stoppested, hvor vi kan saa overnatte? I har fem Li til det første Sted, hvor man sælger Mad svarede Manden. Men der blev ingen Ende paa disse fem Li. Da var det ligesom at Skyen lettet op lidt, og vi fik nye Kræfter.

Guds Børn faar Styrke efterjom de behøver, og med fordom Herrens Tjener vil

vi gi vor gode Gud det Vidnesbyrd: Vi har aldrig set den retfærdige forladt.

Det smagte at komme under Tag ikvæld. Fattigdom og alt som følger med den i Kina var Huset's Overflod, men hvad gjør det? Vi samlet isammen Ris og Ved midt paa Gulvet og tændte op en stor Ild. Dampen stod høit i Taget fra vore vaade Klæder. Men det var haardt paa Dinene. Vi haade graad og lo.

Hvem er det som bær sig saa, der horte? Det er vor syge Ko. Herren hjælp, at hun maa bli frisk igjen, sa en gammel Kone, idet hun gik bort og sølte paa Koen. Vi er fattige. Det er alt vi eier, og saa en bitte liden Gris.

Manden i Huset stelte til varmt Vand, saa vi kunde saa vaske vore Fødder. Har I saa noget tillivs for os? Vi har bare mørk Ris og den er daarlig, men jeg skal lave Suppe af det vi har, sa han.

Medens han lavede Risvælling sad vi omkring Ildstedet og samtalte med Gammel-far i Huset om, hvorfor vi var komne til Kina. Kineferne havde nu levet i Mørket denne lange Tid, endog deres Huse var mørke og uhyggelige, da de ikke har et Vindu, hvor Dagens Lys kan komme ind. Evangeliet vil bringe dem Lys baade ude og inde.

Den gamle kjendte noget til Katolik og mente vi var som de, men da traf han mig paa et ømt Punkt. Ikke vil jeg bli misraget for en Katolik. Jeg fortalte ham at Grundvolden var den samme. Men nu er det meget som skiller os ad. Vor Maade at missionere paa var ganske forskjellig fra deres.

Manden sølte lettere om Hjertet og ud-talte sig frit.

„Otte Katoliker var overfaldt og myr-det for nogen Aar siden. Før den Tid havde de et fremgangsrigt Arbejde. Men siden havde det aflaget og nu var Distrikmagistra-ten efter dem, da mange af dem var Forbry-dere og har Anklager liggende mod sig i Pa-men. En er halsbryget og flere har rømt. Hedningerne her omkring er ræd de kristne“ osv.

Her lever en protestantisk kristen 30 Aar herfra siger han. Den Mand er en god

Mand, og er rig paa jordist Gods. Han til-bedder Gud i Bønfang.

Efter at vi havde spist vor tarvelige men velsmagende Risvælling, holdt Mr. Huang en god Tale til Folket. Han gav dem Hovedsagen af Evangeliet. Han begyndte med Faldet, Syndens Rod og Syndens Følger, men især om Guds Kjærlighed og Opreisning-igen ved Jesus, og tilsidst om de gode og ondes Belsønning først her i Livet og siden bortom Tiden.

Kunde de ikke forstaa ham, saa har vi ingen Raad med dem; thi han talte forstaa-ligt, inderlig og oplysende.

Vi havde en Anledning som var enestaa-ende. Vi sparede ikke paa de saa Kræfter vi havde igjen, efter de haarde Strabadier gjen-nem Dagen. Vi besvarede Spørgsmaal til Midnat. De indspødt Brødre gik over til Naboens Hus, hvor de sang flere Sange og holdt Andagt, og det var det bedste man kunde gjøre; thi da holdt man sig varm baade ind- og udvendigt. Man kunde ikke saa laane Sengklæder nok for alle. Jeg kunde om-trent greie mig med det lille jeg havde med. Mit Haarteppe, som saa i Sadelen var gjen-nemvaadt, da jeg ikke kunde sidde paa Hesten opad Fjeldet. Men værre var det for de indspødt Medarbejdere. Tilsidst fik vi laa-ne to Tæpper, og det maatte fem Mænd ta tilfaste med; en kold Nat paa Højsjeldet.

Jeg syntes de kristne forsegled noget, naar de lod andre fattige veisfarende Mænd saa et Hjørne af Tæppet.

Det var et Syn. Paa Jordgulvet spred-te man ud en gammel Halmmatte. Det var Sengen. Til Hovedpude brugte man Sko, Sten og Sadel m. m.

Mr. Cheng sa næste Morgen: Det var en kold Nat! Tæppet gik frem og tilbage som en Sag.

Men hvad har vi at puffe paa? Vor store Mester havde ikke det, han kunde hælde sit Hoved til.

Gid vi havde ti tusinde kristne blandt dette trofaldige kraftige Biergsfolk.

Protestanterne har med en hellig Vandel vundet sig et godt Navn blandt Folket. Nu gjælder det at gaa frem og ikke tilbage! Herre vær med os, som vi haabe paa dig.

Narsmøde.

Chicago Kreds af Hauges Synode var samlet til Narsmøde i Morrisonville, Wis. den 6te til 8de Okt. Past. A. J. Krogstad aabnede Mødet med Prediken over Josva 7: 6—15. Der var bankhst Guds i Israël derfor kunde de ikke overvinde Fienden. Der er ofte Van i Guds Følgs Veir ogjaa idag, derfor spores saa liden Fremgang.

Stedets Prest D. H. Elstad hvd de forsamlede velkommen, og Kredsformand Past. Dee mindede om Arbeidets Vigtighed og erklærede Mødet aabent til Forhandling i den treemge Guds Navn.

Sessionsstiderne bestemtes fra Kl. 9.30 til 12 med den første halve Time for Bøn, og fra Kl. 1.30 til 4, samt Prediken hver Kveld. Første Dags Eftermiddagssession og en Del af anden og tredje Dags Formiddagssessioner optoges med Forretninger.

Referatet fra forrige Narsmøde blev oplæst og modtaget. Kassereven rapporterede, der var gennem Aaret indkommet \$383.76. Udbetalt \$340.25. Balance i Kassen \$43.45.

Følgende Valg foretoges:

Første Viceformand Past. A. D. Mortvedt
Anden Viceformand Past. R. D. Gittreim
Sekretær Past. L. J. Spande
Kasserer Hr. E. A. Johnson, De Forest, Wis
Øvrige Medlemmer af Bestyrelsen. E. Danielson og J. D. Sabby.

Pastor H. A. Hanson rapporterede med Hensyn til hvad som havde været gjort for Redningsmission i Chicago. Presterne der i Byen havde ansat som midlertidig Student Theol. H. H. Hanson. Det blev besluttet at Kredsen godkjender Chicago Presternes Handling og at Begjæret om \$81.00 Godtgjørelse til Stud. Hanson indvilges. Past. Walstad oplyste, at der var indkommet til denne Kasse \$111.75. Det paalagdes Kredsbestyrelsen sammen med Chicago Presterne at se til, hvad som kunde gøres for at faa Redningsmissionen igang.

Om Emisjærvirksomhed fattedes følgende Beslutninger: Vi indbyder Past. J. J. Breidablik til at virke som Emisjæ i Kredsen; paa de Steder hvor han virker optages

Offer til ham. Philip Oakland, Newark Ill. kaldes til at virke som Emisjæ i Kredsen i mindst 2 Maaned. med en Løn af \$35.00 pr. Maaned og Reiseudgifter. Carl Hanson, Stoughton, Wis. indbydes til at virke som Emisjæ i Kredsen med \$35.00 pr. Maaned og Reiseudgifter. Kredsens Prester opmuntres og tilskyndes at hjælpe hverandre med Ophbyggelsesarbeide.

Besluttet at Kredsformanden udnævner en Komite af tre til at ordne med Afholdelse af større Ungdomsstevner inden Kredsen. Følgende udnævntes. Pastorerne A. J. Krogstad, J. M. Walstad og J. A. Johnson.

Offeret til Dækkelse af Presternes Reiseudgifter til Mødet beløb sig til \$60.62.

Samtalen over Markus 8. 34—38 indlevedes af Past. W. D. Dee. Spørgemaallet: Vønner det sig at følge Jesus? fremsattes; og Samtalen som paafulgte dreiede sig helst om følgende Punkter fremsillede af Indlederen. I. Hvad koster det for Tiden? II. Hvad vinder de som ikke følger Jesus? III. Hvad koster det ikke at følge Jesus. IV. Hvad vinder de som følger ham?

De fleste af Kredsens Prester var paa Mødet. Samtalen var særlig beaaudet og velsignet. Vi siger hjertelig Tak for saa kjerligt Samvær. Tak til Prestefolkene og Menigheden i Morrisonville for storartet Gjestmildhed, og Tak til Gud, som lod os fuldende Aaret og lader os begynde paa et nyt i hans Kirke. Maa vi findes tro, hans store Navn til Pris og mange Sjele til Frelse.

T. J. Spande Sekr.

Med Tak

erkjendes herved Modtagelsen af en prægtig Iæderbetrukket Stol, skænket Seminariet, for Kapellet, som Bestyrerens Stol, fra „The Ladies Society of Primrose Hauges Luth. Church, Pastor J. A. Johnsons Kald, Mt. Horeb, Wis. Vi vurderer Gaven høilig og forsikrer Kvindeforeningen, at den skal staa der i Seminariets Kapel som et Minde om deres Kjerlighed til Skolen og vort Virke her. Gud velsigne eder til Gjengjæld.

M. G. Hanson.

Brev fra Pastor Oppegaard.

Whitstone Butte, N. Dak.
Okt. 13de, 1908.

Kjære Broder i Herren,

Pastor C. C. Holter.

Guds Naade og Fred!

Vil sende dig nogle Ord. Vi kom hid paa Lørdag og tog ind hos J. D. Johnson, hvor vi blev modtaget med et hjertelig Velkommen. Denne Familie er kommen fra Iowa. Pastor L. Gundersen havde besøgt Stedet et par Gange og talte Guds Ord til Folket. Han var den første Prest, som havde besøgt dem siden de kom herud, og nogle af dem havde været her i 2 Aar.

Paa Søndag havde vi norstk Gudstjeneste 2 Gange og der kom mange Folk begge Gange.

Efter Gudstjenesten blev de underrettet om, at det nu var Anledning for dem at faa regelmæssig Betjening af Pastor Gundersen, dersom de vilde være enige og slutte sig tilfammen til en Menighed, og at vi vilde tage op den Sag efter Gudstjenesten den samme Dags Aften. Lod dem ogsaa forstaa, at om det paatværedes, kunde de faa en engelsk Prediken en Gang imellem. Resultatet efter Gudstjenesten Søndags Aften var, at der blev tegnet 39 Sjæle. Der blev bestemt at møde igjen Mandagsaften, hvor Pastor Gundersen skulde holde en engelsk Prediken og derefter foretage den nødvendige Ordning for Menigheden. Det var opmuntrende at se, hvor villige Folket var til at samles.

Menigheden fik Navnet: „Whitstone Evangelisk Lutherske Menighed“, Adams County, N. Dak.

Formand og Sekretær blev valgt, ogsaa en Komite paa 3 Medlemmer der i Forening med Presten skal fremlægge Forslag til Menighedsordning ved et senere Møde. Min Bøn til Gud er, at Arbeidet maa blive til stor Velsignelse, Gud til Være og Sjæles Frelse.

Broderligt

A. O. O p p e g a a r d.

Hvem vil gaa hen og gjøre ligesaa?

Jeg tillader mig at sende til „Buddbæreren“ et Uddrag af et Brev fra en Missionsven i Mankato, Minn.

„Kjære Broder Oppegaard!

Jeg har for en Tid siden modtaget Deres Brev. Jeg synes huske det koster \$35.00 for Aaret at holde en Lærer i Kina. Sender Dem nu 20 Dollars. Vær ikke love for sikkert at sende de andre \$15.00 men haaber at kunne gjøre det, hvis De ikke behøver dem alt for snart.

Det som bragte mig paa den Tanke at holde en Lærer var, at jeg ivaar saa mange iden Arbejde og jeg havde alt det Arbejde jeg kunde klare. Jeg blev bestyrket i den Tanke isommer, da jeg saa megen Sygdom i vor By og jeg blev sparet, enda jeg havde drukket Vandet, som var Aarsag til Sygdommen. Efter Samraad med min Hustru fatted vi den Beslutning at forsøge at holde en Lærer i Kina.

Jeg har meget at takke Gud for, haade for at vi har faaet være friske og ikke mindst for at han har løst mig fra de \$20 jeg sender Dem nu. Jeg har det fikre Haab, at den Lærer, som bliver valgt er en levende kristen, og da tror jeg han vil bede for os, en troendes Bøn formaar meget hos Gud, saa vil vi paa den Naade have en uerstattelig Rente for Pengene. Det er ogsaa vort Haab at der vil bli nogle Kinesere omvendte til Gud ved hans Arbejde“.

Saadanne Vidnesbyrd er opmuntrende.

Give Gud, at vi havde tusinder af saadanne Missionsvenner, da skulde der blive Fart i Missionsarbeidet haade hjemme og ude iblandt Kineserne. Tag mig det ikke ilde op, men vi trænger Penge i begge Missionskasserne. Vore Missionsprester paa Indremissionsmarken maa have sin Løn, paa nye Felter er intet at faa med det samme Arbeidet optages.

A. O. O.

Hvorledes kan dette harmonere?

Vi maa rigtig sige, at vi blev ikke saa lidt overrasket, da vi en Dag opdagede, at „Haugianeren“, afdøde Past. Brohaug's Blad og „Bibel-Vennen“, Hr. C. S. Østerhus' Blad, var slaaet sammen.

Meget kunde siges her om Hr. C. S. Østerhus' religiøse Taktik; men vort Kristen-hensyn nægter os at gaa ind i Enkeltheder.

Dog vil vi sige, at hverken Østerhus eller hans Blad repræsenterer den lutheriske Kirke.

„Haugianeren“ var et helt igjennem lutherisk-kristeligt Blad, som saadant blev det repræsenteret og som saadant var det, at Folk abonnerte paa det.

Enhver ikke „Haugianerens Publishing Company“ sine Abonnenter et lutherisk Blad? Vi svarer bestemt ja!

Har man kristelig-moralisk Ret til at sende dem et ikke-lutherisk Blad istedet, naar de har betalt for et lutherisk Blad? Vi svarer nei!

Saameget kristeligt Omdømme burde begge de kontraherende Parter ha haft, at en saadan Sammensmeltning var en religiøs Svindel mod „Haugianerens“ Abonnenter.

Vi føler ondt over at maatte offentliggjøre disse Fakta; men Retfærdigheden kræver det.

Vi vil ikke kritisere Hr. Østerhus religiøse Taktik og Syn; han har Frihed til at tjene sin Gud saaledes som hans Gu staar til; men han har ikke Ret til at give „Haugianerens“ Abonnenter „Bibel-Vennen“ istedet for „Haugianeren.“

/ G. O. Paulsrud.

En tung Stund.

Hvor er der blit af Broderkjerlighed? Føler du dig ikke som en fremmed tusinder af Mile borte?

Det brugte aldrig at være saa trangt og vrangt at saa istand lidt Hjæge for Folk i gamle Dage. Men nu er det forbi. Selvfølgelig danser med sin egen Slave og jager

Kjerligheden paa Dør. Tænk hvilket Liv! Negrene i Syden havde det ikke værre. At være en Slave under den „almægtige“ Døds-lar gir dig ingen Ro — altid paa Flugt for at rulle dem sammen!

Spør vi saa engang i Brøvens Stund: hvor langt er det igjen til Toppen af vort Livs Middagshøide, og: hvad faar vi se over paa den anden Side? Moders Grav—den er sunken og lav, forsvundet og vanstjættet. Jeg har aldrig betalt tilbage noget af den Kjerlighed, Mor ødslede bort paa mig — har ikke engang flædt hendes Grav med lidt grønt — har aldrig havt Tid!

Men er det ikke rart herude ved Moders Grav? Er det ikke ligesom du vilde trykke hende til dit arme Bryst, om du bare kunde falde hende ud af Torshaugen? Dette Baand mellem Mor og dig brister aldrig, saalænge du lever.

Her maa du paa Knæ. Mindet om Mor løfter din Sjæl til Gud! Ved hendes Grav blir du stille. Her ser du Korset—den eneste Sted i Verden, hvor du kan være tryg! Her glemmer du at samle Penge. Din bløddende Frelser er dig nok. Og Livet med ham er saa lyst og saa godt! Rust Pengene overbord og klyng dig fast til Korset!

Din Broder
Thor Ristvedt.

Digt.

En Tak til Gud jeg ønsker at fremsende,
Thi din Naade er mig rig og stor,
Du vederkvæger mig i Sind og Tanke,
Tak, Gud, for alt jeg finder i dit Ord.

Tak, Gud, for Veien du for os har aabnet,
Tak, Gud, for Bristeaanden du os gav,
Tak, Gud, for Klippen du iblandt os satte.
Til Ankerplads for baade høi og lav.

At du o Gud er stærkere end alle,
At i dig alene findes Fred,
Det har jeg fundet, derfor maa jeg kalde
Paa alle og enhver at blive med.

Din Kjerlighed og Godhed uden Ende,
Den tilfulde ei beskrives kan,
Den bedst kan føles, har vi ham til Følge
Den kjære Jesus, alles Offerlam.

Johannes Grøtte,
Blabon, N. D.

Til Diafonisfjæmmets Venner.

Vi kan oplyse Vennerne om, at det nu gaar fort med Opførelsen af den nye Hospitalsbygning. Det er Meningen at faa den under Tag i Høst, om Veiret tillader det.

Men nu blev der ogsaa efterhvert store Beugeudtællinger, og vi har paa langt nær ikke nok i Byggekasen til at betale for det hele.

Derfor maa vi paa det indstændigste bede Vennerne om at komme os til Hjælp med Bidrag. Specielt beder vi dem, som har subskriberet til Byggefondet, at de vil indbetale sin Subskription—og gjøre det straks. Hvis ikke, kommer vi i den største Vanskelighed.

Vi haaber, at Vennerne vil efterkomme denne Opfordring og hjælpe os vel igjennem med dette Byggeforetagende.

J. E. Nydahl
Martin Norstad
Carl M. Røan.
Eksekutivkomite.

Fra Arbeidsmarken.

Menigheden i Santa Rosa, California, har udstedt Kalb til Past. Westby, Newman Grove, Nebr. Om han antager Kalbet vides ikke endnu.

Den 18de Okt. holdtes Konfirmation i Meldahls Kirke, Past. Nerbvigs Kalb, hvor 9 unge svarede og aflagde Bekjendelse om at forsvare det onde og tro paa Gud. Offer optoges til Børnehjemmet.

Past. Evjenth har organiseret en Menighed ved Kadoka, S. D., og desuden har han ogsaa begyndt Virksomhed paa flere andre Steder i Stanley Co., S. D. Kredsens Prester skal skiftevis besøge Pastorens Kalb ved Mt. Vernon for at erstatte den Tid, som han bruger til Virksomheden vestenfor Missourifloden.

Med Glæde kan jeg gennem „Budd“. berette, at vi den 13de Oktober or-

ganiserede en Menighed i Squith, eller som denne Bys nye Navn er Ryley, Alberta, Can. Det var 10 Familier og en Del Enkeltpersoner, ialt 31 stemmeberettigede. Gud velsigne disse, som sluttede sig sammen, og maa han gjøre, at mange flere slutter sig til for at være med at forherlige Frelserens Navn. Ederes i Herren

A. Hjortaa.

Søndag den 18de Okt. holdtes Konfirmation i Immanuel's Kirke ved Aspelund, Minn. Det var deiligt Veir og en stor Forsamling havde mødt frem.

3 Gutter og 5 Piger blev konfirmeret. Offer til indre og ydre Mission optoges, det beløb sig til \$22.40.

Samme Søndag havde Hauges Menighed i Kenyon Besøg af Past. J. A. Johansen og H. B. Larjon fra St. Paul. Johansen togte da baade paa Formiddag og om Aftenen. 3 Offer og private Gaver til Redningsmissionen i St. Paul indkom ca. \$50. hvilket maa anses for nok saa bra, naar tages i Betragtning at Søndagen forud, under den forenede Kirkes Ungdomstæerne i Byen blev optaget Offer baade paa Formiddag og om Aftenen ogsaa i denne Kirke.

Smaatræk fra Missionen.

Paa Missionsstationen Silo, Sydafrika, kom de vilde Tambukier en Juleaften paa gammel Vis i blodig Kamp med hverandre, medens Missionæren sad uden Anelse om noget ondt inde hos sin Familie. Straks ilede han til, og snart lykkedes det ham ved Hjælp af de bedresindede at standse Blodsudgydelsen. Ved denne Velighed bestræbte sig især en kristen Kvinde ved Navn Wilhelmine, der var Tolk for Missionæren, for at berolige en hidsig Ræmper. Men denne raabte i sin Forbitrelse til hende: „Hvad har du med mig at gjøre? Jeg frygter ikke for noget Menneffe!“ Rolig, men alvorlig, svarede hun: „Frygter du da for den alvendinge Gud, for hvem saadant er en Vederstyggelighed?“ „Ja!“ svarede han, „Gud alene frygter jeg!“ og med disse Ord nedlagde han sine Vaaben.

Besjendtgjørelser.

Nda Kreds af Hages Synode afholder, om Gud vil, sit Varsmøde i Bangs Mgh. af Pastor Rendahls Kald den 10—12te Nov. forstkommende. Samtaleemne: Matt. 22, 1—14: Steds vil møde de tilreisende i Fergus Falls den 9de og 10de Nov. Alle Kredsens Prester bør være tilstede. Ligeledes bør Menighederne være vel repræsenterede. Gud velsigne Mødet!

S. C. Simonson.
J. J. Rendahl.

Nda Kreds af Hages Synode afholder, om Gud vil, et Indremissionsmøde i Bethlehem og Jions Menigheder af Past. M. L. Dahles Kald den 5te til 8de Nov. afstkommende. Samtaleemne: Ef. 5, 1—9. Steds vil møde de tilreisende i Sandridge, Minn., den 4de Nov. Ligeledes i Biking paa Mødets første Dag. De besjgende bør ordne sig flig, at de kan rejse fra dette Møde til Kredsens Varsmøde. Kom med Bøn om megen Velsignelse.

S. C. Simonson
J. J. Rendahl.

Paa Grund af en indtruffen Omstændighed maa Østre Minnesota Indremissionsforenings Møde i Størtdals Menighed, Pastor C. E. Solters Kald, udsættes til den 17de, 18de og 19de Nov. Mødet begynder om Formiddag den 17de. Til Samtaleemne foreslaaes den 1ste Davids Salme. Mødet er aabent for alle lutherste kristne og en stor Forsamling ønskes. Kom med Bøn om Herrens Velsignelse. Tilreisende gaar til Zumbrota.

D. H. Dace.
L. J. Paulson.

Kongsvinger Menighed, Pastor G. O. Monas Kald, indbyder herved Mayville Kreds til, om Gud vil, at afholde et kristeligt Samtaleemøde den 4de—6te November forstkommende. Emne for Samtalen 1 John 2: 15—17. Steds vil møde de besjgende Dagen før Mødet i Grand Forks og Oslo. Vennerne ønsker og beder om et godt besjgt og af Herren velsignet Møde.

L. Langehaug.
D. J. Malfievick.

Spndre Zumbro Menighed Past. J. P. Päsjeens Kald indbyder Ned Wing Kreds til et Samtaleemøde fra 10de til 12te November. Tefst: Salmen 32. Steds møder i Kasjon Dagen før Mødet. Kom mange og kom med Bøn om et godt Møde.

M. J. Westphal.
J. J. Dahle.

Paa Indbydelse fra Hoff Menighed, Sacred Heart, Minn., Pastor S. Brettes Kald, holder Madison Kreds Møde hersteds fra 10—12 November. Samtaleemnet bliver Titus 2, 11—14. Tilreisende tager af i Sacred Heart og i Clara City. Lad os bede om Strømme af Naabel Paa Kredsens Begne

T. J. Oppe Dahl.

Turtle Mountain Kreds afholder om Gud vil sit Varsmøde i Bethel Mgh. af Pastor Hovlands Kald den 12te til 15de November. Samtaleemne: Joh. 3, 16—21. Pastor K. L. Strand indleder. Pastor A. Dahl holder Abningsprediken. Steds vil møde de tilreisende i Manfred Dagen før Mødet. Alle Kredsens Prester bør være tilstede, ligeledes bør Menighederne være vel repræsenterede. Gud velsigne Mødet.

J. Kroggstad.

Syd Dakota Kreds af Hages Synode afholder om Gud vil, et Møde i Jions Menighed, Jhlen, Minn., 1—3 Dec. Samtaleemne: Ef. 5, 14—21. Kom mange med Bøn om Strømme af Naade. Overvær hele Mødets tre Dage, hvis det er muligt. Kredsens sidste Varsmøde bestemte, at de Prester, som var nærværende mindre end 2 Dage ved Møderne, ikke skulde faa Rejsegodtgjørelse.

Paa Kredsens Begne
D. O. Bergqh.

Ungdomsmøde.

for Chicago Kreds af Hages Synode afholdes i Stoughton, Wis., Pastor J. J. Lees Kald, fra 6—8 November. Da dette er det første Ungdomsmøde, som er afholdt inden Kredsens, anmodes Kredsens Prester om at komme til Mødet. Ligeledes anmodes al Ungdom om i Flok og Følge at komme. Lad det blive trangt for Stoughtonfolken i disse Dage. Forældre, send eders Sønner og Døtre til Mødet. I gamle, kom ogsaa med. Alle Sangkor og Sangere bring „Frydetoner“ med. Program og Forhandlingsagenstandene vil blive besjendtgjort senere.

A. J. Kroggstad.
J. A. Johnson.
J. R. Walstad.
Komite.

Om Gud vil, afholder den nordlige Iowa Indremissionsforening et Møde i Pastor Bruns Kald Lake Mills, Iowa, fra 4de til 6te November. Pastor Treliad holder Abningsprediken og Past. Ragne indleder Samtaleemnet Fil. 3, 18—21.

Paa Foreningens Begne
B. B. Olson.

Paa Indbydelsen fra Sanborn Menighed, Sanborn, Iowa, L. O. Wigdals Kald, vil den nordlige Iowa Indremissionsforening afholde et Møde der, om Gud vil, den 14—16 November 1908. Begynder Kl. 11 Formiddag den 14. Samtaleemne er Lukas 13, 1—9. Menigheden ønsker et talrigt Møde, ja kom Brødre og Søstre og tal om hans Døder, som har kaldt os fra Mørket til sit underlyse Lys.

Paa Indbydelsen fra Little Sioux Menighed i L. O. Wigdals Kald vil samme Forening afholde et Møde der fra den 27—29 November. Begynder den 27de Kl. 30. Samtaleemne er 1 Timoteus 1: med særlig Betragtning af sidste Del.

B. B. Olsen. Form.
A. Shaw, Sctr.

Om Gud vil, afholdes et kristeligt Samtale møde i Bethania Nghb., Pastor A. O. Ulvestads Kald, Latah County, Idaho, begynder Torsdag den 5te til Søndag den 8de November førstkom-mende. Samtaleemne: Matt. 18, 1-6. Til det-te Møde indbydes venligst Prester og Vægmand af den norske Synode, Hauges, den for. Kirke og Frikirken. For de som kommer med R. P. Rail-road vil Styds møde i Kendrick, Idaho, Onsdag den 4de. Alle hjertelig velkomne! Paa Komiteens Begne
J. Andreasen.

„Red Willow Indremissionsforening“ holder Møde i Ebenezer Menighed ihd for Cooperstown, N. D., 5-8 Nov. 1908. Samtaleemne vil bli be- kjendtgjort senere. Kom mange til Mødet baade af Foreningens Medlemmer og andre. Maa Gud saa give os meget af sin Aand, saa vi maa brives deraf til Arbeide.

Thos. A. Brakke, Form.
J. J. Anderson, Sek.

Paa Indbydelse fra Des Moines Valley Me-nighed, Jackson Co., Pastor Simon Hansons Kald, vil den hyderlige Minnefota fælles Indremis-sionsforening afholde Møde der, om Gud vil, n 4-6 November førstkomende. Emne er Johan- nes 15, 1-8. Kom mange med Bøn om Strøm- me af Naade over os alle.

Pastor D. M. D. Wee fra Lakefield indleder Emnet.

Paa Foreningens Begne
Andrew Johnson, Form.
Jakob S. Wik, Sek.

Følge Indbydelse fra Jebnakers Menighed, Pastor Hierstads Kald afholder Otter Tail Indre-missionsforening Møde i nævnte Menighed fra 13de til og med 16de November førstkomende. Samtaleemnet vil senere blive bestemt. De der kommer fra nord tager af Trainet i Harup om Aftenen den 12te og de der kommer fra syd tager af i Felton om Morgenen den 13de. Styds vil møde de tilreisende paa begge Steder. Paa Fore- ningens Begne
G. D. Nordmarken Form.
D. G. Molden Sekr.

Følge Indbydelse fra Pastor Melands Kald, afholder Otter Tail Indremissionsforeningfølgen- de Møder i nævnte Kald: I Pelican Rapids fra 19de til og med 27de November førstkomende. Samtaleemne: Math. 25: 1-13. I nordre An- manuel Menighed fra 23de til og med 25de No- vember. Samtaleemne: Ap. Gj. 2, 36-41. I Lake Grove Menighed fra 27de til og med 29de November. Samtaleemne: Ap. Gj. 16: 22-34. Alle tilreisende der kommer til Møderne i Pastor Melands Kald vil blive mødt med Styds i Pel- ican Rapids. Alle er hjertelig velkomne til dis- se Møder. Paa Foreningens Begne
G. L. Nordmarken Form.
D. G. Molden Sekr.

Det aarlige Fællesmøde for de ev. luth. In- dremissionsforeninger vil blive afholdt i Vand ev. luth. Menighed, Lincoln Co. S. Dak. fra 2 til 5 December 1908. Forhandlingsgenstand Joh. 17.

Samt hvad Mødet ellers maatte enes om. Ons- dag den 2 December vil alle, som kommer til Can- ton og Veresford, S. Dak. finde Styds til Møde- stedet. Til Canton kommer man med C. W. & St. Paul R. R. fra nord, ihd, øst og vest, til Veres- ford med C. Northwestern R. R. Giv Gud os et velsignet Møde!
E. J. Nummedal.
G. D. Nordmarken.

Følge Indbydelse afholder Red Riverdalens Indremissionsforening Samtalemøder paa føl- gende Steder: I Golen Ngh., Past. A. B. M. Dahles Kald, McIntosh, Minn., fra 4-6 Nov. i Trefoldighed Ngh. Roseville, Traill Co., N. Dak. fra 12-15 Nov. Samtaleemne: Matt. 6, 19-23. Fra ihd tager man Tog til Roseville, fra nord til Mayville. Styds vil møde i Mayville Dagen før Mødet. I Stordal Ngh., Galesburg, Traill Co., N. Dak., fra 16-18 Nov. Samtaleemne: Matt. 6, 24-34. Man gaar med Toget til Galesburg, hvor Styds vil møde op. De to sidste Møder er i Past. D. J. Mackewicks Kald. Mange bespøgende ønskes til disse Møder. Kom med Bøn om Guds rige Velsignelse.
J. J. Eastbold.
B. B. Mørnes.

PROGRAM.

English Conference.

Nov. 10, 7:30 P. M. Tuesday.

Opening address.....E. Johnson.
Response.....Rev. G. O. Paulsrud.

Nov. 11, 10 A. M. & 2 P. M. Wednesday.

Topic. "Faith and Good Works."

10 A. M., "Assurance, Consecration, Selfsacri- fice." Introduced by Rev. T. J. Knutson.

Continued by.....Rev. Edw. Duea.

2 P. M. "Application of Faith." Introduced by.....Rev. A. E. Distad.

Continued by.....Prof. A. Quello.

7:30 P. M. Discussion: How to meet the needs for English work throughout our Synod.

Nov. 12. Thursday.

10 A. M. Topic. Prayer. "Lord, teach us how to pray." Introduced by Rev. M. Norstad.

Continued by.....Prof. N. J. Lore.

2 P. M. "The Power of Prayer." Introduced by.....Rev. J. A. Quello.

Continued by.....Prof. R. M. Hall.

7:30 P. M. Sermon by.....Rev. G. M. Bruce.

Closing remarks by visiting pastors.

E. Johnson, Pres.

Edw. O. Ringstad, Sec.

Kvitteringer

Professoren: Ved J. H. Elstad fra følgende i Hau- ges Mgd., Th. Hansons Kald, J. H. Elstad 5, Mrs. So- gen Elstad 4, Peder Lee 2.....	11.00
Ved R. J. Bier fra St. Peters Mgd., Clay Co., S. D.....	32.05
Ved J. H. Mort fra Mgd. i Redfield, S. D.....	13.50
Ved L. A. Herborn fra Hauges Mgd., Canoe, Winnebeck Co., Ia.....	16.80
Ved Pastor Sandven fra Johannes og Gurine Hobne- fjeld hver 80c.....	1.00

Tør kvitteret for.....

.....

.....

J. L. Vasieion.

Til Chicago Krebs Indremission: Offer under Aarsmødet i Morrisonville, Wis., Expenses fra-regnet	10.67
Red Mrs. John Lybbal fra Kv. i Lee, De Kalb Co., Ill.	43.77
Red Pastor A. D. Mortvedt fra Newark N.J.	10.00
E. A. Johnson, Cash.	

„Buddbæreren“ frit til næste Nytaar.

Fra nu til næste Nytaar vil vi, saa langt Oplaget rækker, give „Buddbæreren“ frit til alle nye Abonnenter, der i Forskud sender os en Dollar (\$1.00) for 1909. Der er endnu hundreder af Hjem, hvor vort Samfunds Blad ikke holdes. Derfor er der ogsaa saa mange, som kjender saare lidet til, hvad vort Samfund er og hvad det gjør. Forsøg at holde Bladet idetmindste et Aar og du skal se, hvor kjendt du blir med Samfundets Arbeide og Gjøremaal, og vi tror sikkert at kunne forsikre dig, at du vil ikke angre paa det.

Send alle Bestillinger paa Bladet til
C. Lilleshun,
Red Wing, Minn.

Til „Buddbæreren“ Læsere.

Du er interesseret i Hanges Synodes Gjøremaal, er du ikke? Hør nu her! „Buddbæreren“, vort Samfunds Organ, som taler vort Samfunds Sag, maa faa en større Udbredelse. Her kan du gjøre en stor Missionsgjerning. Hvad siger du hertil? Er du færdig til at tage fat paa Gjerningen med en Gang?

Her er Betingelserne: „Buddbæreren“ fra første September 1908 til første Januar 1910, Synodens Aarsberetning og Folke-Kalenderen for 1908, alt dette til nye Abonnenter for (\$1.25) en Dollar fem og tyve Cents.

Andet Tilbud: „Buddbæreren“ til 1ste Januar 1909, Aarsberetningen og Folkekalenderen for (40c) firti Cents.

Tredie Tilbud: „Buddbæreren“ til første Januar 1909 og Folke-Kalenderen for (25c) fem og tyve Cents.

Gaa nu til Arbeide med en Gang. Send alle Bestillinger til Hr. C. Lilleshun, Red Wing, Minn.

Vi burde have mindst (500) fem hundrede nye Abonnenter til Udgangen af dette Aar.

A. D. Oppegard,

Trykkeribestyrrelsens Form.

Har du Folke-Kalenderen?

Aaret 1908 er snart tilende men Indholdet af Kalenderen er ikke tilende med Aaret.

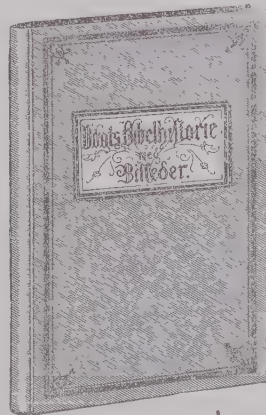
Send 10 Cents til C. Lilleshun, Red Wing, Minn., saa vil han sende dig 2 af disse Bøger. Du kan jo give bort den ene. Det ene Stykke „Stolt af min Fader“ paa Side 60 er værd mange Ticenter.

Vil give dig 6 Bøger for 25 Cents.

Broderligt

A. D. Oppegard.

Illustreret Bibelhistorie

med lidt af Kir-
sens Historie.
Af Volrath Vogt
Revideret efter
den nye Bibelo-
versættelse. Trykt
paa fint Papir,
med et Kart og
53 Illustratio-
ner. 3 Silk
Cloth med sort
Titel paa for-
gylt Grund paa
Siden. Hanges
Synodes Forlag
0.45

Ordres indsendes til

C. Lilleshun,
Dr. H. Red Wing, Minn.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Norske Landskaber og National-
billeder.

Af disse Kort har vi et større Oplag og mange forskellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende: Juleaften; Julemorgen; Aften ved Tjernet; Bratlandsdalen, Ryghylke; Spjelv; Nordfjord; Lerfossen; Paa Eki; Sjøfinner ved Ulsefjord. Lappeleir. Fra Opløsningen til Holmenkollen. Fra Nordland. Kjøsen ved Ulsefjord. Svobær. Buarbræen. Raft-
lind. Fra Hardanger. Torghætten. Fra Nærøfjorden. Fra Nærødalen. Hestmandp. Svartisen. Geiranger. Digermulen, Lofoten med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men virkelige Pragt-billeder i mange forskellige Farver og med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr. Stykke. 3 dusinvis forteret 50 Cents porto frit.

Endel simplere Kort til 2 for 5c eller 25c pr. Dusin.

Ordres indsendes til

C. Lilleshun, Red Wing, Minn.

Illustreret Katalog

over Bøger i Haauges Synodes Boghandel vil blive tilsendt frit paa Forlangende.

Adresse: C. Lillethun, Red Wing, Minn.

Festskriftet.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmerkede Billeder af Stolens Bygninger, S. M. Sande, Past. D. Hanjon, Andrew Ellingson og af alle Bestyrere ved Stolen ligesaa dens Aabning samt en Gruppe af Stolens Direktører. Salt er der 22 vakre Billeder. Festskriftet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Stolen. Til Brestre og Agenter gives almindelig Rabat.

Altterbrod

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

3 Ester paa 100 Stykker 25 Cents.

3 Ester paa 250 Stykker 50 Cents.

3 Ester paa 500 Stykker 80 Cents.

3 Ester paa 1000 Stykker \$1.50.

Ordres indsendes til

C. Lillethun, Red Wing, Minn.

Alttermalerier.

Akademisk Arbejde til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

August Klagskjold,
Marinette, Wis.

Altterbilleder

præmiebelønnet garanteret
udførelse. Bedste Betingelser.

Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: Adolf Jørgen, Story City, Iowa

Winner

Orator.

Stort Lager.

Skriv idag efter Katalog og nævn hvad som ønskes, Piano, Kirkeorgel eller Husorgel, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et udmerket Instrument til Dagens aller laveste Priser. Nævn Bladet.

THE NORTH WESTERN
MUSIC HOUSE
318-320 Nicollet Ave.
MINNEAPOLIS MINN

Carl Haugland, Pres.

Dr. Tønnes Thoms Sanitarium for begyndende Læring.

Grandview pr. Mountainhouse, Owyhee Co., Idaho, aabent fra Midten af Oktober. Noriske Kurser, norisk Levemaade. Det milde Klima tillader Friluftsbehandling Nat og Dag, Sommer og Vinter.

For alle nærmere Oplysninger skriv under ovennævnte Adresse.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand, passende for Bognærker:

„Julehilsen“; „Nytaarshilsen“; „Hilsen fra Amerika“; „Venlig Hilsen“; „Hilsen til Fader“; „Hilsen til Moder“; „Hilsen til Søster“; „Hilsen til Broder“; „Hilsen til Onkel“; „Hilsen til tante“; „Hjertelig Sympatistning“; „Herren er vor Tilflugt“; „Herren er nær“; „Uden Kors ingen Krone“; „Hilsen fra Moder“.

„Christmas and New Year Greeting“; „A Greeting to Father“; „A Greeting to Mother“; „A Greeting to Sister“; „A Greeting to Brother“; „To my child“; „Best Wishes“; „Blessed are they who have not seen and yet have believed“

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Forlovelsen. Af Pastor J. J. Skarpsnes. 30 Sider. Heftet 10c.

„Naar Jesus kommer ind i Huset“, af Pastor Rildahl. Sendes portofrit for 60c.

Vedserindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorens Fond sendes til Rev. J. L. Sassejon, Kasson, Minn.

Penge til Synodalkassen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jernell Luth. College) sendes til Mr. D. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Gedingemissioner sendes til Rev. J. J. Rindahl, 226 Vernon Ave. E., Fergus Falls, Minn.

Penge til Indremissionen sendes til Prof. S. S. Elstad, Red Wing, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. G. D. Birk, Route 3, Veresford, S. D.

„Budbæreren“

udgives af Haauges norske evangelisk lutherske Synode i Amerika Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster for Abonnement \$1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lillethun.

Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. E. Solter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing Minn., as second class matter.

Indhold. 1. For tante og Tro; 2. Red Wing Seminary; 3. County Option; 4. Det er ikke Smaasager det gælder; 5. Kinamissionens Aarsmøde; 6. Fra Missioner C. M. Heimann; 7. Diaconens første Prediken; 8. Elster hverandre; 9. Kinamissionen; 10. Aarsmøde; 11. Brev fra Pastor Oppegaard; 12. Hvem vil gaa hen og gjøre ligesaa? 13. Hvorledes kan dette harmonere? 14. En tung Stund; 15. Digt; 16. Til Diaconishjemmets Bønner; 16. Fra Arbeidsmarken; 17. Betjenbtgjørelser; 18. Kvitteringer.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2.

Nr. 49 }

Lørdag den 5te December 1908.

{ 40de Aar.

I er Jordens Salt.

(Af C. D. Rosenius.)

O, at alle kristne maatte forstaa og betænke, hvor farligt det er i de Tider, da Kristendommen vinder Bifald, da der hersker Fred, og Verden viser sig gunstig! Da er der Fare for, at de søvner og drages ned i Sløvhed og Verdselighed. Da gjør man sig en egen Kristendom, som blot befatter sig med visse Andagtsøvelser og nogle vakre mennefskjerlige Verf, som Verden kan bifalde og prise; men om Hjertets nye Fødsel, om den Bedring, som er indenfor Gud—dermed er det ikke saa nøie, det skynder man hurtigt forbi. Men hør, hvad Kristus siger: „I er Jordens Salt; men naar Saltet mister sin Kraft, hvad skal det da saltes med? Det du er ikke længer til noget, uden til at kastes ud og trædes ned af Mennefskene“.

Naar en kristen ved at behage Mennefskene taber Aandens Kraft og Bestemthed, saa han ikke formaar med Ord og Eksempel at straffe det onde og bekjende Kristus, da er han til ingen Nytte mere uden at nedtrampes af Mennefskene.

Aarsagen hertil er, at man vil have Fred og Venfkab med alle—nei, endnu dybere ligger Grunden: der er et Brift i det aandelige Liv, i Samvittighedens Aarvaagenhed og Troesslivet. Naar kun dette oprijskes, og Kristus bliver dig kjerere, da bliver Aandens Ridkjerhed mægtigere end alle Mennefskers Venfkab eller Had. „Hav Salt i eder“, siger

Herren, men ikke Naturens eller Lunets bitre Salt, men den sande Kjerlighed, som alle Guds Aand fremelsker.

Vær gjerne øm, mild og sagtnodig i dine Formaninger. Vogt dig for grov og ulemkelig Fremfærd; thi det gjælder at berøre saa smaaelige Sager som Mennefskernes Sjeleliv.

Men lad ikke Forsigtigheden og Ydmygheden blive en kraftløs Øielighed, som intet udretter, som blot af Ømhed for den menneskelige Følelse og Fred lader dine Medmennefskers Sjele gaa til Fortabellen, uden at du med et eneste Ord søger at advare dem. Tænk paa Evigheden! Gifst du Næste som dig selv.

Det er da ikke blot med Bekjendelse og broderlig Formaning, vi skal bevise Kristendommens Kraft og Alvor, men ved vor Omgang.

En Kristendom, der ikke spider som Salt i Verdens Dine, mangler viskelig Saltet. „Ve eder, naar alle Mennefsker priser eder!“ siger Jesus. Og Apostelen fører til: „Verdens Venfskab er Guds Fiendfkab“. Om du blot tilfældigvis vinder Verdens Pris, er det nok noget, som kan times en troende. Men at din egentlige Livsretning og hele Væsen behager Verden, det er noget, som ikke er i Overensstemmelse med Guds Ord.

Stans dog og tænk derpaa, at du ikke løber forgjæves. Aarene iler, og Døden kommer jo ofte saa uventet. Vaag derfor og bed.

GTU Library

2400 Ridge Road

Hayward, CA 94709

Call (510) 649-2500

Vend om.

(Indsendt ved P. H. Kirkvold.)

Hvori skal vi vende om? Malakias 3, 7.

Vend om til mig, saa vil jeg vende om til eder, siger Herren til Israels; men Folket er sig ikke bevidst, at det har gjort nogen „særdeles“ Synd, derfor spør det: „Hvori skal vi vende om“?

Herren svarer med et Modspørgsmaal: „Skal et Menneſke bedrage Gud, siden I bedrager mig“?

Da spør Folket i høi Grad forbauset og krænkter: „Hvormeð har vi bedraget dig“?

Herrens Svar lyder: „Med Tienden og den hellige Gave“.

Det var Israels Synd, at det havde agt at holde det, som hørte Herren til. Der skulde Folket omvende sig.

Dgsaa til os lyder idag Herrens Ord: Vend om til mig! Der lyder til os alle; thi alle har vi meget, vi trænger at omvende os fra, sige nei til.

Dg dog findes der altfor mange, som med Israel spør: Hvori skal vi vende om? „De ved ikke, at de har gjort noget „særdeles“ eller har noget „særstilt“ at breiðe sig.

Dgsaa dem svarer Herren med et Modspørgsmaal: „Skal et Menneſke bedrage Gud, siden I bedrager mig“?

Men da spør de høilig forundret og krænkter: „Hvormeð har vi bedraget dig“? Dg de faar det samme Svar som Israels Folk: „Med Tienden og den hellige Gave“.

Det er din Synd, at du ikke har git Herren det, som hans er. Der maa du omvende dig.

Hvad er det da for en Tiende, du ikke har betalt—for en hellig Gave du har tilbageholdt?

La mig nævne nogle Eksempler! Gud har git dig Tid, kanske megen Tid. Den skal du bruge til Guds Ære.

Hvor meget af din Levetid har du brugt til dine egne Formaal, hvor meget for at fremme Guds Formaal? Sels Dage arbeider du for dig selv. Hvad rde

du den syvende? Ti til tolv Timer stræver du i dit Arbeide, hvor lang Tid tar du dig til Bøn, til at være stille om Ordet, til at gaa et eller andet Grinde for Gud?

Siger ikke din Samvittighed dig, at du har bedraget din Gud ikke bare for Minutter og Timer, men for Dage, ja Aar?

Dg endda spør du: Hvori skal jeg vende om?

Gud har git os en talende Tunge, med den skal vi sprede Solſkin omkring os, forherlige Gud.

Hvor mange Gange har vi brugt den til at forherlige os og vort eget med, hvor mange Gange til at gjøre Gud stor med? Hvor mange Gange har vi brugt den til at sprede Venlighedens Lys og Varme omkring os, og hvor mange Gange har vi brugt den i Tankeløshed, Raadhed, Vetsindighed, Brede, Had, Hevn?

Hvad svarer din Samvittighed paa det Spørgsmaal: „Hvormeð har vi bedraget Gud“? Dg endda spør du: „Hvori skal jeg vende om“?

Gud har git os Guds og Giendom—nogle mere, andre mindre. Hvorfor? For at vi og vore skal ha det godt her i Verden—forat Guds Sag indad og udad skal fremmes derved.

Hvor meget har du brugt til dig og dine, hvor meget har Gud faat til sin Gjerning?

Du Gaardbruger, kjør sammen alt, hvad du fremigjennem Aarene har avlet, af Hø, Halm, Korn, Turnips, Poteter, læg det i en Haug! Dg kjør saa frem det, du i disse Aar har git Gud og hans Sag!

Se paa disse Dyrer! Har du saa Frimodighed til at spørge: „Hvormeð har jeg bedraget dig“? Behøver du at spørge: „Hvori skal jeg vende om“?

Kjere Væſer, spring ikke over dette om „Tienden og den hellige Gave“. Bedrag ikke Herren din Gud. Vend om fra dig selv, sig nei til dig selv, gi Gud hvad hans er.

Vend om til ham, saa vil han vende om til dig!

H. S.

„Hyrden“.

Pastor Chr. O. Brohaugh.

(En Livstegning.)

Af C. L.

En Mands Liv og Virke i Guds Rige paa Jorden kan og blir neppe retteligen paa-
skjønnet og tilfulde anerkjendt, saa længe han
selv lever og staar oppe i Arbeidet. Det er
Efterslægten, som først begynder at erkjende
og indse, hvad en Mand var for sin Samtid
og for sin Eftertid. Selv Jødefolket som
det ældste Gudsfolk paa Jorden afgiver Vid-
nesbyrd herom. De foragtede, forhaanede
og forfulgte Herrens til dem sendte Profeter,
men Efterslægten beahndte at agte dem og at
bygge og pryde deres Gravsteder.

Herrens Disiple var paa hin første Punt
sejeste af Massen anseede for at være fulde af
jød Vin, de forfulgtes, spottes, kastedes i
Fængsel, mishandlede og pintes paa for
forskjellige Maader til døde. Men Guds Folk
i de senere Tider fik Vinene op for, hvad de
var og hvad de udførte for Gudsrigets
Grundlæggelse paa Jorden.

Luther var af Mængden i sin Tid an-
seet og bedømt som en forskruet Munk og
Fredsforskyrter, hvem det var farligt at lytte
til, og af Kirkens Støtter og Kirkens store
Mænd blev han dømt som en Rætter og
Forskyrter. Men Efterslægten hædrer og
ærer ham som Reformationens Fader og
som den, der ved Guds Hjælp og Bistand
førte Kirken ud af sit skumle Fængsel til Lys
og Frihed og Selvstændighed paa Guds Ords
Grund.

Hans Nilsen Hauge, vakt af Guds Ord
til levende Syndserkjendelse og til Syn paa,
hvor dårligt det stod til med Kirken paa
hans Tid, blev, da han begyndte at samle
Folket om Guds Ord og i Tale og Skrift at
formane sine Medmennesker til at leve et
helligt og gudeligt Liv og advare mod Synd
og Ugudelighed, anset for et forskruet Hoved
og en Folkeopvigler, og blev af den Grund
kastet i Fængsel og holdt i Arrest i Aarevis.
Det var Efterslægten, som begyndte at anse
ham for et Redskab i Guds Haand til at væk-
ke den døde norske Kirke op til et nyt Liv, og
det var forbeholdt Efterslægten at reise en

Mindestøtte paa hans Grav og at holde Fes-
taler og skrive Bøger for at hædre hans Min-
de og store Gjerning.

Dg gaar vi nærmere ned til vor Tid,
til vort eget Samfund endog, da var ikke en
Elling Gieson, en Osten Hanson, en Prof.
Bergslat, der alle nu hviler i Graven efter
at have fuldført den Gjerning, de af Gud var
kaldte til at udføre i hans Kirke paa Jord,
agtet og anerkjendt af sin Tid som de er ag-
tet, anerkjendt og elsket nu. Dg muligens
og forhaabentlig vil Efterslægten end mere
saa Indsigt i, hvad de i sin Tid var for vort
Samfund, end vi kan.

Endnu en, hvis Liv og Virke muligens
ikke af sin Samtid var agtet og anerkjendt
som det kanske burde have været og som det
muligens af Efterslægten vil blive, er den,
hvem nærværende Livsskildring nærmest
gjælder: Pastor Chr. O. Brohaugh.

Ved Pastor Brohaughs Begravelse den
6te Juli sidstleden var Medskriveren af disse
Linjer paa gjentagen Opfordring af „Bud-
bærerens“ nuværende Redaktør uforfigtig nok
til at love at give en liden Livsskildring af
af døde i Bladet. Men er det nogen Ting,
som er tungt for mig at gjøre, saa er det at
give en saadan Beretning om en her af død
Broder, med hvem man har staaet i saa bro-
derligt Forhold og saa meget kirkeligt Sam-
arbejde som vi to gjorde i de sidste 30 Aar.
Derfor kommer denne lille Beretning saa
sent, saa altfor sent. Dg herfor bedes om
Undskyldning.

* * *

Christopher O. Brohaugh blev født til
Verden den 2den Juni 1831 i Nærheden af
Gidsvold, Norge, hvor Faderen var Gaard-
bruger. I sin Barndom gennemgik han
den almindelige Almueskole og frekventerte
efter sin Konfirmation en Tid en der paa
Stedet værende Privatskole.

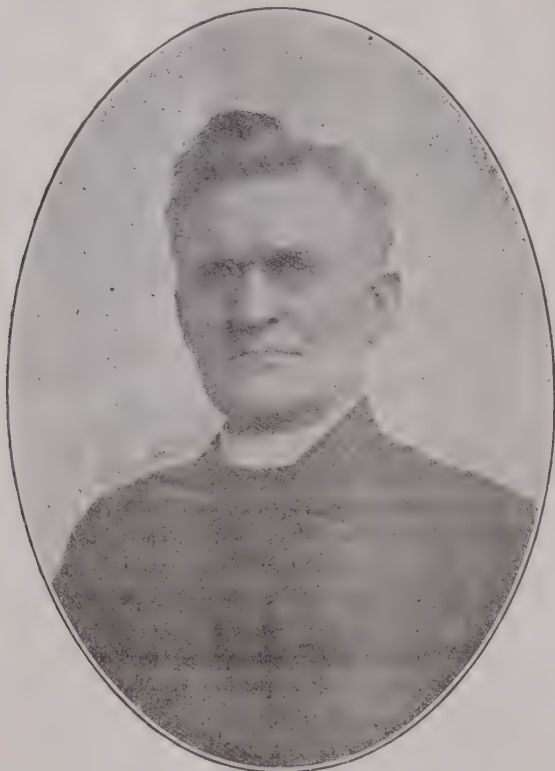
I hans Ungdom gik der en alvorlig
Vækkelse over Folket i Gidsvold og de nær-
meste Bygder deromkring og Brohaugh blev
revet med af Bevægelsen og kom i sin tidlige
Ungdom til alvorlig Vækkelse. Han blev
kjendt med flere af de ledende Vægprebikan-
ter og begyndte sammen med disse og under

deres Ledelse at tale Guds Ord til Ophbyggelse. Han var elsket og afholdt af disse Lægmænd og særlig mellem ham og den senere vel kjendte Storthingsmand Andreas Berger udvikledes der et intimt og broderligt Forhold, der vedvarte til Døden skilte dem ad. De stod i stadig Brevvæksling ligetil de senere Aar.

Vaaren 1869 udvandrede hele Brohaugh's Familie til Amerika og kom til Red Wing, Minn. Kort Tid derefter købte deres gamle Fader et Stykke Land i Nærheden

3 Oktober 1873 under Kvartalsmødet i Minneapolis ordineredes Brohaugh til Prest paa Kald fra Eidsvold Menighed, Pierce Co., Wis. Kort Tid derefter fik han ogsaa Kald fra St. Peters Menighed i Red Wing og fra Menigheden i Wells Creek.

I 1876, saavidt vi erindrer ret, fik han ogsaa Kald fra St. Pauli Menighed, Minneapolis. Han bosatte sig da der og betjente samtidig herfra de andre Menigheder. Han boede her til 1880. Under sit Ophold i Minneapolis indgik han i Ægteskab med

Pastor Chr. O. Brohaugh.

af Esdaile, Wis., hvor han forblev til sin Død.

Ved Ankomsten til Red Wing blev Brohaugh kjendt med afdøde Pastor O. Hanson, som den Tid var Prest for St. Peters Menighed i Red Wing, og andre Prester i Hauges Synode; og paa deres Opfordring begyndte han at tale Guds Ord omkring i Menighederne. I Mellemtiden arbejdede han som Smedker i Red Wing.

Higen Julia Nelson, Datter til Peder Nelson fra Kenville Co., Minn. Deres Ægteskab har været velsignet med 4 Børn, Oscar, Adolph, Gustav og Marie.

Høsten 1880 opsigde Pastor Brohaugh sine Menigheder i Wis. og Minn. og flyttede til Chicago paa Kald fra Trefoldigheds Menighed dersteds. Arbejdet i denne By var tungt og vanskeligt og det tog alvorligt paa Livskræfterne af den ikke før stærke

Broder. Men han var her som altid og i alt, hvad han foretog sig, tro i sit Kald, erindrende vistnok ofte Herrens eget Ord: „Forbandet er den, som driver Herrens Gjerning med Lathed“.

Efter alt hvad Trefoldigheds Menighed havde gaaet igjennem var der meget Arbeide at udføre, meget at forbedre og meget kroget at rette, og af den Grund blev hans Arbeidsaar i Chicago, som „Haugianeren“ efter den fjere Broders Død skrev, „en betydningsfuldt Periode i hans Liv og meget fik han lære og erfare i den store og travle By. Ofte gav han bort sin sidste Skilling til en stakkels Fattigmand, som bad ham om Hjælp, og ofte trafkede han Byen rundt til sent paa Aften for at besøge syge eller for at samle nogle Dollars for at en eller anden elendig, som var død i Armodsbom, kunde faa en Vigliste og kristelig Begravelse“.

Men trods Brohaugh's ihærdige og samvittighedsfulde Arbeide for Menighedens baade ydre Bæft og indre Opbyggelsesarbeide og for Sjeles Frelse, som særlig laa ham paa Hjerte, fandt man den fjere Broder aldrig klagen eller knurrende, omdend han ofte syntes at føle sig forknøt og forjaagt, naar han saa paa, hvor liden Frugt hans Arbeide syntes at bære.

Men at Pastor Brohaugh's Arbeide i Chicago ikke var forgæves og spildt og uden Frugt men anerkjendt og vaagtet af hele Menigheden, viser den Resolution, som Trefoldigheds Menighed vedtog i Anledning hans Død og hastige Vortgang. Vare for at bringe i Grindringen og vise, at selv Samtiden i dette Tilfælde har Erkjendelse af og ønsker at vise Taknemmelighed for udført Tjeneste, være det mig tilladt at optrykke ialfald en Del af nævnte Resolution. Den lyder saadan: „Pastor Brohaugh betjente denne Menighed fra 1880 til 1883. Han kom til os i en meget beleilig Tid. Vi fik snart erfare, at han var den Mand, Gud havde udsat til at optage dette Arbeide og faa det i de rette Spor, baade med Hensyn til den aandelige Tilstand og de timelige og økonomiske Banfeligheder, Menigheden var kom men i. Hans Arbeide var helt fra Begyn-

delsen rigelig velsignet til Sjeles Opvækkelse og Frelse. Han var selv en varmhjertet kristen, og Synderes Omvendelse laa ham ømt paa Hjerte. Med Iver og Trofasthed predikede han Lov og Evangelium, og Frugten deraf var, at mange blev bundne for Herren“. „Hans Død efterlader i Menigheden et dybt Savn“.

Og saadan som her saadan er jeg vis om, at Følelsen ogsaa er i andre Menigheder, den fjere, afdøde Broder har betjent — ialfald blandt de troende Guds Børn. Men naturligens Eftertiden vil end bedre se og forstaa hans Arbeide i det rette Lys. Hvo ved!

I 1893 modtog Pastor Brohaugh Kald fra Immanuel's Menighed i St. Paul og særlig for sine Børns Opdragelse, der altid laa ham ømt paa Hjerte, oplagde han Betjeningen af Trefoldigheds Menighed i Chicago og flyttede til St. Paul den 2den Juni. Her vedblev han at virke som Prest og Sjelesørger til 1906, da han oplagde Betjeningen af nævnte Menighed.

Den nærmeste Foranledning til, at Immanuel's Menighed i St. Paul i 1893 udsatte Kald til Past. Brohaugh var en kort Samtale mellem Past. M. G. Hanson og nuværende Pastor J. H. Johanson. Just som Past. Hanson med Familie skulde forlade St. Paul, som han da i flere Aar havde betjent, for at optage Arbeidet som Prest i Grand Forks var en hel Del af Menighedens Folk samlet paa Depotet for at tage Afsked med Hansons. Denne stod allerede paa Vogntrinet og Toget var begyndt at rulle afsted, da Johanson kom med følgende Spørgsmaal: „Hvem skal vi kalde til din Eftermænd?“

„Pastor Brohaugh i Chicago“ var Svaret, og dette Svar gjorde, at Menigheden om kort Tid sendte Past. Brohaugh Kaldsbrev.

At Pastor Brohaugh under sit Arbeide ogsaa i St. Paul vandt sig Venner, der agtede og elskede ham baade som Prest og som Broder, viser følgende Vidnesbyrd: „Pastor Brohaugh's Karakter kjender du saa godt som jeg. Han og jeg var jo i mange Ting meget forskellige, dog var vi intime Venner, og Skilsmisken med ham, da vi drog i Ve-

ften, var meget tung. Denne var dog intet at regne mod Budskabet, at han var død og gaaet hjem. O, hvor smerteligt det sled. Jeg vidste ikke, at Baandet var saa stærkt og Skilsmisjen saa tung".

(Mere.)

Menighedens Mænd og Missionen.

Det er ligesaa sandt som det er sørgeligt, at Mændene i Menigheden ikke er saa interesseret i Missionen som de burde. Det er helst Kvinderne som maa tage de tungste Dag for at Missionen kan holdes gaende. Der er saa Menigheder, som ikke har en Kvindeforening, og i de fleste Menigheder arbejder den enten helt eller delvis for Missionen, den ydre eller den indre eller ogsaa begge. I kun saa Menigheder har Mændene Missionsforening. En Gang om Aaret eller saa optages der kanke Offer eller Subskription til Missionen, som Mændene kan tage Del i. Forresten befatter de sig ikke stort med den store Sag at vinde Verden for Kristus.

Naar man for et Dieblit tænker over hvad Kristendommen er, hvad den har gjort for Mennekeheden og hvad den kan gøre, vil man vistnok erkjende, at Spørgsmaalet om at bringe Evangeliet ud til Verdens fjerneste Egne er saa stort og vigtig, at det er værdigt Mændenes Opmærksomhed og deres bedste Evner og Kræfter.

Ikke alene blandt os Lutheranere men ogsaa blandt andre Bekjendelser mangler Mændene Erkjendelse af Missionens Betydning og Nødvendighed og derfor giver og gjør de ogsaa saa lidet. Paa samme Tid som dette er Tilfældet, finder vi, at der neppe i Verdenshistorien har været en Tid, da Anledningen til at gjøre Kristi Navn kjendt blandt Hedningerne var større og herligere end nu.

Hvorledes kan vi saa Mændene i Menigheden interessere i Missionen? Hvorledes kan vi saa Forretningsmændene, Lærere, Sagførerne, saavelsom Farmerne til at sætte sig mere ind i Missionens Historie, til at følge med Missionens Udvikling i vore Dage og til at ofre Tid, Løn og

Benger for den største Sag, som en virkelig kristelig Menighed maa have paa sit Program?

Har du hørt om Lægmandenes Missionsbevægelse eller hvad paa engelsk hedder „Laymen's Missionary Movement"?

I November 1906 holdtes der i Fifth Avenue Presbyteriankirke i New York et større Missionsmøde til Minde om et Bønmemøde som fem unge Studenter holdt bag en Høstak i Staten Massachusetts en Sommeraften i 1806. Ved dette Bønmemøde over hundrede Aar siden talte disse unge Mænd sammen om, hvad der kunde gøres for at Evangeliet kunde bringes til Hedningerne. Resultatet af denne Samtale var, at der straks derefter blev dannet det første amerikanske Missionselskab. Til Minde om nævnte Bønmemøde bag Høstakken var det altsaa der i November to Aar siden, i 1906, holdtes et Missionsmøde eller Missionsfest i New York. Den følgende Dag mødte endel Mænd sammen i samme Kirke og organiserede „Lægmandenes Missionsbevægelse".

Formaålet for denne Bevægelse var: Ift gennem de bestaaende Missionsbestyrelser at vække mere Interesse blandt Menighedernes Mænd for Missionen: 2det at faa istand en Plan sammen med Sekretærerne for de forskellige Missionsbestyrelser for at arbejde for Verdens Evangelisering i dette Slegtled; 3die at faa udsendt femti eller flere Lægmand til de forskellige Missionsfelter rundt i Verden, saa de kunde rapportere angaaende de Tagtagelser de havde gjort, naar de kom tilbage.

For at undgaa al Misforstaaelse bør det bære i Grindring at „Laymen's Missionary Movement" ikke er en anden ny Organisation. Det er et Samarbejde af Lægmand blandt de forskellige Bekjendelser med det Formaal at vække og bevare blandt Menighedernes Mænd en mere intelligent og aktiv Interesse i Verdens Evangelisation gennem Samvirke med Missionsbestyrelserne og Missionsforeningerne i de forskellige Kirkeafdelinger. Det er altsaa en enkel og ligetil Bevægelse. Den har ingen Organisation og har heller ikke til Formaal at danne Organi-

sationer, hverken nationale eller lokale, udenom Dannelsen af samarbeidende Komiteer (co-operative committees).

Fremdeles, Bevægelsen har ikke til Formaal at samle Penge eller uddele Penge, heller ikke at udsende Missionærer. Den eksisterer kun for at hjælpe de nuværende Missions „Boards“ og om muligt at sætte dem istand til at arbejde med endnu mere Kraft. Dens specielle Arbeidsmark er blandt Menighedens Mænd. Arbeidet blandt Kvinder, Studenter, de unge Mænd og Kvinder udføres af andre. Navnet forklarer Formaalet. Det er en „Bevægelse“ af „Lægsmænd“ for at vække Interesse hos alle Mænd for „Missionsens Sag“. Bevægelsens store Ideal er at prøve at naa alle Menneſker i Verden i dette Slegtled med Evangeliets herlige Budskab. Den stiller en Opfordring til Mændene i vor Tid at gjøre vor Tids Arbejde og ikke overlade det til andre at gjøre det i Fremtiden.

Arbeidsmaaden er som følger:

1. En Komite bestaaende af Mænd af forskellige Samfund søges dannet i alle de større Byer for at vække større Interesse for Missionen blandt Mændene i Menighederne i Distriktet eller Staten.

2. I hver enkelt Menighed vil man forsøge at faa nogle af Mændene tilfammen med Menighedens Prest og bestaaende Komiteer at vække Missionsinteressen hos alle Menighedens Mænd og faa dem til at sætte sig mere ind i sit eget Samfunds Missionsarbejde og til at give mere og give det mere regelmæssigt, mere systematisk.

Mere end seksti Sagsmænd har gjort Rejser til Missionsfelter. Flere er komne tilbage. Andre ventes snart tilbage. Der vil snart trykkes Indberetninger fra disse Udsendinger.

Ledende Forretningsmænd har allerede lagt for Dagen stor Interesse for Sagen og mange Menigheder og Samfund har besluttet at give to, tre, fire Gange saa meget til Missionen som før.

En Ting er vi vist alle enige om, og det er at Mændene i Menigheden har altfor meget betragtet Missionen som noget, der ikke

vedkom dem. De har ofret al sin Tid paa Arbeidet, Forretningen, Professionen. Skal der bli den Kraft og det Fremstridt i Arbeidet for Kristi Sag i Verden som Sagen kræver, de uddannede, de velfaaende, de stærke Mænd ogsaa være med.

Hvis der er noget i „Lægsmændenes Missionsbevægelse“ vi Lutheranere kan gjøre os Brug af bør vi med Glæde gjøre det.

N. N. N.

Spurven, Svalen og Reden.

Det er en deilig Tanke, Salmisten lægger ind i dette Billede i den 84de Salme. Han tænker paa, hvor disse Smaafugle søger og leder efter et godt og trygt Sted, hvor de kan bygge sine Reder, lægge sine Æg og opføde sine smaa. Og naar de saa har fundet et sikkert Sted, naar de sig tilro der og er trygge.

Hvor er dit og mit trygge Sted, Broder og Søster? Hvor har vi slaet os tilro og nedlagt alle vore Sorger og Betsymringer? Er det ved Herrens, Hærskarernes Guds Altene? Og hvor finder vi disse Altene? For mig er Kristi Kors, hvor han med et Offer har for stedse fuldkommet dem, som helliggjøres (Hebr. 10, 14), et saadant Alter. Her ser klareſt Faderens inderlige Kjerlighed til mig. Der bygger jeg trygt min Rede, der lægger jeg mine Unger i troende Forbøn og slutter mig selv med alle mine ind i denne Kjerlighed. Og derfra kan ingen Fiende skræmme mig bort. Der kan jeg tale frimodigt med min Konge og min Gud, der, der ved Naadestolen i Kristi Blod!—Der blir endog Smaafuglene mine Predikanter. Saa smaa, ubetydelige og hjælpeløse, som vi er, tar han sig dog af os og vore, naar vi bare holder os ved hans Altene i barnlig Tro og Tillid.

Faar jeg med denne Opmuntring, som dette Billede giver os, sige til de mange kjere Forældre med en Barneflokk omkring sig: Her maa I, i stille Bøn og Tro, lægge eders

Barn, som Svalen sine Unger i Reden, hvor den for sig selv og dem har en liden, stille og sikker Krog.

Jeg sad nylig en Dag oppe ved Randsfjorden hos en af vore troende Venner, ude paa den deilige overbyggede Veranda. Som vi sad der, lægger vi Mærke til et par livlige Svaler, som svinter frem og tilbage med en sagte og glad Kvindren. De fløi lige over vore Hoveder indunder Taget og hen i en Krog. Her havde de bygget sin Rede. Hve gang de kom, saa vi de smaa Unger stikke Hovedet ud over Reden fornøiet og glade, for nu kom Mor og Far med Mad til dem. Og naar Aftenstyggerne lagde sig over det kjære Hjem, hvor den lille Barnesklok fik bo i Ro og Fred i Reden, kom Mor og bredte sine Vinger over dem og gav dem Beskyttelse og Varme ud fra sit eget lille Legeme. Da jeg sad og lagde Mærke til dette, talte Herren atter saa inderligt og trøstefuldt til min Sjæl: „Spurven har jo fundet sig et Hus og Svalen en Rede, hvor den har lagt sine Unger—dine Altene, Herre Hærskarernes Gud, min Konge og min Gnd“! (Sal. 84. 4).

Jeg tænkte paa mine egne, kjære Børn inde i Hovedstaden og der langt, langt borte i Zululand og takked Gud, som tar dem alle ind under sine Raadevinger, skjærmer, velsigner og bevarer dem. Og jeg blev saa tryk og glad for dem, da jeg fik lægge dem hen paa den Herre Zebaoth's Altene og vide dem alle, hver med sine, i disse almægtige, kjærlige og gode Hænder.

O, hvor jeg ønsket, at alle Forældrene maatte lære at kjende dette sikre Tilflugtssted med alle Beskyrminger, som for de kjære Børn vil lægge sig over dem.—Da vilde Bønnen: „Herre min Gud, bevar mine Børn i Bagten med dig, velsign og hjælp dem i enhver Henseende“, komme ligesom af sig selv og Beskyrmingerne for dem lægge sig. Ja, ogsaa Smaafuglene præker for os og kan opbygge os. „Se til Himmelen's Fugle, siger Jesus, de saar ikke, de høster ikke, de samler ikke i Løber, og deres himmelske Fader føder dem alligevel. Er ikke I meget mere end de? (Math. 6, 26).

For dig min Gud og Fader Her
Jeg bærer frem min Trang.
Og naar jeg finder Hjælpen der,
Jeg stemmes til en Sang.

En Takkesang for Hjælp og Trøst,
Som du mig ydet har,
Og fra saamegen Sorg og Brøst
Mig gjorde fri og klar,

Dit Alter, Herre Zebaoth!
O et velsignet Sted!
Der faar jeg hvile ud saa godt
I uforstyrret Fred.

Som Fuglen til sin Rede flyr,
Naar Mørket brænder ud
Og bliver der, til Dagen gror,
Slik flyr jeg til min Gud.

Han hjælper mig og mine med,
Han aldrig skuffe vil
Han giver Lys og Trøst og Fred
Og alt, vi trænger til!

R. L. Titlestad.

„Kr. Ugeb“.

Kom til Jesus, kjære Sjæl.

Du har ingen Fred, ser intet Lys, du gaar her og stræber som i Taage. Du græder, du ber, men finder ingen Ro.

Stillingen er forfærdelig. Helvede med sine Rådsler kan ikke være værre end at i Ewigheden møde uden Frelser.

Sjæl, jeg synes se dig graater—Menneffene forstaar dig ikke. Ingen i hele den vide Verden kan trøste dig—du maa bære Sorgen alene.

Men, kjære Sjæl, vær stille. Snart kommer Jesus. Nu er det vel mørkt og tungt. Men vent, om en liden Stund kommer din Frelser og hviler sit trøstige „Gråd ikke.“

Det er nok. Du ved det er Jesus. Hvad mere vil du? „Følg mig“, siger han. Gud ske Lov, nu følger du. Du er inderlig glad over at saa være med ham—ud af Mørket, ud af Rådslens og ind i Lyset. Nu har du lært at synge: „Fred til Gud for bittet Savn, gav os Gud i Jesu Navn.“ Og, videre: „Skal vi mødes hist ved Floden, hvor ei nogen Bølge slaar?“ Ja, der skal vi mødes, om vi blir tro indtil Døden.

Thore Kristvedt.

Zionsforeningens 30te Aarsmøde, 28de til 30te Oktober.

(Fortættelse).

Kassereeren, Pastor L. Lund, rapporterede om Foreningens Indtægter og Udgifter som følger:

„Indtægterne i det forløbne Aar har været \$952.55 mindre end forrige Aar, men da Udgifterne dette Aar har været \$1,709.03 mindre end ifjor, er alligevel vor Kassebeholdning iaar \$1,607.75 større end forrige Aar.

Kassebeholdningen ifjor var.....\$6,851.66
3 Aarets Løb er indkommet.....5,261.38

Tilsammen.....\$15,113.04
Udgifterne har været.....3,653.63

Kassebeholdning.....\$11,459.41
Hertil kan saa søies de \$800
sendt til Pastor C. R. Solberg at betale som Haandpenge, om Gus kunde kjøbes i Chicago (24de Juni 1907).....\$800.00

Den hele Beholdning.....\$12,259.41

Kassebeholdningen fra ifjor er forvaltet saaledes, at den har indbragt i Renter (3 pct.) \$295. 52“.

Regnskabet var revideret af L. O. Larsen og H. H. Waarvik, Manston, Wis.

Efterat Rapporterne var oplæste, fik Zionsforeningens Emissær, Pastor J. J. Breidablik, Ordet ved Slutningen af Formiddags-sessionen og holdt en kort Tale om sin Emissærvirksomhed. Han udtalte blandt andet, at vort Kirkefolk i Almindelighed har for lidt Syn for Skriftens Ord om Jødefolket og af den Grund for liden Interesse for Jødemissionen, men han havde gjort den Erfaring, at Interessen vokser overalt hvor Sagen atter og atter fremholdes og at Søgningen til Møderne tiltager for hvert nyt Besøg af Emissæren.

Paa Forslag af Fuldmagtskomiteen optoges følgende som stemmeberettigede Med-

lemmer af Mødet; R. O. Moe og L. P. Anderson af Saron Menighed, Iver Die af Hawk Creek Menighed, Ole Spine og Gunder Heen af Bang Menighed, Ole Fagerland og L. Resheim af Trefoldigheds Menighed, Erik Jacobsen af Camp Release Menighed, Hans Remmen af Bergens Menighed, Iver Larsen af Vor Frelses Menighed, Edw. Nilsen af Brønn Menighed, E. Fredriksen af Hoff Menighed. Desuden Presterne E. Griksen, J. Mortensen, R. B. Griksen og O. J. Griksen. Senere ankom ogsaa Pastor J. M. Mikaelson.

Bed Eftermiddagssessionens Begyndelse oplæstes en Skrivelse fra Missionsær Mehersohn, hvori han beder om Understøttelse til at foretage længere Missionsrejser for at udbrede Missionskrifter, samt meddeler, at han nylig har havt den Glæde at indlemme 4 Jøder i den kristne Kirke ved den hellige Daab.

Hele Eftermiddagssessionen den første Dag anvendtes til Samtale over Esaias Kap. 60.

Pastor A. H. Gjevre holdt et længere Indledningsforedrag og gennemgik Kapitlet eksegetisk og fremsatte derpaa følgende Punkter som Ledetraad for Samtalen:

„Svad vi kristne skal gjøre, forat denne herlige Spaadom om Israels Frelse og Guds Riges Fremtid kan fremskyndes i sin Opfyldelse:

1. Vi skal staa op og blive Lys.

a) Thi Lyset er kommet til os, og Herrens Herlighed er opgaaen over os i Jesus Kristus.

b) Vi har Guds Evangelium med rent Ord og rene Sakramenter iblandt os, derfor bør vi tilegne os Frelsen, vokse i Naaden som Guds hellige og elskelige Børn og skinne som Lys i denne Verdens Mørke.

2. Mørket dækker Jorden og Dunkelhed Folkene—det udvalgte Folk Israel ikke mindst—derfor bør vi flittig arbeide for alles, og især for Israels Frelse, haabe ved at sende dem Guds Ord og ved Bønner og Gaver. Derfor vaagn op du som sover, stat op fra de døde, og Kristus skal lyse for dig! Stat op, bliv Lys, og lad dit Lys lyse ind i Israels og Hedenskabets mørke Nat.

Indholdet af de øvrige Taler, som blev holdt over Samtaleemnet, maa forbigaaes, da Referatet ellers vilde blive alt for langt.

Om Aftenen holdt Centralkomiteen Møde for at forberede de nødvendige Forretningsager.

Den anden Dags Formiddag organiserede Foreningen sig for kommende Aars Arbejde ved at foretage de nødvendige Valg.

Til Medlemmer af Centralkomiteen for 3 Aar valgtes Pastor L. Lund, Pastor A. H. Gjevne og Pastor Helge Høverstad. Sidstnævnte indvalgtes i Pastor Tanners Sted. Pastor Tanner havde nemlig bestemt frasaat sig Gjenvalg.

Til Formand for Zionsforeningen valgtes Pastor C. C. Holter, til Viceformand Pastor A. H. Gjevne, til Sekretær Prof. J. H. Blegen og til Kassierer Pastor L. Lund.

Paa Indstilling af Centralkomiteen fastedes endel Beslutninger, hvoraf de følgende er de vigtigste:

1. Der bevilges Pastor Meyersohn for kommende Aar \$300 til Vedligeholdelse af Bibel-Depotet i Minst, \$125 til Profelytunderstøttelse og \$75 til Missionsrejser.

2. Der bevilges Pastor Heimann for kommende Aar \$220, til Profelytunderstøttelse, Udbredelse af Missionsliteratur og Rengjørelse af Missionslokalet, samt desuden \$15 om Maaneden til Dækelse af Leie for Missionslokalet.

3. Da Zionsforeningen i længere Tid har søgt at kjøbe Missionsstation i Chicago, og det altid er mislykkedes, fordi Prisen hver Gang et Kjøb skulde afsluttes, er blevet yderligere forhøjet, og vi for nærværende kun har Tilbud paa et Hus, hvis Pris er saa høi, at vi ikke har Halvdelen af Kjøbesummen, saa vil Zionsforeningen ikke ved dette Aarsmøde tage nogen Beslutning om Kjøb af Missionsstation, men se Tiden an og blot lægge Bind paa at samle tilstrækkelig Penge, saa vi ved Leilighed kan kjøbe uden at stifte Gjæld.

Paa samme Tid udtaler Aarsmødet Ønske om, at den lokale Komite i Chicago fremdeles blir staaende for at passe paa, om en god Anledning til Kjøb skulde melde sig, og

bemyndiger Centralkomiteen til i Tilfælde at handle efter bedste Skjøn."

Foranledningen til denne Beslutning var et Tilbud om Kjøb af en Eiendom, der kunde faaes for \$23,000, hvis Tilbudet blev antaget i Løbet af en Uges Tid.

Vor Missionær, Pastor E. N. Heimann, talte imod Beslutningen og betonedes sterkt Nødvendigheden af at kjøbe Missionsstation straks, om Jødemissionsarbeidet skal have god Fremgang. Mange andre udtalte sig om Sagen og var enige i, at det vilde være ønskeligt at faa egen Missionsstation saa snart som muligt, men fremholdt tillige, at det vilde være usorgfaldigt uden videre at antage det nærværende Tilbud og paadrage Zionsforeningen en Gjæld af ca. \$13,000. Navnlig var de 4 tilstedeværende Medlemmer af Centralkomiteen uvillige til at paatage sig Ansvar for et saadant Skridt.

Beslutningen blev enstemmig antaget.

4. „Aarsmødet paalægger Centralkomiteen at sørge for regelmæssig at indsende Jødemissionslæsning til vore Kirkeblade etpar Gange om Maaneden, hvis Redaktørerne velvillig vil give Rum for saadan Læsning, samt at Komiteen bemyndiges til at bruge et Beløb af \$60 i Aarets Løb for dette Diemed".

Efter Anmodning af Centralkomiteen har Pastor Gjevne lovet at indsende Jødemissionslæsning til Kirkebladene i Overensstemmelse med denne Beslutning.

5. „Aarsmødet udtaler sin Tak til Pastor Breidablik for hans dygtige Arbejde som Emissær og udtaler det Ønske, at han fremdeles maa fortsætte sin Emissærvirksomhed saalangt Kræfterne tillader det".

6. Det blev besluttet for kommende Aar at sende Pastor Meyersohn 100 Eksemplarer af Targon-Bladet „Verit Am" til fri Uddeling blandt Jøderne.

Den sidste Estermiddag af Mødet holdtes Missionsfest for Israel.

Pastor J. J. Breidablik holdt Jødemissionsprediken over Es. 44, 31: Kom dette ihu, Israel! Thi du er min Tjener; jeg har dannet dig, du er min Tjener; Israel, du skal ikke blive glemt af mig.

Predikanten skildrede Israels Folks For-

tid og Fremtid i Profetiens Lys saa levende og gripende, at det ikke kunde andet end gjøre et sterkt Indtryk paa Forsamlingen.

Efter Prediken optoges et Jødemissions-offer der beløb sig til \$71.71.

Derpaa talte undertegnede et Afskedsord med Tak til Saron Menighed paa Zionsforeningens Vegne for Imødekommenhed og Gjæstfrihed, og Pastor Mortensen takkede de tilreisende for Besøget. Tilslut sang man Salmen: Saa vil vi nu sige hverandre Farvel.

Dermed var det egentlige Aarsmøde tilende.

Men om Kvelden kom endel Folk sammen igjen i Kirken trods Mørket og de daarligere Veie og havde en opbyggelig Stund. Pastor L. Lund holdt en kort Prediken, og Hr. A. O. Severeide fortalte paa en gripende Maade, hvorledes Herren havde brugt en gammel, fattig Mand som sit Redskab til at vække Interesse for Jødemissionen og organisere en Lokalforening i Story City, Iowa, og hvorledes denne Forening fra en liden Begyndelse under Guds Velsignelse havde vokset sig frem til at blive omfattet med Interesse blandt Prestes og Menigheder i en vid Kreds.

Efter Opbyggelsesmødet erklærede en gammel Mand blandt Tilhørerne, at nu skulde der blive organiseret en Lokalforening ogsaa i Sarons Menighed.

Maa Gud velsigne vor Israelsmission!
J. H. Blegen, Sek.

Et Brev.

Artesian, Sanborn Co., S. D.
Nov. 23, 1908.

Er nu her for at se til denne vakante Menighed, som har været uden Prestebetjening lige siden Past. Mona reiste til N. D., altsaa i flere Aar.

Denne Menighed ligger saa uheldigt til, at det ikke er godt for dem at komme i Kaldsforbindelse med andre Menigheder, og for saa er de til at kalde Prest alene. Der er dog nu flere norske her omkring, end jeg

tænkte det var, og vort Samfund bør komme dette Sted ihu. Vi samledes om Guds Ord 4 Mil ud paa Landet igaar, og et stort Skolehus var pakkfuldt af Folk. En ung Kvinde savnedes dog ved vort Møde igaar. Det var A l f a L a r s o n.

Da jeg var her en Tur forleden Vinter besøgte jeg som almindelig Ole Larsons gjæstfrie Hjem, og talte da ikke saa lidet med Alfa, som jeg lærte at kjende som en lykkelig ung kristen. Hun fortalte, at hun havde Lyft til at komme ind paa et Diaconisshjem, og jeg ansaa hende, med hendes livlige, glade og kristelige Væsen vel skikket for den Gjerning; men Gud vilde det anderledes. Hun begyndte her ihøst at holde engelsk Skole i sit eget Distrikt, og havde holdt Skole omtrent 1½ Uge, da hun, paa Grund af et Halseonde, maatte slutte. Lægen kom og erklærede, at det var Difteria, og om nogle saa Dage, Onsdag den 28de Okt. maatte Forældre og Søskende sige Farvel til en kjer Datter og Søster. Det var vistnok tungt; men det, at Alfa fik dø med den frimodige Bekjendelse, at hun ikke frygtede Døden; men var vis paa at faa gaa til Gud, det lettede Sorgens og Savnets Smerte for Slægt og Venner.

Det er ogsaa mere end almindeligt tungt ved slike Dødsfald, at man ikke kan samle Slægt og Venner til Begravelse. Det traf sig dog saa heldigt, at Past. Mona kom her nogle Dage senere og holdt Memorial Service. Det var dog et gode, at ikke flere af Larsons store Familie eller andre fik den Sygdom.

Du unge, som læser dette, er du f æ r d i g?

D. D. Berg h.

O g s a a e n Tale til Skolegutterne,
„Mine unge Venner! Jeg har kun tre Raad at give eder med paa Deres Livsvei: Gik Deres Fædreland, tal altid Sandhed og vær aldrig skjodesløs med Deres Arbeide!“
L o r d C r o m e r.

Efter Konfirmationen, hvad da?

(Ved Ungdomsmødet i Stoughton indsendt ifølge Mødets Beslutning.)

(Ved C. L. Jothen.)

1. Hvad vi finder.

Meget almindeligt er det at finde, at den konfirmerede Ungdom om en kort Tid efter at have aflagt den gode Bekjendelse blir borte fra Guds Hus, borte fra Kirkens Gjøremaal. Og hvor finder vi dem? Ude i Syndens fremmede Land.

At en Del af dem som blir konfirmerede har et overfladisk og feilagtigt Syn paa Konfirmationens Betydning er vist. De ser paa den kun som en Overgangsperiode fra at være under Formynderskab til Frihed, — Frihed til at synde. At det gaar disse saa ilde undrer os ikke meget. Men ogsaa mange har et bedre Syn. Med inderlig Bøn til Gud om at maatte saa FIVE tro aflægge de Løftet. Ogsaa mange af disse kommer bort. Nogle løbes bort, Bønnen og Guds Ord forsvømmes, og Sindet blir verdsligt og forsængeligt. Andre falder i aabenbare Laster, som ofte begynder paa Dansesale og Spillehuller. Nogle blir draget ind i de hemmelige Selskaber og atter andre kastes af en mere alvorlig Natur blir Sektmagernes Bytte. Derfor lyder ogsaa Spørgsmaalet saa ofte: hvor blir der af de unge?

Saa almindelig er det blevet, at de unge skal falde bort, at mange har begyndt at se paa det som noget der maa saa være. Man siger, de unge maa saa sin „Bildhave.“ Disse glemmer Apostelens Ord: „Hvad et Menneſte ſaar ſkal han og høſte.

2. Hvad som ſkulde være. Guds Villie og Henſigt er at de unge ſkal bevares i ſin Daadſpagt, rodfæſtes og grundfæſtes i al Sandhed og at diſſe unge ſkulde være Arbeidere i Guds Menighed. Paulus Ord til den unge Timotheus paſſer paa enhver ung ſom har lært ſin Frelſer at kjende. „Strid den gode Strid! grib det evige Liv, hvortil du og er kaldt, og har aflagt den gode Bekjendelse for mange Vidner.“

Kirken trænger den unge. Og den unge ſkylder Kirken noget.

Ved Konfirmationen blir de modtaget ſom et Lem af Menigheden. De unge er Kirkens Fremtid. Derfor du unge, Gud vil have dig til at gjøre noget i Guds Menighed.

3. Hvorledes de unge kan bevares for Gud og for Kirken er ikke let at ſvare paa. Ikke tør jeg paatage mig at ſvare. Men vi vil lade Guds Ord ſvare. „Hvorved ſkal en ung bevare ſin Sti ren? Derved at han holder ſig efter dit Ord.“ Vil vi hjelpe de unge til at bli bevaret ſaa lad os hjelpe til at give dem Guds Ord. Lad det lyde mere i Menigheden, lad det blive mere brugt i Hjemmet, men fremfor alt lad det blive mere praktiſeret. Ekſemplets Magt er ſtort.

Giv de unge Rum i Menigheden. Der er intet ſom ſaaledes tjener til at vække deres Interesſe ſom at de ſaar Lov til at gjøre noget ſelv. Se ikke med alt formegen Miſtænksomhed paa hvad de gjør men opmuntre heller.

I unge maa ſelv tage fat. Det hjælper lidet hvad man ſteller til for eder, derſom I ikke ſelv vil tage i. Maatte det hedde om vor Ungdom ſom der ſtaar i Salmen 110, 3: „I hellig Prydſe kommer din Ungdom til dig, ſom Dug ud af Morgenrødens Skjød.“ De unge maa vinde de unge for Jeſus. Vøgt dig du unge ſom elſker Jeſus, at ikke Verden river dig bort; men ſøg at ſaa nogen ud af Verden til Jeſus.

C. L. Jothen.

Lidt om Diafonen.

Jens Stueland finder Diafonens første Prediken haade tvilsom og tynd, men det kan vel ikke nægtes, at nævnte Stykke i „Budbæreren“ No. 44 indeholder meget sandt, som uden Tvil kan paaskrives ikke bare Diafonen men desværre mange andres Konto.

Saadanne Udtalelser angaaende Prestens Bøn og om hvor lidet han gør hørte jeg meget af i Norge og kan ikke sige andet end jeg har hørt af det her ogsaa! Jeg læste Stykket men det kom mig ikke fore at det netop gjaldt Diafonen, jeg tænkte mig, at en saa

dan var taget for Tilføldets Styld og Læserne kunde om han sandt sig truffet sætte sit Navn istedet.

Der kan vel findes Lægpredikanter med saadanne Tanter som er fremlagt i Stykket, men det er nu ikke mange og ikke ægte Varer heller.

Jeg vilde haabe og ønske, at saadanne Arbeidere ikke blev benyttet i Herrens Vin-gaard.

Stueland tror Læserne af Stykket vil heller saa sig en helleg Vatter end et gavnligt og alvorligt Indtryk, det kan nok saa være. Det kommer an paa, hvor alvorlig Læseren er, derfor den Tanke som ligger til Grund i Stykket nemlig Misundelse, Avindsyge og Bagtalelse kommer Læseren for Dre, saa synes jeg ikke det kan være saa meget at le af. Diaconen blev jo kureret for sin Svagthed som vi jo burde være glad over og kan hælde flere af Læserne som bær paa lignende Tanter ogsaa blev helbredet.

Johannes Grotte
Blabon, N. D.

En liden Pige havde mistet sin Far, og Verden saa meget trist ud gjennem hendes taarefyldte Øine. Alt omkring mindede om det store Tab, som hun havde lidt, og ofte udbrød hun: „Om blot Far var her“.

Men der var en anden liden Pige, som var hende til den allerstørste Trøst. Hvad gjorde hun da? Hun satte sig ned ved Siden af hende, slog Armen om hendes Hals og græd med hende.

Saaledes vil vor Frelser, at vi skal bære hverandres Sorg ved at græde med de grædende. Han, som altid ynkedes inderlig over al Menneskenes Nød. Der er Lægedom i den deltagende Kjerlighed. Saa længe der er et Hjerte, som vil tage Del i Sorgen, vil den bedrøvede aldrig gaa til Grunde i Haab-løshedens fortvilede Mør e. Kjerligheden paa Jorden er en Straale af den store Kjerlighed i Himlen og minder om, at Solen staar der fremdeles bag de mørke Skyer og vil bryde igjennem igjen om en liden Stund.

Ogsaa en Maade at uddanne Prester paa.

Henry Wallace, Redaktør af „Wallace Farmer“, og en af Samas mest indsigtsfulde Mænd, har følgende at sige om Uddannelsen af Prester: „Presten bør være en Menneske-kjender, og ikke have noget med Selvfader og Kvindeforeninger at gjøre. Dette sidste kunde, hvor Omstændighederne tillod det, overlades til hans Hustru“.

Han fortsætter: „Om jeg havde en Søn, som skulde bli Prest, da vilde jeg holde ham paa Farmen til han var 15 Aar. Siden vilde jeg sende ham til Akademi for at studere Skolologi (Sjælelære) og Sindets eller Aandens Indflydelse paa Legemet. Saa vilde jeg lade ham bli Forretningsmand en 2 a 3 Aar, eller gaa ud som Bogagent eller gaa ud at sælge Trær. Naar han saa blev 30 Aar var han færdig for Prestegjerningen. Kort sagt: jeg vilde, at han skulde kjende sine Medmennekers Hjertes og Fristelser først“. Endvidere siger han: „jeg vilde han skulde brænde op alle Kommentarer og dig i n t o det græste Testamente og saa læse Dagspressen. Jeg vilde han skulde se efter hvor meget Sand „Deacon Jones blandet i Sukkeret og hvor stor Rente „Deacon Brown“ tog af Enken“.

Den gamle Pasts Prester var, Standptaten. De lod well enoug hale medens Lægmand, som Nehemias var de progressive, de der søgte at gjøre alle Ting bedre“.—Presten skal ikke optræde som Reformator paa alle Omraader. „De fleste af Jesu Disciple var Lægmand og ikke prestelige. Kirkens Haab idag er Samarbejde mellem Lægmand og Presterne.“

Vi vil ingen Kommentar give over Mr. Wallace Princip; men saa meget vil vi sige, at mangen en ung Prests Arbejde har lidt stor Skade paa Grund af, at han har haft alt forlidet Kjendskab til Mennesket. At kjende sin Tid er et af de Fag, en Prest absolut maa lægge Vægt paa.

B.

Hvordan Maleren blev Missionær.

For over 25 Aar siden malte en ung Kunstner i England paa et Maleri, med hvilket han vilde gjøre Opfigt paa en Udstilling. Det var Billedet af en fattig ensom Kone, som paa en stormfuld Aften med et lidet Barn ved sit Bryst slæber sig gjennem Londons Gader og ikke ved af noget Tilflugtssted. Overskriften skulde være „Hjemløs.“ Jo længer den unge Mand malte paa Billedet, desto mere blev han grebet af sit Emne, og tilslut overvældedes han saaledes deraf, at han kastede Penselen bort og raabte: „Gud hjælpe mig! Hvorfor maler jeg egentlig et Billede af Elendigheden, istendest selv at ile den elendige tilhjælp?“ Fra den Stund af viet han sig til at tjene Gud blandt de elendige. Først studerte han i Oxford, traadte derpaa i Kirkens Tjeneste og arbejdede med største Opofrelse blandt en stor Fabrikbys mange forkomne. Derpaa blev han kaldet til at bistaa en fremragende geistlig, som nu er Inspektør for et stort engelsk kirkeligt Missionselskab, og hos denne arbejdede han i fem Aar. Men allerede ved sin Overtagelse af Posten sa han: „Her blir jeg ikke længe. Jeg maa gaa derhen, hvor Elendigheden er størst. Jeg tror, at Ost-Afrika er den Del af Jorden, hvor jeg kan virke mest.“ Endnu var der endel ydre Hindringer, som holdt ham fast til Hjemmet. Men da disse var fjernet, og da det Spørgsmaal blev rettet til ham, om han som Fører for en ny Skare Missionærer vilde gaa til Uganda, da sa han ja og blev som en Efterfølger af den myrdede Hamington viet til Biskop i Uganda. I mange Aar har han beklædt denne Post, har gjort mange og lange Rejser, har arbejdet meget og gjort meget godt. Hans Navn vil faa en fremragende Plads, naar engang Ugandas Kirkehistorie skal skrives. Maaſke nogen af Læserne har hørt Navnet. Det er Biskop Tucker.

Er.

Kinamissionen.

Fra Landabl.

XVIII.

Natten til den 12te Apr. maatte vi bevaktert om at faa standse hos en fattig Familie nede i Dalen ved Ranfloden. Manden var en Opiumtræl, Konen sad i Fattigdom og Sorg. Na, hvorledes den forførdelige Gift ruinerer Hjemmene. Her er Mænd, som har røgt op Eiendom, Børn og Hustru. Man spør dem: Hvor har du din Eiendom? Saa peger de paa Piben sin. Hvor har du dine Børn? Jeg har solgt dem og røgt dem op. Hvor har du din Hustru? Her har hun gaaet ind, siger de, og peger paa Piben sin. Men over deres Ansigter er der en mørk Sky—Fortvivlelse og Sjelequal i det indre. Kunde de bare faa stille Smerterne med Opiumsgiften, bare faa en Draabe til at læsse det Begjær med; thi de pines sværsligen! De er villige til at gaa i Døden for sit Begjær. Der findes ikke noget saadant som Haab for rigtige Opiumstrælle. De siger selv, medens man røger er man i Himmelen, naar man sutter kommer man til Helvede. De gjør Natten til sin Dag, og den hyle Dag til Nat. De er sinte og nervøse, er en Byrde og en Skam for Slægt og Venner, og som man her siger om dem: De vil tilsidst dø udpaa Marken og bli opædt af Hunde. Det er størst Synd om de fattige Opiumstrælle!

Jeg sad en Stand udover Natten og samtalte med Husbørten. Han holdt paa at koge Opium. Valnuesaft koges ind til den blir lig mygt Veg. Da er den særdisg til Brug. Man tar omtrent i Størrelse af en Ært, bearbejder det over en svag Lampelue indtil det svæller op og blir en fire Gange større end da det var Raastof. Da er den særdisg for Indaandning. Man sætter den paa en Pibe med trang Abning, holder den saa over Luen indtil det begynder at dunste og røge (brænde). Denne Røg, som vi godt kan ligne med Stank af noget forbrændt, trækker de ind i Lungerne, Den Fornemmelſe som de da faar, er kjendt under Nab-

net „Opiumrørgernes Himmerige“. Efter en eller flere Biber af dette Stof bedøves de og falder i sød Søvn. De siger: Røgen er sød! Det er Paradis.

Diskuterede med en ægte Buddist om at deres Være hindrer Kina for at faa det bedste af Guds Betsignelse. Deres Overtro og Mytelsere vil hindre Kina fra virkelig Oplysning og Fremskridt.

Følge Buddisterne kan man ikke udnytte Landets rige Kæringskilder, de unaadelige Mineralier af Guld, Kobber, Jern og ikke at tale om Stenkul. Landet kunde forsørge alle sine fattige og alligevel være et Land i Velstand. Saaledes ogsaa i timelig Henseende er Dragen, Aanderne og de udstaarne Guder en stor Hindring for Guds Betsignelse. Skal vi da tale om hvilken Hindring dette Trekløver er for den aandelige Betsignelse, da føler vi, at Sproget mangler de Krestudtryk, som man behøver for at bruge Storflæggen.

Dette „Trekløver“ ruinerer Land og Folk. Det er Guds store Fiende. Og hvor er David, som kunde træffe ham i Banden med en Sten og fælde ham til Jorden. Ja, hvor er den Mand, som kan knuse Billedet ved Solopgang, saa Padder, Aander og Stygdom fløi sin Vej?

Nei, hvad taler vi om? De ondes Magt er knust. Det gjorde Manden fra Buzra, han som traadte Perserfarret alene, saa den røde Saft sprøitede, og hans Klæder blev besudlede. Da knuste han Slangens Hoved! Løven af Juda Seier vandt.

Og hvad os og Missionsarbeidet angaar, da har han sagt: Jeg seirede og I skulde seire, eller: vær frimodige, jeg har overvundet Verden.

At vi begyndte Diskussion med en rettroende Buddist gav Anledning til at Raboerne samlede sig omkring os, og derved havde vi Anledning til at tale til en anseelig Forsamling, og mange af dem havde aldrig hørt om Gud, enkelte fortalte at de havde set Mr. Olson i Shihuagai og Mr. Sibley i Kucheng, samt nogen Katholikprester. Men deri er jo ingen Frelse.

Omkring 100 Li vest herfra har Katho-

likerne missioneret henimod 200 Aar siges det. De har flere tusind kristne.

I Tszkintong er de næsten moderne befolkede. De har anlagt sin Station mellem Fjeldene, hvor de har Seminar og forberedende Højskoler. Oprørere har gjort mislykkede Forsøg paa at indtage Fæstningen. Benge har de. Det er Magt. De tror paa, at den som hjælper sig selv, faar Hjælp af vor Herre, og det er nok ikke langt fra Sandheden.

Jeg maatte smile til en varm Samtale mellem to kristne. Den ene mente, hvorfor skal vi være plagede med at bære denne forargelige Haarpiss. Vi sætter vor Vre i vor Skjændsel, Kineserne blev ved Begyndelsen af dette Dynasti tvungede til at rage sine Hoveder, med Undtagelse af en Flæk midt op i Kronen, hvor Haarstraa fik veksle ud til Piss, og de maatte ogsaa forandre Klædedragten, da Manchuerne indtog Landet. Derfor foragter man Skræddere og Barberere indtil denne Dag. Vover ingen anden, saa burde vi, som kristne, bryde med denne stygge upraktiske Skik.

Den anden svarede: Det synes du. Men se for Eksempel Mr. Tang, den voksne Børnehjemsgut; som er saa flenskkallet som Maanen, men han har jo hængt paa sig en Løsflette. Det som var Skam og Straf for os for 280 Aar siden, det er nu blevet en pæn Skik. Man kan væmme sig til stygge Vaner, og synes at de er pene. Især gjælder dette Gødbindingen, som jo er en stor Synd!

Ja disse Kinesere de snaffer saa sandt og slaende stundom, at man kunde ønske en Del af deres Logik og Veltalenhed.

Den nærmeste, om ikke den bedste Vej hjem herfra er over det vidt bekendte Fjeld Hsihan. Det er nu omdannet til et Sommerparadis for trætte og svage Missionærer. Der er Naturen ren og Luften usforfalsket. Der tilbringer Missionæren en liden Tid hver Sommer for at bygge sig selv op, saavel aandelig som legemlig.

Gaa affides og hviler eder lidt, samler Kræfter til nye Strabadser.

Jeg skal ikke sige meget om de tre sidste Dage paa denne Rejse. Vi spiste Maismel-

grød, holdt paa saare Fødder. Hesten ga aldeles op, og det var ikke stort igjen af mig heller den tredje og sidste Dag.

Det skal ikke forundre mig, at udtrættede Soldater kaster sig paa Marken og ønsker sig Døden.

Da Udsæendingen blir rigtig udtrættet tager han Lust paa Mad, men ønsker at faa Hvile. Kineiserne maa spise sig go mæt om de er aldrig saa trætte, siden sover de den „sødeste Søvn i Verden“. Det er Kineiserne's Himmerige paa Jorden at spise sig rundelig mætte og siden lægge sig at sove. Og det er sagt om dem, at deres Himmel hinsides bestaar i at spise Flæsk, og maa vel komme deraf, at man ofrer Flæsk (Svinehoveder m. m.) til Aanderne og de afdøde.

En ung Skolegut blev meget haardt anfaldt af Tæring, og det er jo en meget almindelig Sygdom blandt de studerende i Kina. Man er her de ikke det mindste bange for Smitten, derfor har man ingen Forholdsregler. Det samme er Tilfælde med alle smitsomme Sygdomme.

Da denne unge Skolegut var Døden nær, ja han til sin Fader: Fader, gaa paa Gaden og kjøb særskilt Flæsk og lav mig en Flæskeret. Jeg skal jo dø alligevel, og det vil ikke betale sig om jeg ikke kan faa spise duelig med Flæsk først. Den tæringsfhge Patient fik spise fedt Flæsk tre Gange daglig indtil han blev omtrent frisk igjen, (naturligvis stærk, men ikke frisk). Flæsk maa man ha om det saa koster Livet!

Paa denne Reise har det kostet mig mere at holde en indspødt Koft end det har kostet mig selv.

Det vilde ikke ta meget for at faa Kineiserne til Socialister. En Dag vi gik ualmindelig langt foruden at hvile og spise. Henimod Solnedgang blev de langt efter. Vi havde da omkring 5 Mil igjen til Gjestgiversted. Da jeg blev trætt, satte jeg mig ned ved en rislende Bæk med klart Vand. Det var deilig at faa hvile lidt, og endnu deiligere at faa briske af Bækken. Foruden Bækkens Risen var det bødsktille. Mørket faldt paa og jeg blev ængstelig. Om en Stund kom en Mand med min haltende

Hest. Han havde fundet vild Løg ved Weien, som han bragte mig. Det var saa læstende mente han. Saa sad vi og samtalte endnu en Stund.

Godt gjør I paa, som ikke kommer, sa jeg, da de kom henimod os. Ser I ikke at Ratten falder paa os, og her er vi endnu mange Mil fra Herberge i disse vilde Fjælde?

Mr. Cheng førte Ordet ogsaa: Vi har gjort Læreren Uret, først fordi vi ikke orkede at gaa, og for det andet, at vi har spist op et Bund af det Sukkertøi, som Vennerne i V. sendte med paa Veien. Vi satte os ned ved en Kilde, da vi ikke orkede længer, vi var trætte og sultne, derfor tog vi op den Pakke, som er Brød stegt i Olje, og vi spiste det op!

Da vi kom frem til Herberge var vi saa udkjørt, at vi la os ned paa Gulvet og sovned ind. Alligevel var det ingen af os, som klagede; thi vi var alle frivillige.

Jeg kom hjem til Tzho den ene Dag og reiste sammen med Familien, Miss Lee, Børnehjems pigerne, Bibelskolen, en Del Lærere og kristne fra Tzho den anden Dag til Stormøde i Taipingtien. Der havde vi Møde i fire Dage og fortsatte siden til Udstationer. Men mere herom siden.

Dette er Glimt fra en Missionsærs Liv og Strabadser i Kina. Jeg skal skrive mere om Arbeidet i Lys og Mørke, naar jeg kommer til Fjeldet isommer. Faar ikke Tid at lægge noget Arbejde paa det. I faar ta det som det er og undskyld.

En god Handel.

Ved et Afholdsmøde var en vittig Jrlænder tilstede. Han fortalte:

Ikke længe efter at jeg havde underskrevet Afholdsløftet, mødte jeg en af mine gamle Kamrater. Han sagde: „Du har faat et Par fine Støvler, hvor har du faaet dem fra?“

„Jo“, sagde jeg, „hvor de er komne fra vil jeg sige dig: Vertshusholderen derover har stjæket mig dem“.

„Nei, saa godgjørende er Vertshusholderen ikke, dertil kender jeg ham altfor godt!“ svarede min Ven.

„Dog er det saa, jeg gjorde en Afford med ham. „Du kan nu beholde dit Ol, og jeg vil beholde mine Benge“, sagde jeg til ham. Og for disse Benge har jeg kjøbt disse Støvler. At jeg har gjort en god Handel kan enhver se; og derved skal det blive. Han skal beholde sit Ol og jeg mine Benge“.

Et Søndagsmøde.

Vi havde et Samtale-møde i Nazaret Menighed Søndag den 15de Nov. Pastor Knutson, vor nye Prest, indledede. Pastorerne Heidal og Distad samt flere af Vennerne fra Nabomenigheberne, deriblandt Lee og R. Hall fra Jewell, deltog i Samtalen. De gamle forstaar vi har skattet den Ting, at Brødre bo sammen, og den samme Aand har samme Skik. Samtalen var om ham, som du ved fik Forladelse for sin egen Synd, men som vilde tage Livet af sin Broder, som havde gjort ham lidt Fortræd. Mat. 18, 23. Men det gaar ikke at faa beholde Syndsforladelse paa den Maade. Han mistede Syndsforladelssens Maade og Fred og gif fortabt. Ja, saa siger Frelseren vil det gaa os dersom vi ikke af Hjertet tilgiver vor feilende Broder, det er ikke nok med Tungens Tilgivelse. Guds Ord er altid alvorligt; og naar mange af Guds Børn er tilsammen i fælles Bøn om Guds Nærhed blir det alvorligt og faa at være en kristen eller et Menneffe, og jeg tror alle (især de troende da) blev klar over, at det gaar ikke an at sige: Jeg elsker Gud, har det godt med Gud, er forvisset om min Varnet, men jeg er forarget paa den og den Bror.

Om Aftenen var der Taler og Sang paa norsk og engelsk. Det var i Sandhed en hyggelig Dag. Undres om det ikke er mere ligt de første kristne, at de troende har der tilsælles med Taler, Bøn og Sang end at Presten alene taler en Time hver Søndag Aaret rundt? Jeg er forvisset om, at en halv Times Bønnemøde før Prediken vilde være godt. Det blir og har været meget Guds Ords Såd udsaaet rundt her. Sandheden hverken er eller har været fortiet, det ene kraftige Vidne slider sig ud i Tjenesten efter det andet og yngre kommer i Bladsen.

Vi faar tro, at om de gråder naar Sæden saaes, der vil bli Frydefrig, naar de kommer frem med sine Neg. W. H.

Et Spørgsmaal.

Paa Grund af forskjellige Tanker og Meninger med Hensyn til Uoverensstemmelsen mellem Stykket i „Buddæderen“ No. 44 under Overskriften „Et Uddrag af Past. Melands Tale ved Abningsfesten den 2den Oct.“—af en „Korrespondent“ ved „Red Wing Seminary“ og undertegnede's Referat i „Buddæderen“ No. 42 af samme Tale, er det nødvendigt, at Redaktionen oplyser Bladets Læsere om, hvem denne „Korrespondent“ eller Forfatter til nævnte „Uddrag“ er.

J. S. Breidablik.

*

*

*

Mod de almindelige Regler ved vi nu slet ikke hvem, som har skrevet eller indsendt det „Uddrag“ i No. 44, ikke heller hvem den „Korr.“ er.

„Budd.“ Red.

Fra Arbeidsmarken.

Søndagen den 22de Nov. holdtes Konfirmation i Bethania Menigheds Kirke, H. S. Bergs Kalb. 10 unge blev konfirmerede paa den Dag. Gud bevar dem i Paktent!

L.

Af norsk luth. Prester, som i det senere er afgaaet ved Døden, kan nævnes følgende: U. C. S. Hjermstad af den norske Synode døde den 6te Okt. i en Alder af 68 Aar. Han døde hos sin Svigersøn Past. V. S. J. Reque paa Spring Prairie, Wis.

Prof. M. D. Wee modtog den 30te Novbr. det tunge Budskab, at hans Moder afgik ved Døden i Etne, Bergens Stift, Norge, den 10de November. En fæst Mor, hvad kan være herligere at vide? Den Tanke er mægtig at lindre Skilsmisshens Smerte.

De, som har Venner og Slægtninge i Norge og vil sende dem en Jule- og Nytaarsgave kan neppe finde noget mere passende og nyttigt end at subscribere paa „Buddæderen“ for dem, og nu lider det saa langt, at dette bør gøres straks om de skal faa Bladet som Jule- og Nytaarshilfen.

De n, der uden Ydmyghed vil erhverve andre Dyder, strøer Sand i Vinden.

Pastor Dypedal kommer altsaa ikke til at flytte fra Dawson denne Gang. Han tænkte det var det bedste han kunde gjøre at resignere og flytte, men nu beretter en derom saaledes: „Menigheden tænkte dog anderledes. De samlede sig alle som en og protesterede stærkt, at Pastoren var nødt til at tage sine Resignation tilbage“.

Past. O. A. Rorem af den forenede Kirke døde i Sangmont, Colo. den 1ste Nov. kun 32 Aar gammel. Denne unge Mand bukket under efter en længre Tids Lidelser af Tæring. I sin Ungdoms Aar og i sin Arbeidsdags Morgenstund maatte han forlade sit Virkefelt, sin Hustru og et Barn, Forældre, Søskendelag og mange andre Slægtninge og Venner.

Squity 17de Nov. 08. I Bethel nordt evangelisk lutheriske Menighed, Squity, Alta, Canada, optoges Søndag den 15de Nov. 3 Familier og nogle Enkelpersoner, tilsammen 10 stemmeberettigede. Gud forener Hjerter og Sind til et. Den Sæd som gamle Pastor B. Anderson i de lange og trange Aar han har været her i Canada igjennem mange Besværigheder har udsaaet har begyndt at vise sine herlige og velsignede Frugter, og vi tro at Herren som har begyndt en god Gjerning vil fuldføre den indtil Jesu Kristi Dag. Jeg ønsker at alle Brødre og Søstre i Herren, vilde høre os frem for Gud i Bøn. Deres ringe i Herren A. Hjortaa S.

Past. E. D. Fossum af den forenede Kirke, som i de senere Aar har været i Persien for at arbejde i den Mission som Malech har været her og talt og skrevet saameget om, er nu kommen tilbage hertil og har antaget midlertidigt Kald fra Emmaus Menighed i Chicago.

Den Komite som Malech havde faaet tilsat af Mænd af den forenede Kirke for at samle Midler til og styre med denne Mission i Armia, Persien, har nyligt haft Møde i Minneapolis og da og der opløste sig. Som nok mange erindrer har der før været skrevet adskillige Kapitler om denne Mission og dens Arbeidere og nu er altsaa et Kapitel til fuldført.

Den 18de Nov. kom Menighedsflokken fra Bethlehems Menighed kjørende i Flok og Følge til Østrander. Hensigten med Visitten kom snart tilshue. Ledet af Dr. J. C. Wiik, drog Skaren til Pastor H. J. Bergs Hus, hvor man listet sig ind og tog Huset i Besiddelse, før Prestefolkene fik Greie paa, hvad som gik for sig. Surprise! Surprise! Dr. Wiik gav de nødvendige Oplysninger angaaende det uventede Besøg, og overrakte Prestefolkene en Gave fra Menigheden paa \$43. 50. Derpaa blev Bordene dækket, og man lod sig smage alle de gode Sager Menighedens Kvinder havde medbragt. Efterpaa blev Tiden tilbragt med Taler og Sang, og man skiltes med Følelsen af at ha tilbragt en rigtig hyggelig Stund.

L.

Fra Zionsforeningen for Israel. Pastor Bielting i Berlin skriver i sit Blad for Jødemissionen „Der Messiasbote“ følgende: „Bestraalet af Kristendommen“. Blandt vore Venner tælles en jødisk Skribent, en bedaget Mand og alfidig dannet. Mangen Sag har hans Pen allerede tjent, men nu føler han Trang til at krone sit Livs aandelige Arbeide med et Livsbillede af Jesus. „Thi“, saaledes betoner han, „jeg elsker Mennefsesønnen, jeg kan ikke komme løs fra ham“. Jæser har Johannes Evangelium fortryllet ham; thi „Der er Veien til Faderen. De andre Evangelier er underrette; Johannes Evangelium er underfuldt“. Fremdeles ligger der foran os Breve fra en Doktor i Filosofi, en Meister i det hebraiske Sprog. De klinger igjen af Lovprisning over den korsfæstede Frelser. „Jesus er mer end den største blandt de store, han er vor Frelser. Jeg har givet mig ganske ind i Hænderne paa Guds Søn. Jeg haaber, han vil forbarne sig over mig og bringe mig paa den rette Wei. Vort Banner er Troen og Sandheden, med dette Tegn vil vi seire. Jeg er ingen Sværmer; jeg staar ikke alene oer. Mange blandt os Jøder tænker ligesom jeg. Man maa blot vække disse forsmægtede, efter Troen kjempende Sjæle, med Alvor, Taalmod og Kjærlighed, og de ogsaa vil komme og tilbede med Raabet: „Velsignet være

den, som kommer i Herrens Navn! Hosian-
na i det høie!" G.

Bekjendtgjørelser.

The St. Paul Luth. Church, Rev. Harris-
ville pastor, invites the Chicago District of
the Hauge Synod to a series of evangelist
meetings to be held in their church Dec. 3-6.
A large attendance is desired. Come in the
spirit of our Master. The program is given
below,

J. J. Lee,
T. J. Spande.

Programmet for første Dag: Thema: „Her-
rens Bøn“, indledet ved Pastor Lee, Stough-
ton, Wis. 2den Dag: Thema, Nehemias
bygger Jerusalems faldne Mure“, indledet
ved Pastor R. Gittheim. 3 Dag: Thema „De
kloge og daarlige Jomfruer“, indledet ved
Pastor Baalstad. Mødet fortsættes Søndag.
kl. 3 Eftermiddag holdes Taler af flere Pre-
ster. Slutningsfest Søndags Aften. Kom
med Bøn. L. Harrisville.

Sille Bethania Mgh., af undertegnedes
Kald, afholder et Kinamissionsmøde den
8-10 Dec. 1908. Samtaleemne: Ap. Gj.
8, 26-40. De, som kommer fra vest, tager
af i Barnesville og fra øst i Rothsay, Minn.
hvor Skyds vil møde de besøgende. Kom
med Bøn om Herrens Betsignelse,
U. D. Johnson.

Paa Indbydelse fra Menigheden i Kafe,
Jowa, Past. Treffstads Kald, vil den nordlige
Jowa Indremissionsforening afholde et
Møde der, om Gud vil, fra den 15de til og
med 17de December. Samtaleemnet den
3die Artikel. Past. Alre fra Etherville
indleder. B. B. Olsen, Jerm.
A. Shaw, Sek.

The Southern District of South Dakota
State Luther League will hold it's second an-
nual convention at Canton, S. D., December
eight and ninth. Each local society is en-
titled to five delegates, and it is hoped that
all will send the full number. A good and
interesting program is assured.

J. R. LAVIK, Chm. Exec. Com.

Bedes erindret.

Den 1ste November var en hel Del notes,
givne til Afbetaling paa Synodens Gjeld for-
faldne, og enhver, der ved sig at have givet
note betalbar ved den Tid, anmodes indstæn-
digt om at sende Beløbet til undertegnede
snarest muligt. Saafarv Beløbet modta-
ges, vil noten returneres vedkommende.

O. A. Ulvin,
Red Wing, Minn.

Kvitteringer

Kinamissionen:

Ved Pastor C C Holter halvt Konf. offer i Immanuel's Mgd., Alpelund, Minn. 11.20, halvt Konf. offer i Stør- dahls Mgd., Roscoe, Minn. 10.80.	22.00
Ved Pastor Edw. S. Govland fra Bethel Mgd.s Kv., Wells Co., R. D. 25, fra Sager givne af Mrs. D. Røge- nes og Mrs. Lars Berg og solgt til bedste for Mis- sion 20; fra Johannes Røglstad en halv Cent pr. Bus- el Hvede 6; Carl Olson en halv Cent pr. Buskel Hve- de 6; Ole Fosb 2.50.	59.50
Ved Pastor Edw. Duea fra Blons Mgd.s Kv., Thlen, Minn.	13.00
Ved S. S. Iversen fra Hagues Mgd.s Kv. i Canoe, Win- nesheit Co., Ia.	15.00
Ved John D. Fosle fra en ubenøbt i Stabanger Mgd., Garden City, Ia, Pastor Knutsons Kald.	10.00
Ved S. H. Berge fra St. Pauli Mgd., Minneapolis, Pa- stor Norstads Kald, Offer.	43.85
Ved Ole Hanson fra Clear Lake & Ellsworth Mgd., Jowa, Pastor Saltvolds Kald.	22.00
Ved Pastor S. H. Johanson fra Mrs. John Nelson, Dorace, N. D.	6.10
Ved Clara Harrisville fra „The Young Ladies' Mite So- ciety“ of St. Paul's Eng. Ev. Luth. Church, Chicago.	10.00
Ved Pastor J. S. Melom fra Bethania Mgd.s Kv., Dag Co., S. Dak.	25.00
Ved Knute Levold fra Kv. i Lake Preston, S. D.	14.0
Ved Pastor O. D. Mona fra Kongsvinger Mgd.s Kv., Wolf Co., Minn.	25.00
Ved Pastor J. J. Ekse halvt Konf. offer i Singaas Mgd., Dendricks, Minn.	33.42
Ved Mrs. T. B. Olson fra Maareth Mgd.s Kv., Naceliffe, Ia., Pastor Knutsons Kald.	10.00
Ved Pastor A. Haugland fra Annie Olson, Clark, S. D.	6.00
Ved Pastor A. D. Mortvedt fra Hagues Mgd., Norway, Ill. 35; Plattville Mgd.s Kv. Plattville, Ill. 20; Del af et Missionsoffer 4.60.	59.60
Ved Pastor C. J. Saltvold, Del af et Offer fra Bethesda Mgd., Jewell, Ia.	34.54
Ved Pastor J. J. Lee fra Mrs. Sigri Olson, Stoughton, Wis.	10.00
Ved Eddie Erickson fra Norman Mgd.s Mandstf., Flam- ing, Minn.	7.00
Bernilla Walla, Jarland, N. D.	50.00
Ved Bertha Storing fra Lincoln Mgd.s Pigef., Slater, Jowa.	29.25
Ved Pastor J. S. Halvorson fra J. H. Engen, Norway Lake, Minn. til almindelig Brug for Landahl i Missionens Interesse.	25.00
Ved Pastor S. Langehaug, Sharon, N. D., fra ham selv 5, Mrs. Møren 2.	7.00
Ved Pastor C. J. Saltvold, Del af et Offer fra Tabita Mgd., Rose Grove, Ia.	23.60
Ved Pastor J. R. Levold fra Ten Mile Lake Mgd.s Kv., Dalton, Minn.	23.75
Ved Mrs. M. Ulring fra Solge Mgd.s Kv., Webster, Minn., Pastor R. C. Gitters Kald.	20.00
Ved Pastor O. D. Vil fra Mr. & Mrs. M. A. Johnson af Roseni Mgd., S. D.	5.00
Ved Pastor M. Nijst fra Mrs. James Beathie, Conpers- town, N. Dak.	4.60
Ved C. Silletun, Red Wing, Minn. af ham før kvitteret i Hudd. 27.30; fra Bertha M. Quicthead, St. Cloud, Minn. 10c.	27.40
Ved Pastor D. E. Borgen fra Rye Stabanger Mgd.s Kv., Buxton, N. D. 38.53, Mr. & Mrs. Gudmund Knudsvig 4, Laurits & Knudsvig 2, Mr. & Mrs. John A. Paul- son 2, Mr. & Mrs. John Knudsvig 2.65, Miss Karine Gunderlon 1.	50.18
Ved Pastor A. D. Dvegaard: Mrs. Danfine Kwamme,	

Bettinger, R. D. 1, Claus O Olson, Carl Center Mgd., Clark, S. D. 5, Ole Rindland, Good Hope Mgd., Clark Co., S. Dak. 50, Mrs. Amund Olson Bolb, Madison, Minn. 50, Nels Mgd.s Bigef., Madison, Minn. 10, Mrs. Christoffer Hanson, Dawson, Minn. 5.....	121.00
Bed Pastor A M Mannes en Del af et Offer i Tref. Mgd., Dankton, S. D.....	8.97
Bed Pastor S J Berg fra Ole O Bille, Østlander, Minn. 10.00	10.00
Bed Clara Dyrub, Uda, Minn. fra en ubenævnt.....	5.00
Bed Pastor S C Simonson fra Mrs. B Dickson, Eagle Wend, Minn., Udbyttet af Søndagsreg.....	5.00

841.16
5287.11

Før kvitteret

6128.27

Hospital i Kina: Fra Clara Dyrub, Uda, Minn. 5.00	5.00
Bed Pastor D T Borgen fra Mrs. Peder Alsheim 5, Mr. & Mrs. Gudmund Knudsbjerg 2, Mr. & Mrs. John A Paul- son 1, alle af Ny Stavanger Mgd., Burton, N. Dak.....	8.00

13.00
151.63

Før kvitteret for

164.63

Børne hjem i Kina: Bed Pastor D T Borgen fra Ny Stavanger Mgd.s Kv., Burton, N. D. 19.26, Mr. & Mrs. Gudmund Knudsbjerg 2, Mr. & Mrs. John A Paul- son 2.....	23.26
--	-------

Fra Clara Dyrub, Uda, Minn.....	5.00
Bed C Lilletun, Red Wing, Minn. af ham før kvitteret for i „Budd.“.....	2.56

Bed Inanda Wat famlet i Viborg, S. Dak. fra følgende: Inanda Wat, Annie Wat, Miffel Wat, Mary Elisabeth Hammond, Ole Dahl, Edwin Wat, Oline Wat, Rasmus Wat, Lars Rørholt, Clara Drughly hver 25c, Enof Wat Jda Wat, Gina Wat, Jda Wat hver 15c, Alfred Wat, Oscar Sletten, Lydia Wat, Clarence Wat, Henri Wat, Martin Wat, Elmer Wat, Andrew Wat, Emanuel Wat, Annie Hagen hver 10c, Palma Wat, Mabel Wat, Mel- vina Wat hver 5c, P C Nelson 50c.....	4.75
--	------

35.57
463.35

Før kvitteret for

488.92

Underhold af Evangelister og Børn: Bed Pastor A O Dvvegaard fra Mr. & Mrs. M J Halvor- son, Madison, Minn. for „Chu-Ti-us“ i Tz Ho 5, Jvar Grae og Juftru, Manlato, Minn., Løn for Læser „Lung- Ho-tin“ i Tz Ho 20; Pastor A O Kortvedt, Newark, Ill., Løn for Evang. „Fen-Chi-Sen“, Taipingtien 30; Sauges Mgd.s Bigef., Norway, Ill. for Pigen „Song- Kwei-woh“ i Fancheng 15; Mrs. R M Boog, Mrs. U O Carlson og Miss Clara Boog, Lynd, Minn. for Pigen „Wu-Chen-quai“ i Fancheng 15; Nels Mgd.s Bigef., Madison, Minn. for „Liu-Yuh-tue“ i Fancheng 20.....	105.00
Jens A Haugland, Grand Forks, N. D. til en Evangelist fra Mrs. A Thyrana, Granville, N. Dak., Udbyttet af en Kald til Underhold af en Evangelist.....	9.00
Fra Nels Haugen, Carlisle, Minn., halbaarlæg Løn for Læser „Chu“ fra Kwang-long-bang.....	20.00

159.00
970.00

Før kvitteret for

1129.00

Personlige Gaver: Bed Pastor D T Borgen fra Ny Stavanger Mgd.s Kv. til S M Rønning.....	5.00
Bed C Lilletun, Red Wing, Minn. af ham før kvitteret for i Budd. til S. M. Rønning.....	11.80
Fra Mrs. R Kvamme, Pelican Rapids, Minn. til S M Rønning.....	1.00
Bed Pastor S J Kervig famlet af J M Johnson i Trond- hjems Mgd., Bolin, S. D. til Dr. J M J Forbedt: O Gulbrandson, J M Johnson, Peder Johnson, Mrs. B Carlson, Mrs. J Lee, Peder C Gorieth, Mrs. Ole O Gorieth, Mrs. Ove Gorieth, Mrs. Waffe, Ole O Gor-	

eth, Halvor Simonson, S J Kervig, John Gebil, Mrs. C Selbo, Elias Selbo, U O Saugstad, C J Lien, P Mo- en, Mrs. P Moen, hver 1, Ole Johnson, Martin An- derlon, Ellen Lee, Albert Solem, C D Gilbertson, A B Anderson, Oliver Anderson, John C Lien hver 50c.....	23.00
Bed Mrs. B Mobergen, Carlisle, Minn. famlet af hende til Mrs. Dr. Forbedt.....	6.25

Før kvitteret for

47.05

39.50

86.55

Til Jødemissionen: Bed Pastor A M Mannes fra Tref. Mgd., Dankton, S. D., Del af et Offer den 25 Oct. '08.....	5.00
---	------

Bed Pastor S J Berg fra Ole O Bille, Østlander, Minn. Bed Pastor D T Borgen fra Mrs. Peder Alsheim (til nye Testamenter).....	1.00
Bed C Lilletun, Red Wing, Minn. af ham før kvitteret for i Budd.....	2.00
Bed Pastor O D Bif fra Mr. & Mrs. M A Johnson, Ro- seni Mgd., S. D. til Missionær Peter Johnsen Jødemisj. Bed Mrs. J D Storing fra Lincoln Mgd.s Kv., Slater, Iowa.....	5.00

Før kvitteret for

33.00

103.49

136.49

Santa Imisjonen: Bed Pastor M Hjul fra Mrs. James Heathie, Cooperstown, N. D.....	4.00
Før kvitteret.....	151.60

J. J. Rendahl, Kask.

155.60

Til Bethesda Børne hjem: Fra Peter John- son, Fargo, N. Dak.....	15.00
Bed Mattie Stockdal fra Norway Mgd.s Bigef., Rev. Difads Kald.....	32.00
Bed Mrs. Osmund Olson fra Bangford Mgd.s Kv., Bang- ford, S. Dak.....	10.00
Bed John Johnson fra Norway Mgd., Rev. Difads Kald	22.95
Bed Rev. J O Johnson fra Mr. & Mrs. D Pederson, Hor- ace, N. D.....	5.00

Bed Rev. M Osterlund fra St. Pauli Mgd., Edinburgh, N. D.	20.60
Bed S J Bjelland fra Clark Center Mgd., Clark, S. D., Skolefekt.....	12.30

Bed Alfher D Nassy fra Des Moines Valley Mgd., Jack- son, Minn. halvt Konf. offer.....	10.20
Bed Rev. J C Hjelmervik fra Mrs. S Amundson, Oskeo, Wis.....	1.00
Fra Mrs. U Amundson.....	1.00
Harth U Amundson.....	50
Mr. & Mrs. Hjelmervik.....	2.00

Bed Rev. J K Lerohl fra Hans Nyan, Dalton, Minn.....	2.00
Mrs. Siri Gulletson, Sioux Falls, S. D.....	5.00

Bed M R Sognes fra Lincoln Mgd., Slater, Ia.....	20.81
Bed Rev. Difad fra Bethlehems Mgd., Holmes, Ia	12.20
Bed Rev. S C Jacobson fra en ubenævnt, West Br. Mgd.	1.00

do. Offer i West Br. Mgd.....	1.00
Bed Mrs. Kervig fra John Gustab, Zion's Mgd.....	5.00
Bed Mrs. J C Julien fra St. Petri Mgd., Park River, N. Dak.....	8.00

Bed Jn. a Kroglad fra Skolefekt i Hanges Kirke, Min- neapolis, N. D. (bragt for Søndagskolelund).....	12.13
--	-------

Bed do. fra Miss Helen Davidson, Fargo, N. D. (Søn- dagskolelund).....	5.00
J M Johnson, Trondhjems Mgd., Dankton Co., S. D.....	5.00
Mr. & Mrs. Peter Moen, do. do.....	10.00

Søndagskolelund, Rosecom, Idaho.....	5.00
Ole J Sten, Rolani Mgd., Union Co., S. D.....	26.00
Bed D M Anderson fra Elms Mgd., Randall, Ia. Offer	49.60

Bed Rev. Rendahl fra Tobias Wegeland, Bang Mgd.....	1.00
Rev. Rendahl, Ferguson Falls, Minn.....	1.00

Bed Vergitta J Bratsberg fra Bethania Mgd., Spicer, Minn.....	10.00
--	-------

Med Rev. Mannes fra Trinity Mgd. Missionsf., Dant-	6.00
Med Geo. J. Karlsson fra Belmont Mgd., Lakeside,	
Minn., Børnefest.....	3.00
Med Rev. Mortvedt fra O Oberland, Newark, Ill.....	5.00
Med do fra Blatville Mgd., Blatville, Ill.....	21.00
Med Rev. B. Olson fra Bethania Mgd., Winfor, Minn.....	4.85
Med E. M. Bjerre fra Febnager Mgd., Bocub, Minn.....	25.85
Med Mrs. N. J. Thompson fra Lincoln Mgd., ved Gulep,	
Ja., Offer.....	10.00
Med Rev. Hjelmer vil fra følgende Personer i Ebanger	
Mgd.: Mr. & Mrs. John Eide 5, Hilda J. Eide 5, Otto	
Olson 2, Erik J. Bjørgo 2, S. Simonson 1, Ole B. Kihnes	
1, Olaf S. Rorby 1, J. Molland 50c, Ole J. Overton 30c.....	17.80
Med Rev. John Tysdal fra den nordluth. Mgd.s Kv.	
ved Creston, Ill.....	50.00
Med Rev. Spande fra Hauge's Mgd.s Kv., Cambridge.	
Wis.....	10.00
Muguft Friberg, Beresford, S. Dak.....	25.00
O. M. Olson, Roland, Iowa.....	75
Med Mrs. O. Hanfing fra Niobrara Mgd.s Kv., Neb.....	15.00
Med Rev. O. H. Gistad fra Lodi Mgd.s Kv., Lodi, Wis.....	15.00
Mrs. Tordel Nilson, Brookings, S. Dak.....	1.00
Med Rev. Nerbvig fra Melbals Mgd., Dantkton Co., Konf.-	
offer.....	22.51
Med Rev. Mortvedt fra Newark Mgd.s Kv., Newark, Ill.	11.00
Med Rev. Haugland fra Wijs Nellie Johnson, Clark, S. D.	10.00
B. H. Kirkevoth, Singsaas Mgd., Hendricks, Minn.....	1.00
Med Rev. Gouland fra Bethels Mgd.s Kv., Madbock,	
Ill. Dak.....	25.00
Med do, fra Mrs. Daniel Kogenes & Mrs. Lars Berg.....	8.70
Gunder Thompson, Dell Rapids, S. D.....	4.50
Med Laura M. Moe fra Bigge i Piedmont, S. D.....	13.10
B. J. Wiigen, La Crosse, Waih.....	50.60
Med Bert Hill fra Bethel Mgd., Story City, Iowa.....	23.70
Med John Die fra Randall Kv. ved Ft. Randall, S. D.	10.00
Samlet ved O. G. Waleen i Iowa \$440.35 fra følgende: B	
W. Benson, Radcliffe, Ia. 5, A. H. Running 5, J. W. John-	
son 1, Mrs. W. Johnson 1, E. Osbe 1, T. Hinderaker 1,	
Jover Ekenfon 1, J. M. Hellefeth, Ruthven, Ia. 1, E. Mor-	
land, Radcliffe, Ia. 2, T. O. Bjerkstrand 2, W. M. Waa-	
restad 1, Nels Buland 1, Christ T. Steie 5, M. Peterson	
1, John O. Foske 5, Claus Tungenland 1, S. E. Stenberg	
1, S. H. Running 5, Nels Berve 5, William Bodnefield 5,	
A. W. Amundson 5, E. R. Thompson 5, M. A. Anderson	
1, J. E. Jacobson 50c, Ben Vorvick 2, Selge Amundson	
5, Mrs. Selge Amundson 5, B. E. Dueland 5, A. Etale 5,	
Wslaf Amundson 2, B. H. Running 2, Ommund Eitheim	
2, Jover Bodnefield 1, John Bodnefield 5, E. H. Running	
1, Knud Olson 2, Gerhard Willroth, Williams, Ia. 50c,	
S. F. Johnson, Rose Grove, Ia. 2, Edward Stetland,	
Rose Grove, 2, E. D. Kvelland, Oiben, Ia. 5, Mrs. Lew-	
is Gangel, Ellsworth, Ia. 50c, O. M. Olson 1, Mrs. Dan	
Knudson, Ellsworth, Ia. 2, Gover T. Knudson 5, B. S.	
Bellefon 1, Thore Driftland 4, Lars Alvektad 5, Offer i	
Rose Grove 22, Lars Hjernagel, Randall, Ia. 1, Ole	
Williams 1, O. Wierland, Elaler, Ia. 1, O. Krette, Gulep,	
Ieh, Ia. 1, T. H. Sealand 1, Ole T. Olson 1, Wijs Nilson,	
Story City, Ia. 50c, Joseph Johnson 1, S. Nilson 3, A.	
J. Gouland 1, Herman Melong 1, John Sørensen, Gals-	
bert, Ia. 1, Mrs. J. E. Knutson, Heron Lake, Minn. 1,	
Ole W. Olson 1, R. K. Larson 50c, Knut Orsland, Eagle	
Grove, Ia. 1, Johannes Bjondal 1, M. Sunderson 1,	
A. J. Knutson 5, Andreas Bang 50c, Emma Steie, Jero-	
cell, Ia. 50c, Mrs. Thompson 25c, Petra Trelstad 20c, S.	
Hjortvedt 35c, Marie Vikti, Jewell, Ia. 15c, Oskar	
Orsten 25c, Mrs. Thompson 50c, Mrs. Borgen 50c,	
Barne Thompson 1, Mrs. Mons Johnson 1, Johanna	
Larson 1, Anfin Holm 1, Wijs Tena Knudson 1, B. O.	
Westre 2, Gilbert Knudson 5, O. D. Westre 5, Mrs. Stor-	
dal 1, S. E. Hanson 5, Mr. & Mrs. Knut Knutson 5,	
Reber Svoftek 3, Nils Knutson 1, Hans Ferbits 1, J.	
Sackson 3, John Oelt 1, Lewis Mayland 5, Richard	

Nilson 5, Prof. N. J. Lohre 5, Mr. & Mrs. S. D. Westre	
3, E. Monson 1, Mrs. Ederreide 50c, Ludvig Rud 50c,	
En ubenevnt 3, Mrs. J. Obe 1, Elen Melong 50c, Cla-	
ra Olson 50c, Oskar Wing 1, Mrs. G. Berve 1, Anna	
Obe 1, G. Wing 5, M. Olson 1, Sam Kristenson 5, Mikkel	
Olson 2, John O. Teig 2, G. A. Kallheim 5, Ole D. Brand-	
for 10, Sam Nilson 5, B. O. Krette 5, Omon Endresen 3,	
Jvar E. Hove 2, Ole Hanson 5, A. H. Andrekson 2, Reber	
Knibslund 1, Mons B. Hove 1, Hans Leland 2, A. R.	
Sandsgaard 1.50, Verhard Monfon 50c, Ole Nilson 2.50,	
Hans S. Nilson 25c, Mrs. M. Jmsland 1, Mrs. J. T.	
Johnson, McCallsburg, Ia. 1, F. A. Olson 1, Edward	
Johnson 1, Otelia Annantiafon 1, En ubenevnt, Gar-	
den City, Ia. 5, Mrs. O. E. Feodon 6, Theodor Olson	
50c, Ole J. Walem 50c, T. D. Tungenland 10, R. B. Larson	
1, Erik Grønha, Roland, Ia. 1, Rev. J. N. Sandven 1,	
Reber Røtting 1, Mrs. M. E. Grove Ben Ekenfon, John	
Ekenfon 1, Nils Beek 1, Jeremiaf Olson 3, Paul Knut-	
son 1, James G. Larson 1, M. R. Grove 1, J. A. Knutson	
1, B. R. Skogerboe 1, O. D. Støle 1, S. J. Mannes 75c,	
Om. Mannes 75c, A. Olson 5, T. A. Dittom 5, Ingebrigt	
Egeland 1, T. D. Savim 2, Mrs. N. Waugh 1, Mrs. Hans	
Holland 2, Mrs. Thea Duam 1, A. H. Egeland 1, D. A.	
Selvaag 1, John Dmbyg 2, O. M. Amundson 5, A. H. Gura	
5, Ed. M. Betton 1, J. S. Seal 1, Mrs. John Christians-	
fon 5, John Gandeland 5, Henry Willfon 5, B. A. Solem	
5, Ole J. Olson 25, J. J. Johnson 50c, R. T. Teig 50c, Tom	
Nohen 50c, John Duam 50c, S. Schlanbusch 1.50, O. J.	
Egeland 50c, Nels Johnson 50c, E. E. Hendrickson 50c,	
M. Hanson 1.65, Mrs. D. Enge 50c, Mrs. G. Waland 25c,	
S. A. Anderson 5, Mrs. Henry Schelbahl 3.....	
Med Rev. Barstad fra Lac qui Parle Mgd. Konf. offer.....	42.00
Med Mrs. T. A. Boe, Marietta, Minn., fra Mrs. Boe 1,	
Ruth Boe 50c, Joseph Boe 25c, Judith Boe 25c, Ester	
Boe 25c, Minnie Olson 50c, Inga Olson 50c.....	3.25

(Fortjættet.)
G. S. i. f. R. s.

Ulrestads „Nordmændene

i Amerika, deres Historie og Rekord" er tidligere blevet anbefalet af „Skandinaven" og de andre Blade som et storflagent Værk og et hyderst værdifuldt Bildekræft, der har kostet ham en Formue. Folk, som til ham har bestalt et Afdrag, vil nu faa det fratrullet. Prisen er ellers \$4.75, hvilket er meget billigt for et Værk, faa stort som en Familiebibel. Send eders Ordre til os.—Vi har ogsaa hans „Engelsk-norsk Ordbog med fuldstændig Udtalebetegnelse" (Pris \$2.50) og hans „Selvhjælp i Engelsk" (\$1.00). *History Book Co.*, 2601 6th Str. So., Minneapolis, Minn. Agenter ønskes straks.

Illustreret Katalog

over Bøger i Hauge's Synodes Boghandel vil blive tilsendt frit paa Forlangende.

Adresse: C. Lilletun, Red Wing, Minn.

Folketalender for 1909

er nu færdig. Den er paa 96 Sider og giver foruden meget godt Læsestof en fuldstændig Kalender og Adresse paa alle Prestes, Professors og Missionærer i Hauge's Synode, den norske Synode, Den Forenede Kirke og Frikirken. Bogen koster i Omslag 10 cents med 25 procent Rabat til Forhandlere.

Prestes for alle andre, som interesseres sig for Udbredelsen af denne billige Bog, anmodes om at sende sine Ordres til undertegnede snarest muligt.

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Af Landstads Samlebøger

har vi gjort Arrangement om at faa en Del indbundet i finere Bind, som der har været Efterspørgsel efter disse. Vi er lobet at faa disse før Jul, saa der kan være Anledning at ordre dem for Jule- og Nytaarspræsenter. Naar Ordres indsendes, saa opgiv baade Bogstav og Pris for at forhøje, at Veil bliver gjort i Forbindelsen. Bøgerne have i følgende Indbindninger:

A. Indb. i presjet lysebrunt Kalveskind, mygt Rudebind med forgyldt Kors paa Siden, Guldsnit og Futeral....	2.25
C. Indb. i sort presjet Kalveskind, mygt Rudebind med forgyldt Kors paa Siden, Guldsnit og Futeral.....	2.25
D. Indb. i sort presjet Kalveskind, mygt Rudebind, med forgyldt Kors paa Siden og ophøjede Blomster.....	2.25
E. Indb. i sort presjet Kalveskind med forgyldt Kors og Blomsterforfæring paa Siden.....	2.25
F. Indb. i blaat flexible presjet Kalveskind med Guldsnit og Futeral....	1.80
G. Indb. i sort flexible presjet Kalveskind med Guldsnit og Futeral....	1.80
Oxford Indbinding, ægte flexible Marocco, med omhøjede Kanter og Guldsnit og Futeral.....	2.50

Send Ordres til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Julen er kommen. No. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7. Sange og Recitationer til Brug ved Søndagsflokens Julefest. Pris 5 Cents pr. Eksemplar.

Julebud.

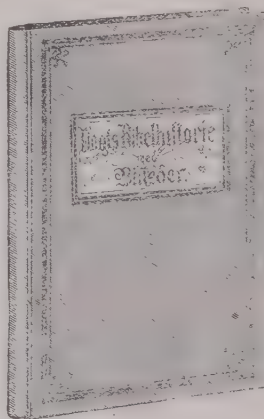
Julebog for Barn. No. 5. Dette er en meget pen Julebog med vakkre Fortællinger og prægtige Billeder. Bogen er paa 64 Sider og koster 15c

Lær mig, Herre, din Veil En Konfirmationsbog. Dette er en ny Bog paa 67 Sider, meget indbundet, som sendes for 25c.

CHRISTMAS CHEER

for boys and girls. Denne Bog er paa engelsk og er ogsaa paa 64 Sider med følgende Fortællinger: If the Christ-child came; Love-star; Little Sammy's dream; How the mountain was clad; The singing Lady; Star-Eye; A Christmas Joy; Colonel Kit; Christmas. Bogen har mange Billeder. Prisen er 15c. Kjøb disse Bøger til Jule- og Nytaarsgaver for eders Børn! De vil læses med Glæde af de smaa.

Illustreret Bibelhistorie

med lidt af Kirken's Historie. Af Bolrath Bogt Revideret efter den nye Bibels oversættelse. Trykt paa fint Papir, med et Kart og 53 Illustrationer. I Silf Cloth med sort Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Hauge's Synodes Forlag 0.45

Ordres indsendes til

C. Lilletun,
Dr. H. Red Wing, Minn.

Forlovelsen. Af Pastor J. J. Skarpsnes. 30 Sider. Heftet 10c.

Festkriftet.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmærkede Billeder af Stoklens Bygninger, S. M. Sande, Past. D. Hanson, Andrew Ellingson og af alle Bestyrere ved Stoklen lige fra dens Aabning samt en Gruppe af Stoklens Direktører. Sælt er der 22 vakkre Billeder. Festkriftet er smukt udtrykt og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Stoklen. Til Prestes og Agenter gives almindelig Rabat.

Alterbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

3 Ester paa 100 Stykker 25 Cents.

3 Ester paa 250 Stykker 50 Cents.

3 Ester paa 500 Stykker 80 Cents.

3 Ester paa 1000 Stykker \$1.50.

Ordres indsendes til

C. Lilletun, Red Wing, Minn

History of the Great Reformation

in the times of

LUTHER AND CALVIN.

Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy.

BY J. H. MERLE D'AUBIGNE, D. D.

Pres. of the Theological School of Geneva.

Illustrated with many Views, together with the Luther Memorials.

Scenes from the life of Martin Luther, in fifty pictures of the most memorable events in his remarkable career.

From Designs by Gustave Konig. With descriptive Sketches by Heinrich Gelzer

1096 Pages nicely bound in one Volume.....\$2.50

**Hauges Synod Book Dept.,
Drawer H, Red Wing, Minn.**

WHAT SOME OF OUR LEADING PROFESSORS SAY ABOUT THIS BOOK.

Merle D'Aubignes Reformationshistorie er allerede gammel, men vedbliver at beholde sit Værd som en gripende og folkelig Fremstilling af den vældige, aandelige Frihedskamp, som af gudvakte Mænd førtes mod det romerske Pavevælde i det 16de Aarhundrede. Den vil virke velgjørende paa alle sandhedselskende Læsere.

Georg Sverdrup,
Bestyrer Augsb. Sem.

Minneapolis, Minn. Dec. 1904. Reformationen, Herrens største Gjenretning for sin Kirke efter dens Grundlæggelse, bør enhver kristen og fremfor alt en Lutheraner kjenne. Merle D'Aubignes Reformationshistorie er almindelig anset som en af de værdifuldeste Bøger om den.

M. D. Bockman,
Bestyrer af Den Forenede Kirkes
n. l. Seminar.

Although D'Aubigne belonged to the Reformed Church and has not succeeded in all respects in being fair to the Lutheran Church in his History of the Reformation, I regard this history as a very valuable work. It is written in a popular, vivid, and interesting style and is well worth buying and studying, although it must be read critically.

—E. Hove,
President Luther Seminary
Hamlin, Minn.

Harpelegeren med Guitarstole.

Harpelegeren, 10 Sange med Musik og let udførligt Guitarakkompagnement og Præfikt Guitarstole til Brug ved Selvstudium i Guitarspil, i et Bind, stort Format og smukt indbundet i Skriftingsbind med forgyldt Titel paa Siden \$1.00. Denne Bog er den eneste i sit Slags i det norske Sprog. Begge Bøger udgjør tilsammen 122 store Sider Bogen anbefalet af Fru Walborg Hovind Stub, Prof. Sven Ostedal, Pastor L. M. Bjørn m. fl. Tekstbogen koster bare 25 Cents, Musik og Akkompagnement arrangeret af Kristian Nelsøn. Guitarstolen er ogsaa udarbejdet af ham.

Send Ordres til E. Rillethun, Drawer H.
Red Wing, Minn

N y B o g.

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bible meditations for each day in the year with devotional songs to the furtherance of family prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. House udkommet engelsk Udgave af Johan Goszners Skattekiste. Denne Bog er af vort norste Kirke- og Kristensfolk saa vel kendt og elsket, at nogen Anbefaling Bogen er neppe paatrævet. Vi glæder os kun over at Augsburg Publ. House har vist den Foretagssomhed at udgive denne Bog paa engelsk. De yngre iblandt os vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Skriftingsbind og koster porto frit tilsendt 75 Cents Bestillingen sendes til

[Hauges Synod Book Dept.

Red Wing, Minn

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Imported postal cards with Christmas greetings. Very beautiful. Price 2 for 5 cents or 25 cents per dozen.

Norste Landskaber og National-
billeder.

Af disse Kort har vi et større Oplag og mange forskellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende: Juleaften; Julemorgen; Aften ved Jernet; Pratslandsbølen i Rhyhste; Østjæld; Nordfjord; Verfosjen; Paa Ski; Paa Kjælle; Paa Habet i Storm; Paa Habet i Stille; Peer Gynt (5 forskellige Billede). Gæstertige. Pige og Gieb. Pige og Hund. 3 Nationaldragter (flere forskellige Billede). Vinterbillede (mange forskellige). Juleneg. Søfinner ved Ulsefjord. Lappeleir. Pige i Baad. Seilbaad paa Havet. Paa Jagt om Vinteren. Fra Optjørelsen til Holmentølen. Fra Nordland. Jøsen ved Ulsefjord. Svobør. Quatbræen. Rastlind. Fra Hardanger. Torghætten. Fra Kær-fjorden. Hestmandø. Svartisen. Geiranger. Digermulen i Fosoten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men virkelig Prægtbillede i mange forskellige Farver og med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr. Stykke. 3 bulinvis forretet 50 Cents portofrit.

Endel simplere Kort til 2 for 5c eller 25c pr. Dussin.

Ordres indsendes til
C. Lilletun, Red Wing, Minn.

En værdifuld Jule- eller Nytaarsgave.

„Vægteren“, 427 opbyggelige Sange, gamle og nye. Denne Bog har bundet en stor Udbredelse iblandt det lutherske Kirkefolk. Udbredt i over 12, 300 Eksemplarer. 3 mygt Bind og Guldsnit. Pris 30c

Kavn paa Bermen i Guld frit, om ønskes, til første Januar.

Mrs. Rev. C. D. Brohaugh,
298 Williams St., Des Moines, Ia.
St. Paul, Minn.

Alterbillede

præmiebelønnet garanteret Udsælske. Bedste Betin-
gelse. Rigboldig Motivsamling sendes paa Forlan-
gende.

Adresse: Adolf Jørgensen, Story City, Iowa.

Dr. Tønnes Thomas Sanitarium
for begyndende Læring.

Grandview pr. Mountainhouse, Dwy-
hee Co., Idaho, aabent fra Midten af Okto-
ber. Norste Kurser, norst Levemaade. Det
milde Klima tillader Friluftsbehandling Nat
og Dag, Sommer og Vinter.

For alle nærmere Oplysninger skub
under ovennævnte Adresse.

Altermalerier.

Akademisk Arbejde til laveste Priser. Lybe
Mars Erfaring. Send for illustreret Katalog.
August Klaggstad,
Marinette, Wis.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt
paa pene Silkebaand, passende for Bogenmærker:

„Julehilsen“; „Nytaarshilsen“; „Hilsen fra
Amerika“; „Venlig Hilsen“; „Hilsen til Fader“;
„Hilsen til Moder“; „Hilsen til Søster“; „Hilsen til
Brøder“; „Hilsen til Onkel“; „Hilsen til Tante“;
„Hjertelig Blyndstning“; „Serren er vor Tilflugt“;
„Serren er nær“; „Uden Kors ingen Krone“; „Hil-
sen fra Moder“.

„Christmas and New Year Greeting“;
„A Greeting to Father“; „A Greeting to
Mother“; „A Greeting to Sister“; „A Greet-
ing to Brother“; „To my Child“; „Best
Wishes“; „Blessed are they who have not
seen and yet have believed.“

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lilletun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Bedes erindret.

Naar hore Menigheder indsender Benge til
Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professor Løn sendes til Rev.
J. L. Lassefson, Kasson, Minn.

Benge til Synodkassen (heri indbefattet
Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College)
sendes til Mr. O. A. Ulvin, 906 East Ave., Red
Wing, Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Bed-
ningemissioner sendes til Rev. J. J. Ren-
dahl, 226 Bernon Ave., E. Fergus Falls, Minn.

Benge til Indremissionen sendes til
Prof. H. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Benge til Bethesda Børnehjem sendes
til Vil, Route 3, Beresford, S. D.

„Budbæreren“

udgives af Sanges norst evangeli Lutherse Synode i Amerika.
Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og to 3.
forstudsvis \$1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lilletun,

Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. E. Holter, Kenyon, Minn. Ind-
senbeller og alt bedkomende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing,
Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Jer Jordens Salt; 2. Kend
om; 3. Pakt. Chr. D. Brohaugh; 4. Menighe-
dens Mænd og Missionen; 5. Spurven, Spalen
og Reden; 6. Kom til Jesus, Hiere Sjel; 7. Zions-
foreningens 50te Våringsbø, oib; 8. Et Brev; 9.
Efter R. nfirmationen, hvad da? 10. Tid om Dia-
konen; 11. Ogiaa en Maade at uddanne Prester
paa; 12. Hovdan Maleren blev Missionær; 13.
Kinamissionen; 14. Et Søndagsmøde; 15. Et
Eggsmaal; 16. Fra Arbeidsmarken; 17. Be-
kjendtgjærelser; 18. Bitteringer.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2.

No. 50

Lørdag den 12te December 1908.

{ 40de Aar.

Tiden.

Boldsoomt i Stormgang jager afsted
Tiden, en Mennekealder,
Synes at længes mod Gravens Fred.
Glædes naar Hytten falder.

Nærene gaar, man ved ei hvor,
Tidsfloden stedse rinder.
Taler et Sprog foruden Ord,
Altid om Døden minder.

Tiden er kostbar, kun en Gang
Bæres vi paa dens Arme,
Mod en Evighed saa lang.
Gud, maa du dig forbarne.

Verden, en Kriger færdig staar
Spænder mod os sin Bue.
Skal vi ei dræbes af Vilens Saar,
Maa vi mod Himlen skue.

Tiden os hjælper,—omend idag
Maafte man maa retirere.
Imorgen vi atter skrider til Slag,
Dg vinder,—for hver Dag fare.

Saa naar det lakker mod Livets Nat
Diet i Døden brister,—
Naar vi af Striden træet og møet,
Sagte til No os lister.

Før os da Herre, hvor Gud er lig
Floden og Havets Bølge!
Før os da, Herre til Himnerig!
Gid mange med os følge.

—a.

Tugt og Naade.

(Indsendt ved A. B.)

Derfom hans Børn forlader min Lov,
da vil jeg hjemløge deres Overtrædelse med
Ris. Men jeg vil ikke gjøre min Miskund-
hed til intet, at tage den fra ham. Sal. 89,
B. 31—34.

Hvad betyder dette? Her er noget be-
synderligt. Her siges, at, naar Børnene syn-
der og derfor hjemløges med Ris og Blager,
skal endda ikke Miskundheden tages fra ham;
hvilkken ham? Det kan man se af Sammen-
hængen. De nærmest foregaaende Ord er
disse: Jeg vil holde ham (den første-
født Søn) min Miskundhed evindeligen og min
Pagt skal holdes ham troiligen. Dg jeg vil
sætte hans Sæd altid og hans Trone, saa-
længe som Himmelens Dage varer. Derpaa
følger: Derfom hans Børn forlader min Lov
osv. Men hvorledes kan den Naade, som
var Sønnen forjætted, sættes i Forbindelse
med det Tilfælde, at hans Børn syndede?
Svar: Jo, thi det var en Naade til Fordel
for Børnene, men den var betinget af Søn-
nen; det var en til Fordel for Børnene, men
Pagten eller Kontrakten angaaende denne
Naade var oprettet med Sønnen, den første-
født Søn; han er vor Herre og indestaar for
os, vor Midler og Talsmand hos Faderen,
han har lagt ud for os, han har betalt Gjæl-
den og tilfredsstillet Retfærdigheden, derfor
skal Naaden for ham være uroffelig, endog
naar Børnene synde. Men mærk dig der
staar „hans Børn“, de er de, som har tilfaldt

ham, de, som tror paa ham og ved Troen er om ham, med Troen hænger ved ham, som Barnet ved sin Moder, for i hans Retfærdighed at have sit Værn, sin Trøst og sin Retfærdighed; de har ogsaa Barnets Hjerteslag mod ham, vil ikke vige fra ham, angreder sine Synder for ham og ønsker gjerne, at de var ugjort. Dette er hans Børn, men ogsaa disse kan undertiden saa grueligen falde og forsynde sig, som her staar, at de forlader hans Lov (undertiden) og ikke holder hans Bud. Hvad gjør han da? Jo, siger han, da vil han hjemløge deres Overtrædelse med Ris og deres Misgjerning med Plager, men vil ikke tage Naaden fra dem; thi det var at vende sin Naade fra ham, som har kjøbt og betinget den, som Luther siger: Naar Gud synes mig vred, som vilde han forkaſte mig, saa vil jeg svare: Hellige Fader, inden du kan forkaſte mig, maa du først forkaſte din elskelige Søn, Jesus Kristus; thi han er min Borgen, mit Pant, ja min Løsepenge. Godtjen-der du ham, saa maa ogsaa jeg være fri og i godt Behold. Anvendelse, du som vel er kommen til Jesus, har begyndt at tro paa ham og gjerne vilde være hans retfærdige Barn, men nu undertiden er saa syndig eller fader, og forgaar dig saa storligen, at du synder, Gud nødvendig maatte hengive dig til et forvendt Sind. Mindes da dette, at hvad han vilde gjøre dig for dine Synder var at hjemløge dem med Ris og Plager, først indvortes i Samvittigheden, saalænge det er nok til din Tugt, og dernæst ogsaa udvortes ved, at I, hvis saa skal være, bedrøves i adskillige Fristelser. Han vil hjemløge dine Synder med Ris og Plager, men sin Naade vil han ikke røkke; thi om Naaden har han med Sønnen at gjøre. Om Naaden taler han ikke med dig, men med ham, som har forhvervet den, og som er din Midler, Talsmand og Borgen, Naaden hviler paa en anden Grund end din Fromhed og kan derfor ikke røkkes af dine Synder; ja, hvis saa var, da var den heller ikke Naade. Og naar du erfarer Sandheden af hans Trudsel, Ris og Plager, Frygt og Angst, da bør du ligesaa fast tro Sandheden af hans Forcættelse, en evig Naade. Du maa ikke, naar du har syndet, og

han derpaa hjemløger dig med Ris og Plager, misforstaa ham og mene, at han er vred paa dig. Han har jo sagt dig det forud, at han vil hjemløge din Overtrædelse med Ris og din Misgjerning med Plager, uden at være vred paa dig. Dette bør du dog vide, som en mellem ham og dig aftalt Sag, at haade Synder og Plager skal indfinde sig, men at Naaden derunder skal staa evindeligt fast. Derfor, naar du er syndesfuld og plaget, gjen-nembryd det sorte Mulm og sig endnu med Fortrøstning: Fromme Gud, stil dig endnu bredere an, ris mig endnu værre og langvarigere, jeg vil aldrig misforstaa dig, du har forudsagt dette, at du skulde hjemløge Synden med Ris og Plager, men ikke røkke Naaden, og da vil jeg gjerne lide. Se, dette var en vakker Tro og Erfaring. Den derimod, som ikke erfarer denne faderlige Tugt for Synden, disse indvortes Ris og Plager, Angst og Frygt, men lever hele Dage og Uger uden Besvær og uden at lide under nogen Synd, eller ogsaa kan leve tryk og fri i en og anden bevidst Synd, han er visstelig uøgete og ikke Barn, han er en daarlig Jomfru med en tør Lampe. Her tales altsaa om Børnene, der ofte har svært for at tro, har lange, skrøbelige, fragtsomme Blevner, men i Kristus søger sin Tilflugt, sin Retfærdighed, paa det at saadanne skal vide, at de trods al sin Skrøbelighed har Naade, og at deres Midler har Naade, saalænge deres Løsepenge er godkendt, en bestandig, en evig Naade, Amen.

M i n G i e n d o m.

En rig Mand, der boede i Nærheden af Stockholm, var en Dag gaaet en Tur for at se til sit Gods. Undervejs traf han en fattig Bjergerarbejder. Han indlod sig i Samtale med ham og spurgte ham: „Ved du, hvis Gods det er der ved Søen?“ „Nei“, svarede Dagleieren.

„Det er mit. Og den Landsby ved Skoven og Herregaarden derude, ved du, hvis det er?“ „Nei“.

„Det er ogsaa mit. Ja, alt hvad du kan se her rundt omkring, er mit“.

Den fattige Mand blev da lidt stille, pressede saa sin Spade i Jorden og tog sin Hue af, pegede op imod Himlen og sagde: „Er den deroppe da ogsaa din?“

Past. Chr. O. Brohaugh.

(En Livstegning.)

Af C. L.

(E slutning.)

Af det forangaaende vil inan have seet, at Pastor Brohaugh var agtet og elsket som Prest og Sjelesørger, og at han som saadan var tro og arbejdsom i sin Gjerning. Men det var ikke bare som saadan han var kjendt og elsket.

Ved Siden af sin prestelige Gjerning, som han i 33 Aar udførte til sine Menigheds almindelige Tilfredshed, indehavde han flere vigtige Embeder i Kirken og Samfundet, Embeder, hvori han kanke havde endnu større Anledning til at virke til Sjeles Frelse og Omvendelse end han havde som Prest. Jeg mener da særlig som Redaktør for vort Samfunds Blade „Budbæreren“ og „Børnevennen“. Gjennem disse Blade havde han Anledning til hver Uge ved Predikener og kristelige Fortællinger blandt baade store og smaa, uovvendte og omvendte, ligegyldige og frelsesøgende Sjele at række saa mange tusinder, som han ved sine Predikener om Søndagen kunde række hundreder. Og var hans mundtlige Predikener alvorlige, formannende, belærende og trøstende, saa var hans skrevne Predikener det ikke mindre. Levende og alvorligt som saa kunde han skildre det naturlige Mennekes elendige Sjeletilstand, gripende kunde han skildre Synden og Syndens forfærdelige Følger; men levende og inderligt kunde han ogsaa fremdrage og skildre Guds store og almindelige Kjærlighed til en falben Verden. / Gud Faders store Kjærlighed til Mennekeslægten, Kristi Lidelse og Forsonergjerning og den Helligaands Arbejde ved Guds Ord at drage de fortabte Syndere til en levende Tro paa Kristus var den røde Traad i den kjere Broders Evangelieforkyndelse ogsaa som Redaktør.

Og vi ved og er forviiset om, at hans Arbejde i disse Blade ikke har været forgæves. Det har baaret rige og velsignede Frugter for mangan en Sjel. Og kanke han endnu, ved hvad han har skrevet, taler

og vil tale en lang Tid, endog han nu selv hviler fra sit Arbejde. Vi haaber det!

Pastor Brohaugh blev første Gang indvalgt i Redaktionen af „Budbæreren“ i 1878 og vedblev som saadan til Udgangen af 1886. Fra 1896, da „Budbæreren“ fik egen Afdeling for Kinamissionsagen, blev Pastor Brohaugh og Pastor Oppegaard valgte som Redaktører for denne Afdeling i Bladet og de vedblev som saadan til Udgangen af 1901. Fra den Tid besluttede Synoden, at „Budbæreren“ Redaktør skulde redigere ogsaa denne Del. Past. Brohaugh var dog den, som ogsaa i 1902 nærmest redigerede Kinamissionsafdelingen af Bladet.

I de 4 følgende Aar, fra Begyndelsen af 1903 til Udgangen af 1906, blev Pastor Brohaugh fra Aar til andet valgt til Generaldaktør af „Budbæreren“ og gennemgaaende udførte han denne Gjerning til Samfundets almindelige Tilfredshed. At en Redaktør skulde kunne tilfredsstille alle og enhver vilde være formeget at vente af hvem som helst, selv den bedste blandt Mænd. Ved Aarsmødet 1906 blev Past. C. C. Holter valgt som Bladets Redaktør.

I Juli 1878 begyndte Pastor Brohaugh og Medskriveren af disse Linjer Udgavelsen af „Børnevennen“. Op til den Tid havde ikke Synoden haft noget Blad for Børn og unge Folk. Og vi hystes, at de mange flere smaa omkring i Hus og Hytte saavel som Børnene i vore Søndagsskoler trængte et Blad for sig selv med særligt saadant Læsestof, som kunde være egnet og passende for deres Alder og Fattetvne.

Vi udsendte derfor straks efter Aarsmødet nævnte Aar et Prøvenummer, hvori vi fortalte, hvad Bladets Formaal og Hensigt var. Tanken var indtil næste Aarsaar iafald at udgive Bladet en Gang om Maaneden og saa senere, om Bladet vandt Indgang, at udgive det saa ofte som vi kunde. Og Bladet blev modtaget med al Venlighed af vort Folk og flere udtalte sin Glæde og Tak for, at der endelig var Udfigt til, at de kunde saa et lutherisk Børneblad, som de med Tryghed kunde give i sine Børns Hænder.

Det første No. udkom som nævnt i Juli

ham, de, som tror paa ham og ved Troen er om ham, med Troen hænger ved ham, som Barnet ved sin Moder, for i hans Retfærdighed at have sit Værn, sin Trøst og sin Retfærdighed; de har ogsaa Barnets Hjerteslag mod ham, vil ikke vige fra ham, angreder sine Synder for ham og ønsker gjerne, at de var ugjort. Dette er hans Børn, men ogsaa disse kan undertiden saa grueligen falde og forsynde sig, som her staar, at de forlader hans Lov (undertiden) og ikke holder hans Bud. Hvad gjør han da? Jo, siger han, da vil han hjemløge deres Overtrædelse med Nis og deres Misgjerning med Blager, men vil ikke tage Raaden fra dem; thi det var at vende sin Raade fra ham, som har kjøbt og betinget den, som Luther siger: Naar Gud synes mig vred, som vilde han forkaste mig, saa vil jeg svare: Hellige Fader, inden du kan forkaste mig, maa du først forkaste din elskelige Søn, Jesus Kristus; thi han er min Vorgen, mit Bant, ja min Løsepenge. Godkjender du ham, saa maa ogsaa jeg være fri og i godt Behold. Anvendelse, du som vel er kommen til Jesus, har begyndt at tro paa ham og gjerne vilde være hans retfindige Barn, men nu undertiden er saa syndig eller fader og forgaar dig saa storligen, at du synes, Gud nødvendig maatte hengive dig til et forvendt Sind. Mindes da dette, at hvad han vilde gjøre dig for dine Synder var at hjemløge dem med Nis og Blager, først indvortes i Samvittigheden, saalænge det er nok til din Tugt, og dernæst ogsaa udvortes ved, at J. hvis saa skal være, bedrøves i adskillige Fristelser. Han vil hjemløge dine Synder med Nis og Blager, men sin Raade vil han ikke rokke; thi om Raaden har han med Sønnen at gjøre. Om Raaden taler han ikke med dig, men med ham, som har forhvervet den, og som er din Midler, Talsmand og Borg, Raaden hviler paa en anden Grund end din Fromhed og kan derfor ikke rokkes af dine Synder; ja, hvis saa var, da var den heller ikke Raade. Og naar du erfarer Sandheden af hans Trudsel, Nis og Blager, Frygt og Angst, da bør du ligesaa fast tro Sandheden af hans Forjættelse, en evig Raade. Du maa ikke, naar du har syndet, og

han derpaa hjemløge dig med Nis og Blager, misforstaa ham og mene, at han er vred paa dig. Han har jo sagt dig det forud, at han vil hjemløge din Overtrædelse med Nis og din Misgjerning med Blager, uden at være vred paa dig. Dette bør du dog vide, som en mellem ham og dig aftalt Sag, at baade Synder og Blager skal indfinde sig, men at Raaden derunder skal staa evindeligt fast. Derfor, naar du er syndefuld og plaget, gjen-nembryd det sorte Mulum og sig endnu med Fortrøstning: Fromme Gud, stil dig endnu vredere an, ris mig endnu værre og langvarigere, jeg vil aldrig misforstaa dig, du har forud sagt dette, at du skulde hjemløge Synden med Nis og Blager, men ikke rokke Raaden, og da vil jeg gjerne lide. Se, dette var en vakker Tro og Erfaring. Den derimod, som ikke erfarer denne faderlige Tugt for Synden, disse indvortes Nis og Blager, Angst og Frygt, men lever hele Dage og Uger uden Besvær og uden at lide under nogen Synd, eller ogsaa kan leve tryk og fri i en og anden bevidst Synd, han er visjelig uægte og ikke Barn, han er en daarlig Jomfru med en tør Lampe. Her tales altsaa om Børnene, der ofte har svært for at tro, har svage, skrøbelige, frygtomme Hjerner, men i Kristus søger sin Tilflugt, sin Retfærdighed, paa det at saadanne skal vide, at de trods al sin Skrøbelighed har Raade, saalænge deres Midler har Raade, saalænge deres Løsepenge er godkjendt, en bestandig, en evig Raade, Amen.

M i n G i e n d o m.

En rig Mand, der boede i Nærheden af Stockholm, var en Dag gaaet en Tur for at se til sit Gods. Undervejs traf han en fattig Bjergværksarbejder. Han indlød sig i Samtale med ham og spurgte ham: "Ved du, hvis Gods det er der ved Sjøen?" "Nei", svarede Dagleieren.

"Det er mit. Og den Vandsby ved Skoven og Herregaarden derude, ved du, hvis det er?" "Nei".

"Det er ogsaa mit. Ja, alt hvad du kan se her rundt omkring, er mit".

Den fattige Mand stod et Dreblit stille, pressede saa sin Spade i Jorden og tog sin Hue af, pegede op imod Himlen og sagde: "Er den deroppe da ogsaa din?"

Past. Chr. O. Brohaugh.

(En Livstegning.)

Af C. L.

(Slutning.)

Af det forangaaende vil man have seet, at Pastor Brohaugh var agtet og elsket som Prest og Sjelesørger, og at han som saadan var tro og arbejdsom i sin Gjerning. Men det var ikke bare som saadan han var kjendt og elsket.

Ved Siden af sin prestelige Gjerning, som han i 33 Aar udførte til sine Menigheds almindelige Tilfredshed, indehavde han flere vigtige Embeder i Kirken og Samfundet, Embeder, hvori han kanske havde endnu større Anledning til at virke til Sjeles Frelse og Vindevelse end han havde som Prest. Jeg mener da særlig som Redaktør for vort Samfunds Blade „Buddbæreren“ og „Børnevennen“. Gjennem disse Blade havde han Anledning til hver Uge ved Predikener og kristelige Fortællinger blandt baade store og smaa, omvendte og omvendte, ligegyldige og frelsesøgende Sjele at række saa mange tusinder, som han ved sine Predikener om Søndagen kunde række hundreder. Og var hans mundtlige Predikener alvorlige, formående, belærende og trøstende, saa var hans skrevne Predikener det ikke mindre. Levende og alvorligt som saa kunde han skildre det naturlige Menneskes elendige Sjeletilstand, gribende kunde han skildre Synden og Syndens forfærdelige Følger; men levende og inderligt kunde han ogsaa fremdrage og skildre Guds store og almindelige Barmhertighed til en falden Verden. Gud Faders store Kjærlighed til Menneskægten, Kristi Lidelse og Forsonergjerning og den Helligaands Arbejde ved Guds Ord at drage de fortabte Syndere til en levende Tro paa Kristus var den røde Traad i den kjære Broders Evangelieforkyndelse ogsaa som Redaktør.

Og vi ved og er forvissset om, at hans Arbejde i disse Blade ikke har været forgæves. Det har baaret rige og velsignede Frugter for mangen en Sjel. Og kanske han endnu, ved hvad han har skrevet, taler

og vil tale en lang Tid, endog han nu selv hviler fra sit Arbejde. Vi haaber det!

Pastor Brohaugh blev første Gang indvalgt i Redaktionen af „Buddbæreren“ i 1878 og vedblev som saadan til Udgangen af 1886. Fra 1896, da „Buddbæreren“ fik egen Afdeling for Kinamissionsagen, blev Pastor Brohaugh og Pastor Oppegaard valgte som Redaktører for denne Afdeling i Bladet og de vedblev som saadan til Udgangen af 1901. Fra den Tid besluttede Synoden, at „Buddbæreren“ Redaktør skulde redigere ogsaa denne Del. Past. Brohaugh var dog den, som ogsaa i 1902 nærmest redigerte Kinamissionsafdelingen af Bladet.

I de 4 følgende Aar, fra Begyndelsen af 1903 til Udgangen af 1906, blev Pastor Brohaugh fra Aar til andet valgt til Enere-daktør af „Buddbæreren“ og gennemgaaende udførte han denne Gjerning til Samfundets almindelige Tilfredshed. At en Redaktør skulde kunne tilfredsstille alle og enhver vilde være formeget at vente af hvem som helst, selv den bedste blandt Mænd. Ved Aarsmødet 1906 blev Past. C. C. Holter valgt som Bladets Redaktør.

I Juli 1878 begyndte Pastor Brohaugh og Medskriveren af disse Linjer Udgivelsen af „Børnevennen“. Op til den Tid havde ikke Synoden haft noget Blad for Børn og unge Folk. Og vi syntes, at de mange kjære smaa omkring i Hus og Hytte saavel som Børnene i vore Søndagsskoler trængte et Blad for sig selv med særligt saadant Læsestof, som kunde være egnet og passende for deres Alder og Fatterevne.

Vi udsendte derfor straks efter Aarsmødet nævnte Aar et Prøvenummer, hvori vi fortalte, hvad Bladets Formaal og Hensigt var. Tanken var indtil næste Aarsaar ialsfald at udgive Bladet en Gang om Maaneden og saa senere, om Bladet vandt Indgang, at udgive det saa ofte som vi kunde. Og Bladet blev modtaget med al Venlighed af vort Folk og flere udtalte sin Glæde og Tak for, at der endelig var Udsigt til, at de kunde saa et lutherisk Børneblad, som de med Tryghed kunde give i sine Børns Hænder.

Det første No. udkom som nævnt i Juli

Børnene skal næres til at elske og ære noget som aldrig har eksisteret.

O, hvilket et Ansvar hviler ikke over saadanne Forældre som i Tankeløshed leder sine Børns Opmærksomhed hen paa Fabler og bort ifra Sandheden. Vær sikker paa, at Gud vil kræve eder til Regnskab. Nei, lad det nu være nok med „Santa Claus.“ Riv Masken af ham og lad Børnene saa se Sagen i det rette Lys. Begynd fra nu af og lær dit Barn eller dine Børn til at elske og ære Skaberen istedenfor Skabningen. Fortæl dine om Jesus som er Børnevennen; han som er givet os af Gud til Retfærdighed, Helliggjørelse og Forløsning, han er Giveren og den største Gulegave, han tilhører Gien og Prisen baade nu og i Ewigheid. Lad eders Børn saa høre om Jesus og at det er Mindet om ham, som fejres i Julen og lær dem at synge: Jeg som et Barn mig glæde vil og synge i det høie; Ei Sorg idag paa Jord er til, som tør min Sjæl nedbøje. Idag er fattig Betler rig; et Paradis er Jorden mig, til mig Guds Engle kvæde. Idag er dig en Frelser født, idag al Verdens Sorg er død og født al Verdens Glæde.

Maatte nu dette Gjøglespil om „Santa Claus“ ophøre og Børnenes Opmærksomhed ledes hen paa ham, det Guds Barn som bærer Verdens Synd.

Saa tilslut vil jeg tilnæste alle en glædeslig og velsignet Julefest. D. D.

Lægmandsvirksomheden.

Flere have vist læst denne Hr. X Fremstilling af Lægmandsvirksomheden i „Amerika“. Han hader den Slags Virksomhed af sit hele Hjerte. Men nu kommer en af hans Aandsfrænder og takker ham saa hjertelig fordi han har med saa stor Lygtighed afsløret eller paavist den fæle Vilofarelse som kaldes Lægmandsvirksomhed. I Slutningen af sit Stykke siger han: „Tænk her, en Forening med den Aand, hvor Lægmandsvirksomheden indtager en saa ophøiet Stilling i Kirken!

Gud bevare os fra al falsk Lærdom og fra al usund og ulutherisk Praksis i den lutheriske Kirke. Utter Tak her fra Minnesota“. Modstanden mod Lægmandsvirksomheden er ikke nogen Nyhed, men trods al Modstand saa har den dog gaaet fremad og det vil den ved Guds Hjælp fremdeles gjøre om der saa regnede Hertug Georger, som Luther engang sagde, og vi siger: om der saa regnede Mr. X. Denne Strid er igrunden sørgelig: sørgelig, fordi at saamange aldrig kan komme til Klarhed om denne Sag; men Striden nu tør vi vel kalde tidsmæssig, da der jo arbejdes henimod Forening, saa er det visse en nødvendig Ting, at en saavidt vigtig Sag bliver drøftet. Jeg synes, at det er begrundeligt, at Folk ikke ser bedre efter hvad Bibelen siger, men tror heller paa de lærdes Meninger. I sin Diskussion med Johan Eck, som altid beraabte sig paa Fædrene, sagde Luther: „Du flyr Bibelen som Dievelen Korset“. Imidlertid ere vi ikke blinde for den sørgelige Sandhed, at der findes altfor meget af usund Lægmandsvirksomhed for Ets disse Frisrie og ellers mange usunde Retninger. Men vi er ikke saa blinde som Mr. X og hans Aandsfrænder at vi, som man siger, „skæerer alle over en Kam“. Jeg tror at det er nødvendigt at prøve at saa taget alle Raadegaver i Virksomhed; thi den onde Aand forsøger at sætte alle i Virksomhed som er villige til at tjene ham paa en eller anden Maade. Og det ser desværre ud til, at han ikke mangler Arbeidere i alle Retninger. Enhver som har faat sine Dine opladt for Sandheden, ser jo nok at her er mere at bestille end med Verdens Lyst at spille“. De Lægfolk som er sund lutheriske, de foragter ikke det hellige Embede eller dets Indehaver, de søger derfor aldrig at trænge sig ind i de Gjøremaal, som alene tilhører Embedet. Vi kjender til hvad Skriften siger om den Sag. Ebr. 13, 17.

Maatte Gud saa bevare enhver af os, saa vi ikke skulde rammes af den frugtelige Dom som rammede den lade Tjener, som nedgrov sit Pund, fordi han syntes det var saa lidet.

S. Pettersen.

Referat fra Aarsmødet i Uda Kreds.

Uda Kreds afholdt sit regulære Aarsmøde i Bangs Menighed af Pastor Rendsbøls Kald den 10—12 Nov.

Mødet aabnedes med Prediken af Past. Berger Olsson. Hans Tekst var: 1 Kong. 10: 6—8. I Tilføjning til denne Tekst drøede han ved de Erfainger, som hvert Menneſke kommer til at opleve, naar de hører Ordet og kommer for ſelv at ſe og kjende den Herre Jeſus.

Samtaleemnet Mat. 22, 1—14 blev indledet af Student Bakke. De Punkter ſom af Indlederen blev fremhævet var: 1 Bryllupet. 2. Indbydelfen. 3. Hvad de indbudte gjør med Indbydelfen. 4. Jødernes Forkaſtelse og Hedningernes Antagelse. 5. Hylleren og hans Lod. Vi vil ikke her gjengive noget Referat af Samtalen i ſin Helhed, men kun nogle af de Tanker, ſom blev fremholdt og de Indtryk ſom vi fik.

Naar vi hører om, at det ſkal bli Bryllup, ſaa ſpør vi ſtraks: „nei—hvem er det ſom ſkal ha Bryllup nu?“ Det er Kongen ſom ſkal gjøre Bryllup. Gud ſelv ſkal ha Bryllup for ſin Søn. Det er vel værd at lægge Mærke til. Naar Kongernes Konge ſkal gjøre Bryllup for ſin Søn, den eneſte, ſaa kan du være tryk for, at det blir ikke Smaatte-ri. Det blir ſaa ſtorartet, at vi kan ikke finde noget paa Jorden at ſammenligne det med. Bruden ſaar allerede en Forſmag paa Ketterne, mens hun er hernede, og ſaa ſynger hun: „Har Draaberne en ſaadan Smag, hvad da Livſens Strøm i Salems Stad“. For at ſaa denne Foreningsfeſt iſtand, ſom ifra Ewig- heden er planlagt, har ingen Møje og ingen Omkoſtninger været ſparet. Det heder nu: alle Ting er beredt—alt er færdigt. Det ſom nu ſtaar igjen er at Bryllupshuſet maa bli fuldt af Gjeſter. Den Sag har heller ikke været glemt af Kongen. Han indbyd, han har indbudt, han indbyder. Det var ogſaa det ſom var lagt ſærlig Bægt paa, at Herren holdt paa med at indbyde til Bryllup ogſaa under dette Møde. Han, Kongen, har ikke bare ſkrevet Indbydelfen og ſendt den afſted, men han har ſendt ſine Repræſentan-

ter. Han har ſendt dem til alle „Skabninger“. De ſkal indbyde baade onde og gode, paa det at „Gue- t kan worde fuldt“. Du er indbudt. Mærk det!

Ligeoverfor Indbydelfen til Kongesøn- nens Bryllup har Menneſket viſt og viſer Uvillie, Ligegehdighed og Foragt. Der er ogſaa mange ſom forgriber ſig paa Tjernerne, fordi der er noget ved Indbydelfen ſom gaar dem ſvært imod. Hvordan har du ſtillet dig og hvordan ſtiller du dig ligeoverfor Indbydelfen til Kongesønnens Bryllup? Huſt paa det, at Kongens Hus ſkal bli fuldt af Gjeſter. Vlr ikke du med ſaa ſkal han finde en anden til at fylde din Plads.

For at være med i Bryllupslaget er det abſolut nødvendigt at ha Bryllupſklædningen paa—Jeſu Kriſti Retfærdighed—„Jeſus for os og i os“. Det kommer ikke til at blive af nogen Betydning, hvad vi gjaldt for at være iblandt Menneſker paa Jorden. Kongen ſelv ſkal ſe over Gjeſterne, og hans Die be- drager man ikke ſelv om man har en Klædning paa, ſom er nokſaa meget lig den rette. —Hvilken en Alvorſtanke til alvorlig Selv- prøvelse indfor Guds Anſigt. Tænk om jeg ſkalde mangle den rette Bryllupſklædning.

Mødet var nokſaa vel beſøgt og vi havde det velſignet. Af Preſter tilſtede ved Møde- var: Skogerboe, Haugen, Dahle, Olſon, Johnſon D. F., Johnſon U. D., Lerohl, Rendsbø, Simonſon, ſamt Stud. Bakke og flere Lægbrødre. Det blev beſluttet at kalde og ſende følgende Emiſſærer til ſamtlige Kald Dragten til Doles og Haugens Kald; Nord- marken til Olſon og Kringle; Stølen til Simonſon; Halvorſon til U. D. Johnſen; Aas til Gjerſtad; Hensvik til Skogerboe; Gaſtvold til Rendsbø og Lerohl; Michaelfon til D. F. Johnſon.

Hver Emiſſær kalbes til en Maanedes Virkſomhed.

Hver Emiſſær betales en Løn af \$25.00 per Maaned ſamt Reiſeudgifter.

Pastor Weſterlund anmodes om ſaa meget ſom muligt at beſøge Kredsens Menighe- der.

Andre Lægbrødre inden Kreds- en, ſom har

Kald og Naadegave dertil, opmuntres til at komme rundt.

At vi ved hvert Kredsmøde faar et Foredrag over et henfigtsmæssigt Thema, som bestemmes af Stedets Prest.

At sende ind til Hauges Synodes Aarsmøde Begjær om at forandre Kredsens Navn fra „Alda Kreds“ til „nordre Minnesota Kreds“.

De Menigheder, Kvindeforeninger og Enkeltpersoner som har Anledning dertil paaminde om vor Pligt til at hjælpe Trefoldigheds Menighed i Chief River Falls med at faa sig et Gudshus.

D. F. Johnson. Sek.

Spørgsmaal.

Er det ret af en, og det til og med en, som er en Ordets Forkynder der er rundt for at samle Fond til Kirkebygning, at spørge en som har, hvad vi her i N. Dak. kalder „Blindgris“, efter Hjælp i nævnte Viemed? Kirken arbejder jo for at frelse, men Blindgrisen for at ødelægge Menneſket baade til Legem og Sjæl. Mange brøyr sig intet om et saadant Spørgsmaal og andre gjør kun letfindige Bemærkninger til det. Spørgeren præster derfor, at vort Samfundsorgan nu vil give et Svar.

J. D.

Kjære Spørger!

Vi undres ogsaa ofte paa, hvor Grændsen er mellem Kirken og Verden. Og vi undres ofte paa, hvorledes det staar til med en Del Kirkefolks Samvittighed. Kirken i Verden og Verden i Kirken gaar for samme Pris for mange, ser vi.

At bygge Kirker og missionere med Penge indkommet paa mange hderst tvilsomme Maader er vist ogsaa et „Grafalbeds“ Tegn.

Saloonen og Blindgrisen er jo selve Satanens Synagoge i Verden, og saa skal Kirkefolk enten af thy Uvidenhed eller for at spare sin egen Pung spørge disse om at være med at bygge Herrens Tempel!

Det som De spørger om er et Tilfælde,

og det har besværet Dem, som ventendes kan være, naar De er en Mand med vaagen Samvittighed. Men her er desværre meget mere af samme Mand. Tænk paa disse manglede Bazarer og „Aftenselskaber“ som holdes til Indtægt for Kirken. Der har vi for at nævne nogle saa disse saakaldte „basket sociables“, hvor det gaar nok saa letfindigt til kan De tro. En Basket med Mad i sælges til den høiestbydende Mandsperson og saa faar han den Kvinde som lavede Basketen og Manden atpaa iallesald til at spise sammen med kanske ogsaa danse med udover Ratten. De ved det maa være udover Ratten; thi den som gjør ondt hader Lyset.

Der har man sociables, hvor man spiller „pig in the parlor“ (Grisen i Storstuen). Dette er da ogsaa et meget træffende Navn paa hele Stasen. Saa har man jo de saakaldte Balls (Dans) som vel er saa virksomt Middel som noget til at opvække og holde brændende de værste kjædelige Ryster i det stakkels Menneſke. Men hør nu, naar slige Sammenkomster habes til Indtægt for Kirken, hvem tør da mukke?

Sommetider kommer jo den „kristne“ Ungdom i Flok og Følge og „surpriser“ en Familie med en Lampe, en Stol, et Album e. l. og med disse Smaating sætter Mundkurv paa Husets Giere og saa spiller og danser de i dette Hjem til den lyse Morgen. Men hvorfor snakke om saadant. Det er jo ustyldig Fornøielse af „kristne“ Menneſter!

Ja vi kunde, Hr. Spørger, om vi vilde og havde lidt mere Tid til saadant Arbejde skrive Blade og Bøger over disse og lignende Emner, men vi har den Fornemmelse, at saadan Læsning ikke huer Verdens Børn og sunkne kristne, og saa skal vi iallesald for denne Gang lade det hermed hero.

Kan De plukke ud et Svar paa Deres Spørgsmaal fra disse Hentydninger saa vel og bra, men hvis ikke saa kanske de i det mindste kan bevirke at flere „saar Trang“ til at udtale sig i „Sagens Anledning“ saa vi ad den Vej kan komme til et Svar nogen Gang.

Penge tilfredsstiller ikke Sjælens Trang.

Hauge—Haugianisme.

Foredrag ved Ungdomsmødet i Stoughton,
Wis. Indsendt ifølge Mødets

Beslutning.

(Af T. J. Spande.)

Efter Reformationstidens store Kamp for at bringe frem i Lyset Læren om Retfærdiggjørelsen ved Troen finder vi den luth. Kirke ihsælsat med at bringe denne evangeliske Sandhed i videnskabelig Form. Dette skede ved en Mængde Skrifter af en Række dygtige Videnskabsmænd i det 17de Aarhundrede, og de udførte et Tankearbejde, som maa vække Beundring, fordi Tankegangen er saa klar og gennemgaaende. Den luth. Kirkes Dogmatik er en mesterlig Fremstilling af den kristelige Troslære. Denne Udvikling havde dog sine Skyggesider, som snart kom tilsyne i en betænkelig Grad. Lærefriheden formindskedes. Der blev snart ligesaa megen Vægt lagt paa, hvad Fædrene sa, som paa, hvad Bibelen lærte. De vandt Rettroenhed, men idet de tabte Syn for Livet blev det til død Rettroenhed.

Da, naar den luth. Kirke holdt paa at tabe sin oprindelige Livskraft, var det, at den Aandsretning vi kalder Pietisme brød frem. Den var en Tilbagevenden til de skjulte Rilder i den luth. Reformation. til den varme Hjertetro, som hører sig i et gudeligt Revnet, til den personlige Erfaring af Frelsen i Kristus. Mænd som Spener, død 1705, og Francke, død 1725, der selv havde gennemgaaet Omvendelse, raabte vækkende til den sovende Menighed. Ved Bibelstudium og private Opbyggelser og ved at udbrede Skrifter søgte de at naa sit Maal. Og fra Universitetet i Halle, hvilket disse Mænd oprettede, strømmede der Aar om andet hundreder af unge ildfulde Mænd ud til stor Velsignelse for Kirken.

Pietismen var dog ikke ene om Marfen. Der var andre mægtige Aandsretninger. Det var Ophværingens Tid. Deisme fra England og Naturalisme fra Frankrige strømmede ind over Tyskland og derfra nordover til Skandinavien og truede med at ødelægge alt kristeligt Liv paa sin Vej. Lu-

ther havde spaaet: „Djevelen vil tænde Forstandens Lys og stille eder ved Troen“. Det gik nu i Ophværelse. Den døde Rettroenhed var intet Bærn mod denne Strøm af Rationalisme. Vi vilde ha ventet at de mere aandelige og pietistiske skulde ha kunnet byde den Trods; men vi er saart skuffet. Selv i Halle finder vi allerede i den sidste Halvdel af det 18de Aarhundrede Profesfor Semler i Lærerstolen, han som er blit kaldt Rationalismens Fader.

Hvorledes kunde dette gaa til? Og det saa snart! Det stiller sig sli. Pietisterne saa, at det at tilstemme endel Læresætninger, hvor gode disse end er, vil ikke retfærdiggjøre et Menneske. Kun levende Tro retfærdiggjør, og denne Tro kjendes paa dens kraftige Virkning i Hjertet. Nu er det let at se hvorledes Pietismen aabnede Vej for Rationalismen. De la megen Vægt paa Hjertets Fornemmelser, det indre Lys, og dette indre Lys kan jo let feiltages for selvopfattede Meninger. Den som idag siger: „Det synes for mig“, vil imorgen let kunne sige: „Jeg tænker“. Naar saa disse, som før ikke havde nogen overvættets Respekt for Læresætninger og Fædrenes Skrifter begyndte at tænke, tænkte de ikke ud fra erfarne Fædres Standpunkt, paa Guds Ords Grund, men uafhængigt, og da tænker man oftest galt. Enten blir det da Sektmageri eller blir det Rationalisme. Her stod, som vi senere skal se, Hauge tanketung og klarlynt uden at vige til højre eller venstre.

Dette paapeges her for at vise, hvorledes det gik til at Kirken i Slutten af det 18de og 19de Aarhundrede var kommen i en saa elendig Stilling. „Det vantro Frankrige slog Gud med Daavid, det vantro Tyskland med Dumbhed. Bistnok var ikke Tilstanden hest saa forloret i Skandinavien som i Tyskland. Paa Danmarks og Norges Trone sad Kristian VI, han og hans fromme Hofvert Bluhme gjorde meget for de unges Undervisning. Lærerseminarier oprettedes og Konfirmationen indførtes 1736. Gris Pontopidan talte og skrev med Iæregen Klarhed og Varme, og mens han skrev, sang Brorson barnligt, rent og dybt som ingen anden af Pietisterne.“

Men i 1764 døde begge disse Herrens Mænd uden at der sporede nogen gennemgribende Vækkelse. De havde Bys men formaade ikke at sprede det Bantroens Mørke, som lagde sig alt mer og mer tungt og kvælende over By og Bygd. Fra Predikestolen hørtes om mange nyttige Ting, men Veien til Himlen var overgroet med Menneſters Være. Ofte var det ogsaa hell underlige Ting, som lod sig seervere fra lutherſke Predikeſtole. Til Sul kunde Preſten ſaaledes tale om, hvor bra det var at ſtaldfødre Kreaturene, til Paaske om Nytten af at ſtaa tidlig op. Over Evangeliet om den Maaneſyge, om hvilket Arbeide tør udføres i maaneſkin osv.

Viſtnok høres der om velmente Herrens Tjenere ſom ſørged over Joſefs Skade, langs Fjord og Dal ſad de ſtille i Landet og læſte de gamle gode Andagtsbøger og der ſad Mor og ſang over Buggen de gamle Kjernefulde Salmer, ſom de ikke længer fik høre i Kirken. Men dette var kun Natlamper ſom brandt døſig borti Krogene. Mørket ſa tungt og dræbende over Land og Folk. Menigheden ſank ned i den meſt elendige Tilſtand af Ubidenhed og Overtro.

Herren har dog aldrig ladet ſig uden Vidneſkærd. I Tidens Fylde blotter han ſin mægtige Arm. Vort Hjerte fryder ſig ved at høre klare, hjertevarme Toner i dette uhyggelige Mørke. Det er Biſkop Brum, ſom ſynger: „Jeſus lever, Graven brast“, „Hos Gud er idel Glæde“, og mens Brum ſynger og taler oppe i Bergen er der nede paa Øſtlandet voſſet til Middenhed den Mand, Herren havde ſaaret til at bringe Sion et godt Budſkab. Hans Nelſon Hauge træder frem.

Han var fra Tune i Smaalenene. Hans Forældre var gudfrygtige Bondfolk. Som ung var han ſtille og tilbageholden og holdt mere af at være alene og læſe Francæſ og Pontoppidans Skrifter end at være med paa Ungdomsforyſteller. Ved Læſning af Guds Ord og de her nævnte Mænds Skrifter kom han tidlig til Selvertjendelſe og følte Guds Kald paa ſit Hjerte. Mørkets og Byſets Magter brødes i hans Sjæl, og de

svære Kampe, ſom han udljæmpede før han kom til Klarhed i ſin Salighedsſag, bidrog nok til den Karakterſtæthed og Selvſtændighed i Tænkning, der udmærkede ham ſom Mand. Han var 25 Aar og arbeidede ude paa Marken en Dag. Som vanlig havde han ſit Sind vendt mod Gud. Hans Tanke fandt Udtryk i Salmen: „Jeſus din ſøde Forening at ſmage“, og ſom han begyndte paa andet Vers: „Styrk mig ret kraftig i Sjælen derinde“ gik der pludſelig op Bys for ham, han fik tro ſig frelſt af Naade for Jeſu Skyld. Syndebyrden var med et borte; han følte en inderlig Glæde i ſin Sjæl og Kjærlighed til Gud.

Som Saul fra Tarſus fik ogsaa Hauge i Omvendelſen Kald til at bli et Jeſu Vidne, og havde det før været Kamp for at ſaa tro Naaden, ſaa blev det ikke mindre Kamp nu, før han kunde bli fortrolig med at adlyde Naadens Kald. Skulde den utærde Vonddegutten ud i den fornufteſolde, døde Kriſtenhed og raabe til Hvide og Hjørde: Omvender eder og bæret Omvendelſens Frugter. Des mer han læſte og bad, des klarere lærte han at forſtaa vor Naturs dybe Fordærvleſe; men han fik ogsaa ſe ind i det Dyb af Naade og Kjærlighed hos Gud. Og Guds Kjærlighed tændte hans an, han maatte vidne om, hvad han havde erfaret om Synd og Naade.

Han begyndte i Jeruſalem,—hjemme. Allerede Dagen efter at han ſelv havde ſaaet Fred fik han lede ſin Søſter til Naadens Rilbe, og ſnart efter flere af Familien. Og to Aar efter finder vi ham ſom Lægpredikant i Nabobygderne. Nu vedblev han at virke uſtandseligſt fra Bygd til Bygd, fra By til By, ſaa at da han 6 Aar efter blev arreſteret og ſat i Fængſel havde han og hans Medarbeidere trængt frem til de meſt affides Bygder med Ordets Fortyndelſe. Hauge reiſte for det meſte tilføds, ſaaledes tilbagelagde han engang inden 15 Maanedes 650 norſke Mil hovedſagelig tilføds. Han talte med Folk privat og for Forſamlinger, han kunde ſaaledes enkelte Dage tale ved 3—4 Ophyggeſer. Han ſkrev Breve til ſine Venner omkring, affattede Sange og Skrifter, ſaa vi

maa bli forundret over alt det Arbeide han fik gjort paa saa kort Tid.

Under sine Reiser var han ofte i Livsfare paa Sjø og Land. Engang tog hans Ledfager feil af Veien og de blev overfaldt af en Snestorm paa Fjeldet og var tre Dage uden Ly og Mad. Dertil kom at Folk var meget overtroiske og mistænksomme, saa det var ofte vanskelig for en fremmed at faa Hus og Mad; især for en Svermer som de kaldte ham, fordi han talte om Gud. Men hans værste Fare var dog Dyrigheden og da især Presterne. Frelseren sagde: „Har de forfulgt mig vil de forfølge eder“, og det fik Hauge finde ud. De rationalistiske geistlige efterstræbte ham som den farligste Tyv og Røver. De havde ham arresteret ialt 10 Gange indtil de endelig fik lukket hom inde og holdt ham i Fængsel i samfulde 10 Aar. Der var flere Forhør paa ham, under disse blev 600 Vidner edfestede og afhørte. Det eneste de kunde faa imod ham var at han imod en Forordning af 1741 havde talt Guds Ord og opmuntret andre dertil. For dette maatte han bøde \$1000 og Sagsomkostninger. Hvad han led især de første Aar af sin Fængselstid kan vi vanskelig forstaa. Han holdtes i en elendig Celle uden Arbeide, uden Bøger eller Skrivematerialer, saa den før saa jernsterke Mand kom ud af Fængslet aldeles nedbrudt paa Legemet. Hans betydelige Formue var da berøvet ham. Det var nok ikke tomme Ord, naar han sa, at han var beredt paa at ofre alt for at være sit Kald tro; thi han ofrede alt: Frihed, Formue, Helse, Ære, Liv. Da han var løsladt samlede hans Venner Penge, hvormed han kjøbte Gaarden Bredtveit og der henlevede den helseløse Mand sine sidste Aar. Ved hans Fald og Orden blev Gaarden oparbeidet og Herren velsignede ham saa han kunde tilbagebetale, hvad Venner havde samlet til ham, og da han døde sad Familien, Hustru og to Børn, igjen i gode finansielle Omstændigheder.

Det har allerede været nævnt, at Hauge skrev meget. I Begyndelsen var det nok saa vanskelig for ham at faa nogen til at trykke sine Skrifter; men var de først trykt spredtes de snart over Landet, og Presten fik et svare

Strævt med at opsjøge dem, tage dem fra Folket og brænde dem. Presterne anlaa jo Hauge for en Uroflister og hans Skrifter som sjæleførdærvende.

Ogsaa paa det materielle Omraade var Hauge et sandt Geni. Han var levende interessert i Folks timelige Velfærd, og var altid villig til at give Raad og Hjælp. Under hans Ledelse iværksattes der Fabrikker af forskjellig Slags Landet rundt. Til affidseliggende Bygder, hvor Folk kun lidet forstod at udnytte de naturlige Rørringskilder, sendte han nogen af sine mere oplyste og foretaksomme Venner, og under saadannes Ledelse blomstrede flere Bygder i ny Velstand. Skibsfarten fra Bergen til Nordland tog under hans Ledelse et stort Opving, selv eiede han Hovedparten i flere Skibe.

Under hans lange Arrest blev meget af den Indufri, han havde byggt op ødelagt. Den aandelige Bevægelse blev ogsaa standset, men da han blev sat fri igjen, blev hans Hjem Samlingsstedet, hvorhen vakte og troende søgte for Veiledning og Trøst. Han skrev da i hundredvis af Breve og fik igjen den Glæde at se en Pintelevind løse gennem Landet. Bevægelsen fik nu en ny og kraftig Støtte i de unge Professorer ved Norges nye Universitet. Hauge levede i 10 Aar efter han slap ud af Fængslet. Man kunde da se den før saa kraftige Mand med bøiet Ryg og bleggult Ansigt gaa omkring paa Marken glædende sig i Naturens Skjønhed, ledende sin lille Gut, Andreas, senere Provst Hauge, ved Haanden. Da han mærkede at hans Ende var nær skrev han sit Testamente til sine Venner, og efter to Ugers Sygeleie fik han Hjemlov, den 29de Marts 1824, glad ved at faa møde sin Frelser.

Hans Liv var fuldt af Forsagelse og Forsølgelse, men i Bøn og Tro fik han tilkjempe sig saa meget af Kristi Sindelag, at han aldrig vides at have givet Lust til en Følelse af Misanthie end lige Bitterhed. Han beklagede aldrig sin Lod; men var glad ved at faa lide for Jesu Navns Skyld.

Den Bevægelse, Pietismen, som 100 Aar før Hauge var frist i Tyskland, udmærkede sig ved felles Bibellæsning i private

Forsamlinger, Omsorg for de unges Undervisning, Lægsfolkets Deltagelse i det kirkelige Liv og Kristentroens Bevisning ved et Liv i Kierlighed. Fremfor alt hanede de ved sine Opbyggelser og Bibellæsninger Veien for en Brug af Skriften, der ikke behandlede Guds Ord som en Rilde til skolastiske Udredninger, men som en Livsens Kraft til Liv. Bibelen traadte igjen i Forgrunden for Kirkens Bekjendelseskrifter. Kravet paa Gjensidelse ved Troen gik som et mægtigt, vækkende Raab gennem Kirken.

Med denne Aandsretning har den haugianiske Bevægelse i Norge en saa slaaende Vished, at vi vilde strafs ha anet deres Slægtskab om vi ikke havde blit fortalt, at Hauge var en flittig Student af de pietistiske Skrifter. Der er dog den Forskjel, at mens det i Tyskland var Prester, saa var det i Norge Lægmanden som først tog Ledelsen, og om end senere haade Prester og Professorer sluttet sig til, saa havde dog Haugianismen altid sine stærkeste Rødder blandt Lægsfolket. En Ting som det aldrig helt lykkedes i Tyskland; derfor har ogsaa Pietismen givet nogle af sine deiligste Frugter i Norden. Det er paafaldende, hvad Biskop Bang siger: „Ved ethvert fornyet Ophold i Tyskland er jeg blit sterkere og sterkere overtydet om, at Kirken bliver rodløs og magtesløs og kan ikke tænke paa at løse sin Opgave saalænge den bare er en Prestekirke“.

At der er Blads og Trang for Lægmandsvirksomhed i Kirken, det har lutheriske kristne altid forstaaet, og Hauge var en lutherisk kristen med Liv og Sjæl. Han stod urokelig ved sin Kirke trods den Storm af Modstand og umenneskelige Medfart han fik af dens ledende Mænd. Det er værd at mærke sig at Fritænkeri og religiøst Svermeri ofte træder frem samtidig. Det forundrer os derfor lidet at se, at der paa Hauges Tid, da Rationalismen laa saa tung over Landet og saa sandes flere Svermere og Sektmagere; men et forundrer os at se, hvor urokelig han stod ved sin Kirkes Bekjendelse. Der møbte ham raa Ugudelighed og Had fra Kirkens Representanter, og paa den anden Side smigrende Gudelighed fra Sekterne; men efter sit

Hjertes Overbevisning blev han, hvor han var, og formanede sine Venner til at forblive i den lutheriske Kirke, hvilket de og har gjort. At Haugianerne her i Amerika har dannet et eget Samsund menes ikke, at de har forladt den lutheriske Kirke, det Skridt blev dem paatvinget af de ledende Mænd; Kirken herover, som ikke vilde tillade Lægmand at tale Guds Ord til Opbyggelse og Lægmand i deres Dine var alle som ikke var ordineret af en norsk Biskop. Enhver privat Sammenkomst omkring Guds Ord forbydes, saa det var ikke at vente at kristne Folk vilde gaa ind i en Menighed, som lagde slige Nag paa Folkets Skuldre.

Vi staar i stor Taknemmelighedsgjæld til den lutheriske Kirke; og hvad som gjør at den er os saa kjer, er at den har altid haft i sig et Drag af dybt aandeligt Liv, ved Siden af den „rene Lære“. Dette aandelige Livsdrag har titvæls været skjult, næsten kvalt, til andre Tider har det vældet frem som en dyb, mægtig Flod. Altid til stor Betsignelse og altid den samme underbare Strøm enten den nu kaldes Pietisme, Haugianisme eller Læjerei.

Maa vi staa som Representanter for denne Aandsretning; skal vi det, maa vi drikke af den samme Rilde, som de drak af, der før var dens Talsmænd. Det ligger saa nær for os at bli mere tiltalt af det reformerte, baade hvad Sprog og Indhold angaar; men om vi vedbliver at søde vort Aandsliv med den Mad kan det ikke ventes, at vi kan blive gode Haugianere og derfor gode Lutheranere. Vel kan vi ikke undgaa at læse reformerte Skrifter; men vi maa altid ha den Forstaaelse, at det er ikke vort. Vi bør lægge Vind om at læse, studere de lutheriske og pietistiske Skrifter. Find frem Pontoppidans Sandhed til Gudfrugtighed, Johan Arnts sande Kristendom o. l. Vi skal finde der dybe Rilder med rent Vand. Det kan ikke være saa let og behageligt at begynde med som det reformerte, det nymodens, Skallet kan være lidt tørt og haardt; men finder vi Kjernen skal vi finde kraftig Mad, saa vi kan vokse til Mænd og Kvinder i Herren, istand til at staa i Troens Kampe. Vi ser megen Bantro og Ugudelighed i den lutheriske Kirke idag som paa Hauges Tid. Sekterne vinker nu som da og synes at fremvise megen Gudelighed; men lad os staa fast som Hauge og hans Venner til Betsignelse for os selv og den Kirke vi elsker.

Mrs. A. J. Evenson.

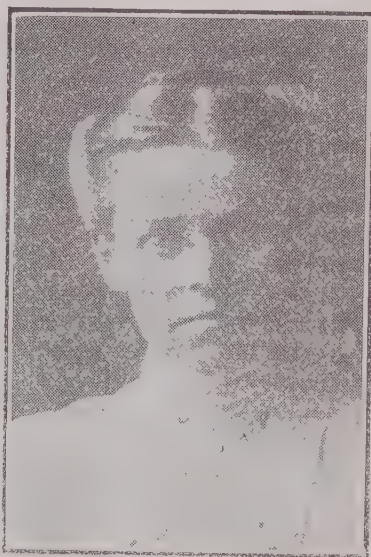
Nella Regina Evenson var født i Jhle, Jhlsbaag, Bikedals Prestegjeld, Norge, den 27de August 1881 af Forældrene Osmund og Sonneva Peterjon. Da hun var omtrent 9 Aaener gammel flyttede de til Amerika og bosatte sig i Nærheden af Plattville, Ill. Her boede de nogle Aar og saa flyttede de til Iowa, hvor de siden har boet for det meste i Nærheden af Slater og Roland og i tre Aar boede de i Humboldt Co. Det var medens de var der, at Nella blev konfirmeret af Past. H. C. Holm af den forenede Kirke. Hun talte ofte om disse Timer, som de havde sammen med sin Sjelsørger da, og det var lykkelige Dage for hende, og Konfirmationsdagen var en Høitidsdag for hende og ærligt og oprigtigt lovede hun at forsvare det onde og tro paa Gud, og dette fik hun ogsaa tro, og læste sin Bibel og bad til Gud helst da hun var alene. Det var først i 17 Aarsalderen, at hun begyndte at bekjende sin Gud offentlig og siden vedblev hun dermed. Ikke altid var der lyse Tider. Hun maatte ofte hen til Gud og bekjende for ham, at hun havde syndet og overtraadt hans Bud og bede ham om Naade og Syndernes Forladelse og saa Fred med Gud. Hun var da glad, naar Herren havde borttaget hendes Synd og hun fik tro paa ham som sin Frelser og Forsøner. Glad var hun i det Ord: „Dette er en troværdig Tale og aldeles værd at annammes, at Jesus Kristus er kommen til Verden for at frelse Syndere, blandt hvilke jeg er den største.“

Den 28de Juli 1904 blev hun ægteviet til undertegnede i Slater, Iowa, af Pastor J. M. Sandven. Vi flyttede straks efter til Eureka, Kansas, hvor vi havde vort Hjem indtil den 11te August 1908, da vi flyttede hjem til hendes Forældre i Nærheden af Slater. Fra Juni 1906 til April 1907 var hun ogsaa hjemme hos sine Forældre, og jeg gjorde i den Tid nogle Snarture ned til Menighedene i Kansas.

I noget over 2½ Aar var hun syg af Tæring. Vi forsøgte at modarbejde Sygdommen og for en Tid saa det ud som om det

skulde lykkes, men efter en Tid gik det stadig nedad, indtil Enden kom. Hun havde ikke store Smærter og takkede ofte Herren, at han var saa god mod hende i dette. Ofte havde hun en Længsel at blive frisk, men hun sagde: „Det faar gaa som Gud vil.“ Hun sagde sommetider: „Jeg er ikke ræd for at dø og vilde gjerne fare herfra, dersom jeg kunde være sikker paa at faa alle mine kjære med; thi her i Verden er der ikke varig Glæde.“

Efter som Sygdommen tiltog og hun

Mrs. A. J. Evenson.

blev mærrere, saa troede hun ikke, at der var lang Tid igjen, og nogle Dage før hun døde sagde hun: „Jeg har vist ikke længe igjen.“

En Uge før hun døde fik hun store Smærter i venstre Side, saa hun ikke kunde hoste op noget, og Lungerne fyldtes op saa fort, og det blev ubærligt at aande. Hun var oppe indtil to Dage før hun døde. Dagen før hun døde sendte vi Bud til Pastor Simon E. Hanson og han kom og meddelte hende den hellige Nadverb. Om Aftenen var det ganske tungt at drage Pusten, og hun tænkte da, at hun havde dødt, og bad Gud saa inderlig at være med hende over Dødens Flod. Saa blev hun roligere og sagde da til en Onkel som var tilstede: „O, skal det ikke blive godt, naar vi faar komme til

Himmelen." Efterat Lægen havde været der, blev det lettere at aande og Smerterne var ikke saa store, og da sagde hun: „Er ikke Jesus god som sender Lindring". Om Kvelden ønskede hendes Moder hende en lykkelig Reise og til det sagde hun: „Tak ifigemaade, du kommer snart efter."

Om Kvelden før hun døde bad hun mig læse den 23de Salme, naar vi havde Andagt, og saa bad hun, at Herren maatte være med hende over Dødens Flod, at han maatte hjælpe hende at holde ud indtil Enden og minde Herren om hans Løfter og Forjættelser. En af dem som jeg husker var „Kald paa mig paa Nødens Dag og jeg vil udfri dig."

Om Natten fik hun hvile bedre, men ud paa Morgenens saa det ud som Enden var nær. Da hun blev spurgt, om hun saa Jesus, sagde hun: „Jeg tror han er her, men jeg ser ham ikke". Om Kvelden spurgte hun om alle, som døde salig, fik se Jesus, før de døde, hun mente med de legemlige Dine, og til dette svarede vi nei. Gud har ikke lovet sine. Værn det, men at han vil være med dem, og naar de kommer hjem, saa skal de saa se ham som han er.

Da hun blev spurgt om hun troede, at hun blev frelst, svarede hun, at hun troede det. Saa blev hun spurgt hvorledes hun vidste det, og saa svarede hun: „Han har sagt det." Altsaa paa hans Ord.

Jeg spurgte hende kort før hun døde om jeg skulde synge en Sang, og saa sagde hun, at jeg skulde læse Nummer 186 i Bregteren. En Sang som hun syntes saa meget om, men som jeg ikke kunde Tønen paa. Vil her anføre det sidste Vers: „Befæst mig dog de Tanker, Jeg snart i Himlen staar. Gjør Troen hæf mod Vølvens Skræk, Hold selv ved Nor og Anker, Du ved, hvad jeg formaar! Befæst mig dog de Tanker, Jeg snart i Himlen staar."

Hun sandiede sig indtil det sidste og sagde: „Jesus", og saa spurgte jeg hende: „Kommer Jesus nu?" Og hun sagde: „Han kommer." Saa tabte hun Stemmen, og da spurgte jeg iagen: „Har du Jesus hos dig nu?" og da bukkede hun med Hovedet, og om

en Stund var alt stille og hendes Sjel gik hjem til Gud, og vi stod igjen med Sorg og Savn. Det er tungt og trist nu, naar hun er reist, men dog glæder jeg mig over, at hun er hjemme hos Jesus og venter paa mig. Herren har ogsaa lovet at være vor Trøster i Sorgen og til ham vil jeg gaa for at finde Hjælp.

Hendes Broder Nels var paa Skolen i Ned Wing og fik det tunge Budskab nogle Timer senere og kom hjem den neste Dag for at overvære Begravelsen.

Mandag Formiddag den 12te samledes vi hjemme i Huset Kl. 9, hvor Pastor Simon E. Hanson læste et Guds Ord og holdt Bøn, og saa havde vi Møde i Kirken i Slater, hvor Pastor Simon E. Hanson talte paa norsk og Pastor H. J. Holman af den forenede Kirke talte paa engelsk. Saa hørte vi til Roland (en 25 Mil fra Slater) paa Eftermiddag til hendes Svigerbroder Thor Nerem, og den 13de havde vi Møde i Huset Kl. 1 Eftermiddag, hvor Rand. theol. L. J. Skromme læste et Guds Ord og talte en Saund, og Kl. 2 i Salems Kirke i Roland, hvor Pastorerne J. M. Sandven, E. J. Eastvold og G. D. Paulsrud talte Trøstens Ord. Hendes Støv blev stedt til Hvile vest af Roland ved Siden af hendes Søster, Susan, som døde lidt over 6 Aar siden. Past. J. M. Sandven forrettede ved Graven. Hun savnes dybt af undertegnede, hendes Forældre og Broder Nels, samt mange Slægtninge og Venner. Fred med hendes Støv, velsignet være hendes Minde.

Jeg vil her saa Lov at takke alle, som stod os bi paa alle Maader under hendes Sygdom, Død og Begravelse. Herren lønne eder alle. Ved for os som sidder igjen. Herren styr og lede os alle, indtil vi naar hjem.

A. J. E n s o n.

St. Augustin siger angaaende Vignelsen om den rige Mand og den fattige Lazarus: (Luc. 16, 19—23). „Verden nævner de rige ved Navn og tier om de fattige; Herren fortier den riges Navn og nævner den fattiges."

Kinamissionen.

Fra Landahl.

XIX.

At al Verden skal indskrives i Mandtal har vakt stor Rædsel paa mange Steder. Det maa betyde Forfølgelse mod de kristne!

Da et soadant Baabud udgik i gamle Dage var Jesus med. Men han maatte ganske straks efter disse Begivenheder fly for sit Liv; thi Herodes søgte at dræbe ham. Og nu skal de kristne indskrives særskilt. Det vil bli den gamle Historie over igen osv.

Na hvad Mennesket har mange Betygninger!

Og saa kommer en ung kristen, som har ga et gennem Dører langt borte i andre Provincer, som har set og hørt meget, og han fortæller, at man i Honan udstager rette Beie, graver ned Forhøininger og fylder op det lave, planter Løvtræer paa begge Sider af Beien m. m. At dette betyder noget—den sidste Tid, først en almindelig Forfølgelse og siden Jesu Komme i Himmelsens Skyer, derpaa behøvede man ikke tvile. Han sukke—de tungt nogen Gange paa sine og Folkets Begne. Profetien gaar i Opfyldelse for vore Dine fortvæ. Han mente at Hedenskab havde forvildet Kineserne længe nok, og nu naar Retfærdighedens Sol bryder frem paa Raadens Himmel med livgivende Baar—tid, da gjælder det at saa den rette Sæd i den rette Jordbund. Det gjælder at skynde paa før de andre tar Marken, eller re tere beholde den.

Væk med det som hindrer og gi os det som frelser!

Paa min sidste lange Reise i Fjeldene (omkring 700 Li) besøgte jeg blandt mange en troende Lærer. Borti hans Boghyldeligger en stor Bogsamling hedenst Litteratur, men det var saa fort, traagt og markstuffed, og laa der, hulter til hulter, som et Babel blandt Bøger. Papiret var aftegraat og daarligt, Typerne uklare, omtrent ulæselig, Bladene fæstet til hverandre med en grov Bomuldstraa. Det var yderst primitiv Sam-

menfætning. Men paa Bordet, paa Vrespladsen ligger en vakker Samling religiøse Bøger, rent hvidt Papir, klar Skrift og godt indbundet, men meget brugte. Fær Vibelien, Salmebogen, Forklaringen og en Postil med 200 Hverdagsprækenere.

Dette karakteriserer de vaagnendes religiøse Tilstand i Kina. De sovende taler vi ikke om; thi de bryr sig igunden ikke om noget.

Men mærkelig nok er det med den hulede og markstufne Konfusianismen. Den har holdt sig oppe i to tusind fem hundre Aar snart. Trods sin store Mangel har den haft sin Opgave og været til uberegnelig Belsig—nelse for den gule Race.

Konfusianismen gir Rum for aandelig Spekulation; thi den gir sine Tilhængere ingenfomhelst Forklaring om den høiere Aand, eller Haab paa Evigheds Lykke. Og da der er Søren i ethvert Menneskehjerte efter Gud, saa maatte Kineserne tage til Indien for deres Buddha. Han derimod besatte sig udelukkende med aandelige Ting, medens Konfusius siger: Jeg forstaa ikke Livet, hvorledes skulde jeg forstaa det, som er hinsides Døden. Dette tomme Rum i Konfusianismen ga Buddhisterne Anledning til at putte ind sine forviklede Begreber om Sjælens Forhold til Aanden—Budda.

Det er lige mangelfuldt ved alle hedenst Religioner. Den ene siger: Martre dig selv, saa vil du opnaa Lykke. Den anden siger: Gjør gode Gjerninger, saa vil du bli lykkelig. Til den sidste holder Konfusius sig. Og især er hans stærke Side at fremhæve Lydighed mod Forældre og Øvrighed. Han var en stor Morallærer, men kjendte ingen Frelser. Han kunde ikke vise sine Disiple længer end til at: gjør godt, saa faar du en god Belønning. Dette var hans Lægemiddel for et sygt Hjerte og Trøst for gudspænde Hedninger.

Dette er ogsaa Aarsagen til at Lærerstand i Kina er stiv og egenretsfærdig, som ægte Farisæere og skriftfloger paa Jesu Tid. De er en Hindring for Evangeliet.

Gud ske Lov for Evangeliet! Det fortæller os baade hvad vi skal gjøre og hvad vi

skal tro. Det er fuldkommen Vei for Tid og Evighed!

Livet vilde ikke være værd stort, dersom vi ikke havde det største Maal at leve for. Og det er fuldkommen Glæde, selv at eie Livet i Gud og saa være med at redde andre.

Skjærtorsdagsaften begyndte Stormøde i Taipingtien med Tale af Lærer Wang: Beder, at I ikke falde i Fristelse.

Lærerne og Evangelisterne havde faat sine Tekster et Maaned i Forveien, saa de kunde faa Anledning til at tænke paa det og be over det. Hovedtanken var, de kristnes Seier, de kristnes Haab.

Naar 21 indfødte Medarbeidere skulde faa Anledning til at tale, saa maatte det være planlagt forud, saa alt kunde gaa stille og i Orden. Talerne gif Skridt for Skridt gennem Livelsen, Døden, Begravelsen og Opstandelsen. Det blev meget belærende paa samme Tid, som det var velsignet og opbyggende. Mange af Talerne var storflagne haade hvad Indhold angik saavel som Leve- ringen.

Naar jeg faar Tid skal jeg oversætte nogen af de bedste Taler, især en om Kristi Opstandelse, saa faar I se et Specimen af, hvorledes en gul Haugianer præker.

I maa undskylde at vi næsten er stolt over vore indfødte Medarbeidere. De har alle sine Feil, men under dette Møde har vi glemt alt, medens vi har været optaget med de aandelige Sandheder. Vi har aldrig haft større Paaskjæld!

Hver Morgen mellem 6—8 havde vi Bønnemøde. Paa Formiddag, Eftermiddag og Aften havde vi Taler og Vidnesbyrd.

Na de indfødte vokser i Evangeliet. Det er vor store Glæde.

Savn og Forsagelser blir mindre for en Missionær, naar man faar en Menighed, en stor Skare af Vidner omkring sig, der kan være Aron og Hur. Vi trænge deres Hjælp saa faare, naar det gjælder at ta et Tag!

Vi kan jo gaa saa op i de indfødte og deres Arbeide, at vi glemmer bort deres Feil, og det er jo den Fare med Kjerligheden, at den kan bli blind. Det gjælder derfor at se med begge Øine, saa man ikke overser det

daarlige altfor meget. Vi har baade Lov og Naade i Guds Rige. Blir man ensfædig, saa er man udsat for at se den lyse Side i vort eget Arbeide, men den mørke i Naboens. Alle har vi vore Medgange, men alle har vi ogsaa vore Modgange og bitre Skuffelser. Men hver har sin Naadegave. Nogen ser alt gennem mørke Billede, andre gennem lyse. Nogen maa klage over alle Verdens Ting, andre takker Gud for alle Ting ved Jesus Kristus sin Herre.

Som en god Ven skrev til mig forleden: Om Prøver, Modgange og Lidelser vil jeg ikke skrive til dig. I har nok af det, hvor I er. Men lad mig heller fortælle dig lidt om Lyssglintene som vi har, da det kan opmun- tre og være til fælles Glæde.

Just saa, jeg skriver helst om den lyse Side, og vil nødig sige noget om Mørket, da det ikke virker til Opmuntring men til Sorg. Vi møder Skuffelser ret som det er. De kristne støder an og falder, men de fleste kommer til Erkendelse og faar Opreisning. Det er nemlig mennekeligt at synke, men fordømmeligt at ikke omvende sig. Og vi har dem ogsaa, som ikke kommer til Sandheds Erkendelse. De beæstes af Aander, som er værre end den onde selv.

Her er en Kamp paa Liv og Død mellem Lyset og Mørket i de indfødtes Hjerter. Og det er rimelig at Kampen er hedere her, hvor Satan har forskanjet sig i aartusinder. Men at fortælle i „Budd.“ om Satans Seire herude, det er liden Værd for Gud og hans Tjenere. Derfor er det naturlig for en Herrens Tjener, at han helst fortæller om, hvorledes Lyset freimstraaler og spredter Mørket, baner Vei til Hjerterne og skaber Guds Børn af ubekvem Materie. Vi vil forkynde om Herrens store Gjerning, om hans frelsende Magt!

Det var vor Tanke at have Daab under Mødet her denne Gang, men vi udsatte det en Maaned.

Mandag Morgen havde vi et velsignet Bønnemøde før vi skiftes. Jeg la ind nogle Opmuntringsord til for Niste paa Veien. Saa drog de alle hver til sit og var glade. Vi erfarede Aandens Vingeflag!

Jeg tror det er sandt, naar jeg siger om

Majoriteten af denne Forsamling: De hørte Ordet og bevarede det. De samlede Kraft for sig og Baaben til at forsvare sig med mod sine Modstandere. Det er mange, som vil tviste med dem om Lærens Holdbarhed, de maa daglig gi Hedningerne Bevis for, at Evangeliet er sandt. Man vilde gjerne undergrave deres Grundvold, om det var muligt. Derfor er Hedningerne meget urimelige og uretsfærdige i sine Diskutioner med de kristne—om mulig at faa dem opbragt og tabe Ligevægten. Og Satan har bejæret at sigte dem som Hvede. Maa Herren bevare dem som sin Diensten. Beder I ogsaa meget for dem! (Mere.)

Triste Nyheder.

„Buddæreren“ har idag den 30te November modtaget følgende Brev fra Pastor T. T. Carlsson.

Edmonton, Alta, Can. 26de Nov. '08.
Kjære Broder. Guds Fred!

Som du ser, er jeg nu her i denne Storbj. Jeg er just nu kommet tilbage til Hottellet fra Hospitalet, hvor Broder Rønning har undergaaet en noksaa alvorlig Operation. Det er nogen forunderlige Følelser en har, naar en skal følge en Ven til Operationsbordet. Det er som at følge ham til Døden, dog Broder Rønning var noksaa frimodig. Efter at have anbefalet sig og Børnene til Gud og talt lidt om hvorledes han ønskede vi skulde ordne med Børnene om saa var, at han skulde falde bort, gif han noksaa frimodig og lagde sig paa Bordet. Nu er det over og han er vaagnet af Bedøvelsen. Doktoren har godt Haab om hans Bedring. Her er et meget godt Hospital og han faar den bedste Pleie. Om alt gaar som vi haaber skulde han vel kunne komme ud om et par Uger“.

Bed Siden af denne korte Beretning om Broder Rønnings Tilstand nævner Carlsson til os, at Rønnings Penge er opbrugte og mere til og han undres paa, om ikke hans mange Venner endnu engang vil træde støttende til med Pengehjælp for dette

Tilsælde, som nok vil blive adskillig kostbart. Vi synes ikke vi kan tvile paa, at Vennerne vil hjælpe til at bære de økonomiske Byrder med en Ven og Broder, som har haft saa mange Tab og Prøver og fremdeles er stedt i Trængsel. Vi synes Sagen anbefaler sig selv uden et Ord fra os, naar den bare blir bekjendt. Lad Rønning faa en Zulehilfen baade i Ord og Gjerning. Red.

Siden vi gjorde istand ovenstaaende for Bladet, modtog vi en længere Skrivelse fra Carlsson som handler om Rønnings Tilstand, da han var isærd med at reise til Hospitalet, men denne Skrivelse har altsaa været saa længe paa Veien, at det, som sendtes fra Hospitalet kom først frem. Nu finder vi det derfor overflødigt at offentliggjøre det Brev som var først skrevet, men som kom sidst frem. Red.

Samtalemøder.

Paa Indbydelse har S. Dak. fælles Indremissionsforening afholdt Møder paa følgende Steder: Bor Frelzers Mgh., Lyon Co. Iowa, Pastor Olaf Berges Kald. Mødet aabnedes om Aftenen den 6te Okt. med Prædiken af Pastor Bigdal fra Colton, S. Dak.

Den næste Dag samledes Vennerne i Kirken Kl. 10. Pastor Berge ønskede Forsamlingen velkommen til Mødet. Pastor Tetli fra Canton indledede det foreliggende Emne 2 Pet. 1, 3—7. Det var et velsignet Møde og Talerne døde især ved dette at vi har faaet alt som vi trænger til Liv og Gudsfrygtighed, for den som har Sønnen har Livet. Gud velsigne Broderskabet og al sand og sund Forkyndelse af Guds Ord. Tak for Besøget Venner, Menighed og Præst. Præster tilstede under Mødet: Bigdal, Nummedal, Tetli og Stedets Præst. Og en hel Skare af Lægmeænd. Vær tro indtil Enden, saa er Kronen din. Offer optoges til Foreningen.

Det næste Møde var i Pastor W. B. Dahls Kald, Lake Preston. Den 26de Okt. om Aftenen samledes mon i Kirkens Bæse-

ment til Bønnemøde, hvor Mænd og Kvinder deltog med Bøn om Herrens rige Naade og Betsignelse. Næste Dag samlede vi i Kirken, hvor vi fik sætte os ned og lytte til en meget god Prediken af M. R. Aaberg. Derefter ønskedes Gæsterne velkommen til Mødet i Jesu Navn. Menigheden havde valgt Mat. 13, 1—9. Broder J. H. Konstad indledede. Derefter fortsattes Samtalen med Liv og Varme baade af Iæg og Iærd. Det var et i Sandhed betegnende Møde. Guds Aand var kraftig tilstede under Mødet. For nogen Tid siden havde man en stor Bækkelse paa dette Sted. Det var Bederkvægelsens Tider at faa være i Lake Preston. Samtalen dreiede sig om Jordbundens Bestaendighed. Sæden Guds Ord var god. Der blev særlig lagt Vægt paa de Hindringer som kommer tilhøje i vor Tid nemlig Rigdom og Gang til at hobe op Skatte som Møl og Rust forderver.

Presten tilstede under Mødet: Thorsen, M. R. Aaberg, Stubkjær, W. B. Dahl, Hofstad, Skartvet, Hinderaker og Mathsen. Tusind Tak for at vi fik komme til eder. Der var en stor Skare af Vidner fra øst og vest. Tak for Besøget og vel mødt igjen.

D. D. B.

Kredsmøde.

Med Wing Kreds afholdt et Møde i Bumbro Ngh., Past Lasjesons Kald, fra 10de til og med 12te Nov.

Mødet begyndte med Prediken af Kredens Formand Past. Westphal, over Luk. 13, 1—9. Grundtonen i Udlæggelsen af Teksten var: Selvsprøvelse og Bod.

Pastor Lasjeson hød alle velkommen med Ap. Gj. 10, 30—33.

Formanden takkede for Indbydelsen og erklærede Mødet aabent til Forhandling.

Sessionstiden bestemtes saaledes: Begynder Kl. 10 Formiddag med en halv Times Bønnestund, og saa fortsatte Samtalen til Kl. 12. Eftermiddagsamtale fra Kl. halv to til 4. Om Aftenen Prediken af en af de besøgende Prester.

Pastor L. C. Jacobsen indledede det op-

stillede Samtaleemne, Sal. 32. Følgende Punkter opstillede.

I. Synden.

1. Dens Væsen og Udartning.
2. Dens Følger.
3. Timelig Nød,—nagende Samvittighed.
4. Evig Fortabelse.

II. Naaden.

1. Dens Væsen.
2. Dens Grund.
3. Delagtiggjøreelse i den betinget af Omvendelse og Tro.
4. Dens Følge.
- a. Befrielse fra Synd, Død og Djævel.
- b. Samfund med Gud.
- c. Evtig Liv og Salighed.

Det var isandhed en grundig Indledning, og Skade, at Indlederen ikke havde den skrevne, saa vi kunde giengive den i sin Helhed. Samtalen over dette herlige Guds Ord var belærende og opbyggelig. Synd og Naade var herligt og greit fremholdt, og det var sølbart, at Guds Aand gjorde Hjertebesøg. Maa Ordet ikke have lydt forgiæves for nogen, men heller drive til Kristus.

Sidste Eftermiddag af Mødet holdtes Nadvergang, hvorefter et Offer blev optaget til Kredskassen.

Følgende Prester var tilstede: Stedets Prest Past. Lasjeson, Westphal, C. C. Holter, J. C. Hjelmervik, L. C. Jakobsen og Carlson af den forenede Kirke.

Herrens Navn være priset for alt godt.

J. C. Hjelmervik,
Sek. pro. tem.

Fra Arbeidsmarken.

Fra Stoughton, Wis. berettes: Rev. J. A. Duello fra Beresford, S. Dak., har været her, og Møder holdtes i Past. Lees Kirke fra 16de til 25de Nov. Møderne har synbart været til Betsignelse, idet flere har besluttet sig til at tjene Herren. Maa flere gjøre ligedan og alle bli tro til Døden og vinde Livsens Krone.

Pastor Johansen i St. Paul, som
just er tilflyttet sit nye Hjem i Nærheden af
den østre Kirke, blev forleden Gjenstand for
en stor Overraskelse. Menighederne samt
mange andre Venner samledes og gik i Flok
og Følge til Prestegaaarden og medbragte et
beiligt Piano som Foræring og Paaskjønnelse.
Da Huset ikke kunde rumme den store For-
samling maatte man ty til Kirken og der til-
bragtes en meget hyggelig Aften med Taler,
Sang og Forfriskninger.

Sha Hung Okt. 29, 08:

Kjære Venner, vi er nu halvveis op
til Fancheng. Vi er begge friske og lykkelige.
Vore Vaadfolk er meget misse. Alt har
gaaet godt. Det var lidt uhyggeligt at ligge
stille i ti Dage, men det tjener vel til at øve
os i Taalmodighed. Strømmen i Floden er
fremdeles stærk, men det mener nu saa
smaat alligevel, naar Vaadfolkene begynder
at drage Vaaden ved Fanegal. Vi er i Føl-
ge med syv Missionærer af den skandinaviske
Alliance. Og vi mener, des flere, des bedre.
Vær hilset fra Theresse Pederson
og Ida Grosseth.

Naar undertegnede resignerte
fra Riverside Menighed, Dawson, Minn.
var det ikke fordi der forelaa nogen speciel
Omstændighed, der paafrævede en saadan
Forandring. Der har været og er fremdeles
den bedste Forstaaelse mellem Prest og Me-
nighed. Derfor var det en stor Betyrrelse
og Uvilje naar Resignationen blev læst.
Dette ledede da til, at man enstemmigt bad
mig om at tage Resignationen tilbage. Det
te har jeg da ogsaa gjort; og vil med Glæde
fortsatte Virksomheden her. Denne Oplys-
ning gives forat gardere mod al mulig Mis-
tanke og usortjent Dadel, særlig for Menig-
hedens Vedkommende. Værb.

Dawson, Minn., 27 Nov. 08.

L. J. Oppedahl.

Takfigelsedagen havde vi et
meget hyggeligt Besøg af „Odetten“ fra Red
Wing Seminarium. Vi forsøgte da at ud-
nytte deres Besøg saa meget vi kunde. Vi
fik da korte Taler i Dagens Anledning fra

flere af dem indimellem de vakre Sange, de
sang. Baade de korte Taler som de yndige
Sange var meget opbyggende. Af Udtalel-
ser fra de tilstedeværende som f. Eks. „Eli-
ge hjertelige Vidnesbyrd gjør os godt“,
„Saadanne kristelige Sange vil vi have“,
„Vi fik da høre Ordene ogsaa denne Gang og
ikke bare Toner“, forstaar man, at saadanne
Besøg fra vor Skole virker opmuntrende og
styrker Interes en for Skolen. Derfor Tak
for at I kom; kom igjen ogsaa en anden
Gang.

J. L. Lasselson.

Fra et Sted i S. Dak. heder det:
Past. J. Tollefson har just været her i dette
og flere Rald af Hauge's Synode og bedt om
Penge til Diakonisehospitalet i Minneapo-
lis. I dette Rald fik han adskillige Skilling-
er til dette Siemed.

Fremdeles heder det: Det trænges
Penge, og man beder om Penge fra mange
Hold baade i vort eget Samfund og udenom,
til private Foretagender og Samfundsgjøre-
maal. Kollekter og Subskriptioner optages
i vore Menigheder til Reisepredikanter, Kir-
kebygning, Hospitaler, Børnehjem, Hedin-
gemission, Indremission, fattige osv. Der-
til kommer Menighedernes egne løbende Ud-
gifter, saa der skal virkelig meget til—ja me-
get gøres ogsaa. Somme giver mere end
deres finansielle Tøne taaler, andre kunde
gerne give mere, mange synes det bliver vel
mange Krav. Først og fremst burde man
nu hjælpe den Menighed og det Samfund,
som man staar i Forbindelse med før man ta-
ger fat udenom og i Gjøremaal. hvor man
ingen større Delagtighed har end den at yde
Bidrag. Dog enhver har vel Ret til sin egen
Mening ogsaa her. Men det er sikkert, at
des mere man spreder Kræfter og Midler,
des veifere blir man, det er saa naturligt.
Med Hensyn til Waaden at samle paa,
da lader det til at det lykkes bedst, naar man
kan reise rundt og træffe og tale med den en-
feste. Nu ser vi at der trænges Penge til Kir-
ken i Beresford, hvor Børnehjemmets Bebo-
ere ogsaa maa have sit kirkelige Hjem. Og
det er en Synodebeslutning, at Samfundets

Menigheder skulde hjælpe til at udvide denne Kirke, saa der kunde blive Rum baade for Menigheden og dem fra Børnehjemmet. Denne Beslutning burde snarest mulig efterkommes. Nu vilde det sikkert lykkes bedst om en blev udsendt for at samle dette. Prof. Elstad skriver om Indsamlingen til Monument paa afdøde Prof. Bergslands Grav. Her gjelder det samme. Kunde ikke til Efs. en af Professorene faa en Tid i Sommerens Løb til at rejse rundt og samle dette lille og samtidig tale Skolens Sag. Kun disse Bemærkninger ved denne Veilighed. Her høves ved Haanden flere Bønnebreve, men de maa nok lægges paa Hylben indtil videre, da de angaar mere sjerntliggende Gjøremaal. Det randt mig i Sinde, at de mange norske Folk som staar udenom al kirkelig Forbindelse, og som kanke aldrig har lagt noget til nogen af de nævnte eller andre gode Gjøremaal nu snart burde komme med en liden Almisse til et eller andet ædelt Niemed.

Bekjendtgjørelser.

Paa Indbydelse fra Menigheden i Rake, Iowa, Past. Trefstad's Kalb, vil den nordlige Iowa Indremissionsforening afholde et Møde der, om Gud vil, fra den 15de til og med 17de December. Samtaleemnet den 3die Artikel. Past. A. H. fra Efterskolen indleder.

B. B. Olsen, Form.

A. Schaw, Sek.

Central Minn. Indremissionsforening afholder et Samtaleemne i Willmar, Pastor Mikalson's Kalb, fra 14—17 Dec. Mødet begynder den 14de om Aftenen Kl. 7.30 med en kort Prediken. Samtaleemnet Ef. 5—14 Pastor Barstad vil indlede. Kom med Bøn om et velsignedt Møde.

D. M. Anderson Form.

J. Strandnes.

Rettelse.

I No. 48 Side 1145 1ste Spalte 1ste Linie fra neden staar: „Men der er ingen Hvile for en Mand som vil at osv“. Dette skal være: „Men der er ingen Hvile for en Mand som ved at“ osv.

Kvitteringer

	Notes.	Cash
Til Synodelassen: Ved Pastor D. Ambrose: For kvitteret.....	3095.00	1853.50
Fra Pastor A. D. Johnson's Kalb, Rothman, Minn., Friborg Mgd.: H. E. Kean 1, Jacob Hendrickson 5, Mrs. D. Rudshagen 5, H. R. Helgeson 5.....		16.00
T. J. Olson 5, S. D. Hovland 5, Ole M. Skovrud 5, J. E. Moen 20.....		36.00
Søndre Friborg Mgd.: T. Hegleth 10, John J. Sether 100, J. J. Sether Jr. 25, Ole E. Sether, Ferguson Falls, Minn. 25, Ole Ugstad 10, T. E. Wiggen 5, Hans Sether 5, P. J. Mobergen 25, Geo. Thorson 5.....		210.00
Nels Haagen 100 P. J. Mobergen 25.....		125.00
For Frelser's (Frimdg.): P. A. Moe 5, A. Falla 1, A. Heggan 5, E. E. Holbt 5, R. Holbt 1, S. A. Brenden 2, M. Brenden 3, Ole Aaberg 5, T. E. Moen 10, J. A. Melby 5, J. B. Vatten 5, R. R. Peterson 5, A. S. Brenden 1, M. B. Heggan 5, Mrs. A. D. Tømmersaa 5, J. D. Grina 5, Mrs. A. M. Stigrud 5, A. R. Mure 5, E. Grosli 5, Nels Hovland 10, A. R. Peterson 5, John Grosli 5, Oscar Nordmarken 5, S. E. Johnson 5.....		113.00
S. M. Heggan 5, S. A. Hauger 5, Mrs. E. Gulson 10, Nels Hovland 10.....		30.00
Bille Bethania Mgd.: A. Malingen 2, Nels O. Nas 25, S. J. Bruvén 3, R. Sillerud 5, T. Olson 5, Mrs. Olivia Schultad 5, D. B. Olson 10, Knud Opdal 5, Iver Egan 5, Theodor Arentsen 5, J. D. Haug 2, Ole Torgrimson 5, John Brustad 2, B. E. Bjelland 25.....		104.00
Knud Strand 10, A. Malingen 5, E. Anderson 10, E. Enger 5, B. E. Bjelland 25, Nels O. Nas 75.....		130.00

\$3425.00 \$2296.60

Til Synodelassen: Betalt Notes. For kvitteret for.....	1329.50
Prof. M. D. Bee, Red Wing, Minn.....	25.00
Thomas Metum, Jackson, Minn.....	20.00
Ole Jørgensen, Jackson, Minn.....	25.00
B. R. Johnson, East Grand Forks, Minn.....	25.00
P. P. Bolden, Wallingford, Iowa.....	5.00
Olaus Dahl, Franklin, Minn.....	5.00
Martin E. Norby, Fairfax, Minn.....	10.00
Tobias S. Hirtland, Artesian, S. D.....	5.00
O. E. Slattum, Spicer, Minn.....	10.00
A. S. Sogge, Jackson, Minn.....	25.00
Halvor Olson, Geddes, S. D.....	25.00
J. Anonson, Efterskolen, Iowa.....	5.00
Peter Moen, Bolin, S. D.....	25.00
Iver Burteb " ".....	5.00
D. B. Solberg, " ".....	5.00
Rev. A. J. Kervig, Bolin, S. D.....	25.00
Chr. Gran, Bottineau, N. D.....	15.00
Jacob Farnen, Madison, Minn.....	50.00
Mathias Hanson, Dawson, Minn.....	15.00
E. Kittelson, Montevideo, Minn.....	10.00
J. Walstad, Appleton, Minn.....	5.00
And. Carlson, Hooper, S. D.....	5.00
Knud Brue, Centerville, S. D.....	3.00
Cornelius Aune, Kandiyohi, Minn.....	5.00
John Bium, Dell Rapids, S. D.....	5.00
Edgar Eftenson, Dell Rapids, S. D.....	5.00
Kristian E. Vinberg, Jackson, Minn.....	10.00
And. Erickson, Kandiyohi, Minn.....	5.00
Gunder Pedersen, Penock, Minn.....	10.00
N. Bind, Oslo, Minn.....	5.00
Ole Bind, Oslo, Minn.....	5.00
Jens A. Gauglum, Grand Forks, N. D.....	10.00
E. J. Holden, Centerville, S. D.....	5.00

Johannes Breli, Sacred Heart, Minn.....	15.00
M S Jorbet, " " ".....	5.00
H F Johnson, " " ".....	5.00
Geit Bjørn, Independence, Wis.....	5.00
Oluf S Vorby, Mondovi, Wis.....	10.00
John Paulson, Independence, Wis.....	25.00
Jens O Balfeth, Rochester, Minn.....	15.00
S Brandjord, Franklin, Minn.....	10.00
A E Larson, Fairfax, Minn.....	5.00
Reber Larson, Fairfax, Minn.....	5.00
S J Moen, Hendricks, Minn.....	10.00
S S Jorbet, Sacred Heart, Minn.....	10.00
A Lunte, Dalton, Minn.....	10.00
Mils Gule, " " ".....	20.00
M A Bothun, " " ".....	5.00
Bernard Mabson, Daltou, Minn.....	10.00
A S Femreite, Independence, Wis.....	5.00
M B Peterson, Dawson, Minn.....	25.00
Georgiana Lindland, Naples, S. Dat.....	5.00

Cash Subscription. For Bitteret for.....	873.24
G A Sundberg, Brookings, S. D.....	5.00
J B Holland, Bangford, S. Dat.....	2.58
Robt. Bergerion, Dawson, Minn.....	1.00
S J Moen, Hendricks, Minn.....	5.00

886.82

D. A. U l b i n, Kasserer.

B e t h e s d a B ø r n e h j e m: J S Johnson, Beresford S. D.....	5.00
Siri & Karine Knudson, Peterson, Minn.....	5.00
Bed Theo. Holstad fra St. Peter Mgd., Park River, N. Dat. Offer.....	39.25
Bed Rev. Vorgen fra Rvf. i Ny Stabanger Mgd., Burgeton, N. Dat.....	19.26
Bed do. fra Mr. & Mrs. Gudmund Knudsvig, Burton.....	2.00
Bed do. fra Mr. & Mrs. John A Paulson, ".....	2.00
Bed do. fra Mr. & Mrs. Johan Knudsvig, ".....	1.00
Bed Rev. Etke fra Singdaas Mgd., Hendricks, Minn., halvt Konf. offer.....	33.42
Bed Rev. Mona fra Rongsvinger Mgd., Birchholtz, Minn. Konf. offer.....	44.94
Bed Beske Mbroten fra Søndre Friborg Rvf., Bergus Falls, Minn.....	18.65
Bed Mrs. T B Olson fra Nazaret Mgd.s Rvf., Madeliffe, Iowa.....	9.61
Bed Miss Agnes S Dvegaard fra Ræis Mgd.s Pigef., Madison, Minn.....	10.00
Bed Rev. C J Galtvold fra Magnus Monson, Jewell, Ia.....	5.00
Bed do. fra Betekia Mgd., Jewell, Ia., Offer.....	17.25
Fra R Thompson, Beach, N. D.....	2.00
Fra Mrs. P T Peterson, Santa Rosa, Cal.....	5.00
Bed Mrs. P Ubbøe fra Zions Mgd.s Pigef., Bergus Falls, Minn.....	10.00
Bed Bertha Storing fra Lincoln Mgd.s Pigef., Slater, Iowa.....	29.25
Bed Rev. Mortveit fra Plattville Mgd.s Rvf., Plattville, Ill.....	10.00
Bed do. fra Miss Dina Erickson, Plattville.....	10.00
Bed do. fra S Knudson, Plattville.....	5.00
Bed Rev. O D Vergh fra Gustav Sundberg, Brookings, S. Dat.....	5.00
Fra Clara Dyrud, Ida, Minn.....	5.00
Bed Rev. Etke fra Ny Tref. Mgd., Canby, Minn., Offer.....	8.15
Bed Rev. S J Brekke fra Madison Kreds af S. S.....	50.00
Bed Rev. Galtvold fra Zabitha Mgd., Rose Grove, Ia., Offer.....	11.81
Bed Rev. Sandben fra Erick Schelbahl 1, Knud Prescott 50c, Mrs. Solbret 50c, Rachel Solbret 1, C Ehelbavig 7.81, D S Jonbahl 2, E Logan 5, Gunder Larson Wit 1, W B Kvam 1, Luella Thompson 25c.....	20.06

J Eberion, Humboldt, Iowa.....	5.00
Bed Rev S Langehaug fra Mrs. Nyman 1, Mrs. Moren 1, Sam selv 5.....	7.00

For Bitteret for 1591.61
933.49
2525.10

G. D. W i l, Kas.

T i l P r o f e s s o r l ø n: Bed M J Hall fra Williams, Ia., Tilleg fra forrige Aar: B S Peterson 2, Edw. Evenson 1, Casper Evenson, D Osbaug hver 50c.....	4.00
Bed J Tronvold fra Frankes Mgd., J S Olsons Rald.....	51.48
Bed R L Fildram fra Bonesteel Mgd., Lundbys Rald.....	12.42
Bed Pastor Stenerion fra Ræis Holm, James Mgd.....	5.00
Bed S J Iverion fra Rvf. i Gauges Mgd., Canoe, Ia.....	2.00
Bed R Lewis fra Lake Preston, S. D.....	6.75
Bed Pastor S Langehaug fra Bethania Mgd., Langehaugs Rald, E Moe 10, D S Foss, S Warberg, E T Hagen, M Moe hver 3, J E Dyrland 2.30, B D Lowly 2.25, N A Glaten, O Doffen hver 1.50, Tilleg 45c.....	30.00
Bed Pastor U D Johnson fra Søndre Friborg Mgd., Johnsons Rald, B Mbroten 4, S E Sether, J Etihad, T B Segleth, J J Sether Jr., O Ugstad, N Haagenion, N A Haagenion, J J Sether hver 2, N A Haagenion 1, T Hagen, S Sether hver 50c.....	22.00
Bed Prof. M G Hanson fra Peter Larson, Craft, Saff., Can. 2, E Fredrickson, Dorace, N. D. 2.50, S Grønbaht, Rvers, Col. 2.....	6.50
Bed Carl D Gillesland fra Norwaa Mgd., Langehaugs Rald.....	45.00
Bed Ole D Møen fra Størbahts Mgd., Maltewicks Rald fra R Thompson, Beach, N. D.....	35.05 2.00
Bed Pastor Langehaug fra Trøndenes Mgd., Langehaugs Rald 50, Pastor Langehaug personlig 5.....	55.00
Bed Peter Anderion fra Highland Mgd., Pastor Brices Rald.....	13.20
Bed Ræis Larson fra Mayville Mgd., Mayville, N. Dat., N Larson 10.50, O S Walen, G D Westeland, John Grinde, Paul Grinde, O C Kopang hver 5, S Larson, Jufin Grinde, Mrs. N D Sando hver 4, Carl Umble, T E Ræis, M E Ræisberg hver 3, A J Knudson, O Peterson, E N Rosvold hver 2, N E Rosvold 1.50, S L Røtne 1.....	65.00
Bed Pastor Moe fra Gruue Mgd., Møes Rald.....	10.00
Bed Pastor O J Johnson fra Broderheims Mgd., Johnsons Rald, Ole Carlson 5, S Etiple, E C Etiple, Bafi, G Westerland hver 2, D W Nelson 1, S Garrigstad 50c, 12.50.—Fra Gauges Minde, samme Rald, S E Johnson 5, J B Nelson 2, Pastor O J Johnson 1.—8.00.....	20.50
Bed Pastor S S Westby fra Shell Creek Mgd., Westbys Rald.....	65.70
Bed Pastor S J Brekke fra Osbaht Mgd., Brekkes Rald 26.35, Boar Frimgd., samme Rald, Konf. offer 17.84.....	44.19 495.79 1154.11

For Bitteret for 1649.90

J. L. S a s s e f o n.

Med hjertelig Tak erkjendes modtaget gennem Pastor O J. Maltewick, Galesburg, N. D. følgende Gaver:	
Mrs. N D Sando 5, B Grinde 1, N Larson 1, M S Skaug 1, Aile Knutson 1, M Ræisberg 1, Rev. Maltewick 1, Marie Jhtad 60c, S B Ræis 1, Otto Erickson 2.....	14.60
Modtaget gennem Past. B R Barstad fra Benner i Dawson, Minn.....	21.00

J. M. S. S o t v e b t.

B i d r a g t i l S. S. Kapellet i Milwaukee fra J A. Johnsons Rald, Mt. Gresh, Wis.: W M Lewis, Mrs. John Peters, Rev. J A Johnson A E Herstad, Ræis Gultad, N A Johnson, Arel Backstrom, A M Lee, N Gunnus, Olaf Jacobson, Mrs. A Haaben, Carl Sanderson, B T Sanjon, Levi Johnson, Simon Bunsbick, Mrs. Anna Anderson, S R Oleben, J Walen, W S Mrland, S B Mrland hver 1, Corrella Peters, S A San-	
---	--

son, Mrs. N. K. Manum, Ole Evingen hver 50c, Martha Møsther 75c, Clara Gunhus, M. C. Meland, J. M. Manum, N. K. Manum hver 25c, Mrs. Ole Gustab, S. A. Haaden, A. O. Anderson hver 2c, Eli Bederfson, Abraham Langkle, A. Resheim, D. Holman, G. K. Bower, G. Danielson hver 5c.

Range Tal
Nels Carlsson.

Til Maybille Kreds Indremission: Fra hver	
Jacobson, Rome, N. D.	5.00
Offer ved Kredsmodet, Grand Forks, N. D.	41.91
John Knudsvig, Buxton, N. D.	1.00
Offer ved Kredsmodet i Kongsvinger, Pastor Monas	25.07
Kald	72.98

T. J. Hagen, Ksk.

The Foreign Mission Society of Jewel Lutheran College decided at their meeting in the latter part of May 1908 to gather money for the High school in China. Enclosed you will find a list of donors names and amount donated, received by me up to the present time.

Samlet ved Beder Lovseth (Student) i North Branch	
Mgd., Pastor Westbys Kald: Mr. & Mrs. Amund Larson	
2, D. Gundersen 2, H. A. Lovaas 1, D. J. Solhus 2, D. D.	
Myrab 1, D. W. Thompson 1, T. C. Kittelson 1, G. W. Wat-	
land 2, Harry Loten 1, George Watland 1, A. S. Lovaas	
50c, F. J. Westby 1, S. Bernberg 1, R. K. Kvam 1, Halvor	
Kittelson 50c, Martin Juelson 50c, A. L. Lovaas 1, John	
Larson 50c, Knut Rimmereide 50c, Carl Westby 50c,	
Gerty Erickson 1, Melchea Dyrbo 50c, Dinah Kvam 1,	
Tina Kvam 50c, Kristina Kvam 50c, Mabel Gundersen	
50c, Clara Kittelson 50c, Lena Larson 50c, Margaret	
Kolden 50c, C. E. Ekrem 5, Kittel Dyrbo 2, John Westby	
2, D. D. Lindbo 2, E. Erickson 1, Knut Jensen 1, J. L. Lova-	
as 1, Ole Kolden 2, Theodore Ekrem 1, Otto Dyrbo	
50c, S. J. Westby 1, Elmer Lindbo 50c, F. K. Kvam 1,	
Charlie Kittelson 50c, Edin Lindbo 50c, Sivert Juel-	
son 50c, Albert Larson 25c, Lauris Larson 75c, Oscar	
Kolden 50c, Kolden Bros. 1, Clara Watland 50c, Emma	
Juelson 50c, Bettie Kvam 50c, Sophia Kvam 50c,	
Tina Lovaas 50c, Nora Gundersen 50c, Clara Larson	
50c, Nella Kolden 50c.	74.70

Ved samme fra Død Kald, Minneapolis, Minn. 1.07

Samlet ved Clara Sveeggen, Veresford, S. D. Kollet
ved en Børnefest i St. Peters Mgd., Pastor G. D. Sits
Kald. 11.25

Ved samme fra J. B. Sletvold 5.10

Samlet ved Mathilda Kringsberg i Hazel Run, Minn.,
Pastor T. J. Dovedahls Kald, Rosmus Marrestad 1, O.
H. Marrestad 1, Mr. Forbord 50c, Mrs. W. M. Hagen 25c,
Alfred Jhaas 1, Mr. Tollefson 1, D. S. Dyrbo 1 50c. 5.25

Samlet ved Clara Sogge (Student): Indtægt ved en
„Ice Cream Stand“ ledet af D. Diskad ved en Skolefest i
Holmes, Iowa. 29.05

E. W. Knudson, Kask.

Bedes erindret.

Den 1ste November var en hel Del notes, givne til Afbetaling paa Synodens Gjæld forfaldne, og enhver, der ved sig at have givet note betalbar ved den Tid, anmodes indstændigt om at sende Beløbet til undertegnede snarest muligt. Saa snart Beløbet modtages, vil noten returneres vedkommende.

D. A. Usvin,
Red Wing, Minn.

Til Jule- og Nytaarsgaver

anbefales følgende Bøger paa det bedste:

Nagaard G. Da Ankeret faldt. En Julehistorie. Jndb. 75c.

Whsfeld, Dr. Friedrich. Mennekelivet i Guds Ord's Lys. Jndb. 85c. I bedre Bind med Guldsnit 1.20.

Anderson, D. M. Kristelige Sange. Jndb. 35c
Arctander, Jno. W. Trøst for Tvilere. I Omflag 35c.

Aubert, Elije. Et Juleminde. Jndb. 1.00

Berg, C. D. Tro kun. Korte Evangeliepredikener for Ungdommen af svenske gejstlige. Jb. 75c

Bernhoft, Th. C. Følg Jesus. En Bog for Konfirmander. Jndb. i Skirtingssb. 60c. Do. med Guldsnit 80c.

Blot jeg bliver salig. Fortælling fra Livet af A. v. S. Jndb. 1.00.

Bonar, Dr. Horatius. Veien til Fred. En Bog for belyndede. Jndb. 50c.

Borchgrevink, Johanna. Fra Pigealshet i Antananarivo. Jndb. i Skirtingssbind 40c.

Heve fra Himmelen, eller Jordelivet seet i Evighedens Lys. Skirtingssbind 1.00

Fromm Whiles. Den unge Piges Bistrefest i og udenfor Hjemmet. Jndb. 1.20. Do. med Guldsnit 1.45.

Børnens Harpe. Aandelige Sange for Børn dagsskolen og Hjemmet. B. ceset Lærerebind 30c. Do. med Musik 60c.

Table L. Livet efter Døden og Gudsrigets Fremtid. Skirtingssbind 2.25.

Defoe, Daniel. Robinson Crusoe. Jndb. 50c

Det fortabte Barn eller Ralph Harbingtons Levnet og Død. Jndb. 30c.

Diselhoff, Dr. Julius. Dr. Martin Luther i Ord og Vilde for gamle og unge. Skirtingssb. 80c

Etchhoff, C. J. Sandheden i Kristus, fremstillet i Predikener over Kirkearets Høimæsjetekter. Jndb. 2.40.

En sand kristens Kjendetegn. Jndb. 1.10.

Kestirrh, Stykker og Taleger til Gjengivelse ved Børnefester Ungdomsraader etc. Jndb. 50c.

Kredsbogstuen. Salmer og Sange til Brug i Menigheden ved Siden af Salmebogen. Jb. 40c. Do Musikudgave 2.00.

Kredsbogstuen. En Samling af Sange til Brug i Indremissionens Tjeneste. Jndb. 50c.

Kriis, N. J. Til Julebordet. Fortællinger. Jndb. 85c.

Krybetoner. Sange fra Ungdommens Ven. Alle tre Bind i en Bog 3.50.

Kunck, D. Husandagtsbog. Jndb. 2.00.

Kosjner, Johannes. Skatte. Jndb. 60c. I halv Marokko 90c. Do. med Guldsnit 1.15.

Do. paa engelsk 75c.

Harpen. En Sangsamling. Alle fire Hæfter i et Bind 1.00.

Hans Nielsen Hauges udbaalte Skrifter 3b. 1.00

Himle, Th. Pastor. Guds Veie med et gjenstridigt Folk. Med 62 Billeder. Indb. 1.00.

Laache, R. J. Lusaandagtsbog. Indb. 1.60
Do. smukt indbunden med Guldfnit 2.20.

Predikener ober Høimesse og andre Tæfter. Indb. 1.75.

Margrethe. Anna Helsing. Billeder fra Bælfeststiden i Hemtiaaene. Skirtingsbind 75c.

Naar Jesus kommer ind i Huset", af Pastor Rildahl. Sendes portofrit for 60c.

Nonnen, Emily. To Julefortællinger. 3b. 30c

Siedel, Ernst, Dr. Veien til evig Ungdom. Bibsvisdom for Unglinge. Indb. 75c.

Veien til evig Eljshed. Bibsvisdom for unge Piger. Indb. 1.05

Hollmar, A. Seet ved Fys Kortællinger. Indb. 50c. Do. Skirtingsbind 75c.

Prestegaarden i Harzen. Fortælling. Skirtingsbind med Guldfnit 1.30

Lyttelige Mennesker. Seks Fortællinger. 3b. 60c.

Tre Juleastener. Skirtingsbind 1.10

Julebud.

Julebog for Barn. Dette er en meget pen Julebog med vakre Fortællinger og prægtige Billeder. Bogen er paa 64 Sider og koster 15c

CHRISTMAS CHEER

for boys and girls. Denne Bog er paa engelsk og er ogsaa paa 64 Sider med følgende Fortællinger: If the Christ-child came; Love-star; Little Sammy's dream; How the mountain was clad; The singing Lady; Star-Eye; A Christmas Joy; Colonel Kit; Christmas. Bogen har mange Billeder. Prisen er 15c.

Landstads Salmebøger.

har vi gjort Arrangement om at saa en Del indbundet i finere Bind, som der har været Efterhørgsel efter disse. Vi er lovet at saa disse før Jul, saa der kan være Anledning at ordre dem for Jule- og Nytaarspræsenter. Naar Ordres indsendes, saa opgi baade Bogstav og Pris for at forebygge, at fejl bliver gjort i Forjendelsen. Bøgerne have i følgende Indbindinger:

Djorbd Indbinding, ægte flexible Marocco, med omstjæbe Kanter og Guldfnit og Futeral	2.50
A. Indb. i presstet lysebrunt Kalveskind, mygt Fudebind med forgyldt Kors paa Siden, Guldfnit og Futeral....	2.25
C. Indb. i sort presstet Kalveskind, mygt Fudebind med forgyldt Kors paa Siden, Guldfnit og Futeral.....	2.25
D. Indb. i sort presstet Kalveskind, mygt Fudebind, med forgyldt Kors paa Siden og ophjæde Blomster.....	2.25
E. Indb. i sort presstet Kalveskind med forgyldt Kors og Blomsterforjiringer paa Siden	2.25

F. Indb. i blaat flexible presstet Kalveskind med Guldfnit og Futeral..... 1.80

G. Indb. i sort flexible presstet Kalveskind med Guldfnit og Futeral.... 1.80

Lithograferede Mottoes

med paatrykte Skriftsteder i Selv, til at hænge paa Væggen til 10c pr. Stykke.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Imported postal cards with Christmas greetings. Very beautiful. Price 2 for 5 cents or 25 cents per dozen.

Norske Landskaber og Nationalbilleder.

Al disse Kort har vi et større Dplag og mange forskjellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende: Juleaften; Julemorgen; Aften ved Tjernet; Pratlundsdaalen i Kysthyle; Østfjeld; Nordfjord; Verfoslen; Paa Eki; Paa Kælle; Paa Habet i Storm; Paa Habet i Stille; Peer Gynt (5 forskjellige Billeder). Gæsterpige. Pige og Gjed. Pige og Hund. 3 Nationaldragter (flere forskellige Billeder). Vinterbilleder (mange forskellige). Juleneg. Sjofinner ved Ulsefjord. Rappelerir. Pige i Vaad. Seilbaad paa Havet. Paa Jagt om Vinteren. Fra Østfjorelsen til Holmentollen. Fra Nordland. Kjøsen ved Ulsefjord. Evolver. Quarbreen. Raftind. Fra Hardanger. Forghættan. Fra Nærøfjorden. Hestmandp. Svartisen. Geiranger. Digermulen i Vofoten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men virkelige Bragt-billeder i mange forskellige Farver og med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr. Stykke. 3 dujinis forjreret 50Cents portofrit.

Endel simplere Kort til 2 for 5c eller 25c pr. Dujin.

Al disse Bde har vi netop modtaget en ny Forsjning meget vakre Kort.

Send Ordres til

C. Lillethun.

Red Wing, Minn.

„Buddbæren“ frit til næste Nytaar.

Fra nu til næste Nytaar vil vi, saa langt Dplaget rækker, give „Buddbæren“ frit til alle nye Abonnenter, der i Forskud sender os en Dollar (\$1.00) for 1909. Der er endnu hundreder af Hjem, hvor vort Samfunds Blad ikke holdes. Derfor er der ogsaa saa mange, som kjender saare lidet til, hvad vort Samfund er og hvad det gjør, Forsøg at holde Bladet idetmindste et Aar og du skal se, hvor kjendt du blir med Samfundets Arbeide og Gjøremaal, og vi tror sikkert at kunne forsikre dig, at du vil ikke angre paa det.

Send alle Bestillinger paa Bladet til

C. Lillethun,

Red Wing, Minn.

Folketalender for 1909

er nu færdig. Den er paa 96 Sider og giver foruden meget godt Læsestof en fuldstændig Kalender og Adresse paa alle Prestre, Professorer og Missionærer i Hauges Synode, den norske Synode, Den Forenede Kirke og Frikirken. Bogen koster i Omslag 10 cents med 25 procent Rabat til Forhandlere.

Prestre og alle andre, som interessere sig for Udbredelsen af denne billige Bog, anmodes om at sende sine Ordre til undertegnede snarest muligt.

C. L il l e t h u n,
Red Wing, Minn.

En værdifuld Jule- eller Nytaarsgave.

„Vægteren“, 427 opbyggelige Sange, gamle og nye. Denne Bog har bundet en stor Udbredelse iblandt det lutheriske Kirkefolk. Udbredt i over 12,000 Eksemplarer. I meget Bind og Guldsnit. Pris 50c

Havn paa Bermen i Gulb frit, om ønskes, til første Januar.

Mrs. E. D. Brohaugh,
298 Williams St., Duff No. 1,
St. Paul, Minn.

Ulvestads „Nordmændene

i Amerika, deres Historie og Reford“ er tidligere blevet anbefalet af „Skandinaven“ og de andre Blade som et storlagent Værk og et yderst værdifuldt Billedskrift, der har kostet ham en Formue. Folk, som til ham har bestalt et Afdrag, vil nu faa det fratruffet. Prisen er ellers \$4.75, hvilket er meget billigt for et Værk, saa stort som en Familiebibel. Send eders Ordre til os.—Vi har ogsaa hans „Engelsk-norsk Ordbog med fuldstændig Udtalebetegnelse“ (Pris \$2.50) og hans „Selvhjælp i Engelsk“ (\$1.00). History Book Co., 2601 6th Str. So., Minneapolis, Minn. Agenter ønskes straks.

Dr. Tønnes Thomas Sanitarium
for begyndende Læring.

Grandview pr. Mountainhouse, Dwyhee Co., Idaho, aabent fra Midten af Oktober. Norske Kurser, norsk Levemaade. Det milde Klima tillader Friluftsbehandling Nat og Dag, Sommer og Vinter.

For alle nærmere Oplysninger skriv under ovennævnte Adresse.

Fountain-Penne.

Vi har en god Forhøning af de velbetjendte Moore's Non-Leakable Fountain Penne. De sælges for \$2.50, 3.00, \$3.50. Dette er ubetinget den bedste Fountain Pen i Markedet for nærværende. Hvis en Pen ikke er tilfredsstillende, kan den byttes igen. Døgn, enten der ønskes en fin, grov eller „stub“ Pen.

Vi har ogsaa „The Standard Self-filling Pen“, som sælges for \$2.00.

Ordre indsendes til

C. L il l e t h u n, Red Wing, Minn.

Julen er kommen. No. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7. Sange og Recitationer til Brug ved Spøndskeflokens Julefest. Pris 5 Cents pr. Eksemplar.

Alterbilleder

præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motifsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: A d o l f J b j ø, Story City, Iowa.

Alttermalerier.

Akademisk Arbejde til laveste Priser. Dybe Aars Erfaring. Send for illustreret Katalog.

August Klugstad,
Marinette, Wis.

Bedes erindret

Naar bore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorløn sendes til Rev. J. L. Vasselton, Kasson, Minn.

Penge til Synodklassen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Mr. O. A. Ulbin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. J. J. Rendahl, 226 Vernon Ave., E. Fergus Falls, Minn.

Penge til Indremissionen sendes til Prof. H. S. Ekstad, Red Wing, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. G. D. Wit, Route 3, Veresford, S. D.

„Buddäreren“

udgives af Hauges norske evangeliske lutheriske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og for forskudsvis \$1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. L il l e t h u n,

Lawyer & Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. E. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Tiden; 2. Tugt og Naade; 3. Past. Chr. D. Brohaugh; 4. Julebaven; 5. Lægmandsvirksomheden; 6. Spørgsmaal; 7. Sange—Gaugianisme; 8. Mrs. A. J. Eversen; 9. Kinamissionen; 10. Triste Nyheder; 11. Samtale; 12. Kredsarbejde; 13. Fra Arbeidsmarken; 14. Betjentgjættelser; 15. Kvitteringer.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2.

No. 51 }

Lørdag den 19de December 1908.

{ 40de Aar.

Et Lys til at oplyse Hedningerne.

(M. G. S.)

Et Lys til at oplyse Hedningerne kalder Simon Barnet Jesus, naar han i Herrens Tempel holder det paa sine Arme. Luk. 2, 32.

Lyslet fra det høie har besøgt os, for at skinne for dem, som sidde i Mørket og i Dødens Skygge, at styre vore Fødder paa Fredens Vej, siger Sáfarias i sin Lovsang. Luk. 1, 78—79.

Jeg, Herren, jeg har kaldet dig i Retfærdighed, og jeg vil tage dig ved din Haand; og jeg vil bevare dig og gjøre dig til en Pagt for Folkene, til et Lys for Hedningerne, til at aabne de blindes Øine, til at udfri de bundne af Fængsel, dem, som sidde i Mørke af Fangenskab, forkynder Profeten Esaias. Es. 42, 6—7.

Disse Vidnesbyrd om den Herre Jesus fra det gamle og det nye Testamente beskrive hans Frelserforhold.

Kristus er, som Paulus siger, „af Fædrene efter Rødet“, en Israelit af Israellitter. Til sine egne kom han ogsaa „først og fremst“. Han siger selv: „Jeg er ikke udsendt uden til de fortabte Faar af Israels Hus“. Math. 15, 24: „Saliggjørelsen kommer fra Jøderne“. Joh. 4, 22.

Men Gud er dog ikke blot Jødernes Gud og Jesus er ikke blot Jødernes Frelser, og Saliggjørelsen er ikke blot for Jøderne. Gud er ogsaa Hedningernes Gud. Jesus er alle Menneskers Frelser, Jødernes og Hedningernes.

Gud har, siger Apostelen Paulus, indesluttet alle under Synd, paa det, at han kunde forbarme sig over alle, saa der er ingen Forskjel; alle have syndet, og alle fattes den Ros, de skulde have for Gud. Rom. 11, 32; 3, 9. Gal. 3, 22. Rom. 3, 10, 11, 12, 23.

„Lyslet fra det Høie har besøgt os, for at skinne for dem, som sidde i Mørket“. Saaledes lød Sáfarias Lovsang. I Mørket sidder alle Mennesker, den hele Slægt, for Syndens Skyld. Jøderne sad ogsaa der. Men i særegen Forstand gjælder dette Tilfagn Hedningerne. De havde ikke det aabenbarede Guds Ord, de vare udenom Pagterne og Forjættelserne. De vare fremmede fra det guddommelige Livets Ords Lys. De sad i Mørket og i Dødens Skygge. De kjendte ikke Fredens Vej. De gik stedse længere og længere bort i Dødens Rat.

Lyslet fra det høie, lovet være Gud, skinne nu i Evangeliet for Hedningerne.

Hedningernes Frelse er indesluttet i Guds Frelsesraad og sat som den guddommelige Frelsesgjernings Opgave. Hedningernes Frelse er Guds Naades og Frelsestankes Maal i Verden. Det store Arbejdsløjen i Guds Rige er: Frels Hedningerne!

De frelste Hedninger kaldes i Skriften „Herrens Arv“, „Kristi Arv“. Gal. 2, 8.

Gud vil frelse alle Mennesker. „Gjører alle Folk til Disciple“, var Jesu Befaling til sine Disciple, da han tog Afsked med dem ved Himmelfarten. Intet Folk og intet Land er

GTU Library

2400 Ridge Road

Hayward, CA 94709

call (510) 649-2500

F

to recall.

udelukket fra Herrens store Missionsbefaling og Forjættelse. Kina, det største Hedningeland i Verden, det Land og det Folk, som ved Guds Råd og Førelse er bleven vor Hedningemissions Mark, er da ogsaa sikkerlig med indbefattet heri.

Om dette Folk kan det ogsaa med Sandhed siges, at det sidder i Mørke og Dødens Skygge. Tusinder dør daglig en Hedningedød, uden Gud, uden Kristus og uden Haab, derude i det store Hedningeland. Al, hvilken Rød og Jammer! Til at forkynde disse Hedninger Kristi Evangelium har Gud kaldt os. Anledningerne, Dørene, har han aabnet os. En Mission har vi faaet grundlægge iblandt dem. Gjerningen er begyndt; den har faaet Fæste; den har allerede haaret herlige Frugter, Gud til Vre og mange Sjæle til Frelse, priset være Herrens Navn!

Vor Mission i Kina har allerede en Historie. Begyndelsen var liden, som Arbeidet i Guds Rige som Regel er. Lidet var det Samfund her hjemme, som blandt de norske lutheriske Samfund i Amerika, først sølte sig kaldet til at optage en Missionsmark derhenne. Saa var de Arbeidere, som til den allersørste Begyndelse stod særdig til at gaa derud. Sagte og smaat maatte det med Nødvendighed gaa med Arbeidet til en Begyndelse derude. De første Arbeidere havde alle Banebrydernes Vankeligheder at kæmpe med, fremmede for Landets Sprog, ubekjendt med den kinesiske Folkekarakter, og for en stor Del ubekjendt med klimatiske, sociale, politiske og hedninge-religiøse Forholde. Som naturligt var, fandt de alle Døre tilshyneladende lukkede for sig. Kineserne mødte dem med den for deres Nationalitet eiendommelige Mistanke og Had til alt udenlandsk. Ingen Stationer stod særdige for dem, hvor de kunde tage ind og danne sig et Hjem. Begyndelsen maatte gjøres paa alle Omraader. Gud har imidlertid paa en forunderlig Maade bekjendt sig vor Missions Virksomhed iblandt dette Folk. Vore Missionsstationer, Kirker, Hospitalet, Børnehjemmet, Skolen, de omvendte kristne, som ved Daaben er lagt til Guds Menighed, de indspøtte Evangelister og andre Arbeidere er et Vidnesbyrd herom.

Et Lys til at oplyse Hedningerne er Kristus ogsaa for Kineserne, og vi har faaet Lov til at bringe en Del af dem dette Lys. Vi glæder os herover og takker Gud.

For nærværende synes Trængsel og Prøver at lægges ind over denne kjære Mission. Sygdom gjør den ene efter den anden af vore Arbeidere udhygtige for Gjerningen derude, saa vi nu har flere af dem herhjemme af denne Aarsag og flere ventes hjem.

Det synes underligt for vore Dine, og det ligger nær at spørge: Herre, hvor er Aarsagen? Beder, elsker og ofrer vi for lidet for Sagen, saa disse Ting kommer over os som en Tugtelse, eller maaske endog som en Straf? Eller er det Herrens Fingerpeg om fra nu af at ville lede denne Virksomhed, hvad Maaden angaar, i noget andre Spor end hidindtil? Gud gennemfører sine Planer ad saa mange Veie.

Mon det ikke skulde være paa tide mere at samle Midler og Bestræbelser ind paa at kunne forberede og uddanne indspøtte Arbeidere baade i den unge Kirke derude og for det fortsatte Missionsarbejde?

Et theologisk Seminar, mon det ikke mere og mere bliver en skrigende Nødvendighed for Missionsvirksomheden derude?

Kina for Kineserne, er vel helst Herrens Tanke, ogsaa naar det gjælder Guds Riges Opbyggelse i det store Hedningeland. Er dette Herrens Fingerpeg, saa lad os mere tænke paa, tale om og yde, for at de, som er vundne ved Evangeliet for Kristus kan bringe ham videre, som Hedningernes Lys, til de mange, som endnu sidder i Mørket og Dødens Skygge.

Glæd dig!

Hver Morgen at vaagne til Livet
I Jesu velsignede Navn
Og vide, han styrker nok Sivet
Med Kraft fra sin Naades Favn;
Og saa sin Gjerning optage
Med Glæde—Guds Erinde gaa—
Da har du de skønneste Dage,
Du kan her paa Jorden opnaa.

Har du beredt dit Barn til Konfirmation?

(Indsendt af P. S. Kirkbo(d).)

Se, her er jeg og de Barn, som Gud har givet mig. Hebr. 2, 13.

Enhvert Menneske er mer eller mindre et Produkt af sine Omgivelser.

Saaledes er det ogsaa med vore Barn. De er et Produkt af Hjem, Skolen og Gaden. Enn disse er, saaledes vil ogsaa Barnet meget ofte bli.

Men den største grundlæggende Indflydelse har dog Hjemmet. Derfor ogsaa det største Ansvar.

En tænksom Mand har sagt, at de Indtryk et Barn modtar, før det har fyldt det syvende Aar, ofte blir bestemte for det Barns Fremtid.

Et alvorligt Ord—vel stikket til at kalde paa Fars og Mors Ansvarfølelse.

Kjære Forældre, dere spør mig idag om, hvordan det har gaaet med Forberedelsen af alle disse unge til Konfirmation.

Jeg vil svare med et Modspørgsmaal: Se paa disse unge, som sidder her, et Ansigt er ialfald kjendt og kjert. I 14 Aar har du havt dette Barn til Konfirmationsforberedelse. Hvordan har du forberedt det?

Har du forberedt det sli, at det fra det var ganske lidet fik det stærke Indtryk af, at Far og Mor søgte Gud og inlet høiere Ønske havde, end at det skulde gjøre det samme?

Har du forberedt det sli, at det første Navn det lærte at stamme paa, var Jesusnavnet.

Eller er det gaat dig som hin Mor, jeg engang hørte om. Jeg besøgte en ung Mand, som var syg. Taten kom paa Mor. Jeg fremholdt, hvor stort det er at ha en bedende Mor, og hvor vanstelig det er at komme forbi Mors Bønner. „Min Mor var ikke sli, hun“, lød det tungsindige Svar.

Aa, hvor sarten det var at høre!

Tænk om Barnet dit idag maa sige: „Mine Forældre er ikke sli de“. Hvilket Ansvar! Staffels Barn!

Det nytter ikke her at lægge Ansvar paa Skole og Kirke; thi disse kan kun udrette saare lidet, hvis den Luft, som indaandes i Hjemmet, ikke er ren og fyldt af Gud.

Jeg har læst med mange Barn, som paa Skolen er underviste af varmheartede, troende Lærere, men Sangbund fandtes ikke i deres Hjerter, og Kristendomsundskaben var baade liden og død. Hvad var Grunden? Luften i Hjemmet dræbte Sæden. Barna levede, naar de var hjemme i et andet Land; naar de kom paa Skolen, var Lærernes Formaning og Bøn som et fremmed Tungemaal for dem.

Kjære Forældre, jeg spør eder ikke, om I er glad i disse unge, som idag sidder bænkede i Herrens Hus, ei heller om Dere har sørget for deres Udrustning til Konfirmationen. Det har Dere sikkerlig gjort efter Gode, ja kanske for enkeltes Vedkommende over Gode; men jeg spør igjen, hvordan har Dere forberedt dem til Konfirmationen i disse 14 Aar, Dere har havt dem til Undervisning?

Følg mig ind i et Sygeværrelse. En Ungdom ligger og strir med Døden. Hans Far sidder grædende paa Sengkanten. Da vender Gutten sig mod Far og siger: „Far, du har altid været saa god mod mig. Du har gjort alt, hvad du har formaet, for at jeg kunde komme mig frem i Verden, men Far, hvorfor talte du aldrig til mig om Jesus?

Bliv saa med det samme ind i et andet Sygeværrelse. Der ligger ogsaa en døende Ungdom og en sørgende Far sidder og tårer Sveden af den feberhede Pande. Da siger Sønnen til ham: Far, om en liden Stund dør jeg og straks jeg kommer hjem til Himlen, vil jeg gaa lige hen til Jesus og sige til ham, at saa langt tilbage, som jeg kan huske, har du altid tat mig ved Haanden og ført mig til Jesus.

Kjære Forældre, i hvis Sted vilde I helst være? Hvor frugtligt at høre af sit eget Barn: Hvorfor talte du ikke til mig om Jesus? Men hvor deiligt at saa et slikt Vidnesbyrd fra sit døende Barn: Du har altid ført mig til Jesus!

Hvordan har du forberedt disse mange? Jeg haaber og tror, at mange af dere virkelige i disse Aar har prøvet at forberede de unge til den hellige Handling, som nu forestaar, men endnu langt flere har sikkert lig forsømt det.

Hvad vil dere nu gjøre? Slaa dere til Ro med, at det som er forspmt, jo ikke kan gøres om igjen?

Kjære Forældre, endnu kan Skaden repareres. Gaa idag ind til Gud og si: Far, i 14 Aar har jeg haft dette Varn til Konfirmandsforberedelse, og du ved, hvad Arbejde jeg har gjort—forbarm dig over mig.

Na, om du, naar du kom hjem idag vilde ta Barnet dit i dine Arme og si: jeg har ikke selv gaat den rette Vej og ikke vist dig den rette, aa kom, lad os nu sammen gaa til Gud, lad os sammen fornye Pagten med ham—sandelig der skulde bli Høitid over Konfirmationsdagen og en anden Klang i Stemmen, naar du traadte frem for Gud og sa: Se her er jeg og det Varn, du gav mig—ta idag imod os begge!

Skal Konfirmationsdagen for nogen bli en sliig Dag?

Herre Jesus, la den bli sliig for mange. Amen.

H. S. i „Hyrden“.

Red Wing Seminary.

Prof. Edw. Schmidt talte Mandag den 7de Dec. i Kapelet.

Prof. O. D. Stageberg predikede Søndag Formiddag i St. Peters Kirke.

Prof. M. G. Hanson holdt Gudstjeneste i Etter, Minn. Søndag.

Stud. A. Stueland var Søndag i Faribault, Minn. hvor han predikede i Markers Menighed.

Studerterne havde Mandag Aften den 7de Dec. en Reception for Fakultetet. Flere fra Byen og Menigheden var ogsaa indbudte, saa der var ca. 250 Gjester. Et Program udførtes først i Skolens Kapel og siden sam-

ledes man i Seminariets Spisefæl, hvor Forskriftninger serveredes.

Student O. S. Varud har netop været hjemme i Begravelse efter sin Fader. Gud være hans og de øvrige efterladtes Trøst.

Prof. Edw. Schmidt reiste Mandags Eftermiddag til Minneapolis i Anledning hans Faders og Moders, Dr. F. A. Schmidts og Hustrues Guldbryllup. Seminariet ønsker det ærværdige Brudepar Guds Velsignelse!

To af Student Alvestads Brødre og en Broder af Student Rønberg har været paa Besøg ved Seminariet sidste Uge.

Pastorerne C. C. Holter og A. J. Evenson besøgte Seminariet Tirsdag og Onsdag den 8de og 9de Dec.

Pastor Holter ledede Andagten Onsdags Morgen og holdt en kort Tale, hvor han særlig lagde Vægt paa at søge den sande Visdom. Han minde om den forestaaende Juleferie og Betydningen af, at de studerende, naar de kom hjem, hver paa sit Sted, kunde være en Modvægt mod Tidens onde.

Pastor Evenson var tilstede ved Bønnemødet Onsdags Aften, hvor han afslagde et Bidnesbyrd.

Vi siger Tak for Besøget, og velkommen, naar Anledning gives!

Prof. M. G. Hanson talte i Kapelet Mandag den 14de Dec. Han talte over Forsa, Kap. 2. Han dvælede særlig ved den røde Skarlagensnør, som Forbillede paa Kristi Blod og Forsoning.

Prof. Edw. Schmidt reiste Mandag den 14de Dec. til St. Paul, Minn., hvor han holdt et Foredrag i Minnesota Historical Society over: „Mounds in Goodhue and Rice Counties“.

Dr. J. Agrimson fra Arendahl, Fillmore Co. Minn., har været paa Besøg hos sin Søn, som er Student ved Seminariet. Dr. Agrimson standsede over Søndag.

Student H. Hanson predikede Søndag i Etter, Minn.

Studerterne Jacobson, Pederson og Lund af 1ste Aar Th:ol. Klasse reiste forleden Torsdag hjem for Juleferien.

Fra Norge.

Da det kirkelige Landsmøde netop i disse Dage har afsluttet sine Forhandlinger, faar jeg supplere mit sidste Brev til „Budbæreren“ med en kortfattet Meddelelse fra dette nok saa mærkelige og som vi tør haabe, bethydningsfulde Møde i vor Kirke.

Mødet holdtes i Kristiania, i vor Frelser's Kirke fra Søndagen den 1ste Nov. til Mandagen den 9de s. Md., altsaa i vel en Uge og havde 72 Deltagere, 12 valgte af Stiftsmøderne i hvert af Landets 6 Stifter. Blandt Deltagerne var 4 af Rigets Biskoper, nemlig Biskopen i Hamar (Chr. Brun), i Christiansund (Schjelderup), Bergen (Grichsen) og Tromsø (Böckmann), og Mødets Dirigent var Sogneprest til Bragernes (Drammen) forhenværende Kirkefatsraad Chr. Knudsen. Biskop Werelsen var anmeldt, og Biskop Dr. Bang er vistnok paa Grund af sin langvarige Sygelighed stærkt optaget af Arbejde i det store Stift.

Mødet aabnedes med Gudstjeneste i Vor Frelser's Kirke hvorved Biskop Schjelderup (Christiansunds nye Biskop) predikede, og samme Dags Aften havde man et mere opbyggeligt og jelskabeligt Møde paa Hotel Augustin. Det første Spørgsmaal, hvormed Mødet begyndte, var angaaende Reform af den nuværende Konfirmationsordning, som mauge i den senere Tid har fundet utilfredsstillende. Der forelaa for den til at forberede dette Emne nedsatte Komite en Majoritetsindstilling (Sogneprest Luzow Holm) og en Minoritetsindstilling (Biskop Chr. Brun). Den sidste slutter jeg mere til det bestaaende, medens den første omtrent ophæver Konfirmationen, som den hidtil har været praktiseret i vor Kirke. Resultatet af Forhandlingerne blev et med 52 mod 18 Stemmer, at Minoritetsforslaget blev lagt til Grund for den mere indgaaende Behandling af Spørgsmaalet, efterat et Forslag af Missionssekretær Dahle der tilsigtede Konfirmationens fuldstændige Ophævelse, var forkastet mod 6 Stemmer. Som Resultat af Mødets Forhandlinger om denne Sag kan angives, at Konfirmandberedelsen som den nu er, beholdes, ligesaa den lov-

bestemte Alder, fyldt 14 Aar. Ved Forberedelsens Afslutning gives enhver Konfirmand Attest for Deltagelse og for moralsk Forhold. Hertil slutter sig for dem, som straks begjærer Udgang til Konfirmation, et Forberedelsesmøde. Selve Konfirmationshandlingen skal foregaa paa den Maade, at Konfirmanden opstilles foran Alteret, og at der til hver enkelt af dem rettes 2 Spørgsmaal: om Forsagelse og Tro (som nu, dog tilføies ved det sidste Spørgsmaal: „Efter din Daads hellige Pagt“). Hvorefter Konfirmanden nedkædler ved Alteret under Haandspaalægelse og Bøn som nu. Det 3die Spørgsmaal (Løftet) bortfalder. De, som ikke ønsker straks at konfirmeres, kan senere med Begjæring derom blive konfirmeret paa nævnte Maade. Ingen Retighed, hverken borgerlig eller kirkelig, selv ikke kirkelig Stemmeret, skal for Fremtiden være betinget af Konfirmation, som skal være en fuldstændig fri og frivillig Handling.

Den Sag, som imidlertid optog Mødets længste Tid og Opmærksomhed, var selvsjælgelig det for Landsmødet fremlagte reviderede Udkast til Forsatningslov for den norske Kirke med Tillægslove. Det er selvsjælgelig ikke her Stedet til at gaa ind paa de vidtløftige, flere Dage vedvarende Forhandlinger om denne i vor Landeskirkens Stilling saa indgripende Sag. Vi skal her kun notere os enkelte fremtrædende Punkter i Debatten og dennes endelige Resultat. Forhandlingerne indledtes af Prof. Taranger, som egentlig er Forsatningsudkastets Fader, med endel Bemærkninger vedkommende den udlandske „Broderens“ Standpunkt i Forsatningssagen. Professorens paaviste, at Oprettelsen af luth. Frikirke i Norge vilde ikke alene splitte bort Folk i flere Partier, med en oprivende Strid, værre end den, man har oplevet i Amerika, men ogsaa i økonomisk Henseende medføre umulige Ofre for Menighederne, som vilde udarme og magttjære den lutheriske Kirke i Norge. Han ondsaa det derfor som et Forræderi mod vor Kirkes Sag at slutte sig til „Broderringens“ Reformprojekt. Professorens antydede dog, at han intet havde at indvende imod, at der ved Siden af den frie

Folketirke donnede sig luth. Frimenigheder, som kun vilde virke ansporende paa Folketirken. Med Tiden vilde de smelte sammen som i Skotland og nu til en Begyndelse i Amerika. Sogneprest H. N. Hauge, en Sønnesøn af Hans Nilsen Hauge og Prest i Stien, hvor ogsaa Faderen Andr. Hauge var Prest, indledede en noksaa mærkelig Diskussion om den frie Folketirkes Stilling til vor luth. Kirkes Bekjendelseskrifter. Sognepresten mente, at den apostoliske Troesbekjendelse og Luthers lille Katekisme var tilstrækkeligt, med Forkastelse altsaa af Oldkirken's ikumeniske Symboler, det nicæenske og athanasianske, og af selve den Augsburgske Konfession, den sidste fordi den i sin Art. 14 menes at staa i Strid med den senere Tids Lægmandsvirksomhed. Det maa opfattes som et Tidens Tegn, at selv en Mand som Missionssekretær Dahle o. fl. ialfald delvis støttede Forslaget, og flere af Mødets Deltagere henviste til en Revision af Augustana, da antagelig i Melancthon'sk Aand. Denne Episode har vistnok været pinlig for mange baade i og udenfor Mødet, og, man siger hvad man vil om selve Sagens Realitet, saa vækker Tanken en saadan Mangel paa Hensynsfuldhed og Grædighed ligeoverfor den historiske kirkelige Overlevering, at man maa forbauses, for ei at bruge et stærkere Udtryk, over, at Deltagere i dette Møde kunne røbe et saa mangelfuldt Syn paa vore Bekjendelseskrifters ægte, kristnæssige Indhold og kirkehistoriske Værd og Betydning. En Deltager udtalte derfor ogsaa, at de faldne Udtalelser neppe kunde være „alvorlige Mænds Tale.“ Forslaget blev selvfølgelig afvist og henlagt. Professor Odland, som indtager et Særstandpunkt i Forfatnings-spørgsmaalet, var ikke heldig med sine Udtalelser om sine subjektive Følelser og Muligheden af en fremtidig Udtrædelse af Statskirken, hvilket derfor o. saa foranledigede Dirigenten (Sogneprest Knudsen) til den følgende Dag at fremkomme med en Udtalelse paa Mødets og Kirkefolkets Vegne om, at det norske Kirkefolk staar samlet om en Omorganisation af vor Landskirke, og at Spørgsmaalet om Udtrædelse

af Landskirken derfor nu ikke er aktuelt. Det endelige Resultat af de vidtløftige og interessante Forhandlinger blev da, at Udkastet enstemmig besluttedes lagt til Grund for Forhandlingerne og efter en indgaaende Debat over Udkastets enkelte Paragrafer blev i det væsentlige med saa og smaa Ændringer, vedtaget mod 3 Stemmer

I Forbindelse med Forsotningsudkastet blev vedtaget et par Tillægslove og endel Forslag til Grundlovsforandringer, som Udkastet forudsætter. Saaledes blev enstemmig vedtaget „Lov om Indkaldelse (ved Kongen) af et Kirkemøde til Vedtagelse af en Forfatningslov for den norske evangelisk luth. Folketirke—„Kirkemødet tænker at skulle bestaa: a. Tre Repræsentanter opnævnt af Kongen, b. Rigets Biskoper, c. Læreren i Kirkeret, d. 4 Geistlige fra hvert Stift, e. En Lægmand fra hvert Provsti;—ligeledes en Lov om den norske evangelisk lutherske Folketirkes Selvstyre og Forhold til Staten, der væsentlig omhandler Forvaltningen og Brugen af de kirkelige Fonds og det benificerte Gods. Det bemærkelsesværdige her er særlig, at Landsmødet enstemmig vedtog at samtlige kristne Samfund i Riget (ogsaa Katholiker) faar Andel i disse Fonds efter sit Medlemsantal. Man fandt dette mest stemmende med Retfærdighed, saa som disse Fonds tilhører det hele norske Folk. Universitetets theol. Fakultet, med sin Ret til at uddanne Kirkens Prester, beholdes, men „Folketirken skal høres“, inden nogen udnævnes til theol. Professor ved Universitetet. Det prakt. theol. Seminar stilles derimod helt under Kirkens Styre. I dette Lovforslag er ogsaa indtaget Bestemmelsen om, at „Religionsundervisningen ved Statens og Kommunens Skoler stilles under Geistlighedens Opsigt, og Kirkens Repræsentanter har Ret til at autorisere de i disse anvendte Lærebøger i Religion.“ Hertil føies des en Bestemmelse om, at Kirkestyret opnævner Censorer ved Eksamen i Kristendomskundskab ved Lærerskolerne, saavel Statens som de private.

Herved var Forhandlingerne om Forsatningslovene afsluttet, og man gik over til Mødets næste Sag, Forslag til Lov om tvungent borgerligt Ægteskab, som efter endel Udtalelser til Fordel for valgfrit borgerligt Ægteskab blev vedtaget med 34 mod 23 Stemmer.

Den sidste Sag, som behandlede paa Mødet, var Spørgsmaalet om "Adverens Frigivelse", med Indledningsforedrag af Fattigforstander Ræksteen. Paa Grund af Mødets fremskredne Tid besluttedes efter Forslag af Dirigenten, at Forhandlingerne over dette Emne udskyttes til et senere Møde. Som bekjendt praktiseres, særlig paa Vestlandet, i noksaa vid Udstrækning de saakaldte frie Adverforeninger, som løser Adverdens Brug fra Mienigheden og maa betegnes som det ukirkelige Partivæsens sørgeligste Udslag og røber den fuldstændigste Ringagt for vor dog endnu bestaaende Kirkeordning, en Ringagt, der vistnok vil udstrækkes til enhver Ordning, som ikke er efter den radikale vestlandske Røgebog.

Om Udsigterne for den nu indledede Forsatningskamp er det selvfølgelig for tidligt at udtale sig. Skal man dømme efter Kirkestatsraaden Mr. Seips Udtalelser ved et Interview efter Mødet, skulde Udsigterne være noksaa lange og mørke. Men Statsraad Seips Taburet staar nu ikke synderlig fast. Tiden faar vise det, og er Gud med os, kan vi frimodig tilsøje: hvor kan da være imod os!

Med venlig, broderlig Hilsen

A. W e e n a a s .

Nes Prestegaard 12te Nov. 1908.

Shal det trække op til en ny Hans Nilsen Hauges Historie i Norge?

„Talsm.“ skriver: I flere af Nr. a Dagblade har denne eller lignende mærkelige Notis staaet:

B a r r a t t .

Kan sættes fast i Genhold til Sindshgeloven?

Til „B. Aftbl.“s Kristianiaredaktion

har Riksadvokaten bl. a. udtalt, at Samsundet havde al Interesse af at sikre sig mod Varrattsbevægelsens Udskielser. Og Sindshgelovens Par. 10 tilstøder Indlæggelse paa Sindshgeaiyl af en Mand, hvis Sygdom er af den Art, at han forstyrer den offentlige Orden og Sikkerhed.

Medicinaldirektøren udtalte som sin personlige Mening, at dersom Pederen Pastor Barratt eller andre under sin Virksomhed fremover optræder paa en Maade, som foranledigede Uro, Uorden og Forstyrrelse og herunder tedde sig paa en Maade, som kunde formode Sindshygdum, vilde der visseelig være Udgang for Politiet til at skride ind og sikre sig hans Person og i Genhold til Sindshgelovens Parag. 10 at gardere Samsundet mod hans videre Virksomhed.

Statsraad Castberg meddelte, at Sagen var taget op til Overveielse i Justitsdepartementet.

„Evangelisten,”

Klei slet ikke.

Der kan dog aldrig blive en Hans Nilsen Hauge af Barratt, og aldrig kan der blive „en ny Hans Nilsen Hauges Historie i Norge“ af den Virksomhed, som denne Barratt driver. Vi synes rigtig, at hvemsomhelst burde kunne se, at der ikke er stor Lighed mellem disse to Mænd og deres Virksomhed. Der sad ikke et forvirret Hoved paa H. N. Hauge, ei heller havde han en Tunge som talte Lul. Hauge havde et lyst Hoved, et troende Hjerte og talte et rent og høit Guds Ord til Vækkelse og Omvendelse. Han brugte hverken Hypnotisme eller „Tungetale“ for at paavirke Folk. Hans Virksomhed blusset ikke op i Sky idag og saldt sammen til et intet imorgen. Hans Virksomhed dreves med Guds Ord og paa Guds Ords Grund. Efter et hundrede Aars Forløb har det norske Folk paa begge Sider Havet uberegneligt meget Gavn af H. N. Hauges Virksomhed og til Guds Pris kan det siges, at der ikke er noget Dødstegn at mærke i den Slags Virksomhed endnu. Men hvorlænge pleier Svermernes og Fanatikerens Historie at være, før den maa udgives i ny Dragt og under nyt Navn? Baade gammel og ny Historie kan svare paa det.

Det vilde være uden Sammenligning bedre for Folket baade i Norge og i Amerika, om de tog mere Afstand baade fra ældre og mere nymodens Svermere og holdt sig mere efter det rene Guds Ord og hjalp til at fremme Guds Riges Sag til Synderes Omvendelse og Frelse baade hjemme og paa Missionærerne.

En kristen Maskinist.

Som alle nyomvendte kom Maskinist Martin i Tvil og Vægstelse om han tilslut skulde bli frelst. Stundom tænkte han, at naar alt kom til alt, saa maatte han alligevel gaa fortabt.

„Martin“, sa den Ven, som havde ført ham til Jesus, „din Gjerning ombord paa Dampskibet er derne i Maskinrummet. Du kan ikke se, hvor Skibet gaar. Men du har heller ingen Sorg og Betyrning for det. Har du vel?“

„Var det ligt sig?“ svarede Martin muntert. „Kaptein'en kender jo Veien og ved at styre forbi alle Skjær og Banker. Det har jeg jo intet med.“

„Ganske rigtig, Martin. Om du saaledes vil stole paa den store Kaptein, som kender alle Ting, saa skal du undgaa at forlise, men naa lykkelig Havnen.“

Det lydnede for Martin. Han forstod, at alt, han havde at gjøre, var at være tro der, hvor han var sat og saa kaste al sin Sorg paa ham, som har sagt, at han har Omhu for os.

Næste Gang hans Ven kom for at se Skibet drage bort, var alle i Hast og Travelshed.

Kloffen ringede, og nu og da lød Dampens skarpe Lyd. Martin kom just springende op fra Maskinrummet for at vifte Farevel, og da han saa sin Ven staa paa Bryggen, pegte han i Tilfredshed og Glæde paa den store gamle Kaptein, som stod paa Kommandobrættet, som om han vilde sige: „Han er paa sin Plads, og jeg er ikke bange.“ Men han mente mere end som saa; han mente dette: „Herren er min Hjærde; mig fattes intet.“

Han fortjente Straffen.

Da Ladhymith var beleiret af Boerne, og de engelske i Byen saa den ene Dag efter den anden gaa forbi, uden at der kom nogen Hjælp, var der en engelsk Soldat, som gik fra den ene af Soldaterne til den anden, og gjorde dem mismodige ved at fortælle, at de kunde ligesaa gjerne gi tabt først som sidst. Han slog ikke noget Slag for Fienden. Han var heller ikke en Forræder mod sit eget Land. Men han gjorde Soldaterne modløse. Det var en kritisk Tid, og de engelskes Skjæbne skjalv i Begjærskaalen. Istedetfor at opmuntre sine Medsoldater og gjøre dem stærkere, gjorde han dem svage. Da denne Soldats Færd kom til den Øverstkommanderendes Kundskab, lod han ham stille for en Krigsret, og han blev straffet med et Mars Fængsel.

Der er Mænd og Kvinder paa hvert Sted, i enhver Menighed, som har for Vis og Vane at spaa ilde om alt, man begynder at foreta sig. Skal Ungdommen til at stifte en Ungdomsforening eller Sangforening, saa er der nogen af de ældre, som kan fortælle dem, at det vil aldrig gaa. Det er naturligvis meget opmuntrende for de unge! Det er en udmærket Maade at hjælpe dem paa! Om det nu ikke gaar efter Forventning, som det jo sjelden gjør her i Verden, saa kan du tro, at Spaamanden eller Spaakvinden faar Bind i Seilene eller Band paa Møllen, og kan gaa rundt og sige: „Ja, var det ikke det jeg sa; men de vilde ikke høre paa mig. Nu maa de nok finde mine Ord“. Og om det gaar godt, saa er disse Spaafolk ikke mandige nok til at sige, at de tog feil, men de træffer bare paa Skuldrene som for at sige: „Na, ja, vi skal nok se, hvorelænge det varer. Vent bare“.

Skulde alle, som saaledes gjør sine Medmenneker mismodige eller forsøger derpaa, saa et Mars Straf, saa maatte der bygges mange nye Fængsler de fleste Steder.

Men lad alle os, som arbejder i Guds Rige, ikke lytte til slige ulykkespaaende Røster. Har vi Visshed for, at Herren vil vor Gjerning, lad os saa ta fat med Frimodighed; thi da skal den lykkes.

Gjælsens Portræt.

Det tør være de fleste ogsaa i vort Samfund bekendt, at Venner i den Forenede Kirke har sørget for at den gamle Muskegokirke skulde blive bevaret som et værdigt Minde om det kirkelige Bionerarbejde her i Amerika. Dette gamle Gudshus blev derfor flyttet op paa dette Samfunds Skolegrund i Minneapolis og staar nu der restaureret.

Siden slog den Tanke an, at man skulde faa malet store gode Billeder af de aller første Præster, som arbejdede herover og opbevare disse i den gamle Kirke som et Minde om forgangne Tider og til Erindring for Efterfølgende.

Først tænkte man paa Billeder af Clauson og H. A. Stub, men siden enedes man om at ogsaa Gjælsen burde tages med. Efter Bestemmelse blir det nu Clauson, Stub og Gjælsen, som skal have denne Hædersplads i den gamle Muskegokirke.

For at disse Billeder kan blive baade værdige og varige maa der sørges for at Arbejdet blir godt udført og dertil behøves adskillige Penge. Nu er det Spørgsmaalet om ikke Vennerne i Høuges Synode vil være med at bestofte dette Billede af den Mand, som kanske mere end nogen anden lagde de første Grundstene til vort Samfund.

Ikke gjør vi noget galt om vi er med og hædrer vore kirkelige Banebryderes Minde, og ikke bør vi unddrage os fra at være med at støtte et slikt pent Foretagende.

Deres Navne som hidrager til et eller alle disse Billeder bliver ved Lister eller Bøger ogsaa opbevaret paa samme Sted om ikke den enkelte Giver har noget derimod.

Efter Anmodning af den Komite, som forestaar dette Arbejde har vi skrevet disse Ord og samtidig herved anbefaler Sagen.

Send lidt til dette Viemed før det glemmes.

Bidragene skal sendes til Komiteens Kassierer Rev. N. B. Tvedt, 939 14th Ave. S. Minneapolis. Eller om det skulde falde lettere kan man ogsaa sende sine Bidrag til „Budbæreren“, som godvillig og frit skal sende dem videre til den rette Kassierer.

Kredsmøde.

Årsmødet for Turtle Mountain Kreds afholdtes i Bethel Menighed Pastors Hovlands Kald fra 12te til 15de November 1908. Mødet aabnedes med Prædiken af Pastor A. A. Dahl fra Cando, over Ap. Gjer. 13, 38—39.

Menighedens Præst ønskede derpaa Deltagerne i Årsmødet et hjerteligt velkommen til Bethel Menighed.

Kredsformanden takkede for Indbydelsen og Velkomsthøstet. Saa som Kredsen Sekretær var frastykket Kredsen foretoges Valg paa midlertidig Sekretær. J. B. Falkanger valgtes. Sessionstiden sættes fra 10 Form. til Kl. 12 og fra 1½ til 3½ Eftermiddag.

Formanden gav derpaa sin Indberetning. Af den fremgik det, at Kredsen har haft 10 Maaneders Emissærvirksomhed det svundne År, fordelt paa 6 Brødre. De havde arbejdet til Velsignelse.

Som Komite til at igjennemgaa Formandens Indberetning valgtes: Pastorene Dahl, Norheim og Aune. Kredsen Kassierer, Past. Strand, var hindret fra at komme til Mødet, men vi fik hans Rapport da Mødet var slut. Kassen stod som følger:

Ballance fra forrige År	\$121.75
Indtægter fra Menighederne	\$380.70
Udgift i Årets Løb	\$100.32

Til Vicesformand blev valgt Past. Strand. Til Kassierer Past. Hovland, til Sekretær Past. A. A. Dahl. Theodore Notestad og Mr. Erffjord blev indvalgt i Bestyrelsen. Kredsen besluttede at kalde fast Emissær for Kredsen det kommende År, og at hans Virkefelt for det meste burde være paa Frontierne. Jonas Falkanger blev kaldt og antog Kaldet; han lønnes med \$40.00 per Maaned og frie Reiseudgifter. Endvidere blev bestemt at have 10 Maaneders Virksomhed af andre Brødre. De lønnes med \$30 per Maaned og frie Reiseudgifter. Men om nogen af de kaldte Emissærer saa sig istand til og vilde arbejde under den Bøn, saa vilde man være taknemmelig derfor. Til Emissærer blev følgende valgtes: S. Peterson, Norberg, A. Kristloff, Haugen og Norheim. Følgende Indstilling blev antaget af Mødet:

1. Kreds mødet udtaler sin Tak til Gud for hans Naade og den Betsignelse, som han har bevist vore Arbeidere og Menighederne i det suundne Aar.

2. At Kreds mødet anmoder baade Prester og Menigheder til at have mere Interesse i at hivaane Kreds møderne.

3. At de Prester, som uden gyldig Grund ikke standjer mindst 2 Dage ved Kreds mødet maa betale sine egne Reiseudgifter.

4. Kreds mødet udtaler sin dybe Sympati med Pastor Svingen og hans Familie, men glæder sig i, at han har seet sig istand til at optage Arbeidet igjen.

6. Menighederne opmuntres til at have saa megen Religions skole og Søndags skole som muligt for sine Børn.

7. Menighederne opmuntres til at samles flittigt om Guds Ord til fælles Opbyggelse om ikke Presten er tilstede.

8. At Pastor A. A. Dahl ønskes Velkommen til Kreds en.

9. At et Spørgsmaal rettes til Kreds ens Menigheder om nogen er villig til at indbyde til et Stevne for Kreds ens Ungdom og i saafald sende Indbydelsen til Kreds formanden.

Da Formanden i sin Indberetning havde udtalt Onskeligheden af en større Skole i nordvesten for vor Ungdom, blev det optaget til Behandling.

Om den Sag blev der en længere Samtale som endte at en Komite af 3 blev nedsat til at underhandle med lignede Komiteer fra Mayville og Ada Kreds og rapportere til Kreds ens Aars møde næste Aar. Til Komite valgtes Past. J. Krogstad, Past. Strand og Past. A. A. Dahl.

Som Samtale emne var opstillet Joh. 3, 16—21. Pastor Strand skulde indledet Emnet, men da han ikke var tilstede, blev Emnesær H. A. Hanson anmodet om at begynde Samtalen, hvilket han efterkom.

Over dette herlige Guds Ord blev der afslagt mange Vidnesbyrd baade af Lægfolk og Prester. Der blev lagt megen Vægt paa den Faders Kjærlighed, som var saa stor, at han sendte sin Søn Jesus Kristus til Verden; han var sendt til Verden ikke for at dømme den, men frelse den fra Synd, Død og Dom.

Men Menneffene forsmaaede denne Gave; dog var det altid nogen som modtog Gaven og blev Guds Børn, der blev lykkelig for Tid og Evighed.

Mødet var godt besøgt og Guds Aand var kraftig tilstede. Det var velsignet for min egen Del og det var det vist for mange andre. Det er ikke lidet aandeligt Liv i Bethel Menighed. Maa Gud fremdeles saa fremme sin Gjerning der.

Af Prester var tilstede: J. Krogstad, Aune, Dahl og Stedets Prest Hovland, samt Pastor Norheim. Flere Lægbrødre var tilstede og tog kraftig Del i Mødet med Vidnesbyrd og Bøn. A. A. Dahl.

Snart skal jeg prange som Brud i det høie.

Tone: Jesu din søde Forening at smage.
Snart skal jeg prange som Brud i det høie,
Snart er al Rød og al Smerte forbi,
Snart ingen Taare mer dugger mit Die—
Snart jeg af Jesus hjemhøntet vil bli.
Snart skal jeg prange som Brud i det høie
O, hvor den Tanke ret fryder min Sjel!
Snart jeg mit Kne skal for Tronen nedbøje—
Takke min Jesus som alting gjort vel.

Snart skal jeg prange som Brud ved Guds Trone,

Snart er al Trængsel og Jammer forbi;
Jesus snart stænkter mig Seierens Krone,
Snart svinger Aanden sig salig og fri
Hen for at møde sin Gud i det høie,
O, hvor den Tanke opløfter mig her,—
Naar tidt mit Kne sig i Afsmagt maa bøje,—
Ser jeg mod Himlen, og tænker mig de r.

Snart skal jeg være hos Jesus derhjemme,
Snart ingen Synd mig besnæver som her,
Da vil al Jordlivets Kamp jeg forglemme,
Evtigt beskue min Frelser saa tier

Snart skal jeg prange som Brud, hist, derhjemme,
Synge Guds Pris i det himmelske Kor.
Med Palmen i Haanden, jeg da skal istemme:

Seiren er vunden. O Pris ste Guds Lam!
M r s. W.

Grunde, Aarsag til Partier.

J „Buddbæreren“ for 17de Oktober dette Aar, No. 42 er et Spørgsmaal, optaget ifra „Ungdommens Ven“: Hvorfor saa mange Kirkesamfund? Og Læseren har set „Ungdommens Vens“ Svar derpaa.—

Jeg tror for en, at Aarsagen er nærmere den, at man saa at sige forgubder sig i hver sine ledende Mænd og den af dem antagne „L æ r e f o r m“ lig hine som holdt sig til Appollos, Kefas og Paulus—og vi har set, hvor Paulus irettesatte Folket derfor—1 Kor. 3, 4 flg. Det er skammelig, at her skal komme tilsynne saa mange Religionspartier i Verden blot for Navnet af dødelige Personers Skyld som selv trængte en Frelser, enten det er Luther, Augustin, Hauge og mange andre.—Disse nævnte og andre, har i Sandhed været store Lys, kraftige og Salt i Verden. De har fremholdt hvad Mesteren sagde: „Jeg er Veien, Sandheden og Livet—Kom og følg mig“—Men ikke Lederne.

Hvorfor ikke kalde os med et fælles Navn: „Kristi Efterfølgere“—for der er kun en sand levende Tro, som omfatter, griber og modtager Gjenløsningen ifra Syndens Straf, og giver os Himlens Salighed, Sjælens Frelse. Det er og var Jesus som gjorde det muligt for os at vorde frelst, hvorfor ikke da, de synlige Samfund her i Tiden bære et fælles Navn „Kristi Efterfølgere“—? H. N. Hauge var i Sandhed en af disse Jesu Efterfølgere; men han sagde aldrig, at nogen skulde have ham som højeste Maal og Mønster, men pegte paa det Guds Lam som Verdens Frelser ikke til „Lære-Former“ men Sandhedens Aand og Kjerlighed, dannet af den Helligaands overbevisende Magt, aabenbaret ifra Guds Ord—.

Dette er det ene, holdbare „Princip“ som er at forenes om. Menneſkebud eller Partilære og Tagen i Kirkepolitik efter at missionere for ydre Organisation og Partiprincip for Bindings Skyld i finansielle Afseer glæder svært lite Guds Hjerte, dersom ikke Menneſket er født paany, og iført det „nye Menneſke“ som Paulus taler saa træffende om. Den der har fulgt med Partier-

nes Strid imod hverandre i de sidste 30 Aar, maatte være blind og døv i Forstanden om man ei kunde se „Herſkerlygens“ Aand, naar de paa sit „eget“ bygger sin Tro. Landſtab spørger i Salmen 230: „Af døbte brimler Stad og Land, men hvor er Troens Brand?“ Vi ſkal indbyde og ſamle Folk til Sjelenes Frelſe; men ikke kun for den nærværende Bindings Skyld. „for Ulden og det ſede“—Det er glædeligt at imødeſe, at her arbeides for ſand Broderforening iblandt 3 af Partierne og derſom „d e v i l“ lade Guds Kjerlighed ſaa raade, da bliver de nok et og enige. Lad det nye Testamente, ſom er Guds Ord ſaa være den Bethlehems Stjerne til at lede til ſand Enighed, Fred og Kjerlighed, da vil man ſtaa op ifra Ufordragelighed og ile til Rampen for at lade Kristi Kjerlighed lyſe for ſig ſelv og til ſine Medmenneſter i Verdens Ark; maatte ſaa ſte, for Jeſu Skyld.

A. J. S u n d a h l,
Granite Falls, Minn.

To Breve.

Med det ſamme vil jeg ſende et Brev, om De finder det ſtilket for „Buddbæreren“. Da jeg var hjemme i Norge en Tur ſidſte Vinter fik jeg Anledning til at hilſe paa mange kjere Venner fra Ungdomstiden, deriblandt en gammel troende Kvinde, ſom var prøvet i Trængſterne ſom ſaa, men hun var glad i Jeſus, og Guds Ord var hende dyrebart.

Hun viſte mig ſin Bibel og de Vers der ſærfkilt havde været hendes Trøſt i de aandelige Anfægtelſer, ſaa viſte hun mig ſine Bennesbreve, de ſaa godt bevaret i en liden Bøx, deriblandt var et fra hendes Broder, ſom hun havde modtaget engang hun ſaa ſyg og i Anfægtelſe. Jeg ſyntes det var ſaa opmuntrende at læſe, at jeg bad om at ſaa ſkrive det over og ſende det til „Buddbæreren“, om flere ſkulde være i de ſamme Slags Prøver ſom hun, ſaa kunde det ved Guds Naade blive til Opmuntring paa Veien. Jeg kjendte Brevſkriveren ſom en Kristen. Nu er han

for længe siden flyttet hjem fra den striden-
de til den triumferende Kirke.

Ederes ringe M r s. D. H.

*

*

*

Det gamle Brev er følgende:

Kjære Søster: Guds Naade og Fred!

Du har ofte været mig i Erindring, da jeg har hørt, at Gud ogsaa hjemsogte eder med Sygdom og som Følge deraf andre forskjellige Prøvelser. Ja Herren er sandelig underlig men han er dog naadig. Men vi har saa vanskelig forat skjønne, at det er Naade, men vi skal komme til at se det herester, og da skal vi falde i Forundring over hans Visdom og Barmhertighed og vi skal engang komme til at takke ham ogsaa for Trængselen. Det er derfor det bedste for os ganske at overlade os i hans faderlige Vilje, fuldt forvissede om, at han handler i Kjærlighed selv da, naar han rejser og tugter os med Sygdom og Død, det er ogsaa godt at tænke paa, at det altid har gaaet Guds Børn saaledes, at det maa siges om dem, at de ere gaaede igjennem store Trængsler ind til Hvilen. Ja Apostelen siger, at de som ikke er delagtige i Trængslen er ikke ægte. Her kunde vel en eller anden uforsigtig indvende, at det var ikke saadan Kæffelse Apostelen mente, men den, som har erfaret langvarige Sygdomme, ved ogsaa, at der almindelig følger Ansejninger og Prøvelser dermed, forudsat, at han er et Guds Barn; thi her bliver Troen prøvet og prøvet tilgavns, men det er vort Haab, at vi om en liden Stund skal skilles fra dette Jordelivets Møje og Trængsler, og ombytte Tro med salig Beskuelse, se Haabet opfyldt og Kjærligheden brændende i hellig Due, ja saa snart se ham vor Frelser som han er og istemme en Sang til hans Pris sammen med den store Skare af alle Tunge-
maal, Folk og Slægter, som har toet sine Klæder hvide i Lammets Blod. Dette Blod er min eneste Trøst i Liv og Død, og ved dette skal jeg seire, jeg er i mig selv ond fra Top til Taa, men naar Jesus er død for mine Synder og opreist til min Retfærdighed, behøver jeg ikke at vide mere eller fortvile; thi ved Retfærdiggjørelsen af Naade opta-

ger Gud Menneſket i sit Samfund, og skjøn-
fer det Kristi hele Fortjeneste, men Kristi
Fortjeneste strækker til for enhver Synd, for
de forbigangne, uærværende og tilkommen-
de Synder, og bliver Menneſket tilregnet
saalænge det forbliver i Troen, eller i Hjer-
tets Længsel at hænge ved ham, paa denne
Naade har de troende en uophørlig Retfær-
hed eller Syndernes Forladelse, efterdi alle
hans Overtrædelser og Skrøbeligheder i den
daglige Erkjendelse og Omvendelse bestandig
er og vorder forladte. Dersom det ikke for-
holdt sig saaledes blev intet Menneſke frelst.
En troende vilde da alſid være i Uvisshed om
sin Salighed, naar han ikke vidste, at det hos
Gud alene beror paa Naade og idel Forla-
delse. Saaledes bliver det i vor Fremad-
skriden paa Livets Vej intet andet end alene
Kristus, og Syndernes Forladelse i ham.
Hvis jeg derimod ikke altid holder mig til
Kristus og følger hans Forjættelser, vedvæ-
rende tror Forladelse, kan Loven atter saa
Magt over mig og opvække Angst og Uro.
Derfor om det bliver mørkt og koldt for os,
og Bantroen piner os, maa vi saa elendige
og syndige vi føler os, ikke holde os fjærnt
fra Jesus, men altid søge og tro Forladelse i
hans Blod, Jesus siger i Joh. 14, 13: hvad
som I bede Faderen om i mit Navn, vil han
give eder. Maatte nu Gud give os Naade
til at tro paa ham i Liv og Død, og Faderen
som ved en evig Pagts Blod førte op fra de
Døde den store Faarenes Hyrde, vor Herre
Jesus, ham være Ære og Pris i al Evighed.
Amen.

Lev nu vel kjære Søster, og hav Tak for
Samværer denne Side Graven; vi haaber at
sees igjen, derfor vil jeg ikke sige Farvel for
bestandigt. Gud give mig Taalmodighed til
at holde ud i Prøvelsen. Jeg er nu meget
skrøbelig, og maa for det meste holde Sen-
gen, men er heldig i det jeg i min Rone har
en god Opvarter. Hun beder ogsaa hilse
dig.

Ederes hengivne Broder

M. B a n g.

Bang den 24de Sept. '87.

Et Prefenudkast over et Ord: „Kom“!

(Af E. S. Waggoner).

Hvem siger dette?

„Anden og Bruden siger: „Kom“!
Aab. 22, 17.

Til hvem siges det?

„Hvo, som tørster, komme“. Aab. 22,
17.

Kan de fattige komme saavel som de rige?

„Nu vel! hver den, som tørster, komme
hid til Vandene, og I, som ikke har Penge,
komme hid, kjøber og æder; kommer, kjøber
uden Penge og uden Betaling Vin og
Mælk“. Ef. 55, 1.Hvem er det, som tilbyder dette Livets
Vand paa saa rimelige Vilkaar?„Jesus stod frem og raabte og sagde:
„Om nogen tørster, han komme til mig og
drikke“. Joh. 7, 37.Men er der ikke Fare for, at Forraadet
skal slippe op?„Gud! hvor dyrebær er din Miskundhed,
og Menneskenes Børn skal skjule sig under
dine Vingers Skygge. De skal møttes af
dit Huses Fedme, og du skal give dem at
drikke af din Heiligheds Bælk. Thi hos dig
er Livets Kilde“. Sal. 36, 8—10. „Gud
er den levende Bantilde“. Jer. 2, 13.Hvad vil de faa, som modtager denne
naadige Indbydelse?„Vøier eders Dre og kommer hid til
mig, hører, saa skal eders Sjæle eve“. Ef.
55, 3.Hvad Slags Liv er det, han lover dem,
som kommer? Er det et Liv i Trældom og
haardt Arbejde?„Kommer hid til mig alle, som arbejder
og er besværedel og jeg vil give eder Hvile.
Tager mit Nag paa eder, og lærer af mig;
thi jeg er sagtmodig og ydmyg af Hjertet;
saa skal I finde Hvile for eders Sjæle. Thi
mit Nag er gavnligt, og min Byrde er let“.
Matt. 11, 28—30.Men, siger du, hvor skal jeg finde Her-
ren? „Han er sandelig ikke langt fra enhver
af os“. Ap. Gj. 17, 27. „Er jeg ikke den,
som opfylder Himmelen og Jorden? siger
Herren“. Jer. 23, 24.Er du saa svag, at du ikke formaar at
komme? Godt og vel; men se den Kraft,
der ligger i det lille Ord: „Kom“!Jesus Disciple var engang i Livsfare paa
Sjøen og omtumledes hjælpeløse paa de op-
rørte Bølger. Da aabenbarede Jesus sig for
dem og kom rolig vandrende paa det vaade
Element. Beder raabte ud til ham: „Herre!
dersom det er dig, da bed mig komme til dig
paa Vandet. Men han sagde: Kom! Og
Peter traadte af Skibet og vandrede paa
Vandet for at komme til Jesus“. Matt. 14,
28, 29.Heraf ser vi, at der ligger en saadan
Kraft i dette Ord „kom“, naar det tales af
Jesus, at det drager enhver til ham, som gi-
ver efter for Ordet og forlader sig paa det.
Det være sig paa Havet eller i Luften, Ordet
„kom“ har den nødvendige Bæreevne.Hvad er det for en Kraft i denne Jesu
naadige Indbydelse, der drager alle, som lyt-
ter og modtager Indbydelsen?„Jeg har elsket dig med en evig Kjærlig-
hed, derfor har jeg draget dig med Miskund-
hed“. Jer. 31, 3. „Kristus led en Gang
for vore Synder, den retfærdige for de uret-
færdige, at han kunde føre os frem til Gud“
1 Pet. 3, 18. „I Kristus Jesus er nu I,
som var langt borte, komme nær til ved Kri-
sti Blod“. Ef. 2, 13.Dersom vi idag lytter til hans Stemme,
der siger: „Kom“, bliver bekendte med den
og elsker den, skal vi, naar han aabenbares i
sin Herlighed og siger: „Kom“, rykkes „hen i
Skyerne til at møde Herren i Luften; og saa-
ledes skal vi altid være med Herren“. 1
Thess. 4, 17.Den Kraft, der da vil bevirke Forvand-
lingen i vort Legeme og rykke os hen i Sky-
erne, hvor vi skal møde Herren, er den sam-
me Kraft, der nu i os frembringer Foran-
dringen fra Synd til Retfærdighed. Vil du
lade denne Kraft faa virke i dig?A t f ø r e et rent, helligt og arbejdsomt
Liv er en stor Binding, men at tumle sig i
Synd, Skam og Last fører til evig Skjændsel
og Bæbre.

„Der gives forskjellig Slags Kjerlighed“

sa engang Pastor Nagel paa en Baseler Missionsfest, „og mangeslags Offer, som Kjerligheden bringer. Tillad mig at fortælle en Historie for at forklare, hvad jeg ikke godt nok kan udtale paa tyst. Fem Barn kom engang sammen forbi Missionsbøssen og hver bragte en Groschen. Nu er vistnok alle Groschen lige, og dog kan de ha forskjellig Værdi.

Det første Barn kastede letvindig sin Groschen i Bøssen, tænkte ikke engang paa det og gik. Men en Engel, som stod bag Bøssen og havde seet det, sa: „Det er en let, en Tin-Groschen, den gjælder ikke meget paa Guds Bægt“.

Det andet Barn kom, syntes at hans Groschen var pen, saa sig om, om nogen skulde se det, og da han saa to Dine rettet paa sig, kastede han den i Bøssen. Men Engelen sa: Det er en Kobber-Groschen, den bliver som Guld, den er git af Forsængelighed, den er intet værd paa Guds Bægt“.

Den tredje kom og gav sin uden Kjerlighed, uden Hjertelag, sukkede hun: „Jeg maa vel gi den“, og Engelen sa: „Det er en Jern-Groschen, den veier vistnok noget, men har ikke megen Gehalt“.

Den fjerde kom og la sin og sa: „De stakkels Hedninger, jeg beklager dem“. „Det er en Sølv-Groschen“, sa Engelen, „den er da noget værdt“.

Men saa kom den femte, tog den og la den i Bøssen, idet han sa: „O min kjære Frelser, du er min og jeg er din, alt hvad jeg eier og har skal tilhøre dig“, og Engelen sa: „Det er en Guld-Groschen“.

I mange Aarhundreder har nu Folk forsøgt at forvandle Bly og andre Metaller til Sølv og Guld, men forgæves. Dog gives der en Recept, som forvandler Metaller til Guld; det er Kjerligheden, som er den Kunstnerinde, der forvandler det fattigste Kobber til kostbart Guld ja til Perler og Edelstene. Den sande Kjerlighed, den bringer de rette Offere.—Herren give, at vi alle kunde vise saadan Kjerlighed! Anledning har vi nok af. Den iudre og ydre Mission behøver vor Hjælp. Lad ikke Raabet om Hjælp lyde forgæves!

K in a missionen.

Fra Landahl.

XX.

Den 20de Apr. havde vi et Møde i Lung-Kia-hang, hvor vor Mission har arbejdet i tre Aar. Af de 26 Landsbyer under Taipingtien er dette den største. Efter Folketællingen skal der være over 600 Familier, af hvilke de fleste tilhører Familien Chang.

Bed Siden af at præke Guds Ord holder Evangelisten Skole. Det er en Velsignelse for Kineserne, at de har meget at gjøre. Jeg tror ikke den alvise Gud gjorde Feil, naar han paalagde Mennekset at arbejde i sit Ansigts Sved.

Der er over 40 Børn i Skolen, og nogen kjælle Børn var det, med de ældre sad de og lyttede opmærksomt til Vidnesbyrdet om Synd og Raade.

Først havde vi Gudstjeneste i Skolelokalet. Paa Eftermiddag samledes kristne, søgende og Hedninger paa Lærstapladsen, hvor flere talte Guds Ord til den talrige Forsamling.

Det er pudsig med en blandet Forsamling i Kina. Nogen af de bedste og ærbødigste, de intelligente og oplyste sidder omkring Taleren, andre sidder paa Gul. De som er længst borte staar i Ring omkring. Nogen spør, nogen bukter bifaldende til det Taleren siger, medens andre ler, med et idiotisk Grin i Ansigtet. Mænd og Kvinder trænger sig frem for at høre.

Indi denne Mennekemasse er det varmt. Det synes de smaa Børn ogsaa. Derfor har de plukket af sig til den sidste Traa. De er fra 3 til 12 Aar. Men det gaar for det samme i denne Forsamling. Naar man bare er stille og lytter opmærksomt til.

Fra nogen i Forsamlingen kan man høre: Dette er en god Mand. Han formaner Folk til at bli gode, og ikke glemme den store Oprindelse. Evangeliets Folk gjør saa og saa meget godt. Men de lir øndt. Det er haardt for dem at leve af vor Jord og Vand (taale Klimaet) osv.

Der staar nogen Opiumrøgere, mavre

som Døden, Synden tærer og tærer paa dem. De lever mellem et daarligt Liv og Helvede. Der staar nogen Drifkere, røde i Ansigtet som Hummer, men de er de sværeste Rare i Verden. Der staar dem som udsuge-
de, udladende af hemmelige Synder. De lirk
ondt af Syndens Følger. De har en nagen-
de Drm i Hjertet. Deres Aand kvæles.
Man kan se Hedninger iblandt Forsamlingen
i hvis Hjertes er Had og Mord. De har Di-
ne som Drager, skarpe som Pile, men allige-
vel fky, naar de ser et Herrens Bidne. Der
staar ligegyldige Hedninger løbe for alt godt
og ædelt. Og der er gjerrige Rnefte iblandt,
onde, som deres Far. Mange af Tilhørerne
er trofkyldige, tofkede, som intet ved og intet
vil vide. Deres Sorg er Næringsjorgen,
deres Gud er Bugen. Men Gud fke Lov,
der staar ogsaa sandhedsfjægende, gudsfjægen-
de Sjæle, i hvis Hjertes er en Længsel efter
Svar paa det Spørgsmaal, som dreier sig
om det hinsides Døden. De spørgende er vi
gla i at møde hvor som helst.

Hjemme i Kristenheden siger man: „Af
døbte vrimler Stad og Land, men hvor er
Troens Brand“? Hvad skal vi sige herude,
hvor de kristne er saa saa, som Guldkorn i
den store Sandørken.

I denne store Landsby er kun Evangelis-
sten, hans Broder og Svigerinde Kristne.
Na her er en stor Arbeidsmark. Ve os om
vi ikke preker! Dommen kommer over os,
om vi ikke bringer dette Folk Evangeliets
lys!

Herester vil det gaa hurtigere. Vi kan
nu gjøre det Arbejde paa et Aar, som det tog
flere Aar forud. Vi har nu en stor Skare
af Bidner til at udsaa den gode Sæd. De
forstaar Folket, kan tale Sproget og taalor
Alimaet.

Nu her vi: Gud send Strømme af
Naade over de indspødtte Kræfter! Da blir
det først Fart i Arbejdet.

* * *

Et Guds Barn og Himmelens
Arving kan ofte maatte gaa omkring i Bjæl-
ter i denne Verden.

FROM MISS PETERSON.

III.

125 Broadway, "Rybergs".
Shanghai, China, Sept. 28, 1908.

To the Friends of "Budhærerer".

On Tuesday evening Prof. Albert B. Hart
of Harvard University gave a reading from
Wallace Erwin. A number of the poems were
of the sea, so were very appropriate. Wednes-
day evening we heard about "China" from
the lips of Bishop Bashford. On Thursday
evening Judge Johnson of the Philippines
lectured on "The Philippine Islands and what
the U. S. Government has done for the Phil-
ippines". On Friday evening we had a musi-
cal and literary program.

The voyage was perfect in every respect.
The motion of the boat could hardly be per-
ceived. We enjoyed to the fullest extent the
rest of our ocean voyage. On Saturday the
12th we began to look for the islands of Japan.
Toward evening we discovered that we were
in the end of a typhoon. The angry surges
rolled, the mighty waves beat against the
ship and reached the second deck. The ship
was turned out to sea again. It is good at
such times to have an anchor that holds. The
Lord brought us safely through. The storm
passed away, and on Sunday morning, the
13th, we reached Yokohama, 4260 miles from
Seattle.

The scenery around Yokohama is pleas-
ing and particularly interesting to one visit-
ing Japan for the first time. On clear days
the snow-crowned summit of the graceful
Fujiyama, a volcanic mountain 12,365 feet
high, may be clearly seen although some 75
miles distant.

I cannot express to you my feelings when
I stepped on shore for the first time in a
heathen land. About fifty men with their
jinrichas came running toward us, each one
wanting us to ride in his conveyance. Sun-
day forenoon we attended service in Union
church in the afternoon, walked through the
native town. All the curio shops and street
stalls were wide open—no sign of Sunday.
We were as interesting to the natives as they
were to us. At times half a dozen or more
children were following us.

On Tuesday we saw parts of Tokyo. To-
kyo, with its two million inhabitants, ranks
highest among the cities of Japan. It is the
home of the Mikado, or Emperor, who re-
sides in a modern palace which, with the im-
perial Garden, occupies the grounds of the
old historic castle of Tokyo. We did not see
the emperor—the nearest we could get to

him was about a block from the gates which were guarded by soldiers. However, we saw the massive walls, trees and water surrounding the palace. We visited two of the parks. Nearly all types of the Japanese and other Oriental races may be seen in the crowded streets of commercial district which presents a modern scene with its street cars, telephones telegraphs and electric lights. There are 1,225 schools in the city and 1,225 temples.

Early Wednesday morning we took the train to Nikko which is distant about seven hours from Yokohama. The Japanese have a saying that no one should use the word "beautiful" until he has seen Nikko. Nikko's is a double glory—a glory of nature and a glory of art. The town is situated 2000 ft. above sea level in the heart of a mountainous country. Mountains, cascades, monumental forest trees have always stood here. The mausolea of the illustrious Shogun Ieyasu, founder of the Tokugawa dynasty, and of his famous grandson Iemitsu were added to these in the 17th century. Japanese wood carving and painting on wood being then at their highest point, the result was the most perfect assemblage of shrines in the whole land. With in a radius of 15 miles there are between 25 and 30 pretty cascades.

Our guide said it would take us four hours to go thru the mausolea of Ieyasu and Iemitsu. The first temple we entered was Sanbutsu-do, the Hall of the Three Buddhas. It was only seven o'clock in the morning, but the worshipers were already gathering in large numbers, coming from all parts of Japan. Outside this temple (and outside every other temple) was an iron collection box, large enough to bury two or three men in it. Money was thrown into it very freely. The givers did not stop to find the smallest coin. This was the free-will offering. In addition to this a temple ticket had to be bought for 80 sen while equals two or three days' wages. All who entered the holy places had to leave their shoes outside the threshold. We removed our shoes about half a dozen times. No smoking was allowed on the grounds. Several men who started to smoke were promptly stopped by the police. On approaching an idol the worshipers first threw a piece of money or some rice in front of the image, (the floor was literally covered with coins) then threw himself on his knees or on his face, clapped his hands a number of times to attract the god, and with his hands folded he remained prostrated, sometimes with his head and hands lifted toward heaven, while a priest offered prayer.

On the left of Sanbutsu-do is the Bell Tower, on which the hours are struck daily. Close by is a pillar erected in 1643 for the sake, it is said, of averting evil influences. We now entered the main road to the Temple of Ieyasu. On the opposite side of the road is the Summer residence of the Imperial Princesses. At the end of the avenue, broad steps lead to the granite Torii, the main entrance to the Shinto Temple of Ieyasu. The five-storied Pagoda rises to a height of 104 feet at the left side of the gate. We then came to the first gate of the mausoleum of Ieyasu. The splendid gateways, shrines, store houses, bell towers, drum towers and other structures are all decorated with the most intricate wood carving of flowers, birds, beasts and other objects. Many relics of the Shoguns and presents received from Daimyos and sovereigns of foreign countries are preserved here.

The next temple was the Futa-ara, dedicated to the God Onamuji. In A. D. 782 the God Onamuji appeared to Shodo-Shonin and promised to watch over the welfare of human beings and the progress of Buddhism. He is one of the Three Original Gongen of Nikko, and according to local tradition it was owing to the powers of the prayers here offered that the Mongol invaders in the second half of the 13th century were repulsed with such terrible loss. The chief festival of the temple is held on April 17th.

The next building was the entrance gate of the mausoleum of Iemitsu. The Oratory and Chapel of the ruler interred in this mausoleum are scarcely less magnificent than those of his grandfather Ieyasu.

A small path led to a red shrine. Women here offered up pieces of wood, in the belief that this would enable them to pass safely through the perils of child birth. Close by some of the shrines were offerings of rice, cake, water, flowers and spices. I asked our guide if the gods partook of this feast. He said he believed the priests did when they got hungry. Our guide was a christian Japanese. On the top of a high hill we finally reached the tomb of Iemitsu.

Oh, the darkness of heathendom! Will you not set aside a few minutes each day to pray for the fifty millions of Japan?

How earnest they all were in their worship. There was no laughing or whispering. Are there not some lessons here for us?

(To be continued.)

Fra Arbeidsmarken.

Pastor Skarpnes's var nogle Dage i Begyndelsen af Des. i Sioux City, Ia. og deltog i Opbyggelsesmøder i St. Johns Menighed.

Pastor Theo. Hanson har om trent hele Tiden fra 15de Juni til i Begyndelsen af December været ude paa Reise. Han har besøgt flere Steder i Iowa, sydlige Minnesota og sydøstre S. Dak. I Hansons Hjem er der fremdeles noget uselt, da hans Hustru er ganske svag. Naar Sygdom og Alderdom arbejder sammen, saa maa jo „Hytten nedbrydes“.

Der var Missionsmøde i Lodi, Wis. Pastor Elstads Rald den 1ste til den 3die December. Pastor Lee holdt Abningsapreden og Krogstad indledede Samtalen over den 116 Salme. Vi havde den Glæde at have Synodens Formand med os og han holdt den egentlige Missionsapreden; der lagdes paa Herrens Alter \$86 foruden private Gaver til Missionen. Pastor R. T. Strand, som havde været paa Besøg hos Slægt og Venner i Madison og Omegn, var med os paa Mødet og Pastor Meland af den norske Synode var ogsaa tilstede og deltog i Samtalen. Det var et hyggeligt Møde, den mere praktiske Side af Menighedslivet blev særlig bestemt til megen Opbyggelse og Belyselse.

T. J. S.

Godt nyt. I dag har vi haft Konfirmation. 12 unge gjentog sit Daabsløfte. Nogle af disse har siden Bækkelsen i Juni 1907 deltaget med i offentlig Bøn i vore Bønsmøder. Gud give, at de alle 12 herefter maa blive flittige Bedere baade i Løn kammeret og offentlig. Uden Bøn faar man intet og skammer man sig ved Jesus, gaar det galt. Det var kaldt idag; men vor lille Kirke var godt fyldt, og til Missionen kom der ind \$24. 90. Et lidet Barn blev ved Daaben optaget i Pagt med Gud. Past. Evensen holdt Skriftetale og mange ældre fulgte Konfirmanterne til Herrens Ord. Vil ogsaa med det sam-

me hilse fra Kredsmødet i Jhlen. Det be gyndte at brænde der saa at flere Syn dere maatte paaknæ for Gud den sidste Aften. Gud være pris for sin Naade. Ingen har endnu indsendt Begjæring om Kredsmøde i Vinter. Med broderlig Hilsen

D. D. Bergh.

Bibelen paa 412 Sprog. Gjen nem 28 Aar har John Sharp haft en leden de Stilling indenfor det britiske Bibelselskab. I Anledning af, at han nu trækker sig tilba ge, er der udkommet et Tilbageblik over Sel skabets Virksomhed i dette Tidrum. I 1880 var Bibelen oversat paa 238 Sprog, nu findes den paa 412. Er der end naaet langt frem, staar der imidlertid endnu langt tilba ge. Der findes alene i den malajiske Ogrup pe mere end 100 Sprog, som ingen Oversæt ter har vovet sig i Lag med, og af 150 indiske Sprog findes Bibelen kun oversat paa de 92. Der findes her uendelige Bankekligheder at overvinde. Hos en af de afrikanske Reger stammer t. Eks. har et eneste Ord 8 forskjelli ge Betydninger, alt efter det forskjellige To nefuld, med hvilket det udtales. En Missio nær etsteds i Bagindien har efter et umaade ligt Arbejde endelig faaet oversat enkelte Af snit af Bibelen paa de Indspødes Sprog og sendt sit Manuskript til London forat trykkes. Der maatte forserdiges særlige Typer efter de eiendommelige Skrifttegn. Endelig blev Korrekturen dog færdig, men da den kom til bage til Missionærens Bolig, var baade Missionæren og hans Hustru døde af Kolera, og de var de eneste, der kunde læse Skriften. I Aarrækken 1904—1908, siden Selskabets Stiftelse, er der blevet spredt 209 Millioner Bibler ud over Jorden.

Sant h a l k o m i t e e n holdt Møde hos Prof. Blegen, Minneapolis, Komiteens Se kretær og Kassierer, forrige Torsdag Efter middag. Af Komiteens Medlemmer var Pas tor A. J. Hulteng, Pastor E. J. Jaastad, Pastor N. G. Peterson, Pastor R. C. Hol ter og Prof. Blegen tilstede. Komiteens gamle Bestyrelse blev gjenvalgt: Pastor Hult eng, Formand; Pastor Jaastad, Vicefor-

mand; Prof. Blegen, Sekretær og Kassierer. Til Medlemmer af Redaktionskomiteen for „Santhalmismissionærerne“ gienvalgte Prof. J. H. Blegen og Pastor R. E. Holter. Pastor D. S. Meland af Hauges Synode blev indvalgt som Medlem af Komiteen.—Komiteen kunde glæde sig over et heldigt Arbejdsaar. Med Indsamlingen af Midler var det gaaet godt; der var i Missionsgaver indkommet \$6,393.26. „Santhalmismissionærerne“ gav et Overskud af \$464.25. \$6,500 var i Aarets Løb bleven sendt til Underhold for de 150 indsydte Missionsarbejdere. Paa Missionsmarken i Santhalistan gaar Arbejdet ifølge Rapporterne stadig fremad. De Missionærer, som arbejder derude, er foruden Missionær Skesrud, Missionærerne M. A. Pederson, P. Boddington og Skat-Petersen. Missionsmenigheden tæller omkring 15,000 Sjæle. I Løbet af Missionsaaret, som udløb den 1ste April, var der døbt 705 Sjæle. Siden den Tid er der ifølge modtagne Oplysninger døbt henimod 500 mere, saa at det samlede Antal døbte de sidste 16—17 Maanedene har været ca. 1,200. I det Missionsdistrikt, som Pastor Pederson bestyrer, har der været døbt 179. Santhalkomiteen har modtaget Anmodning fra Missionær Skesrud om at sende en ny Missionær fra Amerika, og den vil forsøge at efterkomme Anmodningen.—Om Aftenen holdtes et opbyggeligt Møde i St. Pauli Kirke, hvor Pastor Lund predikede. Taler blev desuden holdt af Pastor Hulteng, Pastor Petersen og Prof. Blegen.

„Folket.“

Anmeldelse.

Professoren A. Helland ved Augsburg Seminaret har udgivet en liden Bog i det engelske Sprog „Our Madagascar Mission“.

Bogen er ikke stor, men baade pen og let at læse, og giver grei Oplysning om Frikirkens Madagaskarmission. Den indeholder ogsaa nogle gode Billeder, især kan nævnes et vakkert Billede af afdøde Prof. Sverdrup.

Bogen er helst tiltænkt Ungdommen. Den faaes i Frikirkens Boghandel for 10c.

Besjendtgjørelser.

Til Presterne i Syd Dakota Kreds.

Paa Indbydelse af Pastor D. D. Bergh, Volga, S. D., møder Prestekonferensen af Syd Dakota Kreds i hans Hjem den 24de—28de Januar, 1909. Følgende Program er udarbejdet for dette Møde:

Tirsdag, den 26de—

Formiddagssektionen: „Loven i den gamle og nye Vagt“ J. A. Quello. Eftermiddagssektionen: „Sjælepleien hos de syge“ G. D. Wit.

Onsdag, den 27de—

For. „Prohibitionspartiets Principer“—A. M. Mannes.

Efterm. „Anti-Saloon Ligeaens Principer“—J. J. Skarpsnes.

Torsdag, den 28de—

„Ritualer“—G. M. Bruce.

Efter at disse Emner er indledede, vil de blive Gjenstand for almindelig Samtale, i hvilken det ventes at alle Prester tilstede skal være beredt til at tage Del. Det er derfor nødvendigt, at man paa Forhaand sætter sig ind i disse Spørgsmaal, som der blir behandlet. Alle Kredens Prester bør indrette sig saaledes, at de kan bivaane dette Møde. Afstenerne vil blive benyttede til Opbyggelsesmøder.

Paa Komiteens Vegne

Gustav M. Bruce.

Ulvestads „Nordmændene

i Amerika, deres Historie og Rekord“ er tidligere blevet anbefalet af „Skandinaven“ og de andre Blade som et storflagent Værk og et yderst værdifuldt Billedskrift, der har kostet ham en Formue. Folk, som til ham har bestalt et Afdrag, vil nu faa det fratruffet. Prisen er ellers \$4.75, hvilket er meget billigt for et Værk, saa stort som en Familiebibel. Send eders Ordre til os.—Vi har ogsaa hans „Engelsk-norsk Ordbog med fuldstændig Udtalebetegnelse“ (Pris \$2.50) og hans „Selvhjælp i Engelsk“ (\$1.00). History Book Co., 2601 6th Str. So., Minneapolis, Minn. Agenter ønskes straks.

Forandret Adresse.

Rev. A. J. Evenson,

Bog 273 Rio, Wis.

Kvitteringer

Til Professorløn: Ved H. T. Vlegen fra vor Frelser's Mgd., Halvorsons Kald, Wrafton, N. D., 3 Kieffe, H. T. Vlegen, H. Johnson, H. S. Johnson, H. S. Johnson, S. T. Tact, H. Vignes, D. D. Nelson hver 5, A. Hegrenes, H. A. Hanson, H. Klungnes, E. J. Grimrud hver 2, H. S. Haug, Th. Torgerson, Ed. Hogenfon hver 1, Vor Frelser's Mgd.s Kvif. 27	78.00
Ved Pastor Perohl fra Swan Lake Mgd., Perohl's Kald, samlet ved J. Minge: H. S. Borseth, Mrs. Anna Matheson, Martin Rosvold, Mrs. H. S. Borseth, D. A. Rudh, D. D. Mønning, J. M. Minge hver 2, Mrs. Th. Larson, Chr. Anderson, J. Nelson, Chr. S. Brometh hver 1.50, A. Bunte, M. S. Minge, Mrs. Chr. Mordvigen, S. M. Behle, E. Anderson, M. Danielson, H. Ingebrigtsen, E. S. Masnes, H. Nben, J. V. Anderson, E. Kristiansen, H. S. Thompson, Ed. Minge, Mrs. Sobbie Mønning hver 1, E. Nelson 2.50, H. T. Johnson, A. S. Mønning, H. Johnson, H. Norman, Mrs. Anna Iversen, H. A. Moen, J. M. Minne hver 50c	38.00
Ved H. S. Larson fra Nolent Mgd., H. D. Bitts Kald	149.82
Ved Pastor U. D. Johnson fra Friberg Mgd., Johnson's Kald: S. Hovland 2, D. S. Hovland, T. J. Olson, H. S. Mian, D. Skofrud, J. Moen, J. Hendrickson hver 1, 8.80, Mlle Bethania Mgd., samme Kald: Nels Vlas 4, D. S. Olson 2.50, K. Strand, A. Malingen, K. Sillerud, T. Olson hver 2, H. Brulven, K. Osval, Ubenavnst hver 1, 17.50, Norwegian Grove Mgd., samme Kald: J. Strindem 6, D. D. Grina 3, J. Paulson, T. Sørum, U. Stadium, T. Jacobson, Mrs. K. Duamme, A. Velo, Mrs. J. Jacobson hver 2, 24.00	49.50
Ved S. Anfin fra Mgd., i Wisner, Neb., J. Johnson, S. Johnson hver 2.50, Mrs. S. Anderson 2, J. Anfin 1.50, Mrs. Alfson, Mrs. Belle Peterson, Josephine Peterson, H. Johnson, Mrs. Anna Brungelson hver 1	13.50
Ved J. S. Elstad fra Hauges Mgd., Th. Hansons Kald, Rensville, Minn., samlet ved H. S. Røderfon i beste Del af Mgd.	40.00
	368.82
Før kvitteret for	1649.90
	2018.72

Mettekse: 3 sidste kvittering for Professorløn indsendt ved Nels Larson fra Mayville Mgd., Mayville, N. D., skal være fra Tref. Mgd., Pastor Maffewicks Kald. Da Indsenderen havde glemt at angive Navnet, og hans egen Abreise var Mayville, N. Dak., tog jeg det for givet, at det var fra Mgd. i Mayville.

J. A. Sassefon.

Til Chicago Kredts Indremission: Ved Pastor U. D. Mortvedt fra Hauges Mgd.s Kvif., Norway, 31	10.00
	E. A. Johnson, Kald.

Til Bethesda Børnehjem: Fra Lakefield, Minn., Mrs. Anderson og Mrs. Nestrud 2 Stjorter, 11 Yds. Calico, 5 Yds. Calico, ditto 3 Yds., Mrs. Vre 2 Towels, 1 Par Pillow Cases, 2 Stjorter, 1 Stjort, 5 Yds. Calico, 3 Yds. Dutingflannel, Fra Sifo Kvif, Elmore, Minn. 2 Quilts, Mrs. M. S. Monson 7 yds. Dutingflannel, Mary Kittlefon 5 yds. Duting, Ovedia Gessie 6 Handkerchiefs, 2 yds. Ribbon, Luga Alamoit 13 yds. Calico, Mrs. Alverham Olson 1 Stuffle Toi, Mrs. J. Torie 1 Par Sose, 1 Stirt, 1 Ubrøn, Gilda Kittlefon 1 Par Pillowflips, Gilda Kittlefon 1 Quilt, Mary Kittlefon 7 yds. Flannelette, Abellie & Frine Torie 3 Boff Card Albums, Mrs. S. H. Alamoit 1 Pillow, 1 Par Pillowflips, 1 Jacket, Arnold Alamoit 4 Handkerchiefs, E. E. Christianson, Storb City, Iowa, 1 Coat, 1 Cap, 1 Pair Overshoes, Mrs. Solem, Veresford, S. D., 3 Coats, 2 Waists, 1 Stjort, Mrs. Niat Christeperson, Veresford, S. D., 1 Coat, Mrs. Carrie Rodfson, Wisner, Neb., 3 Par Underklæder, Mrs. J. E. Sinclair, Veresford, S. Dak. 20 yds. Bercale, Mrs. R. Thompson, Beach, N. D., 2 Par Strømper og Gartere, Mrs. A. Hillefiad, Bolga, S. D., 1 Par Strøm-

per, Mrs. Ingeborg Jonnes, Greenfield, S. D., 1 Par Underbar, 1 Quilt, Mrs. D. D. Vergh, Bolga, S. D., en Del brugte Klæder, Mrs. Soffig Krattorp, Lakefield, Minn. 2 par Sose, 6 Dometæklæder, Fra en Kone i Hurley, Iowa 1 Quilt, Fra Neb. U. M. Mannes, Pantton, S. D., 1 Par SLo, Fra T. S. Torgerson, Veresford, S. D., 1 Quif, Apples 1 Par Brunes.

Til Julegade for Børnene	Mr. J. Iversen, Humboldt, Iowa	1.00
Mrs. M. Hanson, Red Wing, Minn.		1.60
Mrs. Elling Ebbardson, Red Wing, Minn.		1.00
Mrs. Elling Olson, Red Wing, Minn.		50
Mrs. H. Høstfeldt, Red Wing, Minn.		50
	G. G. S. a l e m.	

Bilsen og Lak.

Hiertelig Tak til Vennerne i Størdal Menighed Goodhue Co. for den Godhed J mødte mig med, og Tak for de Penge jeg fik indsamle til Missionen her i St. Paul. Det hyggelige Samvær med eder under Missionsmødet i Høst glemmer jeg nok ikke.

Nedenfor kvitteres for de Bidrag jeg fik.

A. P. Kaun.

Kvif. i Størda's Mgd., Pastor E. S. Holters Kald	10.00
D. S. Grelseth	1.00
M. E. Kopperud	50
J. D. Rud	1.50
D. E. Stokmo	1.00
H. S. Grelseth	1.00
H. S. Rømo	1.00
G. S. D. Rømo	1.00
J. D. Berfald	1.00
H. R. Grelseth	1.00
L. R. Grelseth	1.00
Anna Thorgelen	1.00
J. Nord	25
Die Jensen	1.50
Mrs. T. S. Ellefson	1.00
A. V. Øhe	1.00
Martin Gunderfon	50
Albert Rømo	50
Petter Rømo	25
Gunder Jensen	50
Borns Jensen	50

Mrs. S. B. Larson, Kald.

Mrs. A. Petterfon, Gef.

Bidrag til Diaconiseshjemmet i Minneapolis: Til Byggefondet: Theodor Høsto,

Church's Ferry, N. D.	2.00
Raren Oling, Balfour, N. D.	3.00
K. E. Kopseng, Harvey, N. D.	10.00
Andrew Anderson, do	10.00
Lewis Anderson, do	10.00
J. Jørgensen, do	10.00
Fred Johnson, do	5.00
D. J. Bry, do	25.00
U. D. Stoa, Alhby, Minn.	5.00
H. D. Roe, Montevideo, Minn.	25.00
E. S. Dufstund, Marion, N. D.	2.00
Bernt Hansen, Veret, Kan.	5.00
J. J. Die, Stanhope, Ia.	5.00
Mrs. Holm, Cumberland, Wis.	5.00
S. S. Bernefs, Heron Lake, Minn.	5.00
Kvif. i Sharon, N. D., ved Red. S. Langehaug	13.50
Anthony W. Drud, Climax, Minn.	5.00
Iver A. Johnson, Horace, N. D.	5.00
Carl Nelson, Alhby, Minn.	5.00
Jonas Hetland, Austin, Minn.	5.00

Sibert Varion, Audubon, Minn.	25.00	Saron Mgd.s Bvf., Grennbille, S. D., ved Helga Saga	15.00
Christ Moe, do.	5.00	Bvf. i Vor Frelser's Mgd., Chippewa Falls, Wis., ved	
Julia Kragtorp, Lakefield, Minn.	2.00	Stud. Molvik.	25.00
Mrs. Wing, Stanhope, Minn.	1.00	Julius Johnson, Sand Creek, Wis.	10.00
Mrs. D Wolberg, Wilmar, Minn.		R S Vater, Nelsville, Minn.	3.00
O Peterfon, Jewell, Ia.	2.00	Samlet ved Misa Hulebb, Soudale, Minn.	5.00
P Kijni, West Valley, Minn.	3.00	S N Bika, Clark, S. D.	5.00
Steiner Green, Ellert, Minn.	2.06	Hans Erickson, Barton, N. D.	5.00
John Lindland, Naples, S. D.	2.00	S G Haugen, Souris, N. D.	25.00
Rev. S E Odland, Roseau, Minn.	5.00	Nils Ueberg, Madelia, Minn.	10.00
P A Anderson, Dalton, Minn.	5.00	Nils, Nils Ueberg, do.	10.00
R C Hanson, Ortonville, Minn.	5.00	Samlet ved Mrs. Sophie Kragtorp, Lakefield, Minn.	5.00
P A Sletner, Battle Lake, Minn.	2.50	A J Sand, Cumberland, Wis.	5.00
Pete Strom, Ortonville, Minn.	5.00	Gove Shiphead, Georgeville, Minn.	5.00
Soren Paulson, Dalton, Minn.	2.00	Mrs. Ingeborg Bjaaland, Climax, Minn.	5.00
Paul Thompson, Dalton, N. D.	10.00	Christina E Johnson, Hendricks, Minn.	5.00
Rev. Olaf Ellington, Battle Lake, Minn.	5.00	P B Moen, Dalton, Minn.	2.00
Eric Lindland, Naples, S. D.	2.00	St. Petri P. B. S., Mpls., ved Rev. P Wintner.	25.00
Erick Vardneis, Starbuck, Minn.	5.00	Bethania Missionsk. Tref. Mgd., Mpls., ved Sophie	
Sever A Varion, Bottineau, N. D.	10.00	Dahl.	10.00
T J Rottelstad, Maddock, N. D.	5.00	Mrs. Guro Dotten, Rebnolds, N. D.	5.00
E L Rovensten, Dalton, Minn.	5.00	Louis B Moen, Climax, Minn.	5.00
D S Dyrbal, Hazel Run, Minn.	6.00	Martha Moen, do.	2.50
E J Svig, Arctichote Lake, Minn.	5.00	Rev. D A Dyleth, Superior, Wis.	5.00
Christian Solem, Affie, Minn.	1.00	Paul Sunderson, Forker, Minn.	5.00
Ole E Lund, Ellert, Minn.	1.00	Gust N Nelson, Garbep, N. D.	5.00
Theodor & Olaf Wolbahl, Folsahl, Minn.	2.00	Carl Opata, Bemidji, Minn.	5.00
Anthony Gillerud, Warren, Minn.	2.00	A Lunte, Dalton, Minn.	5.00
Ole Jorgensen, Argyle, Minn.	1.50	Ole Tande, Colfax, Wis.	5.00
Thor Jorgensen, do.	2.00	Gustaf P Ryhnen, Horace, N. D.	5.00
P B Sogmoen, Stone, Minn.	25	Mrs. E H Gummerlon, Steberg, Minn.	2.00
Edw. Stugton, River Falls, Wis.	1.00	Mrs. I Holden, do.	2.00
Kollett Kofe Mgd., Roseau, Minn.	1.50	Halvor Thorsten, Hofflund, N. D.	2.00
Severin Halvorson, Pine Creek, Minn.	1.50	A S Paulson, Henning, Minn.	5.00
Halvor Halvorson, do.	5.00	Gewar Olson, Holt, Minn.	1.00
Thor Westervud, do.	2.00	Offer Sæterdal Mgd., Chief River Falls, Minn.	10.00
Signe Elton, do.	1.00	Inger Joibbing, Grand Forks, N. D.	5.00
Andrew Kvien, do.	1.00	Hans O Stokstad, Meckinock, N. D.	10.00
Martin Elton, do.	1.00	Nils Nilfen, do.	5.00
Gren Elton, do.	1.00	Guldbrand Ellington Fairdale, N. D.	2.00
T R Liffug, Roseau, Minn.	5.00	Ole Norli, do.	1.00
M A Nordgaard, do.	2.00	P J Solberg, do.	1.00
Andrew Peterfon, do.	1.00	D Hammer, do.	1.00
T G Kvien, do.	2.00	A G Lewis, Fairdale, N. D.	1.00
Hans Tollefson, do.	2.00	Offer Tref. Mgd., do.	7.85
P G Vikstad, do.	50	Alice Olsen, Grand Forks, N. D.	5.00
Elise Liffug, do.	25	Andrew Sandager, Bishop, N. D.	10.00
Anna Liffug, do.	1.00	Iver Olson, Dates, N. D.	5.00
Thore Hegstad, Badger, Minn.	2.00	J E Juber, La Moure, N. D.	5.00
A G Roeten, do.	1.00	Karl Nilfen, Sullerton, N. D.	5.00
Ole Stormsvik, do.	5.00	Julius Haakonson, do.	5.00
C J Dahl, Moody, Minn.	1.00	Peter Peterfon, La Moure, N. D.	25.00
P J Sjøberg, Badger, Minn.	5.00	D B Kognlie, Minnewaukan, N. D.	10.00
J Nrenden, do.	5.00	Hans Rangen, Maddock, N. D.	5.00
J Iversen, do.	5.00	Peber Solum, Brinsmade, N. D.	5.00
Scandinavian American State Bank, do.	5.00	D Bratvold, Maddock, N. D.	1.00
Jens Offerdahl, Holt, Minn.	50	A A Kirkeby, do.	2.00
Andreas Olson, Middle River, Minn.	1.00	D G Danielsen, do.	1.00
Nels Olson, do.	1.00	M D Bratvold, do.	1.00
E Storhjem, Foskiss, Minn.	1.00	Elleng Jegen, do.	1.00
T D Saastad, Holt, Minn.	1.00	Thos. Jacobson, do.	1.00
C Hanson, Warren, Minn.	1.00	Ed. Fogstad, do.	2.00
Andrew Bjerk, Holt, Minn.	25	A L Fugstad, do.	1.00
Mrs. Olson, Middle River, Minn.	25	G E Dillerud, do.	5.00
P D Waagebahl, Holt, Minn.	2.00	Mrs. J D Solum, Brinsmade, N. D.	5.00
Ole Christensen, do.	2.00	Ole Sigmundstad, Minnewaukan, N. D.	5.00
P G Sorter, do.	2.10	Bernt Hesta, Church's Ferry, N. D.	5.00
John Sæfson, do.	1.50	Ubenævnt, Minnewaukan, N. D.	5.00
Andreas Hanson, do.	50	Anna Kog'e'ad, do.	2.00
Tosten Torkenson, Underwood, Minn.	5.00	J E Anderson, Berlin, N. D.	1.95
Martin R Golden, Maddock, N. D.	10.00	P Halvorson, Church's Ferry, N. D.	5.00
Ole Erickson, Brant, S. D.	5.00	Hans Bilo, do.	10.00
A B Houland, Mpls.	5.00	Mathias Anderson, do.	5.00

C O Kvejetsh, do.....	5.00
R B Larson, Leeds, N. D.....	5.00
Lars R Wahl, do.....	10.00
John C Fosen, do.....	10.00
Mrs. Clara Fosen, do.....	5.00
Gudmund Skaar, do.....	10.00
A Stove, do.....	5.00
Severt Neftegaard, do.....	5.00
Arne Berbea, do.....	5.00
Knut Neftegaard, do.....	5.00
Martin Nelson, do.....	5.00
Andrew Walb, York, N. D.....	15.00
C Ostrum, do.....	5.00
Nels Nelson, do.....	5.00
A Ellington, Leeds, N. D.....	10.00
R C Lotvebt, York, N. D.....	2.00
D E Brager, Leeds, N. D.....	10.00
George Roe, do.....	10.00
Julia Brunsbois, do.....	1.00
Mrs. E F Fluebaag, Barton, N. D.....	10.00
Edeman Rub, do.....	10.00
John Sande, do.....	10.00
Andrew Bobal, do.....	5.00
Wile Johnsen, do.....	5.00
Lars Gaafonien, do.....	20.00
John Skjerveen, do.....	5.00
H B Gunderion, do.....	10.00
Abolsh Fluebaag, do.....	10.00
Ole S Leebt, Berwick, N. D.....	10.00
John D Dlum, Tonner, N. D.....	10.00
Simon Dahl, Berwick, N. D.....	5.00
H M Tjøn, Tunbridge, N. D.....	25.00
Amfin Zulling, do.....	5.00
D A Tofsrud, Rugby, N. D.....	5.00
Hans Møger, Berthold, N. D.....	5.00
Zver Koenbven, Couris, N. D.....	10.00
Eyver Steen, do.....	5.00
Jacob Dahlen, do.....	10.00
Andrew Mbgland, Rugby, N. D.....	2.00
Peder Baullen, Berwick, N. D.....	5.00
M A Halftsh, do.....	5.00
Christ O Hageletsh, do.....	5.00
John Gunderion, Hofflund, N. D.....	50
Aug. Mattson, do.....	1.00
Willie Vorkab, do.....	1.00
E Johnson, do.....	25
J Johnson, do.....	25
Rasmus Rasmussen, Doct, Minn.....	5.00
R J Mofsveten, Wottineau, N. D.....	5.00
John Dollen, Dollen, N. D.....	2.00
Mrs. Anna Vorresen, Vanda, N. D.....	5.00
Ole Blotkestad, Dollen, N. D.....	61
Ole B Holden, Couris, N. D.....	3.00
Lars Wasland, Brabley, S. D.....	10.00
Mrs. Rasmus Olson, Fobvang, Minn.....	50
Blattville Mgd.s Kv., Nl., ved Rev. A O Mortvedt.....	18.50
Samlet ved Hannah Tharassen, Vonsdale, Minn.....	10.00
Kvf. i Niostrara, Neb., ved Ole Ganling.....	10.00
S Bjelland, Hoffman, Minn.....	5.00
H C Christensen, Underwood, Minn.....	2.00
E A Hagen, Hoffman, Minn.....	5.00
Mrs. C Kvibang, Underwood, Minn.....	1.00
J Ungebrigtion, Zumbrota, Minn.....	5.00
Martin Solmen, Bagley, Minn.....	1.00
Emil Mortensen, Montevideo, Minn.....	5.00
Osar Anderson, New Auburn, Wis.....	5.00
Dr. C A Meyer ved Louis Koc, Mpls.....	25.00
Peder N Bangsjoen, Dalton, Minn.....	5.00
Mrs. Anna Sæther, Mpls.....	5.00
Samlet ved Rens Mgd.s Kv., Chief River Falls, ved Rev. A A Larson.....	25.00
Martha Selland, Mpls.....	1.00
Gust Johnson, Hofflund, N. D.....	2.00

br. Hinsbert, Hendricks, Minn.....	5.00
Best Minnewautan Kv., N. D., ved Rev. J P Seeland... ..	5.00
R D Solli, Mabboc, N. D.....	5.00
Edward B Moen, Elmar, Minn.....	2.50
Ole Elstad, Twin Valley, Minn.....	5.00
P A Larson, Battle Lake, Minn.....	10.00
C O Feen, Edinburgh, N. D.....	5.00
Jens Torgerfon, do.....	5.00
Glas Madland, do.....	1.00

(Fortættets.)

E. B. S a r b o, Kasserer.

Til Jule- og Nytaarsgaver

anbefales følgende Bøger paa det bedste:

Alagaard G. Da Ankeret faldt. En Julehi-
storie. Indb. 75c.

Mhlfeld, Dr. Friedrich. Mennekelivet i Guds
Ords Lys. Indb. 85c. I bedre Bind med Guld-
snit 1.20.

Andersen, D. M. Kristelige Sange. Indb. 35c
Arctander, Jno. W. Trøst for Tvilere. I
Omslag 35c.

Aubert, Elise. Et Juleminde. Indb. 1.00

Berg, C. D. To kun. korte Evangeliepre-
dikener for Ungdommen af yndste geistlige. 3b. 75c

Bernhoff, Th. C. Følg Jesus. En Bog for
Konfirmander. Indb. i Skirtingsh. 60c. Do.
med Guldsmnit 80c.

Blot jeg bliver salig. Fortælling fra Livet af
A. v. S. Indb. 1.00.

Bonar, Dr. Horatius. Veien til Fred. En
Bog for bekymrede. Indb. 50c.

Borchgrevink, Johanna. Fra Pigeasylet i An-
tananaribo. Indb. i Skirtingshind 40c.

Breve fra Himmelen, eller Jordelivet seet i
Ewighedens Lys. Skirtingshind 1.00

Brown Philes. Den unge Piges Virkefelt i
og udenfor Hjemmet. Indb. 1.20. Do. med
Guldsmnit 1.45.

Børnenez Harpe. Andelige Sange for Søn-
dagskolen og Hjemmet. Presjet Lærredshind 30c.
Do. med Musf 60c.

Dahle, L. Livet efter Døden og Gudsrigets
Fremtid. Skirtingshind 2.25.

Defoe, Daniel. Robinson Crusoe. Indb. 50c

Det fortabte Barn eller Ralph Harbingtons
Bernet og Døb. Indb. 30c.

Disjelhoff, Dr. Julius. Dr. Martin Luther i
Ord og Billede for gamle og unge. Skirtingsh. 80c

Edhoff, C. F. Sandheden i Kristus, fremstilt
ket i Predikener over Kirkearets Høimæstetester.
Indb. 2.40.

En sand kristens Kjendetegn. Indb. 1.10.

Festryd, Stykker og Dialoger til Gjengivelse
ved Børnefester Ungdomsmøder etc. Indb. 50c.

Fredsbajunen. Salmer og Sange til Bruk i
Menigheden ved Siden af Salmebogen. 3b. 40c.
Do Musfudgave 2.00.

Fredsrøsten. En Samling af Sange til Brug i Indemissionsens Tjeneste. Indb. 50c.

Fritz, M. J. Til Julebordet. Fortællinger. Indb. 85c.

Frydetoner. Sange fra Ungdommens Ven. Alle tre Bind i en Bog 3.50.

Güncke, D. Husandagtsbog. Indb. 2.00.

Gosner, Johannes. Statistike. Indb. 60c. I halv Marokko 90c. Do. med Guldsnit 1.15.

Do. paa engelsk 75c.

Harpen. En Sangsamling. Alle fire Hefter i et Bind 1.00.

Hans Nilsen Høuges udbalgte Skrifter 3b. 1.00

Himle, Th. Pastor. Guds Veie med et gjenstridigt Folk. Med 62 Billeder. Indb. 1.00.

Laache, M. J. Husandagtsbog. Indb. 1.60 Do. smukt indbundet med Guldsnit 2.20.

Predikener over Høimesses og andre Tefter. Indb. 1.75.

Lær mig, Herre, din Vel! En Konfirrmationsbog. Dette er en ny Bog paa 67 Sider, smukt indbundet, som sendes for 25c.

Margrethe. Anna Helsing. Billeder fra Væltelstiden i Jemtaaarene. Skirtingsbind 75c.

Naar Jesus kommer ind i Huset af Pastor Rildahl. Sendes rortofret for 60c.

Nonnen, Emilh. To Julefortællinger. 3b. 30c

Siedel, Ernst, Dr. Veien til evig Ungdom. Livsvisdom for Unglinge. Indb. 75c.

Veien til evig Skjønhed. Livsvisdom for unge Piger. Indb. 1.05.

Wollmar, A. Seet ved Fys. Kortællinger. Indb. 50c. Do. Skirtingsbind 75c.

Prestegaarden i Hargen. Fortælling. Skirtingsbind med Guldsnit 1.30

Uhykelige Menneſter. Seks Fortællinger. 3b. 60c.

Tre Julestener. Skirtingsbind 1.10

Julebud.

Julebog for Barn. Dette er en meget pæn Julebog med vakre Fortællinger og prægtige Billeder. Bogen er paa 64 Sider og koster 15c

CHRISTMAS CHEER

for boys and girls. Denne Bog er paa engelsk og er ogsaa paa 64 Sider med følgende Fortællinger: If the Christ-child came; Love-star; Little Sammy's dream; How the mountain was clad; The singing Lady; Star-Eye; A Christmas Joy; Colonel Kit; Christmas. Bogen har mange Billeder. Prisen er 15c.

Jestskriftet.

Denne Bog er paa 128 Sider med ubrøkkede Billeder af Stølen's Bygninger, H. M. Sande, Past. O. Hanson, Andrew Ellington og af alle Bestyrere ved Stølen lige fra dens Nabning samt en Gruppe af Stølen's Direktører. Salt er der 22 vakre Billeder. Jestskriftet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Stølen. Til Prester og Agenter gives almindelig Rabat.

Landskabs Salmebøger.

har vi gjort Arrangement om at faa en Del indbundet i finere Bind, som der har været Efter-spørgsel efter disse. Vi er lovet at faa disse før Jul, saa der kan være Anledning at ordre dem for Jule- og Nytårsprædiker. Naar Ordres indsendes, saa opgiv baade Bogstav og Pris for at forebysge, at Feil bliver gjort i Forældelsen. Bøgerne have i følgende Indbindninger:

Oxford Indbinding, ægte flexible Marocco, med omhøjede Kanter og Guldsnit og Futeral 2.50

A. Indb. i præstet lysebrunt Kalbessind, mygt Rudebind med forgyldt Kors paa Siden, Guldsnit og Futeral. 2.25

C. Indb. i sort præstet Kalbessind, mygt Rudebind med forgyldt Kors paa Siden, Guldsnit og Futeral. 2.25

D. Indb. i sort præstet Kalbessind, mygt Rudebind, med forgyldt Kors paa Siden og ophøjede Blomster. 2.25

E. Indb. i sort præstet Kalbessind med forgyldt Kors og Blomsterforsiringer paa Siden 2.25

F. Indb i blaat flexible præstet Kalbessind med Guldsnit og Futeral. 1.80

G. Indb. i sort flexible præstet Kalbessind med Guldsnit og Futeral. 1.80

Lithograferede Mottoes

med paatrykte Skriftsteder i Strib, til at hænge paa Væggen til 10c pr. Stykke.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Imported postal cards with Christmas greetings. Very beautiful. Price 2 for 5 cents or 25 cents per dozen.

Norske Landskaber og Nationalbilleder.

af disse Kort har vi et større Oplag og mange forskellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende: Juleaften; Julemorgen; Aften ved Tjernet; Pratlødsbølen i Nyshtyle; Højsjeld; Nordfjord; Verfosjen; Paa Ski; Paa Kjelte; Paa Havet i Storm; Paa Havet i Stille; Peer Gynt (5 forskellige Billeder); Gjeterpige. Pige og Gjed. Pige og Hund. 3 Nationaldragter (flere forskellige Billeder). Vinterbilleder (mange forskellige). Juleneg. Søsjinner ved Ulfesjord. Lappeleir. Pige i Baad. Seilbaad paa Havet. Paa Jagt om Vinteren. Fra Ostjørelsen til Holmentollen. Fra Nordland. Tjosen ved Ulfesjord. Svobær. Buarbræen. Raft-sind. Fra Hardanger. Torghatten. Fra Nærøfjorden. Hestmand. Svartisen. Geiranger. Digermulen i Lofoten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men virkelig Pragt-billeder i mange forskellige Farver og med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr. Stykke. I businvis sorteret 50Cents portofrit.

Endel simplere Kort til 2 for 5c eller 25c pr. Dufin.

af disse sidste har vi netop modtaget en ny Forskning meget vakre Kort.

Send Ordres til

E. Lillithun.

Neb Wing, Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa bane Silkebaand, passende for Bognærter:

„Julehilsen“; „Nytaars-hilsen“; „Hilsen fra Amerika“; „Venlig Hilsen“; „Hilsen til Fader“; „Hilsen til Moder“; „Hilsen til Søster“; „Hilsen til Broder“; „Hilsen til Onkel“; „Hilsen til Tante“; „Djertelig Bønhøftning“; „Herren er vor Tilflugt“; „Herren er nær“; „Uden Kors ingen Krone“; „Hilsen fra Moder“.

„Christmas and New Year Greeting“; „A Greeting to Father“; „A Greeting to Mother“; „A Greeting to Sister“; „A Greeting to Brother“; „To my Child“; „Best Wishes“; „Blessed are they who have not seen and yet have believed.“

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Fountain-Penne.

Vi har en god Forskning af de velbeskjendte Moore's Non-Teatable Fountain Penne. De sælges for \$2.50, 3.00, \$3.50. Dette er ubetinget den bedste Fountain Pen i Markedet for nærværende. Hvis en Pen ikke er tilfredsstillende, kan den byttes igjen. Opgib, enten der ønskes en fin, grov eller „Stub“ Pen.

Vi har ogsaa „The Standard Self-filling Pen“, som sælges for \$2.00.

Ordres indsendes til

C. Lillethun, Red Wing, Minn.

Julen er kommen. No. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7. Sange og Recitationer til Brug ved Søndagskostens Julefest. Pris 5 Cents pr. Eksemplar.

Illustreret Bibelhistorie

med lidt af Kirkens Historie.

Af Volrath Vogt

Revideret efter

den nye Bibelo-

versættelse. Trykt

paa fint Papir,

med et Kart og

53 Illustratio-

ner. I Silf

Cloth med sort

Titel paa for-

gyldt Grund paa

Siden. Hauges

Synodes Forlag

0.45

Ordres indsendes til

C. Lillethun,
Dr. H. Red Wing, Minn.

Forlovelsen. Af Pastor F. F. Skarpsnes. 30 Sider. Hestet 10c.

En værdifuld Jule- eller Nytaarsgave.

„Vægteren“, 427 dybtgygkelige Sange, gamle og nye. Denne Bog har bundet en stor Udbredelse iblandt det lutheriske Kirkefolk. Udbredt i over 12,000 Eksemplarer. I mygt Bind og Guldsnit. Pris 80c

Ravn paa Bermen i Gulb frit, om ønskes, til første Januar.

Mrs. Rev. C. D. Brohaugh,

298 Williams St., Dist No. 1,

St. Paul, Minn.

Landstads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

K o m m e f o r m a t .

I almindeligt Skindbind med de 3 Tekstrækker 60c
do. med forgyldt Kors og Kalk samt

spærngt Smit 70c

Im. Morocco med Kors og Kalk samt

spærngt Smit 1.00

I Morocco og Guldsnit, mygt Bind..... 1.40

I Morocco og Guldsnit Pragtbind..... 1.50

I Kalvestind og Guldsnit, mygt Bind. ... 1.75

I Kalvestind og Guldsnit, Pragtbind..... 2.00

Bare Salmerne:

No. 5. I almindeligt Skindbind..... 50c

No. 6. I almindeligt Skindbind med for-
gyldt Kors og Kalk 60c

No. 7. I Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c

No. 8. I ægte Morocco, Pragtbind..... 1.25

No. 9. I ægte Morocco og Guldsnit, mygt
Bind med Forskringer 1.40

Storstilet.

No. 1. I sterkt presfet Skindb. med Futeral 1 40

No. 2. " " " med Beslag 1 65

No. 3. " " " med Kors og
Kalk og Guldsnit og Futeral 2 00

No. 4. Do. Do. med Beslag 2.25

No. 5. I ægte Morocco, forgyldte Sider
og Ryg, med Guldsnit og Futeral 3.00

No. 6. Do. Do. med Beslag 3.25

Alle 3 Tekstrækker særstilt, Skirtingsbind 50

Do. i Morocco og Guldsnit..... 80c

Send Ordres til

C. Lillethun,

Drawer H Red Wing, Minn

Illustreret Katalog

over Bøger i Hauges Synodes Boghandel vil bli-
ve tilsendt frit paa Forlangende.

Adresse: C. Lillethun, Red Wing, Minn.

Folketalender for 1909

er nu færdig. Den er paa 96 Sider og giver foruden meget godt Læsestof en fuldstændig Kalender og Adresse paa alle Prestes, Professors og Missionærer i Hauges Synode, den norske Synode, Den Forenede Kirke og Frikirken. Bogen koster i Omslag 10 cents med 25 procent Rabat til Forhandlere.

Prestes og alle andre, som interesseres sig for Udbredelsen af denne billige Bog, anmodes om at sende sine Ordres til undertegnede snarest muligt.

C. L il l e t h u n,
Red Wing, Minn.

„Budbæreren“ frit til næste Nytaar.

Fra 1ste Dec. til næste Nytaar vil vi, saa langt Oplaget rækker, give „Budbæreren“ frit til alle nye Abonnenter, der i Forskud sender os en Dollar (\$1.00) for 1909. Der er endnu hundreder af Hjem, hvor vort Samfunds Blad ikke holdes. Derfor er der ogsaa saa mange, som kjender saare lidet til, hvad vort Samfund er og hvad det gjør, Forsøg at holde Bladet idetmindste et Aar og du skal se, hvor kjendt du blir med Samfundets Arbejde og Gjøremaal, og vi tror sikkert at kunne forsikre dig, at du vil ikke angre paa det.

Send alle Bestillinger paa Bladet til

C. L il l e t h u n,
Red Wing, Minn.

Carl Haugland, Pres.

Pioneer og Orgler

Stort Lager.

Skriv idag efter Katalog og navn hvad som ønskes, Piano, Kirkeorgel eller Husborgel, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et udmærket Instrument til Dagens aller laveste Priser. Navn Bladet.

THE NORTH WESTERN
MUSIC HOUSE
318—320 Nicollet Ave.
MINNEAPOLIS MINN

Dr. Tønnes Thomas Sanitarium for begyndende Læring.

Grandview pr. Mountainhouse, Dwyhee Co., Idaho, aabent fra Midten af Oktober. Norske Kurser, norsk Levemaade. Det milde Klima tillader Friluftsbehandling Nat og Dag, Sommer og Vinter.

For alle nærmere Oplysninger skriv under ovennævnte Adresse.

Alterbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, porto frit tilsendt:

3 Ester paa 100 Stykker 25 Cents.

3 Ester paa 250 Stykker 50 Cents.

3 Ester paa 500 Stykker 80 Cents.

3 Ester paa 1000 Stykker \$1.50.

Ordres indsendes til

C. L il l e t h u n, Red Wing, Minn

Alterbilleder

præmiebelønnet garanteret Udsørelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: A d o l f J d s, Story City, Iowa.

Altermalerier.

Akademisk Arbejde til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Send for illustreret Katalog.

A u g u s t K l a g i t a d,
Marinette, Wis.

Bedeerindret.

Naar vore Menigheder indsender Benge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorløn sendes til Rev. J. L. Passeson, Kasson, Minn.

Benge til Synodetasken (heri indbefattet Skoletasken, Fondstasken og Jewell Luth. College) sendes til Mr. D. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Bedningemissioner sendes til Rev. J. J. Renbahl, 226 Vernon Ave., E.ergus Falls, Minn.

Benge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Benge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. G. D. Wit, Route 3, Veresford, S. D.

„Budbæreren“

udgives af Hauges norske evangelisk lutheriske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis \$1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. L il l e t h u n,

Editor Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. E. Solter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Et Brev til at opløse Hedningerne; 2. Har du beredt dit Barn til Konfirmationen? 3. Red Wing Seminary; 4. Fra Norge; 5. Skal det trække op til en ny Hans Nilsen Hauges Historie i Norge? 6. En kristen Machinist; 7. Han fortjente Straffen; 8. Gielsons Portræt; 9. Kredsmøde; 10. Snart skal jeg prange som Brud det høie; 11. Grunde, Aarsag til Parter; 12. To Breve; 13. Et Prefekendbrev over et Ord: „Kom!“ 14. Kinamissionen; 15. Fra Arbeidsmarken; 16. Betjendtgjævelser; 17. Kvitteringer.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2.

Nr. 52

Lørdag den 26de December 1908.

{ 40de Aar.

Glædelig Jul

Men det begav sig i de Dage, at en Befaling udgik fra Keiser Augustus, at al Verden skulde indskrives i Mandtal. Denne første Indskrivning skede, da Koirinius var Landsherre i Syrien. Og alle gik for at lade sig indskrive, hver i sin egen Stad. Men ogsaa Josef gik op fra Galilæa, fra Staden Nazaret, til Judea, til Davids Stad, som kaldes Betlehem, fordi han var af Davids Hus og Slægt, for at lade sig indskrive med Maria, sin trolovede Hustru, som var frugtbar og gammel. Men det skede, da de vare der, blev Tiden fuldkommet, at hun skulde føde. Og hun fødte sin Søn, den førstefødte, og svøbte ham og lagde ham i en Krybbe; thi de havde ikke Rum i Herberget. Og der var Hyrder i den samme Egn, som vare ude paa Marken og holdt Nattevagt over sin Hjord. Og se, Herrens Engel stod for dem, og Herrens Klarhed skimmede om dem, og de frygtede saare. Da Engelen sagde til dem: Frygter ikke! Thi se, jeg forkynder eder en stor Glæde, som skal vedsiges alt Folket; thi eder er idag en Frelser født, som er den Herre Kristus, i Davids Stad. Og det skal være eder Tegnet: I skulde finde et Barn svøbt, liggende i en Krybbe. Da straks var der hos Engelen en himmelsk Hærskares Mangfoldighed, som lovede Gud og sagde: Vi være Gud i det højeste og Fred paa Jorden, i Menneskene en Velbehagelighed! Luk. 2, 1-14.

En stor Glæde.

(Red. Past. B. K. Barstad.)

„Eder er idag en Frelser født som er Kristus, Herren, i Davids Stad.“

Omstændighederne, under hvilke Jesus Kristus blev født, kjender vi alle saa vel til. Den romerske Keiser saar isinde, at al Verden skal indskrives i Mandtal. At ogsaa Israelsk Folk nu befandt sig. Herkerstaven er tagen fra Juda. Hedningerne hersker over det.

Med Davids store Velt er det nu omrent ude. Kun nogle uanselige Vælinger findes her og der, og blandt dem er vistnok Josef og Maria blandt de ringeste. Ogsaa disse finder vi her under meget Besvær adlydende den hedenske Keisers Befaling. De vandrer til Betlehem forat lade sig indskrive som skatkyldige til Hedningerne.

Komne did, var Tiden fuldkommet, at hun skulde føde, men der var ikke Rum i Herberget, saa de maatte tage ind i en Skjulestald udenfor Byen. Der blev Jesus Kristus født.

Intet hændte i hine hellige Diebliske som vækkede Betlehems slumrende Indvaanere. Alt var stille.

Hvor underligt! Saaledes gik Forjættelserne i Opfyldelse. Gud leder Kongernes Hjerte som Vandbætte. Den keiserlige Befaling maatte tjene til at, Jesus blev født i Betlehem; thi saa havde Profeten Mikka

GTU Library

2400 Ridge Road

Berkeley, CA 94709

Renews call (510) 649-2500

Items are subject to recall.

sagt: „Og du Betlehem, Efrata, liden til at være blandt Judas tusinder! Af dig skal der udgaa mig en til at være Hersker over Israel, og hans Udgang er fra fordum, fra Evigheds Dage.“ Kap. 5, 1. At Jesus skulde blive født af en Jomfru saa allerede Profeten Esaias: „Se, en Jomfru bliver frugtsoommelig og føder en Søn og hun kalder hans Navn Immanuel, Gud med os. Es. 7, 14. Hans fattige Skikkelse var ikke mindre klart forudsagt: „Han skjød op som en Røst for hans Mashed og som et Rødstud af tør Jord; han havde ingen Skikkelse og ingen Herlighed og vi saa ham, men han havde ikke et Udseende saa vi kunde have Lyst til ham. Es. 53, 2. Derfor kjendte ikke hans eget Folk eller Verden ham. „En Døds Kjender sin Eiermand, og et Alen sin Herres Krybbe; Israel kjender ikke, mit Folk giver ikke Agt.“ Es. 1, 3. Alt var stille, da Jesus traadte ind i denne Verden. Ingen raakte ham et velkommen imøde.

Vi skulde ogsaa aldrig have kjendt denne Frelsens Hemmelighed—Gud aabenbaret i Kjøb om ikke han selv havde sørget for at den blev forkyndt.

Den store Glæde forkyndtes først af de hellige Engle: „Forsædtes ikke! Thi se“ osv. Hvorfor var det ikke Mennesker? Ingen blandt os kjendte endda denne Hemmelighed nok til at kunne forkynde den. Englene gav det Budskab, som var dem betroet og glædede sig med os, skjønt de selv ikke behøvede Frelse.

Til fattige, længtende og frygtbetagne Hyrder lyder Budskabet først: „Eder er idag en Frelser født.“ Hvorfor lød det ikke først til Kongen, Keiseren og Israels Overster? Fordi deres Hjerter ikke var modtagelige. De rige og mættede hungre ikke. Har du, kjære Læser, et saadant Hjerter, saa faar du vist ikke noget Kjenndskab til Gudfrygtighedens Hemmelighed—Gud aabenbaret i Kjøb. Anderledes faar Gud

handle med dig—om det himmelske Lys har faat vist dig dine Synder og du med Hyrderne frygter for Guds Dom og hans hellige Nærhed. Du føler dig fattig og fortabt, men hør du: „Eder er idag en Frelser født.“ Sidder du i Syndenattens Mørke og længter og speider efter Lys, saa vil han komme til dig som til Hyrderne fordum. Hør det fra Gud. Din Strid er fuldendt. Dobbelt skal du faa af Herrens Haand for alle dine Synder. Et herligt Budskab for fattige Syndere, ikke sandt?

Men du da, som endnu ikke har hørt noget stort i Juleevangeliet, hvad er dette for dig? Denne Frelsens Forkyndelse hører ogsaa dig til. „Det skal vederfares alt Folket“. O maatte Gud faa gi dig et trængende Hjerter, saa vilde du nok med de længtende Hyrder og alle fattige Syndere begynde at lytte til Frelsens Budskab. Men er det da nok, at Syndere faar dette Budskab forkyndt for sig? Nei slet ikke. Man maa gennem Hørelsen komme i Besiddelsen af den „store Glæde“, erfare den personligt. Det kan ske, Gud være lovet.

Hvorledes? spørger du. Vort Juleevangelium giver os det allerklareste Svar. Hyrderne blev først stille for det himmelske Skin. Derved kom de vistnok til en anende Erkjendelse af sin Synd og Fattigdom, men de standsede ikke der. De lyttede til det glade Budskab: „Frygt ikke — — — Eder er idag en Frelser født“. Dette var for dem—som det er for dig—det frelsende Budskab. Det skal du ikke behøve at være i Uvisshed om heller; thi med Budskabet følger der et „Tegn“—„I skal finde“. Se paa dette, kjære Sjæl. Der gaar mangen Sjæl i Uvisshed om sin Salighedsdag netop fordi de ikke lægger Mærke til, at Gud i Ordet har lovet dem fuld Forvisning. Mærk det, du, søgende Sjæl: „I skal finde“. Kristendom er ikke blot Kundskab og ren Lære; den er Liv og levende Erfaring. Gud være lovet, fordi det er saa.

Men skal du „finde“, maa du følge Guds Anvisning. Du finder ikke Budskabet Indhold—den store Glæde—paa ethvert Sted. Husk paa det. Du finder ikke Jesus

i dit eget Hjerte; thi Gud har aldrig henvist dig did. „I Davids Stad“, Guds fattige og uanselige Menighed findes han. Forarg dig ikke over det. Davidsstaden var hin Gang alt andet end den skulde ha været; men Jesus blev dog født der. Og der var han at finde. Saa og nu. I Kirkens Bethlehem er endnu idag den Krybbe, hvori Jesus findes. De sande troende i hver Menighed er hans Krybbe. Det Svøb hvori han er svøbt og lagt i denne Krybbe er Ordet og Raademidlerne.

Det er isandhed uanselige Svøb og mange forarger sig over hans ringe Skikkelse. Se der det enkle Ord og Korsets daarlige Prediken. Kan den frelsende Jesus være der? „Kom og se. Du skal finde“. Gaa den lige Vej. Slut dig til Herrens Folk. Modtag Ordet om Synd og Naade og du skal saa den store Glæde i dit Hjerte. Du skal bli saa glad, at du med Hyrderne priser Gud for Frelsen, som du har fundet. „Være være Gud i det højeste og Fred paa Jorden, i Menesker hans Velbehag“.

Til Jul.

Julen kommer og den er os kjær,
Englesangen lyder fra Marken.
Jesus er kommen forkynder Guds Hær.
Fader os indgaa i Arken,
Arken er Krybben, der holdes Fæst
Med Hyrder og Vise fra Østen.
Alle indbydes! kom og bli Gjest,
Fra Jesus kommer al Trøsten.

Og vil vi ombendes og fædes paany
Og blive Guds Barn af Hjerte
Synden og Djævelen altid at fly
Selv om det kostede Smerte,
Da faar vi Jesus som i Krybben er lagt
Og blive Guds Barn tillige,
Fra Himmelen sendes os Englevagt
Til Hjælp paa Veien at stride.

„Eder er idag en Frelser født“.

Hervens Engel, Fredens Bud
Sang saa glad i Verden ud
Budskab om den store Glæde,
At en Frelser var tilstede,
Kristus selv, i Davids Stad.

Engle straks i tusenvis
Stemte med til Herrens Pris,
Fred Gud, den store Fader,
Som sin Fred paa Jord nedlader
Og i os har Velbehag.

Markens Hyrder hørte dem,
Syndte sig til Bethlehem,
Der de fandt et Barn at hvile
I en Krybbe, saa det smile,
Frydede sig i sin Sjæl.

Ritten Sekler svundet er,
Julen er os lige kjær,
Thi da Jesus til os kommer,
Skaber i vort Hjerte Sommer
Midt i Vintrens Is og Sne.

Nu saa kom da store, smaa,
Lad til Bethlehem os gaa!
Jesubarnet vi oplede,
Hjerteglade det tilbede,
Synge Herren Lov og Pris.

Jeg ved min Gjenløser lever.

Joh. 19, 25.

Salige Visshed! Den er det vi
trænger!

Thi vi er saa b u n d n e—bundne af
mange Baand. Somme Baand er fælles for
alle; andre Baand er nogles eller enkeltes
særlige Nød og Ulykke.—Hvad er nu din
Ulykke, som bringer dig til gjerne at høre om
din Gjenløser?

Nogle vil kænste med et sikkert Greb med
en Gang gribe om alle Ulykters Hjerte og si-
ge: S y n d e n—S y n d e n er m i n N ø d.
—Det er slige, som Synden kænste netop nu
og nylig paa et enkelt Punkt har kunnet tri-

umfere over. Den slog et stort og gabende Saar for Livet. Det svier og smerter, og disse dræbende Følger taler sit stærke Sprog om Synden selv. Stakkars Menneſke! Vid, at det er din Gud, du har syndet imod—og—ſaa naar du syndede imod dig ſelv eller andre Menneſker! Men vid tillige: din Gjenløſer lever!—Eller det kan være ſige, ſom er i Aandens Skole—alvorlig og ſtadig. Og Aanden lærer os at kjende vor Synd, ikke blot de ſtore Udſlag af den, men dens ſkjulte Rød og de ſmaa Spirer, ſom idelig ſpringer frem—og idelig smerter og søger at lægge onde Baand ogſaa om den frigtorte Sjel. Naar ſkal vi dog blive fri, helt fri!

Andre vil kanſke heller pege paa ſin Rød længer ude i Omkredſen: Forgjængeligheden, Forfrænkeliigheden og min Sammenhæng med den er min Rød.—En Dag stærk og ſund, en anden Dag ſyg og ſvag. En Tid ung og glad; men ſnart: „de ſvandt de glade Dage“; den Tid kom, ſom ikke behagede mig, Alderdom og Nedgang og Modløſhed. Stærke og uundgaaelige, bitre og onde er Forgjængelighedens Baand. En Hytte er her, ſom falder og falmer.

Og ſaa er det Sammenhængen med det onde ellers i Verden. Ja, om jeg kunde løſes fra Synden, hæve mig over Forfrænkeliighedens Raar ved min Del i det uforfrænkkelige Liv ved Troen—her ſynes ingen Udvei at være; ſaa længe jeg er i Verden, er jeg aldrig tryk for Lidelſe formedelt det onde, ſom herſker i Verden. Det møder en ſelv gjennem onde Raar eller onde Menneſker. Eller det møder andre paa ſamme Maade, andre, ſom er nær, eller andre, ſom er langt borte, og Hjertet kan ikke lade være at lide med. Nei, for ellers maatte Døden have ſat ſit Stempel paa det.

Lad os imidlertid ikke blot klage over vore mange Baand! Der er en Lyſſide ved dem—juſt naar vi tungelt kjender os bundne. De vækker Trang til en, ſom kan løſe vore Baand. Og uden denne Trang fandt vi aldrig vor Gjenløſer.

Lad os derfor ikke klage formeget, naar

vi ret begynder at kjende, hvor Baandene trykker og tynger. Thi det er Gud, ſom vil lære os dem at kjende—det er vor Gjenløſer, ſom da er os ſærlig nær. Om vi da heller blot kunde lade vor Sjel løſtes op til Gud og takke for dette ſom et Livſens Tegn fra ham! Om vi blot kunde ſtille det urolige Hjerte tilfreds og ſige:

Her er han, ſom vil løſe
Hver ſyndebunden Trel!
Her er han, ſom vil øſe
Trøſt i hver bange Sjel!

Men hvad venter du ſaa af din Gjenløſer, naar han er dig nær? Naturligviſ, at han løſer mine Baand. Naturligviſ, at han ſkal læge mine Saar, det være nu hvad Saar ſom helſt. Ja, han gjør det ogſaa ganſke ſikkert, naar vi kun griber ham og holder faſt paa ham ved Troen. Han gjør det paa ſin Maade, og den er ſom ofteſt, bedre end vor Maade. Men vi maa lægge Mærke til en Ting: han maa ſaa Lov til at begynde med alle Ulykſers Hjerte: Synden.

Vi er ofte ſaa kjødelige, ſaa verdslige, at vi midt i mange Ulykſer dog aldrig vil kjendes ved Synden ſom den Kilde til al Rød. Derfor vil vi nok ogſaa helſt kjendes ved en Doktor, ſom kan læge Kræft og Tæring og Gigt—aa ja, ogſaa den mange Slags Hjerteforg over dette og hint, ſom lægger ſig iveien for vore timelige Ønſker og Planer. „Det er nu min Rød, og der maa Lægedommen begynde“.

Nei, der er en Rød, ſom er værre, og den er ogſaa din Rød, ſelv om du endnu ikke kjender den. Den Sygdom, ſom egentlig er til Døden, herſker nu ikke blot i Yderlemmerne. Der er en Sorg, ſom Evigheden vil afdække, om ikke Gud i Naade faar viſe os den nu paa Naadens dyre Dag. Det er den Sorg, ſom et Liv uden Gud føder, og ſom fuldkommes i et Land uden Haab og Lyſ. Lad den blive vor nu, her i de levendes Land! Det er Sorgen over den Synd, ſom ſkiller os fra vort Liv i Gud; den blir vor, naar vi faar ſe vor Synd.

Lad alle vore Sorger ſaa mødes i dette: Ak, jeg er en Synder ſtor! Det er den ſtore Kæbel, ſom egentlig omſnører mit

Liv og den store Livsulstke: min Synd, min Synd. Den Læge, som er os nær, han vi vise os, at her er vort dulgte, dybe Livskaar—
m i t Saar. Da trænger vi den store Sjæle-
læge! Og da venter vi først og fremst en
Gjenløser's Gjerning af ham: at han
løser de Baand, som Synden har slaaet om
os.

Har vel nogen i Tro ventet denne Gjer-
ning af ham—f o r g i æ v e s? Da havde det
Menneske ingen Gjenløser. Da er det Løgn,
at der er en; „som gav sig selv til Løsepenge
for alle“ (1 Tim. 2, 6). Men paa Dom-
mens Dag skal ingen staa frem og vidne, at
de ventede i Tro paa ham, men sandt ingen
Frelser. Nei: her er han, som vil løse hver
syndebunden Træl! Vil du blive løst—det
er Spørgsmaalet. Da skal du ogsaa blive
løst.

Og dermed kommer den salige Visshed
af Erfring: Jeg ved, min Gjenlø-
ser lever. Der er Jubel over det Men-
neskeliv, som bæres af denne Triumstone.
Lad komme, hvad komme vil! Lad lides,
hvad lides maa! Lad dø, hvad dødes bør!
Min Gjenløser lever! Han skal nok vide at
løse alle mine Baand. Ja, har han løst mig
fra det værste—fra Syndens Fængsel og
Dødens Gru, hvor kan jeg da ikke trygt
overlade ham alt det andet, det mindre, mine
Sygdomme, mine Sorger, mine Trængsler,
mine Bekymringer, mit Liv—og min Død.
Han lever og jeg skal leve, evig salig være
hans gjenløste Frihed.

Jeg ved, at min Gjenløser lever! Al-
t, hvad har de, som ikke har den ne
Visshed! De kan hve saa mangt og me-
get, som jeg mangler. Men i Virkeligheden
har de ikke. hvad de kan hælde sit Hoved
til—i Livets inderste Rød og i Dødens bitre
Smerte.

Og der er saa mange, som ikke har det!
Derfor trænges det saa saart, at vi, alle som
ved, at vor Gjenløser lever, kan lade dette
glade Budskab lyde over Landene—mest der,
hvor Sjælene ikke engang ved, at der er en,
som bærer en Gjenløser's Navn. Og den
Gjerning vil Herren lade lykkes!

E. H.

Julefortælling.

Julen er Hjemmets bedste Fæst. Da
samles alle, som bare kan, om Juletræet.
De voksne Barn, der forlængst fløi ud af
Heden, vender tilbage hver fra sin Kant. Ju-
len vækker saa mange lyse Minder fra lykkel-
lige Barnebage, at de maa hjem, om saa
Stormen tuder og Sjøen gaar hvid. Men
de drømmer bare om Juletræet og glemmer
alt andet.

Men i det lille Hjem, hvor vi nu skal ti-
ge ind, kom ikke Julen for at samle. Da
Juleklokkerne kime, saa det lykkelige Hjem
ganste øde, og store og smaa var spredt for
alle Vinde.

Jar og Mor var langt, langt borte, der
hvorfra ingen mer vender tilbage. Det var
Aar og Dag siden Faderen sagde dem sit Far-
vel, men først otte Dage før Jul bares Mo-
derens Støv ud til den snedækte Kirkegaard.

Hvilkent trist Jul, som ventede de stakkels
smaa! Den syge Mor havde i de sidste Uger
oste tænkt med Bemod herpaa. Selv vilde
hun jo saa gjerne flytte hjem, før Julen kom.
Tænk, at holde Jul hos Jesus, langt fra
Syngelengen og alt ondt? Men de smaa?—
O, hun græd bitterlig, hver Gang det kom
for hende. Hun syntes, hun hørte Kirkeklok-
kerne kime. I alle Huse tændtes Juletræet;
det skinnede langt ned ad Gaden, og Børnene
sang derinde saa glad, mens de gik om Træet.
Men hendes smaa—hvor var de? Sad de
maaſte grædende hver paa sin Kant blandt
fremmede?

Men da hørte hun en Stemme, der hvi-
skede saa ømt: „Græd ikke, jeg er hos dem;
det skal blive haade Juletræ og Juleglæde,
og snart samles vi alle hjemme hos mig“. Hun
blev saa let om Hjerte. Det var jo Je-
sus, den himmelske Barneven, og naar han
vilde holde Jul med dem, da behøvede hun
ikke at bekymres. Han ved saa godt, hvorle-
des de fattige smaa har det i Julen; han saa
jo selv Juleaften i den fattige Knybbe paa
Straa.

Og saa foldede hun sine Hænder til søde-
ste Hvile, lukkede sine Øine i stille Fred, og
Sjelen tog de hvide Vinger. Saa fløi hun

høit over alle Stjerner for at „holde Jul i Himmelsby“.

Otte Dage før Jul, da Sneen laa saa høi og hvid og Vinden rustede i de bladløse Trær, gik de tre smaa for sidste Gang sammen med sin kjære Mor. Hun smilte dog ikke til dem kjerlig som ellers, holdt ikke lille Tup forsigtig i Haanden; hun laa kold og bleg i den sorte Kiste. De græd saa, da de stod derude i den høie Sne ved den aabne Grav. Men Presten var saa kjerlig. Han tørrede deres Taarer fra Kinden og sagde, der blev snart Jul i Himlen, og da skulde alle gaa med Mor om Juletræet hjemme hos Jesus. Da lysnede det et Dieblis for dem; men saa kom de hjem i den øde Stue med de hvide Viggardiner, og da tog Livets haarde Storm dem fat og seiede dem langt bort fra Hjemmet, hver til sin Kant.

Lille Tup kom langt paa den anden Side af Broen. Hun var allerede bortgivet, før Moderen flyttede, og hun kom godt til det. En Veninde, der selv ingen Barn havde, lovede at være Tup en kjerlig Mor, og den døende lagde sin lille Skat saa trygt i hendes Favn. Men de andre to maatte fattigvæsenet tage sig af, og hvor de skulde havne, var ikke godt at vide. Fredrik skulde dog heller ikke lide Rød. Jesus havde høit oppe i Storbakken fundet et par troende Folk, som hun vidste vilde blive snil mod Gutten, og der skulde nu han holde Jul. Han var bare 6 Aar, saa han havde heldigvis ikke saa stor Forstand paa, hvilket Tab han havde lidt.

Værre var det for Gunver. Hun var 10 Aar og følte dybt Savnet og Smerten, og der hvor hun kom, var der ingen, som tænkte paa at trøste. Hun var jo overgivet dem for Betaling, og de betragtede hende mest som en Byrde. Tilfaldt vilde de nu gjøre sig saa megen Nytte af hende som muligt. De levede af Vask og Strygning, og da behøvede de just en til at bringe Tøiet rundt. Der var baade smaa og voksne Barn, saa der var mange til at kommandere, og ingen tænkte paa at spare hende. Haard og ufølsom var Konen, og Børnene havde lært samme Sindelag af hende. Det saa derfor mørkt ud for

statfars Gunver; det begyndte med Taarer, og der kom nok til at rinde mange af dem.

Saa kom Juleaftenen, og med den ny Smerte; thi den bragte jo lyse Minder med sig, som Sneen nu havde begravet for altid. Der var Uro og Travlhed som aldrig ellers i Huset; thi alle skal jo have rent Tøi til Høitiden, og Gunver fik nok løbe meget den Dag. Paa Juletræ eller Presenter havde ingen Tid til at tænke der i Huset, de havde ikke engang Die for ham, som laa i Krypten. Ak, det blev nok en mørk og trist Jul, en Jul uden Mor, uden Hjem, ene i den vide Verden.

Hefe Formiddagen drog Gunver med Kjælken rundt i alle Byens Kanter med det hvide, stivede Tøi. Hvilket Liv der var i Gaderne. Da hun kom forbi Torvet, var det som en eneste tæt Skov af Juletrær. Hun maatte vende Hovedet til den anden Side, thi hun følte, Taarerne vilde frem.

Da løi der en liden Pige lige i Fange paa hende. Hun troede, den lille var snublet og vilde reise hende op, da hun til sin Forbauselse saa, at det var ingen anden end hendes egen lille Tup. Men hvor forandret Tup var. Saa fint klædt, at Gunver skamfuld tænkte paa sin egen salmede og lappede Kjøle. I det samme kom der en Mand hen til dem; det var Tups Pleiefar. Hun havde revet sig løs fra ham og styrtet afsted, saa snart hun fik Die paa Gunver.

„Synes du ikke, jeg er fin?“ spurgte hun straalende. „Se for en Raabe jeg har! Og Kysen med hvidt Skind, og Polarer“, og hun satte frem først den ene og saa den anden Fod.

Holm smilte ad den lilles Ivrighed; hun var saa morsom, der hun med sin lidt vigtige Mine fremviste al sin Herlighed. Gunver var ogsaa aldeles forbausset over, hvor fin hun var.

„Skal du hjem nu og pynte Juletræet?“ spurgte Tup. „Vi har saadan et stort, stort Træ; det staar paa Fod i Storstuen nu“.

„Nei, vi skal ikke have Juletræ“, sagde Gunver med et dybt Suk.

„Ikke Juletræ?“ sagde Tup forundret. „Men du faar vel mange Presenter af din Mama? Na, min søde Mama har lovet mig

saa meget pent, og jeg er saa glad". Og det var hun ifandhed, for hun hoppede høit og flappede i Hænderne.

Staffars Gunver vidste ikke, hvad hun skulde svare, og det var hende ikke muligt at holde Tørrerne tilbage.

"Har du det ikke godt, hvor du er?" spurgte Holm hende deltagende. Men da blev det blot endda bærre med Graaden. Hun var saa skamfuld, thi det var jo midt paa Gaden, og Folk saa nysgjerrig paa hende; men hun kunde ikke hjælpe det. Han forstod dog straks alt og trøstede hende saa godt han kunde. Men det var bedst hun fik blive alene igjen, og saa lod han Tup sige Farvel og lovede at høre hjem til hende snart.

"Glædelig Jul", sagde lille Tup saa sødt og gav Søsteren Haanden; men denne skyndte sig bort, thi Ordene skar i hendes Hjerte. Hvorledes skulde hun kunne saa nogen glædelig Jul?

Eftermiddagen kom. Det var skunrig, og Gunver sad i Kammeret og passede den mindste af Børnene. Den lille var syg og derfor temmelig urolig, saa Gunver maatte anvende al sin Opfindsomhed for at bringe den lille til Tausched. Hun gik op og ned ad Gulvet, vuggende Barnet paa Armene og hysende høit.

Med et begyndte det at kime fra Kirke- taarnet. Alvorlige og dog saa milde lød de dybe Toner, og de vakte saa vemodige Tanker. Ja, synger ikke Klokkerne smukt, næsten som paa Englevis? Det er en stille Julefalsme, om end uden Ord. Dog vi kjender jo Indholdet saa godt: "Eder er idag en Frelser født!" Og alle Gunvers Tanker fløj med et til Bethlehem, til Krybben. Før havde hun bare tænkt paa sin egen uhyggelige Jul, paa Graven og Savnet, og derfor var det saa tungt. Men nu saa hun bare Krybben og Frelseren for alle de smaa herne, og da blev hun saa glad. Han var jo ogsaa hendes Jesus, og der blev snart Jul i Himlen, hurde hun da ikke glæde sig? Jo, det var Synd bare at klage paa en saadan hellig Juleaften, og nu vilde hun tørre alle Tårer bort og synge, være glad og prise Gud som Englene.

Saa istemte hun den deilige Julefang, som de altid sang først, naar de paa Søndagskolefesten gik om Juletræet. "Et Barn er født i Bethlehem, Halleluja!" Den lille vaagnede og begyndte at skrige med; men hun sang høiere og høiere. Hun havde dog ikke sjunget mange Vers, før Barnet saa saa stille, ligesom lyttende til de deilige Ord. Og hvad er vel liflig som dette: "Paa Stjerne- tepper lysteblaa skal glade vi til Kirke gaa?" O, da er vel Sorgen over, da synger vi Halleluja for evig. Og hun sang og Klokkerne kime, det var den deiligste Harmoni; Guds Engle lyttede vist med Andren dertil. Saa begyndte hun paa den næste: "Her kommer dine arme smaa", og derefter: "Rimer i Klokker". Hun sang sig ganske varm af Glæde, saa havde hun ikke haft mere Juleglæde end denne lille Stund, havde hun dog haft stor Grund til at takke Gud for Julehøitiden.

I det samme kom Ronen farende ind med Hast, fulgt af en af Smaa pigerne.

"Du maa skynde at vaske dig og ta paa dig det bedste du har; thi Holm vil ha dig med sig i Julefestsfab. Han sidder inde i Stuen og venter paa dig, saa du maa være snar".

Gunver kunde neppe tro det var sandt. Tænk at saa holde Jul sammen med lille Tup i det fine Hjem. O, hvor Jesus dog var god! Og nu kime Klokkerne dobbelt salig for hendes Øren, mens hun holdt paa at stæle sig ifand.

Hvor lykkelig hun følte sig, da de to gik sammen henad Gaden. Det lyste i alle Butikker, og Folk for ind og ud for at kjøbe de sidste Presenter. Holm holdt Gunvers Haand, thi de maatte formelig trænge sig frem gennem Brimlen. Gunver var baade stolt og undselig. Hun syntes, alle Barn saa paa hende og misundte hende, som havde saadan sød og snil Papa.

Da de kom frem, var Juletræet netop tændt, og lille Tup hoppede lykkelig imod dem. Hun havde hvid Kjole og rødt Silkehaand om Livet, saa hun lignede en liden Engel. Og der stod Fredrik forlegen bag Træet! O, dette var altfor stor Glæde!

„Jeg tænkte, dere gjerne vilde være sammen Juleaften“, sagde Fru Holm, „og Mama deroppe fryder sig vist ogsaa derved, ialfald hun kan se ned til os nu“.

Hvilken Juleaften det blev. Der var bare et Skaar i Glæden, at Mama ikke kunde dele den. Hun vidste dog derom. De smaa Engle, der ujet gik rundt med dem om Juletræet, var snart hvit oppe blandt de saliges Skare for at fortælle Moderen om hendes smaas lykkelige Jul. Saa der var Glæde i den lille Familie baade i Himlen og paa Jorden.

Men saa kom Skilsmisjen. Ingen Lykke kan dog være her paa Jorden! Hvor deligt da i Himlen, hvor man aldrig skal sige Farvel! Lille Fredrik gik tidligst; han blev jo saa snart søvnig. Pigen fulgte ham, og han var saa fornøjet, da han sagde Godnat til dem alle. Præsenterne havde han i en stor Pose, i hver Pomme et rødt Æble og en Fatigmand i Haanden til Julenisse undervejs. Du, hvilke store Dine de skulde sætte op hjemme, naar han pakkede ud alle Dyrene og Billederne!

Ikke fuldt saa let faldt det for Gunver at bryde op. Da hun havde Tøiet paa, og lille Tup kom med sin Haand til Godnat, blev det med et saa tungt og mørkt igjen. Taa-terne var snar til at komme denne Juleaften.

Holm og hans Hustru iagttog hende nøie, og da de blev var hendes Bedrøvelse, saa de begge saa vist paa hinanden.

„Vilde du heller være her og kalde mig din Mama just som lille Tup?“ spurgte Fruen.

Gunver kunde ikke sige et Ord, men kastede sig storgrædende op til hendes Favn.

„Nei, nu skal det ikke være flere Taarer paa Juleaftenen“, og hun slog sine Arme tæt om Gunver, som vilde hun beskytte hende for hele Livet. „Vi ved, at du har det ondt, og min Mand og jeg har derfor besluttet, at du skal saa blive hos os, hvis du nu bare selv vil. Det ved jeg ogsaa vil glæde din kjære Mama i Himlen.“

„Men de vil ikke slippe mig hjemme“, sagde Gunver ængstelig; „de har Betaling for mig“.

„Na, bryd dig aldrig om det“, sagde Holm leende, „den Sag skal nok jeg greie. Nu sender vi Pigen derhen for at sige, de ikke maa vente dig hjem iaften, og saa skal jeg selv gaa hen og saa dig løs for Alvor“.

Gunvers Dine lyfte selv gennem Taa-terne langt klarere end alle Lykene i Juletræet, og lille Tup io og klappede i Hænderne. „Ja, saa faar du tage Raaben af igjen“, sa Fruen, „for nu er du jo hjemme. De første Nætter faar du nøie dig med Sofaen inde hos Tup, men snart skal du saa din egen lille Seng“.

Na, det var det samme hvor hun laa denne Julenat. Efter en saadan Glæde skulde hun gjerne have ligget paa bare Gulvet under Bordet ved Siden af Pasop.

„Og imorgen tidlig vil du være med mig i Froppdikenen, ikke sandt?“ spurgte Holm.

Jo, naturligvis! Hun vilde gjerne gaa til Verdens Ende med saadan en kjer Papa.

Hvor rart det føltes, da hun blev alene og begyndte at klæde sig af. Hidtil havde hun næsten gaat som i Drømme, men nu kunde hun for Alvor tænke sig om. Var dette virkelig hendes rette hjem? Hun maatte gaa hen til Vinduet for at se sig om. Derude laa en stor Have, og den havde jo Tup talt saa meget om, saa det maatte jo være sandt. Men høit over den hvide Sne lyfte Julestjerner, og hun tænkte paa Barnevennen deroppe, som havde gjort hende saa rig iaften. Hun tænkte paa Mor, og saa blinkede en af de store Stjerner saa vist, som vilde den hilse fra hende og sige „glædelig Jul“.

Det var længe, før hun sovne. Hun laa bare og tænkte, og da hun endelig slumrede ind, begyndte hun straks at drømme saa vidunderligt om Julen i Himlen.

Lykkelig vaagne. Hun, da Klokkerne kime i den tidlige Morgenstund, og i en Fart var hun klædt. Holm hilste saa kjerligt Godmorgen, og hun fik saadan Lyft til at sige „Far“, men det var saa leit.

Folk ilede afsted i Mørket; koldt var det, og Sneen knirkede; men hun frøs ikke; nei, der var saa varmt i hendes Hjerte af Juleglæde, og Klokkerne kime og sang saa lifligt mod hende: „Være være Gud i det høie“.

Julekvelden.

Jeg er saa glad hver Julekveld;
Thi da blev Jesus født,
Da lyste Stjernen som en Sol,
Og Engle sang saa født.

Det lille Barn i Bethlehem
Han var en Konge stor,
Som kom fra Himlens høie Slot
Med til vor arme Jord.

Nu bor han høit i Himmerig,
Han er Guds egen Søn,
Men husker altid paa de smaa
Og hører deres Bøn.

Jeg er saa glad hver Julekveld,
Da synge vi hans Pris.
Da aabner han for alle smaa
Sit søde Paradis.

Da tænder Moder alle Lys,
Saa ingen Kroeg er mørk;
Hun siger, Stjernen lyste saa
I hele Verdens Ørk.

Hun siger, at den lyser end
Og slukkes aldrig ud,
Og hvis den skinner paa min Bei,
Da kommer jeg til Gud.—

Hun siger, at de Engle smaa,
De synge og idag
Om Fred og Fryd paa Jorderig
Og om Guds Velbehag.

O, gid jeg kunde synge saa,
Da blev vist Jesus glad;
Thi jeg jo ogsaa blev Guds Barn
Engang i Daabens Bad.

Jeg holder af vor Julekveld
Og af den Herre Krist;
Og at han elsker mig igjen,
Det ved jeg ganske vist.

O m d u iede den ganske Verden, men
led Skade paa din Sjæl, da var du alligevel
den fattigste Stakkel.

Lad os dog gaa lige til Bethlehem!

(Luk. 2, 5).

Denne Overskrift nævner for os Hyr-
bernes Beslutning om at gaa og se—gaa og
selv erfare Sandheden af det glade Julebud-
skab, som Engelen havde forkyndt dem.
For dem staar det kun igjen praktisk og vir-
kelig at finde Frelseren

Og Hyrberne paa Marken vidste visse-
lig intet deiligere Julearbejde
end dette: at søge og finde Frelseren. Thi
vær vis paa, at der var noget i deres Hjer-
ter, som brændte efter ham. Det var jo
Hjerter, som var fulde af det himmelske Bud-
skab. Hvad havde de ikke seet! Herrens
Herlighed havde lyst om dem. Denne him-
melske Straaleglans, som omgav Sendebu-
det fra Gud, havde nok rystet dem ind i det
inderste, saaledes som Syndere rystes og for-
færdes, naar Dækket tages bort og de kjen-
der sig omgivet af den Verden heruventil,
hvor alt raaber: hellig, hellig, hellig. Men
Forfærdelsen havde veget for Evangelierø-
sten: Forfærdes ikke! Og hvad mere havde
de ikke hørt! Jeg tænker de himmelske
Ord klang igjen og igjen som Toner fra de
saliges Egne: En stor Glæde—for alt Fol-
ket—en Frelser født—Kristus, Herren,
i Davids Stab! Og saa Jubelforets sam-
stemmige Lovsang, som klang i Himmel og
paa Jord—helt ind i disse bævende Menne-
skenhjerters dunkleste Dyb: Være være Gud
i det høieste, og Fred paa Jorden, i Menne-
sker hans Velbehag!

Sa forvist, deres Hjerter var fulde af det
himmelske Budskab. Derfor brændte de nok
efter at finde det lille Barn i Krybberum,
som saaledes rørte Himmel og Jord til Lov-
sang. Ingen herligere Gjerning fandtes for
dem end denne at gaa lige til Bethlehem.
Og Troen blev ikke skuffet. De fandt
ham. Og da løsnedes ogsaa deres egne
Tunger. De prisste og lovede Gud for alt
det de havde hørt og seet, saaledes som det
var blevet dem sagt.

Kristne! Det er kun dette, som ganske
staar igjen ogsaa for os: praktisk og virkelig
at finde Frelseren. Thi et er sikkert: Vi

har alle hørt det glade Budskab. Vi har ogsaa alle hørt den himmelske Lovsang, saaledes som den toner igjen fra frelst Synderes Hjertier. Være være Gud! Fred, Fred!

Men har vi alle selv fundet ham? — Du siger: Nei! — Hvorfor ikke? Staar det kanske aldeles ugjort at gaa til Bethlehem — at søge din Frelser? Na, lyt da endnu engang til det glade Budskab: Dig er en Frelser født! Dig, dig, som er ufrelst, — nu kommer Julen til dig med Bud fra din Gud. Nu vil han saa fylde dit døde Hjerte med saa meget af det himmelske Lys, at der kan begynde at brænde efter en Frelser. Thi han ser, at dette Hjerte nu maa saa en Lovsang tændt — nu eller kanske aldrig. Det er kanske din sidste Jul paa Jord, som nu nærmer sig. Den maa ikke bli den sidste for evig. Thi Gud vil have dig med i den salige Verden, hvor Julens Lovsang skal være Grundtonen i alle Bændes Lyd. Og kjend efter, saa skal du fornemme, at der er et Barn i dit Bryst, som længes efter Guds barnenes Jul og Hjem i Herlighed. Den Tanke Faderen har tænkt ind i os, vil ikke saa gjerne dø derinde. Hør dog det glade Budskab, at Beslutningen kan fødes: Jeg vil gaa til Bethlehem — søge min Frelser!

Eller en anden siger: Jeg har søgt, men dog ikke fundet. Da har du vel ikke gaaet lige til Bethlehem. Der er saamange Krogveje og Afveje at komme ind paa — ikke mindst i denne Tid, da man maa spørge: Hvad er Sandhed? Gaa dog endelig lige til Bethlehem! Det gjør de, som har faaet det himmelske Lys over sig og er fyldt af dette Budskab til Syndere: dig er en Frelser født! Og den, som virkelig søger, skal finde.

Men jeg har fundet ham, siger en tredje. Derfor staar det ikke igjen for mig at gaa til Bethlehem nu. Saa — du vil leve paa det, du fandt isjor. Ja da, siger du, thi da fandt jeg en hel Frelser! Velan, hold fast paa det, du har, at ingen skal tage din Krone! Men hvem kan vel gjøre det uden atter og atter at gaa Syndernes Gang — til Bethlehem, lige til Bethlehem, paany og paany høre Røst i Barnets Krybberum som trængende og troende

Sjæle. Atter og atter sænke sig ned i denne Troens store Hemmelighed: Ordet blev Kjødt og tog Bolig iblandt os, — at det ogsaa kan blive nyt og saligt for Hjertet: Vi saa hans Herlighed — en Herlighed som den enbaarne Søn har fra sin Fader — fuld af Naade og Sandhed. Den som i enfoldig Tro ret kan holde Jul ved Guds Søns fattige Krybbe, han kan ogsaa holde Paaske — tilbede over Korsets Gaade og juble ved den aabne Grav som en seirende Kristen. Men naar man intet har at høre Røst for i Bethlehems Stald, hvor maa da ikke ogsaa Golgata miste sin frelsende Herlighed og Opstandelsestroen blegne i Hjertene!

Lad os derfor gaa lige til Bethlehem og paany styrke vort Erfaringskjendskab til Guds Søn! Gaa og sig: min Herre og min Gud, jeg søger dig atter, min Frelser, og begjærer at faa komme dig nær og se din Guddomsherlighed paany. Saa møder vi ikke blot et lidet Barn, men en stor levende Frelser, død og opstanden, herliggjort og kommen aandelig tilbage for at aabenbares i sine troendes Hjertier, at de kan mere end seire ved ham, som har elsket dem.

Kristne Venner! Hvor er vi ikke rige, vi, som kun har et at gjøre: gaa lige til Bethlehem. Hvor burde vi ikke prise Gud for alt, hvad vi har seet og hørt, vi, som kjender det glade Budskab og atter og atter kan holde Jul ved Barnets Krybbe. Maatte vi kun hver Dag søge ham for praktisk og virkelig at leve i ham, som lader sig finde!

Det er anderledes for Hedningerne: Gud lod engang de vise saa se Stjernen i Østen, at ogsaa de kunde tage Beslutningen: lad os gaa lige til Bethlehem. Og de fandt Barnet og tilbad ham. Det er et Bink om, at ogsaa Hedningerne alle engang skal finde Bei til Guds Søn. Men imidlertid har Aarhundrede rullet hen efter Aarhundrede, og endnu er to Tredjeparter af dem begravet i Mattens Mørke, og de ser intet Lys.

Men de skal saa sin Julenat — alle, alle! Soloppgangen fra det høie skal efterhaanden gæste dem for at lyse for dem, som sidder i Mørke og Dødsfugge for at styre deres Fødder ind paa Fredens Bei — til Bethlehem.

Naar skal de faa sin Julenat med Sol-
hverv for Hjerterne hange? Naar vi, som
har Lyset, sender dem det—naar vi, som
kender Budskabet, bringer det videre. Vi
ved, at det nytter. Gud har selv stadfæstet
det Bud, som sendtes til Zulu, Madagaskar
og Kina. Se alt den lange Række, som ban-
drer til Bethlehem for at finde Frelseren!
Deres Hjerter er sat ibrand efter ham, som de
har hørt det himmelske Ord om.

Lad os derfor ikke blive træet af at sende
Buddærere derud; thi da bliver der Jul hos
flere og flere. Og det Tog skal blive større
og større, som sammen med os siger: Lad
os gaa lige til Bethlehem og møde vor Frel-
ser og tilbede ham!

E. S.

M. Missionst.

Julehymne.

Jonas Dahl.

Julen er kommen atter
Og Jesus til Jord er sendt.
Glæd dig du Zions Datter,
Dit Vaand og dit Nag er endt.
Deilig er deres Fødder,
Som Zion forkynder Fred;
Deiligst dog Jesusbarnet,
Gud selv i Kjærlighed.

Julen er ikke andet
End Himmelsens Hus og Port.
Jakobsdrømmen er sandet
Og mere end fyldestgjort.
Jesus er Sjælens Stige,
Julen er Bethels Sted;
Stig da til Himmerige,
Mit mødige Hjerter med.

Aldrig var Jord og Himmel
Sinanden saa ganske nær;
Aldrig var Verdens Brimmel
Saa fylbt af et rent Begjær.
Aldrig som Juledagen
Var jeg paa Tobors Top;
Jeg gjemmer paa Esterismagen,
Til Himmerigs Dør gaar op.

Ingen fandt Juleglæde, uden at vi glæ-
der andre.

Lidt Mad, Lys og Varme i Stuen kan
vi give til dem, som trænger ved Juletid.
Gaver, som kan glæde dem, vi elsker, det kan
vi give ved Juletid—aa lad os gjøre det i rigt
Mon!

Men Jul, rigtig Jul i dybeste Mening,
det kan det ene Menneske ikke give det andet.

For hvad er Jul? Jul er nu engang ik-
ke Mad, Drikke, Varme, Lys, Gaver og Sigt.
Det er ikke Jul, fordi om vi skriver den 24de
og 25de December og har Juletræ og faar
Gaver og giver Gaver og spiser Julemad og
leger Julemoro.

Jul er at tage ind i Hjertet dette det vid-
underligste Bud, et Ord har hørt: „Eder er
idag en Frelser født“. Tag det ind i Hjer-
tet saa en glæder sig derved, lever paa det—
da har en Jul selv med Sorg, Savn og lidet
af Mad og Julestas.

Det er sliig Jul den ene ikke kan give den
anden. Det vi kan er at sige det saa varmt,
saa enfoldig vi orker: „Frygt ikke, thi se jeg
forkynder eders en stor Glæde: „Eder er
idag en Frelser født!“

Mer kan ikke vi; men Gud kan lade Jul
paa Jord og give den enkelte Jul.

Jeg har læst om en rig Far; hans ene-
ste Søn var en fortabt Søn, der som saa
mange andre drak og sværede sig ned i Last og
Fjeller og Forbrydelser og Skam. Far led
og ventede; vilde han ikke engang komme
hjem? Han avtererede og skrev og sendte
Bud—nei ingen kom.

Saa tog han en Beslutning: Jeg vil
selv lede, ofre mine sidste Ar, om saa skal
være, og prøve at finde og overtale Gutten
min.

Og saa drog han om i Bestens Storbjerg
og ledte. Men det kunde ikke gaa an at reise
som den rige Mand i fine Klæder og fine
Vogne og holde til paa fine Hoteller. Nei
han maatte tage paa sig fillede Klæder og
gaa om som en Lasaron blandt Lasaroner og
færdes paa Aneiper og i Lastens Guler.
Ellers vilde han aldrig finde Gutten sin.

Og han gik mellem alle disse raa Men-

nefter og led ved det han saa og hørte og kiggede ind i alle disse Ansigter mærkede af Laft, om han dog ikke skulde saa se sin egen Gut. Nar gif uden Resultat. Men Kjerlighed kan holde ud.

Endelig en god og stor Dag fandt han, hvad han søgte, og Far kjendte sin Søn trods Fornedressen. Og Sønnen, som vilde have flygtet for Far i de fine Klæder,—nu skjulte Forklædningen hans Far, saa han ikke fik flygtet før hele Faderhjerterets usigelige Omhed var kommet ham ind paa Livet og havde saadanne hviiste ham i Dret de Ord, som kunde bryde Skallen, smelte hans Hjerter og saa ham til at blive med hjem til Arven og Glæden og det nye Liv.

Jeg kan tænke mig de to tale ud i hinandens Arme. Sæt at de sidder paa en tom Hybel—de ændser hverken Savn eller ydre Mangler, for de har større Ting for sig. Men en Ting kan jeg ikke tænke mig; sæt at Sønnen bare havde haansmilt af sin bedende Far eller havde villet slaa ham ned for at blive ham kvit—umulig kunde Faderen have ført ham hjem med Magt. Hvad Glæde skulde der bli af det?

Denne vesle Historie er et saare blegt Billede af, hvad Jul er.

Det er Jul paa Jord, at Gud sendte sin enbaarne Søn for at lede os, de forkomne og bortkomne, op og føre os hjem. Og til Dagens Ende skal det være Tegnet paa Verdens Frelser, at han fødtes i Stald, paa Straa, at han steg ned til de bortkomne i deres usle Dragt, saa han kunde komme den usleste ind paa Livet og ingen fræmmes bort, at Guds Kjerlighed kunde smelte det haarde, tage alle ved Haand, som bare vil, og lede dem hjem.

Lad dette raabes ind i Hus og Hytte—ind i alle Kroger, hvor bortkomne Menneſker færdes, til der ikke er en eneste Krog, hvor dette ikke er hørt: Frelsen fra Gud er lige ved dig!

Om du saa har voldt ham aldrig saa meget ondt for—kan du saa se ham op i Ansigtet, slaa ham fra dig og løbe bort?

Men faar hans Kjerlighed smelte det haarde—da faar du, den enkelte, Jul og kan

synges med Glæde: „Han er Frelser min.“ Din ærlige Tak blandes ind i det store „Være være Gud i det højeste!“

Sligt giver Juleglæde, som lidet afhænger af Mad og Drikke og gode Aar og kan lyse op i den usleste Braa.

Og de af os som har oplevet denne Gjenfindelsens Glæde, vi stanſer paany op for Guds underfulde Faderkjerlighed, den strakte til ogsaa for os, og Juleglæden risler paa ny gjennem os. „Være være Gud i det højeste!“

Nu slipper vi ikke Far og han slipper ikke os. Vi er paa Veien hjem til Arven og det evige Liv. Med Bæmmelse tænker vi paa Livet uden Gud, med glad Forventning paa det som kommer. Og medens vi er paa Veien holder Glæden os oppe; et Tryk af Fars Haand er nok til at give os fornøyet Glæde, fornøiede Kræfter. Vi—han i det høje og jeg i det lave paa Veien hjem—vi har saa mer end nok at tales ved om, at om Veien er knudret og Verden føles kold og tom,—det kan dog godt gaa an, uden at det dræber Juleglæden, for vi har større Ting for.

Men der er dem som længes ind i den dybe Juleglæde, som Barnet længes til Julestuen, og de er ikke kommen længer end til Døren. Der staar de og graater. De kan ikke tro, det er til dem, det derindenfor, for ingen ved hvor det er galt fat med dem. Na kjere kom bare ind, for denne Glæde er for „alt Folket.“ Saa lavt steg Jesus ned, at selv du i det dybeste Dyb har ham ved Siden af dig. Ogſaa dig „er idag en Frelser født!“

Være være Gud i det højeste!

Erling Grøn and.

Det vigtigste.

Ind til Domkirken i Milano fører tre Døre. Over den ene er udskaaret en Krans af Roser og nedenunder staar: „Alt, hvad der glæder os, varer kun en liden Stund“.

Over den anden er udhugget et Kors, og der staar: „Alt, hvad der bedrøber os, varer kun en liden Stund“.

Men over Midtdøren staar: „Det, som er af Evighed, varer i al Evighed“.

Julesangen.

Der bruser gennem Skyens Rift
En Sang af Tak mod Himlen frem,
For Miskundhed mod alle Hjem;
En Sang af Pris fra Hjertets Skjul
Med Tak for Jul.

Michael.

Julevisit hos gamle Jakob.

(For „Folkerøsten“ af H.)

Jeg krablede op ad den steile Trappe til Kvistværrelset, hvor gamle Jakob førte sin bestedne Tilværelse paa Fattigvæsenets Regning. Han var nu over otti og holdt stadig Sengen. Kroppen faldt rent sammen om han stod op, sagde han, derfor maatte han ligge. Hans Tagkammer husede ikke noget af Verdens Herlighed. En tarvelig Seng og Træbænk, dertil et Par skrøbelige Stole og et lidet Bord borti en Krog var det væsentlige af, hvad Værelset indeholdt.

Da jeg aabnede Døren, kunde jeg se, at han just holdt paa at tænde sin Pibe; den saa ud til at være som en Kjer Kammerat for ham der han saa i Ensomheden. Da jeg gik bort til Sengen og hilste paa ham og spurgte om han kjendte mig igjen, tog han Piben, lagde den i en Cigaræske der laa paa Sengen, og saa lidt forstønde paa mig. Jo da, han kjendte mig. Det var jo Presten. Jeg gav ham en Konvolut med nogle Kroner i. Han takkede rørt og bad mig takke did det kom fra. Det var en hel Kapital for ham, der kun var henvist til at leve paa Fattigvæsenets Regning.

Efter nogle Bemærkninger om hans Sygdom og hvor gammel han nu var, kom ogsaa Samtalen ind paa de aandelige Sandheder, der for gamle Jakob var aller vigtigst. Hvor deiligt var det ikke at saa tale med ham om ham, som blev fattig for at gjøre os rige. Og denne Rigdom eiede gamle Jakob, derfor kom der sligt Liv i hans Dine og Tale, idet han vidnede om Troens Visshed og Haabet, der ikke bestkæmmes. Og naar jeg saa talte om Julens deilige Budskab, om Fred

og Glæde, blev der som en Høitid om os, og da jeg siterede følgende Julevers, grebes han til lydeligt Bisfald:

Bort Syndens mørke Veie
Som man tilføren gik;
Hver hjælpe at udseie
Den gamle Julestik:
At danse og at stime
I Verdens syndig Id,
Hvor kunde det sig rime
Med Jesu Fødselstid.

Det var som om selve Himmelen hørte sig ned til os, da vi sammen opsendte en Bøn til ham, der bor i det høie, men ser til os i det lave.

Ei nogen Konge kunde have det bedre end gamle Jakob, som laa der og frydede sig lig en Simeon i den Frelse, Gud har beredt for alle Folk. Da jeg tilslut sang en Jule sang og Jakobs stjelvende Stemme blandede sig i Sangen var det som det lave Tag høinede sig op, Værelset fyldtes med Englesang.

Da jeg maatte videre, rystede jeg den gamles Haand til Farvel; og efter endel Følelsen mig for fandt jeg Ve i gennem Gangen nedover den steile Loftstrappe og ud.

Derude var der endnu Dag, og i det sjerne hørtes vemodsfyldte Kirkeklokker tønne. Det var ikke den glade Fæst, de ringede ind, nei, det var Sorg i Klangen; thi en af Kirkens store Mænd stødtes til den sidste Hvile. Men for mig var det som om Julen hist og Julen her mødte Himmelen.

To Himle.

Det var paa et Møde for en Tid siden, at en ældre ensfoldig troende Mand aflagde et Vidnesbyrd.

Blandt andet sagde han ogsaa, at de, der omvender sig i deres Ungdom, faar to Himle, en her paa Jorden, og en hiøstet. Men de, som først omvender sig, naar de er gamle, om det overhovedet kan lykkes for dem da, de har mistet den ene Himmel.

Derfor, kjære unge, giv Herren eders Hjerte nu. Hvorfor vil I miste den ene Himmel?

I n a m i s s i o n e n .

Fra Landabl.

XXI.

Sidst i April gjorde vi en Missionsreise over Kæltet paa Vestsiden af Hanfloben. Vi begyndte med Penkiachuang, hvor vi har haft Virksomhed i to Aar.

Penkiachuang er en vakker Landsby med høie Fjeldaafer paa tre Sider. Hele Ranchu-andalen er god Rismark, og det er som man siger: Folket her har Ris at spise. Her er saa fattige, sammensignet med mange andre Steder, især i de store Byer.

Bore to ældste Piger, paa 8 og 6 Aar, fik følge med. De ældre kristne og søgende og da især Kvinder, som ikke kan gaa saalangt som til Taipingtien havde faat Løfte paa at se de udenlandske Børn engang og det var noget rart for disse sorte Kinesere, og ikke mindst for Landsfolket her i Fjeldene, at se Børn med lyst Haar, blaa Dine og hvid Ansigtssfarve,

De kinesiske Kvinder forsøger at faa sine mørkgule Ansigter hvide ved at sminke sig. Man gnider ind hvidt Mel af Blomsterfrø, over hele Ansigtet. Men det vil ikke hænge fast i det solbrændte Skind. Derfor blir de som oftest flækkede, og det sorte kommer der- ved skarper frem. De kan ikke let forandre sine Pletter. De vilde gjøre det klogere, om de vaskede sig godt nogen Gange. Med den Lüksus er man sparsommelig blandt Lands- folket. Og her har man ikke Sæbe. Ander- ledes er det blandt „de store i Byerne“.

Bore Smaapiger maatte være som paa Udstilling den ganske Dag. De er saa vant til at se Kineserne stirre paa sig, ta borti deres Klæder, gi dem alle mulige og umulige Spørgsmaal, at det generer dem ikke det mind- ste.

Na min Mor! raabte en gammel Kvin- de. Kom allesammen og se paa denne uden- landske Unge, den har hvidt Ansigt og guld- farvet Haar! Kom og se! kom og se!

Hvor lang Bei har I kommet, spurgte hun. Omkring 30,000 Li svarede vi. Na

min Mor, saa lang Bei! Hun sukkede dybt nogen Gange og fortsatte med Spørgsmaal.

Na min Mor! min Far! er et Udtryk, som misbruges her i Vighed med goodnæs, merch, Jesus, Gudbevars osv. blandt tanke- løse Mennesker hjemme,

I Kina bander man ved Mor.

Man napper borti Børnens Klæder, stryger dem paa Hovedet og spør om Alder og Navn. Hvad Slags Løi er det? osv. Den ene puffer til den anden og smiler. Er det Piger med saa store Fødder! Mrs. L. sammenligner sine naturlige Fødder med de- res unaturlige. Aaja, de indrømmer, at det var bedst om alle havde Fødder som de var frembragt af Himmelen (naturlige) da slap vi at lide saameget endt. Tænk bare, hvor- meget Slag maa ikke et Pigebarn faa i Alde- ren mellem 4 til 15 Aar. Det er haardt for en Moder at maatte slaa sit eget Barn, for at binde dets Fødder. Det er en Videlse, det er sandt. Men Piger med store Fødder i Kina kan man ikke faa bortgiftet! Og saa blir man til Latter hele sit Liv. Det er lettere at dræbe et Pigebarn med en Gang, end at plage det i mange Aar.

Bore Smaapiger hopper og springer, medens de indspødes Børn i samme Alder stulker omkring som Krøblinger. Ret som det er skriger de ud: Aaja, fattige smaa, de lider ondt for syndig Maade.

Men vi takker Gud, for hvad vi har faat gjøre for at faa væk denne himmelraabende Synd fra Kinas Folk.

Folket her i Fjeldene er trostydige. Man ved ikke engang at den samme Sol som lyser for dem her, lyser for vort Kristenfolk hjemme. Derfor spør man os ofte, om det er den samme Sol i Udlandet.

Mange af dem har aldrig været udaf Bygden. Man taler om Taipingtien som en Storbj, langt borte. Det er bare ved enkel- te Høitider, at man besøger Slægt og Venner i andre Landsbyer. Kvinderne har sine sær- skilte Anledninger. Som for Eksempel, naar der er Teater i Rabobygden, hvor de har Slægt, da maa de saa gaa kan I tænke, eller i Bryllup og Begravelse o. l., ellers finder de sig bedst tilfreds hjemme.

Vi havde vor Gudstjeneste i en stor Fædehal, som tilhører Familien Ben. Vort Skolelokal er forlignet for saa stor Forsamling. Og her kan vi sige: Korset at reise, hvor Afguder staar. Men først maa Guderne og de onde Magter væk! Vi er meget taknemmelige til Evangelist Ben fra Taipingtien, for den Hjælp, han har ydet os i Arbeidet her. Han er ældste af denne store folkerige Familie.

I Bentiahuang er det et levende Arbejde. Chang er en flink Lærer. En Mand bent frem. Zele og Huang talte først, saa sang vi. Siden talte jeg en Stund. Som Manden sa: vi vil at du skal tale til os. Du er ikke saa ofte hos os. Og det er en kjær Pligt.

To Timer er bare en Haandevending naar man er interesseret i sin Gjerning.

En af de søgende bad en kort og varm Bøn. Blandt andet sa han: Store Gud, naar vi samles i dit Hus, da maa du være nær os og velsigne os osv. Jeg haaber at i hans Bøn var en Profeti, som vil gaa i Opfyldelse. Og hvorfor skulde ikke denne store prægtige Bygning bli et Gudshus.

Vi spaar, men Gud raar.

Efter Mødet bespiste Ev. Chang fire fulde Bord.

Det er nu længe siden en var her, derfor blev Besøget desto mere kjær.

Vi har her 9 døbte, foruden Ben og nogen som er udslyttede, som lever i Miootang og Taipingtien. Her er henimod 100, som kalder sig søgende. Maa nu Gud velsigne sit Ord paa dette Folks Hjærter, saa det kunde bli til Liv og Frelse for dem.

Mrs. L. talte til Kvinderne særskilt. De var saa fry over Besøget at det var en Glæde at se det.

Mænd og Kvinder kom i Flok og Følge for at følge os og sige Farvel. Vi raabte til dem: Fred, Herren bevare eder! Saa er vi videre paa vor Vej til Tsai-shen-miao.

* * *
FROM MISS PETERSON.

Continued from last No.

On Thursday night the steamer left for Kobe, 350 miles from Yokohama. The port is beautifully situated at the entrance of the Inland Sea of Japan. Sunday morning and

evening we attended services in the Kobe Union church and heard two good sermons by the Rev. J. B. Thornton. One text was Acts 8th chapter. Some of the points were:

- I. The man God uses
 - (a) ready man
 - (b) a Spirit filled man.
- II. What did Philip do?
 - (a) He waited.
 - (b) He embraced the opportunity.

"He saw his opportunity and ran and joined himself to the chariot. He did not say: 'I am Mr. Philip, D. D., of Jerusalem. To what cast do you belong? Is there any information I can give you!'" Oh no. He was content to walk behind in the dust, listening, and when he heard the word of God, he was on fire. Do we love it like that?"

- III. The man God helps.
- IV. Method.
- V. Results.

The text for the evening was Isaiah 38th chapter verses 3, 5, 14 and 20 especially.

On Monday we visited Kobe college, which was founded in 1875 by U. B. M. I.; (cong. with headquarters in Chicago) also the Kindergarten where Miss Howe of Chicago has been superintendent for twenty years. I had a lovely visit with Miss Howe. A grand work is carried on by these institutions.

Monday night we left for Nagasaki, 391 miles from Kobe. The scenery on passing through the Inland Sea must be seen to be fully appreciated. The vessels steam through narrow straits with the most magnificent scenery, passing well cultivated islands studded with picturesque villages.

Nagasaki was the scene of the extinction of Christianity in Japan in 1637, when thousands of christian Martyrs (Catholics) were thrown over the high cliffs of Pappenberg Island. Nagasaki is the coaling station. It was intensely interesting to watch the 2000 men and women loading coal on the steamer.

By special request of one of the Methodist missionaries, Miss Groseth wrote an article to the Lutheran World, giving an account of the work of our Synod in China.

We crossed the Yellow Sea and reached Shanghai, 460 miles from Nagasaki, on Friday, the 25th of September. The sea was a deep shade of yellow. Miss Groseth says it may be years before I will see clear water again.

Shanghai has a foreign population of about 15,000, 300 being Scandinavians. The population of the native city is estimated at 190,000. Shanghai is a very important man-

ufacturing city. An enormous amount of traffic passes annually through the port.

The Rev. A. E. Rydberg met us at the pier and gave us a most hearty welcome. Mr. Rydberg is superintendent of the Scandinavian Missionaries' and Sailors' Home and is well known to our missionaries who generally stop at his home. At present Mr. Rydberg is also Acting Swedish Consul. He is erecting a new home with larger accommodations and hopes to have it completed by New Years.

Mr. Rydberg had our baggage passed through the customs and removed from the dock, not by expressmen, as at home, but by wheelbarrowmen. We started off for the home—eight missionaries, each one in a jin-riesha, about twenty wheelbarrowmen behind with our baggage, Mr. Rydberg taking the lead as commanding general. I should judge the procession was about a block in length. Our leader had to do so much shouting that he was hoarse the next day.

On Saturday evening we attended the China Inland Mission prayer meeting. The Rev. Mr. Hoster, successor to Rev. J. Hudson Taylor, led the meeting. Letters were read from workers on the field and several missionaries, back from their furloughs, gave testimonies. On one wall of the chapel was a large map of China. On the opposite wall hung two copper plates, the one in memory of the founder of the mission, the other in memory of the eighty missionaries, with their children, who suffered martyrdom in 1900. I had the pleasure of meeting three workers from the Moody Bible Institute.

Letters of welcome from our co-workers were awaiting us, also orders for new supplies. We had the orders filled and secured our own supplies, among them \$17.50 (Mexican) worth of Chinese text books for myself.

We attended church Sunday morning. The text was found in the 6th chapter of St. John, especially the 6th verse: "For He Himself knew what He would do". The new missionaries were strongly reminded of the fact that success depends on a complete surrender to the will of God. In the afternoon we had a prayer meeting at the home.

As our friends of the Scandinavian Alliance were delayed, we were obliged to start off alone on our journey up to Fancheng. We left Shanghai on Friday night, Oct. 2, and took a German steamer up the Yangtze Kiang to Hankow, a journey of 576 miles. The Yangtze is a deeper yellow than the Yellow Sea. On board we met the Italian consul to Han-

kow and had quite a long visit with him. We also met an enthusiastic Chinese christian teacher of Kow Kiang. He was a graduate of the Berean College, Ohio, and last year he took a Bible course in Chicago. In speaking of the christians in the United States, he said they were spending a large part of the Lord's money for tobacco and other luxuries that ought to be spent for the extension of Christ's Kingdom in China.

Therese Peterson.

* * *

Den kinesiske Kalender.

Fra Nytaar 1909 vil besteuropæisk Tid være indført i Kina, og den gregorianske Kalender vil da i det mindste i det offentlige Liv ha fortrængt den gennem Aartusener i Kina herskende kinesiske Tidregning. Det kinesiske Aar er et Maanaar, der i det borgerlige Liv er delt i 24 lige store Dele. Hvert 12 Aar danner en mindre, hvert 60 Aar en større Cyklus, og 180 Aar danner den Periode, der kaldes Sanjuan. Overfor de 24 Dele, i hvilke det borgerlige Livs Aar er delt, staar de 12 Maanedes, af hvilke den officielle Kalender bestaar. Maaneden bestaar af 29 eller 30 Dage, delt i 4 til vore Uger svarende Affinit, der kaldes Fang, Hin, Mao og Sing. Dagene hedder Sin, Wei, Khi, Teu, Nieu og Ninu samt en Dag, svarende til vor Søndag, som Kineserne bruger til „alvorligt at spekulere over sig selv". Dagen begynder Kl. 11 Aftenen og omfatter 122 Dobbelttimer. Hver saadan Dobbelttime (Shi) bestaar af 8 „Kvarterer" Khe, hvert Kvarter af 15 Minuter (Ten) og hvert Minut af 60 Sekunder (Mia). („Skand.")

E n M a n d sammen med sin Familie overvar et Bækkelsesmøde. Da det egentlige Møde var slut drog han hjem, men Familien blev igjen ved Eftermiddagen. Datteren var stærkt paavirket af Guds Ord, og bad om Forbøn og gik saa grædende hjem. Faderen spørger: Hvad græder hun for? Moderen svarer: Fordi hun er en Synder. Na, siger Faderen, græder hun som ikke har gjort mere galt, saa trænger vi at græde, som har syndet hele vor Levetid.

Juleaften. *)

Mel: Med Straalekrans om Tinde.

Nu alle Klokker ringer
Fra Taarne høit mod Sky
Og saligt Bud os bringer
Fra Gud om Jul paany.

Op store, smaa at møde
Med Sang vor høie Giest!
Af Fryd hvert Hjerter gløde
Paa Jesu Fødselsfest!

Ham fattig Jomfru fødte
I Davids ringe Stad,
Men frem Guds Engle mødte,
Om Fred paa Jorden kvad.

*

Dig, Gud og Fader kjere,
Som høit i Himlen bor,
Vi Hjertens Tak frembære
For Julens Glæde stor.

O, hjælp os Jul at holde
I Jesu dyre Navn
Og ei med Hjerters kolde
At se vor Næstes Savn!

Og naar vort Løb er omme
Og endt paa Jord vor Strid,
Saa lad os hjem faa komme
Til Sabatshvilen blid!

*) Ukjendt Forfatter.

Den store Julegave.

„Et Barn er os født, en Søn er os givet.“ Ef. 9, 6.

Disse Ord synes os ved første Blik at være en Gjentagelse; men naar vi nærmere giver Agt paa dem, vil vi finde, at der er en betydningsfuld Forskjel paa det, at et Barn er os født og en Søn er os givet. I Følge sin menneskelige Natur er Jesus Kristus som et Barn født os, avlet af den Helligaand og født af Jomfru Maria. Han er ligesaa vist født, ligesaa vist et Barn, som noget Menneske, der har levet paa Jorden. I Følge sin Manddom er han saaledes et Barn, der er født. Men som Guds Søn er han ikke født os, men givet os, født af Faderen, førend Verden blev til. Saaledes har vi her et

Vidnesbyrd om Kristus som Gud og Menneske i samme Person:

Er det da sandt, at et Barn er os født, en Søn er os givet? Ja, det er et uimodsigeligt Faktum. Vi modtager det som en historisk Begivenhed, mere fuldstændig bekræftet, end nogen Begivenhed i Verdenshistorien, at Guds Søn blev Menneske, blev født i Betlehem, blev svøbt og lagt i en Krybbe. Det er ogsaa et Faktum, at en Søn er os givet. Derom er ingen Tvivl. De vantro maa stride derom, men vi, som tror, modtager det som en uimodsigelig Sandhed, at Gud har givet Verden sin enbaarne Søn til Frelser.

Det store og vigtige Spørgsmaal for enhver af os er da: „Er han født for mig? Er han givet mig? Har jeg personlig Del i det Barn, som blev født i Bethlehem? Ved jeg, at han er min Frelser?“ Det er aldeles vist, at mange iblandt os aldrig bekymres eller foruroliges af saadanne Spørgsmaal. De holder det for afgjort, at alt er vel med dem. Men det er ligesaa vist, at mange sande kristne stundom kan komme i Uvisshed i Henseende til deres personlige Del i Kristus. O, min Ven, her gjelder det da for dig og mig, at vi bøier os ned og tager vor os givne Del i dette Ord: „Et Barn er os—dig og mig—givet“. Og er han givet os, da tager vi imod, hvad der er os givet.

Dersom Kristus ikke er min Kristus, hvad Værd og Betydning har han da for mig? Dersom jeg ikke kan sige: „Han har elsket mig og hengivet sig selv for mig“, hvad Nytte har jeg da af alt, hvad han er og har gjort for Syndere? Det er godt, at der findes Brød paa Bordet, men dersom jeg er hungrig, hvad Gavn har jeg da deraf, dersom jeg ikke tager og spiser af Brødet? Det er godt for en tørstig, naar han paa en varm Sommerdag kommer til en frisk Rilde, men hvad hjælper det ham, dersom han ikke drikker af det klare Vand i den? O, min Ven, om en Søn er os givet, hvorfor staar du da der endnu tøvende og uvis? Hvorfor tager du ikke imod det, som er os givet? Hvorfor søger du ikke at befæste dit Råd og din Udvalgelse? Hvorfor tøver du i Uvishedens mørke Dal? Stig op paa Troens Høider og

giv dig ingen Ro, førend du kan bekjende:
 „Jeg ved, at min Forløser lever, og jeg er
 vis paa, at han kan bevare det, jeg har hen-
 lagt hos ham“. O, mine kjære Venner, lad
 os ikke nøies med noget mindre, end at vi
 ved, at vi tilhører Kristus, og at han er vor.
 Gud give os dertil sin Naade! Vor Herres
 Jesu Kristi Naade, Guds Kjærlighed og den
 Helligaands Samfund være saa med os, nu
 og i al Evighed. Amen.

C. H. Spurgeon.

Under Sneen.

Sneen saldt saa tæt og hvid
 Over alle Tage;
 Viden Juhl da slagred hid
 Med sin stille Klage.
 Træt og mat dens Vinge hang,
 Og den eied ingen Sang.

Over fjerne, dybe Sjø
 Bingen kan ei bære;
 Maa den da i Kulden dø
 Langt fra sine kjære?
 Alt det lakker jo mod Jul
 Og den har ei noget Skjul.

Ville Det saa glad dog var
 Over Sneens Brimmels,
 Hvert et Fnug en Hilsen bar
 Fra den lyse Himmel,
 Snart udover dyben Sne
 Skinner deiligst Juletræ.

Stakkels Juhl ad Ruden saa
 Onsket sig derinde,
 Strafs i Havnen dybt den saa
 Hos saa tier Beninde.
 Dotten hilset den som Gjest
 Til den glade Julefest.

Da skal Reget hænges ud
 Medens Klokke klinge;
 Julen har saa saligt Bud
 Selv for Spurve ringe:
 Barnet, som i Krybben var,
 Evig Sommer til os bar.

Fra Arbeidsmarken.

Angaaende Mrs. Gotvedt he-
 der det den 17de Dec. Hun er endnu ikke
 istand til at sidde oppe, kan heller ikke læse
 og skrive, dog er hun i Bedring omend det
 gaar smaat.

Lgsaa et Vidnesbyrd. „Jeg vil
 lende min Dollar for „Budbæreren“. Jeg
 er fornøiet med Indholdet. Det er noksaa
 belærende. Jeg undres over, at der ikke er
 flere i Haauges eget Samfund, som holder
 Bladet. „Jeg, som er en forenede Kirkes
 Mand, har holdt „Budbæreren“ i 39 Aar,
 og jeg anbefaler den paa det bedste“.

M.

Bethels Menighed i Ryley, Al-
 ta, Can. gjør bra Fremskridt. Den har nu
 regelmæssige Gudstjenester. Som Organist
 har den faaet en Miss Olson. Gudstjene-
 sterne holdes for nærværende i Miss Jensens
 Hus. Men den har nok Kirke i Tanke som
 den allerede har kjøbt Tomt. Flere lægges
 stadig til Menigheden. A. H.

Past. Borgén og Familie var, som
 før bemærket, Gienstand for mange og store
 Kjærlighedsbevisninger i de Menigheder de
 forlod i N. Dak. Noget lignende har gjen-
 taget sig ogsaa i de Menigheder de tilflyttet i
 Wis. De har haft flere Besøg af sine Me-
 nigheder og de er ikke kommet tomhændet,
 men har bragt med sig Pengegaver, Ro, Høns,
 Kjød, Poteter, Korn, Hvede, Byg, Mel osv.
 Disse Venner har da praktiseret, hvad de har
 lært: „Den, som undervises i Ordet, dele af-
 sehaande godt med dem, som ham undervi-
 ser“.

Brevene fra Kina er somme Tider
 meget snare, fra 26 til 30 Dage, andre Tider
 kan de tage to Maanedes. Den 15 Dec. fik
 vi et Privatbrev fra Landahl, som han havde
 sendt den 20de Oktober. Den Tid nævnte
 Brev var skrevet var flere af Missionærerne
 noksaa daarligt med Hilsen, men Landahls
 var alle ganske bra. Om sig selv siger Lan-
 dahl, at han føler bedre, end han har gjort
 paa ti Aar. Det glæder vist Missionæren-
 ne her hjemme at høre, at nogen af Arbei-

derne derude er friske og kan udføre saa meget Arbeide, som de gjør. Herren styrkte dem alle!

Prof. M. D. Wee predikede Tafsiggelsesdag Formiddag i Arendahl Menighed, Fillmore Co., Minn. Eftermiddag talte han ved Kvindesoreningsfesten. Om Aftenen predikede han i Peterson. Presten og Menighederne glædede sig ved Professorens Besøg. Den 8de Nov. konfirmeredes 10 Børn i Arendahl Menighed, Westphals Kald. Ofsker optoges, som blev delt mellem Thies Riber Falls Menighed af Past. Dahles Kald og Bethlehems Menighed af Past. Tidnes Kald. Trede Søndag i Advent optoges Ofsker i Arendahl Menighed til Hjælp for et Bilsede af Eling Gieslen, som skal opstilles i den gamle Muskego Kirke paa St. Anthony Hill, St. Paul. Ved Konfirmationen i Peterson Menighed Westphals Kald anden Søndag i Advent, hvor to Børn blev konfirmeret; optoges Offer til Missionen.

Gode Ord.

„Jeg vil saa ønske Dem en glædelig Jul og et velsignet Nyaar, ja megen Velsignelse i det nye Aar baade i Deres Arbeide i Menigheden og med Redaktionen af „Buddæreren“. Og saa vil jeg saa sige Dem saa mange Tak for alt det gode, vækkende og belærende Læsestof, vi nu har faaet i „Buddæreren“. Jeg venter saa paa den Tid hver Lørdag, da Bladet kommer. C. H.

Ovenstaaende er en Prøve paa de mange gode Ord, som vi har faaet og fremdeles faar. Vi sætter megen Pris paa eders gode Ord og Ønsker, Venner og siger eder alle saa mange Tak.

Bekjendtgjørelser.

Følge Indbydelse fra Pastor Nørstad afholder Otter Tail Indremissionsforening Møde i Dwight fra 8de til og med 10de January 1909. Samtaleemnet bliver Luf. 18, 35 til 43. Skjds vil møde de tilreisende fra øst og vest i Farmington den 7de og de der kommer fra nord og syd tager af i Dwight. Kom saa mange som muligt og bed Herren velsigne Mødet.

Paa Foreningens Begne
D. G. W o l d e n Sek.

Ulvestads „Nordmändene

i Amerika, deres Historie og Rekord“ er tidligere blevet anbefalet af „Scandinavianen“ og de andre Blade som et storlagent Værk og et yderst værdifuldt Rildekrift, der har kostet ham en Formue. Folk, som til ham har betalt et Udtag, vil nu faa det fratruffet. Prisen er ellers \$4.75, hvilket er meget billigt for et Værk, saa stort som en Familiebibel. Send eders Ordre til os.—Vi har ogsaa hans „Engelsk-norsk Ordbog med fuldstændig Udtalebetegnelse“ (Pris \$2 50) og hans „Selv-hjælp i Engelsk“ (\$1.00). History Book Co., 2601 6th Str. So., Minneapolis, Minn. Agenter ønskes straks.

„Buddæreren“ frit til næste Nyaar.

Fra 1ste Dec. til næste Nyaar vil vi, saa langt Uslaget rækker, give „Buddæreren“ frit til alle nye Abonnenter, der i Forskud sender os en Dollar (\$1.00) for 1909. Der er endnu hundreder af Hjem, hvor vort Samfunds Blad ikke holdes. Derfor er der ogsaa saa mange, som kjender Jaaret lidet til. Hvad vort Samfund er og hvad det gjør, forisg at holde Bladet idetmindste et Aar og du skal se, hvor kjendt du blir med Samfundets Arbeide og Gjøremaal, og vi tror sikkert at kunne forsikre dig, at du vil ikke angre paa det.

Send alle Bestillinger paa Bladet til

C. L i l l e t h u n ,
Red Wing, Minn.

En værdifuld Jule- eller Nyaarsgave.

„Vægteren“, 427 opbyggelige Sange, gamle og nye. Denne Bog har bundet en stor Udbredelse iblandt det lutheriske Kirkefolk. Udbredt i over 12, 300 Eksemplarer. I migt Bind og Guldsnit. Pris 80c

Havn paa Permen i Gulb frit, om ønses, til første Januar.

Mrs. Rev. C. D. Brohaugh,
298 Williams St., Dist No. 1,
St. Paul, Minn.

Julebud.

Julebog for Barn. Dette er en meget pen Julebog med vakkre Fortællinger og prægtige Billeder. Bogen er paa 64 Sider og koster 15c

CHRISTMAS CHEER

for boys and girls. Denne Bog er paa engelsk og er ogsaa paa 64 Sider med følgende Fortællinger: If the Christ-child came; Love-star; Little Sammy's dream; How the mountain was clad; The singing Lady; Star-Eye; A Christmas Joy; Colonel Kit; Christmas. Bogen har mange Billeder. Prisen er 15c.

Lithograferede Mottoes

med paatryste Skriftsteder i Sælv, til at hænge paa Væggen til 10c pr. Stykke.

Folketalender for 1909

er nu færdig. Den er paa 96 Sider og giver foruden meget godt Læsestof en fuldstændig Kalender og Adresse paa alle Prestes, Profesorer og Missionærer i Hauge's Synode, den norske Synode, Den Forenede Kirke og Frikirken. Bogen koster i Omslag 10 cents med 25 procent Rabat til Forhandlere.

Prestes og alle andre, som interesserer sig for Udbredelsen af denne billige Bog, anmodes om at sende sine Ordres til undertegnede snarest muligt.

C. L il l e t h u n,
Red Wing, Minn.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Imported postal cards with Christmas greetings. Very beautiful. Price 2 for 5 cents or 25 cents per dozen.

Norske Landskaber og Nationalbilleder.

Af disse Kort har vi et større Oplag og mange forskellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende: Juleaften; Julemorgen; Aften ved Tjernet; Bratlandsbælen i Ryfylke; Høijeld; Nordfjord; Verfosjen; Paa Ski; Paa Kjølle; Paa Habet i Storm; Paa Habet i Stille; Peer Gynt (5 forskellige Billeder); Gjetterpige. Pige og Gjed. Pige og Hund. 3 Nationaldragter (flere forskellige Billeder). Vinterbilleder (mange forskellige). Julenag. Sjøfinner ved Ulsefjord. Dappleitr. Pige i Baad. Seilbaad paa Habet. Paa Jagt om Vinteren. Fra Optjøvelsen til Holmenkollen. Fra Nordland. Kjøsen ved Ulsefjord. Esvoldær. Buarbræen. Rastfjind. Fra Hardanger. Torghatten. Fra Kærøfjorden. Hestmandp. Svartien. Geiranger. Digermulen i Vosoten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men virkelige Pragt-billeder i mange forskellige Farver og med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr. Stykke. I dusinvis forteret 50 Cents portofrit.

Endel simplere Kort til 2 for 5c eller 25c pr. Dusin.

Af disse sidste har vi netop modtaget en ny Forskning meget vakkert Kort.

Send Ordres til
C. L il l e t h u n,
Red Wing, Minn.

Blot jeg bliver salig. Fortælling fra Bibelen af A. v. S. Jndb. 1.00.

Margrethe. Anna Helsing. Billeder fra Væstfeststiden i Jemtlandene. Skriftsbild 75c.

Dr. Tonnes Thomas Sanitarium
for begyndende Læring.

Grandview pr. Mountainhouse, Dwyhee Co., Idaho, aabent fra Midten af Oktober. Norske Kurser, norsk Levemaade. Det milde Klima tillader Friluftsbehandling Nat og Dag, Sommer og Vinter.

For alle nærmere Oplysninger skriv under ovennævnte Adresse.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand, passende for Bøgmærker:

„Zulehilsen“; „Nytaarshilsen“; „Hilsen fra Amerika“; „Venlig Hilsen“; „Hilsen til Fader“; „Hilsen til Moder“; „Hilsen til Søster“; „Hilsen til Broder“; „Hilsen til Onkel“; „Hilsen til Tante“; „Hjertelig Lytønsning“; „Herren er vor Tilflugt“; „Herren er nær“; „Uden Kors ingen Krone“; „Hilsen fra Moder“.

„Christmas and New Year Greeting“; „A Greeting to Father“; „A Greeting to Mother“; „A Greeting to Sister“; „A Greeting to Brother“; „To my Child“; „Best Wishes“; „Blessed are they who have not seen and yet have believed.“

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. L il l e t h u n,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder

præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Rigsholdig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: A d o l f J d s ø, Storm City, Iowa.

Altermalerier.

Akademisk Arbejde til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Send for illustreret Katalog.

A u g u s t K l a g t a d,
Marinette, Wis.

Bedes erindret.

Naar vore Menigheder indsender Benge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorens synodes til Rev. J. L. Lassefson, Kasson, Minn.

Benge til Synodekassen (heri indbefattet Stolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Mr. O. A. Ulbin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Bedningemissioner sendes til Rev. J. J. Rendahl, 226 Bermon Ave., C. Fergus Falls, Minn.

Benge til Indremissionen sendes til Prof. H. S. Elstad, Red Wing, Minn.

Benge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. G. D. Wit, Route 3, Fergusford, S. D.

„Budbæreren“

udgives af Hauge's norske evangeliske Lutheriske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forudsat \$1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. L il l e t h u n,
Drawer O Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Tryk- og alle bedkommerende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Jndhold. 1. En stor Glæde; 2. Til Jul; 3. „Eder er idag en Treffer født“; 4. Jeg ved min Gjenløser lever; 5. Julefortælling; 6. Julekvæden; 7. Lad os dog gaa lige til Vællehem! 8. Julehymne; 9. Ingen fandt Juleglæde, uden at vi glæder andre; 10. Julevisen hos gamle Jakob; 11. Kinamissionen; 12. Juleaften; 13. Den store Jul-gabe; 14. Under Sneen; 15. Fra Arbeidsmarken.

Indholdsregister.

A Communication	394	Side	Det er Menneskene bestikket engang at dø, o. s. v	795
Aabningsprediken.....	721		Det skønne Haab.....	841
Aabningsfest.....	986		Den tilslørrede Kristus.....	948
Aabningsprediken ved Kreds mødet i Roland, Ia., den 10de Mars '08.....	506		Der er endnu Munt.....	949
Marsmøde.....	9, 1049		Denne Verdens Guds.....	968
Abolutionen.....	371		Det er ikke Smaalager det gjelder.....	1038
Advent.....	1129		Diafonens første Prediken.....	1044
Afsted.....	916		Det skønneste i Verden.....	1074
Allette Indiana Rømo død.....	447		Det er min Stjlb.....	1074
"Amerika" om Høuges Synode.....	677		Diafonens første Prediken.....	1088
Annie Jane Anderson.....	511		Der gives forskjellig Slags Kjerlighed.....	1244
Arbeid for vore Skoler.....	630		Den store Julegave.....	1241
Arbejds Glæde.....	1009		Et Bæjg til Canada.....	13
At gjøre godt.....	313		Et lidet Rejsebrev.....	31
Atter en gammel gaet ind til Høulen.....	414		Et fælles Missionsmøde af Høuges Synode og Kjæirken.....	37
Atter en gammel Pilgrim vandret bort.....	302		En glad Stund.....	53
Atter en Ungdom.....	781		En gammel vandret bort.....	54
Atter en stor Gave til Kinasmissionen.....	833		En Hilsen.....	55
Atter et lidet Mindeblad.....	510		Er den indre Mission mere paafravet end den ydre?	55, 147
Breve, 80, 175, 209, 252, 281, 667, 705, 764, 858.....	872		En Prediken af Luther.....	73
Bliv ikke forsagt.....	145		En liden Ryttaarsbilsen.....	100
Brev til "Bubbereren".....	180		En Tur til S. Dak. og vestre Minnesota.....	102
Bemærkninger.....	199		En Missionsante.....	103
Bisshop Torfildsen død.....	206		En Menneskefjæfser.....	104
Bemærkninger til C. Winthers Stykke i No. 8.....	271		Et giemt Løfte.....	104
Brev fra Danmark.....	373, 509		En af de gamle.....	131
Baccalaureate Prediken.....	457		En Bibelfoinde blandt Muhamedanerne.....	134
Bortvandret.....	510		En venlig Mumbning.....	148
Bibelen paa 400 Sprog.....	565		En anden Mening.....	181
Blandt Ziguinere.....	617		En Missionsven gaet ind til Sabbatshvilen.....	185
Bibelen.....	625		Er det virkelige saa.....	204
Bøn.....	709		Et Prestefifte.....	225
Bitter Graad.....	725		En Sang.....	241
Bed og tro.....	732		Et Svar endnu.....	267
Brev fra Oppegaard.....	751, 988, 1050, 1063		Et Mindesfotte paa Prof. Bergslands Grav.....	281
Brev fra Norge.....	820		Et lidet Gjennale.....	295
Beretning fra Kreds mødet i Kiobrara Mgd., Neb.....	825		Et lidet Minde.....	329
Brev fra Pastor Arngitab.....	1067		Er det muligt?.....	331
Christian religious Education.....	417		En Menighed eller en Følgehob.....	343
Chicago Redningsmission.....	798		En liden Bemærkning.....	368
Co-education.....	804		Et lidet Brev.....	397
County Option.....	1036		En fort Hilsen.....	410
Det skandinaviske Smandshjem.....	38		En Dranfers Ord.....	416
Døden.....	41		En liden Rejseberetning.....	492
Det antikristelige System.....	122		Enighed.....	493
Dødsbudskabet som uventet.....	158		En hjerlig Broderhilsen.....	509
Det er ikke saa nøie med Væren.....	170		En salig Død.....	559
De medfølgende Tegne.....	193		En mere hjemme hos Gud.....	560
Diafonisshjemmet i Minneapolis.....	200		Et Digt.....	561
Den engelske Konference.....	244		Et gammelt opbyggeligt Brev.....	563
Dødens Høst.....	248		En Tur til Montana.....	586
Den barmhjerlige Samaritan.....	253		Er det Lykke at blive en kristen?.....	601
Digt.....	276, 971, 1051		En Daab paa Dødsfjengen.....	608
Den gode Hyrde.....	462		En Religion der er værd at lade gaa videre.....	619
Dr. Chr. Høeem.....	469		Evangeliet er en Guds Kraft til Saliggjærelse.....	663
Dørbare Minder.....	512		Et "Church Extension Fund" som Minde.....	666
Den, som tror, haster ikke.....	515		En liden Hilsen.....	667
Det Folk, som sidder i Mørket.....	544		En Ridsaga.....	686
Den kinesiske Students Bortflytning til Tokyo.....	570		Er du lyffelig?.....	689
Den engelske Salmebog.....	571		En jødisk Beduin.....	710
De vises Sten.....	584		En Sang til Seloprøvelse.....	753
De sidste Ord.....	601		En gammel Abonnent.....	764
Dønnedag.....	603		En ti Dages Ferie.....	773
Den store Trængsel.....	698		En vigtig Indbømmelse.....	858
Den rette Port og Dør.....	706		Er det en Straf at arbejde?.....	872
De døvstumme.....	709		Elizabeth Mary McLeans Minde.....	970
Det tredje Bud.....	732		Et venligt Ord fra Norge.....	989
Døden og Sønnen.....	737		Evangelistvirksomhed i den lutherske Kirke.....	993
Det første.....			Lyster hverandre.....	1046
			En tung Stund.....	1051

En Overraskelse.....	1088	Fra Lakefield, Minn.....	851
Et lidet Minde.....	1090	Foredrag ved Prefers Sommerfcole i Mpls. i 1908	889
En Sang.....	1091	Fra Santalifan.....	899
En forloren Søn.....	1097	Fra Bethesda Førneshjem.....	905
En Sang om Zion.....	1106	Fra Udkanten.....	906
En Synodebeslutning vi bør efterkomme.....	1116	Fra Himle.....	915
Et Besøg til vor Skole i Jewell.....	1134	Foredrag ved Prefers Sommerfcole i Minneapolis i 1908 (Af C. E. H.).....	918
En deilig Søndagsmorgen.....	1139	Kaniser—Tolber.....	968
Et par Oplysninger.....	1145	Fra Chicago Redningsmission.....	969
Et Brev.....	1161	Fra Jndremissionsma fen.....	1011
Efter Konfirmationen, hvad da?.....	1164	For Tanke og Tro.....	1033
En god Handel.....	1168	Fra Missionær C. N. Heimann.....	1041
Et Søndagsmøde.....	1169	Fra Ungdomsfleevet i Stoughton, Wis.....	1133
Et Bvs til at opløse Hedningerne.....	1201	Fra Canada.....	1134
En kristen Maskinist.....	1208	Forsvare Bibelen.....	1136
Eielsen Portræt.....	1207	Godt gjort.....	107
Et Brevenudkast over et Ord: Kom.....	1213	Gaaet ind til Høilen.....	305
En stor Glæde.....	1225	Gjenfødelens Nødvendighed.....	465
„Eder er idag en Frelser født“.....	1227	Guds Medarbeidere.....	553
		Giv dit Harn en Skat af Sange med ud i Livet.....	618
Fra Lakland.....	8, 156, 966	Gjenfødelser.....	724
Fra Naresmødet for Turtle Mt. Kreds af S. S.....	26	Guds Herberlighele ved Troen.....	726
Fra Missionsmarken.....	30	Gud, vær mig Synder naadig.....	917
Fra Joliet, Ill.....	31	Gaa og sig Jesus det først.....	935
Fra Minnewaukan, N. D.....	35	Grunde, Marlag til Partier.....	1211
Fra Jewell College.....	54, 250, 987		
Fra Sharon, N. Dak.....	55	Hvad er den Nytaarsgave.....	1
Fra Aba Kreds.....	56, 701	Hvad Slags Væner søger du?.....	32
Fra Missionær Menesjohn.....	77, 293, 585, 945	Han er ikke død men han sover.....	42
Korslaget er understøttet.....	80	Hjertersnød.....	126
Fra Turner, N. Dak.....	106	Har vi i Høuges Synode nogen Absolution i spæce vor Absolutio sformel?.....	129
Fra Syggæfiden.....	133	Hvorfor ikke idag?.....	146
Kemte Søndag efter Hellig tre Konger.....	121	Hilfen til Væner.....	148
Fra Flathead Dalen, Mont.....	147	Høuges Synode og Jndr missionen.....	201
Fra Norge.....	197 489, 805, 1113, 1205	Hva de glædede sig over.....	207
Fra Chicago Kreds.....	245	Høuges Syn de og Friskirken.....	226
Fra Golen.....	245	Hvad Følgeløket mener.....	228
Fra Jndamlingen til det nye Hospital ved Diakonisehjemmet.....	246	Hjemmet.....	231
Fra Niobrara Wad., Nebr.....	257	Høuges Synode og Friskirken.....	345, 461
Fra Minnewaukan.....	281	Hvad menes med at komme til Jesus?.....	433
Fra Missionsmødet i Mayville Kreds.....	301	Doordan gaar det med Professorerne?.....	436
Formaner hvorandre saalænge det heber idag.....	327	Hvad er dit Maal?.....	468
Første Paaskefest.....	364	Hun er ikke død, men hun sover.....	472
Fra Emisfar S. A. Hanson.....	367	Hvad skal gjøres ved det?.....	473
Fra Th og River Falls, Minn.....	395	Han havde bare en Feil.....	494
Fra en gammel Dakotafermer.....	424	Hvad Kende foreninger og Fige foreninger kan gjøre for Diakonisehjemmet.....	567
Fra min Dagbog.....	437	Hun er ikke mere iblandt os.....	588
Fra Arbeidsmarken 19, 43, 65, 90, 113, 137, 161, 185, 210, 234, 257, 282, 306, 331, 353, 378, 401, 425, 449, 474, 497, 521, 545, 572, 595, 620, 643, 669, 691, 716, 738, 965, 786, 811, 835, 859, 883, 907, 930, 955, 977, 1001, 1025, 1052, 1075, 1099, 1123, 1147, 1169, 1194, 1217, 1242.....	439	Hans Gæde, Grønlands Apostel.....	609
Fra en fattig i Aanden.....	439	Hvem kan være rigtig glad?.....	206
Forudbetalte Rømer.....	440	Hilseuer.....	690
Fra Mødet i Rosen Menighed.....	493	Har du læst det?.....	749
Fra Mødet i Høuges Menighed, Franklin, Minn.....	497	Hvorledes skaar det til med dig?.....	756
Fra en Søster.....	539	Hilfen til de mestreste i Lac qui Parle Mgd.....	793
Korsfællige Musikuer.....	539	Hilfen til de Kina.....	811
Fra Ned Wing Sem.....	556	Han er rig nok for alle.....	865
Femti Aars Jubileum.....	631	Hør og lyd saa til din Sjæl leve.....	938
Femogtyve Aars Jubileum.....	633	Hvad skal Barnet hedde?.....	954
Koretdag over Skolesagen af Prof. W. G. Hanson.....	657	Hvorledes er Appetiten?.....	965
Fra Begernes Verden.....	668	Hvad en Traktat blev Marlag til.....	967
Fra Trefoldigbeds Menighed.....	677	Hvorfor saa mange Kirkesamfund?.....	990
Fra Slutningsfesten ved Jewell College.....	678	Høfærdig Dmgyghed.....	991
Kirkeoveret.....	727	Hun døde.....	1018
For „Bubbereren“.....	734	Hjælp mi!.....	1020
Fælles Sommerfcole for Prefers.....	752	Hædre din Fader og din Moder.....	1025
Fra Jndemissionsmarken.....	760	Hvem vil gaa hen og gjøre ligesaa?.....	1050
Fra J. Oppedahl, Mabelisse, Ia.....	794	Hvorledes kan dette harmonere?.....	1051
Fra Missionsmødet i St. Hanson.....	826	Hans sidste Ord.....	1068
		Hvad Moder har sagt.....	1135
		H. R. Rønning.....	1144

Hoorden Maleren blev Missionær.....	1166	Luther League Convention.....	636
Hauge—Gaugianisme.....	1185	Lukas 6, 36—42.....	649
Har du berebt dit Barn til Konfirmationen?.....	1203	Lidt om Jalsfheb.....	755
Han fortjente Straffen.....	1208	Lidt fra Duluth, Minn.....	803
I er Jordens Salt.....	1153	Lidt fra Daf Grove Sem.....	857
I hvilken Retning bør Konfirmationsreformen gaa?.....	873, 897	Lidt fra Grafton, N. Dak.....	871
Indledning ved Kinamisjonsmødet i Rose Grove.....	49	Lidt fra Indremisjonsmarken.....	905
Indholdsrigt.....	137	Lidelseerne.....	913
Indremisjonsmøde.....	157, 321	Løge til Kina.....	1017
Indkom Bibelen's fjerde Bud.....	230	Lidt om Diafonen.....	1164
1fte Guds Tænker.....	538	Lægmandsbirkfomheden.....	1182
Indremisjon i S. Dak.....	808	Lad os gaa lige til Bethlehem.....	1231
Indremisjon—saa Gudsbørfelse.....	1091	Manville Kreds Aarsmøde.....	-17
Angen faa Gudslæde, uden at vi glæder andre.....	1235	Missionsmøde.....	28, 666, 699
Jul ved Børnehjemmet.....	61	Matilde Johnson byder.....	43
Jewell Luth. College.....	82, 272	Medbyt.....	98
Jeg var yng og I besøgte mig.....	125	Mit Syn paa Indremisjonen.....	103
Jacob Koffa.....	132	Mrs. Annie Grefeth.....	107
Jesu Forening.....	396	Mere om Indremisjonen.....	174
Jeg faa ikke lære det 4de Bud.....	516	Menneskets Had og Guds Kjærlighed.....	265
„Jeg var yng, i Fængfel, og i besøgte mig“.....	758	Mere fra Flathead Dalen, Mont.....	302
Julegaven.....	1181	Neddelelse fra Foreningskomiteen.....	441
Julehelgen.....	1233	Mrs. Haglund har forladt os.....	471
Julehymne.....	1235	Mrs. Marie Gunders Winde.....	538
Julevisit hos gamle Jacob.....	1237	Madison Kreds af Høuges Synode.....	557
Juleaften.....	1241	Missionshør.....	557
Julefortælling.....	1229	Missionens kulturelle Betydning.....	566
Jeg ved min Øjenfløjer lever.....	1227	Mit Jesus.....	673
Kredsmøde 13, 59, 170, 178, 273, 315, 389, 391, 401, 650, 713, 733, 745, 777, 780, 1114, 1194, 1209.		Missionensduens Aarsmøde.....	729
Kort Beretning fra Indremisjonsforeningens 7de Jølleesmøde.....	105	Menigheden.....	754
Kom snart igen.....	128	Madagaskarmissionen.....	757
Kold eller varm.....	267	Maria Magdalena.....	759
Kjødets eller Aandens Vel.....	529	Menneskefangst.....	817
Korte Vidnesbyrd.....	558	Min Naabe er dig nok.....	949
Krogebe Veie gjort rette.....	628	Mere fra og om Aonning.....	988
Kinamissionen ved Jewell College.....	641	Mange Slags Tinger.....	995
Kredsmøde i Norwich, N. D.....	749	Mrs. Delands Død og Begravelse.....	1061
Kjæmpende med uynlig Magt.....	785	Neder.....	1135
Kredsmødet i Ray, N. D.....	802	Menighedens Mænd og Missionen.....	1158
Kulturbekæft.....	804	Mrs. A. J. Evenson.....	1189
Kredsmøde med Kirkeindvielse i Turke Mountain Kreds.....	849	Nogle Ord om forskjellige Predikemethoder.....	33
Kirkelig Enighed.....	916	Nogle Ord om Abolitionen.....	393, 507, 605
Kristendom og Politif.....	965	Nogle Bemærkninger.....	411
Kofibar i Herrens Dine er hans frommes Død.....	1019	Nort Bifkop, amerikanske Profefjorer og Th. Klarenefs.....	440
Kinamissionens Aarsmøde.....	1039	Nogle Ord om Synderes Ret.....	467
Kongen holder Reguffab.....	1081	Rytten af Jesu Kristi Undere.....	673
Kinamissionen, 15, 39, 63, 86, 110, 135, 159, 183, 207, 254, 276, 303, 348, 374, 397, 415, 448, 463, 495, 517, 541, 568, 589, 614, 639, 663, 687, 711, 735, 761, 782, 809, 829, 852, 877, 901, 926, 950, 973, 997, 1021, 1047, 1070, 1094, 1117, 1141, 1166, 1191, 1214, 1238.		Ni har hin nedlagt Vandringstaven.....	734
Kristenpligt og Borgerpligt.....	1130	Noget faa du gjøre.....	808
Kom til Jesus, tjere Efel.....	1160	Nogle velmente Vink til Lægpredikanter.....	818
Løvet nære Jesus Kristus.....	81	Noget for Predikanter.....	964
Lidt fra Sifars Brønd.....	97	Nogle Vers.....	997
Lidt om Balacer.....	124	Nogle Ord fra Syggeværelfet.....	1121
Lidt fra Canada.....	127	Ogfaa hans Dagverk flet.....	130
Lidt fra Lakefield.....	175	Og noget faldt i god Jord.....	169
Lidt om Pastor Misvolds Refjindende.....	233	Om Abolition og Abolutionsform.....	268
Lidt om Gudstjenestens Ordning.....	270	Omund R. Tysdal.....	319
Læs over igen.....	372	Øpraab til Indremisjonsvennerne.....	365
Lidt om Abolutionsfpørgsmaalet.....	460	Om Prediken, Predikemaaden og Predikanter.....	369
Luther League Møde.....	537	Ogfaa nogle Ord fra Nordvesten.....	395
Lidt mere om Regler at drive Spndagsfctolen efter.....	570	Om Truffensfabens Glendighed.....	413
		Ogfaa et Svar.....	434
		Our Heritage: What shall we do with it?.....	681
		Oerft f over Mødet i Waldheims Mgd., Pastor Fergers Raib.....	700
		Ogfaa en Dagbog.....	728
		Our Orphan Home.....	730
		Øpraab til Indremisjonsvennerne.....	750
		De Olfon Holtan.....	759
		Ogfaa et Brev.....	785

D. J. Staane.....	799	Stal det trækkes op til en ud-Hans Nilsen Høuges Histo-	
Om de syge.....	989	rie i Norge?.....	1207
Om Tro og Fæstelse.....	1057	Snart skal jeg drange som Brud i det hvide.....	1210
Ogaa en Maade at uddanne Præster paa.....	1165		
Præsten af en Vantro.....	32	Tanker ved Marskiftet.....	1
Præsten som Kateket.....	149	Til Hospitalet.....	65
Prøvelser og Skuffelser.....	161	Til den skyldige.....	128
Præsten om Daaben.....	217	Taf.....	149
Palme søndag.....	337	Taf for Brevet og Bengene.....	185
Paragraf 4 gik ud.....	347	Tanker og Betragtninger.....	232
Paaskebetragtning.....	361	Til Høuges Synodes Præster og Menigheder.....	282
Præsten af Dr. J. Telleen.....	385	Til Høuges Synodes Præster.....	330
Paa Konfirmationsdagen.....	387	Tæl Dagene.....	344
Præsten som Sjælesørger.....	481	To Kroner.....	353
Pinsebetragtning.....	577	Til Overveelse.....	473
Pastor Brohaugh har faaet Hjemlov.....	655	Tanker og Betragt. nedtegnet af en ældre Pilegrim.....	513
Præstefønnen.....	763	Tilbageblik.....	558
Pinseveir og Pinseugen.....	778	Ton rødt Klæg.....	823
Paa Kirkegaarden.....	947	To Dødsfald.....	595
P. B. Wolten vandret bort.....	967	Til Vinde.....	607
Pastor Chr. D. Brohaugh.....	1155, 1179	Til Høuges n. e. l. Synodes Bestyrelse.....	617
		Tungetale.....	627
Referat af Nordvestens Indremissionsfor. Møde	57	Til Madison Kreds.....	691
Red Wing Kreds.....	58	Troens Omdøbelse.....	697
Referat.....	60, 100, 1089, 1131, 1204	Til „Buddæreren“.....	704
Redningsmissionen i Chicago.....	79	„The Year 1907-’08 at Jewell Lutheran College“.....	715
Referat fra Kinamissionsmødet i Tabitha Mgd. 84		Tanker for Guds Ord.....	753
Red Wing Sem. 99, 123, 249, 290, 341, 388, 914, 1011, 1035, 1058, 1082		At hvor Rid og Trætte er, der er Forvirring og al ond Handel.....	760
Rig i Kristus.....	319	Tre Bionerpræsters Portrætter skal anslæffes for Musketgødet.....	764
Referat fra Mødet i Zions Menighed.....	702	Til Høuges Synode.....	797
Rige unge Damer som Missionærer.....	824	Til Hvile.....	800, 834
Referat fra Mødet i Red Wing Kreds.....	1012	„The Love of God“.....	817
Referat fra Mødet i Red Wing Kreds.....	1065	Til „Buddæreren“ Lædere.....	859
Referat af Mødet for Madison Kreds.....	1112	Til Jackson, Winn og Cambridge, Iowa.....	940
Referat fra Mødet i Ada Kreds.....	1183	Theorier og Videnskab.....	971
		Til Børnehjemmets Venner.....	1121
Skitse af D. D. Bergh.....	2	Tiden.....	1177
Synsbevidsthed.....	25	Tugt og Naade.....	1177
Santhalmmissionens Møde.....	29	Triste Møder.....	1193
Syg og fattig.....	101	To Breve.....	1211
Smuler for „Buddæreren“.....	172	Til Jul.....	1227
Søster Louise Nelson vandret bort.....	181		
Selskab og Bønsmøde.....	199	Uddrag af en Skrivelse.....	322
Smuler fra Nordvesten.....	205	Under Sneen.....	1242
Svar.....	209		
Sorgløshed, Uetsindighed og Løsthed.....	225	Bed Afsteden.....	14
Semnepsforret-Indremissionen.....	241	Baagn og, naagn og.....	62
en Joins Testamente.....	274	Bispeden om Frelsen.....	177
Smøtelempde.....	297, 318, 470, 827, 1193	Bei har han alle Steder.....	247
Se, du har din Lyft til Sandhed i Hjertets inderste.....	327	Bær lydig mod Vanden.....	289
Spørgsmaal og Svar.....	330	Bættelse i Syd Dakota.....	323
Syn.....	330, 1184	Verdens Lys.....	323
Sionismen.....	570	Vandret Hjem.....	329
Synodemødet.....	593, 604, 629	Vidnesbyrd af C. D. Rosenius.....	333
Salige er de døde, som dø i Herren.....	642	Med Mrs. Elise Andersens Vaare.....	439
Spurgeon og den unge Hollænder.....	643	Si har læst over igjen.....	446
Smaatræk fra Missionen.....	690	Vore Bønds.....	665
Stærke Drifte.....	691	Vore Hvanter.....	679
Splubryllup.....	714	Vore Fenge.....	763
Sig det til Jesus.....	760	Vintreet og Grenene.....	769
Samtalempde og Kirkeindvielse i Horace.....	801	Vi maa bede om Oplysning.....	857
Smuler fra Vardo i Alberta.....	822	Vor Missionsmenigheds Femtiårsjubilæum.....	881
Salig, lykkelig, tilfreds.....	937	Bættelse.....	961
Syd Dakota Kredsmpde.....	1017	Vor Gud han er saa fast en Borg.....	996
Synd.....	1070	Varme Hjertier for Guds Sag.....	1117
Se han beder.....	1092	Zionsforeningens Møder 1908.....	1137
Se i Kristelsen.....	1093	Zionsforeningens 50de Møder, 28 til 30 Oktober.....	1161
Stal det trækkes op til en ud-Hans Nilsen Høuges Histo-			
rie i Norge?.....			
Snart skal jeg drange som Brud i det hvide.....			